

Зъ делегацій.

На пленарномъ засѣданіи австрійскої делегації въ пятницю принято надзвичайный військовий бюджетъ и ухвалено преліминарныи наказы обирахунокон палаты. При дискусіи надъ бюджетомъ маринарки п. Кастанъ заявивъ, що не годить ся на се, абы война маринарка була уживана виключно въ цѣляхъ обороны береговъ. Она має такожъ торговельно політичну задачу. Критикуючи відносно австрійського Лёйда, бесѣдникъ підносить, що се товариство має виключный монополъ для австрійского експорту и вывозу сѣбъ монополъ на некористъ експортерівъ. Скорость кораблівъ Лёйда такожъ могла бы бути більша. П. Гесманъ розводивъ ся надъ зменшеніи експорту, пояснявъ становиско христіанско-соціальныхъ въ справѣ пробы въ Угорщину и высказавъ бажанє, абы зарядъ маринарки енергичнѣше якъ доси, попіравъ интересы австрійского промыслу и вывозу.

Командантъ маринарки, бр. Шпанъ заявивъ, що теперішній бюджетъ не має сумъ потрібныхъ на будову новыхъ кораблівъ, лише коти на заступленє двохъ старыхъ кораблівъ, що вже не надають ся до дальшого ужитку. Досперва черезъ значне побільшенє елота можна бы узискати відносно відповѣдй до военныхъ елотовъ иншихъ державъ. Зарядъ военної маринарки все старавъ ся по змогѣ уважати торговельныи интересы монархії. На зарядъ товариства Лёйда, упрыва военної маринарки не має вѣакого впливу. По промовѣ референта принято звичайный бюджетъ военної маринарки. Відтакъ безъ дискусіи принято екстра ордінарномъ и рѣанъ додатковъ кредиты за минувшій рѣкъ и засѣданє замкнено.

На суботнѣшномъ засѣданіи міністеръ Голуховскій відповѣдавъ на інтерпеляцію въ справѣ виганнъ австрійскихъ підданныхъ въ Нѣмеччину. Міністеръ заявивъ, що о масовыхъ виганняхъ не може бути бесѣды. Въ 1899 вигнано въ прусского Шлезка въ загаль 24 особъ, головно сезонныхъ робѣтниківъ, котрымъ позволено вступити на пруску територію лише на якійсь часъ. Вигнано тихъ, котрі не хотѣли въ означеннѣмъ рѣзницѣ покинути прускон територію. До такихъ зараджень прускй власти мають абсолютне право. Тѣ виганнѣ, въ порівнаніи зъ челоми емігрующихъ вѣдъ насъ до Нѣмеччины особъ, суть дуже нечисельні. Зъ самои лишь сѣхдонъ Галины выемігрувало до Прусь 2 до 3000 робѣтниківъ. Рекламаций противъ виганнъ въ Прусь аголошено лише 30, въ того числа цѣофено 18 наказовъ въ наслѣдокъ интервенціи амбасады, або міністерства заграничныхъ справъ. Закидъ отже, що міністерство заграничныхъ справъ не опікує ся горожанами державы, в неоправданій. П. Виницкій заявивъ, що годить ся цѣлковито на дѣяльність містра и жалувавъ ся на гнѣтъ Русинѣвъ Буковинѣ.

На засѣданіи угорскон делегації въ пятницю відбувала ся дальша дискусія надъ бюджетомъ міністерства справъ виш-

ныхъ. П. Шлягі заявивъ, що бюджетъ треба въ загаль прийняти а се було бы поодобреномъ напругу вишшон політики. На тверденє, що Австро-Угорщина повинна бы розвинути въ політицѣ далекосягающую иніціативу, бесѣдникъ заявивъ, що до експансивной політики не мають двохъ конечныхъ условий: певнои надѣжки въ економічній силѣ и въ капиталѣ. Въ справѣ трейдержавного союза бесѣдникъ заявивъ, що оно посѣдає симпатію Угорщины, и то не лише невольному и проиняному, але оперту на свѣдомости и добре арозумѣлыхъ интересахъ.

П. Угронъ заявивъ, що сторонничество независимости буде голосувати противъ бюджету. Бесѣдникъ критикувъ остро ехросѣ, а спеціально уступъ про Туреччину. Называя его грозыбоу підъ адресою Туреччины и выголосивъ поглядъ, що сучасна Нѣмеччина має такий самй цѣль, якъ стара нѣмецко-римска держава, именно германизацию. Нѣмеччина не вырѣкла ся такожъ претенсіи до посѣданъ наддунайскихъ провинцій. На законченъ Угронъ закидає нѣмецкому правительству алу вѣдую въ интерпретации засадъ конвенціи въ справѣ худобы.

Сильный міністеръ фінансовъ Калій заявивъ, що Угронъ несправедливо твердить, що міністеръ заграничныхъ справъ въ своихъ ехросѣ грозить Туреччинѣ. Тамъ не було ані грозыбъ, ані пересторогъ, высказано лише бажаня вымилывающй азъ симпатіи для Туреччины. Султанъ яко розумный пануючій знає, що може принести користь его крады, але его намыры не все адѣйствиовали ся. Впрочѣмъ Австро-Угорщина ніколи не мѣшає ся до чужихъ справъ... Правительственный предствитель, Шехель заявивъ, що міністеръ вишнихъ справъ не може поминуть мовчки тверденія, що нѣмецке правительство засады конвенціи въ справѣ худобы интерпретувъ mala fide. Міністеръ уважає такую инсинуацию супротивъ союзного правительства за неадекватну. Противъ промовы Угрона выступило кілька делегатѣвъ, промовляючи за удержаннѣмъ трейдержавного союза. Стефанъ Тіша протестувавъ противъ зробленого Нѣмеччинѣ закиду германизаторскон тенденціи. Угорщина вже не має причини бояти ся нѣ германізму и славизму. Відтакъ ухвалено вотумъ довѣры и повне признанє для політики Голуховского.

На делегаційномъ обѣдѣ.

Въ субботу відбувъ ся делегаційный обѣдъ на котрымъ цѣсаръ відбувъ сѣрѣ и розмовлявъ зъ нѣлькома послами. Найцікавѣйша була розмова зъ п. Странскимъ, до котрого цѣсаръ сказавъ:

— Въ дискусіи надъ військовомъ бюджетомъ выголосили вы дуже остру промову.

— Ваше цѣсарско величество, я гадаю, що остра парламентарна промова успокоює народъ.

— Противно, така промова якъ разъ може выкликати занепокоєнє.

— Сли народъ бачить, що его предствительствѣ дають выразъ его переконаннѣмъ, не ханая ся острѣйшихъ ередствъ и аеає ся на своихъ послѣвахъ въ томъ переконаніи, що его интересы суть добре бороненѣ. Черезъ те въ краю спокой запаує.

— Въ справѣ зде не могу погодити ся зъ вашими становискомъ, а могу прокламувати нагль суды, сли населенє сирє ся. Въ справѣхъ арміи по знаю жартовъ, и вже нинѣ скажу вамъ, що пѣкору не дамъ аместіи. Населенє підбурєнє. Се робота интелігенціи. Початокъ дала афера Дрбалі.

— Ваше цѣсарско величество позволяютъ аробити одну увагу. Се правда, що интелігенція дала початокъ, алежъ бо такожъ лише для неї приступный законъ. Законъ не прищєує, абы резервыи зголошували ся словомъ нѣг. Законъ вымагає, абы они выступали зъ риду и віддавали напшпорты.

— Панє до торъ, се адвокатскій выкрутъ. Але я вамъ кажу, що се справа службового лѣзка, котрымъ въ арміи є азыкъ нѣмечкій.

— Можуть вытворити он некористий наслѣдокъ, коли не знайде ся точки выходу азъ сєи справы и коли не уважидити ся чувствъ чєского народу.

— Болѣло бы се мене, але повторяю ще разъ: лишѣть армію въ спокою.

Відтакъ цѣсаръ перейшовъ до справы чєско-нѣмецкон угоды и на азыку Странского, що не Чехи будуть винны, сли проба не поведе ся, відповѣвъ: Мусить повєстися бо вѣдъ того залежить лѣпша будучиость.

Въ розмовѣ зъ п. Функинымъ цѣсаръ піднѣсь наглы конечиость заинцідована угодоюи акціи и управильнона парламентарныхъ відвєсінъ. Въ розмовѣ зъ п. Кастаномъ цѣсаръ зробивъ увагу: „Ворба перенєсла ся зъ парламенту до делегацій.“ Кастанъ відповѣвъ: „Се не дало ся выминуть, бо загранична політика тѣсно лучить ся зъ внутрѣшною. Державѣ буде силѣна на вѣ, коли буде скрѣплєна у нутрѣ. Спокой залежить вѣдъ того, чи порозумѣють ся оба народы: Чехи и Нѣмцы. Цѣсаръ: Бажаю сѣбѣ, абы до того порозумѣннѣ прийшло якъ найскорѣше: однакъ не треба драгити населєня. Кастанъ: Не робимо сего, противно, пѣсля снѣ успокоюємо народъ, котрый є зъ натуры рѣчи забурєний въ наслѣдокъ послѣднихъ подѣй. Нашимъ нѣмецкимъ сѣбѣторожанамъ мы все подавали руку до згоды, а се все на грунтѣ рѣвноправности и справедливости. Вѣдъ того не можемо відступити. Мы вірны державѣ, але хопѣмъ, абы такъ Австрій, якъ и чєске корольство були сильны. Домогамо ся, абы національнй чувства були шанованы. Цѣсаръ заквичивъ розмову словами: Се-жъ и наступитъ — порозумѣнє мусить и ступити.

Зъ поля войны.

Телеграмы азъ Дурбану підъ датою 12 с. и доносятъ, що генералъ Варєнь покинувъ зъ колюмною таборъ вѣдъ Фрєре въ цѣли скрѣпленя генерала Булєра. Кружить поголока про велику битву рѣвночасно на трєхъ

точкахъ. Пѣсля телеграмы азъ табору Бурѣвъ выхидитъ, що снми днѣми мусить прийти до великон рѣшающей битвы надъ Тутелею. Генералъ Буларъ выбудувавъ зѣлѣзницю на заходѣ вѣдъ головной лінії, аеаєт ся въ той цѣли, абы обѣити лѣвое крыло Бурѣвъ. Жу-беръ тымчасомъ довѣдавъ ся про будову зѣлѣзницѣ, догадавъ ся въ чѣмъ дѣло и поставъ ся о се, що Буларъ буде тутъ мати тяжшу роботу, якъ на фронтѣ. Що такий бувъ планъ Булєра, доказає ся, що вѣдъ занявъ полудневый берегъ Тутель на заходѣ вѣдъ Колязєо підъ Шпріфѣльдъ и нѣ самъ доносить, оанувавъ мѣстѣ. Позиція Бурѣвъ на другѣмъ берѣзѣ сильно укрѣплєний. Днѣ 12-го с. м. значныи силы при помочи кѣнноты и арматъ, выконали пробный атакъ. Англійцы вѣзагалъ атягають зъ великою форєсою свою вѣйска въ цѣли выконаня великон операціи.

Въ лѣондоныхъ вѣйсковыхъ кругахъ розѣйшла ся вчєра поголока про новый погромъ Булєра. Міністерство войны не мало до пѣвноты нѣакого потвержденя сєи поголоки. Зъ підъ Лєдієметъ доносятъ, що Бурѣ вѣдъ вѣлькихъ днѣвъ залишли всѣакъ военный кроки. Лише на горбахъ кругомъ мѣста можъ бачити горячковый рухъ мѣжъ ними.

Пѣсля урядовон статистики вѣдъ початку войны ажъ по днѣ 12-ого с. м. число убитыхъ офицѣровъ англійскихъ выносить 89, ранєныхъ 269, аагѣбшихъ 102. Зъ вѣлькѣвъ уадо 988, одержало раны 3.416, аагѣбло 2.409. Загальна страта выносить отже 7213 людей. Тутъ не вчисленъ послѣдній страты зъ Колєєбергъ и Лєдіємета.

Зъ Лѣорєнцѣ Маркієвъ доносятъ, що въ краю Сѣвѣзѣ мѣсцевє населєнє арабувало сѣлены и магазины. Англійцѣвъ въ части выгнано, а въ части арештовано. Деякы зъ нихъ сѣхоронили ся на португальску територію.

Міністры-краяне.

Кабінетъ, надъ котрого зѣвлєнемъ вѣдъ довшого часу працює Керберъ, має складати ся зъ міністрѣвъ вѣдъ адміністратіи, значить до работы и зъ трєхъ міністрѣвъ вѣдъ політики, т. є. міністрѣвъ „крайновъ“. Одинъ маъ бы репрезентувати въ кабінетѣ интересы чєского народу, другій интересы Нѣмцѣвъ, а третій интересы Галичанъ, т. є. польскон плѣхаты. Тѣ три Landesman-ы мали бы перєвести переговоры мѣжъ сторонничествоми, удержувати зъ ними звязъ, и вѣзагалъ давати урядничому кабінетову можливѣсть оперувати на парламентарномъ грунтѣ. Се бувъ бы новый рѣдъ коаліційного кабінету передъ утворєннѣмъ коаліции сторонництвъ въ палатѣ.

Найважѣйша рѣчь въ томъ, яке становиско займуть Нѣмцы въ той справѣ. Доси рѣчь предствляє ся такъ, що въ ліберальномъ сторонництвѣ и въ людѣмъ партіи панує гадеа, що нѣмецкій сторонництва не будуть могли уважати міністра Нѣмця безъ портфєлю, за свого спеціального заступника въ радѣ короны. Нѣмецкй сторонництва выхидать зъ засады, що управленій жаданя Нѣм-

вказовкою по за межами редакторского самодлюбю може тутъ бути азъ одного боку судъ чужихъ людей, азъ другого участь читающей публики. Отже можемо сказати, що на нашъ „Вѣстникъ“ звернули увагу и Поляки и Нѣмцы и Москаль, подаючи про него звѣстка, перєкладаючи мѣщєны въ нѣмъ працѣ; его богатю хронікою користували ся нашй періодичный виданя, цитуючи або и ає цитуючи жєрєло, а чєсло постійныхъ передплатниківъ, не вважаючи на рѣанъ неприхильный покликы и навѣтъ партійный аітатіи, аросло, хочъ и не дуже значно.

Обѣкъ „Вѣстника“, незалежно вѣдъ Товариства им. Шевченка повстала въ 1899 р. спеціально організація для выдаваня укр-руськихъ книжокъ, „Укр.-р. видавничѣ Спѣлка“. Въ першѣмъ роцѣ свого истнованя, хочъ функціоновала тѣлько три чєрти року, астигла вона выдати 12 книжокъ беллетристики, два томикы пра-ъ научныхъ и дѣкѣлька найпотрѣбнѣйшихъ руськихъ друкѣвъ. Що дѣяльність „Спѣлки“ була успѣшна, се доказує не тѣлько єи продукція, котра швидко поступавъ напередъ (въ сѣчни с. р. выйдуть дальшй три книжки), але такожъ фактъ, що вона майже вѣдъ разу адужала придбати капиталы на такий досѣтъ коштовный виданя, и въ нецѣловѣмъ першѣмъ роцѣ, при дуже примѣтивній кольпортажі своихъ выданъ адужала розпродати ихъ на зєврѣхъ пѣвторы тысячѣ зр. готовыхъ грошей. Та при томъ „Спѣлка“ зробила бѣльше: вона показала можливѣсть у насъ богатшон книжковон продукціи и аеогатила наше письменство деякими гарными оригінальными и перєкладными творами. Правдивымъ відкритямъ були выданъ „Спѣлкою“ у-перве въ окремыхъ томахъ талановитыи оповѣданя Кобрыньскон, гарныи варієты Ст. Пятки и чудовыи поезіи Лєсѣ Украинки. Важнымъ надбавкамъ

для літературы треба вважаати розпочатѣ „Спѣлкою“ выданє Кульшєвого перєкладу Шекспіра. Гарну прислугу нашѣй літературѣ зробило такожъ „Дѣло“ выдавши окремою книжкою оповѣданя о. Т. Бордулика, якихъ вартѣсть уперве оцѣнена була въ „Вѣстнику“ О. Маковєємъ.

Хто слѣдѣвъ за тыми выданными, той мусѣвъ заважати, особливо въ остатѣмъ роцѣ значный приливъ новыхъ силъ у нашѣмъ письменствѣ. Выступили або вѣдъ разу въ доэрѣйшими плодами талановитыи новелісты такий якъ Василь Стефаникъ, Марко Черемшина, К. Сроковєй, на Украинѣ Дм. Грушко, Гр. Ковалєнко и Кравченко, або подали дуже гарныи надѣвъ такий письмовцѣ, якъ С. Яцѣвъ, А. Крушєльницкій, О. Авдиковичъ, А. Веретельникъ, Ю. Карманскій, 6. Мандичевскій, И. Петрушєвичъ и т. д. Коли мати на увазѣ, що тѣ писатєль вѣступаючи на літературну арену звичайно приносять уже дуже (неразъ дуже гарно) выроблєну мову и выроблєну (неразъ ажъ разѣновану) літературну форму и технику та высоке розумѣнє задачъ и амаганъ літературы, то не безъ певнои основы можемо азъ сего прирєсту надѣвати ся дѣйствонго аеогачєня нашон літературы. Живє почутѣ дѣйствонности, вѣдрада до шаблону, приєстрастїє и конвенціональности шуканє правды въ абсєрвации и высловѣ, сѣъ що характеризувє майже всѣхъ тыхъ молодыхъ писатєльєвъ и велить намъ покладати на нихъ найкрастѣй надѣвъ. Обѣкъ Львова важнымъ літературнымъ центромъ обѣдѣла бути Чернібѣцѣ, та на жалѣ надѣвъ, якй можна було покладати на нихъ, ще передъ двома роками, не абули ся. Въ 1899 р. выдѣшла тамъ тѣлько одна книжка, що мала дѣйствитыи успѣхъ, се була „Снѣна книжечка“ Стефанька.

Укр. молодѣжъ у Львовѣ, розворушена

відбутымъ у Львовѣ лѣтомъ 1899 р. студентскимъ вѣчємъ въ справѣ заснованя укр-руського університету, пробувала сотворити сѣбѣ свой власный нєвѣличкій центръ для літературнон продукціи. Обѣкъ сѣрѣй „Живыхъ струнъ“, розпочатыхъ приватнымъ накладомъ приступлєно до выданя спеціального органу молодѣжъ, що маъ звати ся „Молода Украина“. Але найважѣйшимъ выходомъ молодѣжкы була иніціатива до заснованя руського людѣвого університету, котрого наглы потребу въ оба уха выгукувє намъ дѣяльність не тѣлько по мѣстахъ и мѣстечкахъ, але отєе вже и по руськихъ сѣлахъ польского людѣвоного університету им. Міцкевича.

Нєвѣличєми центрами літературнон продукціи были надѣто ще Коломыя, де проє. Насалскій вытєрвало, хочъ не дуже загло, вєдє свои выданє „Бібліотєка для молодѣжкы“, и Перємышль, де крѣмъ „Прапора“, клясєво-го органа нашого духовєнства, вышло вѣдѣлька працѣ В. Шурата.

На Украинѣ може наша література зъ 1899 р. похвалити ся двома важными набутокми: розпочатыми аебрными выданными твѣорѣвъ двѣохъ заслужєныхъ нашихъ письменникѣвъ старшон гєнерациѣ: Нєчуа Лєвицконого (вышшовъ т. I.) и Ол. Конєського (вышли 2 першй томъ). Тѣ выданя крѣмъ гарного выгладу вызначають ся надѣто великою, для Галичанъ нєчуваною дешєвиною — азнакъ, що выдавцѣ числѣть на великій покушъ. Того-жъ року вышло новє выданє Шевченковон „Кѣбѣвара“ — на жалѣ, не таке добре, якъ бы слѣдѣ було надѣвати ся.

Сѣвѣжа літературна продукція на украиньскѣй мѣовѣ ааходила сѣбѣ захистъ перєважно въ Галичанѣ, по троха при Кієвскѣй Старицѣ, де были помѣщенъ новыи драмы Карпенка-Карого (Шє надъ Дѣйпрѣмъ и Сава

Чалый) и Старицького (Облога Бушѣ, Одна нѣчь и Марусѣ Богуславка). Гарнымъ центромъ літературнон и народно-просѣвитнѣ працѣ бувъ Чернібѣцъ, де головно заходѣмъ В. Грѣченка и панѣ Загѣрѣон выдано въ остатныхъ рокахъ коло 60 брошуръ и книжокъ беллетристичного и популярно-научного аиѣету. Важнымъ набуткомъ треба вважаати проломанє цензурнонго лєду: пуцєно якєсь у нєтаму ту точку памятного указу азъ 1870 р., що забороняла популяризацию науки на украиньскѣй мѣовѣ. Сѣй лѣдъ проломала гарна книжечка Чивалєнка „Прѣ чорнымъ парѣ“, для акомъ выдана по украиньскѣй треба було великихъ заходѣвъ и спеціально то, такъ сказати, привілею министерства рѣльництѣва. Та вѣдъ того часу урядъ якєсь нємовъ бы дѣйшовъ до перєкованя, що снѣняючи ширєнє освѣты на нєнависнѣй єму украиньскѣй мѣовѣ самъ сѣбѣ и цѣлѣи людности робить величєзну шкоду; и ото въ 1899 р. цензура пустила вже цѣлый радѣ брошуръ, головно азъ поля медицинъ та гігієны, по троха и азъ исторіи.

Отєе были бы важѣйшй факты зъ нашого літературно-научного руху аа 1899 рѣкъ. Певна рѣчь, усе те тѣлько початокъ ширшого, мѣщѣйшого руху, такого, який певно пѣшовъ бы на нашѣй землі, якъ бы не численнй елементарный перєшкоды; початокъ нєвѣличкій поки що, але все-жъ сильно вѣдмѣнимъ вѣдъ того нєпєвалого палахкотаня, яке йшло давшише. Тєперъ уже видно: огонь розгорѣть ся добре; антракты въ нашѣмъ розвою вже нє можливѣи.

Иванъ Франко.

цтва, суть цілком ідентичні з інтересами держави і тому стереження їхніх інтересів не може бути задачею одного міністра, але цілого кабінету. Ті сторонництва не уважають також інтервенції такого міністра в справі названої чесько-німецьких переговорів за відповідну дорогу, але думають, що будучи президентом кабінету повинен самі зайняти ся тою справою, а не найважливішою точкою програми своєї урядової діяльності. Лише праве крало вірноконституційної великої посольства і мала група німецького людського сторонництва «за тим», аби Ньмці мали в кабінеті свого урядового заступника.

В суботу зачали ся в той справі наради провідників німецьких сторонництва. Що-до ухвал застережено тайну.

Більшість польських діячів не радить колу польському вислати до нового кабінету свого представника. N. fr. Presse і N. W. Tagblatt доносили, що коло польске не годить ся на се, аби який польський посол засів в кабінеті Кербера. Яке буде становище Чехів, ще не знати. За кандидата уважав ся досі Реаск. Тепер Narodni Listy пишуть, що Реаск не вступив до кабінету, котрого дісту подала N. fr. Presse.

НОВИНКИ.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу в Новім Санчі і розбирайте скоро акції Товариства!

— Хитрощі ц. к. красної ради шкільної. Зь Викторова коло Галича пишуть нам: «Споминаючи Ваші заклики, уміщай в 281 ч. „Діла“ (з 1899) дошлю Вам і про авторську школу, що в реорганізаційнім ореченю ц. к. красної ради шкільної з дня 4 грудня 1894 ч. 28.780 промовчано про ямлядовий! А треба знати, що Викторів громада руска, а учеників-Польків в обох школах єсть лише двоє!» — Нехай же наші союзові послы занотують собі і сей факт. Промовчаване про ямлядовий в організаційних актах по руських громадах лежить, видно, в системі ц. к. красної ради шкільної, аби в даній хвилі в мутній воді ловити рибу для Польщі.

— Зь Калуща. Загальні збори „общества Хлопської Ваньки“, товариства зареєстрованого з обмеженою порукою в Калущі відбулись сь дия 26 н. ст. сьчня 1900 о 2 годинах пополуни в сали Ландманових пав'язичним порядком денним.

— Участь українсько-руських лікарів в міжнароднім лікарському конгресі. В сь серпні 1900 року відбув ся XIII-ий міжнародній лікарський конгрес, сий разом в Парижі підчас всесвітньої вистави. За ініціативу лікарської комісії Наук Товариства ім. Шевченка рішили наші українсько-руські лікарі взяти офіційну участь в том конгресі в подібню як інші народності у конституували особний національний комітет. Про те — як доносили „Літ.-Наук. Вістник“ — довідомлено вже центральному комітету в Парижі і він прийняв се з задоволенням до відомости, а звільючи, що Наук. Товариство ім. Шевченка у Львові буде рідкоорядно трактовано як усі інші європейські наукові інституції. Наші медики беруть першій раз участь як самостійна група в міжнародній лікарській конгресі, бо до тепер, коли їхали, прилучували ся з ко- нечності до інших національних груп, не маючи своєї власної. Головою руско-українського національного комітету вибрано д-ра Івана Горбачевського, проф. університету в Празі, а секретарем д-ра Євгена Озаркевича, лікаря і редактора „Лікарського Збірника“ у Львові, до которого і треба звертати ся за більшими інформаціями під адресою Наук. Товариства ім. Шевченка у Львові, ул. Чарнецького, ч. 26.

— Воді новосандецьких заточників одержуємо таке писмо: Желючи як Новим роком Ви Добродіям нашого Товариства і всім нашим друзям всякого добра і багатих діт, признаємо зявисте новорічних карт зложених нам 27 коронт: 1) на Бурсу ремісничу у Львові 5 кор., 2) на Приюті убогих дітей в Черемині 5 кор., 3) для товариства в Дубецьку (на руки о. Приютського) 4 кор., 4) на Народний Дім в Коломиї 5 кор., 5) на будову нових в будову старих церквей (на руки арх. о. Павлюка) 4 кор., 6) на Приюті для сиріт по священиках в Самборі 4 кор. — Новосандецькі заточники.

— Про самоубійство адвоката д-ра Краттера в Кракові можемо подати нині такі більшій вѣсти: Як відомо, в часі торжонних рухів в Кракові у Львові Краттер ще з Львова, забравши гроші жинки і д-ний депозити, і опинив ся в Нью-Йорку. Забрав гроші, кажути, зложив в одній американській банці, але невдовзі наложено на ті гроші кондикт на допис другого львівського „дучиняра“ д-ра Ляурі. Через те Краттер опинив ся в Америці безь средств до вибодного життя. Отже звернув ся писемно до львівського суду з просябою о видані йому „залізного листу“ на поворот до Львова. Кажути, що він був обезпечений на жите під укривом, що премія по его смерті буде виплачена лиш тоді, коли він умре в Европі, отже пертан з Америки, аби посподател его поліси не втратили промі, повертав на Гамбург, куда при-

був кораблем дия 10 с. м. Зь-водтам в Відень блискавичним походом привбув в північну до Кракова, де зараз допустив ся самоубійства. Вь дорозі познав его колька особ, що їхали до Галичини. Вигляд „меченаса“ був нужденний, опущений. Довгу бороду остриг, а зь лучших часів хіба лишив ся ему ринс пог. Вь дорозі до Кракова в Кракові хотів кинути ся під колеса залізничі, але не міг отворити дверці вагону. Вь Кракові вь жинзеті угнав вь себе три кулі: дві зсунули ся по ребрах, а одна пробил легки. На відголосі стрѣлу збѣгла ся служба залізнична, прибула стація ратунова і комисар поліційний. Самоубійцю відвезено до шпиталі св. Лавара і умѣщено в II. класі. При нѣм найдено лише 20 сотників, колька жинчоних фотографій і листі опечатаний, що має висвітлювати справу крадежи депозитів; „залізного листу“ не найдено. Здоровля Краттера не находить ся вь грознім стаяі; колька разів виплював кров, що походила изь ранених легких. Кажути, що сн не найде ся „листя залізний“, то Краттера узаянть і відвезуть до Львова [чи може до Пантеона?]. Австро-угорський консулят в Нью-Йорку видав Краттеру що дия 4 сьрпня м. р. вольну карту вѣди кораблем до Европы, але старана о „залізний лист“ здержали его в Америці до грудня. Рѣчи Краттера прибули залізницею до Львова; віддано их поліції. Пакунок мѣстив дві сорочки, колька томів англійських повістей, проводник для подорожи вь північній Америці, відзакну клубок туристів, метруку хрещена зь 10 сьчня 1865 р. і дозвѣл адвоката палати у Львові зь 11 сьрпня 1892 р. на отвореня адвокатської канцелярії. До Кракова вѣхав зь Львова шурив Краттера д-р Генр. Савчанський, урядник видѣлу краєвого. В шпиталі у Краттера аявля ся 13 с. м. поліції для описаня зь ним протоколу, але д-р Тшебіцький спротивив ся тому зь огляду на „падпункт здравья“ самоубійки. Цѣкаві будуть збаваня Краттера; може податъ що нового о поведженю „todaków“ Шидловського, Кешовського, Зайденфельда і інших, що их „лиха доля“ загнала вь край Янко-сбат...

Псевдо граф Вітовт Волянський, знаний вь процесу вь Станиславів, помер вь мігученях на Буковині. Доносили о том „Stowo polskie“.

— П. А. Котлярчук, властитель дрогерії у Львові, надбав на руки нашої редакції вь нагоди Нового року замѣсть новорічних желань п'ять коронт, полишаючи редакторів призначене тон суми на відповідну цѣль. Отже ми признаємо: 2 корони на ремісничо-промислову Бурсу у Львові, 2 корони на руску Бурсу в Ярославі а 1 корону на Народний Дім в Коломиї.

— Изь Станиславова пишуть нам: Вь суботу 20-ого сьчня сьчня 1900 устроїв товариство Руска Бєсѣда вь Станиславів зь снх комитатх вечериц зь танцями [вступ воді особі 1 кор., воді родинам зь трьох особі 2 кор. 40 сот. Стрѣл домашній. Поча тож точно о 8-ой]. — Дия 12 сьчня 1900, на Малавці, відбули ся в сали Касина міжцарського вечериц устроїв заходом товариства „Руських жинчон“ на дохід станиславського дѣвчого институту. Мѣшай хоры Станиславського Бола, музичний квартет [панна М. Чорненька грала на фортепії, п. Зарицький на чѣльо, п. К. Стрийський на флеті і п. Вилдоцький на скрипці], солю спів вь панні С. Чорненько і гра на цитрі пань Леніцко вывали добре. [Пань Левицка мѣшля на домагає публіка свою гру трич потарят]. На снх вечерицах мали ми нагоду першій раз чути декларацію панні Олени Стрийскон, котра зовѣм удатно і зь арозумѣннм рѣчи віддала чудовий засѣп Шевченка „Думи мої, думи мої“, і гарну гру пань Ядковичевон на фортепії. По концерті почали ся товариські забави і протягли ся по-за 3 годни ночі. По годни 12-ой повстав присутних зь Новим роком заслужений ветеран зь 1860 их років проф. Остап Леванчик импровізацією, вь якій пробивало ся горяче патріотичне чувство.

— Красів нижшій школи ролничі. Вь році шкільнім 1898/9 було вь Галичині п'ять нижших шкѣл ролничих, а то: вь Городенці, Яголинці, вь Коберниці [коло Вало] і Березниці зь повними трьдцяти курсами і отворена для 16. вересня 1898 р. школа вь Суходолі зь першим курсом науки. Вь засѣданні тых побирав науку загалом 144 учеників. І так: вь Городенці 38, вь Яголинці 38, вь Коберниці 31, вь Березниці 28, вь Суходолі 9. На рік шкільний 1899/1900 вписало ся загалом на всь роки науки 192 учеників, а зь того 85 на першій рік. До таких шкѣл ролничих записують ся найбільше сны селянські. Зь кѣщем року шкільного 1898/9 сьмѣв селянських було зь Яголинці і вь Коберниці 80%, а вь Березниці 40% вь нагалу учеників. Вь школі вь Городенці було сьмѣв селянських 37%, сьмѣв офіційлістѣв прихати их 27%, сьмѣв ремісничих 26%, а ниних азань 10%. Зь 36 учеників шкѣл ролничих, котрі сего року покидали школу, 25 достало мѣста приватних офіційлістѣв, лише вь веруду на батьківщину, 1 ученик задумує образоватись на дозоря вь господарстві станичнім і вступити до учительского семінарія, а двоєх попликано до вѣйска. Школи ролничі вь Яголинці і вь Коберниці основані перод 13 роками, а вь Березниці і вь Суходолі основані недавно. Вь приготавлючѣм справнодано для союму видѣл краєвий каже, що по сумних дозвѣдах звертає пильну увагу на добір сил учительских. І вь про-

грамі наук пореведено деякі зміни: усунено зь теоретичних наук все, що було научним тягаром та утруднювало набути дійсно потрібних відомостей. Видѣл краєвий, усунувши всь негодности, має надію, що такі школи відновлять свої задачі.

— Найбільшій мѣста на сѣвѣ. Зь кѣщем 1899 року було на цѣлій землі 14 мѣст, що числели по-над мільон населених а 47 мѣст зь населенням выще пѣв мільона. Зь мѣст, зь котрих число мешканців перевищало мільон, припадає на Европу 6, на Азію 5, на Америку 3. Мѣста зь населенням сягаючим пѣв мільона і выще роздѣлені так: вь Европі єсть их 13, вь Азії 7, вь Африці 1; вь Америці 5 і вь Австралії 1. Що-до числа мешканців то Лондон займає перше мѣсто, бо числеть аль 4,160,000; водѣм ідуць Новий Йорк, Париж, Кантон і Берлін, шестий зь ряду єсть Відень, що має 1,646,000 думь, по нѣм ідуць Чикаго, Токіо і Петербург зь населенням 1,278,000, дальше Філадельфія, Москва [1,040,000], Гінгань, Сінгапур, Отамбул [952,000], Тієнтсін, Калькута, Бомбай, Ріо-Жанейро, Гангшонь, Буенос-Айрес, Гіаговь, Гамбург, Ліверпул, Будапешт [641,000], Варшава [640,000], Восток, Футшу, Капрі, С.-Ліо, Неаполь, Менчестер, Брукселя, Бірмінгем, Мельбурн, Мадрид, Амстердам і т. д. Тых мѣст числеть разом 42,843,000 мешканців, то значить 74% цѣлого населеня землі [1,556,000,000]. Крім тых мѣст єсть ще на землі 225 мѣст зь людністю воді 100 до 500 тисяч. Зь таких мѣст припадає на Европу 123, на Азію 57, на Африку 7, на Америку 35, на Австралію 4. Вь Европі припадає зь того 39 на Англію, 28 на Нѣмеччину, 16 на Росію, 12 на Францію, 11 на Італію, по 5 на Австро-Угорщину і Іспанію, по 3 на Бельгію і Голандію, по 2 на Португалію, Швецію і Швайцарію, а по 1 на Данію, Грецію, Румунію і Турцію.

— Дрбний вѣсти. Вь Бєсарабії зь причини недороду панує страшний голод і прокинувь ся т. єв. Брак пашь викликав се, що народ зь бѣзпачі продажі свої статок; коні продають по 3 рублѣ, а корови по 8 рублѣ. Сотки людей вымандрувало вь рѣній губернії Росії на заробѣтки. — У Львові невдовзі стане „помяк“ знаного замѣстника Галичини гр. Атенора Голуховського, копитом колькадесят тисяч зр Ставляна „помякѣв“ на Руси Поляками для своїх „мѣдѣв“ переходить вже вь манію! — Царь Николай II. зборонив баронові Блѣхови зь Варшави урядити на всесвітній виставі вь Парижі „виставу війни“ вь котрій мали бути выставлені вські военні оружя і пилетично представлений страшний наслідки війни. — На острові Манілі вьбухла чума. — На фльварку „Блѣху“ коло Залозець вьрвав ся зь млянка кератогового камѣня, зь которого кусень ударив так сильно, стоячого недалеко робітника, що обрвав ему обѣ ноги. Мимо лікарскон помочи і ампутації обох ног, змѣщений вь муках помер. Полишив зоду зь дѣтьми. — Вь Романові коло Тернополя вьбух огонь вь домі громадскім, але его вчасно угашено заходами учителя Ю. Чеховича і зарѣбника Мих. Ткача.

Надбране.

Ball-Seiden-Robe

fl. 6-30

and höher! — 14 Meter: porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer und farbiger „Henneberg-Seide“ v. 45 Kreuz bis fl. 14.66 per Meter. 58 [8] G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. m. k. Hof.) Zürich.

Наука, штука і література.

— Про руско-народний театр одержали ми снми диями колька писемь, котрими зь прихотністю дѣлано ся зь нашими читателями. І так:

Зь Калуща пишуть нам: Вь перших диях грудня привбув до Калуща наш театр і за час п'яти недѣл дав двадцять виставь. Ми не видѣли нашого театру вже три роки, а чули всьляке про него, тож по правді були ми дуже упереджені; однак уже по перших виставах пересядчили ся, що наш театр воді тепершньої урядової станує високо, совѣстно сповняє свою цивілізаційну місію і тепер єсть добрий. Сю нашу гадку подѣлит кожний, навіть завзятий ворог нашого слова і нашої сцени. Только жаль сказати, публіка досить холодно воднесла до нашого театру, а частіна Русинѣв „твердого закала“ ворожо демонструвала словом і дѣлом по причині, що водіш були печатані як все і всюда, правою фотичною. Серед театральон дружини і чимало нових талановитих сил, що дають нам певну надію на красній розвиток театру, а то: панове Григоричи, Станік, а зь наймолодших Сємек-Петрович, зь жинцями: панни Бучмайдана і Гембицка, пань Рубачкова і Костева; Старшій сили: пань Осиповичев, панове Ольшанський, Польшук, Гембицький, Рубачь усе добрий і вь студіюваню своїх совѣстий. Цѣла дружина полишила у насъ симпатій спомани і ми зь серця жєлаємо їм вь дальшій надрбнѣ, а спеціально тепер вь Дрогобичі, чий лучший поводже я і признана воді публіки, бо на се она своєю працею вивав заслугу.

Зь Дрогобича пишуть нам: Мѣсто наше воді згалдомь вымѣв розрывок всякого

рода стая перворядним, сказати-бь великомѣским, бо вські артисти, що виступають на вьстрадах великих мѣст європейских — сьбави, сьбавачи, музика, пѣнїсти — не поминать и Дрогобича. Та і театри пѣмекі, жидѣвскі, польскі зазвѣдѣ до Дрогобича, а піддержувані дотичною пѣтелиснєю водѣзвѣдѣт не безь гроша. Тепер вьстав до нашого мѣста, по трьх лѣтах, наш театр рускій на част мѣстич. Як же-жь він виглядає і як єть тут поводжене? — Своими силами перевищав воді вьшопародий театру, що зазвѣдѣ сюда. Представленя заповня по-найбільше зь творѣв найновіших. На перше представленя вь четверть 11-ого с. м. грано оперу „Запорожець за Дунаєм“ зь додатком „Вечериц“ Нѣмчянского. Обѣ штуки вывали добре. Вже зь сего першого представлєня ми побачили, що наш театр єсть воді доброю управою, надко у всьм охоту, працю і стараність так у директора, як і у артистѣв. Вь роли Івана Караса виступав п. Рубачь. За послѣдній три роки зробив сей артист великій поступ; нашій публіці, що знала его якь доброго баса-солиста, представив ся вь сій роли якь скбиченый артист. [Нехай бы п. Рубачь давнѣ толька більше о чистоту мови.] Своєю грою і сьвомъ заинтересували публіку такожі: п. Григорич (козак Андрій), пань Рубачкова [Оксана] і панна Буч авбна [Одарка]. Панове Рубачь і Григоричи — то головні сьбавуци сили театру; мѣж артистками, що правда, не вь рѣбних имь сил, але они розвивають ся одним словом: дрогобичскі Русини вивав вдоволені нѣвѣстими своимъ театромъ. Однакже, якь бы судити пѣсля першихъ представлєн, рускій театр не має вь нашом мѣстѣ такого часта, якь театри нѣмекі, жидѣвскі і польскі, що то грѣш зь-воден вызовати. Каса, на жаль, не доисую, сала свѣтит пустками. Винна тому „проніація“. А предѣв цѣла охрестити Дрогобича повинна заявити свою прихильність до театру, що будить спячого духа руского, і піддержати матеріально і морально таланты зь сьм дружин. На першій представлєню бачили ми всього чн не двоєх священиків, а духовенство наше повинно тымъ більше піддержувати сей театр, котрого члєны беруть участь зь мѣщанським хорѣ, що сьбав вь церкві на літургії воді уминою управою о. Рудницького. Прибувайте-ж, доохрестий Русини, на представлєня руского театру до Дрогобича, а даєте тымъ доказъ житя, о котрім вже дѣто ложно починає сумѣвати ся... Заходіть і до Народний Торговлѣ, і до Руского Касина і до Зорѣ, а всюда найдете щиро-руске приняте!

— Літературно-науковий Вістник, I. книжка, за сьчєн 1900 року мѣстить зь собі: „Башан вілла“ поема Микола Вороного. — „Жидѣвська дитина“ мовела Наталі Кобринської. — „Перехресні стѣжки“ повість Івана Франка. — „Вечірній сьвіт“ оповідання Бориса Грінченка. — „Зодіа“ рѣзване оповідання Вячеслава Потапенка. — „Чудо Пуран-Багата“ оповідання Р. Кіплінга. — „Гріх“ сцени Діаги Пшибишевської. — „Мішани і селяни“ нарис із повісті Еміля Золя „Fécondité“. — „Атта Троль“, Сон літньої ночі. Поема Генріха Гайне, переклала Леся Українка. — „Наталія Кобринська“ М. Грушевського. — „Живоча доля вь сучасній нѣмекій літературі“ Е. Дегена. — „Людві університети“ Евгєна Косєвича. — „Із чужих літератур“ (Нова повість Е. Золя „Fécondité“). Соті роковини уродин Генріха Гайне написав Іван Франко. — „Малюнки Івана Труша“ написав Іван Франко. — „Хроніка і бібліографія“.

— Дзівнок. I. число зь дия 5 сьчня 1900 р. мѣстить: „Надгороджене милосердє“. — Вь церкві Осєпа Федьковича. — „Як нічка прєсна“ З. Е. — „У рідній нєньці“. Осєйна казка для дітй, написав Евген Мандичевський. — „Паламарові бузкы“ написав Стефан Пятка. — „3 жита новосєліа“ розповідь Александро Катренко. — Передплата на „Дзівнок“ рѣчна 3 ар., пѣврѣчна 1-50 ар., квартальна 75 кр. Адреса редакції вь адміністратії: Львів, ул. Театинська ч. 19.

Именованя, перенєсєня, водзначєня і пр

— Именованя. Управитель міністерства судѣвництва именовув: судового радника Іл. Лєвичьского прєсєсом ц. к. суду промислового у Львові, а д-ра Юл. Брилинського, радника судового, заступником прєсєса. — Львівскій высшій судь зраєний именовув ассекьтантами того-жь леоп. судового: Іл. Дивєра вь Тернополі, Леон. Герлінгера у Львові, Каа. Лайдлера вь Калущі, Володисл. Крупского вь Золочеві, Маркіл Гельбера у Львові, Євроніма Глиньского у Львові, Юліана Сьокала у Львові, Тад. Терлецкого у Львові, Іл. Каз. Гілоту у Львові Тад. Ігн. Вєдлїшевского у Львові, Вас. Дорожницького у Львові, Вл. Губєра у Львові, Тад. Санєтру вь Залозцях і Ягм. Керта вь Тернополі.

— Перєнесєня. Намѣстникъ перєнѣсь повѣтового ветеринара Мих. Сєрвацкого зь Підволочискѣ до Золочєна.

Господарство промислѣ і торговля.

Ц. к. дирекція залѣзнич державныхъ оповѣщує:

3 диям 1 сьчня 1900 застановлено рух поїздів мішаних ч. 2055 і 2056 на залѣзничі львівскій „Hof in Mahren-Bärn-Andersdorf“ вь околѣ ц. к. Дирекції залѣзнич державнихъ вь Оломуці.

Залѣзничі львівскій Фрайденталь-Клийн-Морав. — Після оповѣщення замѣщено вь газеті відєньскій розписано розправу оєртову на

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ ше лѣтъ (крѣмъ лѣтъ и рускиъ святѣ) о бѣтъ годикъ по полудни. Литературный додатокъ „Нѣдѣлка“ найзнаменитѣйшѣхъ польскѣхъ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницѣ на перомѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передѣлку и инсераты принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ у. Ваторія ч. 24. Центральне Бюро оголошенъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣдми: М. Дука, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Hassenstein & Vogler.

Передѣлка на „Дѣло“ и принадлежность на инсераты платитъ Львовѣ.

Галицкі школы середній.

36 свѣдо оголошеныхъ справозданъ школьной Радѣ краевой подаетъ деякія даты и замѣтки, бо побѣла мои думки аказуютъ они ще найточнѣше нашъ поступъ чи застой. На сей разѣ представлю на податавъ справозданъ за рокъ 1898/9 водносно въ школахъ середнихъ.

Минушого року було 30 гимназій и 6 школъ реальныхъ, было въ нихъ 824 сѣтъ учительскихъ, а ходило 17,684 учениковъ. Ученики тѣ творили 46 класъ, протѣ на одну класу припадало прѣсѣчно 39 школярѣвъ. До школъ середнихъ зголошуе ся що-разѣ больше молодежи и мѣсто значагого [22%] числа, що не обѣтъ при вступномъ испитѣ, даты сѣ представляють ся такъ: До 1887 р. число учениковъ збѣщалося незначно, въ слѣдующихъ семѣтѣтахъ рѣшныи прирѣстъ достигавъ 300, водѣ 1894/5 року наплывъ ставъ нагальныи.

1894 року прибуло 572 учениковъ

1895 „ „ 879 „

1896 „ „ 984 „

1897 „ „ 1131 „

1898 „ „ 1294 „

1899 „ „ 1271 „

Кажутъ, що населене вже признае зарѣтъ науки и тому такъ значныи прирѣстъ. Бѣтъ се цивилизація, але своеобразна, галицка. Давнѣйше селянство не разѣ буваъ высѣла наудѣ, бо то протѣвляло все консервативный аспектъ, але коли грунтъ пошарованый вже не на загоны, а на грядки; коли родина примирае на нѣмъ азъ голоду, коли батько видить пенсійный водносныи службы и урядниковъ державныхъ та порбанае ихъ азъ собою, — то приходится до пересѣдѣна, что дѣше бути вѣзнымъ, жандармомъ, стражникомъ финансовымъ, а хоть-бы шиберомъ на зелѣзницѣ, абы только не власникомъ землѣ — хлопцомъ. Одинока дорога до осягненя щасливой той долѣ дѣтей — то школы. Отъ чому ереквенція такъ напрасно збѣщала ся.

Прийшло казане, та за побано. На сей рокъ вѣсело ся до першомъ класѣ 4,748 або 24%, до обидвоухъ найвысшихъ класѣ 8,377 або 41% учениковъ. Се очевидна признака, что до тѣхъ двоухъ класѣхъ молодежь дуже сильно приплывае, але такожъ збѣщитъ ся. Причина звѣстна: по-при слабе приготавленѣ бракъ средствъ до удержаня. Найбольшій наплывъ констатуюе въ заходной Галичинѣ — гимназій въ Яелѣ, обидѣ школы въ Тарновѣ, польска гимназія въ Перемислѣ, св. Анна въ Краковѣ и Франц-Иосифа у Львовѣ выказуютъ въ бѣжущемъ роцѣ збѣщане водѣ 50 — 100 учениковъ; — У вѣсходной Галичинѣ такимъ числомъ повелѣчатъ ся можуть только Тернополь и Станиславовъ, прочіи выказуютъ рѣшываю або зменшене о 4 — 18 учениковъ. Се дальшій доказъ, что заходна Галичина не только что-до господарки, стану мяткового, свѣдомости національной и политичной, але навѣтъ въ оцѣненю ваги просвѣты нашъ выпередала.

Завдяки заснованю двоухъ школъ реальныхъ, въ Тарновѣ и Ярославѣ [для насъ азъ тои благодати прапала 1/4 часть, бо Тарновъ доступный только для поляковъ, а Ярославъ лежачи на самѣй окраинѣ, только черезъ половину для насъ доступный] та бѣдай частный амѣтъ въ поглядѣхъ суспѣльности число реалистовъ збѣщало ся постѣпно. Передѣ шести роками на 15 учениковъ ходивъ лѣдо 1 до школы реальное; теперь ихъ ходитъ тамъ два разѣ только, отже водношене реалистовъ до гимназійстѣвъ представляе цифру якъ 1 : 7. — Коли-бъ а не буваъ Русиномъ, писавъ бы-мъ тутъ про пожитокъ студій реальныхъ и заохочувавъ, щобъ Русинъ частѣйше и численнѣйше записувався до того рода школъ, але что Русинъ земляка не послухае за жадыи скрѣбы въ свѣтъ, тому обмежуе на самѣй даты. На 2,314 реалистовъ было Русинѣвъ 192 [8%], а жидѣвъ 500 [22%]. Даты вымѣшны!

Що-до територіального размѣщеня — то въ заходной Галичинѣ подыбаеся всего-на-всего одинъ безшкѣльный простѣръ въ кутку

мѣжъ Сяномъ и Вислою о поверхни 2700 км., коли тымчасомъ у вѣсходной цѣлой комплексъ повѣтъвъ, якъ Чешанѣвъ, Яворѣвъ, Жовква, Рава, Сокаль, Камѣнка о поверхни 7,600 км. не має аны одной школы, не згадуючи вже про меншій глухій куты, якъ Снятинъ, Залѣщичи, Гусятинъ. На тѣхъ просторахъ необходимо потрібна школа-середня, такъ що-жъ? Рада краева волиетъ утримувати у Львовѣ сѣмъ гимназій и школу реальную, хоть тамъ утримане и закладу самого и учениковъ не въ мѣру коштовне, обѣдному тамъ навѣтъ не показуваеся... Чому-жъ не заложити школы въ Равѣ, Сокалі, Гусятинѣ? Бо у Львовѣ житѣ дорожѣ и у вѣсхъ тамошнихъ школахъ середнихъ Русинѣвъ 21%, а коли-бъ заложило ся школу въ згаданныхъ мѣстахъ, Русинѣвъ готово тамъ бути 40 або 50%, а сего Рада краева не бажае. Чи не докажъ „прихильности“ Поляковъ до насъ?!

(Конѣцъ буде.)

Зъ спѣльныхъ делегацій.

На вчерашнемъ пленарномъ засѣданю австрійской делегаціи президентъ прѣдъ приступленемъ до порядку дневного, звернувъ увагу на се, что делегаты повинныи адержати ся водѣ обговорюваня внутрѣшной политики. Президентъ подѣбѣтъ, что на послѣднемъ засѣданю одинъ азъ делегатѣвъ обговорѣваеъ такожъ справы водноснахъ ся до другомъ членомъ монархій. Зъ порядку дневного наступила дальша дискусія надѣ етатомъ министерства заграничныхъ справъ. Першій бесѣдникъ, гр. Дѣдушицкій узнае зарѣтъ тридержавного союза, але высказуе бажае, абы союзники поспирали такожъ обобѣдній экономический интересъ. Тымчасомъ Нѣмеччина выконуе ветеринарный конвенцію въ той способѣ, что экспортъ худобы и безарогъ въ Австрію етасъ ся майже невозможный. Дальше бесѣдникъ домагае ся помѣженя консулатѣвъ въ Прусахъ и въ цѣлой Америкѣ, абы австрійскіи емігранты мали водновѣдну опѣку. Консулярный урядники повинныи знати славянскій языкъ. Бесѣдникъ домагае ся управленя еміграціи, охороны емігрантовъ водѣ выѣску азъ стороны еміграційныхъ агентѣвъ, оголошуваня у вѣсхъ урядовыхъ часописяхъ цѣны и заграничныхъ мѣсцѣхъ абыту для австрійскихъ товарѣвъ.

П. Вольфартъ высказуе бажае, абы молодыхъ и способныхъ людей высылано до Японии и Хинѣ, въ цѣли здобути новыхъ торговъ для австрійского промыслу. Бесѣдникъ згадуе такожъ про поголосу, что англіiske правительство звернуло ся до Вѣдны азъ пытанемъ, чи австро-угорское правительство не хотѣло бы дати 5,000 людей для окупации Египту, абы Англія могла выкофати азъ водѣмъ свои войска и выслати до полудневной Африки. Бесѣдникъ выступае рѣшучо противъ того жадае, якъ и загалѣ противъ англіiskeй политики и домагае ся, абы Австро-Угорщина до найменше тои политики не подпирала. П. Гошманъ звертае увагу правительства на се, что въ Австро-Угорщинѣ оперуютъ теперь чужій агенты, стягачи войска до полудневной Африки. Головнымъ тереномъ тѣхъ практикъ, рѣшучо дуже дивныхъ, а здае ся Галичина. Бесѣдникъ порушуе такожъ справу пашпортѣвъ, котріи спеціально до Россіи, добувае ся азъ великимъ трудомъ.

П. Шнайдеръ жалуетъ ся на поступоване азъ Румынами на Угорщинѣ; жалуетъ, что въ своимъ часѣ не допущено до цѣсаря депутація Румынѣвъ. Бесѣдникъ проситъ такожъ о управленяе справы пашпортѣвъ въ тѣмъ напрямѣ, абы заграничнымъ жидамъ, спеціально русскіимъ, заборонено вступъ до Австро-Угорщины. П. Металь, азъ чешскѣхъ феодаловъ шляхты, обговорюе торговельный договоры и твердитъ, что нѣмецкій торгъ суть для Австро-Угорщины цѣлкомъ страшенъ.

Послѣдній бесѣдникъ д-ръ Крамаржъ порушувъ справу тридержавного союза и доказувае, что не такъ Австрія потрібна Нѣмеччинѣ, якъ Нѣмеччинѣ потрібна Австро-Угорщина. Австро-Угорщина веде выключно мирову политику, коли тымчасомъ по-

литика Нѣмеччины е свѣтова и може выкликати рѣшныи конфликты. Мы повинныи бути о много больше самостоятельными, бо наше географическое положене амушуе Нѣмеччину глядѣти у насъ за попертемъ. Чехи цѣлкомъ не суть противниками тридержавного союза, лише домагаютъ ся, абы австрійска политика була самостоятельна и независима. Бесѣдникъ загалѣ дуже остро промовляе противъ заграничной политики монархій и зрѣбывъ такожъ ализію до слѣбъ цѣсаря. Въ хвилѣ, коли цѣлый свѣтъ въ руху и коли катастрофы можуть заскочити народы и державы, мы граємо лише рѣшю хвоста нѣмецкой державы въ еи величавѣмъ и смѣлѣмъ походѣ черезъ свѣтъ. Крамаржъ подѣбѣтъ конечность тѣснѣйшого porozumѣnia азъ Россією. „Чи не маемо азъ Россією спѣльного интересу въ тѣмъ, абы въ Малой Азии не утворила ся нова, экономическо сильна Нѣмеччина? Вѣдносныи на Балканѣхъ роблятъ пожаданую и користную спѣльность интересѣвъ азъ Россією. Се сумне и рѣвночасно соромъ для Австріи, что загалѣ узнае за можливе, абы Австрія могла протѣтувати чоловѣка тои мѣры, что Миланъ. Президентъ: Прощу, Австрія не е нѣякою протекторкою. — Пацакъ: Мы-жъ сего не знаемо. — През.: А Миланъ все е водѣмъ пануючого короля. — Пацакъ: То водѣ муситъ се жалувати, не мы [веселѣтъ]. — През.: Прощу до того предмету не вертати. — Крамаржъ: Каждого честного чоловѣка муситъ обурювати, что при кѣнци 19-ого столѣтя было можливе уряджувати масовый морды при помѣчи суду. Познанскіи симпатіи сербского населеня е важною рѣшею, хочъ бы азъ огляду на Босну и Герцеговину. Лише въ той способѣ можна бы зменшити атракційну силу Чорногоры на босанскихъ и герцеговинскихъ Сербѣвъ. Вѣрній, готовый до жертвъ и посвященя народы караютъ за ихъ вѣрность и грозятъ имъ; за те азъ другого боку вывадгороджуютъ явну революцію противъ державы и еи основныхъ поддѣлныхъ истнованя. Все признають, что спокойный конечный, але робитъ ся такожъ все, абы его уневозможити. Найстрашнѣйше для державы се, что для умѣркованныхъ нема вже мѣсца въ той державѣ. Дѣлаючи ся на се, якъ въ той державѣ радить ся, можно лише закончити словами: Quem deus perdere vult, dementat.

Угорскѣ делегація приняла въ третѣмъ читаню прѣліминары министерства заграничныхъ справъ и финансовъ. Вѣдѣтакъ приступлено до дискусіи надѣ войсковымъ бюджетомъ. П. Угронъ порушувъ справу подѣвъ азъ Карлсбурѣ, де якійсь офицеръ въ страшний способѣ порубавъ шаблю войска. Ставъ корпусѣвъ называвъ Угронъ за великимъ, черевъ что на случай войны въ тѣхъ корпусѣвъ потворено бы новій корпусъ. Се повинно стати ся вже въ часѣ мира. Бесѣдникъ домагае ся загодѣйшого поступованя азъ войсками и заявляе, что буде голосувати противъ бюджета, бо не має довѣры до войсковой администраціи. П. Голье обговорювавъ справу Негеръ и заявляе, что на Угорщинѣ нема нѣякого закона, котрый устанавливае бы нѣмецкій языкъ державнымъ.

Репрезентанты правительства заявляе, что закиды Угрона цѣлкомъ безосновны, именно тѣ, что водносятся ся до мобилизація е державною тайною. Планъ мобилизація цѣлкомъ готовый. Не лише для вѣсходного фронта, але для вѣсхъ фронтѣвъ державы армія приготавана на каждый атакъ. — Вѣдѣтакъ принято бюджетъ азъ подвышенемъ офицерскѣхъ платѣвъ.

На делегаційномъ обѣдѣ цѣсаръ говоривъ довѣйшій часъ азъ молодѣ-Чехомъ Зачкомъ. Цѣсаръ сказавъ до него: „Число на васъ и ваше спѣдѣлане азъ дѣлѣ сотвореня національного спокою, котрый е конечный и до зого муситъ прийти. Се мое рѣшуче бажае“. Затѣмъ водновѣтъ, что се залежитъ водѣ Нѣмцѣвъ, абы пришли азъ помѣчомъ Чехамъ черезъ признае рѣшныи правъ. Тогда порозумѣе буде можливе. Але абыо ся, что водносныи зачнуть теперь такъ укладати ся, что аны Нѣмцѣ, аны правительство не покажутъ охоты заняти ставовиско рѣвноправности, и тогда ареализована пожаданая цѣль буде зновъ невозможно. Цѣсаръ на се водновѣтъ,

Передѣплата на „Дѣло“ азъ литер. додаткомъ

въ Австріи: на цѣлый рокъ 16 ар. на цѣлый рокъ 12 ар. на полѣ року 8 ар. на полѣ року 12 ар. у Львовѣ: на цѣлый рокъ 14 ар. на полѣ року 7 ар. на четверть року 8 ар. на мѣсць 1 ар. 30 ар. Редакція, администрація и экспедиція подѣвъ ул. Ваторія. — Рукописи азортають ся лише на попередне аветерѣжене. — Рекламация неоплачена водѣмъ водѣ порта. Неоплачене число конштуе 8 ар. а. а. Оголошеня азышій принимаютъ ся по цѣнѣ 10 ар. водѣ одной стрѣчки аветерѣзованъ або еи мѣсць а въ рубрикѣ „Надѣслано“ по 35 ар. а. а. Подѣла и азышій консуеся, абы аветерѣзованъ еи по 15 ар. водѣ етшныи.

что е его бажанемъ, абы права чешского народу были цѣлкомъ пошанованы. Не позволитъ, абы аму стала ся яка кривда, и чтобы новыи кабинѣтъ ставъ ся правительствомъ дѣвнѣмъ: Се буде мусѣвъ бути кабинѣтъ цѣлкомъ нейтральный, объективный, справедливый супротивъ вѣсхъ. Чешскій посолъ повинныи старати ся, абы публична оиція успокоила ся. Цѣсаръ сказавъ, что узнае также положене чешскихъ посѣбѣвъ, однакъ называе ихъ, абы поступали лѣоально и не квестіонували добромъ воли.

Зъ театру войны.

Вѣснныи урядъ въ Лондонѣ одержавъ водѣ лорда Робертса депешу, котра доносите, что водѣдѣлъ высланныи генераломъ Меттеномъ на реконесансѣхъ нервуи дѣи 11-ого сѣчня. Сей водѣдѣлъ заглавъ ся буваъ ажъ 25 миль въ границѣхъ Ораніи и доверѣ тамъ стрѣтивъ ся азъ патрулями Бурѣвъ. Сковѣтатовано, что та околица цѣлкомъ не е обсаджена войсковымъ ворога. Генералъ Водѣ має обсадити одну мѣсцевѣсть азъ Ораніи. Се перша мѣсцевѣсть занята Англійцами на ворожий территоріи. Оба берега рѣки Ораніи лучитъ свѣтъ збудованныи мѣсца. Надѣ рѣкою Модеръ Англійцѣ бомбардували позиціи Бурѣвъ азъ корабельныхъ арматъ. Подѣ Колесбергомъ Англійцѣ стрѣляли на горбы заняты Бурами. Бури не водповѣдали на огонь. Лондонскій дневникъ доносите, что генералъ Варенъ азъ 11 тысячнымъ корпусомъ получивъ ся уже азъ головнымъ англіискимъ корпусомъ. Одиъ дневникъ доносите, что Варенъ перейшовъ Тузель и занявъ на побѣнѣ водѣ не дуже сильную позицію. Въ есню вѣстѣ въ Лондонѣ не вѣрять. Зъ Питермарицбурга доносите, что Буры забирають арматы рѣзультатѣ на те лудне водѣ Ледісметѣ. Ихъ страты въ послѣдней битѣ подѣ Ледісметѣ мають выносити 800 убитыхъ и раненыхъ. Говорятъ, что въ Преторіи награмаждено военныи засобы на тѣ роки. Говорятъ такожъ, что центральный уряды Ораніи мають перенести азъ Блѣмфонтенъ до Преторіи. Дѣи 12-ого с. м., Буры зачали заново бомбардувати Меффингъ.

Зъ судовою салѣ.

Вчера водбула ся передѣ трибуналомъ краевого суду карного у Львовѣ яко аподѣйнымъ розправа азъ справѣ редактора Monitor-a п. Брайтера, засужденого въ мартѣ 1899 р. азъ львовскимъ судѣмъ повѣтовѣвъ на 14 дѣвъ арешту за обиду чести стрѣйского ч. к. прокуратора Адольфа Червиньского.

Сей процессъ зѣже ся азъ голосною справою заглавляи лѣбшица Янишевского, дѣдича азъ Волцнева, о чѣмъ Monitor писавъ довѣйшій часъ, закидаючи рѣшныи особамъ, мѣжъ ними и бущому нотарѣвъ въ Жидачевѣ а теперь въ Рогатинѣ Манастирскому участѣ въ соашизовано того заглавляи. Въ насѣдѣокъ тѣхъ статей зажадавъ нотарѣ Манастирскій водѣ прокуратори въ Стрию карного слѣдства противъ его особы. Прокураторъ Червиньскій резолюцію азъ 30 дѣвня 1898 заявляе, что не находитъ подѣставы выточувати Манастирскому слѣдства, что Monitor пише неправду и т. д. Тую резолюцію Манастирскій оглошенъ у дневникахъ яко водповѣдъ Monitor-ови. Тогда ред. Брайтеръ вѣбѣ до суду доносеа противъ прокуратора Червиньского, въ котромъ мѣжъ нимшии сказавъ, что въ резолюціи Червиньского мѣстятъ ся выдуманыи и перекрученныи факты что-до аутентичности подѣпису Янишевского та что Червиньскій писавъ свою резолюцію азъ porozumѣню азъ Манастирскимъ, абы его [Брайтера] подати въ публичну погорду. Тымъ почувъ ся прок. Червиньскій обидженимъ, справа пошла до суду и, якъ сказано, першій судѣя засудивъ ред. Брайтера на 14 дѣвъ арешту. Противъ того вырѣку зголосоли водѣлѣвъ и обжалованныи и заступникъ прокуратори [сей что-до вымѣру кары] и въ насѣдѣокъ того водбула ся д. 15 с. м. апелацияна розправа передѣ трибуналомъ. Трибуналомъ проводивъ радникъ Сопоцкиицкій, обжаловувавъ сѣмъ прокураторъ Гайдереръ, обжалованого ред. Брайтера боронивъ ады д-ръ Дайзенбергъ.

По водчитавоу актѣвъ тои справы д-ръ Дайзенбергъ поставивъ кѣлькыацѣтъ аносенъ, чтобы пересуджати новыхъ свѣдѣвъ азъ справѣ заглавляи Янишевского та чтобы водчитати всякій абзаня и акты въ справѣ того за-

есть найдѣйшимъ кормомъ для дѣтей и недужихъ; все дѣкаръ дуже его захвалюють.

Quaker Oaks

„Quaker Oaks“ всюды можна достати.

ДѢЛО

Выходить у Львові що дні (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісникъ націоналістичнихъ партій“ выходить во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на перемену разомъ зъ Дѣломъ.

Передплата и ксераты принимаютъ: у Львові Адміністрація „Дѣла“ у. Ваторія ч. 24. Центральне Бюро ородеженъ у. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ у. Кароля Людвика 3, и А. Ольшевского у. Казиміра 2; — въ Ярославі: Л. Кражанковскій; — у Вѣдн: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungen-gasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasensteim & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфурт и Гамбургъ: М. Haasensteim & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и ксераты на ксераты платитъ у Львові.

„Отзывъ Русской Рады“.

Въ ч. 287 „Галичанина“ зъ д. 4 и. ст. сѣчня с. р. оголошено выдѣл политическаго товариства „Русская Рада“ въдову чи то „отзывъ до своихъ членовъ и единомышленниковъ“. Деякі замѣтки про той „отзывъ“ були вже помѣщені въ ч. 287 „Дѣла“ зъ д. 4 и. ст. сѣчня с. р. Такъ якъ мы тогда заповѣли, вертаемо до него ще разъ, чтобы ясно — хочъ и не впервые — означити наше становище до сторонництва, котораго заступницею уважаемъ „Русская Рада“, а котре якійсь часъ уважалось за нашего союзника.

Выдѣл „Русской Рады“ розказуе въ своихъ „отзывъ“ насампередъ тенеу т. зв. консолидація „Русская Рада“ — наме, — а, стоячи върною „основному принципу русскаго народа, выражающемуся въ сознаниі его національного, племенного и культурного единства“, але „сталаючи добро народа, добро Галицкой Руси, выше теоретическихъ вопросовъ, основный изъ которыхъ, составляли ли малороссы и великороссы одинъ народъ или два отдѣльныхъ народа“, зъ радостію приняла починъ нашего духовенства до консолидаціи головныхъ на галицкой Руси сторонництвъ, зроблений д. 10 и. ст. грудня 1896. Сторонники „Русской Рады“ прихилились до бажаня духовенства. Выбрано спѣльный „Русскій краевый выборный комитетъ“, а комитетъ сей, уконтитуовавши ся, оголосивъ д. 17 (29) грудня 1896 р. „въ органахъ консолидированныхъ партій, въ „Галичанинъ“ и „Дѣлѣ“, въдову, що бере въ свои руки переведене выборовъ въ р. 1897.

Дальше переходить „отзывъ“ коротко — на „основномъ выборномъ комитетѣ, причѣмъ назначае, что нѣтъ то „консолидація“ назвала между членами обеихъ партій взаимную терпимость, ни въ чемъ не нарушаючи ихъ принципиальныхъ убѣждений“.

Видици зъ уваги на послѣдній подѣл (народный съездъ зъ д. 26 и. ст. грудня 1899) и „принявши во внимание, что партія „Народной Рады“ въ дѣйствительности перестала существовать, ибо она съ группою радикаловъ образувала новую, названную себе „национально-демократическою“, партію, — принявши во внимание, что въ ту нову партію вошли элементы, съ которыми русско-народная партія, дорожащая высочайшимъ значеніемъ христиан-

ской вѣры, цѣнящая спасительное влияние русской церкви на национальное развитіе нашего народа, а также признающая заслуги и значение для него русскаго духовенства, соединитесь не могла бы“ и т. д. — править „отзывъ“, що „Русская Рада“ принуждена Русскій краевый выборный комитетъ считать несуществующимъ“. Зъ уваги на се, „Русская Рада“ позастаетъ за отѣтное, повторити основный национальныя принципы, несовѣдущи русско-народною партією, а то: „Русско-народная партія въ Галичинѣ исповѣдуетъ, на основаніи науки, дѣйствительной жизни и глубокого убѣжденія, національное и культурное единство всего русскаго народа, а по сему признаетъ своимъ плодомъ тысячелѣтней культурной работы всего русскаго народа“.

Выложивши ще дальшій свой „основный принципъ“, кѣнчить „Русская Рада“ зазывомъ до своихъ „членовъ и единомышленниковъ“, чтобы „во всехъ своихъ дѣйствіяхъ твердо и неослабно придерживались вышеизложенныхъ принциповъ и стремленій“.

Не будемо тутъ повторити нашихъ замѣтокъ, высказанныхъ вже въ ч. 287 „Дѣла“, а ввернемо лише ще увагу на хитрѣсть и лукавство „Русской Рады“ такъ въ часѣ т. зв. консолидаціи якъ и въ ея „отзывѣ“.

Коли руске сторонництво народное входило за починкомъ нашего духовенства въ алуку зъ „русско-народною партією“, то выходило такожъ зъ того становища, що добро народа галицкой Руси в важѣйше всѣхъ теоретическихъ питанъ. Чи народы русскій и москвитинъ в одномъ народомъ чи двома віддѣльными, — се питане могли мы и можемо на „галицкой Руси“ уважати справдѣ за теоретичне; бо, поминувши нашъ политичный відносинъ, вже зъ уваги на самъ народъ напѣтъ, что въ одной громадѣ, нѣ въ одной школѣ народній, а напѣтъ всѣхъ заходы поодинокихъ людцѣвъ, чтобы той языкъ завести бодай у власной хатѣ, треба уважати на зповни безупѣшній. Такъ само питане, чи писати „русскій“ чи „русскій“ чи „русскій“, має у насъ лише теоретичне правоисие значѣне; практично може у насъ ся назва у всѣхъ трехъ формахъ означати лише оденъ народъ, бо другого, москвитинъ, котрый сю нашу назву собі присвоивъ, у насъ нема ані на показъ, такъ что войтъ не має тутъ нѣякихъ правъ ані національныхъ ані политичныхъ ані суспѣльныхъ.

аю и бувавъ великимъ несчастіемъ для тысячъ и миллионѣвъ людности. Тогда падутъ великія и дробныя торговля та промысловыя фирмы одні за другими, банкротуютъ купцы и фабриканты, сотни и тысячъ работниковъ лишаются безъ работы, грѣшь щезаетъ, кредитъ пропадаетъ, въ экономическомъ житіи наступаетъ застоій.

Отже минувшій рѣкъ выявляе въ той флишетѣ ліній дуже наглядный скѣлъ у гору, такій наглядный и великій, якого не надѣляли ся навѣтъ надсѣдѣвшій спекулянтъ и практикы. Про які колоссальныя цифры тутъ иде рѣчь, се покажутъ деякі примѣры. И такъ у сѣмохъ европейскихъ промышленныхъ державахъ продукция угля зъ 577 миллионѣвъ тоннъ въ р. 1898 выросла черезъ рѣкъ на 590 миллионѣвъ, а про те цѣна оданъ тоннъ угля подскочила въ Англіи зъ 10 на 14-5 миллионѣвъ, то значить: вартѣсть усенъ продукцій, оцѣнена въ 1898 р. на 3.355 миллионѣвъ зр., поднесла ся въ 1899 р. на 4.949 миллионѣвъ зр., то-бѣ-то майже на пять миллиардовъ зр. Другій перворадный артикулъ сучасной продукцій — зерлаво показуе подобную еволюцію. Всесвѣтну продукцію зерлава въ р. 1898 оцѣнено на 360 миллионѣвъ метрическихъ сотнарѣвъ, а въ р. 1899 на 400 мил. м. сотнарѣвъ. Вартѣсть сего продукцій зросла зъ 1.285 на 1.666 мил., то-бѣ-то о 381 миллионѣвъ зр., а цѣна метрическаго сотнарѣва зъ 3-0 зр. въ 1898 р. подскочила на 4-20 зр. въ 1899 р., не вважаючи на величезне збѣльшене продукцій. Те само ладѣе — подскочилъ цѣвъ, не вважаючи на збѣльшене продукцій, надіо такожъ на овечѣй новій, котрой вартѣсть въ 1.170 миллионѣвъ зр. у 1898 р. поддвала ся на 1.928 мил. зр. въ 1899 р.

Правда, мы не могли не добавити погубныхъ наслідковъ для добра народа галицкой Руси, які выходили и выходятъ зъ кертачной работы тутешныхъ москвитинѣвъ чи то, иначе кажучи, „Русской Рады“ и ея единомышленниковъ“. Однакъ мы могли бы имъ лишати розкошы ихъ „убѣждений“, скоро бы они зашили свою погубную работу мѣжъ народомъ и такимъ чиномъ „ни въ чемъ не нарушали бы принципиальныхъ убѣждений“ нашихъ.

И справдѣ, поки москвитинѣвъ чули надъ собою кнутъ бадѣнвасіа (имѣ же, звѣстно, безъ кнута годѣ жити по людскому), а зъ другой стороны любячи але безогляду стрѣгътокъ нок. кардинала, поти сидѣли они тихо и заховувались супротивъ народнаго, зъ ними злученого сторонництва львовляно. Але вже въ р. 1898 почали брикати напово; почались напасти на „Просвѣту“, зневаги рускомъ мовѣ и народнаго сторонництва, противъ котрыхъ были бы невольны выступити рѣшучо. Напасти и зневаги волили мы зъ разу уважати за выборы одиницы и москвитинѣвъ-ского штабу, котораго осередкомъ в „Галичанинъ“. Дятого звертали мы не противъ сторонництва, навѣтъ не противъ „Русской Рады“, а противъ одиницы и штабу москвитинѣвъ-ского, припускаючи еще, що зъ компетентной стороны відозве ся протѣстъ противъ такого, загѣдно кажучи, невольнаго поведѣния. Мы помылалесь; а „отзывъ Русской Рады“ навѣтъ выразно называетъ „Галичанина“ органомъ „русско-народной партіи“ — значить солидаризуе ся зъ усѣмъ напастями и наругами, які тамъ повалились противъ Русскій и рускомъ мовѣ. И стало се, что при такомъ станѣ рѣчей статись мусѣло: Русь галицкая не може ити въ парѣ зъ людьми, котры ея хотѣтъ москвитинѣвъ, якъ не може ити въ парѣ зъ тими, що ея хотѣтъ польщити; одныхъ и другихъ мусѣтъ поборовати, сполучаючи всѣ свои силы, способный и охочій до сего подобной борбы, разбуджучи въ нейшихъ массахъ сѣдомѣсть цѣли и добротѣ до неп ведучихъ та організуючи освѣдомленій силы до спѣльной обороны народнаго добра и народныхъ правъ.

Отже „Русская Рада“, якъ хитрала и лукавила въ часѣ т. зв. консолидаціи, такъ хитрала въ своихъ „отзывѣ“, правлячи о сѣмъ пѣмъ то львовляно и звалуючи вину за розрывъ на народовѣвъ.

Такъ само хитрала и дальше, удаючи, что

Передплата на „Дѣло“ зъ зѣтр. додаткомъ

въ Австріи:	на границѣ:
на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр.
на полъ року . . . 8 зр.	на полъ року . . . 12 зр.
у Львові:	
на цѣлый рѣкъ . . . 14 зр.	на полъ року . . . 7 зр.
на четверть року . . . 3 1/2 зр.	на мѣсяць . . . 1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція подѣла: 24 у. Ваторія, — Рукописы зберігають ся лише на попереднѣе застереженіе. — Рекламация жоестатакъ обѣль зѣтр. порта.

Неоднѣнокъ часѣо кинутѣ 6 зр. и. в.

Ородеженя зыкии принимаютъ ся по цѣвъ 10 зр. зѣтр. однокъ зрѣчки ксератовой або ея нѣбѣа зъ зѣтрѣвъ „Надѣлажѣ“ по 15 зр. и. в.

Подѣли и киші дожѣсѣа, прикѣтъи чѣсѣтъ ея по 15 зр. зѣтр. зѣтѣна.

не могла бы дальше оставати въ алуцѣ зъ „новымъ“ сторонництвомъ, котре пѣмъ то повстало изъ алуки народовѣвъ зъ безбожними радикалами. Лишаючи собі на вишій разъ поговорити про сю алуку нашу зъ „безбожниками“ (бо до збѣднихъ напастей на насъ за сю алуку сподучились въ розжалоблюючи сѣрдечныхъ обѣмѣхъ „Русскій“ зъ „Галичаниномъ“), теперь укажемъ лише на безодню лукавства, зъ якимъ „отзывъ Русской Рады“ зѣе насъ „новымъ“ сторонництвомъ, зѣваючи ся слѣвъ „национально-демократичное сторонництво“, разъ оденъ ужитыхъ зъ нашѣй „Народной організації“.

Въ той же самѣй „Народной організації“ організації наша зѣе ся „народною“, програма наша „народная“; дотеперѣшня „Народная Рада“ у Львові, не зѣмѣючи своего статуту, заступае и дальше „народное сторонництво на зѣврѣхъ“; верховна управа сторонництва зѣе ся „народнымъ зѣвѣдомъ“, выконуюча власть сторонництва „народнымъ комитетомъ“. Значить: назвы нема что чѣпати ся: бо сторонництво наше, якъ зѣвалось, такъ и зѣе ся „народнымъ“. Було оно зѣдѣ самого почину за вѣсѣгда демократичнымъ, отже народно-демократичнымъ; отже и въ сѣмъ не зашла нѣякая зѣмѣна. Коли сказано, что сторонники „народной программы“ лучше ся въ одно „национально-демократичное“ або „народное сторонництво“, то не сказано тымъ нѣчого нового, а ужито обѣвъ одной назвы другой рѣвнозначной. Се дуже добре розумѣе и „Русская Рада“, а называючи зѣреорганизоване наше сторонництво „новымъ“, руководит ся лише питомымъ собою лукавствомъ.

Але мы зѣмѣвали программу! Ну, коли бы черезъ те мало наше сторонництво зѣмѣнѣти ся на нове, то въ такомъ разѣ мусѣли бы мы въ „русско-народной партіи“ добавити также якѣсь нове сторонництво, котре до сѣе было. Адаже поминувши, что те сторонництво, адучи слѣдомъ Москвитѣвъ, присвоило собі нашу назву „русского народнаго“ сторонництва, котре ужинае что й по зѣдѣ напѣдѣи, читаемо въ „отзывѣ Русской Рады“ по разѣ першій зѣдѣ ея пѣтѣнованъ такъ явни и ясно исповѣдь, что „русско-народная партія“ исповѣдуетъ національное и культурное единство всего русскаго народа“. Не було се нѣколи у насъ для нѣкого тайною; але — зазнаючи се — „Русская Рада“ ані разу доси не высказала сего исповѣди такъ ясно и ясно, якъ теперь. Чи-жъ выходить зъ сего, что

Экономический станъ Европы въ р. 1899.

Коли Русины хотѣтъ бути самостоятельными, цивилизованнымъ народомъ, то мусѣтъ зѣдѣтъ гѣперъ приучивати ся вывѣрати по-за плѣтъ своего тѣсненькаго обѣдѣа, на широкую всесѣтну торговлю, розумѣти те, что тамъ дѣе ся, слѣдити за зѣмѣнами и по зѣмѣвъ корнѣтаи зъ нихъ. Якъ у сѣмѣрѣ духа, такъ и въ сѣмѣрѣ экономическаго житія все повинно цікавити насъ, до всего повинны мы правдѣвати ся, бо намъ, что такъ богато заведѣвали черезъ вещацый обѣдѣаины, въ десятеро бѣльше треба вчити ся, въ десятеро бѣльше ведѣгнати, явѣжъ нашимъ, щасливѣйшимъ нашимъ сусѣдамъ.

Въ экономическомъ житіи Европы минувшій рѣкъ выначавъ ся величезнымъ, нечуванымъ доси зростомъ продукцій, попыту на сырьѣвъ, зростомъ цѣвъ на фабрикатахъ, зростомъ процентѣвъ зѣдѣвъ капиталу и подвышенемъ работничной платы. Якъ зѣвѣстно, экономический развѣвъ не иде простою лінією до горы, але зѣвѣловатыми подскоками: досѣтъ швидко въ гору, водѣтъ неразъ зѣвѣльмъ нагло въ долину, потѣмъ зновъ у гору, и т. д. Технический прогрессъ въ продукцій, відкритыя новыхъ ривковъ зѣдѣвду, збѣльшеній потребности житевой чимъ разъ ширшихъ маєтъ людности доводитъ до того, что вершокъ каждой слѣдуючон фазѣ розвѣвочаго руху бувавъ высѣмъ водѣ вершка попереднѣон фазѣ. Вѣддалене часове вершка однокъ фазѣ водѣ вершка слѣдуючон выносивъ бѣльше-менше 10 лѣтъ. Навѣтъ мѣжъ тымъ двома вершками называе ся промышленною кри-

зисъ, то-бѣ-то о цѣлыхъ 758 миллионѣвъ. Але найвыразнѣйше видѣо збѣльшене попыту на ба-вовѣвъ. Наслѣдкомъ попереднѣо застою продукценты не надѣлялись его, такъ что продукция 1899 р. выйшла менша зѣдѣвъ продукцій 1898 р., зъ 15-8 миллионѣвъ зѣвѣвъ упала на 15 миллионѣвъ. А про те черезъ подскокъ цѣвъ вартѣсть сего зменшеной продукцій выйшла бѣльша: бо коли въ 1898 р. вона выносила 1.075 миллионѣвъ зр., то въ 1899 р. вынесла 1.423 мил. зр., то-бѣ-то о 348 мил. зр. бѣльше. Загаломъ на сѣмохъ найважѣйшихъ продуктахъ, что творять основу сучасной промышленности, а зѣвѣвъ, асѣльзѣ, мѣдѣ, оловѣ, цинку, вошѣвъ и базовѣвъ подвышка вартѣсть въ роцѣ 1899 въ порѣвнаню зъ рокомъ 1898 вынесла 3.460 миллионѣвъ зр. Цѣнтарѣемо: сама подвышка, а не сума капиталѣвъ, які репрезентуютъ тѣ сыръ продукты.

Тѣ цифры могутъ дати деяке понятѣ про те страхише, что зѣветъ ся всесѣтнымъ ривкомъ, и про его коллосальный рухъ, акихъ дѣслѣствѣтъ тяжко бабугнѣтъ набудувѣйшій фантазіи. Шо за тымъ цифрами стоить не менше показній цифры людѣвъ вповнѣ залежъныхъ водѣ каждого подскоку и захитаня сего грошевого велѣтѣа, се можна бачити отъ хочъ бы зъ того факту, что въ одній только Пруссіи при одній только продукцій угля працювало въ 1898 роцѣ 352.646, а въ 1899 роцѣ 372.768 работничковъ. Та хотѣ число робучихъ рукъ побѣльшало о 20.122, то все-таки было за мало, за ними попытувано бѣльше, такъ что рѣчний зарѣботокъ однаго работничка зъ 968 марокъ подвыжъ ся на 1.175, то-бѣ-то о 207 марокъ. Навѣтъ у Австріи, ро-

зумѣвъ ся, зъ выемкомъ Галичинѣ и Буковинѣ, надѣють ся, что конскрипція, яка буде переведѣна зъ концѣмъ сего року, выкаже, что половина всенъ людности живе въ промышленности.

Та про те яку-жъ мізерну рѣлю грае Австрія въ тѣмъ величезномъ концертѣ всесѣтной конкуренціи! Ея вывозова торговля дуже обмежена и непевна, продукція росте дуже помалу, добродѣства теперѣшной „высокой конъюнктуры“ лѣдѣа доходитъ до вѣн, та за те нема сумнѣвъ, что нещастѣа кризѣа, яковъ треба надѣвати ся за добою розвѣвѣту, о-кошатъ ея на нѣвъ зъ подобною силою. Бо-жъ така вже вѣдѣа каждой кризѣа, что только вѣйбогатшій въ нѣвъ остоюють ся и зѣгортуютъ зѣмки, а бѣдѣйшій трѣтити и те, что мало.

Якъ низько стоить Австрія на драбинѣ продукційной силы въ порѣвнаню зъ сусѣдними державами, можна зѣмѣркувати хочъ бы зъ того, что коли въ Нѣмеччинѣ продукція зерлава выносивъ 150 кѣло на голову людности, то въ Австріи вынадало его лѣдѣа 25 кѣло въ 1898, а лѣдѣа 30 кѣло въ 1899 роцѣ. Та про те и въ Австріи видѣо было въ минушѣмъ роцѣ значне оживлене продукцій. И такъ угля выдѣбѣто въ 1898 роцѣ 37-5, а въ 1899-омъ 41 миллионѣвъ тоннъ; слѣтребовано угля въ 1898 р. 241, а въ 1899 р. 260 метрическихъ сотнарѣвъ; працювало паровыхъ машинъ въ 1898 р. на 110.000, въ 1899 р. на 170.000 атмосферъ; вывезено фабрикатѣвъ у 1898 р. на 104, въ 1899 р. на 163 миллионы зр. За те — и се вѣ такожъ знакъ перемѣны краю зъ рѣльничнаго на промышленной — выдѣвъ зѣбѣжа ушавъ дуже значно: бо коли ще въ

Новѣсть!

Для выгоды Р. Т. Публики а елегантной урядивъ

ВНИМАЮ въ пивницѣ

въ вторѣй кродемъ ВИНА угорскій и австрійскій на склянкѣ, чѣстѣй и природный, просто зъ бѣчки по 10 зр. 1/2 літра.

ТОРГОВАЯ ВИНЪ и РЕСТАВРАЦІА С. РАЙХА Ринѣкъ ч. 5 у Львові. 487 13-18

м'єскомъ парку, де концентрує ся жите столиць, збѣрала ся кількатысячна товпа освѣдѣнъ давнѣйшійхъ єгипетскихъ партій. Одинъ зъ проводниківъ тої партіи Мустафа Бей Кіаміль вголосивъ огнисту промову противъ англійской окупації. Збѣраніи прийняли промову зъ великимъ ентузіазмомъ. По рѣшѣній характеристикѣ англійской політики зъ Єгипту, бесѣдникъ сказавъ дословно: „Мусимо піднести ся, аби нашу дорогу вѣтчину увѣличити водъ непокликанихъ опікунѣвъ. Рухомо ся, ужиємо всѣхъ средствъ, аби досягнути незалежності. Най свѣтѣ знає, що чуже панованє водчувало якъ ганьбу!“ Бесѣда такъ підѣлала на Арабѣвъ, що зъ патріотичними пѣснями на устахъ урядили противъ Англії бурливу демонстрацію.

За зарбкомъ до Хінъ иде водъ якогось часу богато освѣдѣнъ зъ Австрій. Они надѣють ся знайти працю въ копальняхъ и при будовѣ залѣзниці. Polit. Correspondenz въ дописи зъ Шангаю доносить, що майже всѣ ті люде розчаровують ся, бо роботы звичайно не знаходять. При згаданихъ підприємствахъ Европѣйцѣ можуть знайти занятє лише яко нижиніри и будовляніи підприємцѣ. Роботниками суть тутъ головнѣ Хінцѣ, котрі працюють о много дешевше, якъ инші робітники. Лише въ дуже винятковихъ случаяхъ способні европейскі муляри и столярѣ можуть знайти якійсь зарбѣокъ. На всакій случай ті, що мали бы охоту переселити ся на зарбѣокъ до Хінъ, повинні бы въ власнѣмъ интересѣ порозумѣти ся зъ заступниками водповѣднихъ синдикатѣвъ, вступуючихъ въ Европѣ, водъ котрыхъ есентуально можна одержати запомогу на дорогу

Народна Гостинница

єтоваришенє зареєстрованє зъ обмеженою порукою. Підъ такою фірмою засновує ся у Львовѣ товариство на основѣ закона зъ 9 цѣтня 1873 р. и на основѣ статута зъ 3 жовтня 1899. Заснованє сего товариства вписано въ реєстръ товариствъ зарбѣоковихъ и господарнихъ рѣшенємъ ц. и. Суду кравового яко торговельного у Львовѣ зъ 26 падолиста 1899 до ч. фірмъ 2308. Головинимъ мѣсцемъ пробуваня товариства є мѣсто Львівъ; оно єсть управленнимъ до закладаня філії и агенції и відкрываня закладѣвъ гостиннихъ и шинкарскихъ такъ въ Галичинѣ, якъ такожъ въ прочихъ провинціяхъ австро-угорской монархії.

Предметомъ підприємства єтоваришеня єсть: въ мѣстахъ, мѣстечкахъ, селахъ, мѣсцяхъ купельныхъ, воднуєтовыхъ и взагалѣ тамъ, де того окаче ся потреба: а) на власнѣмъ рахунокъ набувати або вынаймати и въ власнѣмъ зарядѣ вести готелѣ, заѣздніи дома, курортніи дома, гостинницѣ и тѣмъ подобніи заклады; б) уряджувати и на власнѣмъ рахунокъ вести: рестораны, каварні, пивварні, ваннари и шинки; в) вынаймати и виконувати право пропінанціи; вынаймати право побору податку и оплати консулційныхъ вразѣ зъ додатками водъ всѣхъ напѣтківъ и споживаніи артикулѣвъ.

Членомъ того товариства може бути кожда особа, що єсть способна до зобовязаня правнихъ, що письменно заявить приступленє до Товариства зъ однимъ що-найменше удѣломъ въ квотѣ 20 коронъ и зложити єписовє зъ квотѣ 2 коронъ, кождий членъ може виплатити бѣльше число удѣлѣвъ. Порука триразова. Товариствомъ управляютъ: дирекція, рада надзирающа и загальніи збори.

Цѣль сего товариства, якъ зъ вышє наведеного видно, єсть єдина, и кождий, хто займає ся справами народного нашого водрожденя зрозумѣє єи. Мы однако уважаємо за водповѣдне додати до сего ще кількє слѣвъ. Кождий народъ, наколи хоче яко такіи устояти ся и наколи має осилити назначену собі цѣль, мусити дбати, чтобы єго верстывъ равномѣрно розвивали ся и водповѣдно функціонували. Єму не водно отже итѣного заведувати такого, що въ житю народномъ и въ даныхъ обставинахъ єсть потреба. Почини до розвою нашого на поли ремѣсла и купецтва вже здѣлано, однако рѣля, на котрѣ розвивити має промислѣ, лежать еще обложено. Пора отже и до сего вѣзнити. Кождий признає, що промислѣ шинкарскій, удержуваня готелѣвъ, домѣвъ заѣздныхъ, виконуваня права пропінанціи и т. п. єсть не только підъ ваглядомъ громадскѣмъ хосєвнимъ для тѣхъ, хто нимъ займає ся, але єсть заразомъ занятємъ, котрымъ тысячѣ людѣвъ можуть собі заробити добрый кусокъ хлѣба. Сєй промислѣ єсть нинѣ въ чужихъ рукахъ и они часто використовують єго на нашу шкоду такъ підъ ваглядомъ моральнымъ якъ такожъ підъ ваглядомъ матеріальнымъ. Наколи-жъ мы нимъ займемо ся, выховаємо зъ часомъ цѣлу класу своихъ честныхъ реставраторѣвъ, готелѣстѣвъ, каварѣвъ и т. п., а сє буде зъ хѣсномъ не лише для насъ Русинѣвъ, але и для цѣлого краю нашого. Тому отже до дѣла! Сего року маємо всѣ, кого лишь стане, бодай на оденъ удѣлъ, до сего товариства приступити, чтобы ще такіи сего року можѣ було приступити до отвореня бодай у Львовѣ реставраціи та готелю, и тѣмъ дати починъ до дальшого розвою сего підприємства. Наколи єголосити ся водповѣдне число членѣвъ, єсли-чємо загальніи збори, котрѣ выберуть статутомъ приписану управу товариства, а поки що просимо членскій вкладки и єписовє приси-

лати водъ адресою: Василю Нагбрий у Львовѣ.

Уповажненіи загальнимъ зборомъ зъ 3 жовтня 1899 до введєня товариства въ житє: *Василь Нагбрий, о. Александръ Темницькій, Михайло Губчакъ.*

Зъ судової салѣ.

Передъ звичайнимъ трибуналомъ карнымъ у Львовѣ розпочала ся 15 с. м. розправа противъ *булгого адвоката Феліціана Яцковського*. Обжалували єго адвокати д-ръ Ем. Роньскій и д-ръ Нута Левенштайнъ о клевету. Роньскіи заступає д-ръ Грекъ, Левенштайна д-ръ Ашкенази, а Яцковскій єсть самъ, безъ оборонця. Розправѣ проводить радникъ Голковскій.

Оба адвокати обжаловують Яцковського о клевету, котрой допустивъ ся внесенємъ субсидіарной жалобы до суду дня 14 липня 1898 въ справѣ банкротства банкірской фірмы „Гольдштернъ и Левенгерцъ“, при чѣмъ закинувъ Роньскому и Левенштайновіи субвизу въ обманствѣ словесномъ на вѣрителѣхъ фірмы „Гольдштернъ и Левенгерцъ“. Перевѣденє обѣли прокуратурѣю слѣдство выказало безуспѣшность субсидіарной жалобы противъ атаданыхъ адвокатѣвъ.

Крахъ банкірѣвъ Гольдштерна и Левенгерца знаний зъ дневникѣвъ и зъ двохъ розправъ судовыхъ передъ судьями присяжнимъ; першу розправу водрошено, а въ другій увѣлєнено Левенгерца и Гольдштерна.

Передъ першою розпрравою виѣсь бувъ Яцковскій своєю субсидіарну жалобу. Закупивши водъ яконєс Лебедекови єи претенсіи до атаданыхъ банкірѣвъ, водъ зъ єи имени и вѣнѣхъ иншихъ вѣрителѣвъ обжаловувъ Левенгерца о рѣшѣн обманства. Мѣжъ иншимъ мавъ Левенгерцъ, знаючи о своѣй невыплатности, продати часть своего майна вартости 650.000 ар. своимъ своимъ Блюменфельдамъ и Сломницкимъ за 135.000 ар. Адвокаты Роньскій и Левенштайнъ мали єму при тѣмъ чинимъ и радою помогати, отже були субвизивнимъ. Текстъ сєй субсидіарной жалобы бувъ літографованый и розширеный у Львовѣ.

До розправы покликано 37 свѣдѣкѣвъ. Обж. Яцковскій покликуює ся на сє, що допустивъ ся лише прасєвой обиды, бо розкинувъ літографовану жалобу, и зажадавъ водданя своєи справы водъ суду присяжнимъ; але трибуналъ по нарадѣ унавъ себе компетентнымъ. Тогдѣ Яцковскій принявъ на себе всяку одѣчальность и заявивъ, що хоче перевести доказъ правды.

НОВИНКИ.

— Зъ „Сокола.“ Пригадуємо, що загальніи збори товариства гімнастичного „Соколъ“ водбудуть ся завтра т. є. 18 н. ст. єчня точно о 4 годинѣ зъ полудня.

— Зъ Львівскої „Зорѣ.“ Загальніи збори членѣвъ товариства рускихъ ремѣсникѣвъ „Зора“ у Львовѣ водбудуть ся въ недѣлю 21 н. ст. єчня точно о 4 годинѣ зъ полудня. До членєнной участіи запрошує — Видѣль товариства.

— Зъ Перемишля. Видѣль „Рускомъ Бесѣдѣ“ въ Перемишлѣ зашлусь Р. Т. замѣсечныхъ членѣвъ на водчитъ проф. И. Мануляка „Зъ геології мѣста Перемишля и околѣцѣ“, що водбуде ся въ недѣлю 21-ого н. ст. єчня въ комнатахъ товариства. Цѣль доходъ зъ водчиту призначений на будову „Народного Дома“ въ Перемишлѣ. По водчитѣ наступитъ товарискій базаръ зъ танцами. Вступъ на вечерѣ водъ особы 10 кр. початокъ точно о 8 годинѣ. — За видѣль И. Стрийскій голова, Ор. Гандиш секретарь.

— Пробѣка „krajoŋowi“ культуры. Пишучий сѣ стрѣчки дуже интересує ся „кравою“ штукою, маючою свѣй выразъ зъ — иллюстрированныхъ корреспонденткахъ. Бо точѣ сєй рѣдъ штуки єсть интернаціональный, то така у насъ, въ „краю“, прибравъ водъ спеціальный „кравыи“ характеръ, якъ взагалѣ всє „культурное“, не выймаючи манипуляцій касовыхъ и мѣта брудѣвъ публічного житя. Тожъ „кравыи“ иллюстрированіи корреспондентки роблять на мене вражѣнє вельми притягающе и „культурно“ образує. Такъ примѣромъ бачучи на выставѣ сѣхъ картъ опудало, котрого зликались бы Бушмены, до того одѣтъ въ стрѣбу Палуанцѣвъ, порозумѣвъ я, чому то Поляки насъ Русинѣвъ конечно хотѣтъ выховувати въ „культурныхъ“ [розумѣє ся, якъ культурно-переселенцѣхъ] людѣхъ, бо підъ сєю водъ-Бушменскою, водъ Палуанцѣвъ стояло написанє, що сє „Rusinka“. Br-r-r! Побачивши єю Русинку, стало менѣ такъ недобре, що я еже туй туй воддавъ бы ся бувъ въ рамена вельми культурнон „świat-owi goropasie“, чтобы алкогольмъ, правдою „кравыимъ“, змыти вєстидъ, що я належу до сего руского племени, репродукованого „Русинкою“ на кореспондентцѣ. Але коли на видѣ „Rusinki“ нашли на мене ті думки, око нехотѣчи спочило на нѣмѣмъ сюжетѣ: бюрократъ чистѣи води [хто знає, чи не самъ панъ староста] розперши ся на фотели зъ перомъ въ руцѣ думавъ думу... а водъ сѣдомъ находить ся ось-такій, дуже дотенный, розумѣє ся друкованый чотирострѣхъ: „Zna się każdy, co za plaszek — Gdzie co możesz „apsciguješ“ — Choć sam podły jest bez granic, Podłe spiski drugim knujesz“. До кого можуть воднести ся ті слова? До адресата! — бо жъ сє корреспондентка [н-рѣ 29, выданє вѣденське], але почта

перенєсє єи всюда на подану адресу. Помысли сє дѣйсно культурный — чи-жъ не зробити бы намъ зъ него ужитку и переслати тысячѣ тѣхъ корреспондентѣхъ на всакій, докладно намъ знаий адресъ? Сє бувъ бы доказъ, що культура и насъ часомъ хватить ся, хочъ зъ чужої дана руки...

— Зъ „Школьной Помочи“ у Львовѣ. Въ мѣсцѣ грудня жертвовано на „Школьную Помочь“. Ключъ Русинѣвъ у Львовѣ доходъ зъ сѣ-Николаѣвского вечера 25 ар. и панна Ольга Барыньска, учителька, зъ устроєной нею фантатон лѣтерѣи 16 ар. При збѣльшеныхъ выдаткахъ нашого товариства на потребы рускихъ школѣ, а убутку давнихъ добрыхъ доходѣвъ, стали намъ ті жертвы тѣмъ бѣльше въ пригодѣ и мы складаємо за нихъ нашимъ Патріоткамъ щирю подаку! — За видѣль „Школьной Помочи“ у Львовѣ о. Александръ Стефановичъ, Григорій Врежона.

— Прикладный водѣтъ. Въ Грибовичахъ великихъ [водъ Львовомъ] — якъ намъ зъ водѣтѣмъ доносить — членѣ читальнѣ, ходячи по колядѣ на доходъ читальнѣ, зайшли и до водѣты Гривы Каторы, а тої пожертвовувъ три крейцарѣ старѣ (безъ вартости), абы тѣмъ чинимъ и при свѣтѣ Рождєства Христоваго заманифестувати свою ненависть до читальнѣ... Такого „христіаньского“ учинку не допустивъ ся нѣхто бѣльше въ громадѣ, бо навѣтъ пѣсаръ Якимовичъ, хочъ такожъ неприятель читальнѣ, пожертвовувъ на руки колядникѣвъ читальняныхъ одну корону.

— Зъ Львівского Бояна. Выправы хоръ мѣшаного водбудуть ся въ пятницю [19 с. м.] о год. 7½ веч. Видѣль знаєє сѣмъ всѣхъ своихъ членѣвъ, чтобы зъ огляду на бѣльскій концертъ въ память роковинъ смерти Тараса Шевченка зъ комплѣтъ и точно явили ся.

— Зъ Коломыѣ. Вечерѣ зъ танцами, який устроєє Коломыскій Боянъ дня 23 єчня с. р., буде одинокимъ рускимъ вечеркомъ сѣхъ мясницѣ; єсть протє вѣнѣвъ надѣя, що удасть ся дуже свѣтло. Комитѣтъ, выбранный ад нос зъ рамени товариства, приготовляє для гостей великій несподѣванки. Чотирѣхъ славныхъ аранжерѣвъ, шп. Олеся К., Михаса Р., Стаха Т. и Зенко К., дають запоруку, що танцѣ будутъ знаменито провадженѣ. Давсєрѣвъ буде дуже много, бо не только буде всє молодѣжь мѣсцева, но придѣуть ще зъ Черновѣцъ, Станиславова, и навѣтъ зъ далєского Львова. Отже петрушка зовсѣмъ выключена, а чтобы и хрону не було, просимо Васѣ, красавицѣ покуску: приважджайте на вечерѣ коломыскіи Бояна, якъ ще нѣколи въ житю! До милого побачєня — Комитѣтъ.

— Стіпендіи. Видѣль красавый роздѣливъ вчера стіпендіи, якіи остають ся водъ єго управою. Мѣжъ надѣленными одержали стіпендіи Русинѣ: академики Ив. Брикъ зъ II. року правъ стіп. Базилевича Товарищского 400 кор. и Алекс. Грабовскій зъ IV. року медицинѣ стіп. зъ фундації Борковскихъ-Незабытовскихъ 1.200 кор.; дальше ученики рускихъ гимназій: у Львовѣ Андр. Луцѣвъ зъ IV. класѣ стіп. Гловиньского 315 кор., въ Перемишлѣ Ром. Петровскій зъ VIII. класѣ стіп. Гловиньского 315 кор.; въ Коломыѣ Нак. Щербанюкъ зъ IV. класѣ стіп. Пугалевского 200 кор. и Теод. Сербинъ зъ V. класѣ стіп. Гловиньского 315 кор. — О сколько указуютъ и мєна надѣленыхъ стіпендіистѣвъ, то ще може колькожь зъ нихъ в Русинами изъ загальноно числа 114 стіпендіистѣвъ; кромѣ двохъ жидѣвъ всѣ прочіи Поляки. Консеквенціи зъ сего легко вытягнути...

— Вѣдзначєня. О. Францъ Скулскій, рускій парохъ зъ Садахъ дек. заѣздничкого, доставъ хрестъ кавалерскій Францъ-Юсѣфа I.

— Знаєтъ трєсєнє землѣ на Кавказѣ. О страшнѣй катастрофѣ, яку выкликала трєсєнє землѣ на Кавказѣ, мы недавно доносили; теперѣ дѣлємо ся свѣжою вѣстію, що трєсєнє землѣ зновъ повторило ся въ дняхъ 13 и 14 с. м. въ ночи. Найсильнѣше дало ся водчувати оно въ Ахалкалакахъ, а въ селѣ Баралетѣхъ ажъ 30 домѣвъ розсыпало ся въ порохъ. Страшнѣи подѣланныи гукъ, подобный до водгону сильного грохоту громѣвъ середѣ горѣ, трєсєнє неспинно и проймає перелюкомъ доохрєстивъ людѣбѣ.

— Дрѣбніи вѣсти. Дня 30 н. ст. єчня с. р. о 6 годинѣ вечеромъ водбуде ся въ приходскій церкви въ Чабарѣвъ [станицѣ телегр. и почта Гусатинѣ, станицѣ зѣлѣн. Васильковѣ] вѣнчанє п. Юліана Левицкого, учителя львівскої рускої гимназії, зъ панною Леонією Елієсєвичѣною.

Вѣсти зъ Еп. Перемишской

Въ пропозицію принятѣи оо.: на Чаплѣ Ил. Ил. Каричанскій, Петро Кузикъ и Волод. Голцѣвъ; на Горянку Мих. Плуковъ; на Грозюву дек. добромилського Фр. Щепковичъ и Ром. Залитачъ; на Шкло Ив. Федѣвъ, Юл. Яремкевичъ, Петро Кузикъ, Конєт. Миколаевичъ и Сам. Чижовичъ; на Скородеє Казим. Гермакъ, Петро Ясєвничъ и Петро Крушскій. — Вѣдзаники крилошанскій доставѣ о Теод. Мєрена парохъ зъ Рѣвнѣку. — До канон. институтіи вѣзванѣи оо. Алекс. Свєцкій на Войткову дек. добромилського а Дан. Лєпскій на Старе-мѣсто.

Господарство промислѣ и торговля.

— Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечєнѣ „Дѣвѣстеръ“ прибуло въ мѣсцѣи грудня [1899] 1.507 важныхъ полѣсъ на 2.055.039 ар. обезпечєной вартости зъ премією 12.407 ар. 42 кр. — Въ цѣломъ 1899 роцѣ было 75.373 важныхъ полѣсъ на суму 39.799.488 ар. зъ премією 340.252 ар. 23 кр. Въ роцѣ 1898 было 63.314 важныхъ полѣсъ на суму 34.038.084

ар. зъ премією 289.521 ар. 36 кр.; прибуло отже въ роцѣ 1899 бѣльше о 12.059 полѣсъ, 5.751.404 ар. обезпечєной вартости и 50.739 ар. 87 кр. преміи.

Шкоды прибуло въ грудня 29 случѣвъ. Разомъ въ цѣломъ роцѣ было 779 шкоды и всѣ [окромѣ 7 водшкодованѣвъ зъ загальнѣи сумѣ 1.120 ар. 89 кр.], котрѣ на-разѣ задала дохожденє судовыхъ мусѣвъ бути здержанѣи були передъ законченємъ року уже выплаченѣи. — Сума всѣхъ шкоды въ роцѣ 1899 разомъ зъ коштами ликвидаци и нагородами за ратунокъ выноситъ brutto 207.560 ар. 65 кр., зъ чого водтрутывши часть реасекуровану остане на власнѣи рахунокъ 99.000 ар. 85 кр. — Въ роцѣ 1898 было 753 шкоды въ сумѣ 197.763 63 кр. brutto, зъ чого оставало на власнѣи рахунокъ 109.089 ар. 32 кр. т. є. о 9.988 ар. 47 кр. бѣльше.

Цѣфры тіи показуютъ, що Товариство „Дѣвѣстеръ“ поважно збѣльшило ся и щасливо минувшій роцъ закончило; зъ умысломъ надѣнжєи сплачєна буде бѣльше часть [3/4] фонду основногѣ, такъ що ажє въ слѣдуючѣи роцѣ буде мѣгъ „Дѣвѣстеръ“ при помочи Божѣи приступити до авортѣвъ, єсли бѣжучій роцъ равнѣи щасливо выпадє. Власнѣи давнѣи и ламинєнє рахунѣвъ за роцѣ 1899 подаетъ ся до вѣдомости по засѣданю Рады Надзирающої.

— Рахунокъ Товариства взаимного кредиту „Дѣвѣстеръ“ у Львовѣ єтоваришеня зареєстрованого зъ обмеженою порукою за мѣсцѣи грудня 1899:

I. Станъ должный:	
1. Удѣлы членскіи выплаченѣи	кор. сот. 66.416'53
2. Фондъ резервовый	5.939'04
3. Спеціальный резерва	453'32
4. Вклады:	кор. сот.
а) станъ на поч. грудня 662.074'19	
б) вложено въ грудни 34.074'56	
разомъ	696.148'85
а) вынато въ грудни 16.018'87	
збѣтєвъ зъ концємъ груд. 680.129'88	680.129'88
5. Сальдо процентѣвъ (побран.)	28.681'27
6. Неодѣлѣтѣи дѣвидєвъ за р. 1897/8	1.574'88
7. Сальдо коштовъ спору	36'56
8. Зъ рахунокъ рѣзныхъ освѣдѣ	28'50
Сума	782.559'98

II. Станъ чинный:	
1) Позички удѣленѣи:	
а) станъ на поч. мѣсца 648.547'03	
б) удѣленъ въ грудни 1899 19.031'91	
разомъ	667.578'94
а) сплачєно въ грудни 16.021'31	
Станъ зъ концємъ грудня 651.557'63	651.557'63
2. Готѣвка въ касѣ 31 грудня 1899	5.848'72
3. Цѣпный паперы резерв. фонду	5.163'68
4. и иншіи по курсѣ зъ)	
дня 31 г. 1899 86.400'—	87.866'50
до того бѣжуч. купоны 966'50	
5. Въ щадницѣ почтовѣи [обор. чек.]	7.049'25
6. Въ товариствахъ и банкахъ	18.566'74
7. Вѣдписана зъ цѣпн. пап. рѣз. курсу	1.112'50
8. Сальдо коштовъ администраціи	10.903'96
Сума	782.559'98

Членѣвъ прибуло 24, убуло 18, оставало зъ концємъ грудня 1899 року 1727 членѣвъ зъ 1771 декларованными удѣлами въ сумѣ 88.550 кор. Цѣлѣрѣчний рахунокъ зыскѣвъ и стрѣтъ и бѣльнѣе активѣвъ и пасивѣвъ, якъ такожъ квоту бѣльсєновѣи падыжжєи [зыску] подаетъ ся до вѣдомости по засѣданю Рады Надзирающої.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 17 єчня. Старо-Чехи домагають ся, абы водповѣдно до умовъ зроблєной передъ 3 роками, бурмістрѣи Праги ставъ теперѣ старо-Чехѣ. Молодо-Чехи зновъ доказуютъ, що по послѣднихъ подѣяхъ выкликанѣхъ справѣи хдє, трєба задемонструвати черєзъ одиголосный выборъ бузшого бурмістра, Подпінного. — До Праги скликанѣи виконуючій комитѣтъ молодѣ-Чехѣвъ.

Берлинъ 17 єчня. Въ парламентѣ вносєно интерпелляцію въ спрѣ въ арештованя вѣмєцкихъ кораблѣвъ англійскими властями, подписану вѣсьми послѣми зъ вынѣткомъ соціальныхъ демократѣвъ и тѣхъ, котрѣ не належать до вѣнѣковъ фракціи.

Бѣлградъ 17 єчня. Офіціально дєментуютъ вѣстѣи про кабинетову кризу.

Брусєля 17 єчня. Розбѣшла ся поголєка, що Булєръ побитый водъ Шпрінгє-фєльдѣи. Поголєсѣи не потвердженѣи.

Лондонъ 17 єчня. Португалскій власти въ Лѣорєнцѣ Маркиѣвъ мали засекрєструвати великій транспортъ военныхъ прирудѣвъ и оружѣи призначєнє для артилеріи въ Преторіи. Трансвалѣске правительство загорѣє доходы зъ копалєнєи золота, котрыми оплачує чужинѣвъ вєстучающихъ до трансвалѣского службѣи.

Каїро 17 єчня. Одиный полѣтъ зъ Алексєандрѣи и 17 єфєирѣвъ зъ иншихъ полѣбѣи, водпилѣи зъ Єгипту до полуднєновѣи Африкѣи.

Пекінгъ 17 єчня. Японьске правительство зробило хіньскому предложєнє уряджєнѣи въ Пекінѣи вѣбєковѣи академіи, въ котрѣи японскіи єфєирѣи выховували бы хіньскихъ кадѣтѣвъ. Хіньске правительство ще не дало дєфінітивнѣи водповѣди.

Альбиъ 17 жовтня. Ворожа Франціи партія въ силѣ 1.300 людѣи ударила на француску мѣію водъ Испалѣи, зложєну зъ 192 людѣи. Напастникѣвъ побито. При тѣмъ убитѣи имѣ 150 людѣи, ранєно 200, а 14 полонєно. На другій дєнь населєнє поддало ся Французамъ.

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім жодя і руських свят) о 5-тій годі по полудні. Літературний додаток „Вісник націоналістичних партій“ виходить по второму, а по второму і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Передплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9, і А. Ольшовського ул. Кадильського 2; — у Ярославі: Л. Крижановський; — у Відні: М. Дука, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкеурт і Гамбург: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і надіслати за нисерати готівки у Львові.

Гарна спідка.

Зараз на другій день після оголошення звітного „отзыва Русской Ряди“ в „Галичаніні“ — органі невідомого „Католицького Союзу“ і безсвідомо утопічної політики, званого „новим курсом“, пустився на радощах у скочиний танець такий встав же собі такий хмельний халандри, аж вівший вівр „отцов“ госп. Мончоловський ударився в пастуку в лоб назавжди, що так соромно дався випередити „панскому лакею“.

Чого виділя „Русской Ряди“ не смів доповідати у своїх „отзывах“, бо при всьому своїй лукавості не міг знати, що на стільки очевидної ахвалості і безличності, в чому влюбавою услужливістю поспівав його випростати „Руслан“.

„Отзыв“ — як ми вже згадували — править між ними, що „партія Народної Ряди“ образовала з групою радикалів нову партію і що „в ту партію вошла елементи, з котрими руско-народна партія, дорожача високим значенням християнської віри, цінящая спасительное влияние русской церкви на национальное развитие нашего народа, а также признающая заслуги и значение для него русского духовенства, соединиться не могла бы“. Не богато, що правда, треба на се дотепу, щоб догадати, що того, „отзыв“ не доповідає. Але щоб ніхто не смів відказати „Русланові“ в тон дробки дотепу, то він спливає зараз на другій день з поясненням.

„З вбозам Русской Ряди — каже — довідуємося також і про плани наших ренегатів на будуче. Русская Рада узнала нову національно-демократичну партію яко таку, що несе церкву, віру християнську і значне духовенство. Симві сказавши нам ірили наші москвичі здискредитувати нову партію в очей правительств, єпископів та духовенства, і підорвати єв вплив на руске міщанство та селянство. Як колись зам'ятом про минувший релігійний індуферентизм, так тепер будуть „Галичаніні“ і єго прислужники воювати против народоуць зам'ятими атеїзму, вольної любові, соціалізму, комунізму і всего того, що зможуть подбати в письмах Франка“.

Ну, се ще би нічого. Тут „Руслан“ лише пояснює — і то в головній р'чці ц'яком влучно — гадки і наміри наших москвофілів; а тож сего пояснення вельми би навів догадувати ся, що автор єго огуджує таке лукавство „наших ренегатів“. Однак зараз в дальших словах висказує „Руслан“ погляди, з котрих ц'яком ісо виходить, що він, неперочний, не тільки солідаризує ся з недосказаними гадками „Русской Ряди“, але ще і далеко перескочивши погань „наших ренегатів“. Отж що править він даліше:

„... в письмах Франка, в котрого рамена кинув ся Романчук з своїм табором — мабуть не для другого ціля, як опит для проби, чи бодай в с'єй спосіб при помочи рухливйшого елементу радикалів не буде можна позискати посольського мандату. Амбіція завела в 1896 році п. Романчука в табор москвофических ренегатів, амбіція кинула єго тепер в рамена дра Франка. Вчора смакував індуферентизм націоналізм, нині смакує окрема для людського ока програма соціалістичної демократії з усупильненням кредиту (!), майна (??) і продукції (!!!)“.

Що за безодня плюгавства! Аж гідко доторкатися єв, не то розбирати. Тим то обмежимося лише на одній зам'ятці: Заслужена повага п. Романчука в справді у народоуць велика; але він сам відпекав ся в воді честі і проводу над таким сторонництвом, коге би сліпо йшло за ним всюди, куди би він єго не повів. „Руслан“, навикши сліпо слухати своїх хаббодавців, не годен уже зрозуміти, що в такий демократичний сторонництво,

яким в'єд самого почину було і досі в сторонництво народне, сторонництво указує дорогу проводникові, а не на водворб'є.

Але новокурсовому органу сего ще було за мало. Править він даліше між ними: „Чого-ж мириться нам з тими [в'єд радикалами Ред], що ще недавно плювали на ідею націоналізму і на віру і на духовенство? Зле бавитеся, панове, бо на шкоду і нашої церкви і нашої народності! Консолідуватися можна, але для здорово подуманих ідей і позитивної, не деструктивної роботи [пр. з польським колом! Ред]. Хто як хто, а руске духовенство за таку [яку? Ред] нову програму постояти не може і не постить“.

Пригадаємо лише, що не так дуже давно „Руслан“ не то мивав ся з радикалами, але нині стелив ся перед ними, коли при їх помочи надів ся повалити „Діло“ і розбити народне сторонництво. А тепер в'є підкоки помирив ся не тільки з ними, а і з москвофілами, коли-б лише один чи другий схотів до него пристати. І ц'яком слухаво пояснював би таку злуку: „Скоро ти чи с'є покинувши свою програму чи то ті точки своєї програми, котрі їх р'євни в'єд нас, а пристали на програму нашу: то тими самими перестали бути москвофілами чи радикалами, а стали ся новокурсниками“. Пригадаємо даліше нашу програму, поки що прийняту Народним З'їздом 26 грудня 1899 р., на котрій було також 53 священників; пригадаємо, що по мысли бажав і поправок, внесених членами з'їзду так зв'єтськими як духовними, програма ся може бути ще в'є дечим зміниена; пригадаємо в'єбни, що в'є ширшій Комітет Народних засід 10 священників, а в'є т'єснійшій двох, і она певно будуть ум'єли стояти на сторожі інтересів віри і церкви л'єше, ніж „Руслан“, „Русская Рада“ і „Галичаніні“.

Але з'є усього видно ясно, що „Руслан“ в'є сл'єбній своїй службі так уже навик в'єдгадувати побожий мысли своїх панів, що єму ходять лише о розбиванні наших сил. Поки тривала т. зв. консолідація народоуць з „твердим“, поти уфдав на нас безпастанно за злуку з „ренегатами“; тепер, коли настав розрив т'єй консолідації, а до народного сторонництва пристала частина радикалів (головне сторонництво радикалів на жал не перестало потнувати), уфдав вже заадагедь на нас за соціалізм і ворогване против церкви і духовенства, хоч в'є до чого з'є сего не має — бодай досі — в'є найменшій підставі.

Треба було аж ц'якого тижня часу, щоб и „Галичаніні“ кинули сором та званив ся отверто п'єт в'є сл'єд „Руслана“. В'є ч. 292, з'є д. 12 н. ст. с. р. в'є передовій статті якійсь И. О. М. в'єв ся вторувати „Русланові“ і так відмавчав патетично до руского духовенства:

„Неужели вы забыли, что вы прежде всего священники? Неужели вы не оучились, что, приняв программу новой партии, вы обязались служить радикальной идее? Приведите себя в память ту в'є вашей жизни высококожественную минуту, когда вы при рукоположеніи перед лицем Бога живого сказали свое в'єрноповданіє и клятвенно обещали служить Богу“ и т. д. in dulce inquitum.

Ну, нема страху, щоб наша програма увела наших священників в'є колізію з'є их духовним становом і з'є клятвою, яку скла дали при рукоположені. „Галичаніні“ і (и мов'єрно „отець“) И. О. М. нехай би л'єше плюнували, щоб „испов'єд національного і культурного единства всего русского народа“ не увела наших священників в'є таку колізію.

У всяком разі так сердечна згода „Руслана“ і „Галичаніні“ — се р'єч дуже зам'ятна!

Зм'яна правительства.

Нарешті по довгих нарадах і конференціях, добанемо нове правительство. Вчора по полудні відбула ся під проводом Вітека рада міністрів, на котрій ухвалено дамісію ц'якого кабінету. Вчора вечером вернувшись до Відня імператор, а нині приїме Кербер, котрий предложит ц'єсареві лісту міністрів до затвердження. Сьогодні мають бути поладжені всі формальности зв'язані з зм'яною кабінету. Після віденьських днів, Кербер предложит ц'єсареві сл'єдуючу лісту: д-р Кербер — президент і внутр'єшні справи; д-р Вітек — залізниця; бр. Шпенс-Боден — судобництво; д-р Гартель — просвіта; д-р Бем-Баверт — фінанси; бар. Каль-Розенбург — торговля; гр. Гюанеллі — р'євництво; д-р Резек — міністер для Чехії і д-р Нейташ — міністер для Галичини. Що-до обсяження міністерства для Н'ємеччини, то в'є т'єй справі якось визначив личність мала сказати, що оно було би так клопотом для кабінету, для Н'ємців і для самого міністра. Деснинований на міністра торговлі гр. Каль-Розенбург, дотепершній дипломатичний агент і генеральний консул в'є Софії, вже приїхав до Відня. В'є з фактовим знаном торговельних відносин на Балкані. З Праги доносять, що Кербер прийм'є условия поставлені Резеком, під якими в'єд міг би аступити до кабінету. Резек не дав ніякого поруки ан'є приречен'я що-до будучої постанови молодого-чеського клубу і поробив деякі поправки в'є проект языкового закона для Чехії Кербера. Резек не буде в'є кабінеті мужем довіри Чехів, лише міністром урядником.

N. W. Tagblatt пише, що характер і ц'ял нового кабінету означено докладно ц'єсарем в'є промові до делегації Зечека на делегаційній об'єд. Ц'єсар сказав тогди, що нове правительство буде ц'яком нейтральне і безсторонне для всіх, а покликано є спеціально для заведення згоди між Н'ємцями і Чехами. Щоб осягнути с'єю ц'ял, нове правительство буде старати ся назвати нині уговором чехо-н'ємецком конференції, перерваної в'є грудні м. р. Угудова конференція для Чехії і Моравії має бути скликана дні 28 с. м. Запросим до сторонництва, в'євваюч до участі в'є конференції і именованих своїх делегатів в'єшли правительство. Задачею поодиноких груп, передовсім н'ємецких посл'єд'єд в'єбраних з'є Чехії і Моравії, буде вибрати муж'єв довіри на конференцію. В'є т'єй ц'ял члени поступового сторонництва зберуть ся в'є понеділок на нараду, а в'є середу в'єб'єдує ся засідан'є н'ємецком людском партії. Н'ємецкій сторонництва намірюють в'єдати мандат одного мужа до в'єри радикально-н'ємецкому сторонництву, на котрого чол'є стоїть Вольф і Шенерер. До угудової комісії для Чехії мають Чехи і Н'ємці вислати по 9 делегатів, до комісії для Моравії по 4 делегатів. В'є посл'єдних днів виринув також проект, щоб конференція для Чехії складала ся з 22 членів, так, щоб в'є сторонництва були в'є р'єі репрезентовані. Угудова конференція буде радити в'є парламент. Окрім президента кабінету і міністра судобництва, в'є нарадах будуть брати участь також фактивні референції. Конференція предложит Керберу свій власний языковий закон і в'є в'є подставою нарад. С'є між обома сторонами не пр'євде до д'єйственного зближен'я в'є засідан'ях точках, конференція буд'є даліше в'єд'є в'є Празі і в'є Берлі в'є част'є соймових сесій. Скликає раду державній наступит'є тогди, коли наради конференції доведуть до порозум'єня в'є засідан'ях точках. Тогди буде оголошено парламентарне зв'єп'єне оруж'є, в'є част'є котрого рада державна поладити важливйші і шильнйші предложення. Проект языкового закона, уложений і сиралений після зг'єдних ухвал конференції, буде предложений рад'є державній, котра передасть єго окремішій комісії. Коли би конференція дала успішний результат,

Передплата на „ДѢЛО“ з'є літер. додатком

в Австрії:		за границею:	
на цілий рік	16 зр.	на цілий рік	22 зр.
на пів року	8 зр.	на пів року	12 зр.
у Львові:			
на цілий рік	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3-50 зр.	на місяць	1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під'є 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише напередє востереження. — Рекламні неопечатані в'єб'єд в'єд порта. — Неодиноче число коштує 6 зр. а. в. — Оголошеня зм'єд приймають ся по ц'ял 10 зр. в'єд одним стр'єбком нисераторов або єв місяць а в'є рубрик „Надобавок“ по 25 зр. а. в. — Подати і нині доносення|приваку|звонити ся по 15 зр. в'єд стр'єбком.

парламент буде скликаний в'є половині лютого.

Narodni Listy висказують велике невдоволення до угудових переговорів. Після сего днівника, кабінет Кербера буде продовжувати кабінету Кларіого. Знесений Кларіог языковий розпорядження лишав ся і даліше знесеним. Кабінет Кербера зложений з'є зм'єд Н'ємців. На додаток всего того зайшов ще епізод при делегаційній об'єд. При т'єх условиях треба собі сказати, що условия до угуди в'є чеськом народі суть як найгірші. Коли би ми хот'єли сказати правду, мусяли-б ми сказати, що у Чехів нема тепер ніякого прихильного для угуди успособлення. Чехи не єуть також достаточ-но приготовані до участі в'є угудових конференціях.

З'є спільних делегацій.

На засіданні австрійської делегації в'є второк, міністер в'єб'єд в'єдновив на в'є авернені до него інтерпелляції членів делегації. З'є черги поладжене петиція, між ними 19, внесених Грегром і Пацаком петицій р'євних громад і політичних товариств в'є Чехії в'є справі резервів зголошувачих ся по чеськи. На внесені петиційної комісії, в'є т'єй петиції в'єднінено.

В'є справі внесеної п. Охримовичем петиції політичного товариства в'є Городенці, домагаючись ся побудови моста на Дибетр між Лукою і Невисками, забрав голос н'ємецкій націонал Леміш і висказав гадку, що потреби Галичини вже достаточ-но задоволено в'є бюджеті для країни, репрезентованих в'є рад'є державній і що не треба будувати сего мосту з'є спільних средств. Бесідник зажадав, щоб петицію звернути т'єм, що єв внесли. Се внесенє однак в'єднінено, а прийато внесенє петиційної комісії, щоб правительство розсл'єдило і можливо уважливо с'єе жаданє.

Посл'єднє засідан'є делегації в'є т'єй сесії, в'єдбуло ся в'є середу. По ствердженні зг'єдності ухвал'є австрійської делегації з'є ухвалами делегації угорської, прийато в'є хр'єт'єм читан'є в'єд'є статті спільного бюджету. В'єдтак Голуховський в'є имени ц'єсара подікував членів делегації за ухваленє предложених спільним правительством проактів, а президент гр. Феттер закінув засідан'є і сесію.

Сесію угорську також замкнено, по ствердженні зг'єдності ухвал'є обох делегацій.

N. fr. Presse доносять, що спільне правительство наміряє скликати делегації на май с. р. з'є ц'ял предложення спільного бюджету на рік 1901. З'є огляду на се, так австрійській парламент, як і угорській сойм переведуть на найближшій сесії вибори делегатів.

Перегляд політичний.

В'є пруск'єм сойм'є п. Яжжевскій жалував ся на пересл'єдування Польків, що нав'єд один з'є в'єднородних посл'єд'єд в'єв правительств, щоб придумано нові репресії средства против Польків. Бесідник не розум'є, як може щось так реакційного дораджувати ліберальний посол і домагати ся, щоб нинішнє народ посл'єдуючій в'єб'єд'єд цивілізацію і культуру. Міністер просвіти Штудт віднов'єд'єд на за-канди посла в'єднов'єд'єд ся до школьництва сказав, що школьна система в'є Познаньщині звела. Учителі наражали на безпастаний с'єкатури, а спеціально польська преса об'єджує против н'ємецкого языка. Як довго буде тривати в'єб'єд Польків против н'ємецкого языка, так довго Польки не можуть над'єти ся, щоб уважливо попольскій язык. Міністер внутр'єшних справ боролив ухвалє-ня сум'є на скріплюванє н'ємецкості в'є Познаньщині і Шлезію, против чого виступив був в'єднородний п. Ріхтер. В'є По-

придає ся на досконалі зупи, соси, мучий стравы, пудінги и т. д.

Вс'є л'єкар'є дуже захвалюють.

знавці німецької патріотичної поезії викликають опозицію поляків, а слово „Прусак“ кождий поляк уважав за зневагу. П. Глембоцій полемізує з выводами міністрів, доказуючи, що доперва безаглядна політика Бісмарка викликала польську агітацію. Польскій хлопець все що має завдячує власній пильності, а прускій законам лише убивають його енергію. Міністри все своє знання в тій справі беруть з двенікарських статей, най бо дають читати розумно написані статті. Міністер Штудт відповів, що польська агітація існувала ще перед ерою Бісмарка. Вирок вислати похитати до Познаня і Галичини, аби на власні очі переконалися, що зробила праса з польського хлопця.

Вз угорек бм с ойм правительство предложило копін цесарських розпорядженнь, установляючих висоту квоти. Коли поставлено внесення о отворені надъ симъ дискусіи, выяснявъ, Сель що тутъ не розходить ся о самі цесарскі рескрипти, лише о повѣдомлені президента міністрівъ. Королівське розпорядженне не може бути предметомъ дискусіи, ані анулюване ухвалою сойму. Президентъ міністрівъ згодив ся однак на дискусію надъ питаннямъ, чи згадане розпорядженне видає в легальній дорозі. Внесення о отворені дискусіи познено. Відтакъ приступлено до дискусіи надъ військовимъ предложеннямъ, о передовсімъ надъ удержанямъ дотепершнього контингенту рекрутівъ до кінця сего року. Міністеръ гонведовъ, Фервармъ высказавъ надію, що предложене буде прийняте такъ на Угорщині, якъ и въ Австрії. Въ Австрії стане ся се може на підставі §. 14-ого, котрий є складовою частю конституції, отже такожъ представляє легальну дорозу. Що принесе будучи в справі есентуального підвищення контингенту рекрутівъ, того міністеръ предвидіти не може. Обговорюване предложене прийнято.

Що дів ся въ Наталю, того въ Европѣ, окрімъ англійського правительства, ніхто не знає. Вісти, які в водтамъ надходять окуп и такі суперечні, що не мож навѣсти адати справу зъ того, де знаходять ся головні корпуси армії; не знати чи буть ся, чи відпочивають, чия ситуація користіиша, а чия гірша. Оногды телеграфовано до Лондона, що 11-тисячний корпусъ генерала Варена обходить вхідне крило Бурівъ, що навѣсть перейшовъ по тій боці ріку Тугелю. Рівночасно нашіли другі телеграми, побіля котрихъ корпусъ Варена вимаширувавъ на західъ, аби скріпнати західне крило Булера. Прийшли вісти, що Булеръ виконавъ рухъ, котримъ, перейшовши Тугелю на західъ, оббійде Бурівъ зъ того боку и відбѣгне ихъ відъ Трансвалю. На се кажуть фаворні люди, котрі знають теренъ въ тій околиці, що Булеръ выбравъ для своєї операції найнедокладніше місце, де переходъ черезъ Тугелю майже немислимий. По довгій мовчанці надійшли телеграми відъ Булера, въ котрихъ вінъ доносить, що одна бригада въ батерію гірськихъ гарматъ перейшла черезъ Тугелю підъ Потпітередріотъ и що генералъ Варенъ троха далше на західъ перейшовъ ріку по збудованимъ повторовимъ мостівъ, мимого сильного огню арматъ Бурівъ обсадивъ берегъ водножъ двохъ миль. Булеръ надів ся, що буде можливо обійти сильно укрѣплене становище ворога, віддалене 5 миль відъ его правого крила. Трансвалеске правительство въ Бруксели пояснює собі вість о переході Булера черезъ Тугелю підступомъ и Бурівъ. Кождо хвалі виступити рйшаюча битва, бо Жуберъ має надъ Тугелю 35.000 воїна.

Письмо зъ краю.

— Зъ Любѣнъ. [Новий доказ, якъ у насъ переводить ся латинизація рускихъ слівъ.]

Любѣнъ — то гарне, велике, руске село коло Горюка підъ Львовомъ. Воно розкало ся по обохъ бокахъ гостинця, що веде зъ Львова до Самбора, и вже зъ першого вигляду подобає на порядне село, бо коршми нема, а красна, недавно збудована мурована школа, саме напортивъ церкви и приходу, а такожъ читальня „Провѣтъ“, хаты великі, просторі, чисто вибѣлені, ажъ любо дивитися. И селяне мають ся добре: се поважай, ажиточий и розумний господарь.

Село Любѣнъ, мало бы характеръ наскрѣвъ рускій, коли-бъ въ першій рядъ не заведене купелеве, де рѣкъ-рѣчно аѣдждає ся чимало гостей, интелігенція, котра мешкаючи або въ самбіи заведеню або [и то въ більшій часті] по сільськихъ хатахъ, зоставляє по собі незатерті слѣды характеру мѣского, польського, а далше коли-бъ не двіръ и офіціалісти. Але се було бы ще нічого. Тутъ єсть щось, що зовсімъ неспотрѣбно, а що фатально, шкідливо впливає на руске село. Єсть се польська „охронка“.

Самъ Любѣнъ [бо до тей парохіи нале-

жить ще Любѣнокъ и Косовецъ] числить до 2.000 душъ, міжъ котрими є може 70—80 латинниківъ. Отже для такого мінімального числа є тутъ побудована „охронка“. Въ нѣй мешкають три закінчені, се-бѣ-то „зіосты“, котрі дуже ревни и пильно газдують по цѣлѣмъ селѣ. Вони ходять по хатахъ, доглядують хорихъ, курують своїми домашніми ліками, передовсімъ же збирають у себе малі сѣльскі дѣти и помаленьку приучують ихъ читати, писати, співати „ітаніє“, декламувати „polskie wiersze“ и пр., розумѣє ся єсьо по польськи и въ польськимъ дусѣ.

Сего року въ першій день нашихъ Рѣздвянихъ святъ т. є. въ суботу 6-ого с. м. урядили вони заходомъ колатора для дѣтей, „Boże drzewko“. Звѣстно, на руске Рѣздво — для кого-жъ було призначене деревце, ли не для рускихъ дѣтей? Але ось що за пропія! Цѣле торжество відъ самого початку до кінця відбѣло ся по польськи, саме такъ, якъ-бы воно було призначене для польськихъ дѣтей, а не для рускихъ. Весілї промови, співы, декламація, подяки — єсьо по польськи! Опісля роздаю дѣтямъ подарунки, а то: кромѣ яблукъ и орѣхѣвъ зъ деревця, такожъ чобітки, полотняники, хустини и пр.

Роздумавши глѣбше сѣй фактъ, кождий вразумѣє, до чого стремлять се тихенькі прихвѣтані дѣтей и які фатальні наслідки можуть бути зъ того, коли-бъ оно такъ далше збѣтало. Звѣстно для кождого нашого мужика частъ зимы — се тяжкій часъ. Треба дѣтямъ тепло приводити, треба старатися о паливо, о хлѣбъ, а хто не змѣгъ черезъ лѣто де-що зъ грошей збрати, тому тяжко теперъ заробити. Дуже часто трапляє ся такъ, що одна пара чобітѣвъ, оденъ кожухъ на цѣлу хату. Треба де поблати дѣтямъ, вона затягає татови чобітѣвъ, въ котрихъ до половини потапає, замагає мамини кожухъ и чалапає до оклепу. Ажъ тутъ на Рѣздво приносить одна дитина чобітѣвъ, друга кожухѣвъ, ниша хустину. Се справдѣ гарні дарунки и кождий мусить признати, що у такої дитини є родичѣвъ мусить мимолотъ зародити ся якась самнатія для добродѣѣвъ своихъ. А та самнатія, то почуте вдячності и певного зобовязанія для своихъ добродѣѣвъ все збѣдшає ся и буде збѣдшатися. Протинво, почуте національности, котре и такъ середъ нашего народа є слабе, середъ такихъ обставинъ що разъ болше затрачуєть и буде затрачуватися, коли полишимъ народъ собі самому зъ своими суєтнями.

А предци и мы маємо свои рускі се. Служебницѣ! Для чого-жъ вони дотеперъ такъ рідкѣ вѣщає по рускихъ селахъ? Мы не вѣдемо на се відповісти. Нехай відповість на се та власть, котра ними зараджує. Мы відъ себе скажемо лишъ тѣлько, що де якъ де, але въ такімъ Любѣні треба доконче рускихъ Служебницъ. А треба ихъ тутъ особливо зъ тѣхъ причинъ, що тутъ побѣвъ Русинѣвъ жиють и латинники та що тутъ є польська „охронка“, котра сильно польонизаційний впливъ має на рускій сѣльскій дѣти. Крімъ сего такожъ зъ тѣхъ причинъ, що тутъ є заведене купелеве, де їде багато молодежи сѣльскої на службу и рѣвножъ польонизуєть. Намъ треба въ малу вже сѣльську дитину впоювати почуте національности, казати їй, що вона: руска дитина, руска дитина, руска дитина! Руска, що тратить почуте національности, тратить грунтъ підъ ногами!

О. Д.

36 Стрѣя. [Зъ жити стрѣйскихъ Русинѣвъ.]

Послѣдній мѣсяць зазначивъ ся въ житі стрѣйскихъ Русинѣвъ доволъ живою рухливостю.

Дня 16 н. ст. грудня 1899 відбуло ся въ Стрѣю драматичне представлене селянськимъ трупѣмъ изъ Заболотоць. Труппа тая зложена и вучена заходами мѣсцегово пароха о. Савюка продукувалася вже виступами по сѣльскихъ читальняхъ повѣта жидачѣвского зъ добримъ успѣхомъ и се заохотило ян до виступу на широкій арені въ Стрѣю. Виступъ сѣй уиѣнчавъ ся добримъ результатами зъ кождого взгляду. Зацѣкавлена незвичайною новиною стрѣйська публіка заповнила бо береги сѣлю, а сѣльскі артисти и артистки представились передъ нею користно, а денки зъ нихъ робили вражѣнь правдивихъ артистѣвъ. При комерѣ, які слѣдувавъ опісля, виступали заболотоцькї громадяне зъ розумними та патріотичними бесѣдами и зробили вражѣнь справдѣ свѣдомыхъ и тямучихъ людей. Сѣльскій тѣй трупъ слѣдъ и далше пробувати своихъ силъ на тѣмъ вдячливѣмъ полі.

Дня 18 н. ст. грудня святкувало Руске Касино свято-Николаѣвскій вечерницѣ. Бувъ се празникъ дѣтворѣ, котра въ великомъ числѣ заповнила комнати Касина. Молодецькї аматори відотрали удачно принагідну штучку Івана Франка „Гостина св. Николая“, а відтакъ слѣдували живі образи уложений дуже гарно проф. Селецкимъ. Охоча забава дѣтворѣ при участі воеи мѣсцегово руской интелігенції и многихъ гостей зъ охрестности протяглась відтакъ въ підану нѣчь.

Руске Касино відбуло свои рѣчний загальні збори для 28 грудня. Збори велєсь підъ проводомъ сов. Трешевича. Справоздана уступачючого видѣлу прийнято однодушно до відомости, а зъ складу нового видѣлу вибравъ: проф. Ів. Вахилинъ, д-ръ В. Антоновичъ, суд. секр. Сосновскій, о. Петрушевичъ и авск. Федусевичъ. Головою Касина вибраний опісля проф. Вахилинъ. Новий видѣлъ зазначивъ свою діяльність вечерницями въ дѣнь Маланки, солученими въ аматорскімъ представленямъ. Відотрали комедію Корженковскаго „Два мужі“ и комедію Пшибильскаго „Першій балъ“. Обѣ випали зовсімъ добре, хочъ найкрасшї аматори, именно зъ мужичівъ, котрі минушого року въ аматорскихъ виступахъ

хазъ святкували правдивий триумфъ, сего року опустили Стрѣю и мусѣли бути заступлені новими силами. По представленю розначалася забава, въ котрій взяли участь майже всѣ стрѣйскї Русини. Новий рѣкъ розпочавъ зъ ударомъ 12-ои години выставленимъ прегарногомъ образомъ зъ живихъ особъ укладу проф. С. Удатий тѣ вечерницѣ оправдують надію, що и въ сѣмъ рѣцѣ товараске житє стрѣйскихъ Русинѣвъ зъ своимъ осередку, Рускомъ Касинѣ, плыти буде живою струєю.

Мѣщанська Бесѣда обходила въ день Богоявленія въ своихъ комнатахъ професору. На се торжество збралася численна репрезентація мѣщанства, мѣсцегово парохъ и представителъ мѣсцегово интелігенції та й [по разъ першій] бурмістръ мѣста п. Стояловскій. Являсь такожъ делегація відъ польского мѣщанского товариства „Гаязда“. Пра перекусѣвъ відомостю богатою тоаствѣ на гарній розвѣтокъ Бесѣды и на солідарну акцію всего християньского мѣщанства. Мѣщанська Бесѣда заснувала у себе такожъ аматорскій драматичний кружокъ, котрий уже въ сѣмъ днѣхъ виступить зъ аматорскимъ представлєнямъ.

Зъ Самбора одержувѣ отесъ письмо: На підставі § 19. уставу працової прощу о помещеніи слѣдуючого сп. основані.

В 282. ч. двенника „Діло“ а дня 29. грудня н. ст. містат ся в артикулі „зъ кринд на поли шкільницѣ-слѣдуючі неправдиві відомости відносіє ся до гімназіі самбірской.“

1) Неправдою єсть, якобы при іспиті вступнімъ до І-ой кл. десятиклассно Русинѣвъ. Екзаменатори не знають навѣть до якої народности интвний ученикъ належит. Найліпше впрочімъ доказують цифри:

В р. шкільнім 1898/9 зголосило ся до іспиту вступного до І-ой кл. 100 учеників; прийнято Поляків 49, Русинѣвъ 29, Ізраелітівъ 5; репробовано Поляків 6, Русинѣвъ 9, Ізраелітівъ 8.

В р. шкільнім 1899/900 зголосило ся до іспиту 126 учеників; прийнято 55 Поляків. 39 Русинѣвъ, 20 Ізраелітівъ, а репробовано 12 Поляків, 6 Русинѣвъ, 4 Ізраелітівъ.

Тѣ числа вказують, що комісія керує ся тѣлько слушностю. Одного року репробовано болше Русинѣвъ, бо межі ними було болше несприготовлєнихъ, другого року тая судьба спиткала болше Поляків.

2) Неправдою єсть, яко и майже самі Русини переносили ся в гімназіі самбірской до нашихъ закладівъ.

В р. 1898/9 виступило зъ закладу зъ рѣжнихъ поводів 49 учеників, межі ними 22 Русинѣвъ, а котрихъ 2 вступило зъ браку утриманія до уряду податкового, 4 синівъ урядників перенесли ся зъ поводю переселєня ся родичівъ, 3 вступило зъ поводю тяжкої хвороби.

В р. шк. 1899/900 виступило до кінця грудня 14 учеників, межі ними 5 Русинѣвъ.

3) Неправдою єсть, якобы наука языка руского обмежала ся лише на читаню и диктованю зъ книжки. Навпаки відбуває ся она в кождій класі докладно після приписаного плану.

4) Правдою єсть, що в гімназіі самбірской нема кваліфікованого учителя языка руского. Не єсть то однакжъ вина утиску польского і походить иню зъ віден, що нема в цілімъ краю ані одного кандидата, маючого іспитъ а языка руского, котрого би можна призначити до гімназіі самбірской.

Нині закиди єуть рівно зовсімъ неправдѣ, але єуть такого рода, що їх цифрами збити не можна.

В Самборі дня 16. н. ст. єчня 1900.

Dr. Franciszek Tomaszek dyrektor gimnazjum w Samborze.

НОВИНКИ.

— Св. Іорданскій обхѣдъ у Львовѣ відбувъ ся вчєра, якъ що року, торжественно — зъ тою рѣзницею, що митрополитъ Куяловскій занехавъ парадный виѣздъ, який бувавъ за попереднихъ митрополитѣвъ. Рано о 8 годинѣ ачало ся богослужєнне въ Успенскій церквѣ, правлене митр. Куяловскимъ зъ сослужєнню крилошанъ-митратѣвъ Бѣлецкого и Туркєвича при співѣ семинарського хору питомцѣвъ, а опісля відбуло ся свячене воды въ Ринку. Въ торжествѣ сѣмъ взяли участь представителѣ властї: наѣстникъ гр. Пинієвскій, віцепрезидентъ рады шкільнои д-ръ Божинскій, віцепрезидентъ краєвои дирекції скарбу д-ръ Коритовскій, радникъ двора Мавтнеръ, ген-майоръ Райнішъ, членъ видѣлу краєвого д-ръ Савчикъ, президентъ мѣста д-ръ Малаховскій, членъ рады мѣскою, сенатъ академічний зъ подєлами и многі представителѣ властї правительственныхъ и автономичныхъ. Маршалокъ кривий не явивъ ся зъ причинъ, що відъ все ще шанувъ зломану ногу Почетну сторожу війскову сповнавъ відбѣлъ 15 полку пѣхоты и підѣстъ свяченя воды дававъ приписаній салвы. Зъ нашихъ рускихъ церквъ нашіли до Ринку процесіи зъ тисячами вѣрнихъ. Хоръ питомцѣвъ державъ ся дуже добре, мимого ранного утомленя и падаючого рясно снѣгу. Великій и непроглядній туманъ народу заповнивъ чотирокутникъ Ринку, а зъ вѣнкомъ въ галерій камениці придивлялись ся сотки людей торжественному обходу. На балконахъ и зъ вѣнкомъ фронтонныхъ камениць „Провѣтъ“ видно було много рускихъ родинъ зъ дѣтворю По торжествѣ посвяченя воды відбувъ ся обхѣдъ довкола ринку, підѣстъ котрого митрополитъ кропивъ на всѣ стороны свяченою водою. Відтакъ торжественний похідъ вернувъ при звукахъ музики війсковои около 11 години улицю Рус-

кою назадъ до Успенської церкви и тѣмъ закінчено торжество.

— Преосв. Еп. Шептицій — якъ намъ доносить изъ Станиславова — виѣздить по празнику св. Богоявленія на цѣлий тиждєнь въ Коломийске и Сянтиньске.

— Загальні збори „Рускомъ Бесѣды“ у Львовѣ відбудуть ся завтра [въ суботу] о 6 1/2 годинѣ вечеромъ въ комнатахъ товариства [Ринокъ ч. 10].

— Товариство рускихъ ремѣсниківъ „Зоря“ у Львовѣ уряджує въ суботу дня 20 єчня с. р. вечерокъ зъ танцями при улицѣ Краковскій ч. 17. — Початокъ о годинѣ 8 вечеромъ. — Комітетъ.

— Гѣдє насѣдувана! Пишуть намъ: Дѣлѣй и робитай господарѣ зъ Денисова: Иванъ Кузѣвъ, Дмитро Кузѣвъ, Антонъ Савакъ, Дмитро Шегидиць, Казько Фіалка и ще два чи три купують обливарокъ Пѣдлинцѣ моравскій въ Золотѣшнѣвъ за готівку 75.000 ар. Обливарокъ складає ся зъ 300 моргѣвъ орного поля, 260 лѣса а 39 1/2 сѣножатѣвъ, разомъ 497 1/2 моргѣвъ; при тѣмъ живий и мертвий инвентаръ. На се затягають кудуючи около 30 000 ар. позички.

— Зъ Долины. Читальня „Провѣтъ“ въ Долинѣ устроєвъ въ недѣлю 28-ого н. ст. єчня въ сѣли Сокола, на будову власного дому, вечеромъ зъ танцями. Початокъ о 8 годинѣ. Стрѣй святочній. Вступъ [лишь за окладамъ запрошенія] відъ особы 2 кор., відъ родини зъ трєхъ особъ 4 корони. Добровѣльний жєртамъ приймає скарбоникъ п. Левъ Витвицкій. [Комітетъ вечерка складають Р. Т.: о. І. Лопатинскій, С. Кардашъ, І. Мисєвичъ, П. Мадєвичъ и І. Грабовєвскій].

— Нещаснава пригода на лѣдѣ. Зъ Перемшля телеграфують, що тамъ заломивъ ся лѣдъ на Сянѣ въ часѣ Іорданского торжєства на рѣцѣ Десятѣ особъ не вѣспѣло подати ся взадъ и потонуло. Десятъ удало ся уратувати, але оденъ мѣщанинъ такъ утопивъ ся.

— Зъ „Українсько-русского драматичного товариства им. Івана Котляревского у Львовѣ“. Видѣль пригадує отсимъ Ви. членамъ, що загальні збори товариства — на основі нового статута, уложєного спѣльно зъ відпоручниками товариства „Руска Бесѣда“ а затвердєного міністерствомъ внутрѣшнихъ справъ рескриптомъ зъ 11 падолиста 1899 ч. 36832. — відбуде ся въ недѣлю 21-ого н. ст. єчня с. р. о 8 годинѣ пополудни въ великій комнатѣ товариства „Руска Бесѣда“ у Львовѣ [дѣмъ „Провѣтъ“, Ринокъ ч. 10]. На порядку денномъ: 1) Справозданє зъ діяльности уступачючого видѣлу за минувшій рѣкъ. 2) Справозданє контрольного комітєи. 3) Выбѣръ голови, заступника и видѣлу товариства, а такожъ контрольного комітєи. 4) Внесення и втерпєляція Заразомъ подає видѣлъ до відомости, що на основі нового статута не розсѣлає особливихъ повѣдомлєнь про загальні зборѣ. — За видѣлъ товариства: Іл. Осовскій голова, Т. Новицкій за секретаря.

— Изъ Самбора. Загальні збори членѣвъ філіи „Провѣтъ“ въ Самборѣ відбудуть ся дня 1 н. ст. лютого с. р. о 12 год. въ полудне въ сѣли Рускомъ Бесѣды [въ Ринку надъ головною траєктою на першій поверѣ]. Передъ зборами відправлять ся о год. 9 1/2 рано заупокѣйне богослужєнне за членѣвъ товариства въ мѣсцевій церквѣ. О численну участь просить — Видѣль філіи.

— Зъ Перемшля. Товариство „Рускихъ женщинъ“ въ Перемшлѣ устроєвъ въ четверъ 1-ого н. ст. лютого с. р. въ сѣляхъ ратушевѣхъ на користъ убогихъ шкѣльнои молодежи равъ зъ такою програмою: концертъ музики війсковои, хоръ „Бозна“, декламація, танцѣ. Стрѣй для панѣ вечерковий, для панѣвъ балетный. Вступъ на сѣлю 2 корони. Початокъ о год. 7 1/2, вечеромъ. Наколи-бъ хто черезъ похѣлку або зъ инни почты не дѣстанъ запрошеня на равъ, зволить зголосити ся до підписанныхъ. — За Видѣлъ О. Кормошева ул. Владича ч. 22, О. Приймѣова ул. Городека ч. 17.

— Зъ руской жєнєскои школы у Львовѣ. Въ сєреду передъ Рождєствомъ Христовымъ устроили мы для ученицъ руской школы вѣрпанъ свѣтлу коладу. Въ прибораній сѣли відсѣдувала зобрава молодѣжь при запрошеныхъ родичахъ и гостяхъ церковній колады, а далѣ роздало ся ученицямъ рѣзані дары и памятки. Красота та хвиля останєсь певно на довго въ мѣзѣй памяти дѣтей. — Якъ минулими роками найшла наша школа и теперъ добрыхъ приятѣльцѣвъ, котрі для зєличєня сєго свята посѣпили радо зъ своєю помічю. Именно жертвували намъ товариства: Днѣстеръ и клубъ Русинѣвъ по 10 ар.; Провѣтъ, им. Шевченка, Народна Торговля, Народный Дѣмъ, Старопілія, Руска Бесѣда и Рускій Дѣмъ по 5 ар.; знані и для нашої школы за вѣсѣгды щирій куцѣ пп. Абрисовскій и Стахєвичъ по 15 ар. товарѣвъ; д-ръ Коцовскій 5 ар., панѣ Франкова 3 ар., п. Колпачковичъ 1 ар. Крімъ того занялись шитємъ суконокъ панѣвъ зъ клубу Русинѣвъ: Гузарєва, Кокорудова, Лопатинська и Стефановичєва. — При сѣй помічи змогли мы урядити красний дєнь для дѣтей, котрий причинить ся ще болше до піднесєня нашої доброй школы. Уважаємо тому нашимъ зобовязкомъ зложити всѣмъ Жєртвѣдацямъ прикладно щиро подяку! — о. Александръ Стефановичъ катихитъ, Ольга Георгєрова, Іосєфа Паньківська, Варвара Литвинька, Людмила Новицка, учительки руской школы вѣрпанъ.

— Посолъ д-ръ Домбскій, ново-выбраний членъ видѣлу краєвого, обявъ уже управу санітарного департаменту. Ставши членомъ видѣлу краєвого, д-ръ Домбскій складає свій мандатъ посла до рады державнои. О тѣй мандатъ по нѣмъ буде, кажуть, убитати ся молодой граєвъ Казимиръ Шептицій зъ Брухналя.

Надбране.

КОПЕРНИКІЙ І СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Галицкая ч. 1., противъ Банку Гипотечного на площади площади Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣпери, дюрнеты, бинокли, дальномеры, барометры, термометры, микрометры, лупы, компасы, рейсфайды, тасомы мѣрицы, пионы, лѣбелы, манометры и т. п. Уряджене дѣлать электричнхъ. Всѣмъ направлѣна полагать охоту съ лѣтъ най-скорше и найдешевше. 4185

СПРАВОЗДАНИЕ ДИРЕКЦИИ БАНКУ СВЯЗКОВОГО въ СТАНИСЛАВОВѢ, стоваришене зареєстрованого въ ограниченую поруку за мѣсяць грудень 1899.

А) Станъ чинный.

	Станъ въ концѣмъ листопада 1899 року		Въ протаву вѣдъ 1 до 31 грудня 1899		Станъ въ концѣмъ грудня 1899	
	ар.	кр.	ар.	кр.	ар.	кр.
Позички на скрита	67224	60	2076	93	3035	—
" " векель	12122	31	4393	91	3862	—
Коты адміністраціи	1086	76	182	48	263	66
" " спору	282	24	18	58	279	—
" " засованя	162	58	—	—	—	152
Рахунокъ полѣсь	458	17	170	62	19	86
Готівка	2860	45	—	—	—	307
Сума стану чинного	84187	11	6841	88	7183	31
					8474	774

Б) Станъ довжний.

	17990		305		18295	
	ар.	кр.	ар.	кр.	ар.	кр.
Удѣлы членскіи	4059	03	67	06	—	—
Фондъ резервовый	100	—	—	—	100	—
" " для насъ позич.	51260	62	2815	48	1731	43
Вклады щадничіи	4429	17	563	98	1192	37
Водотки	5800	—	—	—	—	5800
Кредитъ банковый	230	81	41	65	292	95
Обезпечене членствъ	286	53	—	—	15	80
Зыскъ въ лѣтъ минуш.	84187	11	3793	17	3232	54
Сума стану довжного	84187	11	6841	88	7183	31
До того станъ чинный	16837	42	10635	05	10415	85
Разомъ (Капіталъ обор.)					169495	48
(Оборотъ касов.)					21050	ар. 90 кр.

Загальний оборотъ касовый вѣдъ 1/1 до 21/12 1899 року 226.901 ар. 90 кр.

Посля білансу на рѣкъ 1899 выносили въ концѣмъ року: Позички на скрита 52.337 ар. 01 кр.

" " векель 9.518 " 94 " Удѣлы членскіи 14.243 " 13 " Вклады щадничіи 44.148 " 16 " Сальдо водотки 2.768 " 38 "

Загальний рѣчний оборотъ касовый въ 1898 роцѣ 204.185 ар. 04 кр.

Въ груднѣ 1899 прабуло 316 членствъ въ декларованнхъ удѣлахъ въ сумѣ 240 ар., отже въ концѣмъ грудня 1899 р. 888 членствъ въ декларованнхъ удѣлахъ на 21.200 ар.

Стопа процентова вѣдъ вкладокъ щадничіи 4 1/2 %, стопа процентова вѣдъ удѣлахъ позичокъ 7 1/2 %, платнй чвертьрѣчно або пѣвѣрчно въ горы.

Станиславъ днѣ 1 сѣчня 1900. 275 1—1

Банкъ связковий въ Станиславовѣ, стоваришене зареєстроване въ обмеженую поруку.

Северинъ Торонскій.

Савинъ Левицкій.

Улиця Пикарова 3.

Знамените ПИВО ПИЛЬЗЕНСКОЕ

въ бровару связкового

ПИВО ВОЙНИЦКЕ

въ бровару В-го Жиж. Гурдана

до набути на склянки, фляшки, сифоны и бочки въ водоставо до домѣвъ або на желѣзничій дворець.

ГЕНЕРАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ГАЛИЧИНУ

Криштофъ Янович.

Телефонъ ч. 410. 476 11—24

Улиця Пикарова 3.

Въ каждой руекій хатѣ повиненъ знаходитись Илюстрованный Календаръ „Просвѣты“ на рѣкъ 1900.

Достати можна по цѣнѣ 35 кр., а въ пересылкою по 40 кр., за примѣрникъ въ тов. „Просвѣта“, Ринокъ ч. 10.

Въ Товариствѣ „РИЗНИЦА“ въ Самборѣ можна получить кромѣ книгъ церковныхъ изданій Станиславскаго Института, также книги духовнаго содержания приватныхъ изданій, а именно:

о. Л. Джулинскаго: „Исторію библіи“ старого и нового за- вѣта въ 50 иллюстраціяхъ и съ текстомъ на оборотѣ по цѣнѣ 3 корони за 1 прим.

„Подручникъ“ послѣдованіе требника по 4 корони за 1 прим.

„Правдѣ и чинъ погребенія“ 1 кор.

„Чинъ тайны крещенія и мирон.“ 70 сот.

„Чинъ пощенія больныхъ“ 50 сот.

о. А. Долинскаго: „Наука вѣры и обычаевъ“ брош. 5 кор. 40 сот.

„Корогій выкладъ науки вѣры и обыч.“ брош. 1 кор. 30 сот., въ перепл. 1 к. 50 сот.

„Розмышленія о страстяхъ Ісуса Хр.“ 60 с.

о. Ил. Гмитрака: „Житіа Святыхъ“ 4 томы 17 коронт.

„Исторію библіи“ съ иллюстраціями 50 с.

Въ „РИЗНИЦІ“ можна также получить образцы изда- ній о. Л. Джулинскаго сотка по 1 кор. 60 сот., — медали и кресты по различнхъ цѣнахъ. 4—5

Доставка оборотомъ почтою! Опакowane не очисляе ся.

въ рестораніи „НАТУРА ТЕПЕРА, улица Трибу- нальная ч. 12 домъ власный, можна достати щоденно ажъ о годнѣ 8-ой рано горячіи сѣдла.

ЦѢНИКИ.

Печеня вѣпроя въ канустомъ	10 кр.
Смакый легкй	12 "
Фляшки	10 "
Плѣшка тѣла въ хрѣномъ	6 "
Ковбаска въ хрѣномъ	6 "
Каваръ	10 "
Обѣдъ въ абаментѣ	15 "

Всѣмъ капантѣ въ найбѣннхъ родахъ по най- ужѣннхъ цѣнахъ; для повности, що подотдѣтъ въ мѣсяцъ реставраціи, даю водѣвѣрчакъ маркѣ. — Найбѣннхъ же по найбѣннхъ цѣнахъ почташи вѣдъ 40 кр. лѣта.

По театрѣ же сѣдла, въ водѣннхъ выборѣ страхъ — налѣтѣмъ засмотрѣна нѣтъ.

79 148—?

Въ высокѣмъ поважаннѣ

НАТУРА ТЕПЕРА.

Ателие дентистично-технічне

Вильгельма Веппера

ВЪ СТРІЮ

выготовлюе штучный зубы.

Хто хоче 400 марокъ

подъ гарантією мѣсячно, легко често безъ ризика заробити? Нехай пошле адресъ въ водѣ- ную марку по вѣдъ 31 Ан- полсен-Експед. K. F. Wotjan, Липскъ-Линденъ (Leipzig- Lindenau). 446

Липскъ-Линденъ, если тригранна фляшка вѣдъ замѣнена ниже по- ланною ошаккою (черво- ный и чорный друкъ на жовтѣмъ паперѣ).

W. MAAGER, WIEN

III/3, Neumarkt 3.

Противъ насѣдующъ заряджуе ся судове сѣдѣство.

Розкладъ вѣдъ поѣздѣвъ желѣзничихъ важнѣй вѣдъ 1 мая 1899.

посля часу середно-европейского (показанного о 86 минутъ вѣдъ часу львовского.)

посп. особ.	до Львова	посп. особ.	зб Львова
приходить о		входятъ о	
День			
6:10	Зб Черновца, Икканъ, Станиславова	6:20	до Львового, Пешту, Борислава
6:50	Вруховичъ вѣдъ 1/2 до 10/1	6:15	Подволочиска, Одессъ, Козовы, г. д.
7:10	Зажноводъ	6:30	Икканъ, Букарешту, Радовецъ
7:40	Янова (гол. дворець)	6:30	Подволочиска въ Подзамче
7:55	Лавочного	6:30	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдн
7:44	Тернополь на Подзамче	6:45	Вѣдн, Хирова, Стружа
8:05	" " гол. дворець	9:10	Сколького, до Лавочного 1/2 до 10/1
8:15	Сокала, Равы руской	9:25	Янова
9—	Кракова, Вѣдн, Орлова	9:35	Подволочиска въ гол. дѣбрца
11:15	Ярослава, Любачева	9:45	Икканъ, Сопова, Бергомету
11:55	Икканъ, Чернов, Станислав.	9:55	Подволочиска въ Подзамче
1:01	Янова на гол. дворець	10:10	Бѣдн, Равы, Любачева
1:40	Кракова, Вѣдн	12:50	Янова 1/2 до 10/1, недѣль и свят
1:50	Сколького, Хирова, а въ Лавочно- го вѣдъ 1/2 до 10/1	1:55	Подволочиска въ гол. дѣбрца
2:20	Икканъ, Станиславова	2:05	Подзамча
2:35	Подволочиска на Подзамче	2:15	Вруховичъ 1/2 до 10/1, недѣль и свят
5:15	" " гол. дворець	2:45	Икканъ, Гусятина, Керезмега
5:40	" " Подзамче	2:55	Кракова, Вѣдн, Хабовка
5:55	" " гол. дворець	8:05	Орлова, Сколького лѣтъ 1/2 до 10/1
	Сокала	8:15	Янова, вѣдъ 1/2 до 10/1
		8:20	Зажноводъ 1/2 до 10/1
		8:25	Вруховичъ 1/2 до 10/1
		8:25	Ярослава
Ночь			
12:30	Зб Сколького, Калупа, Борислава	12:50	до Кракова, Вѣдн, Берлина
2:16	Черновца, Букарешту	2:35	Икканъ, Констанція, Букарешту
3:05	Кракова, Вѣдн, Орлова	4:10	Кракова, Хирова, Коросна
3:30	Подволочиска на Подзамче	5:50	Вруховичъ вѣдъ 1/2 до 10/1
6:00	Кракова, Вѣдн, Самбора, Сянока	6:25	Икканъ, Радовецъ, Кимпюлюнту
6:10	Хирова	6:40	Кракова, Вѣдн, Верна, Варшава
6:20	Икканъ, Подзамского, Козовы	6:50	а Орлова вѣдъ 1/2 до 10/1
7:58	Янова вѣдъ 1/2 до 10/1, и вѣдъ 1/2 до 10/1, что днѣ а вѣдъ 1/2 до 10/1, недѣль и свят	7:10	Янова вѣдъ 1/2 до 10/1, въ буднй днѣ
8:15	Вруховичъ вѣдъ 1/2 до 10/1, и 10/1 до 10/1	7:00	Лавочного, Мунжана, Хирова
8:30	Кракова, Вѣдн, Любачева	7:20	Сокала, Равы руской
9:21	Янова вѣдъ 1/2 до 10/1	7:30	Тернополь въ гол. дѣбрца
9:35	Кракова, Вѣдн, Пешту, Сянока	7:45	Подзамча
10:10	Икканъ, Козовы, Подзамского	8:35	Янова 1/2 до 10/1, 1800 включно
10:05	Подволочиска, Брѣ, Сопинянець	9:11	" " 1/2 до 10/1, и 10/1 до 10/1
10:25	на гол. дворець	9:11	1/2 до 10/1, недѣль и свят
10:30	Лавочного, Хирова, Пешту	10:40	Икканъ, Гусятина, Радовецъ
		10:50	Кракова, Вѣдн, Пшонка
		11:10	Подволочиска, Бродѣвъ г. дѣбрца
		11:32	Грималова Подзам.

ЗАМѢТНА: Пора нѣчнхъ членствъ ся вѣдъ 6 годинъ вечеромъ до 5 годинъ 59 минутъ рано. — Вѣро инфор- маціе ч. к. желѣзничій державный при ух. Кредитныхъ ч. 5.

При закупкѣ товаровъ просимо цокликуватись на нашу часонисъ.

Выдавецъ и одѣлчальникъ редакторъ Иванъ Белой.

Папѣръ изъ фабр. Черляньон

Зб друкарнй институту Станиславскаго пѣтъ зарядомъ Іосифа . . . илюна

ТОВАРИСТВО

Для розвою Руской Штуки

стоваришене зареєстроване въ ограниченую поруку у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконуе всякй працѣ въ обѣмъ артистичнаго малярства, рѣз- барства и золотарства пѣли композицій своихъ членствъ, а именно: образы релігійны до икономасовъ, оларствъ, хору- говъ, на тетраподѣ, плащаницѣ и пр. а также образы до комматъ; образы свѣтскіи: историчнй, портреты въ натурѣ и фотографіи, кравиды, побутовіи и пр.; въ деревнѣ: киноты, ико- ностасы, оларѣ, образы и кресты процесій, сновѣдальницѣ и т. д. и всякй працѣ золотарскій; рѣвножъ украшае внутрѣ цер- кови, выговляе планы церковъ, каплицъ и пр. и утримуе на складѣ фотографіи репродукціи образовъ русскихъ артистовъ.

Товариство ручитъ за стильове, старанне и совѣтне выконане.

Цѣлю Товариства є: поднести нашу штуку и вытвори- ти руску школу штукъ красныхъ. Поручаюча прото се часто руске Товариство патріотичной ошкѣ нашомъ П. Т. Публичнй духовнои и свѣтской наведемъ ся, що зоволтъ Она причинити ся до ошкѣни сѣи цѣли численными замовленнями, котрй приймае выключно лѣтъ Дирекція Товариства. 460 49—?

Зб глубокимъ поважаннѣ ДИРЕКЦІЯ, Товариство не послугує ся агентами.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету поручае

своє переплетниче и галитерійне заведење

у Львовѣ, ул. Академична ч. 3.

366

Подоймає ся всякхъ робѣтъ, особливо переплету: Службени- кѣтъ, Евангелій, Молитовниківъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбу- новъ, Манъ, Дикляновъ и т. ин. по умѣреннхъ цѣнахъ.

АЛОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

ФАБРИКА

выробѣвъ бетонныхъ и гіпсовыхъ

Складъ всякихъ матеріалѣвъ будѣвляныхъ

Львовѣ, ул. Городецька ч. 3.

Репрезентація Австрійского Товариства акціоннаго фабрики

Портландъ-цементу въ Цаковѣй

Тов. акц. фабрики вапна гідралічного для фасадъ въ Кал-

тенштейнѣ.

Фабрика ц. к. патентованого помосту кочальмѣтового безъ сѣтовъ Зборіи, Микшъ и Сабла въ Швехатѣ.

Складъ бетонныхъ рувъ и цементныхъ помостѣвъ влас- ного выробу; также Портландъ-цементъ, вапно гідралічне, вапно скалѣсто, гіпсъ, папу дахову, плиты мѣлліаннй, руры штайнгутовіи и бетонной подлога штайнгутовіи цементной, и ком- політисъ, цеглы, огнетрѣвалу дахову, лупокъ а также вза- галь всякхъ матеріалѣвъ будѣвляныхъ.

Подпрямствѣ робѣтъ бетонныхъ, укладанія подлогъ и кры- ти даховъ даховую, лупкомъ, папою огнетрѣваломъ по умѣрнова- ннхъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460.

121

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ

АРТСТОТЪ-МАЙЕРЪ

мешкомъ 20 лѣтъ у Львовѣ, принимае загально, що входить въ украшу церковну и проситъ укладно вѣдъ. Пр. Духоуен- ство о занотованѣ адресъ до дальшаго усугубъ въ акустѣтъ

Львовѣ, улица Краковска число 20.

205

Запрошене до передплаты на двѣло:

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

въ XIX-омъ вѣцѣ

въ біографіяхъ и портретахъ

сѣи дѣятелей

съ уваженіемъ зазѣчателнхъ людей, котрыхъ 1772 р. вѣстѣтъ при живнѣ,

написанъ на подставѣ автобіографич- ныхъ записокъ и архивныхъ-библіотеч- ныхъ матеріалѣвъ

ИВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ.

„Прикарпатска Русь“ буде появлятись, по можности въ най- коротнхъ промежуткахъ часу

выпусками по 7 листѣвъ печати въ портретами замѣчательныхъ

дѣятелей. Каждый 10 выпускѣвъ буде ставовити томъ, а всѣхъ томѣвъ буде шѣсть.

Пренумерата на 10 выпус- ковъ выноситъ 10 коронтъ; на 5 выпускѣвъ 6 коронтъ. Выпуски поодиной не будутъ продава- тись.

Пренумерату належитъ при- сылати влѣчно на адресу: п. Антонъ Хэинацій, управитель книгарни Станиславскаго Ин- ститута у Львовѣ, Руска улица число 3.

Второй выпускъ вже поя- вился а третій печатѣсь и выхѣтъ каждого выпуска буде оповѣщенъ въ га- зетахъ.

Якъ вѣтъ нужноно выглядае супротивъ животнрбн! Бго капелюхъ, безъ означенной формы и краси, зсуувъ ся назадъ головы и въделонивъ обемалене, худе, рѣдкимъ воло- сомъ заросле лице. Сорочка полатана, брудни въдъ поту и пороху, ладво держитъ ся купы и чоботы повыкривлюванн роззявляюванн носы, новъ-бъ азъ подиву... Се першій разъ лучилосъ имъ бачити такую тымну тымнену чоботъ, анѣ одного зъ роззявленымъ носомъ

ТОРГОВАЯ ВИНЪ и РЕСТАВРАЦІА
С. РАЙХА
Ринокъ ч. 5 у Львовѣ. 487 18—1

гічний зв'язок, на котрому мало са виго-
лопувати також науковій відчуті. До участі
в зв'язку впроваджені також руських учених
в Галичину і Буковину; але їм припала
лише та честь, що їм урядово заборонено
читати відчуті в руській мові, так що они
в прикритості мусіли відказати ся від учас-
тності в зв'язку. Тяжко повірити, а така
правда!

Взагалі Русини дуже ще мало зазнають
добродійства рівноправності і терпимости.
Всюди і при всякій нагоді дуже радо при-
жмурує ся очі на сей надз 20-літній
народ. Радо не бачить ся свого народу, що
вже в Х-м столітті мав свою самостійну
царству державу, а котрому і тепер в
увазі на його чисельну силу і на географічне
положення населених ним земель годі від-
казати важного політичного значіння.

Так само, як засада рівноправності і
терпимости мусить все ще бороти ся о своє
право, так і другий ідеал, до котрого аб-
стають всі народи Європи, далекий ще в
відділенні — то ідеал загального роз-
оруження і освободження народів від чим
раз армійських витратів на військо. Ми-
мо гагекского конгресу годі ще і думати про
загальне розоруження, а кождому заступнико-
ви народу лишає ся одинока дорога відли-
ку до сильного правительств: щоби бодай
зменшено стані війська в часі миру так,
як тільки можливо; щоби скорочено час
чинної служби; щоби відбувано війською
вправу в часі, коли покликаний до вправ
як найменшу повосили бы шкоду в своїх
занятях; щоби по людському обходжено ся
з військовими і щоби процентів в поод-
иноких військах допущено до як найбільш-
шого участі в доставках для війська.

Похваливши опісля діяльність міністра
заграничних справ, звернувши на те, щоби
в порозумінні з Росією поспирати політич-
но і економічне скріплення балканських дер-
жав, перейшов бесідник на справу ин-
ституції заграничних консулів, звязану з
еміграцією руського селянства з Галичини
та Буковини, і підкидаючи наконці міні-
строви за порушення справ некорисних
відношень заребкових, котрі в головну в
Галичині і Буковині причиною еміграції се-
лян.

Русини в Галичині і просвітѣ.

(Докладчик.)

Переходячи на розвій людського шкіль-
ництва, автор [І. Ф.] пише:

З П. тому „Росника“ Рутенского бачи-
мо [стор. 99], що від 1877/8 до 1886/7 р.
отже в десятиліттю вчаснішим від обчи-

або викривленим запятком... Як нерівно-
мірно розділені судба своїх марий добра!

Замітати стоїть, спертый на мітлі, а
військо все йде і йде.

Старому пригадують ся давні дѣла. І
вони колись мав дѣти. Двоє их було: хло-
пец і дівчина — цѣла надія і підпора на
арбѣ. Іншого добра не було у него бага-
то: хата, кавальниць огорода і корова. Хло-
пець підрос і коли зачав з батьком хо-
дити на роботу, взяли его до війська і бль-
ше не вернув. Заслаб там, сердега, і не
було ратунку. Пішла корова підшов огоро-
ду, а за ними і вів, синь-одинак. А
дівка, що лишлася, була красна хлопці
любил ся в нѣй. Одного дня як пішла
до мѣста, так і не вернула бльше. Полю-
била офіцера і пропала разом з ним. По-
якось час дѣйшла до родичѣв чутка, що
донька вернула до мѣста. Але вони не допы-
тувались за нею, вже не хотѣли ей знати
навіть коли-бы була прийшла назад проси-
ти до их хатини, що залила ся, були бы
выкинули ей, як выкидає яку-небудь злиш-
ню безварту річ. Старий недужав робити
сокирою і підшов замѣтати улиці, а нею
выслуговувал ся люде.

Перемашував послѣдній віддѣл.
Музику за овела. Натопи людей розходити
ся і цѣкаві голови зникають з вѣконь. А
старий кидає мітлю в тачку, сльовує і за-
тисненым кулаком грозить послѣдному во-
люков, що зникає у копѣтѣ пороку. Чому?
Хто его о те пытає! Отъ волюкова, котрому
заридѣ мѣста за замѣтаних улиці дає пару
мѣдѣвѣв, щоби не агнував з голоду...

А вѣд сповнає свій обовязок совѣстно
і ревно. Лишь нѣхто не хоче сего офіцїяти,
бо люде нинѣшнього вѣку не в силѣ дави-
тись на нуждарѣв, що в потѣ чола сповна-
ють найвищу роботу для их выгоды. Свѣтъ
навіть до того і так мусить бути, доки не
амѣнять ся людскї поняти і поглядѣ. Може
і навіть тогдѣ лучше буде!...

Берлин прускїй, в день Св. Василія Вед. 1900.

сленого выше число народных школ (зновѣ
безъ Львова и Кракова) в польскихъ пові-
тахъ зросло в 730 на 968, отже о 238, або
о 32.7%, а в руськихъ изъ 2034 на 2391, от-
же о 357 або о 17.55%.

Въ дальшѣмъ десятилѣтїи, відъ 1886/7
до 1895/6 арбѣт сей показують ось якї цѣ-
фры: в польскихъ повітахъ зъ 968 зросло
на 1306, отже о 338 або о 34.28%, а в русь-
кихъ изъ 2391 на 2765, отже о 374 або о
15.64%.

Та не забуваймо, що відъ 1886/7 року
до 1895/6 року в статистикѣ нашихъ людо-
выхъ школъ зайшла характерна зміна: за-
мѣсьць школъ етаговыхъ и неурегульованихъ
[старомоднихъ] одержали мы школы активнїй
и неактивнїй! И коли в 1886/7 р. число ся
ще в Галичинѣ в польскихъ повітахъ 218,
а в руськихъ повітахъ 825 школъ фізіаль-
ныхъ и неурегульованихъ, то в рѣцѣ 1895/6
маємо неактивнихъ школъ у польскихъ пові-
тахъ 146 а в руськихъ 333. А в такѣмъ ра-
зѣ покаже ся, що коли в польскихъ пові-
тахъ число дѣйствнихъ школъ зросло не о
338, якъ було сказано выше, а лишь о 192
або о 19.47%, то в руськихъ повітахъ число
дѣйствнихъ школъ зросло не о 374, а лишь о
41 або 1.71%. Та и то мы не розрѣзнявали
школъ руськихъ відъ польскихъ, а брали на
увагу тілько територіальну рівницю мѣжъ
всходними а заходними повітами.

Сей арбѣт, котрий можна схарактери-
зувати польскою приказкою „к ріса па їбѣ“,
показує ся також і в порівнаннї числа
анальфаетѣв у обохъ поло-вахъ нашого
краю. В конскрипціи зъ 1890 року, начи-
слено в 27 польскихъ повітахъ анальфаетѣв
мужчинъ 60.86%, анальфаетѣв же-
нщинъ 63.83%; натомиєть у 47 руськихъ пові-
тахъ анальфаетѣв мужчинъ 76.84%, а аналь-
фаетѣв же-нщинъ 86.18%.

Нове міністерство.

Вчера вечеромъ оголошено у Відні пѣв-
офіційно листу нового кабінету. Президен-
томъ міністрѣв „д-р Керберъ, бывшїй міні-
стеръ внутрїшнихъ справъ в кабінетѣ гр.
Кларіого. Вѣнъ бувъ душою того міністер-
ства. Окрѣмъ д-ра Пенгаса, нове правитель-
ство складає ся выключно зъ урядникѣв. Зъ
попереднихъ міністерѣв, перейшли до
нового: гр. Вельзергаймъ, яко міністеръ
красной обороны і д-р Вітекъ, яко міністеръ
зѣлѣницѣ. Новый міністеръ судѣвництва, гр.
Шпенер-Боденъ походить зъ старон шкѣтскон
родины. Уродивъ ся в 1835-мъ роцѣ і пе-
решшовъ звичайною дорогою судѣвничу ка-
рієру. Відъ 1891 до 1893 року бувъ секці-
нымъ шефомъ в міністерствѣ судѣвництва,
а відтакъ покликано его на становиско міні-
стра Моравы. Новый міністеръ рѣльництѣв,
гр. Гюна нехлї є правникомъ. Відъ 1892 року
засѣдає яко радникъ двора в адміністратив-
нимъ трибуналѣ. Міністеръ торговлѣ, гр.
Каль-Розенбургъ, має за собою выключно ди-
пломатичну карієру. По укінченнї орієнталь-
ной академіи, бувъ придѣлений до австрїй-
ского посольства в Тегеранѣ. Відтакъ бувъ
драгоманомъ при амбасадѣ в Царгородѣ, а
пѣмѣнше членомъ амбасады в Берлинѣ. В
1895 роцѣ именовано его надзвичайнимъ
посломъ в Софіи. Ческїй міністеръ д-р Ре-
зекъ бувъ відъ 1888 року професоромъ на
ческомъ університетѣ в Празѣ. Відзначивъ
ся спеціальну працями зъ области историо-
графіи Австро-Угорщины. За Баденного бувъ
покликаний до міністерства просвѣты. За Ту-
на авансувавъ на секціонного шефа і доперва
передъ кількома тижнями одержавъ гѣд-
нѣсть тайного радника.

Нове міністерство є четвертымъ числѣмъ
відъ покликаниа Туна, шестимъ відъ Баден-
ного, осьме відъ унядѣу Таффео.

Вѣсты зъ Канады.

Въ остатѣмъ, 1-мъ за 1900 рѣкѣ числѣ
американской „Свободы“ находимо цѣкаві
два письма руського місіонера Василіяна о.
Полівки [якъ вѣдомо, зъ роду Чеха]. Пис-
ма тѣ кадають де-що свѣгла на відношнїи
в „Новѣй Русь“ [якъ о. Полівка зове рускї
колонїи в Канадѣ] и заслугують на повто-
рене для нашихъ читателѣв.

Перше письмо о Полівки — то посла-
нїє его до канадїйскихъ Русинѣв. Вѣнъ від-
зываетъ ся до нихъ:

„Дорогі брати Русини в Канадѣ!“

30 всѣхъ сторѣвъ напынають до мене і
до редакціи „Свободы“ в Мт. Сент-Па. ли-
сты, щоби я до васъ пишувавъ. Уважаєть, що
оденъ місіонарь на Канаду — се капи воды
вѣ морѣ. А треба вамъ знати, що і я чоло-
вѣкъ, що не жие вѣтромъ, анѣ не зъ зѣлѣв,

щоби мѣгъ вѣсуды бути. Вы всѣ нестерпиви-
те ся, а ждѣти вамъ конче треба. Цѣлу мою
увагу і працїю звернувъ і поки-що на Мані-
тобу і на Вінніпегѣ. Ту околицю вже зоргані-
зовано, а се важкї пунктъ і ту мусить
бути найперше священикъ. Достѣтъ я зъ краю
вѣдомѣв, що в лѣтѣ правдѣ ту ще двоєхъ
священикѣв.

Дальше треба вамъ знати, що я не при-
вѣзъ зъ собою касы Ротшїльда, що зѣлѣвниця
за дармо не перевозить та що духомъ божи-
мъ не жию. Вы кричите та пишете: „Прїѣдѣ,
прїѣдѣ!“ Але за що? Мусить заждѣти, ажъ
буду мати грошѣ. Вы нарикаєте на мене, не
маючи за що, та й я бы мѣгъ нарикати на
васъ, а сего не роблю. Перше мусу покѣн-
чати справу в Вінніпегѣ, Стюартборѣ, Гѣно-
рѣ, Бркенгедѣ і Плезентгѣмъ.

Я писавъ уже кілька разѣв до Еднї,
щоби люде відновили менѣ на поставленї
много пытанї, та не дождавъ ся відповѣда, а
мнѣ того кличуть, щоби прїѣхати. Треба
знати, що поворотный тикѣтъ [бїлетъ] зъ Він-
ніпегѣ до Едмонтѣна коштує 88 долларѣв, а
ихъ у мене нема, та й що до того люта зи-
ма. Напишѣть до мене, якъ вы тамъ зоргані-
зувались, а дасть Богъ дождѣти тепла, я і у
васъ буду“.

Друге письмо о. Полівки підъ заг. „Вѣ-
сти зъ Канады“ — то справозданє его зъ по-
буту в Вінніпегѣ [Winnipeg] і в Стюарт-
борѣ [Stuartburn].

Про Вінніпегъ пише:

Почуваюсь до обовязку подати до загаль-
номъ вѣдомѣсти де-що про мою місію в Ка-
надѣ ажъ до сего часу, доки я мѣгъ вѣдѣти
та доки не потянули морозы і не знесволили
мене перервати поїздѣки.

Коли я вступивъ на канадїйську землю,
першою моєю стацією бувъ Вінніпегъ. Ту на-
шї люде прилученї до польско-нѣмецко-че-
ско-руського (?) костела, а в ихъ тамъ до 150
родинъ. Для Русинѣв відѣлѣвань я єв службу
Богу, а опѣсля черезъ цѣлый тиждѣнь хо-
дивъ відъ хаты до хаты, щоби побачити, якъ
имъ живе ся, якъ у нихъ бажаю та що менѣ
розкажуть. Знайшовъ я багато знакомихъ вѣ
старого краю.

Першимъ бажанємъ було, щоби були:

1) руска церковь, 2) школа і 3) читальня.

Люде жалувались, що ихъ прилучили до
костела, на котрый приказують платити, а за
те обѣщали, що якъ прїѣде рускїй священикъ,
то за те вѣнъ може відправляти богослужєня.
Нарѣдъ відносивъ ся до того несимпатично,
а вѣдѣти треба намъ знати, в якихъ відно-
синахъ живѣ нашъ народъ в старѣмъ краю
та що таке тѣ собѣлїи храмы! Ту Нѣмцѣ,
ту давнїй непростѣй опїкуны Поляки, ту Чехи
— кождий має своє бажанє, щоби богослу-
женєя відправлялись в зрозумѣлѣй для него
мѣвѣ.

Теперъ представляю я цѣлу справу обѣ-
тѣв, нѣчого не додаючи, та опѣсля того, що
я чувъ і бачивъ, чогу мусѣвъ держати ся та
якъ поступати.

Кождий чоловікъ має свои чувства релі-
гїйний, народий і обрядовїй, надѣ котрими
характерно працѣв. Тѣ чувства сильно розни-
ненї в рускомъ народѣ. У руського народа
по чувствѣ релігїйномъ слѣдує народне, що
мѣвъ ланцомъ сполучєне зъ руськимъ обра-
домъ. Хто Славянинъ, має мати славянскїй
обрѣдъ — се загальна засада правдивого Сла-
вянина. Обрядъ рускїй держитъ нашъ народъ
при его народности, а пр. Вѣрмене в старѣмъ
краю, якъ зачали відправляти богослу-
женїи по латиньски, зникъ якъ камфора, а
нинѣ вправдѣ суть ще вѣрменскї приходѣвѣ
зъ собѣлїими та алатинизованими Вѣрменами,
але они вже затратили народне і обрядове
чувство. Такъ стало бы ся і зъ Русинами,
коли-бы тѣ не бороили свого. Одинъ хоче
мати свою церковь, своє богослужєня, котре
ему такъ любѣ, при котромъ вѣнъ дѣйствно
чувъ ся щасливимъ.

Коли такъ, то треба подумати про руску
церковь в Вінніпегѣ. Вінніпегъ є великимъ
мѣстомъ в серединѣ Канады. Ту залагоджу-
ють ся всѣ справы, а народъ рускїй прихо-
дѣть ту найчисленнѣше за своими орудками,
єсть ту нїмїграційный домъ, — словомъ; се
столиця канадїйской Русї, а коли Поляки в
Бразилїи кажутъ, що тамъ нова Польша, то
мы кажемъ, що в Канадѣ — нова Русь!

Прїїшли недѣля і я мавъ свѣтану служ-
бу Богу підъ польскимъ костеломъ. Сейчасъ
наступило непорозумѣнє. Нашї народности,
що нашого обряду и коли не бачили, а го-
ловно Поляки, що уважають себе за щѣв
высшого, стали зъ нашихъ насмѣхатись. Рускї
люде обидѣлись тимъ, а на мігнѣ уряд-
жено: відлучитись цѣлковито відъ польско-
нѣмецко-чеського костела, а побудувати свою
власну церковь. Выбрано церковный комїтетъ
і выслано письмо зъ подписами до архїєпи-
скопа, що не хочѣть вже бльше бути паро-
хїянами латиньского костела.

Пѣсля того вже вѣ второкъ замкнено
передъ мною костѣлъ і проголошено мене бу-
рителемъ поряд у. Яка зъ того повстала бор-
ба, про те не хочу навѣть говорити, досѣтъ,
що куплено мѣсце підъ будову церкви, шко-
лы і мешкавї для священика. Розходить ся
лишь о удержанє для него.

Бувъ я такожъ вѣ поближенїи кольо-
нїяхъ Гѣноръ, Бркенгедъ — і тѣ мають
вразъ зъ Вінніпегѣмъ становити одну церков-
ну громаду. Рѣчь певна, що се коштувало
мене не мало прѣцѣ, одѣкъ, за Божою помо-
чїю, усунулось неодиу перешкоду.

Мусу ту ще про те агадати, що Русини
в Вінніпегѣ, Гѣноръ і Бркенгедѣ держатъ
ся правдиво своего та старають ся о свою
будучнѣсть; одѣкъ не треба забувати, що
не Нью-Йоркъ анѣ Штѣбургъ, анѣ ва-
галѣ Пенсїльвенїя, — ту народъ жие зъ ли-
хихъ зарбѣкѣв: рѣже дрова, робить по до-

рогахъ, а тѣльки декотрі працѣють на зѣ-
лѣвницяхъ. Іншї зновъ идуть робити на сек-
ціи, але лишь черезъ лѣто. Зъ той причини
треба ту не малю помочи, а тую подали намъ
братѣ Русини зъ Пенсїльвенїи.

Мы мусїмо позволи поступати, щоби гро-
мада не задовжил ся, бо ту вѣ Вінніпегѣ
лишь одинъ Русинъ має свой власний домъ.
Дасть Богъ, а недовѣтъ стане руска церковь,
хочѣ і не така величага!

Про Стюартборѣ пише о. Полівка:

Се велика колонїя обѣймаюча 28 ква-
дратовыхъ миль, а до середини відъ зѣлѣ-
ницѣ 22 миль. Русини осѣли ту 3-4 роки
тому. Земля ту каменнѣга, однакъ близько
зарбѣки, але лишь разъ на рѣкѣ, коли идуть
на жнива до Менонїтѣв. Хто сюда прїїшовъ
і має дорослї дѣти до працѣ, тому не але
в де ся. Дѣти заробляють, а батько поравъ
коло фармы. Декотрі мають вже красну хо-
дѣв, котру выпасають по фармахъ. Сєся ко-
лонїя майже задовнена, а землѣ не дѣють
уже дармо, хѣба бы кукурузъ. Ту будують цер-
ковѣ, але рѣка, що перерѣзує колонїю, на
роб-ла немало непорозумѣнїи мѣжъ людьми.
Одинъ хотѣли-бы мати церковь по одній сто-
ронѣ рѣки, а другї по другѣй. Бувъ я тамъ
14 днѣв, та ще не зъ усмѣхъ упоравъ ся, бо
Русини упертї, кождий хотѣвъ бы мати цер-
ковь на свой фармѣ. Зъ того повстанѣ не-
малый влопѣтъ, а навѣтъ уряджено розбрати
церковь. Якъ се скѣнчатъ ся, не знаю, бо го-
дѣ було менѣ ждѣти на угоду громады. Вѣ
той часѣ морозъ потѣвъ такъ, що на службѣу
Богу мало хто прїїшовъ.

Загально справа стоить такъ: Бать чо-
ловікъ думає ще теперъ про свои конечнї
потребы. Вѣнъ бы бувъ вдоволеный, щоби бу-
ли і церковь і священикъ і школа і читаль-
ня, та є недостатѣкъ грошей розбивають ся
навѣтъ найкрасѣй планы. Ще здобувъ бы ся
на 3—4 доллары, але на теперъ і се ему за-
тѣжко. Моя гадка та, що ще за два роки
треба туда тѣльки дождѣтѣ, бо народъ ще
не утримає священика. Якъ люде запоможуть
ся грохи, тогдѣ можна буде осѣсти і вразъ
зъ ними трудитись для загального добра. Нарѣдъ
мусѣвъ прїїти до того переконаня, що
вѣнъ самъ мусѣвъ старатись за себе: тамъ
урядъ не дає нѣчого для церкви, священикъ
не має ще заповненого кусника хлѣба, а на-
рѣдъ, ели хоче его мати, мусѣвъ его удержи-
вати, бо-жъ воудухомъ прїїйнимъ жити не
буде, далеко відъ свѣта і людей. На мате-
ріальнѣхъ недостаткахъ розбиває ся вся ор-
ганїзація, бо люде то-бъ то тѣ, котрыхъ ор-
ганїзує ся, не мають нѣчого, а той, що органї-
зує, такожъ нѣчого не має.“

Переглядъ політичний.

Новый кабінетъ має безпоровочно
заврати ся до тяжкой працѣ, т. є. до конфе-
ренцій і переговорѣв, що робили такожъ всѣ
попередѣй кабінѣты, однакъ безъ найменшого
успѣху. Першимъ его крокомъ буде скликанє
угодовою конференціи, котру вже нинѣ Шенер-
ранцѣ остро поборюють. Одинъ зъ проводни-
кѣв сего сторонництѣв, пише в своимъ орга-
нѣ: „Що небудѣ буде ухвалєне на той конфе-
ренціи — домашня війна така буде дальше
тривати“. Ostdeutsche Rundschau пише, що
безъ признаня нѣмецкого языка за держав-
ный, не може бути бесѣди о угодѣ. Тутъ вѣ
загалѣ не розходить ся о угоду мѣжъ Нѣм-
цами а Чехами, лише мѣжъ Нѣмцями а Ав-
стрїєю. И соціалїсти не ворожать конференціи
успѣху. Однакъ домагають ся заступництва
вѣ складѣ конференціи, бо вѣ ихъ клѣбѣ за-
сѣдають послы зъ Чехи і Моравы. Чехи до-
магають ся, абы нарады конференціи вели ся
явно. Narodni Listy домагають ся оголошеня
проектѣу языкового закона ще передъ конфе-
ренцією. Радикальнїй чеськїй дневникъ заявля
супротивъ конференціи дуже скептично, ели
не відпорне становиско Правительство лише-
ло сторонництѣмъ свободу именованя чле-
нѣв угодовою конференціи. Лѣвниця має ви-
брати ихъ завтра. Вѣ парламентарныхъ кру-
гахъ занеяняють, що на случай, коли бы кон-
ференція скѣнчила ся на нѣчѣмъ, Керберъ
спробує остаточного способу, т. т. предложитъ
проектъ языкового закона парламентови. Vaterland
доносить, що парламентъ буде на вся-
кій случай скликаний, безъ огляду на резуль-
татъ угодовою конференціи.

Wiener Abendpost доносить, що міністер-
ства: торговлѣ і зѣлѣвницѣ выготѣвили два
проектѣу законѣв о управлѣннїю
відношенїи мѣжъ робѣтниками при
будованнї зѣлѣвницѣ і подобныхъ під-
приємствахъ. Міністерство торговлѣ в своимъ
проектѣу закона розтягає на тѣ підприємства
прїписи промыслового закона, відносячї ся
до порядку робѣт, тахітимъ працѣ, уживаннї
до працѣ дѣтей і подлѣтѣвѣ. Міністерство
зѣлѣвницѣ выпрацювало проектъ закона управ-
ляющѣй робѣтничїй відношенїи при будовахъ
зѣлѣвницѣ, ведєныхъ вѣ власнѣмъ парадѣ, якъ
такожъ вѣ помѣщаннѣхъ підприємствахъ. Про-
ектъ управлѣннєя справу охоронныхъ уря-
дѣв, максіимального дня працѣ, лавны для
відпочинку, недѣльного і святѣчного відпочи-
ну, платѣв і выповѣдѣня працѣ, уживаннї

до праць жінкох підлітків і дітей. Оба проєкти будуть предложені робітничій раді, котра скаже про них свою гадку.

Зъ театру війны.

Генераль Булеръ виконавъ послѣднихъ дѣлъ дуже рѣшучий, але такожъ дуже ризиковий маневръ. Коли ему несподовано перейти Тугель въ околиці Колензо, вбачивши ся виконати се на иншій мѣсць, обійшовши західне крило Бурбъ въ віддаленю о 30 до 35 кілометрівъ відъ мѣсця першого биття. Въ тій цѣли вбудувавъ зелѣзницю відъ Фрере на західъ аж до Шпрінгфельдъ, надъ маюю Тугелею, де були сильно укрѣплені становиска Бурбъ. Бурь безъ борби уступили зъ Шпрінгфельдъ и розтаборили ся надъ великою Тугелею. По вбудованню зелѣзниці, розпочавъ ся рухъ вбѣскъ Булера. Дня 10-ого с. м. генераль Д'индальдъ перейшовъ відъ Шпрінгфельдъ маю Тугелею посунувшись на півночъ и ставивъ надъ Тугелею. Тутъ ждавъ два дні, ажъ доки не надійшла бригада генерала Літтона. Дня 16-ого с. м. часть бригади перейшла Тугелею и обсадила кілька горбівъ гавбицями. Поволо перевезено на лѣвий бокъ Тугель все вбѣско зъ арматями и военнимъ матеріаломъ. Тогожъ дня, бригада генерала Варена станула надъ Тугелею о шість англійськихъ миль вище на західъ и перейшла рѣку Такъ въ першому, якъ и въ другій мѣсць Бурь майже не відповѣдали на стрѣли англійськихъ арматъ. Въ Колензо и Фрере лишилася лише мала часть англійської вбѣски, аби обсервувати рухи Бурбъ.

Цѣла Англія жде нетерпеливо на результатъ того маневру, котрий після гадки фаховихъ, може скінчатися якъ лише цѣлковатимъ погромомъ Бурбъ, або Англіїцѣвъ. Дневний розказъ Булера виданий до армії мавъ навѣть закінчатися словами: "Идемо до нашихъ товаришівъ въ Ледісметъ, зъ вбѣски нема для насъ відвороту". Небезпеченство для англійської армії полягає въ тѣмъ, що коли би нмъ не повело ся взяти західнихъ позицій Бурбъ за Тугелею, а Бурь перейшли въ офензиву и знищили слабій англійській силѣ полишений въ Фрере и Колензо, та цѣла часть армії, що перейшла Тугелею, була б вбѣгата відъ решти армії и для неї дѣйствию не було б вже повороту. Для Бурбъ зновъ, небезпеченство въ тѣмъ, що коли би нмъ праве крило не могло оперти ся напорови Англіїцѣвъ, Бурь достали б ся въ два тижні, нхъ відпорна сила була б знищена, дороги до Трансвалю відтѣта, а Булеръ відразу мбъ не перейти границі и повести своє вбѣско на столицю Ораніи и Трансвалю. Якъ все те скінчатися ся, покажуть найближчі дні. Въ Европѣ ломать собі голову надъ питаннямъ, чи маневръ Булера заскочить Бурбъ несподовано, бо цѣлий сей нхъ рухъ и переходъ черезъ Тугелею виконано майже безъ вистрѣлу, чи може въ тѣмъ лежить якийсь підступъ Бурбъ. Аби Бурь не дотримували ся, якій плавъ Булера, се майже виключене. Они жъ мусили довѣдати ся про будову зелѣзниці Загадочне а се, що они уступили зъ Шпрінгфельдъ, послѣдню стацію новою зелѣзницѣ, заки тамъ показали ся перші вбѣдѣли англійського вбѣска. Такожъ такожъ увѣрати въ се, аби Бурь дали ся такъ заскочити, що въ хвилі, коли англійській корпусъ переходивъ Тугелею, на другій бокъ рѣки не було навѣть патрулівъ. Сли береги не були обсажені, муситъ бути въ тѣмъ такожъ якийсь підступъ. Надъ берегами були ще обсерваційний патруль, котрій сейчасъ, коли тільки Англіїцѣ зачали переходити черезъ рѣку, цофнули ся на вбѣдѣ.

Дуже можлива рѣчь, що Бурь хочуть Булера затягнути на півночъ, перервати его звязъ зъ центромъ армії и принерти до границі Ораніи, окруженою стрѣлками, 11.000 высокими горами. Булеръ не мбъ би вернути черезъ Тугелею назадъ до Фрере и мусѣвъ бы вложити оружје.

Вбѣсковий критикъ "Таймса" обчислює англійській силѣ надъ Тугелею такъ: Головна колуна Варена числитъ 12.000 пѣхоты, 1500 кбноты, 30 арматъ и 6 гавбицъ. Вбѣдѣлъ Булера мѣ 7000 пѣхоты, 18 гавбицъ и кілька арматъ Максимъ. Генераль Кларі лишивъ ся зъ рештою вбѣска відъ Колензо. Другій вбѣсковий критикъ такъ пише про маневръ Булера: "Чистий змекъ въ тѣмъ, що Булеръ перейшовъ черезъ рѣку, заперивши собі бо-дай два переходы, въ Колензо лишивъ лише малій гарнизонъ, а головною силою пробує загнати ворога на півночъ. Сей планъ стрѣтитъ ся въ сильнимъ опоромъ, и заки его передомитъ ся, не може наступити увбѣжене Ледісметъ. Ворогъ адеа ся дорванує намъ чиниломъ, а може навѣть перевысшая насъ, теренъ догдѣнѣйшій для него. Мы оперуемо да-

леко відъ нашой підставы, нашій звязъ залежать відъ дорѣгъ, котрѣ ведуть черезъ двѣ рѣки, що дуже легко підносять ся. Наша позиція не така дуже певна. Коли Бурь будуть напередъ уступати передъ нашимъ походомъ, а вбѣтакъ, коли будуть гадати, що мы вже залѣзли въ замкнений теренъ, ударять на него зъ усѣхъ боківъ.

НОВИНКИ.

— Чума въ Краковѣ. Така страшна вѣсть рознесла ся вчора вечеромъ дромами телеграфічними на всѣ стороны свѣта. Жертвою сеп страшного заразы увбѣвчѣ вчера рано молодой лѣкаръ д-ръ Наполеонъ Костанецкій (30 лѣтъ, женатый и отецъ дітей), нававивъ ся си въ бактеріологічний заводъ д-ра Буйида, де бувъ асистентомъ. Въ цѣлѣмъ Краковѣ кружила вчора зъ устъ до устъ сея страхомъ переймаюча погословка, хочъ — якъ казали лѣкарѣ — д-ръ Костанецкій мавъ померти на острѣ завлѣченъ легкимъ. Хорувавъ три дні и мавъ острѣ горячку. Та й д-ръ Буйида заперечує, мовъ бы въ его заводѣ д-ръ Костанецкій заразивъ ся чумовими баціями, а каже, що вбѣвъ померъ на инфлюенцу въ острѣйшій формѣ. На вѣсть о чумѣ вбѣхавъ до Кракова протомедикъ д-ръ Меруновичъ зъ Львова и зарядивъ высылку крови помершого до бактеріологічного заведеня д-ра Вайксель-бавма у Відни. Сей мавъ відтелеграфувати, що не найшовъ въ надбѣланихъ ему пльняхъ ба вбѣвъ чумы.

Трупа д-ра Костанецкого секці поволо въ присутіи стѣ кількохъ лѣкарівъ и протомедика д-ра Меруновича. Хочъ при секції не выкрыто туль відъ паху, все-таки проф. д-ръ Бровиць орѣкъ, що "не в выключена можливість, що Костанецкій увбѣвъ жертвою дуже острѣй заразы чумы". Дальшій розказъ бактеріологічний ведуть ся. По довершѣній секції адало трупа субліматомъ и вложено до металевон домовны. Кладовищъ и слугачъ затягнули домовну шнуромъ на савкахъ до гр бу, де рвно жъ на шнурѣхъ опущено си въ землю и засыпано. Родина не брла участя въ похоронѣ въ причинѣ интернованя си въ мешканю. Заряджено якъ найдальше йдучій средѣвъ а острѣжності. Проф. д-ръ Буйида перервавъ свои выклады. Д-ръ Меруновичъ выславъ до министерства справъ внутрѣшнихъ дѣшевъ, що секція выказала острѣ заразы чуму, котра ближе не дасть ся се означити.

Вчора передъ полуднемъ зайхали три ратковий возы передъ домъ Костанецкого и перевезли его родину до шпиталѣ Бонифратрѣвъ. Жывѣвъ помершого вприснено античуму суровици.

Оголошений вчора комунікатъ урядовий доносить, що клінічній розказъ и секція трупа выдала "результатъ умный", а зновъ Wiener Abendpostъ заперечує, мовъ бы въ пльоватинахъ небѣзика найдено заразы чумы.

Институтъ бактеріологічний замкнено, баціи и вѣтрѣта знищено. Дивна рѣчь, чому въ тѣмъ заводѣ довершувано пробы въ чумовими баціями мимо торбѣси строгой забороны министерства по памятникъ смерти д-ра Милера у Відни. Досѣдѣ науковій въ такою страшною заразою дуже небезпечный для всен людности, а лѣкарѣ, сли хотѣли нхъ переводити, можуть вхати у вѣтчину чумы — до Бомбаю, и таъ на мѣсць розсѣдѣжувати се го страшного ворога людскости.

Мешканцѣвъ Львова и нашон части Галичины можено успокоити, що навѣтъ въ дѣйстви въ случаю чумы въ Краковѣ сея пошестѣ не розширять ся, бо власти доложатъ всякихъ старанъ, чтобы уничтожити си въ самѣмъ зарѣдѣ.

— Св. Іорданське торжество зъ Перемышлѣмъ обходжено величаво. По богослуженю вбѣдуло ся свячене воды на Сянь, котрого довершилъ владика Чеховичъ въ сослуженю крѣл. митрѣта Волошинського и мѣсцевонъ клира та семинарскаго хору. Въ торжествѣ вѣла участя генераліція и штабъ оѣцѣрскій, представителѣ власти державныхъ та автономныхъ и множество вырныхъ. — Підчасъ торжества не овишло ся безъ трагичного випадку. Мимо забороны власти вбѣшло на лѣдъ на Ся нѣ кількавацѣвъ недоростковѣвъ, лѣдъ заламавъ ся и они пбѣшли відъ воды. Одинъ зъ нѣхъ, 17-лѣтній Ядшицъ, сынъ мѣщанина, поривнувъ у глубинѣ и втопанъ ся. Тѣла его доси не выдѣбуто.

— Въ справѣ дялѣвской фантомной лотеріи одержуемо відъ Ви. посла о. Д. Танячкевича таку описовку: На домытуваня интересованныхъ, коли вбѣбуде ся тягнене лѣвѣвъ дялѣвской фантомной лотеріи въ сѣмъ ц. к. министерствомъ скарбу дозволеніи продвѣжени на рѣкъ 1900, подаю до вѣдомости, що се буде поставлене въ найближшій часъ по порозумѣню зъ Товариствомъ для розвою руской штуки що-до часу маючон урядити ся выставки такъ въ фантѣмъ до лѣвѣвѣвъ, якъ и въ иншихъ торбѣвъ нашон новочасон рускон церковныхъ штуки и индустріи, що вбѣшло беззастѣдно въ програму тов лотеріи. Маю въ Боѣвъ на дѣю, що такъ сея точка програмы, якъ и всѣ инші точки тов програмы будутъ довершеніи.

— А. Танячкевичъ. — Зъ фліи "Просвѣтъ" въ Подгайцахъ Дня 25 н. ст. сѣчня 1900, вбѣбуде ся въ Подгайцахъ въ великій салѣ рады повѣтовон о год. 12 въ полудни вѣсѣлѣмъ збране членѣвъ фліи "Просвѣтъ" въ слѣдующимъ порядкомъ: 1) Отворене збрания предѣлателемъ товариства. 2) Вбѣдѣтъ о. Івана Навроцкого зъ Голчѣвъ о провадженю крамницѣ. 3) Вбѣдѣтъ п. Вас. Будного зъ Верѣва о управѣ тютюну.

4) Вбѣдѣтъ п. В. Короля, делегата зъ Львова, о рѣшѣнцѣхъ. 5) Внесене членѣвъ. 6) Вбѣбѣръ нового выдѣлу. — Загальне збране членѣвъ подгайцѣвон фліи "Просвѣтъ" було скликане вже на день 2 н. ст. сѣчня 1900, однакъ не явилось тогды стѣлѣвъ членѣвъ, чтобы збране могло вбѣдѣтись; протѣвъ просимо же разъ всѣхъ Ви. членѣвъ и хотѣвшихъ вписати ся въ членѣвъ, явитись въ Подгайцахъ на день 25 н. ст. сѣчня 1900 [въ четверть по недѣли по Просвѣщенію], чтобы скористати зъ вбѣдѣтѣвъ и взяти участя въ збраню фліи. Маемо надѣю, що Ви. членѣвъ не вбѣкажутъ нашому прошеню, а тымъ самымъ докажутъ, що нхъ обходять справа вѣсна, т. е. народног просвѣченя, якъ такожъ економічного піднесеня нашон народу. — Въ Подгайцахъ дня 10 н. ст. сѣчня 1900. За выдѣлъ фліи товариства "Просвѣта" въ Подгайцахъ о. И. Стеткевичъ деканъ и предѣлатель фліи.

— Зъ Станиславова. Товариство Рускихъ женщинъ въ Станиславѣвъ устроѣвъ при участіи другихъ рускихъ товариствъ вбѣвторѣхъ 6-ого н. ст. лютого с. р. на дохѣдъ своего Института дѣвочонгъ вѣсѣрѣхъ въ танцѣми при музичѣ 94 пѣлювъ въ салѣ касина мѣщанського въ Станиславѣвъ. Стрѣй для панѣ вѣсѣрѣхъ або на родный, для панѣвъ балейнѣвъ. Вступъ 3 коронъ відъ особы. Початокъ о годинѣ 8 1/2 вѣсѣрѣхъ. Вѣдѣтъ достѣта можна въ Народный Торговли або въ складѣ Ви. Стахевича въ Станиславѣвъ. — Милодора Цурковска предѣлателька, Марія Карановичева.

— Зъ Сянока: Дня 1. н. ст. лютого с. р. вбѣбуде ся въ комнатахъ Рускон Бѣсѣды загальне збране членѣвъ товариства "Рускій Народный Домъ въ Сяноцѣ" по тѣй програмѣ: 1) о годинѣ 9 рано богослуженя въ мѣсцевѣй церковѣ по приписанѣ статута; 2) вбѣдѣтъ збрания о годинѣ 10; 3) вбѣдѣтѣвъ протоколу послѣднѣго загальнѣго збрания; 4) справозданя секретаря о дѣяльности; 5) справозданя касонѣ; 6) вбѣбѣръ контрольной комисіи; 7) внесене выдѣлу о амѣну статута; 8) справозданя контрольной комисіи; 9) вбѣбѣръ нового в дѣлу и 10) внесене членѣвъ. — Маемо чѣсть просити всѣхъ членѣвъ [осочувѣдѣвъ и зычѣвшихъ и вбѣдѣручничѣвъ деканѣвъ вписанныхъ въ членѣвъ оснѣвателѣвъ] до членѣвон участя въ нарядѣхъ збрания. Всѣхъ поважнѣхъ членѣвъ товариства, кот. и ще не подѣли своихъ фотографій и короткихъ біографій въ альбомѣ "Нар. Дому", просимо тѣжъ въ собою привезти. — Вбѣдѣлъ товариства "Рускій Народный Домъ въ Сяноцѣ" Іосифъ Москаликъ предѣлатель, Генрихъ А. Полжисскій секретарь.

— Зъ Береманѣвъ пишутъ намъ: Вбѣдѣ коли удало ся то товариству кредитовому "Надѣвъ" вбѣбути домъ на колишнѣу власнѣствѣ Народного Дому въ Бережанахъ, вбѣдѣ тогды членѣвъ вѣсѣрѣхъ членѣвъ въ товариства умѣщѣн въ домѣ "Надѣвъ" и нема найменшон обавы, чтобы дорѣжка туды заросла подорожнѣкомъ та базаркомъ.

Якъ дѣнне, такъ и у насъ устроѣно Андреѣвскій, Николаѣвскій та Малаѣвичѣ вѣтѣръ по ширѣ руски, безъ нѣякихъ примѣшокъ кастовыхъ забѣтанѣвъ.

На загальныхъ зборѣхъ "Бояна" дня 1. н. ст. сѣчня выбрано предѣлатель одного лѣсно чѣсѣвъ аклямацію поновою найрѣшѣйшого, рухливѣго и дѣяльнѣго патриѣта д-ра Андрѣя Чайковскаго, а до выдѣлу увбѣдѣли совѣтѣми Танячкевичъ, Маѣфляньскій и Карачевскій, о. Барановскій [дирѣгентъ], панѣ Тарасевичева [заступниця дирѣгента], панѣа Дуткевичѣвна и панѣове Лискиевичъ и Гумеинокъ. Выдѣлъ сѣлавъ ся мимоволь якъ надоборѣнѣе, отже теперъ показѣвъ-бъ наглядно, що наша дума, наша пѣсня не загине.

Вбѣбулось у насъ такожъ просвѣтно-економічне вѣче. Рѣфераты о. Ленкого и д-ра Чайковскаго були гладовѣй и интересѣй. Збѣбѣвъ народу бувъ досѣтъ численнѣй, але интерпрѣляція выдѣли мѣлаво черезъ обѣснову пору.

А вбѣдѣи скажѣта бы, що черга теперъ на Читальнѣ мѣщанську, котра завѣдѣи о. доканова Кордубѣвъ зачинає рухатись та розвивати ся. Хоръ конституѣе ся, але на-разѣ велика вѣтъ потреба придѣлати для читальнѣ книжокъ до читаня. Наша интелігенція могла бы тутъ прийти въ помѣць ч. мѣщанству, жертвуючи нѣвъ своихъ книгозборѣвъ по кілька книжокъ въ дублетѣвъ.

Зъ часомъ могло бы наше мѣщанство черезъ аранжованя вѣсѣхъ святочнѣго вѣсѣрка придѣлати якісь капіталѣкъ для ведѣна дальшон будовы церкви. — Я.

— Серѣднѣвѣчній тортури въ Самборѣ. Здавалось бы, що въ тѣперѣшнихъ часахъ тортурированѣ людей належитъ вже до исторіи Тымчасомъ вбѣдѣ часу до часу свѣтѣйшій дневникъ доносить ще о варшавскихъ надужѣтияхъ, що нагадуютъ давній пакизѣци. Такелучѣо ся торбѣвъ въ Испаніи, выкрыто торбѣвъ тортурированѣ вѣзѣвъ на Уорцинѣ, тортурированѣ и увѣзѣнѣхъ въ Сербіи минимыхъ загвѣрѣнѣвъ на жѣтѣ "омадного" Милана, а и въ нашѣй Галичинѣ выкрыто остѣтнѣми часами тортурированѣ въ Ярославѣ, де герольдъ-инквизиторъ бувъ инспекторъ п ліціи Марковскій. Теперъ зновъ подѣлатъ онгоды Kurjer Drohobucki сензѣциу вѣсть, що въ Самборѣ поліція тортурирує людей въ часѣ свѣдѣства, чтобы принудити ихъ до збѣванѣ о власнѣйшій винѣ. Якусь адѣтку Хаю Медлінерѣвъ амаканѣо часто въ мѣсѣкахъ арештахъ на 2 до 3 добы безъ нѣяконъ поживѣвъ и при тѣмъ уживанѣ "бастонады": были си по обѣажѣнѣхъ пѣтахъ и зѣтыкалы їи уста а на пѣдѣцѣхъ у нѣвъ вѣладалѣи поліціѣнты зѣдѣлѣи перѣтѣвъ и стѣскали ихъ такъ, що зъ вбѣтѣй добувала си кровь. Дѣвѣхъ арештантѣвъ вѣзѣла шнурѣми, а обѣдѣа брали на дружокъ, підносили въ гору и кидали на землю, при чѣмъ зѣтыкано їи уста для приглушеня зѣдѣвъ и криківъ, що дохѣдѣли ажъ

на улицу. Прохожѣи не знали причинѣ сѣхъ глухѣхъ стоѣвъ. Характеристичне се, що сли котрый зъ поліціѣнтѣвъ жахавъ ся тортурирувати людей, то тратѣвъ службу! Слюсарѣ, що выробляѣвъ приладѣ до тортурѣ, предѣлаѣвъ рахунки, а кѣсѣа маѣстрату ихъ платѣли. И все то дѣяло ся не на сѣлѣ, але въ людѣмъ мѣстѣ. На саму гадку, що такі дѣи и варшавскій надужѣта можутъ дѣлати си зъ кѣнѣцѣмъ XIX вѣка, кровь стѣни въ жѣлахъ. Кѣлько калѣкъ вышло зъ арештѣвъ самѣбѣрской поліціи, а кѣлько "перенесѣо ся въ лучшій свѣтъ", се останѣвъ вѣчною тайною. — Таке доносить Kurjer Drohobucki, а рѣчно власти будѣ провѣрити ей тайны. Чѣй власти не стерпѣла середнѣвѣчнѣго тортурированя людей, высѣдѣтѣла справу а виновникѣвъ примѣрно покарають!

— Несподѣвана мѣсть. Управитель добѣръ гр. Потѣцкого въ Бережанахъ п. Гіольскій выдѣлъ наказъ — не продавати сѣлѣнамъ зъ лѣвѣвъ скарѣвѣхъ дѣрева на опѣлъ! Жидѣи и коршмарѣ дѣбѣгаютъ дѣрова, тѣлько сѣлѣнамъ и учителямъ [якъ се стало ся въ Рогачѣнѣ] не выдѣно дѣровъ. Причиною сѣго мѣа бути мѣсть, що въ дѣвѣхъ сѣлахъ подѣвѣсѣно цѣны за громадскѣ польованѣ. Рѣчь ясна, що така мѣсть не ѣ оправданѣа, а тѣлько выкалкує у сѣлѣвъ отѣрѣченѣ та несправѣ до двѣрѣвъ, а многѣхъ приневоль до крадежи дѣровъ зъ лѣса на отѣдѣна хѣты и вѣзѣренѣ страны. Се не ѣ способѣвъ на зѣдѣнанѣ соѣвъ "zaufania ludku!"

— Закупѣи коней до вѣска. Чтобы улѣгчитѣи продвѣнцѣмъ коней продаѣвъ ихъ вѣсѣсковому скарѣвѣи зъ поминѣнѣмъ посередникѣвъ и достѣдѣвъ, рѣшиѣо ц. к. министерство краѣвон обороны закупѣити конѣ на армѣаркахъ въ означѣнѣхъ мѣсцевѣстѣхъ. Армѣарка таѣвъ вбѣбудутъ ся въ мѣртѣхъ с. р. въ слѣдующихъ мѣсцевѣстѣхъ вѣсѣднѣи Галичины: въ Сяноцѣ 5 марта, въ Мѣстѣнахъ 12, Самборѣ 14, Рогачѣнѣ 19, Ярославѣ 8, Сокалѣ 12, Маѣвѣхъ [ад Сяноцѣ] 15, Бродѣхъ 17, Пѣсѣчѣнѣ 10, Сѣцѣ пѣлахѣтѣскѣй 21, Нѣжнѣхъ 5, Торѣсѣмъ 7, Чорнѣвѣцѣхъ 10, Чернѣловѣхъ мѣзѣнѣцѣмъ 12, Фирѣвѣцѣхъ [ад Краснѣ] 14. Зъ сѣго повиннѣи скористати нашѣ люди годуючѣй лучшу породу коней.

— О дѣвчинѣ. Два академикѣи К. и Р. въ Перемышлѣ довѣтъ лѣтъ любѣли ся въ одѣй пѣвѣнѣцѣ. Одинъ другому ѣе хотѣвъ уступити, отже рѣшили: заграти партію пѣкетѣа, а выгравшій мѣвъ посѣтитъ руку Дульцинеса. Академикъ Р. бувъ и бѣдѣженъ и такъ вѣзѣвъ соѣвъ се до сѣрца, що постановѣвъ революѣровоу купѣи позбѣтитъ жѣтѣа. Куля застрѣла вѣнѣше четвертого ребѣра, а стѣвъ его безнѣдѣйный. Чи не фантазія молодѣсти?

— Злодѣйства у Львовѣ множѣтъ ся зъ дня на день. Нема дня або ночи, чтобы злодѣйскѣи кого не обѣкрали або не розбили кѣлькохъ сѣлѣвѣныхъ выстѣвъ та привѣтнѣхъ мешканѣвъ. Полиційнѣи арешты переповненѣи подѣвѣрѣными и алапѣными на горячѣйшій вѣтчину индивідуѣми. Онгоды жертвою злодѣйского еспорту зѣвѣвъ господарѣ Ив. Олѣарникъ зъ Глиниѣвъ. Перечислюѣвъ вѣтъ зарѣбокъ зъ дневнѣго торгу, ажъ тутъ нагло присѣкочили два злодѣй и одинъ зъ нѣхъ вырѣвавъ зъ его рукъ монѣтѣу зъ 59 корѣнами. Вѣсѣромъ агѣнтъ поліційнѣй Шѣстѣльскій алапѣвъ злодѣя, зѣнаго на бруку Едка Макушѣнѣвского. Зъ грошей анайѣдено при нѣмъ лише 7 корѣвъ.

— Таку долю най грѣмѣвъ трѣсне! Зарѣбѣникъ Стеѣанъ Котѣтъ зъ Выжѣнѣвъ ишовъ на зарѣбокъ до Курѣнѣвъ [мѣло Глинянѣвъ] вѣтѣрѣвъ вѣвъ морознѣй и перегаѣвъ сѣтѣгомъ. Рано перѣѣдѣли гостинѣмъ люди и подѣбѣли на середнѣй дорогѣ скѣстенѣлого трупа. Нѣсѣанѣй Стеѣанъ терѣвъ такѣжъ на падачѣу, отже не выключѣно, що сея вѣдѣга засѣкала его въ дорогѣ и прѣскѣрѣла сѣмѣтъ.

— Нѣва фабрика будѣ заснована слѣдующѣго мѣсѣця у Львовѣ на Замѣрѣтинѣвъ старѣными кѣлькохъ львѣвскихъ лѣсарѣвъ и антикарѣвъ відъ назѣвою "Фабрика кѣмѣиныхъ перѣтворѣвъ и лѣкарѣскихъ матеріалѣвъ". Оси вѣный капіталъ збѣранѣо дорогою удѣлѣвъ. Фабрика будѣ выробляѣти заѣсѣмѣручки, за котрѣи Галичина платѣтъ заѣвѣнѣи рѣчно околѣ 100.000 ар., дальше средства антисѣпѣтичѣи, мыѣлы лѣчѣнѣи, дезинѣкѣційнѣи и т. а. лѣтѣвъ. Въ складѣ членѣвъ надѣвѣручѣи радѣ сѣго фабрѣчного підприємства вхѣдѣтъ мѣжѣ иншѣми и д-ръ П. Сѣльскій.

Лѣтѣннѣй чай. Франѣа Вѣзѣгѣльма, антикарѣ въ Пѣйѣрѣнѣ, Дѣлѣшина Авѣстріѣ, прочѣщующій чай, можѣа набувати у всѣхъ антикахъ по цѣнѣ 1 ар. за пакѣтъ.

Инѣлюенѣа проявѣе си зновъ въ рѣвѣхъ мѣсѣцѣхъ, а такожъ кѣтарѣльнѣй вѣдѣтъ вѣдѣвѣхъхъ орѣвѣвъ можѣтъ ся въ тѣперѣшнѣй порѣ року. Зѣ стороны лѣсарѣвъ порѣуѣа ся до поборѣваня сѣхъ вѣдѣвъ, побѣвъ инѣшихъ средствѣвъ, такѣжъ природнѣйшѣи, а нѣ. мѣжи нѣми въ першѣмъ рѣдѣ Матѣйѣонѣ-г. Гѣгѣбарѣску шѣву, бо вже підѣчасъ попереднѣхъ вѣдѣвѣи инѣлюенѣи она показѣла ся знаменѣтѣо. Що до уживѣнѣи си трѣба зѣ агнѣти лѣсарѣкон порады

При умѣнѣи зѣвичѣи назѣвъ порѣуѣа ся выѣбрати зѣнѣсѣдѣи зѣнѣи сортѣ, котрѣи мѣа сѣдѣнѣишій заѣкъ, дѣлатѣо не дорожѣо коштує, а при тѣмъ сѣмѣку бѣсѣто лѣшѣе. Осѣбно зѣнѣнѣи "а значѣно рѣнѣицѣа цѣны мѣжи лѣшѣми а добрымъ сортѣмъ, сѣи зѣмѣчѣиу кѣзу мѣшѣа си пѣвъ нѣ-пѣвъ въ Катѣйѣнѣра солодовѣю кѣвою. Таъ, вѣнѣвъ зѣмѣло уѣлѣо бѣсѣву кѣвѣна мѣшѣанѣи, показѣу си зѣмѣи нѣтою зѣ сѣмѣку и для зѣворѣи неѣвыѣлѣо осѣнѣю. Таъ, Катѣйѣнера Кѣлѣйѣвѣска солодовѣа кѣзѣа дѣсѣа сѣмѣкъ зѣвичѣио кѣмѣи сѣрѣвъ екстрѣтъ зѣ кѣвѣнѣго оѣву, выѣворѣнѣй въ горячѣишѣхъ кѣрахъ, отже въ недѣрѣнѣишѣи способѣ, дѣучѣи зѣ соѣвъ зѣ уѣдѣбѣнѣми сѣмѣкомъ до котрѣго привѣзѣло ся, прѣкѣтъ свойѣкъ до выѣворѣи солодѣ-ного. Катѣйѣнера солодовѣа кѣла не повинѣна нѣждѣа продаѣти ся ако отѣворѣнѣи тоѣвъ, а сѣтъ правѣдовоу лѣше въ зѣнѣишѣхъ лѣсарѣхъ Катѣйѣнера, отже тѣмъ трѣба вѣсѣдѣи жѣдѣти и приѣмѣти.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 6-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісникъ націоналістичнихъ цѣльностей“ виходить во вторникъ, а во вторникъ і п'ятницю на першому разі зъ Дѣломъ.

Передплату і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Карла Людвіга 9, і А. Ольшеского ул. Казимірскаго 2; — въ Ярославі: Л. Крижановскій; — у Відні: М. Дукер, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Halseenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: М. Halseenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і належності за ксератами платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:	за границею:
на цілий рікъ . . . 16 ар.	на цілий рікъ . . . 22 ар.
на півъ року . . . 8 ар.	на півъ року . . . 12 ар.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 14 ар. на півъ року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 3 ар. 50 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 ар.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертати ся лише на поштові застереження. — Рекламні неопечатані збірки відъ порта.
Неодиноке членство коштує 6 ар. в. в.
Оголошення змій приймають ся по ціні 10 ар. в. в. одної строчки ксератовою або якъ інше в. в. рубрикъ „Надоборакъ“ по 25 ар. в. в.
Подати і який доносекъ правителі членствъ ся по 15 ар. в. в. в. в. в.

Програма Кербера.

Відъ уступлення Тьфого, кожде зъ численнихъ австрійськихъ правительствъ виступало зъ якоюсь програмою, котрою їхъто не мѣло брати серйозно. Якъ кожде нове міністерство не було впливовомъ потреби засадничон зміни політики, а лише механічнимъ впливовомъ факту, що попереднє міністерство мусѣло уступити, такъ і „програми“ проголошували новими міністерствами нїколи не були програмою роботи того міністерства, лише взаємкою симпатичнихъ фразъ, конечнихъ о стільки, о скільки кожде міністерство мусѣло проголосити якусь програму, відміну відъ програми попереднього міністерства. Чи правительсто буде поступати після проголошеної програми, се друга рѣчь. Звичайно кінчити ся на сенсентації, що воля була добра, тільки „головною мура не пробѣшь“.

Кларі і Віттекъ зробили ся неможливими, отже мусѣвъ приїти новий кабінетъ, зъ новою „програмою“, очевидно, зложеною зъ найсимпатичнішихъ зъ даной хвилі фразъ. Дивна лише рѣчь, що новий шефъ кабінету вибравъ собі не парламентарну трибуну для проголошення своєї програми, а нї поважнїйшій політичній зборі, лише публіцистичну шмату, Wiener Abendpost. Сея програма енунація, зъ формального боку зредатована якъ інформаційна стаття самою часописою, звучить: „Покликание довірѣмъ Его Величества нове правительство, найважнїйшу свою політичну задачу побачує въ здержанню національного спору, свою культурну і економічну місію въ алуцѣ всїхъ силъ для добра держави.“

Національні спори нещастий вже самі по собі, а тимъ більше черезъ їхъ довге триванє, кинули уми до односторонної політичнїхъ страсти, спаралїзували енергію народа, котра повинна бы виконати въ рѣшнїхъ областяхъ позитивну плодотворну працю, навнесли велику шкоду соціальнимъ зносинамъ, а навѣть усунули на задній планъ інтереси сибільні всїхъ народомъ. Побаченє тихъ тяжкихъ страдъ, довело всѣ серйознїй круги до переоснованя, що конечною рѣчею в закнїхъ національну борбу або въ значнїй мѣрѣ зладити і нашї публічнї урядженя охоронити відъ дальшихъ потрясень.

Досвідъ послѣднихъ лѣтъ показали, що

въ національнихъ питанняхъ лишє се здержати ся, що вийде зъгідно волѣ участниківъ. Всестороннє умїркованє і условнїмъ встановленя держави подктована жертволюбивість потрафлять уможливити щире вирішанє національнихъ спорівъ. Правительство думає, що богато причинити ся до виясненя і розмотаня відносинъ, коли сприйнята безпримовочно зсерне на дорогу практичнихъ проєктівъ. Тому то правительство вже въ найближшихъ дняхъ запросить інтересованї партїи, аби вислали мужівъ довіри на конференцію до Відня, а котримъ правительство при власнїй активнїй участі въ нарадахъ предложити цѣлий рядъ конкретнихъ проєктівъ въ цѣли усунути истяуючихъ антагонїзмівъ. Одною зъ першихъ задачъ парламенту, котрий відѣлать скличе ся, буде, в рамкахъ его дѣлани на підставѣ результатівъ нарадъ рѣшити о дотичнихъ питанняхъ.

Зъ політичною акцією міністерства має руку въ руку поступати жвава ініціатива у всѣхъ вищихъ областяхъ. Найбольшон опїян потребують спеціально економічнїй відносини. Мимо такъ богатихъ условїй, розвїй нашон продуктивностї дѣяльности сильно здержаний і тяжко терпить відъ наслідківъ національнїхъ сварки. Въ хвилі, коли світова конюнктура промислова пре до енергїчнїйшон роботи і до алуки всїхъ силъ, онъ у насъ спаралїзований і звязаний національною борбою. Розпутати їхъ і поставити до служби для добра і соціального поступу загалу, се гадки, котра мусить розбїгти серце кожного патріотичнїй. Розходити ся о се, щоби нашой державѣ дати частъ для відпочинку, котрий, партїями умїрковано використаний, може підготувати перехідъ до лѣпшихъ дѣлъ.

Щира і честна політика порозумѣннє, поснїбна, безпартїйна, скоримъ живчикомъ часу оживлена адміністрація і поправанє всїхъ змагань змѣркуючихъ до піднесеня і розширеня продукції — се суть цѣли нового правительства, і для тихъ цѣлей, оно зъ довірѣмъ жеде на попергѣ всїхъ класъ населеня.

Давна держава тога „конституційна“ Австрія. На утворенє правительства партїи не большї мають впливѣ, якъ на погоду. Коли правительство хоче щось зробити, каже се посланцѣ не въ парламентъ, а въ офіціальнїй дневникъ. Въ иншихъ державахъ, коли міністри відчувують потребу промовити до

населеня, идуть до парламенту; коли парламентъ відрочений, идуть на збори. Але се, що стало ся въ Австрії, оголошувати офіціальну програму правительства въ часописѣхъ, не трафяло ся ще жадному народови, відъ коли існують парламентарнїй урядженя. Австрійскій президентъ міністрівъ взагалѣ не може говорити, бо попросту не має на се відповідного мѣста. Вѣвъ мусить отже оголошувати свою програму въ „Wiener Abendpost“. Правительство, котре наступити по кабінетѣ Кербера, зробить въ тѣхъ напрямѣ ще одинъ крокъ напередъ і оголосить свою програму въ анонсахъ.

Аби нове правительство, навѣть въ купѣ зъ иншїмъ парламентомъ виконало задану поставлену въ програмѣ, о се не потребує потерпати. Цѣлу програму мусимо брати лише за критику истяуючихъ відносинъ. Змѣсть програми і фактъ, що єи оголошено въ часописѣ, доказає лише одно: що Австрія не має парламенту! Не має парламенту способного до якої небудь реальної працї, відповѣдаючон потребамъ населеня. Якъ довго наше законодавчє тѣло не буде оперте на загальнїй і рѣшнїй правѣ голосованя, такъ довго оно не буде виразомъ потребъ народнїхъ Австрії, такъ довго Австрія не влѣчить ся зъ своєю „крїмъ“, такъ довго всѣхъ правительственна, хочъ бы і найлѣпша програма, лишть ся пустою фразою, котрою їхъто серйозно брати не годенъ.

Припустїмъ однакъ, що акція Кербера доведе до якогось змѣни і поправы відносинъ міжъ Чехами і Нїмцями, то чи і въ Галичинѣ его програма не буде виконана? Слв гарнї слова програми правительства не були пустими фразами, слв Керберъ серйозно рѣшнївъ ся стрѣтити до того, що обѣцявъ въ програмѣ, то чи вінъ мавъ на гадцѣ і Галичину? чи думаєвъ про відносини міжъ Русиномъ і Полякомъ, хлопомъ і паномъ въ Галичинѣ? Звичайно въ практицѣ Галичина лежить по-за кругомъ дѣлани центральнихъ властей. Управу Галичини австрійскє правительство віддає вже аложило въ руки делегата професцїон hierarchїи, въ особѣ намѣстника Галичини. Аби цѣле міністерство не потребувало журити ся галичиними справами, утворено институтъ міністра Галичини. Що вінъ скаже, се правительство уважає за виразъ волѣ краю, т. є. не лишє польского, але і руского населеня. Слмъ міністромъ для Галичини, буває все делегатъ або мужъ довірѣя польского кола

у Відні. Міністеръ годакъ в запорукою, що супротивъ Галичини правительство буде піддержувати ся системи найвытѣднїйшон для гнобителя Галичини — кола польского. Хочъ бы програма нового правительства була для насъ симпатична, хочъ бы мы вѣрили въ щире волю правительства зреалїзувати єи, поученїй досвідомъ, боимъ ся, що она до Галичини не буде примѣнена або буде виконана такъ, якъ єи вистолкує собі коло польске, т. є. польско-шляхотска зліка, — бо-жъ інтерпретаторомъ інтересівъ Галичини буде въ правительствѣ членъ кола польского д-ръ Пентакъ. Що въ Галичинѣ готово бути, якъ бувало, найлѣпше доказає голосъ публіцистичнїхъ Gazetъи Narodowъ в справѣ покидання д-ра Пентака до міністерства. Она пише:

„Вступленє д-ра Пентака до кабінету въ теперѣшнихъ відносинахъ дає запоруку ненарушнїхъ тягlosti становиска нашого краю въ державѣ, що тї відносини нїякъ не змѣнять ся і нашъ край безъ огляду на се, який оборотъ возмуть чесько-нїмецкїй языконїй споры, не стане ся зновъ предметомъ такихъ політично-адміністративнихъ експериментівъ, якъ єе вже неразъ було... Удержанє теперѣшного політичного становиска Галичини въ Австрії є одною зъ перворяднихъ задачъ політики польского кола. Коло певно заширбує вступленє д-ра Пентака до кабінету Кербера, яко асекурацію спокою въ краю, забезпеченя его політичнихъ здобутківъ, якъ мы [Polacy!] зъ тяжкимъ трудомъ вибороли въ сороклѣтнїхъ конституційнїхъ періодѣ. Сей періодъ бувъ для насъ дїйснѣ сороклѣтнїмъ войномъ о признанє природнихъ правъ національнїхъ самоуправъ.“

Якъ бачимо, вступленє д-ра Пентака до нового кабінету є для Поляківъ „забезпеченємъ політичнихъ здобутківъ“ краю і „природнихъ правъ національнїхъ самоуправъ“. Се значить тільки, що милозвучна програма Кербера може відносити ся до усїхъ краївъ заступленихъ въ радѣ державнїй, окрімъ однои Галичини. Тутъ, якъ давнїйше, такъ і теперъ забезпеченїй „політичнїй здобутки краю“, т. є. панованє Поляка надъ Русиномъ, пана надъ хлопомъ.

Великдень у Павла Слѣпого.

Оповіданє.

Я называю ся Павломъ, а добрий люде, дай нмъ Боже всего добра, прозвали Богъ вѣсть відъ чого „Слѣпимъ“. Оно въ громадѣ вже такъ иде: най тебе тільки оденъ прозавє по якому тамъ а другїй вѣчу, бувай здоров! і впрещь, а провѣщає збѣгана при тобѣ. Такъ і мене, бачите, небѣщнѣ уже [дай му тамъ Господи царство небесне!] Грнцъ Шкаралупа разъ якось при оказїи прозавѣ слѣпимъ, ну і до сего часу Слѣпимъ і Слѣпимъ. А я собі, Богу дякувати, добре виджу, може і лѣпше, якъ неоненъ видючий. І то велика ласка Бога, що я Слѣпимъ, а виджу. Бо въ мене, бачите, є жївка і дѣти, а що-жъ бы они робили, якъ бы я збравъ бувъ слѣпимъ? Во і такъ чоловікъ ледяи жнє на тѣмъ свѣтѣ, а ще на селѣ, о, то бѣдному бѣда! Такъ чось тяжко за той „трейцаръ“ якъ бы не знати на що! А ту все щось выпаде... що въ Бога день, все „дай“ та „дай“! А що якъ придуть тї дачки громадскїй, Господи! Страхъ збравъ, якъ єи чоловікъ все розгадає!

Правда, що на мене тамъ трохи уважають бубало, якъ не вѣдѣть, то „застѣмнєцъ“ або такої і самї „вроднїй“, бо я, бачите, та-кожъ потрібнїй въ громадѣ. Я є почтарь громадскїй. Чи тамъ який листъ або „ришкубентку“, то все бувало я до того. Але я добрий чоловікъ, то все кождому доручить ся его писмо. Чоловѣкъ бѣдний, але гідний. Чужого не рушу, щоби тї хто щинами пѣкъ!

А що зароблю, то все до купи, бо то чоловікъ не самъ на свѣтѣ, є і помѣчники...

Але въ насъ, у громадѣ, го-го! є такий добрий, що я, бачите, черезъ нихъ сего року і свѣтанъ паски не їв! „А то якъ“ спытаєте „може бути, щоби чоловікъ хрещенїй на Великдень паски не їв? Ой-ой-ой! то такъ у мене легко пѣйшло, якъ лисого голити! А було ось якъ:“

У нашого Якимъ Сименатового, „вродного“ — того, що то, коли здоровїй знаєте, має свою „обстацію“ коло Мешковонъ города — отже въ него давъ Богъ радѣсть. Бачите хрестини. А въ нашомъ селѣ, що правда, є добра „встанова“. Якъ вже де дучити ся яка оказїя, Господи! і розпирезиєсь! Що правда, то вѣсти такъ нема що, отъ тамъ огрѣмї кваснїй або малуся изъ цибублюю, або часомъ і сыра въ мисчинѣ поставлять, але за тѣхъ „трукнѣвъ“! Пий і веселись, бо якъ радѣсть, то для всѣхъ...

На саму Квѣтну недѣлю припали тї „превелебнїй“ хрестини. Якимъ — є! добрий чоловікъ! — запросивъ і мене. Запросивъ — га! якъ же ту не пѣти, а ще до такои оо-бы! Треба мати честь, якъ люде тобѣ честь віддають...

Гей гей, милый Боже Отче! Кобы я бувъ анавѣ своє нещастє! Бувъ бы-мъ є слабийзъ зробивъ, бувъ бы-мъ снѣдѣвъ дома і було бы все добре, а такъ, „хх!“ якъ єи погадаю неразъ, мало ми серце не трѣсне зъ болю...

Отже въ недѣлю, що-їно зъ полудня звернуло, а вже гостѣ у Сименатового „голосно“ забавляли ся. Бо було і при чѣмъ! Сименатовїй привѣвъ для „присѣгнѣхъ“ пивъ, а для

насъ грѣшнїхъ доброн свизуши. Бу, якъ то на „добрыхъ хрестинахъ“, що людамъ, то і менѣ. Нїхто мене не минає, „колія“ иде „рехтельно“ і добре. А я зновъ, бачите, не такий, не люблю нїкому кривды зробити. „Дай Боже здоровья, Павле!“ скаже котрий тамъ, а якъ же-жъ таку честь відказати? Не годить ся, не відкажу, але прийму красно, „файно“, якъ Богъ приказує, ну і випю мѣрку... Ой, до чого то мене довело, Господи! лѣпше і не казати

Чоловѣкъ не винивъ ся, є, нѣ, борони Боже! але отъ „веселїй собѣ“. Забавка красно иде, всѣ гостѣ такї веселїй, „примѣнїй“, вже і кумы зъ церкви принесли маленького Сименатового, ажъ ось і новї гостѣ — вѣдѣтъ Панько Дармонбѣ! Богачъ, Господи! Ну, і правда, що не дурнїй, голова тамъ ой! Правда, що на громадскє бувъ лакомый, але що намъ до того? на то вінъ вѣдѣтъ! Або може такъ дужє є де лѣпшїй відъ него?...

Якимъ, хотъ і самъ „вроднїй“, а видко, що втїхнѣвъ ся Дармонбѣмъ. Сидѣть его за стѣлѣ, хлѣбъ красъ, і то склянки гейгей! частує, годує, мовъ того когута на зарѣзъ. А Дармонбѣ не такий, не жалує нѣ себе, нѣ людского добра. „Грѣхъ“ каже, „давати, ще і просити“. І тожъ собѣ „файно“ позволивъ тон смердохи! А я стою при шкнїку, та хотъ і „Слѣпимъ“, а дивлю ся і слухаю, що добрий люде балакають.

А чого тамъ не говорили, хнба оденъ Господь знає! Семцѣ Скупачокъ про постонїе свѣтїй тїа про курчю слѣпоту, що вчепи-лась его жївка. Шимцѣ Дачко розповѣдає, на цѣле горло кричить, якъ то вѣдѣтъ нашъ ма-

ло не вдавнѣвъ ся, лїкаючи натще базьки відъ свяченои лозы. Кождий тамъ розповѣдає, якъ то згодивъ добре чвертку свнѣу у вдовнцѣ Юстини. „А Луцъ Морозъ журить ся, що не має грошей на паску. Я то все слухаю і тїшу ся самъ въ собі. „Еге!“ думаю „тї не маєшь грошей, Луцю, не будешъ мати і паски! Люде будуть вѣсти, а тї будешъ заглядати, що хто до губы несе... Е, видишь, якъ бы-сь горѣвки не пивъ, грошей не тративъ, а складавъ, якъ і ты, то бы ся і паску ївѣ. А такъ що?“ І погадавъ я собі на свою пачку, що завинена въ новїй спѣднїцї моєи Гануськи лежала на самѣмъ спѣдѣ скритичнїхъ підъ мѣтками. І я, бачите, ажъ засмѣявъ ся зъ радѣстю, що маю грошѣ на паску. Правда, що Гершико зъ корчмнїи колька разівъ уже чѣшавъ мене, щоби-мъ єму давъ хотъ о три ринскїй за ячмїнь, що-мъ ще на Іорданскїй свѣта ваявъ на хлѣбъ межи дѣти, але де-жъ то годенъ дати грошѣ жидови, а паску за що куплю? І такъ я собѣ веселенько всмѣхаю ся, пятакъ такъ менѣ привиджуєсь, — втѣмъ щось менѣ мелькнуло по головѣ: „Ану-жъ хто пачку вкраде, або „закучїннїкъ“ приїде, або де загубить ся, що то буде тогды?“

Ажъ ту і Дармонбѣ мене вдрѣвъ.

— Що? і ты, Павле, ту?

— Та ту! — кажу. — Запросили добрий люде, дай нмъ Боже здоровья!

(Конецъ буде.)

Русини! Горнїть ся до своєї одинокої літературної часописи!

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ

ВІСТНИКЪ

Приймаєть ся передплата на 1900 рікъ [3-ий рікъ видання], редакція і програма тажъ що і попереднього року. Передплата 8 ар. річно, може бути плачена ратами; піврічна 5 ар. За цїну 8 ар. можна діставати далі повнї річнїкы і 1899 р., а з 1898 за 6 ар. можна дістати книжки почавши відъ 5 ой, є додаткомъ печатнїхъ статей розпочатахъ друкомъ і попереднїхъ книжкахъ.

Адреса Адміністрації: Львів, Чарнецького 26. Власнїй дїм.

Письмо зъ краю.

Зъ Городецьки. [Письмо послѣ д-ра Т. Окуневского до редакціи „Галичанина“].

„Галичанин“, не перебираючи въ среду у атакуюню ненавистного ему звѣзду народнаго сторонництва и ухвалъ того звѣзду, пускаєсь, бѣдный, на всемогильный выдумки, абы только устеречи своихъ читателей въ подѣзнанъ правдиваго стану рѣчи, бо се ему и его покровителямъ вышло бы дуже не на руку... До такихъ выдумокъ належить подана въ тѣмъ честнѣмъ органѣ и отси нотатка про посла д-ра Окуневского въ его водношенію до звѣзды:

„О сколько знаемъ, що пос. д-ръ Окуневскій отъѣхавъ п. Ю. Романчуку, що на звѣздѣ не прибудетъ и реферата не принимаетъ, такъ якъ онъ избранъ въ послы преимущественно „москвофилами“, ислѣдствіе чего онъ не можетъ выступати противъ нихъ и совѣтуєть держатись консолидаціи. Д-ръ Окуневскій просилъ также, чтобы его письмо было прочитано на звѣздѣ. Между тѣмъ письмо д-ра О. Окуневского не было на звѣздѣ прочитано, а „Дѣло“, въ своемъ отчетѣ о совѣщаніяхъ звѣзды, написало [и-ръ 280 съ 1899 г.]: „Изъ числа другихъ приглашенныхъ оправдали свое отсутствие письменно или телеграфично 23, между ними послы д-ра Окуневскій и о. Тапачкевич“, а въ другомъ мѣстѣ: „Реферовали: о политической части программы д-ръ Е. Левицкій въ заступничествѣ д-ра Окуневского“. Изъ изъ сего факта видно, обманутыми оказались тутъ читатели „Дѣла“ и и тѣ члены народовецкой партіи, который могли въ своемъ отношенію къ новой партіи руководитись примѣромъ д-ра О. Окуневского.

Отже на сесію нотатку пос. д-ръ Окуневскій выслалъ до редакціи „Галичанина“ въ формѣ сиростована такъ письмо:]

„Свѣтла Редакція!

Въ числѣ 5. „Галичанина“ зъ 8 (20) января 1900 помѣстила Свѣтла Редакція звѣстку о письмѣ моємъ написаннѣмъ передъ 14 (26) декабря 1899 до п. Романчука, котра не зовѣсть згодна зъ моимъ внутрѣшнимъ пересвѣдченіемъ и зъ тѣмъ, що я въ тѣмъ листѣ дѣйствію написавъ.

И такъ не згодна зъ правдою, будь-то бы я дѣлалого на звѣздѣ не привѣджавъ и реферату не обнимавъ, понеже я „избранъ въ послы преимущественно москвофилами“ и „въ слѣдствіе того не могу противъ нихъ выступати“. Уважаю принадлежность до политичной партіи за рѣчь совѣсти и внутрѣшного пересвѣдченія, котрыма за голоса выборѣвъ платити не можна, и дѣлалого и повысшого погляду аны не высказувавъ, аны навѣтъ щось подобнаго не думавъ.

Що-до консолидаціи и заявивъ въ своемъ листѣ, що уважаю борьбу зъ москвофилами въ справахъ культурныхъ и просвѣтнихъ за потребу и навѣтъ подекуды за конечну, але до борба тая має бути эднечипизирована, на полѣ культурнаго и просвѣтнаго обмежена, и безъ... (тутъ передъ лицемъ спольного противника политичного, т. е. при урнѣ выборѣвъ умовкати мусѣть).

О сколько жалу, що листъ мой на звѣздѣ 26 (12) 1899 не бувъ прочитанный, такъ не менше мушу тутъ высказати свой жалъ, що хтось непотаканный подаетъ до публичной вѣдомости амѣсть моего письма въ таковы видѣ, котрый замѣсть ситуцію и безъ того попутану прояснити, ще горше замѣшати може.

Окуневскій.

Переглядъ політичний.

Президін клубѣвъ лѣвнѣцъ радилы вчера надъ становискомъ, яке клубы лѣвнѣцъ мають заняти супротивъ кабинету д-ра Кербера и въ справѣ запросинѣ до участы въ угодовѣй акціи. Въ дискусіи все бесѣдники отвердили, що нема найменшю причины до неприязни постаемъ супротивъ нового кабинету, що противно, треба підперти его змаганя, зверненію до упорядкованя и введеня на нормальну дорогу парламентарныхъ водношеній. Абы довѣдати ся кѣлько делегатѣвъ мають нѣмцѣ выслати на угодову конференцію и чѣ въ конференціи мають вѣсти участы лише делегаты зъ Чехіи и Моравы, выслали п. Функо-го до Кербера, абы лично зъ нимъ порозумѣвъ ся. Говорѣть, що вже наступило порозумѣвъ, що до числа делегатѣвъ.

До Sonni u. Montagsitzg. доносять зъ Праги, що голова молодѣческого клубу д-ръ Енгельс одержавъ письмо, въ котромъ молодѣ-Чехѣвъ запрошено до участы въ угодовѣй конференціи. Нынѣ збирає ся въ тѣй справѣ на нараду выконуючій комитетъ того клубу.

Ческій міністеръ д-ръ Резекъ має одержати о много бѣльшій обсягъ дѣлалы, якъ давнѣйшій міністеръ для Чехіи д-ръ Пражакъ. Вѣтъ буде мѣгъ впливати на все заряженя издаванъ для Чехѣвъ нынѣшныи министерствами. Одержити такожъ, якъ и міністеръ для Галичины, кѣлько концентровыхъ урядникѣвъ для полагоджуваня агенды министерства.

Въ нѣмецкомъ парламентѣ обговорено дня 19-ого с. м. интерпелляцію въ справѣ арештованія англійскими властями кѣлькохъ нѣмецкихъ кораблѣвъ. Державный секретарь гр. Бильовъ водчитавъ водповѣди Англій на нѣмцкій представленя въ тѣй справѣ, котры дають нѣмеччинѣ подѣ каждыиъ взглядомъ сатисфакцію, а навѣтъ высказуєть свой жалъ въ причынѣ конелікту. Бильовъ закѣнчивъ энергичнымъ упоминеніемъ подѣ адресою Англій, абы не утруднювала удержаня приязныхъ водношеній мѣжъ нѣмеччиною и Англією. Секретарь державного уряду почтового подавъ кѣлько короткихъ звѣстокъ про транзитованя нѣмецкомъ почты въ Аеріицѣ Англійцями. Тутъ такожъ не все ще є въ порядку. Внесено о отвореня дискусіи надъ интерпелляціею ушало и такъ справу вычерпали заявы обѣхъ державныхъ секретарѣвъ.

Англійска преса одоволена, що бурю въ нѣмеччинѣ правительство утихомирило, хочъ острый тонъ замѣчченія Бильова, не дуже їа подобавъ ся. Standard приписує роздраженію нѣмецкомъ публики, зъ котрой оцінію правительство, хочъ прихильне Англій, мусѣть чистити ся. „Навѣтъ гр. Бильовъ не все може игнорувати галерію“. Имено се, що въ тѣй справѣ Бильовъ не може „игнорувати галерію“, гриє англійскихъ политикѣвъ. Голозѣ тонъ галеріи може спонукати правительство до змѣны фронту, може присилувати звернути свои симпатіи въ тѣй бѣжѣ, въ котрый авертають ся симпатіи нѣмецкого загалу, т. е. въ сторону Бурѣвъ, а противъ Англій. Про промову Бильова „Таймъс“ пише, що она выликала въ Англій „эдиновати жалъ“. Таймъс думаетъ, що по выясненіяхъ и заявахъ англійского правительства, слова Бильова были рѣшучо за острый.

Россія въ Азій не дарує. Мѣжъ Кавказомъ и границею Афганістану безнастанно водбувають ся невинны „пробы мобилизаціи“, простѣ, звычайны „выправы“. Офіціально не богато про се говорѣть. Але приватны доносенія говорѣть, що въ тыхъ „выправкахъ“ беруть участы не дробныи воддѣлы войска, а велічезныи корпусы арміи. Зъ приватныхъ звестій Вѣрменъ зъ Мешеду можна довѣдати ся, що зъ Тавлісу черезъ Амшадъ машірує до Кушки 30.000 русскаго войска.

Зъ Одессы зновъ доносять, що російскій гарнизонъ надъ афганскою границею мають бути скрѣплены до 80.000 войска. Офіцарѣвъ, що належать до дотычныхъ полкѣвъ, навѣтъ резервовыхъ офицарѣвъ водкливано нагло зъ зямовѣй водпустки, выгладно покливано до активной службы. Доси не було звычайно выконувати войсковой операціи въ тѣй области въ зямовѣй порѣ. Коли се правда, що въ ту сторону мають кинути 80.000 войска — два корпусы, то справа така выгладаетъ досыть серіозно. Богато дає такожъ до думалы хвилы, въ якѣй водбуває ся сесія „дѣлѣокаціи“ войска и посѣпхъ, зъ якимъ она переводитъ ся. Се є щось бѣльше, якъ погроза противъ Англій, се уважають за доказъ, що Гератъ буде дѣйствію незабаромъ обсаджены. За цену рѣчи уважають такожъ се, що сли бы Россія дѣйствію обсадила Гератъ, на разѣ не посує ся дальше. Гератъ бувъ бы доброю крѣпостею для Россіи и Англія не богато могла бы нынѣ зрѣбити противъ окупаци сѣмъ мѣщечности. По смерти недужого, а зневаженнаго Афганца ми емира, выступили бы рѣвночасно чотыри партіи зъ своими кандидатами и Россія безприводночно загорѣе цѣлу часть Афганістану на побѣдѣ водѣ Гиндукуш. Англія намѣрѣла сейчасъ по смерти емира заняти Кабуль и Кандагаръ. Сей однакъ планъ зродивъ ся въ головахъ англійскихъ политикѣвъ ще тогда, коли въ Калькутѣ не знали про російску экспедицію до Кушки. Може бути, що теперь треба буде на сей планъ махнути рукою.

Французске правительство намѣрѣе перевести реорганізацію флоты и обороны береговъ, коштомъ 700 міліонѣвъ франкѣвъ. Зъ той квоты принадає 500 міліонѣвъ на флоту, 125 на пристани, 30 на колоніи а 60 на матеріалъ для артилеріи. Міністеръ финансовъ хоче уможливити се лѣпшимъ роздѣленіемъ бюджетовыхъ позицій. Теперѣшныи станъ предвиджує на будову кораблѣвъ 100 міліонѣвъ франкѣвъ. Покрѣте вѣсхъ выдаткѣвъ на реорганізацію має наступити въ протягу 6 лѣтъ.

Зъ театру войны.

Обговоруєть маневръ Булѣра, англійскій часопис представляєть справу такъ, що Булѣръ заскочивъ Бурѣвъ цѣлкомъ не приготѣванныхъ. Тымчасомъ зъ рухѣвъ мѣжъ воддѣлами Бурѣвъ показує ся, що они предвидѣли цѣлый сей маневръ врага и що вѣтъ бувъ имъ на руку. Спокѣй Бурѣвъ подчасъ походу Булѣра на захѣдѣ и при переходѣ черезъ Ту-телю, навѣтъ добре заспокоивъ англійскихъ командѣвъ и министерство войны, бо не могутъ вымѣркувати плану Бурѣвъ. Перейшовши черезъ Тутелю, Булѣръ намѣрѣвъ выконати маршъ въ сторону Ладісмета, але трансвалльскій генералъ Шалькс-Бургеръ зайшовъ ему дорогу и здержавъ зъ походомъ. Передъ позиціями Англійцѣвъ на побѣдѣицѣхъ берегахъ Тутелѣ стоить 10.000 Бурѣвъ зъ 6 милѣ до-дѣй укрѣпленой позиціи. Армія Варена выно-ситъ 15.000 войска. Друга колонна, що перейшла Тутелю, має числитъ 8.000 людей. Дня 19 с. м. англійскій войска зашли ся вже до походу на позиціи Бурѣвъ. На другій день зачали ся серіознѣйшій военныи кроки, котры, сли телеграммы не брешуть, вынали въ користъ Англійцѣвъ. Цѣлый день бомбардовано окопы Бурѣвъ Бригада Литлетона посунула ся напередъ и обсадила мѣщечность воддалену 2000 ярдѣвъ водѣ позиціи Бурѣвъ. Огонь бувъ такъ сильный, що водѣ експелюдирующихъ гранатѣвъ горѣла трава. Генералъ Клері зъ частею войска Варена бувъ въ огни водѣ 6 онъ рано до 7-ои вечера. При помочи артилеріи бравъ одинъ горѣвъ за другимъ на воддаленіи трехъ милѣ. Его войска стоить теперь на зѣдѣ-бѣтѣмъ теренѣ; однакъ найважнѣйшій позиціи має ще до зѣдѣбѣ. До 6 години вечера въведено до 100 раненыхъ. Кѣлько погубло, ще не знаютъ. Воддѣлъ Дундовальда мавъ атакувати въ захѣду 300 Бурѣвъ. Бурѣы не мали навѣтъ часу водповѣсти огнемъ. Бѣльша часть лягла, рѣшту забрано въ полонѣ.

Дня 21 с. м. генералъ Варенъ мавъ збѣгнати Бурѣвъ зъ трехъ становискъ. Англійска пѣхота сунѣ ся безнастанно напередъ, середѣ страшного огню врага. Въ битвѣ надъ рѣчкою Дентерѣвъ ранѣво 12 англійскихъ офицарѣвъ и 279 войска. Въ цѣли улѣкшеня позиціи Варена супротивъ силъ Бурѣвъ подѣ Потгитердріетъ, Булѣръ выступивъ противъ Бурѣвъ и присилувавъ ихъ лѣтити ся на своихъ становискахъ. Англійцѣ стрѣляли 2 убитыхъ и 12 раненыхъ, 2 войска не воднайдено.

Подѣ Коленао Бурѣы загнали ся на подѣвѣ и попавши въ домы, цѣнуили ся передъ надходящимъ зъ полудня англійскимъ войскамъ. Водтакъ Англійцѣ цѣнуили ся. Подѣ Колесбертомъ Бурѣы ударили на англійску патролю и 5 Англійцѣвъ убили, 3 ранили а 11 забрали въ полонѣ. На захѣдѣ генералъ Метуєвъ бомбардує окопы Бурѣвъ и хвалитъ ся, що въ наслѣдокъ безнастаннаго огню, Бурѣы понесли великій страты.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальні зборы товариства имени Котляревского водбули ся дня 21 с. м. въ комнатахъ „Руской Бесѣды“.

Голова товариства проф. Иларій Огоновскій подавъ въ свой промовѣ короткій очеркъ дѣятельности товариства, котра поки-що мусѣла обмежитись на кѣлькоказове обробленіе статута, котрого намѣстничество не затвердило було, на выдрукованя бюлѣтѣвъ та выклопотаніе дозволу збирати складки въ Галичинѣ и Буковинѣ та на внесеніе петиціи до магистрату мѣста Львова о водступленіи площѣ подѣ будову рускаго театру. Бурмістеръ Малаховскій водповѣвъ, що въ засадѣ є за удѣленіемъ такого мѣста, лише поручивъ вѣдати ся въ переговоры зъ бюромъ технич-нымъ та головнымъ мѣскимъ будѣвничимъ.

30 справоздана касієра воддѣлалы ми, що выдѣлъ водбувъ въ минуломъ роцѣ 27 засѣданъ, на котрыхъ радѣвъ надѣ высте зваданными справами; крѣмъ того постановѣвъ выготѣвити водказы до збиратѣвъ, легитимациі для нихъ, выдрукувати статутъ та вылітографувати членскій грамоты одѣла помочу артиста-маларя Ив. Труна. — Фондъ товариства выносять 1206 кор. 8 сот. Членѣвъ має товариство 307.

Контрольная комісія не предложила справозданя, бо она и не урядувала черезъ водступленіе декого зъ еи членѣвъ, а нынѣ не могли явитись за-для важныхъ перешкодъ. Наслѣдкомъ сего удѣленя абсолютной уступачиному выдѣловъ водложено до часу, коли ново-выбрана комісія контрольная проверитъ его урядоване.

Водтакъ приступлено до выбору головы и заступника. Проф. Иларій Огоновскій вырѣдѣ дуже выпрошувавъ ся водѣ повозного вы-бору, за-для недостатку часу, але выдѣи подѣдалъ ся загальній просьбѣ и вышловъ повозно головою товариства черезъ аккламацию; заступникомъ выбрано проф. Илью Кокоруду; дальше до выдѣлу удѣили пп.: д-ръ Ол. Колесса, Осипъ Шухевичъ, Павликъ, Ганкевичъ, Британъ, Томашѣвскій Волянскій, пѣи Гнатюкова, Грушевска и Т. Новацкій, а

на заступникѣвъ выбрано пп. Мороза, Лебедовича, Браста Буратеньского и Мих. Крушельницкого; вѣдѣи до контрольной комісіи: Ал. Темницькій, Мих. Залчѣвскій и Петро Огоновскій.

Вѣла ся ще оживлена дискусія надѣ тымъ: якъ зарадити узиранымъ грѣшны: чи ужити ихъ на будову концертового салѣ, чи аложити на щадниці книжочки? Дальше обговоруєть проектъ проф. Шухевича, чтобы товариство им. Котляревского переймло водѣ Бесѣды управу рускаго народнаго театру. Однакъ що-до сѣхъ справъ не зашла нѣлыя постановы; полѣшено ихъ до порѣшеня новому выдѣлову, якъ и справу петиціи до сойму о субвенцію на будову.

Загальні зборы товариства рускихъ ремѣсленикѣвъ „Зоря“ за роцъ 1899 водбули ся при численнѣй участы въ недѣлю 21 оги о 4 годныи полудни. Зборы водкрывъ головою товариства п. Василь Нагбрыный. Въ промовѣ высказавъ, що послѣдними роками товариство усе бѣльше розвивалѣсь и, якъ видно по такъ численнѣмъ збѣранію членѣвъ на загальній зборѣ, єсть и немале заинтересованѣ товариствомъ, а зы-заявлюи вѣсхъ членѣвъ, чтобы выбрати до выдѣлу людей, котры охото хотѣли бы працювати около товариства, бо водѣ выдѣлу зы-зиситъ розвѣй товариства. Рѣвножъ зызываєть голова вѣсхъ членѣвъ до спольной праці зъ выдѣломъ около товариства, а сли спольна праця буде охота, якъ до теперь, то є надѣя на будучиность, що другій того рода товариства лудѣтъ брати примѣръ зъ львовской „Зорѣ“.

Потѣмъ водчитано протоколъ зъ послѣднихъ загальныхъ зборовѣвъ и справоздане выдѣлу за роцъ 1899.

Выдѣлъ, выбранный загальными зборами дня 10. лютого 1899, уконтитуувавъ ся зъ сѣй способѣ, що выбрано пп.: Василя Нагбрыного головою, Григорія Ваську заступникомъ головы, Ивана Кривоного секретаремъ, Винкентія Гѣрного касієромъ, Михайла Реѣця поборѣмъ, Онуфрія Пашака бібліотекеремъ, Петра Тыблѣвичанского контрольнымъ, а заступниками пп. Ивана Чорныя, Юрія Гайно-вичя и Василя Кузенева. Однакъ сѣй уконтитууваный выдѣлъ не удержавъ ся до новыхъ загальныхъ зборовѣвъ, бо зъ-мѣжъ нихъ заступника головы Ваську забрала смерть, секретарь Кривоносый выѣхавъ, а на ихъ мѣсце покливано заступникѣвъ Чорныя и Гайно-вичя. Выдѣлъ розпочавъ свою дѣятельность дня 16. лютого 1899 и водбувъ за цѣлый роцъ 17 засѣданъ, полагоджуючи справы бѣ-жучѣй.

Въ роцѣ 1899 принято членѣвъ дѣйств-ныхъ 33; вѣсхъ членѣвъ є 97, а повне право членское зѣ концѣмъ 1899 року набуло 59 членѣвъ, [о 6 бѣльше нѣжъ въ 1898 р.]. Членѣвъ спомогающихъ прибуло 3, разомъ зъ попереднего року 4.

Запомогъ въ сѣмъ адмін. роцѣ удѣлено 38 зъ загальнаго сумѣ 190 зр., а имено: 6 членѣвъ дѣстало по 1 запомогѣ, 4 по 2, 3 по 3, 1 членъ 4 а 3 членѣы по 6 запомогѣ. [Вы-плачено хорымъ о 80 зр. бѣльше нѣжъ 1898 р.] Выдѣлъ выдѣчи зѣ ауставленя рахункѣвъ за 1899 роцъ, що товариство не дуже добре въ сѣмъ роцѣ стоило финансово, бо доходы меншій водѣ розходѣвъ, а якъ бы не майже бесплатна комната та запомогѣ водѣ Сойму [100 зр.] и водѣ Радѣ мѣста Львова [20 зр.], товариство не могло бы стоити о власныхъ силахъ, тымъ бѣльше, що Каса щаднича сего року не роздавала запомогѣ товариства, а „Зоря“ доставала рѣчно 100 зр., — то чтобы уникнути дальшого недобору, рѣшивъ выдѣлъ на послѣднѣмъ своемъ засѣданію: прийти на загальні зборы зъ внескомъ зыжненя хорымъ запомогѣ зъ 5 на 4 зр.

Для розбудженя жита товариства мѣжъ членами уряджувало товариство въ своихъ комнатахъ вечерниці, аматорскій представле-ня, танцѣ, концерты, устроило вѣчно-дѣ-клімаціиный вечерокъ въ честь отвореня „Руской ремѣсничо-промысловой Бурѣы“, та-кожъ устроило спольно зъ чытальнею „Прѣсѣтъ“ та „Лѣвовскихъ Бояномъ“ концертъ въ памяты 38 ихъ роковины смерти Шевченка, урядило „профѣору“ та „свѣтѣве“. Вѣсхъ вечерки повелось удачно, комната „Зорѣ“ була все переповнена членами и ихъ родинами. Однакъ, що правда, выдѣлъ на жаль не може повелѣчатись уряджуванѣмъ прогулокѣ, хотѣ вже водѣ кѣлькохъ лѣтъ робитъ до того заходы, непогода все ставила перепоны. Намѣтѣвъ уряджено, безъ наращения товариства на выдатки, прогулку до Гребенова для зы-зиданя горѣскихъ околѣцъ вѣсхъ зъ „Зорями“ самѣборскыи, стрійскою и дрогабицкою; на сѣю прогулку выѣхало львовскихъ Зорѣвъ досыть поважне число, вѣсело бавилѣсь и малы нагоду познакомити ся изъ Зорянами зъ вышнихъ мѣст. Рѣвножъ рѣшивъ выдѣлъ устроити сего року першій разъ вечерокъ зъ 39-ти роковины смерти Шевченка дня 4. лютого 1900 въ салѣ Народного Дому. — Выдѣлъ старавъ ся удержувати часописъ для членѣвъ и мавъ: „Дѣло“, „Галичанина“, Kurjer'a lwowskiego, „Литературно научный Вѣстникъ“, Robotnik'a и книжочки „Прѣсѣтъ“ та Качковского. Бібліотека товариства числитъ 314 дѣлъ зъ 452 томами. Товариство вѣтупило въ члены товариства „Руска ремѣсничо-промыслова Бурѣа“.

Вѣдѣи выдѣлъ аложивъ подѣву Р. Т. совѣтѣи „Народнаго Дому“ за майже бесплатне водступленіе комнаты для „Зорѣ“, Сой-мови и Радѣ мѣста Львова за роцъ рѣчну подѣмогу, редакціямъ рускихъ часописѣвъ, пп. докторамъ Сущевачу и Ев. Озаркевичу за бесплатну пораду лѣкарску, членамъ товариства д-ру Костю Левицкому за бесплатну пораду правничу, п. Василю Чумѣ за майже бесплатне учене членѣвъ спѣву и аматорско-

му кружков співзвучному за устроювання аматорських представлень і концертів, а також тим, котрі не щадили труда, беручи участь в заботах урядованих товариством, і воїм добродійцям, що причинились хоч найменшим датком на ціль товариства.

Водтак наступило сирвоадане касове. Доходъ вразъ изъ позбесталостію въ 31. грудня 1898 року виносилъ 1.420 ар. 03 кр., розхѣдъ 792 ар. 86 кр., позбостало въ декемь 31. грудня 1899 року 627 ар. 18 кр., а именито: въ цѣннихъ паперахъ 625 ар. 50 кр., удѣлѣ „Народной Торговлѣ“ 10 ар., готовкою въ касѣ 91 ар. 68 кр., разомъ 627 ар. 18 кр. — Фондъ будови власного дому: Водъ 20. грудня 1892 до 31. грудня 1898 р. вилнуло: а) готовкою и цѣнными паперами 2.143 ар. 43 кр., б) листомъ „Дибѣстра“ 100 ар., в) книжкою удѣловою „Гудульскаго Спѣлка“ 5 ар., г) за купоны водъ листѣвъ 14 ар. 49 кр., д) проценты водъ капіталу по день 31. грудня 1899 91 ар. 13 кр. разомъ 2.354 ар. 05 кр.

На вносене п. Юсефа Данилюка удѣлено абсолютоторію уступаючому видѣлову, а головѣ товариства п. Набрѣному въ веденя фонду будови власного дому и упрощено его о се и на рокъ 1800.

Потѣмъ наступивъ выбѣръ видѣлу. До него увѣдали п.: почетныи члены Василь Набрѣный, д-ръ Костъ Левицкій и Осипъ Марковъ, дальше Петро Тыбличинскій, Онуфрѣ Пацакъ, Ив. Чорный, Ант. Оприскъ, Алексѣй Ильичинъ на видѣловыхъ, а Левъ Качоровскій, Мих. Реццо и Софронъ Ференцевичъ на заступникѣ видѣловыхъ. До контрольной комисіи выбраво п. Юсефа Данилюка и Василя Шевчука.

По выбѣрѣ наступили вноси. Въ справѣ вваску видѣлу, щобы знижено хорымъ автоматомъ въ 5 и 4 ар. ухвалено на вносене п. Юсефа Данилюка вѣдати ще пѣть року при запомѣ 5 ар., а сли-бы черезъ той часъ показала ся потреба зниженя запомаги, то еклекати въ той цѣли надвычайный загальний зборъ.

На томъ закінчили ся збори. Голова подякуванъ членамъ за численну участь, а члены, перѣзъ рождономъ відпѣвали головѣ товариства многая лѣта за его працю для „Зорѣ“.

О. П.

НОВИНКИ.

— Зъ Наукового товариства имени Шевченка. Въ среду, 24 сѣчня, о 6 год. вечеромъ буде засѣдане исторично-философичной секціи въ такнмъ порядкомъ: Проф. М. Грушевскій: а) планъ дальшихъ томѣвъ „Историчной Библиотеки“, б) Ковтки кнѣвского тура у сучаснихъ Кавказцѣвъ. — Того самого дня о 6 1/2 буде засѣдане филологичной секціи въ такнмъ порядкомъ: Д-ръ Кирило Студинскій эреферуе працю: а) Осипа Маковая про Османа, поему Гудульска; б) Степенка про Станка Браза. 2) Д-ръ Ив. Франко эреферуе свою працю „Коротко-руська література XVII—XVIII в.“ — Дирекція секціи просить ухвалити авторствъ и референтѣвъ подавати при рефератахъ короткѣ ихъ резюме, щобы друкувати ся въ бюлетенѣ выдаваномъ товариствомъ.

— Чума въ Краковѣ. Вчера вечеромъ оголосила Gazeta lwowska урадовий комунікатъ въ надвычайнымъ додатку, щобы чума въ Краковѣ не стверджено. Д-ръ Костанецкій змѣривъ на якусь остроу заразную недугу. Профессоры д-ры Цехановскій, Бровичъ, Буйвѣдъ, вѣдѣнскій проф. д-ръ Вайксельбаумъ и иншіи не нашли въ пловотныхъ и нишнихъ пиллахъ помершого заразити чумы.

Пок. д-ръ Костанецкій похидивъ въ Конгреговіи, числивъ 34 лѣтъ житя. Медицину еквичивъ въ Краковѣ, опбѣла бувъ ассистентомъ катедры фзіологій, однакъ мусѣвъ покинути се становиче и обиявъ приватну посяду ассистента у д-ра Буйвѣда въ его бактериологичной заведеню. Д-ръ Буйвѣдъ перѣдъ двома чл-ми трема роками спровадивъ въ Петербурга водъ д-ра Ненцкогѣ бациль чумы и гудуванъ ихъ въ Краковѣ. Опбѣла митворюванъ ще сыровицю до евентуального вицѣлюваня недужимъ на чуму. На засѣданю лѣкарь д-ръ Буйвѣдъ супротивъ закіндовъ, чому гудуванъ бациль чумы, боронивъ ся тымъ, щобы чинивъ се въ огляду на ширшачу заразу въ Европѣ [въ Португаліи]; она, каже могла розширити ся и зайти до насъ, отже треба було бути приготуванымъ на принате сего страшного гостя.

На поручене власкій знищено бактериологичній годѣлѣ д-ра Буйвѣда в убито ась до сего уживаній авіратя. Се выликало мѣжъ лѣкарями обурене [1], бо анищено наукову працю многихъ людей. Въ заведеню д-ра Буйвѣда водъ довшого часу ведено доовѣды надъ чумою. Заразныи вицѣлювано мышамъ и шурмамъ, котрѣ въ 24 годѣвъ гинули. Послѣдню пробу урядженю 16-ого сѣчня; въ 24 авіратъ, котрымъ вицѣлено чуму, 12 пѣтѣло. Д-ръ Костанецкій бувъ послѣдній разъ при такнмъ щепленю дня 12 сѣчня и лише вѣвъ тогдѣ протоколъ. Завсуджавъ 13 сѣчня и по трехъ дняхъ померъ, при чѣмъ горячка доходила у него до 41° и на 24 годѣвъ перѣдъ смертю годѣ было дочуту у него ударѣвъ аульска. Д-ръ Костанецкій займавъ ся въ послѣднихъ часахъ розсѣлджуванемъ бациль чуму, холеры, чумы и иншихъ заразъ. Заразныи ся имѣвно культурою бациль званого „Streptococcus aureus“.

Д-ръ Буйвѣдъ зашенивъ въ субботу двома авіратамъ, крѣпкованъ и шурони, лімоу въ кровя помершого д-ра Костанецкого. Сесѣ авіраты живють и на той основѣ [по-при-

осудъ проф. Вайксельбаума] министерство справъ внутрѣшнихъ и лѣваске наместничество оголосило, щобы чума въ Краковѣ нема! Однакъ въ огляду на се, щобы аластивъ причиной смерти д-ра Костанецкого не стверджено, зядало наместничество водокремлене родины небѣщика Костанецкого на 10 дѣвъ, числячи водъ дня его смерти.

Нинѣ мае президентъ м. Кракова оголосити урядомъ письмо до мешканцѣвъ, щобы Костанецкій не померъ на чуму и щобы нема причини до страху и паники.

Вѣмъ лѣкарямъ и особамъ, щобы стыкали ся въ пок. Костанецкимъ, за-для осторожности вицѣлено антизую сыровицю.

Д-ръ Костанецкій мавъ бути сторонникомъ социалістѣвъ и се мало причиняти ся до того, щобы его усуюно въ катедры ассистента на университетѣ водъ позоромъ, щобы водъ росѣйскій подданый. Се дало нагоду краковскимъ социалістамъ до манифестаціи вчера на могилѣ д-ра Костанецкого. На кладовищѣ зобрало ся кѣлькѣсотъ социалныхъ демократѣвъ, родина и товарищѣ покійника, аложено на могилу кѣлькѣ вѣнцѣвъ, хоръ відпѣвавъ поминальний социалістичный пѣснь, а д-ры Ринш. Куницкій и Жигм. Марекъ выголосили въ честь покійника довшѣ промовы.

— Въ субботу [20 с. м.] вечеромъ відбули ся загальний збори „Рускомъ Бѣсѣды“ у Львовѣ при невеликой участи членѣвъ [высоко побѣвъ сотки]. Дивно, щобы членѣвъ явилъ такъ мало, хочъ були до обговореня важній рѣшт. По приватно справоаданъ до вѣдомости, приступлено до выбѣровъ нового видѣлу. На 41 голосую члѣвъ выбрании п. проф. Волод. Шухевичъ, проф. Ил. Кокорудъ, Ник. Заячківскій, Остапъ Веселовскій, д-ръ Дибстрѣнскій и оо. Темниціи и Лежогоубскій, а заступникыи видѣловыхъ п. Ив. Куцавичъ, д-ръ Вас. Гукевичъ и проф. Янѣвъ. Водтакъ по оголошеню выбѣровъ наступили вносене членѣвъ. Закнѣчено збори о-коло 11 годѣвъ.

— Мясницѣ! Тоже не водъ рѣчи буде пригадати Русинамъ прекрасну думку Шевченка: Огнѣ горитъ, музика грае, музыка плаче, занымае! Алмазомъ добрымъ, дорогимъ сѣняютъ очи молодіи, витае радѣсть и надѣя въ очахъ веселыхъ. Любо имъ, очамъ негрѣшнымъ, молодымъ! И вѣвъ речутъ ся, смѣють ся, и вѣвъ танцюють. Тѣлькѣ я, вѣвачѣ заклатый, дивлю ся и нишкомъ плачу, плачу я. Чого-жъ я плачу? Мабутъ шкода, щобы безъ пригоды, мовъ негода, минула молодѣсть моя...

Въ словахъ повныхъ простоты, глыбокого чутя и поезіи амальованъ намъ поетъ щастѣ молодой думѣ у квилнахъ радости и забавы, а свою тугу и жалъ, щобы самъ того не зазнавъ. Кто отже не бажае, абы „безъ пригоды“ минула его молодѣсть, абы закутаный у сѣру та невѣдрануи будучини не спостерѣвъ за ибно сѣю недостатъ, нехай приготуе ся до мясницѣ! Не одинъ изъ молодыхъ дессеимѣвъ, модерністѣвъ та нишнихъ нервовъ хорыхъ сотворивъ засѣмъ ся проночию на се: „кому танцѣ въ головѣ, а кому...“ Нѣ, жарты на бѣвъ! Мы накликуемо цѣломъ поважно до невинномъ, веселомъ и широмъ забавы. У насъ невозможно останымъ часами за богато мясничой молодежи, щобы живючи „настроими“, сѣють коло себе душну, апатичну, аневѣрну атмосферу. Для нихъ забавѣ въ то-варствѣ — щось низького, недостойного для поважного человека. И тѣ помножуютъ рады зявѣреныхъ, апатичныхъ людей, щобы вдаривши о лѣда дробницю, кидаютъ ся въ обѣмны цѣлковитой руины. Тымчасомъ одинъ свободный, веселый моментъ вполюю чоловѣкови водъ рады и силы на довгий розмѣрно часъ. Скаже кто, щобы намъ Русинамъ не до а бавы; нехай бавили ся тѣ народы, щобы имъ щасливѣйше жие ся. Такъ, иншіи народы бавили ся краше и живуть краше, але хто знае, чи мы не тому злиденими, щобы въ насъ дряна вѣда-ча? Язъ бы мы умзли никакше уладити наше особнѣе жите то й жите народу мабутъ було-бъ инакше! Бѣльше о-но, бѣльше жару й охоты до жита! Бувъ часъ и сумувати и плакати, а теперь на тыждень-два живимо людскою природою! Працѣ не відкладаймо, бо и важна праця зъ доброу забавою инѣкомъ въ коліаію не входить! И нагоды не мало мити-мемо. Заповѣдено ажъ три великіи черки: 1) „Бѣсѣды“, „Бояня“ и „Клюбу Русинскѣ“, 2) „Академічонъ Громады“, 3) „О-сновы“ — и вѣвъ три повинни відповѣсти свойѣмъ задачѣмъ якъ въ огляду на цѣль, такъ въ огляду на дотепершню славу. Особливо голосну славу мають вечерки „Академічонъ Громады“, за-для доброты товариства, свободы и елементарности. Сего року назначеній водѣ на 20 и ст. лютого, значить ся водъ самъ кѣнѣцъ мясницѣ — тожъ туды повинни айти ся усе молоде, для кого свѣтъ не мае бути гробомъ. Запрошеня [дуже есеетоний] розбѣлено, а хто бы не дѣставъ, зволити зго-лосити ся [Ринокъ ч. 10]. Маємо надѣю, щобы 20-ого лютого сала Народного Дому збере вѣсь цѣвъ рускомъ молодежи обѣхъ полднѣ, щобы не хоче кѣлькѣ спомину молодости „безъ пригоды мовъ негода“. — X.

— Въ Англіи померъ въ субботу въ 81 роцѣ жита лѣордъ Джонъ Рескинъ [John Ruskin], бувшій профессоръ штуки на университетѣ въ Оксфордѣ и одинъ изъ найголоснѣйшихъ сучасныхъ писатѣль и эстетикѣвъ въ Англіи. Бувъ водъ сыномъ богатого купца и отецъ пошлнствѣ ему пѣть мѣлионѣвъ майна и давъ дуже старанне образоване. Молодой Рескинъ водъ дитинства оцмывавъ въ достаткахъ и віддаванъ ся въ замилюванамъ штуцѣ и обсервациямъ красы природы. За-молоду відбувъ много подорожей, котрѣ ще бѣльше вилнули на его вѣжне эстетичне почуте. Въ своихъ

творяхъ економичныхъ сходявъ такожъ до штуки а пронагуванъ поворотъ до ручныхъ выробѣвъ промисловыхъ, бо „заврики псували ему эстетичный выгладъ жита“. Першимъ творомъ Рескина було пѣть-томовѣ иллюстро-ване дѣло п. заг.: „Новочасный маларѣ“ выдѣне въ pp. 1843 до 1860. Дѣло еесе водѣ самъ иллюструвавъ. Займавъ ся и литературою и маларствомъ. Въ Англіи полишивъ водѣ многихъ наслѣдниковъ свои теоріи и поглядѣвъ на штуку.

— 36 Стрыи Выдѣлъ Руского Касня въ Стрыю устроюе дня 1 н. ст. лютого въ льока-ли „водѣ Чорнымъ орломъ“ вечерѣ въ танцѣмъ. Симѣ днѣмъ розсылають ся запроснии, а хто бы черезъ недоглядъ не одержавъ, зволити, не аважаючи на се, прибути, коли бажае про-вести пару годѣвъ въ кружкѣ знакомыхъ та забавитася. Комитетъ зложеный изъ академи-ковъ подбае о се, щобы вѣвъ участники вечера були вдоволеніи. Стрѣй для пѣвъ вѣнтовыи абы народныхъ, для пѣвъѣ фѣраковий. Поча-токъ о 8 годѣвъ.

— Збори львовскихъ эцерѣвъ відбули ся въ пятницу при участи дѣства кѣлькѣдѣсѣть особѣвъ. Эцѣры застановили ся надъ відповѣ-дію властѣльѣвъ друкарень, ухвалили выпо-вѣсти працю вѣвъ рѣвночасно дня 20 с. м., абы по чотыринадцѣть днѣхъ розпочата стрѣйкъ. Так и вчинили.

— Львовскій лѣкарѣ радили онгоды надъ вы-боромъ посла изъ мѣста Львова до краевого сейму и рѣшили поставити кандидатуру д-ра Стрѣяновского и солідарно ен подпирати. Кажуть, щобы мае кандидувати такожъ министеръ д-ръ Пентакъ.

— Анкета въ справѣ тарифѣ на перевозѣ нафты и дровъ, щобы рада въ сѣли краевого видѣлу водъ пятницу, закінчила въ субботу пополудни свои нарады. Въ дискусіи надъ справою тарифовыхъ полѣкшъ при перевозѣ дровъ брали участь такожъ референты изъ ра-мени зѣлѣзничныхъ дирекцій львовской, стѣни-славѣвской та краковской дирекцій. Пос. Ко-лімеръ, щобы разомъ изъ Струмишевцемъ засту-павъ коло польске, остро критикуювъ обѣжники п. к. наместничѣвъ въ справѣ охораны ль-вѣвъ [1]. Въ субботу анкета рада нады полѣкшѣми при перевозѣ нафты.

— Зъ Бережанъ пишутъ намъ: Обѣдъ се-горѣчного свѣта Богоявленія выпавъ у насъ величаво водъ провозомъ пароха о. Кордубы въ сослуженю вѣхъ мѣсцевыхъ священникѣвъ. Вырубанный изъ лѣду величезный хрѣстъ на ставѣ и украшеный зѣленію вѣказувавъ мѣсце, де відбуде ся Іорданскѣе подосвяте. И агро-маднѣвъ ся великій эдѣвъ народу. При сѣй нагодѣ мимоволѣ тисне ся гадка: коли то вже разъ власти скажутъ святкувати Іорданъ по урядѣхъ, коли ен офіцію выступити предта-витѣль урядѣвъ въ парадныхъ униформахъ, рѣвно якъ на латинскѣе Боже тѣло, бо вой-ско сѣй день празнуе. — Мѣщанинъ.

— Буча на концертѣ хору Надины Славян-ской у Львовѣ. Н. Славянскѣа, зная набоій публици въ концертѣвъ сего хору, уряджу-ваныхъ перѣдъ двома роками въ Галичинѣ, прибула зновъ сего року до Галичины и кон-цертувала по провинціи [въ Коломыи, Стѣни-славѣвѣ] а въ субботу и недѣлю выступила у Львовѣ въ сѣли „Народного Дому“. На ве-черашнѣмъ концертѣ [въ недѣлю] заравъ изъ по-чатку, коли на эстрадѣ появили ся хоръ Сла-вянской, устроили польскіи академики нечу-вану бучу. Лѣдва понесли ся по сѣли першіи звуки русѣйской пѣснѣ, демонстранты зачали ступати, пѣснати и галасувати, водтакъ при-сѣваючи „Jeszcze Polska nie zginęła“ метали на эстраду гнилы яйця. Можна собѣ предта-вити, якій въ сѣли наставъ заколотъ. Въ бучу вѣмшавъ ся редакторъ „Стражолуда“ Монча-ловскій: почавъ усмирати демонстрантѣвъ, але не только не усмирилъ ихъ, а е [акъ въ три-номѣмъ] пишутъ польскій дневники] дѣствѣвъ кѣлькѣ-разъ по лавѣмъ. Мѣжъ тымъ полицій-ный агѣнтъ Либѣльхъ спровадивъ полицію и вой-ско въ сѣль 50 люта и наступили арѣнтовани польсконъ молодежи. Часть молодежи бы-вала изъ улицъ Корняктѣвъ камѣнями шибѣ въ сѣли „Народного Дому“. Изъ обступила полиція въ войскомъ в уязвила. Загально у-язвлено 22 академикѣвъ и заведено на поли-цію. До спровадження войска мало причинити ся се, щобы подѣстѣ бучѣ въ сѣли зявѣжено чинно якогось офіцѣра, щобы вѣмшавъ ся бувъ мѣжъ демонстрантѣвъ, хотиы успокоити ихъ водѣ то мавъ зареквировати войско.

Польскій дневники величаютъ сѣю бучу „акціомъ пагодѣвъ“ бо Славянскѣа поважала ся въ „stucznicy goscinnie“ [польского постваня] выстунити изъ русѣйскихъ пѣс-нями перѣдъ польскою суспѣльностію въ „polskim kraju i polskiej stolicy“ [sic!]. Въ свойѣ невѣжнѣсти не только до Москалѣвъ, але и до Русинѣвъ, Dziennik polski мѣжъ яш-пѣмъ такъ пише: „Сѣля „Народного Дому“ була переповнена публикою. Саміи Русины. Пришли почуты русѣйскихъ пѣсень и русѣйской „балалайки“, бо имъ тужно до русѣйской державы“ и т. д. Тымчасомъ публи-ка на концертѣ була переважно польска й жидѣвска; були, правда, и „русскіи“, але за-галъ Русинѣвъ усуюувъ ся водѣ концертѣвъ спекулянтѣвъ Славянсконъ, котра, абы подѣ-стѣтѣсь Полякамъ, аѣмшъ надрукувала лише въ польскѣмъ язѣ т. Отже Dziennik polski сильно пробрѣхавъ ся!

Демонстрація мала бути изъ горы укар-тована за „zniewolenie stucznicy goscinnie“ [хочъ зновъ изъ-вѣдѣи Славянскѣа мае знати „ramiatkowu kalendarz“?] Буча счяла ся о-коло 8 годѣмъ и опбѣла концертъ пере-рвано.

Уязвенныхъ выпущено на волю за ин-тервенцію литерата Л. Зайончковского и „ключника польского Пантеона“ д-ра Грѣка, коли тѣ два патриоты заручили словомъ, щобы

„Народный Домъ“ дѣстане відшкодованѣ за выбитыи шибѣ.

— Вынагорода для судѣвъ присяжныхъ. Министерство судѣвничѣва відмовило прошеню о гонорарѣ, для судѣвъ присяжныхъ, щобы за-сѣдали въ часѣ процессу изъ надужѣти изъ га-лицкой Касѣ шаднячѣй. У водѣмѣвъ министер-ство зазначило, щобы така просьба нѣчимъ не е уаасадѣнена.

— Дробный вѣсти. Въ Львовѣ скажѣный пѣстъ покусавъ одного мѣщанина в двоухъ учениковѣвъ, а двоухъ особамъ пошарпавъ одѣжу и обувь; пѣа удало ся таки на мѣсци забити, а послѣднихъ выслано до Кракова на кли-нику д-ра Буйвѣда, выпаливши имъ перѣдъ тымъ раны. — Янѣвъ Главскій выстрѣлявъ дня 20 с. м. на краковскимъ Зѣтринцѣ изъ не-величкого револьвера наперѣдъ до свои жѣн-ки и ранивъ ен водъ пахоу, а водтакъ до себе и янавъ трупомъ; причина убійства неясѣтна. — Въ Тернополи застрѣлявъ ся жовѣръ изъ 56 полку Иванъ Стахѣвъ. — Въ субботу въ полудне відбувъ ся въ львѣв-скѣмъ университетѣ габѣлітаційный выкладъ д-ръ Вильгельмъ Брухнальскѣй, скриптора библиотеки Осолоньскихъ, въ цѣли уясненя veniae legendi въ исторіи польской литерату-ры; водъ устного коллоквиумъ узыбливъ его ще поперѣдъ сего фѣлѣософичный факультѣтъ. — Въ наближающихъ днѣхъ буде оголошена саякція для закона о відѣмшеню платѣвъ офіцѣрѣвъ та войсковыхъ урядникѣвъ.

До чого служитъ Quaker Oats?

Quaker Oats можна уживати въ кождѣй ку-хнѣ, бо оно яко чистый продуктъ збожжѣвъ есть не-звычайно поесторонне; изъ Quaker Oats робить ся най-дѣлѣкатѣльнѣй супъ, сосѣтъ, мучной стравъ, поливки и ии. Для вѣхъ тѣхъ стравъ подѣва Quaker Oats бѣльшѣ користи, нѣжъ рисъ, грѣкскѣа, крупѣ и т. п., бо Quaker Oats зарѣтъ ся въ 10—15 минутѣхъ а стра-ва выхлѣгае мало приправѣвъ; при такъ званыхъ фѣль-пшнхъ супахъ и сосѣтъ водпадае прим. велика ва-жѣрка. Изъ окремѣ треба особливо подѣстати надъ жѣру добрый смакъ, акъ такожъ велику поживнѣсть.

Надѣслане.

Braut-Seiden-Robe

fl. 10.50

und höher 14 Meter! — porto- und zollfrei zuge- sandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer und farbiger „Henneberg-Seide“ von 45 kr. bis fl. 14.65 p. Meter.

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich. 18 [5]

Посмертний — ☞ — оповѣстки.

Амнтро Тимѣвъ Дурбанъ, свѣтъмъ мѣ-щанинъ изъ Войнилова, членъ товариствъ „Просвѣтъ“ и „Народной Рѣды“, членъ осну-вѣтель и трудящій скарбникъ щаднячѣ-позич-ковой касѣ при войниловскѣй читальни „Про-свѣтъ“, упоковѣвъ ся вчера въ Войниловѣ въ 45 роцѣ жита. Покойного оплакуе не лише вдова изъ семѣра дѣтьми, але и всея патри-отична родина, близка и дальша, та й члены читальнѣвъ „Просвѣтъ“, при котрой покойникъ щиро и рѣвно трудивъ ся. В. а. п.!

Вѣсти изъ Алархій Львовской

Наместничество надало парохѣу regiae col-lationis въ Небыловѣ о. Ром. Крижъ „якому дотепершнему пароху въ Плотичѣ“.

Наука, штука и литература.

— „Торбанъ“ выпускъ VI. Квартѣти на муже-ский хор. — Зявѣтъ: „Нудѣа шитѣтъ“ Д. Сѣ-чинского; „Нехай же насъ Богъ ратуе“ М. Ли-сенка и „Вѣжѣ бѣльше аігъ дѣіотѣ“ Ф. Кол-сонъ. — Набути можна у А. Пшенирского, Львѣвъ, ул. Коверника ч. 36 — Цѣна 20 кр.

— Про концерты Надины Славянской у Льво-въ въ дѣнь 20 21-ого с. м. треба сказати першъ усього те, щобы они не могли вдоволити трохи вы-бѣгнѣвшого слушачѣ. Злѣ вражѣна, сѣ заидѣ-чуютъ въ першѣи лѣтѣи своему характерному вышнѣму выгладѣви, а въ зругѣи лѣтѣи амѣ-стѣви и формѣ музичной, щобы мала дѣсто въ обѣхъ для насъ цѣвѣвого. Група Надины Сла-вянской теперь мабутъ менша, нѣжъ перѣдъ двома роками, и слабое въ голосѣхъ заступле-нѣ; бракъ явнѣи особливо въ бѣльщѣ у на-шихъ позичіяхъ спомогаѣвъ ся неравѣ то-нами фѣгармоніи. Слаба обѣста въ голосѣхъ се наважѣйша мабутъ хѣба продукцій хору Славянсконъ. Справжнього артизму у выконаню тоточѣ хору, правдивого почутя красы, годѣ добачити; але запримѣтити треба зѣбѣванѣ и ругнуау голосѣвъ, щобы показуѣтъ ся особливо у скорыхъ (може скорѣншихъ, нѣжъ треба) темпахъ московскихъ и украинскихъ пѣсень. Интерпрѣтація въ своимъ родѣ оригинальна, живѣа, декуды трохи тривіальна або штучна, парадоксальна. Взагалъ хоръ Надины Сла-вянской робить трохи вражѣна Naturanger-ѣвъ насильно подѣненихъ водъ армо ругины, а радше „муштры“, и черезъ те зявѣнованыхъ, а до того все-таки Naturanger-ѣвъ, щобы не числѣтъ ся въ вымогана сумѣльной штуки и артизму, а заступають сѣй бракъ трохи свое-роднымъ темпераментѣмъ та частѣйше „шту-ками“, позволаѣмъ на штуку. Те само да-ло-бъ ся сказати и про „балалайковыхъ ор-хестрѣвъ“, щобы лѣше своимъ примѣтанымъ та оригинальнымъ складомъ мѣжъ може зацѣка-вити, бо якъ выбѣръ продукцій, такъ ихъ выконане було безъ глѣбокого знатія му-зичного. При лѣпшѣмъ выконаню [и водѣи-вѣдѣннѣмъ творѣмъ] орхестръ изъ самыхъ балалайковъ мѣжъ бы мати интересъ артистич-ный и музичный. — Стан. Люб.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ шо дѣл (кроме недѣль и русинскіхъ святъ) о 5-тои годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найважнѣйшихъ новѣстей“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передавати и иссертати приймають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛО“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне Бюро оголошенъ ул. Коперника ч. 11, а Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, а А. Ольшавского ул. Килинського 2; — въ Ягеллоні: Л. Крижановскій; — у Відни: М. Duker, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передавати на „ДѢЛО“ и напечатать на иссертати платитъ у Львовѣ.

Передавати на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи: на границѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 28 ар. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 12 ар. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 14 ар. на полъ року . . 7 ар. на чверть року . . 3 ар. на мѣсяцъ . . 1 ар. 20 гр. Редакція, Адміністрація и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрстають ся лише на попередне застереженіе. — Редакція неопечатає вольны вѣдъ порта. Неодиноке число коштує 6 гр. а. в. Оголошеніе змѣнилъ приймають ся по цѣнѣ 10 гр. за однокъ стронку иссертатовъ або за мѣсяцъ а въ рубрикѣ „Надоборакъ“ по 25 гр. а. в. Подати и який доносъ прикати чинити ся по 15 гр. за однокъ стронку.

Школы народній.

Подаячи переглядъ досѣть обемистого справозданія краевон Радъ шкільнон за 1898/9 рокъ, згущую поминѣнь тамъ цифри въ такъомъ порядку, що напередъ буду говорити про дѣтвору шкільну и про будынки, опбеля про учителствъ и науку, а вѣднѣи вычислю свои бажанія шо-до укладу тыхъ справозданъ на будуче.

Зъ дѣтѣй у вѣдѣ шкільнон ходитъ до школы 660.000 або 68%, — 32% школы не видать цѣлкомъ. Въ послѣднѣмъ роцѣ число шкільнон дѣтворъ збѣльшилось, въ порѣвнанію съ 1897/8 рокомъ, о 33.887 и накопи-бъ Рада криваа була въ силѣ стягати шо року бодай тѣку надвышну, то найдалше за 16 лѣтъ вѣдѣ дѣти ходили-бъ до школы. Пбеля теперъ истинючихъ наирамѣвъ не сумнѣваюсь, шо се можна буде зробити, однакъ треба бути приготуванымъ збѣльшати шо-рѣчно бюджетъ шкільный о 1/4 миліона ар.; въ противнѣмъ рѣзѣ окажется засѣдѣ. Знаю, шо чверть-миліонъ — шый сталый прирѣстъ татарѣвъ для Галичины не дробничка, але соймъ и загаль муситъ згодити ся на него, бо-жъ се найпродуктивнѣйшій цѣль, на яку йдуть краевѣ грошѣ. Образоване населеня Австріи Низшой не то шо платитъ 6 разъ бѣльшій татарѣ, якъ у насъ, а ще має ся при тѣмъ добре; у насъ при пропорціонально низькихъ податкахъ крайна нужда; темне и безраднє селянство не приуковляе до обставинъ, якѣ приносѣть съ собою зѣлѣнницѣ и торговельный свѣтовѣи аносини.

Яку вартѣсть має освіта, видимо найлѣпше на Мазурахъ. Заходна Галичина має далеко гѣршу почву, якъ вхѣднѣа, населенѣ тамъ густѣйше, на одно господарство припадає менше грунту, тожъ здавалось бы, шо тамъ гѣрша нужда, якъ у насъ. Однакъ тамъ якъ-разъ противно. Мазурскѣи хлопѣ, ходячи по зарѣбкахъ, видѣвъ раціональну господарку на Шлеску, Моравѣ и въ Прусахъ, пбашовѣ слѣдомъ своихъ сусѣдѣвъ: оре и гноить сѣножати [у насъ рѣчь нечувава!], не тримаєть только конѣй, купує штучный навозъ, оше по поляхъ напашивѣтъ рослины, и довѣвъ до того, шо каждый має кѣлька сотъ ар. годѣви, заможнѣйшій купують и парцелюють мѣжы себе обѣзварки на Руси, а мы кричимо, шо дѣсь намъ кривда, бо насъ вытискають зъ батьківщини. Крикъ нашъ тутъ не поможє, ашѣ обетавинъ не змѣнить. До цѣли доведе тѣлько раціональнѣа просвѣта. Тому послѣа можуть признавати або водмовляти кредитъ на всякій инѣи выдатки, але бюджетъ шкільный муситъ збѣльшати постѣпно, чтобы просвѣта вытискала тѣму зъ такихъ повѣтѣвъ, якъ Львѣско, де на 140 звыжъ 100 громадъ не має школы, Турка, де вчитъ ся ледва 14% дѣтѣй, Старе-мѣсто, де доперва шо четверта громада має школу.

Рада краєва подає въ своимъ справозданію число дѣтѣй, обовязанныхъ ходити до школы, тѣлько въ тыхъ громадахъ, де нѣстувє школа чинна, а зовсѣмъ поминѣа громады, де школы нема. Таке поведєне невѣстивѣе. Возьмѣмъ для примѣру повѣтъ Турку. Въ справозданію подано, шо тамъ на 3.377 обовязанныхъ ходитъ 1084 або 32% молодежи. Тымъ-часомъ тѣ дати водносятся съ тѣлько до громадъ, де єсть школа, значить, шо въ тыхъ громадахъ находятъ ся 3.377 згаданон молодежи, а зъ нихъ дѣйствию ходитъ до школы 32%. Про число дѣтѣй, де нема школы, не можна зб справозданія иѣчого довѣдати ся; доперва при помочи дѣтъ центральнои комісії статистичнои можна дѣйти, шо въ повѣтѣ турецкѣмъ обовязанон до школы молодежи єсть 7.700, а шо вѣчаєа 1.084, то они становлять 14%. Послѣднѣа дата має абсолютну вартѣсть, бо показує, въ якѣй мѣрѣ населенѣ корсетѣа зб школы; дата вышєа наведена (32%) може вѣсти людѣй несаѣдомыхъ рѣчи вѣ блудъ; важна она хибѣа для шкільныхъ властѣй, зъ немъ можна заключати на вѣдѣвъ тамошного учительства на громадинъ и на его способнѣсть педагогичну, бо жъ вѣстивѣа рѣчь, шо сила атракційнаа учителя стоить въ

простѣмъ водношенію до его способнѣсть и ревности; чимъ способнѣйшій учитель и чимъ совѣстнѣйше сповняє свои обовязки, тымъ бѣльше притягає дѣтѣй до школы. Для такихъ одиниць злышнихъ прамуєтъ шкільный и варий обстанѣвъ.

Найгѣршимъ повѣтѣмъ подѣа заглядомъ Фреквенціи шкільнон сунъ: Турка, Старе-мѣсто, Львѣско, Рава и Зальчики, бо тамъ не ходитъ до школы по-надъ 60% дѣтворы. Найменше такои молодежи [водѣ 30 до 10%] єсть въ повѣтѣхъ: Бѣбрка, Гусятинъ, Камѣнка, Львѣвъ-охрестѣбѣ, Перемышляны и Сокаль, отже тѣлько тыхъ 6 повѣтѣвъ має шкільництво упорядковане. Вже сама вѣдѣнѣсть наклаує, шо въ тѣмъ людѣа зъ тыхъ 6 повѣтѣвъ подали до прилюдион вѣдомости, хто и коли трудивъ ся, шо въ тѣмъ поднести народнѣе шкільництво, и якихъ уважано до того заходѣвъ. То брѣлѣнты галиций, тожъ годило-бъ ся знати ихъ майстрѣвъ.

Не водѣ рѣчи буде агадати про выконуване примусу шкільного. Минувшого року засуджено на арѣштъ за непосылане дѣтѣй до школы 11.002 особѣ; зъ тыхъ 90% кару водсидѣли. Не такъ легко стягати кары грошевыи. Засуджено 64.000 особѣ, але стягнуєа кару тѣлько зъ 55%, въ квѣтѣ 28.820 ар., отже одна особѣа заплатила пересѣчно 80 гр. Пошлилось до выскзкована водѣ 28.000 особѣ 27.320 ар.; се доказѣ, шо то або крайній нуждарѣ, або шо власть сповняє свои дѣло по бюрократичному, т. е. кару наложеноу въ осєви стѣгаєа доперва на другій рокъ въ живнѣа.

Законъ краєвий зъ 24 дѣтѣи 1894 р. ч. 49 завѣвъ дуже справедливу норму при складанію фондѣвъ на будову шкѣль народныхъ. До 1894 року мусѣла громада при незначнѣй участи двора поставити школу выключно своимъ коштомъ, хотя-бъ бувъ на се погрѣбный не знати якъ великій додатокъ до податковѣвъ. Згаданный законъ зъ 1894 р. постановляє, шо громада обовязана дати суму рѣвноуючу ся 120% водѣ оплачуваныхъ податковѣвъ: если та квѣта не выстарчаєа, додѣа рѣшту фондѣ краєвий, на який шорѣчно ухвалюєа соймъ 100.000 ар. Если пр. янаєа громада, шо платитъ рѣвно 1.000 ар. податку, хоче поставити школу за 2.500 ар., то сама муситъ дати на ту цѣль 1.200 ар., рѣшту с. е. 1.300 ар. додаєа безвозвотно фондѣ краєвий.

Такъ богато громадъ зголошуєтъ о ту запомогу, шо 100.000 ар. рѣвно не выстарчаєа, Рада краєва мусѣла дальше будоване шкѣль при помочи того фонду стримати на три рокы, бо на 158 шкѣль, якѣ вжє выбудовано або на якихъ будову признано подмогу, заангажовано признанный кредитъ вжє напередъ за рокы 1900, 1901 и 1902. Зъ тыхъ будовуваныхъ 158 шкѣль припадаєа значна часть на школы по мѣстахъ и мѣстечкахъ, де будынокъ буваєа коштовный и зъ фонду краєвого треба було додавати 5—12.000 ар.

Въ Галичинѣ 1.700 громадъ не мають школы зовсѣмъ, въ 678 громадахъ будынокъ невѣдѣнованный, разомъ треба 2.376 шкѣль, якѣ, навѣтъ здовняши дотеперѣшнєа темпо, можѣа будувати за 60 лѣтъ. Невеселый гороскопъ!

Учителѣвъ загаломъ було 7.700; зъ того 4037 (53%) мужичнѣи и 3663 (47%) женичнѣа. Напѣльнѣа женичнѣа єсть 4 разы бѣльшѣи, якъ мужичнѣа; за послѣдний рокъ прибуло тыхъ 371, сунъ 95. Прихильники еманципаціи женичнѣа повиннѣа радѣти, бо за два лѣтъа буде учительонъ 4.400 и числомъ будуть они перемагати мужичнѣа. На жалъ запотребоване учительствѣа такъ велике, шо треба було принять 1.259 (17%) силѣа безъ квалифікаціи, та мимо того 372 шкѣль ще такѣа не мають учителя.

Шо въ намъ можна спокѣбно дивити ся въ будучѣсть, мусимо мати въ школахъ вышєишѣи и середнихъ водношѣнѣе число молодежи, шо має опбеля перейняти въ свои руки проводѣтъ зъ народѣ. При обговорєнѣ шкѣль середнихъ [„ДѢЛО“ ч. 2 и 3] зазначивъ я, шо до нихъ ходитъ русонъ молодежи 17%, въ семинарахъ учительскихъ вѣтъ сн 24%, значить: мѣжъ учителями народными будемо мати 24%, мѣжъ прочими интеліген-тѣми 17% своихъ людей. Жадєвъ народѣа не

може обѣйти ся безъ веретны високо просвѣченон, тѣмъ бѣльше потребуєа ен нарѣдѣ русинѣа, а водѣи-жъ она возьмєсь, коли до шкѣль не горнємось якъ слѣдѣ? Поляки выховують на университетѣа до 3.500 молодежи, въ школахъ середнихъ 14.141, въ семинаріяхъ учительскихъ 2.120, разомъ армію зъ 19.761 свѣдомыхъ робѣтничѣвъ; — у насъ 524 на университетѣа, 3.092 въ школахъ середнихъ, 724 въ семинаріяхъ учительскихъ, разомъ 4.340. Чи не сумно, шо въ нарѣдѣ, рѣвный польскому числомъ, продукуєа чотири разы менше интелігенціи?

Здало-бъ ся Русинамъ бѣльше заинєсуватѣсь бодай до учительскихъ семинаріи [Русинѣвъ тутъ 24%], бо тамъ утримане хлопца немного коштує, ученикъ дѣстаєа стипендію 5—10 ар. мѣсячно, а мали-бъ мы бодай своихъ учителей народныхъ. До здѣйсненя сего треба не гарнѣхъ слѣвъ, а реальнѣа працѣа, а тои у насъ даєтъ Бѣгъ. Пбшлє Господѣа якѣи зборѣа на Руси, то патриѣтѣвъ наєвъздытъ ся богато-богато, вѣтъ горѣчково розсправляють о спасєннѣ Руси, провѣтѣвъ и вносєтъ хочѣа лопатѣа горни. Але стережѣсь подѣступити до неодоного зъ такихъ патриѣтѣвъ и єнєнати: „Добродѣю, а єсть у нашѣмъ селѣ чинтальни, крамницѣа, касѣа, шєихлѣръ? кѣльєа хлопѣвъ за нашою подмогѣау пѣйшло до шкѣль?“. А сли ты его поспытаєвъ, то змѣрѣи тебе гордымъ окомъ, не водпошѣтъ инѣаго, бо се „ниже его чєстѣа“ и подумаетъ: „ты вѣдѣа неутѣшнѣи; а не до работѣа; до-сєтъ, шо я вносєа поставляєвъ...“

Але вѣрнѣмъ до справозданія. Справѣа науки религіи въ школахъ народныхъ стоить дуже плохо. Якѣи тутъ бувають „неправильности“, поучать примѣры. Пбсля справозданія Ради краєвой зъ 1891/2 р. въ повѣтѣхъ: Броды, Чортковѣа, Сокаль не вчитѣвъ тамъ жадєвъ русинѣа священникѣа религіи. За одєнѣй рокѣи въ двѣхъ першихъ повѣтѣхъ священникѣа „поправили ся“: въ повѣтѣ Броды вчитѣа религіи 74, въ Чортковѣа 25; въ повѣтѣ Сокали до теперъ не видѣа поправки: тамъ учить всего 3 катєхѣтѣвъ стѣлыхъ, въ 38 школахъ учать учитель того предмету, а 57 шкѣль лишѣаєсь безъ науки религіи! Озвѣтъ сѣа, патриѣты въ Сокальчанинѣи! — Лучилосъ такожѣа таке чудо: Въ повѣтѣ Надѣбрнѣа було 30 шкѣль, а вчитѣа въ нихъ религіи 34 русинѣа священникѣа. Тутъ п. референтѣа, шо конче хотѣвъ мати таке саме число русинѣа священникѣа якъ въ 1897/8 роцѣ [XII. стор. справозданія] дописавъ кѣльєахъ на невластивѣмъ мѣсци, передѣбривъ и правда выкрыла сѣа. За те повѣтъ Боршѣвъ, Долина, Ярославѣа, Перемышляны, Станиславѣа, Золѣчѣвъ выказують по-надъ 20 шкѣль безъ науки религіи, а Тернопѣль выказуєа ихъ навѣтъ 50. Въ дѣйствиости представляєа ся справа дѣлеко гѣрше, бо многѣи учитель, шо въ не наражатѣсь, пишуть въ дѣтѣчныхъ выказахъ, шо священникѣа вчитѣа религіи, хотя-бъ вѣтъ приходѣвъ до школы тѣлько разѣ въ рокѣ. Въ инѣшѣ шкѣль бувъ священникѣа за рокѣа 5 разѣа, учитель въ клопотѣа, шо напѣсати до выказѣа — „вчитѣа“ чи „не вчитѣа“ — и часто пише: „вчитѣа“. Дѣятого хотя справоздане выказуєа досѣтъ „безрелигіиныхъ“ шкѣль, цѣлои правды ще не представляа и Рада краєва повинна точно означити; кѣльєа має дати священникѣа лекціи, чтобы можна по дати въ выказѣа, шо вѣтъ вчитѣа религіи. Дивна рѣчь! священникѣа стоить за конфєсіиными школами, а чи думаютъ, шо въ нихъ религіи не треба бы вчитѣа?

На законѣченєа позволю собѣ поставити дѣлѣи бажанѣа шо-до укладу справозданѣа и поведєнѣа краєвой Ради шкѣльнон на будуче:

1. Дотеперѣшнѣи способѣа выказуванѣа дѣтѣй обовязанныхъ до школы єа хибный — якъ сѣа выказано въ гѣрѣа на повѣтѣа турецкѣмъ. Суєспѣльности залежитъ на тѣмъ, чтобы знати абсолютный % дѣтворы, яка въ краю чи повѣтѣа корсетѣа зъ науки. Дѣятого треба подавати число дѣтѣй обовязанныхъ до школы повѣтѣамъ пбсля конєрєнціи.

2. Каждый народѣбѣа має право слѣдити за розвитѣмъ своихъ шкѣль, дѣятого домагаємось, чтобы въ справозданѣхъ подавано: якѣа число молодежи ходитъ до шкѣль русинѣа, бо

доперва тогдѣа оѣнѣмѣа, чи нашѣи школы развиваютъ ся, чи унадають.

3. За-дѣа тои самои причинѣа треба выказувати — якъ сѣа робить ся въ справозданію про школы середнѣи — обрядѣа молодежи.

4. Выдати учителямъ поучєнєа, чтобы въ статистичныхъ выказахъ подавали, шо въ нихъ єсть наука религіи, сли священникѣа бувъ въ прѣтягу року бодай 20 разѣа на катєхизаціи; въ противнѣмъ разѣа чтобы означили свою школу яко будучу „безъ науки религіи“.

5. Катѣхизѣвъ латинскихъ єсть 103, русинѣа 43; повинна бути рѣвновага!

6. Бібліотеки окрѣжнѣи не мають водношѣнѣа числа русинѣа книжѣвъ и не купують ихъ зовсѣмъ. Хотємо вѣрѣти въ такѣа часто проголошувану справедливѣсть вѣзглядѣмъ насъ и тому домагаємось сѣа вычислєнѣа: якѣи % русинѣа книжѣвъ находятъ ся въ библіотєкахъ окрѣжнѣахъ и кѣльєа ихъ рѣвно прибуваєа?

Угодова акція.

Вчера водбули ся нарады двѣхъ найбѣльшихъ нѣмецкихъ клубѣвъ: нѣмецкѣаи поступовѣи и нѣмецкѣаи людовѣи партіи въ справѣа обѣсѣланѣа угодовѣи конєрєнціи. На зборѣахъ поступовѣи партіи обговорєно насампєредѣа програму нового правительствѣа, оголошєну въ Wiener Abendpost. Зъ кѣльєахъ стѣорѣвъ водношєнѣа браки въ програмѣа, але загалѣно признано, шо нема причинѣа выступати противъ правительства Кербера. Вѣдѣаєтъ п. Функе повѣдомивъ, шо одержавъ оѣціальный запросни на угодову конєрєнцію. Думаютъ, шо конєрєнціи зберєа ся 29. с. з. Помінацію дѣлєтѣаєтъ до конєрєнціи ухвалєно лишити каждому клубѣи зъ окрєаа Ухвалюючи вѣзѣти участѣа въ конєрєнціи, дѣвѣица такожѣа домагаєа ся, абы скликано якъ найскѣрше парламентѣа, аменѣа въ лѣтѣбѣа.

Наколи поступѣаа партія ухвалила безусловно обѣсѣлати угодову конєрєнцію, нѣмецкаа людова партія рѣшила сѣа зрѣбѣти лишєа въ такѣмъ случаю, коли наступитѣа скликанєа парламенту. Выданный комунікатѣа, котрый вѣрѣдѣаовано въ острѣбѣа тоѣа, звучить: „Нѣмецкаа людова партія высказуєа обурєнєа зъ причинѣа, шо министерство Вітєна назово нарушило конституцію, и шо на мѣсцєа права народѣвъ уѣишло въ жѣтєа насильствѣа“.

Нѣмецкаа людова партія бажѣаєа собѣа, абы приишло до порозумѣнѣа мѣжъ Нѣмцѣами, а чєскимъ народѣмъ Чєхѣи и Моравѣа, бажѣа и домагаєа ся абы нарѣштѣа въ справѣа азыковѣахъ водношєнѣахъ заведєно ладѣа и порядѣа, а то чєрезъ засѣкоєнєа часто предѣлаваныхъ, управлєнѣахъ поступѣаєтъ авєстрийскихъ Нѣмцѣахъ. Нѣмецкаа людова партія могла бы обѣсѣлати угодову конєрєнцію лишєа въ такѣмъ случаю, коли бы наступило скликанєа рады державѣи, бо супротивъ неабѣдного зѣа законѣмъ поступованѣа на подѣставѣа §. 14-ого, передѣсѣвъ и въ першѣмъ радѣа мусѣа бути застерєженѣи и цѣлѣовѣа запоручєнѣа права рады державѣи.

Нѣмецкаа людова партія не може дати вотѣи довѣри новому министерствѣа Кербера, въ котромъ окрѣмъ министерствѣа, шо дуже часто прѣтѣаваєаконо послѣгуєаи сѣа §. 14 ымъ, засѣдаєа такожѣа кѣльєаа зѣклєарованныхъ члєнѣахъ правѣицѣа“.

Говорѣа, шо Шєнєрєрѣнцѣа такожѣа одєржѣаи запросни на конєрєнцію, хочѣа ще не знати, чи приимутѣа ихъ. За те нѣмецкѣаи партіи заявѣи сѣа противъ участѣа социальныхъ демократѣахъ въ угодовѣи конєрєнціи, мотивуєаи сѣа тѣмъ, шо въ згадѣи конєрєнціи повиннѣа вѣзѣти участѣа выключно представѣаєтъ національныхъ стороннѣицѣахъ.

Выданный вєчерѣмъ комунікатѣа про зборѣа прєсидѣи клубѣвъ лѣвѣицѣа стєрѣдѣаєа, шо ухвалили нѣмецкѣаи стороннѣицѣа поступѣаовѣи и нѣмецкѣаи людовѣи партіи подано до вѣдомѣи на засѣданію конєрєнціи прєсидѣи клубѣвъ. Застѣпуєаи нѣмецкѣаи поступѣаовѣи партіи звернули увагу на сѣа, шо ихъ зборѣаа заявѣа не єа выразѣмъ недовѣри до правительства и заявѣа, шо не намірѣають уєаможливѣавати

Quaker Oats

(амер. товченый овесъ) на замѣшку або зупу; сѣравы тѣа, здоровѣи и смачнѣи; можна кождѣи хвилѣа за 10—15 минутѣа зварити на горячѣи водѣ.

„Quaker Oats“ мажна вєюды достати.

угодову конференцію, а хочуть лише сильніше заакцентувати konieczність привернення конституційних відносин через безпоровочне скликання ради державної. З огляду на це, що в справі очікуваного скликання ради державної надійшли нові відомості, голова німецьких постановців застерігав собі право наново порозуміти ся з членами союзу в справі есентуального обслування угодової конференції.

Ресортів міністерства вже утворили спеціальний комітет, який має зібрати відповідний матеріал для угодової конференції. Вчора відбуло ся перше засідання того комітету.

Перегляд політичний.

В угорському союмі прийнято вчора в третій читанні закон о рекрутах. З черги приступлено до дискусії надь правительством рескриптом, в предметі рішення справи кюти. П. Польоні замітив, що рішення тей справи цісаром, було бы лише тогды властивою річчю, коли бы оба парламенты были высказали свое последнее слово. Воедникъ вівсь резолюцію, котра домагала ся, абы союми не прийняв до відомости правительственного рескрипту, але абы в тей справі вислав адресу до короля.

Президент міністрів Сель збивав закид Польоні, що в Австрії панують неконституційні відносини а рішення корони було цілком легальним актом. Чимь більше ненормальні відносини в Австрії будуть для крайних елементів вихотою до борби противь угоди, з тимь більшою енергією вони буде тую угоду боронити.

В Іспанії заносить ся на революцію. Передь тижнемъ відбули ся в Валадolid збори испанських торговельних палат, на котрых ухвалено взвати населене цілої Іспанії, абы тепершньому правительству не платило ніяких податків. Вплив торговельних палат в Іспанії дуже великий, отже их ухвала може викликати в цілої державі грізні заворуєня. Черезь ть ухвалу, правительство в великом клопоті. Коли бы одна Барцельона не схотіла платити податків, правительство мусило бы ужити поміщи вбійки, але и се не багато помогло бы, коли бы правительство не хотіло допустити до проливу крови. Коли бы ціла Іспанія не хотіла платити податків, правительство мусило бы приступити до реорганізації скарбової адміністрації, котра такь урядженя, що більша часть доходів гине в руках посередників и арендаторів, а лише дрібна частина дістає ся до державної каси. Се є найважнішою причиною фінансових клопотів Іспанії.

З театру війни.

Судачи по телеграмах, цензурованих раз в Капштадт, а другий раз міністерством війни в Лондоні, Англіяцям в Наталю зачинає усебіжати ся шасте. Вже вчерашній телеграма представляла акцію Булера в рожевий світл і доносили виключно про успіхи англійського оружя. Найновіший вест в театру війни просто ентузіазмує англійську публіку, котра доси чула лише про самі погроми Англіяців. Денеша генерал Булера в датою 21 с. м. доносить: "Генерал Варенз був цілий день в безперивній борбі з ворогом. Найгорячіша борба була на лівій крилі, котре посунуло ся о 2 милі наперед. З огляду на се, що в тій окресті терені грізні, не дасть ся точно оцінити, чи багато поступлено наперед. Однакь думаю, що наш вбійка взяли значний кусень дороги." Друга телеграма доносить: "Рано борба артилерії розпочала ся наново. Англіяці відповіли на стріли Бурів, а полена артилерії кинула масу шрапнелів на окопи ворога. Бурі мусили уступити з одного гора в віддати его Англіяцям. При кінці огонь Бурів ослаб, здасть ся черезь вичерпане амуніції. Говорить, що вже и на чальниці Бурів анеохочен." Трета телеграма: "Генерал Кларі и Гортс відступили наперед о 1000 ярдів [метрів] По довгий цілоднєвий битві, Бурі ще стріляли з армат, на котры Англіяці не відповідали. В наслідокь неудачи при послідній атаці на Ледісмет, між Бурами занеувало велике анеохочен. Вбій команди стріляли воднату и довбрі до упави війни, котре наражує житє тільки людей, безь виглядів на успіх.

Телеграми доносять дальше що Бурі скріплюють позиції на захід від Ледісмету артилерією и людьми. Окрімь того на півдні від мста усталили нову габіцію и скріпили окопи. Між Бурами велике роздрознене. Бурі бомбардують тепер мсто з нових 8-цалевих армат. Бомбардоване було послідніми днями дуже сильне, але не

богато пошкодило. Гарнізон мста вже знає про похід Булера и дуже добре чує голось англійської артилерії надь Тугелею.

Таймсь доносить, що оборонні рови, покинені Бурами, заняли Англіяці. Ворогь обсадив тепер пів колесомь позиції, на зидних сторонахь головному хребта гбрі. Англіяці старають ся розділити ворога на дві половини и займають укрите становенко о пів милі відь ворога. Варенз загнав ся аз далеко на захід. Тепер старає ся зближити ся з пеходною колоною, абы Бурі не могли вбити ся клиномь міжь обь части арміи. Слз зновь посує ся на захід, тогды Бурі будуть могли обійти его з заходу, бо их фронть розгасає ся о много дальше на захід, якь фронть корпусу Варена.

Вся англійська преса ликує, и уважає побіду Булера за річ цілком певну. Листе виступив факховий критик з Morning Post высказує свои сумніви и каже: Вести надходять з боєвища такь фрагментаричні, що мусимо ждати на кінець воєнних операцій, що мають на цілі увільнити Ледісмет, абы подати их перебіг и побачити натуру. Ню одна аз депеш не подає навіть ясно образу тых операцій.

НОВИНКИ.

— Русини! Памятайте на Руску Бурю в Новом Санчи и разбирайте скоро акції Товариства!

— Першй вечерниці сих масниц у Львові відбудуть ся дия 27 с. м. [в суботу] в компанях "Руском Бесіды" [Ринок 10]. Подовгіть пость та окупіт гейже весело в скопний танец! Хай кровь молодеча по довбрімь застою зновь заграв в жилах! Гейже весело в тій танец! Просимо часленю жити. Окремних запрошенє не розсилає ся, бо знаємо, що и безь того кождий явить ся на сю хвалку розривки. Початок о годін 8½, вечеромь. Вступ 1 корона. Стрй для пань візитовий, для мужичь вечерковий. — Комітет.

— З Бродів. Просимо всіх Веч. священиків повіт бродівського, шоби звелили при виборі 3 членів и 1 заступника комісії оцінювач для вибору особистого доходного податку в повіт Бродів, визначеном на дия 26 счня 1900, або особисто в старостві або письменно віддати свои голоси на: 1) о. Анатолія Долинського пароха Бродів, 2) о. Юліана Туркешанського декана и пароха в Поничів великій, 3) о. Івана Монголодовича пароха Дятковець, або на членів а на о. Николая Герасимовича пароха Більзевець, або на заступників. — Комітет.

— Изь Станиславова. В пятницу вечеромь вихав Преосвящені Андрей Шеніцкі на візитацію деканатів пстийського и снатийського; в суботу и неділю перебує в Печеніжках, в поведлох и в второк в Рожнові коло Руднич, в среду и четвер в Карлові. Дальшій плані візитаційний ще не означений. Мимо труду візитаційного аз такь прикрібь порь року, управу епархії веде самь Епископ.

— Що про бучу на концерт хору Славянским Про сю скандальну аферу розсужують ся польскі газети, высказуючи свои погляды. И най бы тамь собі писали, кобы лише не тькали руском молодежи народовецкого напрямку. А прим. Rusch katolicki пише, що вбій більшість демонстрантів становила народовецка молодежь. Супроти сего констатуємо, що демонстранти були самі Польски. Азь один Русин со сего турки не належав, бо Русини не мали найменш причини демонструвати. Такь прецьв позваляємо на концерти німецькі, чеські, жидівські та циганські, чому мали бы мы противити ся російским? — тимь паче, що концерт Славянском мая характер лише продукції музичнон штуки. Слз кому російскій певнє такь дуже милі, то не йде на концерт и не слухав их, коли туда не погнає его лише чисто музичний интересь продукції.

— Убийства зь любови допустив ся сими днями фінансовий стражник Чапран на народий учитель пани Козловскій в селі Бабичах підь Перемышлем. Вже відь першої стріли з пачкою Козловскою Чапран запалав пристрасною любовію, но она була на его обожана мовь лідь. Коли-ж на оковчане его освідчене любови и на просьбу о руку она легонько усебіжачуєсь, відь вбій "ч", вбій вимирив до нея карабін, выстрелив и повалив ее майже неживу на землю, а тоді влучнимь выстреломь відобразь и собі житє. Вбій умерь на місці, она тяжко ранена, але лікарі не тратять надії на подужане.

— Зь Коломыць пишуть нам: Зь нагоди Нового Року 1900 дало Літературно-драматичне общество при участі Коломыйского Бояна аматорское представлене. Відобразь була мьелодрама Гусакевича "Подобріє" при аккомпаніменті вйскован музичи 95 пехотного полку зь Станиславова. Гры аматорів выйшли підь кождимь взглядомь удачно. Зь признанієм треба высказати ся о грі пань Чубатівной, Кисилевскої, Колоніцкой и Куличевскої. Рівно и сбывь выпали знаменито, а сбывь п-ы Чубатівной просто пльняв слухачів. Публики явило ся значне число, такь що сцала тутешного "Сокола" була биткомь набита. По представленю дано жуяний образь, що представляв роки старий и новый, а обшла гость забавляла ся охочо

аж до блого дня. До кадрили ставуло 52 парь. — Заслуга, що "Маланчій вечер" удасть ся такь бездокорно, належить ся пром. Макарушчій, котрий яко режисерь посвятив в тей цілі много часу и труда, и о. Курпаків, що такь щиро заняв ся выученієм сбыву и хорів членів Бояна. Тожь підписаний Видьль складає имь и вєсь, що причинили ся, такь морально якь и матеріально, до звеличання руского знамени и руском штуки азь Коломыць, найсердечнішю подяку. — За Видьль літературно-драматичного общества азь Коломыць Юл. Пасальскій председатель и М. Верескій секретарь.

— Зь Львівскої Зорь. Дия 4 н. ст. лютого [в неділю] відбудуть ся в великій салі "Народного Дому" заходомь и власними силами товариства "Зора" у Львові, концерта в XXXIX роковини смрти Тараса Шевченка. Першій се разь рускій львівскій ремесляни почувають ся до обовязку публічно почтити память безсмертного нашего кобзаря. Якь доведьмоєсь, на концерті замість дотепершнихь бистівь представлена буде Тарасова могила, підь котрою лїрникь відобразь одну азь Тарасовых думь. Сподіємо ся, що публика зайнявть салю по береги, тимь більше, що частый доходь призначений на будову власного дому "Зорь" у Львові. — Обширнішю програму подамо небавомь.

— Зафрантований староста посол. Урядова Wiener-Zig. доносить, що придєлений до галицкого наместництва староста Едмунд Павроцький [бувшій староста в Гусатині и в Долях], посол до ради державной азь округи сьльскихь громад повбавь Доляна Калущ-Бобрка, тратити на будуче посольскій дієти, бо его дієти знавали судово ввритель. А в урядовімь дневнику оголошено се тому, бо незможне місяце перебування пана старосты-по-ла.

— Адвокат Краттерь перебуває все ще в шпиталі св. Лазаря в Кракові. Здоровлю его вже не грозить небезпечность, а рана відь кулі гоить ся правильно. Невдовзі буде вже могь опустити шпиталь.

— Чума в Кракові. Президент м. Кракова оголосивь вчора такую відову: "Дия 18 с. м. лучив ся в нашій мбій случай смерти д-ра Наполеона Костанецкого середь такь незвичайных прояв, що викликав в лікарскихь кругахь підозрєня, чи не вєсь се полова грізної заразы. Власть правительственный и мбій зарядили розслїджене причини смерти, и рбнчастію перевели взаимий средства осторожности. Зь чувствомь найвысшого удовлетворєня повбодили мешканців м. Кракова, що довершений всесторонній розслїд выказали ясно, що агаданый случай смерти наступивь не азь причини чумы и що нема причини до страху". Д-р Меруновичь лишає ся в Кракові до суботы, т. е. до послїднього дня відокремленя родины пок. Костанецкого.

— Дрбний вбій. Маршалокь красивый гр. Став. Бадені вихав на тижень до Радехова на ловы. — В Жовкві лютє епидемія диетеріи; в многихь домахь ложать по кілько хорыхь, а лучають ся и випадки смерти.

— Бідна вдова. [Н. Н.] в селі П, азь дому священничого, не маючи ніякого удержаня, віддала ся аваніо учительскому, абы в сей спосібь тяжкою але честною працею а работи для себе кавалчикь хлїба и выховати свою дитну. Однакь 9-лїтня мольна праця втрутила вь в тяжку и невылчиму хворобу: семирязовий выбухь крови прикувавь ее до дїжки, но мимо того тїгнєсь нечає трут до клясы, боляч ся, абы яко некаліфікована учителька не страдила в того кавалчика хлїба. Серце в жалю крає ся, коли подивиться на єи тяжке горе: помочи ніякомь, а яко особа интелігентна не має смблості відобавити публічно о ратуноч. Мы, Русини, бідні, але азь тов кождий має щирє и добре сердце! Пршу отже ласкаво дарувати, що я, знаючи докладно тов также положенє, смбю відозваться: Духовни и світська интелігенці! окаяжьть выразы Вашего доброго сердца дїломь, отрьть в Вашихь мізерныхь доходахь якуто такую лєгтню слєду біднов, смертельно хорова вдовичь учителька а Богь Вамь оторпєцє над-родити!

Вєс час-чєснє прошу ласкаво сю вєтку подати, а ласкавий жертвы присылати на имя подісаваного:

Петро Мокелита, парох в Сандічку п. Сянобк.

Мимо того, що зовна и рогать подорожков о 30% продає новды и матерачи по давнихь назкахь цїнахь, лєше спеціална робітня и магазинь постелєй ІОСИФЬ ШУСТЕРЬ. Львів, Коперника ч. 5. Цїныкка gratis.

До священничого Дому

— лише дозаряду господарства — готова пийти вдова середного віку, интелігентна и соціетна, розумюча ся на всякім господарстві, котра довний час в домі священничімь займала ся господарством, де через єя розумний зарядь був ввирцевий по рядок. — Ближша відомість у о. Іосифа Зацерковного, пароха Сахова, почта в місці.

Посмертня — — оповістки.

Максиміліан Копилянскій, секретарь суду в Будапєв, по довгий слабости померь у Львові азь 34 роцї житя. Похоронь відбуває ся нині, в. в. п.

Телеграмы „Дьла“.

Відень 23 счня. Керберь мавь дати провідникамь лївничь успокоючий вынесенє в справі розширеного обсягу дїлава чеського міністра д-ра Рескеа. Ресекь не буде мати ніякого впливу ані на справу личной натури, ані на справу "ресортной". Керберь мавь також дати рішуче запевненє в справі рішучи скликання ради державной.

Берно 23 счня. Вчра надійшло туть азь цісарской канцелярії рішенє, що поданє о аболіцію семи Чехівь обжалованыхь о демонстрацію, відкинєно и що они амнєстїи не одержать.

Прага 23 счня. Страйк азь кпальнихь угля ширить ся що разь більше. Робітники поставили слїдуюче жадає: вєсьмь годінний день роботы азь вчисленіємь часу на вїзд и выбзд; двайцять процентонє підвищенє платїв; заплата за шхту 4 кор. Властитель копалені відкинули тї жадає. Міністерство торговлє добровольно признало вєсьмь годінний день праці и тиждєсву выплату, що є моральною підпорою для страйкующихь. Вь фабрикахь вже зачинають відчувати бракь угля. Електричний грамвай в Празі повбодивь мбєску раду, що черезь бракь угля мусить завєстити рух. У Відні уголь выстарчить ще на 8 днів.

Париж 23 счня. Вчєр зачавь ся туть процесь противь 12 асумпціоністівь передь карною поліцією. Обжаловань заявляли, що не займали ся ніякими політичними справами, лише релігійними.

Берлін 23 счня. Прускій союми відбавь до бюджетової комісії законь в справі увільненя відь подійного оподаткованя осіб, посвдуючихь маєтки в Прусахь и Автрїи.

Переписка Редакції и Адміністрації

Ви. В. На вь Яв. Одержали, а вь Банку зробили увагу, що ще одинь купонь старшой дати доси не зреалізовано. — с. Св. вь По. Пс. редіката не звынилась, тожь прийдє ще 1 кор. — С. На. вь О. п. к. За. П. сей робкь одержало 10 кор. — И. Дз. вь Ро. азь Чит. прийдє ще 40 сот. 1. Ш. вь Су. Теперь вписано на сей квартал 4 кор. — А. За. вь П. Не можемо инакше, лишь такь якь до теперь. — А. Цв. вь Вє. Просьмо о присланє на сей мїсць 1 кор. 4 сот.

Надослане.

Д-р дентистъ М. Вікторъ

при ул. Каперника ч. 4. vis a vis Поважаного П. Миколаша выконує пльомбование и равне зубівь безь болю, штучні зуби способомь віденськимь, лїчать хоробы устной ямы, носа, горла и ушей. — Отворєний цілий день. — Репарація прїймає почтємь.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЬ

Оптики и Механики у Львові площа Галицка ч. 1, противь Банку Гипотечного на пльнатицяхь площі Галицкой

поручає вь великомь виборі и по цінахь найдешевшій: окуляры, цїсери, зьорметы, бінокль, дальновады, барометры, термометры, микроскопы, зьпы, компаси, реліскай, тасымь жарничий, пїоны, лїбелы, манометры и т. п. Урядженє двобіжковь електричныхь.

Всєй направка погоджують ся якь най-ошорше и найдешевше.

Оголошенє конкурсу.

Видьль Товариства Руских Жєнщинь азь Станиславоу пошукує настоятельни до вєдєня руского выховачо-наукового института дьвоичого вь Станиславоу. Зголошенє прїзв азь євандотвами укбиченыхь шкіль, або семінари учительского належить вносити найдальше до 1. лютого 1900 на руки предсїдательни п. Цурковскої азь Станиславоу підь ч. 33 ул. Казимирьска.

Станиславоу 15 счня 1900.

89 2-6

Интелігентна вдова

пошукує мбєца до заряду дому у священника. Адреса: I. S. poste restante Львов.

Жєницина интелігентна

займе ся кухнею и домоу при одій особі. Жертвує найширшу працю. Адреса: К Леонтовичівна, почта Рудка.

Казки БРЯНЧАНІНОВА

Переклав з російской на нашу мову

Любомир Селянський. Цїна 15 гр. Львів, 1899 р. Видало Р. Тов. Педагогічне.

ЦѢНИКЪ

Варшавскої фабрики цукровь десеровыхь

Адольфа Тершїтцъ

ЛьВОВЬ,

улиця Коперника ч. 12

зр. гр.

1/2 кїло цукровь десеров. разомь азь пуделкомь 1-

1/2 кїло кармельковь нач. — 50

1/2 кїло гербатник. мїшан. — 80

1/2 кїло самыхь чоколад. 1-20

Прїймає замовленя на всьлякї выробы цукровь, заводжующи ихь на означенїй часѣ.

ВЫРОВА ВЛАСНЫИ.

Фїрма христїянська.

5-10

При закупнї товарівь про-ймо пок-иковатись нашу часопись

Выдавец и одвѣтальный редакторъ Иванъ Белей.

Пашьр азь фабрики Черлянскон.

Зь друкарнї Институту Становиційского підь зарядомь Іосипа Данилюка.

Новість!

Для выгоды Р. Т. Публики и елегантно урядивь

ВИНЯРНЮ вь пивниці

вь котрій продаю ВИНА угорскї и австрійскї на склякки, чистї и природнї, просто азь бочки по 10 гр. 1/4 літра.

ТОРГОВАЯ ВИНЬ и РЕСТАВРАЦІЯ С. РАЙХА Ринокъ ч. 5 у Львові. 487 14-5

По відбиттю протоколу з останніх загальних зборів і по справданню з діяльності видбл, котрі прийнято до відомості, наступило справдання касієра. Оно виказало, що з кінцем 17 грудня 1899 було в касі враз з позбавленістю 182 ар. 43 кр. По справданню бібліотекаря ухвалено на внесення контрольного комісія абсолютну усташуючому видблви.

Відтак по короткій перерві приступлено до вибору нового видбл. В складі його увійшли: Кирило Гарана яко голова, Іванів Криловський яко заступник голови, даліше Іванів Музичка, Василь Нікоревич, Михайло Данилевич, Дмитро Шутка і Теодор Шевчук, а яко заступники видблви: Василь Гнатів, Лев Василь і Василь Поворозник. До контрольного комісії вибрані: Н. Вегун і Мих. Доскочинський. — Опісля видбл ухвалював ся з той спосіб, що вибрав: секретарем Д. Шутку, касієром Т. Шевчука, заступником касієра Якова Музичка, бібліотекарем В. Нікоревича, а контрольором М. Данилевича.

По виборах наступили внесення і інтєрєси. Одною з важливіших справ було заснованя фонду запозиченого з добровільних давань. Таки зараз на місяць зложено на початок 1 ар. 42 кр. Заснованя такого фонду показалося доконечною потребою, бо каса товариства, що складає ся з мѣсячних вкладок по 10 кр., ані в до сѣй части не заспокоювала тих частих випадків потреби такої підмоги, чи то на пржиток день-два, чи на дальшу дорогу яких одень-два ар. За-для досягненя сего цілі ухвалено також віднести ся з просябою до Хвалних Редакцій о уміщенє відозви в справ збираня добровільних давань. Вкінці ухвалено, щоб нов вибраний видбл зняв ся зложеньм товариства щадничого з членів маючих охоту ошаджати собі гроші.

НОВИНКИ.

— Філія товариства „Просвіта“ в Бродях подає отрим до відомості членів „Просвіти“ повіта бродського, що в поведблвх 29-ого н. ст. сѣчня 1900 відбудуть ся місячні збори членів філії „Просвіти“ в Бродях в сали „Рускои Бесѣди“. На порядку деннім: 1) Наше положенє економічне а каси Рафайзенів. 2) Поученє о книжочках „Просвіти“. 3) Поученє о електриці 4) Роздѣленє насѣня і інших предметів з мѣся селян дорогою львованя. Початок о 10 годнів рано. — За видбл філії Скобелівський голова, Герасимович секретар.

— Видбл повітового Союзу крамарского в Борщеві устроє дн 2 лютого 1900 в домѣ читальн в Борщеві о годнів 12½ з полудня вѣче економічне крамарске. О годнів 10 рано служба Божа в церкв. Порядок денній: 1) О кончечности сполученя крамниц в повітовий Союз крамарскій, о его цілі п-о зложеню гуртового скелену з товариша селянскими крамарскими в Борщеві на удѣлах по 10 корон. 2) О потребі солідарности народу в справах економічних. 3) О потребі довіри народу в свои сили. — Урашає ся зяті запрошенє з собою, вѣче у сѣбє всеродно оголошеніє і заохотити до складаня удѣлів. — Борщев в сѣчни 1900 р. О. Николай Семенович голова Союзу крамарского, д-р Михайло Дорундзяк заст. голова „Нар. Дому“, Максим Рудий начальник Нар. Торговл в Борщеві.

— До всѣх громад судового повіта гвездичного! Дн 27 н. ст. сѣчня 1900 т. є в суботу передь ся. Петром в зєригах відбуде ся в Баличів в сали читальн „Просвіти“ вѣче. Обговорювані будуть слѣдуючі справи: 1) Ситуація теперѣшня 2) О касях Рафайзенівських. 3) Поясненє закона о комасации ґрунтів і спільного посѣданя матку. 4) О рєвірах водних. Заповнѣть також наш В. посол д-р Окуєвський, що прибуде на той денє зати справу нѣз свои діяльности посольско. Початок вѣча о 10 годнів рано. — Тим Войнаровський.

— Артист-спѣвак Пань Филипп Мишуга зложив в дирекції академічного гімназія для убогих учеників сего заведеня квоту 100 корон. За сѣй щедрий дар складаю сям прилюдно Високопозвожаному Добродѣви найсєрдечнѣшму подяку. — У Львові дн 23. сѣчня 1900. Едвард Харкевич директор ц. к. академ. гімназія.

— Зновь одно самоубійство польского патріота-банковика! Вже почали слухати вѣстки о славних галицких „панамках“ в рѣвних інституціях „народових“, а част, гарантія і рѣши „комітєти ратушников“ затерли були вже на хвиль спомини „критичних дѣл“ минушого року, коли то рѣвни каси і інституції лѣнали одна по другій, а директори і видблви, ратуючи свою „честь“ і шкѣр, глядали спасеня або в революцеров кулах чи в отрун або в утечи до Америки. Здавало ся, що атмосфера занемицена „наетою“ і нишній „промислом“, вже очистила ся, а Поляки, скомпромітовані в краю і заграницею, потраплять витягнути з сего пауку, будуть добре даватися на пальці директорам і касієрам, та й не повторять ся горючий голосні „панамки“ і сенсацийні самоубійства. Але ось — чи не наступає те пер „друга серія“ чорних образів на тлѣ „панамки“ і „панамки“?

Вдѣ кількох дѣл кружила по Львові погодока, що директори одної львовской інституції фінансово „вибѣв“ кудись зб Львова. За-для сего, що Львов в досвѣду

привик уважати вибѣди директорів банкових за „wujazd bez rownotagi“, тому і тепер публична опінія дуже занепокоилась. По тѣй причині лозил ся в Przegląd'a по татка, що вибѣд згаданого директора не стоить в звязі з фінансовими справами і великій поголо ки о утечи директора неосправданій. Потягу тую повторили і инші польскі дєвняки. Однак маючі Топи прийшли сѣ „комуні ат“ з недовером, підозрѣваном, що щось мусить бути „faul“... І ось вѣчера виказало ся, що упередженє до „вибѣд“ директорів банкових є оправданє. Іменно вѣчерній телеграма привєсла до Львова сенсацийну вѣсть, що директор, Задатковський банку [Bank zaliczkowy] Франціск Кучинський революцерово кудись відбрав собі жите в Рашеві з готелю „Имперіал“. І зновь прибула одна морга галицко-польских самоубійників, що их „фінансов“ загнали в сару землю... Фр. Кучинський був від десяти лѣт директором „Задатковського банку“. Як кожній директор польских банків, так і він був знамий у Львові з „директорских кружках товариських“, був членомъ многих товариств та інституцій, в „колѣ літературн“ був скарбником. Числив 42 роки жита, був відбѣм і пошнивъ одного сина, ученика гімназія.

Коли розбігла ся неспокоюча погодока про „вибѣд“ Кучинського, другій директор банку Теренкович зазначив, що Кучинський вибѣв ще дн 7. сѣчня до Кракова в яких інтересах. Коли ж погодока вже виразно о „утечи“ Кучинського не затихала, затєла графувать Теренкович передчєра до Кракова питаючи, що дѣє ся з Кучинським? З Кракова надѣшла відбѣда, що він вибѣрає ся з поворотом до Львова. Тимчасом вѣчера рано прийшла телеграма від і лїції в Рашеві, що Кучинський відбѣв слѣдом Виктора Биджевича, Крижановского, Вітославского і инших.

За причину самоубійства Кучинського подають польскі дєвняки клопоты фінансові. Ступив ся відбѣ, як і инші, на хистку дорогу і бавив ся також „в пауту“. Перед кількома роками купив вѣдѣ правительств мѣстечко Бросток [Brzostek] коло Пільна в заходній Галичині. В тѣй цілі продав у Львові свою рєзидєнцє вартости 15.000 ар. і з тѣю сумою купив ся до купки Бростока враз з кількома спільниками з родним своим жьиком [з Пайгертів]; для себе набув вѣдѣ четверту част мѣстечка. Розумѣв ся, тѣ спільники-фінантісти так само мали за що купувати, як Кучинський. Дѣшло до того, що Кучинський самых процентів мав платити звыж 15.000 ар. річно... Ратував ся як мѣг, зарывав, де удало ся, чтобы новими позичками латати старі дѣри. Довга его дѣшла до суми звыж 230.000 ар., на пенсію синами є кондикты, а на всекѣ протесты Позича его в банку стала ся неможливою, а що ка деція его директору кончила ся, передчував, що не выберуть его поновно директором. Недавно жалував ся передь директором Теренковичем, що заходить в таких прикрѣх відносинах, що — мусить застрѣлити ся. Оже звязав ся „комітєт ратушников“, котрий на случай невыбору Кучинського директором мав виробити ему посаду урядника в „Задатковському банку“ [розумѣв ся з добром платнею].

Кучинський надѣв ся в Бростку наїти копальню нафты, а геологич [чи не тѣ, що Щепановскому знашли утол в Миш-ні?] ручилі ему, що се друга Східниця. Гановерке товариство зробило було з ним контракт і ладило ся до верни за нафтою, але з послѣдних часах доводило ся, що гал. Каса шад-ча мав зліцитувати Бросток, отже збравло контракт.

Самоубійство Кучинського наразило деякі інституції і приватні особи на страты. Кружати поголоски о полиненых нимъ грубых довгах; також „коло літературн“, де небажач був касієром, мало утратити кільканадцять тысяч ар. а Słowo polskie жадав висѣдленє сего справу, бо „опінія публична дучи сумий відносини фінансові покійника і трагічний его конец в сѣю інституцію“.

На вѣст о смерті Кучинського збѣрала ся в „банку залічковий“ комісія рєвізійна і переглядаючи біліє т. р. рахунки мала наїти „всє в порядку“. Директорами сего банку є ще д-р Адам Чижинський і Володєслав Теренкович, а заступниками д-р Алекс. Лєсевич і Гвидом Ручинський. Урядників є 7. На нині скликано надзирочу раду, а на 31-ого с. м. загальні збори. — На похороні Кучинського вибѣв до Рашева его брат, инспектор зєлєницѣ зб Львова.

— Зь Тернополя. „Руска Бєсѣда“ в Тернополі устроє в дѣях 4 і 11 н. ст. лютого в своих комнатах вѣчери з танцями. Стрѣй для пань візитовий, для пань балеовий. Вечу вѣдѣ особы 2 кор., відбѣ родин з 3 особь 4 кор. Окремимъ запрошенє не розєслає ся.

— В справѣ бучѣ на концерт хор Славянского був вѣчера російскій конзул К. П. Пустошкін у намѣстника гр. Лївнєского. Як доносило „Галичань“ — намѣстникъ высказав жалє по причині тон аферы, заявив, що польска есублїєнбѣт „зєвѣсть не симпатизує з демонстрантами“, она „обуреана их динимъ выступом“, та що виновники будуть покарані дисциплінарно. „Галичань“ конєстатує, що 22 демонстрантѣв [межи ними і „Полковникъ Мойсєєва закона“ зь Росіа] засудила поліція на гривну по 5 ар., пригадує факт, що коли в часѣ славского ювілєя на т. єв. „академія“ в сали „Народного Дому“ академикъ Юл. Яворскій лише крикнув зь галєрии одне слово „Туча!“ полі-

ція засудила его на арѣшт і виключєно его з львовского університету. Вкінці той дєвняк нутє „слухи“, що польска демонстрація на концерт Славянского мав дати причину до дипломатично версикси межи правительствами Р. сѣи в Австрія.

— Охорона літературно власности в Австрія. Австрійскє правительствє розбєрало до всѣх академія наук і літературных та дєвнякарских товариств зь цѣлѣю Делатичній запитанє: чи Австрія мав приступити до бернєвской конвенції що-до охорони літературно власности передь платінтами та передруками і передруками.

— Заряд праского Narodnego divad'a заангажує п. Ал. Мишугу на гостаний виступи через три роки. Вже зь початкомъ цѣвня п. Мишуга вѣде до Праги і зачне свои виступи. Условн контракту дуже користний для славного нашого спѣвака.

— Нємцѣ-колоністи зь вѣрѣвского повіта емігрують до Познаньщичи. Особливо горлячо прок-нула ся сѣє еміграція послѣдними часами. Коль нїсти продають зь піддарю свои посѣлости, а купуют их мѣсцеві Мауры. Також капцѣ та костелы хотѣли поиродати, а грѣшми подѣлити ся, але на се не позволивъ видбл повітовий, уважаючи костелы за власнѣсть тѣх, котрі закупили колонію, сѣ-б-то мѣсцевых Маури.

— „Takiej stacyi niema“ — або верх урядово зухвалости. Зь краю одержуємо таке писмо: Дн 14. сѣчня 1900 о годнів 5½, ра но прийшов я на стацию в Любачеві, чтобы купити собі білет і о годнів 5-52 поїхати до Перемішля. Коли вже всѣ люди купили собі білєты, приступаю вѣбѣти і я до каси та й кажу: „Прощу о білет до Перемішля“. На се пытає мене панок в кондукторскій білєт, що продає білєты: Dokąd? — Повтаряю ще разь дуже виразно: „До Перемішля!“ „Takiej stacyi niema!“ — „Акъ то?“ питаю, а дѣ-ж дѣла ся? Таж я що-біно вѣчера з-вѣдѣтамъ прїхавъ!“ — „Groszę mówić do mnie po polsku bo tu język urzędowy tylko polski lub niemiecki!“ знероцѣв панок до мене, показуючи на машинку до естемплєваня білєтѣв, мон-бі тамтє справдѣ були выписані закони о урядовій мовѣ. „Мене“ кажу „не обходять ваші розмованя о урядовій мовѣ; дайте менѣ білет до Перемішля!“ Тодѣ панок втягнув на голову червону шапку і до мене: „Groszę pana, czy pan nie widzi, że ja urzęduję? Ja pana potrafię nauczyć!“ — „Тож як-раз дайте менѣ білет, бо на се уряд-“ — сказыв я і положив на вѣбіт 2 кор. і 6 сѣт, належнѣсть за білет в Любачев до Перемішля. Та розлюченый подкасієр Рудольф Гіппманн [сє єма того політикер] зачав далєше верєцати, що „język urzędowy polski i niemiecki“, грозили, що відбѣ мене „nauczę“, і в спосѣб прєстачіи по-над мою голову продавав білєты другимъ подорожникам, мене поминаючи. Трєвало то з 10 минут. За той час надѣшовъ поїзд зь Рави руской, а я стою далєше при касѣ без білету. Коли-ж я таки не відходив від каси і домагав ся выдѣти білету, изивъ той панок зь червоної шапочкѣ, Bahnaufseher а тепер касієр, свєтєлѣц наперу до рук і крикнув до мене: „Jak się pan pakuje?“ А то що? думаю, буде проголош? Не хотѣчи зь нимъ говорити а і не боячи ся того скарпного урядника, положив я ему свою легітимацию передь очи та й кажу: „Прочитайте!“ Але закурѣченій політикъ зєлєвничє верєцав далєше: „Pytam się jeszcze raz: jak się pan pakuje?“ Коли ж я зєверувъ его увагу, що в легітимациі выписано вѣрно і докладно мое имя, тогдѣ доперва записав собі мое имя і выдѣв білет до Перемішля, котрѣ передь кількома минутами вже не було на землі.

Отъ до чого у насє вже не доходитъ чого то у насє вже не позволяє собі перші дѣшнї панок в урядовій шапчє! на що то вє не пускають ся такі Гіппманы! Сє жь нині буде тємєнтѣмъ для всѣхъ подорожників Руських, як мають поступати собі зь такими Гіппманями та зь якѣи мовѣ домагати ся выдѣти білетѣв. Бо що сєй панок на такє відзѣжѣв ся, то і посянє собі хибѣ тымъ, що о его уха рѣдко обиває ся руска мова, хочє ачєи немало Руськихъ подорожукъ зєлєвничєю. Коли жь відбѣ такихъ выбрїковъ позволяє собі часто, то Дирекція повинна его причини і поучити, що нѣб не для табакі, але табакі для носѣ. Впрочѣмъ я о тѣй цѣлѣ асѣръ повѣдомивъ Дирекцію і зажадавъ укарания горячєго політика.

Подорожний. — Вплывъ жьночєи краси на верднѣтє судѣв прїсѣглыхъ. Почутє справєдливости та вымѣрє асѣлужєной кары, змѣкли мовѣ вѣбѣ вѣдѣ жьночєи краси в процесѣ пєтер-бурскєи панєонєткѣ Анны Коновалової, жєнщини пєзвѣщѣной краси, якій відбѣує ся єми динимъ перєхѣ судомъ прїсѣглыхъ вѣ Петербурѣ за убїєство, якого догугала ся Коновалова повѣлѣвши задушити своего мужа шаурѣмъ відбѣ корсєту. Обѣ Коноваловѣ походили зь російского мужицтва, але она, заидяки своей незвичайной красѣ, зєднала собі ласку у павків зь найвысшихъ кружѣв російской аристократіи і стала панєю, а єи мужъ лишнѣ єи далєше хлопѣмъ. Сє компромітувало єя вѣ очѣхъ коханѣв, тому і пѣбула єа мужа-хлопа. Хочє слѣдствѣ по-ліційно-судовѣ доказувало наглядно єи вину, прїсѣглы узбѣвляли єя, улягши чарамъ єи краси. Але такий несправєдливій судъ обуривъ публичну опінію і прокураторъ почувъ ся прїнесєннимъ зажадати касациі сего процесу. Говорятє, що Коновалову найлїше оборонили пропозиції супружѣ, якї мала по-борити судамъ прїсѣглыхъ...

— Нова выправа до пѣвнѣчного бѣгуна. Слава і поводженє подорожника Ханзєна не дає спокѣи многимъ людямъ, що хотѣть також прославити ся в розєлѣдуваню тайн арктичного свѣта. Андрѣ, що пустив ся в балѣнѣ у вѣтчану вѣвчѣхъ морозѣв і лєдѣв, зѣдѣть ся вже давно ексєгонивъ на євнѣжнихъ поляхъ підѣ бѣгуномъ. Та сє не відстрашує нишнихъ жадамъ славы людей відбѣ безбєзпєчнѣхъ под-рожей в край підбѣгуновий. Теперъ власнє барнѣ Голь в Штокгольмѣ прїготовляє подорож до пѣвнѣчного бѣгуна. До сєй выправки запрошенъ відбѣ пѣтьохъ чєлєхъ на два роки. В права вѣрушити на євнѣжнѣмъ урядженѣмъ кораблѣ в черни сєго року зь одної пристани в Норвегії. Зь-вѣдѣтамъ поєрнє в сторону Алєксандровска, моря Карєкого, розєлѣдѣть єсє Лєны і перєзимувъ на пѣвнѣчи Якутска. Тамъ зєосмотрѣтє ся вѣ помѣ до таєсна сѣвей, вѣ оленѣ і якутскій копѣ та вѣ жинѣ вѣбѣ і зь вєсєню 1901 р. удѣсть ся далєше на пѣвнѣч. Зь початкомъ марта 1902 р. чѣсть выправки удѣсть ся сѣнямъ, запряжєнимъ пєзям, на островѣ Новосібірскій і тамъ урядѣть склѣдѣ пѣжѣв. Сєєа частъ выправки або вернє в сторону рѣки уєтѣ Лєны, або злѣтити ся зь прочими товаришамъ, або зачєкає на нихъ, чтобы вже разомъ удѣти ся на пѣвнѣч.

— Д-р Ян Сєканіна зь Перєгінєсна прєстєує:

„Поважана Редакція „Діла“ в Львові.“

В Вашій поважаній газєтѣ ч. 291 з 30 грудня 1899 (11 сѣчня 1900) знаходѣть ся єспрєставєнє моєику уміщенїє в 289 ч. „Діла“ дѣвчачѣи причині, для якихъ СС. Служєбницѣ мусѣли із Перєгінєсна выхѣти. Позвав ціла допнє прѣдєставѣє єю сѣразу в несправдливѣмъ сѣвѣтѣ, то упрѣваю на підєсѣгѣ 19 закону пєчѣта умістити в Вашій поважаній газєтѣ, в цілі выписанє правди, наступуючє єспрєставєнє: 1) Нєсправдо єсть цілѣмъ, що я вносѣ на нихъ донєсєнє до вѣстѣй, або в загалѣ уєкаржуєв ся, або ужалєв ся на нихъ прѣд камємъ. 2) Рівно тє неправдо єсть, що комісія з поштовимъ лїкарєм, за мою інтєрвєвѣ, або з єної причині в Перєгінєску в тї справѣ відбула ся. 3) Із-за-того вєзгалѣ несправдо єсть, що СС. Служєбницѣ в насѣлѣдѣ моїхъ махінацій мусѣли в Перєгінєсна выхѣти. 4) Натомістѣ правдо єсть, що я прѣтѣ СС. Служєбницѣ, мѣмо того, що я займѣв ся прѣтѣзѣзаконнимъ лїчєнємъ т. єв. по нїмєцѣи „Kurpluscherei“, нїколи не виступавъ, позвав вєзгалѣ нїколи матєриальнихъ стрѣт чєрєзъ нихъ на повнѣ-єв, ані тѣжє не мав єи обѣвѣти ся. — Д-р Ян Сєканіна, Перєгінєсно 20 сѣчня 1900.

— Нарѣда надѣ похоронѣмъ гр. Льва Толєстого. Хочє гр. Толєстой выздоровѣвъ уже зь послѣднѣи своихъ вѣдуги і працює далєше надѣ розєзѣтѣми літературнимъ творамъ, то мѣмо сєго москѣвскій матрєполїтѣ відбѣує вѣраду в Пѣвдѣносєвѣмъ, обєрїпрокураторѣ є. є. синоду: якє єтановнѣє мавъ знаяти російскєє духовєствѣ на єлучай смєртѣ гр. Льва Толєстого. Она єкѣнєстатуєвали, що поважаній рѣмѣніє прѣстѣавѣ бѣти члєномъ православної цєркѣвѣ вѣчє чєрєзъ сѣмѣ фантѣ написаня повѣсти „Воскрєсєніє“, дє дїскрєдѣтє та понижує повагу православної цєркѣвѣ чєрєзъ дуже неспрїхильну харѣктєрнє-і-ку Пѣвдѣносєва вѣ сѣбѣ Толєстого. Однакъ зь огляду на ширѣкѣ ємїпатію, якѣ Толєстой зѣдѣвѣвъ сѣбѣ, і то не лишє сєрєдѣ російскѣи інтєлієнці, але також сєрєдѣ прѣстѣо-людѣ, о а дєстѣйниє згѣдали ся на тє, чтобы православноє духъ вєсѣствѣ зѣзѣло учѣсть вѣ євєнтѣальнѣмъ похоронѣ Толєстого і відбѣало єму послѣдну прїєслугу пѣбѣла формѣ цєркѣвнѣного обрѣду похоронного.

— Малєнѣий дѣвчѣгѣдѣ. В сѣлѣ Мѣстнѣчѣхъ [москѣвского повіта] уродѣла ся ємнѣ дѣвчѣ дѣтѣна, котра на рукахъ мала 24 пѣль-цѣв, на вѣждѣй рѣцѣ по 12. Сѣ пѣльцѣ такѣ були розѣвѣщєнѣ, що межи змѣчѣнимъ пѣль-цѣмъ вєрєстѣли нїшѣ, грѣшнѣ слабѣше розѣвѣтѣ. Очѣи, навѣть амѣжѣ на очѣи у сєго дѣвчѣгѣду не було. На мѣсцє носѣ вырѣбѣ малєнѣйшѣ гузѣ, нѣбѣмъ лѣсковий горѣхъ, але бєзъ дѣрокъ вѣдѣрѣвѣхъ. Зѣмѣть уєтѣ була цѣлѣкомъ єкругла дѣрка. Нїшѣ частѣ тѣла були прївнѣжнѣи, мовѣ у здоровѣи дѣтѣни. Сѣй пєдородѣкъ живѣвъ кільканадцѣ годнѣв, а навѣть бѣвѣ охрєщенѣи. Мѣта сєго дѣвчѣгѣду вєзгалѣ не мавъ шѣстѣ до дѣтѣи, бо зь чѣти-рохъ дѣтєрѣшнѣхъ єдиї родили ся неживѣи, инші умирѣли по кількохъ годнѣвахъ.

— Дрѣбнѣй вѣстѣ. Дн 30 н. ст. сѣчня о 8 годнѣхъ вѣтерѣмъ відбѣує ся в гр.-кат. парѣ-хіальнѣй цєркѣвѣ в Чєрѣвѣцѣхъ вѣпчанє п. Пєтра Гривновского, ц. к. профєсорѣ учительскѣи сємїнарїѣ в Крєвѣ [Галичинѣ], зь пѣвнѣю Бєгєнією Лєвнєскою, учительскою в Богородчанѣхъ, дѣнькою бл. памѣтѣ Павла Лєвнєвского гр.-кат. парѣха в Мужилѣвѣ, пѣвнѣю пѣдѣвѣдѣной і Марїѣ зь Сѣвєрѣнѣцѣхъ. — Зь арѣштѣвѣмъ мѣнуєи субѣтѣи у Варшавѣ 36 учєнѣкѣвъ гімназіѣ вышѣєно на волю 31, а 5 задержѣно вѣ цѣдѣдѣлѣ. Причинѣю уважєнѣє було належнє до тайного товариствѣ. — Почєстнє горѣжѣлѣстѣю надалѣ рада [жидѣвска!] мѣста Турѣя повітовѣму маршѣлковѣ Броу Осуховскому і нѣтарєви Артурѣви Пєндѣраєкому. — На улицѣ Личѣ-ковскѣи згубѣла вѣчєра дѣвчѣ пєрѣвѣжѣи мона-хѣи назѣ зѣбору Пр. Д. Марїѣ поєчѣю зь 117 ар. — Вѣ заведєнѣ газѣтѣмъ у Вїєнѣ-Нєй-штадтѣ [чѣдѣ Вѣднѣмъ] вѣбѣхъ прѣдѣчєра фанъ і знїшнѣвѣ цѣлѣкомъ два вѣлѣкѣи буднѣкѣи; на шѣстѣ зь людѣи нѣхѣго не потерѣвѣвѣ. — Австрѣ-угорскій банкъ отѣвѣєвѣє єю ділю в Коломиѣ. — Кураторъ варшѣвского науко-во-го округа В. Лїпнѣ померѣв в Нѣуєгєз вѣ по-дѣвѣсѣй Франціі. — Повѣтѣи видбѣть вѣ Тѣрнѣбжєгѣ зѣвѣтѣ повѣтѣи мѣта на вносєєвѣ одного зь сєлѣнѣ; крѣмѣ того видбѣль ухѣвѣ

при ул. Красницких ч. 5.

ЗАМЕЧА: Пора ночна часанты ся вёда 6 гадныя вечаромъ мадзіне ц. я. вехъннцъ держанной при уз. Крэднцнхъ ч. 5. де 6 годныя 59 мнұть рано. — Бюро инфор-

ЗАМЕЧА: Пора ночна часанты ся вёда 6 гадныя вечаромъ мадзіне ц. я. вехъннцъ держанной при уз. Крэднцнхъ ч. 5. де 6 годныя 59 мнұть рано. — Бюро инфор-

Письма зъ краю.

Зъ Яворова. [Нова церковь. — Відно-
ва церкви сс. Василіянъ. — Амурское пред-
ставленіе ученицъ школы коронкарской. —
Полскій „Соколы“ въ Яворовѣ а Русины. —
Мѣскіе школы въ Яворовѣ.]

Якоесь случайно пришлось мнѣ пере-
ѣздити черезъ мѣсто Яворовъ. А по я тамъ
не бувъ уже кілька лѣтъ, тому бувъ ціка-
вий, якъ виглядає теперъ Яворовъ зверху и
внутри. Розумѣясь, бувъ я сильно удивле-
ний своими попередними немилыми враж-
дями, але все-жъ не була виключена и та
можливість, що таки зможу найти якийсь
новости. И дѣйстно симъ разомъ я не завізъ
ся въ надѣяхъ.

Уже зъ далека, вѣзджаячи до Яворова,
завважавъ я якийсь величавый копулы. Не
вже-жъ се нова церква? — думаю собі. Але
въ сѣй хвилі насуулаєсь мені гадка: якъ то
въ Яворовѣ на мѣсці старон, дряхлоп, дере-
вяная церква, и то за пару лѣтъ? Тажъ
се коштує грубій тисячъ!... За часомъ вѣ-
хавъ я до мѣста Шляхъ вѣзъ по-при церкву.
И що-жъ представилась мнѣ очамъ? Вели-
чавый дѣмъ божій о пятьохъ копулахъ, кры-
тыхъ бляхою и зашпиченыхъ гарними золоче-
ными хрестами. Руштованя навигу церкви
вказують, що она ще не скінчена, але все жъ
за рѣк-два буде готова. Се справдѣшны окра-
са мѣста Яворова и цѣлого повѣту. Водъ мѣ-
щанъ довѣдавъ ся я, що здвиненіє сен цер-
кви — то головна заслуга пароха о. Левиц-
кого и сеніора церковного братства п. Григо-
рія Щирби, що дуже ревно займає ся будо-
вою сего величавого храму. Водѣмъ казали
мѣщане, що богато имъ помогла въ будовѣ
рада мѣска, котрой начальникомъ є п. Пааръ,
жертауочи на церкву десять тысячъ, а позн-
чаючи двадцать тысячъ, котра то сума має ся
безпроцентно сплатити въ десяти лѣтахъ.
И отъ початокъ готовий, а прече при помочи
божій якоесь скінчить ся...

Коли вже говорю о церквѣ, то годъ не
згадаи про монастирскую церкву сс. Василі-
анъ, котру сего року наново помальовано и
вкрито бляхою. Сеса церква, якъ и взагалѣ
цѣлый монастирь зъ великимъ огородамъ,
причинаєсь дуже до окрасы мѣста.

Ринокъ мѣста досить гарный. Свято.
Мѣщане стоять гуртами та гуртять обѣ сѣмъ
ти обѣ тѣмъ. Првстуваю до першого лѣшого
гурту мѣщанъ и своимъ змычаніємъ пытаюсь
про новинки та взагалѣ про відно инъ яво-
ровскій. Мѣщане дивились на мене зъ-коса,
якъ звичайно на чужинця. Опѣсля всмѣлили
ся и розгазавши де що цѣкавого, запросили
мене на вечерѣ на „представленіє“. Я мамю
дальшюя дороги мусѣвъ лишитись въ Яворовѣ
до вечера, а амурскій представленія теа-
тральны дуже мене займають. Говорили мѣ-
щане, що водѣ кількохъ лѣтъ нѣтує въ Я-
воровѣ школа коронкарка. Ученицями сен
школы то самі дѣвчата мѣщанъ, що покѣн-
чили видѣлову школу яворовскую. Они то на-
въ мали спробувати своихъ силъ въ аматор-
скомъ представленіи. Рускій дѣвчата, мѣщан-
ки, мали нинѣ полисуватись передъ числен-
ною публикою! Пытаю ся: хто головно зани-
має ся сего школою и инѣшнымъ предста-
вленіємъ? Відповѣдають: нашъ бурмістръ п.
Пааръ. Водъ не шадить на сего цѣль нѣ сну,
аѣ гроша. Я, зацѣкавленный, дождаю ве-
черка.

По дорогѣ случайно стрѣнувъ я своего
давняго знакомого и сѣй завізъ мене до дому
польского „Сокола“. Мене се дуже здивувало,
зъ-вѣдѣи мѣбъ вати ся такъ скоро въ Яво-
ровѣ „Соколы“? Полякѣвъ зъ-рѣдка, а вони и
гарный великій будынокъ мають, и свое ка-
сено, а Русины, мамю великого числа интелі-
генціи и свѣдомого мѣщанства, не то не ма-
ють „Народного Дому“, якій бы бувъ велими
потребный на теперѣшній обставини, але на-
вѣтъ нема нѣ руского касена, де бы могли
обговорювати справы народны. Одинока ча-
чальна „Провѣствы“ истнує для мѣщанъ, и то
на передмѣстїи. Мимоходомъ какучи рускихъ
мѣщанъ затыкають до „Сокола“.

Але вертаю до вечерка. Гостѣ почали
сходитись и за малю повѣ годинки велика сала
заповнилась сою до берега интелігенціею, а по-
заду стояли мѣщане и селяне. Подносилъ ся
куртина. На естрадѣ стоить повколосье дѣ-
чатъ, около 16, въ народныхъ строяхъ. На
передѣ мѣщаньскіи дирѣнтѣ Ив. Харамбура.
Почали сѣвѣати „Де сѣрбиолентый Славъ пле-
ве“. Сѣвѣвъ бувъ чудесный. Руска пѣсня зро-
била на мене сильне вражѣня, а просто не
мѣбъ начудуватись, якъ тѣ дѣвчата за корот-
кій часъ, и то подѣ дирѣнтурою дяка, мо-
гли такъ добре выучити ся. Але жъ бо то и
дякъ! голосокъ якъ у соловейка. Солово
сѣвѣвала одна зъ мѣщаньскихъ дѣчатъ зъ та-
кимъ энтузіазмомъ, що мусѣла повторити.
Оплескамъ не було кѣнца. Здалось бы зана-
ти ся самими дѣвчатами и не дозволити, щобъ
такіи голосѣ марувались. По сѣмъ відограла
тѣ самі дѣвчата народный образокъ зъ ма-
зурекского житя, [забувъ я заголовокъ] въ трехъ
водселонахъ, а подѣмъ наступилъ образокъ зъ
народного руского житя „Завѣченныя Юрко“.
Трохи вражало, що роль мужичка грали
дѣвчата, але въ сѣмъ случаю мусѣвъ
увѣзглядити, що въ представленіи лише сама
школа коронкарка брала участь. Дѣвчата
говорили на сѣдѣ дуже гарно, чисто народ-
ною мовою, безъ примѣшокъ польсков, якъ
се буває по мѣстахъ, и, якъ на першій разъ,
хорошо выважали ся изъ своихъ завдачъ. Голов-
ну заслугу въ сѣмъ лѣтъ треба признати п.
Маренинѣй, яворовскому профессору, що за
короткій часъ такъ добре выучивъ дѣвчата
трудныхъ роль. Некай се буде ему заохоту
трудитись для частѣшнихъ аматорскихъ пред-
ставленіи. [Одно дуже разило, що аѣшѣ были

ки въ Бельгін. Розширена страйку вже
нѣтъ не можливе, бо окрімъ кількохъ мен-
шихъ копалень въ захѣдній Чехи и кіль-
кохъ шахтѣвъ въ Остравъ, де працює дуже
мале число робѣтниківъ, робота всюды завѣ-
шена. Нинѣ-завтра и та рѣшта може приду-
жити ся до страйку. Нинѣ страйкує: Въ ра-
йонѣ Острава-Карвинъ до 25.000 робѣтниківъ,
въ захѣдній и півночно-захѣдній Чехи 18.000,
въ Кладѣвъ 10.000, разомъ 53.000 людей.
Мѣжъ страйкуючими панує вадрцева солідар-
нѣсть и дисципліна.

Зъ огляду на небувалу досѣ въ такихъ
розмѣрахъ въ Австрійи появѣ, не безъ користи
буде придивити ся ближше, якъ то люде ма-
ють на сѣбѣ сѣй страйкъ и всѣ его умѣий
наслідки. Въ копальняномъ окрузѣ Острава-
Карвинъ, мамю шѣсть масшѣбныхъ влас-
тѣлѣвъ копалень: Камеральна дирекція ако
управительска копалень архикнязя Фридриха,
Ротшильдъ, зельзеница Фердинанда, гр. Ла-
рише, братя Гутманы, гр. Вильчекъ. На дохо-
ды тѣхъ шести людей працює 37.535 робѣт-
никівъ: Архикнязь Фридрихъ, наслідникъ ма-
еткѣвъ архикнязя Альбрехта, належить до
наймастѣйшихъ людей Европы; у Ротшиль-
да, ковъ и поны качають ся въ золото; Виль-
чекъ грає у Відна великого мецената шукки
и на тѣмъ поли розкидає се, що заробить
працею своихъ робѣтниківъ. Тѣ люде не хо-
чуть нѣ на повѣ години робѣтникамъ скоро-
тити робочого дня! Зъ одного боку мамю
туть людей, до котрыхъ жура о хлѣбѣ, о
завтра, нѣколи не мала приступу, котрі опѣсля
выбору могли уживати всѣхъ утѣхъ житя. По
другѣмъ боцѣ стоять робѣтники, котрі денъ за
денемъ, рѣкъ за рѣкомъ, навѣтъ генерация за
генерациею спускають ся до ями и нѣколи
не знають, чи выйдуть живей, чи яка лиха
пригода подѣ землею не выратує ихъ водѣ
собачого житя. И та нѣма робѣтничка маса,
о котрой свѣтъ нѣчого не знає, она вытворює
тѣ богатства, зъ котрыхъ не достаетъ навѣтъ се-
го, що потребне до ея житя. Въ нуждѣ жи-
ють и въ нуждѣ гинуть они, промѣнь куль-
туры не продирає ся до нихъ, они не знають
нѣчого болѣше, якъ лишь монотонный звукъ
працѣ, котрый сушить ихъ тѣло, убиває ихъ
духа! И на що они працюють? Абы влас-
тѣлѣ акцій пѣвнѣчною зельзеницѣй дѣставали
болѣшій дивиденды; абы ваны Ротшильдъ, Гут-
манъ, Ларіше и Вильчекъ громадили ще болѣ-
шій богатства!

Подпримѣцѣ тому не згодили ся на жа-
дана робѣтниківъ, бо кажутъ, що мимо под-
высѣшена цѣны угля, доходы зъ копалень
зменшили ся. Деякі подпримѣства выказують
навѣтъ страты. Дивну сесю и неерозумѣлу
появу, выказали навѣтъ рахунками. Тымчасомъ
фаховій економисты выказали въ Zeit и
Wage, що тѣ рахунки тенденціи и веденій
нарочно такъ, абы укрѣпи збѣльшений змыск.
Въ остравскихъ копальняхъ, въ наслідокъ
подвысѣшена цѣны угля, чистый змыскъ копа-
лень подвоиць ся. Мимо того властѣлѣ тѣхъ
копалень не хочуть подѣлѣти ся зыскомъ зъ
робѣтниками.

Зъ огляду на се, що жадана робѣтни-
къмъ справедливый, що довѣшій страйкъ може
довести до небезпечныхъ забурень, и що
бракъ угля мусѣвъ шѣдливо водѣвати ся на
промыслѣ, нове правительство уважало за
свабѣй обовязокъ вышѣпати ся зъ цѣлу справу,
абы довести до полюбовного полагожденя спо-
ру. Абы дати примѣръ властѣлѣмъ копа-
лень, правительство рѣшило скоротити у
власныхъ копальняхъ денъ працѣ до 8 го-
динъ. Абы не допустити до забурень, высла-
но до околицѣ занятыхъ страйкомъ войско
и жандармерію. Зъ огляду на се, що перегово-
ры мѣжъ робѣтниками а властѣлѣми копа-
лень прорвали ся, правительство стараетъ
ся тѣ переговоры назадъ навязати. Окрімъ того
пороблено кроки, абы розслѣдити причины
страйку, положене робѣтниківъ и мѣсцевій
вѣдѣносини. Въ тѣй цѣли установлено спе-
ціальну комисію зъ репрезентантѣвъ кількохъ
министерствъ. Веѣ фактичній вѣсти, вѣдѣносѣй
ся до страйку, будуть безприволѣчно подава-
ны до вѣдомости сен комисіи. Зъ своего боку
комисіи буде давати вѣдѣновѣдній зарядженя и
постановы, взагалѣ всѣ админістративный рѣ-
шенія, що вѣдѣносѣть ся до страйку. Въ цѣли
збѣрания информаций, котрі уможливили бы
выроблене ясного судоу о ситуаціи, выслано до
поодинокыхъ страйковыхъ ревѣрѣвъ высѣшихъ
урядникѣвъ. Ихъ задачею буде розслѣдити
ситуацію и переконати ся, лий средства прав-
ительство повинно бы евенуально ужити.
Зъ огляду на се, что страйкъ загрозивъ те-
перъ рѣжнородный интересъ промыслу и насе-
лення, выслано до Моравы, для розслѣдження
страйку бывшого намѣстника Моравы, а те-
перъ министра судѣвництва гр. Спенсъ-Бодена,
а до Чехи секційного шефа бр. Блюменфель-
да. Гадка, выслати на мѣсце спору бр. Спенсъ-
Бодена, була досить щаслива, бо навѣтъ At-
eiterzeitung хвалить его добру волю вытре-

валѣсть и тактъ, зъ лямитъ въ своимъ часѣ
старавъ ся посередничити мѣжъ страйкуючи-
ми тѣачами и фабрикантами въ Бернѣ.

Для полагожденя спорѣвъ мѣжъ робѣт-
никами а фабрикантами, законъ покликѣе по-
любовный уряды. Въ многихъ ревѣрахъ влас-
тѣлѣвъ копалень цѣлкомъ не приступили до тѣхъ
урядѣвъ, за що урядова Prager Zeitung зга-
нала ихъ. Правительство стараетъ ся о се, абы тѣ
уряды уконституовали ся та щобъ ихъ вы-
дѣлы выбрали предѣсѣдѣлѣвъ. Намѣстникъ
Чехи стараетъ ся намовити властѣлѣвъ копа-
лень, абы залишили обѣтрукцию противъ тѣхъ
урядѣвъ. Однакъ лѣдѣи чѣи дасть ся зломити
упѣрѣ властѣлѣвъ. Они потерпають, що ко-
ли тѣ уряды будутъ рѣшати въ теперѣшномъ
ихъ спорѣ зъ робѣтниками, робѣтники готовъ
хочѣ въ части выиграти, а они рѣшили не по-
пустити ані на волосѣ. Правительство, котре
хочѣ вати справу въ свои руки, буде мати
тяжку роботу.

Переглядъ політичный.

Говорять, що въ проектѣ языкового
закона, правительство намѣрає придержу-
вати ся засадѣ, принятыхъ за подѣставу штре-
маврѣвскихъ розпоряджень, опѣсля котрыхъ,
по мысли Чехѣвъ, можна бы вносити подаяня
до всѣхъ урядѣвъ и судѣвъ Чехи въ обохъ
краевыхъ языкахъ. Однакъ правительство не
хочѣ наложити на урядникѣвъ нѣмецкихъ о-
кругѣвъ Чехи обовязку веденя розправъ въ
чеськомъ языкѣ. Въ тѣй цѣли, для уможли-
вленя вѣдѣновѣдѣи на чеській подаяня, мусѣвъ бы
при кождѣмъ судѣ бути установленый окре-
мый урядникъ extra statum, котрый володѣвъ
бы такожъ другимъ краевымъ языкомъ. Такъ
само дѣяло бы ся въ чеськихъ округахъ.
Керберъ уважає за невозможливу рѣчь вѣдово-
дѣти ся лише товмачами для другого краевѣ-
го языка, бо по думцѣ президента министрѣвъ,
не годять ся поступати зъ другимъ краевымъ
языкомъ, якъ зъ чужимъ.

Reichenberger Ztg. умѣстила розмову зъ
п. Прадмъмъ, котрый вычисляетъ слѣдуючій то-
чкы яко головный предметъ нарядѣ уговорѣно
конференціи: 1) законодатне управильнене
уживаня обохъ краевыхъ языковъ у внутрѣш-
ной и вышней службѣ; 2) уживане краевѣ-
го языка при автономичныхъ властяхъ; 3) на-
ціональный куріи; 4) справа veta сойму; 5)
амѣна соймовѣи ординаціи выборѣвъ; 6) у-
творене чеськой палаты торговельной; 7) по-
дѣлъ высшого судоу на 2 севаты: чеській и
нѣмецкій; 8) подѣлъ скарбовѣи дирекціи и
почты.

Християнско-соціальный союзъ принявъ
на вчерашномъ засѣданіи клябу слѣдуючу
ухвалу: Сторонництво заявляє, що годить ся
на заинціювану министерствомъ д-ра Кербера
акцію, зъ цѣли закінчення національных
спорѣвъ. Сторонництво доказує въ уговорѣхъ
конференціяхъ вѣдѣновѣднє ередство для умо-
щеня дороги до парламентарного полагожде-
ня языковой справы и має переконане, що тѣ
конференціи можуть зрѣбити парламентъ на-
задѣ способнымъ до продуктивной працѣ.
Сторонництво домагає ся якъ найскорѣйшо-
го скликаня парламенту, абы вати подѣ на-
рады економичній реформы и нарѣштѣ выска-
зує жалѣ, що управа поетузового сторонниц-
тва интервеніювала у президента кабинету въ
справѣ выборѣго права до вѣдѣновѣдской рады
громадской. Таке поступоване дуже легко мо-
же подкѣпати єднѣсть и солідарнѣсть нѣмец-
кихъ сторонництвъ.

Промысловая рада высказала на
вчерашномъ засѣданіи надѣю, що для про-
мысловѣи політики въ Австрійи вытворить ся
новый періодъ; се є найважнѣйшимъ усло-
вѣмъ для попираня и розвою експорту и для
справы цѣловой униі зъ Нѣмеччиною. Въ тѣмъ
напрямѣ рада приняла предложеній референ-
думъ ввєсеня, а мѣжъ ними такожъ вѣдѣно-
сѣй ся до точного зачеркненя нормъ для будѣ-
вляныхъ конвенціѣвъ. Водѣмъ промыслова
рада займає ся справою браку угля, а звер-
нувши увагу на надзвичайне значене тепе-
рѣшныхъ страйковъ, высказала надѣю, що
интервенція министерствъ судѣвництва и рѣль-
ництва буде утичана добрымъ успѣхомъ.
Нарѣштѣ рада обговорювала справу браку
возѣвъ на зельзаницахъ и транспортовій вѣдѣ-
носини. При тѣмъ звернено увагу на небез-
печенствѣ, якъ грозять зъ причини браку
коммуникаційныхъ ередствъ. Справу браку
угля передано до обговореня третѣму вѣдѣ-
ловѣи.

Финансова комисіи угорского сойму
радила вчера надѣ додатковымъ справозда-
немъ министра финансъ про потребу под-
высѣшена деякихъ позицій въ змычаніи и
надзвичайномъ спѣлѣнѣи бюджетѣ. На выво-
ды членѣвъ оппозиціи, Сельъ заявивъ, що уважає
за цѣлкомъ правый тѣ подвысѣшена, котрі

Зъ театру войны.

Зъ дуже скупыхъ вѣстей довѣдуемо ся,
что Англіицѣи на лѣвомъ березѣ Тубель абы
цѣлкомъ не посувають ся на передѣ, абы цѣл-
комъ поволѣи. Зъ деякихъ телеграмѣвъ выхо-
дило бы, що на помѣчѣ Жуберѣи прийшовъ
генералъ Кропѣе, котрый здеяткувавъ захѣд-
ну армію Метуєна и пришилѣвъ еи до одно-
го мѣсца. Сѣи бы се справѣло ся, ситуація
Булера була бы болѣше якъ прикра, бо въ
такѣмъ случаю знайшовъ бы ся мѣжъ двома
огнями. Зъ головной кватирѣи Бурѣвъ подѣ
Ледісметѣмъ доносѣтъ, что въ субѣту на кры-
лѣй наибѣльше на захѣдѣ посуненѣи, веде ся
завѣста борба мѣжъ 6.000 Англіицѣи а вѣдѣ-
ломъ Бурѣвъ подѣ Преторіосѣмъ. Она ро-
стягає ся ажъ до горѣа Спѣонъ на пѣвнѣчѣ
водѣ того мѣсца, куды Англіицѣи перѣйшли
Тубелю. На се мѣсцѣ прийшли вѣдѣдѣи Бурѣ-
въ подѣ командѣи Кропѣеи и Бѣта. Коли
Бѣта вѣдѣвивъ атакъ Англіицѣвъ зъ субѣту,
Бурѣи гадали, що ворогъ ажъ до понедѣлка
буде сидѣти тахо. Тымчасомъ вже по полудни
переконали ся, что Англіицѣи ладять ся до но-
вого атакѣи. Бѣта и Кропѣе стояли на горѣи
черезъ котрый веде дорога до Ледісметѣи. На-
вѣкруги грѣмѣли безастанно арматы и кара-
бѣи. Борѣу застановлено доперва въ ночи.
Надѣ ранѣмъ показало ся, что Англіицѣи мали
великій страты. По еторѣи Бурѣи погнѣвъ
одевъ користѣ. Зъ центра англіицѣскихъ етано-
вискъ на полудне водѣ Тубель, куды веде
друга дорога до Ледісметѣи, вышли вѣбѣка и
безъ перешкоды добрали ся ажъ до обсаджѣ-
ныхъ Бурами горѣвъ. Коли одважъ дѣйшли
на вѣдаленє стрѣльѣвъ карабѣицѣи, мусѣли
здержати ся. Забрали раненыхъ и вернули.
Лідѣитѣи гравѣи неревѣрнувъ одного коман-
дѣнта Бурѣи, вѣиъ стрѣлявъ на хвилю па-
мѣтъ, але водѣмъ зновѣ прийшовъ до себе.
Въ батѣи подѣ Оліверѣи мали одного уби-
того и двохъ раненыхъ. Страты Англіи-
цѣи были великіи. Въ пѣвнѣчѣи табѣрѣи Ан-
гліицѣи панує замѣшанє. Послѣдний маневръ
Варѣна, котрый хотѣвъ обѣити позиціи Бурѣ-
и, скѣнчивъ ся еяскѣмъ. Варѣна водѣ
1-ого сѣчня лишѣ бѣтъ.

Вѣи тѣ вѣсти походятъ зъ табѣру Бурѣ-
и. Але и англіицѣи вѣсти не дуже рожево
представляють ситуацію своихъ арміи. Таѣмъ
пише: Досѣ вѣиъ не выказѣ на се, что Варѣнъ
дѣйшовъ до гол вѣиъ етановиска ворога. Бурѣи
не тратачи часу, вошли впрѣвадити на
горѣи людей, оружіє амуницію и харчѣ. Доки
ворога не выкине ся зъ головной етановис-
ка и не вынѣтитъ ся, дѣи не може бути бе-
сѣды про увѣлѣченє Ледісметѣи. Зъ Лѣоренцо
Маркізѣи доносѣтъ, что арматы Бурѣи збурили
въ Ледісметѣи дѣмъ, де мѣстѣла ся кватѣра
генералѣвъ Уйтѣи и Гунтера. Чи хто погнѣвъ
при тѣмъ не знати. Въ мѣстѣ панує тѣмъ. На
денъ умирає по 10 особѣ. Телеграма Булера
въ дѣи 23 с. м. доносѣтъ: 1.400 метрѣвъ водѣ
насъ на захѣдѣ, стоить позиціи Бурѣи, котрой
домінують надѣ позиціями Варѣна. Въ наслѣ-
докъ того ворога не може вѣдѣти. Хребѣи
гѣрѣи занятѣи Варѣномъ такѣи скалистѣи и стрѣм-
ный, що на гору не можѣ затыгнути арматы.
До Бурѣи стрѣляемо зъ гавѣицѣи уставленыхъ
въ долини. Сегодня будемо старати ся добу-
ти Спѣонѣицѣи, домінуючій надѣ уѣмѣа пози-
ціями Бурѣи.

Зъ Лібанѣи доносѣтъ, что Бурѣи нарушили
нѣстрѣлибѣи, бо машѣруючи до Рѣдезіи, ан-
гліицѣи провідили на пѣвнѣчѣи водѣ Трансва-
лю перѣйшли черезъ португальскую територію.
Зъ Лѣоренцо Маркізѣи выслано на мѣсце вѣдѣ-
дѣлъ артилерѣи, а губернаторѣи просѣвъ о вѣи-
ско зъ Португаліи. До Африки маѣвъ дѣйстно
вѣдѣлѣици болѣшій вѣдѣлѣи португальского
войска.

Зъ Чемберліи доносѣтъ, что Бурѣи безна-
станно бомбардуєтъ мѣсто, а головно редутѣи.

Карлсбад 25 счня. Вчора застрейкувало тут 336 робітників, котрі домагались підвищення плати в асфальтового дна праці. Дві фабрики порцеляни ардукували рух в причини браку углі. Також в вартатах карлсбадської соли рух в часті застановлено.

Мірмав 25 счня. В Мисі страйкує 4.400 робітників. В шибі Цігляр, де вчора ще йшла робота, нині стало до роботи лише 133 робітників.

Прага 25 счня. Тут в нинішніх чеських мѣстах позамыкано в часті народні школи в фабрики з причини браку палива. Вчора прийхав тут секційний шеф бар. Влюмфельд в радник двору Цехвер в міністерства роліштва. Оба конферували з намістником, а нині вду до страйкового ревіру Кладно. В мѣсних школах поумишувано по 2 класи з одній сали.

Париж 25 счня. В процесі асупціоністів заруджено 12 обжалованих, кожного на 16 франків кары. Окрім того судь задекретував розважати конфетаці.

Берлін 25 счня. Емір Афганістану видав наказ знищити всіх дорбг з Герату до Кушк, в заридити скривлені військового кордону на границі.

Переписка Редакції и Адміністрації

В. І. Шу. в Бр. Одержали. — М. Ре. в Жи. Заплачено тенер до кінця жовтня. — В. По. в Ва. Прийде ще 50 сот. — В. Пе. в Ка. Просимо ще 80 сот. прислати. — П. Кн. в Ти. Вирівняний. — Т. Го. в То. Належить са нам ще 1 кор. 20 сот. — Н. Ов. в Яв. Як одержимо 1 кор., то буде заплачено до кінця червня. — Хв. Чит. «Просвіти» в Уг. до. Прийде ще 40 сот. — І. Ст. в Са. До кінця лютого прийде ще 1 кор. 60 сот. — К. Ма. в Ш. Просимо ще о 1 кор. 20 сот. до вирівняння чвертьроча.

Надбослане.

Д-р дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Поважаного П. Мі кодіша виконує пломбование и рвані зубів без болю, штучні зуби способомъ вденськимъ, дѣють хоробу устною ями, носа, горла и ушей. — Отвореніи цѣлїи дѣнь. — Репарація приймає поштою.

По поводу високого курсу рентъ австрійських и угорських поручаємъ вымну тыхъ-же на

Листы заставни Товариств. кредитов. земского краевого банку

гипотечного банку.

Яко безпечну льокацію капіталу.

Тя же облігації купуємо и продаємо дуже користоно

СОКАЛЬ и МЛЕНЪ

Банковий Дѣмъ и контора вымны у Львовѣ.

Порученя в провинціи виконуютъ ся вѣдворотною поштою.

Перна в Австрій ручна шведка дѣвчина 11ми, масажъ и електрика

Д-ра Іосифа Дукета

в скривленяхъ, утѣй будовъ, ревматизмъ, артритизмъ, невроболяхъ [isobias], пораженяхъ, начинности кишокъ, блѣдацѣ, старечомъ ослабленю, особливо в недугахъ сердца и артерій и т. ин.

Просьматы на бажаня.

82 2—4 Львовъ, Словницького 16.

Яко добру и певну льокацію

поручаємо:

4 1/2% Листы гіпотечніи,
4% Листы гіпотечніи короновіи,
5% Листы гіпотечніи преміованіи,
4% Листы Гов. кред. земского,
4 1/2% Листы Банку правогого,
5% Облігації Банку правогого,
4% Позичку правую,
4% Облігації прошинадійи и всякй ренти державній.

Цяперы тѣ продаємо и купуємо по найточайшомъ курсѣ денномъ.

КОНТОРА ВЫМНЫ

ц. к. упр. галиц. анц. Банку гіпотечного.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на цѣлїаціяхъ площі Галицкой

поручає вь великомъ асортѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣйсера, дюрноты, бинокли, дальновиды, барометры, термометры, микроскопы, лопы, компасы, райсцѣлы, тѣсмы мѣрничіи, піомы, лібелы, манометры и т. и. Ураджено дѣлвничомъ електричнмъ.

Всѣмъ направила посподажуютъ ся якъ найскорше и найдешевше.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львовѣ рынокъ ч. 10

выдало новый наклады друковъ

I. Друки правничіи:

1. Позовъ вь справкахъ дробныхъ лібра по 25 кр.
2. Контрактъ купни и продажы I. ліб. по 40 "
3. " " " II. " по 40 "
4. " " " III. " по 40 "
5. Повномочіи " по 40 "
6. Поданъ о екс- и интубуліаціѣ, взѣрѣ а) б) в) г) лібра по 40 "
7. Написъ до поданъ о интубуліаціѣ ліб. по 20 "

II. Друки для книгъ повичновихъ:

8. Дневникъ календаръ лібра по 40 "
9. Книга доджиківъ " 40 "
10. Книжечка для повичновихъ 100 прим. 2— "
11. Скринь доджиківъ " 120 "
12. Книжечка владковъ (щадіи) " 3— "

III. Друки для крамничихъ:

13. Книжечка товаровъ лібра по 40 "
14. Книжечка календаръ " 40 "
15. Друки для читалень и книгъ повичновихъ лібра по 40 "
16. Спискъ членовъ лібра по 40 "
17. Грамоты членовъ читалень " по 2 "

За опакovanje и оплату почты дочисля ся наложность особно.

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

В белетристичній серіи виданъ вийшли доси отсі книжки:

1. Стефан Коваліи: Дезертир и инші оповіданя 80 кр.
2. Іван Франко: Поеми 80 "
3. Ольга Кобилянська: Покора и инші оповід. 70 "
4. Ію де Мопассан: Дика пані и инші оповід. 65 "
5. Іван Франко: Полуйка и инші борисл. опов. 70 "
6. Наталія Кобринська: Дух часу. Оповіданя 80 "
7. Кнут Гамсун: Голод. Роман 1-10 "
8. Леся Українка: Дума і мрії. Поезія 80 "
9. Ст. Коваліи: Громадські промисловці 80 "
10. Уїлліам Шекспір: Гамлет. Принц данський 90 "
11. Генрик Понтонідаи. Із хат. 70 "
12. Богдан Левикий. З життя 60 "

Книжки сїи серіи опрацьовані в полотно.

II. серія (брошури):

1. К. Кавціи: Народність і її початки 30 кр.
2. Фр. Енгельс. Людвіг Фаврбах 25 "

467 1—2

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

КАВУ

лучшу вь тонкихъ вѣрочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. Franco и више.

Токай кураційный

вь флашкахъ 1/2, літровыхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-родный по 1 ар. 20 кр.

Коньякъ французскій

вь флашкахъ 1/2, літровыхъ по 3 ар. 4 ар. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за флашку 1/2, літрову

поручає

Народна Торговля.

20 51—0

Потрібний зараз дяк

молодий, безженний, з добримъ голосомъ, знающий ся на нотахъ, для парохиі Кімпольоні. Плата за каси 105 кор. мешканя, доходу и доплата від прихожанъ около 240 кор. Відомість близша в Уряді парох. в Кімпольоні, 91

Занежено до передплати вь двѣ:

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

вь XIX-омъ вѣцѣ

вь біографіяхъ и портретахъ еи дѣятелей

вь уваженіи еи за вѣдательнмъ людей, котрыхъ 1772 р. заставъ при жизни,

начисает на підставѣ автобіографич-ныхъ зписокъ и архива, руко-писныхъ матеріаловъ

ИВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ

„Прикарпатска Русь“ буде появлятись, по можности вь найкоротшихъ промежуткахъ часу выпусками по 7 листовъ печати

вь портретахъ вѣдательнмъ дѣятелей Кождий 10 выпускъ буде становити томъ, а всѣхъ томовъ буде шість.

Пренумерата на 10 выпускъ выносятся 10 коронъ; на 5 выпускъ 6 коронъ. Выпуски поодинокіи не будутъ продаватись.

Пренумерату належитъ присилати вьключно на адресу: и Антонъ Хэйнацій, управитель книгарни Ставропіітського Института у Львовѣ, Руска уліца число 3.

Второй выпускъ вже появился а третій печатается и выхѣдъ кождого выпуска буде оповѣщенъ вь газетахъ.

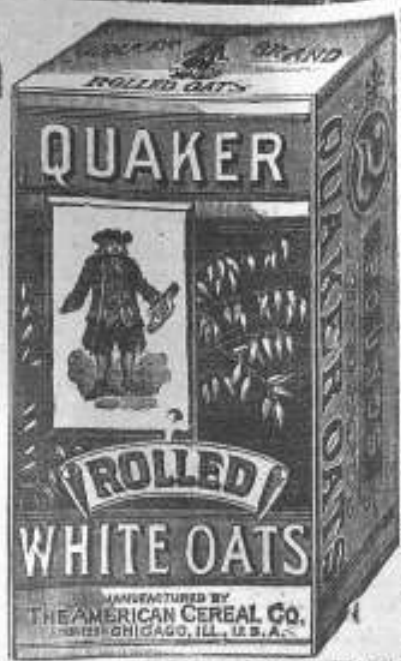
Quaker Oats

Всюды можна достати вь пачинахъ по 1 фунтови и по 1/2 фунта (зъ приписомъ вареня).

Поважаній господиін!

Возьмѣте у Вашего купця пачку Quaker Oats (американского опыханого вѣса) и сварѣте такую страву: До пѣвѣ літра винычон посоденой воды всыпте 12 дека Quaker Oats и нехай варитъ ся 10—15 минутъ, поки не агуоне; подчасъ вареня треба мѣшати. Опѣсля подайте сю страву вь винычмъ молокомъ и такожь зъ дробкою товченого цукру. — Ся страва, якъ и всяка инша, приладжена зъ амер. опыханого вѣса, споживана правильно на снѣдане або на вечерю, нийде на здоровле всѣй Вашѣй родинѣ, а особливо дѣтямъ.

481 III.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручає

свое переплетниче и галинтерійне заведеиє

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8.

366

Подоймає ся всякихъ робѣтъ, особливо переплету Саужбни-цѣвъ, Евангеліи, Молитовникобъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбу-мѣвъ, Матѣвъ, Діалогѣвъ и т. ин. по умѣренихъ цѣнахъ.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ

артнотъ-маларъ

мѣшка 20 літъ у Львовѣ, принимає загално, що входить вь украсу церковну и просить удѣлѣно вѣс. Пр. Духъ вѣн-етно о зановѣлане адресы до дальшихъ услугъ вь некуотѣ

Львовѣ, уліца Краковска число 20.

205

АДОЛЬФЪ К

ФАБРИКА

ВЫРОБѢВЪ БЕТОНОВЫХЪ и ГІПСОВЫХЪ

Складъ всякихъ матеріаловъ будовляныхъ

Львовѣ, ул. Городецька ч. 3.

Репрезентація Австрійского Товариства акційного фабрики

Портландъ-цементу вь Щаковѣи

Тов. анц. фабрики вѣсна гидравлического для екскавъ вь Kal-

tenbutgehen.

Фабрика ц. к. патентованного постоу испытательного безъ

судѣвъ Zlorit, Miksch и Сибла вь Шехатѣ.

Складъ бетоновихъ руръ и цементныхъ постоу въз-

ного виробу; такожь Портландъ-цементъ, вапно гидравлическое, вапно скаляе, гіпсъ, папу дахову, плиты вѣдальніи, руръ

штальнотовъ и бетоновъ подлоги штальнотовъ цементной, и ска-

ляеолитѣвъ, цѣсмы, огнетрѣсаву даховку, лупокъ и такожь вѣ-

галъ всякіи матеріалы будовляніи.

Подприємство робѣтъ бетоновихъ, укладаня подлогъ и кр-

ты даховъ даховкою, лупкою, папоу огнетрѣсавоу по умѣрени-

хъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460.

121

Рѣкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

перше и одинокое руске товариство ассураціи, припору-чене Вѣщ. Духовенству и аснѣ вѣрнмъ Впроевъ. Матрон. и Проевъ. Еп. Ординаріатами всѣхъ грахъ внахъ, обезпечая будучи, урядженя домашня, омотъ, господарскіи зларяди, збоже вь веркѣ и олодѣ, снѣ вь етогахъ и будиныхъ противъ шибѣ огневыхъ.

Станъ фондѣвъ гваранційныхъ зъ диемъ 31

грудня 1898 выносятся:

Фондъ резервовый 96.775'05 ар.

Резерва премій 64.263'12 " 306.880'57 ар.

Фондъ основный 45.000'— " 306.880'57 ар.

Резерва спеціальна 842'40 "

Таркомъ „Днѣстра“ дуже умѣренихъ, услѣбъ обезпеч-

ченъ користи, а шкомъ лѣквдуютъ ся безпородочно. До

кѣнды 1898 року выноски вышлѣченъ шкомъ 627.790 ар. 87 кр.

Полюмъ „Днѣстра“ приймає Банкъ правный при поминкахъ

вѣдательнмъ.

На мнѣ можна обезпечитись черезъ „Днѣ-

стеръ“ вь Товариствѣ взаимныхъ обезпечень вь Кра-

ковѣ, котре дає найкористивѣйш услѣбъ, представляє

своими значимыми фондами наибольшу гарантію, и ви-

дає подемъ и кѣтѣ вь рускомъ аснѣ.

Товариство взаимного кредиту „Днѣстеръ“

стотаршене зъ обмеженою поручкою удѣляє по-

мѣжичи за оплатою 5 1/2% и 1% додатку на кошти

адмїністрацій за интубуліацію або поручкою двохъ

вѣдательнмъ ручательствъ, до оплаты вь ратахъ на

3 до 10 літъ и приймає вкладами до опрѣдѣленія

вѣдъ членѣвъ и третихъ особъ по 4%. Удѣлъ член-

скій выносятся 25 ар., выисове 1 ар. Членомъ бути

и помѣжичу дѣстати може толькѣ членъ обезпеченный

вь „Днѣстра“. Інформаціи удѣляє Дирекція ли-

стовно.

Зголашеня о удѣленѣ агенцій вь охрестностиахъ,

де нема близкѣ агенцій „Днѣстра“, приймають ся.

Львовѣ, рынокъ ч. 10. (дѣмъ „Просвѣты“.)

При закупкѣ товаровъ про имо пок ликуватись на нашу часописъ

Выдавец и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белой.

Цяперъ зъ фабрика Черлвнськой.

Зъ друкарнѣ Института Ставропіітського подъ заародомъ Іосипа Данилюка.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найвищихших польських“ виходить по второму, а по второму в північці на пореміну разом з Ділом.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24. Центральне Бюро одолює ул. Коперника ч. 11, а Бюро газети ул. Кароля Людвіка 3, а А. Ольшовського ул. Килинського 2; — у Ярославі: Л. Крижановський; — у Відні: М. Duker, I. Seilerstättle; P. A. Richter, Nibelengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; 87 Франкфурт і Гамбург: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і на ксерати за ксерати платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ з літ. додатком

з Австрії: за границю: на цілий рік . . 16 гр. на цілий рік . . 24 гр. на пів року . . 8 гр. на пів року . . 12 гр. у Львові: на цілий рік . . 14 гр. на пів року . . 7 гр. на чверть року . . 3-40 гр. на місяць . . 1 гр. 20 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи приймають ся лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує вартість відправки.

Неоплачує також коштує 6 гр. а. в. Оголошення приймають ся по ціні 10 гр. за один строк ксератовою або як місто в 25 рубрик „Надоборне“ по 25 гр. а. в. Подати і інші дописи приватні вносять ся по 15 гр. за строк.

Як виходить ся на губернатора банку.

Коли за попереднього міністерства Вітека, званого Нямцями жартобно проvisorissimum, обговорювано наперед вельякий вѣсти про склад будучого кабінету, то імя д-ра Бѣльницького часто підіймало ся в комбінаціях, при чомь однако вже тогдѣ вирінула вѣсть, що вѣсть в склад нового міністерства не вѣде, бо має стати губернатором австрійського банку. Хоч вѣсть сѣй заперечувано, все-ж таки має бути рѣчею певною, що д-р Бѣльницький вже призначений на посаду по саду. Як се склало ся і чого можна надѣятися по тѣм іменованню, пояснює Arbeiter Ztg. в статѣ п. nat. „Wie man Bankgouverneur wird“, котру отже подаємо в перекладі:

Мимо всяких заперечень приходять з Будапешту вѣсти, що д-р Бѣльницький має бути пропонований на губернатора банку. Поляк „Йоркань“, що цілком провизорично управляє в кабінеті Вітека міністерством скарбу, скористав з тѣх нагоди і подав сѣй пропозицію угорському міністрови скарбу, котрий спільно з австрійським міністром скарбу пропонує цесареві губернатора до іменованя. П. Йоркань шляхоцким звичаєм певно дуже радо висловив п. Бѣльницькому сѣю братню услугу. Таке гарне місце з 40,000 корон річною платні і з вольним мешканцем не повинно-ж достати ся в чужі руки! Але той однодневний міністер був би зважив ся збачити з дороги, назначеної міністерству Вітека, коли би був не найшов поміча і заохоти. Дивне диво, що міністерство Вітека крім переведеного по приказу на підставі 14-го параграфу угоди спромогло ся лише на те одно, що запропонувало п. Бѣльницького на губернатора банку.

Але се пояснює ся тѣм, що п. Бѣльницький був поважним кандидатом до теки міністра зельзаниць в міністерстві Кербера. А що претензія християнських соціалів п. Вітекови не дала достаточної запоруки до побѣди надъ сувераном, то насунали ся добра гадка умѣтити п. Бѣльницького деінде, п. о. конецъ дѣлу вѣнець: п. Вітек став наважъ міністром зельзаниць, а п. Бѣльницький стане губернатором банку. Місце се в однім з найважчих в Австрії; вѣдь єго порадного обсяження залежить, чи ті мільйони, які видає ся і завжди се видає ся на регуляцію валюты, мають виплачувати ся чи марнуватися. І се місце хотять тепер вѣдати на забезпечення одного з найважливіших, найлегкодушнѣйших, найпегачішчих карбоністів і антрацитѣв, творця такъ погуби для Австрії угоди! П. Бѣльницький зробить банк добою коровою галицьких дѣдичѣв; весь напрямъ его дѣл и его політичне становище пруть его гуду. Его товариш зъ кола і класу будуть очевидно радіти зъ того іменованя. Досі панували вх Зімы, Щепановскі, Мархвицкі, Кучинскі лише в галицьких кривих виступах; тепер стане завдяки п. Бѣльницькому також австрійський банк цілком на вх услуги. Коли бы се мало оказати ся правдою, що міністерство Кербера-Вема заслонює ся формальністю і пристає на іменоване д-ра Бѣльницького, то оно само видає судъ на себе. Компетентні особи того міністерства добре знають небезпеченства, які грозыть нашим грошовим сиривамъ через сѣ іменоване; они знають, що банковою політикою такого п. Бѣльницького було бы лише легководушне удѣляне кредиту галицьким дѣдичамъ і ляхварям; они знають, що така політика була бы рушною реформою валюты, знищеням австрійського кредиту і рогаткою нечисленних мільйонѣв тяжко здобутихъ податковихъ грошей. Коли бы она таки мала вѣдати сѣю посаду п. Бѣльницькому, то заразъ своимъ першимъ дѣломъ дали бы доказъ, що неспособні а до задачъ політичних реконструкцій, яку мають передъ собою. Буль б а се крокъ погубний, котрий особливо доймающе осоромивъ бы міністра скарбу Вема-Баверка, коли бы міністерство пристає на таку пропозицію. Правда, що міністерство, скоро побачивши австрійських пенит

можна на сѣю посаду ужити лише побрааленнихъ людей, має дуже непевний вибѣръ міжъ нездарамъ; але найбѣршій міжъ кандидатами до сѣй посади бувъ бы в привѣчанню зъ п. Бѣльницькимъ все ще спасення!

Перегляд політичний.

Дуже сензаційну вѣсть зъ Сербіи приносить петербургскій дневникъ „Свѣтъ“. Після інформацій сего дневника, Міланъ намірѣя заключити зъ римською курією конкордатъ. При нинѣшнихъ обставинахъ, коли сербскій радикалы сядуть в казематахъ сербських крѣпостей, прихильники Мілана не боятъ сѣ ніякого серйозного опору зъ боку народу, двоїтнимъ насильнимъ і варварськимъ панованямъ Мілана цілкомъ пригнобленого, адеморалізованого і ослабленого. Запалені агенти уніи в Сербіи працюють на всѣ боки, аби сѣ завести передъ тѣмъ, заки політичні відносини дозволять Россіи звертати більшъ увагу на балканскі справи. Зъ тѣхъ такожъ причини відложено амністію ажъ до часу, коли в Сербіи затримують унію. Міланъ хоче добити впливъ і авторитетъ Россіи на Балкані в той спѣвѣ, що наслідують нещастну політику Стамбула в Болгарію, котрий якъ знаємо, такожъ думає про сѣ, аби в остаточности утечи підъ крила уніи в Римомъ і католицькій державі просити о помічъ противъ Россіи. „Exempla trahunt!“ — Вѣ дальшій числѣ „Свѣтъ“ пише, що сербське посольство в Петербурзі заперечило всяку можливість прийняти унію міжъ Сербією і Римомъ. Видно, що за скоро зрадливъ хтось планъ, що товчуть ся в авантюристичъ голови Мілана.

Славянскій благодотворительний комітетъ, якъ довідую ся монахійска Allgemeine Ztg, вѣдь якогось часу зновъ розпочавъ живійшу дѣяльність. Мавъ розширити альянсъ зъ австрійськими Славянами і рѣвночасно розвинути нитявнѣйшу якъ досі аіціцію на Балкані, спеціально в Болгарію. „Комітетъ“ старає ся в славянськихъ округахъ Австро-Угорщини, якъ і на Балкані урядити філії свого товариства, котрі дѣлали бы в напрямі „духовно“ звязи зъ великимъ братнимъ народомъ і підпирали славянскій інтереси, спеціально супротивъ „пангерманізму“ і іншихъ ібменськихъ змагань. Згадалий дневникъ пише дальше: Сими днями надійшовъ до Петербурга приватний листъ одною надуючю напрямъ, в послѣднихъ часахъ досить голосною парламентарною личності (дневникъ має на гадѣ п. Странского), в котрімъ висказаний жалъ зъ причини, що російська преса такъ малу увагу звернула на промови Угрова і товаришѣв противъ тридержавного союзу а за зближенемъ до Россіи. Навѣть не оголошено дотичнихъ телеграмѣвъ кореспонденційного бюро. Се каже намъ здогадувати ся, що в певнихъ кругахъ пильнують, аби на славянскій дерева не выросли ажъ підъ небо.

В нѣмецькомъ парламентѣ правительство внесло новелью законъ в справѣ флоты. Новелью домагає ся выбудованя другою воєнною флоты в тѣй самѣй силѣ, що перша, вѣдтає помноженя кораблѣвъ призначеныхъ до заграничнон службы о 13 кораблѣвъ. За те на будучиство має вѣдати 8 старыхъ панцирникѣвъ. Нова воєнна флота буде уформована на способъ старон і подѣлена на 2 ескадры по 8 лінійныхъ кораблѣвъ, 2 реконесансовъ і 2 торпедной флотилі. В мотивованю закона правительство знертає увагу на konieczність скріплення флоты, а програму переведеня плану обнятого новелью, розложено підъ виглядомъ часу ажъ до 1916 року. Вѣдтає, висказано надѣю, що рѣшучий арбитъ коштівъ о 11 мільйонѣв марокъ буде можъ покрити зъ ростучихъ річнихъ державныхъ доходѣвъ і позычокъ, після дотепершнихъ засадъ, а безъ установленя новихъ податкѣвъ.

Въ Хінахъ зайшли зновъ якийсь важній афѣмъ. North China Daily News оголошує вѣсть, що цесарь Чуанъ Чу видавъ вчера вечеромъ едиктъ, на підставі котрого 9-літній сынъ князя Туано, Пуъ Синъ, іменованый новимъ цесаремъ. Новый цесарь обійме власть дн 31. с. м. Безпосередно в Пекинѣ доносать. Оголошений вчера едиктъ оповѣщує, що цесарь зъ причини слабого стану здоровля не може вести державнихъ справъ. Замѣсть него буде вх вести цесарева вдова вх имень сына кн. Туана, іменованого наслідникомъ престоло. Зъ едикту виходить, що цесарева хоче присилувати цесара до абдикації зъ хінськимъ Новимъ Рокмъ. Вѣ едиктѣ нема цілковитон абдикації, але она а пытанемъ найближшого часу.

Страйкъ углекопѣв.

N. fr. Presse оголошує розмову свого кореспондента, высланого нарочно до страйку в Клядѣ, зъ соціалістичнимъ посломъ Штайнеромъ. Сей посолъ бувъ в розвою страйку дуже вдоволеный і заявивъ, що страйкъ мусить скінчитися побѣдою робѣтниківъ. На увагу, що поширане страйкувчихъ вымагає значныхъ фондѣвъ, вѣдвоує, що грошей а досить. На тижденъ треба до 20 000 зр. Кореспондентъ запитує Штайнера, чи се правда, що ті гроші дають робѣтничі стоваришеня в Англіи. На се однакъ не одержавъ вѣдвоу вѣдвоу. Нарештѣ Штайнеръ заперечивъ, що робѣтники, хоч не суть противні переговорамъ, вѣдь жаданя вѣсмигодинного дня працѣ і мінімальной платнѣ не вѣдступать ані на крокъ. Рѣвночасно той самий кореспондентъ доносить о своій розмовѣ зъ директоромъ одною зъ найбільшихъ копаней в тѣмъ окрузѣ. Директоръ в противникѣмъ знихъ небудъ уступокъ в напрямѣ жаданя робѣтниківъ. Менша, говоривъ, о матеріальну шкоду, яку фабриканти поносять в наслідокъ здержаня ртху. Тутъ передовсімъ розходить ся о моральну повалу. Робѣтники, коли бы теперъ выграли, бачили бы, що мають силу і незабаромъ выступили бы зъ новими жаданнями. Після обчисленя того директора, часъ вѣзду і вѣзду зъ шибѣвъ триває такъ дого, що на случай вѣсмигодинного дня працѣ безъ доцѣленя часу вѣзду і вѣзду, на властную працю лишмо бы сѣ дуже мало. В наслідокъ того австрійскій промисль бувъ бы цілкомъ не способный до конкуренції. На кѣнци директоръ высказавъ надѣю, що дня 1-ого лютого страйкъ скінчитъ ся.

Зъ усьхъ сторѣвъ надходять телеграмы до президента міністрѣв Кербера зъ просьбою о скорѣ поладженя страйку, бо много фабрикъ зъ причини браку угля треба бути замкнуты і масы робѣтниківъ лишать ся безъ працѣ і зарѣбку. Телеграмы агадують лише про небезпеченство для робѣтниківъ, хочъ тутъ ще больше розходить ся о добро самого фабриканта. Теперъ вже майже всѣ рафінеріи цукру здержали рухъ. Бурмістръ Праги оповѣстивъ, що в приватныхъ мешканяхъ, склепахъ, вартатахъ і т. п., зъ причини страйку, газъ має бути запалюваний доперва тогды, коли вже цілкомъ остинѣє ся. Скорше газометру не вѣдно вѣдкривувати. В горѣшій Австрії такожъ дає ся вѣдкривати бракъ угля. Кѣлька фабрикъ зафейсало працѣ. Локальний зельзаницъ поѣдають уголь на три тиждѣв. Страйкъ вѣдбыває ся навѣть на Саксоніи Зъ причини грозячого браку угля обмежено рухъ товарныхъ поѣздѣв. Зъ усьхъ вѣсть Саксонія доносать про грозячій бракъ угля.

Ситуація у всѣхъ горничихъ округахъ, обнятихъ страйкомъ, не змінилась, при тѣмъ спокою нѣгде не заколочено. Староста в Дукѣ видавъ енергічну вѣдвоу зъ причини аіціації, вѣдкривчон до здержаня вѣд працѣ надарательствъ машинъ і валачѣв. Товариство державныхъ зельзаницъ обѣцяло робѣтничому стоваришеню в Клядѣ мільйонъ зр., призначеныхъ на его санацию, але вѣдкликало се по выбуху страйку. Углевый

страйкъ до сѣи степени занявъ умы, що та справа выбила ся теперъ на першій планъ і больше интересує асалъ, якъ ситуація вх внутрѣшній подѣлѣ. Міністеръ судѣбництва, котрий теперъ пробуває в Моравскій Остравѣ, консервує вх рѣзными личностями і міжъ ними приймає такожъ проводника страйкового комітету і посла Дашиньского. Нинѣ вѣдбуде ся засѣдане директорѣвъ копаней в Остравѣ. Вчера вѣдбула ся підъ проводомъ управителя намістництва гр. Пилерсдорфа конференція, в справѣ есенціальнихъ зарядженъ на случай браку угля в Бернѣ. Стверджено, що в Бернѣ досі нема браку угля. Властитель копаней острѣвско-карвиньского вѣрву, ухвалили на вчерашній засѣданю у Вѣднѣ не ставити перешкодъ дѣяльности полевового уряду в Остравѣ.

В Остравѣ ситуація мала троха поправити ся. У вѣсходно-остравскій вѣрвѣ число працюющихъ робѣтниківъ піднесло ся троха, а в карвиньскій вѣрвѣ досить значно. В закопахъ гр. Ларша працює 80%, а в закопахъ архієпископа Фрідріха 90 процентъ загального числа робѣтниківъ.

Зъ театру війны.

Англіяцѣмъ усьмѣнуло ся на хвилю щастє — очевидно, що сѣи телеграмы зъ головной кватеры Булера не грѣшать якъ звичайно, пересаднимъ оптимізмомъ. Головнымъ планомъ Булера було здобути горѣв Сіонкопъ, кѣлька кілометрѣвъ на пѣвнѣчъ вѣдъ того мѣста, де корнусъ Варена перейшовъ Тугелю. На Сіонкопѣ залежить Англіяцѣмъ тому, бо се мѣсце домінує не лишъ надъ усьма позиціями Бурѣв в тѣй околицѣ, але такожъ надъ дорогами до Ледісметъ і на заходѣ до Орані. Борба о сѣи горѣ велла ся вѣдъ пѣтницѣ і кѣнчила ся все великими стратами Англіяцѣвъ. Дня 23-ого с. м. донесено до Таймса, що канонада арматъ тривала цілий день. Англіяцѣмъ вѣдскама не повело ся посунутись напередъ. Бурѣ мають больше артилерію і займають спільні становища, а суть пригатовані на довгу борбу. Телеграма зъ дня 24 с. м. доносить: Нинѣ вже надъ раномъ чути було сильну детонацію. Бурѣ дофудили ся зъ одного горѣа, котрий сѣйчасъ обсядла англійска пѣхота. Вѣдтає охоронили ся за камінный валъ і боронили се становишко черезъ кѣлька годинъ. По полудні були Бурѣ в повнѣмъ вѣдворотѣ. Угнѣаючихъ в неладѣ англійска артилерія обсяпувала шрапнелями і гранатами. Англійскій вѣдска заняли подіненіи Бурѣи становишка. Страты Англіяцѣвъ малѣ. Вчера о пѣвнѣчъ воєнний урядъ в Лондонѣ одержавъ вѣдгу депешу того змісту: Вѣдска генерала Варена здобули вѣ вторѣ вѣдъ нѣчи Сіонкопъ і выгнали зъ вѣдтамъ тарнионѣв Бурѣв. Англіяцѣ черезъ цілий день удержали ся на здобутихъ становищахъ, хочъ Бурѣ дуже сильно ихъ атакували і пражили завязанымъ огнемъ гранатѣв. Страты Англіяцѣвъ великі. Одинъ генералъ небезпечно ранений. Варенъ думає, що Бурѣ не будуть могли удержатися на своихъ становищахъ.

Опанованя Сіонкопа буде мати дѣя Англіяцѣвъ лише теоретичну вартість, сѣа Бурѣ не дадутъ имъ затягнути туды арматъ. В противнѣмъ случаю Англіяцѣ горѣа не лишъ не выкористають, але навѣть будуть мусѣти уступити.

Денкі лѣдонскіи круги вже зачинають сумѣвати ся вх успѣшний кѣнечъ війны. Навѣть вх консервативныхъ дневникахъ зачинають вже вѣдзвѣчати ся несмѣліи голоса про konieczність заключеня мира зъ Бурѣи. Morning Leader, до недавня органъ кабінету, за являє, що „Англія має в тѣмъ интересъ, аби вх якъ найближшій часъ заключити войну“. — Daily Mail не подає вѣдъ себе ніякого проєкту, але дуже симпатично пише про проєктоване посередничества державъ. Зъ того виходить, що круги аіціуваня коло того дневника, цілкомъ не були бы противниками такои інтервенції. Дневникъ сѣй пише, що Трансиль домагає ся лишъ того, аби признано независимость обохъ республікъ а за те дає чужин-

ДѢЛО

Виходять у Львові по дні (крім неділі в руській святі) о 5-тій годі по полудні. Літературний додатокъ „Бібліотека найважливішихъ невідомостей“ виходить во второкъ, а во второкъ в п'ятницю на пореміну разомъ зъ Діломъ.

Передплата в иностраніяхъ приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коверинька ч. 11, в Бюро газети ул. Карла Людвіка 9, в А. Ольшеского ул. Князя-Олего 2; — в Арсенію: Д. Крижановскій; — у Б.-дні: М. Дитко, І. Селлерстатт; — в А. Рихтер, Нибелунгштрассе 4; Н. Шалек І. Wollzeile 11; Hanesstein & Vo, Ier I. Wallischgasse 10; В. Франкфурт в Гамбургъ: М. Hanesstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ в наслідокъ за иностраніяхъ виліт у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

в Австрії:	за границею:
на цілий рікъ . . . 16 ар.	на цілий рікъ . . . 12 ар.
на пів року . . . 8 ар.	на пів року . . . 11 ар.
у Львові:	
на цілий рікъ . . . 14 ар.	на пів року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 8 ар.	на місяць . . . 1 ар. 20 кр.

Редакція, Адміністрація в Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередню застереженя. — Рекламациі неопечатали вільні відъ порти.

Неодиноке число камує 6 ар. на пров. 7 ар. Оголошеня змѣст приймають ся по ціній 10 пр. відъ одної сторінки иностранною або якъ інше а въ рубриці „Надобно“ по 15 пр. в. а.

Подати в киші доноска призначити членикъ ся по 15 пр. відъ етишка.

Програма чи баламутство?

Історичний документъ може собі бути свідкомъ фактівъ и думокъ приймають або неприємнихъ для насъ, та въ першій лінії вони вимагає асаго зрозумѣння.

„Отзвъ“ виданий дня 22 грудня 1899 р. видѣломъ по ітическог обществу „Русская Рада“ во Львові, в такій документъ, котрий попередъ усього вимагає докладно інтерпретації, и такъ сказати, якъ живимъ слѣдомъ, бо за пару лѣтъ люди можуть не розумѣти ходу его думокъ, а самі его авторы въ найближшій часъ можуть забути те, що тутъ висловлюють яко свои „глубочайшіи убѣжденія и принципи“. Зрештою и для насъ самихъ важно знати ті убѣжденія зъ ихъ власнои, такъ сказати, офіціальнои заяви, щобъ могли въ кождій практичній випадку зняти ихъ за слово.

Починає ся „Отзвъ“ зазначеніємъ, що „Русская Рада“ лишаєт ся вѣрною „основному принципу русскаго народа, виражающему ся въ сознаниі его національного, племенного и культурного единства“. Цѣлкомъ було-бъ знати, де коли и якъ з'явився себе той „основний принципъ“? Ані въ історію, ані въ теперішньому житю ми не бачимо его. Въ історію ми бачимо такі факти, якъ зруйнованя Києва Андрѣємъ Боголюбскимъ, зруйнованя Новгороду Иваномъ Грознымъ, утеки Хмельницького и побѣдъ Козаківъ зъ-підъ московскои опіки підъ Турка, підъ Польщу; въ теперішньому житю бачимо попередъ усього страшену темноту, повний занепадъ національнои свѣдомости у міліонівъ и міліонівъ не тільки українсько-русского, але й великого и більорусского народівъ, котрі ледя догупують ся до того розумѣння, що вони — люди. Відки „Русская Рада“ взяла той „основний принципъ русскаго народа“, се для насъ найновѣйша загадка.

Ну, але вимѣряй такъ, що се справді є „убѣжденіє“. Що-жъ вимѣряє зъ него? Коли весь „русскій народъ“ чуже и признає себе однимъ, то очевидно вѣкъ не може ділити себе. Якъ-жъ значѣня має далше, безпосередно за тымъ положене речене, що „Русская Рада“ признає рѣвночасно „непрелож-

ную необходимость развитія и употребленія галицко-русского нарѣчія для національных и культурныхъ цѣлей Галицкой Руси“. Відки се? Аджежъ „русскій народъ одинъ!“. Значить: в якій рѣзницѣ въ его внутрі, коли в рѣзній нарѣчч въ его мовѣ. Що се за рѣзницѣ? Чи такі, що супроти загального „сознанія единства“ вони можуть не йти въ рахунокъ, чи може бѣльшій? Про се „Русская Рада“ не каже нічого, але зразъ за „сознаніємъ единства“ кладе „галицко-русское нарѣччє“ не тільки для елементарно просвѣтнихъ, але навѣть для національнихъ цѣлей Галицкой Руси. Але-жъ ті національні цѣли, коли вѣрне перше речене „Отзвъ“, можуть бути тільки одні, спільні всьому „русскому“ народови; якъ же-жъ може для нихъ wystarčiti якесь „нарѣччє“? Се такъ, якъ коли-бъ швейцарскій Нѣмцѣ, признаючи ся до нѣмецкои племеннои и національнои спільности, прокламували рѣвночасно Zürcher Dutsch „конче потрібнимъ для національнихъ цѣлей“ швейцарскои Нѣмеччини. Цивилізація, в Zürcher Dutsch яко фактъ має якесь своє значѣня въ історію національного нѣмецкои розвою, але ніяка розумна програма не покладе собі се такій дѣла першій понятя, якъ почує єдності и мѣсцевий діалектъ, не пояснявши докладно сфери ихъ компетенції.

Але ідѣмъ далше! „Русско-народная партія в Галичинѣ не повѣдуєт на основаніи науки, дѣйствительной жизни и глубокого убѣжденія національное и культурное единство всего русскаго народа, и по сему признаєт своими плоды тысячелѣтней культурной работы всего русскаго народа“. Ну, „науку и дѣйствительную жизнь“ могли авторы „Отзвъ“ лишити на боцѣ, бо вони говорять щось зовсѣмъ протівне „ихъ убѣжденію“. И признаваня плодівъ тысячелѣтней культуры аа свои такожъ не багато на що припадѣт ся, бо на те, щобъ ті плоди були нашіми, треба намъ самимъ власною, невтомною працею присвоювати собі. Мы признаємо свои плоды культурной праці всего людетва, то що намъ зъ того! Самимъ голымъ признаваніємъ мы не заанкетуємо собі нічого-бъ-ко, навѣть, навѣть знаня „общерусскаго языка“.

Але лишають ся „убѣжденія“! Сего одного було бм зовсѣмъ досить, коли-бъ ті

„убѣжденія“ були щирі. По чѣмъ познати щирість переконань? На се в лишъ одно критеріюмъ: рѣдирѣть переконань зъ дѣлами.

„Русская Рада“ висловлює кілька разівъ зъ великимъ натискомъ свое переконаня про єдність усього „русскаго“ народа. Читачи ті слова, мимоволѣ пригадуємо собі аналогічній записаня пок. Наумовича въ соймѣ 1866 р. ті заневоленя, котрі п. Мотчалоускій називає „історичнимъ событіємъ, эпохою въ жизни русскаго народа въ Австріи“. Можна бы похитати головою на те, що такі „эпохи“ припадають якъ-разъ на хвилѣ тяжкихъ для Австріи кризъ: въ роцѣ 1866 побѣда Кеніггреца, а въ 1890 въ часѣ парламентарного безладя и панованя §-у 14. Але лишѣмо се на боцѣ и пошукаймо въ „Отзвъ“, чимъ практичнимъ проявилі себе „убѣжденія“ Русской Рады про единство „русскаго народа“ и про konieczнѣсть плекая „галицко-русского нарѣчія“. Лишаємо на боцѣ пусту фразу про потребу Галицкихъ Русинівъ „образованія и развитія безъ розрыва связи съ традиционными основами русскаго народа“, бо-жъ по перше, всяке образованя мусить наважувати до історичнихъ традицій, а по друге, се доматити само собою неясне, вимовлено не въ формѣ політачного постулата, а въ формѣ рirum desiderium до самихъ Русинівъ. Лишаю на боцѣ й далшій уступъ, де „русско-народная партія“ викає свою задачу не тільки въ оборонѣ русскаго народу въ Австріи відъ его національнихъ противниківъ и відъ соціалізму, але такожъ „просвѣщенія самой себе [ой то, то!] и народа въ духѣ и направленіи указанномъ исторією“. Отъ цікаво! А де жъ „убѣжденія“? Історія галицкой Руси має бути magistra vitae „русско-народной“ партіи? Цѣлкомъ побачити, якъ то науки вытягнути вопи зъ неї? Але ось зразъ и видно одну таку науку:

„Принимая во вниманіе принадлежность русскаго населенія въ Галичинѣ къ малорусскому племени русскаго народа, а также мѣстныя условія, русско-народная партія признаєтъ природную необходимость и цѣлесообразность просвѣщати русское населеніе въ Галичинѣ на его собственномъ, галицко-русскомъ нарѣччѣ, не отказуячись однакъ отъ помощи, якую для русскаго народа въ Австріи можетъ дати и дѣйствительно даетъ об-

щерусскій языкъ и общерусская литература“. Пѣдисуємо обома руками кожде слово сего уступу тымъ бѣльше, що справді Галицка Русь, въ виплнкомъ короткои и навѣть сумнівной окупації Володиміра Вел., ніколи не належала до ніякого общерусскаго держарного ані культурного звязку, а що найбільше за часівъ Данила творила частъ великого повденно-русскои держави а за часівъ Хмельницького своїми народними рухами живо заманіфестувала ту свою племянину українсько-руску єдність. Та тільки радъ бы мы заняти „Русскую Радъ“ про деякі поясненя:

1) Коли весь „русскій народъ“ чуже себе однимъ, то що значить відокремлюваня нею самою „малорусскаго племені“ яко якогось окремои species?

2) Коли галицкій Русини належать до „малорусскаго племені“, то чому „Русская Рада“ бажає просвѣщати ихъ самимъ тільки галицкимъ нарѣччѣмъ, а не спільнимъ нарѣччѣмъ цѣлого племені?

3) Якимъ способомъ „Русская Рада“ думає просвѣщати галицкихъ Русинівъ? Чи сама буде закладати для нихъ школи, університети, платити учителівъ, видавати учебники, чи може хто иншій зъ ен порученя? Чому въ ен програмѣ не сказано ані одного слова про языкъ у галицко-русскихъ школахъ, про роль „галицко-русского нарѣчія“ и „общерусскаго языка“ въ тыхъ школахъ? Аджежъ люди, що мають въ томъ зглядѣ якесь „глубочайшее убѣжденіє“, не повинні при якій нагодѣ ховати его. А „Русская Рада“ въ своїмъ „Отзвъ“ ані найпершимъ натякомъ не зазначила, якими законодавчими способами вона думає працювати для своихъ „убѣжденій“. Бо-жъ те, що йде ще далѣ въ „Отзвъ“, реформа конституції въ напрямѣ автономіи народностей, законъ о народностяхъ, справедливый роздѣлъ податковъ и т. д. — се тільки загальні рамки, въ якихъ може вмістити ся всякій національний, значить, и діаметральн „Русской Радѣ“ протівний напрямъ. Для ен спеціальнихъ „убѣжденій“ тутъ ще не даю нічого.

Будемо ждати на ясну и категоричну відповѣдь „Русской Радѣ“ на наші питання. Відъ тои відповѣди буде залежати, чи маємо

Зъ американскихъ водноспитъ.

Написавъ Вол. Сѣменовичъ.

Вѣдѣнь для 19. 1. 1900.

Недавно одержавъ я послѣдній номеръ зъ минулаго року американскаго дневника The Chicago Tribune. Зачаємъ американскимъ подає сей номеръ важніші факти зъ американскаго житя за послѣдній рікъ, а позаякъ они можуть зацікавити и читателівъ „ДѢла“, тому подаю деякі цѣкавіші.

Насампередъ скажу про саму газету. Порядкове число того номеру зъ 31. грудня є 365, отже видно, що редакція не пропустила ні одного дня въ роцѣ, щобъ не видати номеру. Номеръ, о якомъ бѣєтѣ, надрукований [якъ показано на заголовку] въ 265.000 примѣрникахъ. Має вѣтъ 50 сторінъ величезного формату. Крѣмъ товстѣйшихъ заголовківъ складаний весь репѣтѣмъ [дрібненькимъ писемомъ]. Коли номеръ аложати въ осьмеро, то вийде книжка формату спорон відсѣмки на 400 сторінъ. И цѣла тая велич коштівъ 5 центівъ американскихъ або 12½ крейцарівъ австрійскои валюты. Зъ сего можна собі виробити понятя, яка незвичайно дешева преса въ Америцѣ.

Теперь, звертаючись до тексту того номеру, зачну відъ дати о мѣстѣ Чикаго. Мѣсто въ 1899 роцѣ розширило свій обшаръ на 187 квадрат. миль англійскихъ або на 43 квадрат. миль австрійскихъ. Улицѣ викладаныхъ чи то асфальтомъ чи камѣнямъ чи деревяними кляцками, має оно на 1.266 миль англійскихъ або на 400 австрійскихъ довготы.

Найбѣльше зимно минулаго року доходило до 21° Фаренг. вѣнше зѣра; такого зимна не зазнано въ Чикаго відъ 27 лѣтъ

минувшихъ. Найбѣльше горячо було въ серпни — +100° Фар. або 38° Цельз.

Почта доручила адресатамъ писемъ всякого рода, зъ вышнимъ мѣсцевыхъ газетъ, 523 міліоны штукъ. Занятыхъ у неѣ було 1.270 лѣтословъ и 7.367 ничого рода урядниківъ.

Фабрики, кушчѣ и т. д. продали товару въ 1899 роцѣ за 1 біліонъ 911 міліонівъ долларівъ; то сума, якую не викажѣт и неодна знатѣйша держава. На ту загальну суму аложено ся мѣжъ инчимъ: Фабрики выпродали товару за 688 мил. дол. Масарѣ продали мяса: баранины зъ 3.675.000 штукъ, вепровины зъ 8.700.000 свиней, мяса зъ рогатой худобы зъ 2.515.000 штукъ, всякого ничого дробу 238.500.000 штукъ. Мука, крупъ и т. п. продано за 112.500.000 долларівъ и т. д. Банки выплатили въ томъ роцѣ 6 біліонівъ 611 міліонівъ долларівъ. Гуртовіи склѣчи продали товару за 731 мил. долларівъ.

Мѣсто мало въ 1899 роцѣ 40 мил. дол. доходу. Зъ того выдало: На просвѣтній цѣли 16 мил. дол. отже около 40% усього доходу. Дѣтей ходило до публичныхъ шкѣлъ 253.679; крѣмъ того значне число дѣтей ходитъ на науку до т. зв. парохіальныхъ шкѣлъ, бо майже кожда народицьтє має по кѣлька або й по кѣльканацѣть шкѣлъ удержуваныхъ парохіальными певниои церква. Зъ бібліотекъ выначено въ томъ роцѣ 1.755.000 книжокъ.

Мѣсто Чикаго мало людности въ послѣднімъ роцѣ 1.900.000 душъ. Нью-Йоркъ мавъ 3.500.000, а Филладельфія 1.204.000. Смертѣльнѣсть выносила въ тыхъ трехъ мѣстахъ на тысячу мешканцівъ: въ Нью-Йорку 20%, въ Чикаго 13-78%, а въ Филладельфіи 19%. Зъ того видно, що Чикаго належить до найздоровѣйшихъ великихъ мѣстъ не тільки въ Америцѣ, але на свѣтѣ.

Найбѣльше огнѣвъ въ Чикаго було въ мѣсяца лютѣмъ, бо того мѣсяца алярмовано сторожу огню 959 разъ.

Въ червині спотребувала людицьтє мѣста найбѣльше воды, бо 40 мил. кварталъ.

Поліція арештувала 71.469 людей.

Акторъ Ринардъ Мансфѣльдъ дѣстаєт за 37 выступѣвъ въ голосѣй штуцѣ „Cyrano de Bergerac“ 75.134 долларівъ або 194.835 ар. а. в.

Прочитавши повнѣшій цифри, можна собі виробити яке-такѣ понятя о мѣстѣ Чикаго: о его величинѣ, о его колысальнѣмъ руху торговлѣ, о просвѣтѣ и т. д.

Теперь де що нѣтъ загально американскихъ справъ.

Въ цѣлѣй Америцѣ — сказавши делкатнымъ терміномъ галицкимъ „адефравдовано“ въ 1899 р. усього 2.218 373 долларівъ. Банки утратили 640.300 д., агѣнты адефравдували 233.296 д., черезъ ошуканство мали люди утраты на 108.000 д., полиціи банки втра тили 3.345 д., почтмаѣстры адефравдували 25.734 д., субекты, касіеры и т. д. 653.241 дол. Въ порѣвнаню до дефравдацій зъ 1898 р. утрата гроша зменшилась кругло о 7 мил. дол. Редакція поспѣєт ся надзвичайно малу утрату гроша тымъ, що 1899 роцѣ належить до найлѣпшихъ роковъ, якъ Америка мала, отже при добробытѣ зменшилась жадаба чужого гроша. Я думаю, що побѣдъ того добробыту не менше важну роль має въ сѣмъ дѣлѣ и те, що Американцѣ, чамъ бы вѣтъ и бувъ, якѣ бы вѣтъ и займаєт становиско и кѣлька бы й мавъ гроша, не жие по надѣстанѣ; вынявши міліонерівъ, що заражались европейскою, все проче жие на-ровнѣй. Якъ робѣтниківъ, такъ и заможнѣй горѣжанѣвъ Америки не справляєт нѣ балѣвъ нѣ принять а живе скромно, працюєт на-ровнѣй зъ своєю челядію чи зъ робѣтниками фабричными, не

держитъ нѣ люкавът нѣ повозѣвъ, не грає въ карты, не жие „bon ton“ — и се хоро- нитъ его відъ крадежи чужого добра, бо ему его плата выстѣе на скромне удержаніє. Розумѣєт ся, хто бы мавъ, якъ львовскій Зіма, 26 метрѣвъ и хотѣвъ жити на змеону столу, тому и сотни тысячѣвъ песеніи не выстанутъ.

На добродѣйній цѣли записали въ 1889 роцѣ рѣзного рода люди 79.278.986 дол., переважно на бібліотекы и просвѣтній цѣли.

Теперь де-що нѣтъ „знаменитостіи“ американскихъ.

Зѣлѣзница Northwestern єнабескоршою на свѣтѣ, бо на годину робить 20½ миль австр. або 100 миль англ. Зновъ же корабель Kaiser-Wilhelm der Grosse перегнавъ ускорѣвъ въ поспѣху, бо зробивъ дорогу зъ Саурганитѣвъ въ Англію до Нью-Йорку въ 5 дняхъ 17 годинахъ 48 мінутахъ.

Найбѣльше въ житю людѣмъ перечисляєт золота Коммерцъ, касіеръ державной монетницѣвъ въ Филладельфіи, бо одинъ біліонъ и 500 міліонівъ долларівъ. Тамъ же, бачите, поставити отакыхъ галицкихъ директорівъ та касіерівъ, якъ Зіма, Амортъ et cons., то они стали бы „знаменитостію“ тымъ, що найбѣльше золота прилило бы имъ до пальцівъ.

Павла Люсі Маршалъ перевышла устѣхъ людей на свѣтѣ щикавѣю, бо майже безъ уппиу щикала черезъ два роки, поки не зашѣкалась на смерть.

Найбѣльшимъ свѣтунѣмъ бувъ бл. п. Христѣ Мавбергеръ. Пѣйшовши дошпитала, вѣтъ не вѣвши, не павши и не опавши свѣстаєт черезъ сто годинъ и вже конючи досвѣтувавъ арію „Break the News to mother“ тай не докѣчивши закѣчати свое свѣстачѣ житѣ. Зѣмѣт ему свѣстачѣю!

Але вже устѣхъ и всѣхъ на свѣтѣ перевышнѣвъ капитанъ Аркѣ Горниєръ зъ Кентуки-

Виходить у Львові ще два (крім медаль і руськіх свят) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших пекі-“ виходить вівторок, а вівторок в п'ятницю в переміну разом з Додою.

Передплату в Австрії приймають: у Львові Адміністрація „ДБЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет ул. Карла Людвіга 9, в А. Ольшовського ул. Кляшівського 3; в Ярославі: А. Крижановський; — у Відні: М. Дуков, I. Seilerstraße; P. A. Richter, Nibelungenplatz 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haaseenstein & Vo, Ior I. Wallischgasse 10; В. Франкфурт в Гамбурзі: M. Haaseenstein & Vogler.

Передплата на „ДБЛО“ в наслідок роботи в Австрії платити у Львові.

ДБЛО

Передплата на „ДБЛО“ з літер. додатком

в Австрії: за границею: на цілий рік . . . 16 ар. на цілий рік . . . 12 ар. на пів року . . . 8 ар. на пів року . . . 11 ар. у Львові: на цілий рік . . . 14 ар. на пів року . . . 7 ар. на чверть року . . . 3 ар. на місяць . . . 2 ар. 20 ар. Редакція, Адміністрація в Експедиції під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять на ліно не по-передче застереження. — Редакція не кооперується з ніким з боку. — Неодержане число коштує 6 ар. на пров. 7 ар. Оголошення вміщує приймають за по ціній 10 ар. в день однієї строки в номері або за ціною з за рубрикою „Надоборство“ по 35 ар. в. з. Подача в інші доходи приватний часів за по 15 ар. в день етипу.

Письмо перестороги посла о. Д. Тавякевича вислано до Є. Е. містра президента д-ра Кербера (Дальше).

Найпсуктивнішим питанням для австрійської держави в теперішній хвилі є питання національне. Її активність зазначає в не-настання національної боротьби. Політична задача нового правління, як ви обіцяли, стріжить до того, щоб ту боротьбу ухилили або бодай усмирить. Яку-ж дорогу вибератиме воно до того? Знов старе середство пазитивне: акції порозуміння, в то часткову, межі Німцями і Чехами. Чи веде, то до рішеня? Чи в се бодай починає до єго рішення? Чи справді в сей спосіб дасть ся порозуміння, тривале порозуміння бодай би називати в тій частковості осмислити? Ні! На се мусить би перше якийсь державний принцип дійти до безумовного загального принципу. Бать же в Австрії такий принцип? Ні! Се-ж власне і в та найголовніша причина наших національних неспокон, що у нас нема такого загально прийнятого державного принципу. Що бракує нашій державі? ідеї! Водь чого неможливо наше публічне життя? На браку ідеї! Хай же ся на омаки на всі сторони. Не знає ся, чого властиво хоче ся.

А може Австрія є такою державою, для котрої такого принципу годі знайти, або такою державою, в якій такий принцип, котрий би проник, обгорнув так законодавство як адміністрацію і ціле публічне життя, не є можливий? Ні! протинно. В самій суті австрійської держави знаходиться така державна ідея. В її історичній будові, в її типічно-стихній складі, в її культурній світовій призначенні в такий принцип державний ясно зазначений. Історична минальність втворила для Австрії таку сталу державну ідею: *охорона заневоленням народів для обіцати їм істинності, їм свободи*. Політичний світовий подвиг приїмлив обіцати надовго ту ідею. Та вона жила приїмлив, дівля елементарною силою. Рік 1848 в під-двинув. Конституція з року 1860 порушила в до нового адвигу. Державний закон основний з р. 1867 промугував в формально, санкціонує принцип рівного права для кож-

дого горожанина, для кожної народності. Та з другого боку та сама конституція підкопала той самі принципи декритуючи геґемонію мадярську. Дуалізм обрабував Австрію з її державної ідеї.

Австрія може істнувати лише на основі рівного права для всіх своїх народів. Без том основи мусить упадати! А навіки — їм здійсненню, з переведенням і з усиленим сего принципу отворити ся так для внутрішнього в розвитку, як і зверхного скривлена новий видокруги. Задачі держави, питання держави, котрі без ушви висувують ся і як проблеми неможливі до розв'язання представляють ся, легко будуть могли полатитися. І держава була би у-вільнена водь тих тяжких криз, котрі мусить тепер раз-по-раз перебувати.

Та тут ще одна рефлексія! Чи би при загальному переведенню і признанню державного принципу рівного права не міг бути котрий народ скривджений? Чи би сина разом не могли бути тими скривдженими народи більше розвиги, як оть Німці? Я не можу сего допустити, або треба би сумніватися о самій суті вишньої культури загально. Власне лише при дівану рівного права вишнього ся властива сфера для високого розвитку культури, отворює ся властиве поле для творення і діван до дальшого в зросту та увіковичення. В рівності прав лежить певна особлива, благородніша амбіція, котра наділенаго побуджує до інтенсивнішого, обдуманого роботи і до нового пожертвування. Геґемонія приносить апатію, недбалість і на конець деморалізацію.

І ще одна покривка: обза передь ви-паровдовленням. Таж власне лише при за-свідь рівного права усунений грун для викардовлення. Або рівне право є иллюзоричне! А до того приходить ще школа так уладженого публічного життя Правдиво вільний горожанин, правдиво вільний патріот буде шанувати право і свободу вишого горожанина, вишого народу, бо вів ся своє право, свою свободу і право та свободу свого народу цінити. Се-ж все так лесе! А пре-ційн м'родайним факторам сего розуміння, бачити ся не достат.

Та і ще одну перешкоду треба буде

поконати, щоб для державної засади рівного права здобути загальне признання.

Головною перешкодою є урядництво. Держава утримує велику армію урядників. Але державні урядники в правдивості зміцні, т. е. такі, котрі би були переманні для високої державної цілі, загально визна-ми, держава не має. З настанням конституції, а особливо водь часу укращення урядництва, як в Галичині, поїшли державні урядники, певне в першій лінії політичний, адміністративний, в виключну службу пануючої в краю політичної партії, так в Галичині польсько-шляхетської. Для них, о-стаються в такій позиції, не був виключно або нехай-би бодай переважно обов'язуючий закон, але в першій лінії диктати впливових політичних личностей, котрим вони вже може і своє становище завдячували, водь котрих вони забезпечені для дальшого своєї кар'єри надіялись, або, що-найменше, водь котрих вони могли побоюватися ся утрати свого кавалка хліба. Після засади, сила передь правом, давали вони сильним політичним партіям і їх програмі послух під-пору і законне авторизоване, а насупротив — слабій політичній партії, приналежній до неперетованих народностей, зазнавали водь них лише наруги, утиснення і насилування, розуміється, не під плащиком законності. Державними органами замалоджувались справи интриги, очеркнення, денунціяції, підбоджування. В бюрах державних підмучувало ороні наці-нального роздору, ненависті, за-висті, огорчення. Урядували там по найбільшій часті не австрійські урядники державні, але політично національні партійні агітатори. Коли-би в Чехах, в Мораві, в Галичині або де-небудь инде на урядових станови-сках находили ся урядники, котрі би були вложені на них державні обов'язки совісно сповнали, строго берегли законів і супротив всіх партій та народностей поступали цілком безсторонно, для котрих би основ-ний закон державний був провідною за-вздою, — то можна сміло допустити, що ми би такий завязан боротьби національної, яку тепер маємо, не потребували перебувати, — огорчене не було би дійшло до такого степеня, як тепер єсть, — ми би були на-

ходили ся далеко бльше до розв'язання питання національного, ніж тепер стоїмо.

Але такого урядництва, на лихо, ми не мали і в переважній часті не маємо єго ще й до нині. Єго треба утворити, єго треба ви-ховати. Урядники мусять навчитися ароу-мності, що як они по в уряді лише вільні горожане, члени свого народу, одві-чальні за своє поведіння лише передь своєю совістю, передь своїм народом, і передь правом, то за те в уряді они лише слуги держави, котрі заступають загальні інтереси держави, мають строго берегти закон, беззаступно обов'язаний заховати повну неутральність і об'єктивність суспільних усьх горожан і супротив усьх народностей. В них мусить ся той змісль знайти, те почут збудити, що они мають здійснити державну волю і державну волю в засаді рівного права для всіх горожан і всіх народностей, — що они сповняючи сего обов'язок стають тими двигачами високого цивілізатор-ського поблашництва держави.

Ваша Експедиція! З тими моїми твер-дженнями, думаю, вступив я в певний кон-такт з програмою вишнього правління. Програма гласить: *... Щирі, чесна політика порозуміння, критка нестороння, скорій-шим пульсом часу оживлена адміністрація...* суні головні цілі нового правління.

Головним усьвом для почину акції порозуміння межі народами Австрії єть аро-умність своїх задач державним урядництвом. Затревожаючи по-надь м'ро аросло числом у нас урядництво. Превеликий тягар воно на державу наложило. В тій нагладь мусить наступити в будучості переїмня. Такий стан не дасть ся на все утримати. Ін-ша соціальна і адміністративна політика му-сть беззаступно здобути терент. Та поки се стане ся, повинен період переваги урядництва для держави бодай тими зазначувати ся, щоб урядництво уможливило і преспі-шило порозуміння межі народами Австрії, а то тими, щоб прийшло само до ароуміння своїх дотичних державних обов'язків і сина і свої власні гріхи противь держави спокотувало. За ту акцію промугування правління безумовно взяти ся, і то з цілю силою державної волі, з цілю сина-

ДБДБ.

Образок О. Фр. Мешка.

— Дити си радше в нас, Стефане! — так зговорювала стара мати Обраниха, згорблена бабуса, яких с'мдесяти л'т, д'да, що сидів на широкій лаві біля печі. Переночуй таки в нас; на стільки м'єся ще знайде ся! На дворі зима. Небагато настане весні, а Бог знає, чи не буде снігови-ць. Диви, як низько небо та як страшно в цілій околиці!

Д'дз потраєз грубими червоними чот-ками, що лежали коло него на лаві. Сту-кнув зб'їжна кулею о землю, а по хвилі, як-би надумуючись, сказав:

— Спаси-Бог вам, мати Обранихо! Ви добра жінка, най вас Бог благословить і всю вашу р'дню! Але оно ще не так пізно, легко ще заїду до сусіднього села, до Ключаровця. В'є елячний маю ще на один л'к. Вишу, а потім гайда в дорогу! — Коєткою, великою рукою сипує по еля-шину і випинає решту гор'ївки домового ви-робу, що єму дав на покріплені старий Обрані, золота і добра душа, як і єго жінка. — Так! — заговорив д'дз і по-ставив еляшину знов на лаву. Обтерть мо-крій уста рукавом зношеном і подертон оде-жини. — Аж тепер вже мушу йти, мати Обранихо! — Оперь ся на довгий кул, за-квітчений в горі п'їм'їєм, і двигнув ся поволи з лави.

— А куда-ж ти хочеш ити? — спы-тала бабуса і піднесла ся з лави по дру-гій сторони печі. Вона біловолося голова три-сідь ся.

Але д'дз нав'їть не чув ся сл'в. Він с'їшав ся.

— Бог вам усьо поверне і Пречиста Д'ва Марія! — дякував господар і поволи звернувшись до дверей.

— Но! пай тебе Бог стереже і Пречиста Д'ва, коли вже не можеш лашити ся! — При дверех змочила бабуса суні, ззб'їл пальці в посуд з свяченою водою і по-кросила д'да, що зашпав за собою двері. Потім приступила до в'їкна і, а думана, гляділа на д'б'є. Виділа небо затягнене хмарами, а на старом'є єи добродушним ли-ци пробивала ся журба і якась внутрішня боязнь. „Лучше би було, як-би був не йшов до Ключаровця. Може буде сніг! А той трунок трохи підмочив єго. Мій Боже! старий вже недомогає!“

А д'дз наче-б хотів показати, що ще не так слабій, бад'єрню мчав через по-д'б'є на дорогу... Выпнтый трунок розгрі-вав єго і додавав єму сили.

Мій Господи, хто-ж не знає старого Стефана! В'їз же по тижд'є а найменше по другу неділю заходив у наше село. Вы-глядів уже доміть старо: постарів єи пер-ед часом. Не так ще дуже давно був паробком, яких не багато в околиці. Тоді проживав з мат'єрю в наймах в Петковій виниці в Любівцях. А що був в'їкний і рослий як смерека, то в'їк єго до в'їска. Було то 1859 року. Італієне за-грозило тоді нашій в'їчній, треба було вхопити за оружж. Під Кустокою ранила єго куля в ногу. Водтали єму єи при кол'ї-ні та заступили кусником дерева. Як до-в'їдала ся про се нещаст'є старамати, умерла за кілька тижд'їв. Коли ни сина прий-шов на деревній кулі, мати вже спала в могилі.

В Петковій виниці були вже інші наемники. Водь тепер проживав Стефан то ту, то там. Тяжко працювати не міг, а що робив, то з великим трудом.

Літа минали. Стефан старів ся скоро. Подав ся, зс'їх і згорбив ся як старець. Не міг нічого робити. Бачив, що вже і для людей водь лише татаром, коли де перебуває а не може робити. Щоб не бути нікому заводою, почав жєбрати і так про-живати... А коли згаданого дня опустив Обрану хату, в'їк єи поволи по замерзлій, хованій дорозі до сусіднього села. Було до-бров пів години ходу. А д'дз горбив ся що хвилі.

Була се вже пізня осінь, конець листо-пада. Передь кількома тижд'ями впав на кілька ст'їб високий сніг, але листопадові сніжки стоїло єго. Поля, ниви, луги, лева-ди і дороги були зовсім голі. Б'їла зимова од'їж лежала ще ту і там по доликах, ямах, або т'їннестих л'сах. Последніми днями небо знов закрив хмари. Сонця не було видно цілий день. Похолоділо. Калю-ж, ямки, озера та повільний потік покрити льд'є. Вокруг Стефана було темно і мрачно. Облак сунув ся низько на землю а з півночі шумів і гудів сильний і зимний в'їтер. Але д'дз не змио. Єго огр'ївала гор'ївка. Водь коли вийшов з села, ступав легко, не спинала єго замерзла і ховака до-рога.

Згодом утомив ся. Теплота, яку чув у собі по выпитю трунку, почала єго опу-скати. О скільки перше гор'ївка зм'їнила т'їло, о скільки тепер почув ся л'їнним в'їтчим! Д'да опускали сили, але в'їз перемагав себе.

Єго огортав холод. Здавало ся єму, що зимно нечаче всеєє ся в єго стару оде-

жину, а по хвилі легонько д'їставалоє д'т'їла, через т'їло до костей та шку. Єму видало ся якесь пусто в тій околиці, якась тревога огорнула єго. Коли чув ся б'їль-ше утомленим, цуєв єи в олов'яного неба густий сніжок, грубий, то дроб'їв-ший, платками. За кілька хвилі тверда за-мерзла земля покриває ся білою одежиною, як-би розстеленим килимом.

Нараз став д'дз середь дороги. Сумно глядів на небо, а зимний плати снігу пада-ли на єго худе лице. Коли так глядів кру-гом себе в темряву та не мав над'ї, щоб металік переїстала, звернувшись єго на поле, куды власне вела проста стежка до села. Д'дз подумав, чи не було би лучше йти стежкою. Зауважав вправд, що туды буде єму тяжше, але так було трохи ближше, а в'їз хотів як найкорше вийти з того пустого м'єся та достати єа до якої загоро-ди, до людей, за теплу п'їв...

По хвилі р'їшав ся. „П'їду стежкою!“ сказав голосно сам до себе. Хотів учути людський голос з якогось живого сотворення з тій н'їмій околиці, де чув ся погрозеним як-би в б'їтці. Коли-ж загворив сам до себе, повеселівшав, в'ї него вступав дух, скривив ся. „Так, так! — догово-рював голосно — п'їду стежкою... Мущу с'їштити, бо сніг дуже ідеє. Диви-но, диви, якій густий сунув єи... як великий плати!“ Говоричи голосно сам до себе, звер-нувшись на стежку, на поле.

Ступав єишмо що сили, та ледя до-тинув єи земля. А докруги него падав усе густий сніг. Н'їчого не було видно, лише м'їк, великий сніжний. Падали собі тихо, поволи, однаково. А коли засвітав полем п'їв'їчний в'їтер, то змітав єи-жини і они гуляли дино по воєдує. Они

Русини! Горніть ся до своєї одинокі літературної часонки!

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ

ВІСТНИК

Приймає ся передплата на 1900 рік (3-ий рік видання), редакція і програма таж що і попереднього року. Передплата 8 ар. річно, може бути плачена ратами; піврічна 5 ар. За ціну 8 ар. мож-на доставити далі нові річники з 1899 р., а з 1898 за 6 ар. можна дістати книжки починши від 5 ої, а додатком початків статей роз-початих друком в попередній книжках.

Адреса Адміністрації: Львів, Чарницького 26. Власний д'їл.

домом цѣли енергією, въ тѣмъ найскорѣйшѣмъ пульсѣ, який доносить горячій часъ.

(Конецъ буде.)

Угодові конференції.

Выконуючий комітетъ молодіческого клубу відбувъ вчера засідання, аби нарадити ся надъ справою обслуговування угодові конференції. Наряди тривали більше якъ 5 годинъ. Більша частъ абранихъ заявила ся обслуговувати конференції. Даліше обговорювано становище, яке делегати клубу мають зайняти на конференції и удѣлено їмъ директиву. Въ дискусію головну вагу кладено на се, аби чеські делегати радили спільно зъ моравскими. Виесень въ тій справі не ухвалено ніякихъ.

Жадане Чехівъ, аби делегати Чехи и Морави радили на спільній конференції, може розвинути цѣлу угодову акцію, бо Нѣмці на се абсолютно не хочуть згодити ся. Чехи ставлять сесе жадане тому, бо надѣють ся, що въ такій случаю норми прийняті для Чехи, примѣнено бы такожъ въ Мораві. Зъ той такожъ причини Нѣмці не хочуть згодити ся на спільну конференцію и спільні норми, бо мусѣли бы въ Мораві згодити ся на більшій уступки въ користь Чехівъ, якъ тій, котрі признають їмъ окрема конференція для Морави. Спеціальна конференція мала бы ще ту теоретичну вартість для Чехівъ, що була бы признавемъ єдности краївъ чеської корони. Для Нѣмцівъ ж се такожъ достаточною причиною, аби не допустити до спільної конференції делегатівъ обохъ краївъ, а поступати зъ тими краями такъ, якъ бы они не мали міжъ собою нічого спільного въ исторично, нѣмцѣмъ вгадуємъ фактичнихъ обставинъ. Въ тій справі Чехи здає ся уступлять, бо жаданя свого не мають чимъ мотивувати. Згодивши ся іменно на се, що конференція не обіймають справъ Шлезка, того третього краю чеської корони, не можуть говорити, що се єдиная акція для санації лямковихъ відносинъ „чеськихъ краївъ.“ Коли Шлезка цѣлкомъ уважливо, нема причини домагати ся, аби акцію для Чехи и Морави представляти якъ єдиная акцію. Чехи уступлять здаєт ся ще зъ той причини, що Чехи вже утомили ся борбою, хочуть закрити сѣбрь, на котрѣмъ самі але виходять и не хочуть взяти на себе закиду розбитя акції.

Письма зъ краю.

Зъ-підъ Дрогобича. [Польскій порядки въ рускій школі.]

Въ-підъ Дрогобичемъ чисто руске село Тустановичі зъ приєднаномъ Волянкою. Волята лучить ся зъ Бориславомъ, такъ що

здавали дѣдові на лиці, залѣтали въ очі й уши. Середъ такої розгульної свѣтловѣдливѣ вѣдъ приставувъ на хвилину и вилізнувъ стару кутину на чоло, на очі и на зпералі червоної уши. Свѣжими покривъ его стару одежу. А хочъ вѣдъ нѣмъ отрясъ, она зновъ поволі похилѣла и стала тверда и тяжка.

Ступавъ важче и важче. Часто мусѣвъ приставати, щобъ відотхнути. Свѣжна одѣжъ, що розпростирає ся по полі, стала вже глибокою. Та й вже крѣмъ свѣгу не було нічого видно, вѣсѣмъ нічого. Дѣдові здавало ся, що цѣлу околицю залягъ густий димъ. Вѣдъ слухавъ ся очима перебити той димъ. Може заглядає, чи далеко до сѣта. Але даремна робота! Потѣмъ тревожно але цѣлкомъ наслухувавъ. Та дарма! Хотѣвъ учити людскій голосъ. Нѣмъ вѣдъки нѣмъ шелесту всюды тихо, спокѣйно. Не було чути нѣмъ крику свѣдѣсовъ дѣтворы, нѣмъ бреханя собакъ, ніякого голосу. Куды наслухує, не чути нічого. Нѣмъ на полі не було якого мислявого. Коли нѣмъ хто и полювавъ, то вернувъ доми, скоро почало мѣсти свѣгомъ.

И дѣдъ зновъ свѣшивъ даліше. Зимна вже не чувъ. Нѣмъ, ему стало тепло, дуже тепло. А чимъ більше огортала его тѣло теплота, тѣмъ більше чувъ ся слабшимъ, лѣннимъ та нѣмъ заспаннимъ. Ему здавало ся, що лежить въ теплѣ и замикає очі до сну...

Вѣдъмъ блиска ему въ головѣ нова гадка, але такъ его перестрашила и такъ страшала нѣмъ, що мало не застрѣвъ въ свѣгу.

„Ану-жъ, може я не йду стежкою! Може я заблудивъ зъ дороги, якъ звернувъ на поле... Чи йду я до сѣта, чи може въ протинній бѣжѣ!“

По протинній сторонѣ вѣдъ Ключаровець видѣвъ поле широке, годину ходу, та чи нема тамъ якого сѣла? Одна самотна будка стояла при зѣлѣниці, що перетинала поле.

творить мовъ бы его передмѣста. На Волянцѣ ж наѣтній фабрики, багато робѣтниківъ и жидѣвъ. Тамъ жъ такожъ костелъ и лат. соуднищъ дрогобицкогъ пароха; соуднищъ той жъ душпаствремъ для латинянъ на Волянцѣ и зъ Бориславѣ, переважно робѣтниківъ и урядниківъ у фабрикахъ. Въ Тустановичахъ ж — такъ само, якъ и въ Бориславѣ — руска паротія; костела нема нѣмъ тутъ нѣмъ тамъ.

Отже въ тѣхъ Тустановичахъ жъ зъ давнихъ часѣвъ школа, старша вѣдъ краєвою радѣ школьною и учительскихъ семинаріяхъ. Учять тамъ учителя старон дати, але кваліфікованіи и системизованіи; адавъ вѣдъ жъ опѣсля испитъ такожъ пѣсла новихъ вѣдѣвъ и станувъ на новѣмъ етапѣ. П. Ан. Попель ревно працювавъ у своїхъ родиннихъ сѣлѣ; а школярѣ хочъ не умѣли свѣдати краковикѣвъ, за те свѣдали Апостола и пѣсни церковніи. Та не сподобало ся се п. инспекторѣмъ — учителя перенесено. Але лишивъ вѣдъ по собѣ гарну память: зъ его школярѣвъ вийшовъ одинъ на священника, одинъ на правника, зъ войска виходять его школярѣ якъ не фітерами, то бодай капралями, а кождий паробѣвъ и кожда дѣвчина зъ его школы читавъ вѣсѣмъ писемно.

На мѣсце п. Попеля жъ теперъ панна — очевидно Полька и польска патріотка; а хочъ въ школѣ языкъ викладовий жъ рускій, она жъ руского языка кваліфікації мати не потребує. Окружна рада школьна надала їй єю посаду нѣмъ зъ условіямъ, щобъ до року адала испитъ зъ руского языка. Але минуло вже и чотири роки, а панна Клоновска не тѣмъко не здає испитъ, але навѣтъ не старає ся навчитися руской мовы, а до церкви майже нѣколи не показує ся.

Головою мѣсцевой ради школьною зъ рускими сѣлѣ Тустановичахъ бувъ кс. вікарій зъ Волянки, — зъ якомъ раціи? — хто-жъ се вгадає! Вѣдъ же анѣ не жъ парохомъ, анѣ навѣтъ въ школѣ тустановічѣвъ не учить, бо не має кого вчити, бо школярѣвъ лат. обраду нѣмъ нѣмъ нема. Отже зрозумѣвъ вѣдъ мабутъ самъ, що тѣмъко якимъсѣмъ кадукомъ вийшовъ на голову мѣсцевой ради школьною, та въ цѣвѣтні 1899 р. зложивъ се достовѣрно. Але окружна рада школьна здержує резинацію ажъ до сѣрпня. Зъ якомъ раціи? — хіба зъ такимъ, що w Polsce, jak kto chce. Ажъ коли вже наставъ новий рѣкъ школьний, являє ся кс. вікарій зъ Волянки на засѣданѣ мѣсцевой ради школьною зъ п. управителемъ камеральнихъ доменъ зъ Тустановичахъ, п. Желчакомъ, и пропонує его на голову мѣсцевой ради. За нимъ голосує учителька, але заступники громады віддають свои голоса на мѣсцевого руского пароха. Такъ що-жъ? Окружна рада школьна не признає вибору, а кс. вікарій урядувъ даліше — коли можна се звати урядованемъ. Вѣдъ засѣданѣ мѣсцевой ради школьною нѣколи не скликає, а зъ грошей, побранихъ на школьні потреби и абранихъ зъ каръ за непосыланє дѣтей до школы, нѣколи не складає рахункѣвъ.

Дѣдъ дрожавъ цѣлымъ, якъ сухій листокъ вѣдъ вѣтру. Ему здавало ся, що вѣдъ справдѣ за богато звернувъ у бѣжѣ. Отже амѣнявъ напрямъ своєю дороги більшє на право. Туды зайшовъ на широкі загоны и глубокий, свѣжъ зораний бородазъ. Тяжко ему було ступати по такій дорожѣ. Потыкавъ ся що хвилі и мучавъ ся все більшє. Ишовъ по якомъсѣмъ загоновѣ, а тамъ жъ конецъ нивы. Позвалу не стало и високихъ загоновъ. Кругомъ було пусто, тѣмъко рѣвне поле й поле.

Наразъ дѣдъ нѣмъ зачувъ якийсь свѣтъ, чи голосъ. Здержавъ ся и наслухувавъ. Але дарма! Ставъ кричати, надѣючи ся, що почувъ его хто, или де жъ недалеко. „Ратушку! поможи! Гей-гей! Помогайте!“ Голосъ его безъ відгону згинувъ у свѣтловѣдливѣ. Кругомъ не було пусто, тихо, спокѣйно, торжественно... Закликавъ ще разъ, голосѣйше, дужче... Нѣмъго! Всюды тихо, спокѣйно. Лише свѣгъ падавъ усе однаково... Третій разъ... И зновъ нічого!

„Дармо труджу ся! — подумавъ собѣ бѣснѣдѣвно. — Нѣмъко мене не чує Шкода голосно кричати, вже й такъ-то чують ся...“ Ослаблену голову звѣсивъ на груди. Задумавъ ся, що має робити: чи має йти въ перѣвѣтѣмъ напрямѣ, чи звернути ся зъ иніи бѣжѣ, зъ-вѣдъки перше чувъ свѣтъ... Здержавъ ся часинку на однімъ мѣсці. Ему стало дуже тяжко. Цѣло тѣло спочивало на куляхъ.

„Підду трохи въ тамту сторону, трохи зверну, чи не побачу якомъ хаты“ — говоривъ до себе голосно, щобъ набрати вѣдѣваги и новон витрѣвалости. Пустивъ ся въ тамту сторону. Ишовъ зъ десѣтъ хвилъ, та такъ нічого не бачивъ. — „Нѣмъ, и туды нема нікого!“ — застогнавъ зъ розпущею.

(Конецъ буде.)

И зновъ запытати бы треба: зъ якомъ раціи окружна рада школьна не признає законного вибору руского пароха на голову мѣсцевой ради? Чи може дѣлятого, що се рускій парохъ и сей урядъ єму правно належить ся? Чи може дѣлятого, що сей іменно парохъ бувъ уже тамъ, вѣдъки прибувъ до Тустановичъ, 18 лѣтъ головою мѣсцевой ради школьною и за свои заслуги для школы дѣставъ тамъ признає и подяку? Чи вѣдѣмъ дѣлятого, що кс. вікарій зъ Волянки не має навѣтъ права засѣдати въ мѣсцевѣй радѣ школьною зъ Тустановичахъ, не то бути єю головою? Але о такій рѣчи годѣ пытати, бо, звѣстно, w Polsce, jak kto chce!

Отже який порядки, така й наука, така и познана зъ науки. Коли пр. одного школяря въ шестѣмъ роцѣ науки запытано [по-за школою]: по-кѣмъ ся кождому зъ чотвѣрохъ пастухѣвъ, що мали рѣвно подѣлити ся 30-ма крейцарями, який дѣстали въ нѣгороду за добре ходженє коло худѣвъ? — то на диво не бувъ въ свѣдѣмъ обчислити того подѣлу! А до школы гонять дѣтей лише кары та карніи по-сланцѣ, при чѣмъ найліпше виходить тѣ по-сланцѣ, бо пр. посылѣднимъ разомъ мавъ по-сланецъ абрати каръ 4-50 зр., а самого скэ-кутинного взявъ 9 зр.!

Тустановічскій.

Зъ театру войны.

Вѣдъ про погромъ Англійцѣвъ надъ Тугелею справджує ся. Мѣнша о се, чи стрѣти Англійцѣвъ були такі, якъ донесли телеграмы бруксельскихъ дневниковъ, але фактомъ жъ, що Англійцѣ не лише не заняли Спѣонкопу, але въ додатку мусѣли вернути назадъ за рѣку. Про се знаємо вже зъ урядового англійского жерела. Іменно самъ Буларъ телеграфує въ-підъ датою 27 с. м.: Генералъ Варенъ мусѣвъ покинути здобутый Спѣонкопъ. Уважно, що новий атакъ на сѣсю позицію поки-шо „не потрібный“. Зъ огляду на се, що правє крыло Бурѣвъ ажъ сильно, аби меншіи віддѣлы вѣдъ черезъ него продѣрты ся, генералъ Буларъ „сконцентрувавъ“ свои войска на полудне вѣдъ Тугель, не стративши нѣмъ одного войска. Обширѣйша телеграма въ тѣй самѣй справѣ звучить: Дня 20 с. м. генералъ Варенъ збѣгавъ вѣдъ вѣдъ его становиско и обсадивъ полудневый хребѣтъ гѣръ, що тягнуть ся вѣдъ заходу на вѣходѣ ажъ до Ледісмѣтъ. При тѣмъ мавъ все на оцѣ вѣдъ, котрый занявъ сильно становиско. Становиско, яке занявъ Варенъ, можъ було удержати, але оно не надавало ся на підстану до дальшихъ операцій. Я дуже нерадо згодивъ ся дня 23 с. м. на атакъ на Спѣонкопъ, котрый якъ здає ся, є ключемъ позицій Бурѣвъ.

Въ ночи зъ вторка на сѣреду генералъ Варенъ занявъ Спѣонкопъ, однакъ сѣйчасъ познає, що тяжко буде тамъ удержати ся, бо теренъ Спѣонкопу, котрый треба бы було удержати, є за великій, а дававъ ся такожъ відчувати великій бракъ воды. Мимо страшного неприятельского огню, Варенъ удержавъ ся цѣлымъ дѣнь на здобутихъ горахъ. Офіцѣръ, котрый по ранѣмъ оногодѣ генералъ обявъ команду, рѣшивъ въ ночи зъ 24 на 25 с. м. покинути заняте становиско и досѣдѣ цѣлувати ся. Я прѣйхавъ до табору Варена дня 25 с. м. рано и переконавъ ся, що поновленє атакъ не принесло бы ніякого користи, бо правє крыло Бурѣвъ було за сильно, аби дало ся сфорсувати. Въ наслѣдокъ того я рѣшивъ цѣлувати вѣдѣка въ напрямѣ на полудне вѣдъ Тугель. Войска Варена стягнено дня 27 с. м. на полудне рѣки безъ найменшихъ стрѣтъ.

Зъ табору Бурѣвъ перебѣгъ борбѣ о Спѣонкопъ, представляють такъ: Дня 22 с. м. Англійцѣ старають ся теперъ силою 4.000 людей на лѣвѣмъ Спѣонкопѣ штурмомъ взяти дорогу до Ледісмѣтъ. Вчера звернено страшный огонь на позиції команданта Воты. Однакъ борба була односторонна, бо зъ стороны Бурѣвъ віддано лише 30 стрѣлѣвъ. Въ ночи стрѣлянна утихла. Въ второнѣ Англійцѣ зачали стрѣлянну наново, але Бурѣвъ відповѣдали дуже слабо. Друга депеша зъ дня 24 с. м. доносить про борбу Бурѣвъ зъ цѣли водѣвскаго Спѣонкопу: Нинѣ зъ сѣреду була заваята борба. Бурѣвъ посували ся напередъ крокъ за крокомъ; въ першихъ окопахъ забрано 160 Англійцѣвъ. Полоненыхъ відослано сѣйчасъ до головного табору. Борба триває даліше. Зъ табору вѣдъ Ледісмѣтомъ доносить депеша зъ дня 25 с. м.: Въ битвѣ дня 24 с. м. Англійцѣ лишили на боювѣцѣ 1.500 убитыхъ. Говорять, що генералъ Буларъ бувъ тяжко заведувавъ, але теперъ вже выздоровѣвъ. Вчерашній лондонскій дневникъ доносить, що Бурѣвъ коло Колѣно зачинають переходити въ офензиву. Командантъ Маєръ удавъ дня 24 с. м. на вѣдѣлѣ англійсконъ пѣхоты, котрий стрѣтивъ 20 раненыхъ и убитыхъ, а 16 полоненыхъ.

Пробуваючий теперъ въ Берлинѣ трансѣвальскій посолъ въ Бруксели заявивъ, що Бурѣвъ вѣдъ початку войны стрѣтали лише 212 убитыхъ, 687 раненыхъ, а 200 полоненыхъ. Даліше высказавъ вѣдъ гадку, що война потрѣває довго, бо Трансѣваль не думає просити о миръ, анѣ не прийме его на условіяхъ status quo ante bello. Заявивъ провинції Трансѣваль не може відступити назадъ Англійцѣмъ вже зъ той причини, аби Англійцѣ не метили ся на голландскихъ мешканцѣхъ Капленду и Наталю, котрі по найбільшій часті прѣлучили ся до трансѣвальскихъ и ораньскихъ войска.

Перегляд політичний.

Зъ Праги доносить, що вчера прихильники Подліпного урядили въ кількохъ мѣсцяхъ мѣста збѣговиско. Спеціально великій роамѣры мало збѣговиско позымиско соціально демократичныхъ зборѣвъ. Въ цѣли удержаня порядку, вирушивъ віддѣлъ поліції. Коли товпа зачала кидати на поліцію камѣнями, поліцѣй вѣдѣбули шаблѣ и розогнали демонстрантівъ. Нѣкого анѣ ранено, анѣ не арештовано.

На однихъ зборѣхъ п. Огравскій выголосивъ вчера промову, въ котрій підѣвъ, що молодіческій послы єуть вѣдѣмъ вѣдъ вськомъ корупції. Ихъ гасломъ є: „Все для народа — нѣмъко для себе“. Угодова конференція покаже о скѣмъко Нѣмцѣ випередили Чехівъ въ узысканю правъ и привілеївъ. Чехи не боять ся нѣмъ замкненя парламенту нѣмъ абсолютизму.

Въ Кароліненталѣ відбули ся зборѣ молодѣ-Чехівъ, на котрыхъ внесено резолюцію вызывающую молодіческій клубъ, аби не обѣмъ лавъ угодовою конференції. Противъ той резолюції выступивъ рѣшуче голова клубу, п. Енгель, и остерѣгавъ чеській народъ передъ недовѣремъ до всякихъ угодовихъ пробъ. Остаточно зборѣ заняли ся обслуговуванѣмъ конференції.

Въ острѣвскѣмъ ревірѣ, ситуація троха поліпшила ся. Въ Клядѣ, справа все ще але стоить. Міністеръ судѣвництва відбувъ въ пятницю конференцію зъ директорами копалень, на котрій предложивъ їмъ жаданє робѣтниківъ. Директоры заявили ся рѣшучо такъ противъ мінімальной платѣ, якъ и противъ вѣсѣмъгодниного часу працѣ. Що до мінімальной платѣ директоры твердять, що рѣвночасно треба бы такожъ установити мінімумъ работы, що въ копальняхъ неможливе. Такъ само зъ технічнихъ причинъ не дасть ся завести вѣсѣмъгодниный часъ працѣ. Одинъ директоръ заявивъ, що коли бы правительство хотѣло присилувати копальнѣ до сповненя жаданя робѣтниківъ, наступить замкненя цѣлого рѣду копалень.

Въ Острѣвѣ на зборѣхъ робѣтниківъ п. Дашинскій адавъ справу зъ своєю розмовою зъ міністромъ судѣвництва. Вѣдъ твердивъ, що міністры мають теоретично добру волю, але фактично не зрѣблять нічого рѣшучого для полагодження стрѣйку. Бѣсѣдникъ загрозивъ такожъ, що на случай, коли бы властѣтель копалень не сповнили жаданя робѣтниківъ, робѣтники будуть домагати ся удержаннємъ всѣхъ копалень. Въ Теулицѣ-Шенѣвъ ухвалено резолюцію, вызывающую правительство до безпрѣвольного скликаня парламенту и предложєня проекту закона о удержаннємъ копалень.

Мѣжъ угорскимъ и румунскимъ правительствамъ триває вѣдъ довгого часу конфліктъ зъ причини субвенції, удѣленой румунскимъ правительствомъ для румунской школы въ Кронштадѣ. Теперъ, при помѣчи міністра Голузовского конфліктъ сей полагождено Іменно заключено угоду, на підставѣ котрой румунское правительство зобов'язало ся предложити румунской палатѣ внесєня, аби єму, призначєну для той школы адепонувати въ угорскій центральной касѣ, а угорское правительство має що року греціо-оріентальному мѣтрополитѣ адавати справу зъ ужити тѣхъ фондѣвъ.

Фінляндскій соймъ отворено прѣстольною промовою, котра запевняє, що висєсий проектъ законѣвъ приготовано виключно въ интересъ и для добра краю. Промова запевняє даліше примѣненє средствъ противъ еміграції, викликаної лихими жнивами, говоритъ о конечности скрѣплєня арміи и вычи-слєннєй справы, котрі буде мусѣвъ полагити фінляндскій соймъ. Даліше оказано тамъ, що правительство не може въ жадеи способѣ допустити, аби въ соймѣ обговорювано загально державній справы. Се стало ся на попередній сѣсїи, але правительство не

стерпеть повторення сего. Відтак промовляв представителів чотирьох станів. Представителі шляхти заявляв, що автономія краю є побічною річчю. Архидієпископ доказував, що у права краю повинно вестися в дусі діяловитості справедливості. Представителі міщанського стану заявили, що фінляндський народ лише через діяловитість свободи в співзвучно своїх задачах може відвоювати своїми обов'язками супротив Росії. Нарешті представителі селянського стану доказували, що фінляндська еміграція має глибокі причини, котрі треба усунути.

Дворська революція в Хінах.

З Шангаю доносять, про поголоски, що цесарь Кван-Су по відновленню абдикаційного декрету, в котрому своїм наслідником установив сина князя Туана, малолітнього Путсіна, мав звернутися до цесаревих вдов и подякувати їм за дотеперішню регенцію. Однак сьогоднішньої ночі, по відписанню декрету, цесарь поповняв самоубійство. В заграничних посольствах не побігло з тої причини досі ніяких вісток. Однак вже спростовано до Пекину відділ маринарської флотії. В Шангаю удержуєся гадка, що деякі посольства чужих держав брали участь в справі доведення до абдикаційного декрету. Іменно вказують там на російське і французьке посольство. Ті посольства були неприхильно уособлені до цесаря з причини його симпатій для Англії, Америки и Іспанії, котрі наробили йому багато ворогів. Окрім поголосок про самоубійство цесаря, говорять також, що його замордовано. В Шангаю говорять, що новий наслідник престолу буде дитина його лютого проклятого під ім'ям Хіуан-цесарем Хінь. Коли вдасться, що наслідок побачить провинції захочуться апатично, в полудневих провинціях можуть дуже легко вибухнути грібні заворушення.

До берлінського уряду для заграничних справ доведено лише про іменування нового наслідника престолу без згадки про смерть дотеперішнього хінського цесаря. Про нового наслідника престолу не знають нічого знаток мідцевих відносин. Здається, що се один з численних гаремних князів. Він буде очевидно сліпим орудинцем в руці старон цесаревих. В японських посольствах також не може бути нічого докладнішого довідати ся. Там лише зазначають, що Янань спокійно дивиться на події в Пекині і що японське правительство не змінило своєї політики супротив хінських справ. В віденських дипломатичних кругах дуже поважно обговорюють останній події в Хінах. Думають, що не обійде ся без рішучою інтервенції держав. Послани при хінськом дворі поручено пильно слідити за перебігом подій. З огляду на можливі розрухи, французьке посольство спровадило для своєї охорони, з воєнного корабля відділ маринарської флотії.

НОВИНКИ.

При зближенні місяця просямо всіх тих Вп. передплатників, що гроші місячно присилають, о вчасне відновлення передплати. При сій нагоді просимо також дотримувати Вп. передплатників, що мають якийсьбудь надлишок, о остаточне вироблення, тим певніше, що на кредит часопис не вислав ся, отже адміністрація була б привілейована при дальшій триванні залогового виславу часописа безумовно адержати.

— Дирекція „Красного Союза“ кредитового у Львові урештає всіх руських зареєстрованих товариств кредитових, аби свої зазначені рахунки, агадно білясь за рік 1899 заклали до 8 днів преджити „Красному Союзу кредитовому“ до виказу оборотів у всіх руських товариствах кредитових за рік 1899, що буде оголошений в справовданню „Красного Союза кредитового“.

— Комітет великого львівського руського церковного (дьяківського) добродійного фантомного оповіщення: Подане ся до прилюдного відомості, що по мисли привілейованого Вис. ц. к. міністерством фінансів з дня 13 жовтня 1899 ч. 55653 продження для нашого львівського на рік 1900 тагнене львівське постановляло ся на дні 10 и 11 н. ст. жовтня 1900 [середина и четверга перед св. Покровою].

— Як довідуюмо ся привітована з нагоди дьяківської львівської вистави з фантомів томих львівських и творів теперішньої руської церковної штуки и индустрії, відбуде ся сего року у Львові спільним заходом Комітету львівського и Товариства для розвитку руської штуки и буде тривати від 1 ого вересня до 9-ого жовтня включно.

— Товариство взаємних обезпечень „Дністер“ потребує одного ліквідатора, обзаного докладно з бухгалтерством, и одного урядника, обзаного з книговедством и деловою практикою.

водством товариства задаткового, способного до кореспонденції в языках руськом, польськом и німецьком. Для обох сих посадів єсть уловини не переступлений вік 40 літ. Подана лише на письмі з свідоцтвами офіційними або відписами и сугубо вітальними належить занести до Дирекції товариства у Львові [Ринок ч. 10]. Крім того потребує товариство: двоох практикантів з улюбленою що-найменше VI-ю класою нім., відбуту службою військовою, безземельних, и трох псарів з красними писемом.

— У Львові помер вчора оден з найлучших діяловитів лікарів д-р Оскар Відманн в 61 році життя. Мимо його острого поведення з пацієнтами співали радо до него о пораді так вбог и богат, а вбог не відмовляв нікому. Спеціально посвячував ся студіям недуг серцевих. — Небідний родив ся у Львові 1839. Отець його був старостою в Бережанах, а опісля в Прешбурзі, де пок. д-р Відманн скінчив гімназію. В 1860 р. вступив у Відні на юридичні права, а опісля на лікарські; з Відня переїхав до Кракова и там доставив степеня д-ра медицини. В 1866 р. вступив у Львові до служби шпитальною, а в 1870 р. був уже примарем шпитала. В 1891 р. ободив 25-літній ювілей свого зв'язу. Похоронив його бездиту. Написав кілька цікавих статей и розвідок лікарських. В рр. 1897—8 був приватним доцентом патології и терапії на юридичному львівському університеті, а недавно достав титул нагородного професора. Помер на недугу серцеву. — Похорон відбуде ся в середу в уміщ. Гродзких ч. 2. на Личаківському кладовищі. В. а. п.

— Епископ Шептицький, звідхавши дня 26 с. м. в. Рожнова в деканат снатинський, по чотирнадцяти там побути в приватних характері, на сесію до Станиславова, вертає дня 30 с. м. до снатинського деканату на місію и соборність до Карлова.

— Загальні збори Жолківської Руської Ради відбудуть ся дня 8 н. ст. лютого [в четверга] о 10 годін раню в власній домі.

— В справі хору Національного Славянського одержавно з Тернополя таке писмо: „Госпожа Славянка заповіла в Тернополі концерт на 30-го с. м. [во второк]. Оголошення концерту розділила лише по польськи и по російськи; Русинів видно не хоче знати. Тому шануючи себе Русинами поставили на той концерт не йти.“ — В Золочеві, як нам пишуть, продукують ся хор Славянський з днів 24 и 25 січня. И там також госпожа Славянка оголосила концерт по польськи, а русько-українську мову зигнорувала. [Серед персоналу хору чути бесіду навіть німецьку.] Тимчасом, мимо сї підслухованости Полякам, ніхто з Поляків на першій концерт не йшов, а сядо заповнили Русини. Ненавче у віддаку за те госпожа Славянка роздавала гостям програми в языках польськом, російськом и німецьком.

— З товариства „Сонбл“. Засідання у конститутованому нововибраному старшині відбуде ся в четверга 1-ого н. ст. лютого точно о 8 год. вечором. На той засідання мають явити ся всі члени старшини и заступники. — Голова товариства В. Падбінний.

— З „Народного Торговця“. Щоби и жінцям дати можливість познакомити ся з діяловитим купецтвом и з веденням каси львової, рішені приймати по одній до кожного за наших складів на двомісячну безплатну практику. Бажаючі з сего користати, мають зголосити ся письменно в головний заряд нашого товариства у Львові и преджити: свідоцтво моральності и свідоцтво з посліднього курсу учащая до школи, як також заявити, в котрому з наших складів було би найдоглядніше тую практику відбуту. Відбувши сей курс можуть оздобити старати ся о посаду касієрки львової при наших складах. — Дирекція.

— З Перемишля. Відділ Товариства Руських жінцян в Перемишлі пригадає, що равств на дохід убогого молодого відбуде ся вже 1 го н. ст. лютого в сали ратушевої. Програма богата; в другій часті танці. Початок о 7 годін. Вступ 2 корони. Відділ надіє ся, що гарна ціла рава агромадств по важке число людей, а комітет з них и навів записав, що гості вернуть доміз з милими вразженнями.

— Відділ Перемишля. Загальні збори Товариства взаємних поміщицьких и учительських перемишлянського округу школьного відбудуть ся дня 1. н. ст. лютого о 3 годін пополудні в будинку народної школи в Гливицях. — За відділ Іван Вертилюк.

— З Надвірної пишуть нам: Днясь доїжджає ся в „Діла“, що в сих днях приїде в Делатив адвокат кравий, наш земляк и патріот д-р Николай Лагодняк. Не треба й казати, що така звістка кожде щире християнське серце лише одушевляє. Той зараз мей прийшло на гадку: Коли Делатив, менший від Надвірної, доставе свого адвоката, то чому ж Надвірній, мисто повітове, не має би мати у себе свого руського або, в браку такого, нехай и Полька адвоката, але розуміється Полька чоловіка честного и не шовініста, такого який один я, що раз в розмові з мною сказав мей виразно: „Ja nie znam żadnej Rusi ani Rusinów; w Galicyi język urzędowy jest polski!“ О! як би — Боже борони и не приком! — такий Польк адвокат хотів до Надвірної старати ся, то вже скажу, що волю тих двоох адвокатів жідов, що в Надвірній є, аніж такого Полька, що не то Русинами, але [своєю неактивністю и шовінізмом] шкодить таки самим Полякам,

підриваючи євське довіря народу руського. — Старий горожанин.

— Карта помертня. Коло Львова село Збоиска, а в том селі в „Oglądacz zwłok“ чи то „Oglądacz umierających“ Кухарський. Отже подає отсе дословно и вірно помертню карту, выдачу тям п. Кухарський д. 5 грудня 1899. Друж в український, польсько-руський [пр. Liscza bledsa „Bijące chelo“]; рубрик виповнен польським писемом И так: Біжуче чело 19 — Мисцеві, в котрій умер: w Zboiskach — Імя и назиско: wyrobniec Wyronika Ratuszna — Вік: 7 mieścięcy — Віроповідане: Brzemienne — Стан мирский: idąc drogą — Завіт: upadła — Приналежність: przez grudy — Час смерті: i w 7 mieścięcach, Означене слабости: poronila. — dnia 3/1, 1899 Kucharski Oglądacz zwłok Oglądacz umierających.

— З Жовкви пише якийсь М. С. до Газети-м. п. „Гуцулська мужська школа, котрої початок сягає ще часів Теодора Собіска, матери нашого великого лицаря, фундаторки монастиря Домініканів, де школа тоді була уміщена два віки, перенесла ся перед кількома роками до нового будинку. З того часу, хоч и досі зсе ся Домініканська, — з жалем зазначати се треба, — тратьте поступенно свій давній характер польський, а прибирає польське руський. Щоби перекопати ся о том, досить відіти до будинку: в учительській канцелярії, на коридорах майже виключно панує русина, мовби учитель не знав польського языка. Відті руський язык переносить ся також до класів, бо за учителями и школярами молодіж починає привирати поставу ворожу всьому, що польське. Наслідком сего був факт, що недавно оден з учеників, мабуть з класу учителя Татуха, знаменитий портрет Магдєнча. Дав се богато до мислення, тям більш що сей учитель домагав ся, щоби в шкільних вестях уміщено портрет погруд Шевченка, pięciu hajdamaszy. Далшам наслідком вступила радикалізм в шкільній мурі в ненависть межи молодіжю и часті бійки. Дялятого домагаво ся від шкільних властей, щоби не усувано з гуцулської школи учительів Поляків и не ставано замість них руських радикалів. Коли котрий Поляк уступит в посади, то на его місце треба іменувати лише Поляка, а не, то такого Русина, котрий би не ставав ся польського языка, мовби чогось злого. Треба вшчє стати усеунути лих щоби не перенесло ся на самі повіт“. — Смуток и жалі пана М. С. мы вповні поділяємо, але що-ж робити? Аджеж ані часи Теодора Собіска не можуть вічно тривати, ані школа „Домініканська“ не може вічно містити ся в монастирі; а так само и все инше мусить зміняти ся, — тама вже доля всего на світі! Навіть и сам Домініканський монастир в Жовкві не в вічній. Може колись ще буде там правити руський архимандрит Василіанський... хто знає! И що-ж дїяти? Заборонити Русинам руську мову, до чого збігає автор дописи и неодноразово широке серце, не можна, бо славити Господа ми живемо в Австрії, а не в Польщі...

— До відомості ц. к. Дирекції пошти. З Долних пишуть нам: Долінський міщанин Николай Горбовий, муляр, надавав дня 26 с. м. перекази, [а то оден число реценції 867, другі ч. 867] адресовані оба по руськи до Стри: ч. 867 до о. Юліана Федусевича и ч. 868 до Володимира Горбового. Одержавши на то польськ [до польськ писан] реценції, зажадав руських, позаяк на перекази по руськи адресовані повинні уряд віддати руські реценції. На то п. пошмайстер відповів: „Po rusku nie umiem; daj mi spokój, exultowiesz! raskich rezerwów wydawać nie mogę! не першня на пошту долінської відділи настав новий пошмайстер, однак ніхто сї справи досі порушив.“

— Хлопське віче скликали були русько-українськ соціальні демократи на день 21 с. м. в Борщеві коло Перемишля, але ц. к. старство заборонило се віче, виправуючи заборону тим, що се віче „грозить публічному спокою и порядку“. Наслідком сего відбуду ся того таки дня довірочна нарада, на котрій п. Вітків резервує про політичне та економічне положення селянства. На день 28 с. м. мають скликати друге віче.

— Паперовий грош. Хто має діло хоч би з трохи з значущими сумами грошей, відчуває велику невзгоду, коли приходять ся ему обертати королями, и то самими металевими, бо они, хоч не представляють високої вартости, то и багато важать и ще більш заважають мідця. Тому радо позитав кождий мітку, що від вересня с. р. мають відіти в курс коронові банкноти. Має виготовити 18 мільонів 10-коронних, 20 мільонів 20-коронних, 5 мільонів 100-коронних и 3000 тисяч 1000-коронних.

— Про звістний зв'язничий міст на Сереті, котрий вже кілька разів заліз ся, пишуть з Тернополя, що на місце скляний, котрі порушувало ся и поволи пристав, побудовано вже провізоричний дерев'яний міст. Від 28-ого с. м. розібрав ся вже на нову рух побудав, котрі по місті будуть поволени пересувати ся. Такий стан потрібен аж до весни, а тоді має наступити основна права; шматро має бути скляний зовсім усунути, а філяри мають бути сполучені залізною конструкцією.

— Дів депутати зв'язничих урядників буди дня 27 с. м. на аудієнці у міністра зв'язничих Вітків. Ода з них преджила міністрові петицію прийняти, зайняти зв'язничий адміністрація, котрі домагаво ся рівноправності під виглядом плати зв'язничих технікам. — Друга депутація

вручила Вітків меморіал з просьбою о зміну декотрих постанов зв'язничих, що тягнуть ся регуляції плати зв'язничих робітників. Міністер прийняв обі депутати прихильно, обідав докладно розглянути справу и по можливості відволати бажаючим зв'язничого персоналу.

— Чоловік, чи звір? Никола и Пазька Буличі в зв'язності повіта львівського рхались помадувати до Румунії на заробітки. Але великою завадою в тім дорож ставала им їх чотиромісячна дитина. Отже постановили позбутися сїєї непотрібної перешкоди. Жостокій батько задушив дитину и в страшний спосіб розбив їй голову та поломив ручку.

Утеча до Буров. Перед кількома днями пропав був без вісти з Манастирськ 18-літній ученик У. гім. класу Меч. Гаспарський, син тамошного обшарника. Віденська поліція виследила збіг на Леопольдштадт, де він під фальшивим іменем Стан. Могорського, яко асестента нижнієрськ в Порфольку, замешкав в саталінім домі захоронив. За причину фальшивого замелдованя подавав брав гроша и се, що замешкав в захороні. Утечу з дому толкував сам, що від давня полюбив військово життя, а мало мав охоти до науки. Тепер забажав удати ся до Буров. Поліція покарала Гаспарського 24-годинним арештом за фальшиве мелдоване и відослала его доміз.

— Народна Гостиниця, стоваришена зареєстрована з обмеженою порукою.

Під такою фірмою засновує ся у Львові товариство на основі закона з 9 ч. 1873 р. и на основі статута з 3 жовтня 1899. Засноване сего товариства вписано в реєстр товариств зареєстрованих в господарських рішеннях ц. к. Суду крайового як торговельного у Львові з 25 падолиста 1899 до ч. фірми 2308. Головним місцем перебування товариства є місто Львів; оно єсть управленям до закладаня філій и агенцій и відкриваня закладів гостинних и шинкарських так в Галичині, як також в прочих провинціях австро-угорської монархії.

Предметом підприємства стоваришеня єсть: в містах, містечках, селах, мисах купельних, відпочинкових и взагалі там, де того ожає ся потреба: а) на власній рахунок набувати або винаймати и в власний заряд вести готелі, завадні домів, кураційні домів, гостиниці и тям подібні заклади; б) уряджувати и на власній рахунок вести: реставрації, каварні, пиварні, винярні и шинки; в) винаймати и виконувати право провінції; винаймати право побору податку и оплати консумційних враз з додатками від всяких напиків и споживчих артикулів.

Членом того товариства може бути кожда особа, що єсть способна до зобов'язань правних, що письменно заявить приступлене до Товариства з одним з найменше уділом в котім 20 корон и зложити вписав в котім 2 корон, кождий член може виплатити більше число уділів. Порука триразова. Товариством управляют: дирекція, рада надзираюча и загальні збори.

Ціль сего товариства, як з выше наведеного видно, єсть ясна, и кождий, хто займає ся справами народного нашого відродження зроуміє є. Мы однако уважаємо за відповідне додати до сего ще кілька слів. Кождий народ, наколи хоче яко такий устати ся и наколи має досягнути назначену собі ціль, мусить дбати, щоби его веретні рівномерно розвивали ся и відповідно функціонували. Ему не вільно отже нічого задержувати такого, що в життю народи і в давних обставинах єсть потрібне. Починаючи до розвитку нашого на полі ромбеля в купецтва вже збудовано, однак рідко, на котрій ровнінутає ся промисел, лежить еще обломом. Пора отже и до сего зайти. Кождий принає, що промисел шинкарський, удержування готелів, домів завадних, виконання права провінції и т. п. єсть не тільки під виглядом грошеним хосенним для тих, хто ним займає ся, але єсть заравом наняття, котрим тисячі людей можуть собі заробити добрий кусок хліба. Сей промисел єсть нині в чужих руках и они часто використовують его на нашу шкоду так під виглядом моральним як також під виглядом матеріальним. Наколи ж мы ним займемо ся, выховано з часом цілу класу своїх чесних реставраторів, готелістів, каварів и т. п., а се буде з хосенном не лише для нас Русинів, але и для цілого краю нашого. Тому отже до діла! Сего року маємо всі, кого лиш стає, бодай на оден уділ, до сего товариства приступити, щоби ще там сего року може було присутити до отвореня бодай у Львові реставрації та готелю, и тям лати почини до дальшого розвитку сего підприємства. Наколи зголосити ся відповідне число членів, скликає загальні збори, котрі выберуть статут, приймають управу товариства, а поки що просямо членський вкладки и внески присилати під адресою: Василь Набінний у Львові.

Уповажнея загальним збором з 3 жовтня 1899 до введення товариства в житє: Василь Набінний, о. Александер Темницький, Михайло Губак.

— Дрбний вісти. Намітовник гр. Пініський відхав нині на кілька днів до Відня з справля краєвими; представити ся новим міністрам, а зложити також візги архієпископальні и буде на аудієнці у цесаря. — В Парижі заведено сими дивні автоматы до продажі марок поштових. Публика и дивняки повтали з призначенням сего новості. — В Кракові помер в 70 році життя Ем. Борковскій, довголітній редактор гуморис-

Зъ публцири Ииситуту Славропийскаго полъ зарядитъ Юси на Давидюва.

Виходить у Львові ще дм (крімъ неділі і рускихъ святъ) о 5-тій годині по полудні. Літературний додатокъ „Нібілетка найнаменитшихъ поетівъ“ виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на переп'яку разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передавати у Львові приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, а Бюро газети ул. Карла Людвика 9, а А. Ольшевського ул. Килинського 2; — у Ярославі: Л. Крижановскій; — у Відні: М. Дукер, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: M. Haasenstein & Vogler.

Передавати на „Дѣло“ і належності на іноземні мови у Львові.

ДѢЛО

Передавати на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії: на границі: на цій рікъ . . 16 ар. на цій рікъ . . 52 ар. на цій рікъ . . 8 ар. на цій рікъ . . 11 ар. у Львові: на цій рікъ . . 14 ар. на цій рікъ . . 7 ар. на чверть року . . 8 ар. на місяць . . 1 ар. 20 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зворотною сідомъ на попереднє застереження. — Рекламанія поштовихъ відбій зодъ порта. Неодиноке число копій 6 кр. на пром. 7 кр. Оголосення змій приймають ся по цій 10 кр зодъ однокъ стрічки іноземною або якъ місяць а въ рубрикѣ „Надбавка“ по 25 кр. а. в. Подати і мій доносення прикладъ мій ся по 15 ар. зодъ етишка.

Наша народна тактика.

Въ нинішній часъ „Дѣло“ подаємо народну тактику, яку ухвалили побіч програми і організація народний з'їздъ і котру до оголошення передає намъ установлений з'їздомъ народний комітетъ.

Думаємо, що не буде безъ користі попередити самъ текстъ народної тактики, які подаємо очевидно до слова, кількома загальними замѣтками, бо въ той спосібъ наш чаті будуть мали можливість тямъ лекше орієнтувати ся въ поодинокихъ постановкахъ тактики а разомъ і тямъ лїше зрозуміють їхъ вагу і значіння.

Кожде сторонництво політичне мусить мати свою програму, то є свої ясно означені цілі і змагання — і то є рїч перша і найважливіша. Але сама програма для народної роботи не вистарчає; думки і ідеї, які мѣстять ся і є суті специфізовані въ програмі, треба ще перевести въ житє, значить приладити для нихъ ґрунтъ і зреалізувати. Для того то кожде сторонництво політичне мусить числяти ся зъ обставинами і тереномъ на якомъ воно має повести свою публичну діяльність. Правила, що вказують сторонництву, якихъ власне средствъ воно має уживати і на якомъ становищу ставити ся супротивъ різнихъ факторівъ політичного життя, називаємо тактикою сторонництва. Той правила суть зновъ по своїмъ призначенню двоякого рода; вони розпадають ся такъ сказати на дві окремі категорії. Разъ сторонництво мусить мати правила, котрі-бъ вказували, якъ оно має уладити ся і вести свою роботу у внутрі, щобъ само могло розвивати ся і зростати въ силу, а далі сторонництво мусить мати такожъ окремі правила, якихъ повинно придержувати ся супротивъ іншихъ рїшачихъ чинниківъ політичнихъ по за сторонництвомъ (якъ прим. вселені партій політичний, класи і круги населення, правительстві і т. н.), коли хоче тямъ лекше і певнїше добити до зреалізованя своїхъ остаточнихъ постулатівъ. Відповідно до тихъ двохъ категорій правилъ тактичного поступованя ділимо і тактику на двояку: правила першого рода обіймаємо назвою тактики внутрішньої, правила другого рода називаємо тактикою зовнішньої.

Отже суть загально прийняті понятя о тактиці і на основі сихъ загально прийнятихъ понять уложило свою тактику політичну такожъ народне (національно-демократичне) сторонництво.

Що-до поодинокихъ постановъ тактики сторонництва — то специфізовані вони въ саміхъ текстахъ дуже ясно і докладно і для того не маємо причини тутъ їхъ ближше пояснювати, а зазначимо лиха мимоходомъ основні думки, які въ по-за поодинокихъ постановъ тактики проявляють ся.

Що-до тактики внутрішньої — то першій і головний принципъ, який тутъ сильно зазначено, є принципъ політики справді демократичної і народної. Сторонництво видати головне своє завдання въ веденю агітації і розширюваню політичної свідомості въ якъ найширшихъ масахъ населення — і відъ того праць воно жде зросту нашої сили і краснихъ успіхівъ для нашої народної політики. Далішій постановою тактики мають на меті дати поруку, що політика сторонництва буде справді народною, то єсть що єи вести буде не якісь кружокъ щирихъ і добрихъ людей і побіч власного уподобаня, але ввесь народъ черезъ своїхъ репрезентантівъ. Тутъ постановою тактики дучать ся нерозривно зъ планомъ організації, який приває з'їздъ мужівъ довіря сторонництва зъ цілого краю — а до такихъ забезпечуючихъ постановъ належать постанови, що основні правила тактики може змінити лише з'їздъ народний, що всі правила тактики унають ся за основні, що компроміси хочъ-бъ і въ справахъ виборчихъ можуть наступити лише за ухвалою ширшого народного комітету, і т. н. Політика ведена репрезентантами сторонництва мусить бути народною, то єсть веденою репрезен-

тантами сторонництва підъ контролею загалу. Тутъ врештї належить такожъ постановити що-до обов'язку приналежаня послівъ сторонництва до одного клубу, бо се даєть не лише більшу силу і значінє репрезентації парламентарної сторонництва, але і забезпечить, що поодинокі послы не будуть вести політики на власну руку.

Що-до тактики зовнішньої — то крімъ принципівъ вже вище зазначенихъ, зазначено въ нїмъ дуже сильно наша національна відда, якъ і взагалі нашъ народний і суспільний інтереси. Сторонництво відриває передовішні елементи що явно йдуть противъ саміхъ основъ нашого національного станованя, і такі елементи, круги і партії, що стоять на нашій національній ґрунті — а відповідно до того сторонництво внаше такожъ регулює своє відношеня що-до однихъ якъ що-до другихъ. Точку вихідну ставити тутъ для сторонництва вглядъ на те, чи і о скільки дотичний елементи чи круги діляють на шкоду нашихъ інтересівъ національнихъ і суспільнихъ, чи противно, тямъ інтересамъ своєю роботою пособляють. І той вглядъ єсть такожъ рїшачимъ для сторонництва въ уладженю єго жъ відношеня до елементівъ і факторівъ, що існують і діляють по за нашою суспільністю, якъ прим. супротивъ правительстві, Польківъ і жидівъ. Дотичний постанови тактики єуть врештю дуже яснї, а основне мірило примѣнене въ нихъ зъ великою совѣтністю і консеквенцією.

Установленє правилъ тактики з'їздомъ і оголошенє тихъ тактики народнимъ комітетомъ повинно дуже користно вплинути на хідъ нашихъ народнихъ справъ і на нашу народну роботу — бо коли лише постанови сїхъ тактики будуть строго задержані і виконувані, то въ такій разъ нашъ народний рухъ набере одноцїльовості і сили і не буде такъ, якъ було деколи досі, що політику вівъ собі кождий побіч власного уподобаня, зъ котрої то розтїчнї в поглядахъ і способі поступованя виходила лише слабосильність нашого народного руху, а дуже часто і цілковите замішанє та політична деморалізація. І нехай тільки програма ухвалена з'їздомъ нашого сторонництва переїде въ тїло і кровъ якъ найширшихъ кругівъ рускомъ суспільності, нехай лише правила народної тактики привоють собі кождий і задержити въ своїй публичній роботі, а тогдї ми станемо справді об'єднанимъ чинникомъ політичнимъ, станемо однимъ таборомъ, що йти буде спільною, ясно виетеженою дорогою — до єдиної, єдиної мети.

Въ правилахъ народної тактики повиненъ йти кождий народний діячъ вказівку і доречтву для свого власного поступованя!

Вже лише якъ post scriptum подаємо, що оголошенє тактики політичної бувъ з'їздъ воли народного комітету — а народний комітетъ оголошує тактику тільки теперъ, бо думаєть, що вже дотичний уступъ єго відозви, яка була въ своїй часті публікована, вповнї вистарчатъ. Отже сїхъ послїдній мотивъ показавъ ся хибнимъ, бо вороги нашого національного розвою пустили цілу купу вселєнихъ брехень і іноспуацій, користаючи зъ того, що автентичний текстъ тактики не бувъ досі опублікований. Для того то рїшенє комітету вважати за дуже щасливе і на часі, бо теперъ побіч оголошеня автентичного тексту програми, організації і тактики найдуть наш прихильники якъ і взагалі всі щирі та незаслїплені люди на клевети „лукавихъ і нечистивихъ“ ясиу а рїшучу відповідь.

Народча тактика.

А) Внутрішня:

1) Змагаючи до здійсненя постулатівъ, поставленихъ въ народній програмі, буде народне сторонництво въ своїй політичній роботі послугувати ся всіми законними способами, але особливо буде уживати такихъ способівъ, які найліпше надають ся до освідомленя, розбудженя і зорганізованя ширшихъ народнихъ масъ. Такими способами уважати: збори, з'їзди, вїча і взагалі по-

бличні збораня; популярні часописи і брошури; вселіхъ закономъ дозволеніхъ маніфестацій і демонстрацій.

2) Найважливішимъ способомъ тактичнимъ уважати якъ найсильнїше заступництво нашихъ змаганъ і нашого сторонництва у всїхъ тїлахъ законодавчихъ і репрезентаційнихъ. Зъ той причини буде народне сторонництво брати якъ найважливішу участь въ виборахъ до радъ громадськихъ і повітовихъ, до сейму і парламенту, а се въ тій цілі, щобъ туди впровадити якъ найбільше число своїхъ людей.

3) Всяка зміна основнихъ постановъ тактики може бути порїшена тільки народнимъ з'їздомъ. Основною постановою тактики уважає ся те, що народний з'їздъ якъ основну постанову означити. Всі постанови сего начерку тактики уважає ся основними.

4) Компроміси зъ іншими сторонництвами въ справахъ виборівъ до сейму або парламенту можуть бути закінчені лише на підставі ухвали ширшого народного комітету або комітету виборчого.

5) Всі послы сторонництва, чи то въ сеймі чи въ парламенті, обов'язані: творити єдину клубъ, придержувати ся всїхъ постановъ народного з'їзду і у всїхъ важливихъ справахъ засягати опінію народного комітету.

Б) Зовнішня:

1) Супротивъ правительстві такъ центрального якъ і крайового буде народне сторонництво держати ся політики принципіальної. Отже доки і о скільки въ державі і краю не настане правительстві прихильне для основнихъ постулатівъ народної програми, такъ довго і о скільки будемо правительстві поборювати. Підъ правительствомъ розуміємо ціле правительстві збъ всіми державними властями, урядами і органами.

2) Будемо поборювати всякі заходи Польківъ, змагаючи до польонізації Русинівъ і до піддержаня гегемонії Польківъ надъ Русинами. Зъ той причини будемо поборювати всї польські партії, котрі до того змагають.

3) Будемо поборювати жидівъ о єдиному, о скільки они, вимислюючи намъ наробі, діляють на шкоду нашихъ економічнихъ і моральнихъ інтересівъ, або, підприючи нашихъ політичнихъ противниківъ, шкодять нашій національній справі.

4) Середъ рускомъ суспільності будемо поборювати всякі змагання, що ведуть до вынародженя Русинівъ чи то въ користъ польщани чи росїйщани. Зъ той причини уважати постанову злуку зъ московськимъ партією за виключеню. Допускає ся однакъ часовий порозуміє міжъ народнимъ сторонництвомъ і московськимъ партією для побореня єдиного противника і такожъ єдиного діланя єдиного народного сторонництва зъ єдиними московськимъ партією для певнихъ конкретнихъ локальнихъ цілей.

5) Що-до тихъ сторонництвъ рускихъ, які стоять на українсько рускомъ національній становіску, будемо держати ся єдиного тактики:

а) Партії, котрі при теперішніхъ відносинахъ, хочъ-бъ для придбаня якихъ копєсїй, піддержують будьто правительстві будьто шляхетско-польське панованє въ Галичині якъ прим. партія т. зв. угодова, будемо безъумовно поборювати, і всяка злука зъ ними въ справахъ політичнихъ є виключена.

б) Партії, котрі стоять въ опозиції до правительстві або мають на цілі боротьбу противъ шляхетско-польського панованя, будемо въ тихъ їхъ змаганняхъ, які єуть агідні зъ нашою програмою, підтримати, і єдиного діланє зъ нами въ справахъ політичнихъ уважати за можливе, а будемо вести зъ ними боротьбу о скільки, о скільки они будуть ворожо виступати противъ нашої організації.

7) Новішій постанови не виключають єдиного діланя єдиного рїшчихъ рускихъ партій въ справахъ економічнихъ.

Перегляд політичний.

Що угодова конференція збере ся, уважають за факт, котрий не улагодити-якому сумніви. Але чимъ ближшій речинець, тямъ скептичнїше задиляють ся въ мїрородатнихъ політичнихъ кругахъ на результати конференції. Чехи дають наразі повнати, що по конференції не надїють ся ніякихъ результатівъ. Найбільшимъ скептикомъ є п. Странскій, котрий вголосує въ ческихъ мїстахъ промови і то въ спосібъ давно і стало нимъ практикований, т. є. що безнастанно вказує на чеське державне право і коронує цесаря короною св. Вячеслава. „Чехи — говоривъ мїжъ іншими і Странскій — не боять ся ані абсолютизму, а фєвсисюваня конституції і поворотъ до историчнихъ підставъ держави. Чехи витривають на стороні тихъ, що сїть за національною і лизиковою рівноправністю.“

Виданий вчера комуїкатъ зъ засіданя молодішого виконуючого комітету доносить: комітетъ уважавъ за рїчъ справедливу і відповідну домагати ся, аби на случай, коли бь намїрєній конференції мали довести до управилєннє відношеня въ Чехії і на Мораві, управилєнно такожъ лизикові відношеня на Шлезку і іншихъ краяхъ Австрії. Комітетъ заявивъ ся за об'єднанє конференції і вибравъ комісію, котра має застановити єдиного лизиковими жадами і іншими жадами молодішого сторонництва.

У міністра Кербера була депутація австрійськихъ промисловцівъ і передала резолюцію майже 4000 промисловцівъ, зъ домаганнями національного мира въ державі. Д-р Кербер відповівъ, що такъ само і правительстві якъ найгорнїше бажає собі аби національна борба хочъ на хвилю утихла а парламентъ аби мігъ забрати ся до позитивної і продуктивної праць. Правительстві зъ усїхъ силъ буде старати ся, аби довести до якого такого залагодженя національнихъ антагонізмівъ.

Ситуація въ страйковихъ округахъ троха поліпшилась. Зъ Дукєй відбавило 1889 робітниківъ, зъ Аусігъ 1260. Въ часі виплатъ паувавъ цілковитий спокій. Відбуває ся въ неділю засіданя полюбовного уряду въ Клядї не дало додаткового результату, бо властитель рїшучо заявивъ, що зъ робітниками, які довго они страйкують, не можуть зачинати ніякихъ переговорівъ. Въ Пільні властитель копалені цілкомъ не явили ся на засіданя полюбовного уряду. Fremdenblatt доносить, що вчера на 2 годину по полудні покликано на конференцію до д-ра Кербера, яко міністра внутрішніхъ справъ представителівъ об'єднанихъ страйкомъ копалені угля. Президентомъ полюбовного уряду до моравско-шлезкихъ страйковихъ округівъ іменовано посла до ради державної і радника суду крайового д-ра д. Ельзєрта.

Росїйське міністерстві внутрішніхъ справъ цоєнуло аложені зъ радъ державної прєкції введеня інституцій земськихъ начальниківъ до заходнихъ губерній, відграниченя селянськихъ ґрунтівъ відъ дворянськихъ і утвореня земствъ. Ті прєкції розгляне новий управитель міністерства внутрішніхъ справъ Сипатіна. Міністерстві внутрішніхъ справъ має на весну внести до ради державної прєкції выкупу сервітутнихъ правъ власниками поєлєстей въ королівстві польськомъ.

Міністерстві судобництва выкинуло і вьдрукувало 3 прєкції бувшої комісії судової реформи, прєкції нової організації судовихъ властей, прєкції нової цивільної процедури. Кождий прєкції зъ выводами і увагами творить величезний томъ. До прєкції нової цивільної процедури доложено 5 томівъ вынесенє, до прєкції нашої процедури такожъ 5 томівъ, а до прєкції організації прєготовано 10 томівъ додатківъ. Часть сїхъ озовчівъ 5-літньої праць бувшої судової комісії і майже 6-літньої праць юридико-судобного міністерства має бути самі

днями розбелана до оцінки різних дикстерій, котрі після права, обов'язаний до 6 місяців цільний матеріал прочитати, розбрати і подати до нього свої висновки. Проект карного кодексу розбелала вже в цілості і прийняла спеціальна комісія в рад державній. До розбелання лишились ще лише розділи про провини урядників. Працю над цим проектом розпочато ще в 1882 році.

До зміни престолу в Хінах не приважують в Росії великою ваги. „Новості“ пишуть, що тут фактично ходило о адетронізоване фінансове цесаря. Немаючи акту поділу Хіна довершити ся в мировій дорозі, а в якій формі се стане ся, в справу далеко не будучи. „Росія“ зазначає, що в Хінах нема опозиційного духа против Росії. Поголоска, що Росія причинила ся до останніх подій, не має найменшого підставу. Російсько-японський союз є лише питанням часу. Поки що найважливішою річчю є се, що в Хінах не панує рідкою впливу Англії, Німеччини або Америки. Ми можемо — пише „Росія“ — сподіватися дивити ся на події в Хінах, однак мусимо пильнувати, аби там не виникла ся ситуація, користна виключно для інтересів західної Європи, а спеціально для Англії. В Пекіні панує загальне переконання, що виконаний цесарем державний атентат, буде прийнятий Хінцями цілком спокійно.

З театру війни.

В Англії запанувало страшне пригноблення. Хоч Булер промову страти, то все-ж таки навіть з його дуже дипломатичних дещо виходить, що англійську армію стріло велике нещасте. Без великих страт, без рідкого погрому, Булер був би не розбитий з свого, на величезній розширенні закрова, та з великим трудом розпочато плану — був би не вертав з своєю армією на правий берег Тугелі. В Лондонській дивізії признають, що погром нечуваный.

Вста з табору Бурів доноситься, що коли Англії вважали багатомо хребет гори, Бурі ударили на них з усіх сторін з страшною силою. За першим окопом зложило оружжя 150 Англії. В інших окопах боролися зазято, але остаточно мусили уступити, лишивши на місці 1500 убитих. До побди Бурів мала головну причину ся оранська артилерія. З Преторію доноситься, що дивізія Варена цілком знищена. Бригада Ліглетона сама має 800 убитих і ранених. В загальній страті Варена в цілій тій нещастній експедиції обчислюють на 3.000 убитих і ранених. Окрім того забрано Англіїям більшу част артилерійського полку, так, що погром Англії в дійстві страшний.

Воєнний уряд не має навіть відваги оголосити цілком правду, така она страшна. Так сей уряд, як і сам Булер держаться засади „що години порошків“ і не веселі всти подають до відомості публіки малыми дозами. Вчора оголошено телеграму Булера, котра доноситься, що під Спінкопом Англії стратили 22 офіцерів убитих, 20 ранених; 6 офіцерів не мож вбрати. Публічна опінія домагає ся відкриття Булера з театру війни — сего Булера, котрий мав „ратувати ситуацію“. Дивізія висказує переконання, що Ледіміт мусить упасти. На случай, коли би Трансваїль забрали корпус Уайта, наміряють вбудувати для него велику в'язницю, або послати воїнів до копалень на роботу.

В Берліні був сими днями дипломатичний представник Трансваїлю, пробуваючий постоїти в Брюсселі, і між ними був прийнятий г. Білловом. Запитаний про причину свого побути в Берліні, признав, що з Білловом говорить о війні, але не може виявити ніяких подробиць. Мав також говорити про португальській залив Делатой. Прихильності, з якою д-р Ледіміт прийнято в Берліні, англійським дивізіям дуже не подобало ся. Англійській політиці потерпають, що в міжнародних кругах Німеччини наступити зміна поглядів на трансваїльську справу. В загальній зміна політичного устрою держав на континенті, може Англію поставити в дуже тяжке положення.

ОГОЛОШЕННЯ.

Головний Виділ товариства „Прогрес“ скликає отрим по мислі §. 23. статуту звичайні загальні збори членів товариства на день 2 н. ст. лютого 1900 о годині 10½, рано до великої сали „Народного Дому“ у Львові зі слідуванням порядком денним:

- 1) Присутнє слово голови товариства.
- 2) Справозданє секретаря і бібліотекаря за роки 1898 і 1899.
- 3) Справозданє касієра і контрольного комісії.
- 4) Вибір нового Виділу і голова товариства як також контрольного комісії.
- 5) Зміна статуту товариства.
- 6) Внесення членів.

В дни загальних зборів о год 9 відбуде ся в церкві Успенія П. Д. Марії помпальне богослуження з парастасом за упокій душі доголітного голови бл. п. д-ра Омеляна Огоновського і прочих померлих членів товариства.

Вид Головного Виділу Товариства „Прогрес“.

У Львові дня 11 н. ст. січня 1900.

НОВИНКИ.

— Товариство руских ремісників „Зоря“ у Львові устроє Концерт в ХХХІХ. роковини смерті незабутного Тараса Шевченка в неділю 4-ого н. ст. лютого с. т. в великій сали „Народного Дому“. Програма: 1) Р. Гавричак: а) „Думка“ б) „Коломийки“, виконає Кружок музичний „Львівського Воїна“. 2) Вступне слово, відомості готує Товариства. 3) Вахнянина „Наша життя“ виконає муж. хор „Зоря“. 4) Ф. Ліста Рапсодія у фортепіано (П. С. Rhapsodie hongroise) на фортепіано, виконають на 4 руки п-ни Прокишівські. 5) Шевченка „Святийський „Датир рене“, виконає м-ш. хор „Зоря“. 6) Шевченка „Думи мої“, декламатія, виконать пані Олена Луцкова. 7) Чайковського „Елегія“, виконає Кружок музичний „Львівського Воїна“. 8) Лавровського „Замовля торбани“, на Тарасовій могилі, що стане вбрати відтворена на остраді, відспіванє український лірник. 9) Вербицького „Не чужого ми бажаєм“, дуєть, виконають пп. М. Р. і А. И., члени „Зорі“. 10) Шевченка Вербицького „Завіщанє“, виконає м-ш. хор „Зоря“ з супроводом оркестру Кружка музичного „Львівського Воїна“. Ціні місць: фотелі 1 ар., крісло в перших рядах 50 кр., в дальших рядах 30 кр.; вступ на сцену 20 кр., галерія 10 кр. Початок о годині 6 вечером. Відомості достати можна в Тов. „Зоря“ Краківська 17. в Тов. „Руска Бесіда“ Ринок 10 і в селі „Народном Торговлі“ Ринок 36, а вечером при касі.

— За сиротою Бог з каїтєлю. Руске Товариство педагогічне розбелало при безкористній допомозі п. А. Хойнацького руск. Стівні календарь до всіх наших урядових парохіальних, долучаючи чек і карточку з приміткою, що весь дохід призначений на Бурсу руских сиріт. [Руск. сиріт просять о малу ленту на свою Бурсу], бо сподівало ся, що супротив сиріт не повинен їхти руководити „політичними убивствами“, позаяк патриміт Бурси бувають синами Русинів різних переконань, а до руском гімназії чей-же не ходять лише сини батьків „фонетических убивств“. А таки досі наїшли ся 10 священників, що не тільки не прийняли посланих им календарів [по ціні 15 кр.], але навіть замість удати малу милостиню витягаючи руки сиротам, підписували свої „примітання“ о „польському жаргоні“ се-б-т-о о нашій мові, котрою говорять весь той народ, що стоить над їх духовною управою та в поті чола працює на хліб насушений для цілої суспільності. Сумно! Думаю, що таких „примітників“ вже не майде ся більше, бо чей усміх нам зветься, що за сиротою [не лиш люде, але и] Бог з каїтєлю! — Х.

— З Українсько-рускою Драматичною товариством ім. Івана Котляревського у Львові. Засіданє виділу відбуде ся в п'ятницю 2-ого н. ст. лютого с. р. точно о 6. год. вечером в комітат засідань тов. „Руска Бесіда“ [Ринок ч. 10. поверх 1.]. На те засіданє запрошувє отрим всіх члени Тов. „Зоря“ і їх заступників. — *И. Огоновський* голова.

— „Зачумлений“ у Львові. Вчора рано львівська дирекція залізниць достала телеграму від начальника станції в Лавочині, що поїздом їде офіцер 80 полку пхоты п. М. В. Львович, котрий перебуває довільно в Каврі в Єгипті на ліччю. З огляду на се, що в Єгипті лучають ся случаї чуми, заряджено в Будапешті лікарські оглядини пана В. комісія будапештська не ствердила у п. В. проїждж чуми, а все-таки відокремляла его и выслала остерігаючи справозданє пеншенському магістрату и повдомила начальника станції в Бескиді. В Лавочині знові вродило пана В. и трех подорожних, що з ним їхали. Повдомлено також львівську дирекцію руху. Вслідок сего повдомлена вбрала ся на станції у Львові комісія лікарська під проводом протоієрея д-ра Меруновича, переехала на поручику В. оглядини лікарські, а не найшовши у него признаків „чуми“, дозволила ему відїхати додому. А по Львові почали вчера кружати о „зачумленім“ найдивнішій історії.

— Галицький вистави на париску виставу. Мы вже писали про те, що в Галицькій виставі, якій мають бути виставлені в Парижі, буде можна оглянути на кількадесятих вистав у Львові в павільйоні перед палатом Висадецьким при площі Галицькій. В неділю о 5 годинь оглядали сей павільйон: намістник, краєвий маршалок, кількох членів краєвого виділу, віцепрезиденти Воєвудівської и инші.

— Засудь купця Мушинського. Вчора закінчила ся карна розправа в процесі против Мушинського за очерсненє Тидьняського та Пешковича и о 7 годинь оголошено вердикт суду присяжних. Присяжні подтвердили вини Мушинського. По оголошенню вердикту заступники приватних жалобників не ждали докарания Мушинського. Трибунал засудив Мушинського на 10 днів арешту або 100-коронь гривень.

— Краттерь прибув вчора з Кракова до Львова и аголосив ся в варіант суду до слідчого суду Маєра однак не складає звинувачення, бо Маєр мав від той част розправу. До Львова прибув під охороною залізничного листу. Выглядає дуже нужденно.

— Из тайн львівського монашества Францішканов Велике зацікавлення в польськом дивізіаретв і серед польськом публіки викликала така історія з останніх часів. Графиня Марія Поніньська, 22-літня сирота без вбця и матери, забажала посвятити ся монастирскому життю серед монахів в Язлбці, де виховувала ся. Перед Радзівильскими сніжками приїхала лише на кілька днів до Львова на реклекцію до монастиря с. Францішканов, аби з-вбця вийхати до Язлбці. Але на зачудованє своїх опікунів, особливо Ем. Торосевича з Бродок коло Щирця, графиня заляла Торосевича, що вже не поїде до Язлбці, але лишиться у львівських Францішканов. Остаточо під напором Торосевича вийхала ся село до Бродок, але по кількох днях утїкла з-вбця назад до Францішканов до Львова. Монаш правила Францішканов за острій для слабосилої графині, а при тм Торосевичи выдали ся так підозривим, що она нагло набрала непоборим и симпатію до Францішканов. Вбця сама интересована графиня выяснила причину: „Як же я можу опустити сей монастир, коли „матка“ [настоїтелька] Моравська мала привиді: показав ся ей ангел, а с ним ангелом була я“. Опікуну поглянувши на неї знов на сей привид [30.000 ар. майна графині] и удав ся о поміч до надопікунського суду в Станиславові. Отже в Станиславові доносять нам з той справі з дня 29 січня: „Ухвалою тутешнього суду дозволено опікунам при помочи поліції забрати графиню Поніньську з монастиря, бо заходила обана, що Францішкани вивезуть ся або укріють. Поніньська выслала писмо до президента суду Тхуржницького, просячи его о інтервенції, dlatego до тепер помочи поліції не ужито. Майно Поніньської выносить 30.000 ар.; з того 10.000 ар. здепоновано в тутешнім суді“.

— *Zelus non secundum prudentiam.* Одержуємо так писмо: Велюча и злобна клевета пущена в курєт кс. Szlezakом з Коалова — не перед дїтьми шкільними, як було подано, але перед латиниками з Городища, котрих кс. Шлензак збрав на катихизації в школі — відбїла ся сильна відповідомо в цілій охрестності. Воді, як-би запалив, люде о тм знав говорити, як то руск. священник замордував и обрубав вбця. Лиш млоде, до тм мало стати ся, подають инакше — „Rokucie“ перекутили на „Kokutyb“ коло Тернопілля. Журять ся людники, що з того буде, а скептики мжє ними твердять, що нічого не буде. „Бо [кажуть] як би такого допустив ся хлоп, то би его повесили; а що се зробив бїл, то захаляють справу“. Прасуючесь тм бесїдами, приходять чоловік до переосвідченя, що усильні старани десятих адектарованих радикалів не потрафили би так піддати довірі и повагу духовенства, як один нехачь такого кс. Szlezaka. Мимо волі приходять на гадку слова с. Писма: „Судь Божий розбїне ся вбц дому Божого“. Але заки той судь Божий настане, пожадана була би річ, чтобы зробила надь кс. Шлензаким якийсь судь его конексторія и выслала его на гіронатичну кура-

цію бодай до Кісильки, сли вже не до Кульпаркова! — *Сусідь.*

— Убийство трех осіб. При Домбровській шляху залізничній за станцією Бдльня допустив ся збрїк розбїйник аж погрібного убийства ввчю з 22 на 23 с. м. в будці залізничного стражника саме в пору, коли той був в побл-зкїх селі на веелю. Убийник, що допустив ся сего погрібного морду имовірно з наїтромь обрадованя, перебрив ся по докананню страшного діла в одїж убитого жївця будника и мерщї удав ся на залізничу станцію Гартатка, чтобы найближшим поїздом відїхати до Смоленська. Але зрадв ся незачайним рухами та поведєнем так, що поліція зразь его придержала. Перебраним убийником був салдат мотильського полка, що прайшов в пїткї з Радомя, а убийства доканав через застрїленє з карабіна.

Телеграми „Дїла“.

— „Пророк“ Фальб заповїдає в першій половині лютого сухе время, вбдтак мають впасти великі сніги. Друга половина мїсяця має бути змїлива: снїг, дощ и буря на перемїну. Дієть критичнимь буде 14-ий лютий.

Вдєнь 30. січня. Дивізія військових розпорядженє подає шематї таж и платї офіцерів в чинїй службі, вбїков хї урядників и каселіанів. Дотичне розпорядженє увійшло в житє з дня 1-ого січня с. р.

Будапешт 30. січня. Примає кардинал Вапшар отворив вчора конференцію єпископів. Конференція радить надь справою церковно-автономі.

Градець 30. січня. Дня 4. марта відбуде ся тут зїзд Шенеріанців.

Горіція 30. січня. З курії менших посланців вбрано послом до ради державно-знов г. Короніного.

Рим 30. січня. В міністерських кругах зазначають, що занятє залізу Делатой Англіїями, в питаннямь найближшого часу.

Надосланє.

Оголошенє конкурсу.

Виділ Товариства Руских Жєнщин в Станиславові пошукує настоятельки до ведєня руского виховно-наукового інститута дївочого в Станиславові. Зголошеня враз з свідченнями укїчених шкіль, або семінарія учительського належить выносити найдалє до 1. лютого 1900 на руки председателки п. Курковской в Станиславові під ч. 33 ул. Казимірівська.

Станиславов 15 січня 1900.

89 4-6

Д-р дентист М. Вікторь

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Поважаного П. Мікоша виконує відомості и рванє зубів без болю, штучні зуби способом відомим, дїлять хоробу устною ям, коза, горді и уші. — Отворєний цілий день. — Репарація приймає почтєю.

9-166

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львів Гетьманська ч. 6

зл жєтє з вблкомь віддїлає в котрих виконує ся відомості, витяганє зубів без болю встановленє штучних зубів. Длї провінції заведєно тую выгоду, що надослані в почтєю лужені, зломані и т. д. штучні зуби направляє ся и высылкає відвороною почтєю. — Ателіе отворєне через цілий день.

84 4-63 Д-р дентист Вікторь Яковський.

КОПЕРНИЦЬКИЙ И СЫН

Оптики и Механики у Львові площа Галицкая ч. 1, против Банку Гіпотечного на планіціях площі Галицкой

поручає в вблкомь вбїр і зно цілий надосланє: окуляри, цїкери, дїорети, бінокль, далековиди, барометри, термометри, мікрометри, лупи, козпачи, райскаїт, тасмы мїрнич, пліки, дїбелі, малометри и т. п. Урядженє давбїкь електричних.

Вбїкь направила педагогують ся якь найскорше и найдешевше.

4815

ЦѢННИКЪ

Варшавской фабрики цукровъ десеровыхъ

Адольфа Терпїтцъ

Львовъ,

улиця Коперника ч. 12

ар. кр.

1/2 кїло цукровъ десеров.

разомъ з пуделкомъ 1—

1/2 кїло кармельовъ нач. — 50

1/2 кїло гербатник. мїшан. — 80

1/2 кїло самыхъ чоколад. 1-20

Приймає замовленя на всїлякї

выбїр цукровъ, залагоджуючи

изъ на означенїй часѣ.

ВЫБѢРЪ ВЛАСНЫЙ.

Фїрма христїанська.

8-10

При закупнї товарів просимо пок икуватись на нашу часопиє

Виходить у Львові по дні (крім неділі і руських свят) о 6-ї годі по полудні. Літературний додаток "Бібліотека найважливіших повістей" виходить во вторник, а во вторник і п'ятницю та перемішу разом із Ділом.

Передплату і писемати приймають: у Львові Адміністрація "Діла" ул. Ваторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіка 9, і А. Ольшанського ул. Килинського 2; — в Австрію: А. Крижановський; — у Відні: М. Dutta, I. Selterstätter; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Habsenstein & Co, Ior I. Wallfischgasse 10; В. Франкеурт і Гамбург: М. Habsenstein & Vogler.

Передплата на "Діло" і належність за писематом готувати у Львові.

ДІЛО

Передплата на "Діло" із літер. додаткомъ

в Австрії:		за границею:	
на цілий рік	16 ар.	на цілий рік	22 ар.
на пів року	8 ар.	на пів року	11 ар.

у Львові:

на цілий рік	14 ар.	на пів року	7 ар.
на чверть року	8 ар.	на місяць	20 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи повертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламція неоплачується збілих відъ порта.

Неодиночасно члену коштів 6 ар. на пров. 7 ар.

Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 ар. відъ одного стрічки писематом або за інше в 25 рубриці "Надодаток" по 25 ар. а. з.

Покази і інші дописи приватний часом ся по 15 ар. відъ стрічки.

Водозва.

Брати Русини!

В Австрії приготували ся важкі події. Занесять ся на перестрой въ державі, при поборі і народи доси унеслажені можуть прийти до своїх правъ.

До року 1869-ого верховодили въ цѣлій державі одні тільки Нѣмці. Коли-жъ побачили, що самі не годні управити всею державою і всіма єя народами, поділили ся верховодствомъ зъ Польками, пожертвувавши насъ Русинів нашимъ противникамъ. Але і оба ті народи вкупі показали ся ще за слабіми, і теперъ иде до того, щобъ верховодствомъ зъ ними поділили ся ще і Чехи. Здука сихъ трохъ немогутійшихъ народівъ забезпечили бѣ нині на довго перевагу, а прочі народи не скоро добють ся своїх правъ, коли нині не осягнуть.

Однакожъ коли кождий инший народъ, навіть далеко менший відъ насъ, старає ся використати теперішню хвилю і дати себѣ, тай дійсно зъ ними більше або менше рахують ся, на насъ Русинів, четвертий що до чисельности межі нѣсьмома народами Австрії, зовсімъ не оглядають ся і готові перейти надъ нами до дневного порядку тай дати насъ і далше яко жертву нашимъ противникамъ за цѣну ихъ аліансу.

Причина сему двоїма. Головна та, що ми безсилні і нема ані великого страху передъ нами яко противникомъ, ані агаційшою користи зъ насъ яко союзника. Друга причина: що насъ уважають за елементъ якийсь непевний, наше національне і політичне становище за неясне і невизначне.

Безсилність наша походить вчасти зъ партійнихъ роздорівъ, вчасти зъ неосвідомлености великихъ масъ народу. Щобъ першій причині положити кінець, злучили ся були два головні сторониці руські, народне і староруське, передъ трома роками до сибільного переведення виборівъ до ради державної.

Тая здука а ще більше реакція противъ страшного гнету і тероризму викликали середъ нашего народу запалъ і силу, котру тільки найбрутальніша противзаконність, багнети та кулі потрапили перемогти.

Але зачавъ той зъ часомъ остигъ, по-

части зъ природи річч, по-части наслідкомъ малого въ пририванню до збужитихъ силъ успіху. А затымъ мусівъ і союзъ обохъ стороницъ слабнути, особливо коли середъ староруського стороництва люде, що здавна управляли уособи въ нашихъ народі, стали зновъ ще разъ більше піднімати партійну борбу і, не спираючись своїми, виступати неприязно противъ важнихъ інтересівъ народнихъ. Они провадили систематично війну противъ товариства "Просвіты", агітували противъ руськихъ шкілъ, помагали противникамъ українсько-руськихъ рефератівъ на археологічнихъ конгресі въ Києві, і т. н. То, що насъ найбільше рожнять, теоретичне будто-бъ питання національної єдності зъ великоруськимъ народомъ, набирало хочъ-бъ черезъ такий подіє, якъ спосібъ святкованн ювілею Пушкіна, якъ агітація середъ молодежи, щоразъ більше практичного значіння. Наслідкомъ всего того, наслідкомъ остигающа запалу і збольшаючися зновъ партійної борби було: зменшенн політична робота у загалу галицькихъ Русинів і зновъ ослабощающа сила, чого наглядні докази показали ся особливо при останніхъ доловняючихъ виборахъ до сойму. Сі вибори скомпромітували насъ і на зверхъ, виявивши нашу безсилність власне въ той порі, коли найбільше мусівъ ходити о нашу репутацію.

Треба отже шукати іншихъ способівъ до нашего скріплення. Треба злучити, і то не хвилево тай не до одної справи, але тривало і до всен народної роботи, всѣ ті живі та здорові елементи середъ Русинів, у якихъ тревала та загальна сибільна праця і можливість, лишаючи притомъ можливість згодного діляння такожъ зъ иншими елементами не тільки на економічній але і на політичній полі тамъ, де ходити о поборенн сибільного противника.

Въ той цѣлі і въ тій дусѣ видѣль Народної Ради у Львові въ місяцяхъ листопада і грудня 1899 перевѣвъ акцію, котра довершила ся народнимъ зъїздомъ дня 26 грудня. На тій зъїзді, де явилось 114 членівъ а 37 нечленівъ Народної Ради, ухвалено нову народну програму і народну організацію тай тактику.

Народна програма має положити кінець неясности, яка все ще могла панувати середъ

Русинів самихъ якъ і у всякихъ зв'язнихъ чинниківъ що до нашихъ цѣлей і нашого становища. А народна організація і народна тактика мають освѣдомити політично якъ найширшій маси нашего народу і втягнути ихъ до нашон народної роботи, тай вести ту роботу живіше і успішнѣше, якъ доси.

Ми хочемо і далше, та все напередъ, ступати по тій дорозі, на яку вступили галицькі Русини въ часѣ свого національного пробудженн і відродженн, на якій стоявъ Маріянівъ Пашкевичъ, на якій стояли въ 1848-ми роцѣ Народна Рада руська і Соборъ руськихъ ученихъ, на якій стаула галицька Русь, святкуючи 50-літній ювілей знесення панщини і свого народного відродженн, коли дня 19 мая 1898 на всенародній вѣчу у Львові приймала одвоудини отсю резолюцію: "Стоячи на основѣ національної програми Народної Ради руської зъ 1848-ого року, будемо старати ся, щобъ нашъ народъ рзвивавъ ся яко самостійний народъ славянський, остаючись при вірѣ і обрядѣ своїхъ батьківъ". Се була і суть програми Народної Ради зъ 1893-ого року, а якъ сеєя програма була дальшимъ розвиткомъ програми Русинів зъ року 1848-ого, такъ нова народна програма, зазначаючи яко остаточну нашу мету культурну, економічну і політичну самостійність всего українсько-руського народу при повнѣмъ демократичній устрою, вѣсть зновъ тільки дальшимъ природнимъ та логічнимъ поступкомъ на тій самій дорозі.

На сѣй основѣ та покликуючись на оголошені вже народну програму, організацію і тактику, якъ і на відозву народного комітету зъ дня 5 січня 1900, видѣль Народної Ради у Львові зважавъ всѣхъ членівъ і прихильниківъ товариства: Держать ся вірно і щиро сєй програмі, організуєть ся збѣля сєй організації, постувають солідарно збѣля сєй тактики, привідуйте якъ найбільше членівъ Народної Ради, збираєть якъ найбільше складокъ на народний фондъ!

А до всѣхъ Русинів, до всен руської інтелігенції і всего руського мѣщанства та селянства кличемо: Ставайте всѣ підъ народні права, приступайте відъ до нашон народної організації: і ті, що доси не належали до ніякої партійної зв'язи, і ті, що зійшли були зъ простон дороги, въ право чи

въ лѣво! Утворѣть велику, однимъ духомъ перенату, горячимъ і чистимъ запаломъ одушевлену народну армію; зъ тою армією идѣмъ въ бій за нашу святу справу, а ніяка ворожа сила насъ не переможе!

У Львові дня 30 січня 1900.

Відъ видѣль Народної Ради:

Іванъ Бехей. — Александръ Борковскій. — Василь Пашкевичъ. — Д-ръ Степанъ Озаркевичъ. — Юліянъ Романчукъ. — О. Александръ Стефановичъ. — О. Александръ Темницькій.

(Зголошувати ся въ члену Народної Ради у Львові можна, присилаючи річну вкладку 1 ар., у кавіра о. Александра Стефановича на улиці Чарнецького 26 або въ адміністрацію "Діла" і "Свободи", такожъ у члена Народної Ради Андрея Скородинського въ ринку ч. 10, I. поверхъ.)

Народний Комітет

яко центральна езекутивна власть народного (національно-демократичного) стороництва, подає до відомости всѣхъ стороницъ отсі свої рішення:

I. Посвѣдчає ся, що оголошені в часописі "Діло" текстъ "Народної програми", "Народної організації" і "Народної тактики" дословно згідні зъ ухвалами першого народного З'їзду, що відбув ся у Львові 26 н. ст. грудня 1899.

II. На основі уповажненн даного тимже народнимъ З'їздомъ і на основі порозумінн зъ видавництвами і редакціями "Діло" і "Свобода" постановляє ся, що обі ті часописи є організми народного стороництва.

III. Відповідно до 19 арт. "Народної організації", котрий постановляє, що Краєнимъ комітетомъ виборчимъ нашого стороництва є ширший Народний Комітет, узнає ся, що т. зв. спільний "Краєний комітет виборчий", зложений зъ репрезентантівъ "Народної Ради" і "Руської Ради", вже не існує і поручає ся тимъ нашимъ стороницкамъ, що до того спільного комітету належали, щобъ его ще і формально розв'язали.

Відъ Народного Комітету.
У Львові дня 31 січня 1900.

ДІДЬ.

Образокъ О. Фр. Миски.
(Докінчене.)

Дідъ почувавъ, якъ сили все більше і більше опускали его. Кулі ледяні підносили, а ноги зъ грудомъ витягавъ зъ сѣгъ та ще і дерев'яна оправа побольшала его безсилність і завдавала болю. Зачавъ спотикати ся, мовъ-бъ п'яний. Зинно доскуляло ему. Стававъ що хвиля та отулювавъ дрожаще тѣло старю одежною. Огрівъ на хвилю старі плечі, по котрихъ стѣкала тепла струя води...

"Исусе! Маріє! чи вже мені ляжати ся тутъ въ сѣхъ сѣггахъ на полі?" стогнавъ у душі. Больше не говоривъ голосно; чувъ ся ослабленимъ і не хотѣвъ голосно говорити.

Ему здавало ся, що вже дівѣ. Зауважавъ, що се не проста дорога, куди вінъ йде, отже вернувъ назадъ. І зновъ не йшовъ саме туди, куди було треба. Бродивъ поволи зъ сѣгъ. Віддыхавъ тяжко і храпливо. Очи неспокоїно блукали по сѣгжній рівнині.

Та отъ вѣтеръ трохі розбгавъ передъ нимъ падаючий сѣгъ. Хвилю глядѣвъ далше въ поле. Тоді припадълось ему, що гонъ проти себе бачить щось чорного.

"Отъ и вже! — несело збгнувъ. Яке-сь село, або певно зельничка будка!" А що то мѣгъ бути якийсь туманъ, о тѣмъ навіть не хотѣвъ подумати і того не припускавъ. Въ перемерзлихъ ногахъ почувъ свѣжий силъ. І о скільки мѣгъ безпечно, водѣсь ся по мягкомъ сѣгъ въ тому сторону. Справді на кілька сотъ кроківъ передъ собою побачивъ щось чорного въ бѣлѣмъ воздухѣ. Але що се, не мѣгъ докладно розбавити.

Кілька сотъ кроківъ, а дідъ ставувъ безнадійний, жалібний, перестрашений. Середъ поля стоявъ одиний, великій, старий корчъ. По росохатихъ галузяхъ світавъ зимний обивічний вѣтеръ. На глибокихъ галузяхъ нагромадѣвъ ся мягкій сѣгъ. Поволо поволи понатинавъ ихъ сильний вѣтеръ і надувъ на змелу купину. Въ нѣй було трохи тишини і захлосту.

Дідъ безнадійно склонивъ голову. Корчъ бувъ ему невідомий. Нѣчо більше не видѣвъ та й не знавъ, що має почати, куди обернути ся. Цѣлий бувъ екостейлий, стомлений та ледяє ще дрожавъ. Жалібно споглянувъ на безлиственный корчъ. Зъ одної сторони грубого пня була купка трави. Вѣтеръ дувъ зъ противної сторони та надувъ купу сѣгъ, а друга сторона була заслонена трохи відъ вѣтру і метелицъ.

"Може бы ту трохи спочити? За вѣтромъ... на траву сѣду. Потѣмъ ползу далше..."

Приступивъ до корча. Здоровою правою ногою відгортавъ сѣгъ на бокъ. Зъ лахмани і кучми стрибавъ сѣгъ. Потѣмъ сівъ підъ корчъ і сховавъ плечі. Кулі положивъ побѣчъ себе, а руки засунувъ у рукави. Очи хотѣли замкнути ся, але вінъ знавъ, що може заснути. Тому уважно глядѣвъ просто себе, щобъ охоронити ся відъ сну.

"Вже не такъ темно" — думавъ собі. — Не вдовѣвъ ласантас. Слѣ в де недалеко яке село, то побачу може яке свѣтло, що стане мені за проводника". Въ надѣй, що побачить свѣтло, глядѣвъ уважно далеко-далеко. Але корчъ сѣгжній метелицъ не бачивъ нічого. Споглядаючи на сѣгжину, що лѣтали около него, і на однаково бѣлу околицю, мучивъ ще більше ослаблені очи.

Незадовго видала ся ему цѣла околиця

чудовою картиною, а чимъ більше ті приглядѣвъ ся, добававъ усе красшій, різномодній, мѣсцями темній краски. Ему здавало ся, що сѣгъ починає около него крутити ся. Цѣла околиця загинала ся въ мракѣ, въ темнотѣ...

Голова схилилась на груди, очи замкнули ся — і вже більше нічого не бачивъ.

Сѣгъ все падавъ густо, тихо, однаково, якъ передше. Мабуть воздухъ ставъ тяжшій. Стемнѣло ся... настала нічъ...

Дідъ спавъ твердо, спавъ довго. Почало ся снити. Снитъ ся, що сидѣть собі у Обранбі. Оповідѣє старій бабусі, якъ вінъ залѣвъ въ сѣгъ та не мѣгъ зъ него вилѣзти; якъ блукавъ мандабками въ глибокомъ сѣгъ по полі, та зачавъ безнадійно думати, що буде мусівъ перевести цѣлу нічъ въ сѣгъ. Якъ легко може замерзнути середъ зимової ночі на полі! А тутъ такъ запалено, такъ тепло, такъ люблю... Прилеуєть ся блукаючи до талонъ печі! — обзивавъ ся бабусі, трясучи своєю головою, якъ-бъ милосердн ласъ надъ нимъ, що стільки натерпѣвъ ся зимна, стільки страху і муки въ часѣ сѣгговѣйничѣ на полі, та потѣшала его, що огрѣєсь, нехай! лишъ присуне ся, бо пѣчъ тепла... І вінъ присунувъ ся до печі. Ему стає теплѣше. Та трохи вже спачій... Старий Обранъ приймѣвъ горьки, подає ему, але вінъ не може витягнути рука... Плечі, руки — та бач! ноги і все тѣло зъ тремогомъ присуває до печі. Пѣчъ огрѣває его, тепло входить въ жили, але его огортає твердий сонъ...

То зновъ десь вінъ нѣвъ у вѣску. Ему здає ся, що се такъ, зовсімъ такъ, якъ було тоді, коли куля поломала ему кѣсть въ по-

стѣ... Десь зъ двома товаришами суну ся беремомъ якогось лѣса. Прийшли на шалу поляну та стали на одній стороні. По хвилі висунула ся зъ густини горстка неприятеля. Всѣ адумѣли ся... Вѣдѣвъ нимѣривъ противнихъ безувисній молодець ручницю. Стефанъ такожъ звернувъ своє оружжя проти него. Але заки вистрѣлявъ, учувъ гукъ і мовъ-бъ его хто домакою ударивъ по голові, що ажъ въ лѣсѣ задуднѣло. Упавъ на траву... чужі стрѣль... крикъ... потѣмъ зновъ усюды спокій... Хотѣвъ бы встати, але дарма! Не може піднести ся, ані збгнути. Цѣлий наче-бъ задеревѣвъ, мовъ-бъ витесаний зъ каменя, або зъ дерева.

І поволи почавъ будити ся зъ просоня. Зрозумѣвъ, що вінъ не в Обранбі, ані у вѣску, але сидѣть середъ поля въ сѣгъ. Пригадувавъ собі новѣмъ лено, якъ вінъ вийшовъ відъ Обранбі, якъ збѣвъ ся зъ дороги, якъ блукавъ полями, доки не зайшовъ підъ корчъ выпочати.

Сѣгъ адувъ его по поясъ. Хотѣвъ правою рукою страгти сѣгъ зъ лѣвого рукава, хотѣвъ згорнути зъ себе сѣгъ, але не мѣгъ руки збгнути. Хотѣвъ помогти собі правою, здоровою ногою, але і та не дала ся збгнути. Була тяжка якъ олово і мовъ-бъ приросла до землі. Не чувъ ся вже... Чувъ лише, що вінъ цѣлий твердий, перемерзлий, екостейлий.

"Се послѣднн хвиля мого житт!" морочилось ему въ голові. І мѣркувавъ, що природно смертю не такъ легко вмирати, якъ тутъ на полі замерзати. Вже і не сидувъ ся вигребатися зъ сѣгъ і встати.

"Вмираю!" подумавъ по хвилі, піддаючи ся спокійно. Тота улѣдѣсть і спокій не були добровільні, але вже не мѣгъ збгнутися і пбавувъ, що всѣ змисана на нѣчо нѣ

Письмо перестороги посла о. Д. Тавякевича выслано до С. Е. міністра президента д-ра Кербера

(Докончана.)

Коли я таку акцію зрозумів між урядом уважаю першим умовою до досягнення правдивого порозуміння між народами Австрії, взагалю полагоджена питання національного, то не хочу ще тямля плановану правительством акцію для порозуміння чи то скликаючи таку угодову конференцію узяти на тепер як цілком виключену. Лишень що-до характеру і завданя такої конференції не можу з планом правительства погодити ся.

Правительство планує конференцію до помірених Чехів і Німців, конференцію аложеною майже виключно з парламентарних заступників. Я можу поспирати лише конференцію з потаємних устх австрійських народів, отже не конечно з парламентарних заступників, і то стаду. Задачі конференції, яку правительство наміряє, вель залагожене спору національного між Німцями та Чехами і то способом емпіричним с. в. переговорами. Правда, що ті переговори мають послужити до дальшої цілі: до перетворення закону языкового в парламент. Та якого закону? Лишень часткового! — перше для Чехів а потім для Морави (і на тій може й конець). Якого-ж рода можуть бути ці закони? Закони споряджені для хвилевого практичного державного ужитку. Чи такі закони можуть мати тривалість? Чи они зможуть національний спіль — а тут маю на увазі вже лише той партикулярний між Німцями і Чехами — наконечню залагодити? Я се заперечую найрештійше. Чому? Тимь законам буде бракувати твердих основ, котру можуть надати лише пересвідчене, сильно прочувана засада і спільний дух. Они будуть тільки пролонгацією ославленого, спеціально австрійського, вічного провізорию. Мною-ж проєктована конференція має подати розумне поодиноким інтересам народів і їх спільного інтересу в державі, она має принести загальний розгляд в інтересах держави. Тут мають бути скрісталізовані культурні змагання і задачі поодиноких народів в державі, щоб раз порішити культурні цілі тих національних борб, — бо може-ж мати національна боротьба між народами Австрії інше значіння, як не по-при безпеку їх існування і розвитку — спираючись на культурні задачі кожного народу в державі? Тут має бути оновлена затерта ідея державна, має освітлитися затемнена, державна мета, щоб кождий народ міг в обійти і нею одушевитися. А они-ж не можуть бути як німці, як лише ефективного рівного права, того головного услужа істотно для австрійської держави. То були б правдиві порозуміння, бо оперті на спільності розуміння. Такі певне приготували-б ґрунт під звітний закон національний і

під тривалий національний мир в Австрії.

Така конференція — їй би прислугувала може навіть увагою ради державної — була б школою для виховання новою публічною оінію і була б духовною стороною для парламенту. Наш парламент без духа, без душі. Без тямки ступав він по рунвах між своїми народами, котрих він сам доконав, навів їх не достерігаючи. Той дух сторонничий мав би ему тхнути душу, щоб він підняв ся до животної праці.

Завязую Вашу Ексцеленцію прийняти без проволочки за скликав такої конференції. Я відд не надію ся багато доброго, мало що не скажу — всего доброго.

З другої сторони остерігаю Вашу Ексцеленцію перед такими конференціями, при яких цілі народи були незаступлені, як Русини, Словинці. Остерігаю Вашу Ексцеленцію перед частковими законами языковими, котрі може могли задоволити деякі народи, але інших, котрих кинено зовсім з уваги, могли до крайности огорчити. Остерігаю Вашу Ексцеленцію перед відокремленням Галичини при зготовленні языкового закону державного, як сего жадав Pfingst-programm німецький, так що Русини остали б цілком не уваженими.

Всі такі акції, позаяк они цілком не відповідали б тому заповідженню однакового справедливого супротива всіх австрійських народів правительству, міг би і лишень як антиавстрійський, ба навіть як антидинастичний налягувати, бо они б вели не до скріплення, не до потужности держави, але до її обезсилена, до її упадку.

Против таких правительственных акцій мусів би народ руский підняти рішучий протест і цілком поважну боротьбу.

Ваша Ексцеленція! Австрія є державою народів. Її сила, її світове значіння, її слава починає з задоволення всіх її народів, щоб они, обезпечені під виглядом свого поступу і розвитку, працювати могли в спокою до спільної культурної цілі в державі.

Закомаре в сьвіт Р. Е. 1 00.

Перед угодовою конференцією.

Вчера відбула ся в Празь нарада консервативної великої поєдності, в справі обсягання угодової конференції. Выданий по нараді комунікат оголошує, що клуб ухвалив прийняти запросам правительства на угодову конференцію і вибрав до неї гр. Пальфіо, кн. Фрідріха Шварценберга і гр. Бука. Клуб заявляє, що з устх свід буде старати ся, аби досягнути цілі наміреної акції, полагаючи на порозуміння між народами замешкующими Чехію і Мораву. Клуб має пону надію, що ті заходи, опираючі ся на рівноправности народів

Сльдоного дня перестав падати сніг. Небо було темне, хмарне, околицю покрыва мрак. Люде сиділи в теплих хатах.

Ловець з двора вибрав ся на лови. Великий червоний пест Гектор задержав ся на полі, витягнув довгу, малу голову наперед, витримав та витягнув півдюжиною змий повітря. Потім окувалася біг скоро по землі. Ловець сльдив пильно і спокійно пса...

Під корчем, на годину ходу від села, спочинав мерхець. Все ще сидів, як тогдішнього вечера: плечі опер на пені та похилив голову. Шанку мав глибоко загну на очі. Вигляд його був лагідний, поважний, спокійний. Сніг покрывав ще часті тла.

Знаючого нам дід заведе на кладовище. Там і поховали. Дзвонили в один дзвін — се закопували сбрамуху, бідка. Нхто не поставив на гроб хреста, бо він був самотинець на світ божий. А коли дівнала ся про се стара Обраниха, жалувала його: «Такого ще не було! І чому він не лишив ся в нас! чому-ж не лишив ся!»

І похилилась а дідову душу. Довгими зимовими вечерами лутили хлопці в теплих сльських хатах кукурузу, а баби прали кужль. — та оповідали собі про діда, як хто знав і чув: як він блукав сльськими по широкім полі.

Минали літа... Перестали й говорити, вель забули про Стефана. Але ртв певна — дід колись жив!

Зь слов'янского переклав *Ил. Кутів.*

Д. 1. 1. 1900.

Зь слов'янского переклав *Ил. Кутів.*

будуть досягнені для шасті так держави як і інтересованих країв

В понеділок відбула ся нарада німецьких людових партій, на котрій односторонно ухвалено взяти участь в угодовій конференції. Після заяви д-ра Кайзера, президент міністрів запевнив, що рада державна буде скликана есентуально ще перед днем 20-ого лютого. Посвідчив ся також п. Праде, котрий здав справу з своїх наряд з президентом кабінету. Праде переконаний, що д-р Кербер абсолютно не думав послугувати §. 14-м. Выводи Прадего про конечність згоди з Чохами збори приняли з увагою і потакующе. Обсягання угодової конференції в конце з огляду на змінену ситуацію, а нічим не пересуджує становища і засади клубу.

В четвер відбула ся в Берн нарада чеських послів в Мораву до сейму і парламенту. Предметом наради в ухвалі буде справа обсягання чесько-німецької угодової конференції.

Lidove Nowiny, орган п. Странського, доносить з Відня, що на случай, коли б угодова конференція скликала ся безуспішно, правительство скличе парламент і пропонує йому правительственный проєкт языкового закона. Коли б і сей проєкт відкинуто, в такому случаю правительство має вже власть розвязати парламент і хвилево завісити конституцію. В цілі зредатовані новою конституцією буде скликана палата панів, котрою число членів буде збільшене делегатами сеймів. Сесі к конституанта зредатує есентуально новелю після котрої збер ся новий парламент аложенний з 354 членів, з котрих половину выделяють сейми, а друга буде выбрана загальним виборчим правом.

Перегляд політичний.

Президент міністрів як управитель міністерства справ внутрішніх видав дні 20 с. м. до начальників всіх краєвих правительств письмо, в котрому вычислено всі головні засади, якими мають руководити ся державні власті в їх урядових обсягах діяла. Они повинні як найточнійше підлягувати, аби поступовані їх органів було як найспокійнійше і повне такту, як також руководити ся зглядом на добро і потреби населення; они повинні дальше взяти в власні руки енергічну ініціативу в сюди там, де вимагає б сего інтерес держави і людности. Обсяжний поручає в кінці точне виконувати законів, на случай, коли б загрожений був публічний спокій, і домагає ся, аби урядники при виконуванні своїх урядових чинностей не руководили ся личними політичними поглядами.

Президент міністрів д-р Кербер і міністер фінансів д-р Вем Баверк їдуть завтра або в п'ятницю до Будапешту. Хоч сесі візита нових міністрів в столиці Угорщини уходить заакт куртоазію, то всеж так думають, що там наступити важні гадоки між австрійськими а угорськими міністрами в кількох пильних справах. По передь всего розходить ся о способ дальшого поступованя в справі кюти і о именовані губернатора австро-угорського банку, котре має наступити передь днем 5 лютого, т. е. передь генеральним збором сесі інституції. Досі вступе лише одна кандидатура на губернатора банку: п. Вільянского.

Рольнича рада при міністерстві рольничих видав по мысли §. 14. статута для промислової і рольничої ради дефінітивний регулямін для рольничої ради, в котрому, уважляючи з делкими змінами ухвали послідної рольничої ради ртв, що від тепер сесі рада має бути скликана правильно що року на вестану і осінню сесію, а то згідно зь базисам міністерства рольництва на довгий час. Перед тям мають збирати ся підкомітети. Сегодня ввечер сесію має бути скликана в марі, а підкомітети в другій половині лютого.

Страйк угорських пів в деяких ремірах аменшав ся, в деяких знов росте, так, що загальна ситуація не багато змінилась. В Кляді станули до праці всі машиністи і палячі. В Бріксі працюють в трох закопах. В Дусі добувають вже значну кількість угля. В Аусі більша част робітників зголосила ся назад до праці. В остравсько-кавінському ревірі положене значно погіршило ся. В карвінській долині, де панував вже майже нормальний рух, страйк тепер знов збільшив ся. Працює не більше, як 30 процент робітників.

В Фалькенаві на гідності президента полюбовного уряду покликано повітового су-

дью Бекерта, зь причини вибору на президента полюбовного уряду п. д'Ельверта і зь наслідок інтервенції правительства, панув між робітниками в остравському ревірі велике довіря, що жадана працюючих будуть уважлені. Скликає на них засіданя полюбовного уряду до Остравы, відбуде ся в Тішині, статутувмі місяці того уряду. Засіданя полюбовного уряду в Бріксі, котре скликало для уконститування, відложено, бо запрошений на засіданя делегати робітників заявля, що не чувт ся покликаними радати в имени робітників. Впрочім не покликано виключно самих асесорів, лише по більшій часті їх заступників. Зь Лубна доносить, що робітники альпінського гірничого товариства в Зеграбені предложили вчера свої жаданя до мініальної плати, асесорів двох днівний праці, святковані в дні 1 ого мая і вільного мешканя. При тій робітники заявля, що на відповід будуть ждати до дня 6 ого лютого. До сего часу будуть працювати як звичайно.

Зь огляду на брак угля, який що раз сильнійше дає ся відчувати поодиноким-чеським промисловим підприємствам, торговельна промислова палата в Райхенберзі звернула ся зь телеграфічною проєбю до міністерства зельзниц, аби в порозумінні зь приватними зельзницями обизидо на част страйку тарифи, призначені для угля з угорських копалин, есентуально також галицких. Палата домагає ся також, аби правительство в данім случаю поодиноким-чеським фабрикам улекшити також сироваджуванє угля зь копалин пруского Шлезека.

Супротив поголоєк, що Россія громадить свої війська на границі Афганістану на се, аби при в найбільшій будучности окупувати сей край, вь високих військових кругах Россії удержують, що сесі „пробна“ трансллокації війск зь тифліського округу до Туркестану, має инші цілі. Высланий війск лишат ся в Туркестані. Цілий транспорт триває 6 1/2 днів. Вь заяві зь тими „пробними“ трансллокаціями має бути також на сновані кн. Куропаткина, теперішнього міністра війни, генеральним губернатором і начальним вождем сил збройних в Туркестані, що має незабаром наступити.

Англійскій парламент отворено вчера престольного промовою. Промова виказує жаль, що мир зь Бурами збрив. Відтак заявляє, що відносно Англії до всіх держав суть приязні і зазначає, що конечно річею є заспокоити що раз більші потреби на військовій цілі. Промова виказує жаль зь причини страт повесених Англіцями в Африці, а радсть зь причини патріотизму, який зь нагоди війни показав англійскій колоніи. Вь промові виказана також конечність дальшої высылки війск до Африки і скріплення елоти. Відповідно на престольну промову має бути адреса палати послів, до котрої одні посол вів поправку, зазначаючи всі блуды, які військова адміністрація зробила вь полудневій Африці і цілковитий брак приготуваня, який нимо видимо грозачи війни, істнував вь англійскій війску від 1895 року.

Перегляд часописей.

[Die Zeit про парламентаризм в Австрії. — Grazer Tagblatt про Поляків].

Віденскій тиждєвник Die Zeit подає в ч. 277 зь д. 20 с. м. замітки посла до ради державного проф. д-ра Пєршого про парламентаризм в Австрії.

Майже від трьх лт — каже автор — правильна діяльність австрійського парламенту є спинена, і то способом незвичайним. Бо не було б дивно, коли б парламентарна меншсть перешкаждала прийняти якого-ж ніякого закона; але тут спинає зразу німецька меншсть всякий закон без огляду на его зміст, а обсягає саме робили Чехи у сльбці зь Поляками і клерикалами. Ся проява спонукала деякого до твердження, мов б то парламентаризм клонив ся до упадку, бо оказав ся неадапним. Однак така гадка була б зовсім хибна. Не неадапність парламентарної системи є причиною занепаду парламентаризму в Австрії, а неадапті політичній відносини або боля неадапті правительства. Сам же парламентаризм став ся так вь монархічних державах як і вь республіках так конечно, що європейська держава, коли не хоче зійти на чь подібного до Туреччини або Іспанії, мусить дбати о здоровий парламентаризм.

Законода вь правильнім парламентаризмі жити можна регуляційними карами обмежити і утруднити, але не заборіти ніяк, щоб они стали ся неможливими. Не звертний прамусь, але тільки добра воля

ададуть ся. Почував, що не тяжко умирати такою смертю.

„Умираю під любим небом подумав дальше. — І так добре! вже не буду нікому завдавати... Гм, та й що кому на тій, що випає?... Сам на сль світ, бездомний... бідка... сбрама... Нхто не буде за мною плакати. Боже! будь мені милостив та подай лучше жити! В сль житю не багато знаєт а добра!“

Поволі огортав его сон, зимний, смертельний сон, ще тяжій від попереднього. Видів, що вже не встане більше зь того сну, що его сль покрив, замете... і він засне на віки... А оборонити ся від того сну не міг. Знав се добре.

Гадки его мінались чим раз більше і губили ся в яксь темнім чутю. Его огорнуло якесь зовсім нове чутя, досі не знав ані не розумів. А тепер вь одній хвилі побав і зрозумів, що се?

То була вже смерть.

Сніг все ще падав, але чим раз рідше, поволійше. Втер зь півночі вів полем як перше. Лтав і ловав ся в сухих галузях корча та обтрясав зь него сніг.

Поволі минала ніч. Почало дати. Ра-но сніг перестав.

Дід задуло зовсім по шню. Голова, шия і груди ледяні трошки выставили зь сль. Голова була звінена. На темній кучі висів сніг як на галузі та замерзав на ній... Вигляд дідового лиця був лагідний, сонний, байдужний. Здавало ся, що се замерз живіт на варті.

10114 J 111:111

Виходить у Львові по ліній (крім пошти і руских скитів) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Діло“ найменшійших пенсіонерів виходить по второму, а по второму і третій разі по першому разі з „Ділом“.

Передплата і авантаж приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень у Комерційного ч. 11, і Бюро газет у Карла Людвіга 9, а Олександрового у Клянінського 2; — у Ярославля: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дікка, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Sobalok I. Wollzeile 11; Haaseenstein & Vo, ler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: M. Haaseenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і намісності за авантаж платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „ДІЛО“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 зр. на цілий рік . . . 12 зр.
на пів рік . . . 8 зр. на пів рік . . . 11 зр.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 зр. на пів рік . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8 зр. на місяць . . . 1 зр. 20 гр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Баторія. — Рукописи авантажів ся лише на попередні застереження. — Рекламні застереження вільні від пошти.
Попередня ціна коштує 6 зр. на проз. 7 зр.
Оголошення вийшли приймають ся по ціні 10 зр. за один рядок літературного або за місяць з 25 зр. за „Надбавку“ по 25 зр. а. в.
Подати в київ конспект призначити цілою ся на 15 зр. за рік етикетки.

Важний окржик міністра Кербера.

Президент міністрів д-р Кербер, будучи зараз управителем міністерства внутрішніх справ, видав дал 20 с. м. такий об'яву до всіх намісників і президентів країв:

„Іменовані Бог ц. і к. апостольським Величеством президентом міністрів і становлений управителем міністерства внутрішніх справ, об'являю я з нинішнім днем урядоване і маю честь оповістити вас, котрі для державних властей з їх урядовою діяльністю узаю за добрих.“

Власти мають як найдокладніше тримати ся обов'язків законів, а в разі, коли мають право рішати або забороняти після власної гадки, мають руководити ся єдино законами річезими і увагою на добро населення.

Дякуючи маю бути неохотним правдом, щоб не зв'язуючи на суміш мейшона, вдоволяти бажанням, коли їм не мусить ся відказати за для законних або публичних заглядів.

Власти першою інстанцією заощадять тим населенню часу, труду і видалків і сповняти зазвоним своїм законами установлені обов'язки посприяти звертаючи ся до них сторони.

Також самомагаю швидко поладжувати з'являючі ся в цілому бездоганного поведення з кожним без уваги на особу.

Урядники мають завжди пам'ятати на те що они в службі в крузі своєї діяльності мають причинати ся до загального добра і посприяти культурний та економічний розвиток. Дякуючи не досить точно сповняти свою правильну службу, але до їх обов'язків належить також дбало придиватися до потреб населення і виступати з ініціативою всюди там, де може бути оправдана надія на позитивний успіх їх інтервенцій.

Така оглядка і дбала діяльність є тим потрібніша, що она є підставою поваги і впливу властей. Дбале береження тон поваги належить до перших обов'язків властей.

На мою гадку найбільше можна се досягнути через постійну повну довіру стичності з населенням. Однак жду також, що в разі наваженого або двійного порушення

поваги властей, як і в разі загрози публичного спокою зробити ся ужиток з усіх засобів, указаних законами.

В інтересі безсторонної управи мушу з притиском вимагати, щоб жаден урядник при виконанні своїх урядових обов'язків ніяк не виступав з своїми політичними поглядами. Також по-за службою мають урядники завжди виступати з указаним тактом.

Ожидуючи точного заховування цих засад прошу однітих способом повідомити про се підвладних урядників, а мене при спонуканню наших спільних заходів успішно посприяти“.

Велику вагу мав би мати сей об'яву президента міністрів також для Русинів, а особливо для поладання прикрих польско-руських відносин з руської частини Галичини, — коли-б влади і урядники, підвладні міністерству внутрішніх справ, хотіли після указаних в об'яву засад поступати. Передовсім скінчитися б мусіли всі ті очевидні незаконності, які у нас, на жаль, так часто лучають ся, що хіба тоді можна їх порозуміти, коли припустити ся якихсь винимоків ст. новіше Галичини посеред австрійських країв, при котрій політичній властей і урядники не бачать потреби почувати ся, особливо супротив Русинів і руської народності, до обов'язків, які для них випливають з австрійських законів. Покінчитися б мусіли ті тисячі колючки і пакости, що облягають у „відказуванню бажанням не з законних або публичних заглядів“, а з „маловажних сумнівів“, а властві з безпідставних та позбраних причин. Ті колючки, секатури винирили ся у нас з справдішню систему гноблення руської народності, — а ся система з одної сторони підорвала довіру і повагу Русинів до властей та урядників, з другої сторони приспала в польським дивизионам і у переважній частині польським суспільності почуте справедливості та витворила зневажливу буту супротив руської народності. Наслідком всего є оправдане розз'ярне Русинів і чим раз більше арстаюча обопільна ненависть обох народностей, заселяючих край.

Усе те могло б і повинно б покінчитися — хоч певно, що не за одну ніч; але кінцевим до сего уладовим є, щоб гарний

об'яву президента не остав ся лиш на папері. Хоч ми у власнім інтересі нашого народу рад би віддати ся як найкращим надіям і не хотіли б ворожити, що і сін разом добра воля правительства скінчить ся на нашій традиційній „нехай буде, як бувало!“, котре звісно також і сій галицькій що-до руських справ прийняв за свою засаду, — все-ж таки тільки наш досвід на се не позволяє нам гадати в будучність надто рожево.

Тим то обмежимо ся на висказанню наших постулатів: щоб президент міністрів, а з ним і галицькій ц. к. намісник доповнювали виконання наведеного в горі об'яви з тою самою рішучістю, яка проявляє ся в самій об'яві. З другої-ж сторони — нехай руський народ а особливо его інтелігенція, стоить на сторожі своїх прав і з свого боку нехай пильнує, щоб виконувало заповідження, видані в об'яві. Протин заведбань або порушень тих заповіджень указана є дорога до ц. к. намісника і до президента міністрів. Vigilantibus iura!

Угодова конференція.

Угодова конференція збере ся на перше засіданні дні 5-ого с. м. Наряди отворити д-р Кербер промовою. В першій засіданні возмуть участь єдині делегації з Чехії і Моравії. Ся на конференції прийде до порозуміння в справі проєкту языкового закона, то проєкт буде предложений парламенту. Ся до порозуміння не прийде, то правительство мимого проєкту сей предложити парламенту.

П. Функе написав був до ц. Вольфа лист, в котрім его дуже просить, аби радикально-ліберальне сторонництво вислало на конференцію свого репрезентанта. На сей лист Вольф відповів так: „На ціне Ваше письмо маю честь відповісти, що без попереднього законодатного признання німецького языка языком державним, уважаю проєктвану угодову конференцію за безцільну і для нас німців некорисну. Через те й ані не возмуть участі в конференції, ані жадному з моїх товаришів не порадижу взяти в ній участі“. З огляду на се, що радикальне сторонництво рішучо не хоче вз-

яти участі в конференції, замість десігнованого на конференцію Шенерянда Равнігера, буде делегований на конференцію п. Шікер. В Празі роблять приготування в цілі усталення чеських языкових постулатів для Чехії і Моравії. П. Грось буде реферувати о політичній ситуації і угодовій акції.

Голови чеської і німецької преси, як також промови рівних політичних провідників на зборах і нарадах, кажуть здогадувати ся, що наради угодової конференції не підуть гладко. Натка може не раз прорве ся, і Кербер буде мусіти виїздити назустріч. Обі сторони знають, що розбиті конференції може повести за собою смерть парламенту, але жадне з них не має охоти відступити від своїх „мінімальних“, а обопільно виключаючих себе жадань. Поки що надіють ся, що Кербер, звідний кункатор і без мфры терпеливий чоловік, буде старати ся протягати кризу і як мож затирати контрасти, лагодити конфлікти. Не поведе ся на конференції, зверне ся до парламенту; не порадижить парламент, Кербер скличе нову конференцію.

Перегляд політичний.

Прагська Політик обговорює висчерпуючо місію д-ра Резека в новій кабінеті. Сей дискусія означає, що д-р Резек доперва тоді згодив ся обняти становище міністра, коли показало ся, що на союгідність не мож було позискати нікого з парламентарістів. Д-р Резек мав приречі своє сподіване лише так довго, як довго будуть тривати теперішній відносини, виключаючі можливість іменованя парламентного міністра для Чехії. Як раз тому, що д-р Резек не є парламентаристом, може мати дуже добре на оці інтереси цілого народа. В часі угодової акції певна інтервенція народного міністра є коневна, бо в противному случаю легко могло бы стати ся, що справу угоди унеможливило бы не тактовне заряджене центральної властей. Найважливішою задачею Резека є старати ся о се, аби на стало удержати інституцію крайового міністра.

Палата послів угорського союму

Антоні Ашкерц.

УГЛЕКОПИ.

З слов'янського переклав В. Щурат.
Бже лаші грохи, грохи глибоше в пропасть...
Жахліве ся дороги в півнім, друже,
так ваче-б ти спускав ся у кернацю?
А що, коли б урвалася сильна лінва,
коли б нараз ти впав у глибоку з нею,
в низ метрів з треста... то не був би жарт?!

Ні, се-ж дитячий страх, дитячі мислі!
Не правда-ж, друже? Хто страхом під штий,
той дні не кине, хліба гладіт
у безвістях...

Скрбав ходи в переходи,
немов стегий кертиці. Позає туди
наш брат, робітник, як кертиця чорна.
И вуша в вуша все став дорога.
Задуха вже аж віддих зашпав.
Бже душавше?... Що-ж се, пекло вже?
Так, так, тут справді є для многих пекло.

Тут многі тяжко кають ся гріха,
гріха, що жити, всти забавити...

По хідниках світлої мріють, ніби
тї блуди, що тавцюють над багною.
В тих сумерках робітників товпа.
Все молоде, а живе, а сильне,
все віриває ся, рветь ся з земли
і добуває з темних нор наверх
сварб дорогий — тї чорні діаманти.
Коли цвілі і вселеню пышались
из дерева, — хто мав би се сказати?

И хто ж вас днес по имени наведе?
Те сонце, що наш будить дні,
воно і ваші огрівало пів,
те-ж сонце цілувало ваші квіти,
і золотило ваші верхов'ї,
і зрощувало ваші обильні плоди.
Та в тіні вашій біля чорних бід
еще спочинку не глядав робітник.
И не ставав під вашим пнем пастух
выдубувачи з софліки пісню.
Співачи любови молодій,
еще дитча в задумі під зеленим
наметом нашим не сїдало в туз.
У ті часи ніхто еще під нами
не думав дум глибоких і поважних,
вбгадуючи загадку життя.

Однак тоді і люде не вбивались...
Нераз наді нами пронеслась гроза,
шальючи, нераз ламала гила —
і похоронила вас Ебів буря.
Лежать в землі глибоко ваші пів,
у темнім гробі тисячі, тисячі дів,
закаменіли — мумії сухі,
безкровні і бездушні кістки,
як в пірамідах давній король...

И глибоке рыють ся вони в землю,
кертички выкидуючи сину
з глибини наверх, гарують з дні на день.
Замарав в них ліця, почорніли,
а пів з чола потоками плыве.
А голос их лунає тихо, глухо, —
отгуть збідня, там проклін, там жарт...
Ген, ген далеко луснув динаміт...
Та пів тут не забривати ніколи.
Лиш лїхтарик скбав явлює, світять блідо;
де-ж их нема, там темно як в могилі.
А там високо сонце лине ся,
природа вся купає ся в промінні;

трава, кущі і дерева і збже
ростуть там, цвітють огорожі цвіте.
И там працює чоловік на хліб,
однак працює в лоні блиску сонця...

Все глибоше, глибоше! Нёмбний, голодий
вылавить парі з нор своїх на світ,
немов з тюрми, а все бліде, каліки.
Снує ся вдовж улиці німа товпа,
здаєт ся, се не люде вже, а тїни.
Очам, що вже до сумерків підземних
навели, сонця лоний світ за лоний.
Для них за много в нїм проміння, блиску.
На що им сонця і на що им дні?
Всі змісли бідних лиш на хліб працюють,
а світло, розбши — не для них, для дру-

гих...

Та йдїть бо вже! Вас там з обідом ждуть.
Стбл не вгиваєт ся під ним; часу
богато не потратите. Пойдїть,
щоб позжити ся, набрати сили,
і йти до праці знову...

Знову! знову!

Нова товпа в підземній норі їде
і в неясних челястях їде.
Що дини пісенька одна...

Гей, стоїте ж!

Чого вам спїшно отчайдуший парі?
В нутрі землі — там суніть могучий демон.
Вїда вам, скоро збудите его!
Се він властитель всіх підземних скр-

бів,
его се власністю в уголь весь,
Вїда вам, скоро збудите ся! Помістите ся,
на всіх своїх рабівниках, на всіх!

На вас помістите ся, злодій прехитрий,
що скрб его закриває напосвлясь!
Лиш він про него знає, лиш він один.
И він один его лиш бачив, скрив
і тїшвет ним у гордості своїй.
Аж тут закрив ся чоловік — єство
преповне злості і хитрощів. Побачив
скрб і цілий аж затремтів над ним.
И ну-ж нечистими руками рвати,
ну-ж добувати з темряви на світ!
О горе нам, коли скупарь проснеть ся!
Він запанує убі убітї тав,
який скрив все в підір землі;
страє землю; блискавки і громи
метати-же і в пекло амївнєт все.
Лютуючи, уба вас демон всіх.
А буде се день смутку і тривоги.
Добудуть вас товариш нещастя
з гирлі страшного і темного на світ,
де живіть цвіте, де сонце любо сяє.
Добудуть вас і не спавають трупів.
Лиш болі скону будуть з вас хрипїти,
з вас, безталанний мученик праці!

А там попурият вечером сумним
червоних смолоскинів безліч блисне...
Кровавий блиск пролять ся в темну ніч.
Се буде вже — ваш похорон... Рядом
при трумі трумо стане... Мізеге!...
Припор робітників у чорній крп
вас поведе на місце упокою,
де дивіт нема... И дивони вам заграють
так тужно, що плакав би і камінь...
Тоді що ваші скажуть? Що жинки?...
А що маленькі скажуть діточки?...

ринила предложено в справі заплати до-
даткових квот на спільні видатки за літа
1897 і 1898. Президент кабінету Сель і мі-
ністер фінансів Люкач відповідали на за-
пити опозиційних бесідників. П. Пальф
твердив, що праці над укріпленням Кота-
ру є дуже демонстрацією звернення проти
Італії. Супротив того Сель звернув увагу
на безпримірний просто маніфестації в дусі
приязності для тридержавного союзу, які від-
були в минулому сесії угорської делега-
ції і заявили, що закінчи передбачення
цільком неоправданий, бо тут розходяться
о звичайне укріплення границь. Оно цільком
не є звернення проти Італії, котра є
визначним і цінним членом тридержав-
ного союзу. Відтак ухвалено замкнене ра-
хунків за 1898 рік і предложено в спра-
ві покрити коштів будови посольських па-
лат в Цетинію, Пекин і Токію.

Ситуація в копальнях угля по-
горшала. Страйк прибирав в загальні ха-
рактер загальної змови робітників в Ав-
стрії, бо розширився вже на Сирію, имен-
но в Леобені і сусідніх копальнях. В
моравско-остравському окрузі, число страйку-
ючих збільшилося. В законі Губерта,
приступило до змови 84 процентів робітни-
ків. Загальне число вивозить тут 28.000
людей. Також в опасності окрузі ситуа-
ція погоршала. В околиці Карлсбаду,
рух у всіх факриках в часті здержаний,
в часті здержаний. Наука в школах
відбуває в три рази в тижні.

Бр. Ельверт і Пражак конференції
вчора в директораті копалень в ревіру
остравського, при чому наново розгляда-
ли робітників. Директори заявили, що заведе-
н 8-годинного дня праці з технічних і кон-
сультативних причин неможливе. Предло-
жене Ельвертом часове скорочення дня пра-
ці відкинуто з технічних причин. Справу
мінімального винагородження урано за без-
предметно. Вчерашня виплата робітників
відбулася спокійно. В полудне була мала
демонстрація, іменню робітники зложили
вінці на гробах своїх товаришів, уби-
тих в часі останніх розрухів. Народи
політичного уряду в Тьшні, тренали
вчора коротко. Представителі копалень за-
явили, що як довго робітники не вернуть до
роботи, так довго вони не хочуть вести пе-
реговори. Робітники заявили, що лише бу-
дуть вести боротьбу до остаточних границь.

Брак угля починає вже відчувати
Відень, де багатьом фабрикам грозить прину-
сове замкнення. Міністерство залізниць на-
мірує під певними умовами знизити тарифи
вдві перевозу угля. Сесія уступки має од-
нак бути зроблена не гандларам угля, але
промисловцям спроводжуваним уголь. В
тій дусі правительством віднесло ся також
до заряду державних залізниць на Угор-
щині і до приватних залізниць.

Рада міста Відня прийняла вчераш-
нім засіданням внесення вистави до міністер-
ства рільництва петиція в справі експро-
пріації копалень угля, а есентуально в
справі утворення державної підстави для се-
квестрації руху в копальнях угля, даліше
петицію до міністерства залізниць в справі
знизення тарифів, нарешті петицію до прави-
тельства и парламенту в справі утворення
законодавчої підстави для удержання ко-
палень угля.

В виданій в Марбурзі слов'янської ча-
сописи „Slovenski Gospodar“, органі слов'ян-
ського духовенства, появилася як онгоді стаття
під сензаційним заголовком: „Архи-
князь Франц Сальваторь і будуча
війна в Німеччину“. Цитати на-
ведені в тій статті мають походити з під пера
жужа цесарської доньки Марії Валерії. При
тій нема найменшої згадки, як яким наго-
ди архикнязь написав ті політичні uwagi
і выводы і до кого вони були адресовані.
Між іншим читаємо: „Архикнязь Франц
Сальваторь признає, що Німеччина хоче че-
рез австрійський край побудувати міст до
адриатичного моря і тому скорше чи пізніше,
мусить прийти до війни між Австро-Угор-
щиною і Німеччиною.“

Архикнязь пише: Ся війна є конечна і
мусить прийти, бо у наших сусідів розбу-
дила охота посісти гарні наддунайські землі
і тому, що всхідній границі німецької дер-
жави домагають ся єи розширення. Як Ав-
стрія від давніх давніх боронила своїх
прав, так і тепер буде мусіти боронити
свою екзистенцію, і тому сесія війна буде
решаючою. Час, який нам лишає ся треба
добре використати, аби уникнути догдний
умови щасливої оборони“. Понавжуючи до
сих слів S. Gospodar додає: „Мимо всіх
запевниць приязні, мусить нам бути ясно,
що змагане сусідів, німецько-прусской дер-

жави до розширення своїх границь, для на-
шої монархії є дуже небезпечне. Архикнязь
Франц Сальваторь переказаний, що для
Австро-Угорщини безусловно конечною рі-
чєю є, заключити союз з Росією. Архи-
князь іменню пише: зближене Австро-Угор-
щини до Росії повинно скріпити ся в ста-
лий союз, бо лише в тій можемо доба-
чувати залорку щасливої будучини мо-
нархії“.

Berliner Tagblatt пише, що стаття S. Go-
spodar'a є впливовою агітацією, яку Славяне
ведуть в тій цілі, аби розбуджуючи обо-
бленно недовірчавість, і викликаючи дипло-
матичний непорозуміння, порозуміти Австрію з
Німеччиною і довести до розриву тридер-
жавного союзу. Берлінський дневник пише,
що цитований архикнязь, як зять цесаря,
законував все з резервою у всіх держав-
них справах і ніколи не виступав з
своими політичними поглядами. Цитований
письма мусить бути сфальшовані, а єли ні,
то заходить ту несовітне надужити довіри.
В останньому случаю, публікація слов'ян-
ської часописи робить конечною рішучу ак-
цію уряду для заграничних справ.

В англійській палаті послів
выголосив провідник опозиції довшу про-
мову, прийняту в палаті опісесами. Бесід-
ник висказав гаду, що в тій хвилі пар-
ламент повинен попирами правительство і
здержати ся від критики аж до закінчення
війни. Ирландці ухвалили голосувати за
заставленням до адреси уступу, в котрому
висказує ся бажане, аби як найскорше за-
кінчено несправедливу війну, зморяючи до
вдобрання свободи полуднево африканським
республікам.

П. Кампелл збивав твердження, що тепе-
ршня війна була конечна. Бесідник при-
гадав торбичні наряди міністрів, в ко-
трих найвиразніше виходить, що не лиш
війну може було вининити, але що Бурбів
насамперед спровоковано, аби ім відтак
вдобрати незалежність. Бесідник критику-
вав даліше неміслерне поступоване ге-
нералів в Африці і величезний нелад па-
нуєчий в цілій військовій адміністрації.
Перший лорд фінансів, Бальфур промо-
вляв довшій час і закінчив слідуєчим
зворотом: Правительство не буде дораджу-
вати мира, як довго війна не принесе успіш-
них оцотків, доки не побити військових
чести краю і доки в Африці не вининить
ся всякий зарбді, з котрого могло бы пове-
сти одно з тих небезпечностей, котрі в
Африці через тільки літ приносять шко-
ду. Лорд Фіцмауріс, молодший брат мі-
ністра вище в імені опозиції окремий про-
ект адреси з острою критикою кабінету.
Деякі посли попирають сей проект, кажучи,
що вже дотепершій промови вистарчають,
аби виправдати нагану. Однак ніхто не хо-
че утруднювати акції особам, котрим по-
ручено ведення війни. Консервативні Брок-
філдз кокаву, що прийнята воєнним уря-
дом система така лиха, що з нею вже ні-
чого зробити не можна. Державний підсек-
ретар ганить поступоване опозиції і твердить,
що поправки до адреси суть лише захохоту
для Бурбів. Відтак дискусія відпочинає.

В палаті лордів дискусія вчора
над адресою. Лордз Кімберлей заявили, що
супротив звітного перебігу війни, всі на-
пасти на правительство були б неоправдані
і не мали б значення. Правительство зроби-
ло все, що до него належало, а лордів
Сельсберію належить ся навіть вдаяти
за се, що відносим Англію з всіма держа-
вами суть добрі і що полагодились довгий
спір з Німцями о Самоанські острови. Ча-
си суть поважні, а критика, яка против
правительства підносить ся, неоправдана.
Правда, що були великі труднощі і блуди,
ніхто не може їх вининити.

З театру війни.

Після урядового справоздання, страти
Англії під Сіонським вивозять 139
убитих, 392 ранених, а 4 полонених.
Рівняти між урядовим англійським спра-
визданям, а так само урядовим справоз-
даням з кватири Бурбів досить велика.
Страти Бурбів під Сіонським вивозять 53
убитих, 120 ранених.

Булер телеграфує, що полковник, ко-
трий наказав відверот з Сіонським, не
заслужив собі сам під жадним усло-
вом на нагану, его поступоване треба було
просто подияти. Яко доповнене до давні-
ших реляцій, доносять з театру війни під
датою дня 27 с. м. В хвилі, коли англійська
армія станула дня 24 с. я. в дорого окупле-
них становищах як Табамама, несприятель
отворив так страшний огонь, що формаль-
но засипував єи гранатами. Розказ відво-

роту виконано вночі. Англійській страти
суть тяжкі і санітарна служба цілий день
аносила ранених з горба. В хвилі, коли
війська Варена виконали щасливо відверот
на полудневий берег Тугел, Бури зачали
стріляти з артилерії на англійській понтоні,
перобачи ім однак ніякої шкоди. Англій-
ській корабельній артилерії присилували артиле-
рію Бурбів замовкнути. Генерал Булер по-
відомовив війська Варена о слідуєчій
писемі королеви: „Муси висказати вій-
ськом мій подив за їх поставу в послід-
нім такій тижні, і за їх витрива-
лості в тяжких маршах“. При тій нагоді
Булер выголосив промову до війська, в
котрій зазначив, що на підставі того, що
мусіли пофнути ся з своїм становищем, не
повинні думати, що всі їх труди були без
користи. Противно, они знайшли розв'язан-
ня питання дороги ведучою до Ладісету, де як
вбача думав, будуть в протягу тижня.

Який тепер плян выдумав англійська
генералія, поки що невідомо. Не мож
змркувати, чи лишити ся давній плян пе-
рефорувати перевід до Трансвалю через
Наталь, чи може лишити Уайта его власній
судбі, англійській генералі їхнє вбача
в Капленду через полудневу границю Ора-
нію. Дальших плянів воєнних начальни-
ків тому не може було довгий час розе-
слати, бо ніхто не знає, куди дла ся ше-
ста дивізія, котра мала потайки висісти в
Дурбан. Тепер сесія дивізія машує в
сторону Колесберга і старає ся утворити по-
лучення між Гатакром і Френчом. З то-
го ходило б, що Англія наміряє скон-
центрувати більші сили на півночі Каплен-
ду пробувати шаста з полудневою границю
Оранію. Сесія операції не зачись здасть ся
скорше, як в половині лютого, т. є. коли
в Капленді стане сесія дивізія.

Англійське правительство выдало неопи-
дану наказ, аби четверта бригада кінноти
була пригатовлена до безпроводного від-
їзду до Африки. З англійських полків в
Індії відійде до Африки дальших 5.000
людей.

Трансвалеский посол в Брюсселі д-р
Лейдс, будучи в Берліні, конференції та-
кож довгий час з російським амбасадором.
Д-р Лейдс наміряє також поїхати
до Петербурга.

Рух в руских товариствах.

На завтра [2 н. ст. лютого] — як в
домі нашим читателям — скликав Голов-
ний виділ товариства „Прогрес“ звычай-
ний загальний збори товариства „Про-
грес“. Крім звичайних на таких збо-
рах точок дневного порядку [промови го-
лови товариства, всяких справоздань, вибо-
рів і внесення членів] будуть зачитані
збори ради також над *жизною статута*
товариства, котрої потреба выказує ся вже
від кількох літ, та доси ще не полаго-
джена.

Головний виділ, як в попереднім
остатнім роками, выдає перед сими збо-
рами окремою книжкою [ч. 235 6] а 13-ого
за рік 1899] „Справозданє в діяльності то-
вариства Прогрес за час від 1 січня 1898 до
31 грудня 1899“ [стор. 53]. Се Справозданє
уложене дуже старанно, так що з него
можна виробити собі по змозі всесторонній
погляд на діяльність і стан „Прогресу“.
В Справозданю обговорюють ся в окремих
відділах такі справи: I. Выдавництва „Про-
грес“. II. Члени „Прогресу“. III. Читальні
„Прогресу“. IV. Філії „Прогресу“. V. Про-
світно-економічний віча і люстрація читальні
„Прогресу“ та господарств селянських. VI.
Робітні справи. VII. Збірка статута. Даліше
йдуть справозданя: 1) о бібліотеці і музею
„Прогресу“; 2) о руху книжок виданих
„Прогресом“ до кінця 1899 р. і закуплених
або дарованих прогресу; 3) справозданє ки-
сове за роки 1898 і 1899. Вибици поданий
ціфрово выказ фондів, остаточних під за-
рядом „Прогресу“, і депозитів.

Цінною новиною в стіні Справозданю
єсть обмисла карта „Стан Читальні „Прогресу“
в році 1899“, котру владив п. Михайло
Губачук, зававши собі очевидячки чимало
праці.

О діяльності і стані „Прогресу“ на
основі сего Справозданя постарав ся в
короткій начерку познакомити наших чл-
тателів.

На останніх засіданнях Головн.
виділу „Прогресу“ порішено слідуєчий
справу:

I. Принято до відомости справозданє в
віча просвітно-економічного в Коломиї
і справозданє філії: в Коломиї, Тернополі
і Підгайцях.

II. Принято до відомости справозданя
з отворення 7 нових читальні і з руху 23
читальні. — Делатом „Прогресу“ на округ
борщівський іменовано о. Сіменовича з Вол-
ковця.

III. Принято до відомости відомости в
справі саджаня придорожніх дерев і по-
ручено п. Королеви выготувати в тій справі
реферат до Виділу краєвого.

IV. Принято на урядника „Прогресу“ п.
Горбач на місце п. Хлопецького.

V. Рішено передати до бібліотеки Тона-
рства педагогічного дублети книжок педа-
гогічних і учеників.

VI. Принято нових 279 членів.

Про поновний загальний збори фі-
лії „Прогресу“ в Підгайцях од-
ержуємо з Підгайчини таке письмо:

Любий пане Редактор! Було б ти коли
в своїм житті допсувателем в провін-
ції? Думав, що ні! тож і не можеш на-
ти поняття о тій бурі в скляній воді, яка
постав на нелюбо кому-небудь допис.
„Недорідний дописуваль“, „але поновформований“,
„глуха базгранія“, „злом заправлена крити-
команія“ — такий я твій подобий „дестий“
ешити поспіляти ся на твою адресу. А пред-
став собі ще таку ситуацію! Пишучого об-
сидати тям любови стани зараз в всту-
п, аки ще має час спам'ятати ся, що та-
кого стало ся, чим хто почув ся обидже-
ним? А при тій видіти вбач, що кожний
знає, що се вбач несе в їхто другі. Ви-
дять з того, що чогось то ледя подає ся
ему руку, починають его звикли „любіванія“
при зустрічі. Коли по часі прийде до себе,
хотів єи боронити свою гадку, але вбач
по-просту за скромний, щоби признати ся до
так „ославленю“ дописи. І стає его пози-
ція в „порядком товариств“ по-просту не-
выносима, як то кажуть: вбач в кут вбач
вбач вбач. Бррр! аж страшно подумати. І
за що? за який алогич? Тому, бо називав
по імені то, що кожний чує в серці,
що кожний в дусі признає, тільки боїть ся
голосно объявити свою гадку.

Гляньте з ласки своєї на мою допис
з дня 6 н. ст. сівня с. р. в 289 числі
„Діла“, котра на мене стягнула таку бурю.
Хто мбг бути нею обиджений? Чи в тям
поименований який личности? На тій підставі,
що від рибків нема у нас ніякого руху
політичного, хоч давнійше був се досить
оживлений повіть, на підставі, що від
пяти літ основана філія „Прогресу“ не да-
вала до тепер ніякого обміну життя, сконс-
товано загальну апатію, чого ярким до-
казом були послідній збори філії скликані в
день 2 н. ст. сівня 1900, на котрих явило
ся було 13 членів, вчинивши в то вже 7
відділів. Але видко, що є хороби, котрі
„дом“ можна вылічити, хотів бы сего
„яду“ була так гемопатична доза, як в
моїй послідній допис.

Вдбули ся у нас дня 25. н. ст. сівня
збори філії скликані на місце тих пер-
ших з 2-ого сівня, скликані під враж-
ним сесі малю „бур“. Виділ друковани-
ми повідомленнями на адресу кожного члена
і вчасним оголошенням в часописях повідо-
мив усіх членів, постарав ся до добрих ре-
фератів, означив точно місце зборів, за-
охотив до численної участі. Значить: зро-
бив все, що до него належить! І стало ся
дивне диво! Три тижні все минуло між
одним з другими зборами, а яка колосаль-
на різниця! Перше прибуло всего 13 людей,
тепер до 260. Священни з усіх сторін
з'їхали ся, народ, захоплений і задово-
лений нечуваным у нас „дивом“, заслу-
хав всіх трьох знаменитих і займаючих
рефератів. Оживлена дискусія, численні
внесення, яко директива для нового виділу,
свідчать о тій, що в нас дасть ся щось
зробити, коли тільки робити ся. Попробую
коротко наскіпувати сесі просвітне торжество.

Точно о 12 годін зачала заповняти ся
простора сали ради повітові. Отворено збо-
ри, а народ що плыв і плыв, аж серце
радувалось. Голова філії о. Іл. Стеткевич
з Божикова, ветеран-патріот, отворив
збори гарною промовою о значній прогресу,
вказав, як та прогрес, мов то раніше
світло втискає ся вже через малі віконця
всюду до курних хат нашого народу і ви-
кликую революцію, зміну в поняттях, оби-
чаях, освідженню цілого народу.

О. Навроцький з Голгоці на прикладі
заложенню у себе крамниці читальниці, ко-
трон рахунки вбач сам веде, захохував
до закладання скрізь по селах крамниць, ви-
казуючи численними датами користі і ве-
лику вагу торговлі так для одиниці, як і
для цілого народу. І виявила ся дискусія
річеза, оживлена, підчас котрої на числен-
ній питаня давний поясненя о рефераті і
делаті „Прогресу“ п. В. Король. Дискусія
закінчено ухваленням отсикт двох внесенн:
1) Виділ філії займе ся розбудженем ру-
ху крамарського в повіть; в тій цілі буде
скликувати збори і наради крамарів і
тих, котрі интересують ся нашим кра-
марством, і буде старати ся при помочи
їх вести в житі „Союз крамарський“ в
Підгайцях. 2) Виділ філії віднесе ся до
Головного зарду „Народний Торговлі“ у
Львів, щоби як найскорше отворено філію
Народний Торговлі в Підгайцях.

П. Каманський, учитель в нашій школі
рільничій в Новосіцях коло Підгайць [в
заступстві п. Будного з Вербова] в корот-
кій а деридній выкладі захохував се-
ляв до управи тягуну. Вказав найваж-
ніший услуж до того, подеяв формально-
сти, підать, що одна громада Вербова при-
возить рік-річно за тягуну 14—17.000 ар.
до села, і заявив, що всюди, де тільки ура-
дять взяти ся до управи тягуну, вбач охот-

но на завданні з'їде до читальні в селі і на місці в точності викладі почути о цій управі і самі залагодити формальності згодою.

Наступний третій реферат — п. Василя Короля, делегата Головного відділу, о рільни-х тах. Хто селі п. Король, знав ми з слу-ху, чули о популярних його викладах, але не міг собі ніхто представити, щоб можна було в такій короткій бесіді [що тривала найвище 1 1/2 години] вказати і переконати о хибних в нашій господарстві рівнях по се-лах і зохотити до уживання штучних на-возів. Нарді по-просту записав на устах референта, оглядає в зацікавленості пробка штучних навозів і вислухав з великим зацікавленням і зрозумінням цілий сей зайнятий виклад. Утішило нас записане п. Король, що ще сего року, а най-далше в 1901 р. буде ввійти об'їздити села повсю підгаєцького з викладами о неправ-ній господарстві.

З вважливих ухвал годять ся під-нести ще ті дві: 1) Виділя єдині має поста-рати ся ще сего року приладити ввч про-світло-господарство, сполучене з лісованямь, кращим навієм, щепл., зваривням господар-ських. 2) Виділя має віднести ся також з прощенням до ради повітової о сталу рішну субвенцію на цілі просвітло-економі-чній в повіті.

Ще одну несподіванку зробив виділя абранним тям, що надиротрамово постарав ся о дві удачі декламаци для оживлення зборів. Загально подобає ся декламаци панни Земби з Підгаєць в Маркіана Шам-ковича, а велике враження викликала вы-годопеша декламаци, власного укладу, моло-дими парубком з Новосілка. Тема стиха була о вазі і потреби просвітної для нашо-го життя.

Давь би Бог як найскорше дочекати запровадження ввч просвітло-господарство. Ми в нійм покладаємо великий надіє з огляду на оживлення руху просвітної з по-віт. А яку неоцінену прислугу зробив би о. Богачевський, секретар єдин, коли би при-ладив на сей час яє драматичне предста-влення з своїми рутинними артистами-м-і-цанами. Се була би пожадана новість для наших просвітань.

Кінчу, щоб з окричаною „критикою-мані“ не впасти в другий екстрем — в не-потребу „ласловіє“. Нї, панове! не я хвалю, дїло добре хвалить ся само собою — в най повярте ти, котрий без найменшо-го розумно причини почули ся доткненими по-передною дописом, що оне сто разів приймає ші підносити заслуги, сль оне є, вїж мачи-ти перо в „дїл“, коли в сего потребує. Од-но і друге єсть обов'язком кожного совіс-ного чоловіка. Щоб догодити моїй „крити-команії“, піднесу ще тільки одне: На збо-рах не виділи ми нікого з свѣткою інте-лігенції; з учителів народних був всього один п. Каманський з Новосілка. А адала би ся і свѣткою інтелігенція на та-ких просвітних зборах! Она, забираючи участь в дискусіях, внесла би зб своїм сто-роном много свѣтла мїж нардѣ, дотыкаючи питань злучених з їх фактом, а також могла би достаточні реферати в таких справах, о котрих анї священники анї се-ляне не много можуть сказати.

Той сама.

До Пречестного нашого духовенства и его родины.

Вїдома се загально рїч, якою силою великою в культурѣм житю цивїлізованого людского суспільности предста-вляє ся статистика, и зовсім не лишє підвзглядом самої теоретичної науки. Би вага розтає ся на всѣ простори реального публичного житя. Яка-небудь оборона прав, интересовъ народныхъ, суспільныхъ єсть неможлива безъ того урѣгування, обчисленя фактовъ, безъ того диктату фактовъ. Ученї називають єи новымъ пророкомъ. Не буду розбирати о кїлько се називає в вѣстивимъ, бо и не мѣє. Симъ разомъ не дисертація наукова мою метою, а потреба реальна, а що найменше ідеально реальна.

Розходит ся о політичну оборону народ-ного и суспільного становиска нашого ду-ховенства. Що ти справы, сль коли, то в нїшнїмъ частѣ, безважляжно потребує най-интензивнїшою обороною політичною, рїч, думаю, така ясна, що єи аргументувати даль-ше не потреба. Розходить ся головно о дона-занє суспільного впливу нашихъ священ-нихъ родинъ.

Треба збрати до купи, якї становиска великій займають члєны священничїхъ родинъ тахъ мужичинъ, якъ и жєнщинъ, — не лишє яий вїзначий, впливовий, примѣромъ яка дочка священника є в горахъ або щось подібного, — але загально ввѣдї найвиш-шихъ до найнижшихъ, отже хочь-би така доч-ка була за-мужемъ за селяниномъ простимъ, — бо се власно буде становити обсягъ су-спільного впливу.

Се великомъ ваги робота — прошу се аргументувати.

Вїдошу ся тому з просьбою и то най-уважливїшою до нашого пречестного ду-ховенства, до его родинъ, щобъ позбавили всѣ дотычїї дати и мѣвї ихъ якъ найскорше по-прислали. Певно просивъ би я, щобъ се мо-гло робити громаднѣ по деканатахъ для у-лекша на працї: зведеня тихъ датъ в одну цѣлїсть. [Можна би, думаю, поробити малень-кий комітетъ деканальний до того, мачь в з-павночотї]. Певно коли-би при деканатахъ особистостяхъ можна зазначити якї особлив-її працї, подвиги, незвичайнї заслуги, буде дуже пожаданимъ се навести.

Та! на що се? сль воно? Може для обо-роны его кастовыхъ интересовъ? Може для зорганізованя якої політичної клерикальної партїи? Нї! Вїж з огляду на мою особис-тєсть? Я нїколи не бувъ клерикаломъ и не буду, та я прошу у Бога, щобъ насъ ввѣдї такого хоронїв.

Сего потреба для обороны народно-го службї нашого духовенства. А та служба є така: щобъ який духовий готовий були за свѣту вѣру, за свѣту церкву, за добро ввѣче и дочасне свого стада, думь сего народу жити ввѣдати, якими они по правдѣ в пре-великій частї є. Таке духовенство — се неочислений скарбъ для народу, якого члєн-нїмъ заступити не можна.

Дотычїї дати прошу прислаати до мене до дому: Закомарє почта Ожидѣв.

[Вѣв нашїй рускїй газетї прошу о ласка-вє помїщенїя сего посланку.]

Послѣ о. Д. Танжковича.

Зъ судової салї.

На гуцїхъ та веселїхъ хрестїнахъ у селянина Мартїна Гурекского з Вїднѣ пла-хотсѣй підмелєвий газда Григ. Кухмістѣмъ увбїшовъ ввч еуперечку з другимъ jakimъ газдою. Слово по словѣ и прїйшло до бїйки. Але бувъ на хрестїнахъ и Мартїнъ Сенков-скїй, що зъ засади не любивъ такихъ „ге-шефтовъ“, и ввѣв то розборонивъ закукурѣ-ченихъ газдовъ. Сего не мѣгъ єму нїкакъ да-рувати Кухмістѣмъ, отже збравъ гуртокъ па-рубковъ и зъ бумажки в рукахъ ввали они до хати Сенковского. Сей, розумѣєсь, и не допуская ввѣв небезпечки для себе и сто-яєть собі спокійно на порогахъ. Але тутъ прї-ступивъ до Сенковского Кухмістѣмъ и такъ сильно почастувавъ его два рази коїнїємъ по голові, що той приголомшений повалив ся на землю, а на другїй дець перенїсъ сь до вїчнїсти. — Бойкїй Кухмістѣмъ ставъєть ввчєра передъ львівскимъ судомъ присяглыхъ обжалований о убїствѣ. Присяглы прїтякну-ли 8 голосами вину убїйства, а трибуналъ засудивъ кухмістѣна на три роки тажкої ввѣнїцї.

Въ Перемїшлї ввѣбула ся дня 30, м. м. карна розправа противъ Іосифа Клодницького, побережника ввѣт строновецкого скарбу. Ще ввѣ липнї м. р. вїйшовъ Клодницькїй амеркомъ у поле, „полюючи“ на пѣбѣ, що цѣлыми громадами волочили ся по полю та выловлювали куропатки и перепелицї. Ввѣ саму пору рвали на двѣрѣхъ лавѣ двѣ сѣльскїй дѣвчата тразу. Побачивши побереж-ника, они хотѣли скрыти ся передъ нимъ и прїєхали ввѣ тразу. Побережникъ дивив ся — щось чорнѣє ввѣ травѣ... думавъ що то пѣє, вїстрѣлявъ и поваливъ трупомъ одну зъ тихъ дѣвчатъ. Такъ ввѣв рѣчь предста-вивъ у судѣ. Судове слѣдство не могло ствер-дити ввѣшого вїного, отже трибуналъ засу-дивъ побережника на 6 тиждївъ строного ар-ешту лишє за провину зъ §. 355 а. к. про-тивъ безпечности житя.

НОВИНКИ.

При зближаючїй ся змѣнѣ мѣсяца про-сїмо ввѣтхъ ввѣ передплатникѣвъ, що гро-шѣ мѣсячно прислають, о ввѣченє ввѣдїженє передплати. При сѣй нагодѣ просїмо такожъ дотычнїхъ ввѣ передплатникѣвъ, що мають який-небудь залежностї, о остаточнє вырѣшав-вѣ, тямъ певнїше, що на кредитъ часеюнь не высылает ся, отже Адмїністрація була би привезлена при дальшїмъ триваннї залеж-ностї высылку часеюнь безусловно здержати.

Сего рѣчка зима уряджує собі и людямъ рѣзній несподѣванки. Морозъ и ввѣдїга, снїж-нїй заносомъ, то зновъ довга павза безснїжна — се характеристика сего рѣчка зими. Отъ недавно мали ми кїлька дївѣв правдиво о-снїжнїхъ; дець и хлївнїцѣ зб снїгомъ и хмарины невожѣв дїлали на людей пригно-бляючо. Теперъ вже третїй дець гарна не-мовъ весілля погода зъ теплыми соняшными лучами вываблѣв людей зъ комнати на снїж-нїй воздухъ. Хлївнїци адець ся, що оєв жар-кїйше приєче сонце, рѣштя снїгу и лєду стѣпаять ся підѣ его теплыми лучами и зъ довоого сну прїбудиє ся природа, обєчена ввѣ гарнѣ зеленѣ рїзу. Але дарма надѣє! Ка-жуть: чоловікѣ своє мусить ввѣдїкувати, а зима зиму ввѣдїт...

Чи такъ виглядає рѣвноправнѣсть? Ввѣ черновецкїй „Буковинѣ“ читаємо: Зъ нагоди ввѣведеня нової валюты, яко выключно обя-зуючѣмъ ввѣ урядахъ, выдало мїністерство зєлѣнїцѣ до пѣдвѣстивихъ собі урядѣвъ роз-порядженє ввѣ справѣ нового накладу табєлѣ грошей для публїки. Ввѣ тѣмъ розпорядженю каже ся такъ: „Переклади ввѣ краєвїхъ мо-вахъ, о снѣжко они загалѣмъ потрібнї або прїписанї, мачь выготувати дотычїї дирек-ціи державнїхъ зєлѣнїцѣ, а то: ввѣ чєсѣкѣ мѣвѣ дирекція ввѣ Прагѣ такожъ для дирек-ціи ввѣ Пїльнѣ и Оломоуцѣ; ввѣ польскїй мѣвѣ дирекція у Львовѣ такожъ для дирекціи ввѣ Краковѣ и Станиславѣ“. Щасливѣ те мїні-стерство зєлѣнїцѣ! Окрімъ Нїмцѣвъ, Чє-ховѣв и Польковѣв оне ввѣ Австрїи не знає жаднїхъ внїшихъ нардѣвъ! Нї Слоvincѣв, нї Русинѣв, нї Румунѣв! Чи хїба грошѣ подорожничїхъ Слоvincѣвъ, Русинѣв и Ру-мунѣв не мають тон самої вартостї, що нї-шихъ? Чи може зєлѣнїцѣ не прїзначєна для тихъ нардѣвъ? И ввѣзгалѣ якъ гарнѣ зву-чить оне: „о снѣжко переклади ввѣзгалѣ по-трібнї!“ На кїбѣ пѣдѣставѣ сумнѣвавъ ся о-тѣмъ і. к. мїністерство? Чи мають Русини

або Слоvincѣв або хочь-би и Румунѣв для краєвїхъ очєв якогось тамъ Нобратѣв всѣ вчїти ся нїмцєкѣмъ мовѣ? И такє нехотѣнє правѣ народнїхъ не походить ввѣдѣ якогѣ-не-будь меншого уряду, а просто ввѣдѣ мїністер-ства! — (Л.)

Поминальнє богослужєнє за упокой бл. п. Володимира Барєвнїского, оснѣвателя и пер-шого редактора „Дѣла“, ввѣбуло ся нїнѣ [ввѣ четверѣ] ввѣ церквѣ СС. Василїанѣв о 9 го-динѣ рано. Ввѣ ввѣдїправѣ богослужєнє взяли участь оо. Чапельскїй, Дольнїцкїй, Стефан-овичъ и Гузаръ при сѣбѣ гарнѣ зорганїзова-ного хору павночотѣ-пѣстатотѣв. На бого-служєннє явили ся члєны роднїхъ покійного, де-хто изъ старшихъ Русинѣв та гуртокъ гїмназіальнѣй молодежи.

Ввѣ субѣту дня 3 с. м. ввѣдїбудуть ся ввѣчернїцѣ зъ танцями ввѣ комнатахъ „Русѣкомъ Бєсѣдѣ“ у Львовѣ заходѣмъ „Кружкѣ музич-ного Львівского Воїнѣ“. Осѣбнїхъ запрошенє не розсылат ся. Початокъ о годинѣ 8 1/2. — Комїтетѣ.

Ввѣсти зъ Городенщїны. Ввѣ короткїмъ часѣмъ збїрають ся ввѣ Городенѣ зборї: а) ввѣ цѣлї ухвалєна статута „Народного Дому ввѣ Городенѣ“ и б) ввѣ дѣлї выбору ааряду ново-го руского Товариства задаткового. Рефе-рентомъ першѣмъ справы єсть посолъ д-рѣ О-куневскїй, другимъ д-рѣ Алексєвичъ. — На „Народнїй Домъ ввѣ Городенѣ“ збравъ уже д-рѣ Окунєвскїй 1.000 зр. „Жїночє то-арї-ство ввѣ Городенѣ“ рѣшїло прїчинити ся до закупнѣ „Народного Дому“ бѣльшою квѣтою, зъ тѣмъ застереженємъ, щобъ двѣ комнати, а то на бїбліотєку повѣтову и на зборї Жї-ночѣго товариства були на засѣдѣмъ застере-женїй ввѣ тѣмъ „Народнѣмъ Домѣ“. — Жїно-чє товариство, пѣдѣмъ проводѣмъ ввѣ панѣ Ш-ухєвичєвѣмъ зъ Тишковѣв, рѣшїло устроїти дня 15 н. ст. лютого ввѣчерѣ ввѣ Городенѣ. На тѣмъ ввѣчерю мачь такожъ рѣшїтєсь о ввѣ-черю ввѣ памѣть Т. Шевченка ввѣ Городенѣ.

Справа ввѣходу за-мужъ архїєписѣпѣв Стефанїи. Ввѣдѣ кѣлькихъ дѣлѣв вєдуть ся пе-реговѣри мѣжѣ охмістромъ двоєа ввѣдѣмъ по архїєписѣпѣ Рудольфѣмъ гр. Холоневскїмъ и уряд-никами цѣсарского двѣра ввѣ справѣ уложєнѣ инвентаря рѣчєй, належнїхъ до архїєп. Сте-фанїи такъ у ввѣдѣвѣськѣмъ бурґу якъ и ввѣ Ляксєнбурґѣ. Розходить ся о сє, котрїй рѣчи були власностю пок. архїєп. Рудольфа пе-редъ его ввѣччємъ, а котрїй набула архїєпис-пѣ ввѣ часѣ свого 11-лѣтнѣго ввѣдѣства. По-слѣднїй забєрє за собою архїєп. Стефанїа на Угорщїну по звѣчаню зъ гр. Льонєвнѣ. Ввѣ-чанє, кажуть, ввѣдїбудє ся ввѣ половинѣ марта с. р. Дня 22 м. м. розпрацѣла ся архїєп. Стефанїа ввѣ своєю дочкѣю Блєсавєтѣю; про-цїна ввѣдїбуло ся безъ свѣдѣкѣв. Оцѣла були обѣ на двѣрѣхъ бали, архїєп. Блєсавєта була першїй разъ яко повнѣлїтна [числѣтѣ 17 лѣтѣ] зъ своимъ двѣромъ, а мати послѣд-нїй разъ — и мабуть уже бѣльше не снїрѣ-тѣєть ся обѣмъ при такїхъ нагодахъ. Гр. Льонѣй снїстѣєть недовѣно у Вїднѣ. Кажуть, що архїєп. Стефанїа невдовѣ ввѣдїє зъ Вїднѣ, щобъ прїгѣтоватєсь до шлюбу.

Згорѣла церква. Ввѣ Боднарѣ [новѣта гордїнїцѣ] ввѣбухъ дня 1 сѣчня с. р. огонь у ввѣнутрѣ церкви и знїщивъ цѣлѣкомъ церкву ввѣразъ зъ урядженємъ. Причиною огня було негашєнє вуглє ввѣ кадїльницѣ. Церква була обєзпечєна на 2.225 зр., але шкода мабуть значно бѣльша.

Ввѣ Надѣтичахъ ввѣ повѣтѣ жадачѣвскѣмъ — якъ намъ зъ ввѣдїтамъ пишуть — померъ ввѣдїжє смертїю ввѣдѣ ударѣ коня парубѣмъ Іванѣмъ Кордѣ. Конь ударивъ его аадѣно по-гою ввѣ само сєрцє и той ввѣ мѣлѣ ока ввѣдѣдавъ Богу духа. Покійнїй бувъ трудолюб-вѣмъ, прїятнѣмъ добрымъ снїмомъ и ширѣмъ члєномъ читальнѣ „Просвѣты“ ввѣ Надѣт-цахъ. Перѣмъ єму земля!

Зъ Калуша прїєхала намъ одїнѣ изъ ширѣхъ патрїотѣвъ зъ просьбою о помїщенє ввѣ „Дѣлѣ“ ось-такє „малєнькє запитанє“ до о. Теофілї Нїжанковского, руского пароха ввѣ Рѣвнѣ калуського повѣта: „Чи ввѣ, отчє, позв-були на те, що ввѣ є парохѣмъ русѣкѣмъ об-раду та що ввѣ є настоятелемъ парохїи ввѣ русѣкїй громадѣ, котра лєжить ввѣ русѣкїй ча-стї Галичинѣ? Чѣмъ-жѣ ввѣ всякїй писѣма у-рядѣмъ пишєть по польскї? Чи ввѣ не знаєтє о тѣмъ, що теперъ русѣкє духовенство урядѣ по русѣкї? И ввѣ муситє до того прївыкнути, бо ми ввѣмъ не дамо Польшѣ будувати ввѣ калускѣмъ повѣтѣ! А коли ввѣмъ русѣкє сло-во, русѣка буква такъ не ввѣ смакѣ, то радше прїєдїтѣ на обрѣдъ латїнскїй и веревѣстѣєть ся на Мазури, бо сєлянинѣ ввѣ калускѣмъ повѣтѣ ненавидѣть такихъ душпаствїтѣвъ, що цуряють ся свого! Кличємо до Васѣ: опамѣ-тайтєсь и поправтє ся! — Я. К.

Начальнїкѣмъ громады Грибєвичѣ коло Львова п. Григорїй Качѣрѣ прїєхавъ намъ писѣмо, ввѣ котрѣмъ прѣстѣе дописѣ п. заг. „Приймладнїй вѣйтѣ“, умѣщену ввѣ 3 члѣтѣ „Дѣла“ зъ 5 (17) сѣчня с. р. Згадану дописѣ називає несправдєною, высєною зъ пѣдцї. Ввѣ громадѣ, каже, нїхѣтѣ, хочь-би одїнѣ дець напередѣ, не знаєть, що будуть ходити ко-лидїнїки на читальню, а що пѣдѣлѣ мѣсєцево зъвичай зєвѣмъ коїдїнїкамъ-дає ся по 2 и 3 зр., то и жєна пачальника, коли его самого не було дома [бо бувъ на свѣтахъ у роднїхъ], давала вѣсѣмъ коїдїнїкамъ по 3 зр. А щобъ вѣсѣ тѣ крѣйцѣрѣ, котрїхъ жєна выдала на 1 зр. 36 кр., була безвартѣстнѣ, за сє вѣсѣ цѣлѣкомъ не почувѣсь на „Приймладнїй вѣй-тѣ“, тѣмъ бѣльше, що єсть, каже, члєномъ читальнѣ и зъ его нїцїнїтѣмъ она завѣзала ся. [Прїм. Рєд.] Дїючи ввѣдѣ сєму просто-вѣмъ и пачальника, одно оставѣсь неєлє: чи бѣ коїдїнїки-читальнїки пустїли ввѣдумку, що вѣсѣ 3 крѣйцѣрѣ, якї достали за коїда-бухѣ старї [пустї]? Коли-жѣ такъ було, то

и не дїво, що они ввѣзали сє за злобїй кнїпнї зъ читальнѣ.]

Свѣтло зновѣ подорожѣло! Подаємо до ввѣдомѣстї ввѣ интересѣвѣмъ нашихъ, що зъ днѣмъ нїнїшнїхъ свѣтло у всѣхъ авєстрїй-скїхъ фабрикахъ зновѣ подорожѣло о 4 зр. (8 кор.) на 100 кїльѣ, т. є. на 82 зр. за І-а. На оснѣвѣ однѣмъ прїзнаного спеціально на-шѣмъ фїрмѣ вымѣкового углємєнѣ, фабрика бу-дє намъ до 10 лютого с. р. чїслїти свѣтло єще по давнїмъ цѣнѣ. Хѣтѣ бы отжє хотѣть ко-рїєстѣти за ввѣшимъ посєреднїцтѣмъ зъ нїш-шою старѣю цѣнѣмъ т. є. по 78 зр. за Іа, а 68 зр. за Іа, зєлѣтѣ посѣдїшити зъ замѣловєнїмъ до дня 10 лютого с. р. Пѣдвѣнїшїй замѣловєнї будуть ся ввѣже безусловно по новїхъ цѣнахъ чїслїти. — Дирєкція „Народнѣмъ Торговлѣ“.

На дохѣдѣ читалєнѣ „Просвѣты“ ввѣ Дро-гобичїхъ устроєно комїтетѣ дня 11 н. ст. люто-го ввѣчернїцѣ ввѣ мѣсѣкїй салї театральнѣй для прїєдмїнѣнѣ зъ слѣдуючою програмѣю: 1) „Тѣто на заручїнахъ“ и „Ввѣчернїцѣ“ Нї-щїнського ввѣдїграє русѣкїй театрѣ зб Львова. 2) Повнѣтанє гостєй ввѣ п. К. Охримовичємъ. 3) Спѣвѣмъ хору „Зѣрѣ“ пѣдѣмъ управѣю о. А. Руднїцѣмъ. 4) Тарнїскїй забавѣ. 5) Танцѣ. Музика руского театру. Буєтѣ у власнѣмъ зарїдѣ Комїтетѣ. Цѣна вєступѣ на прѣдставлє-нє и на ввѣчернїцѣ на першїй крѣселѣ 2 кор., на дальшїй 1 кор. 40 сот., партерѣ 80 сот.; на самѣ ввѣчернїцѣ 1 кор. а для члєновъ чи-талєнѣ в „Зѣрѣ“ 60 сот. Початокъ о годинѣ 7 ввѣчерѣмъ. Бїлєтѣ ввѣ „Народнѣмъ Торговлѣ“ а ввѣчерѣмъ при касѣ. — Зъ Комїтетѣ.

Купнѣ землѣ сєляннїмъ. Коломыскѣ „Русѣкая Радѣ“ доносѣть, що дня 24 м. м. закупило 47 господарѣвъ зъ сєлѣ: Березѣна вышного и нїжнѣго, зъ Іспаса, Залучѣ, Кор-шєва, Шєморѣ, Ключєва, Пїлнѣв, Текучѣмъ, Прѣкурѣвѣмъ, Брустѣрѣмъ. Лючїи и Трѣча 300 моргѣвъ землѣ ввѣдѣ Яна Кадѣра зъ Трѣча и платѣли за моргѣ 130 зр. Купнѣ и парцєля-цію прѣводѣєть львівскїй адвокатъ и дирек-торъ парцєляційнѣго банку д-рѣ Дєскурѣ, а коломыскїй нотарѣ Брон. Натѣрскїй укла-дѣєть контрѣктѣ и ввѣнтабуєвать землю на ку-пуючїхъ. Щастѣ Боже!

Нїєлюєнѣца. Мїністерство справъ ввѣну-трѣшнїхъ дѣлѣтѣло ввѣстѣ, що нїєлюєнѣца ш-прїєть ся єпїдємїєно ввѣ кѣлькихъ мѣстахъ по-луднєвомъ и полуднєво-заходнѣмъ Ввѣропѣ. Для-того може бутѣ, що єя хѣрѣба розширѣть ся на бѣльшїй простѣрѣ яко хѣрѣба заразлїва и тому ввѣ наслѣдѣмъ розпорядженя мїністерства крѣпнѣмъ правнѣтельства повѣдомлѣнє старѣства и магістрѣтѣ, щобъ тѣ власти зєвѣрти бѣльшу увагу на єю хѣрѣбу и наколѣ-бѣ она дѣ прѣ-явѣла ся, робѣла заразѣ всє, що потреба, та прѣгѣтовѣли на частѣ ввѣдѣвѣнїцѣ мѣсѣцѣ ввѣ шпїтѣлѣяхъ. Накѣлѣ-бѣ нїєлюєнѣца прѣвѣвила ся яко пошєсть, то трєба высылѣти о нѣй, подібнѣмъ якъ и о нїшихъ пошєстахъ, сѣра-воздѣна до крѣасного правнѣтельства.

Зновѣ одїнѣ! Tygodnik Samborsko-Dro-ghobuski доносѣть, що зъ Вѣлнїкѣ малѣмъ пѣдѣ Самборѣмъ утѣкѣмъ управлѣтѣмъ тѣмнїшою шко-лою кошварѣкомъ Фр. Стефанєкѣмъ, котрого гр. Комѣровскїй спрѣводѣвѣть нѣзъ Шлѣйцѣрѣнѣ. Сте-фанєкѣмъ ввѣзавъ зъ собою грошѣ прїзнанѣчїй на кѣлькамѣсѣчнѣ выплатѣ робѣтнїкамъ.

Найнѣвѣшїй спортѣ, а то ввѣчѣчанє у ва-гонѣ, ввѣдїбуєть ся недовѣно ввѣ державѣ Індїа-на зъ Америкѣ. Одїнѣ высѣтїй уряднїхъ зє-лѣнїцѣй, пѣдѣмъ позѣромъ браку часу, поста-новѣвѣ повнѣчѣтѣти ся ввѣ зєлѣнїцѣмъ повѣдѣ. Ввѣ гарнѣ урядженѣмъ ввѣгѣмъ салѣновѣмъ збравѣли ся ввѣ пѣвѣ години по ввѣдѣдѣмъ пѣ-вѣду всѣмълїхъ гостѣ, свѣдѣкѣ, пара повѣсѣн-цѣвъ и священнїкѣ, а за десѣть мїнутѣ снїнѣ-чѣєть ся актѣ ввѣчѣчаня. Чи не моднїй спортѣ?

Пѣєдїнокѣмъ мѣжѣ профєсорамъ лѣзѣ дово-єть польскїй дїєнїкнї, ввѣ Рїнѣсѣмъ ввѣдїбуєть ся прѣдѣмъ кѣлькѣма днѣмъ пѣдвѣнокѣ мѣжѣ двома учителями тамнѣшою семїнарїи учи-тельскѣмъ. Оба пѣєдїнокѣмъ ввѣшлїли зъ ра-нами. Причїновою пѣєдїнку бувъ ударъ ввѣ ли-цѣ, давнїй одїнѣмъ зъ нїхъ другому за на-званє его „шлѣгуємѣ“. Оба они побѣли сѣлѣ прїєсутнѣстї прочѣго збору учительского, а ввѣдѣкѣмъ вызвали себе на шабѣ. Цѣла сєєа авантюра выклїкала ввѣ Рїнѣсѣмъ загальну сен-зацію. Ввѣдѣ, якъ ввѣже и пѣдагогѣ беруть ся до шабѣлѣ.

Смерть ввѣ наменѣломахъ. Зъ Тернополя доносѣть, що ввѣ каменѣмѣмъ Рапѣпортѣ упѣ-ла зъ 10-метровѣи высѣты пѣдѣкопѣна скала и засѣкала трѣхъ робѣтнїкѣвъ. Одїнѣ зъ нїхъ, Тѣмъко Тѣлїнскїй, погнѣбѣ на мѣсѣ, а два нїшїй, Крѣвѣмъ и Канарѣкѣ, потерпѣли таж-кїй ушкоды тѣла.

Ввѣ Дубнѣхъ ввѣ повѣтѣ городєнѣськѣмъ лїсѣновѣє ся — якъ намъ пишуть заходѣмъ о. Добрянського зъ Рєдѣжнїцѣмъ изъ Дубѣмѣмъ сєлянскѣа крамїнїцѣ. Чїннѣу участь ввѣ асно-вувѣваню сєєа крамїнїцѣ беруть такожъ п. За-вадєскїй зъ Дубѣмъ и управлѣтѣ „Народнѣмъ Торговлѣ“ ввѣ Городенѣмъ п. Сохѣлѣмъ.

Жїдѣвскїй банкрѣтѣвѣмъ множат ся ввѣ днѣ на дець якъ грѣбѣмъ по доцї. Нєма днѣ, абы Gazeta lwowska ввѣ урядѣвѣй частї не о-голѣсѣла кѣлькѣа а не разѣ и кѣлькѣнацѣтѣ банкрѣтѣвѣмъ рѣзнїхъ жїдѣвскїхъ спєкулѣя-тѣвъ и купцѣвъ, котрї снїмъ легкїмъ спѣсо-бѣмъ наживають мѣйна. По бѣльшїй частї таїй банкрѣтѣвѣ є фальшнїмъ, бо догѣтнїй банкрѣтѣ або затаємъ своє мѣйна, або на-бравнїи на кредитъ товарѣвъ, частѣ ихъ роз-прѣдѣ, частѣ укравѣа, а рѣшту чєрєзъ пѣд-ставѣннѣхъ ємѣльнїкѣвъ самѣ на лїцїтѣціи закупує. Опѣла на нїше нїмъ жїннїи або сѣмѣка, нєдѣ дальше обманѣу спєкулѣцію. Таїй банкрѣтѣвѣмъ пѣдвѣзѣють загальнїй кре-дїтѣ краю за границѣю, котрїй и такъ по-слѣднїми крахѣмъ и дѣфрандаціямъ польскїх

лявою, посестрою ляхы, заняли ся енергично наші власти!

Надбслане.

„Henneberg-Seide“

— nur ächt, wenn direkt von mir bezogen — schwarz, weiss und farbig, von 45 Kreuz bis 14 65 p. Meter. An Jedermann franko und verzollt ins Haus, Muster umgehend.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hof.) Zürich. 68 (1)

Чому всі лікарі поручають Quaker Oats? Пова-
жаючи Quaker Oats єсть чистіше виробок вівса; сей
найкращий природний продукт при Quaker Oats
обробляє ся ледь найдоконалийше і наслідкомъ
того правильно споживає ся для здоров'я
також всь з людей дуже користно. Іменно неоди-
нний єсть випадокъ зъ Quaker Oats для хорихъ на
жолудокъ, на першій і для сильного розвою дітей.
І ще одно, що може відомо особливо натуристу-
вати Р. Т. свѣтъ живочий: трепала ужасна Quaker
Oats удержує здорову зуби і свѣжий цвѣтъ лиця;
хемічній складникъ сего продукту, якъ ефемеръ,
блѣкловина і ин. мають іменно позначайно корис-
ний впливъ на пуби і кости, а зновъ легка стра-
вність спомогає правильно кружати крово.

Посмертний — оповѣстки.

— О. Антоній Угриневскій, парохъ въ Ци-
товцяхъ, дек. залѣщичского (станиславского
епархіи), упокоивъ ся 26 сѣчня въ 87 роцѣ
житя, въ 61 свѣщенствѣ. В. а. п.

Наука, штука и література.

— Віденського тижневника „Die Zeit“ по-
явились 278-ий випускъ зъ такимъ змістомъ:
Das schwarze Gabinet. Von K. — Die bri-
tische Landmacht. Von Wilhelm F. Brand. —
Zur Motivation des Polner Verbrechens. Von
Prof. Dr. Th. G. Masaryk. — Trusts in Ame-
rika und England. Von H. W. Macrosty. B. A.
— Classicität und Germanismus. Von Ver-
nor v. Heidenstam. — Um Goethe. Von
Franz Servaes. — Ruskin. Von Richard Ma-
ther. — Es war einmal. Von Richard Wal-
laschek. — Die Woche. — Bücher. — Revue
der Revuen. — Die Reise. Von Stephan Gross-
mann.

Передплату на сей тижневникъ чверть-
рочно 3 ар. приймають пошта, всь клангиръ и
адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Чи-
сла на показъ даромъ и оплатно.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 1 лютого. Мериторачий нарады
уговорено конференція будуть вести ся окремо
въ конференціи чехо-німечкой, зложеной зъ
23 членовъ.

Лондонъ 1 лютого. Ухвала въ справѣ
злуки всѣхъ фракцій ирландского сторонни-
ства, доведла въ тѣмъ самобѣ сторонницѣ до
цѣлковитого роздѣлу мѣжъ національнимъ а
либеральнимъ вѣдѣтникомъ. — Всѣ правитель-
ственный папери Ораніи перевезено до Іоганс-
бургъ Богато оранськихъ родинъ утїкає до
Трансваля, болячи ся вивезти Баутуба.

Кольонія 1 лютого. Альбанцѣ зъ При-
рендъ викликали краєву бучу зъ Сербамъ, зъ
котрихъ велике число убито. Мѣжъ ними
битий сынъ префекта, а самъ префектъ ра-
нний. Убитий такожъ турокъ Шакирбей.

Переписка Редакції и Адміністрації

Вн.: П. Ка. въ Кр. За I. кварталъ прийдє
ще 40 сот. — I. Го. въ Шм. На II. кварталъ
вписано теперъ 2 кор. — Т. Во. въ Ко. За I. квар-
талъ прийдє ще 16 кор. — Н. Ва. въ На. За сей
кварталъ просимо прислати ще 1 кор. 20 сот.
— Ф. Св. въ То. Въ насѣдокъ подорожнія па-
перу и роботи друкарской не можемо Вамому
бажаню вполнити. — С. Во. въ Хм. Одержали. —
Т. Ма. въ Го. Теперъ випробовано 1899 а за сѣ-
чень и лютый мѣсяцъ до жданя. — Ю. Ма. въ
Го. Не можемо.

Надбслане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Новоринка ч. 4. vis a vis Поважаного П. Мі-
коляша виконує пломбованє и рване зуббѣ безъ
болѣу, штучні зуби способомъ вѣдѣнськимъ, лѣчать
хвороби устною ямъ, носа, горла и ушій. — Отворе-
ний цѣлий день. — Репарація приймає поштою.
72 10-136

Перша въ Австрій ручна шведска
лѣчиця Іллі, масажъ и електрика

Д-ра Іосифа Дукета

въ скрипленяхъ, утаїи будовѣ, рвматизмъ,
артритизмъ, нервоболѣхъ [ischias], пораженьяхъ,
нечинности кишотъ, блѣдачѣ, старечбѣ, осла-
бленю, особливо въ недугахъ серця и артерій
и т. ин.

Проспекты на бажанє.

62 3-4 Львѣв, Словацкого 16.

ПЕРЕКАЗЫ

на Варшаву, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ

выдає

СОКАЛЬ И ЛІЛЕНЪ

банковий Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.
Порученя зъ провинціи виконують ся
вѣдворотною поштою. 7 (1.)

КОПЕРНИЦКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицца ч. 1, противъ Банку Гипотечного на
цѣлнатицѣхъ площади Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по
цѣнахъ найдешевшихъ:
окулярны, цѣпкеры, лорнетны, бѣно-
кѣ, дальнозвѣды, барометры, тер-
мометры, микроскопы, лѣпы, ком-
пасы, райсѣйга, тасмы и т. ин.
Урядженє давнѣе электривныхъ.

Всѣмъ напрямки полагождують ся лѣтъ най-
економѣ и найдешевше. 48 5

Оголошенє конкурєу.

Выдѣль Товариства Русскихъ Женщивъ
въ Станиславовѣ пошукую настоятельно до ве-
дена руского выхзовѣчо-наукового института
дѣвочого въ Станиславовѣ. Зголошенє вразѣ
зъ свѣдѣтствами укѣпченыхъ шкѣль, або семя-
нара учительского належить вносити найдалѣ-
ше до 1. лютого 1900 на руки предѣдательки
п. Цурковской въ Станиславовѣ подѣ ч. 33 ул.
Кааширѣвска.

Станиславовѣ 15 сѣчня 1900. 69 5-6

Поважаніи господамъ!

Возьмѣте у Вашего купця пачку Quaker Oats
(американского опыханого вѣвса) и заварѣте такую стра-
ву: До вѣвса літра кипяченой посоленой воды всыпте
12 дека Quaker Oats и нехай варить ся 10—15 ми-
нутъ, пока не згусне; подчасъ вареня треба мѣшати.
Обедая подайте сю страву зъ яичнымъ молокомъ и
такожъ зъ дробкою товченого цукру. — Ся страву, якъ
и всяка инша, приладжена зъ амер. опыханого вѣвса,
споживана правильно на сѣдѣданє або на вечерю, выйде
на здоровьє всѣхъ Вашій родинѣ, а особливо дѣтямъ.
481 III.

Мимо того, що вонна и
росгаръ подорожбѣю о 30%,
продаетъ новары и матерачи по
даннымъ низькимъ цѣнахъ да-
же спеціальна робѣтня и мага-
зинъ постелей ІОСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ. Дѣлѣвъ, Коперника ч. 5.
Цѣнишка статіє.

Е. Збітека
въ Навишнѣ (New-
stift) коло Озювца

Достава подѣ гарантією.

МУЖЕСКУ

Безсилность
высказану іменно страши-
ми поведѣніемъ тайныхъ гри-
ховъ, мѣлодѣтѣ и рознуеты,
уоуе належны и на дово оди-
нока. розъ лѣрѣна въ многыхъ
выданыхъ иллюстрована книга
Самохорона д-ра Ретана
Россійско выданє: 1 ар.
Польско выданє: 1 ар.
Нѣмецко выданє: 2 ар.
Тиснѣтъ людей найшли въ
нѣтъ поменєня своихъ недугъ
и напрямки свои мужескій
смыслъ при помощи изказаного
въ книжцѣ спѣсѣбъ лѣченя.
По одержаню франко належ-
ности, высылає ся франко
книга въ кувертѣ магазаномъ
выдѣлѣтъ Р. Ф. Біреръ въ
Липску. (R. F. Bierer's Ver-
lagsbuchhandlung in Leipzig.)

ТУТКИ цигаретовъ 1000 штукъ
1 ар. поручає А. Мау-
ровичъ, Львѣв, ул. Галицка ч. 12.

Brady-ого
КАПЛЬ ЖОЛУДКОВЫЙ

(давнѣйше Маріацельскій капль жолудковий)
приспособленъ въ антич. подѣ королемъ Угорщины
Кароля Брэдъ у Вѣднъ I. Fleischmarkt 1.
загаданю досѣдѣно и знає средство лѣчить зъ побуду-
ющего дѣланя на жолудокъ при забуреняхъ травленя и ки-
шкѣхъ недомоганяхъ жолудка.

Цѣна за флашку 40 кр.
Подобна флашка 70 кр.

Но можемо звернути ще разѣ уваги на те, що мой капль жо-
лудковий часто бувають фальшований. Тому при купнѣ треба уважа-
ти на повышє охоронну марку въ подѣномъ С. Brady а відка-
зати яко неправдливъ всій фабрикантъ, котрий не заосмотрѣи тою
маркою охоронною и подѣномъ С. Brady. 813 12-24

Каплѣ жолудковий антикаря К. Брэдъ

(давнѣйше Маріацельскій капль жолудковий)
опакований въ червонихъ складистыхъ коробкахъ зъ образомъ св.
Матеря Божої зъ Маріацель (яко марка охоронною). Подѣ маркою
охоронною мушѣтъ находити ся охоронна подѣнка С. Brady.

Складовъ части подѣлѣ.

Каплѣ жолудковий правдливъ можна набути у всѣхъ антикахъ

АДОЛЬФЪ КАНПЕЛЬ

ФАБРИКА
выробѣвъ бетоновыхъ и гіпсовыхъ
Складъ всякихъ матеріалѣвъ будѣвляныхъ
Лѣвбѣ, ул. Городецка ч. 3.

Репрезентація Австрійского Товариства акціоннаго фабрики

Портландъ-цементу въ Шаковѣй

Тов. акц. фабрики вѣнна гідрравлического для складѣ въ Kal-
tenleutgeben.

Фабрика ц. к. патентованного пошукую котельного безъ
судѣвъ Zboril, Miksch и Сибла въ Шахѣтъ.
Складъ бетоновихъ руръ и цементовыхъ пошукую вѣсно-
ного выробѣ; такожъ Портландъ-цементъ, вѣпно гидравлическо,
важно склѣдѣ, гіпсъ, папу дахсѣу, плиты и т. ин., рури
штѣйтуговъ и бетоновъ подѣлѣтъ штѣйтуговъ цементовъ, и ко-
лолитъ, цѣглы, огнетрѣвалу дахѣвну, дулокъ и такожъ ва-
галъ всѣмъ матеріалѣмъ будѣвлянымъ.

Подпримѣство робѣтъ бетоновихъ, укладаня подѣлѣтъ и кры-
ти дахѣвъ д-хѣвкою, дулокъ, папоу огнетрѣвалю по укрѣпѣ-
ныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460.

121

Рѣкъ заснованъ 1892

ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДИСТЕРЪ“

перше и одинокое русское товариство ассоциативное, припоре-
чене Вещ, Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Виреосъ, Митроп.
и Преосв. Еп. Ординариатамъ всѣхъ трехъ епархій, обезпечє
будущина, урядженє домашнее, скотъ, господарскій заводы,
збѣжє въ зернѣ и солодѣ, сѣно въ стѣгахъ и будинкахъ
противъ шкѣдъ огневыхъ.

Станъ фондѣвъ іваранційныхъ зъ днѣмъ 31
грудня 1898 выносятся:

Фондъ резервовый	96.775.05 ар.	
Резерва премій	64.263.12	
Фондъ основный	45.000.—	206.880.57 ар.
Резерва спеціальна	842.40	

Тарномъ „Дистеръ“ дуже укрѣпованъ, услѣбѣя обезпе-
ченє корисный, а шкѣды лѣкнѣдують ся безпородочно. До
сѣдня 1898 року зносилосъ вышлѣтѣмъ цѣны 627.790 ар. 67 кр.
Пошомъ „Дистеръ“ приймає Банку красенъ при поминкахъ
кѣтенимъ.

На жите можна обезпечити ся черезъ „Дис-
теръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-
ковѣ, котре дає найкористѣйшій услѣбѣя, представляє
своими аначными фондами наибольшую гарантію, и ви-
дає полѣсмъ и квітѣмъ въ рускомъ языкѣ.

Товариство взаимного кредиту „Дистеръ“
стѣваршєнє зъ обмеженою порукою удѣлѣє по-
нижнѣ за оплатѣю 5%, 1% и 1%, додатку на коммѣ
адміністраційнѣ за нитабуляцію або порукою двоухъ
вѣдѣвѣднѣхъ ручитѣлѣвъ, до оплатѣ въ ратахъ на
3 до 10 лѣтъ и приймає вкладами до опрѣдѣлованя
вѣдѣ членѣвъ и третихъ особѣ по 4%. Удѣлъ член-
скій выносятся 25 ар., вписовѣ 1 ар. Членомъ бути
и пошукую дѣбѣтѣи може толькѣ членъ обезпеченный
въ „Дистеръ“. Інформація удѣлѣє Дирекція ли-
стовно. 34 80-0

Зголошеня о удѣлѣє агенцій въ охрѣстностихъ,
де нема близько агенцій „Дистеръ“, приймають ся.

Лѣвбѣ, рынокъ ч. 10. (дѣмъ „Просвѣтъ“)

Варшава у Львовѣ.
въ Реставрації Пильзенскѣй
въ Готели Францускомъ у Львовѣ
Сѣдѣданя по варшавски.
Couvert, сѣдѣвковѣ
зложєне зъ 4 данѣ
Горѣвка, Куявѣкъ
и Куявѣнка
власного выробѣ.
Въ четверть и недѣлю елѣчка по варшавски и Куявѣкъ ли-
товскій. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а такожъ обѣды
карты зъ добрыхъ стравъ. По театр Couvert въ 8 данѣ
70 кр., въ пятницю рыба по жидѣвскѣ, шинка на горю зъ
гороховымъ шре. Напоѣ красенъ. Вина австрійскѣ, угорскѣ та
заграничнѣ.
Пашу ся зъ высокимъ поважєнємъ
Янъ Францѣшокъ Новаковский
99 1-10

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
ВЪ КАЛУШИ
вѣдѣнѣченя двома сѣрѣбнымъ медалями
выконує дзвѣны рѣзномъ ваги и приймає ушкождєнѣ
дзвѣны до перелѣваня въ найкористѣйшѣ часть, а та-
кожъ має на складѣ готовѣ дзвѣны рѣзномъ ваги.
Дикуючи всѣмъ Ви, приходникамъ и фундаторамъ за
вѣсѣ доверѣннѣмъ замовленя, прошу о ласкавий замовле-
нѣ такъ на поодинокій пошѣ дзвѣны лѣтъ и на цѣлѣ гру-
пы. За трѣбальность матеріалѣмъ и гармонійный звукъ мо-
ихъ дзвѣновъ ручу и дѣлагого осязливо ся припоручати
ихъ Вн. П. Т. Публицѣ.
Зъ глубокимъ поважєнємъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.
3759

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ
артнѣтъ-малѣръ
мѣшакъ 20 лѣтъ у Львовѣ, приймає загально, що входить
въ украєну церковну и просѣтъ укѣлѣно Выс. Пр. Духъ вен-
єтѣю о зановѣнанє адресѣ до дальшихъ услѣбъ въ некувертѣ
Лѣвбѣ, улиця Краковска число 30. 205

Въ Вѣждѣй руской хатѣ повиненъ знаходити ся
Иллюстрованный Календаръ „Просвѣтъ“
на рѣкъ 1900.
Дѣбѣтѣи можна по цѣнѣ 35 кр., а зъ пересылкою по
40 кр., за примѣрникъ въ тов. „Просвѣтъ“, Ринѣкъ ч. 10.

КАВУ
лучшу въ тонкихъ верочкахъ 5-кѣлѣвыхъ по цѣнахъ
11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. франсо и нѣмше.
Токай кураційный
въ флашкахъ 1/2 літровыхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-
родный по 1 ар. 20 кр.
Конякъ французскій
въ флашкахъ 3/4 літровыхъ по 5 ар. 4 ар. 20 кр.
Мѣдѣ питный
по 80 кр. за флашку 1/2 літрову
поручає
Народна Торговля.
20 52-0

Выйдуть у Львові ще димі (сміх) — і вийдуть святі) о 5-й годзині по полудні. Літературні доповідки „Віблиотека найважчих питань“ вийдуть по второк, а по второк і п'ятниця на переміну разом з Діломи.

Передатки в консулаты принимают: у Австро-Администрация «ДБЛА» ул. Ватерия 3, 24. Центральное Бюро охотничьей ул. Консервация к. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 3, и А. Ольшевского ул. Календарского 2; — в Австрию: А. Крижневский; — у Бельгии: М. Dutes, I. Sailerstätte; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Sebalek I. Wollzeile 11.; Haseenstein и Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкшурт и Гамбург: М. Haseenstein и Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ и належнѣсть за издѣржаніе платити у Львовѣ.

ДЪЛО

Передплата на „ДЪЛГО“ съ літер. додаткомъ

из Австрии: из Германии:
на целый рокъ . . . 16 ар. на целый рокъ . . . 12 ар.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 11 ар.

У Швейцарии:
на целый рокъ . . . 14 ар. на полъ року . . . 7 ар.
на четверть року . . . 8 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 29 пр.

Редакция, Администрация и Экспедиция въздъ с. 96
уд. Батерія. — Рукописи заготовятъ ся лично на по-
порежде застрѣжова. — Редакціонныя личностнныя
вѣдмкі въздъ порта.

Поодиночно часло выштуе 6 пр. на пров. 7 пр.

Одеженіи вѣдмкі принимають ся до цѣны 10 пр
въздъ одной парочки жезоратовою або въ мѣсцѣ а въ
рублѣхъ "Падбеланск" по 25 пр. а. в.

Подаяа къ жившъ донесена приватный чинальы онъ не
15 пр. въздъ сташла.

Революція Поляковъ противъ державы и династїи?

Польська „делегация“ у Відні підтримала все ті є пропонування ради державнои, котрі за єи помічю тодержували панование польско-шляхотскои кліки въ Галичинѣ, не позволяли парламенту дивитися на пальцѣ політичнихъ панаівъ сего нещасного краю. За часівъ Баденього Поляки посватали єя въ Чехами и при ихъ помічю польска шляхта могла дальше інтерпретувати на свій ладъ закони, засады справедливости и рівноправности. Підъ покровомъ тероризованон тими сімискими братами правницъ Поляки могли въ Галичинѣ гадувати дальше, якъ хотѣли, а парламентъ якъ и центральне правительство не мали ніякои контролѣ надъ тою господарскою, анѣ євиденціи галицкихъ справъ. Потребы Галичани знало правительство и парламентъ о стільки и разумѣло такъ, о скільки и якъ справу представило коло польске. Чехи підтримали Полакѣвъ беззастидно. Тѣ крайнє демократичний колись молодѣ Чехи тодержували найбільшу підбѣру выборчыхъ махѣрѣвъ въ Галичинѣ, підтримали и одобрювали найбурливѣйшій ихъ злочинъ противъ конституції, — тѣ борцѣ за національну „рівноправність“ дивили єя крѣзь пальцѣ на національнійгнѣть въ Галичинѣ, бо були певні, що Поляки зривають єю и допоможуть Чехамъ знищити ихъ національного ворога — Нациѣвъ.

Ческо-польскому союзу и Нѣмцѣмъ противили нѣмецку Gemeinbürgschaft и силы обеихъ сторонъ зрѣли, выжили си бодей о столько, що veto одной або другой стороны могло унеможливити всяку поважлившу акцію чи то парламенту, чи — якъ се бажали собі сіяимъ брата — правительства безъ парламенту. Непевный станъ рѣчи заставъ уже и Полякамъ бути невыгодный. Одинъ членъ кола польского по другимъ заставъ пропагандати гадуку збавни солідарности зъ Чехами а у вѣсти въ союзъ зъ умѣренными сторонниками лѣвицѣ. Не тутъ мѣсто подавати цѣлу исторію агітаціи въ колѣ польскомъ за збавненіемъ зъ Чехами. Досить, що ницъ не чути вже декламації Поляковъ на тему „славянскої солідарности“, коло польске боку вѣдь Чеховъ. Зъ разу хотѣли Чехи стероризувати

Поляків грозябою, що будуть голосувати проти верифікації запропонованих мандатів польських. З огляду на те, що в Німечці лівіція також була в опозиції проти кола польського, а свого часу навіть голосувала за обжалованню Баденського за галицькі вибори, Поляки бачили, що втрачають майже половину своїх мандатів. Однак поляки не заспокоїлися на тій точці, бо погадали собі: «Німці голосують проти нас, бо ми держимо з Чехами; коли-ж покинемо Чехів, то Німці, з вдячності, не лише ухвалять галицькі вибори легальними, але в дальші будуть толерувати нашу господарку в Галичині, познати нам наш здохує». Про Русинів знов ніхто й не гавкає з парламенту...

Чехи бачучи, що їх грозба Полькамъ не дуже страшна, коли польске коло звязе ся з Нѣмцями, серіозно затревожились. Се тымъ больше, що на порядокъ дневний прийшла теперъ справа языкowego закона. Хто буде мати сильнѣйшихъ и вѣрнѣйшихъ союзниківъ, той такожъ больше выиграє. Коло польске стануло по серединѣ міжъ Чехами и Нѣмцями и оно не въ одномъ буде рѣшати, хто достане больше; Чехи, чи Нѣмці. Абы стереоризувати Польківъ и за ихъ впливомъ выторгувати для себе користаѣшій права, Чехи выступили зъ дуже немилыми для польского кола жадами. Именню деякі зъ нихъ заявили, що угодовѣй акція не будуть робити перервонъ и згодати ся на свѣтгуальний языковий законъ лише כדי уловѣмъ, що законъ сей упраниляють языковъ вѣдносини не лише въ Чехіи и Моравѣ, але въ цѣлій Австріи, отже и въ Галичинѣ. Польки, котрі горляють за національвою рѣвноправностю, страшно потерпають, абы комуся не захотѣло ся рѣзати тутъ засаду рѣвноправности такожъ на Галичнину. Всяка рѣвноправність добра въ цѣлій Австріи, а се що до Галичины, то „мы ее вже и плагодимо самі и sobie w domu“², т. е. въ сойбі красивѣмъ. Чехи знають, якій панічний страхъ огортає членѣвъ кола польского, коли хто зачне въ парламентѣ говорити про національвій вѣдносини въ Галичинѣ, и тому ставлять се жадає, абы въ угодовѣй акції зъ Нѣмцями и коли приде на порядокъ дневний языковий законъ для Чехіи и Моравы, достати вѣдь Польківъ „ведоступного“ въ фор-

мъ підпорі для себе при есентуальнихъ за-
великихъ жаданяхъ чеськихъ въ спорѣ Чеховъ
зъ Нѣмцями. Жадане Чеховъ, аомъ языкову
справу поладити вѣдъ разу въ усѣхъ краіа
Австріи, має ще одну, тактичну цѣль: они
хотятъ заасекурувати ся на случай, коли-бъ
некорисний провѣтъ языкового закона назва-
въ розбати угодову акцію. Своимъ жаданемъ
розтягнення языкового закона такожъ на Га-
личину п полуднево славянскій краѣ — Чехи
есентуально осягнуть се, що акцію розбють
Поляки, котрі до рѣвноправности въ Галич-
инѣ не хотять допустити, п полуднево-ав-
стрійскій Нѣмцѣ, котрі такожъ мусѣли бы
дуже багато понустити зъ свого „стану по-
сѣданя“.

Що Чехи добре зимацали болюче м'ясе
Поляків і добре відчили, доказує голос
тревоги із сторінок Gazety Narodowej. Ру-
мунічків при одній жолобі із „Русланом”
органі сей органі тр. Пінівського — пише
в 31 числі:

„Вѣдь одного зъ соймовыхъ послѣвъ одержуемо письмо:

Поголоска, що český політики заявили
ся рйшучо за закономъ управляющимъ
языкове питання у всѣхъ коронныхъ краяхъ,
вызвала въ кругахъ польскихъ патріотівъ
жиде затревожено.

Наша суспальность удовлетворена [sic!] пазаконіць абназаучыць вь службу ужыванія правыхъ языковъ и вѣдомъ не баява собіабы што-небудь мѣшае съ вь нашихъ краевыхъ справахъ. Супротивъ чешко-вѣдомского спору що не дотыкае нашихъ народныхъ вь краевыхъ интересахъ, мали мы такожь право задержати лишь нейтральны прихильности; коли мы однакъ вь подпирта чешскихъ жаданъ заангажували ся вь борбу, що по мысли чешскихъ постулатовъ причинили ся до поваленія кабинету Кзариого, то не можемо увѣрити абы зъ стороны нашихъ політичныхъ пріятельвъ мала стрѣтити насъ така прикра несподѣванка.

„Мыслять ся тй, котры думаютъ, що польскій загаль буде апатично дивити ся на змагання, якй для хиткой мѣжнародной политики могли бы выставити на шкоду „dobrobel czerdziesięcioletniej pracy narodowej“, здобутый пѣдъ проведоуемо мужъвъ, що нѣколи не хотѣли збѣти зб становиска польскон самостѣй-

ности и вѣдѣнности. Сумнѣваемо ся такожъ, чи знайде ся правительство, котре въ найлю-
днѣйшого въ Австріи элементу, въ Австріи
par excellence династичного державного, хотѣло
бы зробити собі ворога. Се лежало бы ~~на~~
въ интересъ обструкціиной, противдержавной
агітаціи, але вѣколи въ интересъ правитель-
ства, державы або краю^а.

Такъ беслицно отвергътъ, какъ въ той ста-
тѣ Gazet'y Narod-овой, Поляки не были ще-
ткою. Тутъ они отверго заявляютъ, що суть
противниками за управлѣніемъ языковыхъ
вѣдомствъ въ Галичинѣ, бо се подкосо до бы-
«dobroek czterdziestoletniej pracy narodowej» т.
е. павоане Поляковъ надъ Руссыями.

Докладываю обговоревъ свои статьи и комментарий, гадаемо, цѣлкомъ алиний. Она такъ ясна, такъ богато говоритъ, что навѣтъ неграмотный познастъ, что полеміки въ пануючую клію Полякъвъ, аргументы противъ нихъ нема и не може бути. Поляки будуть вести борбу о свою гегемонію въ краю, противъ всякихъ засадъ справедливости, противъ всякой людской любви, ажъ до вычерзани силъ. Най собі „Руслан“ далъ „перекону“ Полякъвъ, и морфінаизу руску суспільности „добутками“, бо аму за се платять. Мы не можемо вѣрити, абы наша справа могла поступити хочъ-бы на волосъ на передъ въ порозумію зъ ними, бо органъ мѣрдативныхъ круговъ [не лишъ неофіціальныхъ] выразно показуе, що не тільки повна рівноправність, але навѣтъ само управління языковихъ відносинъ въ Галичинѣ в дѣля Полякъвъ річною такъ страшною, що они супротивъ того грозять просто революцію противъ держави и династії. Наведеною нами статією Поляки цѣлкомъ адемакували ся. Щоби они колинебудь декламували на тему справедливости, рівноправности, згоди и т. и., каждый будже знати, що имъ розходить ся лишъ о пановані в Галичинѣ. Слова: „Суміжжаємо ся чи знайдешь правительство, котре в найлюбяльшого в Австрії елементу, в Австрияг excellence династичного и державного, хотѣло бы собі зробити ворога“, высказані под адресою тыхъ, що хотѣли бы дати Галичинѣ тѣхъ націоналной рівноправности, доказують, що пануюча кліка Полякъвъ бавить ся в династичну и державну злыблысть лише в цѣлю панованя надъ Русинами, а за само

Картина до історії школярства
в Галичині на початку XIX в.

Повідають учений люде, що історія в зеркаломъ минушныны. Се правда, але історія повинна бути вірна і правдива, а не брехлива. Колись и нашій історики розхвалили князівъ та дуківъ, але се були больше дилетанти, якъ учений. Въ новітшихъ часахъ сходять праця коло рускомъ історіи на добру дорогу. Невірные представляли історичныхъ подій приносить лише шкоду, а не користь даній суспільности. Замовчуване похитокъ предківъ и апостетованя маловажныхъ та звичайныхъ, або и мітичнихъ осібъ и випадківъ вироджує въ суспільности несмачний шовінізмъ, легковажене и понижуванє другихъ народівъ, а підношенє себе незаслужено підъ самій небеса. Черезъ те впровадженій въ блудъ люде тратать свідомість людськихъ хибъ, не уміють устеречи ся похитокъ своихъ предківъ, а въ своїй неоправданій гордості стають ся що-найменше несмачными.

До такого стану doprowadzili польскі учей и літераты свою суспольнасьць. Вся Польша признають, що разбёръ Польщѣ бувъ простою грабежю и разбійництвомъ; однакъ не хотять сего пѣзнати, що така немощна держава побѣда природного права не могла устоятись. Затрата почута якон-такою справедливости, бракъ всякой власти, заступленю безграничною самоволею, загальне розхлябанне головныхъ основъ добре упорядкованой державы, пильнство, неморальность и адичѣлсть обичають зброили те, що конечно при такихъ даныхъ повинно було наступити*). Розшма-

тована Польша попалась подъ власть трех державъ. Тяжко приходило Полякамъ, разутье ся шляхтичамъ, эжити ся зъ новыми порядками. Новый урядъ зъ конечности ступивъ, хоть несмыло, на нову дорогу. Тогдашій безвластный войный змушували новый урядъ заводити рекрутчину, чи то загальний обовязокъ войсковый, и накладати новы податки. Щобы се перевести, мусѣвъ урядъ обернути бѣдшу увагу на заневолей версты народу, заняти ся долею подданныхъ. Та въ очахъ данныхъ можныхъ пачѣвъ польскихъ було се грубымъ проступкомъ и непростимымъ грѣхомъ. Становянеко шляхты було притокою, що урядъ деколи енергичнѣйше протавъ неи выступавъ, бо розходило ся ему о переведеня своихъ плянѣвъ и удержаня свои поваги. [Удержаня урядовон поваги ще и теперь е чи не найважнѣйшимъ стараннѣмъ красивыхъ властей.] Польскій "историкъ" описували сѣ подѣвъ и, якъ внакше не могло бутъ, солили добре новому урядови. Се не минуло и Австрію, а пачѣвъ е вже певне, що передъ 1848 рокомъ чи наибѣльше эпоганювали и чорнили въ своихъ издавництвахъ, який появляли ся особливо въ Парижи. Въ тыхъ издавництвахъ закидывали Австріи все

здітиля була шляхотська молоддьж, сини
тих людей, що мали в Польщі всю влади
в своїх руках. Мабуть 1808 або 1809 р.
надруковано в Варшаві пам'ятники Шимона
Конюніцького, шляхтича з Вольна [родився
в 1790 †1884 р.] Конюніцький пробував ї
в 1816 р. із Варшави і чужої воді старших
людей, що переді послідними р. збором
молоді панчик дізали в бійний день по мі
стї у водергатих повозах і на колїнах
держали на півї наїї жєнщини. Хто цїка
вий, найде що вїстї записану в пам'ятни
ках Конюніцького. — *Прим. Автора.*

можливі проступки: она завинила, що вкрай запанувала тьма кром'яшина, що не було промыслу й торговлі, що ладу не видно було й за макове зерно, а до того ще бюрократія підлядала обданимъ забирати паньску землю й рязати шляхтичівъ.

До таких творів належить також праця кс. Валеріяна Калінки під заг. „Galicya i Kraków pod panowaniem austriackiem“ видана 1853 р. безименно в Парижі, а тепер в-друге 1899 р. в Кракові. Самог твору я не читав, однак переглянув виданий в Кракові проспект. Першія роздѣлы зъ заголовкомъ „Mieszkańcy“ має попри насіе такі уступы: „... Szkoły ludowe w Galicyi i niedbałość o oświecenie klas niższych — Szkoły żeńskie: miejskie i klasztorne. — Wszędzie zaniedbanie, język niemiecki utrudnia naukę. — W Galicyi miał chłop nauczyciela w biurokracyi — Ta go nauczyła, jak zabierać grunta i mordować szlachtę...“ Зъ самого початку читаємо такє: „Jest to najstraszniejsza ze wszystkich oskarżeń rządów austriackich od roku 1772 do 1850...“

Не підняймося зі тукти оборони Австрії, се зробити безстороннє представленє випадку того часу. Певно, що уряд має дещо з минулих часах на совѣсти. Такъ самі зъ тепершньихъ часахъ не добре дѣє ся вт Австрії черезъ те, що вѣдано Галичині шляхтичамъ до нихъ повное розпорядимості. Що Австрія не дожде ся добра зъ сеп роботою, осьъ сьмъ всь мы пересвѣдчені. Тридцять і більше дѣть автономіи и цѣлковитє банкротство вт Галичині стануть для кождого вѣдуючого найближшымъ доказомъ... Але подишмъ рефлексіи, а йдѣмъ до дѣла.

Зъ повыше наведенихъ уступовъ видн
законъ къ Калинки, що урядъ не дбавъ пр
народнй школы и просвѣту низшихъ клас

населена и що німецька мова утруднювала науку. О скільки сї твердження цесарій не ложні, покаже змістъ вніше наведенихъ писемъ, выданихъ спискомъ конексторемъ въ Перемышлі и п. к. Губернію у Львовѣ.

N. 250. Sacratissima Caes. Reg. et Apostolica Majestas, tempore commorationis in regno hoc, ortas in Dioecesi Nostra 52 Scholas parochiales perspicieus super comperto eatenus zelo et Cooperatione, medio litterarum manualium de 17-a Augusti an: cur: ex Szamosujvar singulari complacentiam Suam, clementissime manifestare dignata est. — Supremum hunc favorem Illris ac adun Radus Decanus respectivis Curatis eum in finem notum reddet, ut illi qui conatibus suis altissimum complacentiam meruerant caeptum feliciter opus institutionis juventutis indefesse prosequantur, ceteri autem primos imitaturi, ejusdem altissimae gratiae in futurum digni evadere satagant. Premissae d. 19-a Septembris 1817. T. Fedynkiewicz vicarius geuer et Offis Mogilnicki.

Короткія змісти сего писма такі, що 1817 р. цесарь Франц І замінив 52 новооснованих парохіальних шкіль в перемиській єпархії а в своїмъ писмѣ зъ Самошувари заявивъ консисторіи своє відоводеня зъ такого жосенного дѣла.

Друге писмо, написане въ десять дѣтъ
познѣше, має такіи змісти :

„Altum guberniale intimatum dtto 21-
Majj su: cur: Nro 23201 de tenore: Es ist zu
Kenntniß S-er Majestät gelangt und mißfällig
aufgenommen worden, dass von der Grosszahl
der schulfähigen Kinder allenthalben nur eine
kleine Anzahl die Schulen besuche. Um der a. h.
Absicht S-er Majestät gelangt und mißfällig auf-
genommen worden, dass von der Grosszahl der
schulfähigen Kinder allenthalben nur eine kleine
Anzahl die Schulen besuche. Um der a. h. Ab-

Барон Раковскі розпитував о відно-
сини між осаді і дивував ся дуже, коли я
м'яж винити оповідав ему, що в місцевій
школі правительством, до котрої ходять
дів'ять осадників — w szesnastu osad-
ników — не учать язяка польского. [Що не
учать руского, не дивував ся п. барон,
вирочний не давав ся сам автор]. Барон
запевняв, що постарався, аби ксьондз Ц
даво науку польского языка. Барон — ка-
же дальше кс. Ц. — був також на засідан-
ню товариства „katolicko-polnischego“, позво-
лив способ нашого сибільного поучування
себе. Казав подати собі, якй негододы ма-
ють колоністи, якй перешкоды, заважали
все старанню. Під кінце засідання, вже при
виході відкрито „rusko-ostroyjockich“
вырвало ся в якимсь народним мимом, від-
кривши голову, що и барон учинив. Під-
тав вийти мене, що значить сей сивіт, але
я ему на се „nie umiałem odpowiedzieć“.
Видици вивесно кілька „wiewatów“, а я ко-
ристався з загального одушевлення, підняв
„klicz piech żyje Polska“, а вей присутній
грімко повторили. [Чи той оклик арозумів
п. барон, автор не ведаю]. Барон пере-
був на колонії цілий тиждень, наведу-
вав мешканцям п. поля осадників, о вей
о скільки се від него буде залежати, звер-
нути туди найбільшій наплив емігран-
тів. Конзуль забрав з собою багато ф-
тографичних знімків, так з Apostoles,
як и з других місцевостей в Missiones,
о котрих, вернувши до Європи, хоче мати
выклад у Відні. О скільки можна було
поблизити — каже кс. Ц. — думаю, що не
тільки справа розною осаді, але також не-
ша справа польська в Apostoles, в тівні
сега слова значино, може по ній надляти
ся у аргентинського правительства успішною
опією.

Дальше автор говорить о негододах
кмітату, о злобах земних, дуже доскул-
нях о муравлях, котрі по сараху най-
більше нищать земледельц. Робітники нема,
Креоль або і на-пів дикі Індіане за днів-
в до праці, а кождий Европеець не тільки
не віддає на службу, але сам потребує най-
матів.

З сего короткого начерку видно, що в
Аргентині вей много осадників-Русинів,
котрих автор називає збрідю „rusko-ost-
royjockimi“ патріотами. Видко також, що
ввиз старає ся переробити їх на Поляків,
але они не кийсь час истинково не да-
ють ся. Там антагонізм, коли аж „wiewa-
tusz“ мусять пильнувати польскою хоругви.
Польскі осадники мають свого „капітана“, а
русскі, хот и численній, а хто знає, чи може
и не численній від Поляків, не мають
свого священика, руского. Осада Apostoles не-
далека [натурально в поняті американ-
ським] від осаді бразилійських, п. пр. від
бразилійскої осаді Guarani, а може и від
нищих бразилійських осаді. До тих осаді
вибирає ся кс. Ц. у відвіданні. Може бы
наводоріть хто з Русинів з Бразилії від-
відав Русинів в Apostoles, а бодай в
ній способ вивдає, кільки их вей в
Apostoles, та й загалом в Аргентині и чи
и тепер их знов не напливає, бо поблі
елбів ксьондз Ц. можна міркувати, що
тамтуда постарав ся звернути більшу ча-
сту емігрантів, а м'яж ними знайдуть ся
певно и „rusko-ostroyjocki“ патріоти, надь ко-
трими варто бы розтягнути яку опію, аби
не впади під опію ксьондз Ц., що кпить
собо в них и вх не розумів. Повторю
его слова про опущеніх польських осадни-
ків: „Віддай, сто раз віддай ті, що на чуж-
них смітах мусять валати ся опущені ду-
хово, позбавлені навіть матеріальною опією,
выбідна підтечка и предмет вымысу для
народів чужих им вірою и аязком!“
Н. Н., член „Рады Хлопскої“.

Перегляд політичний.

Цілю подорожі д-ра Кербера
до Будапешту в м'яж нимим також
остаточно порішено справу именованя тубер-
натора австро-угорского банку. Д-р Кербер
вертає до Відня завтра рано. Завтра відбуде
ся також рада міністрів, на котрій буде
установлена програма угодов конференції. На
отворенню конференції будуть присутні вей
міністри. Справа проводу доси не порішено.
Чемедко-людовий союз для Че-
хії відбуде вчора вечером засідання, в
котрім взяли також участь п. Вольф.
Ухвалено відкрити записки прислані на
угодову конференцію. Супротив того п. Ра-
пінтер и Шікер не привили записки.

З молодеческих кругів доно-
сять, що розпоряджені міністра судництва
заряджує, що в пражських краєвх судх
мають відбудувати ся нарады трибуналу так,
що в розправах, переведених по чеськи,
також трибунал має радити по чеськи.
По внесенню языкових розпоряджень ті на-
рады відбудували ся по німечки.

Віденська біржева палата при-
няла односторонню резолюцію, в котрій на-
звучає ся репрезентаткою найважливіших ин-

тересів публичного и приватного кредиту и
грошового обороту, дальше обороту цінними
паперами, торговл и промыслу высказує го-
ряче бажання, аби через привернення внутріш-
нього мира раз вже настав період продук-
тивної діяльності и аби законодавство функ-
ціонувало нормально.

Ситуація в страйкових реві-
рах не змінилася, а бодай не поліпшує
ся. З огляду на се, що полюбовний уряд
в Остраві розбив ся, щезла надія скорого
поладження страйку. Робітники заявляють,
що можуть страйкувати ще 14 днів. Запо-
віджене в Ватковичах завішене руху, вы-
конано вчора. Вечером вей робітніх рурх
и зельза здержали роботи. Число страйкуючих
перевышав 20.000, а в шлезких ревірах
30.000. В Теплицях в наслідок браку
угля, що раз більша дорожня. В Дукх
выдобуто доси 81 вагонів угля. Страйкує
3.311 робітників. Сликав на вчора збори
робітників розважано за причини острого
выступлення п. Целера против властей. — В
Брієх выладовано вчора 108 вагонів угля,
в Аусіг 37. — У Відні має відбутися
наш нова конференція корпорацій властителей
копалень, в цілі зредатованя змету
відозов до робітників. В той відозов має
бути вынесено становище властителей фаб-
рич и жадане до робітників, аби заявля-
чи супротив предложеных умов що готові
зачати наново працю.

З театру війны.

Телеграма з Преторіи доносить, що ге-
нерал Жубер зинув в поїздок голо-
вою квартиру під Ледісметом и переш-
ся до Упер-Тутеля. В таборі Бурів па-
нує цілковитий спокій. „Доні Том“, вели-
чезна армія Бурів пражать огнем Леді-
міт, де має знаходити ся велике число уми-
раючих на пропасті и тиз. Таймс до-
носить, що в Трансвалі панує перекопаня,
що Ледісмет не дасть ся взяти приступом,
и що бомбардуваня міста не принесє Бурам
никакої користі. З той причини военний у-
ряд Бурів ршив цілковити зміняти в
той міді дотепершню тактику. Бури гро-
мдять имено великі маси дерев и мш-
ків з піском, котрими наміряють за-
гнати пливучу через Ледісміт ріку. В той
способ надіяють ся затопити місто и вигнати
англійських воєків з их підземних кри-
вок під самі гори армат. В той цілі
має Бури співрадити з Преторіи и Йоганс-
бург 100 канонів.

Після донесеня з під Спінкху, Бу-
римали выдати вейх равених Англійців, з
вынятком трех легко ранених офіцрів.
Кілька лондонських дневників доносить,
що в хвилі переходу Булера через Тутелю,
розпочала ся горяча борба, котра триває до
пори. Один з дневників доносить, що Бу-
лер знов перейшов з трех місцях рі-
ку и бореть ся через цілий день.

НОВИНКИ.

— Львівський магістрат и память Шевченка.
На просьбу Наук. Тов. ім. Шевченка, щоби
назвати площу, при якій находить ся дім
Товариства, площу Шевченка, и дозволити
Товариству поставити на той площі памят-
ник нашому поетови, одержало товариство
по довгій жданю ось-яку відповідь:

„Magistrat król stołeczny miasta Lwowa.
L. 12679/99 III. Do Czystobno Naukowego To-
warzystwa imeny Szewczenka pid cz. orj 26 ul.
Czarneckoho u Lwowa. — Rada miejska roziszeniem
z 7. weresnia a. b. cz. 24/99 widmowyla proz-
sien Czystobno Towarzystwa z 14 lutoho a. h. o
przywoleniu na nazwanie czasty ulicy Czar-
neckoho, położonej przed frontem realnoej pid cz.
konsk. I. 2. i 645/1, (cz. orj. 24, 26 i 28 ul.
Czarneckoho) „Plozsczu Jarasa Szewczenka“ i
bezchodyla sia na wystawienie na tojże plozsczu
pamiatnika toho poeta, a to z przyczyny, azo: 1)
Rada miejska pocztyla wze pamiat toho poeta
oznaczujuco jeho imieniem ulicy mezu ul. Zelo-
poju a ul. Kochanowskoho a kromi toho 2) plo-
szcza zhadana nie majaje sia na postawienie pa-
miatnika zadla swojej maloj prostoty. — Lwiv
14 Studnia 1899. Malachowski.“ — Д сего
ршєня треба додати, що улица названа и
именем Шевченка, се властиво безіменний,
далекій, майже незабудований заулоч, а
площа перед домом Товариства дуже до-
бре могла бы надати ся на памятник, ко-
либ до сего назвала ся добра воля львів-
ских міської ради. [Л. Н. Вістник].

— Продаж Схидиці. Вчора о 8 год. ве-
чером в львівській Галицкій Каси шадничої
підписав маршалок гр. Вадені, яко пова-
ластєць фірми „Вольскій и Оджиольскій“ и
Дирекції Каси шадничої, акт, даючий опцію
французкій групі, репрезентованій п. д-
Меува, до купна вейх підприємств и ко-
палень агаданон фірми за суму девять и
пів мільона корон. Включючи до того за-
паси ропы и магазини, ціна купна переви-
щить десять міль. корон. Сея опція, zabez-
печена задатком 100.000 корон, зложє-

них рівночасно, и дальшими стома тысяча-
ми корон, що мають бути зложєні 1-ого
марта с. р. асть важною до 1 мая с. р. Ця
купна має выплатити ся в трех ратах в
рівних частях: 1 мая, 1 липня и 1 вере-
сн. Недержане котрого небудь речинця
спроваджує розважання умов и утрату зложє-
них вже грошей. Французка група обіме
Схидици вей поєднані по виплаті другої ра-
ти, а перенесєна власности табулярно на-
ступити по виплаті останної ради. Персонало
вей робітничої контракт заповняє одноріч-
не заняті з поврочною выповідю.

— З Дрогобича. Четвертій звичайний загаль-
ний збори товариства руских ремісників
„Зоря“ в Дрогобичі відбудуть ся ввечір
11 н. ст. с. м. пополудня у власних кон-
матах товариства [в камениці Кар. Домбров-
ского, I поверх, коло торговлиц]. — На до-
ходь тей „Зорі“, имено на фонд будови
власного дому, дає пробуваючий тепер в
Дрогобичі руско-народний театр в по-
недєлок 5-ого с. м. представлєня „Верхо-
винців“, народної драми І Корженковського
в співанні и танцями в трех актах в
ввечір відбудуть. Початок точо о 8 год. веч.
Ціна мідє звичайній, а то: етель в пяти
перших рядах 1 зр., кресло в трох дру-
гих рядах 80 кр. а в восьмох дальших
60 кр., партер 40 кр. а для учеників, се-
диль и війскових нше фелдфебл 25 кр.
Патріотична цілі сего представлєня повинна
агромадити в театр як найбільше гостей
— Русинів з міста и околиць.

— З Самбора. Вечер з танцями в Сам-
борі устроєна Руска Вєсєда для 15 с. м. в
конматах готелю народного. Вступ 2 коро-
ни від особи, 4 корони від родини. Хто
не дбав би запрошена, най уважає сею
оповістку за запрошеня. Приймає ся, що
сикх масици відбуде ся в Самборі тільки
той один вечер з танцями. Комітет до-
кладає воєних старан, щоби той вечерок
гарно удасть ся, а в особенности постарав
ся о численну участь кавалєрів з нищих
міст, а и вей з Львова. Оже просить ся
о як найбільшій участь вей красавиць
доохрестай.

— З Перемишля. Симь маємо честь при-
гадати ввечір, що заповіджений акаде-
мічний вечер з танцями відбуде ся ввечір
11 н. ст. лютого 1900. Вечер сей
заповідяє ся як найлучше. Комітет, до-
кладає воєних старан, має надію, що від-
волить, вей бажаня достойних гостей, а са-
ла наповнить ся родимим по береги. Бу-
дет у власнім зарад. — Комітет.

— „Посрамлєніє“ шаралупника. З го-
родського повіту пишуть нам: Цікавий
факт лучив ся в нашій повіт. Ого од-
ний рускій священник, не додержуючи да-
ного со-ратамь слова писати до властей все
по руски, написав до намістництва якусь
жалобу по польськи. Намістництво звернуло
сею жалобу до консистора, а аби ще льше
поучити, то на рескрипті підписав ся гр.
Діє по руски! Чей-же тепер нашого ша-
ралупника уже не скортит ломата дане бра-
тні слово.

— Стрїльє львівських зецерів, що має
розпочатися уже в понедєлок, поки-що не
увидає в діло, як се мы оногод коротко
запитували. Сібр межі ацерами а вла-
стєлими друкарєми має порішити мировий
суд у Відні сей неділі [4 ого с. м.]

— Плуг у війні. Нхто не думає, щоби
плуг символ мира, мог бути ужитий на
війні. Тимчасом в тепершній війні в
Трансвалі уживають Англичанє парових
плугів Фовлера до тигни т. аз кривочих
робіт. Такий плуг выкає окобу 1 1/2
метра глубоко з скоростю 1 1/2 кілометра на
годину, формуючи рівночасно охоронний вал
з котрим стрїльє можуть займати знаме-
ниті позиції. Нед-вно спроваджено на терен
війни такий два нові плуги.

— Сборону д-ра Краттера приняв львів-
скій адвокат д-р Ашкеназі. Справа Кра-
ттера буде розсмотрювана в найближшій ка-
денції суду в присяжних у Львові.

— Из за дичини. Через Італійку па-
ну Сильвію Гемелі мало не прийшло сими
днями до дипломатичнон війни межі Іта-
лією а Туреччиною. Папа Гемелі, дичина
неповнолітня поблі італійского права, дбала
ся до турецкого гарему, адець, зовсім
без примусу, а отець тей панни не хотів
на се приотати, щоби его дочка стала Тур-
кинею, и через італійску амбасду в Кон-
стантинополі зажадав відданя донки. Спра-
ва так була застрєплена, що аж грозила
взриванєм дипломатичных зносин м'яж
обом державами. Справою сею займала ся
оногод аж рада міністрів турець, а міні-
стері судивництва казали, що від не до-
адрити выпущення панни Гемелі, бо она по-
сля турецкого права, вже повнолітня и пе-
рейшла на турецку віру. Італійська амба-
да не хотїла на се згодити ся, бо дичина
єсть італійскою підданою, длятого ще мало-
літню та стоячою під властю вітца. Іта-
лієскій амбасадор уже послідний раз хо-
див вей сїй справі до турецких властей,
власти турецькі остаточно наказали выпустити
панни Гемелі.

— В Х-м корпусі перемишль, будуть
в осєні сего року ось-які зміни: 10-ий
полк перенєє ся з Ярославля до Рашева,
а его місце займе 93-ий полк з Рашева;
58-ий полк, тепер стаціонований в Пере-
мишлі, перейде на місце 30-ого [львівского]
до Львова, а 11-ий полк уладив, розмїще-
ний в Перемишлі и околиці, заступити
8-ий полк драгонів з Пардубиці.

— Нафта подорожєла від вчора о корону
[50 кр.] на 100 кілограмах. Раєінери на-
фти, що заклочає картель, будут кождого

місяця відкладати часть нафти до вільної
продажи.

— Дрбний вєсти. Російскій яхєт увільни-
ли вже з варшавської цитаделі звестного
Каспра Войнара, академіка з Галичини,
арештованого свого часу за перевозженє кни-
жок через границю; пересидів він в
цитаделі майже цілий рік. — Соті роки-
вини уроджені обходив горожанам міста
Стрия Е. Статинскій торжественним вече-
ром 15 счня с. р. — Комендант пе-
ремьского корпусу ген. Гальгочі заборонив
офіцерам брати участь в польськом балу
на дохід гімназії в Тьшані. — В Тар-
нові уязнено Ігн. Штубра, ерієра, що при-
був туд з Берліна, за выманчужанє знач-
них квот грошових від двачать в се-
редній верстані, з котрими Штубер зару-
чував ся, лиш на те, щоби вымантити гро-
ш на конто вїна. — В Коринні під Ко-
ломєєю вертає тамошний селянин Іван
Гаврилюк підхмелений з корми, а стра-
тивши стєжку з очей заблукав ся над бе-
рег Прута, де другого дня наїшли его ско-
стенівлого; видно сів ся над берегом и
серед похмля не спам'ятав ся, коли за-
мерз, хоч и морозу під ту пору такого
великого не було.

Господарство, промысел и торговля

— Біланс „Банку Хлопского в Калуши“
за час від 7-ого липня до кінця 1899 року.

Актив.

а) Позички на скрипты	18.910 к. — с.
б) Позички векселей	2.444 „ — „
в) Движи мосты и кошты засновани	319 „ 54 „
г) Львова в „Союз“	50 „ — „
д) Готівка д. 21 12 1899	1.797 „ 09 „
Разом	23.516 к. 63 с.

Пасив.

а) Удїли	4.145 к. — с.
б) Вклады шаднич	18.629 „ 87 „
в) Відсоти на 1900 р.	269 „ 25 „
г) Фонд резервовий	254 „ — „
д) Чистий выск	218 „ 51 „
Разом	23.516 к. 63 с.

Загальний оборот був 47.766 кор. 39
сєт., число членів 127; удїлено позичок:
72 на скрипты, а 4 векселей удїлено самим
селянам.

За Дирекцію „Хлопского банку“:
о. Димітрій Романовскій, Ярослав Коритовскій.

Загальні збори „Просвіты“.

Рано від 9 години відправило ся бо-
гослужєня в церкві Успенської. По богослу-
женю відбула ся панахида за заслуженого
голову Ом. Огоносужено и за членів то-
вариства. На богослужєню явило ся значне
число членів, так интелігенція як и се-
лянства. Співав хор бурсаків Станопі-
льського институту.

О годін 1 1/2, розпочали ся в сали
„Нар дієго Дому“ властні збори при участі
до 300 членів так свєтскон як духовнон
интелігенції та селян; явилось також
кілька пань; в послів бачили мы п. Са-
вача, о. Танячєвич и Барвінськєго.

Збори відкрив голова „Просвіты“ проф.
Романчук довгою промовою, в котрій на-
казав на цілі и р збів товариства. Нагадав,
як то часті напади мусять зносити „Про-
світа“ від часу свого истованя. Пригадав
перші напади на „Просвіту“ в соїм же
пок. Поділюським, а в новіших часах
послом Целецким. Заявив явразво, що
„Просвіта“ не унаваляла и не унає надь со-
бою вїяков властї союму, а що торкє при
дебаті надь азімочого для „Просвіты“ за-
явив и. Окуновскі, уповажений до сего
выдво.

В дальшій промові порушив п. Ро-
манчук справу правосєня. Зь заветаням
правосєня фонетичної норги напали на „Про-
світу“, мов-бы она з 3000 зр. продала ся
Полькам. Вєсєдник в дошд промові
показав справу заветаня фонетичної у ви-
даванцях „Просвіты“. Показав ся на се,
що ще перед двома роками на загальних
зборах ухвалєно завети правосєня фонетичну
у вейх выданах товариства. Выдєл „Про-
світы“ наїсказ до выдєлу краєвого, що є
власнон волі и на основі ухвалы загаль-
ных зборів завєла „Просвіта“ правосєня
фонетичну. Взагалі выдєл „Просвіты“ за-
стерєг ся против интєренції выдєлу кра-
євого и соїму до внутрішних справ то-
вариства и до справ правосєнон. Зь завето-
нем правосєня фонетичнон лише кількох
членів выступило зь товариства; флія сєй
заявила ся за новою правосєню. Мимо сего
аїтація веде ся дальше зь сторони проти-
вників, але борба сеєя скінчить ся користю
для „Просвіты“.

Дальше підносив п. Романчук на-
глядно користний розвід товариства, опи-
раючись на статистичні дані. Читалєн
„Просвіты“ до тепер є 816. В двох по-
слідних роках число читалєн значно
зросло. При читальнях поновували ся
краниці и шпхлєр. Флія „Просвіты“ є
19; сего року прибуло 6. Ураджувано також
господарскі вїча и збори. Лю-трацію пере-
ведєно в 18 поївах в 253 мїсцевостях
а в поучєнях лєстратора „Просвіты“ взя-
ло участь 16.555 слухачів.

Вдєлєк вказував п. Романчук на ро-
боту, яка же товариство. Згадав про
выдаванцє книжчок, на котрі розписува-
но конкурсы и нагороджувано авторів. Вы-
даванцє книжчок буде и на будучє важ-

найшом роботою для видѣлу, щобъ познако-
мити наробѣ зъ найновѣйшими винаходами и
поступомъ свѣтовымъ. Подѣбѣть такожъ по
требу ще одного лектора и учителя го-
сподарства при товариствѣ. Краєве и дер-
жавне правительство поддѣлюють товариству
удѣлення запомогти на ту цѣль. Мимо того тре-
ба въ тѣхъ справахъ далѣше добивати ся.

Справа краєвице потребує точнѣйшом
контроль зъ рахунку Народномъ Торговцѣ, а
до сего такожъ треба спеціальнихъ людей.

Далѣше порушувать безсѣдиньк сирину фѣ-
лій, котрѣ зъ часомъ мають обняти агенди
Головного видѣлу, котрому тяжко зъ вѣснѣ
поодинокими членами перепиуватись. До та-
кихъ фѣлій повинна вписуватись свѣтска и
телѣгенція, котра до теперъ мало интересує
ся справами народу. Она повинна займатись
справами народу, котрий ен виховуєтъ
[Славно!] По бѣлшій часті она крѣпа ся и
успуваєть вѣдъ загальнои роботи. На будуще
се мусѣть перестати! того ми домагаємъ ся
вѣдъ нашои свѣтской интелігенції.

Далѣше треба намъ же основувати чи-
тальнѣ та хоры при нихъ и тымъ уморали-
нати наробѣ по селахъ, а тогдѣ корисны и
шкисны будуть стояти пустою.

Вѣдѣтакъ п. Романчукъ вимавъ молодѣжь
академічну до участі въ загальнои работѣ
народной. Молодѣжь дала вже доказы сего
урядженямъ вѣча зъ справъ університету
русского и основаніемъ людского університету.

Голова закличивъ свою промову загаль-
нымъ поклонкомъ до праці, а на салъ про-
несли ся гучий оклики „Славно!“

Вѣдѣтакъ приступлено до дневного по-
рядку. На секретарѣвъ поклонивъ голова п.
Мих. Губача и Хомича, слухача фѣлософіи.

О. Лежогубскій здавъ справу зъ двѣлю-
ности видѣлу. А по признанію сего справозда-
ни до вѣдомости п. Костѣ Паньковскій здавъ
сраву зъ бібліотеки „Просвѣты“ и поставивъ
внесеніе, щобъ бібліотеку „Просвѣты“ пере-
дати товариству им. Шевченка зъ застере-
женіемъ права власности „Просвѣты“.

П. Романчукъ поминавъ помершихъ чле-
новъ товариства, а присутній почтили ихъ па-
мѣть, встали зъ мѣсця.

Проф. Грушевскій подѣбѣть, що сесію збо-
ры скликано передъ розбѣланіемъ членамъ
справозданія видѣлу и жадѣвъ, щобъ на буду-
ще такъ не було. А зъ справъ передавъ бі-
бліотеку „Просвѣты“ Товариству имени Ше-
вченка закладавъ, щобъ се виступило безъ
якого застереженія „Просвѣты“. — Внесеніе п.
Грушевского підперъ проф. Шухевичъ.

О. Вачинскій зажадавъ поясненія въ
справахъ економічнихъ, котрыми мало мавъ
займатись ся видѣлу.

П. Варѣвскій, наважуючи до промовы
головы товариства п. Романчука, въ котрій
було сказано, що хочъ збори вѣдѣли не члѣ-
новъ, але тутъ не ходитъ о яку манифеста-
цію, заявляе, що не годитъ ся зъ сѣмъ. На-
вѣдѣли збори роблять на него краєвице бу-
деніе. Немиле вражѣня зробило на него и
богослуженіе, особливо вѣдѣчувавъ ся бракъ
доброго хору. А в прѣдцѣ товариства „Во-
лянтъ“ и оно повинно при такихъ торжествахъ
брати участь. Вѣдѣтакъ внаважувъ на партійнѣ
роздоры, що шкодять работѣ товариства. Жа-
давъ видѣлу для освѣдомленія народу кни-
жочки про нашъ народный рухъ вѣдъ часѣвъ
Маркіана Пашкевича. Подѣбѣть потребу о-
сновувати кассу Райфайзена при читальняхъ
„Просвѣты“. Соимъ ухвалѣвъ на сесію цѣль
мѣсяцъ зъ, а мы Русины не хочемо зъ сего
дарунку користати. Закличивъ жадѣваніемъ,
щобъ надъ тими справами застановивъ ся слѣ-
дуючій видѣлу.

О. Д. Танишевскій жадѣвъ, щобъ буду-
чий видѣлу займавъ ся справою основанія „Про-
свѣтного банку“. Потребу такого банку мо-
тивувавъ бесѣдиньк ширше. — Сел. Сѣкорскій
зъ Бѣлки підперъ гадку основанія „Просвѣт-
ного банку“.

О. Цегельскій зъ Камѣнки доторкнувъ
ся справы фонетичной правописи. Гудѣть ся
на фонетичну, а хочъ може не було ще на
частъ зъ заводити, то гдѣ вже завертати ся.
Вѣдѣтакъ збѣливші на книжочки „Просвѣты“,
домогавъ ся ен обѣщаній книжочекъ, але
на кѣльканихъ карткахъ. Въ справахъ го-
сподарскихъ лучше дѣлають выклады, пѣжъ
дружеской книжочки. Нарѣдъ хоче читати
книжочки географічного змѣсту и житєиспи-
савныхъ, не только русскихъ але и свѣто-
выхъ людей. Надъ сѣмъ повиненъ застанови-
ти ся будучій видѣлу. Що-до кассы Райфай-
зена, то гдѣ высказуватись о нихъ напередъ.
Найлучше ихъ закладати, бо безпроцентовой
позачки нѣгде не дѣстане. — Сел. Сѣкорскій
зъ справъ издаванія товариства згодивъ ся
зъ жадѣваніемъ о. Цегельского.

Голова п. Романчукъ вѣдѣпѣдавъ на
робѣи замѣты передбѣсѣдинькѣвъ. Подѣбѣть,
щобъ власне тѣ [п. Варѣвскій], котрѣ перше
були противнѣ манифестаційнѣ и стаганіе мно-
гихъ членѣвъ на зборы, теперъ наравъ выска-
зують противну гадку. [Правда!] Економічна
нарада була, але фѣліи не выслали своихъ
делѣгатовъ и нарада не принесла много ко-
ристи.

О 2 години перервано зборы.

До нового видѣлу уйдѣшли: 1) Борков-
скій Олександръ, 2) Бурачынскій Евгенъ, 3)
Врецовъ Григорій, 4) Левандовскій Николай,
5) д-ръ Левицкій Костѣ, 6) о. Лежогубскій
Теодосій, 7) Огоновскій Петро, 8) д-ръ Охри-
мовичъ Володимиръ, 9) Паньковскій Костѣ,
10) д-ръ Пачоскій Михайло, 11) Романчукъ
Юліанъ [головой], 12) о. Теницкій Олександръ
и 13) д-ръ Франко Иванъ, — а на за-
ступникѣвъ видѣловъ: 1) о. Бобикевичъ

Теодосій, 2) Британъ Сидѣръ, 3) Грозикъ Гри-
горій, 4) Павло Дурбакъ, 5) Песцовскій
Петро, 6) Теницкій Володимиръ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 2 лютого. Приписаній архієписко-
ви Францисъ Сальваторови енуціяція въ
справѣ возможного конфлікту Австрія зъ Нѣ-
меччиною, вынѣтъ зъ выданомъ въ 1875 році
брошюры „Про організацію австрійского армі-
лярія“, о котрой авторство підозрѣвано ар-
хієпископа Ивана Сальватора.

Атены 2 лютого. Въ Салоніцѣ арештова-
но 21 Болгарѣвъ, підозрѣлыхъ о се, що въ
рѣбныхъ мѣсцевостяхъ Македоніи убили кѣль-
канихъ Грековъ.

Римъ 2 лютого. Зъ Пекіну доносѣтъ, що
вѣсти про смерть цѣсаря, доси не потверджу-
ють ся. Однакъ фактомъ є, що кѣлькѣ наслѣд-
никѣ престолоу, декретомъ цѣсаревича имено-
ванный цѣсаремъ. Безпеченство чужинцѣвъ не
є загрожене. Лише въ Шаугѣ замордовано
одного англійского місіонера.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На Руску Бурсу въ Стрый жертвовали
за частъ вѣдъ 1 мая по концѣ грудня 1899 г.:

1) Титуломъ дѣлѣвъ одноразовыхъ: Выс. Соимъ
Кравий, Стрыйска Рада повѣтова и Стрыйска
Рада мѣска по 100 зр.; Рады повѣтовъ жида-
чѣвска и калуска по 50 зр.; Магістратъ мѣста
Николаева и пов. Каса оцѣдности въ Калуши
по 25 зр.; Магістратъ мѣста Волехова, о. І. Ни-
жанковскій зъ Дѣлушнѣ (складка при Вѣжѣхъ
Гробѣхъ) и о. Ал. Каленюкъ (при нагодѣ вѣчи-
на дѣлѣвъ) по 10 зр.; Стан. Глинскій зъ Гре-
бенова 16 зр. 90 кр.; о. Сид. Зельскій зъ Ми-
латина старого 7 зр.; п. Коларжевскій зъ Лѣно-
ва и громада Струтинъ нижній (зъ складки) по
5 зр.; Ис. Рудницкій зъ Войнилова 2 зр. 50 кр.;
проф. Оп. Гецѣвъ зъ Рышева 2 зр.; Читальня
„Просвѣты“ зъ Жулины 1 зр. 50 кр.; Н. Н. зъ
С. 3 зр.; зъ пущи въ „Вар. Торгованъ“ 1 зр.;
п. Р. зъ зартъ 75 кр. — 2) Титуломъ вѣла-
докъ членскихъ: 1) Членъ замѣсцевъ: Д-ръ
Подлускій зъ Волехова 5 зр.; по 3 зр.: о. Ни.
Погоренскій зъ Бродокъ, Ис. Подгоренскій зъ Жу-
равина, Пав. Каблякъ зъ Ракова, Н. Гнатикъ зъ
Угерска, о. Нис. Левицкій зъ Сухорѣвъ, Ст.
Хромъ зъ Подбереза, о. В. Кирѣвъ зъ Дол-
гого, о. Галькевичъ зъ Ходовичъ, Ильинскій зъ
Сколького, В. Целѣхъ зъ Янова, Анд. Куликъ
зъ Ляховичъ зарѣчанъ, Фед. Михайловъ зъ Сѣ-
хова, Им. Виняръ зъ Сѣхова; по 2 зр.: о. Тим-
цѣракъ зъ Дашавъ и Ст. Дергалъ зъ Голубо-
ва; по 1 зр.: Гн. Зубрей зъ Надѣва, Самотула
зъ Струтинъ нижнього, Т. Дерешъ зъ Добрянъ,
М. Ивасикѣвъ зъ Сколького и о. П. Яцишинъ зъ
Олексикъ. — 2) Членъ стрыйскій: П. Трешке-
вичъ 4 зр. 25 кр.; по 2 зр. 25 кр.: Д. Хирѣв-
скій, І. Кучика, Соимъ Варивода, Евст. Чвартан-
скій; по 2 зр.: о. Бобикевичъ, Юст. Чапельскій,
Ис. Вахнянинъ, Игн. Гомовскій, о. Сельскій, В.
Варивода, Ис. Ревачковичъ, Як. Бойковичъ, Фи-
липовскій, д-ръ Антоновичъ, Іос. Левицкій, Ма-
рія Коринѣвна, Ольга Тинишеска, д-ръ Ду-
рякѣ, о. Петрушевичъ, о. Федусевичъ, Марія О-
лесницка, Р. Сосновскій, Левъ Глушкеничъ, Юл.
Костецкій; по 1 зр. 75 кр.: Янина Витковичка и
Опришко; д-ръ Евг. Олесницкій 1 зр. 50 кр.;
по 1 зр. 25 кр.: Ис. Рудницкій и панѣ Чинча-
рева; по 1 зр.: панѣ Мѣйска, Мих. Гринякъ и
Тома Красницкій; Іосифа Бобикевичева 75 кр.;
по 50 кр.: Валерія Сельска, д-ръ Яросл. Олес-
ницкій и Вот. Клевенчикъ; по 25 кр.: Юл. Кми-
та и Альф. Говяковичъ.

Складаючи сердечну подяку всѣмъ Добро-
дѣламъ нашего товариства, Видѣлу, не забываю-
чи на байдужность, зъ якою ширша есущѣль-
ность Стрыйскимъ воднось ся до сѣи въ на-
шѣмъ національномъ розвоѣ такъ важной ин-
ституції, вѣдѣтъ ся и сего року при нагодѣ
Рѣдѣяннѣхъ Свѣтъ до честныхъ Брацѣвъ цер-
ковныхъ сумѣжныхъ деканатовъ: болеховского,
стрийского, скѣльского, перегишского, калуско-
го, рѣдѣльского и журавенского зѣтъ такожъ
до декотрыхъ лицъ, зѣвѣстныхъ изъ своєю жер-
твѣливѣности зъ просѣбою о складку. Звертає-
мо ся тому передѣвѣмъ до всѣхъ Отцѣвъ ду-
ховныхъ зъ похрѣною просѣбою, щобъ поясни-
ши своимъ прихожанамъ важность справы, спо-
нукали ихъ причинитись хочъ-бы малымъ да-
тѣкомъ до матеріального розвоѣ товариства. —
Вѣдъ Видѣлу Руской Бурсы Стрыйской Ис. Ва-
хнянинъ секретарь, Юл. Федусевичъ предѣ-
дѣтель.

Надѣслане.

Въ реставрації ІАФУЛЫ ТЕПФЕРА, уліця Грѣбу-
шѣвска 12 дѣтъ власный, можна достати щоденно
ажѣ о годикъ 8-ой разо горѣть сѣдѣлане.

Цѣнникъ.

Печенъ вѣспроа зъ калустомъ	15 кр.
Сѣлѣй легка	12 „
Фѣлѣи	12 „
Нѣжка толѣва зъ хрѣномъ	10 „
Кѣлѣва зъ хрѣномъ	8 „
Кѣлѣвъ	18 „
Обѣдъ зъ абѣнѣментъ	40 „

Вѣдѣтъ напѣтъ зъ найлѣпшихъ родѣтъ по най-
умѣренѣйшихъ цѣнахъ; для повѣности, що похѣдѣтъ
зъ ново реставрації, данъ водѣбравнѣиъ марка. —
Найлѣпшѣиъ зѣмѣ по найдѣшевѣйшихъ цѣнахъ початѣиъ
вѣдѣтъ 40 кр. літра.

По театрѣ вѣсѣмъ, зъ великѣиъ выборѣмъ отравъ
и напѣтъ зъ зѣсмотрѣна пуща.

79 160—7 Зѣ выскѣпѣиъ похѣдѣиъ
ІАФУЛА ТЕПФЕРЪ.

При закупнѣиъ товарѣвъ просѣмо пок инкуватись на нашу часѣиъ

Студентъ фѣлософіи

глядѣтъ лекції у Львовѣ. Бѣла
ша вѣдомѣтъ в редакції „Дѣла“.

Хто хоче 400 марокъ

пѣдъ гарантією мѣсячно, легко
честно безъ риска заробити?
Пѣхай пѣдѣтъ адресъ зъ вѣдѣ-
ною маркою пѣдъ V 21 An-
noncen-Exped. K. F. Wojtan,
Ляпскѣ-Линденѣвъ [Leipzig-
Lindenu]. 446

Гармоніомъ

до науки сѣбѣву

дуже треваломъ конструкція

пѣручає

ІВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львовѣ. 94 4—1 2

100 до 300 зр. мѣсячно

можуть заробити особы вся-
кого стану зъ кождѣиъ мѣсе-
цѣиъ пѣвно и честно, безъ ка-
пѣталу и риска, черезъ про-
дажу законно дозволеныхъ па-
перѣвъ державныхъ и зѣво-
бѣвъ. Зголѣшено до: LUDWIG
GÖSTERLEINER, VIII Deutsch-
96 gasse 8, BUDAPEST. 2—10

Запрошене до передѣлѣты на дѣло:

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

въ XIX вѣтъ вѣдѣтъ

зѣ біографіяхъ и портрѣтахъ

сѣи дѣятелѣиъ

сѣи уваженіемъ замѣчательныхъ
зѣдѣвъ, котрыхъ 1772 г. заставъ при
жизни,

написѣтъ на подѣлѣтъ автобіографич-
ныхъ зѣмѣиъ и вѣриѣлѣиъ-біографич-
ныхъ матеріалѣвъ

ІВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ.

„Прикарпатска Русь“ буде
пѣнѣватись, по можности въ най-
корѣтшихъ промѣжѣткахъ часу
выпусками по 7 дѣлѣвъ печѣти
зѣ портрѣтами замѣчательныхъ
дѣятелѣвъ. Кождѣиъ 10 выпускавъ
будѣ становити томѣ. а всѣхъ
томѣвъ будѣ шѣсть.

Прѣнумерата на 10 выпус-
ковъ выносѣтъ 10 корѣнъ; на
5 выпускавъ 6 корѣнъ. Выпуски
поодинокіи не будутъ продава-
тись.

Прѣнумерату належить при-
сылати в. лѣично на адресъ: п.
Антѣнъ Хѣйнацій, управѣтель
книгарѣиъ Ставропѣліиѣского Ин-
ститута у Львовѣ, Руска уліця
число 3.

Второй выпускъ вже поя-
вился а третій печѣтаєтъ
и вѣхѣтъ кождѣиъ выпуска
будѣ оповѣщеніемъ въ га-
зѣтахъ.

Розкладъ вѣдъ поѣздѣвъ зѣлѣзничныхъ важныхъ вѣдѣтъ 1 мая 1899.

пѣсля часу середно-европейского [пѣдѣлѣного о 36 минутъ вѣдѣ часу лѣвѣжского.]

пѣсп. осѣб.	до Львова	пѣсп. осѣб.	зѣ Львова
прѣхѣдѣтъ о	вѣдѣдѣтъ с	вѣдѣдѣтъ с	вѣдѣдѣтъ с
Дѣнь			
6:10	Зѣ Черновѣцъ, Іцканѣвъ, Станиславѣва	6:20	до Лѣвѣчного, Пѣшту, Борѣслава
6:50	„ Бруховичѣвъ вѣдѣтъ 1/2 до 10/2	6:15	„ Подѣволочискѣвъ, Одѣсы, Коломи, г. д.
7:10	„ Зѣмѣновѣдѣтъ „	6:30	„ Іцканѣвъ, Букѣарѣшту, Рѣдовѣцѣвъ
7:40	„ Янова (гол. дворѣцѣ) „	6:30	„ Подѣволочискѣвъ зѣ Подѣзамѣ
7:55	„ Лѣвѣчного „	6:45	„ Кракова, Лѣвѣченѣвъ, Орѣлова, Вѣдѣиъ
7:44	„ Терѣнопѣля на Подѣзамѣ	6:50	„ Вѣдѣиъ, Хѣрова, Стружа
8:05	„ гол. дворѣцѣ „	7:10	„ Скольѣного, до Лѣвѣчного 1/2 до 1/2
8:16	„ Сокала, Рѣвы руской	7:25	„ Янова
9—	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Орѣлова	7:35	„ Подѣволочискѣвъ зѣ гол. дѣбѣрѣиъ
11:15	„ Я. Ослѣва, Лѣвѣченѣвъ	7:45	„ Іцканѣвъ, Сопола, Варѣгомѣтъ
11:56	„ Іцканѣвъ, Чернов. Станислав.	7:55	„ Подѣволочискѣвъ зѣ Подѣзамѣ
1:01	„ Янова на гол. дворѣцѣ	10:10	„ Бѣлѣдѣиъ, Рѣвы, Лѣвѣченѣвъ
1:40	„ Кракова, Вѣдѣиъ	12:50	„ Янова 1/2 до 1/2, похѣдѣтъ и сѣиъ
1:50	„ Скольѣного, Хѣрова, а зѣ Лѣвѣчно- то вѣдѣтъ 1/2 до 1/2	1:55	„ Подѣволочискѣвъ зѣ гол. дѣбѣрѣиъ
2:20	„ Іцканѣвъ, Станиславѣва	2:08	„ Подѣзамѣ
2:35	„ Подѣволочискѣвъ на Подѣзамѣ	2:15	„ Бруховичѣвъ 1/2 до 1/2, похѣдѣтъ и сѣиъ
5:15	„ гол. дворѣцѣ „	2:45	„ Іцканѣвъ, Гусѣтина, Керѣзѣмѣиъ
5:40	„ Подѣзамѣ „	3:15	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Хабѣска
5:55	„ гол. дворѣцѣ „	3:20	„ Стры, Скольѣного лѣиъ 1/2 до 3/2
	„ Сокала „	3:25	„ Янова, вѣдѣтъ 1/2 до 3/2
		5:25	„ Зѣмѣиъ вѣдѣтъ 1/2 „ 1/2
			„ Бруховичѣвъ „ „
			„ Ярослава „ „
Нѣчъ			
12:30	Зѣ Скольѣного, Калуша, Борѣслава	12:50	до Кракова, Вѣдѣиъ, Берѣлина
2:16	„ Черновѣцѣвъ, Букѣарѣшту	2:35	„ Іцканѣвъ, Констанція, Букѣарѣшту
3:05	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Орѣлова	4:10	„ Кракова, Хѣрова, Корѣсѣна
3:30	„ Подѣволочискѣвъ на Подѣзамѣ	5:50	„ Бруховичѣвъ вѣдѣтъ 1/2 до 1/2
4:00	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Самѣбора, Сѣнока	6:26	„ Іцканѣвъ, Рѣдовѣцѣвъ, Кѣмпѣолѣнту
4:10	„ Хѣрова „	6:40	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Берѣиъ, Варѣшавѣ
4:26	„ Іцканѣвъ, Подѣвѣсково, Коломи	6:50	„ а Орѣлова вѣдѣтъ 1/2 до 1/2
7:58	„ Янова вѣдѣтъ 1/2 до 3/2, и вѣдѣтъ 1/2, до 3/2, що дѣиъ а вѣдѣтъ 1/2 до 1/2, похѣдѣтъ и сѣиъ	7:00	„ Янова вѣдѣтъ 1/2 до 1/2, зѣ будѣиъ дѣиъ
8:15	„ Бруховичѣвъ вѣдѣтъ 1/2 до 3/2, и 1/2 до 1/2	7:10	„ Лѣвѣчного, Мунѣкачи, Хѣрова
8:20	„ Бруховичѣвъ вѣдѣтъ 1/2 до 1/2, що дѣиъ	7:20	„ Сокала, Рѣвы руской
9:21	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Лѣвѣченѣвъ	7:42	„ Терѣнопѣля зѣ гол. дѣбѣрѣиъ
9:35	„ Янова вѣдѣтъ 1/2 до 1/2	7:47	„ Подѣзамѣ
10:10	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Пѣшту, Сѣнока	8:35	„ Янова 1/2 до 3/2, 1/2 до 3/2, 1/2 до 3/2
10:35	„ Іцканѣвъ, Коломи, Подѣвѣсково	9:11	„ „ 1/2 „ 1/2, похѣдѣтъ и сѣиъ
10:50	„ Подѣволочискѣвъ, Бро „ Сѣпѣчѣиъ	10:40	„ Іцканѣвъ, Гусѣтина, Рѣдовѣцѣвъ
10:55	„ на гол. дворѣцѣ „	10:50	„ Кракова, Вѣдѣиъ, Янова
10:30	„ Лѣвѣчного, Хѣрова, Пѣшту	11:10	„ Подѣволочискѣвъ, Бродѣвъ г. дѣбѣрѣиъ
		11:32	„ Грѣмѣлова Подѣзамѣ

ЗАМѣТНА: Пѣра нѣчна числѣтъ ся вѣдѣтъ 6 годинъ вѣчерѣмъ до 5 годинъ 59 минутъ ранѣ. — Вѣро инѣог-
маѣиъ сѣиъ зѣлѣзничѣиъ державной при ул. Красницкѣиъ ч. 5.

ДѢЛО

Виходить у Львові по дві (крімъ понеділка і руськихъ святъ) о 6-й годіні по полудні. Літературний додатокъ „Бібліотека найважливішихъ новістей“ виходить во вторникъ, а во вторникъ і п'ятницю на перепишу разомъ зъ „Діломъ“.

Передплата і анонати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Кошевича ч. 11, а Бюро газетъ ул. Карла Людвіґа, а А. Ольшевського ул. Килинського 2; — у Ярославі: М. Крижановскій; — у Відні: М. Дукер, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Harnstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбургъ: H. Harnstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і належність за анонсами платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

в Австрії:	за границею:
на цілий рікъ . . . 16 зр.	на цілий рікъ . . . 22 зр.
на півъ року . . . 8 зр.	на півъ року . . . 11 зр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 14 зр. на півъ року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 3-50 зр. на місяць . . . 1 зр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рухоміи зворотити ся лише на перепишу застереження. — Редакція неоплачує в'їзної в'їзної пошти.
Неодиноче число пошти 6 зр. на пров. 7 зр.
Оголошення знімають ся по ціні 10 зр. зб'їть одної стрічки анонсовою або за місяць а за рубрику „Надбавка“ по 25 зр. а. а.
Подана і в'їзні дозволена приватній членстві ся по 15 зр. зб'їть в'їзної.

Поступова молодіжь?

Въ кождьмъ народі велику вагу призначають молодіжці, розуміючи, що найвища молодіжь завтра буде вести провідъ въ суспільності. Тимъ то і велику увагу звертають всюди на молодіжъ.

У насъ можна се особливо про Русинів-народолюбів сказати совісно, що завжди повертали ся до своєї молодіжці зъ великою повагою і виrozumіlostю. Давнішніми роками університетська молодіжь мала на вишукано користнихъ для неї умовляхъ вступити до „Руской Бесіди“ у Львові; зъ-поміжъ молодіжці вибрано одного представника до виділу „Прогресу“; молодіжці призначено звичайно голосувати при всякихъ народнихъ обходахъ і маніфестаціяхъ. Чогось подібного, о скільки знаємо, нема нині у Польщі зб'їть у нашихъ москвофілів.

Все жь таки — а може навіть якъ-разъ черезъ те — денне, якъ пр. у москвофілів, молодіжь иде завжди зб'їть старшими і за старшими [взагалі признати се треба, що москвофіли при всіхъ своїхъ величезнихъ хибахъ справді вміють вимовувати можуть своєю солідарністю], а у насъ стало зб'їть якогось часу противно.

Нашої молодіжці за мало того, щобъ йти побіжъ старшихъ, на рівні зъ ними; она — ще на шкільнихъ лавкахъ — рве ся до диктатури надъ старшими і надъ народомъ. Она уважає себе за владну чи навіть за єдину поступову і разумну верству въ руській суспільності; а хто бы не хотівъ піддавати ся їй проводові і волі, той — очевидно — ретроградъ.

Такъ о н і вчорашній день бувъ свідкомъ новихъ претензій. Старий поклали на лістѣ кандидатівъ до нового виділу „Прогресу“ одного академіка на члена виділу, а одного на заступника виділового. Сего було молодіжці за мало. Але се бы ще дрібниця. Молодіжь хотіла по-просту диктувати, кого старий мають зъ-поміжъ себе вибрати до виділу, а кого нї; а при виборі одного доголітного, би навіть найстаршого члена виділу, найбільше зб'їть справами товариства об-

знаючого, найбільше трудящого і заслуженого для „Прогресу“, а при тьмъ чоловічка, котрому кождий мусить признати і велике знання і свобідності, — отже при виборі д-ра Костя Левицького допустили ся молодіжці такого поведіння, котрого волимо не назвати такъ, якъ оно бы заслужувало. Предсідатель кілька разівъ просивъ, щобъ всь сїдали, бо внакше утруднений буде переглядъ висіду голосування; але всь просьбамъ і вб'ївамъ були даремні, — молодіжъ стояла, хочъ стількитъ було ажъ надто досить. Коли жь предсідатель ого-осивъ, що д-р Левицький вибраний очевидною більшістю голосівъ, зажадали нн. студенти контра протесту. Оказала ся тогді очевидна меншість голосівъ противъ кандидата. Але нн студенти не вдоволились тьмъ, а жадали обчислення голосівъ; а коли оденъ зъ учасниківъ збору вийшовъ на естраду і відтамъ начисливъ 22 голоси, зажадало поновного обчислення. Вийшовъ тогді на естраду оденъ зъ академіківъ і начисливъ 32 голоси; а хочъ і се число було такъ очевидно меншістю, зажадало ще разъ голосування — симъ разомъ за д-ромъ Левицькимъ. Предсідателемъ ходило вже не о оскончатинне висіду голосування, але о переконавня молодіжці, що єя голоси є въ меншості, отже вдоволившись і сему ще жадало. Ажъ коли по тьмъ голосуванні піднесло ся за д-ромъ Левицькимъ що найменше два разъ тільки руки, якъ було противъ него, тогді нн. студенти перестали на-конець перечати ся.

Прийшла на чергу справа зміни статута. Справа ся вже передъ двома роками була на порядку деннімъ загальнихъ зборівъ, але не полагоджено єя тогді для браку часу та велено одикати для єя полагодження надзвичайний загальний збори. Збори тї були опісля навіть оголошені, але виділъ зъ причинъ д'якихъ перешкодъ назадъ їх відкли-кавъ. Такимъ чиномъ справа ся прийшла, бо мусіла прийти на вчорашній загальний збори, — тьмъ більше що декотрі філії давно домагали ся єя полагодження. Врештѣ виділъ, виступаючи зъ проектомъ зміни статута, мавъ на увазѣ єдино добро товариства, а єму самому про себе нїчого на тьмъ не залежало, чи проектъ буде прийнятий зъ лими змі-

нами або і безъ зміни, чи може буде зъ цілості відкинений. Одного лише мавъ право жадати: щобъ справу обговорювано річчю, спокійно і н-парламентарно. Тимчасомъ посмівалась противъ виділу — зам'їтити треба, що 10 членівъ давнього виділу вибрано вже на ново і тьмъ симъ зб'їть то заявлено єму довір'ї! — отже посмівалась противъ виділу, нїчимъ неоправданій нападати позъ-то зб'їть длатого жадає зміни статута, бо хоче правити мовъ у турецькій на-шалику, х чє самовластно і самовольно орудувати майномъ товариства та розтрівувати єго, що в тьмъ цілі може допускатись шахрайствъ при виборахъ відпорушниківъ на збори і т. н. А оденъ зъ проводирівъ молодіжці, відкинувши єя нн соловенськитъ тої до зборівъ севіть, зажававъ ся навіть закинути виділові сїдому обдуриване селянъ. Такий спосібъ воловання не тільки що не гарний взагалі, а особливо зовсімъ незрозумілий въ тьмъ товаристві, якъ „Прогресу“, котре лунати лише сторонниківъ однихъ і тов самихъ ідей до праці для єдиного добра народа, бувъ симъ разомъ ще і зовсімъ не-побіжний, бо і такъ проєтована зміна статута не пайшла бы була потрібнихъ двоохъ третинъ голосівъ, особливо зъ уваги, що і багато старшихъ членівъ не мало охоты рішати такъ важку справу товариства, розширеного по цілості краю, на зборахъ, на котрихъ — якъ звичайно — крімъ зб'їть Львови близькихъ повітівъ дуже мало було членівъ зъ подальшихъ сторінъ.

Зам'їтна вибічка ще одна річч. Коли нововибраний при догнхъ і гучнихъ оплескахъ голова настававъ, щобъ в дискусію заховувано форми парламентарній і не позвалявъ обиджати противниківъ, молодіжъ демонстраційними оплесками звернула ся противъ того змагання. Коли жь о 8 годіні пішла полагоджена давнього порядку липшла ся тільки точка „несення членівъ“, приїзжі учасники домагали ся замкнення зборівъ; але „поступова молодіжь“ рада була собі еще дальше погуляти і, не допускаючи навіть до такого голосування, щобъ можна справді пров'їрити, чи більшість жадає замкнення зборівъ чи може меншість, домагала ся дальшого ведення наради безладнимъ крикомъ.

Середъ тького стану річч бачивъ ся голо-змушений зроби́ти ужитокъ зъ прислугуючого єму права і самъ замкнувъ збори, за-вляючи заравомъ, що складає почесний урядъ голови товариства, єму що-нио наданий.

Такъ то скомпромітувала наша „поступова молодіжь“, на велике огорченє старшихъ учасниківъ збору, повагу такого товариства, якъ „Прогресу“, а своімъ поведіннямъ дала найбільшій доказъ нагальної потреби зміни статута.

Бувало у насъ велико; і давнішні наша молодіжъ була неразъ вь олозиці до старшихъ, але до такої „поступовості“ таки она нїколи не доходила. Володимиръ Шаткеничъ, синъ Маркіана, будучи академікомъ, співавъ вь 60-ихъ рокахъ: „Въ насъ (молодихъ) є сила, Панове громадо! Но вь старихъ розумъ і добра порада“. У всякомъ разі „старі“ бодай дали вже докази, що були і остали ся Русинами, що робили і зроби́ли щось для Русі. А молоді, хочъ би і якъ „поступові“, тї докази доперва ще дати мають. Дай Боже, щобъ в'їзнили вь нинішнихъ „поступовихъ“ за рікъ, за два не зл'їть може у шкварулу, зб'їть навіть признаватись не буде до Русинівъ, або признаватись ся може до карабелівъ. Не дай се Боже! Але доси велико бувало...

Коли бачать ся подібне поведінє нашої „поступової молодіжці“, то справді можна бы зневірити ся о будучности народної сторони́ства і народу. Але вь Бозѣ надія! На щастє, за кілька лѣтъ сєєя молодіжъ вийде зъ шкільнихъ лавъ, вийде зъ житя і — о скільки котрий не схрунєть — стане нашою, бо старшою. Дай Боже, щобъ не страляса она зъ такою молодіжкою, якою она теперъ в'їзнить старшихъ, а будуча молодіжъ протвердила своїй молодечій жаръ противъ противниківъ народної справы, а не противъ єя найщирішихъ оборонцівъ!

Пасхальна сповідь.

Никола Задорожний бувъ собі гаждою, що якъ-такъ латає свою бѣду. Правда, тяжко єму се приходило. Бо хто такъ, якъ вінъ, має шестеро дрібнихъ дітей, той має де грошѣ подіти. А то бѣдацтво потребує прецінь убити ся, зб'їть. А де дачки, де драчки що щороку якійсь нові приходять! Тажъ на то все треба троха більше, якъ той одинъ моріть поля. Тожъ Никола помагавъ собі заробкомъ по далекихъ лѣсахъ. Цілий день працювавъ вінъ якъ чорний вѣл въ армі, а у вечеръ положивъ ся вь колодѣ, закутивъ люльку, отъ і забула ся бѣда. Бувало неразъ всь робітники, товаришѣ тяжко працю, зб'їдує ся, помагають доколати ватри та і розповідать собі рбний пригоди, — тї вѣдомости заступали неписанимъ часописом. Лѣсъ ставъ уже другимъ домомъ, другимъ господарствомъ Николи. Що заробивъ, посилає вѣнъ жінцѣ до дому. Но чи затримали ся у Николихъ тї грошѣ довго?...

До всіхъ витратківъ причинивъ ся сего року ще і хвороба малого Юрка. Дѣло ся се передъ Благовѣщеннямъ. Бѣдацтво зб'їло і зсохло якъ та скошена цвітка вь городцї, а хто видѣвъ тї очі померлихъ, що їх дитина безпритомно заворачала, той хитавъ головою і казавъ собі вь духу: „Зъ того нїчо не буде, шкода заходу і кошту...“ Та бѣднати не аражала ся тьмъ і не тратила надѣв: запинала ся, розпинала ся, мовъ та ляміца, якляка підъ євangelіє, ходила до церкви воду святити, кілька разъ була зъ дитиною у лѣкаря, кілька разъ вь аптѣцѣ. Вибіци, ахъ! вибіци Панѣ Богѣ змидувавъ ся надъ нею: дитина, дорогій єи Юрко за-

чавъ зновъ ходити і бавити ся зъ другими дѣтьми...

II.

Панѣ-отче! чому то такъ весело, коли вь церквѣ заспівують „Христосъ воскресъ?“ — Бо Воскресєніє єсть найбільшимъ святомъ християнськимъ.

— Чи є на свѣті краєша вѣра якъ руска?

— Певно, що наше богослужєнє красне, бо єсно і для кожного зрозуміле.

Такъ розмалювавъ є одного разу підчасъ Великого посту зъ папамаремъ Василемъ по богослужєнню і сповіди пасхальної вь прилученнѣ до монархії селѣ. Вінъ сидѣвъ на ковчинѣ дерева, а я на лавѣ. Любо було на него вь тѣй хвилѣ дивити ся: вінъ легко задумавъ ся, а на лицѣ, на устахъ єго малювала ся якась така лагідність і погідність, солодкість і щасливість. Вь тьмъ настрою духа находять ся лише люди, що вьповняють своїй обовязокъ, зроби́ть комусь щось доброго і взагалі нїчого не мають на своѣй совѣсті.

Вь подібній настрою духа бувъ і я одного дня по Вознесєнію. До сего причинили ся певно весна, здровєлє, краса природи, скінчена робота вь полі. Но найбільше тїшила мене вь тѣй минутѣ пасхальна сповідь. Бєть се, можна сказати, найтяжшій камінь для священника сѣльського, а сего року вь моїй парохії всь до одного сповідали ся передъ Великоднемъ. Се жь лучає ся дуже рѣдко: завжди треба когось упоминати. Все-жъ таки мнѣ парохіяне чєсєи люди, що знають своїй обовязокъ.

Я взявъ до рукъ парохіяльнєй катальогъ. Тамъ були списані всь до сповіди обовязані „душѣ“. Коли хто зголошувавъ ся до сповіди, то я коло имени єго клавъ олов-

цємъ черту. І теперъ при кождьмъ имени картка за карткою красувала ся тї черти такъ, якъ на полі до ряду поставлені снопи або косарѣ. Нагло і затримавъ ся і зди-мувавъ ся: при однімъ имени не було черти! Бувъ се Никола Задорожний.

III.

Я бувъ дуже цікавий, що відповість менѣ Никола, коли я єго зацікавлено зъ причинъ заведєння сповіди пасхальною. Та вінъ все якось утїкавъ відъ мене. Вибіци „запавъ я Костюшка“ і приперъ єго до стѣни. Ми знайшли ся зъ собою зъ чотирь очі.

— Николе! — запитає я грізно, — чому ви доси не відірали пасхальної сповіди?

На тї слова почала ся вь душі Николи видима борба. Вже отворивъ уста, щобъ щось відповісти і зновъ замовкъ. Вибіци рішавъ ся і сказавъ неспіло:

— Бо-мѣ не вѣз пашки!

Вінъ засміявъ ся. Бѣлі єго зуби показались на верхѣ і лисє дивно відбивали відъ єго чорного довгого волоса. Смаглає лице єго зморщило ся, а очі ще дужше запали вь ямѣ...

Та менѣ не було до смѣху. Менѣ передъ очима стало кількоє єго дѣтей, що не мали сего року Великодя. По чѣмъ они будуть пам'ятати молодість?

Я порозумівъ усе. Хвороба малого Юрка витягла сєєю родину до остатка і они мусѣли сєй рікъ обходити ся бєзъ Великодя, а стыдъ амъ було передъ кимъ-небудь зъ тьмъ звѣрати ся. А розумъ хлопскій такъ рішавъ зъ доброй вѣри:

— Коли нема пашки, то нема і сповіди пасхальною.

Д. І. П. 1900.

Т. Богачевскій.

Лѣченє delirium tremens вприскуванємъ штучної сировици.

[Написавъ лѣкарь-Русинъ.]

Шіятка річч не нова. Запивають ся нині люди до „безобразія“, то правда; але і вь давнихъ „добрихъ часахъ“ пили несорбше. І все бувъ клопѣть зъ горілкою, чи зъ „благороднимъ“ виномъ, почивши відъ Нол ажъ до ввѣчного дня.

У Відні бачивъ я молодихъ, ледви 30-літніхъ єякрівъ вь домѣ божевѣльнихъ зъ причини delirium tremens, бачивъ 40-літніхъ єякрівъ ослѣпшихъ на вѣки вѣчній зъ причини запалєня і атрофії зоровихъ нервівъ — а всє зъ алкогольа! А вже кождий знає зъ житя, кілько то нещастя наконили вь своихъ родинахъ пияки! Они заведують своїй обовязки, свою родину, нищать своє майно, своє здровєлє — а вибіци гублять розумъ і впадають вь delirium tremens, а зъ нимъ вь домѣ варієтєвъ.

Для мене нема більше пригнетяючого вражѣня надъ вражѣнє дому божевѣльнихъ. Жадне тѣлесне терпѣнє не зрѣло ся такъ страшно вь мою душу, не роздавало мене такъ страшно своєю величиною, своимъ тягаромъ, якъ видѣ чоловічка, що переставъ бути чоловікомъ, homo sapiens, а ставъ ходячою бильною. Бо навіть звѣрина видає ся менѣ мудрою вь порівнянню зъ душевно хоримъ: она має инстинктъ захованя самон себе, а у божевѣльного нема и того. Та страшно і погадати! черезъ свою власну вину, граючи ся зъ огнемъ, може кождий зъ насъ попасти вь ту безодню морального горя при помочи такъ щоденнихъ річєй, якъ „невинне“ пиво, або „чортівська“ горілка, або „благородне“ вино.

Але воно такъ є і зъ тьмъ треба чиститись. І коли вже розбѣ ся і переставъ

Діяльність товариства „Просвіты“ в часі від 1 січня 1898 до 31 грудня 1899.

(Далше)

В році 1898 приступило до „Просвіты“ 1137 нових звичайних членів, а в році 1899 прибуло 944 звичайних членів. Разом в році 1898 і 1899 вписалося до товариства „Просвіты“ 2081 нових членів звичайних.

Для порівняння наводимо справоздані дані за останні десятиліття:

В р. 1890 прибуло 770 нових членів	
„ „ 1891 „ 841 „ „	
„ „ 1892 „ 628 „ „	
„ „ 1893 „ 505 „ „	
„ „ 1894 „ 573 „ „	
„ „ 1895 „ 572 „ „	
„ „ 1896 „ 896 „ „	
„ „ 1897 „ 1333 „ „	
„ „ 1898 „ 1137 „ „	
„ „ 1899 „ 944 „ „	

Загальне число членів товариства „Просвіты“ від часу її закладки по кінці 1899 р. виносить 12.026.

Почесних членів має товариство „Просвіта“ 22.

Число членів, котрим правильно виставлено книжечки в двох останніх роках, було около 6.500.

Зь повнішого збавлення оказується, що в порівнянні до попереднього року 1897-ого прирост членів зменшився в порівнянні зь двома роками, хоча внаслідок значно більший, як в роках давніших. Ся справа має зв'язок зь цілим національним рухом галицьких Русинів, а також зь заведенням фонетично правопису в книжечках „Просвіты“ в двох останніх роках, котрі дали давнім противникам нашого товариства серед Русинів нагоду до дуже завзятих і негідних нападів і агітацій. Але як вже й тепер наш народ не дає ся звести та остави ся вірним „Просвіті“, так щоразь більше — именно також завдяки нашому товариству — зростаюча свідомість серед народу робить его також щоразь менше приступним для подбихих агітацій, а число членів „Просвіты“ росте чим разь більше (в січні с. р. прибуло 281 нових членів).

Стань всіх читальні „Просвіты“ в кінці року 1899 подано на прилученій до справозданя карті. Ся карту на відомості друкованих формулярів справозданя, розмалювали всім отвореним читальням „Просвіты“ в зважанні як найточнішого виконання. Як виказує карта, 531 читальня виконували ті справозданя і відомості їх надає. Прочі 180 улягли здале ся вродженій рускій байдужности і не відповіли на взивання. Тих 180 читальні за страчений уважати не можна, бо зь них жерель головний виділяти знає, що багато зь них розвиває ся добре, а деякі, пр. в повітках стрийським, перемиським і інших, навіть дуже добре. Врешті, як знаємо, кільки читальні прислало свои справозданя вже по видрукованню згаданого повнішого карт.

Зь виказу, владженого отес першій разь головним виділом „Просвіты“, довідуюмо ся багато дуже цікавих річей. Оттак пр. наслідком агітацій против товариства перейшло 5 читальні „Просвіты“ на читальні,

самостійні чи то т. зв. общества Качковського. В 331 читальнях проводять священники, а зь читальні тих розвиває ся 107 добре, 189 правильно, 36 слабо; зь 200 читальніх проводять селяне, а зь них 33 розвиває ся добре 150 правильно, 17 слабо. Крайниці в читальнях 258, как позичкових і шадничих 138, шпихльових 112; власну хату має 71 читальня. Членів у всіх читальнях, котрі подавали справозданя, в загальному 31.675, між ними жінок лише 2.734.

Хронологічний зрост читальні „Просвіты“ від 18-ого в ст. серпня 1891 р. коли убитим в житті новий статут товариства „Просвіты“ показує ся так:

В році 1891 влож. 5 читальні „Просвіты“	
„ 1892 „ 42 „ „	
„ 1893 „ 43 „ „	
„ 1894 „ 50 „ „	
„ 1895 „ 93 „ „	
„ 1896 „ 109 „ „	
„ 1897 „ 180 „ „	
„ 1898 „ 182 „ „	
„ 1899 „ 112 „ „	
Разом 816	

Читальні „Просвіты“ розвивають ся правильно, а загальний їх стан в добрий. Причиною упадку 27 читальні був по більшій часті брак доброго проводу.

Матеріально помагають нашим читальням і інституціям інституції економічні, як крамниці, каси, шпихльові. Крім сего зь кількох випадків причинили ся дуже до піднесення читальні економічній спільки, як зь хосном заложено в кількох громадах, пр.: в Підбечарах повіта товмачського, в Оривці повіта скалатського для справозданя вільних товарів, в Хирів повіта старосамборського для ривання худоби і продажі м'яса, в Вашатичах повіта перемиського спільку молочарську для продуктів молочних. Читальні „Просвіты“ в Дібшуві повіта бережанського зь хосном уживала спільку машин до сїяння конюшини, котру закупив для неї головний виділ товариства і вивез на дошу сїлату. Спільку хосновали в читальнях „Просвіты“ зь машин господарських, як молотильні, сїкарні і млинові, а також зь своих справозданях еще кілька читальні, пр. в Надбур'ї, Путятинцях і н.

В моральнім напрямі дуже корисно впливають на розвит читальні хоры і всякі вечірники, котрі особливо в останніх роках виказують справозданя дуже багато. Переважна част вечірниць відбула ся в честь незабутаго нашого Конзаря Тараса Шевченка. Ще сильніше оживляють читальні вистави театральні, виконувани силами самого селянства. Головна вага вечірниць і вистав театральних лежить в тім, що вони нашого зь природи немілого селянина роблять водважйшим в публичних виступах і дають можливість учини ся цінити власні таланти і спосібности. Нема вже майже повіта, в котрому не уряджувано бы таких людських вистав; а в деяких повітках, як гусятинським, борщівським, борщівським і інших, потворили ся наче трупи вандруючі, що по селах уладжують вистави театральні. Бажати лиш треба щоб наш літератур достарчили як найбільше добрих популярних творів драматичних.

В кількох читальнях „Просвіты“ у-

ладжувано вечірній школи для неграмотних, а в Хирів повіта старосамборського при читальні була школа для робіт жіночих, заложена заходами панни Павліни Гладіловичівної.

При кількох читальнях, як в Махнові повіта равського, Підбечарнах повіта борщівського, в мушан селянській. Для розвивання в читальнях уживано декуды томболей, круголіній, доміан, а в Скиплові повіта львівського навіть шахів.

Стан читальні „Просвіты“ в порівнянні до діяльності інших товариств а особливо „Колек галицьких“, що мають подібний обсяг діяльності та за поміччю великих субвенцій крамних хотіли розвинути свою діяльність і на руску част Галичини, в свідомий. І так пр. останні справозданя „Колек галицьких“ виказує, що на 1416 заложених „коллек“ мимо безпастанних зважань надбало всего 340 справоздань, а в них виказано 18.215 членів і 82 власних домів; крамниці „коллек“ виказує справозданя всего 498. Пригадати треба, що „Колка галицька“ розпочала свою діяльність еще в році 1882 бм, та що річний запомог зь фондів крамних для Колек враз зь популярними видавництвами такий: 8.200 зр. на крамниці, 8.000 зр. на видавництва, а крім сего в п'ятдесят тисяч зр. на фонд позичковий безпроцентовий.

На домаганні головного виділу товариства „Просвіты“ Виділ крамний ухвалою зь дня 20 лютого 1898 р. до ч. 37097 постановив, що читальні „Просвіты“ можуть за посередництва головного виділу товариства „Просвіты“ користати зь того фонду, який ухвалено в Сойні еще в році 1891 бм на безпроцентній позички для товариств промислових. До кінця року 1899 одержало безпроцентову позичку зь того фонду 7 читальні „Просвіты“, а то:

в Скиплові (нов. львівського)	400 зр.
Колоколіві (нов. ротатинського)	300 „
Немиріві (нов. равського)	300 „
Угорці (нов. ярославського)	300 „
Хотині (нов. калуського)	300 „
Хмелівці (нов. рудецького)	300 „
Рудіві (нов. львівського)	300 „

Сплата наступає ратами піврічними. Як надокладний друкований пояснення зь справ одержана безпроцентових позичок на жадані подати канцелярії товариства „Просвіты“. Крім згаданих читальні „Просвіты“ дотала еще зь Виділу крамного читальня „Просвіты“ в Вашатичах повіта перемиського трипроцентову позичку в квітці 400 зр., але зь фонду позичкового для піднесення промислу рільничого на заснованні спільки молочарської.

(Далше буде.)

Перегайд політичний.

В языковім проєкті для Чехії, котрий буде предложений угодовій конференції, знаходять ся точні, до подробиць сягаючі постанови в цілі в згладненні округів. Вислано именно округи, які мають на ново утворити ся і ті, в котрих складі мають поробити ся зміни. Говорить, що при тім повільно поділі, правительство в багатьох случаях не поставило собі за цілі чистого національного розгладненія і що пороблено багато зміни в працях установленні в 1890 році комісії для розгладненія. Що до вишнього урядового языка в чистоті німеччини округів знаходять ся в проєкті языкового закона постанови, що чеський подані мусять бути прийняті, але розправа над ними, відбуде ся по німеччині. Рішення має бути уложено по ч. ски. Але правительство ані не прийняло чеського проєкту, ані в дотичних повітках установити судів екстра статут, ані не заводять в тім цілі томячів. Проєкт закона подішає самими судьями, які спосіб мають вибрати собі ані зь сторонами порозуміти ся.

Угодова конференція значе свои наради в понеділок. Попередити ся конференція президію лівничі, в котрій возьмуть також участь делегати німеччини сторонництва на угодову конференцію. Один зь делегатів німечко-людового сторонництва, п. Шікер вложив під впливом п. Вольфа своїм мандатом делегата на конференцію. Він твердить, що послідній зарядження правительства против „Союза Нямців в Чехії“, котрого він є головою, не дозволяють ему брати участі в конференції зазначеної і складаючої правительствам. Німечкий сторонництва старають ся намовити Шікера, аби цофнув резолюцію.

На вчерашніх зборах мужав довір моравських Нямців, п. Гросс вичислює резерват про політичну ситуацію. По перегайд діяльності попередніх міністрів,

презентувать виводять, що супротив міністерства д-ра Кербера, треба захоувати становище холодної резерви. Оно може числится на наше поперте лише тоді, коли зь его діля побачимо, що оно дійсно не в вороже ані для Нямців, ані для держави. Ческо-німечке порозуміння, котрі теперішні правительство поставило собі за першу і найважнішу задачу, а без сумніву справою жити Австрії. Ми далекий від того, аби бажати собі пригноблення чеського народу або чеського языка, або аби унажити се за кошевце. Однак мусимо жадати, аби Чехи допасаували ся до механізму цілої держави, покинули ворожі для держави національній мрії і азборчі розгони, а замість того пошанували наш стан посідання, як ми готовий се зобити супротив Чехів. Виходить зь того заложени, можна думати о порозумінні. Під формальним виглядом треба бажати собі, аби всі сторонництва взяли участь в угодовій конференції. Велика шкода, що супротив сен акцій, радикальний сторонництва заховають ся відорно.

Угодові переговори треба вести твердо і щиро. Не укриваємо того перед собою, що надія корисного результату для Морави, в може ще менша, як для Чехії, але ми певно будемо старати ся зь уміркованою рішучестью боронити права нашого народу. Зробимо все, аби остаточно здобути горячо бажаний і для економічного розвитку вітчизни так кінцевий спокій.

В міністерстві вельзниць відбула ся під проводом міністра д-ра Вітенка конференція зь делегатами торговельних палат в Ліберці і у Відні і зь заступниками австрійських державних вельзниць. Предметом наради була проєб палати в Ліберці о удріненні тарифових анжених для угла, справозданого зь Угорщини до повнічно чеського промислового округу. Ухвалено поробити заходи о узысканні фрахтових рефакцій, від австро-угорських естацій, на підставі найдешевшої спеціальної тарифи австро-угорських державних залізниць. Обов'язуюча сила тих рефакцій не могла бы виключно бути обмежена на стації в окрузі ліберцької палати, але відносна бы ся до всіх естацій, положених на півночі в захід від Пардубиць. Ухвалено також звернути ся до заряду угорських вельзниць державних зь проєбю о признание аналогічних тарифових польг.

Ситуація в страйкових ревірах не змінилась. На робітничих зборах провідники намовляють до витривання в страйку. В Бруку, власти зафіксували діяльність місцевої групи союзу чеських усколопів, бо она впливала на страйковий рух. Против двох членів страйкового комітету в Рихнові, котрі відгрозжували ся робітникам противним страйкову, заряджено карне поступованя. Бушній міністер фінансів д-р Кайцль був вчора в Клядї, аби наочно переконати ся про розміри страйку. В найближніх днях мають чеські послы інтервеніювати правительство в справі алагоджена страйку.

З театру війни.

В новинних операціях наступить вдат ся довший застій, бодай до того часу, коли надбде до Аврії решта шестон і семи днів. Так, як нині ртчи стоять, Англія не спосібний до ніякого поважнішого акцій. В поголоєку, що Булер перейшов другий раз Тугелю і то зь трох місяців, навіть в Лондоні не вірять. Фаховий військовий круги переконані, що Булер унерухомилий на кілька тиждів. Ситуація Англіяцької між Колсбергом і Штрмбергом, також не змінилась. На полудне від Штрмбергу, сидять Гатакр зь 6.000 войками. Дорогу на півночі, заперли ему сильний відділ Бурів. На захід від Гатакра, а на полудне від оперуючого під Колсбергом Френча, заледла част шестон днів в силі 600 людей. Кони Гатакр і шеста дивізія не скрляють ся новими силами, не можуть думати про похід против Бурів, що обсадили гори коло Штрмбергу. Френч атакує в атаку Бурів під Колсбергом, але не годен вихати их зь позицій; жеде на поміч. Генерал Метуєн на захід, також пригвожденний до місця і не годен рушити ся — жеде на поміч.

В англійським таборі розійшла ся поголоєка про смерть Жубера. Именно Кафры оповідають, що Жубер погіб від гранату. Командант Мафінга доносить, що Бур хусяли цофнути позиції найбільших своих армат. Бур держать ся ще в двох сильних редутах, котрі Англіяць надбють ся анищити динамітом. Таймс доносить зь Чемберлі, що Бур роблять окопи азові ліній відвороту до Трансваля.

думати о собі, то его окружена старало ся зь давній-давна помагати ему, ратувати его і дбати. І трібували вже всякого! Давали средства успокоючі, щоби довести до спання бдних деліріків, котрі не могли замкнути ока ні вночі, ні в день, бо все мали діло то зь мышами, то зь щурами, що бігали по-під локко і по повалі; то знов всякі птиці, комахи, ліх сусідь або добрий приятель пересували ся поперед перебуваю уану хорих ах душ. Давано таким делірікам опіум і всякі витвори зь него, давано хлоральгідрат — а всего треба було дуже багато, щоби піяк заснув. Нераз зовсім не удає ся навіть надмірно великими скількостами тих ліків окупити бодай годиночку сну хорим. Також стрихніш давали зь подібним успіхом чи неуспіхом. Давали і дигіталіс [Digitalis purpurea — наперстянка], зь той гаді, що сей лік має силу над серцем і при єй помочи вижене трутку алькоголізму через нирки на лось та на дебри. Та і часом — здавалось — удає ся, а часом не удавало ся. А люде хотять кінце бдних терпів ратувати та гадають над дальшими ліками.

І от перед меншими недблями перейшла по всяких газетах встє, що найшли лік для піяків, і то дуже основний, не лише, щоби их ратувати в delirium tremens, але і наповнити их обридженям до алькоголю, що був до тепер их „на-

ном і господином“. А лік сей, мов на глум, не що нічого, як вода — та вода, котрої вони ціле своє житє не люблять, навіть зь чобот“. Штучна сировиця, уживана яко лік підчас наваду delirium tremens, складає ся зь чистон [дистильован] води і несповна 1% соли звичайно кухонної.

В 7 числі часопису La presse médicale зь 24-ого с. м. подібую встку доктора Млябрієга, що лічили зь успіхом деліріків випрокуванем соленой води, 1½ — 2 літри на день, так що хорі успокоювали ся очені дачки під впливом сего ліку. — коли, противно, опіум ще більше збурювало их, так що ним треба було накладати „кафтан“.

Колі готя встє справдити ся, то се буде велика благодать для окружени хорих піяків, котрих будемо могли сейчас успокоити, бо вода, славити Господа, у нас доволі, а і соль знайде ся в кожній хаті. А для піяків най се буде остерогою: свои дом не уйдуть! коли за здоровля не хотіли до доброго пити води, напоють ся єй в delirium tremens власну шкуру против свои воли — і такі переконують ся, що Греки не брешуть [як звичайно], кажучи, що „вода найліпша“.

МЫЛО

ВХОДНЫХ КРАСОТ

водичная с приятною пеною, надто поспѣва знамениту прикмету выбѣлюваня, вымываю юваня шкѣры и усуваня морщинъ — ЦѢНА 160 гол.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

Львовъ: власный складъ: ул. Свободы ч. 26, ул. Галицка ч. 11. Иванковъ: Сукопицъ ч. 20, Черновицъ: Ринковъ ч. 2, Перемишль: ул. Францисканска ч. 24.

Франца Вильгельма
антикаря въ **Neunkirchen**
(Niederösterreich)

ПРОЧИТАЮЧУ

ПЕРВАТУ

можно достати у всѣхъ антикахъ по 1 ар. а. и. за пачку. 4/4 8-8

КОПЕРНИКЪ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на планиціяхъ площа Галицка

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣкеры, лорнеты, бинокли, дальномеры, барометры, термометры, микроскопы, лупы, компасы, рейсфайлы, тѣсные мѣрныя, пионы, либелы, манометры и т. п. Уряджене дальнобѣе электрическихъ.

Всѣмъ направкамъ педагогическимъ съ искъ найдешевше. 48/5

КУХАРКА РУСКА

едина досконала книжка въ рускомъ языкѣ съ приписками варенья, обоямъ:

принимаетъ на ВСѢ СТРАВЫ МЯСНЫ, всѣмъ азамъ, мучной стравы, стравы русскы, отгородовины, невзвѣснныя, соусы, приправы, шницель, набуду; ради для господина конечно потребны и т. п.

Цѣна 70 кр.

Достати можно въ русской книгарни у Львовѣ

За присылкою переклада по почтой 76 кр. высылаетъ Франц НАРОДНА ДРУКАРНЯ СТ. МАЩЕНКОГО и СЮДЖИ у Львовѣ, ул. Коперника 9. 98 2-3

ПАСАЖЪ ГАВСУМАНА

I. ЛЬВОВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 раздѣл. преломленіе.)

Здѣсь съмѣтъ въ до побаченія:

Театръ войны въ полудневной Африкѣ.

Вступъ 10 кр. 69

Товарищество задатковъ

„ДОБРОБЫТЬ“

общество зарек. съ обмеж. порукою въ САНБОРЪ.

принимаетъ вклады щадниці на 5%, удѣляетъ позички гіпотечны, на займы до 10% и сексельны на 8%.

Одѣтъ удѣлъ 25 ар. сплата ратами.

Канцелярія Товарищества противъ лат. прхх. ко-стела.

420 13-7

ДИРЕКЦІЯ.

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр. до 15 окт. марокъ 200

1 нояб. до 31 марта м. 230—320 1 окт. до 31 янв. марокъ 180

* Плата доплата и выдѣлки визитъ въ и въ слѣд. скоростяхъ и выдѣлки визитовъ.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставраціи Пильзенской

въ Готели Французскій у Львовѣ

Смѣданя по варшавски.

Couvert, свѣданковѣ

зложено съ 4 данѣ

Горькая, Кулявскъ

и Кулявскъ

власного výroбу.

Въ четвергъ и недѣлю ежене по варшавски и Кулявскъ латоскый. Обѣды Couvert въ 7 данѣ по 1.10, а также въбѣды варшавскы въ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 3 данѣ 70 кр., въ пятницу рыба по жидовски, шинка на горѣ и въ гороховымъ пирѣ. Напои красны. Вина австрійскы, угорскы та заграницы.

Цишу съ въ высокымъ новажакымъ

Янъ Францшукъ Новаковский

99 2-10

Голландско-Американская линия

экспрессными пароходами развѣ два на тыждень въ Роттердаму до Нью-Йорку

Бюро для визитъ: Wien, I. Kellergasse 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. касса. II. касса. 59

1 апр. до 31 окт. м. 200—400* 1 апр.

Мы назвали плянь а взглядно акцію правительства д-ра Кербера що-до залагоды чешско-німецкїго спору хибнимъ зб станове-ка нїмшихъ интерє бнѣ д ржавнихъ, а додаймо тутъ такожъ зб становека интересовъ людности, — и мѣмо на се свои цѣлкомъ оправданїя аргументы. Передовѣсьмъ помыслимъ ся правительство, коли думає, що „вырѣшїемъ“ чешско-німецкого спору въ дорозѣ угоды воно справдѣ хочѣ бы на довѣий частъ усуне спѣръ той зб порядку днєвного; зб обов'язковъ угоды, т. є. черезъ взаимний концесїи выїти може въ найльнїшомъ разѣ лишь якась палїатива, мѣжѣ тымъ коли сабрѣ чешско-німецкїй може бути усуненый разѣ на шетелько рѣшучою операцію на основѣ національной автономїи обохъ народѣвъ. При компромїсѣ и палїативахъ муситъ зникнути ся мнѣн-це для політичєн *далїшихъ ставѣвъ*, а середъ такихъ обставинъ нєма сумнївъ, що за коль-ка лѣтъ змете єлия радикальнѣя молодѣ-Чехѣвъ такъ само, якъ колись молодѣ-Чехи змєли зб публичной трибуны старо-Чехѣвъ, и выдвїгнуъ ще вышє прапорѣ державной „*самостатности*“, заікверїюнуъ цѣлу угоду зб єи недѣлїямъ на округѣ, вѣжаючи сєй подѣлъ за нещастє для свого народу и за ибдогунєе средство якъ для розбїятї одної неподѣльной чешской територїи. Кромѣ того хибна єсть думка, немѣвъ бы мѣжѣ населєнємъ чешскимъ и нїмецкимъ дало ся перевести такє розгра-ниченє влїывѣвъ и властї, якъ мѣжѣ По-ляками и Нїмцїями; Нїмцї въ Галичинѣ не мають своихъ славійбїшихъ стїогранїч-ныхъ позицій и тому подѣлъ властї и у-мѣжѣ Нїмцїями и Поляками мала выгладѣ на поєбїтность, мѣжѣ тымъ коли Чехи и Нїмцї живуть єи переважаюбї частї своихъ територїй въ сумѣшѣ и длѣтѣго флюктуаціи людскѣ-сти и дальшїхъ конфліктѣ вїяками угодами не дадутъ ся тамъ усунути. Врѣштѣ — и се мо-же зб усею лавважїйшє — заснованєє са-мыхъ Чехѣвъ, Нїмцѣвъ и Полякѣвъ не дове-де ше до суцїкою зб державѣ, бо ишиї, зле-кожиженї державою народѣ не дадутъ сѣ чей-же якъ то вѣжуть, зѣбѣти зб какою, але будуть настоєвати усею силою на заснованїи

нахъ и поранили его, але вбѣзъ, упадаючи
покликавъ варты пѣдъ карабіны и выстрѣ-
ливъ на алярмъ. Канониръ Петро Голдаро-
вичъ бувъ на дворѣ, якъ ворехобини надбѣ-
гали та винулисъ на карабіны, але въ мѣтѣ-
мавъ уже багнетъ въ груди. Фіреръ Олексъ
Самборокъ вышшовъ саме тогдѣ на дворъ, а
побачивши нападъ, крикнувъ на шльдваха и
на варту, а самъ ухвативъ хоругвы, добувъ
шаблѣ и перебивъ собѣ дорогу до офіцирской

своих національних прав. Культура і цивілізація зовсім не веде до ослаблення одних народів на користь других, сильніших, але навпаки, вона несуча і виробуюча диференції, і тому алексожаний тепер народи як слабші — в дуже скором часі в рбнних исторяных краях придуть до рівної фактичної сили, як народи-верховоды, а тоді введи закони така сама важка і тринка боротьба, як в останній час між Чехами і Нмцями в Чехіа. А таку боротьбу усунути прийдє ся державі навіть тижше, ніж тепершній собір чехо-нмецкій, бо в одного боку поманені народи будуть мусѣли в своїм прикрім положенію ужити ще острѣйших средств, ніж прим. тепершній Чехіа, а в другого боку державі буде труднѣше втервеніювати і довести до супокою, ніж тепер супротив Чехів, бо тепер держава має для заспокоєня Чехів доміти опозицію нмцеах гегемонств, а опісля прийдє ся їй выступати против трѣх найсильнѣйших екоаіональных народів, або що найменше против Нмців и Поляків! Значить: не треба бавити ся надією немов-то угода чехо-нмецка, зааранжована тепершнім правительством, доведе до тривалого супокою в державі, бо противно, она в своїм результаті [poia bene, коли удасть ся!] мусить довести до ще лютьнших спорів и ще лютьншою боротьби!

Цѣтки зъ галицкогo школьництва.

[Письмо в краю.]

Послѣдними часами майже щодня приносять намъ ваші часописи вѣсти про кривды народу руского на поли школьництва. Сего лиха нагромадило ся вже стѣлько, що хочь бери та выданий особній дневникъ про ті кривды, и матеріалу певно не хибне! Уже те саме, що триміліоновий народъ, половина населєна краю не має спроможности розвивати ся культурно в своїм рѣдкѣмъ языкѣ, водповідно чисельности своєї; та що на Руси школы стоять пустками и служатъ лишь для годѣвъ павукѣвъ и пергачѣвъ, — вже те саме заповнило бы всѣ стѣнцѣ „вѣдь дошки до дошки“. А що-жъ доперва сама наука хочь-бы лишь по селахъ, в школахъ чисте рускихъ? — бо о школахъ нмцкихъ и гімназіяхъ вже й не гадуємо. Та не досить, що школы нашѣ зѣшли на простѣй атенціи для будженіа „духа народоваго“ [хоть и „бжуа глѣднѣго“], але послѣдними часами дѣтский власти етали собѣ бавити ся в „сѣлѣ бабу“ або просто в книжъ вѣ рускими громадами. На доказъ сего наводимо слѣдуючій фактъ в новоохрещеномъ повѣту старо самборского.

Громада Стрѣльбиць вже вѣдь кѣлькохъ лѣтъ добывая ся школы у себе, а хочь грошѣ асеккураціи за спалєну школу лежать вѣ насъ та хочь громадяне готови на всякій жертвы до поставленія новои школы, то все вѣнчить ся оно на томъ, що окружна рада школьна розпорядить або школу мурувати або двокаєсову ставити, або вѣдь разу двѣ

школы будувати, або новый пляцъ вышукати и т. д. да саро al fine, розпорядженія збѣтають розпорядженіямъ, а школы якъ не було такъ нема! Треба-жъ знати, що школа о снована тутъ еще около 1800 року и громада числитъ близько 1500 душъ населєни. Минувшого року постановлено вже було тутъ завести школу такъ звану вѣроисповѣдну при церквѣ, але що не можна було знати водповідного чоловіка, то деякі господарѣ рѣшили ся: одні дати свои дѣти до Старого-мѣста, а другі до Самбора. Тимчасомъ вѣ початкомъ фѣрій школьных повѣдомила школьна рада окружна громаду, що вѣ новымъ рокомъ школьнимъ приходять учитель, и дѣтского приказала выслати водповідный лѣкаль подѣ сѣлю школьну и мешкане для учителя, закимъ выбуде ся нову школу. При вѣдѣ фѣрій приѣхавъ до села самъ инспекторъ Заборнякъ, оглянувъ вынайденый лѣкаль, зновѣ одобравъ его и помыгъ навѣтъ згодити. Люде ажъ зрадѣли и всѣ, що мали выслати дѣти до Самбора чи Старого-мѣста, вже стримались и чекали на приѣздъ учителя. И дѣйстви заравъ по фѣріяхъ повѣдомила школьна рада окружна писемомъ през. дия 8. вересня 1899 ч. 954, що на Стрѣльбицѣ именовала учителемъ якогось Тадеуша Глозовского. Та толькѣ и слыху было й дыху про н. Тадеуша! Вѣ Стрѣльбицахъ вѣдѣ до нишнього дня навѣтъ не показавъ ся, а деякі вѣдѣ ажъ волосе рвуть собѣ вѣ головы, що не дали своихъ дѣтей до школы вѣ Самборѣ або Старомѣстѣ, бо дѣти зновѣ одиць рѣкъ дармо страпили.

Не менше цѣкавыи ось и сѣй фактъ: На Биличѣ долѣшній именовано учительскою якусь Букетиньску. Приѣхала до села 1-ого вересня, оглянула околицю, взяла пенсію з вересень и выѣхала собѣ для воддыху за урѣлопомъ по тяжкомъ трудѣ. По водѣздѣ вѣ вже и слыху о нѣй загинувъ бувъ. Ажъ ось при вѣдѣ листопада, по тримѣсячѣмъ водпочинку, зновѣ авѣзѣ себе вѣ Биличи и вѣдѣ дия 1. грудня 1899 р. розпочала науку. Звѣживши, що у насъ на Руси за-дѣя цѣлей политичныхъ мусить ся по рускихъ школахъ обходити и польскій языкъ [хоть була бы больша рація шабасъ святкувати], то на мѣсяцѣ грудень и сѣчень припаде для тои панѣ толькѣ половину дѣвъ учить. Цѣлаю теперъ: чи побѣдутъ нашѣ Бойки за одиць мѣсяць складувати, якъ зѣшли мыши Поеля, акими галицкими накурмавъ Кракувъ подзавелеского емока и котрый Лешекъ бѣлымъ а котрый чорнымъ, щобъ панѣ учительа могла вѣ катальскѣ пописати дѣтамъ постуны та и пописати ся передъ п. инспекторомъ вѣ разѣ передчасной вѣзитаціи.

Не лѣше дѣ ся и по нишнихъ селахъ. Вѣ многихъ громадахъ цѣлкомъ нема школѣ и навѣтъ ще не зорганізовавъ, вѣ вышнихъ зновѣ аправдѣ в школы зорганізованѣ и навѣтъ величай будинки помытавлявано, але вѣ нихъ заведено науку автоматичну, за передчасну для нашего народу. Неоднѣ хотѣвъ бы певно знати: що то е наука автоматична? То найбільше чудо у вынайденыхъ XIX столѣтъ, а вынаходникомъ его — славный Бѣццо. Наука автоматична водбуває ся вѣ той

способѣ, що люде вѣ послѣднего вытягають ся и ставлять величай будинкомъ, а дѣти потому толькѣ вѣ острахомъ спозирають на той будинкомъ и вѣ сѣй способѣ черезъ пошрани набирають освѣты. Наука таа и вѣзгядѣю чи естетомъ дуже практична. Инспекторъ при вѣзитаціи подивить ся толькѣ вѣ переѣздѣ, чи школа ще стоить, и задоволенъ дальше собѣ вѣдѣ, а красна рада школьна ядоволєна, що менше рѣгѣвъ голодашихъ и крикѣвъ на нуждену плату... Таку науку автоматичну заведено вѣ Головецку долѣшнѣмъ, и Волошиновѣ. Вѣ обохъ громадахъ вже больше нѣжъ десѣтъ лѣтъ, якъ школы побудовано, вже и грибѣ вѣзавъ ся до свои работы, до нишнього дня и пѣсь не гавкувъ у тыхъ школахъ! Стоять пустками не звати на що и по що. Тому нѣтъ лѣтъ хотѣли громадяне Стрѣльбиць купити школу вѣ Волошиновѣ и до себе перевезти, але вѣ Старомѣстѣ на се не поводиля, бо вказали, що и Волошинова безъ школы не може обѣйти ся. И страхѣ, що за той часъ научи и ся павукѣ и пергачѣ волошиневскі!

На закѣченъ поднести мусимо ще одну справу, котра чинить нове огизво вѣ лѣнцѣхъ кривдъ, що намъ екоаіонный нашъ народъ. Зъ рокомъ 1900 зѣйшла вѣ житѣ найновѣйша устава вѣ 1899 р. о водвышенію платѣвъ учителямъ сѣльскимъ. Вѣ повѣтъ старо-самборскѣмъ достали водвышеніе чотирѣ учителя — самъ Полякъ, Зъ Русинѣвъ не доставъ ані одиць, хотѣй нѣжъ и нмцѣ о много заслуженѣйшѣ и больше потребуеючѣ, нѣжъ другі три Полякѣ [кромѣ п. Спиродовича вѣ Старом Ронѣ], що водвышеніе достали. Тутъ звынаемо Русинѣвъ и вѣ другихъ повѣтъ, щобъ донесли, якъ у нихъ роздѣлено водвышеніе, нехай сѣбѣ знае, якъ намъ живе ся вѣ конституціи Австріи подѣ опѣкою лукавого брата...

Перегадѣ политичный.

Нинѣ пополудни розпочинають ся нарады у годѣвой конференціи. До чехскихъ делегатѣвъ выбранныхъ доперва вѣ субботу, д-ръ Керберъ выѣзавъ телеграфичный запроси. Такъ нмецкій, якъ и чехскій радикалы не приняли спѣвучастіа. Нмецкій радикалы тому, що передѣ законодательнымъ установленѣмъ нмецкого языка, яко державного — всякій конференціи суть безпредметной, чехскій, бо угода може бути выключена лишь на лѣ чехского державного права. На нарадѣ міністрѣвъ вѣ субботу, правительство порѣбило остаточный пригатовленія до конференціи. По инавураціи промовѣ д-ра Кербера будутъ полагодженѣ справы выбору преаіди и уложєне програмы працѣ. Вѣдѣтакъ конференція ухвалить для своихъ нарадѣ регуляиъ и переведе загальну дискусію надѣ предметамъ, що належать до вѣ компетенціи. Проектъ д-ра Енгля, абы напередѣ обговорено справы, котрі належать до компетенціи соймѣвъ, и вѣ нихъ насампередѣ ті, о котрыхъ можь припускати, що наступить агода — знаходить такѣмъ пошертѣ у нмецкихъ делегатѣвъ. Зъ

той причины собѣры пытанє школь меншости прийдѣ подѣ нараду доперва на одиць вѣ обѣдѣннхъ засѣданѣ, а проектъ языкового закона буде послѣднюю справѣю, надѣ котрою конференціи буде радѣти.

Чехскій делегаты вѣ Моравѣ будутъ домагати ся на конференціи змѣны выборѣмъ ординаціи до сойму, подѣлу рады школьной краевой и окремого закона для школѣ меншостей. Коли бы черезъ жадаи моравскихъ Чехѣвъ могли розбитѣ ся наряды моравской конференціи, делегаты вѣ Чехіи заявлять, що солидаризують ся вѣ чехскими делегатами вѣ Моравѣ и на томъ може такѣмъ розбитѣ ся чехска конференціи. Такъ само поступить и Нмцѣ, такъ, що угода не буде возможна, если на обохъ конференціяхъ не прийдѣ до порозумѣня.

Управѣ староческого сторонництва позволила д-рови Затцѣ взяти участь вѣ угодовѣй конференціи, але не дано ему повновасти вѣступувати на конференціи староческого сторонництва, бо оно не одержало запросѣвъ на конференцію. Чехо-католическое сторонничество на Моравѣ, ухвалило выслати делегатѣвъ на угодову конференцію, однакъ участь вѣ конференціи зрѣбити завысимою вѣдѣ услѣви, абы на конференціи порушитѣ языкову справу на Шлезку и абы правительство дало запорукѣ, що такѣмъ вѣ полудневыхъ провинціяхъ полагодать языкову справу вѣ справедливый способѣ.

Колѣія молодоческихъ послѣвъ до сойму и до рады державной водбула вѣ субботу зборѣ подѣ проводѣмъ д-ра Скарды. Вѣ зборахъ вѣзало участь 83 послѣвъ, а 12 выирадало свою испреуѣбѣсть. Справовданє вѣ имени выконуючого комітету мавъ д-ръ Енгель. По 7-годинной нарадѣ принято всѣма голосами противъ 12, слѣдуючѣ ухвалѣ: 1) Пренати запросѣны до участвѣ вѣ конференціяхъ, котрі треба уважати за пригатовлєны до евинтуальныхъ мериторичныхъ переговоровъ. 2) Зъ огляду на се, що делегаты сторонництва не мають повновасти вязати ся вѣ який небудѣ способѣ енимъ переговорами, обовязавъ ихъ змѣтъ предложити до апробаты покликаннымъ до того органамъ сторонництва.

На нарадѣ чехскихъ послѣвъ поднесено, що кривду, яку Чехамъ зрѣбило министерство Кларіею черезъ знесенє языковыхъ рознорадженѣ, что доси не усунєно. Сли угодовѣй конференціи мають дѣйстви довести до управильненія языковыхъ водвышенѣ вѣ Австріи, то водночасно повинѣй бути полагодженѣ языковѣй справы для Шлезка и всѣхъ нишнихъ коронныхъ краѣвъ, заселєныхъ больше, якъ одиць нацією.

Супротивъ донесєнѣ и комбінаціи, що рада державна буде скликана доперва по за кѣченю зачинающѣхъ ся нинѣ угодовыхъ конференціи, Sonn u. Montagsztg. доводѣе ся, що парламентъ зберѣ ся вже вѣ короткѣмъ часѣ, може навѣтъ за 10 до 12 дѣвъ и передовѣсѣтъ займе ся справѣю углерѣхъ стѣдѣкѣ вѣ Чехіи.

Чехскій послѣ потерпають вѣ пр чинѣ, що на случѣй безуспѣшности угодовыхъ конференціи, и если бы парламентъ показавъ ся неспособнымъ до акціи, такѣмъ соймѣ не будутъ скликаи. Супротивъ того сѣбѣчило бы ся на нѣчѣмъ чехскѣ *pium desiderium* перенєсенє точки тяжести внутрѣшной политики до чехского сойму.

До того самого днявѣка доносѣтъ вѣ Прагѣ, что пѣсла найновѣйшихъ поголосѣвъ дѣже имѣтѣрно вѣ интервенціи державной власти вѣ справѣ выбору бурмістра; яко дуже можливѣ рѣчы уважуютъ розвязанє рады громадской. Справы выбору бурмістра не полагоджено ані вѣ субботу, ані вѣчера. Подѣчасъ выбору, старо-Чехѣ Срѣбъ бувъ испреуѣтний, а Подліппы не голосувалѣ. Срѣбъ одержавъ 43, а Подліппы 41 голосѣвъ. Передѣ голосо-завѣвъ д-ръ Подліппы выголосивъ до рады промову, вѣ котрой заявивъ, що лишь политичный мотивъ спонукали его до новои кандидатуры, хочь пѣсля компромісу вѣ старо-Чехамъ, наслѣдникомъ Подліппного мавъ бути старо Чехѣ. Вѣдѣтакъ бесѣдникъ жалувалѣ ся на не лѣяльнє поступованє Старочехѣвъ и вычислявъ свои заслуги для мѣста. Вѣчерашнє голосованє, выпало такъ само якъ вѣ субботу. По голосованію водбули ся демонстраціи за и противъ Подліппного. Полиціи розбѣгала збѣговиско.

Намѣстникъ Чехіи мавъ заявити, що лишє такого бурмістра предложитѣ до цѣсарского затвержденія, котрый одержавъ бы що найменше 46 голосѣвъ. Зъ той причины старо-Чехѣ Срѣбъ, не маючи шанєвъ выбору, зрѣгнуувалѣ.

Страйкѣ вѣ остравско-карвиньскѣмъ ревѣрѣ трєває дальше вѣ цѣлѣй своѣй повнѣтѣ. Спокою нѣгде доси не заколочено. Нинѣ має бути для браку угля адержанный рухъ вѣ вѣтковѣныхъ фабрикахъ. Два тысячѣ работнѣкѣвъ, котрі вѣ томъ причинѣ стратѣтъ работу,

комнаты, вѣ-вѣдѣи вже офіцары выбѣгали и вразѣ вѣ нимъ, вѣ фельдфебелѣмъ Прухницкимъ и жовнѣромъ Пахтою етали водганати напастнѣкѣмъ шаблями. Решѣта жовнѣрѣвъ варты, що були заперѣтъ вѣ вахцирѣ, выдѣ-стали ся сѣлюю на двѣрѣ и кинулись на ворохобникѣвъ. Ворохобники теперъ зачали вѣтѣкати, збѣрании вѣ собою кѣльканацѣтъ карабѣнѣвъ. Жовнѣры Пахта, Марко и Бориско пустили ся за ними, збѣрали покиданѣй карабѣны и стрѣляли вѣ нихъ до утѣкѣвъ. Бориско загавѣвъ ся за ними до одной мѣло-чарѣи, де кѣлькахъ сховало ся, и вѣ помощію насѣвшѣхъ жандармѣвъ арештували ихъ. Передѣ склєпѣ збѣгѣла ся товпа людеи и етала обкѣдѣувати камѣнемъ Бориска и жандармѣвъ, але они скоро ю розбѣгали. Марко побѣгавъ за одицьмъ ворохобникомъ, що утѣкавъ вѣ двома карабѣнами, а коли догнавъ его, той кинувъ одиць карабѣнѣ и обернувшись, короткѣмъ вѣмѣриль ся багнетомъ другого карабѣна до Марка, щобъ его пробити. Марко вырванѣвъ карабѣнѣ Италіянцевѣ. Тогдѣ той вытѣгнувъ вѣ-за пазухи штѣлетѣ до Марка, та вѣ той хвилѣ ухвативъ ворохобника заду полиціантѣ и розбѣрѣвъ его. Тимъ ворохобникомъ бувъ старѣй, сивый чоловікъ. Вѣнъ передѣ судомъ збѣнавъ, що его и другихъ нанѣвъ до нападу на нмѣсь порядно одѣтый панѣ, зашпѣтивши ихъ по два ліры. Теперъ, казавъ, прийдѣсь за тую суму цѣну выѣйти на шибеницѣ.

Вѣ часѣ нападу на головну варту появивѣсь кушѣкѣ повстанцѣвъ по цѣлѣмъ мѣстѣ, и вѣ окликомъ: „Eviva l'Italia, Eviva l'Unione!“ водвагѣи вѣ нами Мадары и Поляки на цѣта-дека! розганѣлись до нападу на вартѣ и по-стеруники вѣйсковѣй, але де було кѣлькохъ во-

якѣвъ акуштѣ, не зажились приступити. Занѣпадали на улицѣхъ, по каварѣяхъ и гостини-цахъ на поодинокѣхъ офіцирѣвъ та жовнѣрѣвъ, скрыто пробѣвали штѣлетами а деякихъ и обрабували. Мѣжъ богато вишними попали подѣ штѣлетѣ ворохобникѣвъ жовнѣры перѣмьского полку Маццухеллі: Федѣръ Борєвъ, Андѣрѣй Бѣгуєвъ, Иванъ Вонєсовичъ, Михайло Кулєшко, Олександрѣ Терєшко, Иванъ Явор-скіи, Дмитро Макаѣа, Иванъ Сохъ, Иванъ Бѣдѣаръ, Гринъ Олѣхъ, Павло Зихъ, Иванъ Тихолѣнъ и поручникъ Троттеръ. Зъ тыхъ Павло Зихъ умерѣ вѣдѣ ранѣ, а поручникъ Троттеръ бувъ бы погѣбъ на мѣсцѣ, коли-бъ не надѣбшѣвъ бувъ фельдфебелъ Прухницкѣй вѣ патрулею и не выратувалъ уже безиратомъ лежачого. Прѣчѣй потерѣли тяжкѣй або леккѣй ранѣ.

Тутъ и тамъ почали ворохобники ставѣти барикады, но коли появило ся вѣйско и дало кѣлька выстрѣловъ, всѣ утѣкали. Почали такѣмъ вѣ двѣмъ бити, але и сему скоро перешкодѣло вѣйско зъ полицією. Члѣну участвѣ вѣ повстанію вѣзало не больше якъ кѣлька-сотѣ люда; загаль мешканцѣвъ поводиць ся байдужно, нмѣцями кидано камѣнемъ та де-кими нишнимъ на вѣйско. Але були и случѣи, що людыбѣтъ боронили нападєныхъ вѣякѣвъ и давали имъ вѣратунокъ. О семѣй годѣнѣ вѣчеромъ було вже по повстанію и вѣ мѣстѣ наставъ звычайный ладѣ. Ворохобники порѣзбѣгались и поховали ся, лишаючи на ули-цахъ штѣлетѣ, шаблѣ, нѣстолєги.

Такъ скоро и нужденно сѣбѣчила ся то-та мѣлянська революціи. Організаторамъ не повелѣєсь потягнути до участвѣ масы народу а тимъ менше частинѣ вѣйска. Не мали успѣ-ху нѣ манифєсты Маццѣного, нѣ універсалѣ

Кошута та запевненія, що за Мѣлянѣмъ по-стають другі мѣста Лѣмбардіи та що вѣ Піемонту и вѣ Швабцѣрии иде помѣчь.

Жертѣю повстанія було кѣльканацѣтъ убитыхъ або вѣдѣ ранѣ помершихъ и кѣлька-дєсѣтъ ранєныхъ вѣякѣвъ. Кѣлька повстан-цѣвъ погѣбло або було ранєныхъ, не званѣ, бо людыбѣтъ сирѣтувала ихъ заравъ и кыр-вала. Подѣчасъ ворохобѣи арештовано шѣстѣ-дєсѣтъ людеи, а побѣйше ще кѣлькасотѣ. Зъ тыхъ покарано кѣтъканацѣтъ смєртію, а кѣлька-сотѣ довѣлѣтѣною вѣзаницѣю. Зъ провѣдѣн-кѣвъ не удало ся властѣмъ ані одного при-хопѣти або выкрити; они вѣвѣзавъ шукали безпечности за границѣю. Вѣ Лѣмбардіи и Венеціи заведено станѣ облоги, а звысєно его при нагодѣ вѣвѣчѣи цѣсаря Францѣ-Иосѣфа дия 1 мая 1854 р.

Маццѣни и Кошутѣ чули ся тою неудачѣю екомпромітованными, и Кошутѣ справе-дливо докорѣвъ вѣ часописѣхъ Маццѣному, що вѣнъ не водѣготовивъ належѣю загальномъ революціи, а спонукавъ передчасно мѣсєдєвъ выбухъ, котрый толькѣ пошкодѣвъ справѣ...

Нѣкъ сєсѣ истѣрична згадка докazuje, на-вѣтъ при такѣй дѣбѣной заверуѣ не обѣйшло ся безъ проливу рускою кровѣ, котрой стѣль-ко попало на побѣвѣнцахъ австрѣйскихъ. Пшыла руска кровъ вѣ интересѣ Европы, Польщѣ, Москѣмъ, Австрѣи. Остатанѣй разъ по-пылила, якъ вѣдомо, вѣ часѣ выборовъ 1897 року — навѣтъ вѣ интересѣ политики Бадє-ного — грубо шкодѣно для Австріи...

Лєжко.

Зб. прокурант Інституту Східно-північного 1942, 22:14:02, Іосифа Давидовича

решты Чехів. Просити також президента кабінету, аби зміст того листа подав до відомості конференції.

Міжж молоді-Чехами а чеськими феодалами прийшло вчера до конфлікту. Загальну увагу звернуло на себе факт, що п. Енгельс аложив свою декларацію на угодових конференціях лише в імені „представителів людських сторонниць чеських“, хоч перед полуднем того самого дня всі чеські делегати об'їздили радили надь декларацією. Тепер показує ся, що представителі чеської більшості посвідчили не агодили ся на декларацію Енгеля а не хотіли аї підписати.

Politik пояснює справу так, що феодалы не хотіли підписати декларації Енгеля лише з чистого формальних причин. Тимчасом Narodni Listy найвиразніше тверджують, що конфлікт вибухнув. Молодоческий орган пише: Прикра се річ, що між представителями чеських людських партій, а заступниками шляхты прийшло до конфлікту, а вже просто пригноблюче а се, що вчора вступила нарада чеських заступників закбичила ся роздвоєнням. Лишаємо се розваж консервативной шляхты а най она добре застановить ся надь сими, що шкода випливаюча з такого сепаратизму, трапляє остаточно не нас, але виключно аї саму. Нинішній змагання а духу часу не такі, аби шляхта могла стояти по-за народом а аби шляхта могла аїти противь народу.

Конфлікту міжж молоді-Чехами а чеською шляхтою, німецькі делегати не транкують дуже поважно. Припускають, що шляхта лише з формальних причин не підписала декларація п. Енгеля, але мериторично годить ся на неї. П. Кастань конферував вчера з Кербером, котрий випитував ся о успішности пануючим в широких кругах чеського населення супротивь угодових конференцій. П. Кастань відповів, що більшость була противь обслування конференцій. Кербер впевнював Кастаня, що він приязно усолоблений для Чехів а готовь пошрати их культурний а економічний інтереси, хоч бы делегати занадї супротивь правительства водпоріє становили.

Діяльність товариства „Просвіты“ в часі від 1 січня 1898 до 31 грудня 1899.

(Дальше)

Як попередніми роками, так і в роках 1898 а 1899 уряджувало тов. „Просвіта“ разом з тов. „Львівський Боян“ концерт в роковини смерті Тараса Шевченка.

Крім тих концертів впроваджено в році 1899 новість: людські концерти з складами, з котрих першій устроено дня 14. мая в пам'ять Тараса Шевченка, а другий дня 18. грудня, сполучений з науковими демонстраціями скупіткою.

Ті людські концерти мають спеціально у Львові велике значіння, бо доводять до на-

родної свідомості найширш верстам львівського населення, котре, захоплене добірними програмами та надзвичайно низькими цінами вступу, громадно горне ся до великої саль „Народного Дому“, щоб почути рідне слово а свою пісню.

Крім того поробив головний виділ „Просвіты“ заходи коло видавання популярних відчитів для ужитку прелегентів з читальних „Просвіты“.

За почином а підмогою головного виділу „Просвіты“ має в короткім часі стати пам'ятник на могилі заслуженого руського ученого а члена „Просвіты“ бл. п. д-ра Юліана Целевича.

Бібліотека а музей товариства „Просвіты“ були відомкнені що дня крім неділі а в святі відь годинами 11. до 1. з полудне. В бібліотеці находить ся в 10 шафах 5.541 чисель книжок в 6.738 томах. Крім сего уміщена окремо ще в одній шафі чеська бібліотека бл. п. Франт. Ржегоржа. Польськими роками абільшилася бібліотека дуже цінними книжками, дарованими родиною бл. п. дозвольного голови товариства Омеляна Огоновського а п. Александромъ Бородаєм, вижнєромъ з Америки. Сей польський дарував товариству також дуже цінний скупіткою для практичнихь викладів, пригупних а зрозумілих для сільського народу. Музикалі в бібліотеці а 67 чисель в 89 томах.

Музей товариства уміщений в 1 шафі а 23 скляних скринках, нарочно на сю ціль зроблених. Крім сего в ньмі ще 16 старших образів, 4 старинні хрести, 3 урни, 1 бандура а 1 цимбали. Богато також в ньмі ще не оглянених добре старинних монет та церковних книг різного вида.

(Конець буде.)

Перегляд політичний.

Правовий департаментъ президін кабінетової ради буде так уряджений, що буде мот уділювати подрбні інформації в справі внутрішньої політики а державного заряду. Сесе заряджене буде заведене в той цілі, аби дивенникамъ безь огляду на их партійне становиско а безь впливу на их незалежну опінію давати інформації у всіхь напрямках, де може давати урядовий висновок про публичні справи, а аби се діяло ся безпосередно, найкоротшою дорогою а в автентичний спосіб. Управу правового департаменту віддано провізорично секретареві міністеріальної президін д-рови Форстерови. Дотепершнього провізоричного управителя департаменту, д-ра Кармінського, — увільнено на власне аго жадає.

В справі доносів польських дивенків про приготування до новихь виборів так, аби до 3 тиждів по розвазанню ради державної, мож було перевести нові вибори,

ардєнські дивенки пишуть, що ті доносення не мають найменшій підстави. Н. г. Прессе уважає просто за неможливу річ, аби в протязі трьох тиждів мож було виложити листи виборців, перевести рекламациіне поступоване, выставити а доручити дїятимаци, перевести вибори на виборців, а водтак вибрати самихь послав. В 1897 році, між розвазаннем ради державної а першими виборчими речницями було 43 днів, т. е. більше як 6 тиждів, а тоді власти також робили приготування до виборів коли парламент ще радив.

Положене в страйкових ревїрах має бути все одне. В Борнікє мало аголосити ся до праці 885 робітників. В Тшніні відбуло ся під проводомъ Ельверта засіданя делегатівь властителейь копалень а робітничихь стозаривень, на котрімъ президуючий у вступній промові запевнив, що правительство горячо бажає закінчення истнующихь а сумнихь відносин а звернув повну увагу на тепершні положеня. В першій тиждї марта буде скликана до Відня конференція інтересованихь сторін, в котрій возмуть також участь делегати правительства. На порядку деннімъ сїї конференції стане справа усталеня норм для скороченя дивенної праці в копальняхь угля, а справа поправы матеріального положеня робітників.

Заява.

Послїдні загальні Збори товариства „Просвіта“, опозиція проти предложеного проекту зміни статута витворили опінію, що академічна молодіж прийшла на Збори за-для демонстрації проти товариства „Просвіта“ а голови його, проф. Романчука. Осеуд сїї відбив ся передовім у статі „Дїла“ п. а. „Поступова“ молодіж? (Ч. 17) в супроводі традиційних инвентів, які систематично появляють ся у „Дїл-і“, коли де-не-будь молодіж розїдеться ся в гадках із старшим поколінням, — а знайшов сїї pendant у „Галичанні“. З огляду, що „Дїло“ мало на меті інформувати провінцію про вихід сїх загальних Зборів „Просвіты“ а з тим дискредитувати академічну молодіж в очах сїї провінції, — українська львівська академічна молодіж, університетська а технічна, на довірчїні зборі дня 4 н. ст. лютого одностайно сконстатувала, що:

- 1) академічна молодіж на загальних Зборах тов. „Просвіта“ не виступала проти товариства „Просвіта“ взагалі, а спеціально проти заслуженого голови того Товариства, проф. Романчука;
- 2) опозиція, яку вела академічна молодіж на Зборах, не сама, але й із якими старшими людьми, була викликана виключно реальними обставинами, себто проектом зміни статута, котрий то проект академічна молодіж уважала, уважа а уважатиме дуже шкідливим народному ділу;
- 3) резинація проф. Романчука з уряду голови тов. „Просвіта“ уважатиме ся наступом непорозуміння і справою дуже шкідливою для самого загально-народного Товариства;
- 4) певні схвалення на пункті парламентаризму, які провїли ся на сїх загальних зборах, не виходили лише від академічної молодіж, і що більше, противна сторона теж не без значної вини в тії справі.

бачивши сїї стежки, не хоче на неї не то ступити, а навіть подивитись [мають тому, що вона з початку в трохи трудна] та самі обійюючи протоптати буцїм якусь нину, нову, крутати ся частїйше всего по давно прохаженихь дорогахь або [рїдко] загонюють на мавовцї, водки нї в задь, нї на передь. А проти оригінальності а ж [нїхто розумний] не став, але нехай вона буде усе, а спеціально в оброблюванню народного матеріалу усе пуття, нехай має усе якусь ширшу, загальнішу основу а почу, свій принцип а систему, щоб з неї можна учитись а образуватись, як з Лисенка. Про сїю квестію оригінальності та індивідуальності дало-б ся в музиці богато говорити, але се не належить до рїч; тут скажу лише, що велика мнма оригінальність в оброблюванню артистичнім українського народного матеріалу безь знакомости з Лисенком, а що за тим иде, з основою української тоніки, а дуренімь самого себе, „циганерією“, регресом в літературі музики.

Що-до подробиць менше важнихь у збірці п. Галля, мушу ще зазначити, що не всі піснї у неї а на мїшаний хорь водповідні; так пр. піснї: „Ой в горах“, „Ой Морзе“, як усе піснї козацькі, историчні, бурлацькі, чумацькі, співать ся на Віранї виключно самими парубками та чоловіками а мають навіть свої признаки й характер в мелодії а складі, що надаєть ся лише до мужеского 2—3-голосного співу. [Сепрїзниц пр. береже доволі строго Лисенко]. Не подобаєть ся мені також трохи етакатова а строга ритміка, далі перериване назави першихь двохь періодівь піснї „Ой да мене“, котрим ритм повинен бути плавно і трохи збільшєше інтерпретований, як нинішні піснї українськихь того рода.

Вкінї вибрано чотирьохь відпоручників, котрим велено повише заяву подати до відомости проф. Романчука і просити його, щоб він ував назад свою резинацію.

Відпоручники були того самого дня у проф. Романчука, котрий прийняв сїю заяву а відволенем до відомости а сконстатував, що тепершні відносини академічної молодіж до тов. „Просвіта“ а до нього, як голови того ж товариства, не можуть бути більш перешкодою для дальшого його провуду в товаристві „Просвіта“.

Осей комунікат рішено на довірчїнім зборі дня 5 н. ст. лютого подати до загальної відомости а висказати при тім жал, що провінціональні Русини могли-б набрати хибного розуміння про сїї вступ академічної молодіж, даючи повну віру згаданій статі „Дїла“.

У Львові дня 5 н. ст. лютого 1900.

За львівську академічну молодіж:

Богдан Косевич, студ. прав.,
Михайло Крушельницький, студ. філос.,
Володимир Ста осольський, студ. прав.,
Ярослав Стефанович, студ. політехніки,
Стефан Томашівський, студ. філософії.

Загальні збори „Просвіты“.

(Докінченя.)

По рефераті д-ра Костя Левицького в імені Головного виділу о зміні статута „Просвіты“ почала ся бурлива дискусія надь тимъ проектомъ Головного виділу. Зб сторони опозиції посыпали ся докори, мов бы то намірено „товариство завести надь пропасть“ н. т. п.

Першій бесїдникъ противь зміни статута академічїї Микола Галуцькийськїй выказував статистично, що на підставі зміненого статута будуть мати рішачий голос на загальних зборах: 280 відпоручників членівь товариства, 176 відпоручників читальн „Просвіты“, 22 членівь почетнихь, 19 головь філій а 13 членівь Головного виділу, отже 456 вибранихь делегатівь а 54 „вирішувальн“, котрі то 54 „вирішувальн“ будуть на зборахь перегосовувати тамтихь 456 делегатівь з цього краю! Відтак казавь про читальн „Просвіты“, що аї не повинні мати більше правь відь звычайнихь членівь, бо одий а другї платять однаковий вклади членський, отже не належить допускати, аби що п'ять членівь „Просвіты“ вибирали одного делегата, а двадцять а п'ять членівь так само одного делегата на збори товариства. Дальше бесїдникъ поставивь реформу „Просвіты“ на рівні з Бадєнською реформою виборчою: вибори делегатівь на збори „Просвіты“ — то польські правибори, а будучий загальні збори „Просвіты“ — то польські сейми, середь котрого Головного виділу буде сидіти наче паша в пашалику турецькимъ, а ціла праця тридцятьїтня збїде на бездорожє. Вкінї запевняв, що в Слободській Матїци 70.000 членівь статують на загальних зборахь а рішають про справи товариства.

Другій бесїдникъ проф. Михайло Грушевський пострашивь селян, що як приймуть предложену виділомъ зміну статута, то се вже останній разь аї на зборахь, та радив, аби надь сєю справою застановила ся анікета а в порозумінню з новимъ виділомъ „Просвіты“, предложила зміну статута на другихь загальних зборахь.

Івань Ськорський, господарь з Бїлки, заявив, що селяне а читальн „Просвіты“ радо приймуть таку зміну статута, аби их відпоручники являли ся на заг. зборахь

Далі не знаю, чому п. Галль змінив такт цїлий (С), в якому пісня „Дїла в сїняхь стояла“ доси була писана а інтерпретована, на дві четвертьї, що ритмови а цілому характерови а подьлови мелодії не водповіднає.

Конець-кінцїв збірка „Ruskie pieśni ludowe“ п. Галля має вартість лише бібліографічну [для Полюків]. Хоч а якь відь славеній був у дивенникахь польськихь якь „prawdziwy jubiler, który z prostej i nie pięknującej ludowej pieśni potrafi wydobyć ukryty brylant i pokazać go we właściwej orgawie“, то слова ті супроти сего, що сказано выше, выдают ся мені пустою фразою безь значіння, бо правдивої вартості в літературі музики вони зовсімь не мають; не то не подають нічого нового для нас, а противно, супроти пісень українськихь Лисенка, якь супроти його напрямку займають доволі регрессивне становиско. Сімь я нїякь не хочу аменшати слави звітного з дрбнїхь, не збавленихь оригінальності в деякому напрямі, гарно пліфованихь „кам'яничківь музичнихь“ польського композитора; але в сїмь случаю, річ ясна, п. Галль у чужому собі матеріалови не потрафивь аорієнтувати ся. Коли ж піснї Галля подобались, то се завдяки самому матеріалови пісенному у його збірці, що хоч а не зовсімь питомихь а сирій [в більшій часті] а не дуже характерний, та тому він а ближшій уху а пересїчному смакові галицьких публіки. Так само подобають ся в Галичині а думки Завадського, що до стійности літературної претенсії не мають.

Ст. Людкевич.

Головною хібою нашихь галицькихь гармонізаторівь українськихь пісень є надто великий та безастанний вплив италійско-німецької школи, вплив такь закорїнений в Галичині, що навіть людям, що змагають еманципуватись відь нього, та еманципація приходить трудно, а більшость піддаєть йому невольному. Шкідливость сього впливу проявляєть ся в гармонізації українськихь пісень головно в виді сильно розвиненого безпотрібного хроматизація у 4-голоснімь системі гармонічності, у живявню частыхь зменченихь септімовихь [а нинішні скомпікованихь] акордівь, а в богато нинішнихь признакахь противнихь згрунту духови а характерови української музики.

Тут водтак стає намь в пригоді советне перестудюванє системи гармонізації нисенка; хто сїи, такь скажу, школи гармонічної, противставленої подекуди [бодай у гармонії вокальній] школі италійско-німецької, не перейшовь се-б-то не перестудювавь советно, бодай „Збірниківь українськихь пісень“ Лисенка, — той нехай за гармонізацію народного українського матеріалу пісенного і не береть ся, бо його гармонізація хочь яка-б вона не була „цїкава“ та проворна, то вона, якь вибравь чужон намь почу а стресу музичнон, не дасть ся припорівнати до характеру української народної а замість експлатувати та сконсолїдувати у красній, артистичній формі характернихь пісень, поведе скорше до дегенероваия його, позбавить ихь властивого пульсу та темпераменту, зробить з нихь річч недожливий.

Вертаючи до пісень п. Галля а ихь гармонізації, скажу, що годь не признати йому вправы а техніки гармонізації; але гармонізація його а грїшать усюды всіми тими

хибами, які веде за собою система гармонічна школи західно-європейської, німецько-италійської, а про які я згадав выше. Вкажу тут лише на безпотрібну хроматизацію в 7 такт „Одала мене“, в 12 такт піснї „Чи причина“ в альті [такты рахую водь початку самихь пісень, не вчисляючи вступу фортепьянового], далі хроматизацію в 14 такт „Ой Морзе“ в тенорі; вкажу далі на численні зменчені септімові акорди [15 такт „Не люблю а“, де ажь просить ся (бодай для мене) теретовий „підголосок“ альту до мелодії сопрана а домінація В-dur; такти 5, 6—9, 10 піснї: „У сусїда хата біла“, такти 8, 20 піснї „Чайка“]; далі вкажу ще на скупий ходь в голосі, особливо середніхь [прим товчене на одній ноті в альті або в тенорі] та на шкідливий чотироголосний гармоні [stricte, ad iocum] у кожній піснї. Багато нинішнихь закидівь можна-б зробити ще гармонізації п. Галля [особливо що-до походівь в голосі та переходівь, не водповіднихь нашимь піснямь], але ихь за-для браку місця лишам на боцї.

Можє бути, що деякі вь зазначенихь та надутыхь прихильниківь індивідуалізму а „незалежного смаку“ в музиці накинє ся на мон уваги закидомъ, що я усе, що наше, „руске“ чи українське, хочу подати під диктаторатъ Лисенка [як бы то нинішні музиківь на світ не було], котрого погляди та система не конче мусять бути міродайні, а тому я, мовляв, стою на музичному становищі. Ну, я не знаю, хто стоить на музичному становищі: чи той, хто шукає новихь дорігь, та побачивши нову путню, свїжо протоптану доперва однимъ чоловікомъ стежку, що відкриває справді нові, доси незорані ані не засїяні землі, вибирає сєю стежку а ступає на неї, чи той, хто й не

„Провісники“ та тут висказували свої жаданні, а вони будуть вислати таких воднопоручників з інформаціями до загальних зборів. Бесіди закінчили, що хліборобів не треба боятися на зборах.

П. Олександр Барвський висказався за те, щоб до зміни статута не ставити як членів з цього краю. На те перше вони повинні бути з пропозицій виділені амбіції. [Славно! славно!] з боку опозиції.

О. Тит Войнаровський з Балинець висказував на прикладах непрактичності теперішніх загальних зборів „Провісники“, бо в них не можуть брати участі селяне з дальніх сторін, хоча гроші за дорогу жертвувати на читальню або на якийсь пожитковий ціль. Тому бесіди не мають селянства годяться на пропозицію зміни статута, та підносити, аби воднопоручника вибирала кожна громада, що має десять членів „Провісників“. [Опозиція не мовить.]

Характеристична була промова дальшого бесідника — проф. д-ра Олександра Колесен, який з патосом відносився до „братів селян“, що вони не розуміють, хто їх приятель, а хто ворог, вказуючи на Головного виділь товариства як на ворога, який хоче шкодити селянству. На це проф. Колесен та кричав, а головні п. Романчук перервав пану професорові, заявляючи, що не повинні, аби кожна небула сторона ампутовала другий якийсь нечесний пам'ятник. [Опозиція через кілька хвилин припинила проф. Колесен та кричав, а головні п. Романчук не давав говорити.] Коли троху стихло, тоді с. д-р Колесен піднесеним голосом казав даліше [повторяючи що кілька слів „брати-селяне“], що вони [опозиція] в розширенні прав селян і в свободному виборі, аби гроші не йшли марно (?), а Головного виділь „Провісників“ хоче селянство в права відібрати. Вінби д-р Колесен зазначив, що він помилявся, коли перед десяти роками поставив висок, аби загальні збори відбувалися у Львові; тепер уже хоче, аби збори відбувалися по року по краю.

Академік Євген Косевич [голова „Академічної Громади“] заявив, що присутні до закінчення попередніх бесідників повинні змінити статута, а не сказати нічого нового.

Дальший бесідник Михайло Губчак [урядник товариства „Провісників“] сказав, що Головного виділь зміни статута викинув „гріб“ для товариства та що по такій зміні загальні збори стануть „себорічними“, бо на них являть ся упрощені „з чимось“ зв'язками.

Ойбля проф. Володимир Шухевич з емоційним промовлянням на адресу опозиції, що з посеред неї виходять обидві слова та інсинуації замість предметних аргументів. Вже-ж Головного виділь товариства мусить мати важні аргументи, а зміну статута, коли це пропозиція, а сей виділь вибраний загальною волею зборів. [Опозиція перериває.] Дякую бесіднику іншої, аби справу передати новому виділу, вглядно комісії.

Вінби з огляду, що до голосу було записаних ще 13 бесідників, вибрано двох генеральних бесідників: учителя Івана Стронського „за“, а д-ра Володимира Охримовича „проти“.

П. Ів. Стронський, давши ся вибрати генер. бесідником „за“, говорив серед загальної емоції „проти“.

Д-р Вол. Охримович заявив ся за впровадження голосування через заступників на відставі повноважень та виводить, що при зміні статута заходять небезпечні агітації поробити „Провісники“ [з боку Качковського]; також протинув ся допущенню голови філії до Головного виділу товариства, бо тоді виділь товариства стане тяжким тілом; вінби казав кризую для загальних зборів, аби Головного виділь орудував майном товариства.

Референт д-р Костя Левицький іменем Головного виділу відповів на закиди опозиції, що він зовсім несправедливо був вибраний против самого Головного виділу, котрому особисто не належить і не може належати на пропозиції зміни статута, позаяк іде тут лише о добро товариства. З протинників пропозиції зміни статута — казав референт — тільки п. Галущинський представив якийсь бодр полярний закид предметний, а інші обмежили ся до пустих фраз, що змалювали до придняння собі прихильності у присутніх селян. Навіть і мовив, аби читальня „Провісників“ не дати заступництво на загальних зборах товариства, бо до кожної читальні „Провісників“ належить кількадесят або і більше селян, що становлять важний чинник в самій розвою просвітно-економічній, та тоді їх уважати на рівні з одним членом, що заплатив 1 ар. вкладки; читальні „Провісників“ мають свої інтереси особні і важні, тому належить їм признати відповідне заступництво. — Даліше не можна назвати „ірилістами“ ані почесних членів, ані філіальних голів, ані членів Головного виділу, бо вони виходять з вибору, як також не годить ся дати когось „праворами“, бо всі члени товариства мали б без посередньо вибирати воднопоручників на загальні збори. Не може бути правдою, аби 70.000 членів Слов'янської Матці явили ся на загальних зборах, та у нас з краю „кружки робітничі“ прийняли організацію через воднопоручників на загальні збори. — Головного виділу, яко найвища власть виконуюча в товаристві, мусить мати власть орудування цільним майном товариства, так, як він фактично вже в, бо годі скликати

вати часто загальні збори, і такі справи, як затагані позички, переведення конвертів або абияке грамоти, не раз не можуть ждати скликання загального збору, що в коштовне і вимагає багато заходу. Вирішувати члени Головного виділу, що з волі загально членів виді довгити лить безкористовно в кошеню трудити ся для добра товариства, не заслужили собі на підозрювання з боку тих, що нічим ще не заслужили ся для „Провісників“. Впровадження повноважень на загальні збори була б річ нерозумна, бо один член мав би прийти і з тисячою повноважень та тим же побити на зборах всіх присутніх членів. — Нерозумне і пусте є балакання, що на повноваження абияких „Провісників“ будуть против нас агітувати з боку Качковського, бо на наших зборах мають голос тільки наші члени. — Вінби псалник проф. Грушківського, звернений до присутніх селян, що вони останній раз тут зборили ся, як ухвалити пропозицію зміни статута, в баламученні і незгодній з правдою, бо по ухваленню зміни загальні члени мати право брати участь в загальних зборах: одні як воднопоручники членів з рішучим голосом, а другі як звичайні члени з голосом дорадчим. А що воднопоручники з повноважень будуть з свого права користати, на це досадно відповість ч. Іван Скорський [Тут підняли опозиційні такі крики, що треба було довше вийдати на спокій.] На кінці референт, відверши посуджене кияне проф. д-ром Ол. Колесеном, мав-би Головного виділу товариства бути ворогом селянства, — з огляду на настрої в загальних зборах заявив ся за те, аби зміни статута не рішати, але передати нововибраному виділу.

По доповіді в дуже пристрастив тій же сесії дискусії формальній, при чому обмінялись сі докори против председателя, який енергічно підлизував ладу і не позваляв бесідникам за далеко запускати ся, председателю заявив, що він збідно з поглядами, висказаними радником п. Долівичем і проф. Шухевичем, уважає, що Головного виділу занадто низько висесено, отже оголошує ся справу за закінчену. — Госп. Іван Скорський хотів же предположити іншу зміну статута, але председателю просив ся, щоб свої висесени передав Головному виділу.

Мали ще наступити, яко остатня точка дискусії, висесени членів, але що пора була вже позва, то залюбки члени товариства просили, щоб закінчити збори, аби вони могли відійти додому. Однак проф. Колесен заповів піднесеним голосом, що має ще кілька висесени, також кілька академіків стали один за другим оголошувати ся до ставлення висесени, який як казали, мусить бути кожен передискутований і ухвалений. Надармо просив о. Овчиневич, щоб ті справи, вже-ж не кончаті дуже швидко та важні, відложити до сліду члени зборів; значна частина поважних людей з Львова і з провінції, анекочена підвали на сих зборах, опустила сая а за те поназдоли ся там деякі нечлени. Селяне з зачудованієм і смутком приглядали ся прикрям сценам, оказуючи ся зовсім несприятливими для апіації нечлених ім людей против поважних ім мужів. Навіть, коли опозиція не хотіла навіть допустити до голосування над тим, чи збори мають бути закриті чи ні, не переставав безладний крик, голова оголошув, що з причини пізньої пори і домагаючи членів з провінції, як і з причини прикрого та дразливого настрою, який запанував, закінчаю збори, а щоб дати доказ, що робить се не в якийсь свій інтерес, то враз заявив, що складає почесний уряд голови товариства „Провісників“. Мимо того — казав, — що я на зборах отарав ся як найоб'єктивніше вести провід, однак части членів виступала нерівно прикря для мене способ против моїх заряджень, отже з того виджу, що я не маю вже у неї довіри. Я мав би бути головою тільки з волі загально, бо тільки тоді мав би силу і повагу, яку я вважаю потрібною до ведення справ товариства. Тим, що мені свої довіри задержали до кінця, дякую сердечно.

По тій, видко несподіваній заяві наступила глибока тишина. Опозиція була екстернована а всі розбігли ся в прикрям настрою.

Рух в руских товариствах.

Перше засідання нового виділу товариства „Провісників“ відбуло ся вчора, дня 6. с. м. З уваги, що голова товариства проф. Романчук, заміняючи в п'ятницю дня 2. с. м. загальні збори, бачив ся спонуканим зложити надану ему на тих зборах почесність, отворив вчорашнє засідання нового виділу найстарішій членом члени п. Гр. Врецьона і поспитав п. Романчука, чи не див би ся салонити, щоб взяти свою реєстрацію назад.

У відповіді на се запитане відчитав проф. Романчук надбавку вчора до редакції „Діла“ і ему редакцією ухвалено заяву університетської і політехнічної молодіжних рускої — заяву сю подамо сьогодні на яшій м'яці, — і заявив, що йому деяких не недостатків воліти з уваги на добро товариства і загальної справи рускої вдоволює ся сатисфакцією хоч і недостаточною і заявлює свою реєстрацію назад.

Д-р Борковський, навіваючи до відчитаного заяву, замітив, що не опозиція „з реальных причин“, а пристрастий, крайню

напастливий і ворожий тон опозиції викликав заколот на загальних зборах, тим більше соблазнаючи, що безпідставні напасти, підозрювання і посядження походили від сторони, котра визнає ті самі ідеї, що і сторона настановлена, — що походили від молодіж, хоч і патріотично, але нічим ще не заслуженою, а звернений були против людей, що-найменше зарівно патріотичних, а зарівно дозголітною своєю працею заслужених для руского народу. П. Борковський указав даліше, що відчитана заява молодіж мовчки поминає ся сторону „опозиції“, і заявив іменем тих членів виділу, котрі входили також в склад виділу уступившого, що они уважають дальшу свою працю у виділі товариства хоч може не за можливу, але у всякому разі за дуже утруднену, і длатого зривають ся своїм почестям.

Проф. Романчук з теплий промов просив своїх давніх товаришів з виділу, щоб з уваги на добро товариства і загальної справи схотіли поїти его сядом та, відкликавши свою отес зложену реєстрацію, поїрали его і даліше як досі своєю ревню працю.

Д-р Охримович, поїраючи просьбу проф. Романчука, жалував, що в вій, не визнавши ся на загальних зборах від разу в ситуації, причинив ся мимохоті до того, що дискусія прийняла невдалий тон. Вінби упевняв, що з його сторони не було найменшого злого пам'яру: а хоч не належить до академічної молодіж і від неї якого мандату не має, то мабуть не помилувати ся, коли упевнитися, що єн теж не ала воля а тільки молодецька загомоність пхнула туди, куди певно нікому з молодіж не бажало ся загнати. У всякому разі так добро товариства, як і поладане хилевого розладу між молодіжю а старшими патріотами вимагає, щоб не допускати до якого перерви ані провізорів в діяльності виділу.

В тій самій дусі промовляв ще д-р Франко, висказуючи свій здогад, що молодіж певно і тепер вже пізнає свою похибку і казав єн, хоч може молодецька амбіція не позваляє їй ще признати до неї отверто; а чим швидше пустити ся минуле з нешамати, тим більше буде для обох сторін і тим самим для загальної справи.

По короткій перерві засідання і по нараді членів виділу, котрі аложили були свою реєстрацію, директор Борковський заявив їх іменем, що з уваги на багате голови проф. Романчука, котрого раду і волю завжди високо ціняти, як і з уваги на промови і ради д-ра Охримовича і Франка беруть свою реєстрацію назад.

Потім уконституували ся виділу, обговоривши поперед задачі виділу і его теперішній сяди. Вибрано односторонно: заступником голови і адміністратором до „Провісників“ д-ра Костя Левицького; секретарем п. Бурачницького; касиром о. Темницького; контролером проф. Петра Огоновського; директором канцелярії п. Гр. Врецьону; редактором видавництва д-р Борковського; економом і бібліотекарем п. Пальківського; референтом для філії п. Левандовського; референтами для читальні д-ра Пачовського і о. Лежоговського.

Подаджене же ойбля кілька дрібніших справ і прийнято 47 нових членів та на тій закінчене засідання.

Дня 18 н. ст. с. р. відбули ся загальні збори гімнастичного товариства „Сокіл“. Голова товариства друг Нагорний отворив збори короткою промовою, з котрої підійє, що товариство в минулим році не розвивало ся як слід, а то зарівно через байдужість членів, через деконститування засідань старшини несприятливою поодиноким членів старшини, а найбільше через роздор в товаристві. Мимо того товариство не упало, як би були собі бажали вороги, не таки проявляло жити товариство, як се покаже справоздане справника. Вінби виразив надію, що нова старшина праверне дасть славу товариству та просив при виборах старшини вибирати тільки таких людей, що ревню займуть ся ділами товариства. — Відтак справоздане справника прийняли збори до відомості без дискусії, а над справозданем старшини визнавала ся ширша дискусія з справ припенію товариства до членів і інших осіб.

З усього справоздане виходило так, що лише частина старшини сповинала точно свої обов'язки, наслідком чого на висесено д. Безкорвайного ухвалили збори подіку і признали тим членам, висказуючи рівночасно своє невдоволення небажливими членам.

Результат виборів до старшин був такий: Головою обраний д. Василь Нагорний, першим заступником голови д. Осип Хлопецький і другим д. д-р Ясницький; з складу старшин виійшли: Григорій Врецьона, Дмитро Вайдович, Франц Тузак, Ярослав Війницький, Михайло Голейко, Онуфрій Пашак, д-р Теодосій Заяць, Юстин Ганкевич, Антон Хойнацький, Лазарь Паньків, Андрій Кіак, Алексій Ільчишин, Лев Кочеровський, Василь Шевчук, Осип Кузьмич, Андрій Коцко, Волод. Безкорвайний і Володимир Крижановський; на заступників: Іван Дукевич, Петро Фарина, Денис Кучик і Оселій Савицький; до контрольного комісії: Григорій Коломєць, Осип Моцяловський, Ілья Яремичевський. Настоятелими справ обраний: Дмитро Вайдович, Василь Безкорвайний і Ярослав Війницький.

По виборах приступлено до зміни статуту, в чім найважливішо була ухвала, що старшина має складати ся з голови,

двох заступників і десяти членів, разом з дванадцять членів, а не як дотепер з голови, двох заступників і вісьмнадцяти членів.

По висесені членів подікував голова зборів за участь в зборах і теплими словами вітав усіх, а головню нову старшину до ревню діяльності.

По зборах відбув ся комерс, де учасники збору при спільній забаві і звуках пісень обговорювали довго і всім справу товариства.

Ново-вибрана старшина збрала ся на засідання дня 1 лютого 1900 під проводом голови д. Нагорного і уконституувала ся так, що вибрано справником д. Осип Кузьмича а секретарем д. Вол. Крижановського; даліше вибрано: д. Вол. Безкорвайного господарем, д. Ярослав Війницького писарем а д. Лазарь Панькова книговодом. — Яко день засідання старшини визначено що другий четверг о 8 годині вечером. Прийнято 6 нових членів. Потім наступили висесени. Між ними ухвалено на висесені д. Безкорвайного, підперте д. Війницьким, щоб члени старшини обійнявши ся на засіданні платили на фонд товариства 10 сотників, а опускаючи засідання без оправданні 20 сотників.

В товаристві розпочало ся тепер правдиве життя. Вправи відбувають ся правдиво, а члени зяляють ся численно. Нехай отже кожний Русин з любов'ю співить до „Сокла“, найскрипть тамт свої сили, бо в сядом тій в дух кріпкий! Здорові! — О. К.

НОВИНКИ.

— Черновецький університет буде святкувати сего року дня 4 жовтня 25-літній ювілей свого встановлення.

— З Наукового Товариства імені Шевченка. Засідання секції природопізнано-лікарської відбуло ся дня 12 лютого н. ст. [в понеділок] о 6 годині вечером. Предмет розбору: Сим. Сидоряка: Студія анатомічна над взаїмним відношенням слухового і міхура плавного у риб шарановатих (Cyprinidae) і вюноватих (Cobitidae). — Справи бірючі.

— В Римі помер кардинал Якобіні, доктор філософії, прав і богослов'я. Покійник був досить поважним кандидатом на папський престол, а віднаваляв ся широким знаменем церковних старшинств. Прожив 73 роки.

— Кухонна соль, що продає ся до тепер в топках густо збитих, на будуче має поаявляти ся в торгівлі в іншій формі. Замість дотеперішніх топків будуть заведені коробочки різної величини, де буде містити ся мілкий порошок соли. Буде та вигода, що можна буде купити соли не лишень 11 кг, але і за 2, 3, 4 сотники, та не буде она забруджена руками перекупців, але чиста, гігієнічна; нехай знов буде така, що соль подорожів, бо до цни соли вчислати ся буде же вартість коробочок та кошти опаковання.

— Старий крейцар, хоч від 1 січня 1900 винят з обігу, находять ся ще в великій кількості особливо серед селян. Отже жди звали ся на промисел тими пустими крейцарями: від одних викупувають за безцни, а другі знов викупають їх при купівлі, аговорюючи, що крейцарі ще „ходять“. Відій селяне радять собі як можуть. І так з одних сел аложили на таку вкостель 145 однокрейцарів думуючи, що „на бже“ вони таки мають же вартість...

— Відважний злодій. На стації Дуббач шляху Станиславів-Львів вкрутив ся якийсь незнайний злодій поміж чекаючих тамт селян та зачав свої операції, витягаючи ім з кишені та з басага де хто що мав. Коли-ж одна операція ему кепко поведла ся і селяне помітили пташка, проворний злодій вискочив до побіду, що саме був рушив і поїхав. В час вїзду злодій утїкав перед кондуктором з куле до куле, аж остаточно скрив ся в клязеті. — Кондуктор замкнув за ним добре дверцята, думаючи що має пташка в клятці. Але смілий злодій спромів ся на ще один ршучій крок: перед стацією Галач, коли поїзд був в повній бігу, вискочив криві вбік і пропав.

— По наді сто лїт життя — се велика рідкість, особливо у наших селян, котрих нужда та гароване зганяють перед часом з світа. А однак — як доносить одна часопись — в селі Підістринах живе селянин Іван Томашівський, що має 105 лїт, і мимо такого пізнього віку цілком здоров та дужий, читає добре без окулярів і господарить на власну руку. Ще в 65 році життя оженив ся був з трети, однак і сеєн жінка не дає померла. Тепер пускають на него силітню, мов-то він хоче же раз женити ся з 30-літньою вдовою. Дай ему, Боже витримати!

— Нощастий пригоди на провінції. В Стрию на дорозі до тартаку братів Гредель впадо на перехідного робітника підбита тополя і убила его на місці. Поширив вість чотеро дітей без заосмотрення. Вна смерті робітника паде на агаданьх обдірмивах, котрі стягують тополі при дорогах, не завоюючи остерожности. Іван Шимків з Чорнобильців велких пов. густянівського збрив дна 21 січня дерева в тамошнім дїст, а підбита того хтось (?) стрїлів до него, Шимків помер 12 лютого дня, а за ним новинком зраджено слїдство.

Дрѣбні вѣсти. У Львовѣ прокинувъ ся черевній тафъ мѣжъ мешканцями улицъ: Сикотускоп, Личакѣвскоп, Цекарскоп, Ка-мирѣвскоп и Карной. — Зана артистка львѣвского театру Чаплинска выѣхала до Америки. — За ярославскій розрухъ въ черни 1898 р. засуджено оного въ Перемишл до датково трехъ ексцедентѣвъ, що утѣжили передъ голознымъ процесомъ, на 6 тиждѣвъ вѣзницѣ. — Въ Струсѣвъ застрѣлили ся два 3 с. м. вахмістръ драгоубъ Ведрѣ. — Въ Будапештѣ насильномъ силонъ мракъ обгинули ся два возы электричного трамвая; сорокъ людей « раненыхъ, зъ того два-нацѣтъ небезпечно. — Львѣвска полиція у-вѣзнила 12-лѣтнього Ивана Николаева сына торговельника омовѣвъ въ Черновецѣ, который укрывъ своему вѣтцѣви 140) ар. и вѣтѣвъ зъ тѣмъ до Львова. Найдено при вѣмъ майже цѣлу вкрадену кноту. — Галицкій ветеринаръ задумують скликати вѣче ветеринарѣвъ до Львова, чтобы нарядити надъ своими сахо-выми и становыми справами. — Въ Дебрѣцѣ-нѣ на Угорчанѣ померъ недавно хлопъ Ке-везѣ, що полишивъ 3 миліоны коронъ, а зъ того 700.000 кор. записавъ на добродѣйный цѣли. Справдѣ бѣлый кружъ! — Въ Буда-пештѣ померъ д-ръ Юліанъ Шварцъ, зѣвѣт-ный профессоръ исторіи на пещенскѣмъ уни-верситетѣ. — Въ Рамѣ захоронувъ на иждо-енцу кардиналъ Ледуковскій. — Намѣстникъ гр. Шиніевскій поверне до Львова 10 с. м. — Львѣвска полиція увѣзнила вчера вѣзистеля бюра Ивана Литвинского, который допускавъ ся равныхъ обманѣвъ на особахъ, що шу-кали за его посередничствомъ посады. — Скле помѣщикъ М. Гартъ въ селѣ Евр. Каца при ул. Казимирѣвской, высланный вчера на почту зъ кнотомъ 700 коронъ, пропавъ безъ вѣсти; зарѣжено за нимъ набоуку. — Па-нѣръ, що подорожѣвъ бувъ о 5%, має зновъ подорожѣти о 3%. Такожъ крохмальный сы-ропъ має такожъ подорожѣти о 2 короны на 100 клг.

Надѣслане.
Foulard-Seiden-Robe
fl. 8-40
und höher! — 14 Meter! — porto und zollfrei zuge-
sandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser
u. farbiger „Henneberg-Seide“ von 45 Kreuz. bis fl. 14/65
per Meter.
G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hof-)
Zürich. 53 (2)

Гуманне дѣло. Передъ ажижъ часомъ рѣши-
дѣланки прилежалъ вѣстку, що загаломъ знаний ванъ
радиши будувати Карла рыцаря Вессель въ
нагоды послѣднихъ рѣдкихъ свѣтъ сповѣдѣвъ не
даюче ся досмѣтъ офіцій дѣло правдою гуманно-
сти, убѣдуючи всѣхъ урядниковъ своимъ поспѣ-
сти Цикловъ, которъ закупавъ водъ грава Гарраха, въ
той цѣли, чтобы яний рѣдкимъ буди забезпеченъ на
случай передчасной смерти, або чтобы оны сами, ко-
ли доживуъ пензю, могли побирати большу
платню. Отже якъ доведуюмо ся тѣмъ убѣдоченъ,
довершено зъ стороны канцелярии канцелярии Ка-
рла рыцаря Вессель у Вѣднѣ въ генеральной ди-
рекции на Австрію у Вѣднѣ товѣрства убѣдоченъ
на жите „Нью-Йоркъ“.

Наука, штука и литература.
— Вѣдѣвского тиждѣвника „Die Zeit“ по-
явивъ ся 279-й зошитъ въ такмъ вѣмѣтомъ:
Massregeln, Männer und — Worte. Von K.
— Im Reiche der Maia. Vom italienischen De-
putierten Dr. Napoleone Colajanni. — Die na-
tionale Zukunft der Czechen und der böhmische
Ausgleich. Von Dr. Alfred Fischl. — Der
Achtstundentag im Kohlenbergbau. Von Prof. Dr.
Lujó Brentano. — Socialismus und Pessimis-
mus. Von Georg Simmel. — Das afrikanische
Problem. Von Dr. M. J. Bonn. — Neue deut-
sche Romane II. Von Jakob Wassermann.
— Japan. Von Richard Muther. — Die Wo-
che. — Bücher. — Revue der Revuen. — Die
Reise. Von Stephan Grossmann.

Передплату на сей тиждѣвникъ чвер-
рѣчно 3 ар. приймають почта, всѣ кнгаріи и
администрація: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Чи-
сла на показъ даромъ и оплатно.

Улицы Пикарса 3.
Знамените
ПИВО ПИЛЬЗНИКЪСКЕ
зъ бровару зѣвкового
ПИВО ВОЙНИЦКЕ
зъ бровару В-го Жигм. Йордана
до набути на склянки, фляшки, сифоны и бочки зъ
водѣставомъ до домѣвъ або на вѣдѣвничій дворець.
ГЕНЕРАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ГАЛИЧИНУ
Криштофъ Яновичъ.
Телефонъ ч. 410. 476 16-24
Улицы Пикарса 3.

Прага 7 лютого. Суаротивъ выбору д-ра
Срба бурмістромъ, молодоческій членъ рады
громадскій рѣшили не прийняти пѣвѣхъ пла-
тихъ мѣсецъ въ колѣѣи мѣсон репрезентація
отже анъ посады I-ого и II-ого вицебурмістра,
анъ становиска админістраторъ консумційныхъ
податковъ. Дальше ухвалено, абы всѣ молодоч-
ческій члены мѣского выдѣлу, выбранъ на
пѣдѣставѣ компромісу, зложили свои мандаты.

Вашингтонъ 7 лютого. Сенатъ ратифику-
вавъ ухвалы мировой конференціи въ Гаагѣ.
Парижъ 7 лютого. Матіи доносятъ, що по-
слѣдній вѣсти зъ Канру дуже зацікавували
урядъ заграничныхъ справъ. Дезоникъ ише,
що Нѣмеччина повинна въ власнѣмъ интересѣ
спѣдѣлата въ той справѣ зъ Францією и
Россією.

Лондонъ 7 лютого. Буры розпочали въ
незвычайно форсованъ способѣ бомбардованѣ
мѣста.

Переписка Редакції и Администраціи
Вн.: А. Са. въ Ко. За I. кварталъ вила-
чено досѣ 6 коронъ тожъ прийдѣ ще 2 коро-
ны. — М. Бе. въ Ду. До кѣнца червня прийдѣ
ще 40 сотикѣвъ. — Г. Ме. въ Га. а. Ру. Одер-
жано. — Хв. Чит. въ Бу. До кѣнца червня на-
лежитъ ся намъ ще 2 кор. 70 сот. — В. Ку.
въ Че. За мѣвудий рокъ прийдѣ ще 1 корона.
— В. Ра. въ Га. Тагъ. — А. Ве. въ Ва. За би-
жучій кварталъ ще 2 короны. — Хв. Чит. въ
Ро. До кѣнца лютого прийдѣ ще 40 сотикѣвъ.
— В. Го. въ Бе. Доручено. — В. Чех. въ Ди.
Прийдѣ ще 10 сотикѣвъ. — К. По. въ Жо. На-
лежитъ ся намъ ще 1 корона 20 сот. — Е. Га.
въ Пр. Ше 22 короны, о надѣслане которыхъ
просимо. — І. Жу. въ Ін. Теперь за сѣчень а
не за лютий. — В. Во. въ Ю. Теперь до кѣнца
1899. — В. По. въ Мл. Приходѣтъ мѣсячно 2
короны 70 сотикѣвъ. — П. Бу. въ Кр. Прийдѣ
ще 1 корона. — Т. Лу. въ Ка. До кѣнца марта
ще 3 короны 10 сотикѣвъ. — З. Гу. въ Ку. Ва-
шому бажаюмо не можемо вводити. — Хв. Кас.
въ Ро. До кѣнца сего року ще 14 коронъ — С.
Ви. въ Со. Теперь за сѣчень, а не за лютий.
— Г. Фе. въ Цѣ. Прийдѣ намъ до кѣнца люто-
го ще 4 короны. — Хв. Тов. Рѣд. въ Вв. Про-
симо прислати ще 40 сотикѣвъ. — Хв. Кас. въ
Ви. Прийдѣ за сей кварталъ ще 2 короны.
— Вн. 3. Са. въ Са. Прийдѣ по-кѣнцѣ червня ще
40 сотикѣвъ. — Вн. К. Ма. въ Шн. Належитъ
ся намъ ще 80 сотикѣвъ. — Н. Че. въ Ку.
Прийдѣ за лютий ще 40 сотикѣвъ. — С. Ле.
въ Бу. Не можемо. — С. Ма. въ Во. Одержали.
— Хв. Чит. въ Ка. Зѣ одержаныхъ грошей зѣ-
стало на лютий 40 сотикѣвъ. — Хв. Рес. въ Об.
Прийдѣ ще 60 сотикѣвъ. — І. Га. въ Ви. На I.
кварталъ вилачено досѣ 5 коронъ. — П. Ле.
въ Не. Прийдѣ до кѣнца лютого ще 80 соти-
кѣвъ. — П. Чу. въ По. Не можемо. — М. Се.
въ Те. За лютий ще 40 сотикѣвъ. — И. За. въ
Ро. До кѣнца кварталу ще 8 коронъ 40 соти-
кѣвъ. — В. Ст. въ Аб. Не можемо. — І. Ст. въ
Си. До кѣнца марта ще 3 кор. 20 сотикѣвъ.

Надѣслане.
АТЕЛЕ ДЕНТИСТИЧНЕ
Львѣвъ Гетьманська ч. 6
зложене зъ вѣлькихъ вѣдѣдѣвъ въ которыхъ выко-
ну-еи: вѣлькованіе, вѣдѣваніе зубѣвъ безъ боли
вѣдѣваніе штучныхъ зубѣвъ.
Для провинціи заведено тую выгоду, що надѣсланъ
почтою луженій, зломанъ и зъ д. штучныхъ зубѣвъ на-
правѣ ся и высылка вѣдѣвочного почтою. — Ателис
отворѣне черезъ цѣлый день.
№ 6-52 А-рѣ дентистъ Викторъ Янковскій.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на
плантаціяхъ площади Галицкой
поручае въ вѣлькихъ выборѣ ишо
цѣнахъ надѣдѣвѣхъ:
окуляры, цѣнокъ, лорнеты, бѣно-
кль, далекосмѣтъ, барометры, тер-
мометры, микроскопы, лѣны, ком-
пасы, райсѣйлы, таксы мѣричій,
пѣны, лѣбѣвъ, манометры и т. и.
Уряджене дѣвѣдѣвъ электричнхъ.
Всѣмъ направики поспѣдують ся якъ най-
скорше и надѣдѣвѣше.
4815

Ученик VI ої клася гімна-
зїи, глѣдає лекціи на
село. Адреса: М. О. Львів, ро-
сте restante. 106 2-3
КАЗКИ
БРЯНЧАНІНОВА
Перекладъ зъ російскої на нашу
мову
Любомир Селянський.
Ціна 15 кр.
Львів, 1899 р. Видало Р. Тов.
Педѣгогічне.

Quaker Oats
Всюды достане въ пачкахъ по 1 фунтови и по 1/2 фун-
та (зѣ приписомъ вареня).
Вѣдѣ лѣкарѣвъ знаютъ, що отравы зѣ вѣвса належать
до найлѣпшихъ въ усей поживы; въ сѣбѣ справѣ
нема двоухъ гадохъ. Але незвычайно важна в рѣчь,
якои ужинае ся отравы зѣ вѣвса,
коли лѣкаръ припише ви дитинѣ, хорому або не-
дужому. Отже коли о се ходитъ, то практична
господина може оминити всяку непевнѣсть и за-
побѣгти всякому розчарованію и всякой невдачѣ
коли зѣ довѣрамъ выбере Quaker Oats.
431 П.

Хто хоче 400 марокъ
подѣ гарантією мѣсячно, легко
честно безъ риска заробити?
Нѣхай поше адресъ зъ вѣль-
кою маркою по тѣ V 21 Ap-
pensen-Exped. K. F. Wojan
Lippsch-Lindenau. [Leipzig-
Lindenau] 446

Гармоніюмъ
до
науки сѣбѣву
дуже тревалон конструкціи
поручае
ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ
у Львовѣ. 94 6-1 2

Постѣль найлѣпше и най-
дешевше набувати
просто въ робѣтн коверъ и
матерацѣвъ **ЮСИФА ШУСТЕРА**,
Львѣвъ Коперника ч. 5.
398 9-340

СВОБОДА
письмо политичне, просвѣтне и
господарске для народа.
Выдае и за редакцію вѣдѣдѣвае:
Володим. Охримовичъ. — Редакторъ
просвѣтно-господарской части Ва-
силь Корель, учитель господарства
Цѣвѣрчина перѣдѣлата выносятся
зъ гр., на пошъ року 1 ар. Редакція и
администрація: Львѣвъ, улица Воина
Кривонога ч. 6.
Водѣ 1 (18) сѣчня 1899. выходѣтъ
у Львовѣ що четвергъ (на жѣсѣ
популярныхъ газетокъ „Батьківщина
и „Циталия“) тиждѣвно попу-
лярна газетка.

Климентій Федунь
переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. университету
поручае
свое переплетниче и галлантерійне заведење
у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366
Подоймае ся всѣхъ работъ, особливо переплету Службѣни-
ковъ, Евангелій, Молитвенниковъ, Библіотечныхъ книгъ Альбу-
мовъ, Матѣвъ, Дѣлѣвѣвъ и т. и. и. по уиѣрѣннхъ цѣнахъ.

Рѣкъ вѣснованя 1892
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“
перше и однокое руске товариство аскураціи, припо-
чене Вѣдѣ. Духовенству и всѣмъ вѣрнѣмъ Вѣрѣос. Митроп
и Преосв. Ев. Ординариатами всѣхъ трехъ епархій, обезпѣчае
будущин, уряджене домашнее, скотъ, господарскій инвѣрѣ,
вѣбже въ сѣрѣхъ и сѣдомъ, сѣно въ сѣгахъ и будинкахъ
противъ шибѣвъ огневыхъ.
Станъ фондѣвъ гаранційныхъ зѣ десѣтъ 31
грудня 1899 выносятся:
Фондъ резервовый 245.814 к. 52 с.
Резерва премій 148.480 „ „
Резерва спеціальна 1.684 „ 80 „ 486.145 к. 92 с.
Фондъ основный 72.000 „ „
Фондъ емеритальн. 18.166 „ 60 „
Таріемъ „Днѣстра“ дуже уиѣрѣзованъ, условия обезпе-
ченъ користи, а шкоды ліквидують ся безпѣрѣочно. До
кѣнца 1899 року выносятся выплатѣй шкоды 1,683.565 кор.
38 сот. Полѣмъ „Днѣстра“ приймае банкъ краснѣйшъ пѣмъ
поимѣчѣхъ вѣпотечныхъ.
На жите можна обезпечити ся черезъ „Днѣс-
теръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-
ковѣ, котре дае найкористѣйшій условия, представляе
своими значными фондами наибольшую гарантію, и ви-
дае полѣисъ и кѣнты въ рускомъ языкѣ.
Львѣвъ, Ринковъ ч. 10 (домъ „Просвѣтъ“).

Розкладъ вѣдѣвъ поѣздѣвъ зѣлѣзничныхъ важнѣй въдѣ 1 мая 1899.
пѣсѣа часу середно-европейского (пѣкѣйшого о 36 минутъ водѣ часу львѣвского.)

вѣсп. особ.	до Львова	пѣсп. особ.	зѣ Львова
приходѣтъ о		вѣхѣдѣтъ с	
Дѣнь			
6:10	Зѣ Черновецѣ, Ицканѣ, Станиславѣ	6:20	до Львѣвского, Пешту, Борыслава
6:50	„ Бруховичѣ водѣ 1/2 до 1 1/2.	6:15	„ Подѣвочскѣ, Одѣсы, Козовѣ, г. д.
7:10	„ Зѣмноводѣ	6:30	„ Ицканѣ, Букарѣшту, Радѣвѣцѣ
7:40	„ Яновѣ (гол. дворець)	6:30	„ Подѣвочскѣ зѣ Подѣвѣмъ
7:55	„ Львѣвского	8:30	„ Кракова, Любѣвѣ, Орлова, Вѣднѣ
7:44	„ Тернополи на Подѣвѣмъ	8:45	„ Вѣднѣ, Хирѣва, Стружа
8:05	„ „ гол. дворець	9:10	„ Скопѣлого, до Львѣвского 1/2 до 1 1/2.
8:15	„ Сокаль, Равѣ руско	9:25	„ Яновѣ
9	„ Кракова, Вѣднѣ, Орлова	9:35	„ Подѣвочскѣ зѣ гол. дѣвѣрѣ
11:15	„ Ярославѣ, Любѣвѣ	9:45	„ Ицканѣ, Сѣпѣва, Берѣгомету
11:55	„ Ицканѣ, Черновѣ, Станиславѣ	9:55	„ Подѣвочскѣ зѣ Подѣвѣмъ
1:01	„ Яновѣ на гол. дворець	10:10	„ Вѣднѣ, Равѣ, Любѣвѣ
1:40	„ Кракова, Вѣднѣ	12:50	„ Яновѣ 1/2 до 1 1/2 недѣлѣ и свѣтъ
1:50	„ Скопѣлого, Хирѣва, а зѣ Львѣвско- го водѣ 1/2 до 1 1/2.	1:55	„ Подѣвочскѣ зѣ гол. дѣвѣрѣ
2:20	„ Ицканѣ, Станиславѣ	2:15	„ Подѣвѣмъ
2:35	„ Подѣвочскѣ на Подѣвѣмъ	2:45	„ Бруховичѣ 1/2 до 1 1/2 недѣлѣ и свѣтъ
5:15	„ „ гол. дворець	2:55	„ Ицканѣ, Гусѣтина, Керѣвѣмѣ
5:40	„ „ Подѣвѣмъ	3:05	„ Кракова, Вѣднѣ, Хѣбѣвѣ
5:55	„ Сокаль	3:15	„ Стружа, Скопѣлого лишь 1/2 до 3/4.
Нѣчь			
12:30	Зѣ Скопѣлого, Калущѣ, Борыслава	3:20	„ Яновѣ, водѣ 1/2 до 3/4.
2:16	„ Черновецѣ, Букарѣшту	3:25	„ Зѣмновѣдѣ
3:05	„ Кракова, Вѣднѣ, Орлова	3:25	„ Ярославѣ
3:30	„ Подѣвочскѣ на Подѣвѣмъ		
3:40	„ „ гол. дворець	4:10	до Кракова, Вѣднѣ, Берѣлина
3:50	„ Кракова, Вѣднѣ, Самѣбора, Сѣнока	4:10	„ Ицканѣ, Констанціи, Букарѣшту
4:00	„ Хирѣва	4:50	„ Кракова, Хирѣва, Корѣсна
4:10	„ Ицканѣ, Подѣвѣсково, Козовѣ	5:50	„ Бруховичѣ водѣ 1/2 до 1 1/2.
4:20	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1 1/2, до 2 1/2, що дѣня а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	6:26	„ Ицканѣ, Радѣвѣцѣ, Кѣмпѣлюнгу
4:35	„ Бруховичѣ водѣ 1/2 до 3/4, а 1 1/2, до 1 1/2.	6:40	„ Кракова, Вѣднѣ, Берѣва, Варѣшѣ
4:50	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	7:00	„ а Орлова водѣ 1 1/2 до 1 1/2.
5:15	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	7:10	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ
5:30	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	7:20	„ Львѣвского, Мунѣка, Хирѣва
5:45	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	7:30	„ Сокаль, Равѣ руско
5:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	7:42	„ Тернополи зѣ гол. дѣвѣрѣ
6:10	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	7:47	„ Подѣвѣмъ
6:25	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	8:35	„ Яновѣ 1/2 до 3/4, 1900 включѣно
6:40	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	8:35	„ „ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ
6:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	9:11	„ Ицканѣ, Гусѣтина, Радѣвѣцѣ
7:10	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	9:25	„ Кракова, Вѣднѣ, Ионѣва
7:25	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	10:40	„ Подѣвочскѣ, Бродѣвъ г. дѣвѣрѣ
7:40	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	10:50	„ „
7:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	11:10	„ „
8:10	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ	11:32	„ „
8:25	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
8:40	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
8:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
9:10	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
9:25	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
9:40	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
9:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
10:10	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
10:25	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
10:40	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
10:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
11:10	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
11:25	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
11:40	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
11:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
12:10	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
12:25	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
12:40	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		
12:55	„ „ водѣ 1/2 до 1 1/2, а водѣ 1/2 до 1 1/2, недѣлю и свѣтъ		

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 8 годі ранку по полудні. Літературний додаток „Вісник“ виходить щодня, а в інші дні виходить в переміну разом з „Ділом“.

Передплата і вносати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ у Ватері ч. 24. Центральне Бюро оголошень у Комерційн. ч. 11, а в Бюро газет у Кароля Людвіка 9, а А. Ольшевського у Калінінського 2; — в Ароляно: Л. Крайновський; — у Відні: М. Дікс, І. Селлерстатт, Р. А. Ріхтер, Нібелундгаузе 4; Н. Шахле І. Воллмей 11; Навенштейн & Vogler І. Wallisbögasse 10; В. Франкеурт в Гамбурзі: М. Навенштейн & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і на додаток за вносати платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком:

на рік:	на пів року:	на місяць:
16 зр.	8 зр.	1 зр.
12 зр.	6 зр.	1 зр.
10 зр.	5 зр.	1 зр.
8 зр.	4 зр.	1 зр.
6 зр.	3 зр.	1 зр.
4 зр.	2 зр.	1 зр.
2 зр.	1 зр.	1 зр.

Редакція, Адміністрація і Ісправління під ч. 24 у Ватері. — Рукописи звертати на лісто на поштові застереження. — Редакція не відповідає за зміст літер. додатку.

Языкова справа в Австрії.

[Статья д-ра Вегена Левицкого.]

Було вже згадано в „ДѢЛѣ“, що теперішнє правительство старався обмежити свою націоналістичну роботу на саму Чехію та Мораву, і що конференція, зааранжована зміц. правительством, мають зайняти ся управлінням справи языкової лише в цих двох краях в той спеціальній цілі, щоби довести до помирення Чехів з Німцями і до залагодження чехо-німецького спору.

Нема сумніву, що справу чехо-німецьку — се боляче, що стає дуже небезпечним для цілого державного організму і затронує вже відь побітв року усе публічне життя, але було-б хвилю думати, що в генеральну хвилю, а в загальні в останніх часах розходять ся на языкомовні полі в Австрії виключно о Чехів та Німців і що небезпеченство, як голосить австрійської політики, дасть ся „заспокоювати“ на саму Чехію та Мораву.

В Австрії в справі языковій не розходять ся о самих Чехів та Німців, бо справа така загальна в цілій державі в еле упорядкована, або навіть неупорядкована, а Русини або Слов'янці, чи там Хорвати або Румуни завсѣм не буде відь того хвилю, коли Чехи та Німці виробляють свої взаємні претенсії на полі языковій. Австрія, коли треба, чванить ся яко випокна держава народів, де народи суть рівноуправлені і де кожний народ може вільно розвиватися, але з тим вільним розвитком і рівноправністю має ся так, як-бм відь до куні воєнної та окупації: воєнна свобода і рівноправність иде на здоров'я, а вільна відчужує тоту свободу і рівноправність на власній шкідливості і трохи не щодня. Що до самого питання языкового, то починаючи вже великий „галімілітис“ в самій упорядкованій справі, панує тут де факто не рівноправність, а справдішня многа правнотність і рівноправність; в тут і права дуже великі, і менші, і ще менші, врешті і такі, що навіть мало чим відривають ся в відь цілковитої безправності! Для того то спори языкові не суть якоюсь хоробою льо-

кальною, але хоробою несавстрійською: вони неспівпадають і виходять в „всѣх краях“ репрезентованих в думі державній, хоч, звѣсно, виступали і виступають они не все та не у всѣх „краях“ з однаковою інтенсивністю. А для сен загальної хороби спору чехо-німецького буває — можна сказати — лише тою блискучою, що розяснила терен і вивдигнула на світло дня всі австрійську мізерію на полі языковій.

Нещастям Австрії в справі языковій, як і в багатьох інших справах була едидивована історія — і те, що надь упорядковані внутрішніх відносин в державі в рѣшачу хвилю працювали самі німецькі та польські гетемони і ретрогради. Дійствити стави правий, який становив і становить ще й досі як-бм грунт, на котрому виконує ся рѣшача языковій операція, се тоті норми правий та практик, які заведено за часів Фердинанда І і Юзефа ІІ, а бліжше до нас за часів звѣсної системи Баха — норми і які практично примѣнювані, що мали на меті зробити в Австрії на основі бюрократичної одноцілісної німецької держави та ввели німецьку мову яко обов'язкову для усеї державної адміністрації. Коли настала конституційна ера і часи нового порядковання внутрішніх відносин, треба було очевидно повернути і в справі національній в іншій бік — і се стало ся в звѣстном артикулі XIX. закону основного з 21 грудня 1867 [Вад. 142], який узнав всі народи австрійські за рівноправні, а так само узнав і всі мови народів австрійських за рівноуправлені в: колі, урядовій та життєво публічній.

Але Німцями, а в першій мѣрѣ австрійської бюрократії лѣніше було в языковій справі зб старими німецькими порядками і вона тому постарала ся, щоби стати давній о скільки може удержати; гарні думи висказані в XIX. артикулі законів основних — лѣшено на боці — не постаравши ся навіть о закони виконання для сего закону основного — а втім же зведено справу урядової мови до предмету звичайного торгу, в котрому розходило ся о те, щоби з давнього стану правного на полі языковій удержати як найбільше, а упоминуючи ся о свої права народи дати як найменше.

Першим таким шляхотним Geschäft'ом були звѣстні розпорядження языковій для „Галичини“ з дня 5 червня 1869 [ч. 2354 Вад. 24], якими заведено польську мову урядову в цілѣм краю з бруталними пооптаням прав Русинів, а в інтересі удержання status quo в рѣшѣ Долитавщини на користь Німців; такими були також і інші давніші або новіші розпорядження, які видавано поодинокими народам як які охлань в правительственої столі. А в той спосіб запанувала і мусѣла запанувати в Австрії на полі языковій не лише цілковита — як ми казали — рівноправність та многоправність замість рівноправності, але і комплетний хаос.

(Далше буде.)

Угодові конференції.

Вчера відбули ся вже перші засѣдання чехо-німецької угодової конференції. На засѣданні чехо-німецької угодової конференції були всі заступники сторони в Чехії. З сторони правительств були: президент міністерів Кербер, міністер судівництва Спенс-Боден, міністер Ресек і секційні шефи Клейн, Штумер і Салсер. Кербер подав передовий до відомості застереження групи німецько-національних послів против заведення другого краєвого языка в окрузі Егер і Аш. Відтак замітив, що п. д-р Зайка, котрий вчора перший раз явив ся на засѣданні, знові прилучає ся до заяви, зложеної п. Енглем на першій засѣданні. Відтак д-р Кербер отворив наради надь управлінням языковій справі при автономічній властї в Чехії. В дуже подрбній дискусії надь тою справою брали участь майже всі присутні, однак до порозуміння не прийшло. В цілі бліжшого обговорення предмету вибрано підкомітет зложений з 10 членів.

На засѣданні моравської конференції, Зачек зажадав, аби безпозволено переведено дискусію надь языковій питанням. Против того виступили німецькі делегати, заявляючи, се буде можливе доперва з хвилею, коли правительством предложити свій проект язы-

кового закона. На высказане бажанє, аби правительством предложити проект вже на другій день, міністер Спенс-Боден заявив, що проект закона ще не в остаточній випрацьований. Супротив того конференція зажадала, аби проект предложено в понедѣлок. На се міністер заявив, що не може ручити за се, чи правительством вже в понедѣлок предложити проект. Остаточню уповажнено вибраний підкомітет, аби зобрав ся в Берн, аби там обговорив свої пропозиції і компромісове внесенє представити новий моравській комісії.

Дѣяльність товариства „Просвѣта“ в часі відь 1 січня 1898 до 31 грудня 1899.

(Конець.)

Приходив мало товариство „Просвѣта“ в 1898 р. 11,581.28 зр., а в 1899 р. 11,638.41 зр. Розходи вносили в 1898 р. 11,581.28 зр. а в 1899 р. 15,600.06 зр.

Найважливіші позиції в приходах є: вкладки членські, приход з розпродаж книжок, підмога з краєвих фондів і приход з власного дому. В 1898 членські вкладки вносили 4,260.50 зр., а в 1899 р. 5,003 зр.; з розпродаж книжок прийшло в 1898 р. 3,056.08 зр., а в 1899 р. 5,012.73 зр.; підмога з краєвих фондів вносила в 1898 р. 3,000 зр., в 1899 р. товариство підмоги до кінця року не достало, аж побрало в січні с. р. і для того підмоги ся рахунками в 1899 р. ще не обіята. З доходів власного дому ужито на видатки в 1898 р. 1,000 зр., а в 1899 р. 1,400 зр.

З повного рахунку бачимо, що нині агітація против товариства побільшилась в 1899 приход з членських вкладок о 743.50 зр., а з розпродаж книжок о 1,956.65 зр.

В розходах найважливіші позиції є кошти видавництва (в 1898 р. 5,363.01 зр., а в 1899 р. 8,556.08 зр.); видатки на адміністрацію, т. є. на канцелярію, чини за хату і магазин, на урядників товариства (в 1898 р. 3,182.88 зр., а в 1899 р. 4,295.24 зр.); виплати учителя господарства (в 1898 р. 1,813.10 зр., в 1899 р. 1,510 зр.). Значно

Найбѣднѣйшій.

I.

Дѣло ся року 1899. Зима була тоді дуже западистою. Снѣг лежав усею в хлюпа. Пригадую собі, як одив вѣднєй сторожі каменичній, бувши за молоду якийсь час яко язык стаціонарний в Коломиї, оповѣдав бувало потому своїм землякам і товаришам у Відні рѣш „чуда“ з того побуту. Особливо тѣшило его і его слухачів се, що в Галичині снѣг упаде часом і на пару днів, а люди замість пошмѣтати его, так, як у Відні, ходять поверх него спокійно... Вже то якось кажуть, що у мѣст мудраїших тѣля, як на селі дѣтина... Все-ж таки на его часів зима у нас не мусѣла бути така дуже остра. Но що бм він сказав тепер, коли-бм увидѣв такий непроходний маси снѣгу! коли бм увидѣв цілі безодні виробані тепер снѣгом, і то село, що прибрало як-бм якийсь Сибірський вигляд! І я вже, хоч не старий, неодну зиму запам'ятав, а все-таки, коли мене призначено нагло сюди в незнай мені досі „гори“, я вже гадав, що тут не лише кожний рік, але і кожда днина і година мусѣти така бути. І не диво! Русин, коли молодий, думає що вже ніколи не буде ситий; коли-ж ситий, думає, що ніколи не буде голодний... Той неспокійно проходжував ся і по пустім порожнім мешканю парохіальній, а передь очима стояв мені першій мій обов'язок — першій мій Рѣшачий обхід парохіальний по селі. Я, дяк мій „до всего“, клакнув коло печі і дмухав, щиро забувши якийсь коминь відкотати. По „покоях“ розстелив ся душлавий дим. Вибивши систережено похибу і направлено:

під печю горѣло так, як бм хто по дорожѣ вхав шпарикми кнѣми.

— Яцю! — заговорив я, і приставивши нагло, — коли-бм нам по селу ходити?

На ті слова Яцю підняв ся, випростував ся, поправив окуляри і свій почестний „шалік“ під бороною і сказав:

— Село невеличке, 40 „номерів“. Обійдемо за день. Може в ч... ч... ч... Але я не знаю, як вже...

З тих слів я догадав ся, що після погляду Яці найлучшим, найбѣднѣйшим для обходу парохіального сѣ слѣдуючій четвер. А що то дѣло ся в суботу, тож я зарав другого дня на першій хвалѣ Божій, привтавши ся з моїми парохіанами, заповнив ним несласно, що в четвер, именно в четвер буду по селу ходити, і просяв их, щоби не лише они були в дома, але і їх дѣти, бо я хочу их з катихизму питати.

II.

Цѣль обходу парохіального сѣ блане народу, блане его потреби, блане того терену, на яком священник має працювати, блане тов виниці, котру він має обробляти. І я, вибравшись першій раз, хотѣв сю задачу основно і совѣстно виконати. „Хто тут найбѣднѣйшій?“ хотѣв я дѣка запитати, але гадав собі: „На що? Не треба знов за много випитувати. А на що ж у мене очі? на що змѣль обсерваційний? Увиджу самі, переконаю ся, буду знати нехибно. А то буду кожного слухати, то неодич може мене „ладути“ і ви снѣх виставити. А вибачи мѣ бм неодич погадати або навіть сказати: „На що ж ты тільки в школах учиш ся?“

Паламар, що йшов поперед мене з дѣвонком, був зовсім дуже „шхоним“ і бувальним. Він був вимудженим воком і знав пару „учених“ слів, як: „дистрегема“, „господицкарта“, „шпектор“ і т. д. Ті слова вимавляв він з якоюсь парозумѣлостію. Тепер по дорож оповѣдав вѣсь рѣш військовій прагоди. Розказував, як одив капраль збитував при екзецирі одного жидка, стусаячи его немилосердно по під бороду. Жидок терпѣв, аж нагло як не збѣгне гвѣр! як не свине капраль кобкою по головѣ! Була бѣда, мали жидка розстріляти, та якось викрутив ся... „заче, жид!“ Розказував, як був у Оломуцу, який там „палац“ кардинала, яка земля на Мораві, який змѣч і обичай, який урожай, як там єго всѣ любляв... Він у „воську“, був навіть фрейтром (при тих словах паламар випростував ся). „Бесердували“ его, хоч не знав писма. Але „ну-мера“ — казав — вичув ся я сам з себе. Був бм-м і писма наче ся, коли бм-м довше був у „воську“. Неодич Моравини тягує мене, щоби-м у него лишив ся і оженив. Так що-ж? Мене усе щось тягло сюди, до тих горбів, лѣсів, пустарбів... Видѣло ся мені, що лѣше тут мѣжи своїми бѣдувати, як там роскошувати... лѣше тут умерти, як в чужині жити...

З долу до гори, з гори на дѣл обходив я хату за хатою. Кожда хата була майже на одну ставлена моду. Двер на вхѣд; високої порѣг, низької входив я до курної хати, де знов треба було переступити високої порѣг. Кожний господар, учуши звѣнок, відчиняв двер на отѣж. Тут видно було по одній сторонѣ пѣч і постѣль, по другій полицю і лаву. Я поступав з

понагом наперед до застеленої бѣлим обрусом стола, а перед образами, украшеними пахучими вазильками, жовтими чубинами, червоною килиною, бѣлыми кутасками, крѣслатим ласкавцем або зеленим барвистим відчитувал я приписані молитви. Підчас молитви всѣ члени дому кланяли; потѣм кождому з них дав я поцѣлувати хрест. Вибив снѣг з лав. Дѣти, вимиті і вычесані красю, сѣло відпочѣдали мені „Отче наш“, а що доставали від мене медаліки і образки.

Рѣзницю мѣжи багатими і бѣдними було видно і тутка. У багатих хата була більша, у бѣднѣйших менша. У багатих туй коло стола стояла корона, тѣля або вѣдця, у бѣднѣйших нічого не було. У багатих були сѣни, у бѣднѣйших дим та одна клѣтка, звана сѣтлицею а подабаючи радше на простий улий з маленьким отвором. Кожний рад був свою бѣду прикрити, та не кождому се удавало ся. Нужда виглядала як шило з мѣшка. Замѣсть образів святых видѣв я в бѣднѣйших хатах окладники з паперѣв, картин з мод і журналів і т. п., що може у „панів“ валили ся по снѣгу. В одній хаті звернувши мою увагу замѣтний образок, неоправлений в „репці“, величезні чертї паперу. На чѣм були намальовані якийсь люди, пугаті, без шапок і капелюхів, що взиали ся за руки і роззявши рот широко, крутили ся довкруг деревини, обдѣленої величезними червоними яблосками, а докола видѣла ся напис: „Пролетарі всѣх країв злучіть ся!“

— З-вѣди ви валили свій образ? — спытав я господаря хати:

— А то красенний! — силкинув паламар.

— То жидок при роботѣ з лѣс взяв

збільшений видаток на видавництва пояснюється новим накладом молитвенників, а збільшений видаток на адміністрацію головною збільшенням канцелярського персоналу.

Майно товариства виносить з кінцем 1899 р. в активах 142,824.91 зр., а в пасивах 95,708.25 зр., так що чисте майно цінить ся на 47,116.66 зр. В активах міститься ся головню „Домъ Провсвѣты“ вартости 130,000 зр. и книжки в магазинѣ вартости (по половинѣ цѣны) 11,088 зр. Головні позиції пасивовъ — се довги „Дому Провсвѣты“ в загальній сумѣ 87,819.13 зр. (при купів доми довги ті виносили разом 100,956.27 зр.). В р. 1899 сплачено 5,822.41 зр. довгівъ.

Підъ зарядомъ „Провсвѣты“ остають ще отей фонди:

1) Стипендіяний фондъ бл. п. Франца Фронца (зъ кореннимъ капиталомъ 2300 зр.) — станъ каси зъ кінцемъ року 1899: 123.07 зр.

2) Стип. фондъ им. Т. Шевченка — станъ фонду: 3.143.84 зр.

3) Стип. фондъ им. Омел. Огоновского — станъ фонду: 743.58 зр.

4) Стип. фондъ Ол. Огоновского — станъ фонду: 677.95 зр.

5) Стип. фондъ бл. п. Гавсевія Грушкевича (зъ кореннимъ капиталомъ 5,000 зр.) — станъ каси: 106.32 зр.

6) Стип. фондъ им. Стефана Качалы — станъ фонду: 57.25 зр.

7) Стип. фондъ им. Теодора Качалы (зъ кореннимъ капиталомъ 3,000 зр.) — станъ каси: 60 зр.

8) Стип. фондъ им. Марк. Шашкевича — станъ фонду: 166.30 зр.

9) Памятникъ фондъ Марк. Шашкевича — станъ фонду: 532.56 зр.

10) Запомоговий фондъ им. Марк. Шашкевича для рускихъ літератівъ — станъ фонду 43.68 зр.

11) Фундація Ст. Дубравского на премію за популярні праці зъ исторіи, географіи, етнографіи, господарства и права (зъ кореннимъ капиталомъ 2,000 зр.) — станъ каси: 234.06 зр.

12) Фондъ Леонидовъ на премію за праці зъ исторіи Руси-Украины — станъ фонду 836.67 зр.

13) Фондъ емеритальний артистівъ рускои сцени — станъ фонду: 1,217.58 зр.

14) Запомоговий фондъ для сиріт по народныхъ учителяхъ — станъ фонду: 15.71 зр.

15) Фондъ на закупку молитвенниківъ для двѣхъ перемискихъ шкілъ — станъ фонду 38.61 зр.

16) Михайлова премія за написане найлучшою историчною драмою — станъ преміи: 787.96 зр.

17) Фондъ на „Домъ Провсвѣты“ — станъ фонду: 128.19 зр.

18) Фондъ будови руского театру — станъ фонду: 30,107.86 зр.

Вѣднѣ мае „Провсвѣта“ в депозитъ стипендіяний фондъ бл. п. Волод. Барвиньского, котрий зъ кінцемъ року 1899 виносить 1,188.99 зр., и фондъ на бурсу золотвского фідіи „Провсвѣты“, котрий безъ дописанихъ вѣдъ 25 цѣтня 1895 р. відсотківъ виносить 41 зр.

Переглядъ політичний.

Зъ Вѣднѣ доносить, що парламентъ котрий збере ся дня 19 с. м., буде радити 4—5 тижнівъ. Відтакъ ще зъ марта абериуть ти сойми крайні, котрі будуть тривати до Великодня. Потому зновъ парламентъ збере ся на дальшу сесію.

Правительственный проектъ языкового закона не буде предложенъ конференціямъ передъ першимъ засѣданіемъ парламенту. Міністерство предложитъ цѣлий рядъ проектівъ економічно-суперобливи натури. Міжъ иншими буде предложенъ проектъ в справѣ скорочення часу праці в коопальняхъ. Парламентъ буде радити надъ військовимъ контингентомъ рекрута, квотою, выборомъ делегацій и займе ся індемнізацією угоди заключеною на підставѣ §. 14-ого.

Въ справѣ конфлікті міжъ чешкою шляхтою а молодю-Чехами, відбула ся вчера міжъ Енглемъ а гр. Паллѣмъ и кн. Шварценбергомъ нарада. Выданий опісля комуникаціи стверджує, що на спільній нараді чешко-народныхъ послівъ консервативной великой посѣлости зъ Чехіи и Моравы обговорювано всплѣт тактику, на вчерашнімъ засѣданю чешкои секції угодовою конференціи. При тѣмъ сконстатовано, що міжъ обома сторонами нема ніякихъ річовихъ рѣзницъ. Заяву аложену Енглемъ, не выдано такожъ рѣвночасно в имени шляхты, виключаю зъ чисто формальныхъ причинъ бо не було часу одержати на се дозволу вѣдъ представителівъ клубу. Ухвалено поставити на конференціяхъ внесенє, абы члени одной секції, могли бути присутні на нарадахъ другой секції.

Російське правительство поступаетъ супротивъ Финляндіи що-разъ беззастѣснѣйше. Престольна промова, котрою отворено тепершню сесію финляндского сойму, выразно заповѣдає звышенє финляндскою конституціи. Абы в тѣй роботѣ не стрѣтити ся зъ сильною оппозиціею финляндского селянства, російське правительство стараетъ ся общаюкою економічныхъ реформъ зъ користи селянства вбити клинъ міжъ народну масу, а интелігентныхъ проводниківъ сен масы. В тѣй цѣли престольна промова вказує посламъ на праці, якими они „выключно“ повинні завяти

ся. Промова наказыє розважити правительственный проектъ, котрий має на цѣли одержати еміграцію безземельныхъ селянъ черезъ наданє имъ грунтовъ. Ти грунты мають бути закуплені. Дальше промова поручаетъ застановити ся надъ способами усунення що-разъ частѣйше повторюющихъ ся неурожаївъ, и надъ средствами економічного движенія краю черезъ зміну аграрныхъ законівъ, а вкѣнчить ся слѣдующимъ зворотомъ: Приготованъ для васъ проектъ, вымагають всесторонного и основного опрацюванія. Веѣ роуправы, відбѣгаючі вѣдъ справъ, порученыхъ вашѣй увазѣ, а входячихъ в область справъ, котрі належать до загально-державного обсягу, не повинні бути допущені. Подѣбній дискусіи, якъ нєли ся на послѣдній надзвычайній сесіи сойму, вытворили вѣ умѣхъ тяжкій, а не потрібный неспокой. Повторенє такихъ дискусій, наусне сумѣвѣ, чи відповідне соймовѣ положуванє справъ при тепершнихъ обставинахъ.

Такъ отже російське правительство одстерігає Финляндію, що коли соймъ зробить уж и токъ зъ свого права, и вѣ дискусіи буде выходити поза межу зачеркнєну ему правительствомъ, „при тепершнихъ обставинахъ“ не буде скликуваний, а финляндскій справы будуть очевидно полагоджувати ся такъ, якъ вѣ Росіи, т. а. царскими розпорядженіями.

Зъ театру війны.

Нинѣ абсолютно не можъ розбѣзнати ся, котрѣ донесєня зъ полудневно Африки правдиві, а котрѣ суть лише простыми біржевыми маневрами. Оногда донесєно зъ всякою рѣшчюстєю и зъ подробностями, що Булеръ перейшовъ Тутелю и маширує на Ледісмітѣ. Міністерство війны в понедѣлокъ здементувало сєю вѣсть, бо не прийшли абсолютно ніякѣй вѣсти потверджуючі новий перехѣдъ Булера черезъ Тутелю. Противно, на підставѣ послѣднихъ вѣстей зъ боєвища, можъ судити, що обѣ стороны хвилює завѣсили всѣй войнѣй крокъ. Згадавѣ вѣсти були отже звычайнымъ біржевымъ маневромъ. Бруксельскій Petit Bleu твердить, що Булера зновъ побито при новѣй его пробѣ увѣльнення Ледісміта. До Бруксєль надѣшла такожъ вѣсть зъ Преторіи, що Бурѣ прогнали Англіїцѣвъ зъ Бестерѣ (міжъ ораньскою границею а Ледісмітомъ). При тѣмъ нагодѣ забрали двѣ арматы найбільшого калібру и два новѣй ящики. Вчера мала вже и до военного урядѣ прийти депеша, побѣла котрою Булеръ перейшовъ дня 5-ого Тутелю и маширує на Ледісмітѣ. Военный операцій вѣ появивъ розвою, але про нѣхъ результатъ военный урядъ не має ще ніякой вѣсти. Побѣла вѣстей зъ головною кватири Бурѣвъ, Англіїцѣ перейшли Тутелю вѣ двохъ мѣсцяхъ, вѣ третѣмъ по-

бито нѣхъ. Зъ того самого жєрєла доносить, що оногда побито Англіїцѣвъ вѣ битѣхъ надъ Тутелю коло Понтдрієтѣ. Здобули однакъ два горбы коло Мольєдрієтѣ и успѣли нѣхъ задержати. На першѣй точцѣ, страты Англіїцѣвъ великі, на другѣмъ малѣ. Бурѣ мають 4 убитыхъ.

Вчерашній дивизионъ вѣ Лондонѣ оголосивъ телеграму зъ Штеркштрѣмъ, на полудневомъ театрѣ війны, котра доносить: Бурѣ на рѣвнѣхъ точкахъ ударили на Англіїцѣвъ. Борба ще триваетъ. Друга телеграма зъ Штеркштрѣмъ доносить: Ситуація неамѣнена, однакъ одинъ англіїцкій полкъ вышшовъ рано зъ табору вѣ неамѣстѣхъ напрямѣ. Выжидають важныхъ подѣй.

Передѣчера, приватній телеграма донесла, що Бурѣ цѣлкомъ замкнули Колесберѣ. Вчера бюро Райтера дєментує сєю вѣсть и доносить, що противно, генералъ Френчъ окруживъ 7,000 Бурѣвъ, котрѣ цѣпили ся глѣбоко вѣ горы. Френчъ має надѣю взяти нѣхъ всѣхъ вѣ полонъ. Гадає, що до того выстарачи бы ему двѣ арматы Максимѣ. Се дѣйствѣ неозрозумѣла рѣчь, якъ Френчъ зъ своимѣ 6 тысячами, мѣгъ замкнути 7,000 Бурѣвъ! Военный урядъ потверджує вѣсть, що Френчъ окруживъ вѣдѣлъ Бурѣвъ. Що вѣнъ не дуже сильнѣй до зачѣпки, доказыє телеграма зъ Капштаду, побѣла котрою Френчъ домагає ся, абы якъ найскорше прислано ему на помѣчь 7,000 войковъ. Вѣ суперечности зъ донесєнимъ про окруженє 7,000 Бурѣвъ, стоить вѣсть, яку одержало трансвалѣське посольство вѣ Бруксєлѣ. Побѣла сен вѣсти Бурѣ зновъ побѣли Френча вѣдѣ Колесберѣмъ. Подробнѣй про сєю битву, очеркнула англіїська цензура. Побѣла одной телеграмы зъ табору Бурѣвъ, Англіїцѣ стратили вѣ одной битѣхъ вѣдѣ Колесберѣмъ 13 убитыхъ, 52 ранєныхъ 114 полонєныхъ.

Зъ захѣдного театру війны доносить, що генералъ Макдональдъ вышшовъ зъ табору Метуєна надъ рѣкою Модерѣ, и опанувавъ дорогу ведучу зъ Кімберлѣй до Гетсѣвѣ и Дуглѣсъ надъ рѣкою Оранією. Макдональдъ прийшовъ вѣ саму пору, бо унеможлививъ адуку двохъ сильныхъ командъ Бурѣвъ. Макдональдъ обсадивъ оба берега рѣки. Прийшло вже до малыхъ бѣйокъ. Генералъ Метуєнъ мусѣвъ розбѣгати одинъ цѣлый корпусъ шкотскихъ охотниковъ, бо до него вкрали ся зрадники.

Вѣ лондонскихъ парламентарныхъ кругахъ говорять, що вѣ першихъ дняхъ марта Робертѣ зачѣне военный операцій на велику скалю вѣ напрямѣ на Блюмфонтеѣ. Се значить, що Англіїцѣ покинуть плянъ кампаніи via Наталѣ, а попробують щастя черезъ полудневу границу Ораніи. Бюро Райтера доносить зъ Капштаду вѣдѣ вчерашню датою: Лѣордъ Робертѣ и Лѣордъ Кіченерѣ выѣхали зъ Капштаду. Депеша не подає нѣ дати выѣзду нѣ напрямѣ. Здаєть ся, що одно и другѣ очеркнула цензура. Видко, що оба шефѣ англіїської арміи, зачали вже свѣй „походъ“. Сумѣваемъ ся, чи заскочать Бурѣвъ несприготованыхъ, бо вже повномочникъ Трансвалю, д-ръ Лейдѣсъ вѣ розмовѣ зъ однимъ дивизионѣмъ высказавъ гадку, що новѣй атакѣ Булера вѣ лише маневромъ, абы відвернути увагу Бурѣвъ вѣдѣ операцій Робертѣ и Кіченерѣ.

Супротивъ такъ вже численныхъ неудачъ Англіїцѣвъ, досѣ гумористичнѣе враженє робить найновѣйша прокламація Робертѣ до Бурѣвъ и голєндерскихъ повстанцівъ. Робертѣ вымѣаетъ трансвалѣськихъ и ораньскихъ Бурѣвъ, абы покинули справу обохъ републикѣ, и поки часъ зложили оружіє. За се прирѣкаетъ имъ добре принятє аб стороны Англіи и запевняє зворотъ приватнои власности. Прокламація радить дальше повстанцямъ, абы вже теперъ поддали ся и не наражували ся на евентуальность неволѣ. Повстанці не можуть числити на се, абы нѣхъ трактовано якъ такъ само, якъ Бурѣвъ.

Зъ Преторіи доносить, що трансвалѣське правительство наложило на Бурѣвъ новѣй военный податокъ, именню по два фунты вѣдѣ 100 морієвъ фармы и по 5 фунтѣвъ вѣдѣ кождою малю посѣлостю.

Президенты Крігеръ и Штайнѣ выслали письма до генерала Робертѣ, вѣ котрыхъ протестують противъ бурєни домѣвъ и нищеня приватнои власности. Генералъ Робертѣ заперечивъ ті закиды яко безосновный и высказавъ жалѣ, що войска Бурѣвъ не разѣ поступаютъ противъ военныхъ звычаївъ цивілізованныхъ народѣвъ. Генералъ высказавъ передѣвѣмъ обурєна зъ причини выгнаня вѣрныхъ подданыхъ англіїською королевою зъ нѣхъ родинныхъ гнѣздъ и силуваня нѣхъ до борбы противъ королевы и власнои вѣтчины. Таке поступованє вѣ прямо варварскѣ.

Вѣ англіїскѣй палатѣ послѣвъ державный секретарѣ заявивъ, що правительство не намірає теперъ робити ніякихъ заряджєвъ

у мене за то „шустку“, — пояснивъ господарѣ.

— А вы знаете, что то е?

— Та де знаю! Але то певно свѣтъ такъ взяли ся за руки...

Я засмѣявъ ся. Будучи другій разѣ вѣ тѣй хатѣ, я вже не заставъ того „красного“ образа. Дрѣбнѣй дѣти, якихъ вѣ тѣй хатѣ було кѣлькѣ, злѣкомились на ті яблока, подерли и подѣлили по межѣ себе, а бѣднымъ пролетаріямъ головы позривали...

Но се все не йде вѣ порѣвнанє зъ тѣмъ, що я заставъ у одной хатѣ. Бувъ се образъ не мальований, але таки живий. Були се — цѣлкомъ нагѣ дѣти, хлопцѣ и дѣвчата, що стояли на печи. Сей образъ мене и завсѣдѣвъ и поразивъ такъ, що я лєдѣи відчитавъ молитвы. Я вышшовъ зъ хаты и нѣчого не говоривъ, нѣчого вже не слухавъ. Мене перєслѣдувала одна думка: „Справдѣ, — гадаю собѣ сей найбѣднѣйшій, его не треба опустити. И а до третього дня пѣславъ ему, що мѣгъ: пару ostatnichъ крейцѣрѣвъ и пару сорочинѣвъ та нафтаинѣвъ для дѣтей.

III.

Отецъ тѣхъ нагихъ дѣтей называвъ ся Илько Ю. По своихъ родичахъ, у котрыхъ бувъ одинакомъ, дѣставъ вѣнъ краснѣ господарство, положєне на высокой горѣ помежи высокими ялицями и бѣлыми „плачущими“ берегами. Положенє справдѣ величанє, видѣ справдѣ маєстатичный, импозуючій. Та що зъ того? По-при маєтку дѣставъ вѣнъ вѣ спадщинѣ и одну рѣчь, що учинила его нещасливымъ. Була се хѣрѣба. Тую хѣрѣбу называли всѣ „гостецѣмъ“, а объявляла ся вѣ хорьмѣ сухѣмъ струнѣмъ, що покрывавъ цѣле его лице. Струнѣ той робивъ Илька несприемнымъ и водраэливнымъ, хочъ и жалю гѣдимымъ. Та зъ очей его выглядѣла така добрѣба... Не знаю, зъ чийого помыслу и зъ чийой порады взяли вѣнъ собѣ за жену першу красавицю вѣ сѣлѣ и окрестности. Яєе було нѣхъ пожитѣ, не

тяжко вгадати. Илько, хочъ добрый, щирый, роботѣйцѣй, сердечный, не мѣгъ мимо найщирѣйшой волѣ ушасливити молодю вродливѣю жѣнѣ. Не довго трєвало, а молода Ильчиха опинила ся у Львовѣ и тамъ пустила ся на дорогу „вольной любовью“. Зъ вѣдтамъ привезла она Илькови пару дѣтей вѣ дарунку. Та Илько, добродушный, принявъ сей дарунокъ, бо любивъ жѣнку до пристрастия. Та вѣднѣ „цѣнцѣра“ скѣвичила ся: молода жѣнка умерла у Львовѣ вѣ шпитали... Теперъ Илько посвѣтивъ ся цѣлымъ тѣмъ дѣтѣмъ. Деякій „добрѣй люде“ хотѣли его зновъ свѣтати, та вѣнъ на ту згадку лише стрѣпнувавъ руками по полахъ и затыкавъ собѣ уха. Самъ варивъ, самъ пѣвъ мастивъ, самъ шивъ. Все те йшло ще яко тако, та тяжко приходило ему правѣ, бо вода була далеко. Длятого пару сорочинѣвъ дѣточнѣхъ, якѣ були, ховавъ лишь якъ люкусєвъ на найбільшій свѣта; вѣ прочѣй дѣи ходили дѣти наго. Вѣ такѣмъ, ета нѣ заставъ я нѣхъ и пѣдчасъ обходу парѣхъ.

IV.

Черезъ цѣлый часъ мого побуту вѣ тѣмъ сѣлѣ лишивъ ся для мене Илько найвѣрнѣйшимъ другомъ. А що року вѣ серпни [се бувъ часъ емерти его жѣнки] приходивъ вѣнъ до мене и казавъ:

— Маю до васъ велику просьбу: Відправте хвалу Богу за ню, за небыжу. Бо поны я живу, най за ню що року править ся хвала Божа. Не маю спѣсѣбу анѣ людей, анѣ васъ до себе просити, анѣ навѣтъ хлѣба до церкви спѣти, але я за все заплачу. Бо грошей а у мене доволѣ, але что менѣ зъ того? Веѣ цурають ся мене, всѣ опустѣють мене калѣку...

Вѣ назначенный день звѣны жалѣбно гомѣшли, звукъ нѣхъ розлагавъ ся по горахъ и долахъ, доходивъ ажъ до сусѣднихъ сѣлѣ. Та вѣхто не спѣшивъ ся до церкви. „Умеръ богатый, пѣйдѣмо до хаты; умеръ убогій шкода дороги“ — сєя пословица, можна сказа-

ти, справдѣжувала ся теперъ. При престолѣ сѣлавъ я хвалу Богу, менѣ відповѣдавъ захрипѣль дѣкъ, паламарѣ пылувавъ звѣнѣкъ, свѣтѣла и кадила, а на середнѣй церкви клячавъ однимъ тягомъ Илько мѣвъ той Лазарѣ або Іовѣ, пѣдносивъ очѣ до неба, бивъ поклоны, роздѣймавъ руки, бивъ ся вѣ груди, лежавъ на земли хрестомъ... „Боже милостивъ буди менѣ грѣшному!“ Видѣло ся, що вѣнъ всѣ грѣхи небыжки на себе прѣймає, цѣлкомъ входить вѣ ся образъ и за ню нѣкутує якъ кающа ся, плачуща грѣшница евангеліи. По хвалѣ Божѣй дякувавъ менѣ сердчно.

V.

Остатного року мого побуту вѣ тѣмъ сѣлѣ выпавъ великій голодъ на худѣбу. Хто того не видѣвъ и не зєзнавъ, той хѣба ще не знає бѣды. Каждый дорожнѣвъ ся сѣномъ, якъ золотомъ; нѣхто не хотѣвъ навѣтъ за грошѣ продати пашѣ. Менѣ приходило ся остаточнѣо выпродати за безцѣнѣ всю худѣбу до ноги.

Вѣ тѣй тарапатѣ являсь у мене одного разу Илько и каже:

— Я чувъ, что бѣдѣте безъ пашѣ. Я васъ поратую. Нема у мене для кого иншого, але для васъ мусѣтъ бути!

Я не хотѣвъ своимъ очемъ вѣрѣти — до двѣхъ годнѣвъ уже захѣхала до моиєхъ стодоля величєзна фѣра красного, зеленого, пахущого сѣна. Се все хотѣвъ вѣнъ менѣ подарувати и лєдѣи на-силу принявъ якусь заплату.

— Треба-жѣ васъ поратувати, бо вы мене поратували... Помните, якъ вы для моиєхъ дѣтей сорочки прислали? Веѣ цурались мене и моиєхъ дѣтей — вы одинъ нѣ. Може вы вже и забули, але я не забуду до емерти!

Д. І. П. 1900.

Т. Богачевскій.

Выходитъ у Львовѣ по дню (крѣмъ кождъ в рускѣ святѣ) о 5-той годикѣ по полудни. Литературный дохатокъ „Бібліотека найважнѣйшихъ новѣстей“ выхдитъ во второкъ, а во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и иссраты принимаютъ: у Львовѣ Админістрація „Дѣло“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне Бюро огодоненъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвигъ 9, и А. Ольшевскаго ул. Килинського 2; — въ Ягославѣ: Л. Кржановскій; — у Вѣднѣ: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schatzel I. Wollzeile 11; Haasestein & Vogler I. Wallischgasse 16; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasestein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и принадлежность за иссраты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ лѣтомъ дохаткомъ

въ Австріи: за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 ар.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 11 ар.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 14 ар. на полъ року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 3 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 20 гр.
Редакція, Админістрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи зертуютъ ся лѣше на по-передке засерожена. — Рекламация неопечатанъ вълѣй въ портъ.
Неодиноне число кештуетъ 6 ар. на пров. 7 ар.
Огосеженъ звышъ приймають ся по цѣнѣ 10 ар. вълѣй однокъ стрѣчки иссратовой або съ мѣсяцѣ а въ рубрицѣ „Надобаже“ по 25 ар. а. в.
Подати и инши доносенія приватный членомъ ся по 15 ар. вълѣй етишка.

Языкова справа въ Австріи.

[Статья д-ра Богена Левицкого.]

(Дальше.)

Хаосъ въ справѣ языковѣ, якій пануе у насъ и про який мы вѣдали вчера, издае ся въ очи каждому, хто хочъ троха обобанакомленый съ правною стороною языкового пытаня въ нашѣй державѣ возмѣмъ на увагу хочъ бы згаданный вже нами артикулъ XIX законѣвъ основныхъ. Артикулъ той каже: „Alle Volkstämme sind gleichberechtigt“, а ааразъ въ другѣмъ уступѣ: „die Gleichberechtigung aller landesüblichen Sprachen in Schule, Amt u. öffentlichen Leben wird vom Staate anerkannt.“ Тутъ насуюсь ся перше пытаня: чому уступъ уступъ говорить о „Volkstämme“, а другій о якихось „landesüblichen Sprachen“, не поясняючи ааразомъ: що се такѣ сѣ landesüblichen Sprachen и яка критерія для оцѣненя; що треба вважати за landesüblich, а що нѣ? А дальше годъ зрозумѣти, чому виседемо якісь окремій терминъ для мовъ и ихъ управленя супротивъ уступу першого, коли консеквенція основно думки, що „alle Volkstämme des Staates sind gleichberechtigt“ у відношеню до мовъ сѣхъ народѣвъ була бѣ, що мовы „aller Volkstämme des Staates“ [а не якѣсь „landesüblichen Sprachen“] werden vom Staate als gleichberechtigt in Schule, Amt etc. anerkannt“. Въ практицѣ вышло зъ того landesübliche Sprachen правдиве баламутство, бо прим. въ Далматин и Истрии узнано мову итмѣцку за landesübliche Sprache, хочъ въ краяхъ тыхъ итмѣцкою мовою говоритъ дуже мало особъ, а такъ само за landesübliche Sprache узнано итмѣцку мову въ Галичинѣ, хочъ и тутъ итмѣцѣвъ живе зонсѣмъ незначне число, коли не числѣти до нихъ Жидѣвъ, що говорятъ окрепмѣмъ итмѣцко-жидѣвскимъ жаргономъ. Такъ само не означено докладно въ артикулѣ XIX: що має ся розумѣти подъ рѣвноуправненѣмъ мовъ въ урядѣ [im Amt], а именно, чи має ся тутъ розумѣти всяке урядованѣ вышнѣе, т. е. въ знѣшеню зъ сторонами; саме слово „im Amt“ якъ и его загалыность кажуть твердити, що законъ розумѣе подъ словомъ „im Amt“, всяке урядованѣ внутрѣшнѣе, — але неясность выслоу дала богатѣмъ противникамъ національнѣо рѣвноправности привѣдъ до зовсѣмъ фальшивыхъ та самовольныхъ интерпретацій.

Однакъ ще гѣрше представляе ся рѣчь, коли въдъ чисто теоретичного сформулованя

права языкового въ законѣ основномъ абидемо до нормъ въ практицѣ фактично обовязуючихъ. Тутъ, въ практицѣ, пануе вже не толькѣ велика рѣвнородность, але и брутальна кривда, яка дѣе ся поодинокимъ народамъ на поли правъ языковыхъ.

Такъ що-до внутрѣшного урядованя — то зъ мовъ усѣхъ австрійскихъ народѣвъ допущенъ у внутрѣшномъ урядованю: толькѣ мова польска въ Галичинѣ, мова италіанска на дуже незначнѣй території, врѣштъ мова итмѣцка — азначѣть: мовы всѣхъ иншихъ народѣвъ выключено въдъ внутрѣшного урядованя. Якимъ же правомъ? Чому Поляки мають мати свою мову въ урядахъ, а не мають ея мати Русины? або такъ само итмѣцѣ, а не Чехи та Словѣнцѣ? або врѣштъ Италіане а не Хорваты? Адже законъ основный каже, що всѣ народы въ державѣ сѣтъ рѣвноуправненъ та що всѣ мовы сѣ узнанъ за рѣвноуправненъ въ урядахъ державныхъ — отже що се за рѣвноправность, коли больше число австрійскихъ народѣвъ не має заведенъ свои мовы у внутрѣшномъ урядованю начѣтъ на своѣй власнѣй території? Се вже хибѣ очевидно подоптанѣ закона основного — подота не тымъ яркѣше и тымъ больше безправне, що основуе ся на рѣвнѣхъ декретахъ и розпорядженяхъ та становить черевъ те справдѣшне боргѣнтумъ въ конституційной державѣ.

А ще гѣрше, ябъ въ урядованѣмъ внутрѣшнимъ, стоить справа зъ нормами правными обовязующими що-до урядованя вышнѣго. Въ сѣхъ нормахъ нема навѣтъ переведеного якогось одностайного принципу, але проявляе ся въ нихъ самоволя и рѣвнородность, посунена до крайности. Такъ и розпорядженя що-до уживаня украинско-русскон мовы въ судахъ въ Галичинѣ [зъ 9/6 1860 ч. 10.340] а такъ само мовы хорватскон и италіанскон въ Далматин [зъ 20/4 1872 Вак. 17] и чешскон та итмѣцкѣвъ въ Чехахъ та Моравѣ [зъ 19/4 1880] стоить зовсѣмъ на иншѣй и ширѣйшѣй основѣ, ябъ розпорядженя що-до уживаня мовъ у вышнѣмъ урядованю въ нашихъ краяхъ, якъ прим. розпоряджене зъ 15/3 1863 що-до чешскон Тиролю, Гориціи, Градиски и Триесту, або розпорядженя зъ 5 вересня 1867 що-до уживаня словѣнскон мовы въ Стиринѣ, Каринтіи и Краинѣ, або врѣштъ розпоряджене зъ 17 септембра 1864 що-до уживаня украинско-русскон та румынскон мовы на Буковинѣ. Та и мѣжъ розпорядженями сѣхъ другон категоріи а такѣмъ денкѣ рѣвно-

цѣ, — всѣ-жѣ они зводѣтъ право уживаня мовы пригнетеныхъ народѣвъ у вышнѣмъ урядованю майже до мінімумъ! Аботрагуючи въдъ уживаня бланкетѣвъ въ справахъ пѣсѣбныхъ, право уживаня мовы украинско-русскон, словѣнскон або румынскон обмежено тамъ лѣше до поступованя передъ судомъ криминальнѣмъ, и то толькѣ тогдѣ, коли переслухуванъ не розумѣе по итмѣцки. А зъ усѣхъ сѣхъ непорядкѣвъ въ языковыхъ нормахъ правныхъ выхдитъ така дивовижа, що прим. Русины на Буковинѣ зовсѣмъ инакше ситуованъ подъ вѣгладомъ правъ языковыхъ, ябъ Русины въ Галичинѣ, або прим. Поляки въ Галичинѣ инакше, якъ Поляки на Шлеску и т. п.

Делкѣ кажуть, що права языковѣ вважѣтъ дуже трудно упорядкувати та унормувати въ цѣлѣй державѣ — але такъ говорятъ и можуть говорити лѣше або баламуты, котрымъ исторія и теперѣшнѣй станъ справы не позволяютъ глянути на рѣчь лѣшыми очима, або свѣдомъ крутѣмъ, котрѣ умисе затемнюють языкове пытанѣ всѣлякими „вагладными правничными“, чтобы тымъ довше удержати ея въ легко а несудно набутыхъ позидѣяхъ яко „beati possidentes“. Въ дѣйствности справа языковой рѣвноправности та унормованя языковыхъ правъ у всѣй державѣ не представляе нѣякомъ труднѣости, коли на хвилю забудемо австрійскую мізерію и теперѣшнѣй станъ правный и фактичный на языковѣмъ поли та заимный управленя и неуправленя претенсіи, а глянемо на справу зъ вышнѣго становища новочасныхъ поглядѣвъ конституційныхъ и національныхъ та зъ становища справедливости и рѣвноправности.

Въ языковѣмъ пытаню дотычно уживаня мовы въ урядахъ въдрѣзнѣтъ треба двѣ рѣчи: 1) одиницю, т. е. горожанина державы зъ огляду на его національнѣость, и 2) народъ въ цѣлости, т. е. народъ яко такий — а такъ само урядованѣ внутрѣшнѣе въ самыхъ урядахъ и мѣжъ урядами та урядованѣ вышнѣе [въ знѣшеню зъ сторонами]. Загаломъ беручи, уважѣе ся право одиницѣ, чтобы уряды у вышнѣмъ урядованю зносили ся зъ немъ въ ея матерійной мовѣ, за право раг ехселленсе національнѣе, т. е. право нація яко цѣлости — але се не е слушно. Право одиницѣ уживати свои мовы передъ урядомъ въ словѣ и писмѣ та право домагати ся, чтобы урядъ въ той мовѣ зносилъ ся зъ сторонами, належать въ сутрѣмъ до категоріи т. зв. загалныхъ свободъ горожанскихъ, они е однимъ зъ сѣхъ основ-

ныхъ політичныхъ правъ одиницѣ, якѣ надае каждому горожанинѣ новочасна правна держава опѣрта на конституцію. Якъ въ конституційной державѣ е для всѣхъ горожанъ одно и рѣвне право вважѣтъ, якъ каждому горожанинѣ вѣльно однаково доходити етого права передъ урядами державы и якъ урядѣмъ вважѣтъ, такъ и каждому право однаково вымѣрѣти — такъ само повинно бути такѣмъ, акому вѣльно зносити ся зъ урядомъ въ своѣй рѣднѣй мовѣ, такъ, чтобы въ пошукѣваню и вымѣрѣ права, въ томъ, що итмѣцѣ называютъ „das Recht suchen und finden“, вѣнъ зъ причыны свои національнѣости не мѣтъ нѣякихъ перешкодъ. Що право такѣ до зносинъ зъ урядами въ своѣй рѣднѣй мовѣ приносѣтъ такѣмъ користи цѣлому народови, подносячи вагу его мовы въ житю публичномъ и усуваючи принусѣ уживаня чужон мовы, що веде нимѣхѣтъ до вынородовленя — се не улагае сумнѣвови; однакъ тотѣ обстановка не ухилае характеру самого права зъ становища конституційного. А що право зносити ся зъ урядами въ своѣй рѣднѣй мовѣ е именно правомъ особито конституційнымъ, се показуе ся зъ субективной цѣхы сѣго права — зъ того, що воно не прислугуе народови яко такому, але одиницѣ, и що не народъ, але одиница е управлена до выконуваня сѣго права въ пошукѣваню права особитого, чи то політичного чи матеріального.

Зъ характеру права зносити ся зъ урядомъ въ своѣй мовѣ, яко політично-особитого права одиницѣ, выдѣляють дуже важнѣй консеквенціи для унормованя справы языковой въ т. зв. вышнѣмъ урядованю. Передовсѣмъ, коли право зносина ся зъ урядами въ своѣй мовѣ е загалнымъ правомъ конституційнымъ, то и право того мусѣтъ бути для всѣхъ однаково и рѣвно, — а по другѣе: оно мусѣтъ прислугувати каждому горожанинѣ державы безъ вынѣтку и на всѣй території державы. Якъ право свободы совѣсти, або свободы слова, або особитѣи свободы прислугуе однаково каждому безъ огляду на те, чи вѣнъ Полякъ, чи Хорватъ, Русинъ чи итмѣцѣ, та чи вѣнъ живе въ Галичинѣ, чи въ Стиринѣ, въ Чехахъ, чи Тироли — такъ само и право зносити ся въ своѣй рѣднѣй мовѣ зъ урядами мусѣтъ прислугувати каждому горожанинѣ и на всѣй території державы однаково, безъ огляду на те, де сѣй горожанинъ пошукѣе своего права та въ якѣй мовѣ вѣнъ зноситъ ся въ той цѣли зъ урядомъ. А зъ сѣго вѣхдитъ, що для унормованя справы языковой

Канадѣйске весѣлье.

Якѣсь такъ въ двѣ недѣли по Іорданѣ встанѣ я рано, треба менѣ було занести до шевця чоботыя того малого. Я вже, бачите, маю [най здоровѣй будѣ!] школярѣ, толькѣ не знаю, до якого вѣнъ тамъ школы ходити. Нерѣзъ та не два пытаю его було, а вѣнъ менѣ що року одно: „Та я до першѣи вѣдѣлы ходжу!“ Кто его тамъ знае, що то за школа та „перша вѣдѣла“? Але отъ, де воно тамъ ходити, то ходити, а чоботыя треба.

Иду-жѣ я равенъко, ажъ ту напротѣвъ мене ѣхѣтъ мой таки кумъ Гриць Сивеньскій.

— А! слава Богу, куме! — кажу. — А вы де такъ рано? Та Гершко же має спати! Чи не ходили часомъ хробака затрювати?

— Жартуйте здоровѣй, коли е охота! Я до ковалѣ, не до Гершка, — каже кумъ. — Хотѣвъ бы-мъ до лѣса скозити, а ту мой лошакъ не кованный; одалось бы було хотѣ на одну ногу вкувати.

— Ну и якъ же, вкувать? нѣ?

— А я вквуаю! — вѣдказуе кумъ. — А де-жѣ вѣнъ нѣнѣ буде кувати!

— А то чому? — пытаю.

— Гмъ! вы все свои... Та якъ, хибѣ же нѣчого не знаете?

— Е, добра то война! — каже Гриць, — то же больше, якъ двѣ войны.

Мене страхъ знѣтъ. Чоловѣкъ, таки що правда, давно вже и не сповѣданный, якѣсь такъ во, все тяжко выбратись уже разѣ... А передъ смертію таки страшно!

— Куме Грицю, — кажу — не будѣте дитина, кажѣтъ, що знаете, бо бѣгме чѣгось страхъ збирае. Добре менѣ вчера такѣ казавъ Панько Нужда, що вѣдѣвъ на небѣ геи мѣтлу червѣну... Кажѣтъ же, що тамъ знѣтъ?

— Ну, а буди вы зъ Иваномъ Лысомъ?

— пытае Гриць.

— Нѣ, — кажу, — не буѣтъ.

— Ага! Ну, то вамъ вже скажу. Тажѣ у Лысого нѣнѣ весѣлье.

— Тоу! щѣни бѣдо! А то що? нѣхто весѣлья не вѣдѣвъ, чи що? Страхъ, велике свято! Нѣхто вже и работа не бере ся? Якъ у Лысого, богача, весѣлье, то у бѣдного вже велике свято, работы нема!

— Цѣнно, що велике, бо то буде, знѣтъ куме, канадѣйске весѣлье! каже Гриць.

— Яке? яке?

— [Канадѣйске!]

— Гмъ! Чекайте-жѣ по куме Грицю, — кажу, — тожѣ менѣ здае ся, що у Лысого нема вже такихъ дѣтей до весѣлья, Василь ожененный, Андрей таковой, Стефанъ два роки будѣ въ зимѣй мѣсяцѣ, якъ приставѣ до Геюю Варвары, Марину бере здае са Миколѣявичѣ, хибѣ-бы може то наймолодше... але де-жѣ! то же драгѣ, ще мамине молоко на губахъ, не знаю, чи має зъ десѣтъ роковъ...

— А вѣдите, — куме, — каже Гриць, — а за одного вы забули. А Васильцѣ!

— Котрый-же то Васильцѣ?

— А во мазѣ! то забудѣтъ зъ васѣ!

Таже той, що буѣтъ навѣтъ на толоцѣ у васѣ, якъ вы ставили стѣдѣльнику за хатою! Не памятае? Такий невеличкій, нѣ чорный, нѣ бѣлый, зъ полеластымъ волосѣмъ, але, що правда, густый хлопѣцѣ! Ще всѣ дивували ся тамъ, що така бѣда непокаяна, а вѣнъ на себе двацѣты и пять вѣлькѣвъ зъ глины, вынѣтъ на подра и навѣтъ не скрывѣвъ ся.

— Ага-га! знаю вже, знаю! — кажу. — То той самы, що якъ у васѣ буѣтъ „ксондѣ арцѣбѣскулъ“, то вѣнъ на самѣмъ передѣ вѣхавъ на вѣдѣвой кобылѣ. Е! але то вѣнъ парада тогдѣ буѣлъ! Шѣстѣдѣсѣтъ парубѣвъ вѣхало, и то по обохъ бокахъ!

— То-то-то той самы, — каже кумъ.

— Та правда, що то було цѣкаве до всего! — кажу. — Ну, але чекайте-жѣ по, куме, такѣ его вже давно нема въ дома, вже будѣ зо шѣсть лѣтъ, якъ пѣйшовъ дѣсѣ до „Брандзели“ чи до „Ваніпару“.

— Але де тамъ! вѣнъ прецѣвъ въ Канадѣ, тажѣ уже вѣлькѣа лѣтѣвъ писавъ зъ-вѣдѣтамъ. Кажѣтъ-богачѣ! страхъ!

— Ну, чекайте-жѣ, Грицю, — кажу, — а що-жѣ то за весѣлье?

— Та канадѣйске! Отъ вертайте до дому, до шевца не маєте чѣго йти, бо вѣнъ таковой нѣнѣ не дурный чоботы латати! Пѣйдѣмъ та подивимѣ ся.

— Та коли-жѣ бо я, куме, боюсь за ту школу. Малѣ не пѣйде, бо безъ „шкрабѣтъ“, а нашѣ той превѣдѣбный „дирѣкторъ“ занѣше „закуцію“, а потому що? Прийдѣтъ громадскѣй „пѣсѣнѣ“, возьмѣтъ кожушину, то менѣ

потому не стане и за... тов, якъ воно тамъ на вѣмъ... бодай тебе!... ка... ка... валерѣе чи якѣ тамъ весѣлье.

— Але бѣгме, куме, шкода вашѣи „сѣтѣи“! А менѣ, мыслѣте, моя Парашѣчка якѣи зашѣе за пѣтѣи? що? Ну, але якъ цѣле село свѣтѣуе, а мы жѣ що? калѣины, чи „ютрияне“ якѣ? Що бабѣ, то и громадѣ. То хибѣ ходѣмъ!

И зъ тымъ мы разѣйшли ся.

Я до хаты та повѣдаю своѣй за те весѣлье, ажъ ту дѣвѣ рѣнѣ! Дивимѣсь, а то Лысый. „Слава Богу!“ каже. — „Слава на вѣнѣ вѣкѣмъ амѣи. Вѣтайте гостѣ!“ А вѣнъ: „Дякую за вѣтанѣ! та и выбачайте, що не сѣдаю, бо дуже не маю часу... Коли ласка, то прибудѣте трошки до мене! [Мы зъ жѣнѣкою, поставили и дивимѣсь.] Отъ чоловѣкъ весѣлье справляе... прошу жѣ прибудѣте, але такѣ зъ-рана, якъ то кажѣтъ, зъ рокою.“ И Лысый за шапку — „будѣте здоровѣй“ та и вышѣвъ зъ хаты.

— Вѣнъ пѣно за порѣгѣ, а моя жѣнѣчка вже до мене!

— А бѣгме, чушѣ, вже менѣ що хочѣ рѣби, а я таки пѣйду! бодай хотѣ зъ-далѣка подивляю ся, хотѣ трошки музыкѣ послушаю...

— Ще мало вѣсѣтъ — кажу — музыкѣ въ дома? Ажѣ въ головѣ шумѣтъ въдъ нѣхъ, а тобѣ же чужѣхъ забагае ся?

— Говорѣ ты! На лѣнѣху мене привѣжи, а я таки пѣйду!

— А дитина-жѣ — кажу — якъ будѣ? Таже така лють! Въ дома его прецѣвъ не лѣшѣтъ! Старшѣ задушили-бѣ его ту, якъ ко-тя якѣ...

Quäker Oaks

(америк. опыханный овесъ) має въ собѣ 16% товщу и е найлѣпшою мучною

поживою.

431 b

„Quäker Oaks“ можна всюды достати.

въ урядованіи виѣшнѣмъ може и повиненъ бути поставленъ лишь одинъ принципъ — *рѣвно-правности, т. е. принципа, що кождоу горо-жанину державы вѣдно безъ якихъ небудь перешкодъ передъ всѣми урядами державными уживати мови котрого-небудь зъ народѣвъ жи-вущихъ на території державы, а кождый у-рядъ державный обов'язаний зносити ся зъ сто-роною в тѣхъ самѣхъ мовѣ, яко дотычна сто-рона уживає.*

Вѣдь сего основного принципу для унормованія справи языкової у виѣшнѣмъ урядо-ваніи треба очевидно вѣдривати питання: якъ уладити уряди, щобъ вони могли своє завдан-ня сповняти. Знаючи, що дотычна органі-зація урядѣвъ не може мати впливу на такімъ чи инішій способъ унормованія самої справи, тільки протизано, — уряди мусять бути такъ зорганізовані, щобъ вѣдповѣдали языковому принципозу та щобъ обов'язуюче право зно-шеня сторѣвъ зъ урядами въ своїй мовѣ не було наразене на жадий перешкодъ або якъ-небудь обмежене. Якъ власне ої уряди ма-ють бути зорганізовані, се вже належить до практики адміністраційної, де полагождення справи може бути рѣшне, вѣдповѣдно до фак-тичнихъ обставинъ и урядничихъ силъ. Нѣ-лико трудности не було бы, коли бъ кождый урядничъ знавъ мову всѣхъ народѣвъ жи-вущихъ въ державѣ — однакъ такімъ идеальнымъ станъ въ рѣвно-язычній Австрій не дасть ся осигнути. Для того то у насъ уряди для спо-вняваня своихъ задачъ пѣдъ взглядомъ на-мысловымъ потребують вѣдповѣдного доповненя. По нашѣмъ думцѣ повинно бути заведено такъ, щобъ урядники сповняючъ свой урядъ на певній території знали безусловно мову кож-дого населенія національного на тѣхъ терито-ріяхъ, котре перенеслися певный зъ горы овна-чений процентъ мѣсцевой людности [на прим. 10% або 15%] та щобъ для всѣхъ инішихъ мовъ, що вѣдповѣдного проценту людности за собою не мають, було установлене на коштъ державы вѣдповѣдне число трансляторѣвъ, я-кихъ завданемъ було бъ интерпретувати по-мѣжъ урядомъ а сторонами.

(Конецъ буде.)

Громадний голосъ австрійскихъ промисловцѣвъ, купцѣвъ и руко-дѣльничѣвъ до правительства и пословъ рады державнои.

Що ино розбелано друковану вѣдзову, зъ нѣмецкимъ та чеськимъ текстомъ, до пра-вительства и пословъ рады державнои. Вѣ-дзова сеєя підписана до 3200 промисловыми торговельными та рукодѣльными фірмами зъ всѣхъ краѣвъ Австрій; зъ Галичини підпи-сало (коли не помиляюсь) 78 фірмъ по бѣль-шой часті жидѣвскихъ; рускои нема жаднои. Вѣ тѣмъ громаднѣмъ голосѣ промисловцѣвъ, купцѣвъ та рукодѣльничѣвъ підносять таке на-глаголюе жадане;

«Высоке правительство и заступники на-роду мають вѣдми силами и якъ найкорше дѣлати про се, щобъ разъ порозумѣне межъ

народами було осигнене, порозумѣне, якого-нагляда жадаетъ добро цѣлои державы и кож-дого поодинокого. Высоке правительство та за-ступники народу мають се знати и чути, що одно сильне жадане панує въ цѣлѣмъ народѣ на всѣхъ сторонахъ, а се жадане мира, такого мира, котрый бы мѣлъ надолжити злочастий наслѣдствъ, які навела національна боротьба, и обезпечити передъ руїною илѣды нашої индустріи, торговлѣ та рукодѣлю и цѣлымъ матеріальнымъ бытъ народѣвъ».

Свою резолюцію мотивують ось-якъ: Вѣ часѣ, коли вѣ инішихъ европейскихъ державнахъ дає ся зауважити небувалый роз-цѣвъ индустріи и торговлѣ, а вѣмъ здобутый и піддержаний тымъ, що мѣрдавичъ факто-ры с. е. правительство и репрезентаціи на-роду или собѣ при своей благотворитѣлѣ праці въ помѣчь, то наша держава представляє сумный образъ економічного занепаду.

Жерело того нещасливого стану, котрый вѣ своихъ наслѣдкахъ що-разъ яркѣше пред-ставляєть ся, лежить головно въ тѣхъ завяз-тѣхъ національной боротьбѣ, котра лютує въ цѣлѣмъ державѣ. Національными ворогованьями поставлено економічне житє на нездоровыхъ основахъ, негѣдныхъ зъ принципами народ-ного господарства, — національній ворогованя унеможливають сильне дѣлане тѣхъ фак-торѣвъ, котрі покликаны до піддержуваня та підпомаганя економічныхъ интересовъ, — на-ціональній вороженетъ абсорбують найлѣпшій силы народѣвъ або здержують ихъ вѣдъ пу-бличной праці для сильного добра.

Дальше мотивоване вѣднесеть ся до на-слѣдствъ національной боротьбы въ Чехахъ. А опѣсля сказано:

Національній борбѣ утрудняють вѣ рѣв-ной мѣрѣ такъ продукцію, якъ и збутокъ [консумцію]. Треванє такого стану мусить довести до цѣлковитой стагнаціи всякой ин-дустріиной работы. Вѣдноснымъ стали ся пе-выносимъ. Національній несагодини, що потя-гають за собою и економічне взаимне побо-рюванє, мусять перестати, коли не мають торговлѣ, индустріи и рукодѣльничества въ сѣй державѣ запропастити ся и широкій веретамъ на-роду зѣйти на крайню нужду.

Тому то и підносять підписані, котрі належать до всѣхъ (?) народностей державы, котрі єи однаково люблять и жадують рѣвно-го права для всѣхъ, вѣ тѣмъ тяжкобѣ, грѣ-шнѣмъ часѣ своея вѣмше наведе наглаголюе жа-дане.

На всякій разъ се голосъ повного зна-чѣня, зъ якимъ и правительство и парла-ментъ будуть мусѣли зчитати ся. Для руско-го народу и его заступничѣвъ має вѣмъ тую вагу, що вѣмъ для нашої засады рѣвного права пробиває дорогу.

Д. Танчакевичъ.

Угодові конференціи.

На вчерашнѣмъ засѣданіи підкомітету чешской секціи угодовой конференціи, на ко-

торѣмъ обговорювано языкову справу автоно-мичныхъ властей въ Чехіи, наступило по вы-ступающѣмъ дискусіи, вѣ колькохъ точкахъ зближеня вѣ обобѣднѣхъ поглядахъ. Обгово-рене деякихъ, полишенныхъ вѣ завѣшеніи справѣ, наступити вѣ слѣдующій поведѣлокъ.

На нарадѣ чешскихъ делегатѣвъ установле-ноmodo procedendi для членѣвъ підкомітету, выбраного для инішихъ предметѣвъ нарадѣ конференціи, мѣжъ инішими що-до поступова-ня вѣ справѣ реформы чешской краевой орди-націи выборчои. При тѣмъ якѣ підставу при-нято ухвалы комісії сойму красной зъ дня 18 мая 1899 року.

Moravska Orlice перестерѣгая Чехѣвъ пе-редъ власновѣльнымъ паралікованемъ успѣш-ныхъ евентуально угодовыхъ конференціи. Се писемно твердитъ, що коли бы конференціи не повели ся, то по колько разѣвъ переведенныхъ выборахъ, зроблено бы пробу зъ октройова-нымъ регуляціонмъ палаты и зъ октройова-нымъ языковимъ закономъ для поодинокихъ коронныхъ краѣвъ. Але навѣтъ на случай, коли бы октройоване не могло завести ладу, то ще и тогда зъ того не выходило бы, абы, якъ думаютъ радикальній элементъ, мала по-бѣдити ихъ позітика уа banque. Органъ п. Странекеро, Lidove Noviny домагає ся іunctim мѣжъ порозумѣванъ чешской и моравской кон-ференціи; думає, що конференційна акція му-сѣтъ бути такожъ безусловно розширена на Шлесію.

Переглядъ політичний.

Ситуація вѣ чешскѣмъ страйковѣмъ ревірѣ неміняєна. Власть заборонила богато зголошенихъ робѣтничихъ зборѣвъ. Вѣ Аусігѣ ситуація троха поліпшила ся. Видобуто 78 вагоновъ угля. Вѣ загалѣ видобуто 546 ваго-новъ угля. Власть завѣсила дѣяльність полі-тичного товариства ім. Ласали. Вѣ Пильзні тѣмпа зложена зъ 500 особъ, головно жінокъ и хлопцѣвъ, значала розривати парканъ, абы вѣ тѣхъ способъ здобути паливо. Противъ нихъ выступила поліція и шаблями розбѣгала тов-пу. Вѣ Теушницѣ ситуація поліпшила ся. На засѣданіи полюбовного уряду вѣ Тѣшнѣ заступничъ робѣтничѣвъ заявивъ, що вчераш-ня, зъ уповажненя правительства зложена, декларація вѣ справѣ законодатного управ-льваня 8-годинного дня праці в недостат-очна, бо не дає запоруки парламентарного полагожденя такого закона. Бесѣдникъ дома-гавъ зъ 48-годинной перервы вѣ нарадахъ уряду, абы робѣтничѣвъ самі могли нарадити ся надъ тою заявою президента и на неї вѣд-повѣтє. Вѣдтакъ генеральній директоръ До-сталъ заповѣвъ дальшій концесіи вѣ напрямѣ підвышеня платѣвъ, удѣлюваня позичокъ и т. д. пѣдъ услѣвѣмъ, що робѣтничѣвъ безпро-вочно по завичченіи дискусіи полюбовного у-ряду згодошеть ся до работы. Однакъ делега-ты робѣтничѣвъ не хотѣли цѣновити своего вѣдрочуючого вѣнесеня. Зъ тѣхъ причинахъ даль-шій нарады відложено до пятницѣ.

На численнихъ робѣтничихъ зборахъ вѣдбутихъ вѣ страйковѣмъ ревірѣ, принято однодуу во резолюціи похваляючій становиско робѣтничихъ делегатѣвъ вѣ полюбовнѣмъ уря-дѣ. Революція каже дальше, що занава пра-вительства не є достаточною підставою до закѣнченя страйку, бо домагає ся вѣдъ ро-бѣтничѣвъ, абы супротивъ малыхъ концесій вѣдступили вѣдъ своихъ жаданъ. Робѣтничѣвъ обставѣтъ при жаданіи 8-годинного часу пра-ці и абы підвышенемъ платѣвъ, абы инішими підприними концесіями не дадутъ ся намо-вати до залишеня того постулату. Полюбов-ный урядъ зновъ збирає ся завтра вѣ Тѣ-шинѣ.

Нѣмецкій парламентъ радивъ вче-ра на тему штуки и моральности, зъ наго-ду внесеню вѣ палатѣ „lex Heinze“, названю такъ вѣдъ властителя дому розпусеты Гайнцо-го, Соціалісты и вѣльнодушній боборювали спеціально параграфѣ, заряджуючій кару ви-аницѣ за оголошуванє писемъ и выставлюва-ня на публичний видъ образѣвъ, ображаючихъ учутѣ соромливости. Соціалістичній посолъ Гайне вказувавъ, що на случай принятя сего параграфу, не може буде спродавати Wahl-verbandschaften Герого. Инішій приписъ про-ектованого закона вѣдбать кару за выставлю-ванє драматичныхъ штукъ що вражають со-ромливости. Вѣльнодушній посолъ Мілеръ звернувъ увагу на небезпеченство, якѣ вѣ тѣмъ параграфѣ мѣстять ся передѣлѣмъ для нѣмецкого театру, бо вѣ такѣмъ случаю не-можъ бы було выставити анѣ Шілера, анѣ Герого; про Шекспіра нема вже що й гово-рити, тѣмъ менше про найновѣйшихъ пше-мешниковъ, якъ Судерманъ и Гаутманъ. На доказъ, якъ рѣзно опѣнює ся понятя прилич-ности, бесѣдникъ піднѣвъ фактъ, що берлин-ска поліція счеркнула зъ Cypara de Bergeras слова „слюбяна нѣчь“ яко несприличній. Мимо тѣхъ протестѣвъ, парламентъ, головно голо-сами центра, ухваливъ оба згаданіи параграфы и приступивъ до першого читаня закона про абольшенє фелѣты.

Вѣстѣ про смерть хінъского цѣса-ра не справдила ся. Его навѣтъ не скинено зъ престола, и цѣла дѣворка революція ски-нула ся именованемъ наслѣдника престола. Вѣ вѣдѣньскихъ дипломатичныхъ кругахъ гов-рати що намѣрена цѣсаревю-вдовою де-тронизація не наступила зъ причинъ, що за-ступники державъ выступили противъ намѣ-ру королевни зъ енергичнымъ протестомъ. Ко-ролева мусѣла вдоволити ся лише именован-нямъ наслѣдника, подаючи за мотивъ бездѣ-тності короля. Вѣ згаданихъ кругахъ потвер-джують такожъ, що Россія не лишъ не мала найменшой участі вѣ планѣ королевни-ре-гентки, але противно, російское правительство дало перше товчонъ до спѣлной акціи дер-жавъ. Заступники державъ вѣ Цекіи надѣ-жуть ся, що на будуче такій подѣвъ будуть не-возможи.

— Не бѣй ся, нѣ! и его не лшму и не эмерзано. Вѣберу его вѣ фуру, завяну добре и возьму зъ собою.

Та такѣ, мовлявъ, що-жъ робити?

— Давай же — кажу — обѣдати и тра йти!

Живнѣчка, вѣтшена, звиваєсь якъ посо-лена. Що то може живнѣчка натура! Вула за весѣле, вже и музика тѣ на головѣ!

Побѣждали мы, якъ Богъ приказавъ, и йдемъ. Людей якъ на „процасіи“! Цѣкавъ, знаєте. Де-жъ то! у насъ такого щѣ нѣхто не бачивъ.

Мы ино на подѣбрѣ, а люде зъ подѣбрѣ, до церкви йдуть. Идемъ и мы зъ людьми. Га-даю собі: „Добре, що чоловікъ хоть побѣд-давъ... Хто знає, якъ то буде и що буде, а християнинъ якъ голоденъ, то ему не тільки канадѣйске весѣле, але и жидѣвскій дѣти не мидѣ!“

Розпочала ся служба Божя. Людей у церквѣ якъ на празникъ. Кождый бы хотѣвъ видѣти. Моя зъ малымъ стала коло бѣчного престола пресвятого Михаила Архангела. На-рѣдъ, звичайно якъ вѣ церквѣ, жолать ся, по-клоны бѣ. Але десь вѣ половинѣ службы Бо-жомъ почавъ мой малый чогось плакати. Чи амерзѣ, чи яке лихо, верещити на цѣлу цер-кву. Моя забавляла его, зацѣпкуює, рада бы бѣдна вычекати до кѣнця, але о! Якась ста-ра баба ханѣ малого на руки, підсадила до образа та й приговорює: „Цѣєю, цѣєю, сы-ню! поцілуй Божю и не плачь, бо побѣдѣшь до дому!“ — підсадила его геть до образа, але и то не помогло! Мусѣла моя йти зъ бѣ-дою до дому. Жаль тѣ було, жаль, та що робити? Пѣйшла.

Такъ вже десь передъ „Отчешанемъ“ двалюсь: чогось шепѣтъ пѣйшонъ по церквѣ. Бабы одна до другой пахляють сл, шепѣ-

тять, видно щось довѣдали ся, и одна за дру-гою зъ церкви, зъ церкви! Та бо и чолові-кѣвъ колька за ними геть пѣйшла. Пытаю су-сѣда Миколу Гульмана: що то такѣ? А вѣмъ каже: „Отъ дурий бабы! Хтось имъ бѣмка пустилъ, що на тѣмъ весѣлю музикъ не буде, а они и до дому забирають ся!“ — „Еге! ду-маю я, такѣ то оно! Коби то Богъ давъ, що-бы музикъ не було! Моя бы тамъ сама себе проклала!“

Закимъ параклисъ перейшовъ, у церквѣ половини люде не стало. Штовхавъ и мене вѣ бѣкъ Гринько Шкатула [такожъ нѣбѣмъ ка-валѣкъ якогось „врыдника“ громадокого], щобъ йти до дому, але я вже, Богу дякува-ти, таку натуру маю, що все люблю, чи то вѣ церквѣ, чи де на окаяніи витримати до кѣнця. А небѣжна моя бабуля, якъ вчяти ме-не „цацѣру“, то межъ „Вѣрую“ а „Ослаби, остави“ все додавала: „И такъ передъ свя-щеннодѣйствующимъ не выходити зъ церкви“. И терпеливо дождала мы кѣнця.

По церквѣ просить Лисый: чия заска, до хаты.

Лѣдѣсьнѣмъ помѣстили ся чоловіки вѣ бѣльшій хатѣ. Позасѣдали, де тамъ хто мѣгъ, чекають. Нѣ господаря, нѣ молодого, нѣ мо-лодой, нѣ музикѣвъ, та бо навѣтъ нѣ чувають и видати нѣгде — кѣлішка! Дивлюсь, а мой кумъ Гринъ ино вѣмѣхавъ та вусами жоргас-тей той сплюхъ заспаный. Чось ему смѣшно. Гадаю: „Ну, файне то те канадѣйске ве-сѣле!“

Ажъ ту и Лисый! Привитавъ насъ и за-чинає намъ дякувати, що були „такіи добріи“ и „прийшли трошки до него“. Ну, выслушали мы того, а вѣмъ тѣцъ у руку Андрѣвъ Цѣ-кавому якѣсь папѣръ. „Прочитайте се!“ каже.

Та хто бы тамъ усе годѣтъ спаматати,

такого вамъ начитавъ. То бувъ, бачите, зъ тѣхъ зъ Канады вѣдъ того цѣкавого Васильця. Та-туницю и мамунцю дорогѣ! — каже. Посылаю вамъ 25 „дуларѣвъ“, а вы справте сусѣдамъ мѣзъ „канадѣйске“ весѣле, бо я жєню ся, бе-ру такѣ зъ руского краю дѣвичку Теклюню Ковалеву. А весѣле зробѣтъ, каже, такъ, якъ вѣсь прому. Наймѣтъ службу Богу и па-раклисъ, потѣмъ угоетѣтъ людей, але горѣвки абы аѣвъ не пахло! Зарѣжте тѣла або свинку, дабѣ людамъ файный обѣдъ, а потому пива або ще лѣпше доброй гербаты. Музикѣвъ жа-днѣхъ! Хочу, каже, щобъ того у васъ весѣле було такѣ саме, якъ вѣ Канадѣ мѣзъ. Не хочу, щобъ люде, а особливо парубки попилисъ та выкрикали и выгойкували, а потому и голо-вы собѣ колами порѣзали. А по обѣдѣ най Андрѣвъ, бо вѣмъ добрый читальникъ, перечи-тає людамъ цѣлый мой листъ.

— Къ ли такъ, то давайте обѣдъ! — ка-же Лисый. — Листъ иному, хто буде мати охоту послушати. Робѣмъ уже такъ, якъ хо-че Васильцо!

Ей! то-то обѣдъ бувъ, обѣдъ! най ся и Великденъ сховавъ! Правда, що якось маркот-но було безъ горѣвки, але на чорта тамъ го-рѣвки! На столѣ, Боже! мясо, колбасы, гиж-ки... Вѣдѣкъ, колька самъ хочеть! Нарѣдъ, ажъ повеселѣвъ, видати таку благодать Богу на столѣ Гадаю собѣ: „Ей, то то шкода, що нема мови, була бы собѣ небога попоѣла! А она любить то, може чѣ и не лѣпше вѣдъ музикѣвъ. Бо що правда, у мене такѣ борше жѣвка зачує десь музани, бодай де на доро-вѣ, якъ до шабѣу йдуть зъ молодими, нѣжъ мяє зѣвѣтъ... Нема, бачите, вѣ такѣ вытре-бенскіи... Попѣзли мы гарненько, понили го-рлячон, пахнущою гербаты зъ червонымъ ви-номъ — и! нема що казати, файна забавка! Нарѣдъ починає вже и балакати. Та

Андрѣвъ за листъ и даль читавъ, що Васильцо пише. Я, каже, вже трохи ту за господару-вавъ ся, але хто хоче теперь ити сюда, тому не раджу. Безъ грошей, каже, нема ту що робити, а хто має грошѣвъ, то на що ему Ка-нады? И тамъ, дома добре, але треба инакше господарити. Треба, каже, читати господарскій книжочкѣ и газетѣ и такъ провадити госпо-дарство, якъ они радять. У Львовѣ є товари-ство „Просвѣтъ“, оно выдає красній книжочкѣ про господарскій вѣстановѣ, але що-жъ? хѣби одинъ Андрѣвъ до него не належить. Отже я, каже, прошу Андрѣвъ, най обѣяснить людамъ про ту „Просвѣту“. Може будуть такѣ, що схотѣвъ поправити свою бѣду и запишуть ся до неѣ. Дуже мене то буде тѣшити, якъ мѣвѣ напишете, якъ то мѣзъ „канадѣйске“ весѣле вамъ сподобало ся и хто записавъ ся до „Просвѣты“. Незабавомъ, каже, напишу вамъ другій листъ..

Де-жъ бы хто не хотѣвъ поправити свои долѣ? За давъ короны рѣчно, якъ каже Ан-дрѣвъ, двацѣати книжочокъ добрыхъ! — „Я запишуся ся до „Просвѣты“! кажу до Андрѣвъ. „И и!“... „И и!“ Такъ Андрѣвъ записавъ насъ двацѣати чоловікѣвъ. И вѣдъ того часу два-цѣать насъ стало членами „Просвѣты“. Доба-вмо що мѣсенця красній книжочкѣ, а все то вѣдъ часу того „канадѣйского“ весѣля. Пра-ва, були и такѣ, що имъ не сподобало ся нѣ те весѣле, нѣ тѣ, що винсавъ до „Просвѣ-ты“, але добре мой кумъ Гринъ Синенькій — каже: „Чекайте, и они „зобачать“ и увѣрятъ“. Дай то Боже!

Долѣ 25. I. 1900.

Теодоръ Яницкій.

Зъ театру войни.

Про „походъ“ Булера на Ледисмидъ, бю-ро Райтера доносить: генералъ Булеръ зачавъ въ понедѣлокъ скорый маршъ на Ледисмидъ. О годнѣ 7 рано армія англійской марина-рии отворила сильный огонь, а въдѣтъ 3 ба-таліоны пѣхоты и 16 батерій артилеріи выко-нали позорный атакъ на головной корпусъ Бурбъ въ напрямъ до Брикерентенъ. О 11 годнѣ Буръ зачали канонаду и выжили ко-лики куль на англійску пѣхоту. Въ годану пѣхотѣ Булеръ выслалъ до боры правѣ крихо, котре стояло близь моста на Тугелю. Водѣлы того крила выжили сильный атакъ подъ охороною страшного огня артилеріи и удержали ся въ занятыхъ позиціяхъ. Водѣтъкъ выжили до боры головной англійскй силы. О 11 годнѣ Англійцъ за-ли выскочилъ горбъ Крайцкофъ. Въ второкъ рано зачало ся дальше бомбардоване ворожихъ позицій, при-чѣмъ Англійцъ выслали въ воздухъ вѣтъ зъ амуницію Бурбъ. Того самого дня Буръ хотѣли прогнати Англійцѣвъ зъ занятыхъ по-зицій, але тѣ одержавши помѣчь, водѣбили а-такъ. Англійцѣ посувають ся здовжъ пасма горъ, що тягне ся водъ занятыхъ ними горъ. Про сѣю битву самъ Булеръ такъ тедѣгра-фуетъ: Въ понедѣлокъ нашъ войска перейшли Тугелю, приготовивши собѣ маршъ дуже сильными артилерійскими огнемъ. Того само-го дня пѣхота одержала наказъ цѣнути ся Рухъ сѣй выжило успешно середъ сильного дощу куль. Була се великава, надзвичайна акція, котра въ знаменитый способъ сконча-ла стимуляційный маневръ. Сѣй маневръ умо-жливилъ нашому войсному крилу заняти Валькрайцъ. Дальшій нашъ походъ напередъ хвилюе в неможливы, бо Буръ окружають насъ зъ Спінсхоупу в Дорнелюфу. Нашъ стра-ти, хочъ числять ихъ на 260, суирутивъ зна-чена выжонныхъ операцій, суть малѣ. Поло-жена зновъ полѣшувъ ся. Задача, яку мы со-бѣ зачеркнули, в тяжка, але маємо сили на се, абы ся выжонати. Булеръ при своихъ дру-гимъ переходѣ черезъ Тугелю мавъ стратити двоухъ офицерѣвъ убитыхъ, пѣтнадцять раве-ныхъ и до 216 убитыхъ и раненыхъ воиновъ.

Въ среду розпочала ся битва мѣжъ Бу-рами в войскомъ генерала Гаткра коло Штеркштрѣмъ. Результатъ боры, котра тре-вала довшій часъ, незвѣстный. Подъ Штерк-штрѣмъ дѣставала ся въ половъ англійска артилерія, вложена въ 7 людей. Зъ Спирман-скампъ доносятъ що до Бурбъ прилучають ся уоруженій нафры и бѣуть ся въ Англійцями.

На вчерашнѣмъ засѣданю англійского парламенту правительство повѣдомило пала-ту, що водѣ початку военой компаніи въ полудневѣй Африцѣ, пропало безъ вѣсти 2.283 офицерѣвъ и воиновъ; цѣлкомъ не знати, кѣмъ зъ нихъ знаходять ся въ неволи.

Дальше правительство заявляло, що по-рѣшено выслати до Африки новѣ водѣмъ войска. Въ той способъ англійскй силы въ Африцѣ будуть выносити 194 000 людей. Того цифрою не суть обнѣтъ убитѣ, раненѣ и про-вавшихъ. Державный секретаръ подавъ до вѣ-домости палаты, що за згодою Киченера вы-слано зъ Бенигу до полудневой Африки 6 ар-матъ Максіма.

Нѣмецка фльота.

Найгорячѣйшія бажанія нѣмецкого цѣсаря, аробити змѣсть Англій, Нѣмеччину першою морскою силою въ свѣтѣ, знаишии выразъ въ правительствѣнѣмъ предложеню въ справѣ поблѣшени фльоты, надъ якимъ нѣмецкій парламентъ розпочавъ вчера дискусію. Цѣлю предложена в подвоене нѣмецкой фльоты. А подвоена має бути не теперѣшня, лише буду-ча нѣмецка фльота, вже поблѣшена на под-ставѣ ухвалы райхстагу зъ 1898 року. Подво-ена має бути та фльота, котра вже проков-туе ухвалены мільоны и доперва въ 1917 роцѣ має бути готова. Передъ двома роками, по довгѣй и завѣтѣй борѣ, нѣмецкій парламентъ уступивъ передъ натискомъ зъ горы, успоко-еныи заявами правительства, повтореныи на-вѣтъ въ цѣсарскихъ промовахъ, що сѣя ухва-ла буде „тревалымъ законченемъ выдѣтковъ, що помножена въ той способъ фль-та буде „способна розпочати борбу навѣтъ зъ найсиль-нѣйшою державою“. Въ наслѣдокъ того палата послѣвъ ухвалила будову 16 но-выхъ воєнныхъ кораблѣвъ, котра въ 1917 роцѣ має бути укинчена. По двоухъ рокахъ той самый райхстагъ довѣдуе ся водѣ того самого правительства, що сѣя бу-дуча помножена фльота буде въ водношеню до бблѣшыхъ морскихъ державъ выключно значене фльоты, що може робити екскуріи зъ пристаней, але неспособна унеможливити бло-каду зъ тон причинъ и зъ иншихъ, а пере-дѣвѣтъ зъ огляду на вѣрбѣ колыніалъной

силы. Нѣмеччины, треба збудувати 42 новѣ воєний кораблѣ и на скрѣпленѣ нѣмецкой ма-ринарии выдѣти 4 1/2 мільярда. Для райхста-гу, котрый думаетъ, що сѣю цѣль осягнувъ вже передъ двома роками, а се дуже немѣ-лою несподѣванкою, и не диво, що водѣ ро-битъ теперъ кѣсну міну. Вложити однимъ замахомъ на своѣй хребтѣ суму выдѣтковъ, перевищающую французску воєну контрбу-цію, не належить до веселыхъ занять. Звѣз-кова рада потѣшая парламентъ надѣєю, що „уважливши можливый прирѣстъ населени державы“, выдѣти на фльоту будуть збѣль-шати ся що року о 11 фениковъ на голову одного жителя Нѣмеччины, а се „уважлив-ши вѣрбѣ заобѣщати краю“, не дуже бу-де тяжѣти на населеню. Нѣмецка фльота бу-де складати ся зъ 38 дѣловыхъ кораблѣвъ, 20 великихъ и 45 малыхъ кораблѣвъ. Въ обя-сленю коштѣвъ не уважливши конечного по-мощенія чвела торпедоносцѣвъ, проти торпе-доносцѣвъ, канонирѣвъ и т. и. Се же гарнѣше заокруглитъ суму выдѣтковъ на фльоту.

При першѣмъ читаню нового предложени въ парламентѣ, забравъ голосъ державный секретаръ, адмиралъ Пирнцъ и заявлявъ, що два послѣдній лѣта дали нѣмѣйшій доказъ потреби скрѣпленія фльоты. Бѣсѣдникъ нава-завъ на се о кѣмъко нѣмѣйшій фльоты суть силь-нѣйшій водѣ нѣмецкой и на выплывающе зъ того небезпеченство для Нѣмеччины, спе-ціально въ экономічній конкуренціи, котра стае ся що разъ бблѣша. Загална сума, яку вымагае выжонане сего закона, выноситъ 800 мільонѣвъ марокъ, а она обчислена такъ, що роцъ роцно буде треба выдѣти коло 40 міль-онѣвъ. Нѣмеччина мусить приготовить ся до боры зъ найнебезпечѣйшимъ ворогомъ. П-Шедаръ съ центра авертае увагу на пода-кову салу населени и на се, що струны не повинны ся перетягати. Передъ двома роками правительство сказало, що нѣмецка фльота в цѣлкомъ выстарчающа. Хто намъ заручитъ, що правительство за роцъ або за два не вы-ступитъ въ повныи кредитами. Предложеный законъ не дасть ся выжонати безъ ухвалени новыхъ подѣтковъ въ высѣтъ 100—120 міль-онѣвъ. — Бѣсѣдники кѣмъкохъ янишихъ сторо-ницѣвъ такъ же промовляли противъ такого збѣльшени фльоты.

Водѣ проф. Михайла Грушевского

одержуемо отѣе писмо:

Въ ч. 20 „Дѣла“, в справѣзданню в загал-ныхъ зборѣхъ Прѣсѣ, згадується ся в двоухъ міс-цахъ про мене такъ, що на сѣй згадка мушу від-дѣзати ся. Подляючи на боцѣ самий тонъ іхъ, що мѣгъ бы сильно образити человека менше призначеного до нашихъ відносинъ, мушу під-вести отъ що:

Противникомъ нової реформы Прѣсѣвѣи я бувъ відъ початку: в анкетѣ скликаний видѣломъ Прѣсѣвѣи передъ двома роками, і пізнійше на-ступавъ проти неї устно і в друку; я уважавъ її небезпечною, тому що вона дае видѣлу мо-жливѣсть завѣтъ широкого впливу на загал-ныхъ зборѣхъ, а відбѣраючи право безпосеред-ного голосу членамъ, може вплинути дуже легко на ослабленіе іхъ интересу до справъ Прѣсѣвѣи. Тижденъ же передъ зборѣми а ра-ды Прѣсѣвѣи Товариства і навіть формально прѣсѣвъ, аби дала спокій зъ тимъ проектомъ ре-формы, якъ з огляду на небезпечнѣсть, такъ і на несправедливѣсть її в певныхъ кругахъ нашої су-спѣльности. Коли все-жъ таки прийшло до дис-кусіи надъ проектомъ на зборѣхъ, уважавъ я сво-імъ горожанскимъ обовязкомъ высловити свої гадки та авертаючи ся до присутнихъ — сѣл-ни зарѣвно і не-сѣлны, перестерѣганъ іхъ („постра-тивъ“ по фразеологій „Дѣла“), аби добре за-становили ся надъ реформою, котрой не легко буде поправити коли відберуть собі право без-посередного голосованія і в голосомъ рішѣно-ю, кождий за себе, не правду уже на збо-рѣ, — та выказавъ небезпечнѣ стороны проекта, хочъ выразно зазначивъ, що не підѣваю ніякой злої волѣ видѣловни. Коли реформѣ видѣлу др. Костъ Левицкій уважавъ можливимъ мою ар-гументацію назвати баламученемъ, се поли-шаю його совѣсти; свѣй жалъ на те я высло-вляю заразъ у фактичній прострѣванню [ново о-пущене в справѣзданню „Дѣла“].

Стільки що-до моѣй особи. Не могу од-начѣ замовчати загалнійшій стороны у всѣмъ сѣмъ: сѣй неохоти до критики, до свободного обговорюванія справъ на зборѣхъ, що проявля-еть ся у насъ не відъ нинѣшнього часу і відби-ла ся і в сѣмъ епізодѣ. Думаю, що вона не мо-же признавати ся нормальнымъ проявомъ і не личить суспѣльности здоровій, що стоить в пе-ріодѣ розвою і не мало причинъ укрѣпити хви-левыхъ хибъ ані боѣти ся критикѣ, хочъ би най-острѣйшою, бо тільки широкимъ заинтересова-немъ аггалу до народнихъ справъ може дингу-ти ся.

Зъ поважаннемъ М. Грушевскій.

27. I (4 II) 1900.

Водозва зъ Вѣдин.

Братъ Родимѣ!

Часто думаю ся, що люди, котрыхъ доли-жаєне на чужинѣ шукати собѣ якогось за-рѣбку, попадають въ розпуку, сли егъ не на-ходить, особливо коли не мають де переночу-

вати та чимъ передувати. Тымъ то по вели-кихъ мѣстахъ, якъ Вѣдинъ, народы, що вже убули ся та замишляли тамъ, закладають то-варства, протектораты котрыхъ в звичайно-активѣ заможный павъ, що причина ся бблѣ-шимъ даткомъ. И въ тыхъ то товариствахъ люди потребуючы находять помѣчь.

Лишь пашому братови нѣгдѣ ся шукати! Кожный народъ старѣе лишь своего зарато-вувати. Але й мы можемо собѣ помагати практикованымъ у насъ звичаємъ, т. е. до-бровольными датками.

Водѣ часу до часу въ подобныхъ слу-чайхъ приходило въ помѣчь товариство рус-скихъ робитниковъ „Родина“ у Вѣдинъ, але оно ані въ десятѣй части не відбѣвѣдало тымъ вымогамъ, бо егъ роцѣй доходы стано-влять лишь кѣмъко десяткомъ, зъ чого ледва выстарчае на покрьтѣ бѣжущихъ выдѣтковъ товарства. Щобъ-жъ усунути тѣ недомаганя въ несею помѣчь, ухвалила „Родина“ на своихъ загалныхъ зборѣхъ дня 25 н. ст. грудня 1899: заснувати „фондъ запомоговый зъ добровольныхъ датковъ“, зъ которого має ся удѣляти нашимъ находчимъ ся въ бе-справѣмъ положеню людямъ дробній безаворот-ный подмоги на заспокоєне конечныхъ та не-обходимыхъ потребъ.

Постановлено: передѣвѣмъ мѣжъ собою абрати на сѣю цѣль добровольный датки при-рѣзныхъ оказіяхъ, а такожъ придѣловати чистѣй дохѣдъ зъ вечерѣвъ та янишихъ завѣвъ. А що ограничаючи ся лишь на повѣсье ага-данѣмъ способъ придѣбана гроша, таки не при-ходило бы ся ще въ помѣчь, якъ слѣдъ, то-му позволяемо собѣ одоовѣтствити до теплыхъ русскихъ сѣрдецъ въ краю, чтобы зголили ласкаво сѣй новозаснованый „Фондъ запомоговый“ за-соблѣвати бодѣй найдобрѣйшими датками. Особливо просимо Вѣд. Отцѣвъ духовныхъ и тыхъ Вѣдѣ. Добродѣтѣвъ, що зносятъ ся зъ-тѣмъ верстою людей, зъ котрыхъ неодному доведеть ся потребувати такой помѣчи, щобъ въ помѣжь нихъ деколи аббрали по кѣмъко крейцѣрѣвъ, а водѣтъкъ збѣранный грошъ при-слали до Хваленой Редакціи, а ще лучше про-сто на руки касіера товариства „Родина“ Theodor Schewczuk, Wien, II, Vereinsgasse 13, II. St., Th. 13. Выказъ складокъ и ихъ роз-дѣла будуть водѣ часу до часу оголошуваны въ часописѣ. Въ мѣру наплыву доброволь-ныхъ датковъ буде ся запомогати нашихъ русскихъ людей.

Вѣдѣнь дня 2 н. ст. лютого 1900.

За выдѣлъ: Кирилъ Гарана голова, Иванъ Крыловскій заст. гол.оу.

[Вѣдъ рускй часописѣ, прихильный сѣй справѣ, просимо о ласкаво помѣщеніи сѣй водозвы.]

НОВИНКИ.

— Членомъ краєвой рады шибльномъ на мѣ-сце пок. о. Тороньского именувавъ цѣсаръ — якъ доносить „Wiener Zig.“ — крѣпощанина львовской капітулы о. Ем. Вѣльнянского.

— Загалный зборъ „Сѣлянської Рады“ въ Бережанахъ водбудуть ся въ четвѣръ 22-ого с. м. о 11 год. рано въ великій сали „Надѣвъ“. Кромѣ части граждановъ посѣдуютъ ще рефе-раты: 1) П. Шкряпана: о крамаретѣвъ, кра-марекскихъ сѣблѣкахъ и о потребѣ Союза кра-марского. — Др. Чайковського: о ординаціи выборѣй до сейму и рады державной. 3) О. С. Лешико: о садженю деревъ прадорожнѣхъ. — Зборъ попередитъ богослужене въ мѣсѣбѣй церквѣ. — За выдѣлъ „Сѣлянської Рады“ С. Лешикъ голова, М. Мосора секретаръ.

— 36 Сянтина пишуть намъ: Дня 1 лютого с. р. гостивъ у Сянтинѣ Прѣсѣвъ, владика ста-ниславскій Шептицкій. На вѣсть о приѣздѣ владикѣйдшо ся множество народу руско-го, простора церковь была биткомъ запоиена. Прѣсѣвъ, вѣдѣлувши литургію, посту-пивъ на пропѣвѣдницю въ выгосѣвъ не довгу, але дуже красну проповѣдь о моральности. Зъ церкви Прѣсѣвъ, окруженный наро-домъ, при звуцѣ знонѣвъ выдѣшовъ зъ святниѣ в удавъ ся на приходѣство. — Акт. С.

— 37 Перемышль. Выдѣлъ перемыско-й „Руской Бесѣды“ запрошуе своихъ Р. Т. за-мѣсѣвѣхъ членѣвъ зъ родинами на вечерѣвъ зъ танцями въ недѣлю 11 н. ст. с. м. въ ко-мнатахъ товариства. Вѣступъ водѣ особы 1 кор. Початокъ о 8 год.

— 38 Стрия. Вводляючи бажаню нашихъ красавицъ, котры зъ послѣднього вечера Рус-кого Касина вынесли найкрасѣй вражѣвъ, устроюе выдѣлъ Касина въ недѣлю 18 н. ст. лютого вечерѣвъ зъ танцями, на котрыхъ має чество запросити Вл. Родимѣвъ зъ родинами. Окремныхъ запросѣвъ не розсылае ся.

— Выдѣлъ читальнѣй „Прѣсѣвѣи“ въ Порох-нику складае сердечну подяку достойному до-бродѣвѣи своимъ читальнѣй Вл. о. д-ру І. Гроб-ельскому, крѣпощанину въ Станиславѣвъ, за передѣлачене зъ сѣй фондѣвъ для членѣвъ читальнѣй въ Порохнику на сѣй роцъ ча-совисѣй „Дѣло“, „Господаръ“ и „Дѣловскій Гласъ“.

— 39 Львовской „Зорѣ“. Другій вечерѣвъ зъ танцями устроюе товариство русскихъ ре-мѣсникѣвъ „Зора“ въ субѣту 10 ого с. м. въ ко-мнатахъ товариства [ул. Краковска ч. 17]. Стрѣбъ вечерѣвъ або народныхъ. Вѣступъ у власнѣмъ зарядѣ. Початокъ о 9 год. — Ко-митетъ.

— Нова бібліотека, имени Баворовскихъ, буде неабаромъ отворена у Львовѣ для при-людного ужитку. Оя бібліотека має 18 000 томѣвъ книгъ и брошуръ, близько 1 000 руко-писѣвъ, около 300 документѣвъ и актиѣвъ, акці-ци рѣзныи картини та колекціи гравюръ.

— Новомодна лихова. Судъ въ Калущи веде водѣ довшого часу слѣдѣство противъ Берля

Давида зъ Присѣпа, що выкористувавъ се-лякъ лихово въ оригинальный способъ. Поза-чавъ сѣлянниновъ по 10—15 зр. на тѣла, що доперва вродило ся, подѣ условѣмъ, що за-мѣсть проценту дѣстане се тѣла, коли выро-сте на яблѣку. Нуждою прибитый сѣлянниъ корпѣсавъ зъ такою „доброю нагодою“ и пере-держувавъ таке тѣла „за процентъ“ два-три роки. По уплывѣ такого часу жидъ забиравъ яблѣку за процентъ и водѣбравъ ще й позаченый капиталъ. Въ сѣй способѣ — якъ вже выказало ся — одѣрѣвъ жидѣга двѣнадцѣть сѣлянъ. Чи в де страшнѣйшій павки народу, якъ галицѣя жидѣбѣи?

— Въ справѣ самоуправѣства Кучиньского. Якъ вѣдомо, недавно застрѣбѣвъ ся въ Рахѣ-вѣ директоръ львовского „банка заличкового“ Кучиньскій. Причиною его самоуправѣства были сѣлянскѣй клопоты: снижъ чверть мільона до-вгу, затѣчененого на купно Вжостка, и иншій причинъ. Отже „Monitor“ пише, що одною зъ многихъ причинъ самоуправѣства Кучиньского была его операція зъ фондомъ польского „кола літератского“, котрый то фондъ признаный для вѣдѣвъ и сирѣтъ по двѣнадцатирахъ и літе-раткахъ. Чи же выкажутъ ся и несправильно-сти въ „заличковѣмъ банку“ и чи водѣ что не потерпѣтъ, сего годѣ сказати, хочъ комісія ревизіи мала найти въ книгѣхъ все въ по-рядку; не разъ справдываю, что все въ ла-дѣ, а „шило доперва опѣсѣла вылаивало“. Даль-ше подѣноситъ Monitor, що двѣники обговорю-ючи причинны самоуправѣства Кучиньского, не порушили справы фонду „кола літератского“, а се не только не може выйти на добре, але ще й наноситъ шкоду. Подѣла информаций Мо-нитора выхѣдѣтъ, що покъ Кучиньскій, будучи екарбанкомъ „кола літератского“ спрѣсѣвѣ-ривъ суму 8000 зр. прѣвѣчену на фондъ для вѣдѣвъ и сирѣтъ по літератахъ. Фондъ сѣй бувъ зложеный на нікулѣванной книжѣцѣ въ „заличковѣмъ банку“. Сѣєю книжечку мавъ покъ Кучиньскій заставити въ „заличковѣмъ банку“ щось за 5000 зр., нѣбы то на цѣли „літератского кола“. Згаданный банкъ не по-винѣнъ бувъ приняти того заставу, бо водѣ не в управленіи до такихъ „зѣдѣлокъ“. „Коло лі-тератское“ — какъ Monitor — не повинно по-терпѣти сѣй шкоды, а повинный ся авернути зъ своихъ кнѣженѣтъ, що дозволили Кучиньскому на такую операцію, взглядо не перешѣдели въ. Але вѣдѣй се бажане Монитора остане си-rium desiderium...

— Новѣ постѣрунки жандармеріи заведено: Баворовѣ повѣта тернопольского и въ Забрю повѣта сѣвѣйского, а постѣрунокъ зъ Плавѣвъ повѣта борѣвского перенесено до Борѣшкѣ-вѣвъ въ томъ самѣмъ повѣтѣ.

— Нещасливый пригоды на прозѣиціи. Дня 12 сѣчня с. р. занята коло кѣиновъ молотѣльнѣй на фѣльварку въ Зборовѣ у посесора Еману-ила Гавранка робѣтницѣ Пазька Галичъ, лѣтъ 33, упала такъ нещасливо, спотыкнувши ся на валъ керату, що до годины померла. — На шляху зѣлѣвницѣ въ громадѣ Братѣвѣ-цихъ [нов. городецкого] найдено межѣ ста-ціями Родатѣвъ Городець заступника страж-ника зѣлѣвничого Антона Романовича, заби-того поѣздомъ тягаровымъ ч. 164. — Дня 30, сѣчня с. р. пошліи паробѣи: 19-лѣтний Фе-дѣръ Лазорѣшукъ 27-лѣтний Федѣръ Цанъ зъ Волѣ мѣиовѣ до лѣса зрубувати дерево. Подѣтѣй Лазорѣшукѣмъ бувъ знаиывъ ся на Цана, котрый въ пѣвъ годины опѣсѣла погнѣвъ. — Дня 19, сѣчня с. р. переходила жѣбравка, незвѣстна по имени, а о кѣмъко люди ан-звали, походѣча зъ Хмѣлѣвни, черезъ рѣку Стрѣпу на дорожѣ зъ Бѣневы до Семѣнѣвѣвъ [нов. подѣвѣвѣвъ] та ступила на мѣсце, де лѣдъ вже бувъ водѣтанъ, и заломила ся. По годнѣ часу водѣбѣто анъ же неживу въ во-дѣ. — Дня 25, сѣчня с. р. выѣхавъ бувъ сѣ-лянниъ Иванъ Даугало зъ Залужа [нов. рога-тиньского], лѣтъ 55, по дерево до лѣса. При-ѣхавши тамъ, заставъ другого сѣлянниа въ того самого села, Петра Бѣло, а то въ хвилѣ, коли Бѣло, рубяючи дерево, вже бувъ готовъ зъ роботою. Подѣтѣе дерево, спѣдаючи, при-наливо своимъ тягаромъ Даугало такъ не-щасливо, що той въ короткѣмъ часѣ померъ. Даугало бувъ бѣздѣтныи и лишѣвъ по собѣ вѣдѣицю. — Коропѣцкій Никола, слуга дѣр-скій, лѣтъ 48, батько 4 дѣтѣвъ, зъ Горѣгладѣ [нов. томишского], переходивъ дня 1 лютого около 4 годины пополудни на другу сторону Дѣбѣтѣра. Люди зъ другого боку рѣки кликали на него, чтобы не пускавъ ся на лѣдъ, але водѣ не послушавъ и шѣвъъ дальше, ажъ лѣдъ подѣ нимъ заломивъ ся и водѣ утопивъ ся. Ратунокъ бувъ неможливый, бо нещасли-вый пошѣвъ подѣ лѣдъ и вже бблѣше его не было видѣко.

— „Мысличій поѣвъ“ и адвокаты въ сла-вѣмѣ мѣстѣ Бучачи. Подѣ сѣмъ заголовкомъ подѣае Monitor [ч. 6.] ось такую цѣкаву новин-ку: „Директоръ гімназіи въ Бучачи п. Зихъ має водѣ якогось часу пѣа [бѣстѣи ноторичну вѣблѣку], що въ короткѣмъ часѣ покусавъ уже кѣмъка оѣбѣвъ. Звычайный вѣдѣстѣль такой зѣвѣруки наразѣвъ бы ся на судову одѣвѣчаль-ность, ну, але се пѣсъ п. директора гімназіи, хочъ ранѣ, заданій пѣсами директорѣвъ, бо-дѣтъ такъ само, якъ и иншій. Мимо того нѣ-хто не потягѣе п. директора до одѣвѣчаль-ности, бо то прѣцѣвъ „не выпаде“. Вправѣдъ нѣкакѣ бже иъ людске право сѣго не заборо-навъ, але подумати. директоръ!

Завѣдѣи сѣму поважано за авторѣтѣту, пѣсъ п. директора ставѣ ся пострахомъ для малыхъ и великихъ дѣтѣй славного мѣстѣчка. Ажъ дѣлуло ся такъ, що директорѣсѣа собѣа дѣбрала ся до мяса служѣнцѣ С. Тѣя служ-ниці, думаючи въ простѣтъ своего духа, що директоръ такъ само одѣвѣчае за своего пѣа, якъ и кождѣй иншій смертѣельникъ, вѣнесла жалѣбу до суду, не прочувѣючи, що то не выпѣдае. Покусана и на заперѣдѣ зѣбѣобра-жена жадала водѣшѣдованія за бѣбѣ. Однѣвъ при карній розпѣравѣ водѣдѣсѣвъ судъ жалѣбѣ-

ДѢЛО

Виходить у Львові по дві (крім неділі і руських свят) о 5-годі година по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ націоналістичнихъ партій“ виходить во вторникъ, а во вторникъ і п'ятницю та перемішу разомъ зъ Дѣломъ.

Передплата і Inseraty приймають: у Львові адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коoperska ч. 11, і бюро газетъ ул. Кароля Людвигъ 3, а А. Олександровскій ул. Калинського 2; — въ Ярославі: А. Кражановскій; — у Відні: М. Dukes, I. Seilerstrasse; P. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek I. Wolzelle 11; H. Kohnstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбургъ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і наложеність за кинг-атомъ платити у Львові.

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:	въ Галичині:
на цілий рікъ . . . 16 ар.	на цілий рікъ . . . 12 ар.
на півъ року . . . 8 ар.	на півъ року . . . 11 ар.
у Львові:	
на цілий рікъ . . . 14 ар.	на півъ року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 3 50 ар.	на місяць . . . 20 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламні записки вставляють въ Дѣло по порадѣ редакції.

Неодиноке число коштує 6 ар. на пров. 7 ар.

Оголошення змѣстять ся по двѣ 10 ар. въ одинъ стрічку вкваторовою або въ місяць зъ рубрикою „Надоборъ“ по 25 ар. а в.

Подали и інші доноси приватній членствъ ся по 15 ар. въ день.

Шапка горить.

Оногды подали мы протестъ Gazet-ы Narodow-ой противъ жаданя молодого Чеховъ, абы языковъ водносинъ упорядковано рѣвночасно у всѣхъ краяхъ Австрій. До сего протесту органу гр. Цининского противъ языковъ водносинъ въ Галичинѣ, прилучилъ ся органъ польскихъ либераловъ. Видко, что тѣ паны мають нечисту совѣсть, коли бенежить ихъ такъ рѣвночасно жаданя управленія языковъ чѣ акихъ-небудь иншихъ водносинъ въ нашомъ краю. Се е найлѣпшимъ доказомъ, что нашъ водносинъ не нормальный и домагують ся направи. Коли-бъ имъ именно у насъ рѣчи стояли такъ, якъ се „Богъ приказавъ“, то нашъ Ляшки инаше водповѣли бы послови Енгельса. Коли-бъ они мали чисту совѣсть, певно водповѣли бы словами: „Ходи по ту, ходи по вину!“ покажи тѣ нашъ хибъ! Тимчасомъ всякій натякъ про потребу змѣнъ въ Галичинѣ, або контролъ галицкихъ справъ выводитъ нашихъ beatos possidentes зъ рѣвночасности. Лишь на злодѣи шапка горитъ. Голосы польского прасъ е найлѣпшимъ доказомъ, что Галичина потребує сильной руки Геркулеса, абы вычистить тую до неможливости запущену стайню Аврѣя.

Абы Чехи водступили въ свого жаданя розтагненя языкового закона на Австрію, Slowo polskie луджає Чеховъ протавческою агитаціею въ колѣ польскымъ и заповѣдає рѣшучу оппозицію Полякамъ противъ чешского жаданя. Подаючи слова Енгеля, что Slowo polskie пише:

„Енгель заповѣдъ намъ, что лише тогда агитируеть ся на языковъ законъ для Чехіи, коли буде управленіе урядовый языкъ въ въ провинціяхъ, въ которыхъ живутъ двѣ народности. Се значить, кажучи выразно, что нашъ зрѣпелъ [союзникъ] грозитъ намъ выключеніемъ языкового спору такожъ и въ Галичинѣ. Якъ вѣдь аго буде регулювати, се знаємо — бо мы досыть вже мали досвідъ въ импортованні въ своѣмъ часѣ братьми-Чехами на урядникѣвъ въ нашомъ краю. Аргументація пана Енгеля подобна до той, что зъ причины пожежъ на одномъ концѣ села, замість огня

льокалізувати, вѣдь радить, абы для рѣвночасности подпалити хаты зъ другого концѣ. На щастѣ, Нѣмцы рѣшучо оперли ся сему чешскому проктову.

„Гратулюємо польскому колу его зрѣпелъ, а автономичной бѣлшости еи автономіи“

„Противъ сего метода полагодженя языкового спору въ Чехіи мусимо якъ найрѣшучѣйше застерести ся. Языкова справа въ Чехіи и на Моравѣ не має нѣчого собѣнаго зъ языковыми справами деінде. [Чѣ артикулъ XIX. закона зъ 21 грудня 1867 не е собѣнымъ для цѣлой Австрій? — Ред. „Дѣла“]. Було бы се божествомъ — для успокоеня національной борбы въ Чехіи вымывати еи тамъ, де еи досъ нема. Спеціально нашъ край [читай: польскій гегемонъ — Ред. „Дѣла“] не чує нѣякомъ потреби нового управленія языковыхъ водносинъ. Она вже управленіе цѣсарскимъ рескриптомъ зъ 1869 року и поки что не домагують дальшю направи. Зъ прогнаніемъ оставилъ нѣмечинны, вѣштаючи ся по прокураторіи державы, по почтѣ и сельвѣнидахъ, дамо собѣ раду самі [т. е. зѣтѣмо Русинѣвъ? — Ред. „Дѣла“] безъ помочи нашихъ поважанныхъ зрѣпелъ.

„Думаємо, что коло польске сейчасъ, якъ лише збере ся, поднесе торжественный протестъ противъ того молодого чешского контенту и не допуститъ до того, абы нашу справу вязано зъ цѣлкомъ намъ чужою и въ основѣ рѣчи нѣчо насъ не обходячою чешскою справою.“

Slowo polskie, для которого справа урядового языка въ Галичинѣ вже порѣшена остаточно цѣсарскимъ рескриптомъ и котре казать ся на саму згадку, что хтось смѣвъ порушити справу управленія галицкихъ языковыхъ водносинъ, мая при томъ водрагу доматати ся управленія такихъ-же водносинъ на Шлезку. Хочь и Шлезскъ має вже свои рескрипты, Slowo polskie пише:

„Сли ще яка языкова справа мусить бути порѣшена при нагодѣ чешско-нѣмецкой угоды, то справа урядового языка на Шлезку. Въ Тѣшинскымъ повиненъ бути урядовымъ языкомъ выключно языкъ польскій, для нѣмецкого населеня нѣмецкій. На всякій случай въ Тѣшинскымъ нема мѣста для чешского языка и урядникѣвъ-Чеховъ. Привернене

старыхъ правъ польского языка въ школахъ и урядахъ въ Тѣшинскымъ е дѣйстно конечностью петерпачою проволоки. Оно може наступити черезъ рѣшуче усуненя чешского языка, котрый тамъ замандрувавъ и обезправилъ нашъ гарный языкъ. До панабъ Чеховъ маємо одну просьбу: Нами вы не журѣть ся, а вѣдь польского Шлезка hands off!“

Та въ той справѣ забрала слово вже и рада громадска въ Тѣшинѣ. Она ухвалила резолюцію зъ протестомъ противъ намѣру втаганя шлезскихъ справъ до дискусіи на угодовѣй конференціи. Въ резолюціи знаходять ся нѣжъ иншимъ уступъ, что Шлезскъ не стерпѣть того, такъ само, якъ не стерпѣла бы „Галичина“ [галицкій Поляки], хочь тамъ було бы досыть потребно рѣчи вышати ся руской и нѣмецкой справы...

Ухвала мѣской рады въ Тѣшинѣ приходять въ саму пору. Е она ударомъ палкою въ лобъ Полякамъ, котры протестують противъ управленія языковыхъ водносинъ у „всѣхъ“ краяхъ Австрій, абы лише не рушени ихъ гегемоніи въ Галичинѣ, але по при те домагують ся заведеня справедливыхъ языковыхъ водносинъ на Шлезку. Коли-жъ такъ, то въ якимъ чолѣмъ можуть они противати ся такой акціи въ Галичинѣ? Ба! политична мораль нашихъ верховодѣвъ не знає лѣгкости: Поляки будутъ протестувати противъ панованія нѣмецкой меншости на Шлезку, а рѣвночасно боронити панованя польской меншости у вѣхѣхѣхъ Галичинѣ...

Безличность польскихъ органѣвъ, котры протестують противъ управленія языковыхъ водносинъ въ Галичинѣ, иде такъ далеко, что они промовляють не въ имени Поляковъ и интересовъ Польщѣ, а въ имени „краю“ и краевыхъ интересовъ, хочь знають, что половина населеня краю має въ той справѣ цѣлкомъ противный интересъ и цѣлкомъ противу гаду! Однажъ хотѣй Поляки собѣ говорять, что „край“ не годить ся на жаданя поставлене п. Енгельса, то тымъ же нѣкому не докажутъ правды сего балаканія. Въ цѣлѣй Австрій знають уже, что мѣжнародный водносинъ въ Галичинѣ ще бѣльше неможливый, якъ въ Чехіи. — знають, что цѣла половина населеня Галичины домагає ся управленія языковыхъ водносинъ, и сли де. то

въ Галичинѣ се управленіе е нинѣ найважѣйшою потребою краю, однимъ зъ найважѣйшихъ постулатѣвъ руского народу! А хочь-бы Полякамъ повело ся стер ривувати правительство и парламентъ, то сего сирава таки мусить выринути на верхъ и стане ся такъ неукучимъ пытаніемъ внутрѣшнюю политикѣ Австрій, якимъ нинѣ е чешско-нѣмецке пытанє. Политична констеляція въ Австрій тепоерь для Русинѣвъ некористна, але Русины не спѣнятъ такъ довго, якъ довго ихъ сирава не выйде на верхъ, якъ довго не осмыгнуть того, что имъ належитъ ся. А польскимъ шовиністамъ зъ Gazet-ы narodow-ой и Slowa polskiego скажемо: Co się odwiecze, to nie uciecze! — придетъ пора — почнемо ся!

Угодовѣй конференціи.

Вчера водбуло ся въ президіи рады министровъ подъ проводомъ Керберъ, а въ присутствіи министра Реске и шефа секціи Сагасера, друге зъ ряду засѣданя чешского водѣдѣлу угодовѣй конференціи, въ котромъ взяли участь всѣ асстунники Чехіи. Сагасеръ въ довѣмъ выводѣ пояснивъ становиско правительства въ справѣ реформы выборной ординаціи до чешского сойму. Зъ тыхъ выводѣвъ и дискусіи въ котрой то справѣ всѣ присутній забирали голосъ, выринуло шѣтъ слѣдующихъ засадничихъ точекъ: 1) змѣна скрутившій листъ при выборѣ зъ неідеиномическою великою посылости; 2) побѣлшеня числа мандатѣвъ до сойму зъ мѣстъ, сельскихъ громадъ и торговельныхъ палатъ; 3) заведеня безпосередныхъ выборовъ въ сельскихъ громадахъ и аниже-не выборного цензусу; 4) заведеня загальнои класы выборовъ; 5) урядженя выборныхъ курій; 6) урядженя курій зъ правомъ vet-а. До передискутованя тыхъ шести точекъ, выбрано подкомитетъ зложеный зъ 10 членѣвъ. Пѣсля вѣденскихъ дневникозъ, дотепершій хѣдъ угодовѣй конференціи выразно вказує на се, что при ширѣй доброй охотѣ порозумѣ-не було бы можливѣ. Але на жалѣ, сторонництва показують охоту пацификаціи и зближеня лише при замкненыхъ дверехъ, лише при зеленѣмъ століку. Тимчасомъ публично

На Сокѣльскѣмъ.

О 7 годнѣ рано пустились мы въ дорогу.

Жидѣвскою бричкою ѣхали мы зъ вѣльня вулицы одного зъ найпотѣйшихъ въ свѣтѣ мѣстъ — Кутъ. Брудъ, нехарство, особливый жидѣвскій сонухъ, словомъ: одна купа гною, кинена не знати по що посередѣ чудового Подѣбра. А зъ нею на всѣ боки розходять ся заразны галицкой культуры и великій жидѣвскій паукъ спусъ зъ нею сѣтку на цѣлу Гуцульщину.

Мы скрутили въ бѣкъ, зѣхали въ долину и передъ нашими очами наразъ розтворивъ ся зонѣмъ нишій свѣтъ.

Горы! Синьо-зеленѣ стѣжки, открыты серпавками прозрачны враки, обмытыя брылятами росы, обнаженны кадилотъ живицѣ и запахомъ цвѣтѣвъ — се передова сторожа Зелена, Шинѣ и Говерлѣ.

А долѣмъ Черемошъ! Невеликій, а який живый, який дужий! Скъльки у ньому житя, нѣвичны не приборканого, якогось сѣрѣбляного житя. Якъ свободѣо переливають ся его фалѣ долиною помѣжъ горами, якъ шумно и гучно ревуть по камѣняхъ, що прийшли зъ гѣръ и лягли имъ на дорогѣ...

Вѣдь точить ся по-надъ самъ берѣгъ и здавало ся, что могоча струя притягла его до себе и не хоче пустити. Такъ здавало ся, а въ дѣйствости туды вела дорога — коли дорогою можна назвати збѣръ всякаго камѣня, почашинъ вѣдъ дробного, гладко выточеного, якъ заячій шротъ, а скѣпчивши на такѣмъ, якъ бохонецъ хлѣба, голова або гарбузъ. Та ще, якъ бы воно було рѣвно розмѣщено, то нехай тамъ! — а то лежить собѣ

лавами, купами, порогами, якъ оборонный валы на границѣ гѣрского царства.

Тою дорогою ѣхали або ѣхали напротивъ насъ меншій и бѣлшій ватаги жѣвѣвъ та мужичѣвъ зъ бѣсагами на торгѣ.

Мужичы росли и стрункі якъ ялицѣ, жѣвѣвы звичайно богато внаши, по-надъ вѣтъ старѣ, зъ лицами, що нагадують жѣвѣвъ Воходу. Та за те, якъ лучила ся гарна, то хочь и нишій! Струнка, гучка, зъ пальцами очима, легка якъ ланя. Свѣдома красы, певна примани а не безъ якогось своєрѣдного, врожденного кокетства. Вдуть на конинахъ-гуцулахъ, курать люльки и въ своихъ одягахъ пестрыхъ и живописныхъ, на тѣлѣ прекрасного красавицы выглядують якъ живы образы, якъ расулки до оповѣданъ Федьковича.

И можва бы забути ся, задивити ся, заслухатись въ тую безконечну симфонію красы и тонѣвъ, що розливають ся по землі и по небѣ, надъ тобою и докола тебе, якъ бы — якъ бы вѣдъ жидѣвскій не гулявъ разомъ зъ тобою по камѣняхъ конвульсийного таяця ся. Віта.

— Що то нинѣ? — потѣшає вѣзникъ, — то давнѣ сюды ѣхати була чиста нара. Теперъ ту гостиницѣ... Ёго выбудувавъ нѣбѣжикъ панъ старооста. Ему за то вѣтуру на Сокѣльскѣмъ поставили.

— Мали за що! — гадаю собѣ въ душѣ. — Будемо ѣхати по-при Сокѣльскѣмъ то паны зобачать.

Вже недалеко. Віта-о-о!

И бричка скрипитъ, скигитъ и етогне, перевертѣає ся зъ боку на бѣкъ и перевалює ся крѣзъ той гостиницѣ Цакельовѣвъ.

Ось и Сокѣльскѣ!

Я неразъ чувъ про нього, читавъ, а навѣтъ колѣсь на нашѣй сѣдѣнѣ видѣвъ якусь Сокѣльску дѣбру, але щоби вона въ дѣйсно-

сти зробила на мене такѣ сильны вражѣне, того я нѣколи не сподѣвавъ ся.

Стѣна, высокая стѣна, якои людскимъ рукамъ не здвигнути, водѣвила свѣтъ. Лукомъ нагнутымъ стоить похилена надъ Черемошъ и дивить ся у воду. Дивить ся вѣками вѣковъ и немѣвъ щось читаетъ у ньому. А той Черемошъ припадъ до нею, обймає еи и цѣлує. Наразъ водѣе ся, кинє собою и зареве якъ звѣрь зъ лютого болю. Грѣзно и завзято валить на тую гать муровану, що нею люди скували его и водѣвли въ Сокѣльскѣмъ, его — свободного, сильного, безсмертного сына гѣръ!

Заждѣтъ! Вѣтъ має часъ. У него хвилна — у васъ вѣки! Побачимо, хто кого перемаже!

И потѣшенный и втихомиренный вертає въ русло и переливає ся усѣми красками розтопленого олова, сѣрѣла и опалѣвъ, усѣми аломами ліній, усѣми водѣвками тонѣвъ, грає ся зъ камѣнями, що мовъ дѣти векочили до нього, щоби скупатись, обливає ихъ, оббразує пѣною, емоде росю своихъ дробно-сенькихъ капель, дыхає парю синявою нилы. Любитъ тѣ бѣдны, безсильны крушны великихъ гѣръ. Якъ дѣдусъ грає ся зъ дѣтьми. Наша рѣчь — люде! — Лишь передъ ихъ разумомъ уступає, лишь ихъ вправѣ давує ся, ихъ водвагою люблює ся. Вважаєй керманѣче! Веди дарабу вправною рукою, быстрымъ зоромъ, слѣди кождей камѣнь, помѣчуай кожду струю, хитро та вміло та складно на въ часѣ, водѣивай на право або на лѣво, а нѣ — то вѣдъ тобою якъ дѣтячимъ млынецѣмъ закрутитъ, скрутить и еурне мовъ играшку мі зерну! И не почислишь своихъ ялицъ, не позбавишь костіи. не побачишь топ Сокѣльскѣ, что стоить дужа и высока, красна яко въ передѣвчюю красую, въ киреи шовковой нилы въ коронѣ золотого сонца.

А до Сокѣльскѣмъ на право приставлене якъ стои до престола, великаньске камѣня, поскладаєе одно на другѣмъ завѣльшки скринь, скринькохъ и будынокѣвъ. Вѣки помалювали ихъ на сѣро, и до сонця блищать якъ зо стали. А зъ помѣжъ нихъ, зъ помѣжъ тыхъ безобразныхъ, рукою природы тесаныхъ брыль бѣльє една висока и тонка якъ стовпѣ. То вѣтура пана староости. И дивне диво! На бѣль-вѣй стѣнѣ, на бѣлому камѣнѣ колюмы и прочитавъ великими чорными буквами вытесанѣй незабутній слова:

„Схаменѣть ся! Будьте люде, Бо ляхо вамъ буде! Розкують ся незабаромъ. Звѣкованъ люде, Настаєе судъ!“

Не знаю, чи можна було выбрати красѣе мѣсце для отгѣвъ слѣвъ. Той вѣчный Черемоша ревѣ, та Сокѣльска скеля велика и змѣсть тыхъ слѣвъ — то щось одно. Злає ся, что Черемошъ не шумить и не гуде, лише грѣзно л кає сѣтъъ судѣмъ, адає ся, что зъ верху Сокѣльского якієсь водѣвчѣны, невогноманый голѣсъ кричить „Схаменѣть ся!“ — адаєсь, что цѣла розгукана гѣрская природа звѣщає хвалю, коли „розкують“ ся закованый люде — настаєе су-у-удъ!...

И на хвалю чолѣвѣкъ забуває себе, траить свѣдомѣсть чѣсу та мѣсця и тыхъ вѣль-лякихъ дробницъ, что путають его правдино людске „я“ и цѣлымъ своимъ ествомъ вслухує ся въ той шумъ, въ той ревѣ, у ту не-звѣстну бесѣду природы, щоби дѣнатись, щоби дослухатись, чи хвиля суду не надхѣдѣтъ...

Заслуханный не бачить хмары, что зъ по-за Сокѣльскѣмъ скалы якъ сукуи емоуєає ся и вѣтромъ та стужою дыше. Перша блисканиця будѣтъ зо сну.

Выходить у Львовів ще довго (хрощі, медаль і рушники свячені) о 8-й годинах по полудні. Літературний додаток „Вісник” найважливіших дійствей“ виходить дві сторінки, а дві сторінки в п'ятницю на переміну разом з „Діло”.

Передизитку и ансерати приймають: у Львові: Адміністрація «ДВЗ» у д. Ваторія к. 24. Центральне Бюро оголошень у доверення к. 11, у Бюро газет у д. Каролі Людвигу 9, у А. Ольженського у д. Кадлянского 2; — у Ягеллоні: Д. Крижаківський; — у Бдині: М. Дукес, І. Сеіленстатте; у А. Ріхтер, Нібелунгенгаузе 4; Н. Шахле І. Воллгозе 11; Хансенстайн і Vogler І. Воллфшганзе 10; В. Франкфурт і Гамбург: М. Хансенстайн і Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ и наложителство за износване
платил у Львовѣ.

ДЪЛО

Передплата на „ДВЛО“ съ втор. додаткомъ

въ Австриѣ:	на границею:
на цѣлый рѣкъ . . 16 ар.	на цѣлый рѣкъ . . 22 ар.
на полъ року . . 8 ар.	на полъ року . . 11 ар.

на целый рок . . . 14 ар. на полъ року . . . 7 ар.
на четверть року . 8/6 ар. на мѣсяцъ . 1 ар. 20 ар.
Реклація, Администрація и Експедиція подъ ч. 24
уд. Баторія. — Рукопекъ звертуютъ са дѣле на по-
порядке засагешене. — Реклаціяи неопечатанъ
вѣдѣй вѣтъ поста.

Отодешеня звъзди прикинають ся по дѣлѣ 10 иръ
въдѣ одинъ стрѣчи краснотонъ або си мѣсто а въ
пѣвѣхъ Наволенъ по 25 иръ а въ

Поданы и нижней допросея приватный чинель он по
15 пр. 28хь сущина.

Языкова справа въ Австріи.

[Статья д-ра Вегена Левицкого.]

(Добончичи¹⁰.)

Водъ урядованія вѣшнаго вобрѣзнити треба урядоване внутрішнє, яке не дотыкає вже права одилиць, але народу яко такого въ его етнографічній и органічній цѣлости. Що-до сего внутрішнього урядованія то тутъ повиненъ бути поставлений и обов'язувати однакъ принципъ — той зменню, що всѣ уряды, якѣ функціонують на територіяхъ якогось народу, мають уживати самі и въ зносинахъ зъ собою лише мови того народу, на котрого територію покликаний суть до урядованія. Ї се принципъ т. зв. національної автономіи, а впливаю вѣдь зъ того загального права, яке висновує ся зъ узнанія національности и національної рѣвности, якъ и взагалѣ зъ права кожного народу до посѣданія власныхъ урядовъ и самоуправы.

Принцип національної автономії признає вже навіть наш закон основний, коли артикулъ XIX. каже wyraвно, що „alle Volksstämme sind gleichberechtigt“ и що ся равноправність має відносити ся такожо до мови въ урядадѣ. Практика, якъ мы то вже казали, пошла иншою дорогою — въ брутальнымъ подоптанемъ правъ бблшой части народѣвъ нашої держави — але станъ той не дасть ся удержати на довго и вбщ мусить упасти скорше чи пбзніше. Нинѣ лише Нѣмцѣ та Радки и въ часті такожо Италіянцѣ мкють свою мову у внутршнѣмъ урядованю, хочъ нема німеченъ радцѣ, чому водѣ съого права мали бы бути выключені инші народи и чому-бъ пощипца та нѣмеччина мали мати перевагу! — Мовы „другон класы“ чей-жъ

7) В предварительной статье (Дело Ч. 22. в пятой д. уголовного н. ст.) зайдяши через негодный девяти похоби а именно: въ шпальте первой вѣршь 4 зъ горы напечатано „державъ возмѣтъ...“ мае бутъ „...державъ. Такъ возмѣтъ...“; въ тойже шпальтѣ вѣршь 10 идѣ долу напеч. „всяке урядоване виѣшне, т. е. въ зоношеню зб сторонами“ а мае бутъ „всяке урядоване, вънутрѣнне и виѣшне“ (т. е. у внутрѣ и въ зоношеню зб сторонами) — а такъ само у вѣршу 60-бѣ мае бутъ: „всяке урядоване, вънутрѣнне и виѣшне“, — врѣштъ на сторонѣ другой рядокъ 15-зѣ напечатано „...спознати. Зважнѣши...“ а мае бутъ „сповнати, зважнѣши“

Тыхъ, що самою справою интересують ся, прошу намѣченъ похибки справити а о-пѣсля прочитати статью въ цѣлости. *Прим. авт.*

надають ся також до уживання ихъ въ са-
мыхъ урядяхъ, коли тѣ-жъ уряды вже теперъ
уживають зовсѣмъ добре сихъ мовъ въ зно-
шенію зъ сторонами на рівні зъ моєю поль-
скою та німецкою!

Польські п'ємцки гегемони водчувають вже тепер крихкий підвалини, на яких стоїть їх привілеї на полі лизиковбм, п старує ся выдумувати рбзні аргументи, щоб удержати себе в разі здобутих упівліз Новаших становисках. Особливо Польки кольшортують дивовижну теорію о „историчних правах“ и историчної ролі певних „лпших“ народбв, привизанбй до поодиноких крабв, абы показати, що вб-бы то Польки та Нбмци щбсь вышого водб наших австрійських народбв та що нбм-то лпшь вони мають выключне право до своєї мови у внутрбшбм урядованю. Одлак ся теорія, кольшортована тепер польскими політиками, не має нбького змислу и є вгагалі баламутна: до того-ж ви чути археологічною плбснню и вона не дасть ся нбьк прикласти до тепершньої Австрія — держави будь що-будь конституційної и опертон на конституційно признанбмь своббдбмь розвою всбх ви народбв!

Въ унормованю языковой справы въ у-
ридахъ занимае окреме мѣсце патіае про
мову въ уридахъ центральныхъ. Уряды цен-
тральны сповняють въ системѣ организаціи
нашое державы ruolo спѣльного звена: вони
лучать собою и имѣ поддѣляють въ уряды,
якѣ фунгують на територіяхъ поспивковыхъ
народовъ, и для того про мову сихъ урядовъ
не може рѣшати взглядъ на якій-небудь пра-
ва одиниць або одноя якогось національности.
Промову сихъ урядовъ, якѣ урядовъ спѣль-
ныхъ, рѣшати може лише воля всѣхъ наро-
довъ способомъ взаимного порозумѣня и рѣ-
шенія большастью голосовъ. По нашій думцѣ
установляти спѣльну мову для посередництва,
т. звану „Vermittlungssprache“ для урядовъ
центральныхъ повиненъ лише парламентъ, а
голосованіе въ сій справѣ повинно відбувати
ся після творення ad hoc національныхъ
курій, такъ якъ примѣромъ выбѣрь до деле-
гаціи відбуває ся теперъ після краѣвъ. Якою
моя бы бути власне мова для посередництва
— се треба бѣ рѣшати на певный въ горы
означенный протѣчь часу. При теперѣшнихъ
обставинахъ такую Vermittlungssprache могла
бы бути лише мова вѣнецка, бо Нѣмцѣ пере-
важають числомъ каждый иный народъ въ
Австріи, а до того ихъ мову знають такожѣ
въ великабъ частіи Русины, Поляки и т. д.

Делай руссофильскі агенты и фашистскі пан-славизму хотѣли бы ввести въ антитезу до нмеччинны мову великоруску [якъ мову для посередництва], але се не має ніякого зміслу, бо по перше: було-бъ се небезпечно для держави и для деіинихъ народѣвъ [прим. Русинѣвъ та Полякѣвъ], а потому: було-бъ нн-септннцнею вводити мову таку, котрой му-стѣли-бъ доперва вичузувати ся вѣ народы вѣ Австрій, не выключачи Славянъ, а на-вѣть самихъ агентѣвъ руссофильства!

Такъ представляеся коротко и ясно срава унормованя пытаня языкового въ Австрiи, коли лишити на боцъ дивоважну исторiю и всѣякихъ подступныхъ баламутѣвъ, а станути на становищу права одиницѣ и народѣвъ, на становищу конституцiи и справедливости!

Еще одно питання в'яже ся зб справною
языковою — именно питання про компетенцію.
Властию питання се не повинно истнувати, бо
для неупередженых нема сумніву, що до
увермовання языковой справи покликаний
лише парламент. *Парламент становить оди-
ноке судити тільки репрезентативне для всьох
народов в Австрії* — до того-жь артикул
XIX. законів основных о рбнсправности
народов в их мову не має закона для вве-
деня его в житє, такъ званого *Ausführungs-
gesetz'u*, а §. 11. буква m) каже выразно, що
выдаване того рода законів належить до ра-
ды державной. В парламент, не денде
внесені були такожь проекти до языкового
закона, якй доси появили ся — внесен
Вурмбралда зб 1880 року, щобы завести нї
между мову яко „*Staatssprache*“, и внесен
Шаршмїда зб 1886 р. яко проект до языко-
го закона, „котрымъ выдє ся постанови за-
дл переведеня артикулу XIX. о загалных
правахъ горожанъ“...

Робни белапуты хотять однакъ справ компетенціи звести на мановцѣ и втягають гру соймы и сязаскутву, але се роблять передовѣмъ для интересу, бо знають, шчимъ бѣльше чинниѣвъ азаажауъ ся, тымъ трудѣйше буде прѣвѣи до порозумѣня тымъ довше вони зможуть удержати ся и верху зб своїми національними привѣліями. Зб-вѣдки именни соймы мають бути компетентий до рѣшаня справы языковой и урядѣхъ державныхъ — годѣ зрозумѣти. Уряд державный взагалѣ не належать до т. зв. автономіи — при истнующѣмъ дуалізмѣ власти зб ихъ подѣломъ на державный и автономичный — а коли польскій и чеській політика вытѣжють яко аргументъ, шче народы жують

краяхъ и що длитого справу языкову повин
нй рѣшати сойма краевѣ, то се не має змы
слу: край нѣякою мовою не говоритъ, лиш
народы, а народы не живуть въ краяхъ, коли
подѣля національний не крме ся зъ терито
ріальнымъ та коли, противно, народы суть
помішані и розкишені по рѣзнихъ краяхъ.
Зрештою коли-бъ навѣть справа компетенці
и була неясна, то и тогдѣ взгляды практич
ный каже покликати до рѣшеня справу раду
державну, бо тамъ-же легше буде вирізнати
спору мѣжъ народами, якъ въ соймахъ, де
поодинокі народы воддані на поталу своимъ
національнымъ противникамъ!

Справую языковую повинно заняты всесторонне и рѣшуче теперѣшнее правительство, або и взагалѣ якѣ-небудь *нейтральное* правительство та довести ея до ладу. Трудности принципиальныхъ за-дѣла основного рѣшения сеп sprawy мы не бачимо вблизи; коли только стане ся на яснѣмъ и слушномъ становищу, якѣ мы заняли въ сѣй статьѣ, то уложеніе проекту закона, одного и одинаковаго для всѣхъ народѣвъ Австріи, вѣзвѣстѣ легкѣе, а трудности выступаютъ доперва тогдѣ, коли опускае ся становищу справедливости и рѣшимаго права, а вводитъ ся подѣлъ народѣвъ на народы упривилѣгованъ и уполѣгновенъ. Тогдѣ справдѣ справа, зрѣнною ясна якъ сонце компликуе ся до неможливостей: показуе ся въ такмъ разѣ потребность не лише вводити рѣзнодорожнй принципы для поладанія питанъ языкового въ урядованіи внутрѣшнимъ и вѣнѣшнимъ въ рѣзныхъ краяхъ, але такожъ потребность выдавати особнй нормы для поодинокихъ частей краѣвъ та поблизувати дальшесей хаосѣ, акій потнувавъ и доси. Мѣжь тымъ законъ повиненъ бути одинъ и загальнй для всѣхъ народѣвъ, а перенесене сего закона въ практицѣ черезъ подѣлъ державы на національнй районы, установленіе вѣдѣствѣнныхъ урядникѣвъ и трансляторѣвъ и т. п. повиненъ бути полишене министерствамъ. Побѣда ясности и легкости кодификаційной мавъ бы однакъ одинъ и одинаковъ законъ языковой для усѣихъ державы еще и дальшій многа нй наслѣдки, бо завѣвъ бы порядокъ въ державѣ и поклавъ бы въ великой части конвенціональнымъ спорамъ. Вправдѣ въ початкѣ, а особливо передъ ухваленіемъ закона въ Радѣ державнѣй польскій и нѣмецкій гегемонъ поднесли бы безъ сумнѣву великій гамбръ рѣзку оппозицію, але помнямо того благодатнй впливъ закона побѣла яго введенія въ жизнь показавъ бы ся дуже скоро и разѣ на жи-
Во не забуваймо, що только нерѣшанѣсть прѣ-

Зъ американьскихъ вѣдосинъ.

Написавъ Вол. Сѣменовичъ

Вѣдѣнь днѣ 19. I. 1906*).

Въ двѣмъ заходѣмъ свѣтъ завѣвъ са
звѣщай свѣтуквати вечеръ передъ новымъ
рокомъ, т. зв. по нѣмцѣмъ Silvester Abend.
Всякія старая са, якъ хто може, весело про-
вести тую нічъ. Въ Европѣ народъ не обідає
ся тогдѣ безъ напиту: кого стату, не шам-
паньске; хто вино, хто пиво, а менша братія
пристане и на сивуецъ. Чи глянути зъ горы
зъ долину чи зъ долу зъ гору, усе не знає
тогдѣ пашоу веселости и забавы, якъ кели-
шокъ чи склянку; а се, розумѣ са, полує
не зъ большою або меншою утратою гроша.
За те практичный Янкусъ перейшовъ Евро-
пейця; вѣкъ забавити ся, насмѣсь, мало ему
боки не лопнуть, а при томъ анъ цента не
стратить зъ кашѣтъ.

Въ Чикаго в торговця всякого аббжа и нашъ. Не с се торговця на подобу галицком, де завязжуютъ возы зъ мѣхами аббжа та зъ стѣномъ, а до того згаваютъ усаку худобу рогату. Нѣ! Се аббжева бѣржа зъ гарною просторою салею, зъ множествомъ полицъ по-подъ стѣнами, де стоять тысячѣ наперо-выхъ торбикомъ зъ прѣбками вѣдлкомъ муки, аббжа, стручкового зерна, бараболѣ, вязанот-ки сѣна и иншой нашѣ. На серединѣ салѣ стоять столы, а горою ведутъ галеріи для

публики. Въ сали вдвбувае ся торгъ на всѣ
ти плоды, що показуеь ихъ на прѣбвзѣхъ, а
при столахъ по серединѣ вдвбувають ся та-
коже, коли треба, засѣданя биржевого синди-
кату.

Водѣ давныхъ давань є звичай, що зъ
кбищемъ року а зъ початкомъ нового всѣ тѣ
пробки упрягуютьсє, а на нхъ мѣсце ставитъ са-
новіи. Вѣ способі нхъ прятаня лежать всѣ
рѣчи. Оно вѣдбувалсє правдиво по амери-
каньски зъ великою церемонією. Всѣ свидѣ-
лать сходятъ ся на послѣднє засѣданє изъ
старшій роуф; сходитъ ся такожъ постійній
біржевій куцѣ и вся біржева прислуга. Збо-
ры тѣ мають свою окрему назву „кѣньсковъ
забавы“ — по англійськѣ „horse play“. Про-
той вечерѣ знає все населенє мѣста и, хто
може, сѣвшы чимъ скорѣйше зайняти мѣсце
на галеріи. Выйшовши на галерію, бачимо
такій образъ: вси біржеви продуктѣ обету-
пила кругомъ полицѣ и забавляє ся веселою
гуторкою, а при столѣ по серединѣ салъ си-
дять поважній, морє новочасній Катоны, бір-
жевї сеніоры та, порозкладавши передъ со-
бою всякій паперы, пѣють то радять раду.
Коли дѣйше приглянутисъ, то побачимо вели-
кій контрастъ міжъ тими дуками, а бірже-
вою прислугою. Старий дукъ, похилювшисє
надъ паперами, ледво часъ до часу переки-
нуть ся словомъ та зъ часта поглядують и
годинники; хибѣ молодшіи зъ нихъ пожарту-
ють чимось міжъ собою або засміють ся. За-
те служба гомотить та речечь, часто а
підъ злоба споглядаючи на хмуривъ лица се-
нюорбъ.

Наразъ президентъ подносить ся и каже: „Gentlemen, три чверти на дванацяту! На нинѣ закрываю се остатне засѣданє въ стѣнь роцѣ и бажаю Вамъ щасливого нового року“ и т. д. А обернувши ся до службы, кнѣжить: „И Вамъ, панове, бажаю такожъ щасливого нового року“. „Happy New-year!“ заговорить на те служба и вся сала, ажъ вѣкна задрожать.

Въ ту мить усе кидася до полиці и
зачинаася забава, — „кѣньска забава“. Въ
мить щедують аъ полиці торбинки аъ мукою
и розтрѣскують ся на головахъ поважныхъ
біржевыхъ дукѣвъ. Можна собѣ уявити, якъ
выглядають члн выглядали члн. галицькй выбо-
ры, якъ выглядывъ австрійскій парламентъ
за панованя — пекъ бы казалось — бл. п.
Баденього, якъ вѣднѣнска академія торощить
кошіа за народну справу у Цімера аъ твер-
дыми головами, якъ на Гернайналю аъ Герце-
говинѣ водбувася сн кѣньскій балъ: але чіка-
тѣвского горъ-плею не годенъ собѣ уявити
хто на нѣмъ не бувъ. Осъ мѣркуйте: дивн-
тесь вы аъ галеріи, вытягнувши шию мови
жирафа; дивитесь и дивитесь и нѣчого не
розберете; бѣгають люде сюды и туды, мови
подурѣля, и що хвиля то той то сѣя перемѣ-
няе ся аъ куну бѣлого пороку; смѣхъ, зойкъ,
крикъ, пискъ, накликуваня; а все те злива-
ся въ оденъ гремучій гомѣвъ, а по-надъ тымъ
уносать ся туманы мука; мѣжъ тымъ усе мѣ-
то тутъ то тамъ перепоре воздухъ „футъ болѣ-
(се великій гумовый мячъ, надутой воздухомъ)
Англіицѣ любить гратисе анимъ, подікаючъ
ногою) и садить просто въ нѣсѣ комуся. (и

стоить напротив. Уся публика обсыпала мукою; а коли вже не стане мішочків з мукою, беруться до коробок збѣжа, бульбы, до вязанокъ сына и все те кидають и то не на ослѣпъ, а добре мѣрляючи, щоби когось влучити. Така шалена забава триває поти, поки стане амуніція на поляхъ.

Будо колись та загуло; и я усього пробував на „Сильвестровя вечерь“. Але такъ забавитись и такъ насмѣятись, якъ я смѣявся — и розумѣв ся, вся публика — на „коньскій забави“ въ Чикагу, не доведесь мабуть, поки жити.

Така забава, особливо якъ на тутешній водносины, може выдатись дитинячою, попросту глупою. Поважний дуки — щобы забавлялись такимъ способомъ! Але якъ разъ веселіє ефектъ тей забавы лежить у тѣмъ, що то не дѣтвора а старі, поважні люди пустують такъ по дитинячому. Тѣ усе дуки були колись не що иншого, якъ такими самими хлопчисками, якъ тѣ, що теперъ кидали въ нихъ мукою. Они пригадують собі, якъ то они колись розхристані и заблочені уганяли азбѣржевими денешами, а нинѣ власною працею, трудомъ и вытревалостію стали мільонерами. Ихъ не разитъ таа пуста забава служби, бо они, хочъ и стали богачами, живуть и тою службою у згодѣ и въ приязни. Се, гадаю, добре характеристизує не тільки жителѣвѣа Чикага, але взагалѣа Американця.

*) Гл. фейлатонъ въ 11 числѣ „Дѣла“
въ сего року.

Замордований Тома Березинський був забаремт в Чашках, живт оцадно та кавт мейн людям розпознених около 300, а мешкавт зб своєю жінкою [також замордовано] Катериною зб хатт вбдалевий до прочих хатт. Станислав Барович и нисль Марушакт выбрали ся з Яномт Лоткомт вв поча зб 13 на 14 липня 1898 р. в крадькь до Березинских. Барович

Въ пропозицію прийняті оо.: на Лівинську малу Мах. Пляуваць і Ром. Крушинський, на Рыбниць Вас. Маджоракъ і Ром. Крушинський. — Презенти дбстали оо.: Юл. Яремчиць на Село, а Іос. Лівинський на Осередб.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що днѣ (крѣмъ недѣль и рускѣ свѣтъ) о 5-той годниѣ по полудни. Літературскій додатокъ „Вибіорка найважнѣйшихъ новѣстей“ выходить во второкъ, а во второкъ и пятницю за перемѣну разомъ въ Дѣло.

Передплата и австрійскіе принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „Дѣло“ ул. Баторія ч. 24. Центральное Бюро одолонъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвигъ 9, а А. Ольшевского ул. Килиньского 2; — въ Ярославъ: Л. Крижановскій; — у Бидини: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haaßenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфуртъ и Гамбургъ: M. Haaßenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и наложеніе за членскіе плати у Львовѣ.

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:	за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 зр.
на полъ року . . . 8 зр.	на полъ року . . . 11 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 14 зр.	на полъ року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 3-50 зр.	на мѣсяць . . . 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи закупаютъ ся лише на попереднє застереженіе. — Рекламціи коопечатаи въльни въ портъ.

Поодинокое часко коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Отдѣленіе выхвѣдъ принимаютъ ся по цѣнѣ 10 зр. въ одѣи стрѣнѣхъ мѣсяцовой або въ мѣсяць а въ рубрикѣ „Набѣорка“ по 25 зр. а. з.

Подати и вхвѣд доосени принахвѣдъ членскіе ся по 15 зр. въдѣи етишна.

Руске Педагогічне Товариство.

Славны побѣды нечисленнаго народа Боевѣхъ надъ могучими Англичанами дають найкраснѣйшій доказъ намъ слабосильнымъ Русинамъ: що може сильна воля, грѣхъ хитрости! що може сильна воля, грѣхъ хитрости! что можетъ саможертва, въ любви до своей народности! — словомъ: что значитъ патристичное выхование молодого поколѣнія! На жалѣ, какъ-разъ намъ — мимо такого довгого часу дано намъ свободы для національного образования, — всего того ще богато не ставъ, а хотѣи рокъ рѣчно великое число молодѣвѣхъ избѣжитъ середній та высшій школы, мало въ нихъ можна бачити въ рядѣхъ ширѣхъ робѣтничѣхъ на поли національного просвѣты. Зъ той причины мусимо больше звернути нашу увагу на истинное уже въдѣи двацѣти лѣтъ такъ Товариство, которе власне въ томъ наибольшѣмъ напрямѣ культурного житія може наибольшѣе усиленно здѣлать, — се есть наше Руске Педагогічне Товариство.

Колѣи заглянемо въ „Kalendary Szkoły“, бачимо, что такое самое польское товариство числитъ не сотни, а тысячѣи членѣвъ зъ всѣхъ становѣи сусѣбности — але не выключно польскон, бо майже на половину належать тамъ Русины, головнѣе-жъ учителя („z obywateli“). Полаки добре зрозумѣли высокую задачу своего товариства, бо въ чинѣхъ рукахъ школа, того и сила и правда, у того будущности. Але вгавалови Русинѣвъ байдуже, чи истнуе такое свое товариство та чи оно справдѣи зробило что хосенного для сусѣбности...

Я, яко членъ въдѣи самого заснованія нашего Товариства Педагогічного, мущу сказати, что довгѣи лѣта оно дрѣмало, а давало ввати про себе хибѣи тымъ, що въдѣи часу до часу выдрукувало якусь книжочку, не дуже патристичну, для дѣтей. Але въ послѣднихъ рокахъ — подѣи проводомъ свѣтлого головы, директора академичной гимназії, та дуже дѣяльного выдѣлу — зацѣпило оно краснѣи, хотѣи число членѣвъ мабутъ мало-что перевысшае 500. [Точно платячихъ членѣвъ має оно 630. — Прим. Ред.] Въ послѣднихъ рокахъ въдѣи важило ся Товариство навѣтъ своимъ коштомъ ввести въ житѣ выдѣлову дѣвочу школу [V. и VI. кл.] та Бурсу для рускихъ хлопцѣвъ-сирѣтъ, котрой управу, якъ и Институ та им. св. Николая поручено вельми жертво-

любивому въ томъ дѣлѣ чловековѣи [К. Паниковскому]. Надо Товариство удержуе дѣвочій институтъ, выдае численнѣи книжочки, часописѣи „Учителя“ и „Дѣвѣнок“, а що больше — чувъ и, что одинъ въ ш. выдѣловыхъ выготовляе уже организационный проектъ для першої руской дѣвочей гимназії, а засноване котрой залежати буде въдѣи зросту въ свѣтъ роцѣи числа членѣвъ та въдѣи ухвалѣи загальныхъ зборѣвъ, що мають въдѣи ся въ Станиславѣвъ. Зъ того видно, яка гарна дѣла, яке высоке змаганѣи у нашего Товариства.

А яка супротивъ того велика байдужность для него зъ стороны руской сусѣбности! Бо чей-же Русинѣвъ патристичъ а больше, якъ полъ тысячѣи!

Тымчасомъ въдѣи того Товариства не повинѣи и не смѣи сторонити жадеи Русинѣвъ! Оно приймае и приймае въ членѣи всѣхъ Русинѣвъ, безъ рѣзницѣи, до якого она признають ся сторонницѣи, бо образование, просвѣта молодежи не втѣгае до помочи политикѣи, але въи яснымъ путемъ подѣи высокимъ прапоромъ руской народности!

Тожъ я повторю слова изъ Стѣнного Календаря, выданого снѣвъ Товариствомъ: „Его членомъ повинѣи стати каждый Русинъ, аложниче вынесѣи 50 кр. и членскую вкладку рѣчну 1 корону“, а до того накликують насъ найновѣйшій свѣтъ змаганія Боевѣхъ, котрыхъ доля дуже подобна до долѣи нашего народа, головнѣе-жъ по тамтѣмъ боцѣи кордону, потомѣи колѣи могучихъ „Чубатыхъ Славѣвъ“!

Вкѣици пригадую такожъ на програму, уложѣну недавно въдѣи рускихъ патристичѣи, — пригадую, что тамъ велику вагу положѣно на наше низше, середнѣи и высше школьничѣи, а въ томъ зглядѣи може наибольшѣи доковати наше Педагогічне Товариство, — але только тогда, коли все руске учительство по мѣстахъ, мѣстечкахъ та селахъ, якъ и все наше духовенство, громадскій урядѣи и бодай 2% рускихъ окружныхъ инспекторѣи та профессорѣи середнихъ и высшихъ школъ стануть членами Руского Педагогічного Товариства, — чого я навѣтъ для добра ихъ самихъ а для славы Руси желаю: Дай Боже якъ найскорше!

Членъ за околицѣи Львова.

Переглядъ політичний.

Раду державну скликано на день 22 с. м. для дальшого ведѣи розпочатыхъ працѣи. Президіи посольской палаты розѣслала вже вѣтъмъ посланцѣи запросѣи на перше засѣданѣи. Зъ огляду на се, что теперѣишну перерву въ нарадахъ парламенту выкликала не замкнѣи, але въдрочѣи палаты, засѣданѣи въдѣи дня 22 с. м. будуть уважати ся продолженіемъ сѣшнѣи сесії, а перше засѣданѣи буде мати порядокъ дневный уложѣный на день 20 ого грудня минувшого року, котрого тогды не вычерпано. До сего порядку додано ще двѣи новѣи точки, именно справозданѣи легитимационной комисіи про доповняющій выборы обѣи послѣи и законѣи въ справѣи контингенту рекрутѣи.

Выбранный чешскою секціею угодовою конференціею подкомитетѣи для переведѣи нарядѣи надъ справою уважана обохъ краевыхъ языковъ въ автономичныхъ урядахъ Чехіи, займавъ ся вчера головнѣе справою установленія характеру повѣтъ; котрый подѣи языкомъ выгладомъ має бути уважаннымъ въишній повѣтъ. Дальшій нарядѣи въдѣи сѣи середѣи. Въ засѣданіи моравскихъ заступничѣи обговорѣиано вчера справу уважана обохъ языковъ, чешского и нѣмецкого у автономичныхъ властей въ Моравѣи и переведѣи надъ нею докладну дискусію. За подѣи служило вычерпуюче внесѣи, предложѣие вже въ той справѣи моравскому соймовѣи. Слѣдуюче засѣданѣи моравского въдѣи въдѣи буде ся въ четвертъ.

Въ чешскомъ страйковѣи рейонѣи ситуація не зміѣиена. Въ остравско-карвинскомѣи резирѣи страйкуе 90 процентѣи робѣтничѣи. На вчерашнѣи засѣданіи полюбовного уряду въишній репрезентантъ робѣтничѣи заявивъ, что они не можутьъ поняти предложѣиеа подпримѣицѣи, однакъъ рѣвночасно вѣи значивъ готовѣи приступленія до нарядѣи надъ поважними предложѣиями въ полюбовномѣи урядѣи и поставивъ внесѣи на въдрочѣи засѣданѣи полюбовного уряду до хвѣтъ, коли одна изъ сторѣи въжадае, абы урядѣи наново збѣишовъ ся. На се заявивъ репрезентантъ подпримѣицѣи, что они не могутъ дати вѣикихъ большѣихъ концесій окрѣи удѣиельныхъ, что не годятъ ся на жадеи въдрочѣи засѣданѣи полюбовного уряду и что по аложѣи нѣи заступничкомъ робѣтничѣи заявъ, не могутъ брати дальшюи участіи въ нарадахъ. На

се президентъ заявивъ, что перерывае нарядѣи, а дѣяльность полюбовного уряду уважае за законѣи.

Угорскій соймъ радѣи вчера надѣи бюджетомъ и принявъ татулъ цивильной лісты. Въдѣи такъ веда ся дискусіа надѣи татулѣи спѣиныхъ выдатѣи. Въ въдрѣи на выказанѣи оппозиціею бажаи, абы король и членѣи пануемого дому довѣи часть пробували на Угорчанѣи, президентъ министровъ Сель заявивъ, что вишій обовѣи пануемого стоять сѣи на перешкодѣи. Великою перешудою а такожъ великій бракъ апартаментѣи. Теперѣи сѣи бракъ буде усуненный черезъ выбудованѣи нового пештѣиского замку.

Въ нѣмецкомѣи парламентѣи въдѣи була ся вчера велика „польска дискусія“, выкликана интерпелациею п. Чарлѣиского въ справѣи интерпретованія §. 187. судового закона въ способѣи шкѣдливѣи для вымѣиу справедливости и для интересѣи великого числа нѣмецкихъ обѣиныхъ. П. Чарлѣиский каже, что въ §. 187. суть неясности, котрыхъ наслѣдкомъ буваютьъ брутальный судовѣи кары. Бѣишнѣи вычислае богато фактовъ, въ котрыхъ „Полѣи въи несправедливо покарано, бо згѣидно зъ правдою заявивъ, что не умѣиють по нѣмѣици“. Державный секретарѣи твердитъ, что державному канцлерѣи досѣи цѣикомъ неяснѣи, абы §. 187. интерпретовано въ такой способѣи, абы се шкѣдило интересѣи населѣи. Личности, котрѣи думаютъ, что ихъ покарано несправедливо, мають дорогу до найвысшѣи инстанціи. До канцлера не належѣи рѣишати, о скѣилько судѣи фальшивѣи интерпретуютъ агаданный параграфѣи. Министръ судѣиництва заявивъ, что властивымъ мѣицеи до обговорѣи сѣи справѣи, бувъ бы прускій соймъ. Министръ просивъ интерпеланта, абы подавъ ему спеціальный дѣи, але ихъ не дождавъ ся. Нишнѣиша дискусія по думцѣи министра має характеръ большѣи агитаціонный, якъ рѣишѣи. Прускій зарядъ судѣиництва старае ся, абы судѣи поступали справедливо супротивъ особѣи, котрыхъ здае ся, что суть кривдѣи. Впрочемъ такимъ особѣи стоять дорога въдѣи до вышѣиго суду кравового, але они рѣико коли користають зъ сего права. П. Вассерманъ боронѣи нѣмѣицкихъ судѣи въ передѣи закѣидомъ сторонничѣи. Було бы лѣише, коли бы зарядъ нѣмѣицкого судѣиництва бувъ повѣишнѣи до тѣихъ зажаданѣи передѣи нишнѣишою дискусіею, тогды мѣи бы бувъ въдрѣи на конкретнѣи закѣи. Сто.

ОСТАННІЙ ХВИЛЬ.

Парисъ.

Сидѣи въ кѣинатѣ передѣи отворѣинымъ вѣиномъ и тужливѣи утомленѣи зорѣи глядѣи передѣи себе. Вдѣилявъ ся въ тѣи пышнѣи, чудовѣи картинѣи, что въ цѣиой своѣи красѣи и величїи розгѣитали ся передѣи його очима. Далеко и широко рѣилягали ся зеленѣи лѣи, порѣижеванѣи денеи вузкими межами и деревами, умаишнѣи денеи зеленѣи лѣи. Серѣидиною виѣи ся сѣибною стѣижною потѣи. А далѣи, тамъ выше, на краю небо-склоу видѣиють въ сѣирий далѣишнѣи пасма гѣи. Сонце спускае ся все ниже и ниже и прабирае що-разѣи то червѣишну краску.

Вѣи сидѣи такъ само сумовито, неподвижно цѣиыми дѣиими. Оглядѣи красу природы тодѣи саме, якъ та природа лютою хорѣиоу нищѣиа останнѣи його силы, подѣиляла його организмъ. Чувъ на собѣи си могучу руку, си неумолнѣи законы, пѣиля котрыхъ одно розвивае ся, цѣиѣи, другѣи нѣдѣи, виѣи. Очѣикувавъ недалекого кѣица. Одеи поглядѣи выстарѣи, щобѣи перекопати ся, что не богато йому вже на свѣтъ належало ся. Выхуѣи, выбѣи дѣи, безсильнѣи рухи, запа-лѣи пригасѣиющимъ блескомъ блискучѣи очѣи, важ-кой въдрѣи, что въдѣи часу до часу перемѣи-навъ ся въ астмѣиный протягнѣи кашель, то въ сильнѣи свѣтъ, то важкѣи харѣи, не-на-че-бѣи, что въ грудяхъ ломѣи ся, давали йому признаи безвыхѣи хорѣи людини. Веѣи се знали; ще больше навѣтъ самъ хорѣи знавъ се. Не манивъ ся надѣи, а зъ стѣинымъ

супономъ очѣикувавъ своѣи судьбы. Лѣиавъ до лѣижа, не выключаячи, что може се въ-останнѣи; вѣиавъ рано, сѣиавъ звичайно въ своѣи фотѣи, выдѣиавъ крѣиъ отворѣие вѣико свѣиий воздухъ, и зновѣи сподѣиавъ ся, что сѣи день перѣиѣи тонѣику нитку його житѣи.

Отъ и нишѣи, по безсоннѣи и несупокѣи-ной ноцѣи, бачимо його такожъ цѣикомъ осла-бѣилого и обезсилѣиного на своѣиу зычѣиному мѣици. Сидѣи въи, безсильно опершѣи въ фотѣи, поглядѣи на свѣтъ, де весна прикрасѣила все буйною зеленѣи и цѣитами, де все ажъ дыше свѣижестью, здоровьемъ, радуеи жи-теи, коли вѣи — зиндѣи останнѣи колѣиеи здоровѣи, сильнѣи людини — останнѣи ато-мами страченѣи силъ подѣируе житѣи, бѣи-кае ся зъ сильною хорѣиою, щобѣи опѣиля од-наково потовути въ безмѣишномъ морѣи — смерти.

Въи уявѣи хорѣи, немѣи-бы передѣи його очима вѣиаютъ рѣиями його спѣиания, спѣиания давнѣихъ лѣи, минулого житѣи. Цѣиас його жи-теи въдѣи раннѣиою молодѣи, ажъ до останнѣихъ дѣиѣи стае передѣи його очима.

Весѣи, бежурнѣи дѣиочѣи лѣи шасливо пережило въ кружкѣи свѣи, при доброй печаливой матери. Далѣи смерть вѣица. Сумнѣи похороннѣи церемоніи, при свѣи дѣи жовтаво-блимающѣи свѣи. Сумовитѣи протягнѣи звукѣи дѣиовѣи, тужливѣи, до двѣи душѣи про-ймаючи звуки похороннѣихъ мѣиодѣи. Далѣи свѣижа надѣи тѣиными останками небожѣица усыпана высока могила. Розлучнѣи плачъ ма-тери и рѣицѣи. Минулось! могила порѣила зе-леною дервиною, якъ память покѣиника эн-лею людского забута.

Молодѣи не устѣиляа йому стежки жи-тя рожами и цѣитами. Надѣирно, неустан-ною працею, тяжкимъ трудѣи борѣи ся о хлѣбъ насущный, о способѣи до житѣи. Згаду-ють ся йому молодѣи його мрѣи, смѣи по-ривы до высокого лету, його западѣи до працѣи великой, невеншующей для добра людѣиства. Якѣи борѣи о хлѣбъ подѣиляла что дѣи, чѣиъ разѣи больше а больше його фѣиичнѣи и мораль-нѣи силы, якъ придушѣиала свѣи огѣи въи його душѣи, безсильными робѣила його моло-дѣи порывѣи, якъ подѣиляла безпощадно кри-ла молодѣи! Якѣи зновѣи добились хлѣба, коли мѣи розпѣиравѣиати своими силами вѣи-ся волѣи, коли мѣи свободѣио працѣивати для свѣиныхъ идей, — то лѣи хорѣиа выискала немилосердно всѣи його жауѣи соки, мѣи червѣи подѣирывала систематично його силы, подѣиляла организмъ, нищѣила житѣи. Якѣи до-вѣила його до того, что вѣиъ доволѣи молодой ще чловеѣи, въи котрого грудяхъ не выгаеъ ще свѣи огѣи молодѣи, сидѣи безсиль-ный, зиндѣиный, тратѣи останнѣи силъ, щобѣи уже ихъ больше не вѣидаыскати нѣиколи.

Вдѣилявъ ся въ образѣи своего житѣи, у тѣи картинѣи спѣианѣи, что мѣи бы живѣи сто-яли передѣи його очима: мѣи-бы въи другѣи пе-реживали ихъ. И чѣиъ больше въи тѣи спѣиания поглублявъ ся, тѣиъ что-разѣи сильнѣише бу-дѣи въи якѣи жаль на дѣи його пригнобѣи-номъ душѣи. Не знати чѣиу здае ся йому, что його житѣи — амариованѣи. Огратѣи уѣи свои лѣи, амариувавъ уѣи силы тѣи и душѣи, не придѣиавши вѣикого хѣиса на собѣи, нѣи нѣикому.

Помимо всѣихъ обѣианѣи, что середѣи нихъ мѣиувѣи проживати, помимо всѣихъ перѣиопѣи, якѣи мѣиувѣи поборѣиувати, помимо всѣихъ пережѣи-тыхъ невѣигоднѣи, адавъ йому, что мѣи въи на-кѣише выкорѣистати повѣиренѣи йому таланты: зъ большѣи пожиткомъ для себе и для другихъ. Великій дарованѣи його духа зиндѣи и амари-идѣи тѣи, что не умѣи въи выкорѣистити. А посѣидавъ ихъ въи высокѣи стѣи: бувъ ими щедро обдарованнымъ. Чувъ се не-ра-чѣи. Якѣи у раменѣи його выросѣиали могучѣи крила. Якѣи духъ його блукавъ по необмежѣиныхъ простѣи-рахъ свѣи. Якѣи рвавъ ся до дѣи великого, свѣиного. Якѣи назначѣиувѣи дороги и судьбу свѣиовѣи. Якѣи вырѣиывѣи зъ посады земнѣи пла-нѣи. Валивъ у грузѣи цѣиый сусѣиловнѣи устрѣи, назначѣиувѣи судьбу народѣи и фор-мы ихъ бутѣи. Выповѣидавъ безпощадно воиуи повѣиасѣиасному гнетѣиоу людѣиства. Бувавъ на могучѣихъ крилахъ по-подѣи небеса и сонце, не боячыи его жару, нѣи судѣи Икара. Звертавъ ся, въи думцѣи, зъ вѣишнѣими горѣи-чѣи словомъ пророка и голосѣи свѣиовѣи божѣиственный правды, новѣи знесѣи идей. Тео-ризъ въи глубинахъ своего духа архѣитворѣи науки и перѣи поезіи. Блѣиствѣи жемчугами величѣиныхъ дарѣи духа. А надо все йому свѣиѣи въи ясною зѣикою, то величѣинымъ сѣи-вомъ горячѣи лучѣи нѣиколи не трѣиенѣи надѣи.

Борѣи ся молодѣи зъ недостаткомъ, а дозрѣилымъ зъ хорѣиою, нѣикого не ушасѣи-лявъ, пропавъ данѣи для свѣи и для людѣиства, а собѣи зготовѣивъ холодною могилою людского забута — зъ Геростратѣиою розпѣику у сер-ци. Останнѣи промѣишъ надѣи погасъ безпо-ротѣио и вѣиъ проваливъ ся въи незмѣирену

Quaker Oats

(амер. товченый овесъ) на замѣишку або зупу; стравы тѣи, здоровѣи и смачнѣи
можно каждой хвилѣи за 10—15 минутъ зварѣи на горячѣи водѣи.

„Quaker Oats“ можна всюды достати.

ронництво бесідника [національно-ліберальне] не бачить потреби зміни §. 187-ого.

В Парижі відбула ся в неділю кабінетова нарада, на котрій м'яж нимим обговорювано зміну закона в справі кар'єр священиків, що заборюють публічний спокій. Вчора обговорювано сесю справу в парламенті. Соціальний посол Віані заявив, що відступає від своєї інтерпеляції в справі становища правительства супротив кількох єпископів, бо його вдоволяють внесені тепер відповідні пропозиції до законів. На той самий підстав ухвалено відпочити інтерпеляцію п. Касеняка, внесену в той самий день, аж до закінчення бюджетової дискусії. Так само порішено відложити аж поза бюджетову дискусію інтерпеляцію п. Фора на тему можливого інтервенції Італії в полуднево-африканські війни, по попередній заяві міністра закордонних справ Делькасса, що дискусія про наміри чужих правительств, котра до того ще не має ніяких фактичних підстав, була б в той хвили без користі і небезпечна. Відтак ведено далше бюджетову дискусію.

В англійському парламенті міністер вів війни, відповідаючи на інтерпеляцію, чи лорд Метьюен є ще далше командантом західної армії, заявив, що лорд Робертс об'яв команду над всіма військами над рікою Модер. На запит, що Англія лишила ся без війська, міністер відповідав, що Англія має до розпоряджості ще силу 409.000 людей і то в самій Англії. Сесія складалась з резерви, міліції і охотників. Правительство наміряє окрім того утворити нові батальйони, нові батерії і нові швадрони кінноти. Однак в час війни великий організаційний зміни не суть пожадані.

З театру війни.

Третя проба Булера увільнена Ледісміта в другій переході через Тугель, скінчилась з новою цілковитим погромом Англії. Ціла англійська армія знову мусіла вернути на полудневий берег Тугеля. Деша до воєнного уряду в Лондоні доносить, що супротив густої канонади Бурів дальший марш коштував би релятивно за багато жертв. Бюро Райтера доносить: Становище англійських військ на півночі від Тугеля не дали ся удержати, з причини сильних атаків ворога дальший похід був неможливий. Богато гранатів „Довгого Тома“ впало в транспортну колону. Канонада була страшна. Мимо завязан праці артилерії не мав було „Довгого Тома“ приєднати до мовчанки. Бурі без перерви острілювали англійську піхоту з артилерії Норденфельда. В середину Булер побачив, що нема що далше піти ся наперед і вернувшись за ріку. — З того донесена бачимо, що Бурі перенесли свого „Довгого Тома“, котрим досі бомбардували Ледісміта і звернули сесю величезну армію против

пропасть темної розшуки в обсязі сумовитого резигнації. Прощавай молодечі мрії і світлий надії — поховай їх в глибокій серді. Хоч здавалось йому, що коли-б в друге до життя народив ся — в тих самих, що передше обставинах — лучше зміг би його використати а свої сили користившись зужити, однак не бажав уже нічого. Нічого, крім — смерті. З святим спокоєм і нетерпеливою вдоволеністю очікував він прибуття. І коли-б само життя веселе, здорове повернулось до нього, він чув би — здавалось йому — жаль горький, жаль зболеного і бажаною відпочинку душі а — немиле розчарування.

Бажав як найскорше втратити ту мучачу його свідомість, свідомість живої, думаючої людини. Хотів уже раз розплюстити в безмежності морі мрійних атомів. Життя тяжало йому важким тягаром.

Хорий віддыхав слабо. Втомившись крізь отворене вікно дивився холодний в'єтерець. Дрожь стріла тільом недужого. В грудях почував ся сухий доскоб і свист, а враз сильний вибух астми. Недужий груди з тяжким трудом ловили воздух, а сухий кашель розносив ся по кімнаті. Віддыхав хорого сперло. Опустившись безсилно у фотель, хлипав судоножно. Тільом недужого трясло, мов листом осеним.

Сонце клонило ся низше й низше, обляючи західну половину небосхилу огнем і пурпуром. За хвилину спустило ся ще низше і сховало ся в величезних валах темних облаків.

М. С.

позицій Булера і бомбардують нею транспортну колону і англійську корабельну батарею устану на полудневій стороні Тугеля. Се, що канонада всіх, навіть найтяжчих англійських артилерій, не потрафила приєднати до мовчанки артилерії Бурів доказує, що артилерія Бурів зліпша і зліпше обслуговувана від англійської артилерії.

З головної квартири Булера доносить до Лондона про події останніх днів: Ще в середині ситуація була невизначена, але того самого дня повело ся Бурамів впровадити на Дорквейл одну з великих артилерій. Наші війська обкопали ся як могли на горі Валькранц, але понесли страшний страти, спеціально від кулі артилерії устану на Дорквейл. В протязі дня показало ся, що наша піхота могла би була проломити центр позицій Бурів, але тогди ми мусіли би стратити зв'яз з рештою наших військ. З тих причини порішено Валькранц покинути. Відворот розпочав ся в середині 9-го ввечері. По виконанню відвороту швидко поїхав до Тугеля. Відвороту наступив серед страшного огню Бурів. Казав Христіан Віктор, ад'ютант генерала Гільдара, лише чудом вийшов з цілим, бо коло него експлодувала величезна куля Бурів і повалила его на землю. О силі канонади мого дати поняття факт, що в протязі 13 мінут експлодувало 63 гранатів. На Валькранц в протязі двох годин, окрім нещасливих кулі артилерії Максима, упало 240 тяжких кулі. Відворот виконав так скоро, що в четверть досвіта всі три бригади разом з артилерією була вже на полудневій березі Тугеля. Навіть в приближенню не знали, які страти понесли англійські війська в битвах між 5 а 7 с. м. Після приватних донесень стратили Англії в тих битвах 2.500 людей. З жерець Бурів доносить, що останній відворот Булера був страшим его погромом. Бурі гнали за Англіїдами аж на правий берег Тугеля і зайняли корисні позиції. В англійській військовій ширі ся страшна деморалізація. Кілька швадронів англійської кінноти утїкло з бою і дало ся полонити Бурамів.

Між Бурами панує з причини останньої поразки великий ентузіазм. Жубер р'шав розпочати зачепне ділане і на чолі 6-тисячного корпусу машує на Пітермаріцбург, аби обійти праве крило Булера. Окрім того відбуває ся похід кількох сачного відділу Бурів через край Зульв і то в дуже скорий темп. Во очинено краю Зульв з англійських військ, котрі впродовж заходять ся в дуже малі числа, відділ сей буде мого залучити ся з Жубером і від входу ударити на праве крило Булера. Вість про намірену офензиву Жубера викликав між Англіїдами страшну паніку. Булер цокав ся в великій поспіху на вхід до Есткурт. Англіїські дивізії успокоюють публіку і доносить, що відворот Булера є лише зміною тактики, яка показала ся конечною на підставі інформацій, зібраних в час офензивного походу. Корпус генерала Булера значно незабаром знов зачепне ділане. Наші знов дивізії пишуть, що цілого атак Булера не треба брати серіозно, бо він служив лише до замаскування плянів в руху Роберта, котрий на чолі 35.000 війська „перейде“ границю Орані. Дивізії демонструють також вість, що Жубер перейшов Тугель і машує на полудне. В фахових військових кругах твердять, що Булер ніколи не соорудує переходу через Тугель так, аби мого увільнити Ледісміта, бо на сучасній вати що найменше 100.000 війська і великий магазин амуніції. В Ледісміт провізять вже на вичерпанню, військо деморалізоване, сила опору зломана. Величезні артилерії Бурів посувають бланше під місто. Канонада так страшна, що в місті всі дома трясуть ся.

З під Колесберга доносить, що Бурі стоять великою лінією на півночі від Колесберга. Опанували всі проходи ведучі до Орані і грозять поважно правому крилу Англіїдів.

З над ріки Модер доносить: Сполучені сили генералів Макдональда і Бабінтона вернули над ріку Модер, хоч приєднали ворога цювати ся. По дорозі Англіїдів знайшли дванадцять групів, котрих Бурі негодий були забрати з собою. Страти Бурів були видно більш, як страти Англіїдів. Під Маггерсфонтемом, де англійський корабельний артилерії острілювали становище Бурів, артилерія противника захоувала ся цілком спокійно. З того заключають, що Бурі забрали з відтаків своїх артилерій і що багато Бурів відійшло або під Кімберлей, або занято становища з боку англійських позицій.

Бурі мають концентрувати всі свої війська коло Кімберлей. З того виходить, що плян Роберта, впасти з того боку до Орані, не в длі Бурів тайною. Капштадтські дивізії доносить, що цензура не пропустила вість про факт, що Кімберлей від дня 8-ого с'яни не мало нішого маса, окрім конвої. Діють ся там прямо страшні і огидні р'чки. Живі покидають діти, бо не мають їх чим вижити.

В Капштадті ширить ся дух революції. З кількох місцевостей доносить про арештовані фермерів. В одній місці на публічному бенкеті піднесено тост за честь Жубера. В школах с'явають національні пісні Бурів, а священики утверджують мов лідж в симпатіях для Бурів.

Заг. збори „Жовківської Руск. Рада“.

Дня 8 с. м. відбули ся в Жовкві загальні збори „Жовківської Руск. Рада“ при участі около 150 селян і 8 священиків. Перший промовляв на зборах д-р Сильвестер Дрималик про позичковий касу. Бесідник похвалив позичковий касу загалом, а особливо касу Райфайзенівських, і заохочував зібраних до закладання таких кас в громадах жовківського повіту.

Опівні мав д-р Король реферат політичний. В першій часті свого реферату обговорював бесідник права рускої мови і указував на обов'язок руских громад закласти у себе урядовані в рускій мові. В сій справі збори прийняли отей резолюція: I. „Жовківська Руска Рада“ домагає ся від правительства такого закона, котрий би об'явив справу уживання краєвих мовів підляса закладати, вказувано в арт. XIX. основного закона з д. 21 грудня 1867 (В. зак. дер. ч. 182.) — II. „Жовківська Руска Рада“ визнає свій виділ, щоб в імені Русинів жовківського повіту вислав в с'їм дучі петицію до правительства і до ради державної. III. „Жовківська Руска Рада“ визнає ради громадської в всіх селах жовківського повіту, щоб безпородно закласти у себе руске урядоване. IV. „Жовківська Руска Рада“ визнає всіх Русинів жовківського повіту, щоб всі подати так до властей державних як і автономічних носили лише в рускій мові, а всі правий грамоти щоб списували теж лише по руски.

В другій часті реферату указав д-р Король на „нещасте“, що під проводом Ю. Романчука повстало „нове“ т. зв. національно-демократичне товариство, започинаючи, що так само, як після „нових ер“ і „нового курсу“ опала б'да на нашу націю, так тепер знов і тепер після настання „нового“ товариства.

По рефератах пішли внесені зібраних членів товариства. Замітний з тих внесень були: Селянний Вас. Бойко з Кошелева промовляв з внесенням школярів мундирів і високої оплати школярів; о. Санович показував потребу, щоб і руске жовцтво брало участь в народній і політичній роботі руского народу; наконец селянин Іван Хаба з Мацощина зажадав, щоб „Жовківська Руска Рада“ виразила на письмі „творця нової національно-демократичної партії Ю. Романчука презр'їні“. Се последние внесені прийняли збори з поправкою нішого селянина, Гр. Наконечного з Туринки, щоб замість слова „презр'їні“ ужити слова „негодовані“, а виконаве внесення припоручено виділові товариства.

Наконец вибрано до нового виділу: д-ра Король, д-ра Дрималика, о. Сановича з Мацощина, о. Долонського з Добруся, о. Радецького з Мервиць і селян Симеона Бутлера та Дан. Мекеліту; заступниками виділових вибрано селян: Ів. Кука, Сюсюкала і Марціана. Новому виділові припоручено, щоб в кожній громаді жовківського повіту іменовали одного або двох мужів довіри, котрі мали би бачи слідити за ходом справ в громаді, правити ними, а особливо перед всякими виборами успішно переводити акцію.

Як бачимо з сего короткого справоздання, котре ми подали за дописом до „Галичанина“, д-р Король в другій часті свого політичного реферату мав пояснювати зібраним селянам (інтелігенції рускої на зборах так як б не було) „нещасте“ возникновение под руководством Ю. Романчука новой т. зв. национально-демократической партии, а для большей популярности мав поставить те „возникновение“ общ. „новое“ и „нового курса“. Чи справді д-р Король допускав би ся такого баламутства? Що-до „презр'їні“ Ю. Романчука від якогось селянина Хаби — не хочемо розбирати сего: чи Хаба з Мацощина та Наконечний з Туринки справу „возникновения“ новой т. зв. национально-демократической партии лучше розуміють ніж справу „православия“, але можемо упевнити тих як і всю „Жовківську Руску Раду“, що на б'дній голові проф. Романчука аві один волосок не почорнів з гризоты від їх „негодовані“ чи навіть „презр'їні“. Так само в народне сторонництво підде просто і непохитно далше своїм давню витычену шляхом, який ему указує добро і идеал українсько-русского народу.

Письма з краю.

З під Станиславова. [Порядки в намір „Halbasien“].

Коли то ми, мешканці і некультурний край, що прозвано є „Скандаліція“, дождемо таких порядків, які практикують ся по краях культурних? — Таке питання насупило мене з нагоди вибору члена і заступника члена офіційної комісії для податку особисто доходу, який відбув ся дня 26 н. ст. с'яни 1900 в намір богоспасаємий город Станиславів.

Сего разу удостоились і ми священики бути виборцями. Нам дописано карти легітимізації і карти до голосування. А в якій мові? „Ну, та вже ж в рускій! — скажете, — предць то справа де ходити о вибір податку, то чей-же не метрикальна! — Отже скажу вам, ласкавий панство, що ви помиляєтесь. Ми в тих справах, де ходити о наш гроб, де нам кажут: „дай-те!“ не годий дочекатись, щоб нас запросили рідним нашим мовом! — ні, нас просять по польськи. То ж і легітимізації і карти до голосування польськи; ба не конец на том! — і повідомлені о вибрі та всілякі в том вигляді запитають також польськи! Правда, ті останні звертають брата-священика [чи в'ї? не зати], ну і тогди бодай по піврочи достанемо по руски... бачте, признають нам з тяжким серцем наш мову. Але польськи легітимізації і польськи карти до голосування нема часу зсертати, бо треба би попрацювати ся з голосуванням.

Отже ми, доставши ті акти, їдемо до столиці — один веземши, другий возом, та поглядаємо на легітимізацію, щоб в час прибути. Ну, нема страху! написано від 9—12 години рано в від 3—6 з полудня. Прибувши до Станиславова ходимо, шукаємо один другого. Ов! якось не видно отця! Каже мей мій товариш по чину: „Чоловіче, та нас щось кількадесять т належить, а явилось ся ли є шістьох! — Де ж решта?“ Я так якось застрашив ся, почувши єй слова товариша, що він руш вытолкувати ему. Нині я вже сказав би, що за причина. „Та ж ми в Halbasien, краю некультурном! — сказав би я ему. До нас иде культура з востоку, а не, як кажут, з заходу, бо то, бачте, дочерва священика з Бродського та Тернопільського порадилась і потім оголосила в „Дзв“, на котого ми голосувати. Підожде, оно не так далеко, на другий раз сесія культурна практика и у нас прийме ся.“ Конеч-кінцем, по дошлм лажено и шукано, знайшлось нас аж шість, порадилась ми, повписували наших кандидатів та заступників и їдемо всі до будинку ц. к. старосты на другий поверх. Ми так точно там явились, що нам з'являв вибала 3-тя. Та що ж з нашого поважного ходу? Ідучи забули ми, що нашу в'їтину звуть культурники „Halbasien“.

Війшли ми на першій поверх, тишина! на другій, тишина! „Ов! [каже один товариш] пани, випиши чорно, піснули! — Ждемо — шість нас духовних, два яксь з байсков, та один д'яч, котрого позова жде перед старостом. Коридор вузкий, ходимо штовхаючись, аж по якій чверть години надходить возний. Ми до него: „Гей добродію! о 3 години мала бути канцелярія отворена для віддачі голосів!“ А той каже: „Пана надінспектора нема, они приходять, як в'ї, о 4-й“. И ми походили собі по коридорі цілеську годину! Ми обурювались на некультурність „Скандаліція“, але оно нічо не помогло, ніхто з п. урядників не надходив! Ми собі м'ркували, що не яло ся нам вистояти по коридорах, щоб могли сповинити горожанській обов'язок, та и нагадували собі р'жий об'яжний властей до піднятих, та яка нам з того потіха!

Четверта година! Хвала Тобі Господи! Надходять поволеньки, найперше діурністи, практиканти, а відтак помічники пана надінспектора. Ми входимо, та б! якісь незвичайно довгі єврей перебіг нас и всувають ся до канцелярії! Зачинає ся там торг, а нас тамтасом якісь молодий панок просить — ждати... Отворюють ся двері, бачимо: п'ять заступників інспектора дочерва скидає неурядову маршарку а намагає урядову блюзу... Двері замкнулись: знов торг з євреєм! Аж знов двері отворились и п'ять заступників став нас запрашати. Входимо. Один з товаришів звернув увагу, що голосоване мало відбуватись аж о 3-й, а панове так нечестиві, кажут нам цілу годину ждати на коридорі. Подали ми карти и пішли.

Та у нас се вже „звичай“, що мабути чи не по всіх урядах не держити ся години. От протірмав мав я раз термін з одніми старокняжками, тепер жидівським город на 8 годину рано. Встаю раненько, їду и стаю точно на 8 годину з суду на під'їз. Нема нікого! Ходжу, мерзну, бо-ж знаю, що ось-ось надійде, викличе та и — зачепить! Аж коли на ратушевій вежі під польським орлом вибила 9 та, бачу, що до судового будинку зближаєсь мій знакомий судья. Підожду до него, вийоє, а він питає: „А ви по що так рано?“ — „Як то [кажу] рано? та у мене на 8-му термін а я ходжу вже годину!“ — „Е, каже, та то лиш так піше ся...“ Гм! гадаю собі: то але! у нас инакше піше, а инакше робить ся, з того то и так пераз чудесі!

Крайна пора такий практиці зробити ко- нець! Час дати докази, що наш край — не „Скандаліція“ та не „Halbasien“!...

И.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ Красного пойдъ Золоченомъ пишуть намъ:

Дня 27 сѣчня с. р. відбулось у насъ торжественне посвящене власного дому чинальняного и крамниці. По богослуженню, підчасъ которого співавъ гарно хоръ ч. мѣщанъ зъ Буська, весь народъ збравъ ся въ домъ чинальняный, который на тую цѣль побудувавъ спільно зъ своими парохіанами неутомимый въ своихъ просвѣтно-народныхъ трудахъ парохъ мѣщанскій о. Стефанъ Высочанскій. По довершеннѣ водосвятію и благословенію дому, до котораго ступили Вир. оо. К. Винтонякъ деканъ олескій и парохъ Утѣшковъ, Северинъ Левицкій парохъ Фирлѣвскій, Лиско сотрудникъ зъ Буська и мѣщанскій парохъ, промовивъ до збранихъ о. Винтонякъ, закрѣплюючи до спільної праці на народній нивѣ, до згоды та любови. Зазначивъ при томъ, що особливо въ Красномъ, де то черезъ злученя побудовъ зъ всѣхъ сторінъ свѣта, найпаче молодіжъ має случайність до звороту на манівцѣ, треба особливо звернути увагу, щобъ она не відчувувалась водъ свого рідного слова, водъ своихъ обычайъ и звичайъ, водъ своихъ материнскыхъ, та не набирала чужихъ манеръ, а горнулася до своихъ дочокъ-чинальняныхъ та водъ не брала адорую поживу для себе, звѣдалася про свою бувальщину и начилила, якъ и що їй дальше робити. Збранихъ, середъ которыхъ можна було бачити много интелігенціи та делегатівъ изъ сусѣднихъ читальнъ и крамниць, вислухали уважно бесѣды, а на лиці кожного відбивалась радість та надія на лучшу долю. Зладжена о. Высочанскій нана прозвѣла, молодіжъ вечерами, замѣсть відвідати Іцка та Гершка, горієсь до книжки, а при томъ и крамниця выказує красній торгъ. Шкода лише, той трудолюбивый на народній нивѣ робити, тая правдива душа народу, той пастеръ своего стада, буде мусѣть небавомъ оставити его, переносячися на наше мѣсто. По въ Бозѣ надія, що кинене нимъ зерно не амариве, а принесе плоды. Такимъ то рускомъ племѣ жите нашомъ читальнѣ и крамницѣ. Тихе оно не и невелике, а маємо надію, що зъ часомъ набере силы и могучою хвилею буде плести що-разъ живѣйше, що разъ сильнѣйше для добра, честности рускихъ громадянъ Красного та й Руси-Украины! — Учасники.

НОВИНКИ.

— Дирекція „Краевого Союза кредитоваго“ просить всѣхъ своихъ вкладчиковъ, чтобы приносячи готівку на ошадности прислали все 50 сотників на порто книжочки вкладчиковъ.

— Украинско-руску мову на слѣдуючій архієпископѣмъ зѣзѣдъ въ Харковѣ [чтеніе рефератівъ на галицко-рускомъ нарѣчѣ] рѣшавъ допустити въ рефератахъ московскій „предварительный комитетъ“. Противъ сего сему лишь одинъ проф. Соболевскій. Розумѣя са, се ще не значить, что не може повторити ся исторія зъ торжонного зѣзѣду въ Киевѣ. Въ деспотичаѣ державѣ треба бути приготуванымъ на всеяе брутъ лѣсто и.

— Загальний збіръ членівъ товариства „Руска Бурса ремѣснична и промыслова у Львовѣ“ відбувъ ся дня 5. н. ст. марта 1900 въ львовско товариствѣ „Зоря“ [при ул. Краковскій ч. 17] о 6 год. вечеромъ зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневниці: 1) Відкрыте зборівъ. 2) Справоздане зъ діяльности товариства за рѣкъ 1899. 3) Справоздане касоне и контрольный комісії. 4) Выборъ десяти членівъ рады и головы товариства. 5) Выборъ троихъ членівъ до комісії контрольной. 6) Внесеня и интерпретация членівъ товариства. — У Львовѣ дня 8. н. ст. лютого 1900. За раду товариства: Василь Набрный голова, д-ръ Левъ Павенцій секретарь.

— Зѣзѣдъ мѣжъ довірѣя московскійскою [або якъ она себе называє „русскою народною“] партіи відбувъ ся зъ инициативы „Русской Радѣ“ дня 7 с. м. Зъ 268 запрошенныхъ явилось 128 священниковъ и 54 мирянъ. Радже-но пойдъ выбраною президією, до которо входили: о. В. Давидякъ председатель, д-ръ В. Дудикевичъ заступникъ председателя а оо. І. Пелехъ и К. Сенякъ секретарь. Рефераты мали: д-ръ Ив. Добрыньскій о политичній ситуаціи, а о. Моначаловскій о организаціи московскійско. Зѣзѣдъ, по переденію дискусіи, одобравъ відому відозву „Русской Радѣ“, признавъ „Русскую Радѣ“ представительскою московскійскою партіи на виѣ и ухваливъ планъ организаціи партіи. Верховну власть московскійско будѣ становити „народный советъ“, до которо входять: председатель „Русской Радѣ“ В. Дудикевичъ, о. Давидякъ, д-ръ В. Дудикевичъ и д-ръ К. Черлючакевичъ [адв. зъ Перемышля] яко мужъ довірѣя зѣзѣду; д-ръ Добрыньскій, д-ръ Павенцій, о. Давидякъ [согр. Успенскій церкви] яко відоручники „Русской Радѣ“; О. Марковъ и О. Моначаловскій яко представители московскійскою прасы. Организаціи партіи уважавъ зѣзѣдъ „Галичина“ и „Русское Слово“.

— Приготовленя на вечеромъ урядованийъ дня 15 лютого с. р. товариствами „Руска Бесѣда“, „Клубъ Русинскій“ и „Львовскій Вояжъ“ вже убитенъ. Комитетъ пославъ ся о все, чтобы забава відбула ся якъ найлучше. Красній маршеты виготовленъ торговлею п. Дукевича будуть становити гарну памятку зъ вечера. Карты вступу по 1 ар. 50 кр. водъ особы, а по 3 ар. для родины зъ 3 особъ, можна достати вже 13 и 14 лютого водъ 7—9 год.

вечеромъ въ тов. „Руска Бесѣда“ а въ день вечера водъ 7 год. вечеромъ при касѣ — Карты вступу на галерію коштую 70 кр.; кресла зарезервованъ для пань. Чи тѣй до-ходъ назначенъ на будову руского дѣтского институту у Львовѣ. — Комитетъ.

— Редакция „Комара“ оповѣщає, що друге число находить ся вже въ друку и сего тыж-дня будѣ розбѣлає передплатникамъ. Рѣвно-часно просить згада на Редакцію о скорѣ и прав-ильне надсылане передплатъ въ цѣли управ-ляющаго почтовомъ высылки. На кредитъ вгдѣ инде не высылаютъ часописей.

— Руска захоронка у Львовѣ. При церкви св. Юра має бути заснована захоронка для сирѣтъ и бездомныхъ дѣтей та приютъ для служницъ, що прибувають зъ краю або часо-со не мають занятъ. На ту цѣль збирають ся вже жертвы. Така захоронка — се поку-ча справъ, которую вѣдъ Русинъ львовскій и зъ провинціи повинны шаръ зняти ся, бо рѣко-рѣчно сотки бездомныхъ дѣтвыхъ пропадаютъ для Русинѣвъ, находчи захистъ въ польскихъ захоронкахъ. Чужимъ институтамъ годъ на-вѣтъ братъ за але, що дѣти выхovouють ибѣля свои методы и въ нихъ народныхъ пере-конаняхъ. Засновуюмо свои охоронки а тогдѣ будѣ нианше!

— Прихильники кандидатуры посла Игн. Дашиньского до сеймового мандату [на мѣсто пок. д-ра Смольска] изъ мѣста Львова склику-ють передвыборчъ збо. и на день 13 с. м. о 7 годинѣ вечеромъ до сали Gwiazdy. На по-рядку дневниці поставлено: 1) справы выбо-ру посла, 2) кандидатура промова посла Игн. Дашиньского, 3) внесеня и интерпретация. Са-мымъ урядженемъ тыхъ тыхъ зборѣвъ зай-має ся особный „передвыборчій комитетъ“ са-мостѣйныхъ промысловцѣвъ.

— Справа ратована угорскихъ Русинѣвъ. Pester Lloyd доносить, що дня 12 ого с. м. мають відбути ся въ Мукачи на Угорщинѣ рѣбчій зборъ комитету, который займає ся спра-вою ратована угорскихъ Русинѣвъ, котрѣ вже дуже піддучали а лихва въ горахъ майже вже зовсѣмъ ихъ зѣбла. Председателемъ на-тыхъ зборѣвъ будѣ епископъ Фирцакъ, а крѣмъ того возмуть участь послы до угор-ского парламенту зъ дотычныхъ комитѣвъ, старшій журанъ, репрезентация громады и якихъ сто рускихъ священниковъ. Що тѣ збо-ры мають бути важны, вказує згада на газету на то, що министерства справъ внутрѣшнихъ, просвѣты, торговлѣ и справедливости высе-лають по одному своему представителю, что-бы розглянули ся въ нуждѣ дотычныхъ ето-рѣвъ бережского комитету. Учасники тои подорожи въ цѣли розсѣду нужды межъ у-горскими Русинами выѣхали вже въ Буда-пешту Оттай зборъ и така подорожъ репре-зентантівъ найвысшихъ властей адала бы ся дуже и въ нашихъ горахъ, почавши водъ Ко-сѣвщины ажъ до Лембівщины.

— Якъ полагають галицкій политичній власти рекурсы выборовъ? Зъ Комарна пишуть намъ: Що въ сѣрпни 1898 року відбули ся въ Комарнѣ выборы до рады громадской. Бу-ли двѣ партіи: одна Калимона-Яклинского, а другу названо мѣщанскою. А що выборы відбули ся при несправности, та наду-жались зъ стороны черной партіи, то противъ тыхъ выборовъ внесено рекурсы. И що-жъ дѣла? Дѣла въ черни 1899 року при-слали ц. к. старосту въ Рудокъ комисаря до перевѣреня слѣдства — и то прислало того самого пана комисаря, что бузъ при выбо-рахъ? [Не подано его имени, бо не знаю до-кладъ, а якъ бѣвъ пате ся; знаю только, что отецъ того пана комисаря тримавъ въ арестѣ водъ гр. Ляницкоронского одинъ ефляворскій клоу Комарна] Въ рекурсѣ были поданъ свѣдѣки зъ стороны рекурсуемыхъ, але панъ комисаръ чомусъ не переслухавъ тыхъ свѣдѣ-ковъ! По такимъ „перевѣреню слѣдства“ [по переслуханю „деконыхъ“] комисаръ забравъ зъ собою акты того аѣбъ слѣдства и до ни-къ не зняли, де они обертаю ся! Нашѣ мѣ-щане удавали ся до пана старосты Свѣталь-ского и пытали ся: что то за способъ и по-рядокъ, що вже другій рѣкъ, якъ внесено рекурсы за выборы громадскіе, а о рекурсѣ и слыхъ пропавъ! чи агорили, чи злодѣй у-кравъ, чи може шуръ погрязли, а коли иѣ, то де вѣтъ обертає ся? На то п. староста сказавъ: „Kiedy czekacie, moi kosbanі, już drugi rok, to zaszekacie jeszcze! [Радя! можна чекати и до скончания вѣка! — Ред.] Odesla-tem akta do namiestnictwa i one прослуваѣ jeszcze w namiestnictwie, ale wnet nadejdą!“ Мѣщане аправдъ довірѣли пану старостѣ, але для большої певности внесли урѣненъ до ц. к. наместничства о прискореня справы ре-курсу. Та что въ того? Говори до горы! — відповѣдъ жаждо! Не стало нашимъ мѣша-намъ терпѣю, идуць зновъ до старосты. А панъ староста выслухавъ та й каже: „Прозе-рѣдасъ на рішѣні! Ось тобѣ на! добра відпо-вѣдь и порада! Мѣщане, якъ не знали, такъ и доси не знаютъ; что чувати зъ ихъ про-тестомъ противъ выборовъ громадскихъ ще зъ сѣрпни року Божіа 1898-ого! „Пекна“ ад-министрация политична въ сѣй „дѣльниці!“ — Мѣщане.

— Въ справѣ „Русинъ Бурсы ремѣснично и промысловаго“. Помѣщаючи оповѣщене за-гальнаго збору членівъ сего товариства, у-важамъ за відповѣдне звернути увагу на-шихъ читателей на се товариство. Найваж-нѣйшою справою каждого товариства є при-дѣлти ему якъ найбільше число членівъ, котрѣ правильно платять членскій вкладки. Въ томъ видѣдѣ товариство „Руска Бурса ре-мѣснична и промыслова“, хотѣ цѣль его вель-ми поважна, не має счастья, бо въ протѣгу майже повтора року приступило до него о-коло 140 членівъ, а вкладки невелика, бо-лише 4 корони рѣчно. Зъ вкладковъ член-скихъ водъ 140 членівъ, хотѣ-бы всѣ точно

въ касу товариства влили, не можна да-ти удержаня навѣтъ двомъ питомцямъ Бурсы, а товариство удержує ихъ 6, а крѣмъ того чотиромъ давъ мѣсячній запомоги. Зачуваемо, що рада товариства носить ся навѣтъ зъ гад-кою розширеня Бурсы, чтобы можна до неи приймати хлопцѣвъ чи то учащающихся до школы промысловой, торговельной чи до ре-фѣла за доплатою на удержаня. Однако до-всего того треба гроша, и то стало, а се-можуть только члены аложить, ся будѣ ихъ больше число и ели будуть точно вкладки платити. Було бы пожадано, чтобы высували ся въ члены сего товариства громады и то-вариства экономичны та гуманитарны, бо тѣ-могли бы приступати зъ большими вкладками и платили бы точно. Зъ товариствъ уже де-ляи выисали ся въ члены сти Бурсы, а зъ-громады заледѣи двѣ. Поручамъ сю справу ласкавымъ взглядомъ нѣшихъ читателей. Добровольный жертвы такожъ дуже пожаданы.

— Товариство „Академічній Громадѣ“ у Льво-вѣ устроєво въ второкъ 20-ого н. ст. лютого с. р. у великій саль „Народного Дома“, ве-черомъ зъ танцями. На господній вечера упро-шенъ Ви панѣ: Вахнянина, Ганинчакова, Грушевска, Грушевска, Гузарова, Калатов-ска, Коцовска, Кулачкова, Левица, Набр-на, Озаревичева, Ошикевичева, Потеллика, Ресанковичева, Савачкова, Шухевичева. Тан-цямъ проводитъ будѣ ласкаво широкозѣстный знаменитый аранжеръ п. Романъ Сарачинскій при помочи тежъ руской Публици добре зна-ныхъ аранжерѣвъ пп. Л. Гнатюшка и О. Ве-соловского. Войска музыка 80 п. п. водъ о-собности проводомъ своего диригента [п. Ф. Фридриха] відогравъ першій разъ новы ко-ломийскіе и гальонъ, укладу молодого нашо-го композитора Р. Ганинчака, а такожъ кадрилъ спеціально уложенъ на вечерокъ п. Фридрихомъ всѣ три танцѣ прѣсвѣтны „Академічній Гро-мадѣ“. Саль будѣ оригинально пристроєна; кар-теты спроваждено новочаснѣ [модернѣ]. Бу-есть добрый, цѣны стравъ и напитки не-велика. Початокъ о 8-ой вечеромъ. Стрѣй для-панъ народный або вечерковый, для мужичъ балевый. Вступъ на саль о 4 короны водъ особъ, а 9 коронъ водъ рѣдинъ зъ троихъ особъ; галерія, зъ застереженіями для панъ кресла-ми, 2 кор. Вѣдѣтъ можна достати 18. и 19. н. ст. лютого за показанымъ запершеня въ-комнатахъ Товариства [Ринокъ ч. 10, II пов.] водъ 12 до 1 год. въ полудне и въ день ве-черка водъ 6 год. веч. при касѣ. Жертвы на-запомоговый фондъ Товариства принимає ся зъ подякою. При сѣй нагодѣ вызываєт ся всѣхъ товариствъ Громаданъ на провинціи, чтобы-якъ одинъ мужъ появился згадаемого вечера у Львовѣ; просить ся такожъ устѣхъ нѣшихъ Ви. Товариствѣвъ поддержати своєю члене-нои преимуществу добру славу вечерѣвъ „А-кадемічній Громады“. — За Комитетъ: Осипъ Шухевичъ, Вагень Косевичъ, Семъ Горупъ.

— Поступоване ц. к. Дирекціи скарбовыхъ лѣсовъ зъ рускою громадою. Зъ Мостицѣ въ-повѣтъ калушскій одержуемо отсе писмо: Передъ двомъ роками [майже цѣлый рѣкъ 1897-ый] заходила ся громада Мостицѣ водъ Калущемъ купити скарбову коршму на шко-лу, а ц. к. Дирекція лѣсова згодила ся на се-водъ одѣлѣмъ, что громада Мостицѣ набудѣ до замѣны притыкающей до скарбового лѣса-грунтъ въ третѣмъ сѣлѣ, Пѣблѣ. Громада Мо-стицѣ сповнила условіе поставлене йи Дирек-цією: по великихъ хлопотахъ набула указа-ній йи грунтъ въ Пѣблѣ и зробила формаль-ны угоды зъ Дирекцією. Що-жъ дальше дѣ-ла? Ото — хочѣ громада Мостицѣ положила-вѣсь формальности и выслала до Дирекціи сѣмъ-просѣбъ и двѣ депутации въ цѣли приспѣшеня-справы, Дирекція мовчати, контрагты зъ гро-мадою не робить, анѣ коршмы не воддає въ-посѣдане. Тымчасомъ громада Мостицѣ на-ражена на рѣбнѣ страды, бо грунтъ въ третѣмъ-сѣлѣ уживати не може, проценты водъ позн-ченыхъ повтора тысяча на закупку грунтъ въ Пѣблѣ дармо оплачує, а школу мусить-наимати. Чи може ц. к. Дирекція жалѣ-выгнати Мошка зъ коршмы? — Радный гро-мадскій.

— Зъ Рогатина. Вечерниці зъ танцями въ-недѣлю 18 ого с. м. запершеня вже высланы. Хочъ они за-для посѣщѣвъ не досытъ гарно-выкѣнченъ, однако просимо и тѣ ласкаво при-имати. Хто не одержавъ бы запершеня, зео-лоти сесе оголошено уважати за запершеня. Коли-бы несподѣвано зайшла яка перешкода-что-до уладженя вечерниці зъ огляду на льо-каль, повѣдомитъ Комитетъ въ „Дѣль“ на-дальше до Пятиницѣ [16-ого с. м.] Поки-что-близшій информация въ „Народной Торговлѣ“-зъ Рогатинѣ де и билеты можна достати.

— Зъ Тернополя. Руска Бесѣда въ Терно-поли устроєво дня 29 н. ст. с. м. зъ своихъ-комнатахъ послѣдній сѣхъ мѣсяцѣй вечерокъ-зъ танцями. Стрѣй для панъ звычайный, для-мужичъ балевый. Вступъ водъ особы 2 к., водъ родины зъ 3 особъ 4 р. початокъ о 8-годинѣ. Окремыхъ запершенъ не розсылає ся.

— Розезане вѣча техникѣвъ. Въ суботу-зобрали ся польскій техники на вѣча, на-котрѣмъ мала вести ся дискусія про звѣтну-демонстрацію на концертъ Н. Слѣянскон. По-вступныхъ формальностяхъ забравъ слово-ректоръ д-ръ Нѣментовскій и зажававъ ус-ушеня сѣи точки зъ дневного порядку водъ-загрозово розвязаня вѣча. Однако сѣса зала-ректора не мала впливу и вѣчечки хотѣли-конечно выразити свои симпатии демонстра-нтамъ, уважачи русскій сѣхъ на концертъ-за ширеня московскійскохъ идей мѣжъ По-ляками и Русинами. Коли всѣ уснонована не-помогла, ректоръ розвязавъ вѣча. Тогдѣ-вѣчечки удали ся передъ мешкане русскійско-консеула и урядили тамъ демонстрацію, спѣ-ваючы „Jeszcze Polska nie zginęła“. Вѣдѣлъ-поліціи надѣлѣвъ уже за повѣзо.

— Зъ водъ Львова пишуть намъ: Дня 11 с. м. померъ въ Выслобокахъ на ударъ моз-

ковий властитель сѣла п. Жигмонъ Висло-боцкій. Покѣйный, безженный, бузъ знамени-тымъ господаремъ, а при томъ щедрого сер-дця. Потребуючи помочи знайшовъ заведѣду у-него поратуюнокъ. Въ товариствѣ признававъ-ся до руской народности, руске духовенство-поважавъ высоко. Изъ знаменитой его посту-повои господарки користали мѣсяцѣй господа-рѣ, дѣляго нѣни на недостатокъ не можуть-нарѣкати. Бузъ покѣйный и любимецъ мо-лодежи школьной. „Вже намъ нѣхто хустокъ-и книжокъ не купитъ! вже насъ нѣхто не по-везе на комедію!“ голосѣтъ дѣти. И дѣйстви-но, не було такого року, чтобы дѣти не доста-ли водъ 5—10 ар. на дарунки, а не разъ высе-лавъ ихъ своимъ коштомъ до Львова до цир-кавъ; послѣднего року признавъ на высле-на дѣтей до Львова 12 ар. и три пѣдводи. До-справъ политичныхъ не мѣшавъ ся, на жаждѣ-выборы не вѣдѣвъ. Коли померъ, дѣврѣ про-сто облягли сѣлана, сердечно жалуючы за по-кѣйнымъ. Похививъ майна на больше-мене 150 тысячь и значну готівку. Майно має у-наслѣдствіи родина Мальчевскихъ. Земля по-кѣйному перомъ!

— Ц. к. староста Галецкій на зеленѣй пѣ-ши. Пѣдъ такимъ заголовкомъ доносѣтъ Мо-пѣтор [ч. 7] о спенсіонованю знаного надѣврѣ-нянского старосты Володислава Галецкого, что-мавъ своего часу скандальный процесъ зъ-эризіромъ за бесплатне голене „старостинь-скои бороды“. Скомпромитованный староста-подавъ ся бузъ тогдѣ о 8-мѣсячній урѣлонъ, а дня 21 м. м. перенесено его въ постѣйный-и заслуженный станъ спочинку. Мимо того, что Галецкій доставъ уже „blaues Bogen“, та-ки же хоче поддержати лѣстои свои старостиньскон анреолъ и рѣшивъ ся займати-урѣлонъ убѣкаціи въ 12 сальовѣвъ ажъ до-мая, черезъ что его наслѣдникъ п. Коратов-скій мусить душити ся въ малѣмъ мешканю. Мѣжъ тымъ п. Галецкій заходитъ ся ще-вѣми силами о почту для своего сына въ-Лан-чинѣ. Характеристично и се, что Весіань-нонь бузшого старосты Галецкого, бурмістрѣ-и коммунарскаі майстеръ Мілеръ заснотувавъ-ухвалу мѣской рады, что ухвалила була-надати екс-старостѣ почетне горожанство...

— Безпеченство у Львовѣ. Поручикъ водъ-санітетѣвъ п. Айталь Коланковскій вертавъ-оноды въ ночь ул. Клепаревскою до шита-ля Ивалідѣвъ. Наразъ коло „Гидѣвской го-ры“ прѣскочивъ до него якийсь чоловікъ-и-пхнувъ его пожемъ въ лѣвый бѣкъ. Ще не-встѣтъ п. К. вытягнути шаблѣ, якъ одержавъ-уже другу рану. Напастникъ почавъ водѣтъ-утѣкати, але офицеръ дѣгнавъ его и ранивъ-шаблемъ въ голову. Мѣже поліціи удасть ся-по томъ знаку выкрыти напастника-воло-цую.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Д-ръ Краттеръ зане-ду-жавъ на западеня болоны легкыи [pleuritis]. — Въ Гауполі коло Станиславова панує-вѣса, а въ Кривотулахъ [пов. томацкоко] ви-нувъ ся тѣвъ пѣтнѣстѣй. — Зъ нагоды се-го-рѣчнои выставки въ Парижѣ задумують-скли-кати тамъ мѣжнародный католичскій конгресъ. Комитетъ водъ проводомъ кс. Оделена роз-сказъ уже до всѣхъ епископѣвъ цѣлого свѣта-запершеня до высылки делегатѣвъ. — Девѣти-лѣтній хлопецъ въ Шегиндѣ забывъ свою-мать въ выстрѣломъ зъ пістолета, вымѣривши-до неи жаргомъ. — У Вѣдин арештовано въ-пятици будшого финансового комисаря Іосѣ-фа Пѣха водъ закидомъ обманства та офи-ціала архієпископскон конесеторіи Ферд. Кашпого водъ закидомъ крайной немораль-ности. — На маскарѣдѣ въ мѣстѣ Кілю на-гале упала трупомъ одна гарна дѣвчина. Средѣ-загальнаго эдинованя помѣчено коло сѣрца-рану водъ револьверон кулѣ. Средѣ туку-музика та танцѣвъ выстрѣлу нѣхто не чувъ;-убійникомъ бузъ антикарскій помѣчникъ, въ-сей способъ змѣтнѣвши ся за зраду въ-лю-бови. — Дня 20 н. ст. лютого с. р. відбу-ся въ парох. церкви въ Деревни [почта и те-леграфъ Турника, зѣдѣны, стація Жовківъ] вѣнчане п. Іліи Левицкоко, обѣнченого бо-го-слова, зъ панною Наталією Подольською, дочкою мѣщанского пароха.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 13 лютого. Говорять, что д-ръ-Србъ лише хвилею принявъ годѣбитъ бурмі-стра и въ короткомъ часѣ арестує. Зъ-тон-причины молодѣ-Чехи же не организують-об-струкци. — Narodni Listy доносѣтъ, что-про-ектована моравскими Чехами на угодовой-кон-ференціи выборка реформа, побольшила бы-число чѣскихъ мандатѣвъ до союму зъ 242-на 267.

Будапештъ 13 лютого. Въ политичныхъ-кругахъ г. ворять, что Сеймъ намѣриє помѣсли-угоды зъ оппозицією, котра п. борювала Ба-вѣго въ причины перевѣденя послѣднихъ-вы-борѣвъ до Союму, розвязати угорскій соймъ-и-въ лѣтъ розписати новы выборы.

Лондонъ 13 лютого. Власти мовчати-про-цравы неусоборднати суданскихъ вѣдѣвъ-въ Египтѣ. Здає ся, что справа розросла-ся-уже до великихъ размѣровъ и что суданскіи-офицеры суть въ вѣтъ поважно скомпромитован-ны. На полудне водъ Колонзо Бурѣ заняли-мѣщевѣвъ воддалену о годину дороги водъ-перешедомъ кватирѣ Булара и сильно еи у-крѣпляютъ.

Парижъ 13 лютого. Рада министровъ у-хвалила §. 204. карного кодексу звѣнати въ-той способѣ, что правительство будѣ-мати-право карати выгнаємъ священниковъ за-про-ступку политичной натуры.

Пѣнингъ 13 лютого. Цѣсаръ зъ нагоды-хѣвского нового року прийме-якъ звычайно-послѣбъ чужихъ державъ. Надѣють ся, что-се-вышнее успокоючо по подѣвахъ послѣднихъ-дѣвъ.

мѣськихъ и сѣльськихъ куріяхъ. У всѣхъ тыхъ справахъ досягнуто засадниче порозумѣнє.

Во второкъ вѣдбуло ся засѣданє чеської секції, вибраної для передискутованя справы школь меншости. На засѣданю бувъ та кожъ міністеръ просвѣты д-ръ Гартель, котрий въ довшомъ виводѣ давъ поглядъ на теперѣшній станъ справы. Вѣдтакъ розвинула ся широка дискусія на тему урядженя удержуваня и надзору въ школахъ меншости. Зъ обохъ сторѣнь высказано бажанє, абы не замикаати ще загальної дискусіи, бо члєны секції хочуть передъ тымъ порозумѣти ся въ тѣй справѣ зъ своими політичними пріятелями.

Підкомітетъ, вибраний чеськимъ вѣдѣломъ угодової конференції для унормованя ланкованя справы при автономічнхъ урядахъ, радивъ вчера далше надъ постановами означуєми полатѣ мѣшаныхъ підъ ланкованымъ виглядомъ громадъ и повѣтовъ. Въ той точцѣ досягнуто порозумѣнє. Такожъ въ справѣ урядженя бюрѣ товмачѣвъ не виникла ся рѣшниця поглядѣвъ. Въ справѣ припиненя поданъ написанихъ иншимъ ланкомъ въ однопѣлхъ и подъ ланкованымъ виглядомъ громадъ и повѣтахъ, выринуло посереднє вѣнесенє, котре буде ще предметомъ нарадѣ комісії.

Вчерашній комунікатъ про хѣдъ угодованыхъ переговѣровъ звучить досыть користо, хочъ дуже малъ сутъ надѣѣ, абы прийшло до порозумѣнє. Въ внутрѣ чеськихъ сторонницѣвъ берутъ верхъ радикальнѣйшій змаганя, котрі не дадуть закончити нарадѣ утворенємъ національного мѣра. Хочъ бы навіть могло наступити порозумѣнє въ кількохъ засадничихъ точкахъ, то велике ще питанє, якъ парламентъ буде мѣгъ за тыждень розпочати нормальну акцію.

Молодочехи радилъ вчера разомъ зъ феодалною шляхтою надъ проектомъ закона въ справѣ уживаня обохъ краєвыхъ ланковъ при автономічнхъ тѣлахъ и ухвалити остаточну стилізацію деякихъ спѣрихъ параграфѣвъ полишити до рѣшеня делегатамъ обохъ сторонницѣвъ на конференціяхъ.

На вчерашнѣмъ засѣданю угорского союму, президентъ міністрѣвъ Сейль ствердивъ принадлежність мѣста Реки до Угорщини. Се фактъ, котрий стоить поза всякою дискусією. Кожда справа, відносяча ся до Реки підъ адміністративнымъ и законодавчимъ виглядомъ, підлягає угорскому парламентови. Угорскі закони обовязують такожъ Реку. Хочъ правительство готово дуже радо уваглядити спеціальній відносини того мѣста, то однакъ стоить безважливо на становиску державного зверхництва супротивъ Реки и застерѣгає ся противъ удрѣненя сему мѣсту права veto. Заяву Сейля союзъ прийнявъ оплесками.

Въ нѣмецкомъ парламентѣ вела ся далше „польска дискусія“. П. Ягджевскій жалувъ ся, що Поляки вѣдъ 1887 року не одержали нѣякои концесіи, черезъ те середъ польского населєня панує огрѣченє. Правительство выдєє зарядженя, котрі польскі зборы ставлять підъ поліційный надѣбрь, утруднює польскі богослужєня, змѣняє сьотема-

тично назвы польскихъ мѣцевостей. Доки тривають такі закони и вынѣткові розпорядженя, такъ довго не може бути бесѣды про успокоєнє Поляківъ. Міністеръ внутрѣшнихъ справъ Райнбабенъ відповѣдає, що ели правительство а теперъ противнє угодовѣй політицѣ, то Поляки самі собі винні, бо абрвали правительство заслоны зъ очей. Кому, ели не прускому правительству Поляки завдячують розвѣдъ свого краю, увѣльченє селянства, добробытъ середного стану, нашого найбѣльшого теперъ ворога? Мы не побороємо Поляківъ, лише демагогічну агітацію, яка ширить ся въ польскихъ земляхъ, а противъ котрой будемо выступати зъ цѣлою енергією и безважливостю.

Поляки старають ся систематично выкликати розламъ въ своихъ відносинахъ до Нѣмцѣвъ; вже въ дѣти впоюють чуку, абы кождого Нѣмця уважали за ворога. Польска дѣвчина допускає ся національного злочину, а польскій мужчина уважає ся за підлогого слугу ворогѣвъ Польщи, ели входить въ подружжє зъ Нѣмцями. Такъ нише польска праса — и мы маємо дивити ся на се спокѣйно? Такъ далеко, мы не дойшли ще. П. Ягджевскій несправедливо сказавъ: „якъ кличе ся до лѣса, такъ лѣсъ до насъ“. Не Поляки, але Нѣмцѣ сутъ атаквані. Ели Поляки стануть ся добрими Прусаками, то ще буде часъ думати про угодову політику, але ще не теперъ. П. Дамбовскій полемізувавъ въ міністрѣмъ и на оправданє оппозиції Поляківъ наводивъ надужити нѣмецкого правительства супротивъ Поляківъ.

Бюджетова комісія нѣмецкого парламенту приняла резолюцію, вызываючи міністра войнъ, абы вокаманъ не припускав, въ якомъ ланцѣ мають спѣвѣдати ся и зъ тѣмъ причинами не мучено вокаманъ слѣдствами.

Зъ театру войнъ.

Операціямъ Булера въ Наталю, котрі арау уважали ся за найважнѣйшій въ цѣлой войнѣй кампаніи, приписують теперъ цѣлкомъ побѣчне значєнє. Головна вага має теперъ лежати въ планѣ Робертса, абы цѣлу форсу перекинути зъ вѣходу на захѣдъ, и вѣдъ стороны Кімберлея сфореувати перехѣдъ черезъ граніцу Ораніи. Въ тѣй цѣли Робертъ приѣхавъ до табору Метуена и обнявъ команду надъ его армією. Въ ту сторону вѣдходять всѣ ново прибуваючі до Африки вѣдѣлы англійскихъ войскъ. Говорять, що такожъ бѣльша часть войскъ Гатера и Френча, котрі оперують на полуднє вѣдъ ораньеской граніци, має злучити ся зъ адромъ арміи Робертса. Бурѣ вже вѣдъ давна скрѣпляють въ тыхъ сторонахъ свои позиції.

Зъ полудневого театру войнъ англійскі телеграммы донесли були про кілька бѣйокъ англійскихъ вѣдѣлѣвъ зъ вѣдѣлами Бурѣвъ, та що англійскі вѣдѣлы уважали за вѣдповѣдне цѣфнути ся. Теперъ показує ся, що се се „цѣфненє“ а поважнѣйшєа натурѣ, якъ се представляли англійскі телеграммы. Вѣдворѣт сѣй выпередила велика битва, въ котрій обѣ стороны понесли великія страты. Англійскі войска мусѣли цѣфнути ся зъ цѣлого боевого

терєну, не выключючи сильної позиції на Колескопѣ, бо показало ся, що Бурѣ засильно обсадили свои позиції арматами и загрозили вѣсхѣднє крило Англійцѣвъ. Вѣсти зъ Брукселя доносять про великій погромъ Англійцѣвъ підъ Ренсбургомъ. Англійскі телеграммы говорять лишь про дробнѣй бѣйки мѣжъ передними сторожами.

Загальнє зацѣквлєнє въ цѣлой Нѣмеччинѣ выкликавъ фактъ, що передъ кількома днями цѣсаръ Вільгельмъ одного дня бувъ ажъ два разы у англійского амбасадора въ Берлинѣ. Рѣзно коментовано се, а теперъ берлинскі дневники доносять, що тѣ вѣзиты мали тѣснє звязъ зъ побутомъ въ Берлинѣ д-ра Лейдєа, репрезєнтанта Трансвалю. Часописи, обговорюючи нарады цѣсаря зъ амбасадоромъ, приписують имъ велике політичне значєнє. Цѣбєля телеграммы зъ Брукселя, де д-ръ Лейдєа стало пробує, цѣсаръ радивъ амбасадорѣмъ, абы Англія якъ найскорше заключила миръ.

Вчера выдано въ Лондонѣ наказъ, абы осмы дивізію заосмотрєно у всѣхъ войнѣй приряды и одѣжъ потрібну для военної кампаніи въ Африцѣ.

Одинъ австралійскій корреспондентъ, котрий бувъ въ таборѣ Бурѣвъ доносить, що Бурѣ самі оцѣнюють свою силу на 120.000 людей, котрі стоючи въ оборонѣ вѣтчинѣ, можуть вѣсти вѣйну до неозначеного часу.

Вѣдъ проф. Михайла Грушевского одержуємо отєє письмо:

В 24 ч. „Дѣла“ проф. Романчукъ въ вѣдповѣдъ на мій листъ „констатувъ“, що на зѣбраню 27 сѣчня, коли я поборовавъ проектъ реформи статута „Просвѣты“, „по переведєнню дискусіи сумніви його [себъ то мої] дуже значно розвѣлєсь та лишивъ ся головнѣю тѣлѣю сумнівъ, що до опортунності трактовання сѣй справы вже теперъ“.

Не знаю, на якій підставѣ констатувъ се проф. Романчукъ, що проводивъ зѣбраннємъ 27 сѣчня. Заявивъ въ подѣбнѣмъ дусѣ, якъ вінъ каже, и не складає, а за тѣмъ про вражєннє, яке на мене зробила дискусія, тѣлѣю я комітетентній судити и констатувати. Отже упевнено рѣшучо, що мої сумніви що до проєкта реформи не були ані на хвѣлю захитані. При кінцѣ дискусіи, бачучи, що сторонники реформи не дають себе переконати, и сказавъ бѣльш-мєншъ таке — що незалежно відъ того, чи проєктъ добрий чи злий [себъ то навіть виходячи зъ точкѣй оборонцѣй його], вінъ теперъ не на часѣ. Може бути, що сѣ слова зробили на проф. Романчука або на когось зъ присутнихъ таке вражєннє, що мої сумніви розвѣлєсь, але се субьєктивнє вражєннє іхъ було хибнє; про се мавъ лишє знати.

В тѣй же статі проф. Романчукъ підносиць гадку, щобъ розвести намъ теперъ дискусію надъ тѣмъ проєктомъ реформи въ газетѣ. Не знаю, який властивѣ интересъ може мати така дискусія про praeterito, після того, якъ проєктъ зложєно ad acta. Зрѣштую по тѣмъ недавнімъ роздражєннємъ, по тихъ рекримінаціяхъ и сплетняхъ, які викликала оппозиція сѣй реформѣ передъ кількома днями, а дуже побоюєсь, що и сѣй

голову капелюхъ або и простоволосѣй выбѣгавъ зъ хаты та гнавъ якъ шалєний зъ горѣка на долину до грушки. Крѣзучи благочиннѣмъ голосомъ. „Дайте спокѣй, люде добрі! покиньте, Христа ради, покиньте!“ Перестрашений приѣхавъ до грушки — нема нѣкого! Легенкій вѣчний вѣтеръ порушає верхкомъ дерева. Листѣ тихо-тихесенько шелестѣть, вѣддыхає середъ спокѣйного, солодкого сну. Иванъ не має спокою, дрожить, бѣить ся о свою грушку. Наслухувъ шумъ и шелестъ, замиє очі та вѣддыхає тихо, неспѣшно, поволи. „Що то такъ шелестѣть? що то шумить и шумить, якъ бы яка музика десь далеко грала... А то!“ И зновъ слухавъ, та дивиннѣмъ выдѣвъ ся ему той шелестъ. А коли наситивъ ся тѣю поезією, наслухавъ ся дивно, нѣчно гутѣрки, поволи приходивъ до себе, дрѣмаєвъ и засмѣлявъ. Часомъ ще и сніло ся ему, що якийсь хлопець лѣзе на грушку, певно не въ добромъ намірѣ. Тодѣ зарывавъ ся азъ просєня и кричавъ перестрашеннѣмъ: „Дай спокѣй, Христа ради, дай спокѣй! не грѣши!“ Сейчасъ бравъ на себе лѣхъ та бѣгъ боронити грушку. Але анѣ підъ грушкою, анѣ на грушцѣ не було нѣкого, тѣлѣю нѣчь дрѣмала тихимъ сномъ. На небѣ свѣтили ясні зѣрки. То ту, то тамъ якъсь порушила ся, задрожала та полєтѣла ярѣмъ-головѣ въ неспѣшнѣмъ простѣрѣ на землю, лѣшаючи за собою довгу огинєту дорогу. Иванъ ажъ вѣдѣхнувъ спокѣйнѣйше. Ой, такъ то вѣтъ любивъ свою грушечку!

(Конецъ буде.)

новой дискусіи не удало ся бъ задержати въ академічнхъ рамкахъ. А и бъ сього не хотѣв.

М. Грушевскій.

Письма зъ краю.

Зъ Пѣдгаччинѣ. [„Паперова“ читальня въ Бенєвѣ.]

Село Бенєва — се одно зъ тыхъ сѣлъ, що остали позаду нѣмѣхъ сѣлъ. Давно ся ту постерѣгати доперва початки просвѣты и самѣобзнаня. Подѣбують ся тутъ такожъ свѣтлѣ люде, але то лишь одиницями. Зложєна передъ кільканадцять роками читальня цѣсь лєдш по роцѣ истнованя стала „читальнею на паперѣ“, а коли по кількохъ рокахъ вѣдновлено єи, то въ короткѣмъ часѣ упала зновъ до ряду „паперовѣ“ читальнѣ. Лише оцєсую станъ сєи читальнѣ Овєсь той може и му здаватись неимѣвримъ, и я самъ уважавъ бы за смѣшну фарсу се, що ннѣше подѣю, коли бъ я сєго не оглядавъ власными очима. Показуєть ся зъ того оглядѣю, якъ страшно зяєво єсть ще у насъ темнѣта, и апатія нашихъ громадянъ.

Дня 4 н. ст. лютого вѣдбули ся рѣшнѣй загальнѣй зборѣ сєи нашѣй читальнѣ. Позаякъ читальня не має жадного лѣюкалю, то зборѣ вѣдбули ся підъ дѣ бинцю [се було по вѣчєрнѣ]. Члєновъ вѣвѣло ся 3 [грозѣ], але 10-єтѣй не-члєновъ було далеко бѣльше. Голова зачавъ свою промову, выражаючи жалѣ, що читальня такъ „слабо“ розвиває ся. Далѣ вѣзавъ члєновъ, щобъ поскладали вѣкладкѣ, абы можна бѣдай пѣслати вѣкладку до „Просвѣты“. Потѣмъ предложивъ зборамъ станъ касѣ. Зъ попередного року лишєло ся 20 кр., члєнскѣй вѣкладкѣ принєсли 1 ар. 25 кр., то разомъ 1 ар. 45 кр. Вѣкладка до „Просвѣты“ коштувала 1 ар. 5 кр., отже вѣстало въ касѣ 40 кр. Далѣше заявивъ, що нѣвѣшнѣй „зборѣ“ спонукало вѣзаванє старѣства, щобъ предложити справѣданє про станъ читальнѣ. Тутъ одєвъ зъ члєновъ, перерываючи, заинтерєлювавъ голову пытаннємъ: кѣлѣю читальня має члєновъ. Голова вѣдповѣдѣвъ, що пѣтъ, и такъ написєло ся въ справѣданю до старѣства [пѣтъ члєновъ, отже лишѣ: голова, заступникъ головы, писарѣ, бѣбліотєкарѣ и кассирѣ]. Далѣше голова жалувавъ ся, що члєны не ходѣтъ до читальнѣ. Ходили, доки були книжки, а теперъ, коли не стало нѣй одної книжки, цѣлкомъ перєстали ходѣти. Бѣбліотєкарѣ пояснѣвъ, що у него єсть ще одна книжка, а голова прийнявъ се до вѣдомѣсти.

Свою промову закѣнчивъ голова поклякомъ, щобъ читальня зблѣла ся зъ истною чинѣвъ въ сѣлѣ кѣлѣкомъ рѣшєннѣмъ, а то „длѣтого, бо кулко має грошѣ“. Въ дискусіи зѣбравъ слово одєвъ зъ члєновъ. Выступивъ острѣ противъ того, щобъ лѣцати читальню зъ кулкомъ. Не хоче бачити того, щобъ кулко було при столѣ, а читальня підъ порогомъ. Вѣправдѣ кулко має 20 члєновъ, але грошѣй не має. Пѣтъ бувъ подарувѣвъ 10 ар., та зъ нихъ лишѣла ся вже тѣлько половина. А вѣпрочѣмъ, ели голова ще не знає, то бѣсѣдникъ каже ему, що кулка — то нецѣста для Русинѣвъ, то зява въ рускомъ краю закончѣннѣ вѣнесеннѣмъ, щобъ читальню перємѣнѣти на читальню „Просвѣты“. Надѣ тѣмъ останнѣмъ пытаннємъ вызваєла ся широка дискусія. Одинъ казалъ, що не треба перємѣнѣти читальнѣ на читальню „Просвѣты“, бо и тѣя, що єсть, добра. Ишнѣ горячо обставѣла за читальнею на статутахъ „Просвѣты“, высказуючи надѣю, що така читальня будє хорошо розвиватись, бо будє контролѣ зъ горы, а нашѣй громадянѣ точнѣю контролѣ потребують на кождѣмъ кроцѣ. Однакѣмъ не рѣшено нѣчого позитивного и пытанє позѣстало и на далѣше отвѣртимъ.

Такъ сумный образъ представляють ше декотрі нашѣ села. Анѣ ширшого свѣтослѣду, анѣ розумѣнѣ власной справы! Темнѣта и бѣсєжєна бѣлѣдужнѣсть. А такє, майже неимѣвримє сѣгѣозисмъ, якъ лѣцєнє читальнѣ зъ кѣлѣкомъ — се вже верхъ політичнѣй мудрѣсти“. А то не выдумка, тѣлько чистѣйшєа правда! Чи-жъ не вѣрто надѣ подобными справами глубше призадуматись?...

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Изъ Станиславова:

На надѣвичайнѣхъ загальнѣхъ зборахъ Товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславоѣ вѣбрано новий видѣль, въ котрого складѣ увѣшли панѣ: М. Цурковска яко прѣдѣдѣтелька, М. Каранючєва яко заступниця прѣдѣдѣтельки, С. Бучиньска яко кассирка, С. Никєвичєва яко контролѣрка, О. Баршєва яко секретарка, М. Микѣлаєвєко яко бѣбліотєкарка, а Н. Мардарѣвичєва и Конєт. Малицка яко заступницѣ выдѣловѣхъ. Новий видѣль сѣйчасъ зявивъ ся справами товариства и институтѣ дѣвчѣго, котрий товариство удержує. При кѣдци минувшого мѣсѣця устрѣнивъ працѣальный вѣчєрѣ для мѣ. Федєвѣхъ, котрѣ для товариства, а особлѣвно для институтѣ своими трудами и широкою працѣю положили великій заслуги. — Дня 6 лютого урядивъ видѣль вѣчєрѣвъ зъ танцами на дохѣдъ дѣвчѣго институтѣ. Вѣчєрѣвъ выпѣвъ анеманѣмъ, вѣсєла и жывѣа забава прѣтягласъ до 5 години рано. Петрушки сѣмъ разомъ цѣлкомъ не було, а до кадрили становѣло 52 парѣ. Шо вѣчєрѣвъ такъ надєспѣдѣвано удавъ ся, въ тѣмъ головна заслуга аранжєра п. Стрѣйского и комітєту вѣчєрѣкового, котрѣмъ выдѣль на сѣмъ мѣсѣцѣ складалъ вѣйсєрдѣчѣйшю подѣку. Заразомъ перєсылѣвъ выдѣль шарѣ-руске спаси Бѣгъ тѣмъ вѣсѣмъ добродѣльнѣмъ, що при нагодѣ вѣчєрѣвъ зявили прѣслати євѣи жертвы на рѣдѣ институтѣ.

А зновъ грушка! Хотѣли вы дѣдка Сороконудѣ розгнѣвати, досыть було сказати поважно переконувачимъ голосомъ: „Дѣдкѣ Сороконудѣ! ваша грушка вже сохнє на вершкѣ... дерево порохнѣвъ... отъ-отъ и зломѣть ся!“ Ивановѣ стивала ся кровь у жилахъ. А коли прийшовъ до себе, вымахувѣвъ сухими руками та кричавъ: „Якъ! що! моя грушка? Де сохнє? О, моя грушка, нѣколи!... Мене переживѣе и тебѣ и всѣхъ, кѣлѣю насъ в ту въ сѣлѣ! О, моя грушка, моя грушка, то-то! Якъ будєшь ити поузъ нєи, подивѣ ся, чи є що красѣого! Цѣла азєлена, ажъ сѣрцє радує ся! А дерево... мовѣ зєлѣзо! Видѣвъ ты, якъ цвила на вѣснѣ? Кѣлѣю на нѣй грушѣкъ, а галузѣ! О, моя грушка, моя грушка, о!“ А хочъ выпѣвѣвъ таке славѣсловіє своѣй грушцѣ, такъ не мавъ спокою. Скорєнько спѣшнѣвъ зъ сѣла до дому та бѣгъ до грушки.

Обходивъ єи зъ дѣсѣтъ разѣ, ставѣвъ то ту то тамъ, и смотрѣвъ на дерево уважно, досѣвѣднѣмъ окомъ. Бѣо критичнє око перєшукѣло и перєглянуло всѣ галузѣки, кожѣй вершѣкъ, найменчѣй лѣсточѣкъ. Тєперъ приступѣвъ до дерева. Зѣгнувъ нѣлєцѣ въ трѣхъ та цукавъ. Опукѣвъ жѣвѣтаву кору въ долнѣвъ, потѣмъ въ горѣ, скѣлѣю мѣгъ досягнути. При такѣй пробѣ дрожалѣ нечєвнє его сѣрцє. „Усѣ въ порядкѣ!“ Вѣдѣтхнувъ лекшѣ! Зъ его сѣрцѣ сѣлавъ тѣгарѣ, тяжкѣй якъ гора. Ще кѣлѣка разѣ обѣйшовъ-дерево зъ далека. Тодѣ ажъ вѣсєлѣй и вѣдовѣленнѣй, хитѣючи нєвєликою головою, ишовъ до рѣдѣохатѣны. „Ой, тогѣ люде, люде! зѣвѣсѣмъ не розумѣють ся на деревѣ. Пѣнѣтя не мають, аке оно и аке має бутѣ! Тому и не давѣ,

коли думаютъ, що моя грушка сохнє. О, моя грушка, моя грушка... Нѣхѣто такой не має, о, нѣ! Моя то грушка!“

Прийшла осѣнь. Подули холоднѣй вѣтры. На Ивановѣй грушцѣ дозрѣвали овѣчѣ. Грушки були гарнѣ, великѣ, червѣнѣ, солодкѣ. Тодѣ не мѣгъ Иванъ спѣти. „Парубки — абы-гѣчѣники! Богъ знає, що могутъ зробити... Обтрѣсуть и обнесуть до одѣи!“ Чѣсто думѣвъ потревожєний, коли по тяжкѣй дѣнѣйшѣй работѣ лѣгавъ на убогѣ постѣль трѣхи вымѣчѣти та набрати свѣжѣнѣхъ силъ на завѣтра. Нєспѣвно прислухувѣвъ ся спѣвовѣи парубѣкѣвъ, що часомъ ходили по сѣлѣ и спѣвѣли. Звукѣи тужѣиовъ пѣсѣнъ наблѣжѣли ся, а Сороконудѣ думѣвъ, що они вже ось-ось підѣ горѣкомъ вѣдалєко грушки. „Ага! вже обтрѣсуть, обтрѣсуть, нєробѣ!“ Нарѣкаючи вѣставѣвъ зъ постѣли и глядѣвъ крѣзъ вѣкѣно. Нѣчь була ясна, мѣсѣчна. Бачивъ, що нема нѣкого, и поволи вѣтхѣмѣриѣвъ ся. Коли-жъ нѣчь була темна, на небѣ нѣ мѣсѣця, нѣ звѣздъ, и вѣднѣ не мѣгъ нѣчого доглянути, тодѣ надѣлѣхувѣвъ, нємовъ засуджєний злочинѣцѣ, чи надѣходитъ сторожа запровадити его на лѣбнє мѣсѣце. Иногдѣ середъ спѣкѣйнонѣй нѣчи чувъ хѣдъ тихѣнѣй, лєгонѣйшѣй шелєстѣ нѣбѣи придушеннѣй, нєвыразнѣй смѣхѣ, иногдѣ зновъ дивѣно якѣсь шелєстѣло листѣ, рухѣлись галузѣки, нѣбѣи стѣгѣвали, кликали о помѣчѣ... „Ано! а возмѣжєшь ты злобу руку, нєробѣ!“ Трусѣливѣй, просѣчий и грозѣчий голосъ роздѣгѣвъ ся середъ тихѣи нѣчи та вѣдгѣмонѣювавъ зъ лѣса кѣнѣнами зъ бѣдака. Листѣ шумѣло, галузѣ скрипѣло мовѣ заплѣта душа въ деревѣ. Перестрашеннѣй Иванъ бравъ на

А именно: зложивши Р. Т. панове и пани: о. пралатъ Ткачунік 10 к., о. Семенівъ въ Видня 2 к., о. деканъ Гулла въ Ворщеву 5 к., д-ръ Косъ въ Калущу 5 к., о. Недзвільскій въ Яблонівъ 2 к., Домбчевскій въ Викторову 4 к., Шанковскій въ Копичинці 6 к., Ступиница въ Отині 4 к., Ступиница въ Товмача 4 к., о. Гордишскій въ Старуш 3 к., Преосв. Владика Чеховичъ 6 к., Ткачківскій въ Кошиці 10 к., Меренкова 3 к., Шанковскій въ Нижбірку 3 к., о. Овчинскій въ Гвозда 4 к., о. Корнацій 2 к., п. Борисъ въ Кракова [нема поданої цифри — Ред.], Цурковскій въ Заставоні 6 к., п. Кишакевичъ въ Величці 5 к., о. ярши. Литвиновичъ 3 к., о. деканъ Сосеніцкій въ Валесневу 10 к., Баршинева 4 к., Цурковскій 2 к., Яндкевичева 2 к., Романовичівна 2 к., Пачовска 3 к., о. Кадашскій 3 к., Н. Н. въ Богородчані 10 к., Карановичева 2 к., Охримовичева въ Грабові 2 к., Кисілевска въ Станиславова 4 к. — Доходу частого було по-надъ 201 коронъ 50 сотиківъ.

Водъ Видьлу Тов. Р. Жешичъ: М. Цурковска председателька, О. Баршинева секретарка.

Зъ судовои салѣ.

[Розбійниче скритоубійство].

(Дальше)

Обжалованъ Василь Марущакъ и Явъ Локетко выпирають ся вини: Марущакъ каже, що того убійства на Березинських докнає Бароничъ [котрий відтакъ скінчивъ самоубійствомъ въ арешті слѣдчій] въ Локеткомъ, а Локетко зновъ твердить, що того докнає Бароничъ въ Марущикомъ, бо вбавъ не хотівъ до того приложити рука, цѣлий часъ стоявъ на дворѣ передъ хатою, та якъ его закликали до хати, аби подививъ ся, вбавъ побачивъ обоє Березинськихъ порубанихъ на лѣжку и закрывавъ до убійниківъ: „що ви паробили? на що було убивати людей! Збавляю обжалованого Локетку в менше-больше збдний въ збавлянии буйного обжалованого Баронича, котрий остаточно признавъ ся, и тому вбдчитано его збавляю вложенъ передъ судью слѣдчимъ. Бароничъ збавлявъ, що доивдавши ся вбдъ Локетка, що Березинскихъ мають грошѣ, бо Локетко (ихъ сестрице) позичивъ бувъ у нихъ 60 ар., вбравъ ся на крадѣжъ грошей до Березинскихъ до Чискохъ. Прийшовши пбдъ ихъ хату, сокирою пбдвжизъ вбко вбдъ комору, вбдъ тымъ вбкомъ черезъ комору до сней, отворивъ дверѣ вбдъ хаты, впустивъ нима Марущака до хаты и той заразъ приступивъ до постелѣ спачахъ Березинскихъ та сокирою по головѣ порубавъ заразъ Березинского такъ, що той ані не рушивъ ся въ мѣсцѣ! Тодѣ прбдбдился ся Березинска и крикнула: „ой, злодѣй! злодѣй!“ а Марущакъ, поклѣчивши Березинску по рукахъ вбтрѣмъ сокиры, всувавъ сокиру въ руку Бароничеву и вбавлявъ его до замордована Березинской, кажучи „я одного а ты другу!“ Бароничъ взявъ свѣчку у лѣву руку а у правойъ тримаючи сокиру ударивъ обухомъ кблѣка разбѣвъ Березинску въ голову такъ, що она згнула пбдъ его ударами. Вбдтакъ Марущакъ ухопивъ сокиру, порубавъ двѣ екрани и въ Бароничемъ нашлаи всего пять ар. коронами, котрыми пбдѣлили ся.

Зъ переслуханныхъ свѣдѣвъ жадень не бувъ очевидцемъ того страшного чину, только жѣнка Василь Марущака Олена Марущаконна свѣдчила противъ своего мужа, хочъ представлено ей правне добродѣйство ухиле-ня вбдъ свѣдѣния противъ мужа. Василь Марущакъ, прийшовши надъ равномъ критичною ноци до дому, мавъ розповѣсти жѣнцѣ, що разомъ въ Бароничемъ и Локеткомъ „затмили людей“, а зложивъ въ свой коморѣ два куски полотно и червоний кожухъ. Зъ полотна выпало 30 ар. десятинами и тѣ забравъ собѣ Марущакъ, а зъ того полотна жѣнка убила ему сорочку та мовчала про все черезъ цѣлый рбѣкъ, ажъ якъ Василь Марущакъ хотѣвъ ей забити, то она, лѣкаючи ся смерти вбдъ своего мужа, рѣшила ся вызвати при-нявше Василя Марущака, и на той вбдставъ вбдновлено дождження карий противъ Баронича, Марущака и Локетка. Такъ само при-свѣдчила Олена Марущаконна, що въ мужъ Василь Марущакъ признавъ ся передъ нею до пбдпалѣня и крадежи, що в дальшимъ предметомъ обжалована.

НОВИНКИ.

— Мѣняйте старі крейцарѣ! Міністерство скарбу выдало розпоряджене, що хочъ вымѣна крейца въ и покрейцарѣвъ ушлыла дня 31 грудня 1899 р., можна ще тѣ грошѣ вымѣняти на нову монету [на сотник] до 30 ого червня сего року въ центральной касѣ у Видня и въ касѣхъ краевыхъ. Тожъ хто спбавивъ ся въ вымѣну, най вымѣняе теперь!

— Засѣдане комитету дяковскои фантовою лѣотеріи вбдбуде ся дня 23 сего мѣсяца [въ пятницу]. Въ поодинокихъ запрошеняхъ до Вл. членбѣвъ подати мѣсце и годину засѣданя. — о. Д. Танякевичъ.

— Зъ „Сокола“. Засѣдане старинныхъ гимнастичного товариства „Соколъ“ вбдбуде ся дня 16 лютого с. р. т. въ пятницу въ льокалі товариства точно о 8 годинѣ вечеромъ. На порядку дневныхъ справъ-дане комісіи фінансовои и стрѣлов. — Василь Назбрытый голова, Осипъ Бузачичъ справникъ.

— Зъ Коломыѣ. Видѣлъ „Родины“ въ Коломыѣ пригадує интелігенція руской, мѣсце-

вой и замѣщевѣй, що послѣдній вечеринцѣ въ танцаніи вбдбудутъ ся въ сали маістрату въ недѣлю 18-ого лютого с. р. Стрѣй для пани и панбѣвъ визитовый. Вступитъ лише 1 к. Початокъ о 8 год. Музыка и пбдлога дуже добрі. Буесть добрый.

— Важне для Духовенства що-до фонду скарбовогого. Кожда церковь має у насъ все, кѣмъ фондъ скарбовый на икрыта бѣжучихъ выдатковъ, зъ чего неразъ и запозича-ся неодиной прѣхѣннѣ въ выглбѣ потребѣ. Але буває и такъ, що довшники не хоче вбд-дати тыхъ грошей, особливо ели бравъ за ии-шѣ свѣщеника, а иишій о довшѣ упомина-еъ. А лучше и такъ, що и ц. к. судъ не узнае компетенціи другого настоятеля паро-хѣ, коли той позывае довшниковъ за грошѣ, вынеченъ за попередникъ, и тымъ наражае неодиной свѣщеника на кошты спору. — Що-бы рѣчь выяснялась, удавъ ся и въ выштан-немъ до ц. к. Прокураторіи скарбу у Львовѣ, власти единой компетенціи въ томъ дѣлѣ: хто властиво має право и може о довшѣ цер-ковной, хотъ бы и завышені, слышно упомина-ти ся? И на се пытане достаеъ и асену и рѣ-шущу заяву, красно въ руской мовѣ стѣло-вану до ч. 6446/300 въ дня 1 лютого с. р.: „Ц. к. Прокураторія скарбу боронитъ лише закладового мѣстку церкви и прихода: всякій прѣчій мѣстокъ, имено фондъ скарбовый, пбдлагае заступству самого пароха, яко прѣ-свѣдателя комитету церковного, до чего передъ судомъ нѣякого уповажени вбдъ ц. к. Про-кураторіи не потребуе. — Engel.“ — Инолитъ Погорейскій парохъ Брѣдокъ.

— Комитетъ зборѣвъ крамарскихъ въ Стрию має честь повѣдомити, що зборы крамарскі вбдбудутъ ся дня 22 н. ст. лютого с. р. въ сали „Руского Касина“ въ Стрию. и запрѣшу-на нихъ Р. Т. крамарѣвъ. — За Комитетъ зборѣвъ крамарскихъ въ Стрию: о. Олекса Бобикевичъ, Яр. Кисілевскій, о. Конст. Петру-шечичъ.

— Зъ руско-народного театру. Въ корот-комъ часѣ выставитъ нашъ театръ веселу ко-медію Глинскаго п. заг. „Шалавила“. Сеея комедія була грана кблѣканцѣмъ разбѣвъ у Львовѣ сегорбчного сезону, публика трясла ся вбдъ смѣху, а дирекція театру радувалась узнаваніи публики та збывала грошѣ. Штуку сеею тѣмъти кождей Львовянинъ хотѣвъ-бы въ того, що она кинула зерно ненависти по-мѣжъ двѣхъ перворядныхъ артистки Скарбѣвской сцени: Чалинску и Снѣицку, котрі въ нѣй ушерто ривализували о пѣльму першенства. „Шалавила“ прѣсвоиъ наибѣй сценѣ Іосифъ Стадникъ, артистъ руского театру.

— О посольскій мандатъ въ м. Львовѣ по пок. Смолицъ стареъ ся, якъ вбдомо, такожъ посолъ Дашинскій. Выбѣръ розписано на день 8 н. ст. марта. Кандидатѣвъ о посольске крѣ-сло в досѣти, але публично выступивъ допер-ва п. Дашинскій на зборахъ дня 13 с. м. въ сали Гвиздѣвъ и выголосивъ кандидатуру про-мову. Зборамъ проводивъ столаръ Шафран-скій, участникѣвъ було около 500, а Дашин-скій промовлявъ звыжъ пбдтрѣта годины. Вказавъ на господарку шляхотско-станчи-ковскон клѣки, що довела край до загального запынѣну, и совиъ назвавъ „великою радою повѣстовою“. Рблѣнцѣмъ ушло, хлопъ рускій и польскій утѣкае за границу або находитъ лучший зарбѣкъ у знепавидженихъ Швабѣвъ, и то десяти разъ болѣшій, якъ дае ему „братѣ-шляхтичъ“. На промыслѣ и рблѣнцѣ покладаетъ все новы тѣгарѣ, промыслъ понавъ въ руки лихварѣвъ. Мѣщанство бе-радне и потребуе пбдбной організації якъ рблѣтниківъ. Фаховій школы въ краю не дають хѣба своимъ выхованкамъ и они въ сталбѣ службѣ шукають долѣ [ученики рблѣнцѣвъ шибѣтъ идуть до жандармеріи]. Станчикъ стремлятъ до новыхъ пѣнѣнѣнѣхъ часѣвъ своимъ „зблѣрными громадами“ та заведемъ хлопскихъ мѣборѣвъ. Вбсвѣдникъ запынѣвъ ся на реформую выборомъ, за загальнымъ, рѣ-нымъ и безосерединымъ голосованіемъ, и сего-буде, яко евентуальный посолъ, дѣматитъ ся въ совиѣ. Буде домагайтѣся участі краю въ користѣхъ въ державныхъ подѣтокѣхъ, амынъ тарѣвъ зельзничныхъ въ корнѣтъ промыслѣ и торговлѣ, контролѣ надъ держ выными уряд-никами и т. и. — Бесѣду Дашинского при-няли зборѣвъ гучными оплесками, одобрили его кандидатуру и рѣшили ей пбддѣвати.

— О польскій демонстраціи противъ Наді-ны Славянскон въ Самборѣ пишуть польскі дѣсниники. На день 5 с. м. Надіна Славянска запынѣла зѣйшамъ свой гостинный выступъ въ Самборѣ и той справѣ стѣгнувъ значне чи-сло людей до касиного салѣ. Але якъ лишь хоръ розпочавъ свои продукціи, затрѣщали рамы, забрѣнѣвъ вбкна, а споре камѣня пбсѣ-пали ся градомъ до салѣ. Наолохана публи-ка кинула ся прожомъ втѣкати и готово было прияти до нещастя середѣ густого на-тову, якъ бы не прѣтѣмѣесть булѣ одного изъ гостей, що почавъ сильно кричати: „слава Надіна! слава!“ Се успокоило публику, хочъ не привернуло давного настрою. Але демон-странты хопили ся иишѣмъ шутчикъ; рѣзали по сали якусь смердѣчу кѣвалу, що своєю острою та душливою воією амуслила гостей опорожнити салю. Та й на томъ, что не ко-нечѣ! Демонстранты въ своиѣхъ горячѣмъ польскѣмъ патріотизмѣ не вбдовольши сѣ-тымъ, що перешюдили концертовѣ, кинули ся на хоръ Славянскон зъ кулаками та пѣ-цѣми, коли вбѣвъ переходивъ одною зъ ули-чокъ Самбора. Гарна иллюстрацінка культур-ности!

— Кредитъ въ Галичинѣ. У Видня вбдбули ся зборы стоваришеня кредиторѣвъ. Спра-водане стверджує, що вбдвоинны кредиторѣ, особливо у хбдѣдѣй Галичинѣ и на Буковинѣ въ минувшѣмъ роцѣ значно получили ся. За то въ захбдѣй Галичинѣ и въ мѣстѣ Краковѣ значно погбрили ся.

— Що одинъ рабунѣкъ въ бѣлый день у Львовѣ. Пани М. Ц., жѣнка почтового у-рядника, стояла вчера при площѣ Галицкѣй и натягала рукавичку. Неподѣвано прѣско-чивъ до неи якійсь бруконный злодѣя, при-перъ ей до мурѣ и въ одной хвилѣ выдеръ монетку зъ кишѣвъ зъ квотою 18 коронъ. Крикъ о помбѣхъ не помбѣгъ, злодѣй прѣнавъ безъ вѣсти.

— Зъ Чорткова пишуть намъ: Называючи до давѣшнихъ вѣстокъ, поданныхъ въ „Дѣлѣ“ „ваканійнымъ а обѣла „святоточнымъ“ тури-стомъ, котрый въ перебѣдѣ мѣгъ збѣрати лишь недокладѣй информации про чортѣвскій вбдвоинѣ, доношу отсе про користный зво-ротъ, якій взяла у насъ справа будовы но-вои церкви. Заходомъ мѣсцевого о пароха и церковныхъ комитѣвъ рада громадска да-рувала пбдъ будову церкви пѣлявъ, положи-най въ дуже добрѣмъ мѣсцѣ при гостиницѣ, недалекѣ мѣста, що лучитъ мѣсто зъ грома-дою Выгнаковѣ, котра незадолго має злучити ся зъ мѣстомъ въ одну громаду. Дарѣ сей затвердила иже и рада поѣтѣва. Кромѣ сего за стараніемъ о. пароха и церковного комитѣ-ту та д-ра А. Горбачевскаго рѣшало міні-стерство скарбу въ порозумѣніи зъ міністер-ствомъ вбдѣнѣи церкви давѣшнѣмъ вбдвоинѣ увѣдѣжально, що прѣтѣкае до плану, дарованого громадою. Такимъ чыномъ шѣла-во уступила труднѣсть, що досѣ снѣвала бу-доду церкви. На плацу, выдѣнѣмѣ у гро-мады и у правѣтельства, може теперь стану-ти величавѣ церковь, а въ потребѣ тѣмъжѣ и будыши для свѣщеника. Люде, вбдовольны та-кимъ щастливымъ оборотомъ справы, звызѣтъ иже останѣтъ потребѣмъ до будовы камѣня.

— Нещасливый пригоды. Минувшого четверга переплывало шѣсть особѣ човнемъ рѣку Сныъ зъ села Кривча. На середѣ рѣки човно вывернулось а воѣ шѣсть особѣ пбдшли пбдъ воду. Пбдъ сю хвалою стоявъ по противнѣмъ бережѣ мѣщанъвъ Веселонскій, довлѣчи са-комъ рыбу; вбѣвъ кинувъ ся заразъ въ помо-щѣю и справѣвъ повело ся ему вытягнѣти зъ воды три особы, але прѣчѣ три утонули ся. — Въ Вѣльмѣ Потоцѣ [повѣтъ чортѣвского] за-чѣдили ся на смерти въ 7 на 8-ого с. м. 60-лѣтна сѣлѣнка Т. Затыльна и ен сынѣвъ пер-шого супружѣ Фр. Клининскі. — Въ Барш-ши пбдъ Бучачемъ пѣныи сѣлѣнникъ Иванъ Бѣловскій розпорѣвъ собѣ шевскѣмъ пожемъ живѣтъ и середѣ болѣвъ померъ другого дня.

— Жидѣвска лихва. Жандармерія увязнила въ Тернополи и вбддала судовѣ дуже богато-го жидѣ Вайсбрѣда, що займѣвъ ся лихвою, высиаючи хлопѣвъ. Родина Вайсбрѣдѣвъ иже въ дѣда-прадѣда займаеъ са тымъ користнымъ ремесломъ, якъ се выказує скопѣекована жандармами чорна книга довшниковъ, котру хлопѣ называють „евангеліе“. Са книга за-чѣнае ся иишѣмъ что въ минувшѣмъ столѣ-тіи и тягне ся ажъ до иишѣшней поры. Пи-сана она гебрѣйскою мовою. Жандармерія скопѣекувала такожъ велику скбѣлѣсть хлопскихъ вѣселѣвъ поѣльшѣванныхъ та по-правляемыхъ. Досѣ выслѣджено по-надъ 200 покрайивѣныхъ сѣлянъ, зъ котрыхъ неодиной те-перь ходитъ зъ торбами за милостинею.

— Обманство въ львовскѣмъ бюрѣ выѣ-вѣдѣмѣ. Недѣвно доносили мы о увязненіи Ів. Литвинского, властителя выѣвѣдѣмѣного бюра у Львовѣ, за рбзніи обманства. Спбѣ-ныи Литвинского Кіаисскій [званный зъ про-цѣвъ и засуду за сѣрѣновѣреня въ обѣвѣмѣ бюрѣ выѣвѣду краевото] вѣсно „драгнувъ“ кудасѣ. За те третій спбѣнникъ, писарѣ Оган. Галаренчикъ, що удаваеъ передъ кліентами ди-ректора гіпотечного банку Лязаруса, достаеъ ся до „Ицкозон хаты“. За Кіаисскимъ ро-зѣславо гончѣ листы.

— Поголоски о повѣнѣнѣи Давида Абра-мовича до пѣматы пѣнѣвъ появили ся буди-сьми дѣнями въ дѣсниникахъ. Отже краѣвскій Сѣвъ заперечує сему и додѣ, що „таке усѣ-нене п. Абрамовича вбдѣ жѣта політѣчного було бы великою втратѣю для кола польско-го и для посольского пѣлаты [I]. На шѣсте, на се не вѣноситъ ся“. — Хто якъ хто, але посольска пѣлата на втратѣ такого пѣлы, що до парламентѣвъ възѣвъ поліцію, и наименше бы не потерѣла!

— Ще про ритуальне убійство въ Польнѣй Въ Кутѣй горѣ має зачѣти ся невдовѣвъ по-новий процесъ противъ жидѣ Гильнера за убійство двѣхъиныхъ Грузѣновъ въ Польнѣй. Ка-сѣишій трибуналъ увѣзглядивъ жалобу не-важкѣсти, вѣсену оборонѣмъ Гильнера, и припѣручивъ перевести нову разправу, а рѣ-вѣчасно зажадати вбдѣ медичного факультету въ Празѣ повторного орѣченя. — Wien. Tag-blattъ доноситъ, що въ справѣ убійства въ Польнѣй зайшовъ зворотъ и поновна разпра-ва буде розширена на другіи фактъ, а то на убійство, что одиной двѣхъиныхъ зъ-передѣ вѣтѣ-рѣ рѣжѣ довершено на томъ самѣмъ мѣсцѣ, де убійство Грузѣновъ. — Профессора Масаржѣка обжалованого за вбдѣмъ брошуру о убійствѣ въ Польнѣй, прѣскій судъ по перевѣденіи кар-ной разправы засудивъ на гривну 60 коронъ, вѣзглядѣ 6 дѣвъ арешту, а редактора прѣс-кого „Часу“, що згадану брошуру передру-кувавъ, на гривну 40 коронъ.

— Хотѣвъ струити свою любѣчу дѣтарѣ льѣвского наѣмѣстѣнѣца Фр. Гельманъ и пѣ-сѣвъ въ яко дѣвъ на болѣ голову — сублі-матъ замѣсть антипиринѣ. Любаа — пѣвъ Емма Н., вдова по лѣкарѣви, зажила трохи сего лѣку, але постерѣгши ся, що се не ан-типиринѣ, вбддала порошокъ до розсѣды хѣми-кови. И выказало ся, що се бувъ субліматъ, а прислана дѣза була три разы болѣшѣ, нѣжъ потребѣ, абы отруитѣся. Любоныка увязне-но. Причиною мѣсти Гельмана була звѣдова-любѣа; пѣвъ Емма Н. обѣдала уцѣслѣннѣи его своєю рукою, а тымчасомъ напѣвала зно-синѣ въ нашимъ. Зъ серцемъ не жаргуй!

— Выѣвѣтъ товариства читальнѣ „Просвѣты“ въ Долинѣ складае отснѣмъ подѣку Ви. п. д-ру Артурови Блюменфельдовѣ, ц. к. нотарѣви въ Долинѣ, за бесплатне спѣраджене грамотѣ ита-буляціиныхъ для товариства и за переве-дене пѣтабуляціи грунту пбдѣ будѣвѣ читаль-нѣ. За Вашѣ труды и прихильность для на-шого товариства прѣнѣмѣтъ шѣро-руке спасѣ-Богѣ! — За Выѣвѣтъ: о. Іосифъ Лопатинскій голова, Стефанъ Кардашъ членъ выѣвѣлу.

— Убійство мужа. На Угорщинѣ въ Севѣ-Иванѣ пбдѣ Пештомѣ замордовала якась крѣвичева своего мужа, 80-лѣтнего старѣца. Сердѣта жѣнка иже вбдѣ довшого часу зу-щала ся надъ мужемъ, хотѣчи чинѣ скорше позбѣтити ненавистного старѣца, чтобы повѣн-чѣтѣся въ молодѣмъ та гарнымъ парубкомъ, котрый иже вбдѣ давна залѣцѣвъ ся до неи. Середѣ найбѣвородѣшнихъ торгѣвъ коро-навъ старѣце свое нещасливѣе жѣте. Выбѣди жѣнка почала морити его голодомъ, але и се не змогло не дойти здерѣвѣлого иже на бол-лѣ старѣца, тожъ люта жѣнка, абы дохвати старѣму вбдѣи, хопила лопату и такъ довго перѣщѣла старѣца по головѣ, ажъ той пбдѣ ударами застыгъ. Люту жѣнку та ен любов-ника увязнено.

— Дрбѣишѣ вѣсти. Вячане и. Михаила Бо-бовника, укбѣенного богослова, зъ паніною Нсоніею, донькою Володимѣра и Анны Глинѣнскихъ, вбдбуде ся дня 8 (20 н. ст.) лю-того 1900 въ церкѣвъ парохъ въ Пбдмавѣстири [ст. аел. и тел. Старе село, почта Вббрка]. — Дня 8 лютого вбдбуло ся вѣнчане пѣвъ Мар-ринъ Людкѣвичевѣвъ зъ радникѣмъ судовымъ и. Григоріемъ Петричѣвичемъ зъ Сѣнока, въ прѣнѣнѣишѣй каплицѣ Епископа Чеховича въ Пе-ремышлѣ. — У Львовѣ выхрѣстѣла ся 86-лѣтна Фаня Мельцерѣва, сестра ананого зъ гуманности пок. д-ра Байзера; хрѣсту довер-шѣвъ ен. Веберъ, а кумами були пѣвъ Тхурж-вица и Малаховска, жѣны прѣзидента суду и прѣзидента мѣста. — Въ Шалахѣ коло Зѣва-ража померъ на тѣлѣ въ 32 роцѣ жѣта Жигм. Кеншицкій, властитель дбѣръ. — Въ Румунѣ въ причынѣ недорѣду лютеу голодѣ. — Въ Царгородѣ выловлено шапку торго-вельникѣвъ вина, котрій закупляли вбдѣ рѣз-никѣвъ кровѣ и уживали ен до фальшования червонного вина.

На дѣслѣне.

Seiden-Blousen

fl. 2-40

und höher! — 4 Meter! porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwärzer, weißer, u. far- biger „Henneberg-Seide“ v. 45 Kreuz, bis fl. 14 60 p. Met. G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 [6]

Введенє солодогои кавы, що зачѣло ся менше-больше передъ х-сѣти роками и иишѣ розширѣло ся майже по цѣлымъ пѣвѣзловѣнѣмъ свѣтѣ, показує ся шѣмъ-то зазѣнѣшѣмъ яко ядуче въ парѣ въ дбѣро-дѣишѣмъ наѣзѣлѣмъ для здоровья народного госу-дарства. Не даеъ ся цѣлѣкомъ оцѣнити, яку оѣдѣ-ность на грошѣхъ и яко покрѣплене здоровья и силы ослѣнно тымъ запроваджѣнѣмъ здоровѣе-сѣмѣного кавового напѣю, доперѣвѣ фирмою Катрайнера загалѣ-но допѣнѣмъ. Пѣвно недалекѣй часѣ, коли Катрай-нера Кѣайбѣвска солодѣва кѣва набѣрѣтъ яко знаме-нитѣй дождѣтокъ до звычайной кавы, або и замѣ, до звычайну каву лѣкарѣвъ зѣбѣо-нѣмъ, такожъ чѣста (самѣ) пѣтъ въ жѣдѣмъ домѣ не буде „ужа. Годѣтъ ся хѣба потрапулѣвати кождѣй госпѣдинѣ, що шѣро-вадила або вѣрѣвадѣує и поирае для добра своихъ домѣнѣнѣвъ, что важке рѣшѣнѣе политѣшене нашего щѣденного звычайного напѣю.

Телеграммы „Дѣла“.

Чернѣвѣцѣ 15 лютого. На зборахъ румун-скихъ посѣлѣвъ принято зъ вбдовольеніемъ до вб-домѣсти фактъ сѣлѣкѣния угодовѣи конферен-ціи, однакъ высказано гаду, що не можъ на-дѣяти ся добрыхъ успѣховъ, ели правѣтель-ство не буде статѣти ся, абы рбѣвночѣно за-пѣнѣнѣи рбѣвноправнѣсть у вѣшѣхъ краѣхъ и вѣшѣмъ народамъ, зъ увѣзглядѣнѣмъ національ-ныхъ и культурныхъ потребѣвъ, еpeciallyно жѣ, ели не зробити кбнѣца неможливымъ пбдѣ-тымъ вѣзглядѣмъ вбдвоинѣнѣмъ на Буковинѣ.

Цѣиовѣ 15 лютого. На зборахъ копаль-ныхъ рблѣтниківъ ухвалено розпочати страйкъ.

Опава 15 лютого. При 14 шибѣхъ страй-кують машинѣишѣ и пѣлячѣ.

Пѣльно 15 лютого. Ситуація досѣ незмѣ-нена. Пѣвъ вбдбуде ся нарада управѣтеля полиѣвѣного суду зъ представѣтелями рблѣт-никѣвъ въ той цѣли, абы замѣнѣти ихъ до полиѣнѣи страйку.

Фальнѣсѣ 15 лютого. На вѣчерашнѣмъ засѣданіи полиѣвѣного уряду не явили ся за-ступники пбдпрѣмѣствѣ. Супротивъ того го-дова заявляеъ, що парѣды уряду замыкае безъ реульѣтату.

Берлинъ 15 лютого. Нѣмѣцкій парла-ментъ прѣнѣвъ въ третѣмъ читаніи договоръ въ справѣ самѣовѣнѣхъ островѣвъ.

Познанъ 15 лютого. Выдавѣца Goscini- Ostrowsk-он, Лѣйтѣбера арѣштовано и вбд-ставлено до вѣзницѣ пбдѣ закладѣмъ держав-ной зѣрады.

Бруксѣля 15. лютого. Въ парламентѣ пришло мѣжѣ соціалѣстами а дѣекии чле-нами правѣцѣ до бѣйки такъ, що засѣдане сѣрѣрѣвно, коли выслѣченѣи зъ засѣданя со-ціалѣстѣ Дѣмблѣонъ не хотѣвъ выйти зъ салѣ.

Бѣаградѣ 15. лютого. Скоушѣтина ухѣа-лила аинути сѣрѣбсе посольство въ Черно-горѣ.

Парижѣ 15 лютого. Зъ Дурбану доносятъ, що тамъ розстрѣляно сторожа надѣорскіи вѣжѣ за тайнѣй сигналы удѣлюванѣ Бурамъ.

Виходить у Львові ще дивні (крім медаль і руські євнети) о 5-й година по полудни. Літературний додаток „Віслюк” найвишневитших чействей* виходить во второмъ, а во второмъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дзвонцъ.

Передплату и вносраты принимают: у Афоней
Диагностика «Д.И.И.» ул. Ватерч. ч. 24. Центральные
Бюро оголошен ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет
ул. Карды Людина 9, в А. Овсенского ул. Кавин-
ского 3; — в Прессоде: А. Крижановский; — в В-
дине: М. Друк, Т. Селлерштедт; в А. Рихтер, Нибел-
гоффмане 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11; Навенштейн
4, Vogler I. Wallnugasse 10; в Франкфурте в Гамбург-
ст: М. Хаузенштейн & Vogler.

Переходната на „ДВДС“ и наследиството за мисловите
на Давид у Лавров.

ДЪЛО

Передплата на „ДВЛО“ съ литер. додаткомъ

на Австрія: на границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 вр. на цѣлый рокъ . . . 32 вр.
на пѣть року . . . 8 ар. на пѣть року . . . 11 ар.

у Лавонь:

на цѣлый рокъ . . . 14 вр. на пѣть року . . . 7 ар.
на чворъ року . . . 3-50 ар. на цѣлоє . . . 1 ар. 20 вр.

Редикія, Админістрація и Инспекція по шв. у. Батерія. — Ружковскі апарати ся лише на попереднє засогороженє. — Рекламация неосчетана въ войскій водѣ порта.

Неодолимо число камуте 6 вр. на пров. 7 вр.

Оголошено заклилъ приминать ои по цѣль 110 вр. вода одош сѣрбинъ австрійановъ або якъ жѣне а во Ружкѣй „Надбаско“ по 35 вр. а. в.

Покази и кийш домомена припадеи членомъ са Ш 35 вр. рокъ стинаи.

Ще про декретъ організаційный.

Въ грудни мин. року помѣтивъ я въ „Учителю“ [ч. 24. стор. 375] а опосля въ „Дѣль“ колька уважъ про декретъ организационный, який выдає краєва рада школьна, коли де небудь організує школу. Замѣтки ті видно були на часѣ, бо посольє Окуневскій підвѣвъ ту справу въ соймъ, а Руске товариство педагогичеє збиралъ ся писати представленє до рады краєвой, и тому вбавало, оно щобъ подавано до его вѣдомости конкретный случай, де въ организационныхъ декретахъ поминено справу выкладової мовы. На се вбодовало ся доси ледви колькохъ людей, подаючи въ „Дѣль“ факты, що въ той и той школѣ краєва рада школьна дѣйствию поминула сю справу. Отже на 1850 рускихъ громадъ прийшла вѣдповѣдь на покликъ педагогичного товариства ледви зъ колькохъ громадъ. То „за мало“, навѣть коли взяти въ рахунокъ змѣстну руску байдужность. Коли бъ въ 1850 рускихъ громадъ було вѣдывакиво ся бодай 200 людей [священникѣвъ та учительѣвъ], бодай 20 — а то и сего нема! Тимъ задокументовано — не амѣсть организационныхъ декретѣвъ, а байдужность руску! Але що про лю хибя глухъ не знають, то розглядяймо саму справу близше.

Подано чи свої уваги про декретъ організаційний значавъ я — на мою думку, ясно, що краєва рада і кобляна, видаючи ті декрети чи то 1874 чи 1894 року, не згадали ані словомъ про мову викладову, та що въ актахъ школьнихъ нема про сею справу найменшого натяку! Думавъ я, що се ясно и зроуміє. Та не такъ вийшло. Д-ръ Окуневскій въ своїй промові въ совітъ зъ дня 31 грудня 1899 р. сказавъ, що краєва рада школьна въ „деякихъ“ случаяхъ не означаєть організаційныхъ декретовъ мови викладової, а наше товариство педагогічне вимагає, щобъ подавано ему конкретний случай, де се зробить занебавно. Я пересвідчений, що якъ виходя Галичина довга и широка, не найдешъ ній однимъ школи, яка-б могла похвалитися декретомъ організаційнымъ зъ замѣткою о мові викладовій, бо знаю лично коблянчанця школи въ рѣшнихъ повѣтахъ вѣсходной части краю, — 1894 року видѣвъ и въ радѣ окружній нові декрети призначені для школи цѣлого одного повѣта, — информиувавъ я про сею справу у товаришівъ зъ повѣтвъ стримського, чешановського и терембелського, а що всѣ потвердили мѣй досвѣдъ та що власть школьна выдає ті декрети поблизь сталон нормы на друкованихъ блинкеттахъ тому подавъ и се до прилюдной вѣдомости и означивъ, що краєва рада школьна — *роумѣа сѣ: вѣсуда!* — умисно тую справу мовичи поминула, а въ якій цѣли, се влюструвавъ я двома примѣрами взятими зъ практики.

Хоть може и не цілкомъ алиший буѣтъ
зазывъ педагогичного товариства, щобъ наведе
мано въ той справѣ факты, то успѣху въ тог
не сподѣватимъ, бо посли дотеперѣшного тем
па за рѣкъ прибиравсь може въ тяжкомъ бѣ
до 20 вѣстоукъ, а коли-бъ товариство хотѣ
ло прибирати ихъ 100 и доперва писати
просьбу, то треба буде чекати цѣлыми лѣта
ми, а тутъ часъ дорогій. Тожъ лѣпше сейчасъ
зладити въ томъ дѣлѣ представлено до кра
евон рады школьнон, навести згѣдку въ дѣ
лностию, що она, організуюча школы, умисл
не означила мови викладовон, и просити
щобъ се надолужила. Тенерѣшного стану чей
крава рада въ живий очі не заперечить, а
закимъ воднопись, скоро упилае воды въ
Дѣвѣстрѣ.

Який там і буде результат того представлення, нам треба приготуватися при необхідності усунути все лязкове безголове, як до тепер істнує. Громада чисто руска, діври підступив перед 30 літами 20 короня по надї своєю престацию і громада притас в выкладову мову польску! Тогдшняя норма до престаций вже не обов'язує, тожкь змїна туть можлива, коли бь толькь хто хотїв людямь се пояснити. А вь келькох школах истнує такїя стань безправно?.. Хотє се провїрити? хто подбє, щобь дїти вчїла

— згідно з дидактичними засадами — в рідній мові, коли тут на зазв'яз товариства педагогічного поспішало аж кількох людей з відповіддю? А чей лекша річ написати кореспондентку з простим повідомленням фактичного стану в своїх селі, як з літати писати просьби і уречення за рускою мовою і наражати ся великим властям.

И мы хотим дождаться своей доли?
Въ Якимовѣ 25 сѣчня 1900.

Перегляд політичний

Парламентови грозить чesка обетрукція! Пишуче про заповѣджене скликаня рады державной Narodni Listy отиврають таку перспективу на будучиность: Дѣяльнѣсть парламенту буде такъ довго спинювана, якъ довго за се, що насъ стрѣтило дня 17 жовтня м. р. не одержимо сатисфакції. Заявляемо рѣшучо, що всяка спекуляція на уступчивѣсть чesкого народу, а въ томъ напрямѣ даремна. Вже нинѣ можемо зъ наибольшою певністю сказати, якъ розвинуть ся справи въ найближшій будучиности. Зъ причини скликаня рады державной, конференції не скличать своихъ праць. Було бы глупотою вѣддавати ся подъ тымъ виглядомъ якимъ небудь надѣямъ. По нашій думцѣ такъ скорѣ скликаня парламенту потягне за собою такую консеквенцію, що конференція розійде ся скорѣ, якъ думали. Въ радѣ державній ситуація буде для насъ горша, якъ въ осени минушого року, бо вже на перше засѣданя приїде справа вѣйскового закона. Бувають партіи и фракції, котрі блѣднуть на саму гадку, що може знайти ся посолъ, котрий не піднесе сейчасъ руки за вѣйськомъ и вѣйсковими цѣлями. О скільки доси партіи емпативували зъ обетрукцією Чеховъ, о стѣлько теперъ займуть супротивъ насъ енергичне становище. Не улягає ніякому сумнівови, що противъ насъ добудуть всѣ средства, абы унеможливити обетрукцію и при томъ будуть послугувати ся всякимъ можливимъ оружіемъ. Коли судьба буде для насъ прихильна, уасъ можливимо дѣяльнѣсть парламенту, и не лишити ся нічого нишого, якъ вѣддолати его назадъ до дому а потрѣбні закони зновъ вѣддавати на подѣставѣ §. 14. Вѣдтакъ будуть на короткій часъ скликаніи сойми для полагодження наважнѣйшихъ справъ. Страхъ, що адѣсть правительства зверне ся остаточно противъ насъ въ соймахъ, адає ся намъ бути неоправданий. Протавно, се мусить бути цѣлю правительства, бодай се одно правѣжщє конституціоналізму въ Австрії удержати въ вѣдновѣднѣмъ настрою.

На вчорашньому засіданні моравської секції угодової конференції домагалися окремої конференції для Шлезка. Німецькі члени заявили ся противъ того. Обидва наступили дискусія надъ лязковою справою въ державнихъ урядѣхъ. Президентъ кабінету розвивавъ засади, якими правительство хочъ руководити ся при уживанні обохъ лязковъ у вишній службѣ. Відтакъ обговорюванню широко засіданню становиско въ справѣ вугорського урядового лязка.

На заседании подкомитета для выборов реформы до чешского сейму, ослегнено порозумѣнн въ напрямѣ заведенн непосредственныхъ выборовъ въ сельскихъ громадахъ и що загальною клясы выборцѣвъ, подобно до того ака знаходитъ ся въ выборѣй ординаціи дорады державнои Обѣ стороны угодили ся засадити на 3 выборѣй куріи: великою посѣлости, Чеховъ и Нѣмцевъ. При выборахъ а курій мають бути рѣвномѣрно увагладнені аграрній, мануфактурній и промысловый интересы. Противъ жаданя, абы чешскій и нѣмецкій куріи одержали право вѣса супротивъ ухвалѣ сейму, якъ такожъ противъ становиска великою посѣлости супротивъ національныхъ курій, не поднесли представитель консервативной великою посѣлости и чешского народу никакихъ засадничихъ законѣвъ. Однакожъ остаточное свое признание дадутъ доперва по порозумѣнню въ дѣломъ комилексъ справъ, предложенихъ угодовій комерценціи. Чешскій делег

баты також ствердили, що між всіма предметами конференції існує тісна зв'язь, найбільше між реформою виборчої ординації а запровадженнєм в куріях права вета. На томь полагалося предметъ переланий комітету.

Россія мала вже зацати будувати зельзницю въ Періаі аз гадузю до столиці Періаі до Тегерану. Зельзниця поде на Испаганъ въ центръ Періаі и на Керманъ ажъ до Бендеръ Абасу, пристани надъ перськимъ залывомъ. Сторожу надъ зельзничными роботами выконують російскій офіцеры генерального російского штабу, котрій мають въ собою до розпорядимости кілька полковъ козакѣвъ. Зельзниця має бути выкінчена вже въ 1903 році. Зъ того выходитъ, що Россія подеъ покрышкою сторожи при будові зельзницѣ, вже впровадила до Періаі своя войско. Иншу зельзничу концесію одержала Россія въ Туреччинѣ, именно на будову зельзницѣ въ Карсу въ російской Арменіи до столицѣ турецкой Арменіи, Еразеру. Се не дуже довга, але дуже важка подеъ стратегическимъ взглядомъ. Окрімъ того Россія выторгувала запевнене, що буде мати право першенства до будовы всѣхъ зельзницѣ, якій въ малой Азій вѣли бы до російской границѣ. Россійскій концесіонарь одержать всѣ привілеї, ті самі, які мають Півницѣ будуючій зельзницѣ до Басору.

Зъ театру вѣины.

Ситуація на боявищі цілком змінилася. Начальний вождь англійських військ сів покинути планів Булера і точку тяжести операцій перекинув з крайнього сходу на крайній захід. Вони рішили сконцентрувати всі сили при армії Метуена, над якою обняв сам команду, побити, або усунути на бік армію Кройгго, увільняючи Кімберлей, і перейшовши західну границю Оранію, ударити на її столицю Блэмфонте. Планів Робертса був до послідної хвилини тайною. Всього, а найбільше Бурі були переконані, що Робертс концентрує свої сили на полудне від Оранію і туди хоче перейти границю. На це вказував факт, що новими військами, які в останніх днях надійшли з Англії, скріплювано сили генерала Френча і що сей генерал став звязано штурмувати позиції Бурів під Кілесбергом. Відповідно до того Бурі скріпили позиції на цілій лінії полудневої границі Оранію і в той ціля значно навіть ослабили сили Кройгго, который приєднав армію Метуена до одного місця. Тимчасом Робертс замість до табору Френча виїхав над річку Модер, обняв команду над корпусом Метуена, і нагло перекинувши туди не лише всі війська, які виставив бурів, а й на поміч Френча, але навіть армію Френча піхнув на захід і злучив з силами Метуена. Сей маневр виконано дуже скоро, бо вже дня 14-ого с. м. Робертс мобілізував до Лондона: Френч перейшов річку Модер і обсадив гори на півночі від ріки. Забрав магазини Бурів Англіський війська здобули рівночасно два табори Бурів. — Місце, в котрому Френч перейшов річку, має бути одною з найважливіших комунікаційних точок для військ генерала Робертса, і з 20 англійських миль на полудневий схід віддалене від місця де ріка Ріт вливає в ріку Модер. Після гадки військових критиків, обсадивши на сего місця відбиті Бурів, від їх комунікаційних точок з Блэмфонте. В такому случаю Кройгго буде мусівий відійти з своєї сильної позиції і видасть Робертсу свою рішачуючу битву. Оранський Бурі, знавши планів Робертса, зачали назад збирати ся в великій силі коло Кімберлей, в найкоротшім часі мусити прийти до рішачоючої розправи між ними а Робертсом. Англіський військової критики в великих ентузіазмі підносять стратегічний успіх Робертса і Френча. Робертс має мати під своєю командою 48,000 війська.

Докладівших виступів в театру війни нема. Вчора оголошено, що всім зв'язи комунікації так, що в Англії не могла прийти ніяка депеша. Нині довідуємося, що Робертс наказав військовим цензорам, аби через найближчі дні задержували всі телеграми, доки не надійдуть остаточні певні інформації що-до стану рвни в Модер-рівері.

Водъ проф. Юліана Романчука

одержуемо отсе письмо:

У вчэрашніх чыслаў „Дзля“ проф. Грушевскі ўвучняе рышучо, што яго сумнівы щодо прасіты рэформы статута „Просвіты“ ані на хвілю не булі захітанні, а сямі гэтыя моманты слова, сказаны на зборы 27 сьчня, зрабілі някакшы вяржэньне на мене або на когось зь прысутных, то се субэктыўнае вяржэньне на мне было хіба. — Я супроціў таго можэ толькы зазначыць, што дэўшто слога проф. Грушевскаго — але не ты, або не толькы ты, котры вонь наводзіць зь „Дзля“ — зрабіла на мене, тай не толькы на мене, някакшы вяржэньне. Сваю дорожку се вяржэньне, якъ поклязэ ся, мусьлю быць хіба.

Що-до розв'язання тепер дискусії над тим проєктом в "Даль", то я, розуміюся, не хотів би, щоб та дискусія вийшла по за академічні рамки, та власне за-для цього держава є в тих рамках і запропонував, щоб она вела ся між проф. Грушевським і мною. Коли-ж одна сторона не згоджує ся, то справа очевидно скінчена.

Юл. Романчук.

Н О В И Н К И.

— Шануймо самі себе, а другі нас пошанують! Рідн-рідно, особливо підд'єсу, а ми сицують нас великій фірми торговель своїми цінниками, переважно польськими, в котрих панове купці, промисловці дуже чотньо преволують до русикон кишень. А чому-ж ті панове не земий на стблєко, щоб пошанувати нашу рідну мову? Видиш, що вони знають добре русьську байдужість, а через те по прозгу клять собі Русиябяз: на що, мовлявъ, видавати руські цінники, коли Русини задовольняє ся й польськими! Отъ тепер поирисцали свої цінники пп. Качиньскій и Волинській [мабуть Русинъ] зб Львова: першій адресує до руського священика "Wielmożny Pan", а другій "Wielmożny Książd". Але штурдерно поступаятьмъ виглядъ п. Е. Рідль зб Львова: на польскій цінникъ дає опаску зъ руськимъ друкомъ, а мислєвість и почту вивоняє польська. Позакравей фірми вже цінники уважають Галичину краємъ виключно польськимъ, бо ось-то пише Матвєрь въ своїхъ "Przewodniku" розбєлєнбяз до руськихъ священикбвъ: "szuję się zniwolonym wskazywać, że wzmagających się stale zamówień z Galicyjskich ziem polskich, do wydania mego "Przewodnika w Polu i w Ogrodzie" również w języku polskim". Коментаря до сихъ слбвъ чуже не потрібно! — Такъ то ми виходимъ зб своєю байдужністю! Не досади, що синамъ грошемъ збогачуємо всакихъ Матвєрь и т. п., то це позволяємъ имъ нехтувати зб рідну мову. Такъ чей-же на дальше бути повинно, а й не може, тимъ більше, що не потрібно ажъ якогось великого дѣла. І хай лишъ кождей відошле такіхъ неруськихъ цінникъ тудя, зъ-вбдки приймбвъ, а зажака руського, то побачимо, що заразъ найдуть цінники руські. Памятаймо на нашу народну приповідку: Коли хочешъ, щобъ тебе лишъ шанували, то шануй же самъ себе!

— Вчерашний бал Рускои Басёды, Кло
Русиной и Боляна удаць ся вь сали Наро
ного Дому прегарно. Гостей збрало ся на
разь вь мьру, не було тогь незнозонь глос
отже и забава була свободнайша та весел
ша. Зь нашихь панчоцек пьавь ся игра
самь цьётэ, що чарувавь красую, нёжною
та елегансцю строивь. Не даво, що нёко
не квапало ся домовь, тожь веселе това
ство забавляло ся пёд гармонийнй зьнуки в
сковоп музичи радо ажь до рана.

— Зь Львёвском „Зорь“. Зь черга трі апарозам і передпосылдцїх сїхх масїн ввечерїньїх зь танцїхх ввдбудує ся вв суботня 17. лютого. Початок о годїнїх 9. черомь.

— Ввечеронь зь танцїхх ввдбуде ся вв богу [17 н. ст. лютого] зь комнатахх

Quäker Oats

(америк. опыханный овесъ) мае въ собѣ 16% товшу и е. наильншою мучною
ПОЖИВОЮ.

ПОЖИВОЮ.

491 b

„Quäker Oats“ можна всюды доста́ти.

кон Бесѣды* [Ринок, ч. 10] у Львовѣ. Чи-
стий дохідъ призначений на добродѣйні цѣ-
ли. Вступъ 1 корона. Початокъ о 9 годинѣ.
— *Комітетъ.*

— Міністеръ гр. Голуховскій заготовивъ бувъ
сего тижня до Львова, щобъ оглянути мо-
дель пам'ятника для свого зятця, акій Польо-
нъ имѣвъ зберігати довгі лѣта складокъ має
поставити у Львовѣ. Модель виготовивъ рѣз-
ьбаръ Киприанъ Гудебекій въ Парижі і при-
хавъ до Львова, щобъ угодити ся зъ выдѣ-
ломъ кравецькимъ, котрий становить комітетъ
будови того пам'ятника. Міністеръ Голухов-
скому, якъ пишуть польскі газети, подобавъ
ся модель пам'ятника. Гудебекій повертає до
Парижа, сейчасъ заберався до дѣла, і пам'ят-
никъ більше-менше за чотирнадцять мѣсяцівъ,
отже въ першій половинѣ 1901 року має ста-
нути у Львовѣ. Въ котрому мѣсяці, ще не по-
ришено. Де-хто провѣстувє, щобъ пам'ятникъ
Голуховского поставити на площі передъ св.
Юромъ, для зазначення, що Голуховскій за все
часъ вѣвъ борбу противъ Русифікації, котрыхъ
въ тѣмъ часѣ репрезентували святоюрці.

— На кару смерті засудивъ вчера судъ
карний у Львовѣ убійця а Березанськихъ зъ
Чашомъ Марушакъ. Обвинникъ асо Лосетка
засуджено на чотири роки тяжкої в'язниці.
— Въ Познанщинѣ въ Острові увязнено
редактора Gazetki Ostrowskiej а властителя
друкарнѣ та книгари Витовда Ляйтгебера
підъ закладомъ зради державної. Ляйтгеберъ
є редакторъ въ Познанщині, а працювавъ якійсь
часъ въ книгарні Альтенберга у Львовѣ. —
Такожъ въ Дортмундѣ въ західній Нѣмеччи-
ні увязнено нѣхъ Польковъ: друкаря Меле-
ровича і кравця Колванду підъ закладомъ го-
ловної зради.

— Лапна на емігрантівъ. Якійсь еміграцій-
ний агентъ порозумѣвъ по селахъ всѣхъ
Галичини водовозу, въ котрому акцій Б. Ци-
хондїн [назвище може й выдумавъ!] предета-
вляє въ дуже рожевихъ барвахъ водовозни-
въ Канади. Въ тій водовозѣ остерігає (!) Ци-
хондїн людей, щобъ не вхали до Канади ані
на Бременъ ані на Удине і Генуу, бо тамъ
бють людей якъ до крови, а вхали тільки на
Роттердамъ. Мабуть въ Роттердамѣ чага-
ють на свои жертвы инші наганячѣ, котрыхъ
очевидно не хибувъ а у насъ, а дѣлають они
своєлюбо.

— Посады въ Босні. Краєве правительство
Боснии і Герцеговини оголошує, що тамъ въ
скарбовій службі єсть опорожненіхъ кілька
посадъ концентрованихъ ад'юнктивъ въ Х. рангъ,
по 2200 к. плати і та 400 к. додатку, а та-
кожъ кілька посадъ концентрованихъ прак-
тикантівъ въ ад'юнктивъ въ котрі 1600 к.

— Новый урядъ почтовый вѣде въ житѣ
дня 16 с. м. на станціи зѣлѣничой въ Прошо-
вѣ [пов. тернопільского] абъ звычайнимъ кру-
гомъ дѣлає. До сего уряду почтового бують
належати громады: Прошова, Скоморохи і
Сколяники въ Цезарівщинѣ, а буде вѣвъ алу-
чний абъ шляхомъ зѣлѣничой Тернопіль-Заль-
щики. — Другій новий урядъ почтовый вхо-
дить въ житѣ зъ дня 16 с. м. въ Тамано-
вичай [пов. мостиского] абъ звычайнимъ кру-
гомъ дѣлає. До сего уряду належати обща-
ры двірскі в громады: Боленовичъ, Лютебъ і
Тамановичъ, а такожъ громады Ганковичъ,
Мишлатичъ і Тулковичъ.

— Семс: „Не кради!“ Зарбѣннѣ Нв. Дахно-
вичъ, не памятаючи на сему заповідѣ, вы-
бравъ ся на крадіжѣ камінного вугля до
дѣвськихъ магазинѣвъ зѣлѣничихъ. Але „не
мавъ щастя“ — наткнувъ ся на зѣлѣничого
сторожа, а утікючи похованувъ ся і впавъ
такъ нещасливо, що треба було відвезти его
на станцію ратушкову, а опѣла до арешту.

— Петро Лавровъ, російскій революціоністъ,
збѣглець зъ Росіи, замешкавши въ Парижі,
померъ тамъ дня 6 с. м. въ 77 роцѣ житя.
Лавровъ походивъ зъ дворян і бувъ однимъ
зъ славнѣйшихъ профессорѣвъ військовій ака-
деміи въ Петербургѣ. Писавъ багато науко-
вихъ студій въ російськихъ дѣявничихъ і тѣ
его писання звернули на него пѣдозрѣне пра-
вительства. Скомпрометований же опѣла въ
справѣ атеатату на житѣ царя Александра ІІ.
Лавровъ утративъ достоянство полковника і
виславъ его до одної віддаленої губерніи. Зъ
вѣдти удало ся ему втечи до Франції [1870 р.]
Пѣнавши ся въ Бакуинѣмъ, посвятивъ ся
революційному рухови, мешкавъ якійсь часъ
въ Цюриху, опѣла въ Лондонѣ, вѣбиди пере-
нѣвъ ся назадъ до Парижа, де бувъ संबоро-
бничкомъ „Revue anthropologique“. Въ 1882 р.
засуджено его на вигнання изъ Франції, але
по кількохъ рокахъ повернувъ. Последніми
часами не бравъ участі въ революційній аги-
тації, а живъ въ тишинѣ і писавъ до науко-
вихъ выданій. Похоронъ Лаврова вѣбувъ
ся дня 11 с. м. при участіи множества народу.
Мѣжъ зложеними вѣдичами находивъ ся вели-
кій терновий вѣнецъ въ написію на лентѣхъ:
„Депортаций и засужденіи политически въ Си-
бири своему великому учителю Лаврову“. Підчасъ
походу співало революційний пѣснѣ і обдишено
окидали въ честь комуну. Два гуртки робітничі
пробовали розвинути червоний прапоръ, але
поліція перешкодила се-
му. Въ вѣдѣ мѣжъ поліцією а робітниками
подерто сѣй червоний прапоръ. Кілька себѣвъ
увязнено.

— „Ojezyzna się kroczy!“ Пруська комісія
колонізаційна набула въ 1899 роцѣ 29 боль-
шихъ посѣлостей въ обѣмъ 72,980 морговъ.
Крѣмъ того для заокругленя своихъ посѣло-
стей набула колонізаційна комісія кілька
господарствъ селянськихъ, такъ що цѣлый
добутокъ і місінъ минушого року выносивъ
загаломъ 74,487 морговъ.

— Угорскій конѣ вѣдутъ до Африки. Фирма
Гавзеръ, торгуюча конями въ Шабадѣ на У-
горщинѣ, займає ся теперъ купномъ коней до
Африки і выслала сими днями 240 коней.
Недавно въ Дебречинѣ на ярмарку закуплено
для англійской арміи 190 коней, а на ярмар-
ку дня 5 с. м. въ Еденбургѣ французскій і ан-
глійскій агенты набули для вѣбесковыхъ цѣлей
около 3,000 коней.

— Силнѣйшій брукъ появилъ ся вже на ули-
цахъ дѣякихъ французскихъ та швейцарскихъ
мѣстъ. Сей брукъ показавъ ся дуже прак-
тичнимъ, бо не стираєся легко, дає ся уде-
ржувати у вѣрцѣхъ чистотѣ, вѣбиди стано-
вить дуже гладоньку і ровну до огу, такъ
що перѣвѣзачий возъ котить ся безъ турбо-
ту. І кошти подготовленя такого бруку роз-
мѣрно невеликі. Останки побитого скла пере-
топлює ся на ново, аливєє ся до відповід-
ныхъ формъ і сильно стискає ся гидравліч-
ною пресою. Въ сѣй способѣ одержувє ся не-
звычайно твердѣ та цѣпкій плитки, котрі о-
пѣлає лущити ся цементомъ. Въ часѣ фабри-
кації плитокъ можна виготовлювати зъ нихъ
наслідуючи мармору, граніту і иншихъ до-
рогихъ каменѣвъ. Такимъ склянымъ бру-
комъ має бути выложенъ Cour d'honneur de
la grande entrée на сегоднѣшній выставѣ въ
Парижі.

— Дрѣбні вѣсти. Дня 25 с. м. вѣдбує ся
вѣнчанє п. Василя Зацерковного, обѣчаного
богослова, зъ панною Стефанією Соколовскою,
дочкою с. Виктора Соколовского пароха въ
Молотовѣ [ст. зѣл., тѣл. і почта Бортаники в.
Ходорова]. — Рада мѣста Дрогобича надала
презесою польского кола Апостоларію Явор-
скому почетное горожанство за „знаменитѣ
заслуги“ не лишъ для зжидоватѣлого Дрого-
бича, але і для „державы та краю“ [комеді-
я!]. — Цѣсаръ позволивъ офіцерамъ носити
въ зимѣ новиний бѣлий рукавички, зъ вын-
кою при галесыхъ выстулахъ, де і на далѣ
о'бязують шкѣры въ рукавички. — Геарикъ
Сенкевичъ, званий польскій романістъ, одержавъ
найменшу въ Австрій вѣданку для по-
етѣвъ, артистѣвъ та ученыхъ т. зв. „Ehren-
zeichen für Kunst und Wissenschaft“. — Торго-
вельна та промысловая палата у Львовѣ ви-
брала своимъ презесою антикаря посла Якова
Піпеса-Поратинского, а его заступникомъ
купця Кароля Шаєра. — На двірскій клі-
ніцѣ въ Неаполі одна часть студентѣвъ ме-
дичини хотѣла демонструвати противъ про-
фессора, але друга часть выступила противъ
того. Зъ сего счинила ся бієка, въ котрій
однѣ студентѣвѣ згинувъ а много в тяжко по-
раненыхъ.

Наука, штука и література.

— Богословскій Вѣстникъ. І. Выпускъ 1900.
За вѣдомостію Виреосъ. Митроп. Ординаріату
выдавъ і за редакцію отвѣчає Свѣц. Афонскій
Дорожинскій, профессоръ ч. к. акад. гимназіи.
Львовъ. Накладомъ редакції, зъ печатѣ
Старополітской. — Редакція, администрація
і экспедиція у Львовѣ пл. св. Юра, 5. „Бо-
гословскій Вѣстникъ“ выхидить чотири рази
до року выпусками въ обѣмъ трѣхъ арку-
шѣвъ. Цѣна 4 корони. — Завѣсть І. выпуска:
Вступное слово. І. Розправа: Одноцѣльнѣсть
Христового клиру (П.). Вѣблѣнный потопъ
(Свѣц. Дорожинскій). О науцѣ релігій взагалѣ
(Свѣц. Брунеръ). ІІ. Библиографіи (Ре-
цензіи і справозданія). ІІІ. Аналітика. ІV. На-
черки наукъ дѣловыхъ: О правдивѣй і ложной
побожности. О складаню поправы; О Стра-
стяхъ Господнихъ. — Рѣжнѣ вѣсти.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 16 лютого. N. W. Tagblatt до-
вѣдує ся, що именоване Вѣлнвского губернато-
ромъ австро-угорского банку наступить ще
передъ засѣданемъ рады державной. — Вѣль-
гійске правительство рѣшило не выдати 6.
урядника державныхъ зѣлѣничѣ Пшиборов-
ского, арештованого въ Бруксели підъ за-
кладомъ шатѣвства на жаданє австрійского
правительства. Арештованому закидають, що
выкравъ документи въ министерствѣ зѣлѣничѣ.

Пѣльзно 16 лютого. Місія полибованого
уряду розбила ся за причини, що обѣ сторо-
ны упрямо стояли при своихъ жаданяхъ. Подъ
прямѣмъ домагують ся, абы робѣтняки ще пер-
дѣ переговорами вернули до працѣ. Поло-
женє въ округахъ обнѣтыхъ страйкомъ, вза-
галъ мало вѣтвило ся.

Римъ 16 лютого. Переговоры въ Петер-
бургѣмъ въ справѣ утворенія въ Петербургѣ
нуціатюры остаточно розбились, бо російске
правительство не хотѣло признати заступни-
ковъ паны вѣхъ тѣхъ правъ, якѣ мають ам-
басадоры державъ.

Лондонъ 16 лютого. Одиный батальонъ
чорныхъ въ Бѣлгій, котрый застрѣливъ офі-
цера і зрабувавъ магазинъ оружія, треба
було розоружити силою. За участі въ бунтѣ
увязнено багато чорныхъ офіцѣрѣвъ. Лордъ
Кромеръ вѣдбувъ въ тѣй справѣ кілька кон-
ференцій въ Кедингѣмъ.

Гельсингфорсъ 16 лютого. Оголошено
царскій рескриптъ, въ котрому уваи пред-
ставительствѣ ставѣвъ въ справѣ реорганізації
війска названо несправедливими і невласти-
выми. Рескриптъ вызвавъ губернатора, абы у-
твердивъ въ населенію понятє про вѣстивє
значенє реорганізації для скрѣпленія звязи
мѣжъ державою і Финляндією. Генералъ-гу-
бернаторъ звернувъ увагу правсого у-
раду, що мѣсцевє праса представляє въ
сѣльшывѣхъ свѣтѣ політичну ситуацію Фин-

ляндіи. Супротивъ того цензоры мають пиль-
нувати, абы статѣ не вѣдповѣдаючи точно
духови рескрипту губернатора не були ого-
лошувани.

Переписка Редакції и Администрации

Хв. Тол. спів. въ Уг. За лѣтний ще 40 соти-
ковъ. — І. Ре. въ Тѣ. Ще 40 сотикувъ. М. Ло.
у Льв. Побѣдний мѣвъ заплачено лишъ до кон-
ца сѣчня; на подѣставъ сего дальшу высылку
здержано. — І. Ви. въ Де. За. 1899 заплачено
все, а за бѣжучий кварталъ прийдє 8 коронъ. —
І. Бѣ. въ Ль. Теперъ вылачено за І. а не за ІІ.
кварталь. — М. Ва. въ Рѣ. До конца вѣстия.
А. Ма. въ Пе. Не можемо. — С. Ку. въ Ва. О-
держано; за І кварталъ прийдє ще 80 соти-
кувъ. — Р. Ль. въ Ст. Высылки не перерыва-
но, тожъ глядѣть за числами на тамошній
почтѣ. — А. Цѣ. въ Ве. Одержано 88 сотикувъ.
отже прийдє ще 1 корона 52 сотикувъ. — І.
Ро. въ Ст. Такъ. — Я. Во. въ Гр. На І. квар-
талѣ збѣстало 5 коронъ 40 сотикувъ, тожъ при-
дє ще 2 корони 60 сотикувъ.

Надославе.

КОПЕРНИКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ пл. Галицкой
ч. 1., противъ Банку Гипотечного на
плитиціяхъ пл. Галицкой
поручає въ великомъ выборѣ и по
цѣнахъ надѣшевскихъ:
окуляры, цѣкеры, лорнетки, бѣно-
кль, дѣлѣкы, барометры, гер-
мометры, мѣкрометры, линзы, ком-
пасы, рѣсцѣлы, тѣсмы и др. и др.
Ураджєны дѣловыи електричнѣхъ.
Всѣмъ вырѣзкамъ надѣшевскихъ са акъ дай
скорше и надѣшевскихъ.

Перше галицке Товариство акційне для про-
мыслу хемічного
[середъ тѣмъ Сибіа компанію Юліана Ванга] у Львовѣ
ул. Костюшка ч. 5
поручає на весняний сезонъ
Штучай навозы
власного вырѣбу. Гарантія
складнѣхъ и найнѣжшѣ цѣны.
!! Спеціалнѣй навозы підъ баробѣхъ, бураки та жѣмь !!
Для сѣлѣтъ на збѣрнѣй замовленя удѣляемо кре-
диту послѣ умовы. 118 1-9
Цѣны на бажанє высылкає ся вѣдвоіотно.

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВІЮ РУСКОЇ ШТУКИ

створѣнєне зареєстрованє въ ограниченую поруку
у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконувє всякій працѣ въ обѣмъ артистичного мѣлѣрства, рѣз-
ьбарства і золотарства послѣ композицій своихъ членѣвъ, а
именно: образы релігійні до иконостаєвъ, олтарѣвъ, хоруг-
вокъ, на тетрадахъ, плащаницѣхъ і пр. і такъжѣ образы до
комнатъ; образы свѣтскі: историчні, портреты въ натурѣ і
фотографіи, краєвиды, побутові і пр.; въ деревѣ: кивоты, ико-
ностасы, олтары, образы і кресты процесійні, сповѣдальницѣ
і т. д. і всякій працѣ золотарскій; рѣбонжѣ украшає внутріш-
нѣхъ, выготавляє плѣны церковны, каплицы і пр. і утворює на
складѣ фотографіи репродукції образѣвъ русскихъ артистѣвъ.

Товариство ругитъ за стильное, стараніє
і совѣтєне выконанє.

Цѣлю Товариства є: подѣсѣти нашу штуку і вытворити
руську школу штуки красныхъ. Поручаючи прото се чисто
руское Товариство патріотичной оидѣі нашою П. Т. Публичка
духовно і свѣтской надѣмо ся, что зводѣтъ Она причинити
ся до освѣщенія сѣи цѣли члєденными замовленіями, котрі
пріймає вымѣною лишъ Дирекція Товариства. 460 53-7

Зъ глубокимъ пошанєнемъ ДИРЕКЦІЯ.

Товариство не послугує ся агентами.

Улиця Панаевска 3

Знаменитѣ
ПІВО ПІЛЬЗЕНСЬКЕ
зъ бровару звязкового
ПІВО ВОЙНИЦЬКЕ
зъ бровару В-го Жигм. Іордана
до набутия на склянки, фляшки, сефоны і бѣчки зъ
вѣдѣтавою до домѣвъ або на зѣлѣничій дворѣцъ.
ГЕНЕРАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ГАЛИЧИНУ
Криштофъ Яновичъ.
Телѣфонъ ч. 417. 476 18-24
Улиця Панаевска 3.

Варшава у Львовѣ.

въ Реставрації Пильзенскѣй
въ Готели Францускомъ у Львовѣ
Свѣданя по варшавски.

50 кр. Couvert, свѣданковѣ Горѣвка, Куявлякъ
зложено зъ 4 данѣ і Куявлякъ
власного вырѣбу.

Въ чѣтверъ і недѣлю флячки по варшавски і Куявлякъ
литовскій. Обѣды Couvert въ 7 данъ по 1.10, а такъжѣ послѣ
карты зъ добрыхъ стравъ. По театрѣ Couvert въ 8 данъ
70 кр., въ пятницю рыба по жидѣвскѣ, шинка на горячо зъ
гороховымъ шіре Пѣловъ краєвъ Валя австрійскій, угорскій та
заграичний.

Пішує ся зъ высокимъ пошанєнемъ
Янъ Францішкѣ Новаковский.
99 2-10

ЛІНІЯ
въ реставрації ПІВТУЛЫ ТИФЕРА, улица Трабу-
шанска ч. 13 домъ власный, можна достати пожедно
жѣмъ о годинѣ 8-ой рано горячѣ сѣданя.

Цѣны нѣмѣхъ.

Печєня вѣпрѣвъ зъ запустѣю	13 кр.
Омѣлѣй дѣтки	12
Флячки	10
Пѣшка тѣлѣва зъ хрѣномъ	10
Ковбаска зъ хрѣномъ	10
Кавяръ	10
Обѣды зъ аборанжѣмъ	10

Вѣнскій пантѣкъ зъ найлѣннѣхъ родѣхъ по най-
вырѣннѣйшихъ цѣнахъ; для повности, що поведѣтъ
зъ нова реставрації, даю вѣдѣбачнѣхъ маркѣ. —
Найлѣннѣй аки по надѣшевскихъ цѣнахъ початѣвъ
вѣдѣ 40 кр. літра.

По театрѣ все сѣмѣ, зъ великій выборѣмъ стравъ
і чѣпѣтѣвъ зѣосмотрѣна кухня.

79 183-9

Зъ высокимъ пошанєнемъ

ПІВТУЛА ТИФЕРА

КОНКУРС.

Головний Видѣл Товариства „Прѣсвѣта“
у Львовѣ розписує отсим конкурсѣ на стѣпєн-
дѣйну запомогу въ котрі 240 коронъ імени Тео-
дора Качали сина покійного господарѣ хлѣбо-
рѣва і Фирлієвъ.

Сѣя запомога призначєна для сина сѣля-
нина-господарѣ руской народности, ученика се-
реднихъ шкѣл або студента університету, і цен-
зурами і свѣдѣцтвѣ переважно підначачицими,
выглядю добрыми кольковичами.

Поданя з долученими свѣдѣцтвами науки
і свѣдѣцтвамъ убожества, виданимъ від греко-
кѣт. уряду парохіальнаго та потвердженимъ
громадскою зверхностію, выносите належитъ
до Головнѣй Видѣлу Товариства „Прѣсвѣта“
у Львовѣ [Ринок ч. 10 поверх І] найнѣжнѣше
по дѣнь послѣднѣй марта 1900 р.

За Головнѣй Видѣлу Товариства „Прѣсвѣ-
та“ у Львовѣ дня 14 лютого 1900 р.

Юх. Романчук.

Гр. Врежѣна.

Вѣс. Отцѣвъ, котрі замовили

„Поясненіє св. Евангелія“

і взяли першій выпускъ, умилно
прошу о надѣсланє передплати
на дальшій выпускъ. До сѣи по-
ры выйшло 10 выпускѣвъ, мѣ-
стачнѣхъ цѣлѣ Евангелієвъ отъ Мат-
теє. Желанчѣй передплатити
дальшій тому, зводѣтъ посѣтити
въ надѣсланемъ передплати (по
крайной мѣрѣ 2 зр.) такъ атъ
до дальшого печатаня не при-
ступлю, поки не згодѣсѣтѣ ся
достаточное число передплати-
тельцѣвъ.

Всѣ писма надѣслати про-
шу підъ адресомъ: Д-ръ Іосифъ
Комарицкій, Львовъ, ул. Синк-
тусна ч. 47. 117 1-4

КОМАР

двотижневыи гумористич-
но-сатиричній.

Одинокій гумористичній
иллюстрованій органъ на Русѣ. Ви-
дає і за редакцію одинокѣ: Іванъ
Кунцєвичъ.

Ціловѣрчєна передплатѣ 4 зр.,
на вѣс року 3 зр., чѣтвертѣрчю
1 зр. Редакція і администрація:
Львѣ, ул. Чарнецкого ч. 6.

Мимо того, що война і
росгаръ подорожѣвъ о 30%,
продає ковдрѣ і матрацы по
давнѣхъ нѣжнѣхъ цѣнахъ да-
ше спеціална робѣтня і мага-
зинъ постѣлѣй ІОСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ. Львовъ, Коперника ч. 5.
Цѣныка gratis.

Хто хоче 400 марокъ

підъ гарантією мѣсячно, легко
честно безъ рѣзника зарѣбѣтъ?
Нехай пошлє адресъ зъ вѣдѣ-
ною маркою по въ 21 An-
noncen-Expd. K. F. Wojtan,
Ляпскѣ-Линденавъ [Leipzig-
Lindenau]. 446

Конкурсъ.

Выдѣлъ „Руской Бурсы“ въ
Тернополѣ розписує, по причинѣ
реорганизации о. П. Нижанков-
ского, конкурсѣ на настоятеля
Бурсы въ рѣчинѣмъ до 15 мар-
та 1900. Обязанки настоятеля:
1) наглядѣ надъ поведѣномъ і
працою питомцѣвъ; 2) ведєнє
господарки бурсы і кухнѣ.
Права настоятеля: 1) безплат-
ное мѣстѣно, опѣлѣ і свѣтло;
2) юрисдикція надъ питомцами
і самостѣйность въ ведєнє го-
сподарки въ границѣхъ зачер-
кєннѣхъ регуляціонъ і ухва-
лами Выдѣлу. Оферты выносите
належитъ до Выдѣлу Руской
Бурсы въ Тернополѣ. Есенту-
альнѣе обявѣ мѣсяца вѣдѣ 1
мѣл 1900.

За Выдѣлъ: Д-ръ В. Дѣ-
чакѣвскій голова, о. Вас. Ду-
бичѣвскій секретарѣ.

XXXXXXXXXXXXXX

1.

До тепер мушкет'єр чоловік затишного життя, як треба було до міста, або мушкет'єр платити за фіру... А де-ж набрати того дорогого кривця! Та й кільки то часу марнує ся! А тепер кілька грошиків зашла тильш та й за чверть години чоловік уже в місті. Аж тепер маємо копію, моя до

Ось муды стежка въ горохъ! То авторъ
нарѣкае на хибы теперѣшней громадной го

Говорили, говорили — та ось і правду
в селі комісія визначити дорігу для нових
зельників. Радила, журила ся, шукала, мті-
рила, куда би було найкраще пустити шлях.
Селане цідкаво і з живими занатаєм гля-
діли на цю роботу. Всі раді були зель-

Дуже скоро и енергично справляється авторъ зъ домагаємимъ селянствомъ що-до сполучення двірського обшару зъ громадою, хочъ она

— Якъ то можна, чтобы другі рубани
коли она моя! О, ніколи! То моя, то бул
власність ще мого батька... Такъ, якъ стоить

Платишката на **ДВБЛО** за літер. додатком
до Австрії:
на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . .
на півр. року . . . 8 гр. на півр. року . . . 11 гр.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 гр. на півр. року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 850 гр. на місяць . . . 20 гр.
Реклама, Адміністрація в Експедиції від ч. 24
у Баторії. — Рекламні збороти, сл. лише на до-
порядок застереження. — Рекламні поштові
збороти від порта.
Неодноразово члени коштів 6 кр. на пров. 7 кр.
Оголошення змішані приймають за ціною 10 к.
здоб. одної сторінки коментарів або як місце а в
зубриці "Надбасіне" по 25 кр. а в.
Подати в київ. доносима приватні члени за 10
15 гр. здоб. зміни.

Выводы п. W. Lemieś'a дотычно мнимо природного характеру опружыных громад твореных в рамках „związków parafialnych na zachodzie“, збывае анонимный автор статьи п. zar. „Szczepny twór“, помещенной в 63 [вечерний] чисел Słowa polskiego з 8 лютого с. р. Окружна громада мусить — по думки автора — остаться все штучным неприродным твором, бо творене еи не дасть ей никак оперта хочь-бы и о „szczerne związki parafialne“, котры впрочем выво-

Будешь мати паливо на зиму та ще й запла-
тити кобляка золотих водшкювання... Я вже
о то постараю ся!

рилися в церковних цфлях і не падають ся ніяк до зужиткованих їх для цфлей свѣтських. Авторъ звертає писемно увагу на обставину, що не вѣ парохіальній звязки на заходѣ відповѣдали-бъ що-до простору повнѣ есентуальною окружній громади, бо они обнимають не разъ [хочѣ рѣдко] лишѣ одно село, а не разъ [и то дуже часто] розтягають ся на надто вже велике число громадъ. Въ послѣднѣмъ случаю велика невгода ходити ес- ливанъ-Мазуранъ до костела разъ въ тиж- ни, а що-жъ уже казати, ели-бъ треба було водбувати далекій маршъ до окружної аверх- ности, до котрої мали-бъ селіане що-хвила якусь орудку! Далше звертає авторъ увагу п. Lemiesz'a и на те, що въ заходній Гали- чинѣ, позавши вже вѣдъ Горлиць [властиво вѣдъ Шляхоты коло Шапницъ надъ Дунай- демъ] на вѣходѣ и у вѣходній Галичинѣ в прецѣвъ подобиій парохіи, подобиій звязки парохіальній — латинскій и рускій [рускій звичайно невеликій просторы]. Котрій-жъ изъ нихъ брати-бъ за основу твореня окружнихъ громадъ?

Такъ отже „парохіальна“ теорія п. W. Lemiesz'a хромѣє навѣть въ примѣсню еи до заходної Галичини, не агадуючи вже про вѣходню часть краю, а въ наслѣдокъ того не- ма и бѣсѣды о якій небудь можливости вѣ- твореня „природнихъ“ окружнихъ громадъ посли реценти п. Lemiesz'a. Окружній грома- ды мусѣли-бъ бути творені на основѣ меха- нічного подѣлу повѣтовъ на части, мусѣли-бъ бути творомъ штучнымъ.

Романъ Кроника.

„Сеймікъ реляційный“ въ Тернополі.

Вже жъ то, що правда, не можемо жа- лувати ся на те, щоби політика польского кола супротивъ Русинѣвъ була нещира або невправна; скорѣйше можна-бъ навѣть чу- дувати ся тому бутному дивизмови, зъ якимъ оно відкрыває намъ що хвила своя карты. Досѣть пригадати мѣжъ иншимъ недавній го- лосъ, що появили ся безперечно зъ польскихъ кругѣвъ парламентарныхъ такъ въ пѣвъ-офі- ціальній Gazet'и Narodow'ой [такожъ и въ Czasy] якъ и въ ліберальній [?] Slow'и polsk'омъ въ справѣ либерального закона, котро- го молоді-чеські послы нѣбъ-то домагали ся такожъ и для Галичини. Але коли-бъ ще хто сумнѣвавъ еи, толкуючи собі може, що тѣ голосы могли виходити не зъ кола польского, а вѣдъ редакцій, то наведомо тутъ що замѣт- ливій частини зъ посольскихъ справозданъ, який недавно [дня 12 с. м.] складали въ Тер- нополі сеймові послы Вівієвъ и Загурскій та посоль до рады державної Гараіхъ. Коли чує ся зъ устъ посоль и членѣвъ польского кола прилюдно а такъ ясно означену мету

— О! а менѣ на що грошей? Возьмѣть собі... О, вы хотите мене зъ торбами пустити... Панъ-отецъ, я на васъ покладаю надѣю, а вы нѣчо... вы нѣчо!

Иванъ ажъ розхорѣвъ ся, Голова почала его болѣти. Оперъ еи о личу.

— Успокой ся, Иване, я не жури ся! — вговарювавъ его панъ-отецъ. Знаешь, я навѣть говоривъ панамъ, щоби мѣрили по-вѣдъ гор- бовѣ. Отъ, думаю собі, дѣстане бѣдний сѣ- ромаха кѣлька золотыхъ... Радше подякуй менѣ!

Иванъ збравъ ся, выпрямивъ ся на всю етатъ та дивлячись жаркими очима въ усмѣх- нене лице панъ-отця, крикнувъ:

— Якъ? вы... панъ-отецъ! Вы! Того вамъ не забуду! Вы менѣ то до очей говорите? Того я вамъ не забуду! — и мовѣ-бъ не при- розумѣ вибѣгъ зъ подвѣра, говоривъ до себе незрозумѣлі слова.

Панъ-отецъ адувавъ ся, глядячи за нимъ.

Сорокоундъ черезъ цѣлу пѣчь навѣть по- прижмуривъ ока. Неспокойно перевертавъ еи на постелі. Кѣлька разѣвъ встававъ и присту- павъ до вѣкна. Довго-довго глядѣвъ на двѣр. Нѣчь була мѣсечна, тиха.

Груша спокійно стояла собі підъ горб- комъ, дрѣмала, спала, мѣрла. Еи обливали ерѣбій филъ мѣсечного свѣтла. Навѣть не догадуєть ся, що еи чекає. Бѣдному мужи- кови було тяжко, якось гѣрко, мовѣ-бъ ему умирала дитина...

— Зрубають еи... зрубають! — мурко- тѣвъ самъ до себе підъ носомъ. — Мою грушку... чужій люде... люде безъ сердца... безъ чутя... безъ милосердя... ой!

Тяжко болѣло его сердце. Нахиливъ ся до вѣкна. По аморщевѣмъ лицю покотила ся груба слеза и впадала на руку, за нею друга... третя... четверта...

(Конецъ буде.)

польской парламентарной политикѣ, то справ- дѣ приходится еи хваба плечима адвигати надъ тою упертостію, зъ якою у насъ деякі людцѣ вважають еи ще туманити людѣ, що мовѣ-то правниці, котрої головнимъ естномъ в поль- скомъ коло, непохитно естять при своей про- грамѣ „автономіи народностей“, и що польскіа бѣдѣшность соймова заспокоить справедливый жадающа и потребности руского народа, коли-бъ лишѣ рускій послы сходили и амѣли зажити зъ нею въ згодѣ. Дивною, кажемо, мусить видати ся кождому еи упертѣсть, що пере- высшая навѣть славлену въ польскѣй посоль- ницѣ руску упертѣсть; але ще дивнѣйша рѣчь, коли-бъ мѣжъ Русинами найшовъ ся хто на стѣлко легковѣрный, щоби давати ще вѣру такимъ — ескажѣмо обережно — лег- кодушнымъ мѣрѣямъ и запевнюванямъ. Але перевердѣвъ до рѣчи и зачѣмъ вѣдъ справо- зданя п. Гараіхъ.

П. посоль почавъ вѣдъ теперѣшного за- несуду австрійского парламентаризму и а- заравъ ставувъ въ оборонѣ г.р. Казимира Баде- нского, выказуючи, що то не вѣдъ виненъ то- му занепадовѣ. А збѣшовши на генеру тепе- рѣшной правдѣ, не мѣгъ бесѣдникъ помину- ти славной адресы г.р. Войтъха Дѣдушицкого. „Адреса таа — каже п. посоль — умѣрѣна въ тоѣ и амѣстѣ, в еспльовне програмѣ всен- правдѣ и цѣло дає выразъ тымъ поглядѣмъ, який заступало польске коло: зъ одной сторо- ны дѣяти про все, що в головномъ потребию монархіи, що потреби для могучости и знач- ния той державы, въ котрій мы найшли еспокійный захистъ для одной частини нашого народа, а зъ другой стороны числѣти ся въ питомности монархіи, зложенѣй въ ко- ролѣвствѣ и краѣвъ въ цѣлкомъ вѣдрубными признаками, признаками и потребѣми, та про- стувати до розширеня атрибуцій соймова и розширеня автономіи поодинокихъ краѣвъ коронныхъ“.

„Въ союзы правниці — говоривъ бесѣд- никъ далше — голосували мы противъ об- жавованя министерства, внесенного лѣвцею за- явлювъ розпорядженя. Мы голосували такъ длительно, бо по-при не цѣлкомъ може ясно означеній конституціей компетенціи прави- тельства до выдаваня такихъ розпорядженъ, кѣлькадесятитѣтна практика, выконувана ми- нистерствами лѣвницъ, доказувала то право безъ сумнѣвъ. Мы голосували такъ длительно, бо естачи въ оборонѣ о чеській розпри- дженя лѣвницъ, мы заравомъ бороились прав- ности тыхъ розпорядженъ, котрыми въ нашихъ краѣа надано прерогатива польскому язы- кови“.

Довго свое справоздане закінчивъ п. Га- раіхъ словами: „Вѣрте, панове, що польске коло заведѣмъ стояти буде на сторожи инте- ресѣвъ нашего народа, — що не вѣдугнуть вѣдъ своего традиційного стягу [standaru], — що простувати буде до спокійного, але рѣ- шучого развитку краѣвѣи самоуправы“ и т. д.

Соймовый восоль Вівієвъ у своѣмъ спра- возданю порушивъ мѣжъ иншимъ такъ руску справу, — що насъ тутъ найбільше обходить.

„Русины — мовивъ вѣтъ — о скѣлько в щиримъ народовцѣмъ, в симпатичный, бо се указує на идеалы нашіхъ сѣбѣмъ [?]. Однако не вѣ в такимъ; а гадаю, що переважна часть накидающихъ ся проводниковъ выгодо- шувъ гасла для позору, за котрыми укрына- ютъ еи засады социализму або руссійского на- гизму. Имъ ходитъ о те, щоби уеунути тыхъ, що мають выше обрѣзоване и значѣня, та заняты ихъ мѣсце. Межи Русинами веде- ся теперъ борба о повѣрѣ або о частіе на- родне почуте. Вѣдѣи походитъ подѣлъ на фракціи и борба честноты зъ фальшивѣю де- визою, котрой метою в запанувати надъ то- пою. Честай Русины выступаютъ такъже не- разъ зъ жадающими за далеко сягающими, а выступаютъ зъ ними, щоби не стрѣнути еи зъ докоромъ, мовѣ-то они в заироданцѣ и по- слухный Полякамъ. Иншій выступаютъ зъ еще ширшимъ жадающимъ, щоби ухотити за силь- ныхъ оборонцѣвъ народа, въ котрый амавал- ютъ, що в люто гнобленый, щоби тымъ спо- собомъ зрѣбити зъ него орудѣ до своихъ пе- реворотныхъ и самолюбныхъ цѣлей. Зъ ува- ги на те уважаю екаванѣю обережности въ концессіяхъ для русскихъ домаганъ, щоби не да- ти выгаскати себе для цѣлѣй нашіхъ чужихъ, а для краѣа шибдливыхъ“.

Чи треба ще коментаря до сихъ слѣвъ? А може уважати намъ такий голосъ за вѣ докремленій, выимковій? Блаженій вѣрующій! Тѣлько въ сѣмъ разѣ мусѣла бы така зѣра- выйти намъ на велику шкоду. Противно, та- кій голосъ повинній бути для насъ пересторо- гою и спонукою до чимъ скорѣйшомъ едино- душной організації для найзавѣтѣйшомъ обо- роны нашихъ народныхъ правъ.

Переглядъ політичний.

Нарады угодовои конференціи мнѣють бути прискорѣн. Зъ чеськой стороны запевняютъ, що президентъ міністрѣвъ заявивъ на послѣднѣмъ засѣданю моравской конферен- ціи, що при державныхъ урядѣхъ на Моравѣ примѣняе и полагоджуваня поданъ въ обохъ краєвыхъ языкахъ має водбувати ся рѣвно- раднѣ, абы кождый мѣгъ доходити своихъ справъ зъ своей рѣднѣй мовѣ. Се заведничѣ естановиско не стрѣтило ся азъ застерѣженямъ жадающа зъ обохъ сторѣвъ берущихъ участь въ нарадѣ. Справу утворѣня чѣ кон торговельной палаты въ Кеніграцѣ поставлено поки що въ зашѣсню, бо Нѣмцѣ утворѣня новыхъ чѣс- кихъ торговельныхъ палатъ роблять заавон- нымъ вѣдъ пропорціального заступництва Нѣмцѣвъ въ палатѣ зъ чеською бѣдѣшностью, що зновъ Чехи уважають за рѣчь, котра не надає еи до нарады.

На вѣчернихъ рѣчныхъ зборахъ пра- гской торговельно-промысловой палаты прези- дентъ Боганъ, адаючи справоздане азъ инте- ресѣвъ палаты навѣзавъ до політичной ситу- аціи. Вѣтъ звернувъ именову увагу на глубоке аворужѣе выкликане мѣжъ Чехами знесенемъ языковыхъ розпорядженъ, зазначаю, що ма- ніфестаціи и перекрѣченя, котрі вѣдѣтъ на- ступили, мусѣтъ выкликати жалѣ въ кождѣмъ чеськѣмъ патриѣтъ и агадаєтъ про шибдній на- слѣдки тыхъ ексцессѣвъ для промыслу и тор- говлѣ. Бесѣдникъ побѣдѣтъ конечность збли- жѣня обохъ націи, рѣвнѣхъ собі на поли еко- номичныхъ здобутковъ. Сему бажаню дали вже выразъ чувствъ куницъ и промысловѣцъ манифестаціями, до котрыхъ пралучили ся та- кожъ широкій кругъ азъ поза границѣ Чехіи и котрыхъ результатъ в теперѣшній полюбовна конференціи. Бесѣдникъ надѣє ся, що покля- каній до френѣхъ сѣбѣготоржанъ мужѣ, щасливо вывѣжуть еи зъ своихъ задачъ и анайдутъ под- етаву до еспльовного порозумѣя. Палата вы- брала назадъ ту саму президію. Нѣмцѣ зновъ вѣдержали еи вѣдъ голосованя.

Россія має шастѣ. Султанъ безъ вели- кихъ торговъ агодивъ еи дати Россіи концесію на будову дуже важной для Россіи зе- лѣзницѣ въ Азіи. Въ сѣмъ справѣ доносѣтъ азъ Царгороду до Frankfurter Ztg. Вѣдѣновѣ сул- тана дана руссійскому послови въ справѣ буд- овны зелѣзницѣ до Ераерума, асертѣе загаль- ну увагу дипломатичныхъ кругѣвъ. Уважа- ютъ еи за языкъ вѣрѣшающего влыву Россіи и цѣлковитого упадку англійскихъ влывѣвъ. Выслѣне агаданѣмъ вѣдѣновѣ наступило на безпосередный розказъ султана. Окрѣмъ пра- ва першенства въ справѣ будовны зелѣзницѣ азъ Карсу до Ераерума, одержала Россія та- кожъ дозволъ на будову линіи Ераерумъ-Гра- псаунъ. Въ справѣ рухѣвъ руссійскихъ вѣйскъ въ Азіи „Таймъ“ доносѣтъ, що не малѣ вѣдѣмъ ро- сійскихъ вѣйскъ, але цѣлу бригаду пѣхоты азъ вѣдѣновѣмъ вѣдѣломъ артилеріи перевезено надъ границу Афгані- стану. Говорятъ, що въ Кушку нагромаджено вже 20.000 руссійского вѣйска, хочѣ порѣше- но транспортувати ихъ частями и рѣбными дорогами. Мотивованій сѣбѣжними засынами о- бѣщѣня транспорту товарѣвъ на закаспійской зелѣзницѣ „Таймъ“ пояснює транспортомъ руссійскихъ вѣйскъ въ напрямѣ Афганістану.

Россія забрала еи такъже до екрѣпленя своихъ флоты. До Лондона доносѣно, що на подѣставъ розпорядженя азъ дня 1-ого с. м. черноморска флѣота має бути вѣхъ найскорѣе збѣдѣшена о 4-хъ военный кораблѣ и 4-хъ военный транспортѣвъ. Сесе розпоряджене здѣнувало навѣтъ руссійскій маринарскій кругъ. Говорятъ, що незабаромъ мѣвъ выйти розпоряджене въ справѣ екрѣпленя балтійской флоты. Въ де- лѣхъ кругахъ надѣють ся, що рѣвночасно азъ екрѣпленямъ флоты, наступитъ реорга- нізаціи еспльовного корпусу маринарки.

Зъ театру вѣйны.

Ликонична телеграма Робертса доносѣтъ, що генералъ Френчъ дѣйшовъ до Кімберлей и що мѣсто убѣльене вѣдъ облоги. Въ Лон- донѣ панує азъ сен причины нечуванѣ радости, хочѣ депѣша не подає нѣякихъ подроѣвъ, а въ епособу, въ який се стало еи. Ше не знати, чи Бурѣ добровѣльно провѣстѣли Френ- ча до Кімберлей, чи Френчъ продѣръ ся туды по тяжкѣй битѣ. Не знати такъже, чи армію Кроніого вѣдѣтѣ вѣдъ Ораніи и чи азагалъ сей успѣхъ есратѣи Робертса выдѣе Англій- цѣмъ на здорѣвѣ. Военный урядъ звертає увагу на сесю обставину, що телеграма Ро- бертса датована азъ Якобѣдѣмъ т. е. мѣсѣца, азъ вѣдѣи Бурѣ, яко въ центральнои комму- націиной точки заосмотрѣвали свои вѣйска въ живѣность и амуницію. Слѣ Робертсъ за- нѣвъ сесю мѣсѣцѣвъ, Бурѣ могутъ знати ся въ дуже прикрѣмъ положеню. Деякі вѣдѣ-

сковіи критики остерѣгаютъ передъ оптимі- змомъ, звертаючи увагу на се, що на побѣдѣ вѣдъ Якобѣдѣмъ лежить сильно укѣрпленый и Бурѣмъ обсаженный Магерсфонтенъ, о ко- трій Робертсъ мусѣтъ натрафити въ даль- шѣмъ свѣмъ походѣ. Въ тѣмъ мѣсѣци завѣ- чивъ еи бувъ такъже послѣдній походъ Ме- тѣуєва — погромомъ Англійцѣвъ. Одинъ дѣни- никъ доказує, що убѣльене Кімберлей не буде мати великого значѣня, ели Англійцѣмъ не поведе еи побѣти на голову генерала Кроніого. Робертсъ має мати до розпорѣд- ности 50.000 вѣйска. Бурѣ устѣвленъ на за- хѣднѣй оранскѣй границѣ мѣжъ Магерсфон- теномъ и Ситѣфонтенѣмъ мають теперъ выно- сити бѣдѣше азъ 20.000 людѣй. Головнымъ командантомъ а ще Кронѣ, котрый побѣвъ Мѣтуєва. Говорятъ, що Жуберъ, еспокійный вже о Булѣра и его недобитки, выѣхавъ азъ Паталю, абы обняти команду надъ захѣднѣю армією. Генералъ Булѣръ аргументуєвъ адає ся азъ всякихъ поважнѣйшихъ операцій и не думає про третій вѣдѣнорѣтъ черезъ Туѣлю. Заклучати се можна азъ факту, що майже вѣвъ военный корреспонденты дѣнникѣвъ выѣ- хали азъ Паталю до Дурбану.

Невинный — побѣла англійскихъ реляцій — вѣдѣнорѣтъ Англійцѣвъ азъ вѣдъ Колѣсберга, бувъ адає ся великимъ триѣмъ азъ артилеріи Бурѣвъ. Сей вѣдѣнорѣтъ выпередили досѣтъ поважній битвы, котрій эдѣситували англійскій вѣдѣмъ. Депѣша азъ табору Бурѣвъ доносѣтъ, що дня 12 с. м. Бурѣ заатакували правѣ крыло Англійцѣвъ. Командантъ Лемѣръ за- нѣвъ групу гѣрѣ, котра естановила головну точку англійской позиціи. Битва трѣвала цѣ- лый дѣнь. Бурѣ естрѣтили 9 убитыхъ, 9 ранѣ- ныхъ и 5 полонѣныхъ. Такъже о нѣмѣй пози- ціи вышла горяча борба. Командантъ Дѣларѣй вѣдѣръ еи азъ правѣ крыло Англійцѣвъ и выгнавъ ихъ азъ сильной позиціи. Англійскій естрѣты суть тяжкѣй, а тамъ до бизъ ся Ле- мѣръ, оцѣнѣють ихъ на 200 людѣй. Окрѣмъ того Англійцѣ естрѣтили двѣ арматы Максима. Зъ Арундѣль, на полудне вѣдъ Колѣсбергу до- носѣтъ, що англійскій генералъ Клемѣнсъ цѣвѣнуєвъ еи азъ ночи азъ Ренсбургѣ. Задна сто- рѣжа его корпусу дѣйшла надъ ранѣмъ до Арундѣль. Позиціи Бурѣвъ вѣдъ Колѣсбергомъ неавычайно сильны. Можлива рѣчь, що они будутъ естрѣты еи вѣдѣнхути Клемѣнса и по- сунуть еи на заходѣ, абы естѣпати по патахъ арміи Робертса и есвентуально вѣдѣтѣ еи коммунацію и вѣдѣнорѣтъ на полудне.

Письма зъ краю.

Зъ Коломѣй. [Надуванѣ — тутѣшной руской публики Поляками — Вівѣта Ел. Шенцицкого въ коломыйскій гімназіи.]

Вже вѣдъ тиждѣя розголосили Поляки азъжъ тутѣшными Русинами вѣстѣ, що хри- стианська торговельна молодежъ въ Коломыи устроивъ вечерокъ азъ танцями на дохѣдъ рус- ков „Школыи Помѣчи“, мѣсѣцевыхъ бѣд- ныхъ и „Бурѣи polsk'ой“. Въ виду того да- дали еи Русины коломыйскій, мѣсѣцевъ и на- мѣсѣцевъ, прибути многочислю на той вечерокъ або бѣдай вѣдѣмочѣи каєу лѣнтою на такъ гарній добродѣйній цѣлѣ. Тымчасомъ дѣстѣють теперъ запрошеня на агаданный вечерокъ, дру- кований калѣнечѣю рускою мовѣю, а на нихъ азъ эгадѣи про яку-небудъ Бурѣу руску! Пи- ше ся тамъ дословно такъ: „Кружокъ хри- стианской торговельной молодежи въ Коло- мыѣ устроивъ дня 25-аго лютого 1900 въ ратуше- вой сѣли на дохѣдъ „мѣсѣцевыхъ бѣдныхъ“ и „Бурѣи“ [отже чѣсло единаичѣе, тожъ поѣа де- пе Бурѣи польской] въ Коломыѣ вечерокъ азъ танцями“ и т. д. Запрошене подѣисали за ко- мѣтетъ три Поляки и одинъ Русинъ [В. Де- вицкій, членъ персоналу тутѣшной „Народной Торговлѣ“]. Давує насъ дуже поведѣне пи- комѣтетовыхъ, а особливо того Русина, що певно самъ перекладаєвъ польскѣй запрошеня на руске, и не авѣрнувъ уваги своихъ това- рѣшнѣвъ-комѣтетовыхъ Полякѣвъ на се, що они про Школыи Помѣчи „забули“. Такъ само мають они теперъ повне право, а може навѣтъ „обязанокъ“ супротивъ польской су- спѣльности „забути“ про „Школыи Помѣчи“ при роздѣлѣ чистого доходу азъ вечера. Рус- ка публика, научѣна вже досѣдѣмъ, не даєтъ еи теперъ „надути“ словами, тымъ бѣльше, що Бурѣу польску запамѣтає она посередно азъ вѣдѣи побѣдою азъ мѣсковъ Касыи и Касыи опадѣ- ности, товариства задаткового, выдѣлу повѣ- тового и т. д. певно бѣдѣше, нѣжъ безпосе- редно нечисленна тутѣшня публика польска; Русины есвѣжѣють прилюдно азалы азъ подѣ- писами комѣтетовыхъ въ тутѣшной Gazet'и kolomyjsk'ой и въ лѣвѣбѣсѣмъ „Дѣлѣ“ для мѣсѣцевѣи и замѣсѣцевѣи руской публики, що третина чистого доходу азъ вечера буде справѣи призначѣна на „Школыи Помѣчи“. Инакше будемо уважати такѣ поведѣна комѣ- тетовыхъ „надуванѣмъ“ руской публики!

Въ дѣняхъ 14 и 15 лютого гостивъ Преосв. Епископъ етѣславѣвскій въ тутѣшній рус- кой гімназіи. Прислухувавъ еи еспорѣтамъ о. Войтъховского азъ середнѣмъ и высѣмъ вѣдѣ- дѣмъ, вѣдѣчитѣвъ службу Богу для учениковъ азъ тутѣшній церкѣвъ, а въ частѣ великой служ- бы выголосивъ самъ довгу проповѣдъ для вѣрнѣхъ, приймаєвъ представитѣльвѣвъ властей въ домѣ о. Кобляньского, вѣдѣтакъ другого

дня прислухавався ся въ клясахъ клясахъ, въдвигавъ учениковъ въ релігій. Въ четверть пополуночи вихавъ, полишивши по собі дуже милу пам'ять у професорівъ и учениківъ тутешної гімназії. Годить ся піднести въ красномъ промови владыки, выголошеном до старшихъ учениківъ по експортъ, той уступъ, де вінъ клявъ особливий натискъ на будучі обовязки молодежи для народу. Навязуючи до мотта експортъ, вынатою въ Евангеліі, що Христосъ прибувъ на світъ на дивненіе и унадокъ многимъ, вказувавъ старшимъ ученикамъ, що кождий зъ нихъ повиненъ старатися, щобъ наука и етика Христа були „двигуномъ“ для него самого и для многихъ, на котрыхъ кожда образована одиниця въ народі своїмъ становищемъ и освітою вже черевъ саму духову ендосмосу тусентъ мати впливъ, хоть-бы мимовбильний.

Зъ судової салі.

[Варшавський виборць.]

Дня 14 с. м. відбула ся у Відні въ цн вільномъ повтоговъ судъ на Landstrasse розправа, котру самъ судъ клякъ разбавъ називавъ скандаломъ. Агентъ Мортко Островеръ пбавивъ звѣтного промисловца Гринг. Купчанка о заплату 800 коронъ титуломъ баршавского за достачу — кандидата на посла до рады державної. Рѣчь мала ся такъ:

Въ євній сего року відбували ся въ кѣмлянськомъ окрузѣ виборѣмъ на Буковинѣ выборы посла до рады державної. Правительственнымъ кандидатомъ бувъ бар. Василько, противъ него выступивъ за кандидатуру пбавивъ теперъ Гр. Купчанко, замешкалий, якъ звѣстно, у Відні. Купчанко якъ каже позвоникъ, сказавъ до него одиномъ дивномъ: „Я не маю грошей, щобъ кандидувати; найдѣте менѣ кандидата, котрый бы намъ мѣгъ дати грошѣ“. — Я — каже позвоникъ — глядѣть, глядѣть, ну, и найшовъ кандидата. (Веселѣть на сали.) Тимъ кандидатомъ бувъ Ернестъ Ангереръ. — Судя: „И що-жъ мали вы достати за се посередництво? — Позвоникъ: „Половину того, що позвоникъ мавъ достати въ п. Ангерера. — Судя: „А клякъ доставъ обавивъ въ п. Ангерера? — Позвоникъ: „Не знаю; мабуть 500 ар. Купчанко, якъ я самъ переконавъ ся на Буковинѣ, не зробивъ євного на користь п. Ангерера, котрий скѣднѣ вѣдступивъ въ кандидатуру.“

На те сказавъ Купчанко, котрого заступавъ адвокатъ Крижановскій, що вѣдступивъ въ кандидатуру на користь Ангерера и доставъ въ него всего 90 ар. За те мусѣвъ розписувати листы до виборѣмъ и вѣдати на агитацію по виборѣмъ окрузѣ. Въ Червонихъ мусѣвъ собѣ вѣдъ посла д-ра Штрахе-ра позичити 60 ар., бо треба було угощувати хлопцѣвъ въ виборѣмъ окрузѣ, а Ангереръ не причесавъ єму обѣдничныхъ на те 100 ар.

Д-ръ Крижановскій показавъ листъ Ангерера, въ котромъ єй обѣщавъ позвоникъ на вынадокъ, коли бы єго, Антера, выбрали, рѣчно 500 ар., поки буде трѣвати єго мандатъ, и крѣмъ сего мѣсце въ міністерствѣ внутрѣшнихъ справъ.

Позвоникъ сѣутивъ свою претенсію на 90 коронъ. Судя радивъ сторонамъ погодити ся, замѣчаючи, що ся розправа є просто скандаломъ. Заступникъ позваного заявивъ, що єго кліентъ не заплатить ані єсенка, бо не только що не мавъ зъ цѣлою справою анікого аєску, але мусѣвъ ще доплатити. Купчанко додавъ до сего: „И мусѣвъ при 18 морозу вѣдати по виборѣмъ окрузѣ!“

Д-ръ Крижановскій звернувъ ся опбѣла именемъ свого кліента въ жаданемъ до позвоника, бо Островеръ взявъ вѣдъ польского письменника Альфреда Щеланского 500 ар. за те, що мавъ єму помогти до мандату до рады державної въ Коломні, и половину тыхъ грошей повиненъ бувъ дати Купчанковѣ.

Дальше для інформації вѣзано за свѣдѣна Ангерера, дѣдича зъ Стиріі. Судя запытавъ свѣдѣка, чи не хотѣвъ бы може полагати єго скандалу справу, тымъ больше, що позвоникъ заспокоивъ бы ся навѣть дуже малою квотою. На те вѣдповѣвъ свѣдокъ, що вінъ не богато знає за єю справу; вінъ збравъ зъ позвоникомъ вѣску звязъ, коли Островеръ зажадавъ вѣдъ него за выдѣлане мандату 10—15 тысячъ ар. — Судя: „А клякъ вы дали позвоникомъ?“ — Свѣдокъ: „Около 90 ар.“

Вѣдѣни заявивъ позвоникъ, що вѣдступити вѣдъ позу, коли пбавивъ присягнѣ, що на выборы Антера выдѣвъ бодай 1 ар. — Купчанко зложивъ присягу, що грошѣвъ ані доставъ вѣдъ Ангерера, выдѣвъ на выборы.

Тогдѣ позвоникъ вѣдступивъ вѣдъ позу и заплатити єще кошту процесу.

Нема що казати: гарва справа!

НОВИНКИ.

— Последне число Свободы [ч. 5] сконфукувала ц. к. державна прокураторія.

— Вечеромъ товариства техникѣвъ „Основа“ вѣдбуде въ четверть 22 ого с. м. Приготовани въ понѣмъ розгарѣ. Льокаль товариства — теперь артістична робѣтня. Основныя выкончуютъ зъ посѣпкомъ оригинальнѣ декорации. Картины вже готови, а на кождѣмъ зъ нихъ кресуєтъ нѣакиі малюнокъ на народныхъ мотивахъ, кисти самыхъ-же Основавъ. Будуть она для нашихъ красавцѣвъ милою памятою вечера рускихъ техникѣвъ, що доложили великихъ старинъ, абы ихъ вечерѣвъ шыпавъ якъ найкраще. Надѣвѣсь, що руска публика, що зъ цѣрою симпатією вѣдѣнось єй до молодого товариства, зовѣтъ

вати въ нѣмъ якъ найчисленнѣйше участь, тымъ больше, що сегоднѣшнихъ мѣсяцѣвъ є вже остатня нагода весело забавитися. [Льокаль товариства студентѣвъ полѣтехніки „Основа“ мѣстить ся вѣдъ 15 с. м. при улицѣ Льва Сапѣги ч. 19 напротивъ полѣтехніки.]

— Зъ „Ниродни Торговѣль“. Пригадуємо Вп. Гостявъ нашымъ, що замовлена на вино зъ мартового транспорту вагонового приймаємо ще лишъ до кѣнца сего мѣсяця. — При тѣмъ нагодѣ подаємо до вѣдомости, що спѣвляючи загальне бажане Вп. интереситѣвъ, уряджуємо въ мѣсяцѣ мартѣ с. р. при нашихъ складахъ въ Станиславѣ, Черемшанѣ и Рогатинѣ склады томаєсны въ добре звѣстномъ фирмѣ Egnest Bahlson въ Краковѣ. Крѣмъ вагоновихъ транспортѣвъ въ посередничествѣ будемо въ повнѣмъ складахъ продавати томаєсну пооднаковимъ мѣшкамъ за готѣвку. Цѣну скалькуємо ся якъ найнижше. — Окромъ того приймаємо замовленя и на нашѣ штучнѣ навозы, якъ: суперфосфаты, кѣстѣну мучку и пр. зъ доставою до кождої стації зѣлѣзничої въ Галичинѣ. — Дирекція.

— Хитрощѣ красномъ радѣ школьномъ Въ нечѣвѣжнѣськомъ (давнѣйше колонѣйськомъ) повѣтѣ є чѣсто руска громада Молодѣтинъ; школа є тамъ въ выкладовымъ языкомъ рускимъ, и се було такожъ зазначене въ конкурѣ, розписаномъ на посаду учителя. Але права рада школьна въ організаціоннѣмъ актѣ: „Organizacja s. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie reorganizacji szkoły ludowej w Molodiatynie z dnia 18. listopada 1894. l. 26.697, zmieniająca swe ogłoszenie z dnia 30. maja 1875. l. 5.505, 21. października 1899 l. 19.418 i 27. maja 1892 l. 10.717 odnoszące się do organizacji szkoły ludowej w Molodiatynie“ — не оглашує ані євномъ про выкладовый языкъ!

— Выборъ посла до сейму зъ м. Львова. О опорожненнѣмъ мандатѣ посольскій по пок. Сморѣдѣ убѣгаютъ ся: міністеръ-продакъ д-ръ Пентакъ и посолъ Дашиньскій. Вчера вѣдбули ся у Львовѣ два зборы, на котрыхъ обговорювало ся кандидатурѣ. На зборахъ климъ магістратскон въ сали школы имени Мицкевича постановивъ раднѣмъ Гетрицѣ кандидатуру міністра Пентака. Д-ръ Бѣкъ намолочавъ ся, що посоломъ може выйти Дашиньскій и пошправъ свѣсно кандидатуру д-ра Пентака, але при тѣмъ піднівъ, що такожъ партия „католико народова“ выдѣлила кандидатуру д-ра Пентака, а се здержити многихъ жидѣвъ вѣдъ голосованя на него. „Католика“ проѣ. Туліє и д-ръ Кадыкъ доказували, що сего нема що боятися, бо д-ръ Пентакъ не є вѣрѣйшѣ „антисемитѣмъ“. Д-ръ Лілієвъ выступивъ протѣвъ „авымаю“, що ставити ся кандидата, не выслушавши єго політичного сѣдо [чи въ єй „дѣяльницѣ“ се новина? такъ те міністеръ?]. Вѣдѣни ухвалено піднірати кандидатуру д-ра Пентака, а рѣвночасно оглошено, що д-ръ Стройновскій арѣкъ ся кандидатуру. — Другѣ зборы вѣдбули ся въ сали готелю „Belle Vue“, а вѣзли тамъ учѣсть гряднѣмъ воякамъ дѣкастерѣвъ, лѣкарѣвъ и адвокаты. Явивъ ся на зборахъ и п. Дашиньскій выголошувъ дошу промову. Зобрава ухвалили одностайно піддержувати кандидатуру п. Дашиньского и выдѣти въ тѣй справѣ вѣдзову зъ ухваленою на зборахъ резолюцією. Якъ види, избѣрка борба о мандатъ законѣвъ ся дуже цѣкаво, бо зъ одиномъ стороны стає проводирѣ галицкихъ социалистѣвъ Дашиньскій, а зъ другой представитель католико-станчицѣской климъ, до того же и міністеръ д-ръ Пентакъ. Цѣкаво, хто побѣдѣтъ.

— На слѣдѣ сензацийного убійства апала львѣска полиція. А мавъ допустити ся єго ригорознѣтъ ветеринарь Фр. К. Передъ клякомъ рокамъ пбавивъ ся вѣтъ зъ паньствомъ М. и зъ сестрою панѣ М. та навязавъ зъ паньомъ М. и зъ єй сестрою любовный зносны. Тря мѣсяцѣ тому занедававъ мужъ панѣ М. на тяжку недугу ума и вѣдано єго до Кульпаркова. Заразъ по тѣмъ спровадивъ ся К. до „соломѣной вдовы“ М. и потѣшавъ єй въ нещастію, а рѣвночасно бувъвъ у єй сестры Іосѣфы. Дня 14 с. м. повернувъ мужъ панѣ М. зъ Кульпаркова яко немилѣйшимъ недугомъ, и тогдѣ ветеринарь К. зѣвъ єго въ свою „опѣку“ и почавъ єго самъ лѣчити. Лѣченє було дуже „здатнѣ“, бо панѣ М. закінчивъ вчера въ ночи жито. Зъ огляду на се, що смерть наступила дуже скоро и середѣ подозрѣннихъ проявъ, заходить подозрѣнє отравы, тымъ больше, що ветеринарь К. не може вытолковать ся, до чѣдѣвъ стрѣлины, котру набувъ передъ двома тыжднями. Єго увязнено, а трупа помершого М. вѣдано на судову обѣдкцію. Справа адевъ ся скоро выяснить ся.

— Зъ Рогатина. До комісії офіційноч рѣшено голосувати въ третѣмъ колѣ на Вп. о. Чировского яко члена, а на о. Кудрика яко заступника.

— На адресу москвофільской „пласолюбивой молодежи“ звернула ся въ „Галичинѣ“ одна госпожа зъ провинціи [М. зъ Н.] по недавнѣмъ балю общества москвофільскихъ академикѣвъ „Другѣ“ зъ такимъ письмомъ: „Балѣ „Другѣ“ удавъ ся прекрасно, гостей було много и пр. и пр. Але я олдѣла при тѣмъ поведене на шонъ малѣджи мужского пола и оно менѣ не зовѣсімъ „поправилось“. По перше, тансѣры передъ танцами не представляють ся дамамъ и обмежають ся на танцованє лише абы своїми знакомыми, черезъ що многѣ хоршенькѣ дѣвчата не маючи знакомыхъ тансѣровъ, за судженъ на „петрушкованѣ“. То вже недовѣльно и неприлично! Въ часѣ пѣванъ молодѣтъ зѣмъ мѣсяца коло столѣвъ, а дамы мусѣтъ знайти ся на куцахъ, а ихъ вѣтѣцѣ просто не мають де сѣсти. Не числѣть ся молодѣтъ такожъ зъ — дѣтѣнами, що дохадѣтъ до ушей дамъ. Такого рода дѣтѣны може вѣдѣнось єй до мужского товариствѣ, але не на мѣсяцѣ они тамъ, де можуть бути несприятѣй

для женщинѣ. Неумѣстныхъ дѣтѣнѣвъ чула и немало на пѣванъ въ часѣ балю „Другѣ“ зъ уетѣ „нашихъ студентѣвъ“. Зъ огляду на все те не диво, що провинція чѣмъ-разъ менше выслаєъ представитѣль на львѣвскій балѣ, на котрыхъ чѣсто справджуєтъ пословица: за мое жито ще мене бѣто“. — То слова госпожѣ М. зъ Н. Справдѣ сумнѣ свѣдоцтво! Описанный способъ поведѣня молодежи мѣгъ справѣдливо розжалити госпожу М. зъ Н., однакъ „балѣ Другѣ“ — то ще не „львѣвскій балѣ“ загалома! Бувають и инѣй балѣ, устроюванѣ молодежи не москвофільскою, на котрѣ ихъ-то не жалувавъ ся и, надѣятись, не буде жалуватися, щобъ тамъ „за мое жито ще мене бѣто“...

— Скарбѣ грецкихъ цѣсарѣвъ. Въ Константинополѣ вѣдкрыто скарбѣвъ зъ часѣвъ византийскихъ въ стариннѣмъ скарбѣи грецкихъ цѣсарѣвъ. Робѣтники доглянули недавно въ скарбѣи побѣвъ єв. Софіи камѣнѣй дѣверъ, що вели до глубинѣхъ подземныхъ склепѣтъ. Выбрана до сего комісія казала отворити дѣверъ и достала ся нѣмъ до глубѣе положеного, низького, але дуже обширного склепѣтъ, заповненого скарбамъ зъ часѣвъ здобути Константинополя [1453 р.]. Много найденныхъ предметѣвъ перенесено до одиномъ зъ цѣсарѣвскихъ палатѣ. О вѣрѣстѣ вынайдѣныхъ скарбѣвъ годѣ что довѣдати ся, бо все покрито великою тайною. Только се певне, що найденно много збруѣвъ, особливо зъ часѣвъ Константина Палеолога.

— Страшнѣй орканъ, якъ доносѣтъ телеграмѣвъ зъ Палерма, лютувавъ ся онгоды надѣ Сицилією. Въ Палермѣ вѣдъ напоромъ оркана заваливъ ся дѣмъ и вѣдъ єго розвалинами погнѣло сѣмъ обѣвъ, а одну сильно покалѣчило. — Зъ Лондона доносѣтъ такожъ о страшнѣй бури въ сѣвѣжно италіецю, що лютѣла ся надъ цѣлою Англією. Клякъ кораблѣвъ розбѣло ся о скалы на Пѣвѣннѣмъ морю. — Зъ Бордо [у Франціи] доносѣтъ, що тамъ розбѣлъ ся при устьѣ рѣкѣ Жиронѣ, корабель зъ Нансѣ, при чѣмъ трѣнацѣтъ обѣвъ найшло смерть въ морскихъ єляхъ.

— Осторожно зъ вѣпномъ. Дня 15 с. м. го-сподарѣ Иванъ Яникъ зъ Заболотова купивъ єфру вѣпна въ Черемшанѣ и вергавъ домѣвъ. На дорогѣ вѣдъ падаючого дощу заняло ся пѣташєне вѣпно и зачало горѣти. Яникъ побѣвъ въ сѣвѣдне село просити людей о ратушѣ, а сѣмъ люде приѣбгли, ратушѣмъ по казавъ ся спѣзненымъ. Кѣмъ бувъ такъ попечѣній, що треба було єго добѣти. Яникъ вѣвъ вѣпно однимъ кономъ. Властѣтель на вѣдѣ такѣмъ вѣратѣ покинувъ все и вѣдѣ трѣхъ дѣвъ дѣвъ пропавъ. Возможно, що допустѣвъ ся самоуправѣства

— Инфлюенца прокинула ся епидемічно въ многыхъ мѣсцевостяхъ англійскихъ, а ще больше остро въ Италіи. Зъ вѣдомъ посудаєтъ она на пѣвѣннѣ и вже засагнула Тироль. Давнѣйше называно инфлюенцу катаромъ и майже не знано о епидеміи ємъ въ выступуваню. Найпѣвѣйшимъ средствомъ противъ инфлюенцы є загартованє тѣла та знечуленє шѣбры на атмосферичный вѣпны. Дуже добрѣ услуги вѣдѣаютъ зимнѣй натѣрѣна, натѣрѣна та купѣль. Лѣкарѣвъ сѣвердѣла что люде, уживающѣ зимныхъ купѣль, рѣдко підпадають инфлюенцѣ. Пѣсла осуду вѣдѣнского профессора Вѣтерніца, найлѣпшимъ лѣкомъ на инфлюенцу є потѣ, выликанѣй салынѣмъ рухомъ мязѣвъ. Лѣкарѣвъ розбѣняютъ три вѣдѣмъ инфлюенцы: нервову [ломанє коостей, болѣ головы и т. п.], катаральну [хоробы вѣдѣховыхъ органѣвъ] та гастричну [хоробы органѣвъ травлѣня]. Въ перебѣвъ котронъ-небудѣ зъ тыхъ вѣдѣмъ треба особливо пильно выстерѣгати ся простуды.

— Оригинальну пригуду подає „Тѣлѣвскій Листокъ“. Въ сѣль Керкондѣ повѣту немѣхѣнского принесено до хресту дѣтъ дѣтѣны однакового пола. Вѣрменскій священникъ пѣла обряду зануривъ головки обѣхъ немѣловѣвъ рѣвночасно у свѣчєну воду и передавъ ихъ родичамъ. Коли принесено дѣтъ домѣвъ, одна зъ матерѣвъ заявляла, что се не єя дѣтина, а акась пѣдѣмѣяна. Кумы выбрали ся заразъ до другой матери и зажадали зворѣту дѣтѣны, підѣмѣяной черезъ неувагу. Але тутъ стрѣтили сильнѣй оупѣръ, бо другая мати обѣстала твердо при тѣмъ, что ѣа принесли вѣдѣ хрестѣ таки єй єсенка. А треба знати, что од но зъ хрещѣныхъ дѣтѣвъ було сильно збудованє, здрѣване та румяне, а другое слабѣе худощавѣе та смаглавои шѣбры. Ані громадска старшина, ані повѣтѣвой власти не могли спору порѣшити, отже обѣ матери будутъ мусѣвъ явитися передъ судѣю мировымъ, неначе передъ бѣбѣйнымъ Соломономъ.

— Дробнѣй вѣсти. Въ четверть дня 22 и. ст. лютѣного вѣдбуде ся въ Товѣстѣмъ коло Грималова вѣнчанє п. Романа Зарицкого, обѣченѣного богослова, зъ паньною Ольгою Чачковскою, дочкою мѣсцевѣного пароха. — Словѣнского учителя Фр. Іосѣтинкара, що підчасъ торѣчѣной гостѣны Чѣховъ въ Цѣлѣу рѣвивъ Нѣмѣца Полянеца въ стрѣломъ зъ револьвера, покрано мѣсяцемъ арешту и 15.480 коронъ вѣдшѣкованѣ. — Вчера о 7 годѣвъ рано вѣдрѣла ся немѣслѣдженъ злодѣй до костѣла Кармелітѣвъ и забѣраи дѣа єрѣбѣй лѣхтарѣ. — Зъ остраку передъ карѣю вѣзипѣвъ повѣсѣвъ ся въ Вучачѣ дня 6 с. м. зарѣбѣникъ Павло Касирѣвъ, крѣвѣно передъ тымъ запѣванъ ся. — Въ Ладичинѣ [нов. тернобѣльского] найдѣно дня 19 с. м. тамѣшого сѣлянѣна Антона Сѣняка повѣсѣно на ремѣнѣи. При оглядѣню трупа вырѣнувъ сумѣнѣвъ: чи се самоуправѣство, чи може насильна смерть зъ чужихъ рукъ, отже зарѣдѣно слѣдство. — У Львовѣ померъ въ 65 роцѣ жѣтъ дѣдѣкъ Казимѣръ Молодѣцкѣй. Небѣдѣникъ провѣвъ жѣтъ на роскошахъ и забавѣвъ, то и не диво, що прѣгабѣновѣвъ своє значѣне майно въ Россіи та въ Галичинѣ, де мавъ спорѣй ключѣ посѣлѣстѣй, именѣю Броды, Лопатѣнѣвъ и инѣй. На паньскѣй забавѣ

протратѣвъ лишъ клякъ мѣліонѣвъ! — Иванъ Мельникъ, льокаль безъ занятѣ, хотѣвъ продѣти у ювілера Саса въ рынку пару заушницѣвъ бриллантовыхъ вѣрѣстѣи 200 ар. Небѣрѣачного не мѣгъ доказати „власности“ и вѣсажено єго до „улья“. Опбѣла выназалѣось, что заушницѣ, и ще золота шпѣльѣа и дѣа перѣстѣвъ походили зъ крадежѣу у пок. Фр. Кучиньского, директорѣа задѣтковѣого банку, у котрого Мельникъ служѣвъ.

Посмертнѣй — ☞ — оповѣстки.

— Костуна зъ Козловскихъ Левѣица, жена о. Антонія Левѣицкого, пароха въ Нижнѣвѣ, печаливъ мати д-ра Костѣа Левѣицкого адвоката у Львовѣ, Василя, пароха въ Темерѣвѣнѣхъ, Антонія, ц. к. уряднѣка податкового, Олѣсѣи и Спиридіона, студентѣвъ права, Богдана, учѣняка 7 гімназ. клѣсамъ и Маріи жѣны гімназ. профессора Петра Огоновского у Львовѣ, жѣнщина вѣлѣмъ гарныхъ христіаньскихъ и горѣжаньскихъ чѣстѣтъ, — по тяжѣбѣ недугѣ и по принятію св. Тайнѣвъ, упокоила ся дня 5 (17) лютѣного с. р. въ Нижнѣвѣ, проживши 57 роцѣвъ трудѣного жѣтъ, повного пожертвѣванѣа для родины и нижнѣйского мѣщаньства. Похорѣнѣвъ зъ богослужѣнемъ вѣдбуде ся въ Нижнѣвѣ у понедѣлокъ дня 7 (19) передъ полуднѣмъ. Перѣмъ єи руска зѣмля и вѣчная памѣтъ!

Наука, штука и література.

— Число 2-ге „КОМАРА“, иллюстрированного двѣтѣхѣдѣвѣника гумористично-сатиричного, вышло дня 2 (15) с. м. и мѣстѣтъ на чѣтирохъ картахъ in quarto въ собѣвъ замѣтъ вѣвѣннѣхъ статейкѣвъ: „Гуляй Русѣ!“ [Фейлетѣонъ], дошнѣй стѣхъ „В буѣетѣ! [Дума патриѣта, якихъ много]“, „Вѣвѣші пояснѣніа Галичинѣ“, „Переглядъ послѣднихъ галицкихъ намістѣнѣнѣвъ“, „Тѣлеграмѣи Комара“. Се число мѣвъ дѣвъ иллюстраціи: „У міністерѣ Керберѣа“ и „Своѣ мѣжи своѣми або Тѣхе щастѣа“. [Перѣдѣлата на „Комара“ выносѣтъ: рѣчно 4 ар., пѣвѣрѣно 2 ар., чѣверѣрѣно 1 ар. Редакція и Адмѣнистрація: ул. Чарнѣцкого ч. 6.]

Именованя, перенесеня, вѣдѣзначеня и пр.

— Именованя. Міністеръ вѣрѣисповѣданѣвъ и просвѣтѣи именовѣвъ адѣянѣтъ галицѣконъ прокуратѣри скарбѣи д-ра Ант. Цолѣа и конѣпѣста въ моравѣськомъ намістѣнѣцѣ д-ра Тадея Рѣтѣра конѣпѣстами въ міністерствѣ вѣрѣисповѣданѣвъ и просвѣтѣи. — Міністеръ судѣбнѣицѣа именовѣвъ заступнѣками прокуратѣра держѣанѣного адѣянѣтѣвъ Іос. Ганчакѣвского въ Дрогобичѣ для Тернополя а д-ра Романа Чѣйковского въ Самборѣ для Черемшанѣа. — Дальше именовѣвъ адѣянѣтами судовыхъ асѣкутанѣтѣвъ: Іос. Калужнѣцкого для Печѣнѣжинѣа, Руд. Фѣгѣла для Сѣнѣтина, Густ. Лѣнѣицкого для Олѣсѣя, Володислѣа Шмѣдѣа для Пѣдбужа, Сѣм. Вѣроха для Кѣсѣва, Єм. Вѣнна для Манѣстѣарѣисѣкъ, Стан. Сѣвѣнѣевского для Вѣрѣчи, Вѣнѣ. Яворѣка для Таустѣого а Мѣч. Маѣвѣского для Зѣбарѣа. — Той самъ міністеръ перѣнѣсѣтъ судѣвыхъ адѣянѣтѣвъ: Іос. Павловичѣа зъ Пѣдбужа до Луки, Стѣв. Дрогомирѣцкого зъ Надѣврѣи до Заболѣтова, Вѣрон. Людѣ. Сѣвѣрѣского зъ Вѣрѣчи до Щѣрѣа, Стан. Литѣвинѣнина зъ Луки до Вучѣа, Ів. Пѣрацѣкого зъ Добромѣила до Самборѣа, Мѣх. Сѣвинѣского зъ Лопатѣнѣа до Кѣсѣва, Володислѣа Илѣнѣицкого зъ Кѣсѣва до Залѣтѣнѣи, д-ра Стан. Рубѣнѣицкого до Манѣстѣарѣисѣкъ до Кѣпѣчинѣвъ, Вѣйт. Тѣворѣнского зъ Сѣнѣтина до Дрогобѣа, Володислѣа Илѣнѣицкого зъ Печѣнѣжинѣа до Надѣврѣи, Іос. Дѣукѣта зъ Кѣсѣва до Добромѣила. — Дальше надѣвъ судовѣму адѣянѣтѣвъ въ окрузѣ львѣвского высѣшого суду краѣвое Іосѣфовѣ Ганѣнѣичѣкови посаду судовѣго адѣянѣтъ въ Дрогобичѣ, а кандидѣтѣвъ адвокѣтѣури Ладѣжинѣскому посаду судовѣго адѣянѣтъ въ Дѣлѣтинѣ. — Намѣстѣнѣкъ именовѣвъ конѣпѣтѣного практиканѣта намістѣнѣцѣа д-ра Бѣа. Федѣровичѣа конѣпѣтѣомъ. — Цѣсарѣ надѣвъ радѣнѣкомъ высѣшого краѣвоего суду у Львовѣ Фр. Слѣповѣровѣ Баранѣскому, зъ нагоды спѣнѣсѣнованѣа єго на власнѣ бажанѣ, титулъ и характеръ радѣнѣка двѣру зъ увѣльченѣмъ вѣдѣ такѣн.

Тѣлеграмѣы „Дѣла“.

Вѣдѣнѣ 17. лютѣного. Wiener Ztg. подає розпорѣдженє міністерствѣвъ фѣнансѣвъ и торговѣвъ, зъ справѣвъ увѣльченѣна вѣдѣ для предметѣвъ призначѣныхъ на парѣску выставѣа и аголошено ихъ до транспорту тамъ и назадѣ.

Берлинѣ 17. лютѣного. Рада зѣвѣкова обѣворѣновѣла на вѣчерашнѣмъ засѣданѣи проектъ въ справѣвъ угодѣ, заклѣченой въ Берлинѣ 30. грудѣня 1899 р. мѣжъ Авѣстрією а Нѣмѣчѣиной, а вѣдѣносящего ся до охѣрѣны авторѣскихъ правѣвъ въ тѣвѣрахъ літерѣтурѣи, штуки и фѣотѣграфѣи. Проектъ передѣно вѣдѣновѣдѣбѣи комисіи.

Бѣрно 17. лютѣного. Шѣвайцѣарѣка зѣвѣковѣа рада розѣбѣла була довѣрѣчѣне занѣтанѣе до держѣавъ въ справѣвъ засѣнованѣи мѣжѣнароѣдного урядѣу охѣрѣны правѣвъ. Большѣа чѣсть промѣсловыхъ держѣавъ вѣдѣновѣла вѣдѣновѣно.

Лондонѣ 17. лютѣного. Цѣла резерѣвова єлѣтъ одѣржала наѣвъ заѣсмотрѣтѣи єя углѣмъ. Зарѣдѣженѣ мѣа на цѣлѣ, абы резерѣвова єлѣтъ, безѣрѣволично по одѣржанѣю накаѣу, могла выпѣлѣтѣи. Парлѣментъ приѣнавѣвъ правѣтѣлѣстѣву жѣданѣй доѣатѣ. вѣй кредитѣи.

Капштадѣ 17. лютѣного. Бурѣи покидають Маѣгѣрѣфѣонтѣвъ, абы занятѣи нѣше станѣицѣисѣко.

Бруксѣа 17. лютѣного. Противъ социѣлѣстѣичѣного посла Дѣмбѣльѣона, выклѣченого зъ засѣданѣа парламѣнту, розпѣчало ся на вѣнесѣне прокуратѣри судѣвое слѣдѣство. Дѣмбѣльѣонъ ударѣвъ одиномъ зъ своѣхъ противнѣкѣвъ въ лицѣ.

Виходить у Львові ще два дні (крім неділі і руских свят) в 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Передплата в австрійські приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ / в Баторії ч. 24. Центральне Бюро оголошень у Львові ч. 11, в Бюро газети „Кароль Лодзак“ ч. 9, в А. Ольшавського ч. 11, в А. Ольшавського ч. 2; — у Ясенов: Л. Бризановський; — у Відні: М. Дукес, I. Seilerstätter, V. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; в Франкфурті в Гамбург: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ в наслідок чого не платит у Львові.

ДІЛО

Передплата на „ДІЛО“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 шр. на цілий рік . . . 12 шр.
на пів року . . . 8 шр. на пів року . . . 11 шр.
у Львові:
на цілий рік . . . 11 шр. на пів року . . . 7 шр.
на чверть року . . . 8 шр. на місяць . . . 2 шр.
Редакція, Адміністрація і Книжниця під ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи зворотять ся лише на по-
передню застережкою. — Рекламні застереження
вільні від податку.
Неодмінно чекати коштів 6 шр. на пров. 7 шр.
Оголошення записки приймають ся по ціні 10 шр.
за один строк літературної або сатиричної
рубрики „Надбавки“ по 15 шр. в шр.
Подати в інші дописи приватні чекати ся по
15 шр. за строк.

Фарисейство і безличність московіфільських дурисвітів.

Від Айсина в Атенях до Торговича в Польщі єдиний в явній зрадничій народній відзначалі ся не тільки облудою, фарисейством, але і безличністю, котрою старали ся огиду свого діла покривати та оправдати перед світлом і перед власною совістю. Так роблять в нашій московії.

Від відозви Народної Ради з 30 січня 1900 виказано були ясно призначені утворення нової організації народної, межі котрими одною з головніших була неможливість московіфільства, що вже від більш як півтора року стали рвати своїми союзниками і виступати несприятно — як фактами доведено — против важких інтересів народних. Супротив того нова організація і тактика народна поставила лише колючу оборону Русинів против „випародження в корість російщини“: она, виключаючи тільки постану і загальну „злуку з московіфільською партією“, допускає в „часовій порозуміння для поборона спільного противника“ „спільне ділань одиниць для певних конкретних локальних цілей“ і спільне ділань одиниць в справах економічних.

Отже хоч перестав не виступати спільний комітет виборчий з неможливими триванням, котрий і так був зв'язаний лише спеціально для переведення виборів до ради державної в 1897-ому році а фактично, переживши ся, не виступав вже від довгого часу, то се не перешкоджало що новітні порозуміння при дальших виборах та спільному поборюванню спільних противників.

А однак московіфільські наробили такого галагу та гвалту, як коли б народівці нараз, без всякої причини, забирали ся рвати втринні союзники! Они й загалом роблять собі претензії м'яти ся в нашій внутрішній справі. Найперше взяли ся диктувати нам, як правопис ми маємо уживати в наших товариствах іменом в „Проекті“, — коли ми з нашої сторони до їх внутрішніх справ не м'їшали ся і прим. против Общества ім. Качковського агітації не обидмали. Тепер знов роблять гармидер з причини ревізії нашої програ-

ми в реформи нашої організації, іменом, що ми злучили ся з декотрими радикалами. А що ж вам, панове, до того? Як ви маєте право до сего втручатися? Се наша чисто внутрішня справа, кого ми маємо до себе приймати а кого ні. Спеціально що до радикалів — так ви самі згодили ся бути прийняти їх до спільного комітету, і то загальною відпорученням цілої партії, отже не лише д-р Франко але хотіли б і Павлик. З яким же чоловіком ви смієте тепер підносити крик за те і витякати нам, що з нами злучили ся одна, уміркованіша частина радикалів, котрі ж тим самим навіть виступали з радикальної партії? Не в то просте лицемірство і фарисейство?

Московіфільські верещать на ціле горло: нема вже народівців! а яка нова партія! — Справді, є нова партія, але не у нас, тільки у вас! Наша нова народна програма в нічому не суперечна з нашими попередніми програми: ані з тою, яка була ухвалена на перших загальних зборах Народної Ради в 1888-ому році, ані з привитою в 1892-ому році. Але ви, зазначивши тепер в першій раз офіційно, а як партія своє національне єдинство з Великоросією, тим самим зрвали рішучо з минулості, стали виразно і формально партією новою і відділили ся різко від інших Русинів.

Ви смієте закидати нам антирелігійність, вороговань против духовенства і т. н., для того, що до нас належать д-р Франко, д-р Буген Левіцький, д-р Охримович? Але коли д-р Франко ще перед двома роками мав вступати до спільного комітету виборчого, то се у вас не мало зовсім такого значіння! А д-р Буген Левіцький і д-р Охримович, котрі впродовж вже давнішого перестали належати до радикальної партії, ті ще видавані ними „Будучності“ виступали против радикалів за те, що радикали ведуть боротьбу против духовенства. Наше духовенство може тільки раде бути, що число радикалів, котрі против него воювали, зменшило ся, що лишив ся тільки сам Павлик з своєю невеличкою громадкою. Від зазначення „новин“, як кажете, партія доходить вже два місяці; де ви у неї хоч найменшу тьню видите як борби

против віри або против духовенства? Лицедіє, фарисей! Віри — вже ж католицької, бо тут в Галичині у нас нішов нема — бере ся боронити такий Мончаловський, вибраний вами тепер одним з девяти членів вашого верховного гурьду, чоловік, котрий сам з католицькому перейшов на православ'я!..

Помимо ухвалення нової організації народної сторонництво не розпочинало борби з московіфільськими, оно взяло ся організуватися у себе. Московіфільські виступили перші агресивно, і в своїх партійних органах і агітаціях по краю і також на зборах, як в Жовківській Руській Раді. Намагайте-ж, що се ви розпочали домову війну; если она розгорить, то се буде вашим ділом.

Наші люди супротив надзвичайно нетолеранції і напастливості московіфільської заховають ся загато уступчиво, бажаючи, в найлучшій мислі, таким поведінням лагодити партійні спори. Однак через те дів ся як-раз противно. Московіфільські набирають більше духа, стають ся ще безличнішими і напастливішими, а се починає ся власне тільки до розгортання борби. Нам треба отже поступати інакше. Ми, як властиві та правдиві Русини, маємо тут один повне право і рацію, а не можуть їх мати не лише ті, що на руській землі суть тільки зайшлими людьми або польськими перекичниками, але й ті, що відірвані ся своєю народністю в корість російщини, бо хто відірває ся народності, той сам відірває ся привязаності до неї прав. Нас в перенаситій часті похитів єсть більшість, а там, де ми в меншості, а нас все ж таки значне число; тільки що ми не організовані, оден о другім не знаєм і не знаємо та даємо себе захолювати та тероризувати крикливими напастниками, замисль щоб ми їх покорили чистотою нашої справи, висшестію нашої ідеї та виправляючою з сего енергією і рішучістю. Тож оглянь ся з нашою надзвичайно шкідливою недоляцією, організуймо ся живо, де організація ще не переведена, думай ся всі разом і ставаймо твердо та кріпко, а здобудемо собі всюди поважане та респект, і становище наше змінять ся основно на краще! Тодж-ж і будуть з нами всі та всюди інакше рахувати ся, а се

вийде не тільки в користь спеціальних інтересів нашої сторонництва, але іменом і в користь всего нашої народу.

Окружні громади.

II.)

Ледви прогомівши здорові, тверезі гадки анонімного автора статті „Sztuczny twór“, а вже слідуюче число Slow'a Polsk'ogo приносить статтю п. заг. „Dzisiejsza gmina i jej wady“ п. Ст. Морачевського, що в своїх висновках не відбій далеко від п. W. Leśniewski. Правда, п. Морачевський не згадує про „парохіальну“ теорію В. Лемеша, про сей „бистроумний“ спосіб усунення недовіри селянства до шляхетської реформи [котра впродовж по думці п. Морачевського не в (?) по-важних замітках против введення окружних громад], та за те в мотивах і в насильно спосіб впровадження сел адміністраційної реформи від годять ся вповні з п. Лемешом.

Аналогічно, як Лемеш, навіває автор на лиху громадоку господарку, не хочачи видіти, де іменом лежить причина лиха, а відтак твердить, що адміністрація окружних громад не була б надто дорогою, та старає ся се довести [чого не вчинив п. Лемеш]. І так передовсім заявляє, що сьогодні бере кожний (?) віль, де і як може, майже без всякого контролю. Якій же важкій акції обжаловані єсть віль-тотів та політичних і автономічних властей! Та віль оправданий в наших сумних відносинах певно проти більшості повинні галицьких віль-тотів та їх „контроль-борів“. Але з-відки автор знає, що і в проєктованих окружних громадах не буде так, як буває тепер по громадах?!

За твердженням автора мала б промовляти і та обставина, що замість кількана-

*) В I. часті статті „Окружні громади“ в 28 ч. „Діла“ зайшли через недогляд в корекції слідує друкарській похибці: в 3 стовиці а 31 стрічці з горизонтальною „ze względów służbowych“ має бути: „ze względów narodowych“; в 4 стовиці а 3 стрічці з горизонтальною: „a jeżeli z czasem“, має бути: „a jeżeli z czasem“.

ПЕРШІ ЛИСТКИ.

Що за чудове село
По над річкою простяглося!
Мене усе туди тягло,
Усе манило мя чогось.

Як так весело навкруги
І мило серед жовтих нив,
Як садочки та луги,
А як я там когось любив!

Сьогодні вно немов чуже,
Немов не те, що було —
Як-ж воно тепер сумне,
Глухе, несприятне село...

Як зимою сонце сьє
І білий сніг хрусталим блисне,
Тепла вно не розсвітає,
І мороз ще дужше тисне.

Горда і суєтна крале!
Хоч красою ти яснієш,
І вей голосить ти похвал, —
Серця нею не заграєш.

Як по праці через днину
Втома сляхотить мой очі,
В сну обіймаєш я спочину
Серед тиш і потым нощі.

І біль, журя у сні щезають
І давній привади роїть ся
Мов дуги краси ти грають,
Щасні хвилі знову снить ся.

І здає ся, що досі в дитку
З милою в садку гуляю,

Та гляджу на свою квітку,
Кращу, як природа в маю.

А прося ся по хвалити
І дійствити перед мною стане,
І я знов на самотині —
Як же жалю за тими снами!

Чому то хвилі
Солодкі й милі
Усе так коротко тривають?
Чом хмари й тучі
Грбані, ревучі,
Голубе небо вкривають?

А дів щасливий
Чому зрадливий?
Чом мукі вни сьють та горе?
По чаракі раю
І щастю без краю,
Чом сльз проливає ся море?

Весно! Чарівнице прегарна!
Чаруєш всю людськість красою —
Без тебе і життя була б хмарна,
Бо як вей радіють тобою!

І серце забить ся живітше
На чарі природи і всюди
Весною миліше, веселіше:
Говорять звичайно всі люди.

Мені-ж сї принади байдужі
І весни дів однак і зимові,
Бо серце заграють від служі
Лише милом очі чудові!

Роман Кривоша.

3)

Сорокопудова грушка.

Написав свящ. Франц Мешко.

З слов'янського переклав Ілько Кузюк.
(Докінчено.)

„Треба буде оголити ся та піду ще раз до пань-отця. Може они такі мені поможуть!“ думав на другій день Іван та укладає собі, що має говорити. І справді оголить ся чистенько, натягнув недільний, досить старі, але ще принамований штани накинув на себе куртку і назив з поліції лучший капелюх, старанно в пань-отця заявив. Так поважно, святочно виврав ся на приходство. Серце в груді било, дрожало!

Пань-отець чоловік уже в старшій віці, трошка не дотував. Але добра душа, ніколи не відпустив нікого без поради і без потіхи, коли тільки було в його силі допомогти. Се була послідня надія Сорокопуды. Віль постояв троха на схолах. Відкашлюнувшись, досить тихо і поважно, зняв капелюх, поправив пелюхаті волосся, обернув рукавом сьвітліє чоло і, з страхом божим, заупукав...

Тако...

„Пань-отець трошки не дотувають. Запукаю ще раз!“

— Прощу!

Іван поволі отворив двері, поздоровив і поклонив ся низько.

— А що там нового Іване?

Старий пань-отець сидів на величній фотелі і приважно глядів на мужика, що стояв перед ним з похилою головою.

— Хотят мені рубати мою грушку, всесестийший отче! мою одицьку... Пора-туйте, порадыте, прошу вас на рани Хри-

стові! — І почав оповідати про свою грушку та про пань-отця, що хотів єї зрубати, а она предць его власність!

— Не можу тобі допомогти, Іване, не можу, хоч би рад. Як уже вимірли й визначили дорогу, то она буде туда йти. В тій не можу тобі допомогти... а в чом янішбм дуже радо. Бог з тобою.

Іван стояв безнадійний, прибитий. Бму здавало ся, що з его грудей виняли пів серця, пів душі, пів жата? Мов-би відняли ему воздух, не міг віддыхати, не міг жити. Возми риб воді і пусти єї живу, чи буде жити? Для него все вже мертво, все ему вороже, все напосіло ся на его згубу... Все, що досі любив, стало ему немиле; що упрямляло его жити, бачив в темних варисах і оно губило ся дедале-далеко. Нічого не бачив, нічого не міг розбінити, нічого не розумів, усе було для него чуже. Не було нічого, що підтримувало-б его. Нога дрожала на незнай-ній дорозі нового життя без задач, без цілі... Куди ойде? де діне ся? Дармо глядало его око предмету, щоби на нїм спочити, здрік, щоби его просвітла і вивела на праву дорогу з темряви, що розпугнула над ним свої люті крила... Всяка агадка на лучшу долю, надія на лучшу будучність була ему чужою. Віль надів, що ніколи не знавав добра в житю, що оно до тепер було пусте, марне бездільне, не було в ньому ані одного веселого року, ні однок веселого днини, ні хвилини, его серце вже паз за-молоду було нїме на яке-будь щасте... Відбери землі сонце, а чи наша земля буде ще землею?..

пяти громадських писарів, виставив би один окружний, а замість цілого яса урядових писарів висланих старостами, повітовими виділами і судами до громад, вистало-би одно писмо до окружної верхності. — Та сей вибід автора просте туманене людей, котрі не мають поняття, кільки то часу і труду мусів би посвятити п'ятивисемь писар на одну громаду, коли-б хотів порядно і в пору поладувати цілу безліч усяких "кавалерів" та виказів, що приходять від різних властей до невеликої громади, — а де-ж може бути бешта, щоб один писар міг порядно сповнити свої обов'язки в просторій окружній громаді? Таки в ній треба би удержувати за дорогі гроші цілу канцелярію з шефом і численним писарським персоналом!

Замітне вкінці одинокі опраціональні твердження автора, що "prósz zarzutu — nie-szyznego zresztą — zwiększenia ciężarów [co może oszczędności w starostwach i Radach powiatowych, gdyby te zlane w jedną władzę [а де-ж би ся поділи обанкротіваний польскі обшарики?] pokryć by się dało z łatwością], nie parotyka się żadnego [!] poważnego zarzutu przeciwko wzmożeniu i zwiększeniu administracyjnej jednostki. Dlatego zatem to żądanie?"

Пане Ст. Морачевскій! Пусте і просто смішне сего резонування при зеленім столі! Усе селенство в Галичині, одинокі компетентні сказати важке слово в сій справі, висунуло згідно і рішучо ще три роки тому на сотках віль з поважними закидами против шляхотської реформи, що відобрали би громадам самоуправу та подала би панам-обшарникам як не можу лучшу нагоду до нового економічного і політичного, а в рускій часті Галичини ще й національного гнету селенства. І отсе в поважній замітці против творення окружних громад і ними остануть, хоч-би прихильники реформи і як старались ослабити їх або абати, і хоч-би навіть де-хто з них, як ось п. Ст. Морачевскій, не зволив призначити їх поважними.

Як видно, дискусія, отворена на тему окружних громад, є велими оживлена. Она збудила вже й живе занепокоєння в краю — і от п. Лемешови не прийшлося довго ждати, як на його адресу посминались до Słow'a polsk'ogo протести і відповіді на його статтю "Naj bude jak buwało", в котрій він, хочаки мав один аргумент більше за творення окружних громад, скритикував безоглядно всю теперішню громадську і по часті повітову господарку [сю остатню впрочім справедливо]. Отже редакція звернулася до п. Лемеша з жаганням, щоб він предложив позитивний начерк проекту окружної громади, та п. Лемеш надбав лише дуже загальний образ есентуальних окружних громад в статті п. заг. "Projekt reformy gminnej" в 73. ч. Słow'a polsk'ogo з 14. лютого с. р.

Здаєсь, чи не під впливом статті "Sztuczność" заявив п. Лемеш, що окружні громади повинні бути творені без усякого в горы уложеного шаблону [хоч сам же 31 счня подав зорець такого шаблону — отже де конвенція?]. І так інак

шою буде окружна громада на заході, ніжшою на сході, ніжшою на подолі і в долині ріки, ніжшою в горах. Замість відкинуватись до "парохіальних звичок", автор наводить цілий ряд дрібних самообіймих мазурских громад, з котрих треба би лучити по кілька з собою в окружну громаду, відтак цитує цілу низку великих подільських громад і дозволяє вільні і далі в тім самі виді, лиш від зміненою фірмою; в долині ріки, де села лучать ся часто одно з другим, легко їх лучити з собою, а се знов не можливе в горах, де села від себе значно віддалені. Далше на заході можна би послугуватись десками [отже вже на все!] звичками парохіальними, а декуди можна би відгребати закинені традиції давних панських ключів [се знов якийсь новий "zasowny związek"!], — на Русь можна би водворити сполучку двох ель, що стінують одну парохію, а деінде сполучкою дубровського обшару з громадою [ну, се вже не легка справа! сам же п. Лемеш був перед двомі тижнями противний такій раціональній і опертій на історичні розвою епоху, заявляючи в своїй статті "Naj bude jak buwało", що: "z taką historycznością wartoby raz zerwać!" де-ж конвенція, пане Лемеш?]

Як видно — переведення реформи під сля наведеного проекту вимагало би велими основних, обширних і вичерпуючих студій на місцях і що вкінці, коли-б мало прийти до остаточного рішення о просторі окружної громади, прийшло-б мимо того певно до спорів і непорозуміння, а не обійшло-б ся і без поважних забурень, викликаних звичайним нетактом звичних органів. Уже саме переведення сего реформи в практиці викликало би справді грізну, загальну бурю в цілому краю, — а що-ж доперва було би північше!

П. Лемеш подає відтак головні засади детально адміністративної сторони сего проекту. Ми подаємо їх нижче, хоч набравши вже о конвенції п. Лемеша не-ного, і то оправданого упередження, а крім того аналіз склада теперішньої соймової більшості, мусимо поважно сумніватись, чи як раз такий проект окружних громад "учасливий" наше селенство. Отже засади проекту п. Лемеша [о скільки їх за якийсь час не змінили] такі: Громадске майно і позичкова каса остають далше під зарядом дотеперішнього вільта і ради громадської, вибраною від дотеперішньої громадської ординації виборчої. На окружну громаду переходить увесь поручений круг діланя і всі правно-судові обов'язки громади, т. є. виконання місцевих поліції. Заряд окружної громади виходить з вибору, а складають его вільта громадські, асесори і представителі давнього обшару. Без вибору входять в склад заряду окружної громади латинський і руский парох і учитель кождої з громад, подучених в одну окружну. Заряд окружної громади вибирає з-між себе начальника. Канцелярію веде писар [не знати, чи сам дасть собі раду!], що зложив писати перед неспитною комісією в виді краєвиль, з платною мінімум 500 корон річно.

его, без охоти, без жита, була мертва. Сам чув, що дрожача рука не має сили, душа не має ніякої підпори, щоб его піддержувала.

Одного дня, цілий дрожачий мов вбешдешатий старець [а ще не мав і шістьдесятки], ишов селом по-при приходстві і задержав ся на передорожній рові. Підняв ся в гору. Був неспокійний, огречений, розлючений, розъярений як лев. "Мавш п то, чоловіче без серця! Ти вишень... ти забравш мов жите, бери же й то!" Воздухом шось засвістало... шиб у вільта забрязчала, а на середині світлиці пань-отця лежав Іванові дубинок.

Старець вернувшись спокійно додому. Люде говорили, що Іванові зійшов в розуму.

Минуло два місяці від часу, як він почуш, що будуть будувати селенницю, а вже почала ся робота під селом. Що стояло на дорогах мусило уступити. Збоже подоптали, бараболі викопали, дерево падало під селами.

Було рано. На листках Сороконудової грушкі сидів ще грубий краплі роси. Світлілись і блистали, як сльоза на оці певної дівчи. Аж тут заскрипіли сокири! Співали свою гробову пісню. Від завданих ран підходили тонкими жилами вище і вище, до галузі і галузок, до верхів і верхечків, почули і послідний листок. Ціле дерево дрожало...

Іванов сидів у тій хаті і закрив

Отсе ті загальні засади, на котрих, по думці п. Лемеша, мала-б опирати ся територіальна і адміністративна організація окружних громад. Детально подрібного проекту реформи заявив п. Лемеш, що такий проект у него вже готовий і стара графованый, одичав віль не уважав відповідним подати его до відомості загалу, бо "na to niejsze gdzie indziej". Так отже, сля вірати п. Лемешови, же вже готовий проект на предложення его в відповідний місяць, очевидно в шляхотській польській сойм... А панове Лемеші так собі комбінують: Більшість за реформою чей-же найдет ся в сойм і лиш від неї належати-ме вигляд організації окружних громад. І дебата і ухвала реформи відде побля плянот павбав обшарників спокійно і сл до яко, мав з платки, бо хоч і овес против реформи кільканадцять правдивих заступників народу, то оні прецінь не відють нічого против шляхотської більшості, а до соймової салі не дойде голос розпучливого протесту мужицтва, котре ще не доросло до півана: що для него користне, а що шкідливе, — котре ще не знає, хто ему бажає добра, та кричить мов та дитина без ніякої причини."

Та тими панам, що маловажають собі грімкий голос протесту усього галицького селенства та вважають народ за дітей, котрих [як же п. Ст. Морачевскій] "zawsze prowadzić należy, a cała trudność polega w tem, by odebrać prawdziwe potrzeby i te wolę narodu woli ludu zaspokoić" — скажемо просто: Hands off, панове! Не грайте з огнем! Бо ти самі "дїти", що з елементарною силою заворушились проти убійчої для них реформи, змушють в потребі постояти кріпко і неустрашимо в обороні свого права і волі, на котрі напосілись, мов хитрий круки, непростий об'юки. А не знати, чи та завзята борба усього галицького селенства против забаваного его оп'юкнута, що гот-влять на нього нові кавдани, вижде ним на одоровла!

Д. 14. II. 1900.

Роман Кропива.

Перегляд політичний.

В суботу відбула ся кабінетова рада. Засідання трвало кілька годин і займало ся головню бжучими справами. Відтак обговорювало програму праці ради державної і тьсно сполученою з нею справу спосібності парламенту до позитивної праці. Круги правіць заповідають, що правительство глядає за средствами, при помочи котрого можна би припенолити Чехов до залишеня заповідження вже ними обструкції. В суботу кабінет не ухвалив ще в тій справі нічого і має нині або завтра зійти ся на нове засідання або уложити проект, котрий мав би виглядати на успіх. Навіть круги стовч близько Чехов і дуже прихильні ним, старають ся відвести их від обструкції, вказуючи на змінену нині парламентарну ситуацію і на новий кабінет.

Твердження прагматик, що навіть на случай обструкції в відносини між сторонами правіць до Чехов будуть такі,

які були за гр. Кларіого, стрічає ся з великою недовірчивістю, а навіть дають ся чути голоси, що заповідають Чехам их цілковите позовняне на случай, коли би своєю обструкцією унеможливили праці парламенту. Grazer Volksblatt, в віденській кореспонденції, одержавою — як пише — від одного з визначних посольців правіць твердити, що аві коло польске, аві инші сторонництва правіць не будуть поспирати аві не стерплять обструкції, без огляду на се, з якою она вижде сторони. Коли в парламенті вибухла обструкція чи-то на лівниці, чи на правниці, правительство рішило ся розвезати палату. Обструкція буде тепер вже не питанням життя правительства, але питанням життя парламенту. З другої сторони заповідають, що на послідній конференції провідників правіць голова Яворскій з натиском заявив ся за удержанням звязу правіць.

Положен в страйкових округах, все більше менше однакове. Вчерашній день проминув спокійно. В кількох місцевостях відбули ся збори, на котрих вивано робітників виправити з мов. В наслідок браку угля, фабрики скла в Брасе, Гайденрайці в Бранові завісили роботу. Через те отратили роботу 520 робітників. Збори в Осеку і Теплицях рванзано з причини, що выголошувало на них підбурюючий промови.

В угорській сойм правительственный комісар выступив ологм дуже остро против напущу чужих жидов до Угорщини. З причини тої "антисемітської" промови внесено в палату інтерпелляцію до правительства. Відповідаючи на сию інтерпелляцію, міністер рльництва відчитав сего промову дословно разом з заявою згаданого комісара, що вбій выступив головно против иміграції галицького пролетаріату. Був впрочім дуже абентежений і не мав пам'яру зобиджувати ніяким вір. Впрочім признає, що переступив свій обов'яз діланя. Міністер зазначає, що в справі выступлення против галицького пролетаріату в лице одиного голосу. Правительство уважає за свій обов'язок розвезати справу иміграції в дуже радикальний спосіб.

Що до інших справ, спеціально релігійних, бесідник може покликати ся на програму президента міністрів, котрий утвердив ліберальну політику правительства і заповів рівноправність для всіх без різниці віри, рас і суспільних клас. Малий народ не може ділити ся на віроисповідання, се було би не патріотичне, і захитало би основами держави. Правительство до того не допустить. Міністер пририває на будуче не допустити до того, аби виконуючі органи робили політику на власну руку.

З Вукарешту доносять, що шефа турецьких шпигунів, Фітовского, котрому поручено надзир над македонським революційним комітетом, замордували належачи до революційного комітету три Болгаре, котрі нарочно в тій цілі приїхали з Софії. Уважено також шефа букарештеньского філія македонського комітету Трифонова. Всі признали ся до злочину. Один з арештованих, Бойко Ілієв заявив, що він з убійцею Стамбулова, за котрим так довго шукали по цілій Европі.

З театру війни.

Лондон триумфу. Факт, що Френч добрав ся до Кімберлею, викликав великий ентузіазм, бо надіють ся, що тепер 10.000 Бурів Кроніого не потрафит здержати походу 50.000 Робертса на столицю Оранії. Фахові військові круги задивляють ся на ситуацію з тверезішими троха спосіб. Військові критики говорять, що пора ще тріюмувати, бо Робертс не дойшов, в якій спосіб Френч добрав ся до Кімберлею. Фахові військові не подобає ся се, що телеграма Робертса звучала: Френч убившов до Кімберлея, але: Френч увільняв Кімберлей. В першій телеграмі не сказано також, чи ту вечеру, котру Френч "завів в військовий клуб обложеного міста, Френч здобув собі по кровавій розправі з Бурми, чи може Бур добровільно пропустили его туди, аби замкнувши в місті більший англієскій відділ не мав з ним вже клопоту в отвертій поді. Підвійний телеграми Англії, котрі як звичайно, так і тепер грішати здають ся пересадним оптимізмом, доносять про похід Френча: Дня 15 с. м. Англієскі перейшли ріку Рітз і обсадили Якобедал. Обір ставили тільки малий відділ Бурів з котрими Англієскі мали кілька дрібних битв. Відтак зачала канонаду артилерія і вигнали решту Бу-

рбат, очистила цілком околицю. Дивізія Френча, забезпечивши собі зад, посунула ся наперед і опанувала три переходи на річці Модер. При одній з них ворог мав сильно окопане становище, але смалений англійською артилерією мусів утікати. Відтак Френч посунувся ся скорим маршем до Кімберлею. Бури покинули Александер-Фонтен під Кімберлем, котрі заняли англійські війська. Англіяць забрали табор Бурб'я з провіантом і амуніцією. Страты виносили 20 людей.

Оранський генерал Крона, котрий стояв в сильно окопаній таборі під Магер-Фонтеном, боячи ся, аби его не відтяти від столиці Оранія покинув табор і розпочав скорий відворот до Болефонтену. Генерал Келі-Келі пустив ся за ним і забрав ему 78 возів, між котрими були два вози з караванами Мавзера. Далше забрав воїм скринь з гранатами і десять бочок динаміту. З причини утоми воїв, Крона мусів адержати свій марш і уфомувати з возів табор. Англіяць бомбардують сей табор. Френч виїшов вже з Кімберлею, аби брати участь в нагоні за армією Кронової. В тій цілі скриплено Англіяць ще одню бригадою. Доси забра-но Кронової ще 20 возів.

Після наведених доносів, ситуація Англіяць представляє ся дуже рожево. Коли однак прочитамо докладніші справозда-ня з того побідоносного походу Френча, мусить нам насунути ся деякі сумніви що до величчя успіху останніх англійських операцій воєнних. З табору Бурб'я доно-сять, що Англіяць, прийшовши до Якобсдала, знайшли там самі жінки і діти. Бури впу-стили їх до сего міста так само добро-вольно, як добровольно пропустили Булера через Тутелю. Мусів очевидно добавувати в тій якусь користь для себе. Далше до-носять, що Крона вже цілий тиждень пе-ред тим приготував ся на останній маневр Англіяць. Окрім того не може здати собі справу з того, чи Френч мав на цілі пробити ся до Кімберлею, чи може дбав ся там утікаючи перед Бурами, бо Magdeburger Zig, доносять, що за уступа-ючим з під Колсберга Френчем гнав цілий корпус Бурб'я і забрав ему цілий провіант і триває амуніцію, разом 200 возів. Тих 80 чи 100 возів, які Англіяць забрали Бурам, що не зрівноважили їх власних страт. З Преторія доносять до Лондона про битву під Якобсдалем, що 2000 Англіяць прорвало ся через позиції Бурб'я над рікою Модер до Кімберлею з хвиці, коли одна частина Бурб'я була в битві під сям містом. Говорять також, що дальші віддїли Англіяць відтяти Бу-рами. Бури мали полонити багато людей і адержати ся, що забрали також дуже багато возів. Слова: "відтяти також" кажуть адо-гадувати ся, що віддїл, котрий "увільняв" Кімберлей від облоги, сам в тепер замкнений. Дивне також се, що мимо увільнення Кімберлея від облоги, мимо райтерів Бу-рб'я на цілій лінії, англійській уряд по-чтовий відкликує доносів, що телеграфічне сполучення з Кімберлем отворене. Воїско-вий круг в Лондоні грізе головно се, що з телеграм виходить, що Англіяць активно не знають, де знаходять ся головна армія Кронової, і чи Крона дійсно знаходить ся в таборі бомбардованій Англіяцями. Цілий план Роберта може також покірний отезива Бурб'я на полудні, бо віддїл котрий гнав за Френчем, може ударити на плечі Роберта, а що найменше протати ко-мунікацію з полуднем.

На полудневій терні Англіяцям р'шучо не веде ся. Під Колсбергом прий-шло в другий до битви, в котрій Англіяць стратили 60 убитих і ранених і 80 полонених. Армати з Колсберга забрано. Знищено лиш одну мітралізу, аби не за-брав ви ворог. Бури не мали п'яних страт. Англіяць дофнула ся до Ренсбурга, де також прийшло до горячої битви. Одну компанію кбнів стрільців цілком зни-щено. З 5 офіцарів колоніальної армії вернув лиш один. Дві компанії заблудили і доси ще не вернули. Англіяць дофнула ся до Аруиделя, лишавши з Ренсбурга великі малазми провіантів. Коло Дордрехту прий-шло також до завязаної битви, котрої ре-зультат доси незвідний. Англіяцка телегра-ма доносить, що Англіяць очистили тут ці-лий округ з ворога, з стратою 8 убитих і 8 ранених. В Дурбан розійшла ся по-голово, що генерал Булер знов перей-шов Тутелю і заатакував Валькранц. Битва розвинула ся на правій крилі Буле-ра котрої результат доси незвідний.

Письма з краю.

З Бродок коло Щирца. (Діагона-справа за церквою в Бродках і книжочку "Зба-вляй цвіт" о. Іполита Погоріцького)

Перед роком розбавляв я моїм зна-комим і кривим книжочку "Збавляй цвіт" з просьбою о ласкавий, милостивий дар для нової церкви в Бродках. З двох тисяч осіб, котрі ви дотали, по-ловина прислала мені, в замін, свої ласкаві дари, котрі я признаю, по мысли жертво-уючих, на викинуте і украсене нової цер-кви в Бродках, котра до трьох лів має обкінити ся.

Однак тая моя деція і старання окол-о сні справи не подобали ся пану дідичеві Торосевичеві і він заявив враз з сво-їм подляняком, учителем місцевого Долинки, при комісії конкurreнційній дня 15/10 1899 р., що жадає, аби я здав їм рахунок, а гроші абрані віддав до кон-кurreнції, щоб з них скористали сторони конкurreнцій і менше на церкву складали враз з двом. А коли я заявив, що кождий дає для Бога і для церкви, а не з користи пана Торосевича, то почув єм, що: "пу Рана хвилю до того!" І дійсно ц. к. старство у Львові, зараз стало на услуги можливого пана і ну ж непомітно мене та змушувати, щоб я віддав гроші до конкurreнції і здав рахунок пбеля волі пана Торосевича. Понеже однак пан дідич, за двацять і кілька лів в Бродках, не зро-бив нічого для справи нової церкви, котра вже кількадесят лів будувє ся, а надто в році 1894 при комісії об'являє, що достат-но буде потреба більше, сль-би за 9,000 зр. не можна церкви побудувати, як було ухва-лено, а в році 1899 знов при комісії тог- відкликає, кажучи, що буде ставити коєсб-іе, то і длатого і тепер в моїх справі не можу повірити в его добру раду і ро-бію так, як мені добро мои церкви нака-зую, думаючи, що і в, котрі мені на ту цілі дали, годять ся з поглядом моїм і здають ся на мене, як того маю докази.

Тепер, по доміжх коронодах і непо-коях, здало ц. к. старство львівське справу до розсуду Вс. Митроп. консисторії, а тая, маю повну надію, поладить ся прихильно для добра церкви і по мысли самих жер-тводавців.

Було б мені однак дуже мило, а на-то і велим пожиточно для нашого церковно-народного быту, щоб публично підійє ся який повсякчасний голос з повним про-тестом против затьї несправедливих об'я-влює наш праці для добра церкви, а надто і против поступової адміністративної вла-сти, т. е. ц. к. старства у Львові, котре спи-няє мою душпастирську діяльність, і неслух-но попрає користюбави одиниці на шкоду церкви і нашого обряду. Рад б я дуже знати, чи мала такий перепалки і труднощі у Відні пані Гаропова Зямалковська, або гра-финя Потоцка у Львові, видаючи свої по-єм: "Impressions et souvenirs", і "Vade mecum" по французки — в корист польського ксте-ла у Відні?

На похвалу сказати мушу, що в ц. к. намістництва призначено мені повну рацію, а надто і сам п. староста львівський, даючи мені свою жертву для церкви, також об-явив мені тов; але видно, що хтось вишій мусів тримати за его перо тогди, або за руск, коли підписував цілком противні резолюції. Зауважмо також і то, що деко-трій честий Поляки, довідавшись, як р'шч стоить першій посіпшала надбелати мені свої протести, за що їм тут дякую.

Маючи протів повну надію, що справа виїде з користю для церкви, маю честь подякувати тут всім благородним жер-тводавцям, так духовним як і світ-ським, рівно Русинам як і Полякам, що надбелали мені за мою книжочку свої дари для церкви. Най Господь Бог зуможиць Вам за тов Ваше добро сториче!

Рахунок здам пізніше, як справа покінчить ся остаточно, а тепер урештаю всіх тих ласкавих Родамців, що забу-ли на мою книжочку, щоб зволели прига-дати собі, що она оправлена рожево, жовто або зелено, а то барви, що впадають в очі в весело clamant ad Dominum... а Почт. Ре-дакція "Галичанка" урештаю о перепеча-танні отсєн мои заяв і просьби.

Ой не такій то бували колись колатори та й не такий учитель народий, як у нас в Бродках! То ж і не диво, що всюда темно, як в могилі...

Бродки 16 лютого 1900.

Іполит Погоріцький парох Бродок.

НОВИНКИ.

— Загальні збори товариства "Рускій Дім" Народний в Малуши" відбудуть ся дня 28 н. ст. лютого (в середу) о 1 годін з полудня після такої програми: 1) відчитанє протоколу з 1899 року, 2) справоздає вид-бу за 1899 рік, 3) вибори нового видбу, 4) внесення просьби о членство участі! За видбу: о. Іл. Козак пресидател, о. Дим. Романовський секретар.

— Зь Станиславова. В суботу 24-ого лю-того устроїв видбу станиславський "Рус-ков Бесід" в комнатах товариства [ул. Собського ч. 18] вечерниц з танцями. По-чаток точно о 8 годін. Стрй домашній. Вступ 1 кор. Родина, зложена з трьох осіб, платит 2 кор. 40 сот.

— Зь Коломиї пишуть нам: Недавно тому устроїло тутешнє "літературно-драматичне

общество" аматорське представлє "Подб'ря-не" Гушалева. П. Насальський, голова то-варства, професор тутешног руском гімназі і редактор "Бібліотеки для молодіж", від-дай сам уважув тогди на те, щоб опо-вѣстен і афіш були надруковані чистою народною мовою, з чого мабуть всь Русини були зовсімь адоволені. Дня 22. лютого об-ходить се товариство 20-тй роковини свого істнованя і — оть диво! — треба було "об-честув" при тій святочній нагоді заявити ся ненародним! На вечерок з танцями роаб-сано запрошеня, печатані мовою "Галича-нина", а віддай такою-ж мовою будуть зь консеквенції напечатані афіш про аматорське представлє того-ж дня. Хочемо вірити, що п. проф. Насальський не був свідомий того, що підписував, бо чей-ж вѣт, професор руском гімназі, котрий зь обовязку нашу мову знати мусит, не хотѣв бы умисно ка-лѣчити той мови, що любов до неї, як до найдорожшого народного скарбу, вѣт зь серця молодіжї словом і примѣром вш-плати повинен...

— Загальні збори членів "Подільськом Раді" політичного товариства в Тернополі, відбудуть ся дня 1 н. ст. марта с. р. в комнатах тернопільськом "Руском Бесід" [дбїт "Народний Торговл"] о 1 год. пополуд-ня зь такимь порядкомь дѣвним: 1) отво-рення зборів і вибори президи на час збо-рів, 2) резерват політичний, 3) справоздає зь діяльности і стану каси, 4) вибори ново-го видбу, 5) внесення і інтерпелляції чле-нів. — За видбу "Подільськом Раді" Ал. Митронович голова, Юр. Куніцький секретар.

— Зь Бережань. Дня 26. с. м. розібчуть ся реколекції для руском духовенства де-каната бережанського і будуть тривати до 1 ого марта включно. Реколекції сї відбу-дуть ся в Бережанах в сали товариства "Надб" під проводом о. Філіса зь Льво-ва. Хто б зь отців духовных сусѣдних деканатів хотѣв взяти участь в сїх ре-колекціях, зволить оголосити ся чи-то устно чи писемно до Уряду деканального в Бе-режанах.

— Рада громадска села Дзбріць в повѣт жовківськом, ухвалою зь дня 8. лютого 1900, постановила провадити переписку зь всіма властями лише зь рускомь язичь. Честь частішю начальникови громади Іванови Гауковичу честь цілї радї громадськї! Vi-vant sequentes!

— Доповняючі вибори до рад повѣтових. Президі намістництва розписала дня 12 с. м.: доповняючі вибори двох членів до радї повѣтвон в Стрию зь міста Стрия на день 26 марта; вибори зь одного члена зь сѣл сѣх громад до радї повѣтвон в Коросні на день 31 марта і вибори одного члена до радї повѣтвон в Камініцї струмильній зь сѣлських громад на день 26 марта с. р.

— Ян Гіліський, славний воїт зь Виша-тич — суспендований! Пишуть нам зь Пе-ремишля: В понедѣлок 12-ого лютого с. р. вѣхав несподѣвано делегат зь видбу краєвого, барон Левартовський, для люстрації книг і рахунків громадських зь Вишати-ча, повѣт перемиського, на внесенє зажа-лен громадян. Люстрація тривала цілий тиждень, а хотѣ ще не покінчена остаточно, виказала вже найбільшї нелад зь канцях і рахунках, а ціле урядоване воїта Яна Гіліського через девять лів було одним-тягомь безальчних надужать і самоволь то-го номовидного мандатора. Люстрація ви-казала також брак поки-що квоти звыж 1.800 зр. котрій Гіліський побрав від людей — ну, і купи собі за те фунт! За тї "сѣлки" Гіліського суспендовано, але тая заплата належала ся ему вже давно-давно! В Перемисль сѣя вѣт розсѣла ся ле-томь блискавиц и зробила велике вражѣнє. В старості і в радї повѣтвонї незвычай-на констернація!

— Жіночий університет маз оснувати ся в Москві. Фонд на сѣю цілі полишив помершї недавно московскї купец Астра-хов зь висот 3 мільонів. Міністер го-дить ся на такий чисто жіночий університет і хоче утворити там три факультети: ме-дичай, природописний та математичний.

— Неповинованє руских свят. Зь Тура коло Топорова пишуть нам: Поки був на-чальником ц. к. суду повѣтвон в Лопа-тич п. Карачевскі, поти вѣкло зь рускїм св-та люди не мали термінів. Коли-ж став на-чальником суду д-р Пуліславскі, то ви-дав Русинам терміни на рускї свята. Н. пр. на день 14-ого лютого в руске свято Стрїтеня мусѣло зь нашего села Тура ити на термін до суду около 20 людей, а були та-кож люди зь Топорова, зь Трїбч, Станисла-вчика і зь інших сѣл. А прецьм руско-католицкий обряд маз законами записаний такий самий пошанован, як обряд латин-скі! Чи може вже тепер стало инакше? Най б президі высшего суду краєвого по-лишила що то за нова установка!

— Процесь лѣкарѣв о обиду чести. В львівськом повѣтвонї суд зъачав ся дня 15 с. м. процес між професоромь медич-ного факультету у Львові д-ромь Соберан-ським і бувшимь его асистентомь д-ромь І. Крикасовським. Последний обжалував д-ра Соберанського за обиду чести. В лѣт 1899 р. вѣхав д-р Соберанскі зь Львова і віддав уразу фармакологічного інсти-тута своему асистентови д-рови Крикасово-му. По повороті до Львова д-р Соберан-скі закинувь своему заступникови неточность в веденію рахунків і нелад в институті. Зь сего виняла ся між ними остра су-перечка і "сыни Ескулапа" не пожалували одини другому несальнових прозвѣщ. Справа відтак оперла ся о сенат акаде-мічний, д-рови Крикасовому миточено

дисциплінарне слѣдство, відобрано ему аси-стентуру і державну стипендію. Крімь того обжалував д-р Соберанскі свого асистен-та передь лѣкарською палатою, а і тамь ви-дано некористний для Крикасовского вирок. Симь почув ся д-р Крикасовскі обидже-нимь і обжалував д-ра Соберанського пе-редь суд. Розправу дня 15 с. м. відложено в цілі переслухання свѣдѣв.

— Зновь одини! Вь Журавні уявлено сими днями лѣхвар Пінкаса Шніера, що вимислав сѣлян лѣхво та проворностю "фі-нансовою". Пінкас при помочи факторів, выкупляв вырки на спадщину, а обѣля зь грубымь выскомь відродував другий сторо-н, що старала ся спадокь набути. Такі "сѣлки" вѣт вѣт відь зь кількох лів і перазь денно мав по кільку сот зр. дохо-ду. Тепер дѣстав ся Пінкас в руки суду і чей заслужена кара его не мине. Таких пивок Пінкасов мав у нас кожда околиця, а их "дѣяльність" жене народ зь море. Крайна пора вынщити до накорѣнка сѣю лѣву!

— Зновь погана справа! Зь одного міста вь західній Галичині пишуть нам: Вь на-шомь містѣ стинила ся погана хрѣ. Пре-зѣс тутешного Сокола "профуткав" пось по-над 4.000 зр. гроша товариства. Якь ви-значно, старають ся се затушувати, але оно приходить ся трудно, бо годь знати такого, хто б за сї грош заручивь або зложивь их. А туть аде не о якусь мізерну персону, але о адвоката, бѣ ще й "людовца", бывшего пресѣса радї повѣтвон. Вже і ц. к. старо-ство вѣмшало ся в справу, відбуй ся три рази бурливй загальнй збори "Сокола", бо вже і часопис польскї зачинають зь-легка [розумѣв ся, зь иншого боку] натякати... Имени не подаю, бо може справа не узрить свѣтла зь відь брудного покрывала, але оно і такь досѣт!

— Старй грош. Wiener Zeitung оголошує, що монети сѣбїй по 10 а 20 крейцарѣв і давнй по 5 крейцарѣв, вынятй вже зь о-бігу, вымакомь ще одини рік [т. е. до 15. лютого 1901 р.] будуть приймати ся за поло-вину ціны номінальнїи вартости у вѣдѣнськїх касѣх головнїх, вь головних касѣхь столич-ныхь містѣх країнь коронныхь і вь офіцїаль-ной касѣ краєвой вь Кракові. Зновь же старй крейцар і пѣкрейцарѣв будуть приймати ся вь повнїй вартості і рѣвно-ж вь тихь самихь касѣх до 30-ого червня с. р., а відь 1-ого липня по конець сего року вже тѣлько за половину вартости.

— Снажений воїт покусав вь гроднен-скїй губерні 82 сѣлян, що були занятй вь поли выконуваннѣх барабель зь ят. Воїт бувь страшно зѣлым. Хочь люди вже пока-лѣчили его рикалями такь, що майже не було цілого місяца на его тѣл, вѣт все-таки метал ся на вѣх боки та кусавь, кого лишь попал. Середь такої борби показавь воїт аж 82 людей, а на кусѣхь порвавь, такь що наторо людей на мѣх померли.

— Красный вѣт! Оногди помершї вь старушка Марта Висньовска, по другімь чоловічѣ Демусова, що прожила 106 лів, відбѣла ся праправнукомь.

— Дрбнй вѣсти. Віцепрезидент краєвої радї шкѣльон д-р Бобжинскі вѣхав на кілька днів до Відня. — Видбу радї повѣтвон вь Гусятині розписавь конкурсь на посаду інженера повѣтвон вь платню 3.600 корон; речницѣ до 10 ого марта. — У Львові вь пятницю минушого тиждня отруєв ся зь своїмь мешканю [при ул. Пе-каревої ч. 9.] офіцар 80 полку пѣхоты; вь суботу хотѣл розпрошати подобно зь зем-скимь житємь 37 лѣтня Юлія М., жѣнка почтового урядника, і 55-лѣтній вознѣй вь промисловомь суду Роберт Б., однак их відратовано. — Ветеринар, котрого посудже-но о отроєнє умово-хорого урядника зѣлѣни-ного Маєра [о чѣмь у нас була вь суботу загда], называв ся Франц Кашуба, мав 25 лів і є синомь сѣлянина зь Мазурцины. Рознесла ся поголовка, що жѣнка помершого Маєра утѣла зь Львова. Трупа Маєра секціо-новано; поки-що не сконстатовано отруѣ, а рѣшуче оречєне буде выданє по докладній хемічній аналізѣ жолудка. — Вь Бабичах підь Перемислемь померш лат. кс. декант Іосѣф Карпінскі. — Червоноцїй судь краєвий выдав гоїчїй лист за Маркомь Ляндавомь, бувшимь директоромь кредитово-го банку вь Воїнах на Буковині, що до-пускає великихь обманств.

Посмертний — ☞ — оповѣстки.

Симѣон Попель, учитель вь Буковій коло Фульштїна, упоковъв ся дня 5 с. м. Похѣний проживь лѣт 54, а бувь учите-лемь лѣт 25. Похѣнив жєну і двоє дѣт: дочку Марію вь VI. класѣ а сына Сильвестра вь I. класѣ гімназія. Бувь то честий, пра-вний характер та зѣбрцевый учитель. В. а. п.

Наука, штука і література.

— Gramatyka języka ruskiego dla Polaków. Ułożył E. Kokorudz i F. Konarski profesorowie s. k. gimnazjum akademickiego we Lwowie. Nakładem K. S. Jakubowskiego. 1900. Str. 222, 8 о. — Шобь дати можливість Полякамь на-учити ся правильно, граматично писати, выда-ю сїю Граматикю, а щобь ще і улегшити науку, примѣнено уклад до системь Грама-тики польского язика Малєцког. Зб звучнй піднесєно то, що найзаметнѣйше. Вь віддѣ-лї именъ і дѣслѣв зьставлено зѣдрѣ рус-комь мовою зь віддѣлами польского мовы і під-черкнено рѣзницѣ вь окличєнях. Вь складнѣх зверненєх увагу именно на то, вь чѣмь рѣз-ниця ся руска мова відь польскон. Вь пра-вѣхь подано наочно і звязко вказѣвн що-

Выходит у Львовя ще динь (крізь медаль в руцях сяєть) о 5-той годині по полудні. Літературний докатохъ „Бібліотека найпам'ятнішихъ вѣстей" виходить во второкъ, и во второкъ и пятницу на перекрѣтѣ разомъ въ Дземоу.

Передадут и писарши принимают: у Аппон Администрации, в № 14, в Ватерия ч. 24. Центральные бюро оглашают у Коперниуса ч. 11, в Бюро газет: у Кароля Людвика 9, у А. Ольсневского ул. Киндиггове 2; — у Бредлоу: Л. Крижановска; — у Бланк: М. Дутес, Л. Саленштейн; у А. Рихтер, Нибелунгсгассе 4; Н. Шахле Л. Вользе 11; Навенштейн 6; у Лер Л. Вальдбургсгассе 10; у Франкфурт у Гамбург: М. Хаасенштейн & Vogler.

Передплата за "ДЪЛО" и наложителство за членство в
Клуба на Дъвовете.

ДЪЛО

Передплата на „ДВЛО“ съ извън. доп.

на Австрій: на границях
на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік
на півз року . . . 8 гр. на півз року
у Альпах: . . . 12 гр.
на цілий рік . . . 14 гр. на півз року . . . 11 гр.
на чверть року . . . 3-50 гр. на цілий рік . . . 1 гр. 20
Геландія, Адміралтейство і Експедиційні події . . . 7 гр.
уд. Баторія. — Рукописні зборники на листі по 30 гр.
періодичне застереження. — Рекламні застереження . . . 24
збільш. вода порта. 24
Неодиноке число контур 6 гр. на пром. 7 гр.
Односторонній змішаний призначений за поштом 10 гр.
в одну сторону експресна експресна 20 гр. в одну сторону
взбудити "Народозна" по 25 гр. а. а.
Подати в змішаний досконалий призначений за поштом
16 гр. збільш. експресна.

Рускі колоніі въ Канадѣ.

[Письмо о. Полівки ч. С. В. В.]

Общяая я написати до „Дѣла“ де-що за Канаду та за нашихъ Руссиновъ, тамъ прожи-
вающихъ, а особливо, чи варто людямъ сюды
їхати, чи нѣ, тамъ бѣльше, що всѣлякй а
про се гадати тыхъ, що бузл в Канадѣ.
Правда, що я їхавъ доси ледво половину
Канады; але и сего, що я вже бачивъ, ви-
стане, щобы виробити собі поглядъ загаль-
ный за тѣ краины, куды я не бувавъ, розпо-
тувавъ я людей, котрий тамъ бузали або и
проживали. Отже все, що знаю, напишу по
щирой правдѣ.

Я самъ, пускающись до Канады, инакше
себѣ ни утѣлять; теперь образъ давнихъ мо-
ихъ мрій пропавъ цѣлкомъ.

Пытавъ ся я неразъ людей, де они, ёду-чи сюды, впервые зачали плакати, нарёкати. Вѣдоувадують менѣ: першій плачь буюъ надъ моремъ, другій на моря; але тутъ обгорнувъ людей уже и страхъ, ба и сварню та проклони можна було часомъ почути. Все-жь такъ, потышали ся ще сякъ-такъ, що легше стане, скоро побачать землю, а далѣ и фармы. Ну, добили люде до берега; тутъ впакували ихъ до вагонивъ та везути мовъ той товаръ, бо въ послѣднихъ часахъ зъ декустрыми обходили ся горше нѣжъ зъ худобою. Розказували менѣ, що декому бракло въ дорожѣ хлѣба, такъ що и по три днѣ не мала нѣчого въ ротъ. Першій нарёканья почулось за Отавою, коли зельзѣнцию їде ся до 10 годинъ. Привѣдти ся надъ берегъ озера Lake Superior. Се найвыша и найнижшѣша точка, бо, коли а туды їхавъ въ ночи, то вѣсна цѣлкомъ позамерзала, хочъ се було еще въ досыть раной осени. Страхомъ переймаас те, що тутъ бачи-те. Великѣ скалы та скалы, камѣня, выгорѣли дѣсы, годе, опалене дерево на деревъ; однимъ словомъ: страшна, дѣка пустини! Такою пустинею їде ся зъ Отавы два днѣ и днѣ ночи. Зельзѣнция стане часомъ разъ на 10 годинъ, тай то лише коло якогс будки; кругомъ нема нѣ хатини. Сумъ обгортаѣ каждого, хто впервые туды їде. Зельзѣнциѣ веде по-надъ самѣське озеро, вертепами, тымъ-часовыми мостами, — ажъ лаячо дивити ся. И булъ тою дорогою страшно адевернованый, хочъ и акъ додававъ собѣ духа; теперь не робило бы оно вже на мене такого вражѣня.

Вибивши приїздити ся до Манітобы; там коли чоловік із старого краю надбє ся по-бачити села и міста, то даремно шукає окомъ за ними: сирѣчь нудне, однастайна пустиня передь очима. Тутъ и тамъ десь геть далеко у високой травѣ видно деревляну хатяну на якихъ чотири стони високу, дошками висеру ту із стріхоу нєз кичокъ, докола дошками обгороджену. Зникла хата, и зновъ їде ся годину або и двѣ, поки з'являть ся зновъ та-ка сама хата. Намъ чоловікѣ не може нади-вувати ся та витолкувати собі, якъ тутъ мо-жуть люде прожити; — пустиня — жителѣ у високой травѣ!

Надходзіць нічы, а тут і з'явіўся сторабіз вядно агні мові зорі. Що се ё? Преріа гораты — кажуць людзе; — гораты та су ха трава. Та агні ё дуже небезпечний, бо при салымбм в'трі идуть они на 2—3 миль широкі, и все гине, що попаде ся: худоба, людзе, хаты и все. Дятого, коли чоловік поба чать адалека такіх агонь, а видить, що пе редь ним не втече, то мусить скоро зашати та траву передь собою, щобы обгородити ся пустым м'ясець; инакше мусьв бы згину ти. Дятого також оборюють хаты докола, щобы можна ратувати ся передь огнем.

Коли такісі огонь зближає ся, то здалека чути гукъ, мовъ бы велика вода спадала на скеляхъ. Люде тогдѣ не сплять цѣлыми ночами та завадженѣ ратують сѣня, хаты и т. н. Оповідать менѣ Олекса Кавдія зъ Вроскенъ Нездъ, де я посвяцавъ хрестъ и цвинтаръ, що люде кидали на себе болото и крыли сѣ по ровняхъ та ще така страшно попарили ся, а 8 родинъ цѣлкомъ згорѣло. Я самъ водъ правлявъ парастасъ за нашихъ людей, щъ згинули тутъ въ огни. Хто має керницю колъ хаты, то все, що має, кидая въ кирицю.

на верхъ скаче зъ усю родиною и покрывае
ся дошками.

Яка тут земля? Вебляча. Я вхавъ мечарами, куды нема жадной дороги або покладено клець коло клеця. Такъ змощеною дорогою вхавъ я шість миль, то мало кишокъ не витрпавъ зъ себе, а зубы клапали, мало не повападали. Або зновъ лѣсомъ; та якъ лѣсомъ. Такій, де господарувала сама тільки природа. Люде живуть тутки далеко одиъ кодь другыхъ; хату видно, ажъ коло неї привде ся, и зновъ мине миль або и двѣ, поки побачить ся другу. Справдѣний пустынкожитель! Они надбѣльше заходять ся коло худобки. Сина є досять; але чимъ его выксити? Ще тажше орати; треба впередъ вырубувати деревину, выпалювати, корчувати, а все самому, бо навати нема кого. Коли такъ выробить ся землю, то она родить добре, бо се земли ще не тыхана, крѣмъ травъ доси не родила ничего.

Денде зноў кам'ян, якъ въ Stuart-Burn-ъ. Тутъ еще дне мореке полишило слѣды. Великій брылы твердаго кам'яна або и меншй орати трудно; лѣса мало, самй тѣлеск корчъ. Люде пѣдкоують кам'яне, выбираютъ великй лымъ и тамъ выкадують выважене и уприганае кам'яне. Але коли то ихъ упрятати, якъ ихъ е всюды повно?

Денде земля жына; але не великий эт
вен пожитокъ, бо нема кымъ ани чымъ е
обробити. Треба бы мати по-найменше зъ 600
долларовъ, цобы можна взяти ся до чого. А
коли и обробити землю, то хба самому спо
жити пожитокъ, бо бушель (1/4 гектолітра)
пшеницъ продае ся по 25 цт., а наивъ про
дати нема де, бо до мѣста буває по 20—60
миль.

Отъ якъ роблять нашъ люде: Приїздитъ сюды родина; коли застане своихъ, то идеть комбине. Чоловѣкъ лишае жытку, дѣти а самъ иде на роботу пераць и на пѣць року та пускае ся часомъ 50—200 миль вѣдь родины. Майже каждый фармеръ иде въ живна на роботу та, що собі заробить, аъ того жи побѣда цѣлый рокъ.

Німці (меморити) та Англіїці позабирали вже давно, де що було доброго і вони вже багаті; але що з того багатства в пустини? Все-ж таки они троха инакше живуть бо будують ся вкупі, селами.

Ще жь такими господарямъ, що мають дорослі дѣти, легше живись, бо дѣти идуць елужити та зароблять кнїсь центъ; а бо мѣжъ що купиши господареве знаряде, котре тутъ дуже дороге, бо въ Канадѣ жь нема фабрикъ, а все треба спроваджувати зъ далекого свѣта.

При томъ всѣмъ де кто въ нашихъ людехъ а тутъ доволеный; се такой, що въ краю служили у павловъ за 30 ар. ва робѣ, а те перь они самі собѣ панами, хочъ и въ поутегни. Вижати — вижне, хочъ арау и душъ набѣдуе ся. Иншй, що мають великй родины а въ краю мали мало грунту, мають тутъ бодай надѣю що ихъ дѣти чогое доброблѣт ся. Найбогѣе вышли тѣ, що въ краю попродали ладнй грунты, хочъ имъ не але жило сѣ и тѣлько эмиграціа горячка выгнала ихъ з моря. Они про око удають задоволеныхъ, але коли бы имъ хто вернувъ ихъ грунты, то за разъ вертали бы до краю. А такъ терпѣли и лашъ тихеють згадують рѣднѣй край т рѣдну хату.

6 тутъ богато такихъ, що вышутъ д
своихъ кривлякъвъ и намавляють ихъ, щоб
ѣхали за ними. Питаю ся ихъ: „Чого так
робите? Самі вы голі якъ турецкій святі,
другихъ сюды ващите?“ Відповідають мен
на те: „Веселѣйше намъ буде въ пустини
якъ насъ збере ся больше. А впрочомъ: он
мають мати все, а ми нічого? Нехай при
дутъ сюды відувати разомъ зъ нами!“

6 тутъ гадзы, що тысячь поупровозили
и тыщъ с наивбрше. Они гадали, що будутъ
панувати, пускали грошъ, а теперь зрѣвня
ся зъ нищими.

Що тутъ с даякъ курки, двѣ крѣпки
се правда; але нашъ люде вже ихъ перече-
ребили тащъ, що дальше ихъ и не стане.

Яка тут можлива організація? Англія, якщо хотіли б всіх повернути на своє, в сучасній Європі певно також і стане ся, особливо по м

стать такъ, какъ уже и въ Сполученныхъ державахъ. Тамъ и нашимъ священникамъ незачѣмъ буди приповѣди говорить по-англійски, бо дѣти межъ собою вже не говорятъ иначе, какъ по-англійски. Англіицѣ всюдѣ будующъ школы безвѣщадны; дѣти выхвываютъ либерально.

Въ Канадѣ треба великою працѣ, чтобы привести «наши» нашии людьми якуея организацию. Народъ тутъ збираиый, каждый изъ своего села и каждый хотѣвъ бы, чтобы было такъ, якъ въ его селѣ. Якъ то пр. трудно довести до того, чтобы поставить церковь. Перша труднѣе — выбрать мѣсце. Каждый хотѣвъ бы мати якъ найближе до церкви; а коли знажити, що колонія обнимае неразъ н 20 квадр. мил., то легко зрозумѣти, якъ трудно всемія догодити при выборѣ мѣсця подѣ церкви.

Треба бы рускои школы; але де-жъ ея поставити, коли дѣтямъ далеко, ба и небезпечно ходити десь до школы. Народъ має охоту, але воля слаба.

Теперь, по правде сказавши, нашим людям наибольшее разходится ся о те, чтобы мати: 1) хату, хочь бы яку; 2) худобу, а худоба тутъ дорога; 3) плугъ, бороны, възъ машинну до сѣна, а те все такожь дороге. А водки зяты грошей? Буває и такъ, що жытки зъ дѣтьми лишаютъ ся дома та роблять коло сѣна, а хлопцы йдутъ на зарбѣки и вертають домоьв, ажъ цѣлкомъ вже замерзше.

Угдові конференції.

На вчорашньому засіданню угодовної конференції моравський мужик довіря закінчив свої реферати в справі уживання обох краєвих мов у внутрішньому урядованні державних властей. В тих точках досягнуто порозуміння, в інших обі сторони стили рбаний податковий і модифікаційний внесок. З огляду на се, що барон Хлюмекій в найближших днях виїздить на шведське море, він не може учати в конференції членів моравського відділу краєвого Ульріха

Языковой законъ, который має управляти справу вищого языка на Мораві, звучитъ болѣе менѣе такъ: Языкомъ для установленныхъ и письменныхъ разправъ е той, котораго уважае сторона чи то въ подаю, чи просьбѣ и т. д. Въ карныхъ случаяхъ, актъ обжалованія и всякаго ухвала буюють дорученію обжалованому въ его языкѣ. Выводы прокураторъ и оборонцевъ такъ само мають бути высказанъ въ языкѣ обжалованого. Дальше, се языкъ, въ котромъ зроблено було подане, такожъ рѣшаючий для записокъ въ грунтовыхъ книгахъ. Порѣшеня власней виконавче ни просьбу сторону и не адресовані прамомъ до себе, котрі ті справы порушували мають бути выданъ въ томъ языкѣ, котрымъ послужилъ ся сторона. Слѣди въ незвѣстности то въ томъ языкѣ, який побѣла згодатки или ели для стороны арозумѣльнй. Устий разправы, въ котрыхъ бере участь болѣе чимъ себе, вѣдбувають ся въ томъ языкѣ, котрый ті особы згодатки ся, слѣди до згоды и приде, въ обохъ языкахъ.

При урядованяхъ, котрі вѣдбувають ся на просьбу або поданія кѣлькихъ сторінъ, ш говорять рѣшними языками, треба такожъ послугувати сія обома языками. Свідківъ анатомівъ переселухув ся такожъ въ обохъ языкахъ, а кожде збыване має бути проголосоване въ тѣхъ языцѣ, въ котрѣмъ є вложено. Урядівъ оповѣщенія призвичайні вѣдності цѣлого краю мають бути стилізовані въ обохъ языкахъ; оповѣщенія до громадъ і повѣтѣвъ въ языцѣ, якимъ послугувє громада або повѣтѣ. Написи на урядкахъ, і печати мають бути всіма двоязыкові.

Народ утвердился, что конференция в Женеве способна не лишить ее без политического результата. Ослаблено зрение в сфере выборов реформы для Чехии и в сфере языка в автономных учреждениях. Политическая констатация, что ситуация не безвыходна, однако суммируя ее, что результатом будет в будущем повстанье нации. Оди Narodni Listy заявляют, что не будет результатом, не до конца

буде узнаний чеській урядовий языкъ и що въ радѣ державной рѣшучо буде дальше ведена обструкція.

Переглядъ політичний.

Россійскій дневникъ начинаютъ по-кликувати правительство до энергичнѣй-шей акціи въ Азіи. „Россія“ мотивуе се-бе жадане тымъ, Англія буде въ тѣй хвилѣ супротивъ російскою акціи засуджена на цѣлковиту безсилність. „Новое Время“ на-рѣкає, що правительство доси не зробило ні-чого, аби въ Перзійи обмежити англійскій впливъ. Россія не зробила нічого въ цѣли заперевеня собі персикихъ ринківъ а дуже мало въ напрямѣ плананія сего краю. Россія не має назвати добрыхъ картъ Перзій. Картъ-ликъ посѣдає російскій генеральний штабъ, суть несповні. „Н. В.“ домагає ся, аби въ Пер-зійи засновувано торговельнѣй агентуры. Петер-бургскій „Herold“ пише, що публична оцінка Россіи що разъ больше симпатизує въ тымъ політиками, що уважають за великій блудъ коли бы не використано теперішню хвилу. Становияско праси має велике значенє. Рос-сійска дипломатія не усуває ся зъ підти-вильму змаганъ народныхъ масъ. На голоса російскою праси и на „пробній транспорту“ російскихъ войскъ до Азіі, починає вже ре-агувати англійска праса, котра доси, въ по-чутію хвилевон безсилности Англіи, всѣ вѣ-сти про рухи російскихъ войскъ и про фін-ансовый договіръ Россіи зъ Перзівію при-маха до вѣдомости зъ легковѣржанямъ. „Таймсъ“ починає вже алярмувати публичну оціню и водрожує ся Россія, що Англія не стерпить російскою господарни въ сусѣдствѣ азійскихъ провинцій. Англійске правитель-ство такожъ зачало вже реагувати на тран-спорты російскихъ войскъ до Кушки. Опи-рѣшило именно выбудувати телеграфічну лі-нію черезъ Афганістанъ до Кушки. Російскіі дневники высказують надію, що еміръ су-протавляє ся сему плянові, котрый має спо-лучати послѣдню видіску телеграфічну ста-цію Шаманъ зъ Кушкою.

Зъ театру вѣины.

Въ хвилу, коли Англіяці уважають ся па-
нами ситуаціи на західнихъ теренѣхъ войны,
армію Кронного цѣлкомъ за спаралізовану
въ кругахъ Бурбв цѣлкомъ не уважають
справы за програу. Зъ ихъ круговъ до-
сятъ, що положене въ Ораніи є для Бурбв
знамените. Они уважають за фактъ, що Лордъ
Робертс цѣлкомъ вѣдтаты вѣдъ операціи
підстави. Бурв панують надъ Капландомъ
аж до де Аръ. Кронъ занявъ сильну пози-
цію на дорогѣ до Блэмфонтенъ и тамъ змо-
же оперти ся цѣлою армію Робертса. Взагалъ
Бурв уважають своє положення за знамените.
Здасть ся що Лордъ Робертс не потрібнъ
показувати ся выдаючи до Бурбв проклама-
цію, въ котрій вименемъ англійского прави-
тельства высказує переконанья, що нападъ о-
ранскихъ Бурбв на англійскій постлюсегіи не
є въ агодѣ въ опінію цѣлого оранского на-
селення. За сей нападъ вѣдновѣдає не насе-
лене, але перѣбѣе и зрадиче правительство
Англія є для Ораніи якъ надприхильнѣйш
заєстроєна и бажала бы заощадити їй сум-
ныхъ консеквенцій поступованія правительства.
Прокламація высказує надію, що Оранці по-
лишатъ воєний кроки противъ Англіи.

Можлива річ, що похід Френча до Кімберлію, єли війна не є результатом побіжного ступу Бурів, буде останнім успішним походом Роберта в його похід на Блемуонтен. Він має надію Робертс мусьє перервати дальший стратегічний рух, бо ворог пробував обійти англійський корпус і виступити з ним ззаду; дальше тому, що дороги суть лише для людей і коней форсованими маршами вичерпані. Зь телеграмів абсолютно не можна довідати ся, що дів ся і взагалі де поділяється армія Кройгера. Англійські телеграми дозволяють тільки сказати, що Кроу утікає, телеграми зь Пондичері кажуть здогадувати ся, що війна англійська.

Quäker Oaks

есть наилучшимъ кормомъ для дѣтей и недужихъ; всѣ лѣкарѣ дуже его
захваляютъ.

«Quäker Oats» всюду можна достати.

другого Вазіа, а хлопці йдучи до дому хрестили по своєму: „ты Грицю з агресу, а ты Василею з вільхових базьків“... На нарікани була у властей готова відповість: браку учинителів! Нарештє права викладавон мови в рускій школі толкувала впробітє і сама учителька бєть обиняєть: „Chociaj bym chęta, to nie umiem“... Огь ішло! Вирочимь вь давнійших статутахь організацій руска мова яко викладава все ще стояла на папері. Зь часомь почались реформи — а руска суспільність собі ані ду-ду! Аж ось теперь прокинула ся, що вь наших школахь та повинна бути викладава мова руска. Ото трошка за пізно! Нині питає ся може мати лишь теоретичну стійність. Давне диво, що наша суспільність ще до н того не знає. О якій кольосальній байдужности свідчать сїй факт! Значить ся — у нас школами мало хто займаєть і мало хто знає про саму суть нашихь шкіл.

Після новихь плянів, впровадженихь шкільною радою краю та після новихь методів у веденю науки фактично і практично нема рускої мови викладавон там, де школа учить і польскою мовою. Если де викладаєть рускій школи урядово, то лишь хіба на глумь. Руска школа рбнать ся вбд польскою або німецькою тым, що першого року не вчать ще Elementar'a, але починають на Букварі. Вбдь другого року науки починаєть ся уграєвизмь тым, що на висшихь степеняхь фактично домінує наука вь лємцї польскою. Сли де вьнакше, то за се вже дякувати хіба самому учителю, котрому за се не дуже-б то вдячїи були шкільні власти. Такь отже знай руска суспільности, що тобї лишь блахмана вь очі пускають „руски-ми школами“, а вь дійствости вєь школи народїи вь рускихь селахь східнои Галичини є утратилисьи вь повинї словї, а вь великою оскорбю для рускої мови!

Нема отже чого і дивувати ся, що вь новихь декретахь організаційнихь нема ніякої згадки про викладаву мову. Нема потреби! Вправдї прикро то тобї, руска суспільности, довідатись такь пізно обь сьмї, ну, але чась вже минувь то і не завернешь его. Коли менї не повїрите, то прошу, нехай заперчить сему фажовий учитель, що добре знає новї плани, методи і інструкції, а крімь того вь чиннихь учителяхь вь селї, да хочь-б після організаційного статута вь давнійшихь лївь обовязувать рускій языкь викладавон.

Я думаюєть ся, що руска суспільність такь рбнудушно припала знесєнь языка викладавон вь школахь народнихь, бо уважаю утратилисьи вь хосєнь польскою языка за мбєтє до дальшихь кроків; теперь же я бачу зб статей „Дїла“, що руска суспільність нічого не знає. Теперь я подивлюєть ся краєвою радою шкільною вь сї політиці!

людей, що у вась цїла телетка бренькаєть, та не знаєть, що зь ними робити... Ний би йшли на проценть...

— Який бренькаєть? що за бренькаєть? Ой, нині за крєвцарь тяжко, а не то за який бренькаєть! Прибагла люде та і ви прибагате! Я собі удавця, саджу тихо, до нічого не творю ся, нікого не зачіпаю, ний же і менї люде дають суноків!

— Не позичите, то не позичите, я вась не вслудю... Але за Марціна відьтї, я вамь кажу. Вамь часєтє паде, а вы того не розумїєте. Вы залїзали туть у хрїв та не хочете панованнї!

Бабї терпцю не стало:

— А відьчепїть ся відь мене люде добрі, разь вамь кажу! Я не хочу нічо мати зь вашовь польскою та мазуркою вїровь!

Мазури, ажь бм ихь окропомь попарив, кипнулось до бабї: „Ты глупа бабо! до тебе муть по людюку а ты ся не знаєшь на політиці! Таку бабу лишь по мордї бнї!“ і стали прискакувати до неї якь осн. Іванїха постуналась взадь, ввадь, вхопила за дверї, высипкулась на двір та і побїгла по-за гумно у городь.

Мазури клепучи потягли зь хати на подвірє, а зь подвірї на улицу. Іванїха изь-за острбжа зазирала за ними. „А днї! яка погана, остра тота мазурска кровь! Ігї на вась! Ще ми Мазури вь туть треба, абы ще к ли бабу адушили! Ігї мрза якась! Кажє, щоби я своєи ношї покидала ся! Хотїли бм мовни бренькачами удавити ся! Чорта зїйте, а не мн бренькаєть!“

Провело ся два днї — побїшла Іванїха вь село за робїтникомь. Туть люде приповїли їй, що брать неббїжнїкь Якбєть вїдай бере ся до сїй гунту, бо буєть оньгда вь мїстї у адвоката. І другу новину їй приповїли: що має велику шкоду вь лївь, на якихь три фїр дровь. Взяла она собі дуже до

Що-до самого языка викладавон — то сеєя справа упорядкована була закономь зь 22 червня 1867 ч. 13 В. з. д. вь артикулахь I и II. вь той спосбї, що языкь викладавон установлювали або тї, що власнимь коштомь школу удержували, або якь до удержаня причиняєть ся і краєвий фондї, то краєва рада шкільна мала застереженє право потвердити, який языкь має бути викладавон. Взагалї-жє языкь викладавон ухвалювала рада громадска разомь зь радою шкільною. Чи и котримь закономь се було знесєне, на то нехай відьповідать нашї правники, бо я не правник. Чи се на що здаєть ся, такожє годї менї знати. Я знаю лишь одно: Щоби вибороти рускій мовї вь школї принадлежє тї право, треба бм перепровадити систематичну борбу о повалєне системи, котра его повалила.

При школахь нашихь, де языкь рускій викладавон, повинні і дїловодство і переписка бути рускій — а де вы се подіблєте? Може ще дєсь, де були давнї учитель за консисторскихь часбь, или „супівіласуа“ и „оганїсчна праца“ не проковтнула ихь у сїмь мавзолей...

Селаминь.

Перегляд політичний.

Вчера відьбула ся рада міністрів, на котрій усталено змїстї правительственной декларації, яку д-р Керберь відчитав завтра вь посольській палатї. Нині відьбудєть ся засїданє провідниківь вєьхь парламентарнихь стороництв для уложєня програми парламентарнихь праць. Вчера відьбуло ся вь присутствї міністра Пентака засїданє парламентарнои комісії кола польского. Хбдь на радї ухвалєно задержати вь найбільшїй тайнї. На тїй на радї высказано переконавє, що коло польске повинно ієсьма силами старати ся здержати Чехбь відь обструкції, чєрєзь що союзь правїцї будє сильнїйшїй і трєвалнїйшїй. Справозданє членбь комісії про ситуацію були дуже песимїстичнї. Загалєне було переконавє, що угодова акція, привітана симпатично коломь польскимь и щєро нимь пошпрана, натрафїла на великі трудностї и може цїлкомь не выдати результату.

Президїя посольскои палати намїрєєть зарядити засїданє палати вь четвєрь і пятацїю. Вь суботу будє павза, бо вь тїй дєнь збираєть ся долїшно австрїйскїй сойм. Вь понедїлокь будє третє пленарнє засїданє. Д-р Керберь представляючи кабінєть, не выголосить властивон політично-програмовон промови, але будє мотивувати закони, які предложити палатї. Угодова конференція будє пбєля интенції правительства континуувати своє праць. Надїють ся, що сн правитель-

серця ту шкоду и нарікала: „Отто ворогь тяжкий! А вже-мь и людей напрошувала, щоби назирали на лєз, и полевихь платила! И жий ту бабї самбї и їдзь ся зь кождовь бїдовь!“

Вернувши до себе, заразь таки вбїгла до комори подивити ся, чи тамь не гадзувавь хто, чи табала та бренькаєть на своїхь мїсцї. Пересмотрїла все, ажь рахує полїтна, а туть вамь двоух звоєв хибує! Запудалась баба и лишь руками по собі вдарїла: „Отто разь публіка, люде добрі! Не лишє чужї вороги, и своєи хатнї суть! Ой, то нїчїя робота, лишь мого бахура Николї! Ой нажену зь хати, заразь нажену, скоро лишь вернє зь волами!“

И вбїшла до свїтлиць, присїла на припїчок и заложивши руки, лбкоть на лбкоть, довгу тяжєньку думку думала. Наразь схопила ся зь припїчка на рбвнї ноги:

— Катєринко! Махай менї по Петра братанїча! Нехай заразь сюда зь тобовь приходїть! Але розумїєшь, заразь якь стбї!

Братанїчь бїгцемь влєтїть у хату; думавь, що не знать що счинило ся. Іванїха відь разу розжалувала ся передь нимь:

— Ой Петрику! вороги не дають менї дыхати! Лєсь ми вырубала, полотно зь комори пропало, Якбєть бере ся до гунту, а передучора Мазури мє обнїли! Такой живцемь до гробу мє женуть! Нічо не зробю, лишь віддамь ся та може собі вїка надторчї! Пбїди менї до Гната Федоркова, ний приходїть на злагоду. Вбнєтє колїєсь туть перєказувавь до мене, що даєть бм свого Микєса на пристай. Хлопєць до благїй, уважнїй, супокбїннїй, має погрозу відь старого, та видїть мн ся, що коло него може бм єще прожїла...

— Коли кажєте, вуйно, їти, то пбїду, — сказаєть Петро и завернуєть вь село.

(Конець будє.)

ство вь угодовнихь предложєняхь узастї внутрїшнїй чєскїй урядовий языкь, то Чєхї подь условїємь, що тї закони зь певнбмь означєнїємь чась увбїдуть на порядокь дєвнїй на радї парламенту, ареаунуть зь обструкції. N. W. Tagblatt довідєє ся, що д-р Керберь сказаєть вь присутности провідникбь правїцї, іменно вь присутности п. Фукєса и Яворєского, що коли бм вь палатї провїяла ся обструкція, зь тїй хвилї вїтїєньє зь того далєкосєгаючї консєквенція.

Говорять, що правительство вже на першбмь засїданю палати має предложити вєь азыковїй проект, зь жадаєньємь, абы надь нимь розпочати дискусїю. Вь тыхь прєсєтахь будє отже такожє и управлїєннє внутрїшнєго языка зь чєскихь округахь Чєхїи. Надїють ся, що чєскїй посол згодєть ся на завїсєньє оружїя, якь довго сеєя справа будє вь палатї обговоруєна.

Про вчєрашнє засїданє чєскои секції угодовон конференції оголошєно слїдуючїй комунїкат. Предметомь на радї було справозданє підкомїтєту вь справьь виборчон реформы для чєского сойму. Противь чотїрохь его точокь не поднєсєно зь жаждонї сторони нїзєкого важнїйшого закїду. Що до виборчїхь курїй, то всєстороннє высказано бажанє, абы такожє вь рамкахь обохь національнихь курїй о скбїлко можє уважлєннєо управлєнїя бажанїя поодїнокїхь интересованыхь груп. Вь справьь vet-a поодїнокїхь курїй розвинула ся широка дискусїя, котрої пока що не закбїчєно. Що до закона зь справьь уживаня краєвихь языкбь автономїчнїми властями, принато до вїдомостї, що досн не повєло ся осягнути порозумїня зь справьь редакції §. 2-ого. Вь тїй справьь ухвалєно, абы підкомїтєть збравєть ся наново вь найблїжшїй днї, вь котрбмь не будє відьбувати ся засїданє рады державнои.

Grazier Tagespost доносєть, що словїньскїмь инспекторомь краєвихь шкблєь має бути профєсорь Примоїцї. Зборь, скликанїй нїмецькимь членамь вїдїлу краєвого, ухвалєли протєсть противь именованя Словїньца краєвымь инспекторомь и вбавали стїрїєскихь посббь, абы зь того именованя вїтїгнули консєквенції и велї борбь зь правительствомь. Окрбмь того ухвалєно зажадати чєрєзь посббьь прямо відь д-ра Кербера заявы, чи пололоска про именованє правїдєва.

Зь театру вбїны.

Вчера розбїйшла ся була вь парламентї поголоска, що англїйскїй вбдїлї зь усїхь сторбнь окружїли армію Кронїого и вбдїли его відь Влємфонтєну. Радбсть зь тон причїны показала ся передчасною. Вь вєснбмь урядї лишє запєвняють, що Бурь занаходять ся вь вбдворотї зь усїхь занятыхь позицій. Де занаходїть ся армія Кронїого, мїністерєтво не має нїякихь вїстєй. Мїністерєтво заперечує рбшучо вїстє, що армію Кронїого вже окружєно. Транєвалє-кє посольство стверджує, що армія Кронїого в цїлкомь забезпечєна и не має досн нїякихь страт. Кронїмає отворєну дорогу до Влємфонтєну. До розпорядкостї має 35.000 воякбь и великїй полкь артилерїи.

Вь околицї Арундєль-Гонєверроадь, кудь утїкли Англїйцї побїтї подь Колєнзо, занаходїть ся теперь дуже мало Бурбь. Англїйскїй патр-лї бачили взагалї лишє 60 Бурбь. Здає ся, що 1000 до 2000 Бурбь занаходїть ся коло Колєсєрєга; 10.000 выцєрано зь вбдтамь, абы выслати ихь противь англїйскихь вбєскь, що машїрують вь сторону Оранїї. Подь Кїмберлєй зь мїжь 14 а 16 с. м. Англїйцї стратили двоух офїцїрбь, убитыхь а 6 ранєныхь. Бурамь забрано одну армату, амуніцію и богато худобь. Вь послїднїй бїтвї подь Рєнсбурїомь, Бурь мали полонїти 104 Англїйцбь и здобули 30 првїянтвбьхь вбзбь.

Пбєля урядовихь донєсєнь, Буларь зновь розєзнає горячєю дїяльнбсть. Не знати лишє, чи се оєвєнїзїна дїяльнбсть, чи вбнєтє можє лишє боронїть ся відь напастливостї Бурбь. Бюро Райтерє подь вчєрашню даєтє доносїть, що Буларь переводїть далєше своє операції на правбмь крилї, але рбвночасно зарядїєть такожє, що треба для охоронь лївго крила и на полуднє відь Тутєлї. Поодїнокїй вбдїлї Бурбь перєйшла зновь Тутєлю, при чбмь прїйшло до малыхь бїтвь. Буларь доносєть, що генєраль Гарть по слаббмь опорї заднои сторожї Бурбь обєсадїв Колєнзо. Вь поєбданю англїйскихь вбїєскь занаходїть ся теперь цїла зєлєнїца лїнїя на полуднє відь Тутєлї коло Колєнзо. Переднє сторожє колюмнї Гартє перєходїть вь тбї хвалї Тутєлю коло Колєнзо. Ворбгь, о скбїлко здає ся, цофєє ся на вбєхь лїнїяхь. Мбгь обєсадїти слабыми силами лишє одну позицію на зєлїзничбїй лїнїї Колєнзо-Лєдїсміт. Вь

Лондонь высказують перєконавє, що Бурь снмї дїями залїзшєть облогу Лєдїсмітє.

НОВИНКИ.

— Зь львбєскои „Зорь“. Вь суботу 12 (24) лютого с. р., устроєно товариство рускихь рємїснїкбь „Зорь“ вь комнатахь товариства [ул. Кракбєсєка ч. 17] котїлїоннїмь вєчєромь зь танцїями. Вступїть дозволєний толькь за запрошенїями. Стрбї вєчєрковїй або народнїй. Будєть вь власнбмь вїрядї. Початокь о 9 годїн.

— Зь Нїколаєсєи надь Анїєстромь достаємо таке пїсьмє: „Днє 25 и с. г. лютого [зь сєсїю пєдїлїю] вбдбудєть ся вь чєстє Тарасє Шевчєнка вєчєрокь зь танцїями. Запрошенїя розбєлєно, а хто бм чєрєзь незнанє адресь не одєржувать, нехай прїймє сєсїю оповїєтку за запрошенє. Комїтєть отчїкує прїїзду тыхь доохрєстїньхь Русїнбь, котрїмь дорога память баткє-поєта!“ — [Прїм. Рєд. Хочємо догадуєтїсь, що Комїтєть постановївь почитати память Шевчєнка не лишє однїми танцїями, але мабуть перєдь забавою танцїями будє якїсь концерт, бо чтїти память Шевчєнка лишє танцємь — то буєть бм спосббь, хочь орїгїнальнїй, але не кончє вбдпбвнїмь.]

— Руска мїщаньска Читальнїя вь Чєрнбвцяхь устроєно днє 25 и с. г. [сєн пєдїлїя] вь сали гїмнастїчнїй при улїцї Іосїфа вь память незабутного Кобзаря Тарасє Шевчєнка вєчєрокь зь декламациями и сїньїями подь управою управлєтєля хорь Антонїя Бєрєзєвского. Цо концерт вь наступїть забавє зь танцїями.

— Вь справьь викладавон мови вь школахь народнихь пишуть намь зь Долинського: Можє доносїти Вамь, що вь організаційнихь декретахь для шкблєь вь Раконь и Надбїєвь помїнєно справу викладавон мови. Такь само, якь довідємось, помїнула краєва рада шкільна языкь викладавон вь органїа. декретахь вь цїлбмь повбїть долинськбмь и певно якь кажє авторь вступнои статїї вь 27 члбдї „Дїла“ — вь цїлбї галїцїйскїй Русї! [Прїм. Рєд. Се вже треба прїїтї за факт, отжє Рускє Товариство педагогїчє, на нашу гадку, не потребує вже ждїти на дальшїй факт, а снї задумуєть подїяти вь тбмь дїлї яку акцію, нехай прїєтєнуєє вьсє до неї!]

— Вбббрь посла до сойму у Львовь. Вь недїлю скликаєть п. Дашнїєскїй зборь до сали товариства музїкбнь. Вь зборьхь вїзляло участь кбїлкаєть особь, а вбдбули ся онї подь проведомь п. Гудєца. Кандїдат Дашнїєскїй выголосївь свою промову, вь котрбї ерїтїкуєвавь роботу и політику кола польского и т. н. Опбєля наступили інтерєєдїації. Мїжь нїмїми концїєїсть намїєстїцтвє Мошнїєскїй закїнуєть п. Дашнїєскому, що на однихь зборьхь послугувавь ся фальшївїми датами. Збббранїй вбборць окликаєть: „азаєи зь трибуны“ прїєвєсїли Мошнїєского перєстатї говорїти. П. Дашнїєскїй вбдїовнїєть, що послугувавь ся урядовїми датами. Вбдтакь вїтерєєловань кандїдата п. Натбрїмь, директорь „Народнои Торговлї“, якє становїєчє зєсьмє вбнєтє вь соймї вь справьь рускбї. П. Дашнїєскїй заявїєть на сє, що его становїєчє вь найблїжєсє тому, якє кождїй Русїнь занають повиннєтє. Є ворогомь історїчнїхь прївїлєвїхь и протївнїкомь насїльєства и гєтє. Пбєля его думкї бєзпосєрєдє тайнє го-лосованє дало бм и Русїнамь нагоду высказувати чєрєзь своихь заступнїкбь жадаєи и потребности своєго народу. Тепєрїшнїй політїкї рускій — говорїєть п. Дашнїєскїй дуже мало вїрять вь своєи силї, покїлїкують ся вїчно на сє, що онї „Тїрольцї вєсходу“ и двїлєть ся толькь на „бїлї мурь“ вїдєньского бурь. Вь соймї скажє вбнє правду не толькь Полькамь але и Русїямь. — Такїй буєть змїстє вбдїовнїє п. Дашнїєского п. Натбрїмь. — Вбббрь посла до сойму у Львовь вы-ликаєть загалєнє заїнтерєсованє тымь ббдїєшє, що протївь п. Дашнїєского вьступїєть д-р Вїжєк, що зьявляєть ся зь стороництвомь „католицькїмь“, вь котрбмь вєрховодїть „най-лучшїй католик“ проф. Тулїє. Показує ся зь сєго, що дє ходїть о інтерєсє клєрїкальнє-стєанїчїєскбїєи клїкї, тамь католицькїмь у-ступуєє на другє мїсцє и дотїчнїй првводїчїь лучшїй бм ся тогдї наїтьє зь чортбмь не то зь жидєвь, щоби лишє нїхь клїкє не потєрпїла яковь шкоды. На вєсїй случай шанєс д-ра Пєнтака на посла вь дуже захїтїмь и хто знає, чи п. Дашнїєскїй не засїдєє вь галїцїєскбїй соймї.

— Вчєрашнїй бал „Академічнїои Громады“ удаєть ся знаменїто. Велика сали Народного Дому лєдво помїстїла гостєй. До кадїрїя стануло 120 парь. Забавє трєвала охочо до бїлого днє, — до 7-ої годїни.

— Купїтьє землю! Зь Радєхбвщїни пишуть намь: Нїмцї колюнїєтї зь Радєхбвщїни радї бм покнїтї Галїцїну и выслєтити ся до Прусь у Познаньскє, на землї закуплєнїй відь польскои шляхтї комїсїєю колюнїзаційною. Зь тон прїчїны пошукують кушчїєв на землю. Сєго року вь маю вїбїраєть ся нїхь кбїлєкохь зь Іосєфєвои, колюнїє, що чєслїть змїшь 40 нумєрбь, а другї толькє ждуть, абы сїрєдшїмь пбїтї слїдомь за нїмї. Подббно (я чуєть) выпродують ся колюнїєтї зь Романбвнї, Сабїнбвнї, Суснїи, Станїїни и т. д. Отжє — купїтьє землю! А землї то дуже добра, рбвна; гєсподарєства мають по 12, 20 и ббльшє моргбвць добрє заєсподарованыхь. Буднїкї, мєшкєлїи и гєсподарскї, вь Іосєфєвї, зь вїнїтєкомь кбїлєкохь, „нїмєцькї“: высокї, прєсторїй, новї; подббїра шїрїкї, ко-ло що-другон хатї колодєв; до мїєста мала

милі. — Просимо В'єчестіе духовенство до-
околичне повідомити, щоб тѣмъ народѣ и за-
охотити, аби набути землю, що лежить у
своємъ рѣдѣ краю. Треба ловити нагоду,
котра лучаєть ся рѣдко. Зъ густо заселенихъ
сѣль, въ покращенихъ на добрий кусничий
господарствѣ мусить народъ утѣкати, а мавъ
бы шукати собі погуби ажъ у Врендодіяхъ
та Канадахъ, то лучше вже нехай понату-
жить ся нашъ мужикъ бодай одинъ разъ въ
житію и зробити добрий интересъ. Коли по
1848 рѣчѣ стало нашихъ люденьківъ на тѣмъ
ко вѣдванъ, що затягали довгъ въ банкахъ,
аби вже прожити, то теперъ, побѣла 50 лѣтъ,
повинний рѣшити ся на щось лучшего: затя-
гати въ який кредитовій институтъ позичку,
продати своє болѣекаморіове господарство, а
купити бѣльше.

— На народный фондъ [підъ зарядомъ
„Народной Рады у Львовѣ“] заложили: о. Єв-
кеничъ зъ Кунина 10 кор., Онуфрей Чубатый
зъ Панаковичъ книжку удѣловъ товариства
„Помѣч“ на 10 кор., вразѣ зъ залогомъ ді-
вандомъ, о. Федусевичъ Юліанъ зъ Стры-
4 кор., о. Войнаровскій зъ Балинець 2 кор.,
о. Глѣбовичъ Омельянъ зъ Бранихъ 140 со-
тиківъ, Герасимовичъ Денисъ зъ Рогатина 6
кор., дир. Ол. Борковскій зъ Львова 2 кор.,
о. Ал. Темницькій зъ Львова 2 кор. 20 сот.,
о. Рудницькій Несторъ зъ Яблонь 6 кор., о.
Билинскій Теофілъ зъ Раковця 6 кор., о.
Шуховскій Іосифъ зъ Братковецъ 2 кор., о.
Яцкевичъ Мих. зъ Пасѣчній 2 кор., Иван-
чукъ Иванъ зъ Дичкова 1 кор., о. Палаг-
ничъ Иванъ зъ Олексиць 8 кор., о. Подла-
шечій Антонъ зъ Оковитина 5 кор., о. За-
рихъ Антонъ зъ Чижикова 2 кор., о. Пого-
рецькій Іполитъ зъ Бродокъ 5 кор., Банірів-
скій К. зъ Грабова 2 кор. 50 сот., о. Марко-
вичъ Иванъ зъ Юнашкова 4 кор., о. Гумед-
кій Ю. зъ Бутинъ 2 кор., Василь Войко зъ
Львова 10 кор., Мих. Копровскій зъ Львова 7
кор., А. Тишниській зъ Жив. 1 кор. 40 сот.,
Весоловскій зъ Жив. 2 кор., о. Василь Чер-
нецкій зъ Сѣльця бѣлого 4 кор., Т. Лука-
севичъ зъ Кальварія 4 кор. 20 сот., Иванъ
Зарицкій зъ Львова 2 кор., И. Мишкевичъ зъ
Вадовицъ 4 кор., Василь Король зъ Львова 4
кор., Юліанъ Романчукъ зъ Львова 4 кор.,
Як. Павличенко зъ Тейсарова 2 кор., о. Та-
дей зъ Микulichина 6 кор., В. Романъ зъ
Чижикова 1 кор., Балацкій зъ Б. 2 кор.,
д-ръ Кулачковскій Олександръ зъ Вѣдня 3
кор., Иванъ Бѣлей зъ Львова 2 кор., о. В.
Балицкій зъ Испаса 4 кор., Іларій и Петро
Огоновскій, д-ръ Пачовскій и Ілія Кокорудъ
зъ Львова по 2 кор., А. Тишниській зъ Ж.
[другій разъ] 3 кор., (тефанъ Даянъ 1 кор.,
о. Олекса Заячківскій зъ Збаржъ 2 кор.,
о. Андрей Качала зъ Медина 2 кор., о. Фо-
лисъ зъ Скнилова 10 кор., Иванъ Ясеницкій
зъ Молодятина 15 кор., Василь Андрусакъ и
Олекса Жупникъ по 2 кор., Иванъ Жупникъ
1 кор., 50 сот. [Присланий грошъ и вписанъ
яко звичайный вкладки членскій „Народной
Рады“ не выдаються ся тутъ.]

— Зъ Надвѣрної пишуть намъ: Ще въ лѣ-
тѣ 1899 р. створивъ тутъ руску торговлю
купецъ Григорій Мориллякъ, чоловікъ сер-
цемъ и душою справъ рускій вѣданий. А
однакъ не знаходивъ вѣнъ мѣжъ населеннѣмъ
мѣста належного ему взаимности. Хотѣвъ ту и
досить проживає людей рускихъ, то на жалъ
мущу сказати, що зъ малыми выимками май-
же всѣ купують товары по жидахъ, а до сво-
го купця лишъ тогды и за тѣмъ идуть, коли
у жида достати не можна. Се дуже сумный
обавъ и мене се такъ дѣймає, що ажъ въ
сей способѣ мущу яко безсторонній чело-
вѣкъ пригадати родимцѣмъ, аби не лазили по
жидовскихъ склепахъ, але купували у свого,
руского купця. Я тутъ черезъ кілька тиж-
дѣвъ постійно перебуваю и потерѣвъ, що
сли-бы не Русины замѣсцевъ та деякій честній
родины польскій, то Мориллякъ мусѣвъ бы
своѣй интересъ хибѣ звинувати на утѣху жи-
довъ. Ту було бы ще по бѣльше додати, але
на теперъ най выстане сѣмъ кілька слѣвъ.
Простѣтъ, добрый люди, але правдѣ мѣсеца го-
дѣ вѣдмовити. — Видючий.

— Львѣвская полиція арештувала паню Шен-
паровичу, мѣмѣ вдову по дѣварю, на жадане
перемысского суда. Передъ кількома днями
донесла агадина панѣ, що дѣварѣмъ намѣсто-
ницѣмъ Фр. Гельманъ хотѣвъ убійствомъ змѣ-
стити ся на нѣй за те, що вѣдмовила ему сво-
ѣй руки и полиція арештувала Гельмана. Те-
перъ показує ся, що вже вѣдъ кількакъ лѣтъ
кравѣвскій судъ слѣдить за панєю Шенпаро-
вичею, а перемыскій судъ шукає ен вже три
роки, бо підѣлає побуту свого въ тѣхъ мѣ-
стахъ Шенпаровичева допущала ся многихъ и
то аначныхъ надужитъ. Щобъ змилити пошу-
куючихъ за нею, сеяя переступница укыває
ся вѣдъ прибраннымъ назвѣсникомъ. Ажъ при
года зъ Гельманомъ причинила ся до выкры-
тѣ, хто єсть та панѣ, що теперъ опинила ся
разомъ зъ своимъ милымъ... за кратами.

Ув'язнену Шенпаровичеву уважано за
вдову по вѣдѣтѣмъ операторѣ д-рѣ Шенпаро-
вичу. Показує ся теперъ, що ен чоловікъ
бувъ лише студентомъ медицины. Коли ен
перевозжено зъ полиційного арешту до слѣд-
чон вѣзницѣ, огрунтася она по дорожѣ субѣ-
матомъ, що мала укывати въ рукахъ. Те-
перъ заходить пытанє, вѣдка она мала той
субѣматъ: чи то бувъ останній того, котрымъ
ен вѣдѣвъ то хотѣвъ огрунтати Гельманъ, чи
може мала его вѣдки-нде? Такъ само пытанє
ще, чи обжалованъ Гельманъ не зъ ен ото-
роны лише выдумкою.

— Зъ надъ Калуша пишуть до „Галичан-
на“: „Въ Вѣговѣй, калуского повѣта, живе
фервалтеръ домѣнъ и львѣвскій Альбойскій Свобода. Сей Чѣхъ зъ Вѣдѣвъ забувъ, що живе на
початку ХХ. вѣку и тому обходить ся зъ
своєю прислугою, лѣтъ зъ худобою. Осъ при-
мѣръ: Служавъ у него цѣлый рѣкъ Олекса
Яцкевъ, а коли дѣя 11 сѣчня сего року его

служба склѣчила ся, зажадавъ вѣдъ свого го-
сподаря выслати заслуженой платѣ. Панъ
Свобода за ту смѣлѣсть побивъ его. Коли жи-
слухъ тѣхъ побѣвъ було за богато, вхопивъ
за зѣлѣний вѣла, ударивъ разъ нимъ сво-
пана и утѣкъ въ село. Сего було за богато
для несовѣльного пана Свободы. Вѣнъ
прикликавъ свою лѣсову службу и почавъ
шукати по лѣсѣ за Яцкевымъ. Но Яцкевъ
укывавъ ся у одного господаря въ сѣлѣ.
Щобъ его вѣднати, прикликавъ Свобода на-
чальника громады и удавъ ся зъ нимъ до
того господаря. Ту найдено Яцкева, якъ спавъ.
Свобода зважавъ ему руки ремѣмъ зъ задъ
такъ сильно, що на рукахъ выступили раны.
Одѣла привязавъ ему шнуръ до ноги и при-
кажавъ своему лѣсничому, Кульчицкому, звя-
заного на рукахъ и ногахъ Яцкева вѣсти якъ
скотину до свого дому, при чѣмъ самъ дер-
жавъ его за уши. Въ свой „резиденцїя“
привинувъ Яцкева на подѣбру до стѣны и
прикажавъ лѣсничому Кульчицкому зъ наби-
тымъ оружемъ стоити на сторожи, а самъ
прикладавъ Яцкову револьверъ до устъ и
кричавъ: „На! понохай!“ Такъ державъ
вѣнъ Яцкева на морозѣ около двѣ години, а
одѣла приказавъ запрѣжъ конѣвъ, высидѣвъ
Яцкева на вѣдѣ и самъ его привинувъ до во-
за шнуромъ. Зъ завязаными руками вѣдъ и
привязаного до вола Яцкева привѣвъ Свобода
до Калуша и вѣдѣвъ его жандармерїи а тѣмъ
вѣдѣставила до суда. Кажуть, що въ той спра-
вѣ вѣде ся въ калускомъ судѣ карне слѣд-
ство. Поки-що подаємо сей гадкій фактъ до
вѣдомости дирекції галицкихъ домѣнъ и лѣ-
совъ, щобъ бодай сею дорогою дѣзнали ся,
якого она має урядника-варнара. — Просто
вырѣти ся не хоче, щобъ такъ рѣши дѣляли ся
въ нашѣмъ краю, якъ дописуватель каже,
на початку ХХ столѣтѣ.

— Новый польскій театр у Львовѣ. Оногды
ухвалено на засѣданнѣ львѣвской рады мѣской
внесено вѣдѣпрезидента мѣста Михальского та-
кого змѣсту: „Припоручає ся артистичной
комісії театральнѣй уложити ся зъ оферен-
тами о таку форму аренды театру, щобъ гро-
мада мѣста Львова крѣмъ чиншу аренды, ко-
торый має бути напередъ означеный, вымѣнила
себѣ такожъ якийсь процентъ чистого зыску
чи то удѣлу въ доходахъ підприємства, не
принимавши на себе удѣлу въ можливыхъ
недоборахъ. Арендаторъ має покрывати всѣ
выдатки, звязанъ зъ веденнѣмъ підприємства,
а громада власнымъ заходомъ и коштомъ у-
тримувати будѣ будынки въ добромъ станѣ и
зъ власныхъ фондѣвъ покрывати будѣ еквива-
лентный податокъ. Крѣмъ сего громада мѣ-
ста Львова застереже артистичной комісії
крѣмъ интеренцїи артистичной такожъ право
вглядѣти у всякій книги, рахунки и кассовѣ
дѣлководство підприємства.“ По тѣмъ ухвалѣ
постановлено дальше розписати на означеныхъ
повыше условїяхъ конкурсъ, и то зъ рѣчи-
цею до 10 марта с. р.

— Въ свѣтъ за очі — шукати „лучшѣй
долѣ“, котрой нема и за океанами, выбирає
ся зновъ много родитъ сѣлѣнскихъ — до
Канады. Горачкою еміграціонною назвѣченъ
теперъ повѣтъ станицѣвскій и коломыскій
и сусѣднѣа часть Буковины. Агенты знаючи
буну фантазію нашихъ сѣлянъ, що узявляють
себѣ въ „Брисголі“ и Канадѣ обѣщаний рай,
надемылають зъ Канады захохотующій листы и
въ рожевыхъ барвахъ освѣтлюють тамошній
вѣднѣсний та легкій способъ нажины. Легко-
вѣрный народъ вѣривъ имъ якъ „небеснымъ
листамъ“ и протривнує за будѣ-що своєю
бѣдѣвѣщину та їде на свою погибѣль. Въ
загладныхъ сторонахъ емігранты лагодять ся
до выѣду на весну с. р. — Въ Сянтинцѣхъ
кѣлканцѣмъ сѣлянскихъ родитъ попродали
уже теперъ за бѣзцѣвъ свою землю и добро
по бѣльшой части „новымъ панами“ Галичан-
ны — жидамъ и вѣдѣтъ до Канады. Вѣда
зъ нашимъ непоряднымъ и легковѣрнымъ на-
родомъ, що такъ давъ ся баламутити и їде за
морѣ на нужду и погибѣль. Не станъ нѣчо
бѣльше якъ закликати до нихъ: „Куды же-
нешъ бѣсоватый? — Нѣ тамъ людей нѣ тамъ
хаты!“

— Стѣпендію зъ ф-нду цок. о. Н. Панико-
вича 120 коронъ рѣчно надаєть управляющей
совѣтъ „Народного Дома“ у Львовѣ Мих.
Давковъ, учениковъ П. кл. академічнов [рус-
ко] гімназіи у Львовѣ, сыновъ сѣляннина зъ
Милосевичъ.

— Онѣ. Въ Тустановичахъ вѣдъ Дрогоби-
чемъ Анна Киринова выйшла зъ дому и по-
лишила 5 лѣтнього сына своего безъ доглядъ,
а себѣ бавивъ ся сѣрничками въ хатѣ и запла-
тивъ соломѣ, зъ чого выбухъ огонь и зли-
нивъ цѣлу загороду; нѣкогда не была обезпе-
чена. — Въ Станислѣ на Буковинѣ згорѣла
хата Матѣя Горба; причиною огню були дѣ-
ти, що підѣлали соломѣ; шкода не-бѣзпече-
на 300 ар.

— Новый урядъ почтовый лѣтъ звичайнымъ
кругомъ дѣлания узыбѣе въ житѣ зъ днѣмъ 20
с. м. на зѣлѣннѣмъ двѣрцѣ Выганька при
трансверзальномъ шляху Гусятинъ-Станисла-
вѣвъ Сей и выдѣ уратѣ будѣ сполученый сѣ-
тно зѣлѣннѣмъ зъ стѣциями Чортковъ зъ од-
нои, а Коничнѣвъ зъ другой стороны Округъ
доручѣтъ будѣ поки что обмежати ся на ста-
цію та ономъ мѣстѣвѣмъ Выганька.

— Дѣй нѣ вѣстѣ. Трицѣтъ лѣтъ загалнѣй
зборъ сал. Товариства господарства вѣдбу-
дѣть ся въ днѣхъ 6 и 7 н. ст. марта у Ль-
вовѣ — На посаду мѣского дѣваря въ Нико-
ла-вѣ надѣ Дѣйствомъ розписано конкурсъ
зъ рѣчицею до 31 н. ст. марта; платѣя 1000
коронъ. — Львѣвскій антикаръ Яковъ Шпесъ-
Поратинскій обходивъ вчера 40 лѣтний юві-
лей свого звана. — При ул. Льва Санѣвъ у
Львовѣ хотѣвъ вчера огрунтѣти сѣ І. К., шу-
ка-рѣ, але ему перешкоджено и вырвано зъ
рукъ флѣшчѣку зъ розчиномъ фосфору; пере-
страшенный самоубійникъ утѣкъ вѣдѣтъ зъ
дому и досѣ пропає. — У Вѣднѣ вѣдбує ся

дня 24 с. м. конференція австрійскихъ заве-
дѣнь ассураціонныхъ зъ вѣдѣлу житѣвого. —
На пл. Кравѣвскій у Львѣ арештовано вче-
ра жовири 15 пот. пѣхоты М. Яцкева, ко-
торый хотѣвъ спродати ганделесамъ вѣйско-
вой мундуръ. — Міністерство торговлѣ за-
твердило выборъ Стан. Буртинна на презеса,
а Мих. Куляка на вѣдѣпрезеса торговельно-
промысловой палаты въ Бродкахъ. — На зѣ-
лѣннѣмъ двѣрцѣ въ Штайнбрухѣ (на Угор-
чинѣ) выскочивъ изъ шинѣ повѣздъ товаро-
вый; машинистъ и одинъ гамбѣнничій смер-
тельно раненъ, а девѣтъ заговѣвъ розтороше-
ныхъ. — Карты до гры подорожнѣмъ вѣдѣтъ
1 н. ст. марта зъ причины подѣбного опо-
даткованя міністерствомъ скарбу. Вѣда кар-
тамъ! — Львѣвскій учитель мѣскихъ шкѣлъ
задумують спѣльно выбрѣти ся на свѣтловѣ
выставѣ до Парижа; кошту подорожи на
одного участника вынесуть 160—180 ар. —
Въ почѣ зъ дня 4 на 5 лютого с. р. Войтѣвъ
Бѣльскъ зъ Вѣльшанки выдѣвъ въ коршнѣ у
Шмула Шторха въ Девятира (пов. равского)
побѣтъ літры горѣвки и зараєтъ померѣ. Слѣд-
ство судовѣ вѣде ся.

Надѣслане.

Кропѣтъ на его „Першій листикъ“.

Не тужи такъ, Кропивенько,
Не сумуй, не побивайся!
Стративъ Ты одну кралевку,
За другою оглядайся...

А и весны дѣй Тобѣ не стануть байдужей:
„Другой“ поглядѣтъ чудовый
Загнѣе сердце, поцѣлуй розвѣе стужѣ,
И такъ зновѣ станешь здоровый...

Пражскаго Немамелюкъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемысской

Въ пропозицію приняты оо.: на Бѣльскъ
горѣшнѣй: Алексей Брикъ, Вол. Гоцій и Пе-
тро Подляшечій; — на Хрѣтѣ: Ів. Дуцько,
Ант. Крипичій, Фр. Згорлякевичъ, Мих. Иль-
ничій и Ром. Залитачъ. — Вѣдѣники крѣло-
шанскій достали оо.: Апостоларій Менчинскій
парохъ въ Фульштѣнѣ, Кор. Грушкевичъ па-
рохъ въ Раковѣ. — Референтомъ Еп. Кон-
саторїи именований о. Максимъ Кошко, про-
фессоръ религїи при женской учительской се-
минаріи въ Перемышлѣ. — О. Андр. Дѣцко
парохъ въ Луцѣ именований ординар. шкѣлъ-
ныхъ комисаремъ на деканатѣ мокрянскій. —
О. Теодоръ Крушинскій доставъ сотрудничѣ-
ство въ Раднѣнцахъ дек. мостиского. — Пре-
зенту на Герло дек. старосѣлского доставъ
о. Ант. Весоловскій. — Рѣчицею до ордина-
ціи выначенный на день 20 н. ст. марта с. р.,
а подана выносити треба до 14 марта.

Посмертнѣй — ✠ — оповѣстии.

— Констанція зъ Герасимовичѣвъ Старо-
мѣйска, вдова по концѣпсѣй почтовѣмъ а
сестра апелационной радника Николая Гераси-
мовича и жены надворного радника Вас. Ко-
вальского, номеръ 19 с. м. у Львовѣ въ 45
роцѣ жити. [Похоронѣ въ дѣбѣвъ ся нинѣ]. В.
ѣ. п.!

Господарство, промыслъ и торговля.

— Рада надзирающа Товариства взаимныхъ
обезпеченъ „Дѣйстеръ“ вѣдбула дня 13 н. ст.
лютого с. р. звичайне засѣданѣ подѣ прово-
домъ президента совѣтника Григорія Кузьмы
и въ присуствѣ 14 членѣвъ та комисаръ
правительственного гофрѣта Адольфа Гута.
Дирекція Товариства предложила спра-
вѣвадѣ за сѣмнѣй рѣкъ администраціоннѣй,
1899-ий, вразѣ нѣтъ замѣненнѣмъ рахунковымъ
и билансомъ.

Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченъ
„Дѣйстеръ“ рѣкъ мѣнувшій належавъ подѣ
взглядомъ розвою Товариства до нормаль-
ныхъ, а подѣ взглядомъ осягнѣного чистого
результату до найкращѣйшихъ вѣдѣ часу
васонованъ. Подѣсь важнѣмъ было 76.373 на
39.799.488 ар. обезпеченой вартости, а 340.252
ар. 23 кр. премїи; въ порівняннѣ въ рокомъ
попереднѣмъ было бѣльше о 12.059 полѣсъ и
о 50.730 ар. 87 кр. премїи. Зъ тѣхъ обезпе-
ченъ было трѣвальнымъ обезпеченнѣмъ будынкѣвъ
93%, обезпеченъ зѣбжа въ солонѣ 4% и о-
безпеченъ вынѣхъ движимостѣй 3%. Зъ по-
вышѣной сумы обезпеченой вѣддано въ реасе-
курацію 17-8 милїонѣвъ ар., т. е. 44% обезпе-
ченой вартости.

Церквей прибуло до обезпеченнѣ 155 и
было всѣхъ обезпеченныхъ 1.963 церквей на
суму 5.440.261 ар. зъ премїєю въ квѣтъ 21.328
ар. 74 кр. Приходѣвъ прибуло 141, а разомъ
было обезпеченныхъ 1.386 на суму 3.104.996
ар. зъ премїєю 19.312 ар. 8 кр. Шкоды на
церквахъ выносили 06%, а на приходѣвахъ
53% премїи за тѣмъ обезпеченнѣ.

Всѣхъ шкѣдъ мало Товариство въ тѣмъ
роцѣ 779 случѣвъ при 393 пожарахъ, що
приключили ся въ 312 мѣсѣвѣстѣхъ а въ 53
повѣтахъ. Бѣльшѣй пожарылучили ся: въ О-
стровѣ пов. Бѣбрка 10 шкѣдъ, въ Пѣдгородѣ-
шу пов. Бѣбрка 8 шкѣдъ; въ Дроговижу пов.
Жидачѣвъ 86 шкѣдъ; въ Островѣ пов. Камѣнъ
7 шкѣдъ; въ Угнѣвъ пов. Рава руска 22
шкѣдъ, другой разъ 3 шкѣды и третій разъ 9
шкѣдъ; въ Чернѣвъ пов. Рогатинъ 10 шкѣдъ;
въ Вербѣжѣ пов. Рудки 7 шкѣдъ; въ Кагу-
вѣ пов. Руднѣ 7 шкѣдъ; въ Якимчицахъ пов.
Рудки 9 шкѣдъ; въ Верчанѣхъ пов. Стрый 14
шкѣдъ и въ Любачѣвъ пов. Чешанѣвъ 7 шкѣдъ.

Выплаченнѣй шкоды выносили зъ коштомъ
ликвидациі суму 206.992 ар. 2 кр. т. е. 60%
сумы премїи; въ попереднѣмъ роцѣ выносили
шкоды 197.690 ар. т. е. 68% премїи.

Судъ мировый мавъ мѣсецъ въ одѣмъ
случаю въ Хашованѣ повѣта стрѣйского. Въ
дорожѣ ласки привзало Товариство 21 вѣдшко-
дованъ въ сумѣ 3.661 ар. 60 кр. Вѣдъ почат-
ку своего истнованя выдѣтило Товариство за
7 лѣтъ 3.181 вѣдшкодованъ въ сумѣ 834.782
ар. 69 кр.

Фондъ резервовый Товариства збѣльшивъ
ся въ тѣмъ роцѣ о 26.132 ар. 21 кр. и выно-
сивъ зъ концѣмъ 1899 р. ку 122.907 ар. 26 кр.
Резерва премїи збѣльшилась о 9.976 ар. 88 кр.
и выносила зъ концѣмъ 1899 року 74.240 ар.
Цѣнныхъ паперѣвъ мало Товариство 220 штукъ
номинальной вартости на суму 231.737 ар., а
пѣсла вартости курсовой на суму 222.792 ар.
58 кр.

Надвыжка билансова выносила 38.765 ар.
Зъ той надвыжки має бути пѣсла статута у-
жита часть на дѣтацию фонду резервового и
на оплату 6% вѣдъ лѣстѣвъ удѣловыхъ фонду
основного, а сумѣ 28.000 ар. на выѣсованѣе
и оплату 280 лѣстѣвъ удѣловыхъ фонду основ-
ного; въ той способѣ остане ся ще до аморти-
заціи зъ фонду основного рѣшта 8.000 ар.,
котра прийдѣ до оплаты зъ надвыжки бѣжу-
чого року, такъ, що вже въ 1901 роцѣ поч-
нутѣ удѣлати ся зъ рѣчныхъ надвышокъ зо-
роты обезпеченнѣмъ членамъ.

Вѣдѣтъкъ представала Дирекція спра-
вѣвадѣ зъ розвою и дѣльности Товариства
взаимного кредиту „Дѣйстеръ“ за четвертый
рѣкъ администраціоннѣй.

Товариство мало зъ концѣмъ 1899 року
1.727 членѣвъ, що декларували 1.770 удѣ-
ловъ, т. е. суму 88.500 кор., а выѣтили го-
тѣвкою 66.416 кор. 53 сот. т. е. 75% декла-
рованной сумы.

Фондъ резервовый збѣльшивъ ся о 1.705
кор. 74 сот. и выносилъ зъ концѣмъ року
5.239 кор. 4 сот. Цѣлымъ фондъ власный То-
вариства [удѣлы, фондъ резервовый и спе-
ціальна резерва] выносилъ 72.108 кор. 89 сот.

Станъ вкладокъ, мѣмо обѣнженѣа стопѣ
процентовой вѣдѣ вкладокъ, збѣльшивъ ся о
266.178 кор. 53 сот. и зъ концѣмъ року было
872 вкладникѣвъ зъ сумою 680.129 кор.
88 сот.

Позичокъ на скрипты было въ 1899 ро-
цѣ 1.741 на суму 774.534 кор. 82 сот. и на
вѣскѣл 115 позичокъ на суму 47.651 кор. 83
сот., разомъ всѣхъ позичокъ было 1.856 на
суму 822.186 кор. 65 сот. Зъ того сплачено
зъ прѣтату року 323 позичокъ въ цѣлости и
на раты бѣжущій квѣту 170.629 кор. 2 сот.,
такъ що зъ концѣмъ року остане ся ще до
сплаты 1.533 позичокъ въ сумѣ 651.557 кор.
63 сот. — Залѣгало зъ ратами [зъ року 1897,
1898, 1899] 202 довжнѣнкѣвъ на суму 13.051
кор. 36 сот., т. е. 2% вѣдъ сумы позичокъ, а
на дорогу судову вѣддано въ 1899 роцѣ зъ
причинъ несплаты 15 справъ на суму 4.075
коронъ.

Окрѣмъ фонду резервового лѣкову То-
вариство такожъ часть фонду оборотового зъ
цѣнныхъ паперѣхъ и банкахъ, чтобы на кожде
жаданѣ вкладникѣвъ мати скору готѣвку до
диспозиціи. Сума тѣхъ лѣвоцѣй выносила
107.972 кор. 49 сот.; зъ того въ цѣнныхъ па-
перѣхъ 87.366 кор. 50 сот. пѣсла вартости
курсовой.

Загалнѣйный оборѣтъ кассовый осягнувъ
цифру 2.691.988 кор. 42 сот. [о 1.097.461
кор. 91 сот. вымшу, нѣжѣ въ роцѣ поперед-
нѣмъ], а капиталъ оборотовый збѣльшивъ ся
о 272.963 кор. 76 сот. та выносилъ зъ кон-
цѣмъ року 770.543 кор. 52 сот.

Частѣ надвышка выносила 5.388 кор. 16
сот., зъ котрой прийдѣ 10% до фонду резер-
вового и члены отримують дѣвиденду 6% вѣдъ
своихъ удѣловъ.

Рада надзирающа выслушала такожъ
справѣвадѣніи комисїи ревизійной, котра провѣ-
рила мѣстоукъ и замѣненѣ рахункѣвъ обоихъ
Товариств и найшла станъ вѣднѣй и цѣлѣ
дѣлководствѣ въ точнѣмъ порядку. Одѣла у-
хвалила Рада надзирающа, подобно якъ въ
лѣтахъ попереднихъ, роздѣлати зъ бѣжущихъ
доходѣвъ Товариства кредитового суму 1.600
кор. на публичнѣй добродѣйный цѣль, а то:

а) до диспозиціи Преосв. Ордина-
риѣвъ всѣхъ трехъ епархїй
по 200 кор.	600 кор.
б) трѣмъ Товариствамъ взаимнои
помочи даѣвъ по 100 кор.	300 "
в) чотирѣмъ товариствамъ „Шкѣль-
ной Помочи“: у Львовѣ, Ста-
ниславѣвъ, Перемышлѣ и Ко-
ломѣ по 50 кор.	200 "
г) товариству „Русланъ“ для пѣд-
помоги бѣдныхъ ученикѣвъ
русской [академ.] гімназіи у
Львовѣ	100 "
д) товариству педагогичному на
руску школу дѣтучу выдѣлову	100 "
е) Рускій Бурѣвъ въ Нов.-Снѣчи	50 "
ж) Рускій Бурѣвъ ремѣсничій у
Львовѣ	50 "
з) Народному Дому въ Чернѣ-
вѣцахъ	50 "
и) сс. служебникамъ въ Кристи-
нополѣ	50 "
к) сс. служебникамъ въ Вышати-
цахъ на будоу дому	50 "
л) товариству св. Кирила [для
пѣдмоги бѣдныхъ ученикѣвъ въ
Перемышлѣ]	50 "
Разомъ	1 600 кор

— „Спѣлка

посередничати в справляжуванню штучних навозів, машин господарських, насіння і т. п.; д) займатися торгівлею господарських продуктів і посередничати в тій же; е) освоювати філії, агенції і заклади складів товарів, зсипи збіжжя і т. п.; ж) піднімати ся доставки; з) опікуватися і організувати крамарство і торгівлю по селах; и) старатися о гуртові склади товарів для сільських крамниць. — Як видно з наведеного §-у, наше нове товариство поклало собі за головну ціль: піднести наше рільне господарство і крамарство по селах, а посередництво між продуцентами-господарями з одної сторони, а консументами і фабриками з другої сторони — взяти в свої руки. Тим же способом хочемо позбутися факторів вишколюваних. До осягнення цих гарних цілей потреба „Сибліц“ підпоры у загалу. Даного водзявася на свій місяць до всіх патріотів народолюбців з округи перемиського і пограничних дальших округів, щоб підпирали наше товариство, приступали до него з удрілами [одним удрілом 10 корон, а вишесю корона] и у великих справах, поныше наведених, водносились устно чи письменно до нашої „Сибліц“ з всяким довір'ям. — Дирекція.

Іменования, перенесення, відзначення и пр.
— Іменования. Міністеръ скарбу именувавъ адъюкта зъ головної управы фабрики тютюну въ Винникахъ Іос. Михальского секретаремъ въ тій самій фабриці.

Телеграмы „Дѣла“.

Відень 21 лютого. Іменования Бѣльни-ского губернаторомъ австрійского банку на-ступитъ ще сего тижня. — Должно-австрій-ский соймъ передавъ провѣсть змѣны громад-ского ординація выборочна для Відня спеціаль-ной комісією.

Прага 21 лютого. При доповняючихъ ви-борахъ зъ мѣском курія до ради державной въ Слане-Клядио, відбуде ся тѣснѣйшій ви-бѣръ мѣжъ молодод-Чехомъ и радикаломъ д-ромъ Ваксою.

Лондонъ 21 лютого. Про успособлене Ирландцѣвъ свѣдѣти найлѣпше фактъ, що въ одній опорожненій округѣ до парла-менту, выборцѣ поставили кандидатуру ма-йора, котрий бере участь въ африкѣйской вѣйнѣ по сторонѣ Бурѣвъ.

Парижъ 21 лютого. Міністеръ войны Га-ліфетъ заявивъ въ парламентѣ, що въ настѣ-докъ ульшеша карабѣвъ вынайденного од-нимъ зъ генералѣвъ, Франція одержала ору-жіе, котре перевышшае всѣ доси звѣстні кара-біны.

Надбослане.

АТЕЛИЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

зложене зъ кожныхъ вѣдѣль зъ котрыхъ выко-нує ся: пломбование, вытѣкане зубѣвъ безъ боли, вставляване штучныхъ зубѣвъ.
Для провѣрки заведена тую выгоду, що надбосланъ почтою лускуей, зложений и т. д. штучный зубъ напра-вляє ся и высылается водворотною почтою. — Ателие отворене черезъ цѣлый день.

84 8—52 А-ръ дентистъ Вікторъ Янковскій.

Яко добру и певну льонацію

поручаемо:

4 1/2 % Листы гіпотечный,
4 % Листы гіпотечный короноый,
5 % Листы гіпотечный преміюваный,
4 % Листы Тов. кред. земского,
4 1/2 % Листы Банку краєвого,
5 % Облігація Банку краєвого,
4 % Позичку краєву,
4 % Облігація проінаціаній и всякій рос-ты державній.

Паперы ті продаемо и купуемо по най-точнѣйшомъ курсѣ денномъ. 374 [8]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. галиц. анц. Банку гіпотечного.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣвъ площа Га-лицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плынтаціяхъ площа Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевѣйшыхъ:
окуляры, цѣпкеры, лѣзорѣзны, біно-кль, далековиды, барометры, тер-мометры, микроскопы, лупы, ком-пасы, райскайты, тасмы мѣрныя, піомы, лібѣлы, манометры и т. п.
Ураджене дѣлѣньекъ електричныхъ.

Велікй направики полагоджують ся якъ най-скорше и найдешевше. 4815

Вже виішов

накладомъ газети „Свобода“

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

підручник для ПИСАРІВ ГРОМАДСКИХЪ.

містить в собі шори писемі и друковані а такожъ поясненія якъ їхъ вивопняти и вѣдѣти якъ вести діловодство і казу уряду громадского.

ВІПУСК I

уложивъ

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адвокатъ крайній у Львѣві.

Цѣна примірника 25 кр., а оплатою почти 30 кр. Кто пришле в листѣ шість марокъ почто-выхъ по 5 кр. дістане на місце вже оплачений порадики.

Замовлення приймає редакция „Свободы“ у Львѣві, рынокъ ч. 10.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. університету

поручає

своє переплетниче и галицкіе заведење у Львѣві ул. Академічна ч. 8. 366

Підоймає ся всякихъ робѣтъ, особливо переплету Службени-цѣвъ, Євангелій, Молитовниківъ, Бібліотечныхъ книгъ Адаб-мѣвъ, Малихъ, Діалогівъ и т. п. по уміренихъ цѣнахъ.

ЗАПРОШЕНЕ

на

Загальні Збори

членѣвъ повѣтового Товариства задаткового въ Турці

товариства зареєстрованого зъ ограниченою порукою

котрий відбудуть ся въ среду дня 7 марта 1900 о годинѣ 10-ій рано въ Турці въ льокалі Товариства зъ слѣдующимъ деннимъ порядкомъ:

1. Справозданіе Дирекціи зъ чинности и рахункѣвъ за р. 1899.
2. Справозданіе Ради надзираючої и внесенія ви о удѣлене Дирекціи абсолюторіи зъ чинности и рахункѣвъ за р. 1899.
3. Внесенія Ради надзираючої въ справѣ роздѣлу зыску за рѣзъ 1899.
4. Выборъ трехъ членѣвъ до Ради надзираючої на мѣсце трехъ уступающихъ.
5. Выборъ комісії ревизійной на рѣзъ 1900.
6. Внесенія членѣвъ.

121 1—1

Брониславъ Осуховскій Д-ръ Емилъ Задоровичъ
презесъ Ради надзираючої. секретарь.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ

вѣдѣнчана двома срібними медалями

выковує дзвонѣвъ рѣзномъ ваги и приймає ушкодженіе давонѣвъ до перелаванія въ найкоротшомъ часѣ, а та-кожъ має на складѣ готові дзвонѣвъ рѣзномъ ваги.

Дякуючи веѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотепершій замовленія, прошу о ласкавій замовле-ня такъ на поодинокій новій дзвонѣвъ якъ и на цѣлій гру-пу. За трезелостъ матеріалу и гармонійный звукъ мо-ихъ дзвонѣвъ ручу и длѣтого осмѣляю ся припоручати ихъ Ви. П. Т. Цублицъ.

Зъ глубокимъ пошанованіемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

3769

Пиво Пільзенське

зъ акційного бровару, кухня вѣдѣ 15 с. м. змѣнена на лѣшій страны, смачный на маслѣ, цѣны анжени, услуга зручна.

Поручає

ТОМА НАЙСАРЕКЪ

реставраторъ

въ Ринку 17. 1—10

Головний Складъ на-сѣвъ и ростинъ

ИВАНА СТАХЕВИЧА

Львѣвъ, Театральна 8.

Поручає насѣвна траву, коню-шинъ, люцерны, оригінальній французскій ярныи, насѣвна цѣ-тѣвъ та ростинъ. Цѣнникъ гра-tis et franco. 125 1—3

Важне для учителѣвъ

Въ книгариі пп. Сайфарта и Чайковского у Львѣвъ [Ри-нокъ] есть до набути: „Prze-wodnik do dzielenia nauki o formach geometrycznych w szko-łach ludow. polspol. i wydzielo-wych. Napisal Adolf Bilger“. Цѣна екземпляра зброшурова-ного 70 кр. 126 1—1

КОМАР

двогитидневний гумористич-но-сатиричний.

Однотомний гумористичний ілюстрований орган на Русь. Ви-дає і за редакцію одігаче: Іван Кунцевичъ.

Цѣлорічна передплата 4 ар., на рік року 2 ар., чвертьрічно 1 ар. Редакция і администрація: Львѣвъ, ул. Чарнецкого ч. 6.

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

виданіе

поштомъ русскаго тов. педагогическаго В полотноній оправі зъ зо-лочекимъ хрестомъ 20 кр. В напо-ровій окладі 15 кр.

Продаетъ ся в книгариі Наук. тов. ім. Шевченка, Львѣвъ, ул. Чарнецкого ч. 26.

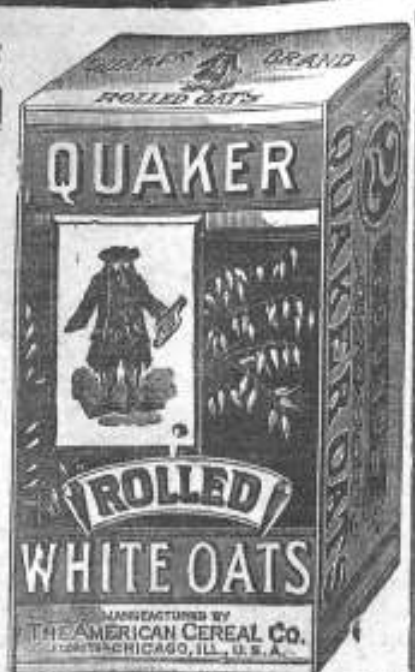
Quaker Oats

Всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зъ приписомъ варенія).

Скѣрѣлає и амѣцнює дѣти, якъ жадеѣтъ иншій кормъ. — Не справляє запору, а таки не допускає до нежитѣвъ жолудка.

Для кухнѣ възгалѣ

дає Quaker Oats (америк. опыханный овесъ) отсѣй ко-ристі: варить ся швидко (за 15—30 минутъ); дуже добре розклеєє ся на самѣй водѣ, длѣтого не потріб-но при такъ званихъ фальшивихъ сосахъ и зупахъ жадной запражки. Веѣ стравы, варені зъ америк. опы-ханого овса, маюѣтъ дуже добрый смакъ; Quaker Oats в дуже выдатный, длѣтого й дешевый. 481 IV.

Рѣзъ заснованъ я 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

Львѣвъ, Рынокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“.)

Перше и одинокое русское товариство ассуранціи, приору-чене Всѣмъ Духовенству и всѣмъ вірникамъ Вирѣосъ, Митроп. и Прѣосъ. Еп. Ординаріатами всѣхъ трехъ епархій, обезпечає будинки, ураджене домашне, смѣту, господарскій апаратъ, збѣжє зъ зернѣ и солодѣ, сѣно зъ стогахъ и будинкахъ противъ шкѣдъ огневыхъ.

Станъ фондѣвъ іваранційныхъ зъ днѣмъ 31 грудня 1899 выносятся:
Фондъ резервовый 245.814 к. 52 с.
Резерва премій 148.480 „ „ „
Резерва спеціальна 1.684 „ 80 „ 486.146 к. 92 с.
Фондъ основный 72.000 „ „ „
Фондъ смертальн. 18.166 „ 40 „

Тарифъ „Днѣстра“ дуже уміркований, уловои обезпе-чень коректній, а шкѣды ліквідуюѣтъ ся безпоровочно. До кѣнця 1899 року выносила выплатной шкѣды 1,669-565 кор. 38 сот. Полномъ „Днѣстра“ приймає Банку краєвий при по-жичкахъ ипотечныхъ.

На житє можна обезпечитися черезъ „Днѣс-теръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-новѣ, котре дає найкористѣйшій услѣва, представляє своими выдатными фондами наибѣльшій гарантію, и вы-дає полѣсамъ и кѣтѣмъ въ рускомъ языкѣ. 34

Улиця Печарска 3.

Знаменитѣ ПИВО ПІЛЬЗЕНСЬКЕ зъ бровару вязковскаго ПИВО ВОЙНИЦКЕ зъ бровару В-го Жиги. Гюрдана

до набути на склянки, фляшки, євфоны и бѣчки зъ водѣставою до домѣвъ або на зѣлѣнничій дворѣвъ.

ГЕНЕРАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ГАЛИЧИНУ

Криштофъ Яновичъ.

Телефонъ ч. 414 476 19—24

Улиця Печарска 3.

Розкладъ вѣды поѣздѣвъ зѣлѣнничихъ важный вѣдѣ 1 мая 1899.

поѣзда часу середно-европейского [поѣзнійшого о 86 мінутъ вѣдѣ часу львѣвского.]

поѣзд. особ.	до Львѣва	поѣзд. особ.	зъ Львѣва
приходять о		відходять о	
Дѣмъ			
6:10	Зъ Черновѣвъ, Іцканѣвъ, Станиславова	6:20	до Львѣвскаго, Пешту, Борислава
6:50	„ Бруховичѣвъ вѣдѣ 7 1/2 до 10 1/2	6:15	„ Подѣволочскѣвъ, Одессѣ, Козовѣ, г. д.
7:10	„ Замковѣвъ „ „ „	6:30	„ Іцканѣвъ, Букарѣшту, Радѣвѣвъ
7:40	„ Янова (гол. дворѣвъ) „ „ „	6:30	„ Подѣволочскѣвъ зъ Подѣламчѣ
7:55	„ Лавочного „ „ „	8:30	„ Кракова, Любачева, Ордова, Відня
7:44	„ Тернопольна на Подѣламчѣ	8:45	„ Відня, Хирова, Стружа
8:05	„ „ гол. дворѣвъ	9:10	„ Скольскаго, до Лавочного 1/2 до 1 1/2
8:15	„ Сокаля, Равы руской	9:25	„ Янова
9—	„ Кракова, Відня, Ордова	9:35	„ Подѣволочскѣвъ зъ гол. дворѣвъ
11:15	„ Ярославла, Любачева	9:45	„ Іцканѣвъ, Сопова, Бергомѣвъ
11:55	„ Іцканѣвъ, Чернов. Станислав.	9:53	„ Подѣволочскѣвъ зъ Подѣламчѣ
1:01	„ Янова на гол. дворѣвъ	10:10	„ Вѣдѣвъ, Равы, Любачева
1:30	„ Кракова, Відня	12:50	„ Янова 1/2 до 1 1/2, медѣвъ и сѣвъ
1:40	„ Скольскаго, Хирова, а зъ Лавочно-го вѣдѣ 1/2 до 1 1/2	1:55	„ Подѣволочскѣвъ зъ гол. дворѣвъ
1:50	„ Іцканѣвъ, Станиславова	2:08	„ Подѣламчѣ
2:30	„ Подѣволочскѣвъ на Подѣламчѣ	2:45	„ Бруховичѣвъ 7 1/2 до 10 1/2, медѣвъ и сѣвъ
2:35	„ „ гол. дворѣвъ	2:55	„ Іцканѣвъ, Гусѣтина, Керезмѣвъ
5:15	„ „ „	3:05	„ Кракова, Відня, Хабѣвъ
5:40	„ „ „	3:15	„ Стружа, Скольскаго дѣвъ 1/2 до 1 1/2
5:55	„ Сокаля „ гол. дворѣвъ	3:20	„ Янова, вѣдѣ 1/2 до 1 1/2
		3:25	„ Замковѣвъ 7 1/2 „ 10 1/2
		5:25	„ Бруховичѣвъ „ „ „
			„ Ярославла „ „ „
Пѣвъ			
12:30	Зъ Скольскаго, Калущѣ, Борислава	12:50	до Кракова, Відня, Берлина
2:15	„ Черновѣвъ, Букарѣшту	2:35	„ Іцканѣвъ, Констанціи, Букарѣшту
8:05	„ Кракова, Відня, Ордова	4:10	„ Кракова, Хирова, Коросна
8:30	„ Подѣволочскѣвъ на Подѣламчѣ	5:50	„ Бруховичѣвъ вѣдѣ 7 1/2 до 10 1/2
8:50	„ „ гол. дворѣвъ	6:26	„ Іцканѣвъ, Радѣвѣвъ, Кімінополю
9:00	„ Кракова, Відня, Самбора, Янова	6:40	„ Кракова, Відня, Берѣвъ, Варшава
9:20	„ „ Хирова	6:50	„ а Ордова вѣдѣ 1 1/2 до 1 1/2
9:20	„ Іцканѣвъ, Подѣволочскѣвъ, Козовѣ		„ Янова вѣдѣ 1/2 до 1 1/2, вѣдѣ будній дѣвъ
9:30	„ Янова вѣдѣ 1/2 до 1 1/2, и вѣдѣ 1 1/2 до 1 1/2, медѣвъ и сѣвъ	7:00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
8:15	„ Бруховичѣвъ вѣдѣ 7 1/2 до 10 1/2, и 1 1/2 до 1 1/2	7:10	„ Сокаля, Равы руской
8:30	„ Бруховичѣвъ вѣдѣ 1/2 до 1 1/2, що дѣвъ	7:20	„ Тернопольна зъ гол. дворѣвъ
8:50	„ Кракова, Відня, Любачева	7:43	„ Подѣламчѣ
9:21	„ Янова вѣдѣ 1/2 до 1 1/2	7:47	„ Янова 1/2 до 1 1/2, 1900 вѣдѣ 1 1/2 до 1 1/2
9:55	„ Кракова, Відня, Пешту, Синожа	8:35	„ „ 1 1/2 „ 1 1/2, медѣвъ и сѣвъ
10:10	„ Іцканѣвъ, Козовѣ, Подѣволочскѣвъ	9:11	„ Іцканѣвъ, Гусѣтина, Радѣвѣвъ
10:30	„ Подѣволочскѣвъ, Бро „ Конячинецъ	10:40	„ Кракова, Відня, Янова
10:25	„ „ на гол. дворѣвъ	11:10	„ Подѣволочскѣвъ, Бродѣвъ г. дворѣвъ
10:30	„ Лавочного, Хирова, Пешту	11:32	„ Грималова Подѣламчѣ

ЗАМѢТКА: Пѣра вѣдѣна чѣсильт ся вѣдѣ 6 гонны вѣчеромъ до 5 гонны 59 мінутъ рано. — Бюро жєор-маціѣвъ ц. к. зѣлѣнничѣ державной при ул. Краєвѣвѣ ч. 5.

При закупкѣ товаровъ про имо пок икуватись на нашу часопишь

Выдавецъ и одігачальный редакторъ Іванъ Белей.

Пашѣръ зъ фабрики Черлявской.

Зъ друкарнѣ Інституту Станиславскаго вѣдѣ зарадомъ Іосапа Данилюка

Виходить у Львові ще два (крім неділі і релігійних свят) о 5-гоб годинах по полудні. Літературний додаток „Вісникъ націоналістичнихъ партій“ виходить вѣ второкъ, а вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплата „Дѣла“ принимается: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ в Батариі ч. 24. Центральное Бюро отогоріє ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9, и А. Ольшанского ул. Кадильного 2; — въ Ярославіи: Л. Кражановскій; — у Висни: М. Dukas, I. Seilerstätt; E. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Voelger I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Hamenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и напечатаніе за это время у Львовѣ

ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ алтер. додаткомъ

въ Австріи: за границею: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 92 ар. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 11 ар. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 14 ар. на полъ року . . 7 ар. на четверть року . . 8-50 ар. на четверть року . . 1 ар. 20 ар. Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Батариі. — Рукописи принимаются только напередке застереженія. — Редакція неоплачиваетъ вѣрный вѣдъ порта. Неоплаченіе членства 6 ар. на пров. 7 ар. Одежда и обувь принимаются на пров. 10 ар. зѣ однокъ стрѣлки истратокъ або на вѣдѣ а на рубрикѣ „Надоборъ“ по 35 ар. а. в. Подпись и печать домосеи признаны членомъ за не 15 ар. вѣдѣ стрѣлки.

Рускій колоніи въ Канадѣ.

[Письмо о. Полиакъ к. С. В. В.]

(Докладъ.)

Люде радѣ бы мати священника, дѣла, церкви, школу, читальню. Пишутъ листъ за листомъ, просятъ до себе, выводятъ свои жалѣ, парѣкаютъ, что они такі опущені, что навіть слова Божіе не чувуютъ. Менѣ самому доводило ся такѣ колыба рабѣ. Отже приѣзжаю, скликаю громаду на нараду. Ураджують, что треба церкви, священника и выбираютъ видѣтъ чи комитетъ церковный. Стае вже на томъ, что будутъ ставити церковь; вына-чуютъ уже и священника утримане. Тогда кажу: „Отже, люде, складайте гроші!“ Вы-таскае одинъ-другі по долларахъ, внесуе ся въ книгу... Вѣтомъ подводжу очи: „А се что до люде?“ — „Та вже розбѣили ся!“ вѣдпо-вѣдають. Пытаю ся: „Та чому?“ — „Та намъ же тяжело [кажутъ] чловѣкъ не знае, что скорше: чи быки, чи церковь, чи плугъ, чи школу?“ И такъ сходять ся, радятъ богато, а зъ усею нема нѣчого.

Запытае мене: чи варто сюды ѣхати? На се вѣмъ вѣдповѣдаю, что я тутъ ѣхъ-за слѣзъ не могъ науки казати; и я плакавъ, и народъ плакавъ. Бѣдѣный рускій народъ! — Гадаю собі — яка-жъ нещастна твоя доля! Утѣкъ зъ краю передъ нуждою, а тутъ, хочъ теперь не терниъ голоду, але такі и бувало такъ, что не було що ѣсти. А теперь яка его жде доля? Зъ краю вышѣвъ некультурный, а тутъ въ пустыни, на колоніяхъ, значѣе до рѣшты. Кто его попровадить? Чи не шкода тѣхъ тысячъ душъ, что самі собі полнѣ-ний, розбѣили на всѣ вѣтры? Кто ихъ збере до купы? Одинъ не дастъ имъ рады; лише въ Божіихъ рукахъ ихъ будущибы! Коби они бѣдѣ мешкали разомъ, то лѣша була бы справа; а то мѣжь полови розбѣили ся по Канадѣ. Жаль менѣ люде, бо не виджу въ сѣбѣ эмиграціи авъ народногъ авъ религіозногъ пожитку. Вынародовити ся мусѣтъ скорѣе чи позѣмъ, а Русѣ, гнетена дома, уступѣе во-рогамъ та впадае въ яму, въ котрой поволѣ мусѣтъ агнати.

По совѣсти своѣй нѣкому не раджу сюды ѣхати; бо скіе найданъ зъ себе тамъ, а тутъ

валожать ему поволѣ и гладонько новѣ. По-датки будутъ и тутъ, та ще якъ! Тутъ по-рядѣтъ такихъ, якъ вже вѣ Галичинѣ, не буде и за 200 лѣтъ. Станутъ заводити поряд-ки, робити дороги и т. п., а народъ мусѣтъ платити. Уже теперь платятъ господарѣ вѣдѣ фармъ по 5—15 долларѣвъ на рокъ, хочъ зъ нещъ нѣчто до добру, тѣмъ кровничею своєю ви зросиѣтъ. Уже радили тутъ, чтобы выдатки на эмиграцію податками стягати зъ люде, та внесене се лишъ поки-що унало, але оно верне скорѣе чи позѣмъ.

Хто може ратувати ся, ратуѣтъ ся въ краю! не шукай добра на чужинѣ, бо чужина завѣдѣтъ тобѣ чужиною и неприязною при-ятельною. Братъ! Якъ бы тутъ було добро, чи, думаете, ждало бы оно було ажъ доси на Ру-синѣвъ? За тѣмъ-жъ, что вже на сотки числѣтъ ся, давно вже була бы сея краина залюднила ся; а то пустыня все-таки стоить пустынею!

А теперь что-до стороны религіозной. И тутъ приходятъ ся сказати: Непаславный Ру-синъ! Нимъ не заопѣкуе ся нѣтъ свой, хи-ба непрощенный гѣсть.

Тутъ вѣ рѣшѣ религіи, а о дѣяніяхъ и нѣ-болѣе не чувѣтъ. Вѣ тутъ католики, по най-большѣй части зъ французскими священниками. Священники тѣ мають велику помѣчь зъ мѣ-сѣйныхъ фондѣвъ зъ Ліону та зъ пропаганды римской. Имъ тутъ дуже добре, гарно имъ мѣсѣиовуе ся, бо вѣ гроші и не бракие ихъ нѣ-колы. Каждый зъ нихъ має мѣсь-бы свое прихѣдство, бере на мѣсѣцъ 75 долларѣвъ и iura stolae. Вѣ тутъ англійскій секты методи-стѣвъ, баптистѣвъ, епископальний, пресвите-рїанъ, христїанъ. Дальше: лютеране, поксы [Кнох], Salvation-Army, духоворѣцѣ, менониты, католико-апостольскія церковь [тежъ секты], снны правды, жиды [такожъ зъ Галичинѣ], вибѣи Русины греко-католики и православ-ный зъ Буковины [але и православный не мають досѣ нѣгде стало священника]. Каждая секта и православный побирають утримане зъ своихъ фондѣвъ. И такъ пр. секты протестантскій платятъ каждому мѣсѣиову мѣсѣцно 60 до-ларѣвъ и крѣмъ сего дѣтъ въ дорожѣ. Дохо-ды вѣдѣ людеи не вѣдѣдѣтъ ся въ се. Мѣ-сѣйный фонды становлятъ костелы, школы. А Русины что? Пытають ся чужѣ люде: „что се за народъ? Вѣтъ не має нѣ костела, нѣ па-

сторѣ; се певно люде безъ вѣры!“ Тымъ то богато приходитъ мѣсѣиову наворачѣтъ на-шихъ люде; отъ хочъ-бы и польскій свяще-никъ, зъ котрымъ я маѣвъ наибѣльше клопоту. Де то Полякъ не вѣтисне ся! А кого бере въ опѣку? Русина! Безъ Русина тяжело ему обѣйти ся и все наворачѣтъ его на „правдну вѣру“!

Отже не знати, куды тутъ чловѣкови обернутѣ ся. Зелѣница дуже дорога: 4 цен-ты вѣдѣ двухъ кілометрѣвъ [на краѣй гро-шѣ 10 центѣвъ]! Утриманя нема; вѣдѣ без-настанно зъ мѣсѣца на мѣсѣце, пересѣдѣтъ ся зъ вола на вѣдѣ [тутъ вѣдѣтъ быками] и ще уѣдѣтъ ся зъ „опѣкунами“! Тутъ треба что-найменше чотирѣхъ священникѣвъ на всѣ чо-тири стороны; тогда якѣсь бы було; одинъ не въ силѣ вытримати. Мѣсѣйного фонду нема, а народъ не годѣтъ утримати священника на одиѣмъ мѣсѣцѣ; треба лише комитетъ завѣду-вати и на-разѣ тѣмъ доводѣтъ, а досѣ мати запевнене утримане. Я купѣтъ у Вініпегу мѣ-сѣце вѣдѣ церковь и прихѣдство. На сей пер-шій початокъ выдаѣтъ я самъ зъ власныхъ грошей досѣтъ значну суму, а трохи люде вложили. Я гадаѣтъ, что буду мѣтъ поставити бѣдѣ каплицю, але вже нема вѣдѣкъ вѣзти грошей.

Теперь настала страшная зима; народъ сидѣтъ въ хатѣ и не выходитъ до самыхъ весны. Вѣдѣти не можна, бо нема дорожѣ та и день короткій и небезопасно: легко можна замерз-нути, бо вѣдѣ далеко. Треба бы кожуха за 50 долларѣвъ зъ шерстію на верхъ выверне-ною. Я маѣвъ кожухъ такой, нѣтъ у насъ но-ситѣ, въ шерстію до середины, та се не удале, бо вѣтеръ передѣтъ и въ кожухѣ легко за-мерзнути.

Отже все лишено на волю Божию! Зъ нѣ вѣдѣкъ нема опѣки для народа. А тутъ безъ священникѣвъ оставѣтъ не може, хочъ зъ другой стороны годѣтъ имъ сюды ѣхати на не-печеве. Пишутъ менѣ люде зъ Канады, что у-дають ся до Консѣторій и до Епископѣвъ о священникѣвъ. Але треба вѣзти на уѣзгу, что они не числѣтъ ся зъ трудностями, зъ якими священникъ стрѣчае ся въ Канадѣ. Тамъ пер-ше треба близкимъ священникамъ зрѣбѣти лѣйше лѣдъ межѣ людемъ; а то двое-трѣе абере ся разомъ и зараѣтъ пишутъ по свяще-ника на свою руку, а потому лише клопотѣ.

Якъ буде зроблений лѣдъ, тогда вже напи-ше ся и за священникомъ.

Я свой фондъ уже вычерпѣвъ та лѣдѣе всѣмъ на-пѣвъ амеральнѣ достати ся до Піте-бургѣ до о. Стефановича; вѣдѣ мене погодѣ-вать, купѣтъ менѣ чобѣты и т. п. Тамъ маѣвъ я 8 вѣдѣвъ мѣсѣи, котра гарно удала ся. Потѣмъ вѣдѣдѣтъ мене о. Стефановичъ сво-имъ коштомъ дальше до сусѣда, а сей зновѣ до сусѣда; и такъ, вѣдѣ священника до свя-щенника, опинѣвъ ся я въ Плімаѣтъ, де те-перь душпастирю надѣтъ малымъ стадомъ, та передѣмъ надѣтъ тымъ: что зрѣбѣти зъ Кана-дою? Конѣцъ конѣцѣмъ треба буде зновѣ вѣ-зти, але ажъ буде за что, та въ лѣтъ, бо въ зимѣ шкода часу и труда и выдатку. Въ лѣ-тъ значе ся мѣсѣи въ Канадѣ вѣдѣтъ найдаль-шѣе стороны, что зѣе ся Provincia Alberta, а потѣмъ въ Saskatchewan.

Се Вамъ, дорогой братъ, подаю до вѣдо-мости по цѣрѣй совѣти мойѣ. Кто не хоче вѣрѣтъ, нехай прѣидѣтъ и самъ переконае ся; змѣрѣтъ, то и уѣрѣтъ!

Вѣдѣтъ знакомыхъ здравлю

О. Дамаскинъ Полиакъ.

Адресъ мой: North America. Rev. D. Po-lyak, Ruthenian Greek. cath. Priest. Plymouth Pa.

Школьный справы.

На нашѣ школьный справы треба таки больше звертати уваги и заняти ся ними. Школы — се ключъ вѣдѣ будущности.

Справа выкладовонъ мѣнь дуже на часѣ. Влаене дѣлато, что въ практикѣ нема рѣшѣ-ного упорядкованя [мабѣтъ въ послѣднихъ часахъ для Русинѣвъ було за богато перѣ-зѣ стороны гѣдѣтъ, то сю справу треба було поки-що пустити самопасаемъ], оно показѣ, что можемо чѣмѣсь дождѣти ся — „porząd-owanie“. Досѣ бувъ бракъ учительѣвъ. На село йшли учителя, что, було, нѣколи и не выдѣли села, а навѣтъ такѣ, что двѣмъ на ся: „ekad się wzajemnie ubrania Eskimow“ [рускій кожухи и шапки]. О тымъ не було нѣакого сумѣтъ, что се буде „znakomity czynnik cywilizacyjny“. Ну и оправдѣ цѣнѣлизували Гри-ця та Василя: зъ одного робили Grześia а зъ

Бабинѣ мясницѣ.

I.

Гѣрѣо одинокому чловѣкови на свѣтъ, хоть-бы не знати въ якѣмъ добрѣ вѣтъ бувъ. А жѣнѣцѣ — то и не казати. Отъ въ Иванѣхъ Зацерковонъ акѣ богатѣе, акѣ гумно набѣте, яка комора повна, яка худѣба гладка, а га-даѣтъ, что ии добре, вѣдѣтъ коли лишѣтъ ся не-бѣдѣцѣ, что Иванъ? Лоду въ нѣчѣмъ вывѣсти не може, стала ся якась клопѣтлива, а зъ журѣ в грѣжѣ ажъ подала ся.

Ой не даромъ идучи за домовиною Ива-на она голосѣла: „А вже я покидаѣшь, по-радѣнько моя? а вже я лишѣтъ розрадо моя? Куды-жъ теперь менѣ подѣтѣсь? ку-ды-жъ повернутѣсь? Ой нема жѣ теперь для мене житѣ, люде добрый, нема!“ А надѣтъ гро-бомъ вытѣгнувши руки заводѣла заводѣла, ажъ лѣчно було слухати; наразѣтъ якъ скрипѣе: „На акѣ я лишѣтъ Иванѣ? Коли ты ѣдѣшь, то бери я зъ собою!“ и за тымъ словомъ рвалася, кидалася у яму и була бы стрѣмго-ловъ упала на домовину, якъ бы люде не сѣппули були ен за кожухъ та на-силу не здержѣли.

Але-жъ бо и красно жили собі обоѣ! Дѣтей не мали — лишь дѣдѣ та и баба. Одно другѣ пильнувало, доирало, одно на другѣ дуло, якъ на пѣнку. Въ хатѣ була ли-ше мала прѣимѣчка Катерина и парубѣкъ, сестринѣ сынъ, Никола. Иванъ гадуваѣтъ добре: заедно кохѣвъ воли на великій грошѣ та скупѣваѣвъ поле, а Иванѣа чинѣла бо-гато гроша за огородину, масло, сырѣ та всяку подрѣбѣ. Ще и то треба сказати, что небѣдѣцѣ любѣвъ дуже сѣрѣбно; все бывало мѣньше дробѣй та паперѣвъ грошѣ на сѣрѣб-ринѣскій та прѣче ихъ до купы. Куды дѣваѣтъ

сѣрѣбѣяки, не згадуваѣтъ о тѣмъ жѣнѣцѣ, бо бо-ваѣтъ ся, чтобы де передъ людемъ не выгово-рилася. Ажъ коли приослабѣ, велѣтъ выѣти зъ хаты малѣй Катеринѣ и сказѣвъ до старѣи: „Я вже виджу, что зъ того не выѣду... Треба якѣсь лѣдъ зрѣбѣти. Ой небѣдо, будѣшь безъ мене бѣдити, бѣдѣти! Лишь я сховають, а близѣй и далѣй родѣтъ зараѣтъ будутъ бра-тѣтъ, чѣпатѣсь до грѣнту, до маѣтку. Якъ умру, тобѣ треба грошей на натарѣ, на адво-каты... Тамъ въ коморѣ, въ табѣлѣ маѣтъ три цѣлѣвой сотки... А теперь подѣви ко ся подѣтъ ослѣтъ, на той камѣни, что до него со-кару острѣи. Подѣваѣтъ его, а тамъ зѣнаѣдѣтъ дѣлѣстѣный горѣцѣ зъ сѣрѣбѣяками.“ И Ива-ниѣа, залиѣваючы слезами, вѣдѣваѣла ка-мѣни и побѣчила бѣякъ, повѣвъ сѣрѣбѣяковѣ.

Не хотѣла бы она теперь нѣтъ того ма-жетку, нѣтъ тѣхъ грошей, кобы лишь вѣтъ жѣтѣтъ! Кѣлько разѣ выѣде на подѣбѣе, не ви-дѣтъ того ладу, того строю, что давнѣйше, та заедно кличе небѣдѣцѣ: „Ой нема тебе Ива-не, нема тебе гадику мой!“ Стара — за-нѣчайно баба! — не може собі рады дати нѣтъ въ поли нѣтъ въ оборѣ. Треба вже орати, а тутъ ще свои не авезѣтъ. Тамъ вороги тра-ву подѣнаѣли, а тамъ кѣлки до половинѣ по-авѣсѣли. А бахурѣ Никола не дѣае, хоть го-на парубѣка поклада — бунду, рѣмѣнь, капе-люхъ кунѣла. Вѣтъ лишь поставѣтъ та кру-титѣ цѣфѣра зъ паньского тютюну. Нѣчто и-ше, лѣтъ ен працѣку розносѣтъ, терѣа. Така клопѣтна стала, что люде ен не понають.

И зѣтъ грѣшны не знаѣла, что робити, де ихъ поѣтъ, де ихъ перековѣтъ. На-разу схо-вала въ коморѣ въ скриню; вѣдѣтъ вѣстрѣмѣ-ла ихъ глубоко въ засѣкъ и ровнѣнько зѣб-жемъ зарѣвала; нарѣштѣ выконала подѣтъ ве-лякою ставѣною яму и тамъ ихъ захѣвала. Та-разѣ, коли порала ся зъ сѣрѣбѣяками, под-

глянула мала Катерина та сказала бахурѣ. Бахурѣ выговѣрѣвъ ся въ сѣлѣ, что тѣта має гѣлетѣку сѣрѣбѣяковѣ, а незадолго усе село о тѣмъ заговѣрило. Тогда люде стали старѣи, что большѣй зѣбѣтъ, шкоды робити; назѣли, что за бабу-богачку грѣха не буде.

II.

Еще далеко было до мясницѣ, якъ уже до Иванѣхъ зайшовъ въ свѣты першій богачъ въ сѣлѣ Гаврило Марушѣкъ зъ сыномъ своимъ Максимѣмъ. Урѣлюпѣкъ вамъ якъ дубъ, ще коротко подѣстриженный, въ синѣмъ кабатѣ. Гаврило скоро лишь поздорѣваѣтъ, прѣвѣвъ на лаѣу, вѣдѣтъ разу заговѣриѣтъ:

— Прѣвѣвъ-ѣмъ вамъ, гаѣдѣне, гаѣду до хаты! Я пишу вамъ пять морѣвъ, что варту-ють якимъ вѣсѣмъ сотокъ, а вы ему запи-шите свое, что маєте, та гаѣдѣйте здоровѣ, нѣтъ вамъ Богъ помаѣа! Прѣдѣтъ безъ гаѣды вамъ не обѣйти ся!

— Ой нѣ, Гаврило! Даромъ вы до мене зайшли! — сказала Иванѣа. — Я не маю гаѣди нѣакого до себе прѣимѣти. Хотѣтъ якъ менѣ гѣрѣо, а вже такой такъ, якъ вѣ, доко-рѣтаю вѣка.

Довго-довго нудѣвъ Гаврило Иванѣху, але она не подавала ся. Коли высправѣла го-стей зъ хаты, розторкотѣлася: „Ал, того са-ме: пишѣ бабо менѣ, а я тобѣ! Нѣтъ вѣтъ зъ добра-миру хочѣ менѣ писѣти? Хочѣ мою пѣйку до свои прѣимѣти! Ще бабѣ треба ур-ѣлюпѣнка? Ой поганѣй зъ него позѣрѣ! За-разѣтъ бы бабу вѣзѣвъ на гаѣтъ-жѣ!“

А прѣйшовъ першій таѣдѣень мясницѣ, то Иванѣа мала тѣлько жѣнѣхѣвъ, что за креѣдѣарѣ маку: и зъ своего села и сторонѣ-скихъ, ажъ сама собі дѣвуалася. А самѣ па-рѣбѣкъ, самый урѣлюпѣникъ. Що то може ма-етокъ та покладаѣный грѣшѣ! А Иванѣа и

тымъ, что заходили, и тымъ, что перекаѣвъ-ли, одно говорила: „Сама собою буду жити, а то, что маю, прѣимѣтъ Катеринѣ лишь и на Боже записѣ.“

Але бо въ другу недѣлѣньку мясницѣ зайшли до Иванѣхъ не абы якѣй гѣстѣ: два Маѣуры зъ сусѣдногъ села — Марѣцинъ и Франѣшѣокъ. Баба, хотѣтъ знаѣла ихъ добре, хотѣтъ выдала по армарѣкахъ, якѣсь перѣнудѣла ся ихъ, коли входѣли въ хату. Розѣвѣшѣвъ широко по за столѣмъ, стали говорити про вѣрема; наразѣтъ Марѣцинъ вѣдѣваѣвъ ся:

— Отъ знѣаѣтъ мамуѣю что? Вы повѣ-дѣли и я повѣдѣвъ; самъ гѣрѣо и менѣ гѣрѣ-ко; може бы мы вѣвели ся до купы, небраѣи ся, и намъ бы було добре и менѣ бы було добре.

Иванѣа стала середѣ хаты якъ вѣкопана. — А вамъ что Богъ давѣ? шо вы такѣ говорѣте? Де я прѣтивъ васѣ, а вы прѣтивъ мене?

— Ну-ну, нѣчто, нѣчто! — перебѣвъ Фран-ѣшѣокъ. — Мы знаѣмо, что вы хлопѣнка та що Марѣциѣви не пасѣе побираѣтъ зъ хлопѣн-кою; але вы можете скинутѣ зъ себе свою пошу та вѣратѣсь по шляхоцѣи. Вы прѣдаѣте тутъ свое посѣдѣне та вѣдѣтъ до Марѣциѣа гаѣдѣну. Такъ буде найлѣйше...

— Того не було та и не буде, чтобы я покидала ся своѣе ношѣ та свои дѣдѣзны! Я и не маю гаѣки вѣдѣдаѣтъ. Якѣсь перѣ-аумѣный справѣвъ васѣ до мене!

Маѣуры подѣвили ся по собі та и прѣ-ихѣли. По часовѣ Франѣшѣокъ зновѣ заго-ворѣвъ:

— У васѣ, мамуѣю, маѣють бути покла-данѣй грошѣ; чи не зазначѣтъ бы ся у васѣ? Вѣвѣу доныку и хаты кладѣ та потребѣу... Якъ хочѣте, то зазначѣтъ ся на прѣбѣруѣтъ, а нѣ, то на вѣксѣль поѣнѣте. Я чувѣтъ вѣдѣтъ

другого Вазіа, а хлопці йдучи до дому хрестили по сніжку: „ти Грицю з агресу, а ти Василью з вольоніх баякбоя“. На нарісаних була у властей готова відповідь: бракує учительств! Нарушувати права викладачів мови в рускій школі толкували впродовж і сама учителька бачила обиди: „Choćlaś być choćlaś, to nie umiem“. Огъ а йшло! Впродовж в давнійшій статуті організації руска мови іно викладача все ще стояла на папері. Зъ часомъ почалась реформа — а руска суспільність собі ані дуду! Аж ось тепер прокинулася сі, що в наших школах та повинна бути викладача мови руска. Оно трошка за пізно! Нинішній час се може мати лише теоретичну цінність. Дивно, що наша суспільність ще до н того не знала. О якій колекційній байдужості свідчить сей факт! Значить сі — у нас школами мало хто займався і мало хто знав про саму суть наших шкіл.

Після нових планів, впровадженнях школьною радою кращою та після нових методів у веденні науки фактично і практично німа рускою мови викладачів та, де школа учить і польскою мовою. Більш де виказує сі рускій школи урядово, то лише хіба на глузів. Руска школа робить сі вода польскою або німецькою мовою, що першого року не вчать ще Елементарна, але починають на Букварі. Водь другого року наука починає сі утворювати так, що на вищих степенях фактично домінує наука в ямцях польською. Слі до є інакше, то сі се вже давати хіба самому учителю, котрому за се не дуже-б то віддасть були школьні власті. Такі отже знай руска суспільності, що тобї лише бляхнула в очі пукляють „русскими школами“, а в дійсності всі школи народні в рускій селіх виходили Галичини є утворюємі в повній слові, в великою оскорою для рускою мови!

Нема отже чого а дивувати сі, що в нових декретах організаційних нема ніякої згадки про викладачу мову. Нема потреби! Вирадї прикро то тобї, руска суспільності, довідатись так пізно об сім, ну, але час вже минув то і не завернешь его. Коли мей не поверне, то прошу, нехай заперчить сему фактові учитель, що добре знає нові ялми, методи і інструкції, а крім того є чинним учителем в селі, де хоч-б після організаційного статута в давнійших літ обов'язували рускій мові викладачів.

Я думаю сі, що руска суспільність так рівнодушно прийняла внесення мови викладачів в школах народних, бо уважала утворюємі в хосен польскою мови за мійоток до дальших кроків; тепер же я бачу в статей „Діла“, що руска суспільність нічого не знала. Тепер я подивлюсь на мійоток кращою радою школьною в сі політиці!

людей, що у нас ціла телетка бренькають, та не знають, що з ними робити. Ний би йшли на проценті...

— Як бренькають? що за бренькають? Ой, ний за крейцарі тяжко, а не то за якісь бренькають! Прибавля люди та й на прибавляють! І собі удонці, саджу тихо, до нічого не творю сі, нікого не зачіпаю, ний же і мені люди дають супокій!

— Не повичито, то не повичито, я вже не вистую... Але за Марціна йдти, я вже кажу. Вам щастя паде, а ми того не рокуємо. Ви залідали тут у хрив та не хочете наваняти!

Баби терцю не стало:

— А відпочивти сі воді мене люди добрі, разь вам кажу! Я не хочу нічо мати з вашою польскою та мазурскою вірові!

Мазури, які бм ах окропомі попарив, кинулися до баби: „Ты глуми бабо! до тебе муз по людюку а ти сі не знаєш на політиці! Таку бабу лише по морді бий!“ і стали прискакувати до неї як осі. Іваніха постунала взад, вадз, встопила за двері, висмикнулася на двір та й побігла по-за гумно у город.

Мазури кленучи потягли з хати на подвір, а з підвіря на уліцію. Іваніха із-за острівки зазірала за ними. „А диві! яка погана, остра тога мазурска кров! Ніг на висті! Ше ми Мазури тут треба, аби ще і ли бабу вдушили! Ніг м'раа янає! Каже, щоб і свої мош повилали сі! Хотіли бм жонки бренькачами удавати сі! Чорта з'ї-ето, а не мон бренькають!“

Провело сі два дні — побігла Іваніха в село на робітницю. Тут люди приповзли й, що брать небішків Яків в'їдав бере сі до сі грунту, бо був ондї в м'стї у адвоката. І другу новину й приповзли: що ма велику шкоду в л'їв, на яких три ф'ри дров. Ванда она собі дуже до

Що до самого языка викладачів — то сеє справа упорядкована була законом в 22 червня 1867 ч. 13 В. з. д. в артикулах I. и II. в той спосіб, що язык викладачів установлювали або ті, що власним коштом школу удержували, або як до удержання причиняв сі краєвий фонд, то краща рада школьна мала застережене право потвердити, якій язык має бути викладачів. Взагалі-ж язык викладачів ухвалювала рада громада разом з радою школьною. Чи в котрим законі се було внесено, на то нехай відповідать наш правники, бо я не правник. Чи се на що здасть сі, також годі мені знати. Я знаю лише одно: Щоб вибороти рускій мові в школі приважені й право, треба бм перепроглядити систематичну борбу о повалення системи, котра его повалила.

Про школах наших, де язык рускій викладачів, повинні і д'їловодство і переписка бути рускій — а де ви се подібете? Може ще деє, де були дані учителі за консісторських часів, сі „супіласу“ і „оганізація ргаса“ не проковтнула их у свої мановей...

Селянин.

Перегляд політичний.

Вчера відбула сі рада міністрів, на котрій усталено зміст правительственої декларації, яку д-р Кербер в'їздивав завтра в посольську палату. Ний відбуде сі засідання проводників всіх парламентарних стороницв для уложення програми парламентарних прац. Вчера відбуло сі в присутності міністра Пінтака засідання парламентарної комісії кола польскою. Ходь наряд ухвалено надержати в найбільшій тайні. На той наряд висказано переконання, що коло польске повинно всіма силами старатися адержати Чехів водь обструкції, через що союз правіцв буде сильнішій і тривалішій. Справозданн членів комісії про ситуацію були дуже песимістичні. Загалом було переконання, що угодова акція, привітана симпатично колом польским і щиро ним пошвана, натрапила на великі труднощі і може цілком не видати результату.

Президіи посольскої палати наміряє зарядити засідання палати в четвер і п'ятницю. В суботу буде павза, бо в той день збирає сі довший австрійскій сейм. В понеділок буде третє п'ятницє засідання. Д-р Кербер представляючи кабінет, не выголоєні властивою політично-програмовою промовою, але буде мотивувати закони, які предложити палаті. Угодова конференція буде після інтенції правительства континуувати свои праці. Надіють сі, що сі правителі

серця ту шкоду и нарікала: „Отто ворог тяжкий! А вже-м і людей напрошувала, щоб наизирали на лав, и полевих платили! И жий ты баб самб и їдз сі в кождов б'їдов!“

Вернувши до себе, зараз такі вб'їла до комори підняти сі, чи там не газдував хто, чи табала та бренькач на своїм м'їсці. Пересмотріла все, аж рахув полтина, а туті нам двоє знові хибув! Запудилася баба и лишь руками по собі вдарила: „Отто разь публіка, люди добрі! Не лишь чужі вороги, и своя хатий суть! Ой, то ітїня робота, лишь м'їо бахура Николі! Ой важну в хати, зараз нажену, скоро лишь верне сі волами!“

И вийшла до с'їдлиць, присіла на прип'їчок и заложивши руки, л'їють на л'їкот, довгу тяжкову думку думала. Наразь схопила сі з прип'їчка на рівній ногі:

— Катеринко! Махай мені по Петра братанца! Нехай зараз сюда з'їт'ї говов приходить! Але розумієш, зараз як стій!

Братанець б'їгом влетів у хату; думав, що не знає що счинило сі. Іваніха водь разь розжалувала сі перед ним:

— Ой Петрику! вороги не дають мені дихати! Л'їв ми в'їрубали, полотно з комори пропало. Яків бере сі до грунту, а передучора Мазури ми обіла! Такой живцем до гробу ми жену! Нічо не зробю, лишь воддам сі та може собі в'їка надтрочу! Пойди мені до Гната Федоркова, илї приходити на алагод. В'їз колює туті переканував до мене, що дав бм свого Михаса на претай. Хлопцв то б'їгій, уважам, супокійним, має погрозу водь старого, та видить ми сі, що коло него може бм-мє ще прожива...

— Коли кажете, вуйно, йти, то поїду, — сказав Петро и завернув в село.

(Конець буде.)

ство в угодових пропозиціях унаести внутрішній чеській урядовий язык, то Чехи подь условієм, що ті закони в певномь означенні часі уйдуть на порядок денний наряд парламенту, зреагують в обструкції. N. W. Tagblatt довідче сі, що д-р Кербер скалав в присутності проводників правіцв, имено в присутності п. Фукса и Яворского, що коли бм в палаті пролила сі обструкція, в той хвили вытїгне з того далекосляночі конвенції.

Говорять, що правительство вже на першомь засіданні палати має предложити всі языків проект, з жаданням, аби над ним розпочати дискусію. В тих проєктах буде отже також и управлієні внутрішнього языка в чеських округах Чехії. Надіють сі, що чеські послы згодять сі на з'ївшені оружї, як довго сеє справа буде в палаті обговорювана.

Про вчерашнє засідання чеської секції угодовій конференції оголошено сл'їдуючі комунікати. Предметом наряд було справозданн підкомітету в справі виборчої реформи для чеського сейму. Против чотирох его точок не піднесено з жадної сторони ніякого важнішого закиду. Що до виборчих курій, то всесторонньо висказано бажанє, аби також в рамках обох національних курій о скільки можь уважливо управлені бажаня поодиноких интересованых груп. В справі чет-а поодиноких курій розвинула сі широка дискусія, котрою поки що не закончено. Що до закона в справі уживаня кращих языків автономічними властями, прийнято до відомості, що досі не повело сі досягнути порозуміння в справі редакції §. 2-ого. В той справі ухвалено, аби підкомітет з'їбрав сі на нову в найближшій дні, в котрому не буде відбувати сі засідання ради державної.

Grazer Tagespost доносить, що слов'їнським інспектором кращих шкіл має бути професор Прімовіц. Збори, скликані німецькими членами выд'їлу кращого, ухвалили протест против именованя Слов'їнца кращим інспектором и в'їзвали стирійських послів, аби з того именованя в'їзгнали конвенції и вели борбу з правительством. Окрім того ухвалено зажадати через послів прямо водь д-ра Кербера заяву, чи положення про именованє правдива.

Зъ театру війны.

Вчера розб'їли сі була в парламенті погодова, що англійскій в'їд'їл з усіх сторін окружил армію Кроніого и в'їд'їли его водь Блемфонтену. Радість з той причини показала сі передчасною. В воєнномь уряді лишь заперили, що Бурі знаходять сі в водвороті з усіх зайнятих позицій. Де знаходять сі армія Кроніого, міністерство не має ніяких в'їстей Міністерство заперечу рішучо в'їсть, що армія Кроніого вже окружено. Трансваальске посольство стверджує, що армія Кроніого в цілкомь забезпечена и не має досі ніяких страт. Кронімає отворену дорогу до Блемфонтену. До розпорядженія має 35.000 вояків и великі полк артилерії.

В околиці Арундель-Гонверроад, куди утїкли Англійцв поб'їт під Колезо, знаходять сі тепер дуже мало Бурів. Англійскій патр-ль бачив загаль лишє 60 Бурів. Здає сі, що 1000 до 2000 Бурів знаходять сі коло Колезберга; 10.000 выд'їлено з водтам, аби выслати их против англійских в'їбск, що машинують в сторону Ораніи. Під Кімберлейд з м'їж 14 и 16 в. м. Англійцв стратили двоє офіцирів убитих и 6 ранених. Бурам забрано одну артилїю, амуніцію и багато худоби. В сл'їдній битві під Ренсбуріом, Бурі мали полонити 104 Англійцв и здобули 30 провіантових возів.

Після урядових донесен, Булер знов розвиває горячку діяльність. Не зяти лишє, чи се офеціанна діяльність, чи він може лишь боронити сі водь напастливости Бурів. Бюро Райтера підь вчерашню датою доносить, що Булер переводить дальше свои операції на правіцв крил, але рівночасно зарядив також що треба для охорони л'ївного крила и на полудне водь Тугелъ. Поодинокі в'їд'їли Бурів перейшли знов Тугелъ, при чомь пришло до малих битв. Булер доносить, що генералъ Гарт по слабості опорі задної сторожи Бурів обсадив Колезо. В пос'їданні англійских в'їбск заходять сі тепер ціла з'їл'їня лінія на полудне водь Тугелъ коло Колезо. Передня сторожа колюмні Гарт переходить в той хвили Тугелю коло Колезо. Ворог, оск'їл-ко здає сі, цоває сі на всіх лініях. Могь обсадити слабими силами лишє одну позицію на з'їл'їнчій лінії Колезо-Ледіміт. В

Лондоні висказують переконанє, що Бурі сами дини залишат облогу Ледіміта.

НОВИНКИ.

— Зъ львівскої „Зорі“. В суботу 12 (24) лютого с. р., устроєно товариство руских ремісників „Зоря“ в комінатах товариства [ул. Краковска ч. 17] *котиліоновий вечерок в танцїми*. Вступ дозволений тільки за запрошеннями. Стрбїл вечерок або народний. Буфет в власномь заряді. Початок о 9 годїні.

— Зъ Николаєва надь Дністромь д'їстаємо таке письмо: „Дня 25 и с. г. лютого [в сєсє неділю] відбуде сі в честь Тараса Шевченка вечерок зъ танцїми. Запрошеня розб'їслано, а хто бм через незнає адреси не одержав, нехай прийме сєсє оповістку за запрошенням. Комітет от'їкує приїзду тих доохрестных Русинів, котримь дорога пам'ять батька-поета!“ — [Прим. Ред. Хочемо догадуватись, що Комітет постановив почити пам'ят Шевченка не лишє одним танцїми, але мабуть перед забавою танцїми буде якийсь концерт, бо втиги пам'ят Шевченка лишє танцєм — то був бм спосіб, хочь оригінальний, але не конче відповідний.]

— Руска м'їщанська Читальня в Чернівцях устроєно дня 25 и с. г. [сєн неділю] в сєлі гімнастичній при уліці Іосифа в пам'ят незабутного Кобзаря Тараса Шевченка вечерок зъ деклямаціями и співанми підь управлєнім хору Антоїа Березовского. По концерті виступить забав зъ танцїми.

— В справі викладачів мови в школах народних пишуть нам з Долинського: „Може донести Вам, що в організаційних декретах для шкіл в Ракові и Надб'їзв поминено справу викладачів мови. Так само, як довідуюсь, поминула краща рада школьна язык викладачів в органіа. декретах в цілкомь пов'їт долинськомь и певно — як каже авторь вступної статії в 27 чєл'ї „Діла“ — в цілбї галицїйскій Русі!“ [Прим. Ред. Се вже треба прийняти за факт, отже Руске Товариство педагогічне, на нашу гадку, не потребує вже ждати на дальші факти, а сі задумув підняти в томь д'їл яку акцію, нехай приступає вже до неї!]

— Вибір послы до сейму у Львові. В неділю скликав п. Дашинскій збори до сєл товариства музичного. В зборах взяло участь колькасот осіб, а відбули сі они підь проводом п. Гудеца. Кандидат Дашинскій выголоєні свою промову, в котрій критикував роботу и політику кола польского и т. и. Опісля наступила інтерєляція. М'їж нашими конєпієт намістництва Мошинскій закінув п. Дашинського, що на одних зборах послугував сі фальшивими датоми. Зібраний виборцв окликав: „залаз зъ трибуны“ привнесли Мошинського персєгати говорити. П. Дашинскій відповів, що послугував сі урядовими датоми. Водтак інтерєлював кандидат п. Нагорний, директор „Народноі Торговлі“, яке становище займає водь в сеймі в справі рускій. П. Дашинскій з'їзвив на се, що его становище є найбільше тому, яке кождий Русинь занят повинен. В ворогомь историчних привілеїв и протязаномь насильств и гєстї. Після его думки безпосередє тайне голосозанє дало бм и Русинам нагоду высказувати через своих заступників жада и потреби свого народу. Тепершій політики рускій — говорить п. Дашинскій дуже мало в'їрять в свои сили, покликують сі в'їзно на се, що они „Тарольцв вєходу“ и дають сі тільки на „б'їл мури“ в'їденського бурту. В сеймі скаже водь правду не тільки Полянськ але и Русинам. Такий був зміст відповіди п. Дашинського п. Нагорному. — Вибір послы до сейму у Львові викликає загальне заинтересованє, тимь б'їльше, що против п. Дашинського виступив д-р Бык, який заявив сі з стороницв „католицьких“, в котримь верховодить „наилучшій католик“ проф. Туліє. Показує сі з сего, що до ходити о інтерєси катеріально-католицького кліка, тамь католицькє уступає на друге м'їсце и дотичний проводирь лучил бм сі тогдї найть зъ чортм не то з жидом, щоб лишє ах кліка не потерцїла яков шкоди. На всякій олучай шавси д-ра Пінтака на посла є дуже захитай и хто знає, чи п. Дашинскій не засаде в галицїйскім сеймі.

— Вчєрашній бал „Академічноі Громади“ удав сі знаменито. Велика сєля Народного Дому ледво пом'їстила гостей. До кадрия стануло 120 пар. Забава тревала охочо до б'їлого дня, — до 7-ої годїни.

— Купуйте землю! Зъ Рахєбшчани пишуть нам: Н'їмцв колюністи зъ Рахєбшчани рад бм покинути Галичину и выслетти сі до Прусь у Познаньске, на земл закупаєні водь польскою шляхти комісією колюнізаційною. Зъ той причини пошукують купцв на землю. Сего року в маю виб'їрають сі их колькасот зъ Іосифова, колюніи, що числать звыш 40 нумерів, а другі тільки ждуть, аби спрєдшши поїти сл'їдом за ними. Подб'їно [я чув] выпродують сі колюністи зъ Романови, Сабінюки, Сущи, Станіна и т. д. Отже — купуйте землю! А земля то дуже добра, рівна; господарства мають по 12, 20 и б'їльше морів; добре загощєдєрваных. Будинки, мешкальи и господарскє, зъ Іосифових, зъ вын'їтком колькасот, німєцкї: высокї, просторї, новї; подб'їра шарів, коло що-друго хати колодяз; до м'їста мала

милн. — Просимо Вечесне духовенство до-
сколине поведомити обь томь наробѣ и за-
охотити, абы набувъ землю, що лежить у
своѣмь рѣднѣмь краю. Треба ловити нагоду,
котра лучаеь ся рѣдко. Зѣ густо заселеныхъ
сѣль, зѣ покравныхъ на дробнѣй кущини го-
сподарствъ мусѣть народъ утѣкати, а мавъ
бы шукати собѣ погуби ажъ у Брендзольхъ
та Канадахъ, то лучше вже нехай понату-
жити ся нашѣ мужикъ бодай одинъ разъ въ
житю и аробѣть добрый интересъ. Коли по
1848 р. цѣ стало нашихъ люденыкъ на толь-
ко водвалъ, що затыгали донѣ въ банкахъ,
абы ихъ пропати, то теперъ, побѣла 50 лѣтъ,
повиннѣ рѣшати ся на щось лучшее: заты-
гати въ якѣй кредитонѣй институтѣ позичку,
продати свое кѣлькаморное господарство, а
купити бѣдше.

— На народный фондъ [пѣдъ зарядомъ
„Народной Радѣ у Львовѣ“] аложила: о. Сѣн-
кевичъ зѣ Купина 10 кор., Онуфрей Чубатый
зѣ Панаевыхъ книжку удѣлову товариства
„Помѣсто“, о. Федусевичъ Юліанъ зѣ Стры-
4 кор., о. Войнаровскій зѣ Балинскъ 2 кор.,
о. Глѣбовицкій Омелянъ зѣбранихъ 140 со-
тиковъ, Герасимовичъ Денесъ зѣ Рогатинъ 6
кор., дѣр. Ол. Борковскій зѣ Львова 2 кор.,
о. Ал. Темницкій зѣ Львова 2 кор., 20 сот.,
о. Рудницкій Несторъ зѣ Яблоннѣ 6 кор., о.
Билинскій Теофілъ зѣ Раквицѣ 6 кор., о.
Шуховскій Іосѣфъ зѣ Братковѣ 2 кор., о.
Яцкевичъ Мих. зѣ Пасѣчнѣ 2 кор., Иван-
чукъ Иванъ зѣ Дичкова 1 кор., о. Палагн-
цкій Иванъ зѣ Олексицѣ 8 кор., о. Подла-
шечій Антонъ зѣ Сквятина 5 кор., о. За-
рицкій Антонъ зѣ Чижикова 2 кор., о. Пого-
рецкій Иполитъ зѣ Бродокъ 5 кор., Вантѣ-
вскій К. зѣ Грибова 2 кор., 30 сот., о. Марке-
вичъ Иванъ зѣ Юнашкова 4 кор., о. Гуме-
цкій Ю. зѣ Бутинъ 2 кор., Василь Бойко зѣ
Львова 10 кор., Мих. Копровскій зѣ Львова 7
кор., А. Тишнѣвскій зѣ Жив. 1 кор., 40 сот.,
Весоловскій зѣ Жив. 2 кор., о. Василь Чер-
нецкій зѣ Овлячѣ белеского 4 кор., Т. Лука-
севичъ зѣ Кальварія 4 кор., 20 сот., Иванъ
Зарицкій зѣ Львова 2 кор., И. Мишкевичъ зѣ
Вадовицѣ 4 кор., Василь Король зѣ Львова 4
кор., Юліанъ Романчукъ зѣ Львова 4 кор.,
Як. Павличенъ зѣ Тейсарова 2 кор., о. Таде-
ушъ Миклушинъ 6 кор., В. Романъ зѣ
Чижикова 1 кор., Балицкій зѣ Р. Б. 2 кор.,
дѣр. Кулачковскій Олександръ зѣ Вѣдня 3
кор., Иванъ Бѣлей зѣ Львова 2 кор., о. В.
Балицкій зѣ Иснаса 4 кор., Иларій и Петро
Огошовскій, дѣр. Пачовскій и Ілія Кокорудъ
зѣ Львова по 2 кор., А. Тишнѣвскій зѣ Ж.
[другій разъ] 3 кор., (тефѣвъ Дядицъ 1 кор.,
о. Олекса Заичковскій зѣ Збаражѣ 2 кор.,
о. Андрей Качала зѣ Медина 2 кор., о. Фо-
лисъ зѣ Скивола 10 кор., Иванъ Ясеницкій
зѣ Молодята 15 кор., Василь Андрусѣвъ и
Олекса Жупникъ по 2 кор., Иванъ Жупникъ
1 кор., 50 сот. [Присланный грошѣ и вивснѣ
яко звычайный вкладчикъ членскій „Народной
Радѣ“ не выказуютъ ся тутъ.]

— Зѣ Надѣбною пишуть намъ: Ще въ лѣ-
тъ 1899 р. отворивъ тутъ руску торговлю
купецъ Григорій Морилѣвъ, чоловікъ сер-
дечнѣ и душею справѣ рускѣй водданый. А
однакъ не знаходѣть вѣтъ мѣжь населенѣмъ
мѣста належновъ ему взаимности. Хоть ту и
досѣтъ проживае людей рускихъ, то на жалѣ
мущу сказати, що зѣ малыма вымыслима май-
же все купуютъ товары по жидахъ, а до сво-
го купца лишь тогда и за тѣмъ идуть, коли
у жида дѣбѣтѣ не можна. Се дуже сумный
объявъ и мене се такъ дѣймае, що ажъ въ
еѣй способѣ мущу яко безсортный чоло-
вѣкъ пригадати родимѣмъ, абы не лавили по
жидѣвскихъ склепахъ, але купували у своего,
руского купца. И тутъ черезъ кѣлька тыж-
дѣвъ постоянно перебуваю и постерѣгъ, що
сли-бы не Русины замѣсцевъ та деякѣ честнѣй
родины польскѣ, то Морилѣвъ мусѣвъ бы
своѣй интересъ хѣба вынута на утѣху жи-
дѣвъ. Ту было бы что больше додати, але
на теперъ най выстане еще кѣлька слѣбѣт.
Простѣте, добрый людѣ, але правдѣ мѣсѣа годъ
водновити. — Видюцѣя.

— Львовска полиція арештовала паню Шепаро-
вичу, мущу вдову по лікарю, на жадава
перемысского суду. Передъ кѣлькома днями
дослѣла вѣдѣна панѣ, що дѣюрнѣсть намест-
ницѣа Фр. Гельманъ хотѣвъ убѣдѣнѣмъ аб-
метити ся на нѣй за то, що водновила ему сво-
ѣи руки и полиція арештовала Гельмана. Те-
перъ показуе ся, что ажѣ вѣдѣа кѣльма лѣтъ
краковскій судъ слѣдитъ за панѣю Шепаро-
вичу, а перемыскій судъ шукае ѣе ажѣ три
роки, бы подѣтѣсъ побуту своего въ тѣхъ мѣ-
стахъ Шепаровичева допустила ся многыхъ и
то значныхъ надужѣтъ. Шобы змыслили пошу-
кающихъ за нею, сѣя переступница укыва-
ла ся пѣдъ прибраннымъ названѣмъ. Ажѣ при-
года зѣ Гельманомъ причинила ся до выкры-
тѣ, хто есть та панѣ, что теперъ опинила ся
разомъ зѣ своимъ милымъ... за краткама.

Увлѣнену Шепаровичу уважано за
вдову по зѣвѣтѣмъ оперторѣ дѣр. Шепаро-
вичу. Показуе ся теперъ, что ѣе чоловікъ
бувъ лише студентомъ медицины. Коли ѣе
перевозжено зѣ полиційного арешту до слѣд-
чѣи язвѣнцѣ, огрунѣась она по дорожѣ сублі-
матомъ, что мала укыватѣ въ рукавъ. Те-
перъ заходитъ пытанѣ, водка она мала той
субліматъ: чи то бувъ остатокъ того, котрымъ
ѣе вѣбѣ то хотѣвъ огрунѣти Гельманъ, чи мо-
же мала его водки-наде? Такъ само пытанѣ
же, чи обжалованѣ Гельмана не зѣ ѣе сто-
роны лише выдумкою.

— Зѣ надѣ Калуща пишуть до „Галичан-
на“. Зѣ Вѣгоровѣ, калуского повѣта, живе
фервалтеръ домѣнъ и львовѣ Альбѣой Своб-
ода. Сей Чехъ зѣ Вѣдѣа забувъ, что живъ на
початку XX. вѣку и тому обходить ся зѣ
своею прислугѣю, якъ зѣ худѣбою. Осъ при-
мѣръ: Служивъ у него цѣлый рѣкъ Олекса
Яцѣвъ, а коли дня 11 сѣчня сего року его

служба скѣпчила ся, зажадавъ пѣдъ своего го-
сподарѣ выплатѣ заслуженой платѣ. Панъ
Свобода за ту смѣлѣсть побивъ его. Коли же
слѣвъ тѣхъ побивъ было за богато, вхопивъ
за зѣдѣнѣй вѣдѣа, ударивъ разъ нѣмѣ сво-
ѣа пана и утѣкъ въ село. Сего было за богато
для невольничьего пана Свободы. Вѣтъ
приказавъ свою львову службу и почавъ
шукати по лѣвъ за Яцковимъ. Но Яцѣвъ
укывавъ ся у одного господарѣ въ сѣдѣ.
Шобы его воднайти, приказавъ Свобода на-
чальника громады и удавъ ся зѣ нимъ до
того господарѣ. Ту найдено Яцѣова, якъ спавъ.
Свобода звязавъ ему руки ремѣнемъ зѣ задѣ
такъ сильно, что на руцѣхъ выступили раны.
Одѣла привязавъ ему шнуръ до ноги и при-
казавъ своему львѣничому, Кульничому, звя-
заного на руцѣхъ и ногахъ Яцѣова вѣсти якъ
скотѣну до своего дому, при чѣмъ самъ дер-
жавъ его за уша. Въ своѣй „рецензѣи“
привязавъ Яцѣова на подвѣрю до стѣны и
приказавъ львѣничому Кульничому зѣ наби-
тымъ оружемъ стоити на сторожѣ, а самъ
приказавъ Яцѣову революцѣ до устѣ и
кричѣть: „На! понохай!“ Такъ державъ
вѣтъ Яцѣова на морозѣ около днѣ години, а
одѣла приказавъ запрѣтити конѣ, высѣдѣвъ
Яцѣова на вѣтъ и самъ его привязавъ до во-
за шнурѣмъ. Зѣ завязанными руками вѣдѣа и
привязаного до воза Яцѣова привѣвъ Свобода
до Калуща и водѣвъ его жандармерѣа та
водѣставила до суду. Кажуть, что въ той справѣ
веде ся зѣ калускимъ судѣмъ карне слѣд-
ство. Поки-що подаемо сей гѣдкѣй фактъ до
вѣдомости дирекціи галицкѣхъ домѣнъ и лѣ-
совъ, шобы бодай сѣю дорожю дѣзнала ся,
якого она мае урядника-варвара. — Простѣ
вѣрити ся не хоче, шобы такъ рѣва дѣляли ся
въ нашѣмъ краю, якъ дописуватель каже,
на початку XX столѣтѣа.

— Новый польскій театръ у Львовѣ. Оногда
ухвалено на засѣданіи львовскон радѣ мѣсѣкон
унесенѣа вице-президѣнта мѣста Михальского та-
кого зѣмету: „Припоруцае ся артистичной
комісіи театральнѣй уложити ся зѣ опера-
тами о таку форму аренды театру, шобы
громада мѣста Львова крѣмъ чашу аренды,
котрой мае бути напередѣ означенымъ, выносила
собѣ такъжѣ лѣтѣе процѣнтъ чистого зыску
чи то удѣлу зѣ доходахъ підприємства, не
принимавши на себе удѣлу зѣ возможныхъ
недоборахъ. Арендаторъ мае покрывати все
выдатки, звязанѣ зѣ ведѣнѣмъ підприємства,
а громада звязанѣмъ заходомъ и коштомъ у-
тримувати будынки въ добромъ станѣ и
зѣ власныхъ фондѣвъ покрывати буде експла-
ваторскѣ податокѣ. Крѣмъ сего громада мѣ-
ста Львова застерѣже артистичной комісіи
крѣмъ интеренціи артистичной такъжѣ право
вгладѣти у всякѣй книжѣ, рахунки и касовѣ
дѣловодѣ підприємства. По тѣмъ ухвалѣ
поставлено дальше розписати на означеныхъ
повышенѣ услѣдахъ конкурсѣ, а то зѣ рѣшѣ-
нѣмъ до 10 марта с. р.

— Въ свѣтъ за очѣмъ — шукати „лучшѣй
долѣ“, котрой нема и за океанами, выбирае
ся зновѣ много родинъ сѣльничскихъ — до
Канады. Горькою еміграціонною навіщенѣй те-
перъ пошѣты станиславскѣй и коломыскѣй
и сусѣдѣа часть Буковины. Агенты знають
буду фантазію нашихъ сѣльнѣхъ, что узявѣтъ
собѣ въ „Брисѣолѣ“ и Канадѣ обѣщанный рай,
надемыють зѣ Канады заохочують тамъ и
зѣ рожевыхъ барвахъ освѣтѣнѣи лѣтѣи
водносны та легкѣй способѣ наживѣ. Легко-
вѣрнѣй народъ вѣрѣтъ нѣмъ якъ „небеснымъ
лѣстѣамъ“ и протрѣнѣкуе за будѣ-що свою
бѣдѣнѣшину та вѣде на свою погибель. Въ
атадѣнѣхъ сторонахъ емігранты лагодѣтъ ся
до вывѣду на весну с. р. — Въ Сянтинѣнѣхъ
кѣльмацѣахъ сѣльничскихъ родинъ попродаѣ
ажѣ теперъ за бѣдѣнѣвъ свою землю и добро
по бѣдѣнѣй части „новымъ пѣсамъ“. Галичи-
ны — жидѣмъ и вѣдѣтъ до Канады. Вѣдѣа
зѣ нашихъ неопорядкѣмъ и легковѣрнѣмъ на-
родомъ, что такъ дае ся баламутити и вѣде за
море на пужду и погубѣль. Не ставѣтъ
больше якъ закликати до нихъ: „Кудѣ же-
нѣе бѣсѣновѣтъ? — Нѣ тамъ людей нѣ тамъ
хаты!“

— Стѣпендію зѣ ф. илѣ цѣк. о. Н. Панко-
вича 120 корѣвъ рѣчно надалъ управлюючій
совѣтъ „Народного Дѣму“ у Львовѣ Мих.
Дакцови, ученику И. кл. академічѣи [рус-
кѣй] гімназіи у Львовѣ, сѣмѣи сѣльничѣи зѣ
Милошевѣхъ.

— Агѣ. Въ Тустановичахъ пѣдъ Дрогоби-
чѣмъ Огнѣа Станиславъ вѣйшовъ въ домъ и по-
лишила 5 лѣтнѣго сына своего безъ доглядѣа,
а сѣбѣ бавивъ ся сѣрѣнѣмъ въ хатѣ и зава-
лявъ соломѣ, зѣ чѣго выбухъ огонь и зѣ-
пѣнивъ цѣлу загороду; шкода не була обме-
чена. — Въ Станиславѣ на Буковинѣ агѣрѣла
хата Матѣя Горѣа; причиною огню були дѣ-
ти, что подѣлали соломѣ; шкода не обмеже-
на 300 ар.

— Новый урядъ почтовый изъ зѣмчѣнѣмъ
кругомъ дѣлана убѣдѣ въ житѣ зѣ днѣмъ 20
с. м. на зѣдѣнѣнѣмъ дѣбрѣа Выгнанѣа при
транспортировѣ шляху Гусѣянѣа-Станисла-
вѣвъ. Сей новый урядъ буде сполученѣй сѣ-
тѣю зѣдѣнѣнѣю зѣ стѣціями Чортѣвъ зѣ од-
ноу, а Копѣнѣнѣ зѣ другой стороны Окружъ
доручѣтъ будѣ пока что обѣжѣати ся на ста-
цію та сѣмѣи мѣсѣцовѣи Выгнанѣа.

— Добѣй вѣстѣи. Трицѣтъ лѣтъ загалѣй
зборѣ сал. Товариства господарѣа водѣбу-
дѣтъ ся въ днѣхъ 6 и 7 н. ст. марта у Ль-
воѣ. — На посѣду мѣсѣкого дѣкарѣа въ Мико-
лаѣ вѣдѣа Дѣвѣстромъ розпочае конкурсѣ
зѣ рѣшѣнѣмъ до 31 н. ст. марта; платѣа 1000
корѣвъ. — Львовскій антикаръ Яковъ Писѣвъ
Портѣнѣвскій обѣдѣвъ вчера 40 лѣтнѣй юві-
лей сего звѣа. — При ул. Льва Сѣпѣи у
Львовѣ хотѣвъ вчера огрунѣти ся І. К., шу-
кающѣ, але ему перемѣжѣно и вырѣшѣно зѣ
рукѣ фляшѣкѣ зѣ розчинѣмъ фосфорѣу; пере-
страшенѣй самоубѣйничѣ утѣкъ водѣтъ зѣ
дому и дѣсъ пропаѣвъ. — У Вѣдѣн водѣбудѣ ся

дня 24 с. м. конференціа австрѣйскихъ за-
ведѣнъ асѣкураціонныхъ зѣ водѣдѣлу житѣевого. —
На пл. Краковскѣй у Львоѣ арештовано вѣ-
чера жѣнѣи 15 пол. пѣхѣты М. Янкова, ко-
торѣй хотѣвъ спродати галицесамѣмъ вѣбѣо-
ный мундуръ. — Министерствѣ торговлѣ за-
твердило выбѣръ Стѣн. Бурштина на презѣса,
а Мих. Куляка на вице-презѣса торговельно-
промысловѣи палаты въ Бродѣхъ. — На зѣдѣ-
нѣнѣмъ дѣбрѣа въ Штайнѣбрухѣ (на Угор-
щинѣ) высѣкѣвъ изъ шинѣ возѣдѣ товаро-
вѣй; машинистѣ и одинѣ гамбѣнѣи смѣр-
тельно ранѣнѣ, а девѣтъ вагонѣвъ розторѣще-
ныхъ. — Картѣ до грѣмъ подорожѣнѣ въ дѣ-
1 и н. ст. марта зѣ причинѣ подѣбѣнѣго опѣ-
датковѣа министерствомъ скарѣу. Вѣдѣа кар-
тирамъ! — Львовскій учитель мѣсѣнѣхъ шѣдѣа
зѣдѣмѣють сѣбно выбрати ся на свѣтовѣ
выставѣ до Парижа; кошты подорожѣи на
одного участника вынесутъ 160—180 ар. —
Въ почѣ днѣа 4 на 5 лютого с. р. Войтѣхъ
Вѣлякъ зѣ Вѣльшанѣи выйдѣвъ зѣ корѣмѣ у
Шмѣла Шторѣа въ Деятѣри (пов. равского)
пѣвъ лѣтры горѣвъ и зарѣвъ померѣ. Слѣд-
ство судѣе веде ся.

Надѣслѣно.

Крѣпѣвъ на его „Першѣй листѣи“.

Не тужи такъ, Кронѣвѣнѣко,
Не сумуй, не побивайся!
Стрѣнѣвъ Ты одну кралѣнѣку,
За другою оглядаѣсь...

А и весны дѣвъ Тѣбѣ не станутъ бѣдѣужѣ;
„Другѣи“ поспѣдѣ чудовѣй
Загрѣе сердце, поцѣлуй розѣвъ стѣжѣ,
И такъ зновѣ станѣшь здоровѣй...

Пракседа Пѣмѣмѣлюкъ.

Вѣсти зѣ Ел. Перемысской

Въ пропозицію принѣтъ оо.: на Бѣльчѣ
горѣшѣа: Алексѣй Брикъ, Вол. Гоцѣи и Пе-
тро Подѣлашѣвскѣи; — на Хрѣстѣ: Іа. Душѣко,
Ант. Крипѣнѣи, Фр. Згорѣякѣвѣхъ, Мих. Иль-
ничѣи и Ром. Залѣтѣа. — Вѣдѣнѣи крѣло-
шанскѣй дѣстѣли оо.: Аполѣварій Мѣнѣицкѣй
парѣхъ зѣ Фульштинѣ. Кор. Грушѣвѣнѣхъ па-
рохъ зѣ Ракѣовѣи. — Референтѣмъ Ел. Ко-
вѣсѣиорѣи имѣнованѣй о. Макѣмъ Колюкѣ, про-
фѣсорѣи рѣлігѣи при жѣнѣскѣй учительскѣй се-
минаріѣ въ Перѣмѣшлѣ. — О. Андѣр. Дѣцѣо
парѣхъ зѣ Луцѣ имѣнованѣй ордѣнар. сѣдѣль-
нымъ комисарѣмъ на деканѣтъ мѣкѣрянскѣй. —
О. Теодѣръ Крушнѣнѣскѣй дѣстѣвъ сотруди-
нѣнѣ въ Радѣнѣнѣхъ дек. мѣстѣиского. — Пре-
зѣнту на Терѣо дек. старѣослѣбѣи дѣстѣвъ
о. Ант. Весоловскѣй. — Рѣшѣнѣе до ордина-
ціи вызначѣнѣи на дѣнь 20 н. ст. марта с. р.,
а подѣна выносѣтъ треба до 14 марта.

Посмертѣи — о повѣстѣи.

— Констанціа зѣ Герасимовичѣвъ Старѣ-
мѣйска, вѣдова по концепціѣи потѣовѣа въ
сѣстра аѣлѣціонѣи радѣника Никѣлы Герасѣ-
мѣичѣа и жѣны надѣорѣи радѣника Вас. Ко-
вальского, померла 19 с. м. у Львоѣвъ зѣ 45
рѣтъ житѣи. [Похорѣнѣ въ водѣвѣвъ ся нѣнѣ]. В.
б. н.!

Господарство, промыслѣ и торговѣа.

— Рада надѣзираюча Товариства взаимныхъ
обѣзѣченѣй „Дѣвѣстеръ“ водѣбула дня 13 н. ст.
лютого с. р. зѣмчѣнѣе засѣданѣе пѣдъ про-
водѣмъ презѣдѣнта совѣтѣника Григорѣи Кузьмѣи
и въ присутствѣи 14 членѣвъ та комисѣри
правѣлѣственѣиго гоѣратѣа Адѣлѣфа Гута.

Дирекціи Товариства предѣложѣла спра-
вѣздѣна за сѣмѣй рѣкъ админѣстраціонѣи,
1899-мѣа, вѣразѣ изъ замѣченѣмъ рахунѣковѣи
и бѣланѣсовѣи.

Въ Товариствѣ взаимныхъ обѣзѣченѣй
„Дѣвѣстеръ“ роки мѣнувшѣи належѣа пѣдѣ
взгладѣвъ развитѣ Товариства до нормѣль-
ныхъ, а пѣдѣ взгладѣмъ огнѣенѣго чѣстѣго
результѣату до найкѣрѣнѣнѣйшихъ водѣ часу
зѣсновѣна. Полѣсъ важнѣйшихъ было 75.373 на
39.799.488 ар. обѣзѣченѣи вѣртѣости, а 340.952
ар. 23 кор. прѣлѣм.; въ порѣвнѣнѣю зѣ роки
попередѣнѣмъ было больше о 12.059 полѣсъ и
о 50.730 ар. 87 кор. прѣмѣи. Зѣ тѣхъ обѣзѣ-
ченѣй было трѣвалѣмъ обѣзѣченѣе будѣнѣнѣвъ
93%, обѣзѣченѣе зѣбѣа въ солѣмъ 4%, и о-
бѣзѣченѣе нѣнѣхъ движѣимѣстѣи 3%. Зѣ по-
вышенѣи сумѣ обѣзѣченѣи водѣдѣно въ реѣсе-
курацію 17.8 мѣлѣионѣвъ ар., т. е. 44%, обѣзѣ-
ченѣи вѣртѣости.

Церкѣвѣи прибуло до обѣзѣченѣи 155 и
было всѣхъ обѣзѣченѣи 1.963 церкѣвѣи на
сумѣ 5.440.261 ар. зѣ прѣмѣи въ квѣтъ 21.328
ар. 74 кор. Приходѣвъ прибуло 141, а разомъ
было обѣзѣченѣи 1.886 на сумѣ 3.104.996
ар. зѣ прѣмѣи 19.312 ар. 8 кор. Шѣкѣи на
церкѣвѣи выносѣли 66%, а на приходѣвахъ
53% прѣмѣи за тѣнѣжѣ обѣзѣченѣи.

Всѣхъ шѣкѣи мало Товариство въ тѣмъ
роцѣ 779 случѣвъ при 393 пожарахъ, что
прикѣлючѣи ся въ 312 мѣсѣцовѣстѣахъ а въ 53
повѣтахъ. Большѣй пожарѣи лучѣи ся: въ О-
стрѣвъ пов. Бѣбрѣа 10 шѣкѣи; въ Подѣгѣро-
дѣу пов. Бѣбрѣа 8 шѣкѣи; въ Дрогобѣжѣ пов.
Жѣдачѣвъ 86 шѣкѣи; въ Угнѣвъ пов. Рава русѣа 22
шѣкѣи; въ Верѣжѣ пов. Рудѣи 7 шѣкѣи; въ Кагу-
сѣвъ пов. Рудѣи 7 шѣкѣи; въ Якимѣнѣхъ пов.
Рудѣи 9 шѣкѣи; въ Верѣчанѣхъ пов. Стѣрий 14
шѣкѣи и въ Любачѣвъ пов. Чѣшѣнѣвъ 7 шѣкѣи.

Выплатѣи шѣкѣи выносѣли зѣ кошѣтамъ
ликвѣдѣи сумѣ 206.992 ар. 2 кор. т. е. 60½%,
сумѣ прѣмѣи; въ попередѣи роцѣ выносѣли
шѣкѣи 197.690 ар. т. е. 68% прѣмѣи.

Судѣи мировѣи мѣвъ мѣсѣе въ одѣиѣмъ
случѣау зѣ Хащѣовѣи повѣта стрѣйсѣекого. Въ
дорожѣ лѣски призѣвало Товариство 21 шѣдѣнѣ-
ковѣи въ сумѣ 3.661 ар. 60 кор. Вѣдѣа почѣ-
тѣи своего поговѣнѣи выдѣстѣло Товариство за
7 лѣтъ 3.181 шѣдѣнѣковѣи въ сумѣ 834.782
ар. 69 кор.

Фондѣ резервѣи Товариства зѣбѣлѣнѣвъ
ся въ тѣмъ роцѣ о 26.132 ар. 21 кор. и выно-
сѣвъ зѣ концѣмъ 1899 р. ку 122.907 ар. 26 кор.
Резерѣа прѣмѣи зѣбѣлѣнѣлась о 9.976 ар. 88 кор.
и выносѣла зѣ концѣмъ 1899 року 74.240 ар.
Цѣнѣнѣхъ папѣрѣвъ мало Товариство 220 штукъ
номѣнальнѣи вѣртѣости на сумѣ 231.737 ар., а
пѣбѣла вѣртѣости курсѣи на сумѣ 222.792 ар.
58 кор.

Надѣвѣжѣа бѣланѣсова выносѣтъ 38.765 ар.
Зѣ тѣи надѣвѣжѣи мае бути пѣбѣла статута у-
жѣа часть на дѣтѣцію фондѣи резервѣиго и
на оплатѣ 6% водѣ лѣстѣи въ дѣловѣхъ фондѣи
основѣиго, а сумѣ 28.000 ар. на выносѣнѣе
и оплатѣ 280 лѣстѣи въ дѣловѣхъ фондѣи основѣи-
го; въ той способѣ остане ся ще до амѣор-
тѣзѣи зѣ фондѣи основѣиго рѣшта 8.000 ар.,
котра прийдѣ до оплатѣ зѣ надѣвѣжѣи бѣжѣ-
чѣиго року, такъ, что вже въ 1901 роцѣ поч-
нутѣ удѣлѣти ся зѣ рѣчѣнѣхъ надѣвѣжѣи зѣо-
ротѣи обѣзѣченѣмъ членѣмъ.

Вѣдѣа въ представѣла Дирекціи спра-
вѣздѣна зѣ развитѣи и дѣлѣнѣи Товариства
взаимѣиго кредѣту „Дѣвѣстеръ“ за четвѣртый
рѣкъ админѣстраціонѣи.

Товариство мало зѣ концѣмъ 1899 року
1.727 членѣвъ, что декларѣвали 1.770 удѣ-
лѣвъ, т. е. сумѣ 88.500 кор., а вѣлатѣли го-
дѣику 66.416 кор. 53 сот. т. е. 75% деклѣ-
рѣиовѣи сумѣи.

Фондѣ резервѣи зѣбѣлѣнѣвъ ся о 1.705
кор. 74 сот. и выносѣвъ зѣ концѣмъ року
5.239 кор. 4 сот. Цѣльнѣй фондѣи вѣлѣснѣй То-
варѣиства [удѣлѣи, фондѣи резервѣи и спе-
ціѣльна резерѣа] выносѣвъ 72.108 кор. 89 сот.

Стѣвъ вѣкладѣвъ, нѣмѣи обѣзѣченѣи стоѣт
процѣнтовѣи водѣ вѣкладѣвъ, зѣбѣлѣнѣвъ ся о
266.178 кор. 53 сот. и зѣ концѣмъ року было
872 вѣкладѣковѣи въ сумѣи 680.129 кор.
89 сот.

Позичѣкѣи на скрѣпѣи было въ 1899 ро-
цѣ 1.741 на сумѣ 774.534 кор. 82 сот. и на
вѣселѣ 115 позичѣкѣи на сумѣ 47.651 кор. 83
сот., разомъ всѣхъ позичѣкѣи было 1.856 на
сумѣ 822.186 кор. 65 сот. Зѣ того сѣлѣчено
въ прѣтягу року 323 позичѣкѣи въ цѣлѣости и
на рѣты бѣжѣчѣи квѣту 170.629 кор. 2 сот.,
такъ что зѣ концѣмъ року остане ся ще до
силѣты 1.533 позичѣкѣи въ сумѣ 651.557 кор.
63 сот. — Зѣлѣгалѣи зѣ рѣтатами [зѣ року 1897,
1898, 1899] 202 довѣжѣнѣкѣи на сумѣ 13.051
кор. 36 сот., т. е. 2% водѣ сумѣи позичѣкѣи, а
на дорожѣ судѣи водѣдѣно въ 1899 роцѣ зѣ
прѣ

Виходить у Львові ще два (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найменшійших півднів виходить во второк, а во второк і п'ятницю на переміну разом з „Дзюло“.

Передплату в Австрії приймають: у Австрійській Адміністрації, в. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень в Коперника ч. 11, в Бюро газет в Кароля Людвіка 9. А. Ольшавського в Килинського 2; — в Ярославлю: Л. Крижановський; — у Відні: М. Duker, I. Sella-stätte; F. A. Richter, Nibelungen-gasse 4; H. Schalek I. Wolfzeile 11; H. Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт в Гамбурзі: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дзюло“ в належності та в інших місцях у Львові.

ДЗЮЛО

Передплата на „Дзюло“ з літер. додатком

в Австрії: на границі: на цілий рік . . 16 ар. на цілий рік . . 32 ар. на пів рік . . 8 ар. на пів рік . . 11 ар.

у Львові: на цілий рік . . 14 ар. на пів рік . . 7 ар. на чверть року . . 8 ар. на місяць . . 1 ар. 20 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані відбиті від порт.

Неодиночі чисел коштують 6 ар. на пров. 7 гр.

Оголошення записи приймають ся по ціні 10 гр. від одної сторони оголошення або як місце в рубриці „Надслани“ по 25 гр. в.

Подати в інші доноси призначені членів ся по 15 ар. від стаття.

Приготована до парламентарної кампанії.

Нині, по дошій павзі, сходять ся австрійський парламент. Їго відкриття, як і димісія попереднього кабінету викликала явна чеська обструкція, піддана досить явній підпільною обструкцією двох других стовпів правих — кола польського і католицько-людового партій. Перед австрійськими політиками стануло тепер питання, чи Чехи в протів правительств Кербера виступлять з обструкцією, чи в такій ситуації другі сторони правих підберуть їх обструкцію, чи може звернуть ся протів неї.

Аби уможливити парламентарні наради, або що найменше протягнути парламентарну кризу аж до поладження найважніших „конечностей державних“, Кербер вступив у угоду акцію. Правительство надіяло ся, що бодай так довго, доки перегови не скінчать ся або не будуть котрою з обох сторін збраних, наступити завершення зброєю. Тимчасом воєнний дух Чехів, не знає що таке терпеливість. Они відразу заявили, що угодові конференції можуть іти своєю дорогою, а обструкція своєю. Доки правительство не дасть запоруки, що головний чеський жадани будуть сповнені, так довго Чехи негодні розлучити ся з обструкцією. При тім Чехи надіяли ся, що другі сторони правих, сли не явна, то бодай тихцем будуть мутити воду в той спосіб будуть улексувати чеську обструкцію. Тимчасом надія завезла Чехів. Такі Польки як і інші сторонники правих заявляють, що до чеської обструкції не прилучать ся, а навть будуть ся поборювати.

Супротив того, чеські дивізі, з вибитком Narodni'x List'ov, зачали промовляти лагіднішим тоном, а молодіжний клуб ухвалив категорично тільки опозицію, а обструкцію лише „есентуально“. Вчора відбула ся нарада молодіжних Чехів, на котрій міністер Резек предложив выяснені своїх відносин до клубу і свої політичні цілі. Відтак наступило справозданя про хід угодові конференції і про політичну ситуацію. Парламентарна комісія предложила

слідуюче внесення: Безумовним знесемть язових розпоряджень зроблено чеському народові воіпчю кризу. Зв'язано з тим захиста державної поваги, як також жертвований кабінету гр. Туна, що досі не спокутувано. Обструкція молодіжних Чехів протів кабінету Кларіого відновляє честь і права чеського народу.

Кабінет д-ра Кербера заявив готовість поладити нещастний сибірський мовний, а Чехи своєю співучастію в угодові конференції дали доказ, що не старають ся оминути можливості порозуміння. Хід наради вказав тую можливість бодай в часті, але наглі скликання ради державної перервало переговори, так що з зробленою несправедливості нічого досі не направлено. В той спосіб вложено на Чехів обов'язок витягнути з того відновленню консеквенції. Они виступають в опозиції протів правительств так довго, як довго безправність не буде направлена. З тих мотивів парламентарна комісія молодіжних клубу поставила внесення, аби клуб виступив протів правительств д-ра Кербера з як найбільше рішучою опозицією, а есентуально навть з обструкцією. Поширено собі лише подробиці тактики відповідно до розвою подій в парламенті. Клуб ухвалив одностайно найострішшу опозицію, а есентуально навть обструкцію.

Сли-б Чехи розпочали обструкцію, розбили б угодову акцію, бо як в парламентарних кругах доносять, нині зайняли Керберови, що на случай, коли-б Чехи розпочали обструкцію в парламенті, німецькі члени конференції зложать свої мандати до тей конференції.

На вчорашньому засіданні кола польського не було дискусії над загальною політичною ситуацією. На початку засідання новий міністер для Галичини д-р Пентак висказав надію, що між політикою кола польського і правительств не прийде до ніякої колізії. Коли-б однак така колізія мусила наступити, то міністер для Галичини потрапить знайти точку рівноваги і зробити се, що повинен. Відтак п. Яворскій заявив, що хотів би, аби коло радило лише над порядком денним першого засідання, а на-

мірену політичну дискусію відложило до суботи, бо для неї нема ще відповідного субстрату, а подасть его доперва нижня правительствна декларація, котра очевидно викличе дискусію над становиском кола до правительств. Однак пос. Рутоскій виступив протів того проекту. На его думку — політичні події, упадок двох правительств, цілковита зміна внутрішньої ситуації вже дають достаточний субстрат. В відношенні бесідників добачувать намть, аби про політику рішаво по за колом, а коло мусило б знов стати перед довершеною фактом. Але остаточно Рутоскій агітував ся на жадані Яворського, аби з дискусію заждати на заяву правительств.

На засіданні німецько-поступового сторониства зібраних прийняти до відомості справозданя про загальну політичну ситуацію і допершній хід угодові конференції. Клуб рішив не робити переноси дискусії над правительствним пропозиціям в справі континенту рекрутів і над пропозиціям військового закону. Ухвалено також не виступати офіційно з обжаловань міністрів за ухвалення §. 14-ого, однак членам клубу буде відносно підписуватися на того рода внесеннях від наших сторониств. Вибачи клуб рішив, що місце першого віцепрезидента (на місце д-ра Пентака) належить ся німецькому сторониству людному.

Новий проект використання Русинів для польської ідеї.

I.
Польща „od morza do morza“, а Галичина Пімонть будучи „niepodległa ojczyzna“ — се девіз польських шляхотів і нешляхотів уроджених політиків, девіз переважної часті польської інтелігенції, девіз польської шовіністичної праси. І треба признати, що девіз сей не пуста фраза! Дорвавшись за конституційної ери до гегемонії в Галичині — „ржонд моральний“ стримав всіма способами до здійснення своїх цілей, не перебарюючи в средствах, негуючи права руського народу в Галичині та допу-

скаючи на ній всякого рода насильства, немов-б той руський народ жив тут, на своїй землі, лише на те, щоб був матеріалом для заспокоєня ненаситних економічних забаганок наших „найсердечніших“.

Велика частина доходів з високого краєвого податку, на котрий плыве що найменше в половині руський гроб, иде на польські цілі: на Мадержи, куля рольніче, на Вавель, театри, пам'ятники і т. д. А з державних податків, на котрі ложить і наш мужик, остатній крейцар, так само майже все иде на цілі та інституції польські. Досить лише порівняти видатки на школи польські і руські в Галичині. Та наш „опікуны“ все ще не вдоволяють ся досягненими вже результатами своєї „органічної праці“. Осмислені успіхами, они стремлять все дальше, бажать все більше, снують все нові плани і проекти використання руського народу для своїх ідей, хоч-б ті плями та проекти і як кривдали той руський — „братній“ народ!

Класичний примір такий нових проектів дав намь стаття п. аар. „Gdzie zakładać szkoły średnie“, поміщена в грудневому випуску польського місячника „Muzeum“, органу Towarzystwa naukowców szkół wyższych, котрого членами в переважній часті середніх шкіл в Галичині та професори краєвих університетів. Пригляньмо ся ближше виводам тей статті, поміщеної в органі, що має претенсію репрезентувати опінію загалу учителів середніх шкіл галицьких.

Автор статті п. W. Z. констатує передовсім факт, що середніх шкіл (се-б-то гімназій і реальних) в Галичині, в порівнянню до прочих австрійських країв, надто мало. Іменно в них всего 36 в 25 повітах, отже аж 54 повіти мусять без них обходити ся. Відтак агадує про нерівномірне розміщення тих шкіл. З 36 аж 22 знаходять ся вздовж шляху золівниць Кароля-Людвіка, так що на півночі від него нема ні одної середньої школи, а на півдні всего 13. Та говорячи вже про нерівномірне розміщення середніх шкіл, автор забув чомусь звернути увагу на те,

Бабиний мясниць.

III.

Гнат Федорків був собі середній газда та багатий на діти. П'ять хлопців і дві дівки у него як лущаки. Але він тримав їх добре, міцно в руках, тому були слухняні, покірливі, робітні на все село.

Коли Петро лиш заговорив про Іванку, Гнат зараз звернув ся до свого Михася:

— Ну, хло! пойдеш на пристай до Іванки?

— Як кажете, то поїду... Чому б-м не мав поїти? — дивлячи ся в стелю сказав Михась.

— Иди, небоже, йди! Не маєте тут чого сидіти на купі. Там маєш добра на увесь вік... — вговорював отця і ведів сини чим борше збирати ся, щоб Іванка не розраділа ся Іванка.

За той час Іванка завязала на голову нову хустку, надягла білу сорочку, жовті чоботи, вавшала коралі та відразу як би не та стала, відразу десять літ молодшою показала ся. Підмела хату, постирала лавиці, а Катерину за горняком післала.

Та не довго прийшло ся їй дожидати гостей. Гнат і Петро перші повитали Іванку та й прийшли. Михась послідній переступив поріг, став у кут, підпер собою мисник і неспішно розглядав ся по хаті.

Гнат заговорив:

— Як же-ж, газдине, буде? Я переказував до вас, відтак ви переказали до мене та я прийшов... Може би яка алагода була... Але я наперед кажу, що великого вна дати не можу, хіба лиш п'ятьдесятку на весілля та корову. Дав би-м більше, та не замагаю...

— Ний б-м так було, коби лиш дав про мене та не збитував. Я по правді скажу: я ще на своїм віку не бита... Я знаю, що я вже стара... А дивьт! — [Іванка відтягнула пальцями шкіру на худій руці] — а дивьт! тут, видно ся, нема вже що любити! Я знаю, що молоде молоде хоче. Але я хочу, щоб відтак мені не доганяв, щоб панувать...

— Отто факт! таке шанувати мусить! На то пристає, щоб шанувать! — вговорював отця.

— Щоб-сьте знали, Гнате, що з того би нічо не було, як би не вы... Я знаю, що вы даєте погрозу дітям, отже як би що до чого, то з вами буду мати бесіду... Я вам буду літати в очі...

— Не бійте ся, не бійте! Я вже в тім стою, вже то на мой голов... А тепер же ты сам, сину, скажи нам, чи будеш шанувать газдину?

— Чому б-м не мав шанувати? — сказав Михась, завернувши очі в стелю.

І стала коротка алагода: Гнат мав дати п'ятьдесятку і корову, а Іванка мала записати у міст Михасеві половину грому і хати. Михась мав лишити ся уже при Іванці, бо бакура відправив, а перед неспішною багурою всіляком робить.

Другої днини Іванка лишила Михася на домаргів, а сама з Гнатом пошла до пань-отця орудувати, щоб на заповіді прийняти.

Пань-отець за першим словом дуже здивував ся.

— А то-ж буде добре, люди добрі? Чи вы, Іванко, не могли собі пошукати дь собі якого старшого чоловіка, якого відця?

— Нема такого, отче духовний, нема! Самі парубки, самі урлюпики траляють ся.

Та й я вже за стара, щоб йшла на чужі

дїти, та й дь собі не хочу їх приймати, бо я вже не годна чужі діти заходити...

— Але-ж бо то, уважаєте, велика рожниця віку. Він молодий, а вы звичка жінка. Вам все одно, але его, молодого, шкода...

— Або мені такий довгий вік, отче духовний? Пожне трохи з бабою, а відтак возьме собі, яку самь схоче.

Тут Ігнат докинув і свое, що не має куди в дітям дітись, не має де їх розставляти.

Довго-довго двоєли ся пань-отець, на решті сказали:

— Ну, то я хіба приймаю на оповіді, але вы еще маєте час, добре надумайтеся, бо я ще раз вам кажу, що з тей роботи добра не буде...

Іванка махнула рукою на Гната, щоб забрав ся з хати, а сама ближше підступила до пань-отця і з тих запитала:

— Ба ци багато мені літ, отче духовний?

Пань-отець подивився в книжку.

— Шістьдесят один.

— Ой багато-ж, багато! — зажурилась Іванка. — А чи не могли бы отче духовний мені пару літ уміти, як будуть голосити заповіді?

— Неправду не мож голосити!

— А може бы могло так бути, щоб той дїти, що мені отче духовний уміють, та ему причинили?... Зробіть таке добре, аго-мостки наш любі, татку наш небесний, зробіть, бо будуть люди з старон сміяти ся, і ему, молодому, буде встидно... Я дурно не хочу... я куплю у міст у Шкавечка такий дві коруги до церкви, що таких нігде нема...

Пань-отець усміхнувшись подивився на стару милосердним оком.

— Но-но, газдине, якось то буде! Я та-

ке зроблю, що зовсім не буду голосити ваші дїти, бо то людям не конче треба знати, а они и так знають, як вы за старі можете бути...

Тоді Іванка припала до рук пань-отця і стала цілувати.

Рада та весела вернула Іванка доми. Михась застала серед хати коло стола. Она скинула з себе кожух на постіль, приступила дїти, обіймала его рукою за шию, пригорнула дь собі і сміяла:

— Що-ж ты тут нагадував, мой любий Михаску?

Михась почервонів як буряк, водив очима по всіх кутах, сам не знав, де їх подіти, що з ними робити.

— Не червоній ся, не встидай ся, небоже! Сьдай отгуть за стол, давай тобь поповіти та й пойдеш в роботу.

Наложив перед него сира, сметани, хліба, — сама відойшла, присіла на постіль, довго придивлялась ему, а відтак заговорила:

— Ще раз тебе питаю ся, Михаску, чи будеш ты стару шанувати?

— А чому б-м не шанувать?

— Говори свої! Ты тепер так говориш, а відтак скажеш, як тота молодіця Юстия, що на п'ятнадцятому року пошла за старого Онофрі. Оногди я єи питаю: „Як тобь з старим?“ — а она віддула губи та повдає: „От суває ся мені старі-гань попередь очі! Коби-м го не виділа, то би мені легше було“. Так и ты мені колісь скажеш, що суваю ся тобь попередь очі!

— А чого бы так казав?

— Ну-ну, ты, небоже, як дїстанеш увесь розум, то инаншом засишавш! Я то-бь лиш одно ще скажу: як я умру, то маєш мені з отговору малу Катеринку о-

тенцѣ. Коли-бы лѣвъ бувъ доставъ одно, друге, десяте упоминенѣ о рускѣй цѣнникѣ, то лѣвъ певно бувъ бы не казавъ, шо має лише польскѣхъ „odbiogców z Galicyi“! лѣвъ же шле свои цѣнники не першій рѣкъ! Одинокъ честный Нѣмецъ, купецъ пастычникъхъ приладѣвъ, написавъ мѣвъ разъ таке: „Я дуже радъ удоволити Вашому бажанню, але, вѣрте менѣ, я першій разъ маю честь стрѣнути Русина, хочъ мы вѣдь довгихъ лѣтъ маємо дѣла въ Галичину.“ Чи не смѣхъ?

Такъ быть не повинно! Навѣтъ тогда, коли мы примушей вносить ся зъ иншѣмъ, въ нѣмецкой чѣ польскѣй, показуемо, выравно, что люде мають дѣло не зъ Полякомъ, а зъ Русиномъ, та що Галичина — се де Польша, а край рускій, де Полякѣвъ, коли бъ не уряды державный та автономічій, треба бы шукати мѣжь жидами въ мѣстахъ, бо навѣтъ нѣмца верства при урядкахъ автономічныхъ, що то особливо при великихъ выборахъ вызначает ся польскимъ нѣбы-то патріотизмомъ — се яничары, се моральны ба-старды...

Друга річч: Вєлякї цїнники водї
фірми знаиэх, котрі вже доси цїновий булї
обнакомити ся, яка пародїєть живє вь Га
лїчїнї, *завертати назад!* А що тай цїни-
ки кидаютє ся часто на провінціальных поч
тах до коша, то не пожадуємо нїколі 5 со
тиків на кореспондентку, щоби достави, ко
му треба: „Паис! Я принимаю цїнники лишє
вь моїм родїиї моїм, а ся вь Галїчїнї а
руга.“ Нїмцєви написати те саме пї нїмцї
ки, щоби знавє, чого домагаємо ся.

Ще на одно зверну увагу: Мавтиеръ має по містечкахъ свої поменші склади, куды высылає свої насіння на розпродажъ. Нехай же кождий Русинъ заявить перекуповици Мавтиера вже теперъ своє обурення за дядьку браку цинниківъ въ рускій мові, хочъ они вже є въ польській, и нехай звестить тымъ перекуповицямъ довести Мавтиерию, хто именно купувє его насіння тутъ въ Галичині.

Наші інтереси вимагає, щоби сесія справу порушила кожда руска часопись а з забарвленням політичним; а щоби такожі рускій селянин знавъ упбинути ся о рускій цѣнницѣ, о се вже повинна постаратись сѣлска руска интелігенція. Не пропускаймо півкоп нагоди, щоби упоминати ся о своєм, бо разъ: се все входить въ білаше нашого поступу, а друге: байдужністю въ малыхъ рѣчахъ мы деморалізуємось, а навпаки, поступъ въ тѣхъ зглядѣ підносить нашу моральність. А тому, хто першій сю справу порушить, дай Боже здоров'я!

Селянинъ.

Въ справѣ розпродажи мясѡвъ дяковской
льотеріи.

Сниславши всё грѣшъ, котри досѣ вилы-
нула въ розпродажи лѣсовъ лѣвонской лѣ-
терѣи до Народнои Тероваѣ чѣи то спростѣ
чи черезъ Вар. Консисторіи (лѣвонску и пе-
ремьску), оказуясь, що намъ ще богато не-
достае до першої десятки тысячъ. Результатъ
неви, ще не задовольсчій. Деякі деканаты
ще нічого не прислали, деякі дуже малень-
ко. А у выказати декотрыхъ деканатѣвъ при
звороти нерозпроданныхъ лѣсовъ можна зди-
баться и зъ такимъ фактомъ, що въ деко-
трыхъ парохіяхъ нічого не розпродано. Не
можу собѣ сего никакше вытолковать, якъ
только тымъ, що тамъ якісь хвилей пере-
шкody и трудности не дозволяли занятіе
успѣшно сего справою. Такъ оно мабути було
въ цѣлѣи сѣвелевонской діедезѣи зъ причи-
ны змѣны на епископекыѣ престолѣ; тамъ
якъ теперь переводитѣ ся розсылка лѣсовъ.
Або маю бы причинною сего бути слабе заин-
тересоване справою и неналежитѣ оцѣнене
ваги? Але яка бы и не була причина, я му-
сьи сѣи при Божій помощи усунути, а завед-
бане треба заложити подвоиннымъ и потро-
нымъ трудомъ и энергією, чтобы высокій цѣль,
намѣренъ тою лѣтерією, осягнути. Въ цѣлѣи
моѣмъ житію стою непохитно вѣрою и не
иражаю сѣи ибѣжаними противностями; такъ и
въ сѣи справѣ маю въ Божѣ надѣю, що пе-
реведемо яи успѣшно.

Поки-що уважаю за мій обов'язок по-
дати до прилюдної відомості результат мо-
їх дотеперішніх заходів коло сен льо-
терів.

Водъ 6го Вел. Цесаря доставъ я 500 ар.
подмоги на цѣли лютерии; водъ Ихъ Выс.
Членовъ цѣсарского дому 71 ар. За лѣсомъ
водъ 7 членовъ наивышномъ вратѣ церковной
у Вѣдн и въ Галичинѣ (нишихъ) оградѣ въ
44 ар.; водъ настоятельвъ трехъ нѣмецкихъ
монастерѣвъ 29 ар.; водъ 12 министровъ 216
ар.; водъ 7 пословъ 42 ар.; водъ посла Чеха
ис. д ра Стояна и водъ чешского духовенства
у Велградъ и Вѣдн 41 ар.; водъ 4 Вѣден-
цѣвъ не-пословъ 10 ар.; водъ президѣн на-
мѣстничства у Львовъ 22 ар.; водъ Русинѣвъ
у Вѣдн, и то: водъ президента Ковальского
5 ар., радника двору Струминьского 5 ар.,
радника двору Будимовского 2 ар., д-ра А.
Куличковского 7 ар., д ра Гнатовского 5 ар.,
водъ п. Вѣгуна 9 ар., водъ адвоката д-ра
Крижановского 1 ар.; у Львовъ водъ радника
А. Залчибского 10 ар., водъ нотаря І. Омиш-
кевича 5 ар., водъ адвоката д ра Ив. Добрян-
ского 3 ар., водъ радника Ю. Сѣвичского 1
ар.; водъ 6го Всес. архіепископа Іосифа Сем-
братовича аъ Риму 100 ар.; водъ Веч. Пресв.
епископа Шестяцкого аъ переѣздъ до Риму
30 ар. [тымчасового завадки на суму 200
ар., котрою обѣщали ихъ Пресвященство
подмогою се "свѣте" дѣло, заперяяику свою
помощь и оикуу у всѣхъ нишихъ взглядахъ]

розвою руской штуки, 575 зр. на выдатки за спорядженя льосбвѣ, а 95 зр. на иншій конечный потреби.

Могъ се осиянати единъ священникъ своимъ власнымъ трудомъ и заходомъ, при най-блгозороднйшихъ занятяхъ, то — думаю — може каждый другой нашъ священникъ безъ великаго труда осиянати коли вже не двадцату, то бодей сотву частину такого резултату.

Але не о саму можливість тут ходити, а о konieczність в обов'язокъ. Дяківска льоте́рія — се ініціатива нашого духовенства до полагодження дяківскою справы. А справа се пенуча и дуже пенуча. Мы можемо незадовоно не мати жалючихъ дяківъ, — значить, такихъ, котры бы цѣлкомъ водновѣдали интересамъ церкви и народу. А сталося бы се нехочѣно тогдѣ, коли бы заопікували ся ихъ долею чужы намъ політичій факторы. Тому то справа дяківска — се справа влaстиво церковно-народна, а займать и справа нашого духовенства. Намъ треба такихъ дяківъ, котры бы насъ розумѣли и въ нашій церковно-народній службѣ ишли намъ зовсѣмъ подъ руку. А щобы мы дѣтали такихъ дяківъ, то мусимо коло сев справы щиро и витривало трудитись; мусимо подбати о матеріальне обезпеченя дяківъ. Мусимо найперше злучити ихъ въ институтѣхъ самопомочи, стоящихъ подъ покровомъ церкви и повставшихъ соблюмо мислено, спільнимъ трудомъ и заходомъ всего нашего духовенства. А се в якъ разѣ цѣлю дяківскою льоте́рію. Справа дяківскою льоте́рію в справу правдиво церковною и справу власною нашого духовенства. Інтересъ духовенства наказау взяти ся якъ наусильнѣйше сею справою, щобы ся домоести до наусильнѣйшого кнѣца. Перше жерело, на яке рефлектувати належить, се скарбовны церковній. Я цѣлкомъ не крѣпко ся зъ мноимъ пересвідченнямъ, що взяти 30—70 ар и больше зъ церковнои скарбовны, коли се фінансово в можливе (гляти разѣ — се не в ще такою контрибуцію), на таку цѣль правдиво глубоко-церковну, бо на обезпечу быту церковныхъ слугъ, не в не то нѣтъко провиномъ, але в повинністю, обов'язкомъ.

Но дальше! Своя лютерия має послужити на поратоване несчастливыхъ, с. е. калѣвъ, старцѣвъ, вдовцѣвъ и сирѣтъ дѣтвинокъ. Въ такой службѣ самарянской можно быти зъ нашими людемъ и пунати до кождыхъ дверей, де надѣмо ся подыбати хоть трохи сердце християнське, людське. [До жидѣвъ подыбнѣмъ услабѣмъ зъ взгляду на строго церковный характеръ нашихъ лютерѣвъ!] Тутъ му-шю подати одѣвъ фактъ иллюстрацій долю такого нашего дяка на припадокъ старости и калѣцтва. Буде тому зъ двѣтора року пише до мене до Вѣднѣ зъ клініки окулистичной въ головѣмъ шпиталѣ у Львовѣ академикъ [Полѣвъ], самъ хорый на очи, тому перепишаа за свое трудне письмо, бо очи болять, але муситъ писати, бо его привнесло до того розлука его товариша по хорѣбѣ, старца дяка, котрый болочными очима плаче: що вѣкъ буде робити? де вѣкъ подыве ся, якъ выде-етъ шпитализа? — отже академикъ деѣв дочитъ въ ся, що я захожджу коло поратованѣ бѣдныхъ дякобѣ, и проситъ, щобъ я памятавъ на того старца. Здаѣ ся, що образъ надъ мѣру вымовный!

За тымъ водношу ся азъ найумилениѣ-
шою просебю до всего Преч. нашего духо-
венства: зайняти ся въ цѣлоу широкостю, азъ
цѣлоу энергіею, азъ цѣлымъ разумѣніемъ
высокомъ цѣлю, даявскою лѣтѣріею, взглядаю
разнообразно лѣсѣвъ. Не безъ цѣны будуще
для него въ томъ трудѣ и тѣ моменты, убав-
шій въ плънѣ нашихъ лѣтѣрій: церковный
характеръ нашихъ свѣтовъ, межъ котрыми
суть предметы богослужебій, и свѣтуальны
образы нѣни бѣдныхъ церквей. А вже азъ
свѣтуальную просебю водношу ся до тыхъ
Отцѣвъ духовныхъ, котры не размножали до-
сей [яка бѣ вже тому и не була причина]
жадныхъ лѣсѣвъ, щобы воднесла ся до мене,
може вже довѣрочно, ашычайо ахъ до брата,
и теперь самъ зажадали, кѣлько вѣмъ лѣсѣвъ
мѣся ся прислѣзѣ.

Звертаю поновно увагу Преч. Отців, що се, якъ лежало, такъ и лежить въ ихъ компетенція, де людність убога, льоси по коронѣмъ дускатъ, тільки належить се при высилцѣ грошей докладно означити. Наконецъ ще я те піднішу, що радъ бы я, щоби грошѣ прислалъ вѣдъ Преч. духовництва служили безпосередно властивій цѣли двотерійній. Бо я хотѣвъ бы, якъ Богъ не відмовить менѣ своєю ласки, здоровалъ и сили. для покрити бодай найбільшихъ выдатковъ потрібнѣ грошѣ збъ свѣта придбати.

Но я думаю, что не только духовенство, но цѣла susceptible руска повинна до успешнаго переведенія сего справы якъ нашія-рѣшѣе причинити ся. Всѣмъ намъ повинно залежати на поддвигнѣню того такъ колѣсь поважаю на ставу дякоўскаго зъ его теперѣш-наго замѣнаду, розумѣючи, що п'вѣзъ намъ для розвѣтѣ народнаго добръ прислугѣ чинити може. Але передъ всѣмъ рефлектуя на всѣ наші товариства рускѣ, такъ просвѣтѣннѣ, якъ господарскѣ, якъ політичнѣ: всѣ они повиннѣ намъ прийти въ помѣчь, якъ се зробить початокъ Ставропольскій институту [хочъ въ нинѣшнѣ способѣ], закуслюючи нашімъ лѣсомъ, а може самѣ ихъ водѣ насъ жадаючи, якъ се учинити оденъ чоловікъ, правда, смѣхъ дяка, добивши ся становища, который самъ просѣять въ прислани ему лѣсобѣтъ. До досягненія цѣлаго пожежданаго успешнаго результату намонъ лѣсобѣтъ повиннѣ зъ нами потрудити ся всѣ наші рускѣ часослѣви, поміщаючи вѣдоуши Комітетѣ, накликаючи руску susceptible въ кождѣмъ членѣ, чтобы намятала на себѣ обов'язокъ; закуслюючи лѣсобѣтъ намонъ лѣсотерѣн. Того домагає ся вѣса справы и самоохорона народнаго интересѣвъ. При такѣмъ вартѣ повинно заступити кожде знати ся. Я вѣрю, що

Н О В И Н К И.

— Въ 26. ч. „Дѣла“ въ дня 15. лютого е. р. въ повѣнкахъ „Важне для Духовенства що-до фонду скарбового“ подавъ Всѣ. о. Ип. Погоредскій, парохъ Бродовъ, информацию а на вѣсть и письменну леву и рѣшучу заяву ц. к. прокураторіи скарбу що-до того, хто властиво має право и може о довги церковній, хотѣ-бы и задовоной, слушно упоминати ся. Згоджую ся зъ тою заявою ц. к. прокураторіи, однакъ не цѣлкомъ, бо що-до слѣвъ „фондъ“ скарбовоный подлягае заступству самого пароха яко председателя комітету церковного“ законъ инакше говорить, а именно, що фондъ скарбовоный подлягае заступству самого пароха, але не яко председателя комітету церковного, только яко пароха и настоятеля церкви, а то по той слушній причинѣ, що священникъ-парохъ не конечно муситъ бути и не все зѣтъ председателемъ комітету церковного. Парохъ кожочасный яко такий, а не яко членъ або председатель комітету церковного, заряджуе фондомъ скарбовонымъ, у дѣляе відповідныхъ позичокъ и только яко такий вѣсть самъ має право и може о довги церковній упоминатися, а право тоу рѣшало и признало Парохамъ яко такимъ ц. к. намѣстництво подѣ днемъ 13. сѣчня 1869 р. ч. 1. 1033 и подѣ днемъ 24. марта 1871 р. ч. 12.087 а ц. к. министерство просвѣты затвердило рескриптомъ своимъ въ 20. листопада 1872 р. ч. 5.172, въ котромъ ясно и рѣшучо высказало, що комітетъ церковный, по мысли закона въ дня 15. сѣрпня 1866 р. ч. 25 Д. э. кр. не має права мѣшати ся въ до заряду, въ до контролю маєтку церковного, а постановлені §. 20. выше сгаданой ustawy о завідуванію пасою пбсла выразаного зміслу того параграфу водноситъ ся только до грошей конкуренційныхъ, обстаючихъ въ переходанію комітету парохіального, не водноситъ ся однакъ цѣлкомъ до фонду церковного т. яв. скарбового. — *Нилъ В. Ломницькій* парохъ въ Гребенямы.

— „Мілоць“ Поляків до Русинів. В Бориславі в копалинях Банку кредитового виявлено передь кількома днями працюючим там робітникам Русинам, що задержити їх в роботі лише під тими умовами, які зобов'язують ся працювати в *руській сенті*! Більша частина робітників заявила на се польським гавкатистам на Русь, що в *руській сенті* роботи не будуть, и відобрали свои мішки. Такий доказ польського „братерства“, амушувати робітників Русинів до зневажування руских свят, викликає між ними загальне обурення. Видно зі сего, що польська гавката на Русь в сей спосіб хоче поводити ся робітників Русинів, аби на їх місце спровадити „культурний елемент“ — Мааурів!

— 3-й Городня. Кружок любителей "Читальня мещанская" в Городке водогрее дня 25. н. ст. лютого въ сали гораверства "Гвизда" комедию Льва Лопатинского въ 3 актахъ „Сискруха“. Цвѣы мѣцы: крѣло 1 корона, вступѣ на сали 40 сотикѣвъ. Початокъ точно о год. 7½ вечеромъ. Чистый доходъ призна- ченный въ користь Читальни. Веч. Духовен- ство и прочу доохрестную публику просить ся о паскау участъ. — За Видѣль А. Р.

— **Зъ Коломыѣ.** Вечерницѣ „Родины“, заповѣдѣнъ на субботу 24-ого лютого, вѣдбуть ся въ Львовѣ-хъ товариства въ недѣлю 25-ого лютого. Початокъ о 8 год. Вступъ въ особы 30 кр.

— Переборщиків. Зъ Станиславова доносять до польскихъ дневнико́въ про таку подію: „Людовий університетъ им. Мицкевича“ ула-джує такъ у Львові якъ і по іншихъ мѣ-стахъ краю популярій вѣдичты, котрі крѣмъ аніякъ въ вѣлякихъ наукахъ мають очевидно ширити такожъ — майбутъ чи не передовѣсьмъ — польскій патріотизмъ. Отже въ остатніхъ часѣхъ выголосивъ въ Станиславовѣ д-ръ Вя-чеславъ Морачевскій збъ Львова двѣ вѣдичты зъ польскою літературы. Говорачи про Ське-вича повесть „Quo vadis“, запустивъ ся въ психологічний розбѣръ особи св. Петра и назвавъ его попросту паницею (ороемъ), ви-деалізованимъ въ повѣсти якъ авторомъ, чимъ викликавъ велике обурєнє. Хочъ „людовий університетъ“ аніякъ прилюдно, що на вы-сказы д-ра Морачевского не бере на себе од-вѣтальности, то таки удала ся до староства депутація священнико́въ, домагаючи ся его интеренціа для будучихъ вѣдичты універ-ситету, а гѣмъвѣстичне товариство „Сокѣль“, въ которого салѣ д-ръ Морачевскій выголосивъ свой вѣдичать, не хоче на дальшій вѣдичты вѣдѣстувати людовому університетови свои салѣ. Прокураторія державна мала выточити противъ д-ра Морачевского доходженє о оби-ду religii.

— Въ справѣ Вавелю наде теперь членъ краевой выдѣлу переговоры съ войсковымъ будбаннымъ вѣдѣломъ. Войсковы власти заявляю, що въ осени 1900 року готовъ выпоржнати головне крыло Вавелю вѣдѣ стороны мѣста, рѣшту замку доперва въ осени 1906 року. Войсковѣсть мае вже цѣлкомъ готовъ планы на новы касарны, котрыхъ коштъ выноситъ болѣе якъ два миліоны зр. За тѣ грошѣ мають поставити 13 войсковыхъ будынокѣвъ. Въ наблѣзашомъ часѣ будутъ закбчѣны переговоры за до кѣоты, яку край буде мусѣвъ остаточно заплатити за опорожненіе Вавелю. Вчера п. Верещинскій консурувавъ съ директоромъ слѣнкомъ въ справѣ

квоты 400.000, назначенной краковскою шад-
ницею на усунение войска зъ Ваведлю.

— Новый слухи Андре'ого. До одного бер-
линского дневника наспела така вѣсть зъ
Штокгольму: Зъ Отаны (зъ Канады) доносятъ
черезъ Лондонъ, що 31 жовтня мин. р. при-
будо до Черчилю (Churchilfart) кількохъ Ес-
кімосовъ и они розказували, що минувшом
весни прийшло „зъ неба“ двохъ бѣлыхъ лю-
дей, котрыхъ розбійничі Ескімосы убили, Ка-
зали такожъ, що бачили останки балюну и
знають, де тѣ останки укрыто.

— **Донось за доносомъ.** „Dziennik polski“, котрый віданачає ся великою ненавистію до Русинівъ, подобно якъ его посестра стара перекушка „Gazeta Narodowa“, відъ якогось часу зъ любощами займають ся доносами и учительствъ Русинівъ зъ Жовківцями. Недавно — а о чомъ и у насъ була загадка — появилъ ся була така нотатка денунціаторска о учителю Татуху въ Жовкині въ „Narodowidzi“, а нині зновъ „Dziennik polski“ [ч. 57] позавидувавъ задрівъь органови Платона Костецкого и приймъь свѣжъ дописъ зъ Жовкии п. а. „Московѣльство“ такого змісту: „Побѣхъ вѣлькихъ товариствъ має тутъ [въ Жовкині] товариство педагогічне подъ назвою: „Жовківскій кружокъ [kolko] педагогічний“. Давно, що головою сего кружка в горячий поклонникъ знаного д-ра Короля и членъ видѣлу московѣльскаго товариства ім. Качковского, Володимиръ Клишко, управитель школи въ Туринѣ. Очевидно московѣльство и въ учительствѣ жовківскѣхъ находить податку почву до свого розширюваня ся“. Не знаємо, чи п. Клишко в членомъ видѣлу общества ім. Качковского, а навѣть хочъ бы се такъ було, а се на всякій спосѣбъ поліційный доносъ, який хѣба лише до лица „Dziennikowi polskomu“.

— Ще о Шепаровичевой. Уязвлена Шепаровичева готова заблудити свое загадочное житє передчасною смертю [она, як вѣдомо, у вѣзницѣ зажила сублимату]. Станѣ въ здоровѣ погорбившѣ ся и вчера приняла св. Тайны. Лѣкарѣ кажутъ, що такіи небезпечный станѣ може потрѣвати и сѣмь днѣвъ, по чѣмъ може наступити смерть. Ї се звичайная проваа при отроеню сублиматомъ. Судья слѣдчій Косовичъ перевѣвъ азъ хороу доше слѣдство, въ которого выйшши на верхъ рѣшиъ загадочный епізодъ зъ житя псевдо-докторовъ. Якъ вже вчера була у насъ згадка, Шепаровичева не є вдовою по лѣкарю, але по студентѣ медицины такого имени, который скоро по вѣчаню померъ на мозкову недугу. Дѣтей не полишивъ, а тимчасомъ Шепаровичева ходила по Львовѣ азъ дволѣтнимъ сыномъ и оповѣданіи о нещаснѣмъ своѣмъ житю мандила у людей запомоги. Очевидно сей „сыночекъ“ бувъ — выпозиженный. Тѣперъ веде ся слѣдство, чи Гельманъ, уязвленный въ любовникъ, [дѣтскіи напѣстинства] давъ ѣй сублимату, чи она мала его по своѣмъ мужу-медику, отже чи Гельманъ не впавъ жертвою въ нѣтриги. Шепаровичева поводитъ ся чѣлкомъ зъ резигнацію.

Надбoлaнe.

Прансєдѣ Немамєлюкѣ у вѣдповѣдѣ.

Чого-бъ мнѣ другою любки
У свѣтъ широкомъ шукати?
Не втративъ свои голубки —
Не хочу я другою знати!

Бѣ нѣ за що не поквну —
Яка-жъ вна роскошна, чудова!
До неи все думкою лину
Зъ далекого, мрачного Ливона.

Та сумъ и тугу я розвѣю
И вѣсело стане докола,
До нея якъ злину, наспѣю,
Якъ злечу я летомъ сокола!!

Романъ Кривоша.

Посмертний ✠ — оповістки.

Антоній Баньковскій, парохъ-ювілатъ въ Селенкахъ, дек. бирчальскаго, епархіа перемьско-упоковъ сѣ дня 13 лютого с. р. Въдѣ сорокъ лѣтъ помершій буѣъ спараліжованый и чинностей духовныхъ не сповняѣтъ, такъ що и парохіане своего пароха нѣколи не видѣли. В. а. п.!

Телеграммы.

Въ день 22. лютого, Бѣлинскій равно-
временно въ именованіи губернаторомъ австро-
угарскаго банку, має бути именованъ чле-
номъ палаты павловъ. — Найвысшій въ
вѣдѣнскій промысловцѣ намѣряють связати ся
въ комитетъ и посередничати въ цѣли за-
ключенія угодоваго страку.

Загребь 22. лютого. Хорватскі студенти позывали таблиць сербского союза студентского и подносили противь Сербовъ ворожий склянки. Ты демонстрація мають стояти въ звязи зъ поступкованьемъ Сербовъ въ соймѣ.

Рим 22 лютого. Касаційний трибунал видає дуже важкий а для правительств неприйнятний вирок, який стверджує, що винятковий політичний зарядження з минулого року ополічено з нелегальних способів в ще дальше пригнобляння тих заряджень в неможливе. Італійський парламент також ще досі не приймає тих заряджень до відомості.

Модюлянь 22 лютого. Итальянскій вѣдѣль Черноногого Хреста выслалъ другіи транспортъ медикаментовъ, бандажовъ и т. п. до полудневой Африки назначенный для обоихъ воюющихъ сторонъ.

Передплата на „ДВМО“ и надомността за есе: 100 лева
оплати в Лавонт.

Передната на „ДВЛО“ зъ дѣтер. додаткомъ

въ Австрiи: за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 ар
на пѣть року . . . 8 ар. на пѣть року . . . 11 ар
у Ильянъ:
на цѣлый рокъ . . . 14 ар. на пѣть року . . . 7 ар
на чвертъ року . . . 8 60 ар. на штець . . . 1 ар. 20 кр

Рекламци, Административни и Експедиции подъ ч. 36
уд. Бакория. — Ружономъ азертатъ ся дше на по-
передне засерожено. — Рекламаци неопечаташи
вблжй водъ порта.

Новоданное число нштуте 6 кр. на пров. 7 гр.

Огоселениы вышлы прижамають се по дѣль 10 пр
водъ одной срубчи козловатою або ен штедь а ва
зубрица, Надобное^а по 36 кр. а. з.

Пожины и киши доисены приватий чюдаль а се по
15 пр. водъ етати.

По промові д-ра Кербера, міністеръ з дівиди д-ре Вітекъ вибѣзъ кілька зелѣзничихъ предложень, а водѣмъ зааравъ гологолова молодоческого клябу д-ре Енгель зажадавъ, абы надъ правительственною злюю отворити дискусію на найближньому зсѣданю. Бесѣдникъ окрѣмъ того домагавъ ся абы безпоровочно отворено дискусію на внесеннми въ справѣ удѣленя нагани. П. Казеръ въ имени нѣмецкой людовон партіи вступивъ противъ обструкційного внесеня Енгля и заявивъ ся противъ отвореня дисіи надъ правительственными програм-и. Сторонництво бесѣдника хоче оцѣнювати прителство пѣсла дѣль а не пѣсла слѣвъ. Яворскій въ имени кола польского, поклонюи ся на звѣчай, якій панує въ палавносити, абы дискусію отворити, але не слѣдуючѣмъ засѣданю, лише на одиѣмъ найближшихъ засѣданъ. П. Гросъ въ имениѣмцеко-поступового клябу такожъ протави ся отвореню дискусіи. П. Дашинскій въ имени соціальныхъ демократѣвъ звертавъ уваи на се, що въ тѣй хвилі въ копальныхъ

Вчера відбулося ся також засідання палати панів. Палата ухвалила одноголосно розпочати дискусію над програмою правительств на одином з найближчих засідань. Факт сей викликав в політичних кругах зацікавлення, не менше в се, що Керберс заповість, що правительство предложить ряд проєктів законів передовсім палаті панів. З того заключають, що с противно можливим неспособности до парламентарної праці палати послов має палати панів одержати бльше значення.

Мимо торбочных краховъ — Льво-
тащюе, бавить ся, запустев. Мабуть чье льв-
ска публика, що въ 1900 роцѣ не буде
выхъ краховъ, и я этого поладу, що не бу-
боголый розбои не бовь ся, а познати не
де, бо Нѣмцѣ для „тей дѣвльницѣ“ замкну-
кредитъ. Я знаю Львовъ вѣдѣ 35 лѣтъ, а м-
шо сконстатувати, що тѣлько бавльв и ко-
цертовъ не буюо ще въ жаднѣмъ роцѣ,
сего року. Бавлять ся всѣ націи — крѣ-
Вѣрменѣ, котрѣ потонули ажѣ въ „польскѣй
моржу“, концергують Москаль Испане, И-
ліане, Циганы и всѣка вѣщива.

Побѣда балтій и будбелъ почала ся та
кожъ акція wyborczy. Мѣсто наше має не-
баромъ выбрати одного посла до сойму
мѣсце небожика Смолян. Магістратска клі-
хоче мати посломъ міністра „продака“ д
Пентака, а Дашняскій поважить ся поста-
вити свою кандидатуру и скликне зборъ
Львовъ. Перспектива, на мой поглядъ, такъ
Д-ръ Пентакъ выйде посломъ, бо хотъ „ка-
ликъ“, але міністеръ, отже жиды, выгори-
лавши зновъ щось зъ недѣльного водични-
для абыльно продажы, пбѣдуть въ магістр-
томъ, ну, и міністеръ Пентакъ буде бра-
дудъ дієтъ посольскій. За Дашняскимъ по-
дуть люде независимі, але ихъ тутъ неба-
то. Та хотъ-бы ихъ було и найбільше, то ма-
гістратъ поставитъ таки на своїхъ! Се з-
емо въ правителн. Що Русины не будуть
лосувати на міністра-„продака“, о томъ мо-
бути д-ръ Пентакъ певный: ну, але войнъ

Львовыми.

Клюбоь немецко-поступового сторони
тва займав ся вчера такожь страйко
углекобь и порѣшилъ поставити нитъ
гдѣ внесеня вѣсправъ управильнѣна и скор
ченя часу працѣ въ копальнѣхъ углѣ и
и допущена до того, абы углѣ забракло.

Въ нѣмецкомъ парламентѣ Винтереръ предложивъ внести въ жадае внесенна диктаторскаго параграфу въ Альціи и Лютарингіи. Мотивуячи свое внесеніе Винтереръ звернувъ увагу на се, що въ тѣх краяхъ вѣдъ 28 лѣтъ пануе формальнѣе станъ облоги, а згаданный параграфъ вѣе не престарѣлый. Канцлеръ Гогенлоге выступивъ противъ внесенія и доказувавъ, що диктаторскій параграфъ а конечностю противъ меншеи мешканцівъ Альціи и Лютарингіи мѣжъ котрыми все еще проявляютъ ся французскіи симпатіи. Про тѣ чувства свидѣтъ мнѣнишии агітаціи, въ цѣли утворенія теологическаго выдѣлу въ Штрасбургѣ „Мы здобъ Альцію и Лютарингію не голосувамею лояльности, але оружіемъ и хочемо сей край кожити на дальше задержати“. Парламентъ постановивъ великою большинствою внести диктаторскаго параграфу.

Генераль Кронъ водить велику по
ду надъ армією генерала Френча и К
Кеньюго, которыхъ змушено до відвор
Английцъ стратили въ раненыхъ и убит
надъ 100 оццирвать и 1500 вояковъ! —
тай телеграмми зъ Преторіи и Якобсдалу

Quäker Oats можна всюды дастати.

внесеними в справу углевого страйку, висті, аби не радити даліше над контингентом рекрутів, але над наглыми внесеним Феркава. В поименом голосованні внесене Странского відкинено 139 голосами против 85. При голосованні прийшло до бурливых сцен між антисемітами а лібералами.

П. Носке звернувши увагу на невластивість засідань союму рівночасно з засіданнями ради державної і заінтересювані президента міністрів, як вбач на сесію справу задіяв ся. Д-р Кербер заявив, що він не має ніякої інтенції що до союмуних засідань. О скільки йому однак звісно, наради союму перервавши до годни 2, зачнуть ся доперва пізніше, так, що в тій нема ніякої перешкоди для наради ради державної. З черги антисеміт і Штайнер називає лібералів „обманцами люду“. П. Грегориє кличе до п. Врабеца: „Окуліть нисок, ви підкуплені жидами!“ Се викликало скандальну сварку. Коли давнот президент утихомирив послів, палата приступила до дискусії над контингентом рекрутів. Голос забрав п. Тірк а він не в приятелі ставон армії, але в теперішніх обставинах уважає се за конечне. Бесідник розводить ся також над полуднево-африканською війною і висказав жалі, що жадна з великих держав не рушить пальцем, аби Бурів охоронити від англійської напасти. Також нейтральність виконують в некористі Бурів, як про се свідчить транспорт коней з Угорщини для англійської армії. В населенні розпорядженні міністерства війни, з бернського складу доставлено Англії 2.000 сідель. Нашого монарха називають ридарем. Але чи можє назвати ридарством дати поміч сильній, величезній заборбій державі? Се, по мой думці неридарське. Бесідник одержав за се від віцепрезидента Лупула строгое убищення. Тірк гратулює Чехам з причини заінціповані ними обструкції і запевняє що з усіх сил попре чи. П. Должаль промовляв тоном не лагідним від п. Тірка а також признає конечність мілітаризму. Сторонництво бесідника не виступило бы против призна державних конечностей правительству, котре для усіх народів було бы справедливе, але на теперішній лавці міністрів засідать люде, котрі скрадали чеській народ. Для того Чехи з усіх сил будуть старати ся, аби се правительство також повалили. П. Должаль обговорював справу иди уполітвжєна чеського языка в армії. З черги промовляв міністер Вельзергайм, правитаній страшим криком молодод-Чехів. Міністер признає, що Бурі суть хоробрими воюками, а війна з ними в дуже интересна. Щобь однак щось такого побачити, не треба їхати аж до Африки, те саме потрапили перед 90 роками наш Тироль. Але мимь их подиму гідно хоробрости і героїства, показало ся, що стала, зорганізована армія в конечна. Бесідник ви-

ступав рішучо против твердження, що над воюками збывают ся і домагає ся, аби всі несправильности під тым заглядом подавати до его відомости. Міністер оправдує підвешєне офіцрской платні, а відповідаючи на высказані бажаня, аби війскові справы перенесено на иншу пору року, залявля, що ті справы мусять відбувати ся в осені, бо в тій час можуть зробити найменше шкід в поля. Жадана редукція часу презенційной служб могла бы наступити лише на случай поблжєна контингенту рекрутів. Справа підмог для родичів резервістів, получєна з фінансовими жертвами, мусить бути відложена на пізній час. В справі достав для армії і роздаваня їм між продуктів, то міністер застерігає ся против того, що вбач під тым заглядом не має доброй волі. Противно, крава оборона иде під тым заглядом перша. Кинєне в палаті твердження про неприязнь армії для чеського народу, мусить бесідник відкинути з як найбільшою рішучістю. Найвысша управа і рішачий круг армії мусьлі бы хіба забути, що лежить у власних интересі армії і що годить ся з волею монарха, аби мали терпїти неприязнь армії для котрої небудь народности. Коли бесідник сязав, що армія мусить хоронити державу так передь вїшним, як і передь внутрішнім ворогом, счинив ся крик. Молодочехи і соціалї демократи питають: „Де є і хто є сей внутрішній ворог?“ Міністер заявив, що в тій палаті нема ворогів армії. Коли знов міністер заявив: „Мы, люде силы, бажємо лише мира“, счинив ся знов крик на лавках Чехів і соціалістів. Міністер лише з великим трудом мѡг скінчити промову.

На тій перервано дискусію над контингентом рекрутів, а приступлено до дискусії над наглыми внесеними в справу углевого страйку. Голос забрав міністер рільництва Гованеллі. Бесідник звернувши увагу на акцію правительства в справі страйку углекопів і заявив, що міністерство рільництва студіювало справу закондатного скорочєня часу праці ще передь виходом страйку, а дискусія над сїм вєла ся як раз в хвили, коли страйковий рух розпочинав ся. Міністер звернувши увагу на завну правительство предствителя в полюбовном уряді і заявив, що мѡру в тій, о скільки час праці має бути скорочєний, треба означити з одної сторони, узглядняючи вымоги опїки над робітниками, з другої знов сторони треба брати на увагу некористий водносини, як бы з тїх причини вїшли так для розвою гїрництва як і для зависимих від него галузей промислу. Старанне перестудіованє сєй справи потрібне в тій цілі, аби не прийшло до некористного пересунєня торгів збути і о слаблєня австрійского промислу супротив заграниці і аби як раз тї не стратили, котримь реформа мала принєсти користи. Хоч

гадка скорочєня часу праці в кональних є симпатична закондатна акція в тій напрімь, будучи так важною, не може бути перенєдена під враженієм хвилі і безь вичерпуючого фактового намыслу. Фальшиві кроки могли бы пізнійше довести до розчарованя і ще гірших конелїтєв, як тї, котрі суть результатом страйку. Правительство выконєе отже своє призначєне, але передь закінченієм конечных під тым заглядом розелїдєв не може рішити нічого мериторичного.

Підчас промови міністра, соціалісти станули коло бесідника. З рау позволили ему говорити, лише від часу до часу перерывали проїчними окликами. Але чимь більше Гованеллі розбрав справу страйку, тым оклики ставали ся інтенсивнійшї: „Вы повторяєте тутє слова Ротшильда. Міністерство позволяє Ротшильдам, Вільчекам и иншимь выконувати лихву на цілїмь населєні. Мы домагаємо ся реформ, а не фраз. Підє міліона робітників безь хлїба!“ Президент дав голос п. Слямь, але соціалї демократи дальше обєсують Гованеллього грубоетями: Се другий Фалькенгайт. Намь потрібна палата до дїл а не на се аби тутє плєли ісєнтії. Васє замовнє тутє Ротшильд. Товариство наїдженєхь комєдієнтів! Що се за кліка на лавцї міністрів! Вы вє в куї вєрубкї Ротшильда. Президент безусловно взывє до порядку. Галєрії кричать: Тѡу! Серєдь нечуваного галюру президент замыкає засїданє о годінї 7½ вечєром. Мѡжє інтєрпєліціямь внесенє інтєрпєліцію до міністра фінансєв, чи се правда, що сѡль з Велички и Бохів продєє ся братамь Гутманамь и Ротшильдамь до фабрикаціи сѡды по 20 ар. за вагон, котрий авчєйшє коштує 800 ар., отже по ціні, котра навѡтє не покрывєє коштєв ладованя. Інтєрпєліцї п. Стапінскій запугє дальше, чому в деєнихь повѡтахь податковї уряди не приймають від сєлян податків в почтєвыхь чєкахь.

З театру війны.

Послїдїй вѡст з театру війны, якї перейшли англїйску цєнауру, предствалють ситуацію яко безвихідю для Бурів, а спеціально для армії Кроїного. Пєсєи англїйскихь телеграмь, Кронє має одинь лише вхѡдє, именно піддати ся з цілою своєю армією Робертсєви. Бюро Райтера доносє з Пардеберга під датою 20 с. м. що Кронє выконєє нинь марш з Магерсфонтєна в сѡдїомь напрямь здовжь рѡки Модєр. Відтакь Бурі заняли позиціи над тою рѡкою, однакь заскочєні англїйскими вѡдѡлами, з великимь трудомь могли пробити ся черєз ихь ряди. Бурі, хочь утомлєні, бороли ся дуже хоробро. Англїйцї обсадили покінєні становиска коло одного з важєйшихь прохѡдѡв черєз рѡку Модєр. Про бітву з генєраломь Кронє, бюро Райтера доносє: В недѡлю закінчєно окружєнє Бурів. Бригади верховицѡв, котра выршила в недѡлю була наражєна на страшний огонь карабінів. Воюки мусьлі борити ся цілий день лежачє, в страшнєй єпєку, безь воды. Стрѡлянина утахла доперва з настанємь ночи. Обѡ сторони по завятїй борбѡ, були цілкомь вичєрпанї. Дєзєртири оповѡдають, що Бурі домагають ся від Кроїного аби піддав ся. Вь ночи на понедѡлокь Бурі выєпали окопи. Вь понедѡлокь ворогь був на тѡмь самѡмь становиску, що досє. Кїніота и артилерія выршили тимчасомь серєдь ворожєго огню и выкинули Бурів з одного з горбѡв. Кронє просив о завѡшенє оружя, але Кїчєнерь відповѡв, аби Бурі цілкомь піддали ся. На сє зявив ся иншїй побєлаєц з доносєнємь, що Кронє хоче піддати ся. Коли Кїчєнерь зажадав, аби Кронє прибув до англїйского табору, Кронє заявив, що его злє зрозумѡли и що він буде боронити ся до послѡдного вѡддыху. Силы Кроїного обєслюють на 8.000 людєй. Поодинокь вѡдѡли генєралѡв Буртєра, Боты и Маєра лучать ся з армією Кроїного. Вь Берліні розвїшла ся непотверждена ще поголоска, що Кронє вжє піддав ся. Военный уряд в Лондонѡ оголосувє, що під Пардебергомь упало 146 підѡфіцїрѡв и воюків. Число ранєнихь досє незвѡстє.

З Капштаду доносє, що в пѡвнїчїй частї Капштаду позволи вѡдїрають Бурів, котрі обсадили були дорогу до Колєберга. Генєраль Брабантє вымашїрєувє з Дордрехту. Бурі цѡфакють ся и черєз Оранію переходять на ораньську територію.

З табору Бурів під Лєдісмігомь доносє під датою 21 с. м. Вь понедѡлокь и второкь, черєз цілий день трєвала завязата борба. Нинь рано зачала ся на ново и ще не кінчила ся. Офіцїри Бурів надѡють ся, що

Англїйцѡв выкинуть з ихь становискѡ. Вь ночи англїйскїй вѡдѡль пробувавь перейти Тугєлю, але его вѡдїкєно з тяжкими страдами. Страты Бурів малї. „Великань Томь“ поробивь страшний зинєнє. З англїйского табору під Колєнає доносє, що англїйскїй вѡйска заняли одинь форт на пѡвнїчї від Тугєлѡ. Перехѡд черєз рѡку на поїнтономь мостѡ не стрѡтив ся з великимь опєромь. Страты Буєлєра в дняхь 20 и 21 с. м. выносєт 4 офіцїрѡв и 20 воюків убитыхь, а 5 офіцїрѡв и 91 воюків ранєныхь.

Рух в руских товариствах.

Зь Самбора пишуть намь:
Дня 14 с. м. відбули ся загальні збори „Шкѡльної помѡчи вь Самборѡ“.

У вступній промовѡ підїєзє годова товариства, о. М. Ортинський, катихизь учительского семинарія, цілє сєго товариства, а именє, що має дѡлати вь двѡхь напрямкахь: 1) підѡмагати убогѡ шкѡльному молодѡжє за осмотруючи єи книжочками, приладами до науки та убравємь, 2) удержувати Бурсу, де за для браку такої інституції вь Самборѡ могла бы убога молодѡжє найти прѡвѡщенє.

Товариство сповїзало совѡтєно сєю задачу обєлє можности и наплїзу гроша зь вкладѡкь члєнєскихь [1 к. рѡчно], зь добровѡльныхь жертвь, субсєнції Союму, Радь повѡтовонь вь Самборѡ, Радь мѡста Самбора. Цѡдїнцѡ самборєкомь, и др. Захѡдомь товариства удержувєно Бурсу вь нанѡтѡмь домѡ за 240 ар. рѡчного чїну, де знайшло примѡщенє 26 учєнїкѡв шкѡлы народнихь, 2 зь семинарії учительской, що повнїать надѡбрѡ, и зь гімназїї — Самборѡ, столицї Подѡбїрѡ, полїнїєє ся по вѡсѡхь мѡстахь вѡсхѡдно Галїчїны позаду и крѡмь „Шкѡльної Помѡчи“ не має досє иншѡй Бурсѡ ані капїталѡв, тому заслуєє на особлїве уважєнїє, аби можна було бодай зь часомь зробити то, що досє заведєно. Лучшє пѡзнє, якь шкѡли:

Обєлє наступало справозданє секретаря п. Буданьского, котрий реєсєруєє справу хвилєвыхь підмогь, удѡлєныхь відчїмь учєнїкамь. Мѡжє хвилєвыми підѡмогами закрїпѡтили мы підмогу Братєства церковного вь Самборѡ, а то тымь радшє, що під умѡлымь промовѡмь п. Буданьского заслуєили сѡбѡ молодєнькї бурєаки и другї школярѡ рускої школы вправь на признєнє. Старанємь п. Буданьского, учителя школы вправь, вучились єи літургїчєныхь пѡєсєн и що недѡль підчасє сїмьванѡй службѡ Божєй можемо любуватись гармонїйнымь сївномь молодєнькихь голосѡв.

П. Топольницькїй, надкомєсарь скарбѡний, задавєє справу зь стану каси. Выказавь, що товариство мусить добре потрудитись околомь абраня фондѡв, щобь продовжєти начєтє дѡло; але не упадаємо на думѡ, бо вїрїмо вь жєртвѡлюбивѡсть патріѡтѡв, котрі, узєнїючи користь дѡльнїсть сєго товариства, поєпѡшать зь помѡчю. Рахунки прѡвєрєно, знайдєно вєє вь порядку и удѡлєно вѡдѡлєи абсолюторію.

Товариство внесло вжє на сєй рѡкь прошенє до Союму о бѡльшє субсєнцію. Досє одержувала „Шкѡльна Помѡч“ субсєнцію яко товариство, що дѡлає хвилєвою підѡмогѡю, а вь сѡмь рѡцѡ просить о субсєнцію бѡльшє зь оглєду на удержувєнє Бурсѡ, и надѡємо ся, що просьба сєєя буде выслухана, тымь бѡльшє, що Бурсу удержувєє товариство вжє третїй рѡкь и выказувє дѡїстєну потребу єи.

Дуже важною річєю є, аби товариство наше могло утвердитись, могло прийти бодай до малѡй реалїности. Вєстѡдь Самборщїнѡ и цілому Подѡбїрѡ, аби єи не змогло мати бодай деревляної хаты на Бурсу! Дотєпершїй досвѡдє показувє, що тѡлько лѡтє минуло, а Бурсѡ вь Самборѡ не було та і нема! Сама не повстанє: добродѡлїв, котрі бы власними фондїми сє дѡло здвїгли, досє не було, а годѡ чєкати! Тому загальні збори ухвалїли підпрїняти таку акцію: Зь оглєду, що „Шкѡльна Помѡч“ платить рѡчно чїну за „Бурсу“ 240 ар. крѡмь другїхь додаткѡв, тому задумєє єи просити Вл. ємєльковѡ о процентѡву позичку на акціи по 25 ар., сплєчуванї навѡтє по 5 ар. мѡєєчно зь пати рѡтахь. Що року выльєсєнувало бы товариство 10 акції. За 3.000 ар. можемо на-разѡ мати свою хату, а коли бь наше товариство прибирало сїмь способѡмь грошѡ, то вь 12 лѡтахь сплєчуванємь чїну и проценту могли-бь мы прийти до своєй хаты. — Збори ухвалїли оголосити сєй плянѡ прилѡдно аби Вл. Родимцѡ знали, що вѡдѡлєє товариства не щадить праці околомь придбаня хаты на Бурсу, а просить лишєє о позичку процентѡву, забезпєчену на маючѡй єи купити реалїности.

До нового вѡдѡлу увѡшли: о. М. Ортинський яко голова, Климь Топольницькїй яко скарбїникь, П. Буданьскїй яко секретарь и Т. Бѡлєнскїй, о. Іл. Гмїтрикь, Саваринь и Ін. Сѡлєцкїй.

Зь Горѡденщїны пишуть намь:
Вь Дубкажѡ, повѡта горѡденського, вѡдбуло ся дня 11 лютого с. р. торжєственнє отворєнє краєнїцѡв.

Вжє о годінї 10 рано зѡбрали ся чїслєно сєлєнє дубѡвєцѡв вь цєркѡ, слухаючи зь цѡквєностїю слѡвѡ заѡхѡты своєго трудолюбивѡго душєпастїря о. Добрянського, котрий, убравши свою промовѡ зь ясєй и горїчїй слѡвѡ, підїєзєє вагу краєнїцѡв, старєючєсь зьєднати вь найбільшє числѡ члєновѡ удѡлєныхь, а зь другої сторони зєвернути

бамь горѡло небо. Горѡло и, здавало ся, зблїжєєсь до землї. Отворѡ ставав чимь-разь бѡльшїй и глѡбшїй, а поєстѡтє росла у великаньб и мѡвѡ огонь ясєнїл. Ще хвиля, і небо отворить ся надь лѡсомь... Хлопцєв закрутилає голова, у очахь стало темно и пѡтє покрывѡ чѡло грубыми, несправїтими каплями. Оба велєчїзні дуби, зь лѡвого и правѡго боку, похїтїнуєсь и повалили ся зь лєскотємь на землю. А по лѡвѡ поїшѡвѡ вѡдгомѡвѡ, мѡвѡ-бы вѡєє дєрєва валились...

Людє, що вертали зь роботи, подѡбали дїтїну, занєсли до сєла и вѡддали родичамь. Вохѡбѡсть и холодь привєли хорѡбу, а страхь вѡднївѡ хлопцєв памѡть и мѡву.

Повѡли приходити до сєбє. Повѡли вертали силы тѡла і душѡ. Але зь зѡдоровлємь приходила и змѡна у вѡдчї хлопцѡ. Вѡнє остав вправѡ так само добрымь и слуханымь, якь передь тымь був, але єднєвѡтѡ, — якь людє казали. Уникавь товариства розвесєлївѡв и любивѡ самоту. Коли нинь бавились в тїшлись, вѡнє радо перєсєнджувєє у якѡмь тихѡмь закутку и вѡддаєє ся задумѡ. Лѡвѡ любивѡ вѡнє надь вєє, бо тутка мѡгь спѡкѡїно бесѡдєувати зь цѡвѡтами и дєрєвами, пѡзь звѡрѡтами, зь пѡшками. И хоть зѡня його гадѡкь не могли вєє понятї, то прєцїєь радо витали молодїчка, коли приходив ихь вѡдвѡдати. Вєє був сунїй и задуманїй, а дѡтї природи силувались розвесєлїти його молодѡ душу, що выбрала, сѡбѡ дорогу иншу нїжь прѡчї людє. Пѡшки спѡвали найкрасшїй пѡєсѡ, пѡтѡкь реєгаторїєувєє ся и балакаєє про сторѡны, зь котрыхь приплєвавь, а великїй камѡнє усмѡхєєє ся до малєнєчєкѡй дѡтѡры, що розєспєлєєсь зь округь нього и показувала охѡгу выскѡчїти на велїканєску його голову, порєсєлу сѡбѡнимь мохомь та укѡвчєну рѡжєю.

Але всєй змагана були дарємнї! Ані збїтїи вѡвѡркѡ, ані наклїкуванє вудвѡда нічого не вѡдѡли. Хлопцѡ нїхѡ не був вь силѡ нї розвесєлїти, нї перєснєчїти. Нѡва, спѡкѡїна и поважна вѡдча була уперта. Лѡта йшли, а вѡна не мїнала и не змѡнювалась.

Бабѡ казали, що дїтїну хтѡсь урѡкь. Родичѡ сумували черєз те. Найбѡльшє бѡляло ихь, що не були вь силѡ зарєдати лиху — бо лихѡмь вѡдав ся, нїмь станѡ дїтїни. Тѡлєсно розвивавь ся вѡнє по тяжкѡй хорѡбѡ правїльно и рѡсє, якь то кажуть, мѡвѡ на дробжджєхь, хоть вѡнє далєко мєвшє, нїжь першє, а зь солодѡшєхь, котрі бувало надь вєє любивѡ, не бачивь тепєрь нічого прїємного. Лицє його молодєчєє красїлѡ зь кождымь днємь и сѡєдѡ зачали завидувати родичамь хлопцѡ. А вжє дѡвчєтє не могли сѡбѡ дати радѡ, кождєа любилась вь єму та иговѡрювала зь сєбѡ, що вѡнє єи любить, а жадїну нїшу. Але молодцєвєє любовь и вь голѡвѡ не була. Така любовь, яку вичѡлїєє людє розумѡють. Бо и вѡнє любив! Любив цілѡ природу — и тѡлько його щастя, тѡлько його жїтєя було, що переживѡ вразѡ нїжь єи. Коли сумувєє, то говорив зь єю и єи дѡтїми, а коли говорив зь людьми, то говорив про єи. Говорив, якь лєгко можна навчїтєсь мѡви рѡстєєн и звѡрѡтєє на ємєлї та хмарь и збѡрокь на небѡ. Дальшє говорив про мѡву вышєу, про сївѡ и мѡзїку вь прїєрѡдѡ. Але людє не розумѡли його и иєсѡмь шкєувались тайкомь:

— Не будє зь хлопцѡ потѡхї!
И згадали. Вѡнє не був зѡлымь до жаднѡй работѡ вь сѡвѡтѡ... и мусѡєє стати цѡєтомь.

Бєрлїєв прускїй, 1900.

увагу темнихъ масъ народу, щобъ своїмъ тяжко заправцямъ грѣхъ не віддавати такъ легкодушно въ чужі руки.

По сій промові і по запереченню торговельника, що підъ кожнимъ виглядомъ союзнити буде сповняти свій обов'язокъ, дивився сн народъ до будинку на посвящені крамниці. Тутъ ще разъ забравъ слово о. Добрянський, а опісля упрямий "Народний Торговець" І. Сохачикъ представивъ на примірахъ, якими дорогами мандрує грѣхъ нашого народу і кільки то чужихъ людей живе зъ него, вказавъ, що наші селянські замѣсть підпомагати своїхъ, віддає добровільно свою тяжку працю въ руки чужихъ спекулянтівъ. На тѣмъ скінчилося се такъ цїне для села дубовецького торгівельство.

Слова кінчені о. Добрянськимъ, прошибли до глибини серця нашихъ темнихъ селянъ, якъ свѣдно було при вписі въ члени удѣлові. Кождий старався за свою лепту доложити чимъ скорше, черезъ що стискъ бувъ не до описаня. Та мабуть се не подобалося вѣдому бо не тільки що не вписавъ ся въ члени удѣлові, але навіть не уважавъ за обов'язокъ бути тамъ, де его громадяне Чи не сподобавъ вѣдь уже въ такъ короткімъ часі свого урядованя?

Отворене крамниці въ Дубкахъ — то вбравши обивъ въ набожнѣ темноті зайнявъ Чернелицькимъ кутъ, де до теперъ, завдяки "euiliasuipem wpruowoi dwogi szlacheckiego", панувала лишъ одна розпуста та пачство, де корнѣ селянства підточила вже жидова [а зъ нимъ почуте народне — "хруївство"] до того степеня, що жиди важко оферувати навіть о. Добрянському 600 коронъ, щоби не отявравъ рукою крамниці. Прізвяти належить, що новий властитель Дубокъ, п. Завадскій, иде на руку честнимъ змаганнямъ о. Добрянського.

Дай Боже, щоби більше такихъ крамницъ відкрило нашихъ селъ!

Письма зъ краю.

Изъ Старой Соли пишутъ намъ:
Вже тогдѣ, коли Богъ позволилъ намъ заложити у Старій Ропі (должнѣмъ передѣлю Старой Соли) торговлю мѣшанихъ товарівъ при Читальнѣ Просвѣтѣ, мало не трѣснули зъ злости тутешній жиди і ихъ по плечикахъ зъ мѣста Старой Соли. Зразу, щоби людей знеохотити, все говорили: "Вашъ sklepъ буде стоїти найбільше два тижні". Однакъ, коли се не справдало ся, а вѣдичи коли по тяжибѣ породѣ прийшовъ і консьенъ на продажъ горничихъ напикѣвъ зъ закорюканихъ олашкѣвъ, бѣгали мовъ зъ перцемъ і все доводувались і заглядати, коли то заїде до руского склепу горничка. Ба навіть приарештовано разъ о повночї підъ нашимъ склепомъ жидка зъ сѣрниками, котрий, лижъ казавъ, хотѣвъ посвѣтити, щоби побачити ту горничку не жидовку. А вже найблишшу штуку вилки жидки старобельскіхъ вразъ зъ своимъ п. бурмістромъ въ той день, коли горничку дѣйстно спроваджувано до склепу. Хто на той часъ переїздивъ дорогою, обов'язкою старобельською поліцією, громадскими лѣсними зъ стрѣльбами, поручъ зъ жидками, котрі дрожали немовъ у лихорадцѣ, що туйтуй хопали горничку голяв, бувъ певний, що п. бурмістръ обдуривъ такъ мѣсто передъ чумою.

Смѣтається певно: якимъ же правомъ то сталося, коли торговля "Читальнѣ Просвѣтѣ" дѣстала консенсъ на продажъ напикѣвъ? Певно, що цїле те пользование було безправне; але у насъ все такъ, що право правомъ а жидки жидками. І консенсъ є податокъ консумційний заплачено по закону; що-жъ, коли жидки казали, що ми повинні більше заплатити, мѣжъ законъ каже, а горничку нашу напоебались переловити і забрати. Такъ они гадали, однакъ за Божою помічю инакше сталося. За горничкою поїхали не-абы які люди; побівавъ бравий начальникъ зъ Старой Ропи п. Василь Басарабъ і немешо бравий купецъ нашой торговлі п. Юліанъ Сойка, котрі, дай їмъ Боже здоровля, дуже ревно о торговлю дбають. Они справою такъ повернули, що горничка щасливо приїхала безъ перешкоди на мѣсто до Старой Ропи, а жидки вразъ зъ п. бурмістромъ сильно посрамились і до того будуть еще відповідати за нападъ на порожній вѣзъ.

Теперъ віддали-сьмо належитѣмъ консумційну на руки п. в. староства у Старій Самборі, щоби оно доручило пропінаторови старобельському, а при тѣмъ сказали-сьмо, що на будуче для безпечности при перевозѣ горнички будемо жадати асистенції п. в. жандармеріи. Такъ то тяжко жидкамъ віддати торговлю изъ своихъ рукъ въ руки христіянъ; однакъ тѣмъ най нїхто не вражуєсь. Тільки витривалости, а при Божій допомогі все поборе ся.

Зъ судової салі.

[Безконечный процесс спадковий.]

Оногды відбула ся передъ цивільнимъ трибуналомъ окружного суду въ Стрию розправа въ голоснѣмъ процесѣ о спадокъ по бл. п. Янішевськимъ.

Бувши властитель Волцнева Янішевскій записавъ умирати все своє мільйоне майно своїмъ служниці і вбашому своему ставному, Павлині і Болеславу Видавичамъ. Тестаментъ въ формѣ нотаріального акту видавъ нотаръ зъ Рогатина Манастирскій, а підписали за свѣдѣвъ о. Ів. Шинько, рускій парохъ Волцнева, дѣкаръ д-ръ Авг. Кшишталовичъ і учитель зъ Путятинець Фучекъ. За-

конній спадковикъ, котримъ дѣсталась була спадщина, коли бы тестаменту не було, виступили зъ позвомъ о уневаженнѣ тестаменту; стараючись доказати, що тестаментъ підбродно; але спѣръ програли у всіхъ инстанціяхъ. Хочъ въ сій справѣ вирокъ найвишого трибуналу запавъ ще въ р. 1892 і справа на разѣ притихла та тільки по часописяхъ интересованими сторонами була пристрасно обговорювана, то такі позовники не заспокоїли ся і виступили зъ новимъ позвомъ противъ Видавичѣвъ.

Позовникѣвъ, гр. Стан. Скарбка, Мих. Біліковича і Александра та Евеліну Добрянськихъ, заступавъ д-ръ Дайзенбергъ, а Видавичѣвъ і свѣдѣвъ тестаменту д-ръ Маріаньскій, — оба зъ Львова.

Властиво після закона можливе є поновлене процесу, вже рѣшеного, лише наподѣставъ свѣжѣмъ викритихъ доказѣвъ; але позовники внесли лише звичайний позвъ о уневаженнѣ тестаменту і жадають видати Волцнева, і то не лише вѣдъ Видавичѣвъ, але такожъ вѣдъ підписанихъ на тестаментѣ свѣдѣвъ, котрі безпосередно мали причинити ся до підбродненя сего акту. Однакъ при розправѣ д-ръ Дайзенбергъ змінивъ жадає позвъ і зажадавъ уневаження всіхъ виданихъ уже въ сій справѣ вирокѣвъ на підставѣ новихъ доказѣвъ. І такъ піднявъ ся вѣдъ доказати, що тестаментъ є підброднений, бо того дня, котрий на нѣмъ означений, пом. Янішевскій жадного тестаменту не робивъ і свѣдѣвъ, підписанихъ на тестаментѣ, ані нахвилю не були того дня разомъ въ домѣ пом. Янішевского, — а такожъ, що підписъ Янішевского не походить вѣдъ него, бо є підсѣкранимъ і находити ся въ нѣмъ одна непотрібна буква [Janiszewski, а не Janiszewski, якъ вѣдъ звавъ ся і підписувавъ ся].

Д-ръ Маріаньскій заявивъ передѣствомъ, що і ему чи то его клієнтамъ залежить на тѣмъ, щоби справа разъ оконечно выяснилась. При тѣмъ пригадує вѣдъ, що навіть найвишій трибуналъ въ мотивахъ свого оречення признавъ, що навіть въ разѣ, коли бы тестаментъ для браку формальностей прийшовъ, не признавъ тестаментомъ письменнимъ, то таки треба бы его признавъ тестаментомъ уснимъ. Бесѣдникъ пригадує такожъ, що підчасъ спадкового поступованя вѣдъ чотиря свѣдѣвъ, підписанихъ на тестаментѣ, підъ присягою зобов'язали, що така була послѣдня воля Янішевского, а кс. Янушевичъ, котрий сповѣдавъ Янішевского на смерть, згадавъ, що самъ хотѣвъ хорого наклонити, щоби записавъ щось і родий, але хорій заманувъ, родий нїчого дати не хоче і не дає а все записує Видавичамъ. Далше вказувавъ д-ръ Маріаньскій, що справа є безпредмета, бо вже рѣшена, а противъ гр. Скарбку указавъ еще і задавненя, бо гр. Скарбекъ черезъ три закономъ приписані роки не доходивъ своїхъ правъ. Врештѣ гр. Скарбекъ навіть не має жадного права до спадщини, бо належить до дальшихъ кривавѣвъ пом. Янішевского, такъ що навіть въ разѣ, коли бы тестаментъ уневажено, ему не дѣсталося бы нїчого, бо ближій кривій не допустили бы его до спадку.

Мимо того всегъ заявивъ д-ръ Маріаньскій, що для выясненя справи добре було бы розбрати ся на ново і перевести доказъ щодо правдивости і аутентичности тестаменту. Длятого зажадавъ повновного переслухання свѣдѣвъ тестаменту, а зъ невинности омаже ся, що о підброднені тестаменту не може тутъ бути мови. Вѣдичъ, коли бы трибуналъ не погодивъ ся зъ сѣмъ висесенѣмъ, зажадавъ, щоби позовникѣвъ віддалили зъ ихъ позвомъ і сказати ихъ на кошты процесу і на 1000 коронъ кары за безобдѣтне правованє, котре позванымъ приносить шкоду.

Трибуналъ відкавузъ позвъ і засудивъ позовникѣвъ на 728 р. коштівъ процесу і на 1000 кор. кары за безобдѣтне правованє.

Такъ побічавъ ся кільканадцятітний процесъ; позовникамъ лишая ся ще звичайна дорога відкликати.

НОВИНКИ.

— Де маємо такожъ шукати негаторѣвъ руского языка? Ось вамъ відповідь: "L. 15. Potwierdzenie świadectwo moralności Michała Wólk potwierdza się w całej okolicy przez gr. katol. Urząd parafialny Archidiat. S. Jura M. W. Lwów 5 stycznia 1900. Ks. Mudryk" — Коментаръ азімний!

— Польскій печатки громадскі мають мѣжъ иншими отей громады въ лѣснѣмъ повѣтѣ: Беашигова горнична і долишня, Берега долишній, Быстре, Волосате, Давниаць долишній, Задобрѣ, Кальниця, Камѣйки, Келечавъ, Колонаць, Лобзова, Лодина, Лопича, Луканиця, Лѣшовате, Мочары, Мхавъ, Мычѣвѣць, Намовъ, Поланчикъ, Протѣсне, Ракова, Рѣвня, Розтоки долишній, Руденка, Рыбне, Середиця, Смильнякъ, Соколе, Стежаниця, Суковате, Телешниця єсна, Тернава выжна і выжна, Тишкова, Угерѣвъ, Устрѣка горничій, Чейшинъ, Штеповка, Яблѣниця, Янѣвѣць. Рускій печатки въ тѣмъ повѣтѣ мають громады: Ванькова, Дашѣвъ, Завадка, Манастирецъ, Ропенка, Станьковъ, — та і ледко чи найде ся въ цѣ домъ тѣмъ чистѣ рускомъ повѣтѣ ще яка громада, що має руску печатку!

— Зъ Станиславова пишуть намъ: На площі Трибунальскій на будинку окружного суду бачу надписъ: "C. k. Sad obwodowy od dzialu kapny" а підъ сподомъ [бо польщина все верхъ водить!] таку надписъ руску: "Ц. к. суд окружній відділъ карни". Їже пожалували додати намъ нашого "й", хочъ мѣсто ще на метрѣсть єсть вѣльного, якъ передъ надпису, такъ і по надпису. — І. І.

— "Вѣльний" выборы. "Słowo polskie" доносить, що гр. Пінінскій вознавъ до себе рабѣна Шмельска і поручивъ ему видати відозву до жидѣвъ, щоби при выборѣ до сойму адъ Львова підпирали кандидатуру міністра д-ра Пентака.

— Русскій театр въ Бродяхъ. Щобла русскихъ концертовъ, зъ якими Надіна Славянская обѣщала Галичину, зѣхавъ теперъ до Галичини русскій театр і спинавъ ся въ першѣмъ пограничнѣмъ мѣстѣ, въ Бродяхъ, де на першу выставу дасть д. 4 марта с. р. украинську драму "Ой, не ходи, Грицю, на вечерницѣ". Подѣбно, якъ Славянская, друкує вѣдъ свои афишѣ лише по російскіи і по польскіи. І такъ оповіщує: "Русскій театръ въ Бродяхъ устраиваетъ съ участіемъ городской читальни въ салѣ театральной въ недѣлю для 20 ого февраля (4 н. ст. марта) 1900 года театральное представление "Ой, не ходи Грицю на вечерницѣ" и т. д. На окончаніе отпѣиваетъ мѣшанимъ хоръ русского театру і городекой читальнѣ состоящій изъ 36 лицъ: 1) Ужъ і золотѣ хороню, 2) Ококтѣ, скоктѣ, скоктѣ!" — Славянская ажъ на самѣ концѣ въ Теребовлѣ, нагадала ся выдрукувати свои афишѣ по руски, коли за єи польскій та російскій афишѣ перетрѣпали єи Польскі; чи не хоче "русскій театръ" пойти въ єи слѣдъ? Цѣкава такожъ рѣчь, що за спѣлку має бродѣка мѣшаньска читальня зъ "русскимъ" театромъ?...

— Зъ Бродичины пишутъ намъ: Окружнѣмъ намѣстника гр. Пінінського, виданий до всіхъ старостѣвъ въ Галичинѣ въ справѣ охороня лѣсовъ очевидно не обов'язує бродѣкій повѣтъ, бо п. Артуръ Шмель, властитель Старыхъ Бродѣвъ, викорчувавши передъ кількома роками выжжъ 200 морѣвъ лѣса, одному спаднику по своихъ предѣлахъ, спровадъ і рѣшту 50 морѣвъ лѣса жидамъ, на вырубъ пенѣ въ пенѣ. Спроданий останокъ лѣса не ємъ за тридцати лѣтъ вѣдъ послѣднього корчунку. Околиця Бродѣвъ пѣсковата, а таке пѣсчєне лѣсовѣ, якъ веде ся теперъ, паражує населєне на велику небезпечность. Вѣтры будучѣ переганятъ пѣсѣвъ зъ мѣсца на мѣсцє і вартѣсть землѣ значно опадє. Що-жъ на єе властѣ?! — Ж.

— Вѣче почтмайстрѣвъ і экспедиторѣвъ почтовыхъ відбуде ся у Вѣднѣ для 6 н. ст. марта с. р. Постѣйний комитѣтъ вызыває всехъ фундаторѣвъ почтъ всераріальныхъ, безъ огляду на ихъ становяще, щоби взяли участь въ тѣмъ вѣчу.

— За мое жито ще мене бито! Въ Пакуличахъ підъ Черемшлѣмъ справлявъ одєтъ господаръ весѣля зъ музикомъ. Треба знати, що обѣщъ села стоить мовъ бы якъ мѣсто великій таборъ войска і черезъ те лують ся часто напасти жовѣрѣвъ на спокійныхъ селянъ. Оттакъ і сѣмъ разомъ прийшло на весѣльє двоєхъ кайралий і просили, щоби имъ позволено потанцювати. Они заплатили музикантамъ по 10 кр. і бавили ся доскѣ довго. Коли ажъ нагуляли ся доволѣ, казали собі звернути зазначеній музикантамъ грошѣвъ та ще окремѣ 10 кр. за страту часу. Музиканты віддали имъ лише 10 кр. а тогдѣ вырвали вѣдъ нихъ войки єскрипи. Зъ того прийшло до бійки, въ котрій войковѣ потурбовано, а навіть имъ відбродано шаблѣ та віддано начальникова громады. Конєць справи бувъ тапій, що такі еще тои почі жандармы увязили кількохъ господарѣвъ і закованихъ віддалили до суду. У войкомъ разѣ важна рѣчь знати, чи потрібній тутъ були кайданы; ин. жандармы надто часто люблять робити ужитокъ зъ ланцюжѣвъ.

— Коли стане разъ легше жити на сѣбѣ? Старі люди відповѣдають на се пытанє, що хѣба ажє нїколи! Тямѣть еще де-хто, якъ то фунтъ мяса платило ся по два простѣй крейцѣвъ, а найбільше по дутковѣ, — якъ то въ мѣстѣ, навіть у Львовѣ, выдавала господина дому, складаючого ся зъ 6—8 особъ, єрѣбѣго сорокѣвъ на день на купно потрібного харчу та ще дѣстала рѣшту. Але часѣ тѣ давно минули, а оповѣданъ такихъ слухає ся мовъ казокъ про давній зачарований палаты. Все-жъ такі і молодші люди тямлять значно лѣшій часѣ вѣдъ теперѣшнихъ, хочъ на той часъ такъ само ажє нарѣкало ся на алі часѣ, якъ і теперъ. А дорожня поступавъ все безъ сипну і безъ стриму, такъ що звичайному чоловѣкови годѣ вже витримати. Користають лише капіталісты і зъ ихъ лише интересѣ та ихъ переважє заходами підєкакують цѣны всехъ потребѣвъ. Велика нагода і всякій позѣръ до підєсєна цѣнѣ є добрий. Перемѣнено давну вѣдєнєску вагу на метричну: цѣна пѣвъ-кільограмѣвъ остана така сама, якъ і давнѣшнихъ значно бѣльшихъ фунтовѣвъ. Призвано урядникамъ дорожнѣний додатокъ або підвысєсєна платѣвъ: цѣны всехъ артикуловъ підєсєсєна черезъ вѣдъ мовъ на дробжджахъ. Выборють собі робѣтники підвысєсєна платѣвъ або скорочєна часу работѣвъ: цѣны підєсєкакують. Выпадає недорѣдъ: цѣны въ мѣстѣ пдуть въ гору. Уродитѣ ся збѣжє: цѣны въ мѣстѣ лишаютѣ ся давнѣй. До всего причиняють ся ще картель промѣсловѣвъ. Підъ всякими можливими погрозами лують ся промѣсловѣвъ і фабриканты въ картель і підвысєсєную цѣны, такъ що се рѣвнає ся ажє робѣвѣвъ въ бѣлый день. Такимъ чинѣмъ підєсєсєна теперъ — якъ разъ після знесєня дѣвѣнарского єтемпля — цѣна паперу грубого о 5%, тонкого о 8%; цѣна бѣла підєсєла ся о 10%; свѣчки і мыло подорожѣвъ о 5%; такожъ подорожѣвъ нафта, цукоръ, єпіратусѣ, зєлѣзѣ, цѣнахъ, бѣляхъ, шѣдра, єуконо. Але парламентъ, дуже дорогій парламентъ, замѣсть радити о сѣй загальнѣй недолѣ, трагитѣ до безконечности чѣвъ і людєкій грѣмѣвъ на борѣу Пѣмѣтъвъ зъ Чехами...

— Осамъ [правдѣй!] на раты. Берлинське товариство охороня зѣвратѣ, милосєрдѣчи ся надѣ долею собакъ уживанихъ до воженя

товарѣвъ і тигарѣвъ, задумало заступитѣсь за єсами і ихъ властєтелямъ продає ослабѣвъ на раты. Минувѣго року продано 350 ослабѣвъ на раты, а пабувший ихъ вѣдѣловѣй бѣльшє зъ ослабѣвъ, якъ зъ собакъ.

— Серєдѣ лєтарѣчного сну виступала на сценѣ львѣвского театру въ роли Імагінаціи въ драмѣ Ю. Славянскѣмъ "Кордіанъ" одна зъ найбѣльшихъ акторѣвъ сєго театру Габрієла Запольска. Ще підчасъ ранѣшнѣй пробы Запольска попала у лєтарѣчний сонъ, однакъ поведєне єи було зовсѣмъ нормальне та не викликало нѣякихъ підѣвѣрѣвъ. Вечерѣмъ виступала передъ публикою въ агадѣвѣ роли і відѣграла єи цѣлѣмъ корєктно. Акцентація бєсѣды, рухи та поведєне єи були такожъ цѣлѣмъ відѣповіднѣй, лише очі жарѣбли якимсь незвичайнымъ огнемъ, що троха непѣковнѣй бѣльшє окружєне акторки. Поклоняний лѣкаръ испѣсѣвъ лєтарѣу, лишѣ догадувавъ ся, що артистка попала въ нервѣвий рѣзѣтѣрѣй. Ажъ по поворотѣ домѣвъ, коли примусѣ сценічного вытупу перєставѣ на єєн дѣлати, она втратила властѣ пачѣваня надѣ собою і поводила ся начє бѣжєвѣльна. На другій дєнь вечерѣмъ Запольска пробудила ся зъ лєтарѣу і зачала приготѣвляти ся до вытупу, въ тѣмъ перєвѣдѣченію, що "Кордіанъ" ще не выставлявано. Лєдѣи за помічю рєцензѣй у дѣвѣнникахъ удало ся перєконати артистку, що "Кордіанъ" уже бувъ на сценѣ та що она такожъ вытупала. Прѣява єе дуже незвичайна, щоби серєдѣ лєтарѣу умѣло працювати, і то зъ такою прєцизією та корєктнѣстѣю. Въ сонѣ той Запольска попала насѣлѣдѣмъ перєтѣжєна працює Дѣкаръ приписали їй самоту і спокѣй. Дѣченє потраєває, що найменше, три тѣждѣй.

— Дробнѣй вѣсти. Намѣстникъ гр. Пінінскій выѣхавъ на кѣлька дѣвѣвъ до Грималова. — Ухвалєний галицѣмъ соймомъ законъ въ справѣ побѣру додатку громадєкого до податку вѣдъ пива въ громадѣ Яворѣвъ дѣставѣ цѣсарєску санкцію. — Въ Сєндѣшѣмѣ въ товариствѣ задатковѣмъ допустѣвъ ся директоръ д-ръ Ф. Сєндѣловскій значнон крадежи і вѣтѣкъ за границю. — Судѣ въ Пѣмтѣ засудѣвъ двоєхъ посѣбѣвъ угорєкѣхъ Нѣмчу і Андрея за поєдинокъ, першого на 8 а другого на 6 дѣвѣвъ арѣшту. — У Вѣднѣ застрѣльнѣвъ ся управлѣтель Тєрєсѣянськой акадєміи. — Друга каденція судѣвъ присѣгналихъ у Львовѣ зачєє ся д. 19. марта с. р. — Кн. Адамъ Савѣга зѣвратѣ єя достѣпнѣства прєзєса Галицѣкого товариства господарєкого. — Графиня Блєва Мірона, проживаюча въ Рамѣ, записала мѣліонъ злр. на примѣтъ для підѣкѣсєнѣхъ дѣтєвъ у Львовѣ. — Въ Стояновѣ коло Камѣнѣи струмѣловѣи убивѣ молодой господарѣ свого вѣтѣца, єтаючи въ оборѣнѣ своихъ жѣнка. — Въ Бѣбрѣцѣ лѣгнѣтъ ся шкарѣлатина. — Въ Берлинѣ застрѣйкувало 8.000 єтѣлѣрѣвъ. — Въ Бориславѣ въ законѣтѣ вѣсѣмъ вымѣхъ динамітѣ і такъ єильно поєлѣщѣвъ робѣтнѣка Мих. Синѣчака, що той гѣтовѣ розпрѣсѣтѣ єя въ жѣтємъ. — Въ одній фабрѣцѣ коло Берлина працювала 16-лѣтна дѣчиня, що часто нарѣвала на загальнѣи ачєпадѣє сѣлѣ; дѣя 2 євѣня с. р. вернула домѣвъ і попала въ глѣбѣокій сонѣ, зъ котрого до теперѣ не пробудила ся; єи кормѣльшѣ штучно, але въ зѣдоровлєу єи не зайшла зѣмѣна.

Надбєсланє.

Damast-Seiden-Robe

und höher! — 12 Meter! porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer, und farbiger Henneberg-Seide von 45 Kr. bis 14.65 p. Met. G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hof). Zürich. 58 [4]

Именованя, перенесєня, вѣдзначєня і пр.

— Именованя. Міністерство торговлѣ имєнувало укѣбѣного учєникѣ торговельной акадєміи Ів. Тиєского і укѣбѣного гѣмѣнастѣи Володѣмира Олѣйника практикантами рахункѣвыми при рахункѣвѣмъ департаментѣ дирекції почтъ і телеграфѣвъ.

Телеграмѣ.

Вѣдєнь 24 лютого. Цѣсарѣ увѣлѣнѣвъ губернатора авєстро-угорєкого банку на власну єго прѣєбѣу зъ того становѣсєка. Рѣвѣчєсно имєнувавъ цѣсарѣ на єго мѣсцє губернаторѣмъ д-ра Вѣльиньского, а вице-губернаторѣмъ зъ єсѣдѣкомъ у Вѣднѣ сєкційного шєфа Бѣнѣрштѣйна і генєрального радѣника Літєна. Окрѣмъ того цѣсарѣ затвѣрдѣвъ выбѣръ генєральныхъ радѣникѣвъ. — Долѣжно-авєстрѣйскій соймъ радѣвъ вѣчера до годѣны 1/2 въ нѣчи і позѣгодѣвъ справу нового громадєкого статута.

Прага 24 лютого п. Зѣчєтъ зъ Моравы мавъ на засѣданію молодѣческого клубѣу поєставѣти вѣсєсєнє, абы цѣсарєви выразѣно завѣнѣти, що Чєхѣ гѣтовѣй приѣвѣнѣти контѣнѣнтѣвъ і "дѣржавнѣй конєчнѣстѣ". Однакѣ єє вѣсєсєнє упало. Въ насѣлѣдѣкъ того мавъ настѣти розѣдоръ мѣжъ чєсѣкими посѣлами зъ Моравы а Чєхѣи. Говорѣтъ, що моравскій посѣлы бѣажѣють собі, абы якъ найєкорше настѣвъ національнѣй мѣрѣ.

Лондѣнь 24 лютого. Міністерство вѣйна далше выємылавъ вѣйсѣка до полуднєвно Авєрѣки. До половѣны марта чѣло вѣйсѣвъ въ Авєрѣцѣ мавъ чѣслѣтѣи 240.000. Въ найбѣльшѣмъ случаю вѣйна скѣнѣчѣть єя допєрѣва зъ єсєєи.

Парѣмѣ 24 лютого. Дѣржавнѣй трибуналѣ узавѣтъ, що Габєртѣ робѣвъ приготѣвляти до выѣсѣнѣи атєстату і зъ узѣлѣдѣнѣмъ загодѣнѣхъ обѣтанѣвъ засудѣвъ єго 75 голосамъ прѣтивъ 51 на пѣтъ лѣтъ выѣнѣнѣи. Габєртѣ відѣхавъ вѣчерѣмъ до Брунсєлѣ.

Вода фіялкова

Надбослане.

Позволяємо собі звернути увагу на нашу новотворену комбінацію обезпечення дівчат підста-
таб. II.
Коркети, які нинішня табела приносить, суть не лише особливий та незвичайний, але надто стано-
влять справді цінною усеоформленій помислі в дівч. обезпеченні.
Отець, забезпечує своїм неонародженій дочці капітал 10 тисяч корон, плативши по осягненню в 20-ого року життя; коли отець вже по закінченню обезпечення умирає, плати прямих перестануть, а дочка-мало того одержує в 20 році життя цінковий обезпечення квоту, хоча за нею не заплачено жодних далішніх премій, а крім того ще ждана до-
стає додаток на виховання рбчо 1000 кор. т. в 16% вода кожної обезпечення квоти, азі до терміну платності подієм, то азі через протязь 20-ти літ Високоє та проспектові уділяє радо

Філія Дирекції Товариства имени Гізелъ Гетьманська 4. 180 1-2

Д-р дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Поважнього П. Мі коління виконує шлюмбування і рвняє зуби без болю, шугий зуби способомъ віденьскимъ, лічить хороби устної амі, носа, горла і ушей. — Отворе-
ний цілий день. — Репарація приймає поштою.
72 18-156

Найчистішша алькалічна GIESSHÜBLER

вода щавова. 69

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львів Гетьманська ч. 6
зашежене в кольоріхъ віддѣлахъ в котрихъ вико-
нує си: шлюмбування, витягання зубівъ безъ болю,
встановлення шугийхъ зубівъ.
Для провинції заведено тую выгоду, що надбосланъ
поштою лупкени, ашоманъ и т. д. шугий зуби напри-
вляє ся и выславляє водворотною поштою. — Ателіе
отворене черезъ цілий день.

84 9-52 Д-р дентистъ Вікторъ Янковскій.

ЛИНІЯ
в реставрація ПЛАТУЛЫ ТЕПФЕРА, уділя Трибу-
нальська ч. 12 дмъ власний, можна достати щоденно
ниже в годині 8-ой рано горачі сніданя.

ЦѢННИКЪ.	
Печена випрова в калустомъ	15 кр.
Смажан легки	12
Флишки	12
Пісочка теляча в хрѣномъ	10
Копаска в хрѣномъ	5
Казаръ	15
Обѣдъ в ашоманѣ	40

Великі налитки в найкращіхъ родѣхъ по най-
уменшійшій цѣнахъ; для покорми, що походять
в моє реставрація, даю зображенихъ марокъ. —
Найкращий вики по найкращіхъ цѣнахъ почаші
вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все сѣдѣ, в великій виборъ стравъ
и налитковъ заосмотрѣна кухня.

79 166-2 3% високий пошажаніемъ
НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовенства и Коміте-
товъ церковныхъ.

Синъ маю честь пригатавати Всечестному Духо-
венству и Комітотамъ церковнымъ, що в часъ Ве-
ликого посту асть найбодовѣднѣйша пора насылати
до переплету и водновлення СТАРІЙ ЕВАНГЕЛІЯ
якоже СЛУЖЕБНИКИ, до котрихъ вставляє ся нова
Літургія синодальна Іоанна Златоустого и прочі амі-
ни. Роботу выговляє ся в дуже короткомъ часѣ.
Рѣвночасно поручає ся нѣз складу:

Нове хороше видане: малого формату

Евангелія в переплетѣ по цѣнѣ зр. 30, 45, 50,
65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковныя.

Друки метричальны и пр. до всякого веденя.

Молитвословы Іерейскі, для женщинъ, мірянъ и дѣтей.

Книги братства церковного, тверезости и Навсвят.

Тавизъ.

Поминники душъ усопшихъ.

Рамы да образѣвъ, які такожъ приймає ся всяко-
го рода замовленя входячі в округъ переплет-
ничого заведенія похъ фирмоу

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давнѣйше 182 1-14

Михайла Спожарского и Сына у Львовѣ, улицы

Руска ч. I. вѣ каменниці Тов. Просвѣта.

„STELLA“

ново отворене підприємство похоронне

у Львовѣ при улиці Ваховой число II

улажує похорони вѣдъ найвеличавѣйшихъ до найскром-
нѣйшихъ по дуже приступныхъ цѣнахъ. Займає ся та-
кожъ похоровами на провинції.

На складѣ має завжди домовини металеві и де-
ревяні, хрести, вѣнці и всякі потреби до похоронѣвъ.

КАРАВАНЫ ЗОВСѢМЪ НОВІ 127 2-10

Выдавец и одѣвчальний редакторъ Иванъ Белей.

усуває зъ лица прищѣ, лишай, угры, сѣдѣне и лушене шибры, выглажує морщины и вѣ-
сповану. Вѣдѣвжує, выбилло и вынѣжює лице.
Цѣна 2 кор.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10-лѣтє ястиуюче ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО
ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пассажу Гавсма-
на ч. 8. Тамже выговляє ся шугий зуби и шогі
побѣди найновѣйшихъ системѣвъ вѣ навчану и золото
безъ піддѣбни, такожъ вѣнкі репарація, входячі вѣ
кругъ дентистично технічнок. При помочи найнрав-
нѣйшихъ помѣщичихъ силъ заграничныхъ выготонляє
всякі роботи похъ гарантію по дуже низькихъ
цѣнахъ. 110 5-144

Заведене отворене цілий день.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. I., противъ Банку Гіпотечного на
платиціяхъ площі Галицкой

поручає вѣ великомъ выборѣ вѣ по-
цѣнахъ найдешевшихъ:
окуляры, цѣпери, дюрноты, бѣно-
кль, дзеконикъ, барометры, тер-
мометры, мікроскопы, лупы, ком-
пасы, радиоаппараты, таксы мѣрянці,
піомы, лібелы, манометры и т. п.
Уряджене дзѣлѣбѣвъ електричныхъ.
Великі направи полагоджують ся икъ най-
скорше и найдешевше. 4815

Ц. в. уприв. галицкій акційный

Банкъ гіпотечный Воддѣль депозитовый

принимаетъ вкладки и выплачує задати на бѣ-
жущій рахунокъ, принимаетъ до переходяща
цѣны паперы и удѣляє на нихъ задати.

Окрѣмъ того заведено на вѣбръ загра-
ничныхъ институцій такъ званій

Депозита сховковий (Safe Deposits.)

За оплатоу 25 до 35 ар. и. и. рѣчно, де-
позитаръ одержує вѣ сталевѣй пѣнцирѣй класѣ
сховокъ до выключного ужитку и похъ влас-
нымъ ключемъ, де безпечно и дискретно мож-
на переходувати своє майно або важкі доку-
менты.

Въ томъ напрямѣ гіпотечный Банкъ по-
робивъ якъ найдалѣше вѣдучъ зарядженя
Принимъ збѣдѣсачъ ся до того рода де-
позитѣвъ можна одержати безплатно вѣ депо-
зитѣвъ воддѣль. 374 [2]

Логдѣи на село

глядѣе ученик VII кл. гімн.
Адреса: Степан Баран, Круко-
ничі, пошта в мѣсці. 120

Руско-кат Урядъ парохіальный
вѣ Швейковѣ и Монастирскока
потребує сѣчасъ дѣка,
жонатого, вѣ добрымъ голо-
сомъ. 128 2-3

КУХАРКА РУСКА

одина досконала кнѣжка вѣ рус-
комъ языкѣ вѣ приписами вареня,
обоймає:

приписы на ВСѢ СТРАВЫ МЯСНІ,
вѣсѣлѣй ашум, мучий стравы, стра-
вы рускѣ, опородованіи, незвичайні
сѣом, приладжуваня шниокъ, набѣ-
зу; рады для господѣвъ конечно
потребніи и т. п.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна вѣ рускѣй кни-
гарнѣ у Львовѣ

За присылкомъ переказомъ по-
чтовымъ 76 ко. высылкає франко
НАРОДНА ДРУКАРНЯ СТ. МА-
ВЕЦКОГО и СІОБЛКИ у Львовѣ,
ул. Коперника 9. 98 3-5

100 до 300 зр. МѢСЯЧНО
можуть заробити особы всяко-
го стану вѣ кожній мѣсе-
цѣ певно и честно, безъ ка-
піталу и рѣзика, черезъ про-
дажъ законно дозволеныхъ
паперѣвъ державныхъ и льо-
сѣвъ. Зголошеня до: LUOWIG
QESTERREICHER, VIII Deutsch-
96 gasse 8, BUDAPEST. 4-10

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА

І. ЛЬВОВСКЕ
Photo-Plasticon
(46 разѣвъ преміоване.)

Вѣ сѣмъ тижняхъ до побаченя:

Приготованя до выста-
вы свѣтвой вѣ Парижѣ

вѣ р. 1900.

Вступъ 10 кр. 69

При закупкѣ товаровъ просимъ покликватисъ на нашу часописъ

Quaker Oats

Всюды достане вѣ пачкахъ по I фунтови и по 1/2 фун-
та (зѣ приписомъ вареня).

Вѣсѣ лѣкарѣ знаютъ, що стравы вѣ вѣвса належать
до найлѣпшихъ вѣ усен поживы; вѣ сѣй справѣ
нема двоухъ гадохъ. Але незвычайно важна вѣ рѣчь,
якои уживає ся стравы вѣ вѣвса,
коли лѣкаръ припише еи дитинѣ, хорому або не-
дужому. Отже коли о се ходитъ, то практична
господиня може оминуть всяку непевнѣсть и за-
побѣгти всякому розчарованю и всякой невдачѣ
коли вѣ допѣрамъ выбере Quaker Oats.

Уже опустило печатню дру-
ге помножене выдані

Проповѣдей Недѣльныхъ

А-ра I. Бартошевского

и можна ихъ набути вѣ кан-
гарии Ставропольской (ул. Рус-
ка 3) або у автора (Хоружина
18). Цѣна одного примѣрка
4 кор. Оплата почты 55 гел.
Тамъ же можна набути такожъ
того самого автора: Проповѣди
Праздничныя по 4 кор. за при-
мѣрникъ порто 45 гел.; Пропо-
вѣди Страстныя по 2 кор., порто
35 гел. и Проповѣди Похорон-
ныя по 3 кор. за примѣрникъ,
порто 35 гел.

Вѣсѣ тѣхъ Проповѣди вѣдана-
чаютъ ся яснымъ и вычеркую-
чымъ выложенемъ предмету на
основѣ примѣровъ, прѣтъ и
ишнихъ узмѣловляющихъ спо-
собѣвъ. 116 1-2

Гармоніюмъ до науки сѣтѣву

дуже тревалон конструкція
поручає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ
у Львовѣ. 9410-1 2

4 1/2 кильо кавы

netto безъ оплаты порто за посылъ-
платоу або за передплатоу, гаран-
тійный товаръ.

Арина Моня, пера. зр. 3 70
Сантосъ ашмен. 8 70
Сальвадоръ, зеленя ашмен. 4 20
Цейлонъ сѣдово-вод. ашмен. 5 50
Золота Ява жовтава, ашмен. 5 80
Перлова знаменита 5 20
Араб-М. жѣла найзнам., аром. 6 35
Цѣна вѣнъ и тарѣфа цѣловъ gratis.

Ettlinger et Co. Hamburg.
107 3-10

Полѣтна, бѣле столове

рушники, хусточки, дре-
лѣхи и т. п. власнѣй вырѣбы

поручає по цѣнахъ уменшыхъ

Краєве товариство ткацке

„ПРЯХА“ зѣ Кросна

Замовленя зѣ провинції просимо

надыслати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація зѣ-
лѣзничѣ вѣ мѣсці. — Пробки
и цѣнники присылаемо на жа-
дане даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що ре-
презентантамъ нашої фирмы, подо-
рожничимъ по Галичинѣ и Буко-
винѣ, в. п. А. ЛЮХЕРЪ, а ишнихъ
агитѣвъ ант похатниківъ не вымо-
вляемо. 2 68-62

Найзнаменатѣйшихъ

1/2 кл. цукровъ десеровыхъ,
именно: помадка, чоко-
ладка etc. зр. 1 20.
1/2 кл. Висквѣтъ англійск.
и Гербатникѣвъ зр. 1 1—
1/2 кл. кармельковъ мѣша-
ныхъ зр. 75.

поручає що дня сѣбѣй

Г. ТРЕТЕРЪ

власитель пасовон фабрики чоко-
ладки и цукровъ

Львовѣ, на Маріинѣй ч. 7

рогѣ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѣй вырѣбы

власнѣй, прѣтъ зѣ спроваджу-
103 ванюю тандитою!

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ“

отовариство вѣ обмеженою порукою удѣляє по-
жички за оплатоу 5 1/2% и 1% додатку на кошту
админістраційный за нѣтабуляцію або порукою двоухъ
водновѣднѣхъ ручитѣльвъ, до сылаты вѣ ратахъ на
3 до 10 лѣтъ и приймає вылади до опроцентованя
водъ членѣвъ и трѣтихъ особѣ по 4%. Удѣлъ членъ-
скій выносивъ 50 кор., вышесѣ 2 кор. Членомъ буть
и пожичку достати може только членъ обезпеченный
вѣ „Днѣстрѣ“. Информациі удѣляє Дирекція ли-
стовно. 34

Зголошеня о удѣленіи агенцій вѣ охрестностяхъ,
де нема близько агентовъ „Днѣстра“, приймають ся.
Львовѣ, рынокъ ч. 10. (дѣмъ „Просвѣтъ“).

Товариство задатковѣ

„ДОБРОБЫТЬ“

общество зарѣт. зѣ обмеж. порукою

принимаетъ вкладки щадничѣ на 5%, удѣляє позички гіпо-
течнѣ, на займы довговѣ на 7% и сексельный на 8%.

Одѣнь удѣлъ 25 ар. сылата ратами.

Канцелярія Товариства противъ лат. прих. ко-
стела. 420 16-7

ДИРЕКЦІЯ

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Найближайшій вѣдъ вѣдъ:
Мадамъ 22 лютого 6 00 пер. пол. Статендамъ I. марта 1 00 по пол.
Вернендамъ 8 марта 6 30 пер. пол. Спаридамъ 13 марта 1 00 по пол.

Новѣй пароходы вѣ подѣбнѣисши шрубамъ:

Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10 320 тоннъ, Потодамъ 12 500 т.

Цѣны першихъ каютъ водъ 250 коронъ и выше } зѣ
другихъ каютъ 215 и 50 с. } при-
III. класъ 185 и 40 с. зѣ вѣдѣи } станя.

Бюро у Вѣдѣи: Дѣя каютъ: I. Kolowratring 10; для III. класъ:
IV. Weyringerasse 7 A

Австрійскій флілі вѣ Берли, Инсбруку и Триестѣ. 59

Охоронна марка: ЯКОРЬ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

зѣ аштакми РІХТЕРА вѣ Прагѣ,

признає за знаменито, утихомирює бѣль натѣранс; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и I ар. на складѣ у всѣхъ аптекахъ.

Просимо жадати того

загальнолюбимого средства домашнего

все лѣшѣ вѣ ерѣгінальныхъ флажкахъ зѣ нашою мар-
кою охоронною „ЯКОРЬ“ зѣ аштакми Ріхтера и для
осторожности прижати лѣше флажка зѣ токъ маркою
охоронною яко вырѣбъ ерѣгінальный.

Ріхтера аптека подѣ Золотымъ Львомъ

Вѣ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 424 20-37

ДО АМЕРИКИ

а именно до:

Канады, Нордъ-Дакоты, Нью-Йорку,

Востону, Філядельфіи, Вальтіморе,

Телесесѣ и т. д.

перевозитъ посѣщенимъ пароходомъ

найдешевше

Державно концесіюноване: Anglo-Continental

Reise-Bureau, Rotterdam, Glashafen 24 Holland.

Подорожъ моремъ лише 5 до 5 1/2, дня.

61 8 16

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім жидів і руских світ) о 5-тій годіні по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новин“ виходить в четверок, а в п'ятницю на першій разі в Діло.

Передплату в літературу приймають: у Львові адміністрація „Діло“ у Ватеріа ч. 24. Центральне бюро оголошень у Коперника ч. 11, і Бюро газети „А. Кароля Людовика“ в А. Ольшавського у Килинського 2; — в Ярема: Л. Крижановський; — у Вільні: М. Дукан, I. Sauerstrasse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wolfreile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ в маломісцевості за рік платити у Львові.

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 16 шр.	на цілий рік . . . 22 шр.
на пів року . . . 8 шр.	на пів року . . . 11 шр.

у Львові:

на цілий рік . . . 14 шр.	на пів року . . . 7 шр.
на чверть року . . . 8 шр.	на місяць . . . 20 шр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Ватеріа. — Рукописи звертають ся лише на попередню застереження. — Рекламіція неоплатаних вільних вільно.

Єдине членство коштує 6 шр. на пров. 7 шр.

Оголошення записки приймають ся по ціні 10 шр. в рік, один отримок літературно або за місяць в рік рубль „Надбавка“ по 25 шр. в рік.

Подати в киші дозволена приватні членство за по 15 шр. в рік членства.

З нагоди реферату д-ра Короля на зборі „Жовківської Ради“

В 25 ч. подали ми за „Галичаном“ коротке справоздання з загальних зборів в „Жовківській Руській Раді“, що відбули ся Жовкві д. 8 с. м. Згадуючи про реферат д-ра Короля, ми зазначили свій сумнів, чи він справді міг говорити так баламутства, як йому вложив в уста „Галичанин“, подаючи зміст його реферату. Отже тепер, коли оба органи московської партії випечатали той реферат дословно, переконалим ся, що ми занадто багато числили на здоровий суд д-ра Короля, коли не хотіли відразу повірити, щоб він міг говорити так баламутства. На жаль, він справді говорив баламутства; а се тим гірше, що говорив їх перед 150-ма селянами, у котрих ледь чи можна надіятися на такої інтелігенції, щоб порозуміли ся на тих баламутствах.

Д-р Король в другій часті свого реферату став говорить про угоду і єдність. Він пригадав, як то в 1889 році Русь під впливом угоди і єдності вибрала вільною волею, против волі правительства 16 опозиційних послов до сойму; пригадав, як в 1897 році від тими самими окликом галицька Русь пішла на жовдарський багнет і наповнила вантаж, а вкінці справедливо зауважує: чи треба було псувати ту угоду?

Як бачимо, тема дуже гарна і багато поучаючого — особливо для селян — можна було на ту тему сказати, коли б бесідник хотів був зайняти становище безстороннє. Коли ж бо він з одної сторони хоче бути аж так ніби-то безсторонним, що веде нас бути космополітами і національній справі зовсім не тикати, а з другої сторони таки від самого початку стає виразно по стороні московців. З того вийшло баламутство що не міра.

„Треба — каже — раз уже оставити на боці ту справу, которая нас розєднєє, которая нас, а радше львівських політиків, ділить на два ворожі табори, справу „кто мы е“, бо из того певно не буде наш народ ситий.“

Гаразд! Значить: нам треба вернути в ті блаженні часи, коли наш селянин не умів відповісти на питання: „Як ви народности?“; бо і не розумів зовсім свого питання; на питання: „хто ви е?“ відповів: „християнин!“; вкінці на питання: „як ви віри?“ казав: „Руські!“ Здавалось б, що д-р Король так дуже подбався ті часи, що радить вернути ся до них, бо з того, чи наш „християнин“ знає, „кто мы е“, чи ні, „він не буде ситий“. А чому-ж той сам д-р Король в першій часті того самого реферату говорить про права руского языка, котрі нам заповідають основні закони? Чи подумав д-р Король о тім, що, лишавши на боці справу „кто мы е“, ми тим самим мусіли б лишити на боці також права руского языка і багато інших важних прав?

„То все оставлю ученым, — каже бесідник: — нехай собі думать над тими словами, а ми працюймо для нашого народа, который загнєє в нужді, в темноті; мы борєм ся о заправлении наших прав, освѣдомляймо наш народ, стараймо ся разбудити народную самосвѣдомость не лиш в массах народа, но и середь нашей интелігенції“ и т. д.

Ну, і як же собі д-р Король уявляє працю для добра народа і его просвіти, борю о заправлении прав, разбудження народною самосвѣдомости — без відповіди на питання: „хто мы е?“ В такій разі Польки справедливо можуть сказати, що они, вислуваючи з рускою діворою по школах краковян, освѣдомляють наш народ і разбуджують в ньому народную самосвѣдомость.

А вкінці, чому ж то московці д-р Король не гудять за те, що имь языкъ ніколи не ходять питання: „кто мы е?“ Народові від давнь-давня знають, хто они є і хто є руский народ, що ріжні крові проливають за свою волю та вкінці понає ся з неволі польскою в московську. Те все знають народові давно і не мають потреби раз-в-раз повторяти сего народу, который теж уже, славить Бога, в значній часті прийшов до народної свѣдомости. Не повторюють сего так само, як пр не видать потреби що дини клепати людям що два рази два є чотири. Чому-ж москов-

ціли і раз-в-раз торочать про „єдність всего русского народа“ і языкъ рускій не тільки в „Галичані“ але і в „Русском Слові“ калічать накручують, на московській лад? Коли-б такі Польки по давньому клєнали, та ще у видавництвах для народу, своє „niema Rosi!“, або своє „rusińska towa to tylko narzecze polskiej“ — то чейже мусіли б ми відозватися на те часом? Оттак відозваємось часом на безнастанне тороченє москвофілів. Чому ж д-р Король не звертає ся до них з запитанням: чи народі буде ситий их теревенями про „єдність руского народа“ і их „тарабарщиною“?

Ми лишмо на боці всі ті безбідетавні докори, які д-р Король звертає против народів, бо з засвідченням або з очевидною злою волею годі заводати спір. У д-ра Короля нова організація народного стороництва називає ся „новом партією“ [як у всіх москвофілів і у „порядковців“]. „Нова партія“ наново розраховує те місце, котре лиш вачало готує [певно на зборах „общества им. Качковського“ в Самборі?]. „Нова партія“ поставила собі девізом: инципи москвофілів — и т. д. Декотрі з своїх докорів повинні бути д-р Король звернути против тых, по котрих стороні стає. „Еще за мало деморализовали мы наш народ, тому потреба было нового експеримента!“ Ой, що правда, то правда! Мало ще надморализували ся москвофіли наш руский народ, та тепер пустились на новий експеримент з явним проголошенням свого москвофілізму! „И мы — каже бесідник дальше — не в силі отрясти ся из під вплива той горстки львівських русинів, которые то хвалили новое несчастье спроважають на галицьку Русь“. Справді дивне диво, що д-р Король з подібними ему патріотами не в силі отрясти ся з-під впливу кількох львівських запродавців московських, котрі для личних вигод ударемнюють всяку позитивну роботу межи народами, а голову цілком бачать в тумані народу. Але на оден викид д-ра Короля годі не звернути уваги. Він каже, що патріотизм не залежить від того, чи я сторонник той чи другої партії. Правда! Тільки не можна сего сказати іншими словами: „патріотизм не залежить від того, чи я зачисляю себе до сєн чи до другої народности“. Русини, котрі себе зачисляє до Польків, чи Нивців, чи Москвофілів, не може бути руским патріотом.

Вкінці пояснимо д-рови Королеві те, мабуть дивне для него явище, що по повстах народів працюють згідно і успішно зб стороництвами москвофілів, а у Львові один і другий завзято побороють ся. Отже по повстах є сторонники москвофілізму, але нема Москвофілів, нема московських наймитів. Межи сторонниками москвофілізму по повстах — бувають патріоти, задурені, заморфоновані львівськими наймитами; але они по москвофілі не говорять, бо говорити не уміють [„моє почтеніє“ и „господице“ — можна ще витримати], ані не пишуть, бо крміть того, що не уміють, ще и часу на писанє не мають, ані теорій про „єдність“ не викладають, бо мають пильнішу и мудрішу роботу. Тим то народовцв не дразнять и спільно та згідно один і другі засують рукави до реальної роботи, — о скільки тон роботи не кидають своєю платною а пустою політикою львівським наймитам.

Чи д-р Король не знає в сьм явищі науки для себе?

Перегляд політичний.

На засіданні кола польского в суботу відбула ся довготрива політична дискусія, котру унормовано односторонньо прийнятою резолюцією: Коло польске, триваючи непохитно в переконано, що обов'язком парламенту є вдоволити животній потреби держави і народів і ввєри під тими виглядами своїй традиції, приймєє симпатично до відомости виголошену президентом кабінету економічну програму теперішнього правительства і радо буде співділяти при его відвѣстності. Коло жалувє, що в теперішній сесії ради державної цілї 3 роки для законодатних робіт, держав і країв так потрібних пройшли так безплідно з вини обструкції, ередства борби, против котрого все виступаємо яко невідомого з засадами правдивого парламентаризму. Важючі горячо справедливого полагодження языкового спору між Чехами и русинами прибуваючих емігрантів...“ (стор. 104).

Багунь Голубович в своїй книжці „Vulgaris“ [Краків, 1885] пише, що жиди продавали до домів розпусті болгарських хлопців, полишених по родинах вимордованих башибужками, заким прийшла армія російська [стор. 128], — що Турки ввєли многих Болгарь день-в-день, аби напиться крови, заким російська армія обсадила місто Адрианополь, а множество повнених „упало жертвою шифунів жидів“ [стор. 130], — а на стор. 30 пише: „насылаю до нас шифунів жидів, чтобы они вывѣдали ся, кого Змартышевстанц перекрывают з тых, що Турки хотіли повнєсти“.

Тих кілька споминків навівають я до агаданих бжучих справ жидівських. Книжка о папських буллах єсть владетиво справою кутногорською, вглядно справою жидівських мордов ритуальних. Головні були останніми часами подібні справи в Тіса-Есляр на Угорщині 1883 року и в Галичині коло Тарнова 1882 року. Вже то у жидів велика солідарність: ввє за одного! На Дрейфуса склали всі жиди, від мільонера до водоноса. Добре говорив французький генерал, що там в гр була Alliance Israélite. Таж навіть в такім и пр. Хоростков жиди, прості, невчені, дуже докладно інформувались о тій справі и, як кажуть, склали гроші...

Давне диво, що статтю „Sum cuique“ Кольонні-Валевської напечатав „Przegląd“, — она владетиво „пасувала“ до Słowa polskie. Часом польскі газети нападають на жидів, як приписє який інтерес „народовий“. Так и Słowo polskie в часі краху Галицької Каси щадничої помістило було в

Про сучасні справи жидівські.

З Медоборів.

Наші уряди парохіальні дбали надану на почт в баварськом Монахійм книжку п. заг. „Die Päpstlichen Bullen über die Blutbeschuldigung. München 1900. August Schupp.“ Книжка друкована в Берліні [„Druck von H. Itzkowski“]. Викликана она процесом и засудом жидів в Кутній Горі в Чехії за убійство християнської дівчини. Як відомо, в ввєдєнєм парламенту піднесли ту справу антисеміти яко жидівськ морд ритуальний, а на се відповість галицьк жид д-р Бик, член „польского кола“, покликуючись на папскі буллі. Тепер жиди розб'єли ся на паникую.

Майже рвнично пані Colonna-Walewska помістила в львівськом консервативнім органі Przegląd дошу статью п. заг. „Sum cuique“. Авторка не заперечує можливого істнованя рвнних дивачних сект жидівських, однак стає в обороні жидів. За те жиди [grimo юсо д-р Бик] вислали їй „благодарственну“ адресу, — може и ввєли з адресою до том пані до Копичинець, де заразом могли „наслаждатись лицезрєнієм“ славного молодого рабана, котрого в своїм часі киє руске місто Теревовля просило зашпекати постійно в Теревовлі... Польки и польскі священники дивують ся, чому именно Przegląd друкував ту статью через кілька чисел фейлетона [статтю з многими цитатами грецькими, латинськими, єврейськими, але дилетантську?]

Знов же на Угорщині закинула и наробила гамору в тамошнім сойм „афера“ Егана. О що річ пішла, зачитую телеграму з Будапешту до Neues Wiener Journal:

„Будапешт 15 лютого. Богато гамору викликала тут мова, яку мав позавчера в Мукачеві правительственный комісар для заповомогов акцій в користь руского населєня в Берегськом комітаті Едвард Еган. Еган, що походить з Прлядіні, в своїй офіційній промові заявив ся прихильником антисемітських тенденцій“. — За ту бесіду вислали Еганови угорскі не жидівскі студенти телеграму з похваляю, а новоз жидівськ-ліберальні посли інтерєлювали міністра рблїництва Даранього з великим „негодованием“ на Егана [а звѣсно, що в Угорщині радять — жиди]. Міністер враз відповів, що не має автєнтичного тексту мови Егана, однак коли се правда, що подали дивенники, то „правительственный комитет“ вистягнути конвенції против Егана. Зараз [17 лютого] знов була о тім дискусія в сойм. Сердега Еган де-що змінив, де-що відкидав, троха зложив на роздрозненє. Отже міністер відповів, що Еган говорив о пролетаріаті іммігруючом до Угорщини и сказав, що ту імміграцію треба стримати. Дивенники подають мжж иншим такі уступы з мови міністра: „Що до засуду поступованя галицького пролетаріату [жидів] в краю [Угорщині] може бути лиш одна гадка“. На сї слова міністра відозвали ся гучні оплески. Угорскі правительство хоче що-до тон імміграції галицьких [и російських] жидів перевести „як найскорше и всесторонньо радикальну санацію“. Своє дорогого Еган еспавз правду [хоч мусів ся в часті відкидати, аби его не прогнали з служби], що „жиди обходять закон и з того роблять формально систему“, — що „той народ зачумлює наше економичне житє“, — що „жиди гнєтуть и виснажую учборі рускій народ“ — и т. д.

Що-до розбєланє наших урядам парохіальним книжки о папських буллах — то є обговорєний процес в рвнних краях, навіть на Волинськй Русі з половини XVIII столїтя [около 1763 р.], до суду зсєки і городок дуже обережно и довго справу жидівських мордов ритуальних провадили и увєнчили жидів, бо або не знаходили доказів, або складали на християн. Але неавом [бо 1789 року] ті самі суди (в Луцьку, Кремєнці, Дубні) невєвно, без доказів, ба не маючи навіть компетенції, засуджували на смерть и зараз засуджували на руских священниках-унїтах и селянах, хоч ані сєляне не робили бунту, ані священники не бунтували сєлян. Infandum renovare dolorem!.. Комісія чотирьох сойм в Варшаві приказала була, щоб сєлян на Волині, Подблє и Украині слїдити через жидів [Каліка „Sejm szczeroleitni“, §. 72]. Щастного Потоцького, найбільшого магна, дуже обурав був той приказ комісії. Difficile satyram non scribere!.. Обурєний Щастний відписав красно: „Той народ [жиди] за-для зыску буде обжаловувати невєнних а замовних сєлян; такий инквізицій, як обжалованя жидівскі, в „nieprzystojne“; так тым більше можуть розярити „roddanstwo“ [закрѣпощєє сєлянство], котре жидів не любить, бо его обдирають, а управитель дбєр [głodey] протєгують их також за-для зыску на шкоду хлопцєв...“

Польскій патріот Гордон в своїй книжці „Obrazki satyrzmu“ [Ліпек 1863] пише про жидів: „Жиди підчас повстаня 1848 року в князєстві Познаньськом допускали ся богато злочинств и показались найзавзятїйшими противниками справы польскої; дучало ся, що нападали на дилжансь, хо-

хами а Нїмцями, привернення здорових і нормальних відносин парламентарних і усунення причин обструкції, буде Коло польське помагати вбїти, в тїм напрямі зверненим змаганням. Коло польське, вїрне своім автономічним і парламентарним засадам, може дїлати згідно зь сторонництвом, визнаючи субільні засади, о скілько тї сторонництва хочуть ити парламентарною дорогою до нїх здійснення, не спинаючи нормального ходу парламентарних нарад. Коло польське мимо своїх обовязків супротиву краю, стоячи на сторожі нормальних і матеріальних его інтересів, буде рїшучо помагати ся пошанованим і цїлкомитого признання наших автономичних і національних прав і увагленія економічних потреб властивих нашому краю.

Оногды появилось ся справозданє Поебдоносцеве, надпрокуратора синода, про стан православія въ Холмскѣмъ и Люблинскѣмъ. Справозданє подає, що „примусово“ записано на літу православныхъ 377.723 уніатовъ въ губерніяхъ люблинскѣй, сїдлецкѣй и сувавскѣй. Мѣжь ними має бути 83.000 „опорныхъ“ и 9.214 „хиткихъ“ уніатовъ. Тї людє водносыть ся до православія зь неохотою, выминають православныхъ священникѣвъ, до сповѣды не ходять и до православної церкви, до недужихъ и небычкѣвъ не допускають православного духовенства. Помершихъ гробють самї, дѣтей не хрестять, шлюбѣвъ не берутъ. Черезъ те въ сїхъ трѣхъ губерніяхъ а 27.087 нехрещеныхъ дѣтей а 2.009 нелегальныхъ подружій. Справозданє называє мнущій рѣкъ некористнымъ для православія въ холмско-варшавскѣй епархіи. Поебдоносцевъ приписує се змѣнѣ головною начальника краю, поголоскаръ про наміръ признанія уніатамъ конфесійной свободы, и тайной агітаціи, попираючій духовенствомъ, тайными товариствами и заграничными польскими агітаторами. Поебдоносцевъ критикує навѣтъ царскій указъ и значуаче злобно, що переведена въ 1897 роцѣ змѣна въ выголошуваню шкільной молитвы, розбудила у ученикѣвъ легковаженє православія и пошкодила справѣ навертаня воднорныхъ. Справозданє кончатъ ся вычисленіємъ средствъ, якими синодъ пропагує провозславіє. До тыхъ средствъ, окрімъ церковнопарофіальныхъ шкѣлъ, православныхъ брацтвъ, належать мужескїй и жіночїй православный монастирѣ. Спеціально тї послѣднї сутъ дуже позиточнї, бо менше „вѣднорнї“ уніаты, що бокують вѣдъ православныхъ церквей, пѣтъ страху передъ завязаніямъ уніатами, тутъ потайки престоупають до св. тайнъ, хрестять дѣти и заключаютъ подружїя.

н-рѣ 28 въ лютого 1899 р. сѣрґнству статью „Galicyjska Kasa oszczędności a żydzi“. Писало, що жиды выкликали велику агітацію противъ Касы, мовѣ-бы на командѣ; що рабїны дали жидамъ диспенсу вѣдъ сабашу и львѣвска чорна біржа винкла зь валѣвъ, абы заповнити салю ліквідатуры касы — и т. д., а все то тому, що Быскъ и Рапапортъ хотять заложити жидѣвскїй банкъ на руинахъ Касы. Slowo Polskie ратувало тогдѣ ситуацію свою и своего шефа, отже на хвилю настроило свою фїгармонію на антисемітску нуту. Але оно жидѣвъ дуже любить!

Я не антисемітъ, пишу ся на красну дебізу „Suum cuique“, але мушу пытати ся: чому жиды покотомъ займають ся лихвою? чому скрѣвъ они торгують людскимъ товаромъ? Чому они все зь дужимъ триманіемъ и въ интересѣ того дужшого идуть безчелюно противъ слабшого? Чому они не держать зь Русинами, Бураи, Ирландцями, Словаками? Чехи, що вже супротивъ Нїмцѣвъ окрѣпили, починають уже мати своихъ — жидѣвъ, хочъ ось що недавно шибъ били жидамъ. Приставъ уже до нихъ Странскїй и — ако загорѣлый патріотъ чекїй а союзникъ польскїй — въ интересѣ дужшихъ Полякѣвъ иде въ радѣ державной противъ Русинѣвъ.

Мы, Русины, не маємо нинї ані одного жиды, котрый бы йшовъ зь нами; та й не диво! — жидови середѣ гнетеныхъ Русинѣвъ „kein Geschäft!“... Разъ только, въ 1873 роцѣ, при першихъ безпосереднихъ выборахъ „Шомеръ Израель“ алучивъ ся бувъ зь тогдѣшними „святотурцами“, але въ 1877 роцѣ, коли рада державна радїла надъ законами противъ лихвы и піянства, д-ръ Генігоманы, Быки е tutti quanti дуже „негодували“... И нинї жидѣ Быскъ [а зь нимъ молодѣ-Чехъ Дикъ] въ легітаціоннѣй комісії рады державной попадає въ пастю, коли котрый опозиційный посолъ зь Галичины обѣає ся про кровавий бадѣвскїй выборы...

Зь театру войны.

Кроме ще держать ся, але его положенє має бути безвыходне. Зь Пардеберга телеграфують вѣдъ датою 21 с. м. Бригада Кюкса займає лінію на полудне вѣдъ рѣки, генералъ Смітъ заатакує таборъ Бурѣвъ вѣдъ півночи. Сегодня генералъ Френчъ скрѣпленый артилерією ударивъ на горбы, котра то позиція доси є ще въ руцѣ вѣдѣлу Кронного. Скрѣпленїи сильными вѣдѣлами зь вѣдъ Ледісмету, Бурѣ несподївано ударили на Френча, але вѣдъ арміянимъ огнемъ присоудувавъ нїхъ дофутати ся въ сторону рѣки. Бурѣ мали багато убитыхъ и раненыхъ, а 50 зь нихъ полонено. Бурѣ сиплять зь величезнымъ поспѣхомъ окопы Хоробрѣсть и детермінація Бурѣвъ выкликують загальный подивъ, вѣзгалѣ однакъ панує поглядъ, що нїхъ опѣръ нѣ нащо не прїдасть ся. Поебда денѣвъ зь дня 22. с. м., англїйска артилерія опановує всѣ горбы навкруги становиска Кронного. По обохъ сторонахъ рѣки стоять англїйскїй войска въ боевомъ порядку супротивъ силъ Кронного. Кѣннота Френча має на цѣли не допустити до несподїваного атакѣ зь стороны Бурѣвъ на правѣмъ або лѣвѣмъ крилѣ. Въ послѣднихъ дняхъ полонено вѣзгалѣ 460 Бурѣвъ. Англїйцѣ забрали багато худобы, овецъ и провіанту. Дня 23. с. м. доносять, що положенє Кронного безнадѣйне. Англїйскїй армія домінують зь усѣхъ сторѣвъ надъ верховинами що тягнуть ся здовжъ рѣки. Бурѣ стратили вже 200 ардѣвъ укритыхъ становискъ. Дезертеры оновѣдають, що Кронне готовъ бувъ капітулювати, але здержують его вѣдъ того молодѣ трансвальскїй Бурѣ. Занятѣ дѣя 21. с. м. Англїйцями позиція має дуже велике стратегічне значенє. При тѣмъ полонено 50 Бурѣвъ. Дѣпеша Робертса зь дня 24. с. м. доносить: Войска Бурѣвъ, котре надтянуло зь Наталю, ударило вчера на нашъ передній сторожъ, але атакѣ вѣдѣвлено. Бурѣ стратили при тѣмъ багато убитыхъ и раненыхъ. Полонено 100 Бурѣвъ. Англїйцѣ стратили 9 убитыхъ и 29 раненыхъ. Кронному зь усѣхъ сторѣвъ идуть на помѣчь войска Бурѣвъ. О 15 миль на полудне вѣдъ его табору, знаходять ся 15.000 Бурѣвъ. Вѣдъ вѣдѣлу, надходить войска высланїй Жуберомъ. Англїйцѣ старають ся не допустити до алуки тыхъ силъ. Въ трансвальскѣмъ посольствѣ въ Брюссели заявляютъ, що на есенуальнѣй капітуляціи (Кронного, кампанія не скѣнчить ся, бо Бурѣ розпоряджують сотысячною армією и война доперва зачне ся.

Зь вѣдъ Ледісметѣ англїйскїй телеграмъ доносилъ, що увѣльченє мѣста є вже доконанымъ фактомъ. Теперь однакъ показує ся, що Булерови не иде такъ гладко. Мимо того, що Жуберъ бѣдѣшу часть своихъ арміи выславъ до Оранїи и муевѣ сконцентрувати ся на меншѣй території, не переставъ бомбардувати Ледісметѣ и успѣшно боронить ся передъ новымъ атакѣмъ Булера. До бюро Райтера телеграфують зь вѣдъ Колоннѣ вѣдъ датою 23 с. м. Бурѣ займають дуже сильне становиско на хребтахъ на півночѣ вѣдъ Тугелѣ.

Вчерашний сильный огонь артилеріи, котрый закрывавъ англїйску пѣхоту въ нїхъ повѣльчѣмъ походѣ напередѣ, не мѣгъ выпхати Бурѣвъ зь нїхъ становискъ, котрї до пѣнон ночи держали ся въ своихъ окопахъ. Нинѣ рано англїйскїй войска, по короткѣй артилерійскѣй борѣ, зачали поступати въ напрямѣ занятыхъ ворогомъ позицій. Дня 24 с. м. доносять зь Капштаду, що нова проба увѣльченє Ледісмету, не повела ся. Булеръ бачучи, що сильный огонь зь артилеріи Бурѣвъ не позволяетъ ему перевести черезъ Тугелю тяжкихъ арматъ, зновъ урядивъ воднорѣтъ на правый берегъ рѣки. Въ битвѣ дня 22 с. м. упало надъ Тугелю 28 по найбільшѣй части штабовыхъ офіцѣрѣвъ. Мѣжь ними знаходять ся одинъ генералъ.

Письма зь краю.

36 Стрыйщань. [Довѣрочный крамарскїй зборъ. — „Народна Торговля“ и „Народный Домъ“ въ Стрыю.]

Дня 22 с. м. відбулось другїй довѣрочный зборъ крамарѣвъ въ Стрыю въ салі Руского Касина. Явилось 21 крамарѣвъ селянъ, кѣлькихъ стрѣльскихъ мѣщанъ и 6 священникѣвъ, а зь тыхъ три зь долиньского повѣту, именню о. Н. Вѣлѣцкїй зь Пацкова [де є краминцѣ церковня] и о. Л. Захаряевичъ зь Мизуна та о. Терлецкїй [зь краминцѣ чинальнянїй].

Зборъ отворивъ о. Ол. Бобикевичъ зь Стрыи яко голова комітету, адавши коротко справу зь дѣяльности комітету. Комітетъ розѣславъ до 40 рускихъ краминцѣ літографованїй квестіонарѣ: де, въ якѣй скѣлькости и по якѣй цѣнѣ побірають товары? — по одержавъ всего 8 вѣдѣвѣдїй и длатого не мѣгъ выготувати статистиныхъ даныхъ, ані прїй-

ти на подставѣ ширшого матеріалу до одитїи нїхъ внесенє.

Отворено дискусію надъ поодинокими краминцѣми артикулами и вѣхъ цѣнахъ. Забїрали голосѣ селяне Гор-хонянка зь Дѣдущачѣ малыхъ, Гринъ Скобликъ зь Дашавы [краминцѣ чинальнїй „Просвѣтъ“], оо. Вобикевичъ, Горалевичъ, Терлецкїй, Захаряевичъ, начальникъ філіи „Народно Торговля“ въ Стрыю п. Кисѣлевскїй и иншїй. Подчасъ дискусіи сконстатовано, що велика бѣдѣсть рускихъ крамарѣвъ побірає свои товары вѣдъ жидѣвскихъ стрѣльскихъ фірмъ, а значно менша часть въ „Народнѣй Торговлѣ“. Тїмъ, що побірають въ „Нар. Торговлѣ“, вѣдѣлѣтъ такъ що до цѣнъ, якѣ и якѣсти товарѣвъ, и подѣлѣвъ велику бѣдѣвѣсть, совѣстѣсть и услужбѣсть нового начальника п. Кисѣлевского, такъ що чимъ разъ зь бѣдѣшимъ до вѣрѣмъ зачинають нашї крамарѣ горнѣтѣсь до нашѣй „Нар. Торговлѣ“.

Вѣзгалѣ видно у насъ въ Стрыю за новѣй дирекціи великїй поступъ: всюду ладъ и чистота, а начальникъ п. Кисѣлевскїй привѣтливый, услужливый и чемный, самъ працює не только коло своего бюро, але частѣйше за лядѣю, длатого дивно, що иншїй Русинъ зь Стрыи и околицѣ, наявѣ звѣстїй патріотѣ побірають товары по чужихъ скѣлькахъ. Паніево и господиново! Се соромъ, се не патріотично оминати свою ретельну першу купецку инстїтуцію! Вправдѣ часами ад сарпандамъ benevolentiam Русинѣвъ кинє декотра польска купецка фірма яку пятаку на руску Бурсу, але на польского „Сокола“ и на подѣбїй польскїй цѣли дають польскїй купцѣ тысячѣ, а мы Русини причинаємось до будована на Русинъ Польщѣ? Скажѣть: чи для насъ въ жидѣвскѣмъ або польскѣмъ скѣлѣтъ купленїй цукоръ солодїшїй, а перѣць бѣдѣше горѣй, якѣ вѣдъ „Нар. Торговлѣ“? Бо дешевѣйшїй не єсть! Памятайте, що нашъ сынъ або дочка, чи своѣя, можуть колаво просити хлѣба въ „Народнѣй Торговлѣ“, де нїхъ чувства національнїй и релігїйный будуть пошанованїй.

Вертаючи до довѣрочныхъ крамарѣвскихъ зборѣвъ треба подїесть, що они мають велику вагу и значѣньє. Крамарѣ знають ся лично, информують ся въ важныхъ справахъ купецкихъ, пѣнзнують свою силу въ солідарности и набирають духа та вытрѣвалости до дальшого невѣснущѣмъ працѣ на тѣхъ зануценѣй народнѣй нївѣ. Такї зборѣ дуже хошенїй и комітетъ не замедлає зновъ за кѣлька мѣсѣцѣвъ скликати зборѣ.

Вѣдѣнїи подїещено, що сли будемо побірати въ жидѣвскихъ складахъ товары до рускихъ краминцѣ, то тымъ рускою торговлѣ не пѣдїесямо, а будемо дальше вѣдъ жидѣвъ зависѣмъ; длатого ухаєсно побірати товары въ „Нар. Торговлѣ“, а п. Кисѣлевскїй постаєрає о всѣхъ крамарѣвскїхъ товарахъ по умѣреныхъ цѣнахъ и розѣдѣль чїнникѣ до всѣхъ нашихъ краминцѣ. Вправдѣ льокаль „Нар. Торговлѣ“ єсть за малый, але на-разѣ муевѣ выстарѣти, а позаякѣ зь весноу сего року розпочинає будова „Народного Дому“ въ Стрыю дуже догѣдѣмъ мѣсци коштомъ 35.000, то центральна дирекція „Нар. Торговлѣ“ повинна порозумѣтѣсь вже теперь зь „Народнымъ Домомъ“ въ справѣ тои будовы, чтобы перевестѣсь до льокалю въ „Народнѣмъ Домѣ“. Тамъ було бы просторѣйше и дешевѣе [теперь платить „Нар. Торговлѣ“ жидѣвъ за льокаль невыгѣднѣй 800 зр.] и можна бы держати краминцїй товары на велику скалю!

Коли бѣдѣа о „Нар. Домѣ“, то звертаєсь до всѣхъ патріотѣвъ повѣту стрѣйского и цѣловъ Галичинъ зь поклякомъ: Ветупайте въ члены [удѣль и вписовѣ 22 кор.] и складайте щедрѣ жертвы! Се буде по Коломыи друга народна крѣпѣсть, що принесє великїй користи для народноу справы. Грошѣ належить посылати на адресу: Дирекція „Народного Дому“ въ Стрыю, Руске касино.

Л. Г.—чѣ.

Зь Ясла. [Русины въ Яслѣ. — Справа будовы церкви и Бурѣ въ Яслѣ.]

Зь браныхъ сторѣвъ вѣдѣлу Р. Т. Духовенства якѣ и мирекон интелігенціи приходили до мене жертвы и писѣмъ, захожочуїй мене до будовы церкви въ Яслѣ, чтобы нашихъ Русинѣвъ, проживающихъ въ Яслѣ а вѣдѣлѣннымъ вѣдъ своимъ парохиальнѣй церкви у Воли цекляньскѣй до 16 кілометрѣвъ, дати нагоду въ будучности не бути въ комѣрнѣмъ, але у власнѣмъ домѣ.

Русинѣвъ въ Яслѣ єсть много; якѣ обчислѣли мы новѣйшими часами, буде нїхъ до 200 душѣ. Одиъ прїдержують ся своего обрядѣ, другиъ, слабѣй на дуѣхъ, вынородовлюють ся. Вправдѣ дотычний парохъ дождѣває до нїхъ по кѣлька разъ въ роцѣ, але то не выстарѣає для тыхъ, що бажало бы его бачити частѣйше при вѣдѣправѣ богослужєня. Русинѣвъ побірає доконче якѣсь опѣкѣ, а передѣвѣмъ, коли находитъ ся не межѣ своими; вѣдѣ по-наибѣдѣше за мало має того гаргу, чтобы нїгдѣ навѣтъ не признає ся до того, что бувъ колѣе Русинѣмъ. Отже сли Цоляна, головно польска шляхта зь латинскимъ клиромъ, для латинникѣвъ майже въ чистѣ рускихъ сѣлахъ будують каплицы, то мы хотѣй не такъ богаты въ средства матеріальнїй, маємо богато сердца, сїнѣчута для тыхъ, котрї того потребують. Сего сердца, сего слѣбѣчута передѣвѣмъ потребують Русинѣ въ Яслѣ, чтобы мы ними заохѣвували ся, коли гѣрка доля загнала нїхъ въ мазурскїй стороны. Є въ Яслѣ Русинѣ урядники, є ученики и много зарѣбникѣвъ, прїаде и вѣйска, а хотѣ парохъ рускїй не удержитъ ся въ самѣмъ мѣстѣ Яслѣ, по дождѣжающїй парохъ, коли буде мати свою церковь, буде бодай разъ на мѣсѣць вѣдѣправляти богослужєня, а то вже хотѣй въ частѣ зааспоконѣть всѣхъ потребѣ душевнѣй нашихъ затѣчникѣвъ.

Въ тѣй такѣ важнѣй справѣ для Русинѣвъ ясельскимъ, для удержаня нїхъ при нашѣмъ обрядѣ, повѣстала гадка будовы церкви въ Яслѣ. Обѣжникомъ до Р. Т. Русинѣвъ мѣста Ясла скликає а нїхъ до п. Яремы, нотарѣя въ Яслѣ, на день 20 сѣчня с. р. Обѣжнѣмъ мѣй вѣдѣлѣса п. Ярема, Маритчакъ, Бѣлѣсъ; Фирмавъ, Созанскїй, Опшкєвичъ, Волярскїй, Стєнькѣвъ, Корнєлѣя, Коритовскїй, Ал-коєвичъ, Федакъ, Федорко, Жулава, Смиш-кевичъ, Лотоцкїй, Антошпнскїй, Пискливецъ, Вѣсий, Иванѣвъ, Вануга, Федѣо, Гамада, Крушєльницкїй, Михалюньо, Левнцкїй, Глатюкѣ, Ольшєвскїй, Казорѣ, Гринѣвичъ и Колявий. Зѣбранїй выбраля Комітетъ будовы церкви въ Яслѣ. До Комітету вѣдѣшли о. Мих. Вербнцкїй, але предѣстѣлѣ, п. Ярема але заступникъ предѣстѣлѣ, п. Михалюньо яко касієръ; але члены вѣдѣшли п. Маритчакъ, Алексєвичъ, Корнєлѣя и Стєдѣкѣвъ, а яко заступники п. Бѣлѣсъ, Пискливецъ и Вѣсий. О завязаннѣмъ „Комітетѣ будовы церкви въ Яслѣ“ вѣдѣдѣмо ц. к. старостѣ ясельскѣ.

На церковь въ Яслѣ аложили на руки комітету до сєй поры Р. Т. п. Ярема 200 кор., Маритчакъ 100 кор., Алексєвичъ 50 кор., Михалюньо 50 кор., Стєдѣкѣвъ 30 кор., Бѣлѣсъ 50 кор., Коритовскїй 50 кор., Иванѣвъ 13 кор., Пискливецъ 50 кор., Кодратюкѣ 20 кор., всего 662 кор. — На руки мон аложили Р. Т.: о. Бордунѣ 1 кор., д-рѣ Яновичѣ лѣкарѣ зь Стрѣльскѣ 2 кор., Чернєцкїй 8 кор., о. Ю. Сухаровскїй зь Заболотѣ 1 кор., складку на именинахъ у п. Коритовского 15 кор. 20 сот., о. Игн. Гамадкїй зь Перемилова 2 кор., о. Ант. Барновичъ зь Лукового 4 кор., п. Кодратюкѣ 2 кор., всего 35 кор. 20 сот. — На Бурсу въ Яслѣ аложили Р. Т.: о. Бордунѣ 1 кор., д-рѣ Яновичѣ 2 кор., о. Сухаровскїй 1 кор., всего 4 корони. — Коли же до тои сумы додамо 600 коронѣвъ, котрї зѣставивъ на церковь въ Яслѣ б. д. п. д-рѣ Гумєцкїй, лѣкарѣ въ Крѣснѣ, то будемо мати въ такѣ короткѣмъ часѣ 1.297 коронѣвъ 20 сотикѣвъ и одитѣ рублѣвъ вѣдѣлу о. П. Васєнка зь Кривола.

Комітетъ будовы церкви въ Яслѣ постапѣвъ на-разѣ заняти ся только будовоу церкви. Коли церковь выбудує ся, тогдѣ подумамѣмо о Бурѣ. Такожъ рѣшѣвъ Комітетъ вѣдѣдѣти ся до ц. к. суду въ Коломыи, бо б. п. Теодѣръ Вѣлоуєвъ, бувшїй директоръ фімпазіи въ Бохнѣ, мавъ лишити якусь суму на будову церкви въ Яслѣ.

Вѣдѣ зѣбранїй грошѣ умѣщено въ касѣ опадѣности въ Яслѣ; пѣнзїйше мають бути ульокованїй въ рускѣй фїнансѣвѣй инстїтуціи. Вѣдѣ жертвы на будову церкви въ Яслѣ можуть вѣдѣлѣтѣ на руки о. предѣстѣлѣа парохѣ въ Воли цекляньскѣй, почта Цєклнѣтъ, або на руки п. Яремы ц. к. нотарѣя въ Яслѣ и п. Михалюня касієра Касы хорыхъ въ Яслѣ.

За всѣ до теперѣ надѣслѣвъ жертвы въ користь будовы церкви въ Яслѣ, якѣ и за сердечнїй желаня захожочуїй мене до неустायочѣмъ працѣ и за поклякѣ до такѣ важного дѣла складаю сердечну подяку. Дай Боже, чтобы мы всѣ побачили въ найкорѣтшѣмъ часѣ тоу, чего такъ горячо бажамѣмо — чтобы мы помогли зѣ въ нашѣй церкви за нашихъ добродѣѣвъ, котрымъ лежить на сердцѣ гѣрка доля опущєныхъ нашихъ братѣвъ въ чужѣй сторѣвъ.

Михалѣ Вербнцкїй, предѣстѣлѣа комітету будовы церкви въ Яслѣ, парохъ въ Воли цекляньскѣй, почта Цєклнѣтъ.

НОВИНКИ.

— Зь „Рускомъ Бурсѣ ремѣсничѣи и промысловѣмъ“. Зь уваги на заповѣдѣнїй загальнїй зборѣ членѣвъ сего товариства, котрї вѣдѣдѣуть ся дня 5 н. ст. марта с. р., просїмо в. членѣвъ, чтобы зь уплатѣю залагающїхъ вкладахъ членѣвскихъ за роки 1899 и 1900 поспѣшили. Рѣвно жѣ просїмо в. членѣвъ, чтобы членѣнїйше прїстѣпѣли въ члены сего товариства, бо рада его буде справѣвъ въ прїкрѣмѣ положєню, якѣ прїаде ся їй въ справозданю подати, що за два роки наклїкуваня до вѣступлєня въ члены Бурсы прїстѣпѣли залєднѣ 140 членѣвъ! Чотари корони рѣвно чѣй же не такїй великїй грѣшъ, чтобы не можна пожертвувати его на такую памятку справу, якоу єсть наша ювілєйна Бурса ремѣсничѣи и промысловѣа. Просїмо прїстѣпѣйте въ члены нашего товариства! — За раду товариства В. Наѣбрнїй голова.

— Загальнїй зборѣ філіи „Просвѣтъ“ въ Кутахъ [філіи на повѣтъ косѣвскїй] вѣдѣбудуть ся въ Кутахъ дня 2 н. ст. марта с. р. о 10 годнїй рано въ льокалі чинальнѣй „Просвѣтъ“. Порядѣкъ деннїй: 1) вѣступнє слово, 2) вѣдѣчѣть о штучныхъ навозахъ, 3) справозданє уступающѣго вѣдѣлу, 4) выбѣръ нового вѣдѣлу, 5) внесенє членѣвъ.

— Новѣ руска Товариство кредитѣвъ. Зь Борщєва пишуть намъ: Дня 21 с. м. вѣдѣбує ся въ Борщєвъ зѣбрѣ въ цѣли завязаня повѣтѣ Товариства кредитѣвѣго Инстїтута „Рускїй Домъ Народнїй въ Борщєвъ“, товариства зарєєстрованѣго зь обмеженоу порукою. Зѣбранїй передѣнекутували статутъ, заявляля Товариство, перевєля выборы, а по маючѣмъ ся доконати зарєєстрованю склїче ся загальнїй зѣбрѣ и вѣведє ся Товариство кредитѣвъ въ жїтѣ. — Подѣючи сю вѣстѣ, наша Редакція клїче: щастѣ Боже Товариству борщєвскому: и vivat sequens!

— Громада Угерѣ вѣнявскїй [въ повѣтъ русѣцкѣмъ] закладає у себе чинальню „Просвѣтъ“. Якѣ намъ зь-вѣдѣти пишуть — „властїтель сѣла Ва. М. Малєцкїй, оснѣуватѣль чинальнѣй, знанїй ширнїй рускїй вѣдѣчѣ-патріотъ, вѣдѣступає комнату для чинальнѣй даромъ,

ПРИГЛАШЕНІЕ.

Самъ приглашаются члены Общества „Защита Земли“ на общее собраніе, которое отбудется дня 26 и. ст. марта 1900 года о 4 годинѣ по полудни въ канцеляріи Общества при улицѣ Краковской, Ч. 17, П. поверхъ.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ.

- 1) открытіе собранія Дирекціей.
- 2) Выборъ председателя Собрания.
- 3) Докладъ Дирекціи о дѣловодствѣ.
- 4) Касовый отчетъ.
- 5) Выборъ контрольной комисіи.
- 6) Распределение чистого выкуса.
- 7) Дополненіе членовъ Наблюдательнаго Совѣта и эсенуально членовъ Дирекціи.

Львовъ дня 11/23 лютого 1900. 134 1-3
Дирекція.
К. Тышковскій. А-ръ В. Ласола.

Розсылка сукна лишь для частныхъ.

Водниокъ, 3.10 метр. довгий, достаточный на 1 мужескій одигъ коштуе лишь
ар. 2-80 въ доброй
ар. 3.10 въ доброй
ар. 4-80 въ доброй
ар. 7-80 въ деликатной
ар. 8-70 въ деликатной
ар. 10-50 въ наиделикатн.
ар. 12-40 въ английской
ар. 13-95 въ каллиграфовой
Водниокъ на чорный сальоновый одигъ ар. 10-—
Матеріи на легкій пальта водъ ар. 3-25 за метръ вышше; льоденъ въ вышнихъ барвахъ за 1 водниокъ ар. 6-—, 1 водниокъ ар. 9-85; Рeruvienne и Dooking, матеріи для уряднибъ державныхъ, зельничихъ и на судейскій тогъ; наиделикатнѣйшіи камгарны и шевіоты а такожъ матеріи на униформы для финансовоі стороны и жандармеріи и т. д. и т. д. розсылае по фабричныхъ цѣнахъ найлучше знаямъ ако реальнѣй и солиднѣй
складъ фабричного сукна Kiesel-Amhof in Brünn.
Варѣтъ gratis и фракто. — Доставка точно послѣ вѣдръ.
УВАЖАЮТЪ! Звертае ся увагу Р. Т. Публики особливо на те, що при безпосереднѣмъ побороаніи матеріи выхадить значно дешевше, якъ замовляваній у торговцѣвъ посредничихъ. Фирма Kiesel-Amhof въ Бернѣ розсылае всѣ матеріи по дѣйствителънымъ фабричнымъ не причиняючи рабату. 124 2-10

Львѣвска філія

Банку галицкаго для торговлѣ и промыслу
улиця Ягайлонська ч. 3
(давній льокаль Банку кредитового)

повѣдомляе Р. Т. посѣдѣтѣвъ книжочокъ вкладковыхъ и асигнаціи касовыхъ Гал. Банку кредитового, що приняла тѣмъ до вышлати въ захованнѣ застереженого вышведженя.
Въ замѣну за книжочки вкладковъ Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жаданя, безъ жаднои перервы въ опроцентованіи

книжочки вкладковъ

Львѣвской філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу

Опроцентованіе вкладокъ розпочинае ся въ наиблизѣмѣмъ дни будиомъ по аложенію — а кончить ся въ днѣмъ будиомъ попереджающимъ зворотѣ тыхже.

Въ обсягъ дѣлава Львѣвской філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу вхадять всякіи чинности банкірскіи, отже: вымѣна паперѣвъ, валютъ и купонѣвъ, есконсъ иекслѣвъ, приниманіе на рахунокъ чековой грошей до опроцентованія, удѣлюваніе позичокъ на рахунокъ бѣжучій за водновѣднѣмъ забезпеченнѣмъ, вибѣди приниманіе фондѣвъ на вышше агаданій Книжочки Щадничъ.

ВѢДѢЛЬ ЗАСТАВНИЧІЙ

Львѣвской філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу
удѣляе позичокъ на всѣ дороговѣщности, якъ: дорогіи каменѣ, перлы, золото и сребро (партеръ въ подвѣрѣ). 418 6-18

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

Въ бѣлѣтристичній серіи виданъ вышше доси отсі книжки:

Книжка	Ціна
1. Стефан Ковалівъ: Дезертирніи оповідаи	80 кр.
2. Иван Франко: Поези	80 "
3. Ольга Кобиланська: Покора і инші оповід.	70 "
4. Ію де Мопасан: Діапа пані і инші оповід.	65 "
5. Иван Франко: Полуйка і инші борисл. опов.	70 "
6. Наталія Кобринська: Дух часу. Оповіданія	80 "
7. Кнут Гамсун: Голос. Роман	1-10 "
8. Леся Українка: Дума і мрії. Поези	80 "
9. Ст. Ковалів: Громадскіи промисловці	80 "
10. Уильям Шекспир: Гамлет. Привид давнєскій	90 "
11. Генрик Понтюпидан. Із хат.	70 "
12. Богдан Лепкий. 3 житя	60 "

Книжки сѣ серіи отправлені в поштомъ.

II. серія (брошуръ):

1. К. Кавчикъ: Народність і її початки	30 кр.
2. Фр. Евгельс. Людвиг Фаербрахъ	25 "

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26. 467 2-2

УЧИТЕЛЬ

органъ рускаго товариства педагогичнаго двѣтижненнѣмъ педагогично-научномъ, выхадить водъ 1 черниа 1889 у Львовѣ ул. Бѣрмевская ч. 2. Предплата на цѣлий рокъ 3 ар. на полъ року 1-80 кр. на чверть року 1 ар.

Позолотничя работня ПЕТРА КУХАРСКОГО

РАМЫ ДО ПІРЕМІЙ

въ стальныхъ [empir, barocco, secession] по цѣнѣ водъ 6 ар. и выше. — Замовленія въ провинціи полагоджуютъ въ якъ найкоротшѣмъ часѣ. 183 1-—

Поднякъ ль Перемишля.

Комитетъ „Рускихъ академикѣвъ въ Перемишлѣ“ складаетъ сѣмъ въ нагоды уряднаго нѣмъ дня 6 и. ст. лютого 1900 вечерка въ уряднѣмъ сердечнѣмъ подяку передонѣвъ въ именѣ убогой школьной молодежи, всѣмъ Вл. Добродіямъ, а именѣ Преосв. Еп. Константину. Вар Крад. М. Подольскому и Мрицонъ и Веч. о. Павловскому въ Рожнѣ-това, далѣше Вл. Командантова корнуса перемишского и Галлгоному его адъютантовъ Ладюховскому за да-сканіи денги въ користь убогой молодежи. Не меншу подяку склада-емо Вл. Паникѣ за щирѣ заходы кождо буету. Однако що-до самихъ забавы причини въ безперечно найбѣльше намъ Вл. Д-ръ Т. Кор-мошъ, который за задѣкъ свои ако аранжерѣ аминявъ ся на загалнѣе одоноленіе всѣхъ Вл. достѣй якъ найкраще, за що ему складае Ко-митетъ щиро-рускоє спасѣ-Вѣгъ! Далѣше наложитъ ся подяка Свѣтлому Міністратови за безплатно водступленіе сѣдѣ, якъ такомо Хв-товарству „Бесѣда“ и Свѣтлому Выдѣлову „Давочного Института“ въ Перемишлѣ за помощь въ укра-шенію сѣдѣ. Наконецъ сердечнѣмъ да-куемо нашімъ Вл. Товаришамъ, що не позжалѣвали трудѣвъ и въ далѣшихъ сторѣвъ прибули на сѣдъ вѣторѣкъ, якъ такомо всѣмъ Ро-дичамъ, що заасканы прибути въ причиняли до звеличѣнія сего вечера.
Комитетъ рускихъ академикѣвъ въ Пе-ремишлѣ. 1-—

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестнаго Духовенства и Коміте-товъ церковныхъ.

Сѣмъ маю честь пригладати Всечестному Духовенству и Комитетамъ церковнымъ, що въ часѣ Великого посту есть наивѣднѣйша пора нацѣляти до переиздѣту и водновленія СТАРІИ СВАНГЕЛІЯ якъ такомо СЛУЖЕБНИКИ, до которыхъ вставляе ся нова Літургія санодална Іоанна Златоустого и прочіи змѣны. Роботу выготавляе ся въ дуже короткѣмъ часѣ. Рѣвночасно поручае ся и въ складу:

Новѣе хорше виданѣе малого формата

Свангелія въ переиздѣтѣ по цѣнѣ ар. 30, 45, 50, 65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковныи.
Друки метричальныи и пр. до всякого веденія.
Молитво-словы Іерейскіи, для женщинъ, мирянъ и дѣтей.
Книги братства церковнаго, тверезости и Навсѣят. Тайнъ.

Поминични души усопшихъ.
Рамы двѣ образѣвъ, якъ такомо принамае ся всяко-го рода замовленія вхадячі въ округъ переиздѣт-ничого заведенія водъ фирмоу

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давнѣше 182 2-14

Михайла Спожарского и Сына у Львовѣ, улиця Руска ч. 1. въ каменици Тов. Просвѣта.

ХХХХХХХХХХХХХХ

Мимо того, що война и роесаръ подорожѣли о 30%, продае новодѣры и матерацы по давнихъ низкихъ цѣнахъ ли-ше спеціална робѣтна и мага-зинъ постелей ЮСИФЪ ШУС-ТЕРЪ. Львовѣ, Коперника ч. 5. Цѣника gratis.

ХХХХХХХХХХХХХХ

Хто хоче 400 марокъ

водъ гарантію мѣсячно, легко-честно безъ ризика заробити? Нехай пошле адресъ въ вѣль-ноу маркою водъ V. 21 An-ноуев-Exped. K. F. Wojtan, Липскъ-Линденлау [Leipzig-Lindenu]. 446

Оголошене.

Зъ днѣмъ 1 сѣчня 1900 р. отворено при Товариствѣ

Ризниця въ Самборѣ

ВѢДѢЛЬ ВКЛАДКОВЫЙ

т. е. принамають ся грошѣ на вкладки оцаднои и опроцен-товуютъ ся 5% водъ ста. Вклады тотѣ суть обезпе-ченіи фондѣмъ резервовымъ то-вариства и удѣлами членѣвъ, а по мысли §. 9 и 47 статута ихъ солидарною порукою.

II Податокъ рентовый водъ всѣхъ вкладокъ оплачуе само Товариство.

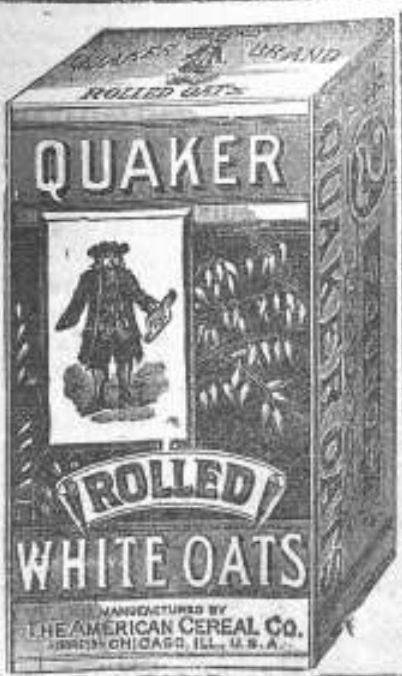
ВѢДѣ Дирекціи Товариства „РИЗНИЦА“ въ Самборѣ. 123 2-10

Quaker Oats

всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтови и по 1/2 фунта (зъ приписомъ варенія.)

Поважаніи господаи!

Возьмѣтъ у Вашего купця пачку Quaker Oats (американскаго опыханого вѣвса) и аварѣтъ такую стра-ву: До водъ літра кипячон посолонен водъ всыпте 12 дека Quaker Oats и нехай варитъ ся 10—15 ми-нутъ, поки не згусне; подчасъ варенія треба мѣшати. Опѣсля подайте сю страву зъ замнымъ молокомъ и такожъ зъ дробкою товченого цукру. — Ся стравя, якъ и всяка ииша, приладжена зъ амер. опыханого вѣвса, споживана правильно на сѣдѣне або на вечерю, выйде на здорověе всѣй Вашой родинѣ, а особливо дѣтѣмъ. 481 III.

Львѣвскій акціонный

ЗАСТАВНИЧІЙ ЗАКЛАДЪ

Кароля Людвика ч. 3, I поверхъ

Удѣляе позички на заставы: Дороговѣщности всякого рода, Ипанерѣвъ вартѣстныхъ и Предметѣвъ цѣнныхъ взагалѣ. Процентъ умѣренный знижае въ мѣру вы-сокости позички. 185 1-6
Бюро отворено водъ 9-1 и 3-6.

Для заспокоєнія найвыблагнѣйшихъ выма-ганъ Р. Т. Публики, впривадили мы водъ I дѣп-ня, ако нову марку, найзнаменитше

ПИВО ЕКСПОРТОВЕ

выроблѣване зъ найблагороднѣйшихъ родѣвъ солоду и хмелю, котре смѣло може конкурува-ти зъ найлѣпшими пивами чужими.

Пѣвалітровѣи бутельзи експортного пива по 12 кр. можна замовляти у нашого заступника п. С. ВІЗЕРА, ул. Сикстука ч. 14. телефонъ ч. 144. 136

Львѣвске Тов. акціонне броварѣвъ.

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зельничихъ важный водъ 1 мая 1899. поѣзды часу середно-европейского [поѣзды водъ часу львѣвского.]

посп. приходять о	особ.	до Львова	посп. водхадять о	особ.	зъ Львова
ДѢнь					
6-10	3	Черновѣцъ, Идканъ, Станиславова	6-20	до	Лавочного, Пешту, Борислава
6-50	3	Бруховичъ водъ 1/2 до 10/10	6-15	Подволочискъ, Одесъ, Козовъ, г. д.	
7-10	3	Зимнополъ	6-30	Идканъ, Бухарешту, Радовѣцъ	
7-40	3	Яновъ (гол. дворѣцъ)	6-30	Подволочискъ зъ Подзамча	
7-55	3	Лавочного	8-30	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣднѣ	
7-44	3	Тернополь на Подзамче	8-45	Вѣднѣ, Хирова, Стружъ	
8-05	3	гол. дворѣцъ	9-10	Сколького, до Лавочного 1/2 до 10/10	
8-15	3	Сокала, Равы рускои	9-25	Янова	
9-—	3	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	9-35	Подволочискъ зъ гол. дворѣцъ	
11-15	3	Ярослава, Любачева	9-45	Идканъ, Сопова, Вергомету	
11-55	3	Идканъ, Чернов. Станислав.	9-55	Подволочискъ зъ Подзамча	
1-01	3	Янова на гол. дворѣцъ	10-10	Бѣлѣца, Равы, Любачева	
1-30	3	Кракова, Вѣднѣ	12-50	Янова 1/2 до 10/10, недѣля и святъ	
1-40	3	Сколького, Хирова, а зъ Лавочно-го водъ 1/2 до 10/10	1-55	Подволочискъ зъ гол. дворѣцъ	
1-50	3	Идканъ, Станиславова	2-05	Подзамча	
2-20	3	Подволочискъ на Подзамче	2-15	Бруховичъ 1/2 до 10/10, недѣля и святъ	
2-55	3	гол. дворѣцъ	2-45	Идканъ, Гусятинъ, Керезеце	
5-15	3	гол. дворѣцъ	2-55	Кракова, Вѣднѣ, Хабовки	
5-40	3	Подзамче	3-05	Стружъ, Сколького лишь 1/2 до 10/10	
5-55	3	гол. дворѣцъ	3-15	Янова, водъ 1/2 до 10/10	
НѢчь					
12-30	3	Сколького, Калужа, Борислава	3-20	Зимно водъ 1/2 до 10/10	
2-14	3	Черновѣцъ, Бухарешту	3-25	Бруховичъ 1/2 до 10/10	
8-05	3	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	3-35	Идканъ, Радовѣцъ, Кімпольонгу	
8-30	3	Подволочискъ на Подзамче	3-40	Кракова, Вѣднѣ, Верна, Варшава	
6-00	3	Кракова, Вѣднѣ, Самбора, Сокала	3-50	а Орлова водъ 10/10 до 10/10	
6-10	3	Хирова	4-00	Янова водъ 1/2 до 10/10, зъ будиуднѣ	
6-20	3	Идканъ, Подвисокого, Козовъ	4-40	Лавочного, Мункача, Хирова	
7-58	3	Янова водъ 1/2 до 10/10, а водъ 10/10 до 10/10, недѣля и святъ	7-00	Сокала, Равы рускои	
8-15	3	Бруховичъ водъ 1/2 до 10/10, а 10/10 до 10/10	7-20	Тернополь зъ гол. дворѣцъ	
8-30	3	Бруховичъ водъ 1/2 до 10/10, а 10/10 до 10/10, а 10/10 до 10/10	7-35	Подзамча	
9-31	3	Кракова, Вѣднѣ, Любачева	7-45	Янова 1/2 до 10/10, 1900 вѣзичко	
9-55	3	Янова водъ 1/2 до 10/10	8-35	10/10 до 10/10, а 10/10 до 10/10	
10-10	3	Кракова, Вѣднѣ, Пешту, Сикова	9-11	10/10 до 10/10, а 10/10 до 10/10	
10-08	3	Идканъ, Козовъ, Подвисокого	10-40	Идканъ, Гусятинъ, Радовѣцъ	
10-25	3	Подволочискъ, Бро. Чошичинецъ	10-50	Кракова, Вѣднѣ, Изонича	
10-30	3	на гол. дворѣцъ	11-10	Подволочискъ, Бродѣвъ г. дворѣцъ	
	3	Лавочного, Хирова, Пешту	11-32	Гримадова Подзам.	

ЗАМѢТКА: Пора ибѣна члѣнѣтъ ол водъ 6 годинъ вечеромъ до 5 годинъ 59 минутъ рано. — Бюро инфор-маціи ц. к. зельничѣ державнои при ул. Краковскихъ ч. 5.

Предплатата на „ДВЛО“ и надлежителността за членство в
клуба в Дьово.

Для нас Русинів зьєкалізоване акції
пацифікаційної на саму Чехію и Мораву зна

на цілий рік . . . 16 зр. на цілий рік . . . 32 зр.
на півроку . . . 8 зр. на півроку . . . 11 зр.
у літній:
на цілий рік . . . 14 зр. на півроку . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8 зр. на місяць . . . 1 зр. 30 зр.
Редікації, Адміністрація у Києвщині підч. 3. 84
ул. Ватері. — Рукописи вмертвіли за даше на по-
передше застерожке. — Реміанціи неопечатаи
вільні від порта.
Неодкине число вештис 6 зр. на пров. 7 зр.
Огледеніи змилі приймають ся по ціній 10 зр.
віль відомі єрпінці дикаторови або як місяць а з
рубриці „Надболяно“ по 25 зр. а. з.
Подати в київ докесии призначіи числені ся по
15 зр. віль єшине.

На день 20 с. м. побоявано ся въ Бол-
славъ разрухить изъ стороны робитни-
щю вынати при добывану земного воуку се-
ють ся безъ работы черезъ замыканыя ты-
законпы, въ котрыхъ експлуатация но д-
ному веде ся ручною силою. Але дешъ

минути спокійно. Директори копалині вже заздалегідь дбали о те, щоб позбутися тих, котрі їм видавалися небезпечні. Уже від двох місяців відправляли они відважних робітників по кількох, та безробітні в голоді вигнали їх на Угорщину, до Прусь, до Росії, гадати хліба; поки-ж не забрали ся зь Борислава, що жандарми розганяли їх де лише двох побачили в купі. Все-ж таки, коли настав день 20 с. м. 16 жандармів зь острою поставою патрулювало по Бориславі, Волянці та Тустановцях, — хоч і цілком без потреби.

І так в спокоє позамікано вже до решти законів зь ручними корабми, а остали ся лиш ті, де працюють паровою та електричною силою. Через те тисячі робітників зь жинами і дітьми остали ся без заробку і хліба. Зь тої нагоди скористали кредитовий банк, щоб позбутися робітників. Русинів. Директорів фабрик кредитового банку в Києві Гонсьоровіч чи Качоровіч (не можна знати на певно, як вб'яв ся, бо один зветь як так, другий сяк). Вони від давна не люблять Русинів, не радо приймають їх до роботи, а приймавши переслідують їх; відливають сонливих старав ся навчить шкоди руским робітникам у фабриці француско-англійського акційного товариства, тільки се їм не удавало ся. Отже той Качоровіч чи Гонсьоровіч заповів, що жадені робітників не має у него мбця, коли хоче святкувати руский свято. Богато робітників, притиснених нуждою, ринуло ся робити по законах і в своїм свята; але багато нашло ся і таких, що воліли покинути роботу, ніж співробітничати ся своїм вб'ям.

Тяжко то погодати, що на тій мбці, де нині фабрика кредитового банку, не так ще давними часами господарили Шемелли та Сербилли, а тепері такі н. Качоровіч, що на рускій землі став паном, прогана руских робітників, коли они вб'яли своему обрядові. Але не о те остаточно ходять, бо ми навчили ся на Русі до того, що до всіх робб, як при зеланцях, дорогах, а навіть живнях, замість мбценому голодом робітників погати куєнь хліба, сарваджують робітників зь Маурув, а навіть Італійців. Тільки годь мончати на ту кривду, що ті робітники, змущені указом п. Гонсьоровіча покинути роботу, тратять та кожн свою частку у братській касі, на котру складали довг-довгі роки. Зь заробку їх відшбали їм від кожного гульдена роками і на братську касу і на асекурацію за себе, за жену і дитину, і на востель (!) без уваги на те, що они Русини, і на шпиталь і Бог знає на що ще: а тепер обчислено їх і повислачувано кому по 80 кр., кому по 1 ар., 1 ар. 50 кр., декому навіть 5 ар., та й на тій коней! Іди зь тям, небоже, вб'я, коли хочеш святкувати руский свято! Чи є у нас ще закон?...

НОВИНКИ.

При зближаючій ся змбні місяця просяно всіх тих Ви. передлатників, що гроші їмбачно присилають, о вчасн відновлені передлатки. При сій нагоді просимо також догичних Ви. передлатників, що мають як-небудь задегости, о остаточне вирішення, тям певніше, що на кредит часопис не висилає ся, отже Адміністрація була б приневолена при дальшій триванні задегостів висилку часописи безусловно здержати.

Зь Руского Товариства педагогічного. Засідане відбуде ся в суботу 3-ого марта о годінні 6 де змичайно.

Шавченківський концерт в Коломиї відбуде ся сего року в понеділок 12-ого марта. Програма вже уложена і буде оповіщення за пару днів. Доходь призначений на Народний Дом і на Школу в поміч в Коломиї. — Комітет.

Дня 4 марта відбуде ся заходом читальн "Просвіти" в Копичинцях аматорське представлення драми "До Бразилії" в 4 актах Л. Лопатинського. Чистий дохід на будову власного дому. О численну участь уршає — Комітет.

Хитроць ц. н. ради шкільнон краєвом. Зь Самбірщини пишуть нам: Подаючи до прилюдної відомости, що школа народна в Бідній великій, пов. самбурского — зорганізована дня 30/5 1875 ч. 5515, а реорганізована ореченням зь дня 15 грудня 1894 ч. 28392. — не має такої в своїй грамоті реорганізаційної поданої азики викладового руского, хотий в селі нема ань один дитини народности польської або обряду латинського. При тій зауважую, що грамота єсть друкована, польська, і що вб'я цілий грамот, від початку до кбця, нема і згадки за азику викладовий школи. Коли отже приймемо, що оречення своя видавала ц. к. рада шкільна краєва на таких самих друках, то нбде по наших школах не єсть означений азику викладовий, значить ся, що Русини не мають шкбл руских по селах а що-найменше, що школи рускі не єсть урядово унаній за рускі. — Петро Погоріцький парох.

Стань недужого єпископа кс. Солецького — як доносить зь Перемішля — є безнадійний; кождо хвбл сподбавать ся катстрофи; недужий по заосмотреню св. Тайнаи вже від вчора лежить в агонії. При недужбм вб'яють ся много членбв родини.

Кружати вб'яти, що єпископ записав мліюнове свое майно на добродійний цбл.

Жина — звб'я! Тернопільський трибунал вб'я справу кармич, опираючись на вердикт судбв присяжних засудив Марию Пастухову, селянку зь Івана пустога, на десять лбт вб'яниц за замучене на смерть свого пасерба 12-лбтнього Івана. Судове слбство та зб'яна сиббббб виказали страшно жостокбсть тої морально зб'явленої жини, що вб'я диявольськб способ змучала ся надь остротблм Ізаскомь. Люта мачуха не раз так страшно била хлопчину, що той у власній обороні кусав руки мачухи, то знов лаяв її ноги, щоб доблагати ся у неї милосердя. Лучало ся, що мачуха привадувала пасерба за ногу до драбини і лашала єго такь кілька годін. Хлопець виснаж омилав, аби се частбше заливав ся кровю. Змбю казала она хлопчині роздгати ся аж до сорочки і такь проганяла єго зь хати на студні. Отець, видичи се жостокб змучану мачухи, дав Ізаску на службу. Але пбдорваний на здоровлю недостоєк не мбг якь слбдз працювати, тому господарь відослав єго до дому. Хлопчина зржав зь страху, коли вертав до дому, бо знав, що єго тут чекать страшний катовань. І справд, ледь два дбв прожив у хаті батька, а вже люта мачуха позбавила єго житя. Заслонивши вб'ю веретам, звязала руки і ноги омилавлю зь страху Ізаски, заткала єму уста мокрою плахтою, а опббл взяла бити єго коєтуром по голові; коли-ж хлопець страшно притомив, мачуха взяла сокиру і немилосердно рубала потовчене тблє хлопця. Слонивши се страшне уббство, збрала порубане тблє в мбшок і вынесла до поблизкої яруги. Спокійно вернула домбв, обмыва руки, випрала окровавлену одєжу, а дітям своим, що серед плачу та перелачу приглядали ся диявольскому дблу матері, наказала мончати, бо сн вб, то і вб'я таке чекає. Але невний дбт вылетали всю правду і Марія Пастухова понала вб'я руки справедливости.

Д-р Більський, новонименований губернатор австро-угорського банку, повбдбм телеграфічно станіславського бурмістра, що зь причини именюваня єго членом палаты панбв, мандат єго яко посла до ради державнон зь мбста Станіславова вигасає. Дальше пань губернаторь дає виборцям за довірє (?) і заявляє, що мандат до сейму кравого на дальше здержує [погбх!]. По мбст кружить поголоска, що о опорожненій мандат до ради державнон задумує старати ся д-р Гензель, бувшій прокураторь в Станіславові, а теперь готуєть у Відні. Є вбз шуриномь старосты томашового, отже числеть певно на голоси зь Тасмєнцб, котра належить до старосты томашового.

У Львові через вб'єм дбв вела ся судова розправа против Василя Василюка, молодого селянина зь Грибович під Львовом, обжалованого за уббство своєї жини Олени, аби позбутися сєн товаришки житя, зь котрою подружжя ся був лиш за-дл єи маєтну. По пересуданю кількадесятбх свбдбв судб присяглі потвердили пытанє що до уббства, отже трибунал засудив жєноуббцю на сьм лбт тяжкон вб'яниц, заостренон постомь що 14 дбв та темницею вб'я кождо рбчницю уббства.

Торговля дбчатими. Поліційний агєнт Лббхль викрив єго в арештував жидка Мойсея Клігєра, що вербував вб'я Галичині дбчата, обб'юючи їм, що ожєнить ся, а коли обаламучена дбчичка завбрила наганячєви, вбз вывозить єя змичайною дорогою на Ясєс до домбв розпусты в Туреччині, бєнтб або в інших вббббх краях. Вб'я хвилі арештована Клігєр змичав ся до двох дбчат змичаєть у Львові, а кромь того здержував любовну переписку зь двома дбчатими на провинції, обб'юючи їмь незабаромь жєнитися ся.

Жиди ємігрують. Снм днми висємігрувало до Америки зь Томаша близько 80 шєцбв та кравцбв, а зь Тасмєнцб кілька нєцбв мушбтрбв та кравцбв — вб'я снмь "выбраного народа". Ємігранты вб'я до Нового Йорку, де мають вже приоббчану роботу.

Льварь передь судомь. Сббз межі проф. львбського факультету медицинь д-ромь Собєранськимь єго асистєнтом д-ромь Кри-сакоскимь о обиду чєсти — о чбм у насє свого часу була згадка — закбчав ся в суботу передь судбю Паславськимь вб'я спббб подббббб.

Льварь вб'я Австрію вб'я 10.309; зь того у Відні 2.387, вб'я Галичині 1.303. Медикбв єсть що-разь менше на австрійських унбверситєтах. Сєго року на І. роць медицинь єсть у Відні 218 студєнтбв, вб'я Празь вб'я ємбєцькомь унбверситєтє 35 і вб'я чєськомь 37, вб'я Градци 39, вб'я Інєбруц 24, у Львові 13, вб'я Краков 11. Давнбше, коли у Львові вб'ялу медицинь не було, бувало вб'я Краков вб'я І. роць по 150 студєнтбв.

Вб'яєслав Морачєвськй помбств вб'я 91 [вб'яєрбм?] чєлб Słowa Polsk'єго зь 24 лбтєго с. р. слбдуючу заяву, що стоить зь заяв нбз звбстимь єго викладомь в Станіславові: "Мало мєнє зазначити, що тавє від давна бажанє усунути єя зь унбверситєту ім. Мікєвича, не задля браку прихильнон, але за-дл того, що викладає на мєнє задачу, котра і не потрафив євб'ю слонити [т. є. задачу популярного представлення — Прим. Рєд.], що бажанє то спббббсь, завдяки зарядови того унбверситєту. Сє очидить мєнє на будучє вислухуваня і вб'ячтуваня спра-

вб'яєнє моєхь викладбв, справоздань, що мимє прихильнонї справозданьбв будуть вєє карикатурою і перекручєнємь моєхь слбвб".

Новий уряд почтовий зь змичайнимь обб'ємом чиниєстєй вб'яє до жєтє дня 1 в. ст. марта вб'я Москвб повбта сокальського. До сєго уряду будуть належати громады: Мошєбв, Шмичєвб, Савчинь та Сєбєчєвб і обшары двбрсї Бобачь і Пивовщича.

Стіпендію зь фонду пок. о. Павла Черлунчакєвича, пароха вб'я Наконєчнбм вб'я квбт 200 коронь рбчно удбвлять управлєючій сьбтє "Народного Дому" у Львові Ємил. Черлунчакєвичєви, студєнтони ІІІ. року їб'риничон акадємїи вб'я Лубн (Leoben), своєкоєви єундатора.

Огнб. Вб'я Ббхотини [п. є. перємбшлєвського] згорблї дн 10 с. м. двє сєлянськє загорбд; шкода 2.737 ар. — Дн 18 с. м. вб'ябхь огонь на арєндованбмь Мошкбмь Фішмь обб'варку Бабмачи коло Перєволочнон [пов. золотчєвського]; згорбла стайня, 48 штукь худоби і господарськєхь зарбдєд. — Вб'я Блжєжєв [пов. самбурского] змичавь огонь дн 18 с. м. шббтє сєлянськєхь загорбд; шкода 2.000 ар.

Испыты кваліфікаційні на учитєльє шкбл народнихь передь комісією испытуючою вб'я Станіславові зложили: Пєтро Кивасєвич, Алєкс. Длєєвич, Жигм. Мєнєкарськй, Стєф. Михайлюк, Іл. Мирковськй, Тома Мисєлоєк и учитєльє: Євєнєй Будковєсє, Єлєна Кіорєкєвича, Марія Лянг, Марія Мондшайнбвна [зв' вб'я] Саломєа Райхманбвна, Анна Томашєвєсє, Єлєонора Вєбєрєвєна і Єлєна Витаньєсє.

Дрбний вб'ст. Kurjer Stanisławowski заперечує, мбв-бм бар. Ромашкань продбвє своє добра Крєхович жидови Фєрштайнові; вб'єтє подана польськимь днєвникамь була хибна.

Судь присягліхь зь Тернопбл засудив 34-лбтню Марию Пастухову за змучанє надь 12 лбтнимь пасєрбм на 10 лбт вб'яниц; пасєрб сєй зь побббв погбл. — Вб'я Ярославь помер вб'я 49 роць житя сєкрєтарь маїєстрату Тома Яблонськй, бувшій конципїєнт адвєкатськй у Львові. — П. Єв. Пасєвичнцй, родом зь Мисєянцє вб'я Галичині, дбствє на Ягбйлонськомь унбверситєтє вб'я Краковь стєпєнь доктора сьбхь наук зь карєкїхь. — Катомь у Відні имєнованій Іосєф Лянг и жє зложивь присягу; сє 35-лбтний чєлбвбв атлєтичєн силы, родом зь Вб'дє, давнбше був вб'з власнєтєлємь каварї; вб'єтє часто бував свбдкомь "роббт" своєго понєрєдника і сєвєкє катє Зєлїнгєра. — Чума вб'я Бомббє сильно змачає ся а що дн до 400 лбдєй паде жєртвою сєн пошєстє; мнєвшєго мбєсєцє померло тамь 10.239 лбдєй на чуму і на ншй єпідємїї недуги; вб'я додатку панує тамь єе й голод. — Вб'я Бобровникхь коло Жабна [на Мауурах] три сєлянє убблї колами сєлянєвєа Людє. Морєцєго зь причини особєстєн мєстє. — За-дл стрєлку 10.000 столарбв вб'я Берлїн 2.000 заведєнє столарєкїхь застанбвлює роботу.

Наука, штука и література.

Зь Вб'дє доносєть намь: Вб'я найббббшїхь днєхь пбвїтє ся зь друкарїмь оо. Мєхїтарїєвбмь у Вб'дє брошура їмбєцєкє посла о Д. Танїєкєвича: "Verständigungs- und Verständnisaaction! Mahnschrift an Seine Excellenz den Herrn Ministerpräsidenten Dr. Ernest von Koerber entsendet von Vertreter des ruthenischen Volkes Pfarrer Daniel Taniackiewicz.

"Русько-український народний їмн "Щє не змерєа Україна! Слова П. Чубинського. Музика М. Вербїцького. — На фортєїєн вб'дє Я. Ярославєнко. Цїна 1 корона. Львб. Головний склад вб'я книгарни Стєвропачїєвськєго Інстїтута". — Выданє представлєє ся дуже гарно, особббно тїтулова вїнєта. Авторомь укладу сєго народного їмна на фортєїєн є одинь молодий і многообб'юючій музик, що крєє ся під пєсєнббббмь Я. Ярославєнко. Думаємо, що любитєль, а особббно любитєльє музика фортєїєнон радо повїтєють сєсє нову музичну повбу.

Телеграмы.

Вб'дє 27 лбтєго. Montagspresse твєрдит, що побуть Кєрбєра вб'я Пєштб мавь ббббше значбвє, якь зрау думано, зь причинь певного уформованя вб'дєсїєн вб'я радї державнон, єспєціально, коли у вб'єсєнє п. Странєского показала ся вб'я палатї нова чєсєка обєтрукція.

Прага 27 лбтєго. Narodni Listy доносєть, що испує намб'рє єлїканєа сойбббє краєвхь на 22 марта. Соймєна сєсїє мала бь трєвати до половинь мая.

Градєць 27 лбтєго. На унбверситєтє студєнтє урядили двомь профєсорамь голосну дємонєстрацію за те, що ті профєсоры хотблї для контролє студєнтбв завєстї катальбг.

Русько-кат Урядь парохїальний вб'я Швєйковб и Монастїрськєа потребує сєйчась дєка, жєногато, зь добрымь голо-сомь. 128 3-3

Лєкції на село

гладєє учєник VII кл. їмн. Адреса: Стєпан Баран, Круєкєначі, почта в мбсцї. 12

Бєрлїн 27 лбтєго. Дбєтєа галичїкхь жидбв, головнб похатникбв, вб'гнєно зь дортмундєного округа.

Пєтєрбурґ 27 лбтєго. Мінієстрєство фїнансбв опрацьовує проєкт вб'я справ зь удєржєнєня продукції пбстє.

Переписка Редакції и Адміністрації

Ви. М. Вє. вб'я Лє. Одержали, а прїйдє до кбця лбтєго щє 80 сотикбв. — І. Ф. вб'я Ко. Титудомь пбвб'бчонь передлати прїйдє щє 2 корони 40 сотикбв. — С. Ст. вб'я Го. к. Льв. Доручєно 19 сїчня. — А. Бє. вб'я Гл. Тєпєр за 1899 рббт, тожь просимо щє за І. квартал. — І. Рє. вб'я До. Прїйдє до кбця лбтєго щє 60 сотикбв. — Т. Дє. вб'я Мо. Одержали лиш вб'дє 13 с. м. выслано Вамь чїсєла "Дблє", бб давнїйшй майжє вб'є вичєрпанїй. — В. До. вб'я Кр. Тєпєр за сїчєнь, а нє за лбтїєн. — М. Пр. вб'я Бє. За лбтїєн прїйдє щє 60 сотикбв. — Д-р Т. Яд. До кбця марта прїйдє щє 1 корона 40 сотикбв. — І. Ко. вб'я Лю. На вїрбнєнє 1899 щє 50 сотикбв, а за І. квартал 8 коронь. — П. Тр. вб'я Ко. За квартал прїйдє щє 1 корона, 20 сотикбв. — Т. Бє. вб'я Лє. Зь одержанїхь грошєй вб'єстєло на П. квартал 2 корони. — В. Сє. вб'я Льв. Бажанїхь чїсєл вб'дє новєго року почавши нє можємо выслати, бб вичєрпанїй.

Надбблєнє.

Д-р дєнтїстє М. Вїкторь

при уа. Йєпєрїїна ч. 4. вїє а вїє Поважаного П. Мі колбшє виконує пблємбванє і равнє зуббв бєзбє болє, штучнї зубы спббббєтє вб'дєсїємь, дбчєтє хорббв устїон їмн, носє, горла і ушїє — Отворєнїє цблїє дєлє. — Рєпарация прїймає почтєм. 72 19-156

ЗМБНА МБШКАЯ.

Вб'дє 10 лбтєхь испытучє ЗАВЕДЄНЄ ДЄНТИСТИЧНО-ТЄХНІЧНО Б. БєРГєРА перєнєсєно до насажу Гавєсєна ч. 8. Тамжє вб'готовлєє ся штучнї зубы і щємь пбєлє найновїйшїхь спббббєтє вб'я навчєну і золбтє бєз пбдбєтєн, такожє вб'якь рєпарация, вб'ходчїє зь кружє дєнтїстїкє тєхнїкє. При помбчї наймбтравнїйшїхь помбчнїкхь снє зь зб'рєнїчїхь вб'готовлєє пєсїєй роботы підь гєрєнтїєю по дуже нєзблбкь цбнємь. 110 6-144

Завєдєнє отворєнє цблїє дєнь.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЬ

Оптика и Мєханїкы у Львові плбцє Галичїєн ч. 1., противь Банку Гіпотєчєного на плїєтацияхь плбцї Галичїєн

поручає вб'я великомь вб'бббб вб'я по цбнємь найдєшєвїйшїхь: окуляры, цїєнєры, лб'єрєтє, бїно-кль, далєєкбвдє, баромєтєры, тєрмомєтєры, мїкрєоскопы, лб'єцї, компаси, райсєцїї, тасьмь жб'рїчїє, плбчє, лїбєлє, мєномєтєры и т. п. Уряджєнє давнбббє єлєктєрїчїхь.

Вєсїєй напєравлєє полагбжєють ся нбз най-скоршє і найдєшєвє. 4816

КОНКУРС.

Головий Виділ Товариства "Прєсвїтє" у Львові розпєсєє отєснє конкурє на стїлєн-дїєну запомогу в квбтї 240 корон їмєнї Тєодора Качали сїна покїйного гєсподаря-хлбб-роба в Фїрлєві.

Ся запомога прїзначєна для сїнє сєлян-мїна-гєсподаря рускїй народностї, учєнїка сєрєднїх шкїл або студєнта унбверситєту, з цєн-зурами в свбдоцтвї нєрєблжєно вб'дєнчачїмь, вб'гладно добрымь колбкєвїямь.

Ноданя з долучєнимь свбдоцтвїямь наукы і свбдоцтвонь уббжєствє, вб'даннємь від грєко-кат. уряду парохїального та потвєрждєннємь громадськєю зєрхїєстїєю, вноєсїє належить до Головного Видїлу Товариства "Прєсвїтє" у Львові [Рїєк ч 10 повєрх Г.] найпбзнїйшє по дєнь пбслєдєного марта 1900 р.

За Головий Виділ Товариства "Прєсвїтє" у Львові дн 14 лбтєго 1900 р.

Юа. Романчук. Гр. Врєцїєнє.

Вжє вїїшєв

накладом газєтї "Свобода"

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

пбдручїєк для ПИСАРБ ГРОМАДСКІХ, мїєтїє в сббї вбзрї прїєснї дружїє-а такожь поєнєнїє як їх вїкбпнїєтї і вбзлєгї як вєсїє дїловбдєстє і кєсу уряду громадськєго.

ВІПУСК I.

уложєн

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адвєкат краєвий у Львові

Цбнє прїмїрїєна 25 кр., а оплатою почтє 30 кр. Хтє прїшлє в лїєтї шїєтє марок почтє-вихь по 5 кр. дїстанє на мїсцє вжє оплєченїєй порадїєк.

Замовлєнїє прїймає редакція "Свободы" у Львові, рїєк ч. 10.

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕЙ

вб'данїє

вб'дємь руського тєє. пєдбгбгїєного

В пбдєнїйшїй опрєвї зєвб-чєнїємь хрєстєм 20 кр. В пє-рєвїйшїй оєклдї 15 кр.

Продбє ся в книгарнї Наук. тов. ім. Шевєчєнє, Львб, ул. Чарїєвськєго ч. 76.

Гармонію

до

науки сїб'ву

дуже трєвалонь конєтрукція

поручає

ИВАНЬ СЛИВИНСКИЙ

у Львові. 9411-12

При закупнї товарбв прїємо покїкуватїєсь на нашу часописє

Выдавєць и одб'чальний рєдакторь Івань Бєлєй.

Паб'рє зь фабрики Черлєвськє.

Зь друкарнїє Інстїтута Стєвропачїєвськєго вб'дє зарїдємь Іосїпа Давїлюка

Виходить у Львові ще два (крім жидів і русинів) літературні додатки: „Вісник найближчих новин“ виходить в четвер, а в п'ятницю в перший разок з „Дзвіном“.

Передплата в Австрію приймають: у Львові адміністрація „Дзвіна“ у в. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у в. Коперника ч. 11, в Бюро газети „А. Карла Любана“ в в. Ольшанського у в. Казань-Вого 2; — в Австрію: Л. Крижановський; — у Відні: М. Дукса, I. Seilerstraße; — А. Richter, Nibelungenstraße 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11; Haasensteins & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт-а-м-Ойр: М. Haasensteins & Vogler.

Передплата на „Дзвіно“ в наложителю за кордоном платити у Львові.

ДЗВІНО

Передплата на „ДЗВІНО“ з літер. додатком:

в Австрії:	на гроші:
на цілий рік . . . 16 шр.	на цілий рік . . . 52 шр.
на пів року . . . 8 шр.	на пів року . . . 11 шр.

у Львові:

на гроші:	на гроші:
на цілий рік . . . 14 шр.	на пів року . . . 7 шр.
на чверть року . . . 8 шр.	на місяць . . . 1 шр. 20 шр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під в. Ваторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламіція неоплачена відійде з порт.

Поодинокі члени коштують 6 шр. на пров. 7 шр.

Оголосення вміщають ся по ціні 10 шр. відь один стрічок літературно або за жодою з в. рубриць „Надбавки“ по 25 шр. а. в.

Подати в книж дописів приватний членів ся по 15 шр. відь етикета.

„Общеславянскій языкъ“.

Славянскіи мыслители давно уже говорить и пишут о необходимости признания одного славянского языка общеславянским, т. е. языком для сношений славян между собою. Таким языком, вслѣдствие его распространённости и величия русской литературы, можетъ быть только русский языкъ.

Оттакъ выше „Галичанинъ“ въ послѣднѣмъ числѣ, обговороючи недавній фактъ, що постановою крайнього сейму, чтобы завести у всѣхъ реальныхъ школахъ Краины обязательную науку „русского“ языка, не дѣстала царской санкціи. „Галичанинъ“ дуже переконуючо выказує, що то за користь для офіційно знати російскій языкъ; длитого — каже — въ нашихъ европейскихъ державахъ по войсковыхъ школахъ учать сего языка. А що за користь въ дѣлахъ торговельныхъ? Длитого пр. въ Нѣмечинѣ въ каждой торговельной академіи учать російской мовы. Для славянскихъ народѣвъ має „русскій“ языкъ значѣне „общеславянского“. Навѣтъ Гауитъ въ Хировѣ учать въ своей гимназіи російской мовы. Лише Австрія боить ся того языка и прогнане его чи то накладе на него „опалу“.

Мы разомъ зъ „Галичаниномъ“ дуже хвалимо собѣ Гауитѣвъ въ Хировѣ — единыхъ разумныхъ педагогѣвъ въ Австріи — що хочъ они одинъ познали ся на языкъ общеславянскаго языка. А не захваливали мы ихъ „во всеуслышаніе“ русскимъ батькамъ лишь черезъ те, що наша молодѣжь гимназійна попри языкахъ: латинскѣмъ, грецкѣмъ, нѣмецкѣмъ, польскѣмъ и рускѣмъ таки вже фактично не має часу учить ся ще и „русского“ — та й не богато пришло бы ей зъ той науки, бо, не маючи опѣлки въ усвоѣніи того „общеславянскаго“ языка, безслѣдно забула бы незадолгого те, чого зъ трудомъ дізнала. Инакше рѣчь зъ тими выхованцами хирѣвскими, що учать ся „русского“ языка. То пачаѣвъ зъ-за кордону, азъ-вѣдки вже приносать люде знающа „русского“ языка, а скѣпчивши науки у Гауитѣвъ, вертають опѣлка до дому, де безъ російскаго языка такъ само не обійдуть ся, якъ у насъ годѣ обійти ся безъ нѣмецкаго. Для сихъ то пачаѣвъ и учать Гауитъ „русского“ языка, а певно не зъ признана „мирового“ а вѣ „общеславянскаго“ ваги его. Ну, але и нашихъ „тердыхъ“ приймає се „однакоое заведеніе въ Австріи, въ которомъ преподають литературный русскій языкъ“; оно повинно бы заповинити ся чимъ скорѣйше „галичскими русскими“, котрымъ такъ тужить ся за „преподаваніемъ общеславянскаго и мирового литературного русскаго языка“.

Тыхъ зновъ зновъ Русинѣвъ, котрымъ не такъ тужить ся за „общеславянскимъ“ и

т. д., можемо заспокоити, подаючи короткій змістъ статьи п. заг. „Общеславянскій языкъ“, помѣщеной д. 18 н. ст. с. м. въ „Общверномъ Курьерѣ“, выходящѣмъ въ Петербургѣ.

„Въ нашѣмъ печати „твердаго направленія“ — каже ся тамъ — появляются въ вѣдѣ часу до часу разправы про конечность общеславянскаго языка, якимъ очевидно мусить бути языкъ „русскій“. При томъ уважує ся звычайно на те, що мовѣ-то вѣ славянскій патриоты нѣ о чѣмъ нишѣмъ и не думаютъ и навѣтъ у снѣ бачать ту щасливую хвилю, коли то наконецъ вѣ славянскій народы, не забываячи своихъ рѣднихъ мовъ, заговорають по русски.“

„До сѣи темы вертає зновъ — не знати, котрый вже разъ — „Новое Время“. Авторъ статьи, г. Горловъ, провѣдує [мѣжъ иншими] конгрессъ славянскихъ литературѣвъ, на котромъ вѣ славяне Росіи и всѣ инші славянскій племена будуть заступленіи найвызначѣйшими своими дѣячами. На окремыхъ звѣздахъ за границею буде устанавленъ единый всеславянскій (русскій) языкъ и однакѣ для вѣхъ славянъ азбука (мабуть кириллиця?)“.

На те вѣдповѣдає авторъ [К. А.] статья въ „Общверномъ Курьерѣ“.

„Мы хотѣли бы поспытати г. Горлова, чи вѣдѣе вѣтъ на той звѣздѣ вызначеніи дѣячѣвъ, ну, хоть бы „малорусской“ литературы, котра, якъ вѣдомо, не безъ успѣховъ развиває ся въ Австріи. Цѣкала рѣчь була бы такоже знати, якимъ способомъ г. Горловъ наклонитъ Чехѣвъ, Хорватѣвъ, Полякѣвъ, що бы покинули латинскую азбуку, зъ котрою они мають уже звязанъ свои историчный традиціи.“

„Не въ конгрессахъ — каже далше Свѣтъ Курьеръ“ — и не въ академіяхъ сила, а въ тыхъ условіяхъ жити, вѣдѣ котрыхъ залежить живи, могучій рѣбъ народнои енергіи, народныхъ богатствъ и народнои культуры. Чимъ вышша буде культура, тѣмъ значѣйшій будутъ нашъ мирный культурный адоукти, Францускій, нѣмецкій, англійскій языкъ роширає ся всюды — и безъ вышша конгрессѣвъ та академія — лише силою своего культурного значѣнія, и о томъ фактѣ треба частѣйше згадувати нашимъ доморослымъ фактистамъ“.

Пѣдъ конецъ статьи сказано:

„Надѣрне пыховане про розширеніе „русскаго“ языка вѣ „не русскихъ“ краяхъ може лише спинити правильный розвитокъ языка, опоганити его въ бездушныхъ кругахъ канцелярскихъ и зрѣбити зъ живого языка языкъ „государственный російскій““.

„Вѣтъ тѣ замѣтки — кинити авторъ — не трудно було бы розвинути подрѣбѣйше, не трудно було бы порозумѣти ихъ, якъ слѣдъ, коли бы, на жалѣ, за фантастичными планами про значѣне и всеславянскую будуч-

исть „русскаго“ языка не скрывали ся надто чисто больше реальный замыслы и проекты вже вѣсѣмъ не сентиментального характера“.

Тѣи „Галичане“, на котрыхъ „шапка горитъ“, порозумѣють сѣей послѣдній слова автора статьи въ „Русскомъ Курьерѣ“...

Череплядь політичний.

Про внутрѣшніе положеніе въ Австріи и декларацію Кербера выше на основѣ информации зъ кругѣвъ посольскихъ Slovenski Narod:

„Въ деклараціи Кербера мы не бачимо нічого иншого, якъ заповѣдь, що словѣнскій народъ має бути и на далше удержаный въ неволѣ та що теперѣшнє правительство хоче перейти надъ словѣнскимъ народомъ до дневного порядку. Мы вже згадували передъ тѣмъ, якъ прикрѣй насѣдній мѣсѣца бы мати окрема угода по мѣжѣ самими Чехами и Нѣмцами для насъ Словѣнцѣвъ, и нема причини се повторити. Зѣ всего, що творить ся, видко, що и репрезентанты чешкаго народу такъ розвѣдѣ національного питанія, до якого змагає правительство, не суть противны, а зъ того выходитъ, що мы Словѣнцѣвъ зѣбали цѣлковито опущенъ и назоуванъ“.

Те, що говорить оттакъ Slovenski Narod про Словѣнцѣвъ, вѣдѣносѣ ся — завдяки нашимъ угодовымъ посламъ-мамелюкамъ — ще въ болѣйшій мѣрѣ до насъ Русинѣвъ.

Спокѣйный хѣдъ послѣднього засѣданія палаты посѣлѣвъ настроивъ вѣдѣнскую прасу на оптимистичный тонъ. Дневники припускають, що ситуація польшила ся, и выказують надѣю, що Чехи супротивъ новои резолюціи кола польского залишатъ далшу обструкцію. Поляки такоже надѣють ся, що пѣдъ напоромъ кола польского устане чешка обструкція и що Чехи не будутъ вже спинювати ухваленіи контингенту рекрутѣвъ. Возможна рѣчь, що Чехи самѣ утихомярають ся, коли вѣ сѣ сторонницѣвъ правѣдѣ дали нѣтъ выразно обѣзати, что не будутъ подпирали ихъ обструкцію. Илас Народа одержавъ дуже важну вѣсть зъ Відня, що консервативна чешка шляхта ухвалила абсолютно не подпирали обструкцію, хоть бы навѣтъ чисто „академічно“. Полуднево-славянскій клубъ такоже ухваливъ, що обструкцію не буде подпирали. Мимо всего того Narodni Listy все ще грають на вѣнцѣмъ трубѣ. Дневникъ сѣи выголосивъ вчера надгробу промѣу надъ домовиною теперѣшної болѣшности, котра по думцѣ N. List-ѣвъ, въ насѣдѣкъ послѣдній резолюціи кола польского вже не потуге. Тымчасомъ Чехамъ не лишая ся нічо инше, якъ робити обструкцію, супротивъ чого истновало болѣшности стало ся невозможною. Впрочемъ Чехи не мають чого жалувати. Правѣдѣ зъ Яворскимъ на

чѣмъ нѣколи не була для Чехѣвъ пѣдпоро лише выключно перепорою. Треба зъ удовольненіемъ признати фактъ, що тѣ пута вже воднали, бо чешкі послѣдніи нѣколи не мали причини одушевляти ся правѣдѣю. Поляки були для Чехѣвъ союзниками... теплои воды.

Зѣ парламентныхъ кругѣвъ у Відни доносять, що вѣ иніціативы правительства навязано переговоры мѣжъ сторонницѣвами правѣдѣ, якъ кажутъ, въ цѣли удержанія звязи правѣдѣ, а то въ дорожѣ удѣлена Чехамъ деякихъ концесій, котры мають робити „пѣд-обструкцію“ такъ довго, якъ довго переговоры не будутъ фактично законченіи. Коли бы Чехи не одержали нѣякихъ концесій, зачиту зновъ „пѣвну обструкцію“.

Сего тыждня вѣдѣдуть ся ще три засѣданія палаты посѣлѣвъ, именно нинѣ, въ четверъ и пѣтницю. Въ снѣхъ двоухъ послѣднихъ дняхъ намѣренъ суть такоже вѣчѣрній засѣданія посвященъ на политичну дискусію и закончена страйковои дискусіи. Выбѣръ президѣнта палаты на мѣсѣца д-ра Пѣнтана вѣдѣбуде ся зѣдѣть ся завтра. Выбраний буде п. Праде.

Въ Остравѣ выкликано велике вражене арештоване вѣдѣстного провѣдника робѣтничѣвъ Вондриха, котрый на робѣтничихъ зборахъ дуже остро ударивъ на правительство. На послѣднихъ зборахъ зъ недѣлю Вондрихъ повторивъ свои напасти, а окрѣмъ того чинно загрозивъ присутному на зборахъ правительственному комисареву. Се було безпосередною причиною арештованія. Окрѣмъ того зроблено прѣтивъ Вондриха два карій доношенія, зъ котрыхъ одно вѣдѣносѣ ся до сирѣзнявѣрна 800 шр. Вондрихъ бувъ тѣмъ, що мимо оппозиціи управы соціально демократичной партіи перевѣвъ и прискоривъ выбухъ страйку копальняныхъ робѣтничѣвъ.

Войскову сторожу, уставлену при магазинѣ динамиту шибѣ въ Літіцѣ, обѣзпали грубоостями и чинными погрозами якѣсь три люде. Зѣ причини, що на трикратне вѣзване сторожи нападники не хотѣли уступити ся, сторожа стрѣлила. Незнакомъ утѣкли до лѣса. Чи хто зъ нихъ раненый, не можъ було доен ствердити. Двоухъ робѣтничѣвъ, котры зъ асистенціи жандармѣвъ вертали зъ одного шибѣ въ Літіцѣ, начала толпа и приняла унизательными окликами. Жандармы развѣзали нападничѣвъ.

Зѣ театру войны.

Кроме пѣдѣдѣвъ ся Робертсѣи — се найновѣйша сензація зъ захѣдного театру полуднево-африканскаго войны. Вѣсть про сѣсю „пѣбѣду“ Англіяцѣвъ прийшла до Лондона вчера рано. Вчера о годнѣ 7 м. 45 рано, Робертъ затѣлеграфувавъ зъ Пардеберга: „Кроме капитулювавъ нинѣ досѣдѣ безъ нѣякихъ застереженъ зъ цѣлымъ своимъ войскомъ, котрыхъ е союзниками?“ А французскій литерѣтъ Павло d'Estree каже просто: „Франція буде могла говорити голосно и рѣшучо за Польщѣю ажъ тогдѣ, коли заголыт ся еи аласный ранъ“.

Вѣльми замѣтна вѣдѣповідь славного нѣмецкаго соціолога Каутскаго. Вѣдѣвъ вправѣдѣ уважає будучу независимость Польщѣ бесушнѣвною, однакъ Польщѣ безъ Русинѣвъ и Литовцѣвъ. Исторична Польща, се-бѣ-то Польща „одъ моря до моря“, естѣ — на его думку — реакціонною утопією.

Та ледѣвъ, чи шовіністичныхъ польскихъ политикѣвъ прѣтиврѣзѣтъ объективный и разумный голосъ знаменитого соціолога. Они-жѣ одушевляють ся надбѣсанными шумными нѣнами поэтичныхъ Италіицѣвъ, зъ котрыхъ одинъ кличе зѣ патосомъ: „Люблю Польшу, якъ люблю Италію“ — та фантазуютъ засѣдно про независимость выликомъ „ойчизинъ“, котрой вѣрными подданными були-бъ и Русины и Литовцѣвъ...

Р. Кр—а.

О независимость Польшы.

Не такъ то ще давно, бо весною минушого року старавъ ся бувшій посолъ д-ръ Лѣваковскій [що прожиає теперь въ Швайцаріи], пригласити польску справу опініи Захѣду и выголосити въ Газѣ на мѣжнародныхъ зборахъ для мира и розоруженія бесѣду, зъ котрой заявивъ, що розвѣзване польского питанія е пѣкучою европейскою квестією.

Коли-жѣ его слова прогнѣбли, не найшовши сильнѣйшого вѣдѣголосу на Захѣдѣ, постаравъ ся краковскій мѣсячникъ Krytyka заняты польскою справою выначныхъ европейскихъ ученыхъ, политикѣвъ и артистѣвъ, разбѣсавши до нихъ квестіонарь, що обѣймавъ чѣтыри питанія, а именно:

1) Чи польска культура е байдужною для поступу захѣдной Европы, чи нѣ?

2) Чи въ сучасныхъ условіяхъ можливый правильный розвитокъ польского народа и якъ належить зацѣплятисѣ на германизаціону и обрусительну політику?

3) Чи истноване независимой Польшѣ не выплывало-бъ користо на розвитокъ захѣдной Европы?

4) Чи Польша може вѣдѣзискати независимость и въ який способъ?

На 500 разбѣсланныхъ квестіонарьѣвъ насѣбло ледѣвъ кѣлькадесятъ вѣдѣвѣдѣи зъ Нѣмечины, Англіи, Франціи, Италіи, Даніи, Испаніи, Америки, Швеціи, Чехіи и вѣдѣ Россіи-сѣмѣитанѣвъ. Вѣтъ тѣ вѣдѣвѣдѣи оголосили Krytyka въ лютовѣмъ выпуску.

Що-до польской культуры — вѣтъ авторы высказують ся прихельно, — она, якъ вѣзгалѣтъ вѣлика культура не може бути байдужною для захѣдной Европы.

Що-до розвитку польского народа въ тепѣрѣшнихъ вѣдѣносѣвахъ, — вже подѣвѣлисъ гадки европейскихъ корѣсѣвъ. Систему германизаціону и обрусительну ооудили майже вѣтъ авторы вѣдѣвѣдѣи, — лишь де-хѣто зъ нихъ, примѣромъ Голландецъ I. Heinsius заявивъ, що правительство пруске и російске не мають нишои дороги, а баронъ Z. Levelzow оправдує германизацію державною конечноію.

Дотычно питанія, чи истноване независимой Польшѣ выплывало-бъ користо на розвитокъ захѣдной Европы, гадки такоже подѣвѣлисъ. Цѣкаво, що мѣжъ скептиками знайшовъ ся Юрій Брандесъ, котрого позаторѣкъ гостила у себе львѣвска Польша. Вѣтъ высказавъ побѣдѣ-

не, що Польша, звазана тѣсно зъ интересами римской церкви, буде служати радше интересамъ клерикалізму, нѣжъ поступови. Подѣвѣи гадки естѣ и славный италійскій антропологъ Цезаръ Ломброзо.

Вѣдѣи что-до способу приверненія Польшѣ независимости — переважає гадка, що се можливѣ лишь дорогою великою російско-европейскою войною и слѣдующихъ за нею зѣмѣвъ на картѣ сарпейскихъ державъ. Однакъ на се треба ще довго, дуже довго пождати.

Деякі, якъ французскій соціологъ А. Напоп, російскій революціонистъ Юрій Плехановъ, Италіицѣвъ пѣмѣ Ratazzi и другіи высказують думку, що польскій народъ вѣдѣзискає независимость въ будучѣмъ соціалистичномъ устроѣи.

Цѣкавъ ще нишѣй поглядѣи.

Зѣвѣстный чешскій профессоръ Масарикъ радить Полякамъ порозумѣти ся [!] зъ тѣи справѣ зъ Россією.

Сарказмомъ забавленъ вѣдѣвѣдѣи деякихъ Французѣвъ. Такъ спѣворѣбѣтчикъ парискаго Figara Cornely пише: „Якъ вы можете пытати Французѣвъ о ихъ гадку въ польской справѣ? Хотите, чтобы засмутили зарѣвно Польшѣ, котрыхъ любить, якъ и Россіянъ,

Кроме с теперь яко полонивши въ мѣстѣ таборѣ. Про ефективну силу его войскъ донесу побѣдѣе. Думаю, что правительство нашего кор. величества сего вѣсть прииме съ тѣмъ болѣе довольствомъ, что якъ разъ нинѣ припадае рѣшению битвы подъ Маюбою. Королева страшно урадувана вѣстиемъ про капитуляцию Кронго, выслала до Роберта графу телеграмму. Въ дальшій денешъ Робертъ доносить, что дождавши ся, что духъ въ войску Кронго что разъ болѣе слабѣе, а мѣжъ командантами Бурбѣ начинае плавати неагода, рѣшивъ дня 28 с. м. сильнѣе атаковать притиснути Бурбѣ и казавъ азъ ухитъ стѣнѣ бомбардировати ихъ таборъ. Дня 27 с. м. о 3-й годниъ рано повело ся внезапно выконанымъ маневромъ заняты позицію, віддалену лише о 80 ярдовъ відъ воронихъ окопѣвъ, котру то акцію выконано азъ малыми лише жертвами. Незадовго потѣмъ прибувъ парламентаръ съ письмомъ відъ Кронго, въ котромъ вѣсть заявляе, что готовъ поддати ся на ласку и неласку. Робертъ заикае абы Кронъ самъ пришовъ и абы войско вышло зъ табору аложивши передъ тѣмъ оружїе. О годниъ 7-й рано пришовъ самъ Кронъ и просивъ абы азъ нинѣ могли лишити ся: жѣнка, зукъ, секретаръ, адъютантъ и слуга. Робертъ згодивъ ся на се и выславъ пополудни Кронго до Капштаду въ товариствѣ офицера, котрый мавъ пальнувати, абы зъ Кронкомъ поступали азъ належито аму пошаною. Полонене войско выслано партїями до Капштаду. Число полоненыхъ Бурбѣ выкосятъ болѣе менше 4000. Мѣжъ ними знаходять ся 1500 Бурбѣ зъ Оранїи, рѣшта зъ Трансвалю. Въ руки Англичѣвъ попали 4 арматы Крупа, девять арматъ меншого калибру и двѣ арматы Максіма. Коли сего телеграму відчитано въ парламентѣ, одинъ зъ оппозиційныхъ пословъ крикнувъ прощю: „40.000 Англичѣвъ побило 3000 Бурбѣ. Яка величава побѣда!“

Зъ Капштаду доносить, что Кронъ ще оногды вечеромъ пробувавъ пробити ся черезъ линїи англическихъ войскъ, але відперто его. Мѣжъ полонеными Бурами е 47 офицеровъ, мѣжъ ними 29 Трансвалѣвъ а 18 Оранѣвъ. Зъ урядовою лїстою, выложеною въ министерствѣ войны показуе ся, что Англичѣ стратили підъ Пардебергомъ 740 людей.

Депеша Роберта выликала въ Лондонѣ великій энтузіазмъ. Якъ разъ вчера була рѣшению великого погрому Англичѣвъ підъ Маюба-гілѣ. Тогда маршалокъ Робертъ таковы прѣхавъ бувъ до Африки яко началъ вождѣ, абы ратувати ситуацію, але вже не мавъ нѣчого до работы, бо підчаеъ его по дорожѣ заключено миръ. Кіченеръ и Робертъ суть героями дня. Робертъ, котрого сызъ погнавъ зъ тѣхъ войнъ, напружувавъ всѣ свои силы, абы Кронго спонукати до капитуляції якъ разъ въ рѣшению битвы підъ Маюбою.

Трансвалѣе посольство въ Бруксели заповѣдае, что война буде дальше тревати, хѣба что Англія предложитъ можливый до заключеня миръ. Ажъ до Блѣмфонтена Англичѣ не стрѣтятъ ся зъ великими перепонами зъ стороны Бурбѣ. Але здвожъ рѣки Валь, де Жуберъ занявъ сильну оборону по ацію, наступитъ концентрація всѣхъ войскъ Бурбѣ. Бувшій генеральный конзулъ полуднево-африканской республики въ Лондонѣ въ роимовъ съ однимъ дневникомъ высказавъ гадку, что зъ забранемъ Кронго война ще не скінчить ся. Се стало бы ся доперва зъ капитуляціею Преторїи. Выклады интервенції зъ стороны нашихъ державъ не суть корисны. Въ тѣмъ напрямѣ не можъ відъ Европы нѣчого сподѣвати ся. Сли Россія не зробить якого кроку, что не е правдоподобно, то лишае ся одинока надѣя въ Америцѣ. Сли Америка займе енергично становище, то война скінчила бы ся до 14 днѣвъ, бо Англіи Америка потрібна.

Зъ табору відъ Колонзо доносить: Зваживши, что англическіи войска въ наслѣдствѣ операцій переведеныхъ дня 21 и 22 с. м. пришли въ посѣданіе низкихъ горбѣвъ по другѣй сторонѣ Тугелѣ, рѣшивъ Булеръ дня 23 взяти пасмо гѣръ, котры становлять часть позицій Питерсѣ. По кѣлькихъ сильныхъ атакахъ, Англичѣ побачивши, что мають дуже великія страты въ офицерахъ и войскахъ, что не выковають плану, уступили, однакъ лише хвѣлово, ждучи до слѣдующого дня на помѣчъ. Въ субботу при атакѣ Англичѣвъ на позицію Бурбѣ, на 17 англическихъ офицеровъ погнѣло 14. Въ днѣхъ мѣжъ 20 - 24 с. м. погнѣло Булеровъ 7 офицеровъ, мѣжъ ними три полковники.

Вѣсти зъ полудневого театру войны, суть для Англичѣвъ взагалѣ некорисны. Реконсавъ высланный генераломъ Гатакромъ давъ ся побити и стративъ двоухъ высшихъ офицеровъ, бо полковника и подполковника. Генералъ Брабантъ, котрого „побѣда“ страшно

була оногды урадувала цѣлый Лондонъ, мусѣвъ цѣнути ся, бо намайъ колыоніальній вѣйска, нанятїи на три мѣсѣцѣ, выповѣли службу.

„Славїя“ рые подѣ „Днѣстромъ“.

Відъ Дирекції нашего Товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ“ одержали мы азъ просьбою о умищенѣе такѣе письмо:

Поважана Редакція! Для обороны нашего Товариства передъ укрытими напастями зъ стороны Головного заступнича банку „Славїя“ у Львовѣ противъ нашего Товариства, просимо помѣстити подане тутъ наше письмо въ одномъ въ наиблизшихъ числѣхъ Вашей цѣнной часописи.

Відъ самого заенованя нашего Товариства уважали мы нашою задачію спитати азъ помѣчю нашимъ членамъ черезъ скору и точну ліквідацію. Уважали мы се нашимъ обовязкомъ и лише обовязкомъ, и тому не жадали мы нѣколи за тоа подякъ, ані не жадали помѣщаня ихъ въ часописѣхъ и сама Поважана Редакція зволить посвѣдчити, что на се занятане передъ кѣлькими лѣтами, чѣмъ помѣстити якусь подяку, відповѣли мы, что сего не жадаемо и помѣщеня подякъ не будемо говорувати. [Такъ есть! — Ред. „Днѣла.“] Лучають ся отже те подяки, які членны безпосередно посылають до редакції, что мѣстятъ ихъ безъ нашего вѣдома и вѣдѣнн. Мы не привязували такожъ ваги до такихъ подякъ умѣщуваныхъ для вышнихъ конкурентныхъ товариствъ и назвѣтъ не читали ихъ, та доперва въ сѣчня сего року звернено нашу увагу, что въ 44 числѣ „Русского Слова“ что азъ падолїста 1899 е замѣщена подяка для Банку „Славїя“ подісна вѣдѣннѣмъ громадскимъ азъ Дроговыжа п. Григоріемъ Фѣткало, въ котрой додано такїи уступъ:

„Хотѣа агентъ „Днѣстра“ такъ злословилъ на „Славїю“, то мы переконались, что только одно товарищество Банка „Славїя“ есть наилучшее, бо коли нѣкое товарищество назъ нашей нужды начега собѣ не робило, то „Славїя“ выслала уже третого дня своего ликвидатора на мѣстце до зликвидованя огневыхъ шкѣдъ и обезпеченнѣмъ погорѣльцамъ выплатила полную обезпеченнѣю суму сѣчасъ на мѣстци. — Дроговыжѣ, дня 27 жолтѣя 1899 г. Григорій Фѣткало в. р., начальникъ гром. (громадская печать).“

Якъ противъ самого „благодаренїя“ мы вѣчого не могли мати, такъ наведенный уступъ дѣткнувъ наше Товариство, разъ, что мы своимъ агентамъ збороняемо злословити другїи товариства асекурацій, а по друге, что „Днѣстеръ“ бувъ такожъ антажованный при пожарѣ въ Дроговыжѣ и не заслуживъ на подѣрънѣ ані докоры, будь-то вѣтъ нѣчого собѣ не робивъ азъ нужды погорѣльцѣвъ Дроговыжа. Здавувавъ насъ наведенный уступъ тѣмъ болѣе, что начальникъ громады п. Гринъ Фѣткало бувъ у насъ обезпеченный, признаннымъ відшкодованемъ бувъ вновѣи доволеннѣмъ, такъ само и члены его родины, что були у насъ асекурованы, відбавъ бувъ членомъ нашої комїсії ліквідаційной та просивъ черезъ нашего агента, чтобы его доконче полишити у насъ обезпеченнѣмъ и мы лишь на его просьбу тоа зробили, бо рѣшили вже болѣе не принимати обезпеченъ азъ Дроговыжа. Отже аднований таковы поведенїемъ п. Фѣткала, віднесли ся мы до него письмомъ азъ запантанемъ: дѣлячо такъ поступивъ, и просили о подане мотивѣвъ и фактѣвъ. На письмо наше одержали мы слѣдующе письмо, котрого амѣстѣ наводимо дословно азъ завоанемъ правописъ въ оригиналѣ:

„До Дирекції Товариства взаимныхъ обезпеченъ Днѣстеръ въ Львовѣ. Подяку до Славїи въ имени членѣвъ на просьбу агента Славїи п. Дмитра Галецкого подіснавъ я, але не тую а навѣтъ до нея неподобну; за кѣлькѣ днѣи поблизше пришовъ вновь Д. Галецкій азъ другою подякою, чтобы аму подіснавъ, бо попередни Славїи въ газетѣхъ не хотѣли помѣстити, но я не казавъ помѣстити, сказавъъмъ что вже разъ мавъ подісану, болѣе не подішувъ и не подіснавъ. Познѣйше зновъ пришовъ агентъ Славїи Иванъ Добушовскій азъ Николаева азъ кѣитами на выплату відшкодованъ, давъ менѣ чистый аркушъ паперу и просивъ о мѣи подіснѣ и печатѣ, казавъ что потребуе того аркуша бо на тѣмъ буде выписыватъ имена всѣхъ членѣвъ котры будутъ мали відшкодованѣ одержувати, отже тогда я му на тѣмъ аркуши чистѣмъ печатъ громадску выписъ. — Дроговыжѣ дня 14 сѣчня 1900. Гринъ Фѣткало подіснавъ Тимко Сенишину асекуръ. — Що попередню подяку не такъ якъ тутъ намъ читавъ агентъ „Днѣстра“ п. Добушовскій подіснавъ п. Гр. Фѣткало, бо тую читавъ писаръ громадскій п. Н. Бѣлякъ котрусьмо чули подтвержджемо мы подіснавъ громадяни и радѣи тогда присутнѣ. Николай Бѣлякъ в. р. Дмитро Мясикъ в. р. Василь Васильскій в. р.“

Будучи переконанными, что згадана подяка есть дѣломъ агентѣвъ „Славїи“, несвѣдомыхъ селянъ, что мѣстятъ подяку не потрафили адержати ся и ограничити ся на самѣи подяцѣ, лише зачепили и наше Товариство, та что управа банку „Славїи“ о тѣмъ нѣчого не знае ані сему не вина, не оглошували мы сего письма п. Фѣткала публично, лише віднесли ся до него, чтобы выславъ відповѣдъ не спростоване або пояснене до „Русского Слова“ и „Свободы“. Рѣвночасно написали мы до нашего агента п. Василя Добушовского, чтобы доглянувъ стѣнзацію спростованя п. Фѣткала, а головно чтобы въ тѣмъ спростованнѣ не дѣткнувъ чимъ другого товариства („Славїя“). Письмо тоа позволяемо нашою агентами оглошати публично.

П. Фѣткало выславъ дѣйстно обдирише

спростоване до часописѣй „Русское Слово“ и „Свобода“. „Свобода“ помѣстила се спростованѣ въ цѣлости въ 5 числѣ азъ 3 (15) лютого 1900, а „Русское Слово“ подало его лишь яко коротенькій вытѣтъ въ 5 числѣ азъ 28 сѣчня [9 лютого] 1900. Чтобы познати интересованныхъ азъ амѣстѣмъ сего спростованя, наводимо его дословно азъ „Свободы“:

„Від Ва. Начальника громады в Дроговыжѣ дістали мы отее письмо з просьбою о умищенѣе в нашей газетѣ“.

Поважана Редакція! В 45. числѣ „Русского Слова“ котре доперва тепер дістало ся до моихъ рукъ, вычитавъ я, начальникъ громады в Дроговыжѣ, подяку для Банку „Славїя“ з дати 27. жолтѣя 1899 з моимъ підписомъ. Заявляю протѣ, что такой подяки я не писавъ ані не підписувалъ. Правда, на жадае агента „Славїи“ подіснавъ я иншу подяку для „Славїи“ за скору и точну ліквідацію, однакъ той подяки Репрезентація Славїи не хотѣла дати до газети; потѣмъ агентъ „Славїи“ уложивъ другу подяку, але той другой подяки я не підписавъ. Отже тотъ другая подяка, надрукована в „Русскомъ Словѣ“ е зафѣризована. Констатиру, что цѣлый другой уступъ замѣщенъ і в „Русскомъ Словѣ“ подяки до говоритъ ся, мѣстѣи агентъ „Днѣстра“ злословилъ на Славїю і будто жадне товариство нѣчого не робило собѣ в нашей нуждѣ, — се додатокъ, котрый від мене не походить і котрого я не підписувалъ, а посвѣдчають се своими підписами такожъ члены громадской рады, котры добре памѣтають змістъ той подяки, яку я на жадае агента „Славїи“ підіснавъ. В интересѣ правды заявляю, что менѣ нѣчого о тѣмъ невѣдомо, мѣстѣи агентъ „Днѣстра“ злословилъ на Славїю; ані нѣхто з насъ нѣчого подобнаго не чул. Понеже кінцевый уступъ той неправдой подяки, мѣстѣи то жадне Товариство не робило собѣ нѣчого в нашей нуждѣ, робить кривду Товариству „Днѣстеръ“, котре наиболѣе при тѣмъ пожарѣ антажоване, то уважало за рѣшѣннѣи і обовязку подати до прилюдной вѣдомости, что Товариство „Днѣстеръ“ вивязалося а своей задачіи ко повному нашою здолѣнню. Маючи у насъ 22 членѣи дѣткенихъ пожаромъ, прислало заразъ по огни урядника в грѣшми, котрый роздѣливъ залѣчки а відкатъ прислано 3 урядникѣвъ, котры перевели ліквідацію скоро і точно. По скінченїи ліквідації приѣхавъ анов делегатъ „Днѣстра“ і виплативъ всѣ відшкодованнѣ. Такъ мы, якъ і нашѣ своики были-сьмо обезпеченъ в „Днѣстрі“ і з ліквідації „Днѣстра“ мы вновѣи доволеннѣ. Подяки для „Днѣстра“ мы не писали, бо ані агентъ ані урядникѣи того Товариства сего не жадали, — а подяка таа належитъ ся Товариству „Днѣстеръ“ скорѣе, якъ инчому Товариству. При пожарахъ в Дроговыжѣ Товариство „Днѣстеръ“ потерпѣло наиболѣе и виплатило такіи великіи сумы на відшкодованнѣ, что по пожарѣ в 1899 році завлыло заразъ, что не буде вже прїимати обезпеченъ в Дроговыжѣ. Товариство „Днѣстеръ“ не потребувало отже зѣднувати членѣи для себе — а помимо того на представленѣе уряду парохїяльного і громадского признало датѣи для трехъ такихъ господарѣвъ, что не заплатили были асекурації і стратили всеке право до відшкодованнѣ; учинило се Товариство „Днѣстеръ“ чисто лише в людности, бо якъ сказано, не хотѣло собѣ тѣмъ зѣднати людей, коли вже передъ тѣмъ рѣшило не прїимати болѣе обезпеченъ в Дроговыжѣ. Вѣднѣи годить ся запримѣтити, что вправдѣ в ліквідації Славїи были лишкованнѣ сего року здоволѣннѣ, (хочъ было іхъ лишь кільканайцѣтъ), але при попереднихъ пожарахъ, які були в Дроговыжѣ, всѣ парікалы на Славїю і обезпеченнѣи ся в „Днѣстрі“, бо се Товариство у всѣхъ случаяхъ пожару, які приключили ся від 1892 р. ажъ 6 разѣи, виплатило всѣ відшкодованнѣ якъ найточнѣйше. З той причины складаемо „Днѣстровѣ“ якъ найвишшу подяку а рѣвночасно заявляемо прилюдно, что коли бы Свѣтла Дирекція Тов. взаимнѣ. обезп. „Днѣстеръ“ рѣшила прїимати у насъ хочъ кільканайцѣтъхъ господарѣвъ до обезпеченнѣи, чтобы-сьмо платили премію по 2 кор. 70 сот. від 200 кор. обезпеченой вѣрности, то радо обезпечимъ ся в „Днѣстрі“. Хочъ в „Славїи“ платитъ від 200 корѣи обезпеченой вѣрности лише 1 кор. 50 сот. а в Краківѣмъ 2 кор. преміи, то мыно того волюмо платити в „Днѣстрі“ дорожше, якъ де инде тѣньше, бо мы переконаннѣ, что се Товариство зъ уѣихъ найсонѣннѣе.

Дроговыжѣ дня 28. сѣчня 1900. Гринъ Фѣткало, начальникъ громады, Тимко Сенишынъ, заступникъ вѣйта. — Дмитро Мясикъ, асекуръ. — Николай Бѣлякъ, Иванъ Еднорѣи, Тимко Васильскій, Иванъ Оприско, всѣ члены громадской рады. — Громадская печать.

Рѣвножъ наводимо дословно скорочено спростованѣе умищенѣе въ 5 числѣ „Русского Слова“:

„Спростованѣе. Въ числѣ 44. „Русского Слова“ азъ 1899 г. помѣщено „Благодаренїе“ погорѣльцѣвъ громады Дроговыжа для банка „Славїя“. Заявляю отже, что я того благодаренїя не подіснавалъ. Я подісналъ другое благодаренїе, въ которѣмъ не было воспоминаіи о тѣмъ, будтобы агентъ „Днѣстра“ злословилъ „Славїю“ і будтобы прочіи асекураційныи товарищества, а межъ ними такожъ „Днѣстеръ“, не робили собѣ нѣчого назъ нашей нужды. Противно: товарищество „Днѣстеръ“ посвѣщало погорѣльцѣмъ якъ наискорѣе съ помѣчю и совѣстно виплатило всѣ обезпеченнѣи сумы. Дроговыжѣ дня 28. в. ст. сѣчня 1900 г. Гринъ Фѣткало, начальникъ громады“.

Здавало бы ся, что тѣми спростованнѣи цѣла справа стала выяснена и покѣнчена, а мы и дальше не були бы въ тѣи справѣ зѣбирати голосу.

(Конецъ буде.)

Водозва „Сокола“.

Выконуючи ухвалу старшины Товариства гимнастичного „Соколъ“, звертаемо сего до-рогою до всѣхъ членѣвъ Товариства, что зѣ-лагають азъ членскими вкладками, чтобы най-дальше до кѣнца дѣйствїя 1900 р. вырѣзали залѣглы вкладки, а заразомъ подаемо до при-людной вѣдомости, что члены не уплатившіи залѣгловѣи до згаданого рѣшѣннѣи утратятъ свои права членскѣи.

Заразомъ просимо тѣхъ членѣвъ, что суть дозжниками Товариства за побранїи на кредитъ стрѣи, чтобы до мѣсѣця уладили свои рахунки, бо въ протѣвнѣмъ разѣ Товариство буде приневоленѣе доходити своихъ претенсій дорогою законоу.

Просимо дуже всѣхъ членѣвъ, что часто може навѣтъ не азъ своимъ вынѣи зѣлагають въ-скими платежами, чтобы не переходили до по-рядку дневного надѣи сего нашою відвоваю, бо вырѣзуючи залѣгловѣи споняитъ не только свои обовязокъ, якіи прїимали на себе, прї-ступаючи до Товариства, але такожъ причі-нѣи ся до далъшого его розвою.

Товариство наше выбѣшло, можна ска-зати, въ нову фазу розвою и проявляетъ від-повѣду дѣяльнѣи; завадки патріотичной молодежи політехнічнѣи, что громадно вни-сла ся въ члены и правильно учащае на на-рѣи, якъ такожъ молодежи академічнѣи и ин-шимъ патріотичнымъ единицамъ, Товариство наше може повелѣити ся вже нинѣ значимѣи чиселомъ членѣвъ такихъ, что розумѣють свои обовязки и споняють ихъ якъ сего вымагае соколка крѣпость. Но Товариство наше мо-лоде и потребуе підмоги моральной и мате-ріальной азъ стороны цѣлой суспѣльности, а тѣмъ болѣе повиннѣи о тѣмъ памятали член-ны, что мають зѣобязаваня супротивъ То-вариства. Отже просимо ще разъ всѣхъ членѣвъ о зѣрѣваннѣи залѣгловѣи, а всѣхъ Родимѣвъ особливо львовскихъ, чтобы громадно вни-сали ся въ члены Товариства. Коли сусѣднѣи наши мають не только свое Товариство, власну хату, а что болѣе: сотки гѣдѣвъ по провін-ціи, мы, на жалѣ, не можемо заповѣнати на-шою Товариству такого почетного мѣсѣця, якъ бы ему належало ся. Коли всѣ цивіліза-ційныи народы понѣи вагу гимнастики и пле-кають ен азъ жаромъ безъ рѣзницѣи вѣку, то у насъ залѣдо горстка найшла ся такихъ людей! Скиньмо-жъ уже разъ тѣ рѣзы апатїи и берѣмъ ся до дѣла, хоть и якъ вже спѣваного!

Грошѣ просимо прислати на руки скарбника д. Володимира Крижановского, у-рядника „Днѣстра“. Годины урядовѣи въ То-вариствѣ суть: въ понедѣлокъ, четвертъ и суб-боту відъ годины 7-ой до 8-ой вечеромъ. Здоровѣи!

Василь Набрный голова, Осипъ Кузьмичъ сираникъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ товариства „Академічна Гро-мада“.

По Рѣзвѣннѣи сѣрїиъ відбули ся слѣ-дующїи вѣднѣи и рефераты въ „Научномъ Кружкѣ“:

Зъ рамѣи литературной секції: тов. М. Галуцнскій про В. Ленкого. „Зѣ-житѣ“; т. Б. Косевича про Ибзена. „Колѣи мы помершїи пробудимъ ся“; т. Т. Мелена „Василь Стефанік“.

Зъ рамѣи историчной секції: т. Ф. Марисюка про Лозинского: „Штука мѣста Львова въ XVII и XVIII в.“; т. О. Пашкевича про Бельова. „Новый исто-ричнѣи методъ“.

Зъ рамѣи фїлософской секції: т. Т. Мелена. „Вѣднѣи фїлософїи до стѣннѣи наукъ“.

Зъ рамѣи секції суспѣльныхъ наукъ: т. В. Старосельского: про Г. Ф. Геррриггѣи „Національнѣи и право“.

Зъ рамѣи секції природнѣи наукъ: т. О. Грабовского про І. Нусбама „Изъ пытанъ фїлософїи и біологїи природы“. За зарядъ „Научного Кружка. Мих. Галуцнскій голова, Іос. Чайковскій писаръ.

НОВИНКИ.

При зближающей ся змѣнѣи мѣсяця про-симо всѣхъ тѣхъ Ва. передплатнѣи, что грошѣи мѣсячно присылають, о вѣсное відвованѣи передплатѣи. При сѣи нагодѣ просимо такожъ дѣтнѣи Ва. передплатнѣи, что мають якіи-небудѣи залѣгловѣи, о остаточнѣи вырѣва-нѣи, тѣмъ невѣйше, что на кредитъ часописѣи не выслѣае ся, отже Адміністрація була бы прѣнсеволена при далѣшнѣи треваннѣи залѣг-ловѣи высылку часописѣи безусловно адержати.

— Весна. Відъ трехъ днѣвъ мѣамо справ-дѣи веселїи пору. Рѣнкомъ сонце красуе ся на голубѣмъ небѣ, на котрѣмъ, якъ далеко засягне око, не видати аніи одної хмарки. Въ воздухѣи розносѣи ся весняный запахъ, сонце кидѣи теплы лучѣи, а легкій вѣтерецъ дѣу на перемѣну то холоднѣе, то теплѣе. Не хоче ся вѣрѣти, что се конецъ мѣсяця лютого и что передъ нами стоить те змѣнливѣи мѣрѣи и змѣннѣи холоднѣи початокъ цѣвнѣи. Люде, якѣилюде, все болѣе оптимисты, не хо-тятъ навѣтъ думать о тѣмъ, что сѣея „вѣсна весна“ може бути лише примхою природы и что бѣлѣи снѣгъ та крѣпкій морозъ може дати ся добре въ знаки всѣи оптимистамъ. Ну, але на свѣтѣи нема неоптѣиныхъ правилъ и „nulla regula sine exceptione“. Хто знае? може природа хоче намъ вѣннати несподѣ-ванку?... Можетъ же ось ось надлетѣи бузѣи, прїлетѣи и жайворонки та устроить намъ першїи „концертъ“... Хто знае?

— Дирекція „Красного Союза кредитового“ подає до відомості своїх членів і інтересованих, що змінила дотеперішній години урядовий відділ 11-го до 1-го і урядувати буде відділ тепер відділу 12-го до години 2-го по полудні, окрім неділі в руських святах. Любока товариства мистецтв ся в домі „Провант“ (Ринков ч. 10, I поверх).

— З „Народною Торговою“. Симв завідомляємо, що п. Михайло Петрицький з двом 17. лютого 1900 перестав бути нашим по-дорожничим водпоручником і в тим самим вигасло уділене ему нами уповажненя прийняти для нашого товариства замовленя.

— Дирекція.

— Отверте письмо до Его Экселенции п. наместника. В первых днях лютого 1899 г. переведенный збастали выборы до рады громады в Стрильбичах. Но затвержденно выборов переведено выборы новой экстерности громады дн 4 септя 1899 г. в притомности секретаря ц. к. старосты эки комисаря. Выборы переведено легально: вбита вбывало 12 голосами а прочих членов экстерности 17 голосами на 18 радныхх, мбже нововыбрано экстерности не заходит жадна перешикода, а мнмо то до нини она ще затверждена! В справе тбй водноспля ся мы до Выс. ц. к. наместничества дн 26 грудия 1899 г., а вбдакт до самой Выс. ц. к. президи дн 12 лютого 1900 г. и просили о затвержденно переведенного выбора. А позаяк пивншного дня нбчого ще не заряджено, то залуцуюмо сим: чи вбдома Вашбй Экселенци тая спрва и якь она збстала залагоджена? — Иван Кинь и проч 12 радныхх.

— З „Сокола“. Засяданя старшны „Сокола“ вбдбуло ся дн 1 марта с. р. точно о 8 годинь вь люкал Товариства (Пбдвал ч. 7).

— Прованція ц. к. старосты старо самббровского. Попередними лбтами ц. к. старосты вь Старббм Самббров высмалло друки фасийн вь справе податку особено-доходного до руських священникб вь днцб руськомб. Сего року повмыслало вббн без винятку вь днцб польскомб! При томь вьзяло ся на шчуня и друки повмыслало передь самым 15-ым лютого, коли то кбнчав ся речинец до перекладаня фасий, щобы вбже не було часу звертати нх и жадати руських. Бсть се очевидно тблько провокация и кпны вь правь руського народу, що своєю керванною угрмью провокаторбв. Дивно, якь можуть ц. к. власти жадати вббд пбдвиздних шкбвняв законбв, скоро поодинокой функциарь тых властей самь дончуть законы и тымь же чпавати ся, що се нмь послужит до авану!

— Зь товариства „Читальня мбщеньска вь Теребовлях“. Вь недбля 4-ого н. ст. марта с. р. вь сали маістрату теребовельского вбдотриман буде „Выгованец“ украиньска комедия зь сббвами вь 3 актах. Чистый доход на фондь будовы власного дому. Початок о годинь 7 1/2, вечером. Цымь мбщц: крбсла перворадий 80 кр., другорадий 60 кр., вступь на сяду 40 кр., на галерию 15 кр. Билеты можна набути вь торговля п. М. Карпиньского, а вечеромь при кафе.

— Вь справе Галицкой Касы щадничой вбдбуде ся ще одинь цбкваний процес. Прокуратория выгбтовала якь акт обжалованя противь ликвидатора Гбнсьоровского и бухгалтера Зблещего и вь снх дняхь буде нмь сей акт дорученый. Може ще де-що нового можна буде почути про „генеральну панаму“ вь сбй „дзельниц“ — Спрва продажы Сбхдничь поступав на передь. Товариство француске, котре набуло оцню на купно настовых тереббв вь Сбхдничь, зложило Галицкбй Касб щадничбй другу рату завдаткову вь квбтб 100 000 коронь, платну дн 1 марта с. р.

— Новый уряд почтовый вбде вь жите дн 1 н. ст. марта вь Пбвочайбй повбта жадатьсего.

— Ветеринара Кашубу, котрого були увзанили у Львов за те, що мавь отрутити стрбвною адыонкта зблвнччб Ив. Маера вышущено вчера на волю. Трупа Маера секціоновано а его жолудокь вбддано до хемічной аналізы вь Володимирьскомь судовомь хеміков, а той вь аналіз жолудка не выкрывь слбдбв отруч. Паню Мерцоу, котра денунціовала Кашубу вь мести, потигне судь до одвбчальности.

— Зь Товарищого пишуть намь: Шайку промисловцбв на чуже майно, котра вбдб дошового часу вела свбс рембля, удалось вбкбнц передовати вь селб Милованю командантові стайн жандармеріи п. Іосифови Шевчико-ви вь Стриганець. Передь нбкбма тьждня-ми вымывь вббз, що тая шайка вь снхь дб-вять особб плбндрувала лбс вь Рошнечь и Букбнбй, отже по переведено ревізіи вбдда-вь аналізний матеріал вь тымчасово переховане урядомь громадскому, а членбв майни судовы вь Тымьмениц. Але лбсова крадбж дала доверва до бблшшого пбваня товарищбв шайки. Командант Шевчик, прибравши собб до номоч постенфрера Микетиня вь Тымьмениц, удав ся вь ночи дн 14 лютого с. р. вь гостину до проводирбв шайки, Якова Бубна, Андрбя Греськи и Василя Голска вь Милованю. Перепросивши ихь за нарушене смачного сну, запросившихь до уряду громадского, абы зложили справозданя вь своєй дблности. Ту доверва показало ся якій тхій гвалтй грббь вбгвбднччб ся вь тбмь селб. Справозданя выказує, що справо-адавцб обрабували три коморы вь Тымьмени-ц, одну комору вь Остриц, одну комору вь Вбльшаниц и одну комору вь Побережы [пбвбта станицьславбвского]. Шайка мала не тблько своихь членбв вь Милованю, але и свои дбб філіи, а то вь Вбльшаниц и вь Побережы. Однакь філіи, якь на початокь слабо розвинули свою дблность, бо мали

лишь по одному членови. Філіалцбь положи-ли собб за задачу вкблввати проводирбм шайки дорогу до чужого майна вь своихь селлах, а тб черезь вышеруванне свбрдломь и выломлюванне дбрт вь стбнхь дбставали ся шпальню до коморь, сбйчась переводили якь набоєвбншью дезинфекцію пбблн своихь правил санитарныхь, полишаючи слухь стб-нхь вь вбдбвбднхь другимь вбходомь по-трббнхь до впрбвбджуваня свбского воздуха. На чблб шайки стоить такожь и бущий начальникь громады Милованя пань Проць Погребный, котрый вбдб згаданныхь отруш-ковб загарбувавь заправцювану вь потб чблб керванцю людку и пускавь вь оббгь Енергичне дохбжжє згаданныхь жандармбв, кот-ре трбвало чотри днб и ночи, выкрывь и поствягло до уряду громадского вь Мило-ваню майже все араббане майно, котре було пущєне вь курсь не лишь вь Милованю, але и по сусбднхь селлах, якь вь Олешовь, Палагичахь и Побережы. Дн 17 с. м. дн-гувавь ся пбхбдб до суду повбтвого вь Тымь-мениц. На передь вбхала „караванц“ заправ-жений вь пару добрыхь коней, переповнен-ный кожухами, сфраканами, полотнами, кораллами и нншними предметами вбртости 2000 коронь. За „караваномь“ поствупали найвысшй достой-ники шайки деского промислу и ихь спббл-ники вь снхь дбсять особб вбдб проводбмь бущого начальника громады Милованя пана Проця Погребного, а позаду ступала ескорта аложена вь трбхь жандармбв. Командант-ови Шевчикови зь Стриганець и постенфрер-ови Микетиню вь Тымьменицб належить ся подбкта, що высмбдлн тыхь промисловцбв на чуже майно и постарались вбдбнати май-же всю горбю оплакувану керванцю покрыз-жєннхь вь шбстбхь рабункбв. Честный грбм-ляне Милованя дужє взяли собб до серця погань вь ихь селб и говорять: „Якь бь на-ше село було выгбрблб, то лбхб бь намь вбдхало ся, нбжь така нечесть мала на нась улбстн“. Але-жь загаль громадян Милован-цбв званый вь околлиці ако честий, стбточ-ий, тверезий и розумний господарь, а тб вь родки — то позббтлбсть бь зь часбв, якь у Милованю панувала темнота. Впрббмь де-е село безь болбта?

— Правосый процес вбдбувь ся вчера передь судомь присяжныхь у Львовь. Вь роли жалббника выступавь редакторь Monitora п. Брайтерь противь п. Войтбха Домбровского, сибрбббтника Kurjera lwowskiego закнчуєть ему що Домбровский вь отвербмь листб по судияв бущь Брайтера о грбшнхь „взяткх“ за промбвчєне дбкнхь лбвбських скандаль-ов, отже Брайтерь обжалувавь его за сєй закыл ако за обиду чести спбвбвцу друкомь. Подбквчь вчерашнмь розправы Домбровскій зложивь на писемь заяву, що вбдкнчує свбй закыл Брайтеромь ако безосновный. Коли жалббникь вдовольняє ся сєю заявою, тббру-вать оговорбв вь рокь увбльнянчій Домбров-ского вбдб вини и кары.

— Просьба. Може бь хто зь нашихь Вл-чкбталбв, що не складає повного рбчника „Дбл“, збвблнть прислати 157 числб зь року 1899 до наш-и Адмннстраціи. Потрббно для комблбту біблбтечного.

— Зь Перемышлян пишуть намь: Вбсть, подану недбвно вь „Дбл“ о вбббрб [дн 17 с. м.] д-ра Кароли Давидовича, начальника суду вь Перемышлянахь, зь куріи ббльських громад на члена перемышлян-ков рады по-вбтвой, доповняємо ствердженнмь факту, що д-р Давидовичь вбшшовь вь вбббру вббмь голосами.

— Касаційный трибуналъ у Вбдн порб-шнвь снми днцми дбб спрвч зь Галичнмь. Перша спрва — селанки Сбн Олшовского, котру судь присяжныхь вь Новбмь Санчхь за судияв на смерть. Передь касаційнымь тббу-наль прійшла сєса спрва вь наслбдств пбсьма девбтьохь судияв присяжныхь, вь кот-рбмь нбви по розправб заявнли, що зь вини своего проводника були вь блудбь затвер-джуюча вину обжалованон тб що ставь ума засуджєнон бущь нмь десоть пбдбзрбвнй. Тббуналъ касаційный не уважбднв сєс заявы присяжныхь, але рбшнвь предложнть коронб, щобы помилувала засуджєну, — Друга спрва була о уббдствє Фр. Рошковича, за котре тббуналъ судияв присяжныхь вь Яслб засудивь бущь его сына Войтбха Рошковича на повбщенє, хочь сынь рбшучо перечнвь, мбв бь вбн бущь уббднкомь вбтца. Тббуналъ касаційный на вносєну жалббу оббвон-ця скасувавь засудь и поручнвь судюна вь Яслб перевести вь-друге розправу.

— Чи то що поможе? Львбвске намб-тничтво затвердло змбнбний статуть фундаціи гр. Скарбкы и статуть для засєденя вь Дро-говичы, а такожь змбнєну ннструкцію для кураторя и завбдуючбй рады. Змбнєний ста-туть мавь вь аналіз мбрб улбкншнхь пере-ведєн рбзныхь корнстнхь змбнб вь зарбдб сєс мблбвовонь фундаціи. Ославлена „polnische Wirthschaft“ вь тбй фундаціи пбдб куратор-ствомь гр. Скарбкы званя ширшомь загалови, вторбкь вь сбймь ярко выказувано пануючій тамь неладь, що тгнє ся безперервно вбдб-кблканнцн лбтб. Вь деббтб надь сєю спрвою забравь слово и п. Окувєскій та-по-при упадку фундаціи пбдбновнть и покря-жжєне Руснббв, але дбє ся тамь противь-нолб и запнєе пов. гр. Скарбкы. Чи тепербш-на „корнстнц змбнб статутбв“ вбплнє на зарбдб фундаціи, котра свбчавь вь рукахь гр. Скарбкы? Пожнвємо побачнмо.

— Дрббый вббтб. Вь Краковь увбзвєно свбтвого обмбнца Жакм. Тбчьского, котрый вбдб прибравши нмєнами гр. Іос. Скарбкы и гр. Іос. Ронікєра назувавь рбзныхь купцбв и готелбтбв; обмбнєць носнл на соббь му-дерб поручннка 2 полку пбхоты. — Вь Хар-ковб вбдбувь огонь вь публбчній біблбтецб, але удало ся его вчасно угаснтн; шкбда до

10.000 рубльєв. — При устю Лбвы появил-ся вь дужє великбй скбблбстє сєлєдбц, такь що рыбаки вьзєденя до марнбваня та вуд-жєннє сєлєдбцбв не можуть собб дати радь. Дєннє ловлєть рыбаки на кораблбх по 100 до 150 тьсєчє сотнарбв. — Вь сєй чєтєврєй першій разь зачнть своє урядованє у Льво-вб промисловй суды. — Вь Внєрб-Пай-штадтє судияв прєсбжлнмь мартовонь кадєн-ціи забракто „матєріалу“ до розправь. Чи не-лбво вь снхь часахь? — Бурмєстрь одного мбстбчка вь Баваріи навбвть у вбдбвбв, по-шукуючбй за однмь громадяннномь, такй знамєна пошуканого: „Вбнз дужє подобнй до своего вбтца и курнть папбросы“. Лєднв-чя по тбмь его хто пбвань! — Вь нтернать учєннцбв учтєлєскои сємннаріи вь Ста-нцєславові прокнчуєт ся тбфь; стверджен-но тбє случає занєдужаня, а причиною є, аля вода.

Ико знамените домашнее средство противь вбххь наслбдбкбв злого транзбна поручає ся жє вбдб десбтокь лбтб опрбвдло жббднй Пєсєрєсєр-а пбгнмь правднй лбшє вь черномь напббкб: J. Pse-hofer на накрывбй кожбмь пбвлю вырбблкуюєт ся єднєно вь Пєсєрєсєрє Аулацб, Вбдєн, I. Singerstrasse н-рб 16.

Наука, штука и литература.

— Вышла нова книжка: „Учебникъ Ари-метики для низшихъ класъ школъ средних. Напи-санъ Пєтро Огоновскій. Чєсть I, на I и II. клас-су. Другє збєснє перербблена выданє. Цбна опрбвдленого прнпрннка I К. 80 с. Лвнв, 1900. Накладомь авторя. Головнй склбд вь кнгарнн Станпрпфісєскій и вь кнгарнн Нау-кового Тов. имь Шевчєнка“. [Сторбб 132 вб-сбмкы.]

— „Księga Adresowa król. stol. miasta Lwo-wn. Rocznik IV 1900. Wydawca i właściciel Fr. Reichman“ [улиця Гротєра ч. 3]. — Чєтєр-тый рбчннкь сєго пожиточного выданнчтєва свбдчбть, що выдєсєт п. Райхмань старєсє єднємь рбкомь доповннчч и усоверш-увати свою „Кнгу Адресову“ абы станула на рбвнй заграничнми выданнчтєвами того рода Кнгу мбстєтє свбс [альфббєтнчнмь] мбщанччбв Львова [назвнчє, стань и мбщ-мань], купцбв и промисловцбв пбблє зан-нчєтє, фірмь прбтбкблваннхь у Львовь, уря-дбв, вбснхь ннстнцнй, редакцнй, шкбл та товбрнєтєв, выказь бблшнхь фірмь фабрнч-ннхь вь краю, жєрєловнцб и клмбтнчнй стбціи вь краю, снмь улбцб, площь и перед-мбстє Львова, вбкбнц оговорбєнє. Пбкн нєма руськомь „Кнгу Адресовон“ ставє Русннамь вь прбгбдб кнгу п. Райхмана, пбдручннкь дужє добббнмь особблво для такнхь людбй чя фірмь, що мають зноснмь зб Львовомь. Цбна прнпрннка 2 зр.

— Вбдєнское тбжднєвннкь „Die Zeit“ по-явлнєт ся 282-ий вбштнть зь такнмь зббєснмь: Die unpolitische Politik Von K. — Russland und Indien. Von A. Charpentier. — Oesterreich Ungarn und die Triester Bahnfrage. Von Ingenieur Carl Buchelen. — Das Existenzminimum für Oesterreichs Lehrer. Von Siegmund Kraus. — Entartete Eltern. Vom königl. Staats-anwalt Lino Ferriani. — Der Arzt in der deutschen Vergangenheit. Von Hermann Peters. — Ein Schwaiger-Album. Von Richard Muther. — Aesthetik des Sterbens. Von Alfred Gold. — Die Woche: — Politische Noti-zen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Uebergang. Von J. Zangwill.

Передплату на сєй тьжднєвннкь чєртє-рбчно 3 зр. прнпмбють почта, вбб кнгарнй и адмннстрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Чл-сла на показь даромь и оплатно.

Посмертний оповѣстки.

О. Юліанъ Гладилончъ, парохъ Любачева [епархія перемышльскя] упокоивь ся ннчб вь Перемышлѣ вь 51 роцѣ жнтя а вь 25-лѣтє свбщєствєннє. Похорожє вбдбудєт ся вь суббту [3-ого н. ст. марта]. — Покойный о. Юліанъ, снмь конлата крл. о. Юрїя Гладилончя, паро-ха вь Хировь, а брать покойныхь знаныхь патрїотбв судыа Адольфа и профессора Да-мьяна Гладилончбв, вызначавь ся горьчнмь руснмь патрїотнзмомь, властнмь цблбй тбй достойнбй родннѣ. Пбк. о. Юліанъ знаный бущь не лнше вь вузншнхь кругахь ббльскихь и знакомыхь, але и ширшомь кругови Русо-нбв зь допбсєй до „Дбл“ ако ревннй бо-рєць за справы своего народу. Мнмо смерто-послєв пєдуги, що тчнла его здоровлє, по-кббннй ажь до вычєрєннє послбднхь засббу жнзнєнон силы єє перєстававь служнтн по-збмбть народнй руськбй справѣ. Великій жаль, що такь завчасно мннуєт ся цнрьн сєй дѣ-лєтєл! Земля ему перомь и вѣчна память!

Именованія, перенесєнія, вбдзначєнія и пр.

— Именованя. Намбтннкь именовавь повб-твого секретаря Володбл. Швєца офіціаломь нмбтннчтєва, а канцєлїстбв намбтннчтєва: Іос. Сбнєцкого, Тємбїля Мєндиса и Артура Глєд-нччя повбтвыми секретарями.

— Перенєсєнє. Мннстерь судбвнчтєв перє-нбєсь суд. адьонкбтбв Валблєва Мнхь Накарєско-го вь Краковь до Солотвннч, а Володмнра Снєкєвнчч вь Солотвннч до Краковб. — Нам-бтннкь перєнбєсь офіціалбв намбтннчтєва Вол. Швєца вь Горбдєка и Ант. Заплатнєского вь Хшанєва оббхь до Львова.

Зь ц. к. Дирєнци дбж. зєлбнчнц.

Почбтєн нд 1. марта с. р. не ббдуть кур-сувати поады осбн ч. 6213 и 6214 на вблнчн-цн лбкблнй Кракб-Кбцмнрбв. Прбчї пбдлн осббн ббдуть прєхбднтн вьд 1. марта пбдлн

слбдуючого розкладу: ч. 6211 вбдхд з Кракова о годнн 8 ранб а прнхд до Кбцмнрбв о 9-03 ранб; ч. 6212 вбдх. з Кбцмнрбв о 6-30 ранб а прнх. до Кракова о 7-52 ранб; ч. 6215 вбдх. з Кракова о 8-11 вєчєромь а прнх. до Кбцмнрбв о 9-30 вєчєромь, і ч. 6216 вбдх. з Кбцмнрбв о год. 5-55 по полуднн а прнх. до Кракбв о 7-10 вєчєромь. — Блншнє поясєнєа подбють вбшн.

Телеграммы.

Вбдєн 28 лютого. Вь наслбдкє пого-лоскы про намбрз знесєня ннстнцнй нбт-арїатбв, була у мннстра судбвнчтєва и сєк-ціиного шєфа д-ра Клїяна дєпутатїи вбдєн-скои нбтарїалнон палаты зь залуцаннмь вь тбй спрвѣ. Обб заявлнл, що мннстерство цбл-кбнть про сєє не думбє. — Довголѣтнє заходь купєцнхь кругбв на Букбннѣ вь цблн рбз-шпрєня обєснгу дблннчєнємь днрєкціи державнон зєлбнчнцб увбчнлн ся тымь у-сббжєнмь, що мннстерство зарбдло значнє рбзшпрєнє правь тбй днрєкціи, не змбннчн-однакь вь нбчбмь вбдбсннчєннхь ан збзнєннмбн вбдб станицьславбвскои днрєкціи.

Будапєшт 28 лютого. На Угорчань про-бувала англїбска правнтельствєнна комсїя вь цблн закупн конєй для армїи. Перєсбчн цб-на 800 коронь за коня. Комсїя мавь накупнть 2000 конєй. Конь вбдбдуть до Дурбану. До-става потрєвбє 35 до 40 днѣв.

Загрєбь 28 лютого. Передь сєрбскнмь банкбмь вбдбудн ся демонстраціи протнвь Сєрбїи. Дблб обкбдано камнємь.

Бѣлград 28 лютого. Туть заперєчують вбсть про наглє покликанє до вббєкєвои службь сєрбскнхь студєнтбв вь Загрєбѣ. [Вь Загрєбѣ кружнла поголоска про мобїл-изацію сєрбскнхь вббєкь протнвь Болгарїи.]

Бєрлн 28 лют. Командант 6-ого корпусу армїи зарбднвь, що нмєцкнмь шв-жнєстамь вь познбєсєбн полку не вблно жєннтн ся зь Пблькамн анб зь такнмн дѣ-вчатами, котрыхь свбкнє вь сбціалнмн дємб-кратамь. — Königsberger Zig. доноснт, що выглбды Гєрбєрта Бїсмарка нз канцлєра дер-жавы зновь поправлнл ся.

Жєкєва 28 лютого. Атєнтатъ Люкєного на днрєктора зєлнчнцб бущь вь зєлєн зь аго-воромь нталїйскнхь зєлнчнцб. Колн Люкєнї говорнл зь днрєкторомь, другй учбстннкь заговору напал на дєворцбв такь, що жандармерїя зь веллєкнмь трудбмь мала прн по-мочн оружя обєзєлнтн арєштантбв. Дѣя зь ннхь утѣклн, и ихь аловєно вь Савадїи.

Цбна зббнє и другнхь прбдуктбв.

28 н. ст. лютого 1900.

[Цбна поданя вь коронкахъ]

Альбб: Пшєннчє старє 14-20 до 14-60, пшєннчє нова 12-50 до 14-20, жнто старє 11-50 до 12-—, жнто новє 11-— до 11-40, овєсє стар-ый 10-— до 11-—, овєсє новый 9-40 до 10-50, ячмьнш напннєтый 10-50 до 11-—, ячмьнш бр-варннй 11-50 до 12-—, горбжь пшннєтый 11-50 до 12-—, до варєня 11-50 до 12-—, вїка 9-— до 9-80, насьєнє лнєнє —— до ——, насьєнє ко-нопнє —— до —— бббь —— до ——, бб-бнц 9-50 до 10-—, грєчка —— до ——, коню-шннє чєрвова 100-— до 150-—, конюшннє бѣла 70-— до 120-—, конюшннє швєдска —— до —— кукурудзє старє 11-80 до 12-20, кукур-дзє нова 11-— до 11-40, рбпакь 21-50 до 22-50, хмьлє старый 80-— до 100-—, хмьлє новый за 65 кїлб —— до ——, овєннчє гбтовє за 10.000 лїтрбв 34-— до 34-—, на термнѣ 36-— до 37-—.

Бурсь Львбвскій

зъ днѣ 28 н. ст. лютого 1900.

Акція за штуку безь купона.	Шлѣт.	Жд.
Вєлѣт. сал. Кар.-Людн. по 200 зр. н. к.	100 30	101 40
Зєлѣт. Львбв.-Чернов.-Ясєн по 200 зр.	140 5	142 54
Банку тнпбт. галлц. по 200 зр. а. в.	178 0	178 0
Банку креднт. гал. по 200 зр. а. в.	—	—
Банку для торговлѣ и промислу 200 зр.	97	98
Лнєтнє заставнй за 100 зр.		
Банку тнпбт. гал. 5% а. в. выдбєс. зь 10% прєм.	109	109 7
Банку тнпбт. гал. 4 1/2% а. в. лбсє. 50 л.	98 30	98 7
— 4% 60 л. по 200 кор.	92 50	92 20
— красєвогь 4 1/2% а. в. лбсє. вь 51	139 80	100 50
— 4% а. в. лбсє. вь 57 л.	94	96 70
Товарнствє креднт. 4% (1 смѣлц).	94 50	95 20
— 4% лбсє. вь 41 1/2 л.	94 50	95 20
— 4% лбсє. вь 66 л.	94	94 7
Облнжн за 100 зр.		
Галлц. фондъ прнкрпнчнйного 4 1/2% а. в.	96 70	97 40
Букбв. фондъ прнкрпнчнйного 5% а. в.	102 50	—
Кбмуналнй Банку красє. 5% (11-см)	100 0	101 30
— 4 1/2% (11-см)	100	100 70
Повнчєнє красєнб вь 1873 по 6% а. в.	108	—
Повнчєнє красєнб вь 1893 по 4% а. в.	94	94 70
Пбмчєнє м. Львова 4% по 200 коронь	92 30	93
Лбсєн:		
Мѣста Краковя по 20 зр. (40 к.)	58 76	60 50
Мѣста Станцєславбв	127	—
Мєнєтєтѣ:		
Дукѣтѣ цбсарскій	11 35	11 45
Наполєондорь	19 17	19 27
Пбблнчєрнлѣ	—	—
100 Рублѣвхь сѣрбнхь	153	157
Рублѣвхь пблєровнхь	255	257
100 жарбкь пбмєднчѣ	17 80	18 4

Всѣкї купоны

и выльсєваннє панєры вартб-стнй

нихъ бесѣдникѣвъ, закидаючи имъ односторонность въ представленіи справы. Бесѣдникъ такожъ прихильно успособлений для робѣтниківъ, але не признає имъ права зачинати страйкъ безъ выповѣдження, бо се є вломаніємъ контракту. Державні власти поступають зъ робѣтниками о много прихильнѣше, якъ властитель копалень. Робѣтники тероризмомъ хочуть присилувати властителей до принятія ихъ жадавъ. На цѣлой страйковой простороні водбувають ся робѣтничі збори безъ нѣякихъ перепонъ, наколи тѣ, що хочуть працювати, суть наражені на насильства зъ боку страйкующихъ. Въ Саксоніи власти въ такихъ случаяхъ въ загалѣ забороняють збори. Розмѣры нужды, якъ ихъ описують соціалісты, суть переборщени копальняні робѣтники заробляють релятивно дуже добре, а богато робѣтниківъ выбирає якъ разъ се заняты для его поплотности. Що до ризика небезпечности въ копальняхъ, то статистика поучає, що навѣть робѣтники, не гадаючи вже про величизну робѣтничѣвъ, такожъ выставлені на небезпечности. Въ копальняхъ архикнязя на Шлезку въ лѣтахъ 1895 и 1896 заведено 8-годинный часъ праці, однакъ въ наслѣдствѣ напору робѣтничѣвъ, котрі хотѣли бѣльше заробляти, треба було есе зарядженя знести. Впрочѣмъ, коли бы на прускѣмъ Шлезку заведено 8-годинный часъ праці, то и властитель копалень въ Австрій радо пошлы бы за симъ примѣромъ. Теперъ зъ конкуренційныхъ причинъ се неможливе. Демля перебивали соціалістичный послы безнастанными криками.

Соціалістичный поволь Цигръ полемизує зъ передбесѣдникомъ и выводитъ, що робѣтники розпочали страйкъ зъ причини недодержаня даныхъ имъ прреченъ. Дальшою причиною страйку було переслѣдуваня великого числа робѣтничѣвъ. Бесѣдникъ критикує поступованя властей. Твердить, що варобкові відносини робѣтничѣвъ въ копальняхъ не суть такі свѣтлы, якъ ихъ описавъ п. Демель. Продукція нѣчого не стратила бы на заведеніи вѣсьмьгодинного дня праці. П. Рошманъ доказує, що заведеня 8-годинного дня праці не було бы для промыслу небезпечне. Обязанкомъ державы є станути по сторонѣ слабшихъ.

Горячо выступивъ въ оборонѣ страйкуючихъ робѣтничѣвъ ветеранъ австрійского парламентаризма д-ръ Розеръ. Бесѣдникъ домагає ся такожѣ, абы правительство вкоролило надужити зъ алкоголемъ въ остревскихъ копальняхъ и абы старало ся о бѣльше безопасности копальняныхъ робѣтничѣвъ.

На внесеня Баумгартена ухвалено замкненя дискусіи. Генеральный бесѣдникъ contra, п. Шинеръ надѣявъ ся, що теперѣшный страйкъ буде законченный зъ хвилью, коли парламентъ тою справою занявъ ся. Тымчасѣмъ робѣтники хочуть видко показати свою силу и стаяти опѣръ лѣгислативѣ. Удержавненя копалень є утопією, а 8-годинный часъ праці не може бути всюды переведенный. Однакъ реформа є конечна. Дотычна комісія повинна до нарядѣ поклякати такожѣ фактовыхъ людей. Генеральный бесѣдникъ pro п. Каотанъ высказавъ переконаня, що скороченя часу праці въ копальняхъ не водѣлає шкодливо на продукцію заведеня вѣсьмьгодинного часу праці є рѣчею конечною. Правительство за мало зробило для законченя страйку. Удер-

може добро дѣлать, и я упавъ лицемъ передъ равною зорею, що будила природу до життя, и дыкувавъ за правду, котрой одна нѣчь мене навчила. Я закинувъ дальшу науку, припѣвъ своею долото въ жертву Граціямъ и пошловъ мѣжь людей. Я шукавъ тамъ, що були бы одною гадю зъ мною, и знайшовъ васъ, мой возлюбленый товаришъ. Чи-жъ вы може не є выразомъ божественной любви и чи я не можу числѣти на доше житя въ такихъ образахъ, аныжъ въ змнѣнѣ, крухомъ камѣню?

Сократъ закбичивъ свое оповѣданя и глянувъ на лица своихъ учениковъ окомъ асынымъ, мовъ та капля росы, що дрожала на листкахъ пальмъ. Они не могли поддержати своихъ чувствъ. Поблѣло розбилось и ученики припали до нѣгъ своего учителя. Все адуманый и быстроумный Платонъ стиснувъ руку своего учителя и глянувъ зъ вѣдучестью въ его вѣдъ сонца опаленое лице. Добродушный Аполлдоръ притупивъ ся такожѣ до учителя и плакавъ. Азъкибидъ стоявъ позаду и влиливъ вѣръ у землю. А Кеенофонъ горѣвъ зъ радости. Вѣсь были щасливый.

Послѣдній рожевъ полоски вѣчѣрного сонца замеркали, коли учителя, розправившись зъ учениками вертавъ до дому. Присѣпавъ кроку, щобъ не забывити на вечерю, зъ котрою дождала его нетерпелива, але впрочѣмъ добра жѣня, Ксантипа.

Вѣрливъ прускій, въ грудня 1899.

живненя або украшеня копалень угля выдає ся бесѣдникомъ одинокимъ рачіональнымъ розвѣзаніємъ справы.

По фактичныхъ спростованяхъ, палата приняла односторонно внесеня п. Гросса, абы вѣсь внесеня въ справѣ скороченя часу праці воддати соціально-політичной комісії, котра має предложити сироваданя найдальше до 12 марта. Принято такожѣ внесеня Розера, абы засѣданя комісії водбували ся явно. На томъ нарады замкнено.

Зъ театру вѣины.

Урадова денеша генерала Роберта доносить, що Крона зъ родиною водѣхавъ до Капштадта въ товариствѣ одного генерала и бѣдъ охороною вѣйсковой эскорты. Решта полоненныхъ водѣде пѣзвѣише, партіями, угрупованями посяла командъ бѣдъ власными корнетами. Дѣти и жѣны водѣлаю до дому, 170 раненыхъ, по найбѣльшой части дуже тяжко, положено въ шпитали. Доси начислено 3.700 полоненныхъ. Забрано лише 2 арматы Круна, 2 Максима и 1 Крезота. Канітуляцію Кроуіого анліійска праса уважає за рѣшучій аворотъ въ користь Анлііи. Теперъ вже нѣчо не спити походу анліійскихъ вѣйскъ и всякій опѣръ Бурбѣвъ нѣнащо имъ не придасть ся. Въ транвалекскихъ кругахъ и праси пишнихъ народѣвъ не такъ песимістично дѣвають ся на положеня Бурбѣвъ. По ихъ думцѣ канітуляція Кроуіого є вворотомъ въ тактицѣ Бурбѣвъ, для Анлііи дуже некористнымъ. Буря перейдуть теперъ до борьбы въ роземпцѣ дробными водѣдками, зъ котрыми масы анліійского вѣйска не дадутъ собі рады. Приватный телеграммъ доносить, що головна часть арміи Кроуіого, въ силѣ 6000 людей зъ рѣштою арматъ сна сла ся, а Кроуіа давъ ся заскочити лише зъ малою рѣшкою свои арміи.

Зъ бѣдъ Ледісмету доносять бѣдъ датою 25 с. м.: Бригада генерала Гарты заатакувала въ пѣтницю таборъ Бурбѣвъ на Пітерегілі. Вѣйско вдерло ся приступомъ на стрѣмку гору и дойшло ажъ на воддаленя кѣлькасѣтъ ярдѣвъ водъ позицій вѣйска. Огонь бувъ такъ страшный, що кождый, хто лишь показавъ ся зъ укритя, падавъ раненый. Въ ночи нѣхота обкопала ся на горѣ и рано повторила атаку. Вчѣра Булеръ допѣвъ, що его вѣйска взяли багнетомъ Пітерегілі и полонили 60 Бурбѣвъ.

Письмо зъ турецкого повѣту.

Тѣ люди, що въ початкахъ 1800-ыхъ роковъ були ще на студіяхъ у Львовѣ, певно паматають, якъ радо читали дописъ въ „Дѣлѣ“ зъ турецкого повѣта. Видѣло ся, що той повѣтъ выспередивъ вѣсь инші повѣты въ Галичинѣ на богато-богато лѣтъ, догадавано ся, що тамъ патріоты зъ кричѣ и имя ихъ лѣгійонъ, а вѣсь шире и неусынно трудять ся для добра темныхъ масъ, вѣсь снѣшать отерти слезы „заплаканою Матері“. И рвало ся сердце молодыхъ людей до праці, кобы лише скорше вырвати ся зъ-мѣжь мурѣвъ и скоро мѣжь народъ, а тамъ якъ найборше засукати рукавы и трудити ся для незрѣлыхъ братѣвъ по примѣру закаленныхъ патріотѣвъ турецкого повѣта! И мынали лѣта, за лѣтами, богато воды поплыло долѣ Дѣвѣстромъ въ Черне море, двадцать лѣтъ доходить водъ часу, коли тѣ дописи появляли ся въ „Дѣлѣ“, а въ турецкомъ повѣтѣ зацанувала така „мерзость запустѣнія“, що вже гѣрше не може бути.

Колѣсь бувъ въ повѣтѣ одинъ человекъ, правдивый отаманъ и прѣстѣй робѣтникъ; другі посяла снѣтъ помагали, инші шкодили своимъ нерозумомъ а пхали ся на передъ, бо думали, що безъ ихъ правникъ не обѣде ся. Той одинъ человекъ трудивъ ся за вѣсьхъ и всемо проводивъ. Ишло яко тако и булы аныжъ успѣхи, хочъ певно не хибувало и похобѣвъ, бо еггате humanum est. Та нашъ противникъ перелыкали ся, почали побуживатися о свое пачованя въ повѣтѣ, ударили у великій дѣвѣтъ, ажъ водголосъ давъ ся чути у Львовѣ, а найперше учули его великія рыбы. Вышколені въ подступѣ, та у всякакъ интригахъ арозумѣли, до кого треба стрѣляти. „То го убиймо, а „достоянія“ наше. И добре выдѣляли. Все пошло гладко. Однакъ чтобы побѣда була цѣлковита, помагла добыти человекъ и своя власть духовна. Тамъ видѣло ся денскимъ людямъ, що они покликаны помагати власти політичной. Бувають такъ, що навѣть сердить ся, коли почувють, що хтось рухливый дає про себе знати, що боронить свой народъ передъ вымысломъ та неправою. Думаютъ, що зъ бѣдъ кавѣкъ будуть на нихъ криво дѣвати ся, припнуть имъ нездарѣвъ тѣ догдѣ этада, що не вмѣють присмирити неспокойного та непокѣрного духа, отже боать ся о свою карьеру. Таке поступованя веде за собою сумный наслѣдъ. Се найбѣльше покажутъ Тучапы. Про нихъ оповѣдало ся и писало ся богато, закидувано неоднѣ тогдѣшнюю парохію. Можливо, що парохъ что и зачинивъ, але катастрофы не сировадѣвъ, хочъ можливо, що присѣпывъ. На страту для Руси Тучапы трудили ся инші люди сорѣкъ лѣтъ и бѣльше передъ тымъ. Полякъ зъ роду и пересѣдченя ажъ до смерти бувъ тамъ парохомъ цѣль зъ сорокъ лѣтъ и приготавливавъ рѣлю, — чи свѣдомо, чи зъ на-

начи, Богъ его знає. И прийшовъ часъ, коли Русины въ Тучапахъ сказали: „Мы не Русины, але Поляны; не треба намъ руской церкви, обѣдѣмо ся безъ руского духовного, вѣсь не нашъ, мы его не розумѣмо; не обходять насъ и рускій епископъ“. Се зъ бо-лемъ принято до вѣдомости и не було у насъ способу сему зарадити, бо люди, колысь Русины, заявили, що не хотѣтъ мати зъ нами нѣякого дѣла. Зъ сего выходить, что хто неспособный до праці для своего народа або хто звыкъ ходити помѣжъ дощѣ, думаючи, что вѣсь найбѣльше маширує, нехай бѣдай другимъ не перешкадає и не мече ему колодъ подъ ноги, бо инакше все стратимо, станемо матеріаломъ и подѣладомъ кому шшому до его розросту, а тогды и рускій достѣйникъ будутъ злишній...

Лышлы ся другі люди и вѣсь разомъ не змогли сего доказати, что передъ тымъ доконувать одинъ человекъ. Въ повѣтѣ є 47 священникѣвъ, число показане, кобы такъ ще охота до праці! Ихъ, а ще бѣльше народнымъ громѣмъ ставъ на ноги одинъ жидъ Шехтеръ, а коли сей добродѣй почавъ уже за великій збытокъ Русинамъ работѣ, они обернули ся до Хаимка Гірша. Сей колѣсь бувъ бѣдний, водѣтъ потѣрѣвъ, а недавно побудувавъ велику каменицу. Рускій патріоты дивляты ся, подиляють, якого онъ дѣла доконали. А прийдутъ выборы, нема руского дому, де бы можна зайти, жиды выбѣвають мужикамъ зубы, а въ послѣднихъ часахъ и священникѣвъ оплюзували та въ носы тручали. Пер-дымны лѣтами булы бесѣда про будову „Народного Дому“, та теперъ вже и споминки нема про се; утахли рускій патріоты, кождый думаетъ про свои клопоты та жде спасеня, Богъ знає въ-вѣдки, а кождый водчуває, что въ повѣтѣ не такъ, якъ треба.

Прийшовъ на шеѣ повѣта новый достѣйникъ, п. Бѣльнскій, и першимъ дѣломъ его было: водѣткнути народный масы зъ бѣдъ вѣлы ау духовенства. Взявъ ся за остро до своего дѣла, не бувъ досѣтъ проворнымъ, черезъ те снѣнявъ ся крикъ та и промывавъ, але шеѣ повѣта доконавъ своего. Замѣнивъ „теократію“ въ повѣтѣ и може тріюмфувати. Однакъ, думаемо, оно має и свою добру сторону. Правды, патріоты притихли, „страха рада кождѣска“ оглядають ся на задній колѣеса, думаютъ: „тажъ и мы хочемо жити“. А прѣте не але стало ся. До теперъ при выборахъ выхлѣвъ водъ насъ наказъ и мужики слухали; водъ теперъ не послушаютъ, бо тамъ въ Турцѣ въ вѣсьмьмѣ мѣсцѣ вѣсьмѣ бѣтъ страшный, ремѣнный бичъ. Та маємо надѣю, що люди зъ ширымъ сердцемъ для своего народа и въ турецкомъ царствѣ ще не перевели ся. А для нихъ вже нема иншой дороги, якъ шире обернутися до народныхъ масъ, промовити шире слово, показати имъ независаня ихъ и тяжке положеня, заохотити ихъ и за-трѣтъ, чтобы добивали ся лучшой долѣ и дѣти не спочили, доки своего не освѣднутъ. Теперъ вже не выстане самъ наказъ; теперъ вже годъ вести селянина якъ худобину на мотузу; не послушатъ, бо боить ся, бо надъ нимъ вѣсьмѣ страшный бичъ. Однакъ, ели вѣсь стане свѣдомымъ человекомъ, буде знати докладно про свои обязанности и права въ державѣ, тогды выступитъ вѣсь смѣло и свои справы буде зъ успѣхомъ боронити. Тогды подакна непростѣвымъ опѣкунамъ за опѣку, а цѣсарскій урядникъ стане тымъ, чимъ вже давно повиненъ бувъ стати: сповнителемъ и сторожемъ державного закона. И руска интеллигенція водотхне свобѣдно и воджѣвъ. Вѣрѣтъмъ звѣстно: доки в рускій селянинъ и мѣщанинъ, дѣти є и рускій духовный и вышѣ власть духовна. Длѣтого тѣ чинники якъ найуспѣвѣише повинни старати ся, чтобы рускій народъ прийшовъ до свѣдомости и успѣшно боронить своего истнованя. Для широй лучшости и дружного porozумѣня далеко лѣише сто разѣвъ попустити селянина, нѣжъ разъ акому поспѣнаѣ поклонитися. Та у насъ за-для неволькованой слѣпѣты, люди не хотѣтъ сего арозумѣти; скорше лѣзутъ комуъ клѣняты ся, якъ жити зъ своимъ въ доброй злаго-дѣ.

До теперъ не запосѣтъ ся на дѣише въ турецкомъ повѣтѣ; зъ малыми вымысломъ майже не видно познати сего. Правда, майже вѣсь хотѣли бы, чтобы на Русъ было лѣише, однакъ не вѣсь йдуть до сѣи цѣлы одиюю доро-гою. А то якъ-разъ наше вѣсѣтъ!

Лишѣвъ одна дорога до лѣишой долѣ для руского народа: освѣдомленя народныхъ масъ на подѣкладѣ нашѣмъ, чисто народнымъ, малорускомъ чи, лѣише сказавши, украинско-рускомъ. Та въ турецкомъ повѣтѣ є спѣра-купка людей прихильникѣвъ „обѣданія“ зъ великорусскимъ племенемъ. Са дорога за-вѣла бы насъ просто до заведѣду, до засѣбѣлы руского народа. Тутъ въ Галичинѣ зъ вѣсьмьмою методою рускій народъ борше спѣл-щивъ бы ся, якъ амосовщивъ ся. Дивно зау-чить сироваданя предѣдателя єліи общества Качковскаго зъ Турцѣ, де подано яко додѣт-ный наслѣдѣкъ, что чѣтъкѣ княжечѣвъ того общества вже не бесѣдуютъ по простому змѣ-чавъ, але выповѣдають свои гадки поправно. Ово рѣвъ дуже заглядѣна, что се таке „по-правна“ бесѣда, а коли-бы деякі сѣляне и дѣвѣчили ся бесѣдувати: „что, какъ, нѣзугѣтъ“, то черезъ те доля ихъ зѣвѣмъ не поправитъ ся. Огъ лишь заавѣка для старыхъ дѣтей! Маємо и такихъ людей, що хвалѣтъ ся, что имъ прислали ажъ зъ Петербурга творы св. Іоанна Златоустого. Тѣ вѣсь думаютъ, что коли-бы такъ „бѣтѣшка“ хотѣвъ, то безъ праці буда бы правдива, чисто-коренна Русъ. Однакъ забавувають, что дурѣя всюды бѣтъ, а лѣгитъ хлѣбъ не буде вѣтъ.

Инші сумѣнѣвають ся, чи нашому наро-дова будѣ водъ того лѣише, коли присонитъ собі адобути новѣишѣмъ культуру. Однакъ сеєа культура, яку вѣсь має, вже застарѣла, всюды єи покидають, другі народы лучѣтъ ся

и поступають, а коли насъ лишитъ ся при своихъ вѣрѣ въ чарѣвницѣ, въ ворожильни-ковѣ, въ заклинѣи и зашептѣваня, коли бу-де думати, что цѣсарь, якъ бы хотѣвъ, могъ бы для вѣсьхъ недостаткомъ аяробити грошей, коли будѣ фаздувати на старосвѣтскій лѣдъ, веселити ся по кѣлька дѣтъ и цѣле село гѣстити, то певно будѣ зъ часомъ принеоло-ный зробити мѣсце иншимъ, метѣвѣишимъ лю-дямъ, и то не-Русинамъ. А чѣй сего нѣхѣто бы собі не бажавъ! Сиоупуляризаваня те-перѣишѣ наука для насъ є конечно, бо лишь тогды можемо числѣти на ихъ водпорѣбѣтъ, се єдино дає поруку, что рускій народъ не пропаде. Наші противники трѣхи розумѣишѣ водъ насъ и трѣхи дальше бѣчатъ, — они за-для своихъ цѣлей не дають народѣмъ просвѣ-ты, школы поземкѣи, а коли и отворѣи, то въ значѣишѣ части шкода людского накладу и суеты. Вѣдъ тѣхъ майстрѣвъ учѣмъ ся, что аначитъ просвѣта масъ для кѣтѣсъ а для насъ! Коли она имъ не мила, то насъ оче-видно поставитъ на ноги!

Одинъ дѣлатель въ виноградѣ Христовѣмъ не могъ надѣвувати ся, коли инші священникъ въ часѣ канѣишѣного осмотра перемѣишѣмъ Еписко-помъ пыгавъ дѣтей катехизмъ и дѣти добре водповѣдали, а ще бѣльше чудувать ся, коли священникъ кликавъ дѣти по имени. Не могъ сердега, арозумѣти, что кождый, ели учить дѣти, будѣ знати ихъ имена. И що скажете на се, добрый люди, коли додѣвѣте ся, что сей навѣишѣй человекъ у турецкихъ властей най-порядѣишѣй духовный... Дѣстѣа первоестепен-ну парохію въ повѣтѣ, а коли водѣишѣвъ въ колѣию зъ селянинамъ [за те, что казавъ со-бѣ заплатити 30 зр. за вѣчѣаня], самъ най-вышѣишѣй достѣйникъ проситъ за нимъ, чтобы его помилувати, бо вѣсь порядѣишѣй человекъ. Инші человекъ жалѣе ся зъ „Правѣръ“, что мусѣтъ сидѣти „на Сибѣри“ и не, до кѣго на-лежитъ, чѣму ему не дають мѣсца, якого вѣсь хоче? Самъ подавъ ся тамъ, а повѣдає, что не хотѣвъ ити; має краснѣишѣ ускладѣишѣй грѣшъ, видно парохіа не ала. А куда-жъ па-рохіянѣ утѣкнути зъ Сибѣри? Коли тамъ є люди, то и духовного хотѣтъ мати, а чѣй-же се не кара, якъ хтѣсъ добровѣдно йде; тре-ба-жъ комуъ и тамъ бутѣ! Ходивъ полувати на зашѣвъ, надѣишѣмъ жандармъ и пытає ся: „hat er Pass?“ И сему „винна духовна власть“, бо не домагають ся, чтобы жандармъ не бувъ такий ауховатый; ну сего вже трѣхи за бо-гато! А що зробило сѣа доброго для парохіянъ про те и не пытай! Хѣтъ сей обовѣзѣкъ голо-сѣвъ св. Павла, голосѣтъ церковь, се декого не обходѣтъ. Є люди, что думаютъ лишь про себе и нѣбы коло ихъ особы цѣлыи свѣтъ крутитъ ся.

Зъ турецкими патріотами обѣишли ся, якъ не можна гѣрше. Колѣсь булы Руєины и въ повѣтѣвой радѣ, подиписували адресы те-перѣишѣмъ маршалковѣ и пословѣ, а однакъ прийшовъ часъ, что ихъ розѣгнали на чѣтири вѣтры. И думавъ бы хто, что они се водчу-ють. Нѣ, показало ся что они мають тверды нервы. Повѣтова рада посѣцувала власный домъ и прѣвѣхало ажъ чѣтирицѣтъ нашихъ священникѣвъ до помощи чи аснѣты. Богато промовляли и вчили, якъ має повѣтова рада поступати. Аранжерѣ певно смѣляли ся въ ку-лакъ, а якѣишѣ доисѣуватель „Галичина“ бѣдѣкавъ, что коли предѣдатель єліи обще-ства Качковскаго кликавъ на збори, то прѣ-вѣхало шѣвъ духовныхъ, а до повѣтѣвой рады на парадъ ажъ чѣтирицѣтъ... Правда, мѣразъ люди ходѣтъ пожежѣ дощѣ...

Въ повѣтѣ люди мѣсцѣами мають не алы зарѣбѣкы, та что зъ того, коли все у жидѣвъ дыпакѣтъ. Такъ въ Голѣску єфирманы, про-дають грунты подъ наѣту и пѣтъ, а водѣтъкѣ бѣтъ ся, ажъ жиды зъ корыми утѣкають! Въ Яєишѣ такѣ саме, а до того зъ тои парѣ-хѣишѣмъ поадають до криминалу за обиду маѣстату. Мужикъ не и выповѣстъ дурнищѣ, что колѣсь по такѣмъ и такѣмъ часѣ мѣра-возмѣе Янѣла зъ корыми. Ои бо и Янѣла! колѣсь жебракъ, двѣсь великій богатырь: два села въ его кишѣи, поля накупивъ зѣ 200 мѣрѣвъ шо-найлѣпшого. Залитный мужикъ въ просѣвѣлыхъ хвѣляхъ вѣдѣтъ, что зѣе, чимъ-разъ гѣрше а запывши ся выповѣстъ дурнищѣ, жидѣ обжалѣе его, инѣ зъ жидѣами не прѣ-стає, инѣ вѣрѣе ся горѣвки, а будѣ добре, жиды и Янѣла будѣ меншѣй?

Не добре веде ся зъ славѣишѣмъ турец-комъ повѣтѣ! Жиды уаили верѣхъ надъ людѣ-ми, а людей нема кому боронити. Тѣ, что зъ обовѣзку повинни бы унѣти ся за покрѣвѣ-ными, мовѣтъ. Чи боить ся, чи не видѣтъ, что йде до шо-разъ гѣршого? Не хотѣтъ ба-чѣти и пѣзнати, что черезъ ихъ недѣлѣбѣтъ и бѣдѣжѣвъ є ваганѣа, а слѣпѣишѣа шкодѣишѣа навѣтъ самѣи интеллигенція та и рускому дѣ-лу. Людѣи намъ треба, ширѣхъ робѣтничѣвъ, патріотѣвъ зъ кричѣ, якѣ бы, навѣтъ забу-ши про свои интересы, стали неустрашѣи до борѣтѣвъ зъ вымысломъ темныхъ масъ, вы-ступили противъ політичныхъ шахраѣвъ и и ели свѣтъ просѣвѣты подѣ темѣи стрѣхѣи. Такихъ людей мало въ турецкомъ повѣтѣ, дуже мало.

Може хто, прочитавши отсе предметѣе представленя, призѣдумавъ и ступити на на-шу дорогу. Чѣй молодшѣи силы, возьмутъ ся до широй праці. Чимъ скорше се наступитъ, тымъ лѣише!

„Славія“ рыє подѣ „Дѣвѣстромъ“.

(Докончѣна.)

Але яке-жъ было наше здивованя, коли въ 6. числѣ „Русского Слова“ зъ 4 (16) лютого 1900 появилось ся письмо „Головного заступ-ничества банка „Славія“ помѣщене въ цѣлы вышѣненя „спростованя“ зъ 5. числа „Русско-го Слова“. Чтобы вже дати докладный образъ, якъ воюють нашѣ противники, наводимо зновъ

дословно зміст письма „Головного заступни-
цтва банку „Славія“ поміщеного в 6 ч.
„Русского Слова“:

Изъ банка взаимныхъ обезпеченій „Славія“.
Въ цѣли выслѣженія „спростованія“, помѣ-
щеного въ „Русскомъ Словѣ“ ч. 5 нѣз 23 сѣчня 1900 г.,
а относящюся до „Благодаренія“ погорѣльцевъ
громады Дрогобыча для банка „Славія“, Головное
заступничество тогоже банка во Львовѣ по насто-
ящему цѣлой справѣ на мѣсто, подае до прілюдной
вѣдомости слѣдующее: „Заявленіе“, которое публич-
ныя громады въ присутствіи свидѣлѣй подписали
и печатью громадскою подтвердили:

Заявленіе. Смыъ заявляю, що благода-
реніе для банка „Славія“ за найкороче вы-
плаченіе вѣшкодованія погорѣльцѣмъ громады
Дрогобыче, помѣщенное въ „Русскомъ Словѣ“
ч. 44 нѣз дня 29 жовтня 1899, есть совѣ-
стное и годисея еъ правдивымъ станомъ
рѣчи, бо „Славія“ уже 3-го дня выслала ли-
квидатора, а 5-го дня по пожарѣ т. е. 25
жовтня 1899 г. выслала на мѣсто задатокъ
до трехъ тысячъ зр. а. в. перебитно по 200—
300 зр. на одного погорѣльца, а решту
вѣшкодованія выслала почтою дня 8 листо-
пада 1899.

Рѣвночасно заявляю, що „спростованье“,
поданное въ „Русскомъ Словѣ“ ч. 5 нѣз дня
28 сѣчня 1900, есть невѣрное еъ спростова-
ньемъ, которое я сбавилъ на желаніе агента
г. Василя Добушовского, а которое бѣз обиронѣ
и такъ самъ до газеты подалъ.

Дятого не беру на себе за то спросто-
ванье нѣкой вини и выражаю для „Славія“
полное признанье.

Дрогобыче дня 12 лютого 1900.
Громадская печать. Гринь Фѣткало,
начальникъ громады
„подписалъ Тимко Семининъ“.

Правдивость сего Заявленія подтвр-
ждаютъ своими подписями яко свѣдѣи
Въ Дрогобычѣ дня 12 лютого 1900.
По перчитанью:
Тимко Васильковъ; Павло Клеменко;
Дмитрій Галейскій; Іованъ Добушовскій;
Примѣчаемъ также, що наведенный въ помы-
сли „заявленіе“ агента есть агентовъ „Дистера“, и
что нѣ той справѣ дальшую полеміку улажемъ
совѣмъ алишию. На желаніе интересовавшихся
можемъ служить обора оригинальными благодареніями.
Львовъ 15 лютого 1900.

Головное Заступничество банка „Славія“.
Зъ наведеного Славію „заявленія“ Гриня
Фѣткала выходятъ ясно правдивѣ фактовъ
нами наведенныхъ и використане неспосмен-
ности Фѣткала. Що Славія выслала точно
вѣшкодованіе, сего нѣхто не kwestіонувавъ,
анѣ нашъ агентъ, анѣ Фѣткало въ своемъ
спростованіи; дятого мѣгъ Фѣткало въ „за-
явленіи“ тѣмъ констатувати, що перша еъ
поданія для Славія годить ся въ правдивымъ
станомъ рѣчи; але вѣтъ спростуванъ тѣлько,
що неправдою есть, будь-то нѣш товариства,
а особливо „Дистеръ“ нѣчо собѣ не робили
въ нужды погорѣльцѣв! А дальшій уступъ
сего „заявленія“ ще лѣпше характеризуетъ
работу нашихъ противникѣв, де сказано, що
спростоване Фѣткала въ 5. ч. „Русского
Слова“ е не тако, нѣз вѣтъ сбавилъ передъ
агентомъ Добушовскимъ, и обкривилъ. Такъ
есть! спростоване тов обкривилъ въ „Русскомъ
Словѣ“, але не нашъ агентъ анѣ въ вини
Фѣткала, котрый такъ саме спростоване по-
сланъ до „Русского Слова“ якъ и до „Сво-
боды“ — и дятого мы помѣстили передрукъ
зъ „Свободы“ въ цѣлости; а дятого обкрив-
ила се спростоване редакція „Русского Слова“,
се може пояснити лѣше тая-жъ редакція.

До сем однакъ поры могло здавати ся,
що цѣла та акція була дѣломъ неспѣшнымъ
селянъ, агентѣв Славія, — по кѣнцевій у-
ступъ письма заступничества Славія, де ска-
зано вырано: „На желаніе интересовавшихся
можемъ служить обора оригинальными бла-
годареніями“, вѣдкрывавъ передъ свѣтомъ вла-
стие жерело напаствъ на наше Товариство.
Зъ высказу сего выходятъ, що Славія мала
въ рукахъ „благодареніе“ и умѣстила его въ
часописъ, хотѣи кѣнцевій уступъ того-жъ на-
пастувавъ неслухно и безобидно друге
Товариство; выходятъ дальше, що Славія не
попрѣстала на тѣмъ лѣше використанью
неписменности Фѣткала помѣстити наведе-
ное „заявленіе“. Не хочемо судити сего по-
веденія, — осудъ той полишаемо нашѣмъ су-
спѣльности еъ повиннымъ законамъ що до ре-
зультату сего осуду.

Коли жъ Славія мѣжъ нѣшнимъ обра-
за собѣ за оружа даты и цифри, то позволено
и собѣ навести тутъ пару датъ и цѣверъ для
зближенія, якъ то наше Товариство за-
няло ся ширѣ и сѣшнѣе нуждою погорѣ-
льцѣв. Пожаръ въ Дрогобычи случивъ ся дня
21 жовтня 1899, а денесеніе о шкѣдахъ одер-
жани мы 25 жовтня, бо при авачѣйшомъ
числѣ шкѣдъ по мѣгъ агентъ скорше выго-
товити денесеніе и провѣрити аголосенныхъ
шкѣдъ. Дня 26 жовтня припадала недѣля,
отже нѣблизкого дня, т. е. въ понедѣлокъ
27-ого жовтня выѣхавъ нашъ урядникъ и.
Сидоръ Британъ до Дрогобыча и роздѣливъ
мѣжъ 65 погорѣльцѣв 2,940 зр. завадѣв;
нѣш не були присутніи. Дня 30 жовтня вы-
слали мы двоухъ лѣквидаторѣв по Несторонича
и Билинского для оцѣны шкѣдъ и при-
дѣлили имъ ще одного писаря для списуванія
протоколѣв и актѣв. По вѣгущихъ робо-
тахъ лѣквидаторѣв, коли вже справдже о
право власности, рѣдъ будовы, выплатили мы
дня 7. надоліста дальшій завадки вѣсѣмъ по-
шкодованымъ, кромѣ двоухъ, що не заплатили
премій, въ котѣ 8-057 зр. 94 кр., а зарѣзъ
дня 10. надоліста, коли убѣдичивъ свои
работы лѣквидаторъ Нестороничъ и мы провѣри-
ли его акты, доплатили сѣмъ вѣшкодованія
въ сумѣ 6,050 зр. Тымчасомъ въ тѣмъ не-
щасно лучило ся друге нещасте, бо жѣнка
лѣквидатора Билинского захорувала смертель-
но и бороласъ довшій часъ мѣжъ житѣмъ и
смертію (ибѣйше и померла), такъ що вѣтъ
мусѣвъ перервати свои работы и полишити

акты шкѣдъ недокѣченъ. Треба було отже
заступити его нѣшнимъ урядникомъ, черезъ
що обчѣленіе зачатъ нѣмъ обѣзани ся, однакъ
обчѣленіа тѣ вѣли ся день и нѣчь в дня 19.
надоліста выплатили мы решту вѣшкодо-
ванія, а разомъ 86 шкѣдъ въ сумѣ 22,719 зр.
50 кр.

Мамѣ такои величезной шкѣды не вѣд-
мовили мы ратуни; навѣтъ такимъ погорѣль-
цѣмъ, що черезъ незаплатеніе премій стратили
право до вѣшкодованія и, якъ екаемо въ
спростованіи помѣщенѣмъ въ „Свободѣ“, да-
ли сѣмъ вѣшкодованія двоухъ такимъ погорѣ-
льцѣмъ.

Не можемо закѣичити сего нашего пше-
ма такъ, якъ заступничество Славія, що „въ
той справѣ дальшую полеміку улажемъ со-
вѣмъ алишию“ — протѣвно, мы все готовѣ
служити фактами и подати кождый нашъ
крокъ подѣ осудъ публичнымъ, бо дѣлаемо все
явно та совѣстно и не выгаемо ся подавати
до публичной вѣдомости кождого мѣсяця у
вѣсѣхъ часописѣхъ рухъ обезпечень и шкѣдъ
въ нашімъ Товариствѣ, а въ справдженіи
шорѣбнымъ отголосуемо поименно къждого
пошкодованого и колько кождому зъ нихъ
выплатено.

Львовъ дня 27. лютого 1900.
„Дистеръ“ товариство взаимныхъ
обезпечень.

Д-ръ Ст. Федак. — Д-ръ Я. Кулачковскій.

НОВИНКИ.

При зближающей ся змѣнѣ мѣсяца про-
симо вѣсѣхъ тѣхъ Ви. передѣлать, що грошъ
мѣсячно присылать, о вчасне вѣдѣленіе
передѣлати. При сѣй нагодѣ просимо также
дотычныхъ Ви. передѣлать, що мають
якъ-небудь задегности, о остаточне вырѣше-
нѣ, тѣмъ невѣйше, що на кредитъ часописъ
не вымылае ся, отже Адміністрація була бы
привезена при дальшѣмъ трѣваніи задег-
ностей высылку часописи безусловно здержати.

**Статутъ зарѣбкового товариства „Народ-
на Гостиница“, стоваришене зарѣстроване зъ
обмеженою порукою“** выйшовъ зъ друку и
розосланъ ся для приеднанія якъ наибѣльшого
числа членѣв. „Народна Гостиница“, якъ
вѣдомо, поклада собѣ за цѣль: а) въ мѣстахъ,
мѣсточкахъ, селахъ, купельныхъ та вѣдоуе-
выхъ мѣсцѣхъ и вѣсѣлѣхъ тамъ, де екаемо
потреба а) на власнымъ рахунокъ набувати або
вынаймати и у власнымъ зарѣдъ вѣсѣи готѣ-
ль, зѣвѣдѣи дома, кураціи дома, гостини-
цы и тѣмъ под. заклады; б) уряджувати и на
власнымъ рахунокъ вѣсѣи реставраціи нави-
рѣи пиварѣи, вѣварѣи и шѣнки; в) вынаймати
и выконувати право пропѣнаціи; г) вынай-
мати право побору податку и оплати консу-
мѣиныхъ вѣсѣи зъ додатками вѣдъ всѣхъ
напѣтѣв и споживахъ артикулѣв. Цѣль
се дуже хороша и означае дальшій поступъ
на дорогѣ нашего экономічного скрѣпленія и
звѣдѣи. Кѣмъ лѣше не спѣшишь се такъ
гарне дѣло бракъ грома! Отже удѣль уста-
новлено такъ малый (20 кр. и 2 кр. вышо-
вого), чтобы улѣгшити прѣступъ до товари-
ства якъ найширшимъ, хочъ бы и мало за-
можнымъ кругамъ. Заявы прѣстѣленія до
товариства, якъ и грошѣ, принимае п. Василь
Нагбрынь у Львовѣ, рынокъ ч. 36.

Украиньско руске драматичне Товариство
имени Івана Котляревского устройло во вто-
рокъ 6-ого марта въ сали „Мѣдѣнского Ка-
сина“ *аматорске представленіе*. Вѣдограе ся
штука „ЛОВИ“, въ 4 дѣяхъ, грана въ вели-
кимъ успѣхомъ у вѣдѣльсѣмъ Буртеатрѣ, на
мѣву руску переложена д-ромъ Е. Оленин-
скимъ. Доходъ прѣзначенъ на будову руско-
народного театру у Львовѣ. Ближе подамо
въ збѣрку.

Нашъ рускій народный театръ выставитъ
въ Самборѣ: въ четверъ д. 1 н. ст. марта
„Цыганъ Азу“, народный образъ въ 5 актахъ
зъ сѣвѣми и танцѣми; въ суботу (3 марта)
выставлена буде „Малка Шварценкофъ“,
комедія въ 5 актахъ Габр. Запольского зъ
сѣвѣми и танцѣми; въ недѣлю (4 марта)
„Нещасне кохане“, образъ народный въ 5
актахъ зъ сѣвѣми; въ второкъ (6 марта)
„Шалавѣла“, штука въ 5 актахъ К. Галин-
ского; въ четверъ (8 марта) „Вѣвѣнъ Ген-
шель“, драма въ 5 актахъ Гаврилы; въ суб-
оту (10 марта) „Ямарѣ“, опера въ 3 ак-
тахъ цѣллера; въ недѣлю (11 марта) „Запо-
рожець за Дунаемъ“, опера въ 3 актахъ Ар-
тимовского, а на закѣичене „Вечерницѣ“, дѣ-
ло музычне Нѣщипанова.

Молодѣжъ рускии гимназій въ Коломыи
улажуе въ недѣлю дня 4. марта 1900 въ сали
„Сокола“ вечерницѣ въ память 39. роков-
инѣи смерти Т. Шевченка. Позатокъ о 6 год.
вечеромъ. Е се першій вечерницѣ, якъ коло-
мыиска руска гимназіа улажуе сама, безъ
сѣбѣучаста товариствъ зъ польскѣи гимназіи,
бо, якъ вѣдомо, ажъ сего року отворено сѣмъ
класѣу зъ рускою выкладовою мѣвою. Про-
грама вечерницѣ така: „Обновлена Україна“
промъ за тов. Р. Гузара. 1) Verdi: „Тролатѣ
XXI. VII.“ оркестра. 2) а) Курѣвѣ-Матюкъ:
„Руска пѣсня“, б) Шевченко-Колесова: „Було
колись“, муж. хоръ. 3) Шевченко: „Якъ бы
вы знали.“ декламация тов. І. Гаврилыка. 4)
Wagner: „Хоръ весѣльныхъ“ зъ оперы „Loheng-
grin“, мѣш. хоръ зъ оркестромъ. 5) Шаме-
вичъ-Матюкъ: „Цѣпка дробная“, солѣ-спѣвъ
зъ ак. форт., тов. М. Павлусянъ и Перфе-
цкѣ. 6) а) Григорѣвичъ-Колѣко „Де Сянь пѣ-
ве“. б) Гушалевичъ Лавровскій: „Красна зѣ-
ре“, мѣш. хоръ. 7) а) Ch. Beriot: „Концертъ
I.“ б) М. Завадскій: „Шумка украиньска“,
скрипка солѣ зъ ак. фот., тов. Е. и Р. Пер-
фецкѣ. 8) Народна пѣсня зъ Лисенка: „Ой и
не стѣли ся“, тріо зъ аномѣ. фортѣп., тов. К.

Балицкѣй, Е. Петровскѣй, Л. Семѣвъ и Ю.
Шепаровичъ. 9) Шевченко Лисенко: „Тара-
сова нѣчь“, солѣ-спѣвъ зъ ак. форт., тов. Ю.
Онофѣрь и Р. Перфецкѣй. 10) а) Матюкъ-
Матюкъ: „Пѣдъ сѣбѣ“, б) Устѣновичъ-Ли-
сенко: „Верховина“, муж. хор. 11) Шевченко:
„Гамалія“, декл. тов. И. Павлусянъ. 12)
Важнянъ: „Походный“ зъ оперы „Купало“,
муж. хоръ зъ оркестромъ. Закѣичене

Зъ „Народныхъ Торговѣль“. Подаемо до
вѣдомости тѣхъ Ви. Гостей нашихъ, котрѣ
звѣли въ значѣи бѣльшимъ числѣмъ якъ досѣ
аголосити ся до мартового транспорту вина,
что той транспорту надѣйде подѣ конецъ мар-
та. — Заявляемо зарѣвомъ, що охотѣи прѣй-
маемо и дальшій замовленія, але занотуемо ихъ
ажъ до слѣдующого транспорту, котрый на-
дѣйде правдоподобно въ другѣи половинѣ
цѣвѣтѣи або зъ початкомъ мая с. р. Услѣва
остаютъ тѣ самѣ, а именни: цѣна богослу-
жебного вина І-а выносѣтъ по кор. 1'00, 1'04
и 1'08, а II а по 80, 84 и 88 сот. за літру въ
бочкахъ около 100, 50 и 25 літр., все разомъ
зъ бочкою и франко Львовъ-год. дворѣцъ. Рѣ-
шѣи цѣвъ въ обоухъ родахъ вина вѣдѣносе
ся лѣше до величынн бочки, а именни цѣна
вина въ бѣльшѣи бочкѣ есть вышою, якъ въ
мѣньшѣи бочкѣ. Просимо зарѣвомъ о точне по-
даваніе стаціи вѣзѣнничѣхъ. — Дирекція.

Зъ „Львовского Бѣния“. Прѣба хорѣ мѣ-
шаного застра [въ пятницѣ] о год. 7 1/2 вече-
ромъ. Зъ огляду на близкій концертъ прошу
явитися въ комплектъ, бо иначе выдѣль буде
мусѣвъ поступити пѣсля ухвалы загальныхъ
зѣорѣв. — В. III.

Зноуе новое руске товариство задатковѣ.
Зъ Рогатина пишуть намъ, що товариство
подѣ назвою „Руска Каса въ Рогатинѣ“, зарѣ-
строване зъ обмеженою порукою, зарѣ-
струвавъ дотычный судъ окружный яко тор-
говельскѣй.

Вѣсти зъ Буковины. Якъ доносѣтъ „Бу-
ковина“, о. проф. Ісидоръ Воробѣвичъ [ана-
ный поетъ и музыкъ] зѣвѣдѣваеъ дуже та-
жко. Крѣпи его, Господи! — Д-ръ Теодоръ
Галивъ [молодой писатель] зъ Черновѣхъ злѣ-
жѣи сими днями у Львовѣ т. ав. фѣскальнѣи
шѣпѣтъ. — Дня 23 с. м. померъ въ Черновѣ-
цахъ Юрѣй Константиновичъ, пенс. учитель
правосл. народнои школы въ Черновѣцахъ, въ
70 роцѣ жыта. Небѣщѣкъ бувъ зымыъ 50
лѣтъ учителемъ. Русинъ зъ роду, ще въ 1870-ыхъ
рр. бувъ членомъ выдѣлу „Руской Бѣсѣды“,
поки [якъ пише „Букovina“] румунизація не
забрала ему сыбѣвъ, зъ котрыхъ одинокѣй,
що оставъ ся живымъ, выписавъ вѣтѣвѣи по-
смертѣи картинъ по волосѣмъ.

Почтовый урядъ въ Бориславѣ на рускій
письма не хоче выдавати рускихъ зворотныхъ
посѣдѣнѣхъ, а упоминаючи ся вѣдѣвѣдѣють,
что не умѣють читати по руски. [Нашому до-
писувателѣи радимо удати ся зъ жалобою
до ц. к. Дирекціи почтъ и телеграфѣвъ у
Львовѣ].

Вѣче въ Збаражи вѣдѣбуде ся д. 5 нов.
ст. марта с. р. о год. 12 въ полудне, въ бу-
динку магістратскѣмъ. Вѣдѣзова, на котрѣй е
16 подписѣвъ, самѣхъ мабуть мѣщанъ та сѣ-
лянъ каже: „Братя Товариші! Невадѣно
аїдѣтъ ся нашѣ послѣи соймѣи до Львова на
нараду. Будут там радили надъ богато спра-
вами, важнымъ для насъ хлопѣи. Буде там та-
кожъ бесѣда про окружныхъ вѣдѣи и окружнѣи
громады. Запечат там, эдае ся, такожъ спра-
ву языкову, котра має для насъ, рускихъ хло-
пѣи, дуже велике значѣи. Щоби о тѣмъ всѣмъ
ширше поговорити и порадити ся, кличемо
Вас, Панове Товариші, на нѣче. Крѣмъ тѣхъ
справъ, о котрыхъ в горѣ згадувалѣсьмо, буде
на вічу мова ще о тѣмъ, надъ чѣмъ соймъ радила
в минушѣи роцѣ, а зъ чѣго докладно эдасть
справѣданіе нашъ посолъ Дмитро Остапчукъ“.

Зъ Чорткова пишуть намъ: Переѣзжаючи
черезъ Чортковъ, задержавъ ся я передъ ме-
стровѣи выѣзѣи на одѣмѣи домѣ, думаючи,
что то реставрація. Але коли я зближивъ ся,
читаю на выѣвѣцѣ: „Ajencya ubezpieczeń od
ognia“, а въ отворѣтѣи коридорѣ видѣи на-
писъ: „Rada Powiatowa“. Розвѣдѣуюсь, а то и
секретарѣи рады повѣтѣи провадитѣи одноча-
но и побѣчу агѣтуру, видѣи въ урядовыхъ
годинахъ. Може бы выдѣль правѣиый прика-
зѣвъ тѣу выѣзѣку усунути зъ будынку такъ
поважнѣи институтѣи, якъ рада повѣтѣи, що
бы не баламути людей, а впрѣчѣи оно и для
приличности. — *Перѣвѣжѣи*.

Зъ судовѣи сали. Передъ львовскимъ
цѣвѣльнымъ судомъ у Львовѣ вѣдѣбуваеъ
въ вѣчера процесъ о сепараціи межѣи Пе-
тромъ Мѣшковскимъ, бывшимъ фотографѣи зъ
теперъ „обшарникомъ“ и его жѣнкою Марією
зъ Лявѣцѣи. Супругѣи се загально знаеъ
двоухъ процесѣи о те, що Мѣшковскѣй стру-
тивъ свою жѣнку зъ другого поверха [въ
першѣи засудженѣи Мѣковского, а въ дру-
гомъ убѣльено его].

Школа штунѣи красныхъ въ Краковѣ раз-
порядженѣи цѣсарскимъ зъ минушѣи субѣ-
ты перемѣняе ся зъ початкомъ року шкѣль-
ного 1900/901 на „академѣи штукъ красныхъ“.
Стало ся се на основѣи резолюціи до прави-
тельствѣи, ухваленои галицѣинымъ соймѣи. Се-
ся змѣна веде за собою повнѣ зрѣваніе пер-
соналу учительского въ агадѣи школѣи зъ
учителями університѣи [три катѣдры авѣ-
чѣиныхъ профессорѣи въ VI. класѣи раши и
чѣтирохъ надзѣвичѣиныхъ въ VII-ѣи], а та-
кожъ дѣкъ право именования надзѣвичѣиныхъ,
безплатныхъ профессорѣи. — Польскѣи двѣ-
ники зъ причинѣи сѣи змѣны высказуютъ ве-
лику радѣи.

Безпѣчність у Львовѣ. Передѣчера въ но-
чи о 10 годѣи на людѣи площѣи Цѣвѣи на-
пали два опришки на п. Едѣ. Альбиновского,
кандидата адвокатского, повалили его удара-
ми на землю, зѣвѣдували у него 72 коронъ та
пару „ковбасѣи“, котрѣи купивъ бувъ собѣи

на вечерю, и утѣкли. — Вѣчера пополуни при
улицѣи Камѣиной напали два брукѣи алодоги
на панѣи Л. и вытягнули фѣи монѣику зъ
грѣшнѣи, але на еи крикъ кинули монѣику
на землю и спасли ся бѣгствомъ; видѣи не
мають ще „выправы“...

Нѣщачѣи пригоды. Дня 20 м. м. выѣхало
двоухъ парубѣи Тимко Лѣвѣиный та Іванъ
Онишѣи, слугѣи пароха въ Монастирѣскахъ о.
Пѣдлѣсѣцѣи, до села Фѣльварки по сѣио.
По дорогѣ хотѣи напоити кофѣи и вѣзъ обѣи-
ти зъ болѣи, отже вѣѣхали въ рѣку Коро-
пѣдѣ. Але лѣвѣи кофѣи вѣступили въ русло, а
сильна струя воды повѣвала ихъ разомъ зъ
вѣзѣи та понесла на дно водѣиного. Оба
парубѣи утопили ся.

Чудотворный рабѣи прѣѣхавъ передъ
тыжѣиномъ до Станѣиславова и казѣи охѣи-
ти еврейскими аѣишами, що лѣчитѣи вѣѣлакѣи,
хочъ бы и якѣи недугѣи. Товѣиа одновѣрѣиъ и-
шла вже до него, але старѣиство довѣдалѣи
и хотѣи ажъ порѣбѣи вѣдѣиный кроки, та
чудотворецъ, перѣчувши, що его жде, утѣиъ
зъ мѣста.

Пригоды на провинціи. Дня 16 с. м. вѣѣзъ
бывшій вѣйтъ зъ Добровѣлякъ коло Дрогобыча
Гринь Стѣвѣиъ матеріалъ на будову повѣтѣи-
ного мѣста въ Крѣпѣику. На дорогѣ подѣ
Дрогобычѣи перѣѣмили его пропѣнаціи
стражники, глядаючи за горѣивою, а хочъ го-
рѣики не было на вѣзѣ, побѣили до крѣи Грѣ-
иѣи Стѣвѣиа и повѣтѣиного дорожнѣи зъ Рах-
тичѣи Стѣвѣиа Бѣиъ, що станувъ бувъ въ его
оборѣи. Вѣдѣтакъ забрали жеребѣи кобили и
загнали на полиціиу вартѣиу въ Дрогобычи.
Гринь Стѣвѣиъ, порядѣи и тѣверѣиый госпо-
даръ, а на розбѣиичѣи поведѣие дрогѣиичѣиныхъ
пропѣнаціиныхъ посѣиавѣиъ жалуютъ ся людѣи
же вѣдѣи дошого часу. — Дня 12 с. м. прѣ-
ѣхала зъ Дрогобыча одна жѣнка на торгѣи
до Дрогобыча та вѣступила до шѣику Дѣиы Ро-
аенѣиъ на прѣитѣи карного суду. Тамъ по-
чула болѣи, побѣила загрѣити ся коло печи и по
хвали породеиа блиѣиѣи [двоухъ хлопѣиъ] а
въ колько годѣиъ побѣила разомъ зъ новона-
рожденными цѣлѣиомъ зѣдѣиола до дому.

Зъ Города пишуть намъ: Дня 25 лю-
того с. р. вѣдѣбуло ся тутъ на доходѣи читаль-
нѣи аматорске представленіе народнои драмы
въ 3 дѣяхъ „Свѣркуха“, выконане дуже гарно
мѣщаньскою молодѣжею. Свѣркуху грала
дѣвѣица Маріа Сѣвѣиенѣиъ, доноу дѣвѣица
Маріа Савѣиѣи, Анну дѣвѣица Катѣрина Сто-
ларѣиъ, Івана Іосѣфъ Самѣиъ, Рѣибуша
Стѣвѣиъ Фѣдѣиъ, Заѣвѣиъ Мѣхѣиъ Ка-
наѣиъ, а Петра Васѣиъ Галушѣи. Улажуе-
мѣиъ выѣиамъ зѣвѣиъ ся мѣщѣиый сотруд-
никъ о. Ив. Королюкъ, а на похвалу амато-
рѣиъ трѣба сказати, що всѣи дуже пыльно хо-
дили на выѣиы и пробы. Е се вже друга
руска выставѣи въ нашімъ мѣстѣи, а обѣи свѣдѣ-
чать о спѣиѣиностяхъ нашѣи молодѣжѣи; годи-
лось бы спѣиѣиности тѣи пѣкати и розвѣиѣи.
Сала була повна; бракъ лѣше бувъ интѣи-
генціи замѣцѣиов. — *Яр*.

Идиѣиска безличность. Вѣдѣи одного зъ
коломѣискихъ Русинѣиъ дѣѣиѣио друкованѣи
запросни, якѣи вѣтъ дѣѣиѣиъ на „wiesczonek
z tancami“. Запросни тѣи зѣвѣиъ доеловѣио
такъ: „Na dochod „Bursy izraelickiej“ w Ko-
łomyi odbędzie się dnia 3 marca 1900 w sali
kasy oszczędności w Kołomyi wieczorek z tancami
na który W. P. (имѣиъ) зъ Rodziną u-
przejmie zapraszamy (sic!) за Komitet: Józef
Funkenstein wiceburmistrz. D-r Maksymilian
Trachtenberg poseł do Rady państwa. Leon
Satz, Juda Kreps“ etc. Пп. Функѣиштайнъ и
Трахтенѣиъ повинѣиъ были знати, що адре-
сати не е жѣиѣиомъ тѣишѣи христѣианѣиомъ, а
у христѣианъ такъ лат. якъ руского обряду
дня 3 марта с. р. вже танцювати не вѣиѣио;
и се перша безличность просити на такѣи
день на танцѣи. Дальше пп. Функѣиштайнъ и
Трахтенѣиъ зѣвѣиъ добре, что адресати е
Русинѣиъ; се-жъ и друга безличность, жада-
ючи вѣдѣи Русина грошей на жидѣиску буреу,
пѣсати до него по польскѣи. Видѣи, що пп.
Функѣиштайнъ, Трахтенѣиъ, Зальцъ и Юда
Крѣпѣи „zapraszają“ бѣиного Русина, се ли-
шѣиѣио вже „Комарѣи“ до використанія.

Страхъ передъ рускимъ письмомъ. Пи-
шуть намъ зъ Мѣкулицѣи: Дня 10. лютого
с. р. просѣиъ мене мѣиъ суѣдѣи, чтобы поѣиъ
зъ нимъ до латиньского священника за свѣдѣи
до протоколу передъ вѣиѣиѣиѣи. Коли я по
списанѣи протоколу подписавъ его по руски,
ко. Табачковскѣиъ ажъ скочивъ: „Co pan zro-
bił — каже — Bój się pan Boga! Na co się
pan podpisał po rusku? Tak nie powinno być!“
Чому оно такъ нѣе powinno być, сего не
прѣиѣиъ не сказали. — *Стѣѣиъ Абѣиѣи-
мовскѣиъ*.

Арѣиый вѣсти. По вѣчерашнѣиъ весѣиѣиъ
дѣи маемо нѣишъ повну зѣиу, сѣиѣиъ и хлѣи-
пѣиѣи. — О мандатѣи до рады державѣи зъ
мѣста Станѣиславова на мѣсце д-ра Бѣиѣи-
ского убѣиѣиъ ся кромѣи гофрата Гензѣиа ше
екоѣи-минѣиътеръ „родѣиъ“ Хлѣиѣиовскѣиъ и ре-
дакторъ Слова польского Тадей Романовичъ. —
Въ сали львовской рады повѣтѣиной вѣдѣиѣиъ
ся дѣ

Посмертій — * — оповѣсти.

Володимиръ Матковскій, мѣсн. касиръ въ Чернѣвѣ, упокоивъ ся дня 25 с. м. въ 47 роцѣ житя. В. в. п!

Именованія, перенесенія, вѣдѣзанія и пр.

— Именованія. Президія краевой дирекціи скарбу именувала концентоваго практиканта скарбу Кори Зубрицкого концентомъ скарбу.

Телеграммы.

Станиславѣ 1 марта. О мандатѣ опороженій по Вѣднѣмъ розпочала ся вже агитація въ одного боку за Романовичомъ, въ другого за Генцлемъ.

Вѣднѣ 1 марта. Въ парламентарныхъ кругахъ говорятъ, что становленіе д-ра Керберъ сильно захитане въ "горѣ".

Берлинѣ 1 марта. Парламентъ принявъ въ третій читаніе внесеннаго диктаторского параграфа въ Альзаціи и Лотарингіи. Принято такожъ въ третій читаніе внесеннаго въ жданіи заведенія непосредственныхъ выборовъ до выдѣлу краевого въ тыхъ краяхъ.

Лондонѣ 1 марта. Въ палатѣ послѣдъ вѣднѣмъ 199 голосами противъ 275 внесеннаго заведенія 8-годинного часу праці для робѣтниківъ въ кональняхъ.

— Съ наукового Товариства им. Шевченка. Наукова читальня при бібліотекѣ Товариства отворена що дня вѣдъ год. 2—6 пополудни и въ томъ часѣ може кождый изъ нею користатися. До дому выпозачають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярія товариства отворена вѣдъ год. 9—1 рано а вѣдъ 3—6 пополудни. Въ недѣль и свѣта локалы Товариства зачинены. Адреса: Львѣ ул. Чарнецкого ч. 26.

Зъ ч. н. Дирекціи держ. звѣзницъ.

Зъ днемъ 5 лютого с. р. отворено для загального руху дотеперішній перестанокъ особовий "Поронинъ" лежачий на шляху Закопане-Хабівѣ поміжъ станицями Закопане и Новий-Торгъ в округѣ ч. н. Дирекціи звѣзницъ держ. в Краковѣ.

Обмежене руху поїздівъ товаровихъ в недѣль и свѣта. — В цѣли збільшенія часу відпочинку для персоналу звѣзничого зарядило Високе ч. н. Міністерство звѣзницъ обмежене руху поїздівъ товаровихъ в недѣль и декотрихъ свѣта (другий день свѣта Великоднихъ) на часъ від 1 марта до 31 серпня с. р. В наслідокъ сего перевозити ся в звѣданихъ дняхъ тільки посилокъ поспішнихъ и такі товари, котрі вважались вимагають скоршого транспорту, як: живі звѣрѣта, артикулы поживи и т. п., иныхъ товари не буде ся перевозити у ті дни. Звертає ся такожъ увагу, що в недѣль и свѣта приймає ся и видає ся тільки посилокъ поспішнихъ, и то тільки в годинахъ на се призначенихъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ

— На "Народный Домъ въ Стрию" збрала панна Валерія Сельска поміжъ гостями на вѣдѣ у Вл. Чачковскихъ въ Товѣмъ дня 22 с. м. суму 50 коронъ.

— Для Товариства Гимнастичного "Сокола" у Львѣ удѣлено Товариствомъ взаим. обезпеченъ "Дѣстерь" підмогу въ квотѣ 50 коронъ — за що старшина "Сокола" складає отримъ сердечну подяку! — За старшину: Василь Назбрий голова, Осипъ Кузичъ справникъ,

Жертвы и плати членскій въ хосенъ "Бурсъ ремѣсничихъ и промысловыхъ. [Далѣе]: О. І. Решетко въ Матерова 50 гр.; Д. Лукашевичъ въ Кальваріи 1:06 (збрѣ); о. дек. Мартинъ въ за сѣдѣльскій деканатъ 8 гр.; о. дек. Санюкъ въ Мадошинѣ вѣдъ себе 50 гр. и вѣдъ оо. Чеховича, Мих. Грушевска, Вол. Подольского, Іос. Долонского, Андр. Тимкевича, Іос. Савчака, Алекс. Яремича и Мих. Сапуна по 50 гр., а вѣдъ о. Виханьского 3:50 разомъ 8 гр.; о. Іосифъ въ Балгородѣ 20 гр.; д-ръ Сельскій у Львѣ 1:50; Осипъ Галинчакъ 1:50; о. Ев. Гузаръ 1:15; д-ръ Костъ Левинскій 2:30; о. Алекс. Стефановичъ 1:50; Юл. Свѣтискій 1:50; Яросл. Коритовскій въ Калушѣ 1 гр.; о. Алекс. Кунцъ въ Улицѣ 50 гр.; о. Ев. Гавришъ въ Камени 2 гр. (исг. членскѣ владѣ); а 2 гр. на свѣта бурсаковъ; громада Камѣнь на свѣта для бурсаковъ 3 гр.; о. Лук. Свѣтискій въ Мшани 2 гр.; Епифанъ властитель вапнярки 50 гр.; о. А. Гриневскій въ Мельниці 2 гр.; о. Іос. Порайко въ Станиславѣ 2:50 гр.; Василь Войко у Львѣ 10 гр.; Левъ Герасимовичъ сов. суду въ Новѣмъ сѣдѣ 2 гр.; Іос. Виль пивецъ церк. въ Дѣдѣлова 50 гр.; Іос. Ткачукъ въ Станиславѣ 2 гр.; Ром. Заклинскій въ Станиславѣ 2:50 гр.; Мих. Вудевичъ въ Белѣ 50 гр.; о. Ол. Гонцъ въ акадѣмі въ Жужели 3:51 гр.; о. Т. Муровичъ въ Надвѣтѣхъ 1 гр.; о. Ев. Менцинскій въ Ходовичѣ 2:50 гр.; члены Читальни "Просвѣта" въ Рудѣ за инициативу п. Юстина Панкевича 0:20 гр.; панъ Бронислава Курдишкова въ Ворощѣна збрѣку на празникъ у о. Ковча 2:63; о. Ник. Картавъ въ Радоми 1:20; А. Савчакъ въ Кричицѣ 50 гр.; о. Петро Яцишинъ въ Олескѣ 1 гр.; о. Д. Возбудка въ Зеленомъ 3 гр.; д-ръ Яковъ Туринъ въ Манѣ 5 гр.; о. С. Басилевскій въ Чернѣвѣ 2 гр.; урядъ парохіальный въ

Побуцѣ 7 гр.; Григ. Цеглинскій въ Перемѣ 2 гр.; Донгитъ Романковскій въ Золочевѣ 2 гр.; о. І. Гурга въ Золочевѣ 2 гр.; о. І. Шухъ въ Братковѣ 3 гр.; Волод. Ващинскій въ Львовѣ 2:50; д-ръ М. Дорунда въ Ворощѣна 4 гр.; громада и церковь въ Романовѣ 2:55 гр.; Ал. Яцира въ Пацковѣ 2 гр.; М. Рихвицкій въ Кореличѣ 50 гр.; о. І. Смеречинскій въ Ворощѣ 2 гр.; Гр. Семичъ въ Линдевізѣ 2:50 гр.; о. Г. Сяменовичъ въ Сухоставѣ 50 гр.; Ев. Мальчинскій 2 гр.; Т. Матейко въ Галицѣ 2:50 гр.; І. Колодѣй въ Заболотѣхъ 50 гр.; о. Н. Боберскій въ Ваневичахъ 1:20; С. Виняскій въ Станиславѣ 50 гр.; Вас. Яворскій въ Нов. Санжѣ 2 гр.; М. Мойсевичъ пот. въ Залѣцѣхъ 5 гр.; о. І. Шуховскій въ Братковѣ 2 гр.; о. Н. Чубатый въ Несторѣхъ 2:50 гр.; о. Л. Залужный въ Потоцѣ 2 гр.; о. М. Гриневскій въ Мельниці 2 гр.; о. О. Кунинскій и М. Воробѣхъ 2:50 гр.; Н. Дурбакъ въ Войниловѣ 4:16; Н. Мироневичъ у Львѣ 1 гр.; о. Д. Вонюка въ Зеленомъ 2 гр.; С. Стебленскій въ Городѣ 1 гр.; о. В. Гойдинъ въ Белѣ 3 гр.; І. Манкевичъ въ Вадовичѣ 2 гр.; д-ръ Я. Кочирскій 5 гр.; Іос. Заринскій у Львѣ 50 гр.; А. Котлярчукъ у Львѣ 1 гр.; о. М. Мосора въ Поручинѣ 3 гр.; о. Ортинскій въ Топольницѣ 2 гр.; о. Іос. Шаповалъ въ Чанжѣ 2 гр.; А. Морозъ купецъ въ Долинѣ 1 гр.; о. І. Варивскій въ Нестолѣхъ 1 гр.; о. А. Санюкъ въ Мачинѣ 1 гр.; о. Н. Рудинскій въ Яблонѣ 5 гр.; о. В. Ващинскій въ Стобѣ 3:50; о. Я. Коринскій въ Тороцѣ 1 гр.; о. Динковскій въ Мисленицѣхъ 50 гр.; Іос. Яковичъ въ Мисленицѣхъ 50 гр.; о. В. Копитчакъ въ Тернополѣ 2 гр.; о. Григ. Савицкій въ Сходницѣ 2 гр.; о. Ант. Калужнякъ въ Косминѣхъ 4:39; Он. Генцъ въ Рашевѣ 1 гр.; о. А. Сабатъ въ Рѣцѣхъ 1 гр.; о. В. Саламонъ въ Вороблюкѣ 1 гр.; повосандѣйскіе вѣдѣнники 2:50; о. А. Даниловичъ (вѣдъ себе и прихожанъ) 1 гр.; о. Теоф. Паревичъ въ Кобилѣвѣхъ 1 гр.; о. Мих. Вербицкій въ Волѣхъ 2 гр.; о. Н. Вилевичъ въ Полоничѣхъ 1 гр.; д-ръ Ярославъ Кулачковскій 10 гр.; господарѣ въ Вѣдѣхъ мазовецкихъ (Іванъ Дембѣвъ 50 гр., Теодоръ и Іванъ Домашковѣхъ по 30 гр., Матѣй Моршало 20 гр., а инші по 15, 10, 7, 6 и 5 гр.) разомъ 3 гр. 33 гр. — В. Назбрий голова, Іос. Ващинскій скарбникъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. В. Бр. въ Вѣ. Не можемо. — М. По. въ Па. До кѣнца 1899 все. — Д. За. въ Са. До кѣнца марта ще 12 коронъ.

Надбслане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4, vis a vis Поважаного П. Мі. колпаша виконує пломбованя и рѣзаня зубѣвъ безъ боли, штучніи зуби способомъ вѣднѣскимъ, дѣлать хоробѣ устной змы, лѣса, горла и ушей. — Отворенный цѣлѣй день. — Репараціи приймає почтою.

Перша въ Австрій ручна шведска дѣлница ілми, масажъ и електрика

Д-ра Іосифа Дукета

въ скриженяхъ, утабѣ будовѣ, ревматизмѣ, артритизмѣ, вервоболѣхъ [ischias], пораженяхъ, нечинности кишокъ, блѣдахъ, старечѣхъ ослабленю, особливо въ недугахъ сердца и артерій и т. ин.

Проспекты на бажане.

82 4—4 Львѣ, Словяцкого 16.

ЗМѢНА МЕШКАВЯ.

Вѣдъ 10 дѣтъ вступлюче ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНИЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пассажу Галицка ч. 8. Такожъ выготовляє ся штучніи зуби и щокѣ посла найновѣйшихъ системѣхъ въ лавчуну и золотѣ безъ подѣбѣня, такожъ всякій репараціи, вхождѣ въ кругъ дентистичнаго технѣзиса. При помочи найвытратнѣйшихъ лѣмочинныхъ силъ заграничныхъ выготовляє всякіи работы по дѣтъ гарантією по дѣтъ навѣки цѣнахъ.

110 7—144

Заведене отворене цѣлѣй день.

ПРОМЕСЫ

на 3% Львѣ австр. кредит. земск. заведенія

Годовна выграна 50.000 зр.

тягнѣно 5 мая

спродають по 1 зр. и стемпель 50 зр. разомъ 1 зр. 50 зр.

СОКАЛЬ и ЛЛЕНЬ

банковий дѣмъ и контора вымѣны у Львѣ. Порученія въ провинціи полагоджуютъ ся водворотною почтою.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣ площа Галицка ч. 1, противъ Банку Гинотечного на пятацѣхъ площади Галицкѣ

поручає въ всякомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣкеры, злорнети, бінокль, дальнозрѣ, барометры, термометры, микрометры, лѣны, компасы, рабѣцѣхъ, тасмы мѣричѣ, піоны, алѣбѣ, манометры и т. п. Ураджѣне дальнозрѣхъ электрѣичныхъ. Всякіи направи полагоджуютъ ся якъ най-скорше и найдешевше.

Quaker Oats

Всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зѣ приписами вареня).

До кормленя дѣтей:

При недостаточной або неспѣдой поживѣ стають дѣти нервовѣ, сварливы и не свои. Подчасъ скорого зросту потребуютъ дѣти розматѣн а доброй поживы.

За богато мяса або за богато солодощѣвъ шкодѣтъ. Зѣ опыханого американского вѣвса (Quaker Oats) стають дѣти здоровѣ и сильнѣ, а зѣ сего приходится вже опѣсля добра вѣдѣа сама зѣ себе. Вѣсѣмъ матерямъ можна порадити, щобы варили сю знаменитую страву.

431 I.

Гармоніомъ до науки свѣву

дуже тревалой конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львѣ. 9411—1 2

МУЖЕСКУ

844

Безсильность

вызвану именю страшными насѣдками тайныхъ грѣхѣвъ молодости и разврату, усуне наивно и надѣжно одинокѣ, розширена въ многихъ выдѣлахъ изюстрована книга Самоохорона д-ра Ретана

Россійске выдѣна: 1 зр.

Польске выдѣна: 1 зр.

Нѣмецке выдѣна: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй помененіи своихъ недугѣвъ и направили свои мужескіи силы при помочи вказаного въ книжѣхъ способу дѣлѣня. По одержаню франко наложности, высылкає ся франко книга въ кувертѣ магазинѣхъ выдѣлѣвъ Р. Ф. Вирѣвъ въ Липсѣ. (R. F. Birey's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

Найзнаменатшихъ

1/2 кл. цукрѣвъ десеровыхъ, именю: помадка, чѣко

лядки etc. зр. 1:20.

1/2 кл. Бѣснѣхъ англійск. и Гербатникѣхъ зр. 1:—

1/2 кл. кармелькѣхъ мѣшанныхъ зр. 75.

поручає що дѣтъ свѣтъ

Г. ТРЕТЕРЪ

настѣнтѣхъ лѣвон фабрики чоко-

ладѣи и цукрѣвъ

Львѣ, пл. Маріинскій ч. 7

рогѣ ул. Коперника.

Купуймо знаменитыи вырѣбы

власнѣ, прѣчь зѣ спроваджу-

ваню тандитѣмъ!

Запрошене до передѣлѣты на дѣло:

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

въ XIX вѣхъ вѣцѣ

въ биографіяхъ и портрѣтахъ

си дѣлѣтелей

съ уваженіємъ замѣчательныхъ

людей, котрыхъ 1772 р. заставъ прѣ

жизни,

манисає на подѣлѣти автобиографич-

ныхъ выписокъ и архивныхъ-библѣотеч-

ныхъ матеріалѣвъ

ИВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ.

"Прикарпатска Русь" буде

появлятѣсь, въ возможности въ най-

короткихъ промежуткахъ часу

выпусками по 7 лѣстовъ печати

зѣ портрѣтами замѣчательныхъ

дѣлѣтелей. Кождыхъ 10 выпусковъ

буде становити томъ, а всѣхъ

томѣвъ буде шѣсть.

Пренумерата на 10 выпус-

ковъ выносѣтъ 10 коронъ; на

5 выпусковъ 6 коронъ. Выпуски

поодинокѣ не будутъ продава-

тѣсь.

Пренумерату належитъ при-

сылати выключно на адресу: п.

Антонъ Хайнацкій, управитель

книгарни Ставропѣйского Ин-

ститута у Львѣ, Руса улѣца

число 3.

Второй выпускъ вже поя-

вился а третій печатѣсь и

выхѣдъ кождого выпуска

буде оновѣщенный въ га-

зѣтахъ.

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворѣкахъ 5-киловыхъ по цѣнахъ

11 зр., 10 зр. 50 зр., 10 зр., 9 зр. франко и инаше.

Токай кураціинный

въ фляшкахъ 1/2, літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Само-

родимъ по 1 зр. 20 зр.

Конякъ французскій

въ фляшкахъ 1/2, літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 зр.

Мѣдѣ питный

по 80 зр. за фляшку 1/2, літрову

поручає

Народна Торговля.

20 54—0

ЗАПРОШЕНЕ

на

Загальний Зборы

членѣвъ повѣтового Товариства задаткового въ Турѣ

товариства зареєстрованого въ ограниченѣну порукою

котрий вѣдбудуть ся въ четвѣрь дня 15 марта 1900 о годинѣ

10-ой рано въ Турѣ въ локалы Товариства зѣ слѣдующимъ

деннымъ порядкомъ:

1. Справоздане Дирекціи зѣ чинности и рахунѣхъ за р. 1899.

2. Справоздане Рады надзирающей и внесенія ея о удѣленіи

Дирекціи абсолютѣри зѣ чинности и рахунѣхъ за р. 1899.

3. Внесенія Рады надзирающей въ справѣ роздѣлу змыку за

рѣкъ 1899.

4. Выборъ трехъ членѣвъ до Рады надзирающей на мѣсто

трѣхъ уступающихъ.

5. Выборъ комісії ревизіи на рѣкъ 1900.

6. Внесенія членѣвъ.

121 1—1

Брониславъ Осуховскій Д-ръ Емилъ Заборовичъ

презѣсъ Рады надзирающей. секретарѣ.

„STELLA“

ново отворене підприємство похоронне

у Львѣ при улѣцѣ Валовѣй число 11

уладжує похорѣны вѣдъ найвѣличавѣйшихъ до найсром-

нѣйшихъ по дѣтъ приступныхъ цѣнахъ. Занимає ся та-

кожѣ похорѣнами на провинціи.

На складѣ має завѣсѣды домовины металевѣ и де-

ревѣлий, хрѣсты, вѣацѣ и всякіи потребы до похорѣнѣвъ.

КАРАВАНЫ ЗОВСѢМЪ НОВІЙ 127 2—10

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ

артхѣтъ-маляръ

мешкає 20 дѣтъ у Львѣ, приймає загально, що вхождѣ

въ украсу церковни и просѣтъ укладѣны Выс. Пр. Духовен-

ство о занотована адресѣ до дальшихъ услугъ въ искусствѣ

ДѢЛО

Виходить у Львові що дні (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ“ найзнаменитішихъ новітніхъ виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на першій разі въ Дѣло.

Передплата і асерати приймають: у Львові адміністрація „Дѣла“ у Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень: ул. Коперника ч. 11, і Виро газети „Д. Кароля Людовика“ в А. Ольшавського ул. Кидинь-Бого 2; — у Яремію: Л. Крижановскій; — у В. уні: М. Дука, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungen-gasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hausenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: М. Haaseenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і напечатані за нові і старі плати у Львові.

Передплата на „Дѣло“ з літер. додаткомъ

въ Австрії: за границею: на цілий рікъ . . 16 ар. на цілий рікъ . . 22 ар. на пів року . . 8 ар. на пів року . . 11 ар. у Львові: на цілий рікъ . . 14 ар. на пів року . . 7 ар. на чверть року . . 3 ар. на місяць . . 1 ар. 20 пр. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застережені. — Рекламация неопечатаній зблизь відъ порта. Неодине чише коштує 6 пр. на пров. 7 пр. Оголосення зблизь приймають ся по ціні 10 пр. за одне слово в номері або за одне слово в рубриці „Надобило“ по 25 пр. в. в. Подати і який досконалий приказний членъ за по 15 пр. за одне слово.

Помічъ угорекимъ Русинамъ.

Акція угорского правительства, почата угорскимъ министромъ рільництва Игнац. Дараніемъ для ратованя руского народа відъ жидовскої ляхи і невдирной емерти, поступає на передъ. Головами дѣлами въ тій акції, є, якъ відомо, по-при міністрѣ міністерскій комисаръ Едвардъ Еганъ і муніципальскій епископъ рускій Юлія Фирцакъ. Дня 12 н. ст. лютого с. р. відбуде ся въ Муніципальскій залі проведомъ епископа конференція, скликава комисаремъ Еганомъ. Про хідъ тон конференції пише Budapesti Hirlap:

Епископъ Юл. Фирцакъ, відкриваючи конференцію, згадавъ, що про акцію багато людей хибно толкують: одні гадають, що цѣль акції, піднятої для ратованя угорскихъ Русинівъ, є небезпечна; другі бачать въ ній антисемітскій, релігійний і національній тенденції. Однакж акція є має лише одну тенденцію: подати помічъ угорекимъ Русинамъ, котрихъ є 400.000 душъ, і охоронити їхъ відъ крайньої загноби. Епископъ подякувавъ іменемъ угорско-руского народу всьмъ, що трудять ся въ сій акції, і відкривъ конференцію.

Потімъ повзоровивъ зібранихъ бережанськихъ наджунівъ (въ угорско-рускихъ часописяхъ переважно уживає ся слово „бережанскій“, а рідше „берегскій“), признаючи найбільшу заслугу епископови, котрому передовсімъ дякувати треба за те, що правительство почало єю акцію.

Одбѣла майже въ чотиригодинній бесѣдѣ выдоживъ міністерскій комисаръ Еганъ цѣль акції і аданъ справу въ того, що досі зроблено. Акція — сказавъ вінъ — обмежена на разі на сольванскій повітѣ; але, коли проба удасть ся, тогдѣ розширить ся акція на цілу Верховину. Міністеръ рільництва уживъ трьохъ средствъ для поліпшеня долѣ Русинівъ: 1) Відъ гр. Шенборна вымареновано часть маєтку і передано землю въ дешеву аренду 4300 Русинамъ — сразу на оденъ рікъ, а потому на 14 лѣтъ; 2) правительство закупує тисячъ ялівкозъ найліпшої породи і передає ихъ народамъ на сплату на 4—5 лѣтъ. Въ Сольві продано досі такимъ способомъ 1600 ялівкозъ. Поки-що годѣ ще говорити про успіхъ сєй акції; але не можна сумнівати ся, що буде відъ добрий. Такъ само гадає правительство

попирати такожъ годівлю овець, свиней і коней. 3) Третій спосібъ до выведеня народу въ нужди є позичковій каси. Заведено ихъ досі въ сольванскій повітѣ і віддано ихъ підъ надбрізъ міністерства, такъ що, поки тѣ каси не динуть ся на власній ноги, ніхто не може позичити грошей безъ дозволу міністерства. Особливо уважати треба на те, щобъ межи членами позичковихъ касъ не дѣстали переваги і не захопили каси въ свои руки якъ разъ тѣ, що досі утаскали Русинівъ, і щобъ зъ касъ не розбирали грошей на малі відсотки, щобъ одбѣла роздати ихъ на 25 30% або й ще на більший. Торговцѣ (Еганъ сража ради юдейскя жидівъ зє євсемічно „торговцями“) мають додати кредиту по банкахъ; а тыхъ, що не займають ся лихвою, можна припинати на членствѣ позичковихъ касъ, але треба уважати, щобъ они въ касахъ не вяли переваги. Каси уважають такожъ, щобъ селянствѣ позиченій грошѣ обернувъ на те, на що позичивъ; отже въ разі потреби каса сама сплачує зъ позиченихъ селяниномъ грошей єго довги торговцямъ, сама купує селяниномъ корову чи землю. Русинівъ треба выховувати до самостійности, а наслідки сєй тенденції вже теперъ видно. Будучи тыхъ позичковихъ касъ є безпечна, бо простий Русинъ дуже спосібний до веденя такихъ касъ. Досі въ сольванскій повітѣ є 8 позичковихъ касъ, а до дня 11 н. ст. лютого 460 позичаючихъ дѣстало разомъ 45.000 коронъ позички.

Селянствѣ найбільше тогдѣ попадає въ нужду, коли єму не стане хлѣба; відъ особливо тогдѣ попадає въ руки лихваря. Для того позичковій каси старіють ся, щобъ члени могли у нихъ дѣстати хлѣбъ. Сольванскій крамничный складъ має 15 крамниць въ повітѣ. Центральний складъ закупивъ великихъ рѣчей за 60.000 кор., а 30.000 кор. зъ сєй суми вже дѣстає назадъ. Центральний складъ почавъ свою дѣяльність зъ концємъ жовтня, а крамницѣ зъ концємъ грудня 1899 року. Денний торгъ выносить більше-менше 600 кор.; крамниця въ Верескѣхъ одного дня уторгувала 460 кор. Въ сольванскій центральний складъ можна надѣвати ся 120 до 125 тис. кор. річного обороту. Більше крамницѣ ажъ теперъ отирає ся; такожъ въ угорскій комитатѣ і въ Мармароши гадають отирати крамницѣ.

Дальше говоривъ міністерскій комисаръ, що треба бы зміняти законъ о пользования, бо народъ не на те сѣя овесъ, щобъ єго мала

атербити звірину. Такъ само і дѣси нема потреби утримувати тамъ, де народъ потребує пасовища.

Де-хто каже про єю акцію, що она дорога. Нѣ, не дорога! Держава заплатила гр. Шенборнови 23.400 ар., а зъ те дѣстала 28.000 ар.; сє не злымъ інтересѣ! Русинѣ платитъ дуже є честно. Въ першій роцѣ було всего 110 ар. недоплати, а въ другій лише 88 ар.; та і сє сталося лише черезъ смерть або иншій такий перешкоди, а не черезъ недбалость селянина. Правда, що держава принесла жертву для Русинівъ; але сѣ жертва по часті приносить користь моральну, по часті иде она на користь цілого краю; а тільки-но — може чейже зробити держава для народу, нахождячого ся на краю пропасти.

Бесѣдникъ згадавъ далше зъ задоволенемъ, що міністеръ просивъ гадає наложити сего року 23 державній народній школи на Верховинѣ. Дальше перейшовъ вінъ на ставъ судивництва. На Верховинѣ — сказавъ вінъ — не може бути добре судивництво, бо тамъ панує кривоприєстѣ. Наконецъ зазначивъ бесѣдникъ, що право свободной продажѣ напичковѣ радѣ бы відъ набути для кредитовихъ сиблокъ (позичковихъ касъ).

Надъ тою бесѣдою, прийнятою зъ загальнимъ одобренемъ і грѣмкими оплесками, переведено дискусію і акція рѣшено подати просьбу до правительства о розширеня сєй акції на цілу лінію Карпатъ.

У всякій разѣ акція є, ведена угорскимъ правительствомъ, мѣститъ въ собі багато поучаючого і для нашого краю та повинна бути упоминена такожъ і для нашого правительства.

Зъ рады державной.

Передъ приступленемъ до порядку дневного вчерашнього засѣданя п. Станиславскій вивѣвъ інтерпелляцію въ справѣ конфіскаційныхъ практикъ въ Галичинѣ, въ справѣ започинуваня рѣкъ затроючими відбывами зъ фабрикъ, въ справѣ внесеня истинного закона громадского въ великомъ повітѣ. П. Танякевичъ інтерпеллювавъ въ справѣ відвѣщення контрѣ дѣз рускихъ священникѣвъ. Прочу часть засѣданя выповняла дискусія надъ програмомъ занвою правительства, въ котрій вызначно замаркувала ся промова представителя въраконституційной великон поєблості п. Грабмайра. Грабмайръ говоривъ

про гравачій Австрії абсолютизмъ. Підбѣвъ, що въ нашій силѣ лежить уможливити правительству выповняти сє, що зачеркнувъ бувъ въ своій програмовій промовѣ. Добре було бы, коли бы всѣ въ тій палатѣ застановили ся надъ тымъ, якъ чинились входять тутъ въ гру, заки спонукають правительство вступити на дорогу, нахождячу ся поза рамками конституції. Чи тепершній генералія мала бы затратити почутъ вѣрности сего, чиня є конституції? Чи жь конечною рѣчею було бы пригадувати тѣ щось цѣлкомъ противного, яркій контрастѣ? Чи треба пригадати исторію і практики абсолютизму, на котрихъ відновленє ждуть теперъ въ широкихъ кругахъ зъ такою зинною кровію? Пам'ятайте про подѣвъ передъ мартомъ, пам'ятайте про 50-тій роки, про ту беззастѣдливу, бруталную систему, котра потягла за собою подданство духа і вѣтальну финансову господарю.

Замѣтъ того, грозить намъ нечуване видоизмѣно: заступництво народѣвъ, пересѣкненє ідею ненависти, само відбирає собі силу і виключає своє истинное зъ посередъ чинились, дѣлаючихъ додатно въ державѣ! Що змагаемо до такої катастрофи бачити цѣлій свѣтъ. Въ обохъ національныхъ таборахъ числять ся безъ ніякой рестрикції зъ ожидаючимъ наєзъ великимъ крахомъ парламентаризму. Сли дѣйстно прийдє до такої грѣбаной катастрофи, до котрой ажъ усеїхъ силъ і всѣхъ средствъ жєнуть въ невинныхъ кругахъ, тогдѣ збъ зважнѣє скрахованіи конституції не вырине ані въ вымаренній Чехами идеалъ чесного права державного, ані не выдвинє ся зъ рештокъ парламентаризму та горда палата пангерманской власти, въ котрій декий представитель народу добачує виключно можливе приблизженє нѣмецкой вѣхдонной монархії. — Промова Грабмайра зробила хвилево велике враженє.

Въ дальшій дискусії п. Плячекъ заявивъ, що національна програма Нѣмцѣвъ выказує певній суверенности. Бесѣдникъ въ загаль закидає Нѣмцямъ бракъ консенвенції і публичной морали. Молодо-Чехи сѣ засадничо противниками обструкції, однакж тепершнє ихъ обструкція має бути відповѣдно на нѣмецкую обструкцію. Члени признають, що звинченє центрального парламенту погубило бы ситуацію ихъ народу, але инакше поступати не можуть і не вдоволять ся нинѣшніми приреченямъ. Зъ тоя причини на вѣчній запросини президента міністрѣвъ мають лишь одну відповѣдь: нѣ. П. Пертельтъ заявивъ, що прави-

ФРАГМЕНТЪ.

Написавъ В. В.

I.

Бувъ урядникомъ землѣничон дирекції. Теперъ саме приспѣвнѣвъ кроку, щобъ якъ найскорше дѣстати ся доми въ випочати по цѣлденній мозольній праці. Якъ-разъ входивъ у браму. Ту здержавъ його своїми очима якийсь мужикъ, що стоявъ схилений при входѣ. Вытагнувъ до него запрацювану руку.

— Я погорѣвъ, втративъ усе, і рубашки не збѣстало ся цілої. Такъ нежданно... А теперъ гину зъ голоду... Може бы ласка... Говоривъ въ примусомъ, а його лице неначе соромилось оттакъ жебрати; очі прийняли якийсь на-пѣвъ вѣстидливий, на-пѣвъ благоачій видъ. Схиливъ голову та чекавъ.

— Самъ нічо не маю! — мовивъ урядникъ і хотѣвъ далше йти, та той поглядъ мужика здержувавъ його, майже приковунавъ.

— Та може ласка... Я гину... Хотѣвъ бодай ту дещо дѣстати, коли вже цѣлий день надармо екитає ся.

Ставъ ся вже влѣзливимъ.

— Кажу вамъ, що у мене нема грошей! — Вытагнувъ порожній пулярьєс. — Дуже радо давъ бы і вамъ, та у насъ теперъ передъ першимъ.

Але самъ відчувавъ, що йому не можуть вѣрити. Той збрѣ, тѣ очі бѣдака пекли його душу, будили його совѣсть. Тѣ дивні очі, повні горя і недовѣ...

Оба стояли хвилю въ мовчанцѣ.

— Гаєдо, відътѣ відомі! У такихъ панѣвъ не надѣять ся наєвъ помочи! — заговоривъ якийсь гімназистъ і втиснувъ у руку мужика єрѣбну монету. — Я чувъ, що той панъ до насъ говоривъ. Вѣвъ брехавъ! Ходѣвъ! — і потягнувъ мужика за руку, що благала помочи.

Урядникъ стоявъ остовпѣлий. Хотѣвъ здержати мужика але той зникъ уже вразѣ зъ гімназистомъ.

По що хотѣвъ ихъ обохъ здержати? То перше питанє, що выринуло теперъ въ въ його душѣ. Відповѣди не мавъ...

Чекавъ хвилину... Въ задумѣ відшовъ на гору до свого мешканя...

Отєя подѣвъ викликала у него несупокій. А амбіція, що була глухою на упоминаня товаришѣвъ, оббавала ся теперъ въ нѣмъ. Въ задумѣ відшовъ до покою.

Усѣ його думки опанували згадка про отєю єрѣвчу, що врѣла ся глубоко въ його серцю. Во-жъ і дивна та наша природа, дивній тѣ нашѣ чувства! Часомъ стають ся нѣжними і мы відчувемо инєсь найменше враженє; не на мѣсцѣ выповѣженє слово зможе викликати у насъ несупокій, що позбѣтає довго въ глибокій душѣ. Иншимъ зновъ разомъ вони неначе забувають на службу, що єи мають сповняти, вони глухнуть; тогдѣ нема у насъ майже жадової сполуки мѣжъ вышнімъ і внутрѣшнімъ свѣтомъ. Тогдѣ то можемо й байдужно дивити ся на трупа дорогої намъ особи.

Роздѣгаувъ ся. Бувъ якийсь дивно неспокойный.

Перше, що теперъ йому на гадку прийшло — то питанє: чому власне бувъ неспокойный та що могло його такъ вразити? Ставъ за порядкомъ усе переходити: якъ тогѣ бѣдаку стрѣтивъ, слова, що мѣжъ ними перелетѣли, ставъ навѣтъ пѣвголосомъ повторяти, а потѣмъ надбѣшовъ отой ученикъ та ставъ ся причиною того всего...

Нѣбъ чого? — поспытавъ самъ себе. — Того, що бувъ неспокойный, що якийсь незнаний йому голосъ теперъ въ нѣмъ оббававъ ся.

Вѣвъ несупокійный? Засмѣявъ ся. Сєй смѣхъ не подобавъ ся йому самому. Якийсь дивный неприродный!..

Чувъ wyraєно, що якийсь тамъ въ глибокій душѣ закований голосъ ставъ выдѣбувати ся. Але теперъ не аважавъ ще на него та старавъ ся переконати себе, що ту нічо не зайшло.

А тѣ слова ученика? — Нѣчо не було! Отъ аухвалій смарнѣвъ! — обуривъ ся на гімназиста. — Той, въ обдертѣй свитинѣ, мавъ його застѣдати! Вѣвъ, ученикъ, його, на становиску! И що значать тѣ слова: „У такихъ панѣвъ не надѣять ся наєвъ помочи“? Якихъ панѣвъ вѣвъ мавъ на думцѣ? — Роздумувавъ надъ відповѣдою. — Ну, якихъ? Та перво, що такихъ, якъ вѣвъ. Значить ся тыхъ, що не пѣвній давати грошѣ дармоѣдамъ...

Зъ-першу думавъ, що така відповѣдь заспокоить його. Але ще дужше роздѣгувало його, коли побачивъ, що нѣ. Ще гірше об-

ривъ ся на того молодика, що забравъ йому супокій, його щастє.

Той въ обдертѣй свитинѣ давъ грошѣ! Почувавъ, що слово „въ обдертѣй“ ту ані рушє не відповѣдало; радше повинно стояти „у новѣй“... И сє його авразало.

И зновъ выбухъ гнѣвомъ. Симвъ разомъ на того мужика, що бувъ властивою причиною всего, та на себе самого, що такъ по дурному говоривъ.

Зъ зинною кровію пытавъ самъ себе вже сотний разъ: чому властиво бувъ несупокійный? Хотѣвъ відповѣсти на сє питанє, щобъ ту комедию вже разъ скінчити.

„То той мужикъ...“

Въ тѣй хвилі цереконавъ ся, що тѣ вѣрканя на хлопа дурній та не можуть його заспокоити.

Роздумувавъ.

Подавъ ся цѣлкомъ въ мрѣмѣ-гадкамъ. Отъ якъ колода дерева напылюєи воды. Зъ початку супротивляє ся своему ворогові, але одбѣла, перекожена, віддає ся йому тѣломъ і душею. Плыє зъ нимъ. Своєи волѣ не має. И отирають ся тѣ нові краѣ, нові свѣтъ і пѣзнає його за цѣлу свого дотепершнього истинное.

Зъ початку вѣвъ супротивлявъ ся тымъ мрѣмѣмъ, відганявъ ихъ відъ себе неначе ворогѣвъ. Потѣмъ і не стямивъ ся, инѣ улягъ, инѣ, що наєдѣ його душу, выскнула въ його серцѣ.

Quaker Oats

(америк. опыханный овесъ) має въ собі 16% товщу і є найліпшою мучною поживою.

„Quaker Oats“ можна всюды дѣстати.

тельство повинно з більшою об'єктивністю приступити до розв'язання національного питання, а не лишати полагоджене сего спору розсередженим сторонництвом. Правильно повинно само взяти угодову акцію енергійно в свої руки. — П. Праде приймає дуже радо до відомості, заяву президента міністрів, що кабінет його не є партійним правительством. Сторонництво бесідника займає супротивного правительству об'єктивне становище, висказує надію, що правительством з цілою енергією приступити до розв'язання національного питання, однак безумовно об'єктивне при тому, аби німецький мовний був оголошений державним мовним. П. Николай Василько ватає правительственну програму і висказує признання постанов правительств, аби в боротьбі між Чехами і Німцями відіграти роль посередника, жадає, аби всі славянські народи могли своїми справами заряджувати автономією. Бесідник підносить численні жалоби з причини упередженості Русинів на Буковині, виходя з доволеним заяву президента міністрів про віднесення культурних і економічних потреб населення, і висказує надію, що руський народ не розчарує в довірі до теперішнього правительств.

На тому дискусію перервано і приступлено до наради над нагальним всесенним п. Дворжака, поставленим ще на попередній сесії в справі внесення поліційного патенту з 1854 року. Дворжак в довгий промові мотивував нагальність внесення. Президент міністрів признає в імені правительств, що поліційне законодавство вимагає певних реформ, відповідаючих духові часу. В той справі зачалися вже вступні праці, але вони ще не закінчені. Внесення патенту може наступити лише з дорозі закону, а не з дорозі розпорядження. Лише новий закон може прийти на місце теперішнього патенту. Правительством буде старатися, аби дотичний праць закінчити як найскорше. На тому нараду перервано. Відтак узгоджено без першого читання відслати до з'їзду комісії всі внесені правительством пропозиції в справі будови нових з'їздів.

Перегляд політичний.

З Сербії одержали ми від нашого земляка д-ра Василя М. Полянського таке письмо з просьбою у уміщенні його в „Діла“:

В 10 числі „Діла“ з с. р. вичитав я занотовану з петербургського „Світа“ виступ, мов то в Сербії хоче король Мілан заключити конкордат з римською курією, та репродуковані напасти і клевети „Світа“ на короля-вотти Мілана на тематі „уніи“, в якій звичайно багаті і російські і жидівсько-європейські газети і газетни. А цілком їх явна: дискредитувати в очах освіченої Європи Сербію, понизити її авторитет і опинити її безнастанний поступ і розв'язати як самостійну славянську державу.

Я, живучи вже чотирнадцять літ в Сербії, добре ознайомлений з її обставинами, уважаю святым своїм обов'язком

спростувати ширені про Сербію брехні і розсвітлити руській публиці правдивий стан речей.

Коли-б повелося Сербії заключити з римською курією конкордат; то се була б лиш велика користь для неї, бо католики в Сербії дістали б свого католицкого єпископа в Бялгороді і не завчили б вже від єпископа в Загребі, — отже се було б для самостійної держави лиш користю, як в її внутрішній справі ніхто чужий не буде мшати ся.

Коли перед кількома літами Чорного-ра заключила конкордат з римською курією і дістала свого єпископа католицкого для своїх католиків і тим виманциувала ся в-від впливів далматинського єпископа, то ніхто князя не посуджував о „унію“, а російські газети плескали і хвалили князю мудрості. А коли те саме хотять завести в Сербії, то російським газетникам се не до вподоби і зараз лягає ся мара „уніи“ о котрій [можу вас упевнити] в одній живій душі тут не снить ся.

Задруги короля в-отця Мілана надто великий, особливо за-для організації армії, — отже се також декому в собі в оці. Не моя річ боронити його від брехень сенсацийної преси, але можу прилюдно се сказати: Я пережив в Сербії період дуже потаном і погубно боротьби партійної, котра в багатьох подобах більше на анархію, ніж на конституційне і свободне життя. Я також „свободи“, яка була за часів лже-вільнодумних елементів, не жадаю ні найтяжшому ворогові. Сербія переболіла тяжку хворобу в часах, коли відомі „свободи“ панували найтяжкішим личним гнетом і коли змість закону володіли скривобоїством та підпалом. Апостоли „свободи“, котрих так радо боронили поклонники самодержавія, були радше тиранами, що і в державі і в громаді лиш тероризували та деморалізували народ.

По тяжкій хворобі настала криза — і недужий подужав. Перестала грібати партійна боротьба і ввійшли до органічної роботи: до заснування земледільських євдоків, каст Райфайзена, до уліщування рільництва та домашнього промислу, до закладання фабрик, будовання з'їздів, експлуатації рудокопів та піднесення і усовершенствования військової охорони державної самостійності.

Мій погляд не рожевий, але об'єктивний, і я пересвідчений, що Сербія тепер поступає дорогою правильного розвитку і поступового поступу. А як очевидець кажу прилюдно: Ніякого нема в Сербії „варварського пановання“, ніякого „пригнобленого, адеморалізованого і ослабленого народу“, ніяких плянів і фантазій о „унію“ і ніяких „авантур“. Се все є лиш в головах тих, котрі жалують за масними міністерськими або вбійськими століцями, та їх опікує в їх сівера...

Совість каже мені понижувати мовні землі і о правдивості стані Сербії і я прошу Вас оголосити своїх вільно уваг.

Д-р Василь М. Полянський

З театру війни.

Події на західній театрі війни в загальній спеціальної кінці, якій стрітв Кронію і частину його армії, не міг лишити ся без наслідків на воєну кампанію в Наталю. Буря не надумуючись довго, рішили покинути Наталь з Леді-мітом, вичапати з відтам цілу армію Жубера, а лишивши вільна тисячі вояків для охорони східних границь своїх держав, сконцентрували решту в Орані. Вичапані вояки з під Леді-міта, вимагало більше часу, а се тим більше, що там знаходило ся дуже багато армій тяжкого калібру, котрі треба було доперва позбавити з позицій. Жубер повдеслав наперед вільна розложив на підвіль з під Леді-міта. Відтак став відсылати магазини і армату. Тимчасом поодинокі вояки, що обсадили були позиції над берегом Тутелі, мали одержувати Булера так довго, як довго гріват транспорт головної частини армії за границю. Дуже дрібними силами Буря здержували більше як тиждень Булера, котрий при кількох атаках поїсть величезної страти. Так само тими малими силами підперли Буря кілька атаків залогів з Леді-міта. Від часу до часу Булер доносив до Лондона, що зайняв вже — очевидно з великими втратами — одну або другу дуже важку гору, але вбій займав лиш ті позиції, з котрих Буря уважали за відповідне вже уступити. Здає ся, що нині майже ціла натальська армія Бурі з усім воєнним матеріалом і своїм начальником Жубером, знаходиться в Орані. Булер бачив лиш з уступаючими за головною силою, задними відділами армії. Головна кватера Булера, знаходиться в Колоні. З відтам Булер телеграфує, що генерал Дундаль з натальськими карабінерами і одним полком кінноти амаширував до Леді-міта. Просторонь між Булером і Леді-мітом вільна від ворогів. Десеша Булера надана вчора пополудні доносить: Вертаю з Леді-міта. Майже вільна ворога цюнули ся в найбільшій переполоху. Цілий край на полудне від міста вільний від ворогів. Докладніший вбій битви під Леді-мітом доносить: Дня 24 лютого кінцла над Тутелею аж до пізної ночі страшна боротьба. Англії чотири рази хотіли взяти приступом позиції Бурі з під Крігердорпом; за кожним разом разом відкинуто їх з великими втратами. Армату Бурі, котрі стріляли до Англії з віддалення на 70 ярдів, поробили між нами страшні знищення. Дня 26 лютого залога з Леді-міта ударила кілька разів на Бурі, але все в відкинуто. Битви з днях 23 і 24 лютого, були нечувано кроваві. Англії понесли величезні втрати.

Генерал Жубер мав сконцентрувати велику силу війська коло Вандбург за Блюмфонтом, куди маширують Робертс і Кічнер. Що-до побуту решти армії Кронію, вбій єсть суперечний. До 1000 людей погубило, 4000 є полонені і ранені. Решта утїкла адає ся до Блюмфонту. Робертс доносить, що генерал Клемент довідавши ся, що Буря покинула Колоні, вислав

туди відділ війська, аби обсадити перехід під Колоні. Населення в Колоні принало Клемента дуже радо. Англії забравши багато амуніції і полонивши більше чело Бурі вернули до Ренебурга.

Тактика москвофільства, а наш національний змагань.

I.

Кожний мусить признати, що наш міжпартійний відносини дуже неясні. Роз'яснити їх, вищими словами: означити межі, що розграницюють поодинокі партії, виказати сублімні точки програм — на скільки про се може бути бесіда, се безперечно обов'язок журналістики. Почуття такого обов'язку руководила ся очевидно редакція „Діла“, помістивши в 26 числі статтю п. а. „Маска спала“. Коли-ж „Галичанин“ властивий собі гадки у вступній статті в ч. 29 підсуває „Ділу“, обов'язком нашим безцеремонно розкрити перед суспільністю нашою всю наготу способу поступованя москвофільських штабів, їх тактику у відношенні до наших національних змагань. До сего спонукує також невинна на видь стаття: „Галичани Поляки в виду німців і руських“, поміщена в 32 числі „Галичанна“. Цілі статті висказана на кінці скромними про око, но виразними словами. Там говорить ся між іншим: „Поляки — примарили і без того не поступають нечесно з руськими, або піддерживають малоруський сепаратизм, якімощі цілком розслабити Росію“. Відтак кінчить автор свою апострофу до російської поліції: „нова русько-українська партія в Галичині, заговори галицько-польської молодіжні і роздування ненависті в Росії в Галичині, если бы не находились сь собою в зв'язі, то все таки слідует їх считати як signa temporis“. Бувши в Росії, і переконав ся, що там багато людей, бажаючих понижувати ся про галицький відносини, читає „Галичанна“ („Діла“ до Росії не пускають), чятають его і всякі шефи жандармів, змість его статій подають часто обидливий російській часопис, отже цілі статті ачежже аж надто ясна. Мовчати на таке було б гріхом против нашого народного справу! Правда, воно в теорії гарно бути терпимим, але сьогодні не противлять ся аду лише політичний теліт. Тим т. гадаю крайня уже пора одерти маску з москвофільських дипломатів. Den Verräther muss man festnageln!

В кожній суспільності є люди віддані народній справі, но в Ренебурзі. Але тільки сї перші, поірувані в партії, мають голос між своїми земляками. Ренебурзі або явно відцуркують ся свого народу, а тоді не мають навіть претенсії грати в житті свого народу якусь небудь роль, або потайки роблять свою „роботу“. Но щоб явний відступники мали голос середь суспільності, виступали якої партія, такого чудовища не знаю сьогодні нігде. Одай тільки галицько-руській суспільності, нечаче на глум усього цивілізованого світа, доведє ся переступити поріг ХХ століття з клякою урганізованих ворогів на нідрї своїм, що на перебір дійствителі бажали б всякими можливими та неможливими способами знештувати або вилучити життя свого народу у всіх его проявах, а при тому вбій вести перед в суспільності, як „найважливіша партія“. Ся труп модерних Геростратів зсе себе залюбки „партією историческою“ — тому мабуть, що пригадує нам один примір з старинної исторії, іменно шайку платяних грецьких ренебурзі, що звали ся македонською партією. Але модерна македонська партія рожнит ся від старин-

Пробудило ся в ньому милосердя. Отгой дивний рід милосердя, що на вбій нещастя загало в глухе, а горе одиниць зможе его зворушити. Подібне до милосердя, про котре говорить Штибшевський в „Teufelskinder“.

Видів, що дальше не опре ся тими мр'ямь. Бояв ся особливо того внутрішнього, ніжного голосу, що видобував ся з глибини серця, — сен якийсь новий йому невідомий струни душевної арфи. Чув инстинктивно, що мусить йому віддати ся, стати його слугою.

І тепер опанували його думки-гадки та якийсь новий, чудовий світ приманював дь собі.

Поплыв з ним гей-би пеня дерева з водою.

Пізнав, що вперед сказав неправду, по просто такі збрехав перед тими мужиками. Казав, що грошей не має, и витяг навіть порожній цуларес.

А гроші були! Збрехав! Відмовив поміч!

Все бурило ся в ньому, усе боліло, а найбільше грізав його той внутрішній голос, та безпощадна совість.

Стрітила йому дивна гадка до голови. Хотів вилетіти на вулицю, догнати того бідолаха та віддати усе, що має, усе гроші... Навіть і себе самого!

Здержав ся! Таж се було неможливе. Хто зна, чи той мужик уже тепер? А арештою, де прийняв би від того тепер як

грош, тепер, коли поїшов з тими гімназістами, що-ті слова вивчав...

А вони були правдою! Тепер признає вбій се. То вбій в тій паном, що живє сам для себе, нікого більше не знає, о нікого не журить ся. Та до того оздобив ся ще на того ученика за правду, за щир правду.

І кілька разів повторять ті слова. Обжалював сам себе.

Чи знав вбій: що то правда? В житті є не видів, його жите се те, що Німець зве „Lügenleben“. Став у гадці переходити до життя.

Чи зробив коли що доброго для людей, для свого народу? Се послідні вивчав як просту фразу. Пераз чув є в товаристві. Тоді мало зважав на не, оть фраза! А тепер вилетіли ті слова з його уст, нечаче искра на сухе дерево.

Того народу не знає! Не хотів знати! А робітників, що працювали для нього, ераждував.

І вирінув спомини з гімназії. Здав матуру лиш тому, що видав директору своїх товаришів, котрі завважали літературний кружок. Тоді тшав ся тими середствами, що ними осягнув сей патент зрелості. А тепер усе те роздирає його серце, відирало ся в кождо його жилу та затроївало там його кров, його жите.

Проклинав сам себе!

А коли потім упомянули його товаришів, кинув собі з них. Сміяв ся!

Вдливий усміх перебіг тепер по його лицю.

І поїшов вбій „своїм путем“. Відрив ся того народу.

Сперь голову на руки.

А коли пробудив ся з задуми, став оглядати свою кімнату.

Як ту сумно! Вбій сам! сам! один! Нь до кого промовити, нь заговорити Нікого нема, тільки ті ній меблі. І вони видають ся йому дивними. Ніхто навіть не заговорить!

А як би був поїшов дорогою, що є вибраний його товариш? Кілько би то душі було йому вдячними! Був би мав їх серця, а тепер мав пенсію... І щастя міг би був зажити!

А так?...

Пробудив ся в ньому жал. Жаль на старість за страченим життям. Та молодість пропала у нього, мов камінь у воді. І ніщо по ній не остало ся! Жадець милій спомин, що зміг би його тепер розвеселити! Жадна згадка про добре діло! У нього промалаула она без слів! Її не зажив!

Не живє до тепер!

Ходив у темнім покою. Лямпи не світив, нечаче на те, аби ті мертві предмети його не бачили.

Крив ся!

Не мав молодості. І тепер живе так, що на смертнім ложі за нійним не буде жалувати. Нічо не ме його протягати до сего життя!

А коли помре, то поховать — і на тому кінець. Ані теплого слова! Жадного слів! — одним словом: нічо по собі не лишать.

Платав!

І потекли р'єсні слези по старечім лицю... Слез жалю...

Чудовий кришталю...

Треба поправити ся, від ній перемінити жите!

Ні! від тепер!

До сен хвилі було „нічо“, а від тепер най буде „діло“!

Треба служити другим, народові, але без заплати, без хбса. Треба посвятити ся.

Усе перемінно ся в ньому.

Яксь нове щастє в серці! Вдоволено з себе... Нове жите Новий світ.

А та кімната, що тільки серед неї проживає, не має для нього вартості. Яксь за тьса!

Хотів вийти, перейти ся.

Обтер слези. Ті, що витиснула з його серця совість. Часті, прозорі мов діаманти...

(Кінець буде.)

ОГОЛОШЕНЕ.

Надзираюча Рада „Кравого Союзу кредитового“, створеного зареєстрованого за обмеженою порукою у Львові, скликає огляди на підставі §. 47 статута II. Загальні збори створення, що відбудуться 20 н. ст. марта 1900 р. о 4 годинах по полудні в сали засідань Товариства взаємних забезпечень „Дієтер“ у Львові [Ринок ч. 10. II. поверх] з таким предметом наряд:

1. Відчитати протоколу з I. Загальних зборів створення.
2. Справоздане з діяльності за перші рік адміністративний 1899 з маючими бізнесом.
3. Справоздане комісії контрольною.
4. Предложено Надзираючої Ради що-до поділу зборів з кінця 988 кор. 68 сот.
5. Вибір двох членів Надзираючої Ради на місце відставаних пп. Володимира Левича і д-ра Ярослава Кулачківського та двох заступників.
6. Вибір контрольною комісії з трьох членів [§. 52 статута].

Право участі в Загальних зборах мають члени створення, котрі щонайменше один уділі в цілості уділів [§. 50 статута]. За легітимістю служити книжка уділів. На Загальних зборах беруть участь члени особисто; правий особа заступають їх законний представителі [§. 51. статута]. Матковий бізнес виложено в локалі створення у Львові [Ринок ч. 10. I. поверх].

За Надзираючу Раду „Кравого Союзу кредитового“, створеного зареєстрованого за обмеженою порукою, у Львові 15 н. ст. лютого 1900 р.

Григорій Кузьма, голова.
Ярослав Кулачківський, секретарь.

ЛЯРНЯ ДЗВОНІВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА ВЪ КАЛУШІ

вдана двана ербики медальки

выконує дзвонів рбонн ваги и приймає ушкоджені давони до перелізаня в найкоротіи часѣ, а також має на складѣ готові давони рбонн ваги.

Дякуючи всімъ Ви, приходникамъ и фундаторамъ за все дотеперіи замовленя, прошу о ласкави замовленя такъ на поодинокій нові давони лѣт и на цілій групѣ. За трепальство матеріалу и гармонійный звукъ моихъ давонівъ ручу и для того оемѣляю ся припоручати ихъ Ви. П. Т. Публичѣ.

Зъ глубокимъ пошаненіемъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

3789

ТОВАРИСТВО ДЛЯ РОЗВІЮ РУСКОЇ ШТУКИ

створене зареєстроване за обмеженою порукою
у Львові, ул. Чарнецького ч. 26,

выконує всякі праці зъ обов'язку артистичного малювання, різьбярства и золотарства після композицій своихъ членів, а именито: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хорув, на тетрадяхъ, плащаниці и пр. а такожъ образи до комантъ; образи світскі: историчні, портрети зъ натури и зъ фотографій, краєвиди, побутові и пр.; зъ дерева: кияоти, иконостаси, олтари, образи и крести процесійні, сповідальниця и т. д. а такожъ праці золотарскі; рбоннож украшає внутрішні кути, виготовляє плями церковні, каланди и пр. и утримує на складѣ фотографічний репродукції образівъ рускихъ артистівъ.

Товариство ручитъ за стильове, старанне и совѣстне выконане.

Цілею Товариства є: піднести нашу штуку и вытворити руску школу штуки краснихъ. Поручаючи протѣ се часто руске Товариство патріотичної оцінѣ нашою П. Т. Публички духовно и свѣтскою надією є, що згодять она прихильниця ся до осягненя сєи ціли численними замовленнями, котрі приймає выключно лише Дирекція Товариства.

Зъ глубокимъ пошаненіемъ ДИРЕКЦІЯ.

Товариство не послугує ся агентами.

Смерть полънымъ мышамъ!

Вперевышене та незрбване в наслідкахъ, розмірно най-дешевше єсть:

затроене збже противъ полныхъ мышей
выробу ЮСИФА АЙХМІЛЕРА антикаря в Стрию.

Замовляє ся просто до моря та ходинокъ мышачихъ водновд-нимъ прирідать. — На морѣ выстає поєзъ кильорама.
Цѣны: При водбарані 10 килр. 1 кор. 60 сот. за 1 килр.
до 50 " 1 " 40 " 1 "
до 100 " 1 " 20 " 1 "

Прирідать " 4 корони за штуку.
До замовленя надієть доути дозволѣ ц. к. Староста.

Підборѣ, 4 жовтня 1899.
Посвідчую зъ приємністю, що доставлене менѣ затроене збже противъ полныхъ мышей выдале знамениті результаты и що коштує 40-50 кр. на морѣ, водновдно оєкѣности мышей, повбуваю ся вѣзъ зъ моихъ полъ до 24 годинахъ. Вашъ прерідъ дѣлає добра и забезпечує водѣ небезпечность людей, выкладаючи тую отруту, а такожъ инші сотворѣня. — Зъ пошаненіемъ

Юліана Гр. Бруничий в. р. власт. д. земск.
Ланки великі 12 лютого 1899.

Зъ приємністю подаю, що зъ Вашою антика сироважено збже на полныхъ мышихъ выдало дуже добра результаты. Прощу и т. д.

Левъ Викарскій в. р.
Підмилкавѣ 2 грудня 1899.

Зъ приємністю доношу, що затроене збже, водѣ Васѣ сего року спроважено, оказало ся у мене дуже водновднимъ яко отрута на мышихъ, зъ всіхъ знанихъ менѣ средствъ уважаю троєня мышей збже за найраціональнѣше, а Вашъ выробѣ безпено посѣдає знамениту, ужиткову вартість, а яко красний выробѣ повиненъ заграничній прерідать того рода цѣнновити вынѣти

М. Тустановскій в. р.
Сосолівка 16 лютого 1900.

Дякую Вамъ, Вельмож. Пане, за знамениту отруту на мышихъ
Прощу и т. д.
Адамъ Носъ в. р.

Хто хоче 400 марокъ

підъ гарантією ивѣсно, легко
честно безъ ризика заробити?
Нехай пошле адресъ зъ вѣ-
ною маркою полъ Y 21 Ап-
посен-Берд. K. F. Wejman,
Линпо-Линденлау [Leipzig-
Lindenau]. 445

Веч. Отцѣвъ, котрі замовили
„Поясненіє св. Евангелія“

и вѣдали першъ выпуски, умильно
прошу о надіслане передплати
на дальшій выпускъ. До сєи по-
ри вышло 10 выпусківъ, мѣ-
стичихъ цѣле Евангеліє отъ Мат-
тея. Желаній передплатити
дальшій томъ, зволѣть посилити
зъ надісланыхъ передплатъ (по
крайній мѣрѣ 2 зр.) такъ якъ
до дальшого печатаня не при-
ступлю, поки не зголосить ся
достаточне число передплати-
тельцѣвъ.

Вѣсь писемъ надісылати про-
шу підъ адресомъ: Д-ръ Юсифъ
Комарницький, Львівъ, ул. Синс-
туска ч. 47. 117 3-4

100 до 300 зр. МѢСЯЧНО

можуть заробити особы всѣ-
кого стану въ мѣсѣдѣ ивѣсно-
вѣсно певно и честно, безъ на-
пѣду и ризика, черезъ про-
дажѣ законно дозволеныхъ
паперівъ державныхъ и збо-
сѣвъ. Зголосити до: LUDWIG
QUESTENREICHER, VIII Deutsch-
96 газе 8, BUDAPEST. 5-10

Мимо того, що новна и
росгаръ подорожѣли о 30%,
продає ковдри и маґерацы по
давнихъ низькихъ цѣнахъ ли-
ше спеціальна робѣтня и маґа-
зинъ постелѣ ЮСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ. Львівъ, Коприника ч. 5.
Цѣники gratis.

ВЪ РАЙСКОМЪ, повѣта Львѣ-
ского має будувати ся и ве зъ
мяткого матеріалу
помешкане парохіальне

Рефлектуючи на предпри-
няте зволѣть зголосити ся. Планъ
можуть интересовані переґля-
нути кожного часу вѣ урядѣ
парохіальномъ. 139 1-1

Розкладъ вѣзды поѣздівъ залѣзничихъ важный вѣдѣ 1 мая 1899.

пѣсля часу середно-європейского [пѣдѣйшого о 86 минутъ вѣдѣ часу лѣвского.]

посп. приходить о	до Львова	посп. відходять о	з Львова
День			
6:10	Зъ Черновців, Іцканѣ, Станиславова	6:20	до Лавочного, Пешту, Борислава
6:30	Буховичѣ водѣ 7/8 до 10/8	6:15	Подолячскѣ, Одесѣ, Козовѣ, г. д.
7:10	Зимководѣ " " "	6:30	Іцканѣ, Бухарешту, Радовицѣ
7:40	Янова (гол. дворѣцѣ)	6:30	Подолячскѣ зъ Подоляча
7:45	Лавочного	6:30	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдѣ
7:44	Тернополь на Подзвѣ	6:30	Вѣдѣ, Хирова, Стружа
8:05	" гол. дворѣцѣ	8:45	Сколького, до Лавочного 1/2 до 10/8
8:15	Сокала, Рави руской	9:10	Янова
9- "	Кракова, Вѣдѣ, Орлова	9:25	Подолячскѣ зъ год. дѣбрѣ
11:15	Ярослава, Любачева	9:35	Іцканѣ, Солова, Вергомету
11:55	Іцканѣ, Чернов. Станислава	9:45	Подолячскѣ зъ Подоляча
1:01	Янова на год. дворѣцѣ	9:58	Вѣдѣ, Рави, Любачева
1:30	Кракова, Вѣдѣ	10:10	Янова 1/2 до 10/8, медѣль и свѣт
1:40	Сколького, Хирова, а зъ Лавочно-го водѣ 1/2 до 10/8	12:50	Подолячскѣ зъ год. дѣбрѣ
1:50	Іцканѣ, Станиславова	2:06	Подолячскѣ " "
2:20	Подолячскѣ на Подзвѣ	2:15	Буховичѣ 7/8 до 10/8, медѣль и свѣт
2:35	" гол. дворѣцѣ	2:45	Іцканѣ, Гусатина, Корезмѣ
5:15	" " "	2:56	Кракова, Вѣдѣ, Хабѣ
5:40	" " "	8:05	Орлова, Сколького, лѣшѣ 1/2 до 10/8
5:55	Сокала " гол. дворѣцѣ	8:10	Янова, водѣ 1/2 до 10/8
Нѣч			
12:30	Зъ Сколького, Калуща, Борислава	8:25	Вуховичѣ " " "
3:16	Черновѣцѣ, Бухарешту	8:35	Ярослава
3:30	Кракова, Вѣдѣ, Орлова	Нѣч	
3:40	Подолячскѣ на Подзвѣ	12:50	до Кракова, Вѣдѣ, Бердѣ
3:50	" гол. дворѣцѣ	3:36	Іцканѣ, Констанціи, Бухарешту
4:15	Кракова, Вѣдѣ, Самбора, Сянока	4:10	Кракова, Хирова, Корона
4:20	Хирова	5:50	Вуховичѣ водѣ 7/8 до 10/8
4:30	Іцканѣ, Подолячскѣ, Козовѣ	6:26	Іцканѣ, Радовѣ, Кимолонку
4:40	Янова водѣ 1/2 до 10/8, и водѣ 10/8 до 11/8, що дѣлає водѣ 1/2 до 10/8	6:40	Кракова, Вѣдѣ, Верна, Варшавѣ
4:50	медѣль и свѣт	6:50	Орлова водѣ " " "
5:15	Буховичѣ водѣ 7/8 до 10/8, и 10/8 до 11/8	7:00	Янова водѣ 1/2 до 10/8, зъ будий дѣла
5:30	Буховичѣ водѣ 1/2 до 10/8, що дѣлає	7:10	Лавочного, Муняча, Хирова
5:40	Кракова, Вѣдѣ, Любачева	7:20	Сокала, Рави руской
5:50	Янова водѣ 1/2 до 10/8	7:43	Тернополь зъ год. дѣбрѣ
6:00	Кракова, Вѣдѣ, Пешту, Сянока	7:47	Подолячскѣ " "
6:10	Вѣдѣ, Козовѣ, Подолячскѣ	8:35	Янова 1/2 до 10/8, 1900 включно
6:20	Подолячскѣ, Бро " "	8:45	1/2 до 10/8, медѣль и свѣт
6:30	" " "	9:11	Іцканѣ, Гусатина, Радовѣ
6:40	" " "	10:40	Кракова, Вѣдѣ, Пешту
6:50	" " "	10:50	Подолячскѣ, Бродѣ г. дѣбрѣ
7:00	" " "	11:10	Гришалава Подолячскѣ
7:10	" " "	11:32	" " "

ЗАМѢТКА: Лѣра нѣчна чѣсиль ся вѣдѣ 6 годинахъ вѣчеромъ до 5 годинахъ 58 минутъ рано. — Бюро ивѣор-машино ч. к. залѣзничій державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

Найлучшій насѣня
поручає
ЗАВЕДЕНЕ ОГОРОДИНЧЕ
АНТ. КЛИМОВИЧА и СЫНА
У ЛЬВОВѢ.
Цѣники высылаетъ даромъ и оплатно.

интерпелляції і внесення: П. Віковський інтерпелює з причини недостатнього числа судів у Галичині; п. Мерунович вносить, аби проєкт закону в справі зельзничного подання фабрики тютюну в Винниках з державною зельзницею передано без першого читання до зельзничної комісії. Сесе внесення ухвалено. Соціалістичний демократ п. Целер інтерпелює з причини слів, які міністер Пантак мав сказати до п. Карайка в справі Артемовнон. П. Целер запитує, чи міністер для Галичини дійсно ужив слів: „У ворбіть монастиря кінчити ся державна власть“, і в якій спосіб правительство може того рода высказь законно виправдати. Інтерпелляції підносять, що міністер Пантак, як оплачуваний державою урядник, є обов'язаний до відвічальності перед парламентом. В парламенті ждуть з великим напруженням відповіди Кербера, котра має наступити в найближчих днях.

Міністер Гартль відповів на інтерпелляцію п. Бернера в справі замкнення п'яти класів в народних школах в двох громадах острівського повіту. Міністер заявив, що причиною замкнення цілком не були національні мотиви і запевняє, що правительство звертає велику увагу на розвій народного шкільництва на Шлеуку.

Міністер Вітек відповів на інтерпелляцію п. Мандичевського в справі причини пожежі, яка навістила громаду Братів в Станиславському в 1898 році. Міністер стверджує, що не існує ніякої причиною зв'яз між тою пожежею з рухом зельзнич, що зельзнич не є обов'язана заплатити погорільцям відшкодування.

З черги приступлено до дискусії над програмою правительства. П. Волф заявив, що програма теперішнього правительства є для него симпатичніша, як програми попередніх правительств. Економічну програму можна навіть привітати з одушевленням. Бесідник атакує сильно християнсько-соціалістичне стороництво, котре за часів Баденського, покинуло німецькі ряди. Стороництво бесідника ніколи не згодило ся на програму Нимців з Зелених свят. Німецькі радикали не вступили до угодової конференції, бо они ніколи не згодять ся на признание чеського языка урядового. Признание німецького языка языком державним, є конечностю.

Слідуючій бесідник п. Странскій відповів на промову Грабмайера, котру уважав за доказ, що лівниця що разь виразніше. Кабінет д-ра Кербера є кабинетом лівниц, продовженням кабінету Кляриого. Обговорюючи програму правительства, п. Странскій твердить, що характер той програми, є так само, як характер цілого правительства, дуже хитрий. Ся президент міністрів заявив, що держава є забором горожан, то бесідник запитує, про котру то державу говорити ся; чи може про сесю державу, котра за споконвічну врівість заплавила чеському народови строгою нещадністю і ко-

их окох... Став переглядати рубрику „Добровільні датки“.

Нова гадка!

Тішив ся, що міг щось такого вигадати. І він пішов туди грош! Се перші крок до направи. Перше діло!

І щасте обгорнуло його серце. Те щасте, що зроджує ся в нас, коли ми з себе вдоволені. Мабуть найбільше тут, на землі! Щасливий а заразом розсильний.

Шукає за гробом.

Мав кілька корон. Вышле их! До першого яког докалате... А може почекати та выслати більше? Рішучо ні! нема що зовлати! Чим скорше, тим лучше! Вышле так нині, зараз. То, що має. Чей-же не будуть дивитись на суму, але на те, що выслав их, а з широго серця, а з душі. Зараз их вышле!

Вчера відмовив тому бідкові!... Сям направив вчерашній свій учинок...

На почтї написав переказ.

І то по руси! Приходило се йому досить трудно. Тих букв не знав! Тепер выривали вони, мов як давно забутий сні. А кожда з них неначе промовляла до него. Така мила, бо рідна...

В уряд часом уживав тих букв, але тільки оттак, а мусу. Сего вимагав обов'язок, уряд. А тепер піше, бо душа так бажає! Тепер рад! Выслав! Чув ся щасливим! По разь сотний!

Посвідчене надання грошей оглядав кільканайцять разів. За кожним разом перечитував зь горы до долу. Щасливий! Вроди, в сьвіт 1900.

тра 17 жовтня минушого року виконала чеським народ злочин через внесення языкових розпоряджень? Теперішній кабінет в урядничий кабінетом; чеський міністер не є мужем довіри Чехів, лише звичайним урядником. Грабмайер повинен був свою промову выголосити передь двома роками, коли він і его стороництво адемолювали парламент. Тепер пора вызнати Чехів, аби знов відбудували адемолюваний ними парламент. Доки несправедливість заподїла чеському народови через внесення языкових розпоряджень не буде направлена, доти не буде держави, не буде спокою. По промові Слов'яка Гретеца, котрий предложив бажаю полудневих Славян, а брав голос президент міністрів.

Міністер Кербер навязуючи до уваги, що правительство не треба судити ібелі его слів, але ібелі діл, сказав, що правительство готово казати ділам поступити безпримовочно по словах. Однак він не може справді відносичи ся до животиных інтересів населення пошрати сам, лише в авазі зь представителами народів. Борба між двома націями осягнула в послідніх літах свою кульмінаційну точку. Бесідник не хоче входити в причини того заострення, однак треба предложити собі питання, як би спіль дасть ся поладити. За конечностю заведення ладу промовляла безусловно державна рація, бо держава буде так довго недужа, як довго оба ті народи будуть жити зь собою в незгоді. Однак мимо всего того, що досі стало ся, спіль може бути поладжений, сли тільки оба народи отрясуть ся зь обов'язного недовіри. Два народи, природно так високо обдаровані і охочі до праці, предць повний порозумїти ся. Обі сторони мусять понести якісь жертви, бо теперішній стан не дасть ся дальше удержати; иде лише о міру сих жертв. Правительство думає, що найліпше приступити до справы в той спосіб, коли буде старати ся обі сторони крок за кроком до себе наближувати і розв'язувати поодинокі справы, зь котрых складає ся цілий комплекс спору. Правительство буде дальше пріяти сесю питку, а коли потому зайде того потреба, то правительство яко свій обов'язок, довершити діло остаточно і вышукає таке закончене, котре для обох сторін буде справедливе і до прийня можливе. На тїм становищу стояє все президент міністрів, до думає, що саме так можна дійти до цілі. На крутий дороги правительство не пускало ся і не буде пускати ся, так само, як не має ніяких укривих і бачних мыслей. Сли отже п. Странскій зь промовы Грабмайера вымркував, що она выголосена по попереднім порозумїям зь правительством, то президент міністрів мусить сказати, що так дійсно не є.

Президент міністрів може лише згодити ся на выводи п. Грабмайера що до вартости парламентарных уряджень і сподїдана народнон репрезентації в законодатий праці. Бесідник бажає собі горячо, аби его патріотичний апел знайшов такий відгук, на який заслугоє.

Президент міністрів бере відтак зь оборону урядників передь закидами, выголосеними против них в палаті. Тут в там міг приключити ся якийсь блуд; бесідник не може однак допустити, аби зь той причини выводити заключення про цілий урядничий стан. Політичний урядники знають свою тяжку і повну задачу відвічальности. О скільки бесідник уважає за свій обов'язок боронити політичних урядників передь закидами, о скільки буде також уважати, аби повне почуте обов'язку, яким віднавач ся наша адміністрація, вышло виключно в користь публичной служби. Бесідник буде старати ся ділати в тїм напрямі, аби урядники, що безпосередно входять в стичають зь практичним життям, здобували своїм поступованом довіру населення. Відповідаючи Вольфови, бесідник замічає, що ніяка, навіть найсвобідніша держава не допустить, аби людидет бунтували чужі елементи, тим більше, коли такі особи підкопують ресект суверенитет владеті. Міністер констатує, що економічний програму правительства не була палато несприятливо прийняті і застерігає ся против сумніву, що правительство не намірає серіозно сесю програму виконати. Сли п. Странскій економічну програму правительства трактує зь таким легковаженням, то бесідник мусить зь свого боку сумнівати ся, чи працюючи населення Чехів також так легко бере собі пошрання єи економічних інтересів.

Правительство має сталый намір все зробити, аби безпримовочно перенести все головні завдання, які суть в інтересі населення, і надїє ся, що палата після своїх най-

гарійших традицій напружить всі сили, аби показати, що не забуває за силу і славу держави. — На тїм дискусію перервано.

Передь замкненням засідання відбула ся дальша дискусія надь нагостою внесення в справі внесення розпоряджень зь дня 20 чїтня 1894. Соціалістичні демократи п. Резель спредізував становисно свого стороництва і заявив ся за внесенням поліційного патенту. На тїм розправу перервано і слідуюче засідання назначено на нпї.

Промова руского посла зь Буковини Василька, выголосена на засіданні палати в четвер, зь докладнішим справозданом звучить: Яко репрезентать буковинських Русинів мусу відпирати теперішнє правительство, бо оно на своим прапорі умістило гасло рівноправности всіх стороництв. По новім кабінеті Русини надїють ся, що не буде уважати за справедливе дотеперішнє систематичне протїсванє Румунів на шкоду ниших націй. Пів мільона буковинських Русинів є найбільше помітуваним племенем в Австрії. В широком історичаьм выводі бесідник выкажує, що его край був переважно заселений виключно славянськими племенами, що доказує хоч би сама назва краю „Буковина“. Дотерва коли в 1775 році край заняла Австрія, настали такі відносини, що нині майже ціла інтелігенція, шляхта і кльєр суть румунські. Мимо того Буковина була і є славянським краєм, бо на 700.000 мешканців, до румунського народу належить 200.000. Мимо того, що Русини не мали вь своїх руках адміністрації, руске шкільництво розвивало ся зь приватнон ініціативы патріотів. Одним зь перших, котрі заснували рускі приватні школи, був поважаний п. Цурканович, нинішній член румунського клубу зь особі п. Цуркана [слухайте!]. Через те, що для кар'єри було користніше стати ся Румуном, багато Русинів вырвало ся зь часом зь своєї народности і тому нині так мало на Буковині рускон інтелігенції. Бесідник обговорював відтак економічні справы Буковини і порушив справу просвіти і вїросповідань. Три мільони Русинів має лише 5 гімназій, а 200.000 Волохів аж три. Адміністрація вїросповідань також працює в користь Румунів, а против Русинів. Спеціально бє в очі брак парохів рускон народности. Противславянська агітація веде ся на велику скалю; вїхто бы не утїрив, що румунська преса вынсує на Поляків і Русинів. Василько закінчив новим запевненєм, що его стороництво приймає зь зволенєм зааву правительства, що буде стояти надь стороництвами, і має певне довіре до нового кабінету і его цілей.

Зь театру війны.

Англійскій дневник доносить зь Пардеберга, що 5000 до 6000 Бурів обсадили становище віддалене о 4 милі відь фронту англійскон армії. Дїве их крило опирає ся о річку а праве о горы. Передня сторожа англійських військ выршила на вехді зь сторону Блемфонтена і натрапила на війська Бурів, котрі обчислюють на 7000 воєвків. Борба зь Бурами зачала ся вже дня 1 с. м. Докладне число полонених зь віддїлу Кроного має выносити 4.119 людей. Тут вчислено також все живи і дїти Кафрів, що служили за погоничів.

Робертс і Кіченер приїхали вчера до Кімберлея і завтра мають їхати дальше. Віддїл Бурів поїзав ся коло Кліндам і знищив кілька домів. Відтак Бурі знищили і зрабували кілька домів на стації Віндсортон. Мали також забрати і пошцати машини зь однон фабрики.

Таймс доносить, що в Ледіміті в послідніх днях передь уявленням мїста відь облоги панувала страшна нужда і смертельність. Кожного дня консумовано 30 копєй. Кїнвоту уживано до роббт в пїхоті. Відь початку облоги сего мїста погбло 24 офіцїрів і 235 воєвків. Ранених 70 офіцїрів 520 воєвків. Пість офіцїрів і 340 воєвків померло на рбній недугі. Булер доносить, що в битві дня 27 лютого погбло 6 офіцїрів а 26 ранено, між ними також генерала Бартона.

Міністер війны заявив в парламенті, що сего тїждня відїме до Африки 8 кораблів зь 4.700 людьми. Дня 11 с. м. відїде 5 кораблів зь 11.800 людьми, 18-ого 11 кораблів зь 9.900 людьми, 25-ого 9 кораблів зь 8.900 людьми, 1 чїтв 6 кораблів зь 3.200 людьми. Разом отже відїде до Африки 38.000 воєвків. Побітїше вышло ся ще 17.800 людей.

Тактика москвоїлів, а наш національний змагань.

II.

При помочи революцїонеров журналістики кілька московських агентів опанувала передовієм „твердых Рутенців“, розкинувшись по провинці, а за их впливом тероризує всю нашу суспільність. Через те, хочь москвоїльська партія чим-разь меншає и аластиво не має вже пня значіння в Галичині, штабов єи все таки суть у нас вїселаторами публичной опіні. Наші люде мають відвагу выступати — и то не разь енергично — против польскон шляхти, против бадєноків усякого рода, против старостів, намістників, міністрів, але хорони Боже выступати против наших импровізованих „россиян“, тих бадїлів, що безпощадно нищать и так слабый наш народный організм. Що ббльше, ті бадїлі стали у нас прокураторами суспільнон и політичнон морали. Зрадики зь свого народу віднесено у нас до значіння партій, неначе бажаючи осмішити єи слово. Штаб москвоїльскій вказує нашій суспільности: кого она має уважати народолюбцем, а кого ворогом народу. Підь сїмь взглядом розривають наші самозванчі диктатори три категорії Русинів: а) „мислїтї“ патріоти, б) толєровані ввагалі, и в) польнофіли, юдофіли, нігілісти, анархісти и вєній „їети“. До першої групи належать тільки москвоїли. До другої — ті „українофіли“, що піддають ся підь команду москвоїлів, а котрых „Галичанів“ називає „телатами, що тільки зь глупоты придержують ся україноїльства“. До третїої категорії належать ті Русини, що не відцурались свого народу и не встїдають єи сего, отже передовієм найстрашнішїа москвоїлізм національно-демократична організація, котру вони хотїли бы кочє розбити. Є у нас люде, що пбзвали непериродїсть сего становища лихварів політичних, але не мають відваги выступити против сего тиранїства. А то велике самодурство! Дїогенєс мусїв бы сьогодні не зь лїхтарєм, а зь електричним свїтлом шукати мужів, що схотїли бы разь на все вчинити неможливым таке насильство нашої суспільности.

Шобь выказати лїцемерство наших „моралїстів“, мнимих противників юдоїльства и т. д. та не воювати лишь загальніми, наведу кілька конкретных примірїв их поступованя.

В 1870-их роках, якь звїстно, наші москвоїли лучили ся зь жидами на цілий ліній. Тодї они єи розпоряджали мандатами, були могуті. Сегодня, правда, грош є, та нема аї сил аї значіння, партія вымирає. Треба якоє хитро-мудро бодай про око манїфєстувати своє иствоанє, бо инакше ітх не счотє дати „пособї“. И оть вони вь початках 1890-их років лучать ся зь ново-утвореною радикальною партією, що якь-разь тогдї була найрадикальнїшою за весь чась свого иствіаня [порбнай: выступи посла Окунєвского вь сїмї, бесїды на вїчах и т. д.]. Тодї-то священники-москвоїли йшли рука зь рукою зь тогдїшніми провідниками радикальнон партії: зь д-ром Окунєвским, д-ром Даниловчєм и т. д., навїг не вгадуючи про волюндоумство радикалів, про соціалїзм и т. п. „Галицкая Русь“ а відтак „Галичанів“ мїстивь статї найагорлїшїх радикалів, — впрочїмь ще недавно мїстивь дописи соціал-демократы посла Йросєвича. Но згодом звязь вь радикальній партії верхь вплив Франка, котрий побачив, що вєнє кокетованє чї аліанс радикалів зь москвоїлами скріпила тільки москвоїлів, — и відь тогдї радикальна партія стала різко выстунати против москвоїлів, а ті, зь уваги на єе, мусїли собі пригадати волюндоумство и соціалїзм радикалів... Відтак передь выборами до рады державнон заключили москвоїли зь народоцїми спеціально ad hoc аліанс. Москвоїли повиннали сесю „консолїдацію“ — якь єи звичайно називає ся — так, що народоцї мають оживити старих трупів, а зєз ся в их користь своих національных принципів, а они, москвоїли, будуть могли єїурувати передь російськими правительством якь генерали однон великон партії... Се має було вычитати вь их, аручних впрочїмь, дописях до російських часописів. Коли-ж ібєла заключення аліансу не вєсїда йшло по мысли москвоїлів, а товариство „Просвіта“ посмїло навїть вєвести вь своихь выдаництвахь правонись фонтетичну, розочала ся отверта круціята против усього, що народне. Звїстний москвоїл Ю. Яворскій, помєтив у своихь журналі „Русское Слово“ ббльшу статю, вь котрій доказував, що консоїдація „русских“ зь народоцїми иї до чого не доведе, се самодурство, и т. д. Остаточно погодили ся ниші партії зь сєю гадкою. Зь другого боку наближив ся чась, коли вєй тямучї Русини, безь рбаницї партій, приїшли до того пересвїдченя, що вїчє діленє сил не принєсе народоци користі, що сварня надь тактичними тонкостями поодиноких партій міжь собою не доведе до победы народнон стягу, що країна вже пора вєрєчись єгоїзму партійного, клєсового, чї личныхь забавань, а шукати природнон консоїдації народныхь сил для устїпной борбь зь ворогами, внутрїшніми и вїшніми. Но єи організація мусїла бути обнїла стєслюо дисциплїною партійною, безь якої не можлива ніяка акція. Отєе загальне пересвїдченє викликало національно-демократичну організацію.

На взбр сєи організації аорганїзувались и москвоїли [гляді „Заявленїє“ вь 25 ч. „Галичанїна“], немов хотячи пригадати свїтову історію о дотепній жабї... Ну, але на тїмь не конєц: они розочали тепер

акцію оперту головно на доносах і интригах, аби тільки розбити нову націю, національно-демократичну організацію. „Галичанин“ з безпримирним цинізмом прибирає по божу міну братів Лейола, забуває всі свої православні гріхи, пускає в напасті своє залицяне до радикалів та найдухшим аргументом проти національно-демократичної організації уважає, що до неї увійшли деякі бундівські члени радикальної партії. Як уже сказано, орган москвофілів ніше донос на адресу єпископів. А щоб його тероризм тям бідший мав усебі, оголошує безименне письмо отверте з погрозами до видавця „Правора“, відтак мистецтв цільний ряд [всє, розумє ся, безименних або підписаних криптонімами] пашкільє на „святенік-радикалів“. Майже нема дня, щоб „Галичанин“ не назвав національно-демократичну організацію юдофілською, а рівночасно сам лав священників з Жовківщини за те, що не підтримав компромісу д-ра Короля з жидами при виборах до комісії для оцінки доходів податків [гл. в 30 ч. „Галичанин“] статтю „Индолєнція нашого духовенства“.

Роман Сембратович.

Письма з краю.

З Самбірщини. [„Заступничество банка Славія“ в руска мова.]

Підозрюю роботу, яку розвело славне „Заступничество банка Славія“ у Львові супроти нашого так солідного і поважаного не тільки своїми, але і чужими людьми, асекуранційного товариства „Дивотра“ мусити кожного здорово-мыслячого Русина наповнити тільки обуренням і меротою до такої роботи. Я кілька разів мав діло з „Дивотрою“ і мушу признати, що аби під кожним виглядом виказати як своїм задом як найкраще та найсвідоміше, заспокоюючи всі бажання і потреби своїх асекурантів. Чи так поводити ся супроти своїх асекурантів „Заступничество банка Славія“, о тьмі я можу дуже а дуже сумнівати ся. Осє на се маю у своїх руках найліпші докази.

Передь десятима роками, коли ще нашого „Дивотра“ і не було на світі, а обещав ся на житє в блику „Славія“. На мє зичуване банкі „Славія“, мимє того, що я з ним звяз перенесу в мові рускій, переслав мєв полісу в язык чеській, обшюючи, що за кілька днів перемінити мєв сю полісу на руску, бо тогдє я мав друибє в нашій мові. Обшює пашє кожух, тепле єго слово! — такє а з „Славією“. Минає днє за днєм, минає і тиждє і мєсяц, а „Славія“ чеської поліси не перемінює на руску! Я упіймає ся разє, другий, але „Славія“ начє заклєта мовчала. Доходило до того, що я був би повинув асекурати ся, коби не шкода точно оплачуванєх ратє... Чеська поліса лишєла ся в моєх руках до нинішнього дня.

Щє одє! „Заступничество банка Славія“ яких 30 днів напередь правильно переслав мєв чєки почтєю шаднєй, щоб тою дорогою я складає моє ратє. Але чи думаетє, що є чєки друковані в нашій рускій мові? Де там! — по нмєцки і по польски, а по руски нє чичирк! хибє тільки, що якісь „дословин“ з „Заступничества“ заадресує паламарщєю куверту; на тьмі кончатє ся в „Славію“ вся робота, жертва і підмогє для Русинів! Я и в тьмі зглядє упіймає ся в „Заступничество банка Славія“ о рускій чєки та о добру руску перенеску, але голос мєв лишє ся голосом непіконого в пустині „Славія“ видно держитє ся того, що рускій грѣб їй придаєтє ся, але уваглядити бажанє і потреби Русинів-асекурантів, хотє-бє оня о щє і упіймали ся, о те „Славія“ байдуже!

Можє і тоті факти счєте славне „Заступничество банка Славія“ заперечити? Та я маю на них неабиті докази в руках.

Зь подібними заадами, що сисуюють на темнотє нашого народу, рыють під сьлідами рускими інституціями, сєують трава нашої мови, не хотєчи знати руского народу в Галичині, мы повинні зробити короткій рахунок: не мав є намі нїякого дїла!

Сав.

НОВИНКИ.

— Пригадуємо, що загальні збори членів товариства „Руска Бурса ремісничєх а промислова“ у Львові відбудуть ся в понедєлок 5-ого н. ст. марта о год. 6 вечером в ємь лєкалі „Зорі“ при ул. Краковскій ч. 17.

— На доходь будови руско-народного театру у Львові відбудє ся заходом „Українсько-русского драматического товариства имени Ивана Котляревского“ вє второк 6-ого марта вє сєлі „Міщаньского касина“ [ул. Академічна 13] аматорське представлєнє „Львов“ штуки в 4 дїлєх гранє є великим усебіком вє Вурттеатр у Відні [з нмєцкого переклав д-р Гєс, Олєснєйскій]. Орхєстра вїсєкова 80 н. п. Цїна мїсє: канєка 1 зр. 20 кр., крєсло першорядє 1 зр., крєсло другорядє 70 кр., вєступ на сєлю 40 кр., для учеників вє мундурі 25 кр. Білєти можє дєстати „Рускій Бєсєда“ у Львові [Ранок ч. 10 I. п.], а вє дєнь представлєнє вє 6 години при касє. Початок точно о 7 годінєх вечером.

— Вывдє „Бурси рускои вє Новємь Санчї“ почувєє ся до милого обовязку повѣдомити Ви. Родимцєвєх і Добродїєвєх нашого товариства, що жертви нєх не марнують єх. Патимцї нашї ведуть ся дуже добре. На 33 бурсаків дѣстало вє I. пєрєбчє 6 поступів вѣдличний, а 26 поступів бѣльше якє добрий. Злємь поступком вє науцї не пашє вє нашій Бурсє. Всє бурсаки увѣблєний вѣдє о плати шкѣльной. — Запримѣтити годитє ся, що доси вє рускій свѣтє вѣдиравлєє ся до смиренних Русаків служба Божєа о годінї чвєртє на 8 ранє, щобє школярї нашї могли точно о 8 годінї бутє вє школї и не перєриватє науки. Ви Рєжєнієскій, новий директор тєтєшної їмнєзії, обурив ся пашєю смиреннєстє русєцєх и зволєв єх офісїє зарядити, щобє молодєжє наша вє рускій свѣтє була вѣльна вѣдє науки що-наимєнше черєз першу годіню ранє, ба пашє черєз цїлий дєнь вє разє узанє руского о. катєхєтє; вєразом постарав ся п. директор, що школярї не потерпятє черєз те вє науцї нїякого шкоди, бо профєсоры вє тьмі годінєх нє будуть мавє выкладѣв, лишє ограничатє сє до пашєй лєкції школярєх лєт. обр. Чєстє Ви. директорєх Рєжєнієскому! Такоє увагє не зазнає мє вѣдє єго повєрєнєка, и. Кнєжєвичє, зь роду Русина. — Вѣдє Вывдє „Рускои Бурсє“ вє Новємь Санчї дєя 28 н. ст. 1900. Акимєскій прєдсѣдлєтє, Иє. Червєнєскій секретарь.

— Першї загальні збори фїлії „Руского товариства педагогичного“ вє Коломиї відбудуть ся дєя 12 марта о 3 годінїх по полуднї вє лєкалі „Роднїк“. П. Мостонич будє мавє вѣдєтє. В єх, що радє вєступити вє члєны, прєситє ся прибути на збори!

— Вє справѣ язика выкладового вє народних школєх руских одержали мы дальше такє письмо зь повѣта перемішлянського: Шкѣла однокласова єтєтова вє Лєшєхєх корєдєвєх зєрганїзована рєскриптом ц. є. крєвєной радє шкѣльной зь 17 мая 1876 р. ч. 4886, а потєм рєскриптом зь дєя 27 мая 1894 ч. 9048 перемінєна на двокласову. Але вє жаднѣм орєчєнє нєма згадки, якїх язикєх мавє бути язиком выкладовим, хотєй громада майже чистє руска, бо на 200 нумєрѣх є тільки 10 родінєх нє-руских. Рѣшєнє и вє „Огєсєсєнїю“ зь 23 сѣчня 1895 ч. 30115 нєма згадки о язикѣх выкладовим. О ськѣлко знаю, вє цїлѣмь окрєгѣ перемішлянськѣмь нєма вє жаднѣм „Огєсєсєнїю“ зєрганїзуючєх згадки о язикѣх выкладовим. Яка зє сєго шкода для язика руского, вє короткѣмь часѣ донесу. — Я. III.

— Товариство „Народна Бібліотека“ вє Тернополї устроєно вє памѣть XXXIX. роковинє смертї Тараса Шевченка вє сєрєду 14. н. ст. марта о 1 годінїх зь полуднї вє сєлі Гвєздєх при ул. Сєвєлєнєскѣй вє Тернополї два вѣдєтє, а нмєно: „Про звѣнчєнє Шевченка для руского людєх“ и „Про рєзєвїй українсько-рускои народної літератури, вєступ бєзплатний. [Друкованї записєх на єй вѣдєтєх підписєх за выдѣлє тєх. „Народна Бібліотека“ д-р Сєвєрїєх Дємєлюєвєх якє голова и Володимирєх Зєвєлєнєскѣх якє секретарь.]

— По „зарєзєжє“, а „зарєзєжє“! Вє нѣмцѣх 38 числа „Дєлє“ було перєпечатє заапрошенє коломиєвєх жидѣх на вечерєх зь танцєми на доходь тамошної „Бурсєх іграєлїкѣх“. Вє тьмі заапрошенє жидєх „зарєзєжє“ Русинѣх на євѣ балє, а нє „зарєзєжє“, якє то при складаню вє друкарнї по правлєно, черєз що дєтєчна нѣмєчка страєла свѣдє. — прєдє.

— Кє. д-рє Лука Остєя Солєцкїй, лєт єпєскоп вє Перємєшлї, померє тамє вєчєра о 2 годінїх по полуднї. Родив є вѣдє 6 сєрєня 1827 вє Ячєх зь повѣтєх рѣгатнєськѣмь, дє єго отєцє мавє кєвєлєку посєлєсть. Їмнєзїю скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у Львові двѣлєтнїх курєх фїлософїи и вєступнєх на выдѣлє тєологїчний. Вє 1848 роцѣ бравє участє вє дєпутєці, выслєдїй до цѣсарєх лѣвѣвєской молодєжїю унївєрєтєської якє дєлєгатє тєологїчного выдѣлу. За єє правлєнємь вѣдєвєло єму обєслє „titulum thesauri“, але мимє того выслєтєв єго архїєп. Баранєцкїй. Вє 1850 р. заохєтєми того єпєскопа дѣстєвє кє. Солєцкїй вїкарїєтє при костєлѣ св. Мартїна у Львові, вє 1854 р. зложєв скєвнєчє вє Берєжанєх, вѣдєтєх у

Філія Дирекції Товариства імени Гізелѣ
Гетьманська 4. 180 2-2

Всякий направили полагоджуютъ се яеъ най-
скорше и наилучевше. 4815

По театру все связано, в великий выбор страж
= напечатана рассмотрена кухня.

Всего 10 пр. 59

QUAKER
ROLLED OATS

QUAKER

ROLLED
WHITE OATS

MANUFACTURED BY
THE AMERICAN CEREAL CO.
CHICAGO, ILL., U.S.A.

Доставка під гарантією.

Ettlinger et Co. Hamburg.
107 4-10

Масдамъ 22 лютого 6:00 пер. пол. Статендамъ 15 марта 1:00 по пол.
Веркендамъ 8 марта 6:30 пер. пол. Спаридамъ 15 марта 1:00 по пол.

Цѣль пароплава въ подобныиыя путешествія:

Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10 320 тоннъ, Постодамъ 12 500 т.

Цѣль: первахъ изъять воды 250 с. крокъ и засыпать) въ
другихъ изъять 215 с. 50 с.) при-
III. и явля 185 с. 40 с. въ Нѣдѣл) тѣмъ
Бюро у Вѣдомъ: Для изъять: I. Kolerwargasse 10; да II. жандъ

IV. Weyringergasse 7 A
Австрийскій флѣтъ въ Вернъ. Писбутокъ и Т. жандъ. 50

На складъ має заведѣды домовины металевѣ и де

КАРАВАНЫ ЗОВСЪМЪ НОВЫ. 127 В—14

Зголошення о удільнені агентації в охрестноностях,
де нема близько агентів „Діафра“, приймають ся.
Львів, ринок ч. 10. (дому „Просвіти“)

Подорожъ моремъ лише 5 до 5½ дня.

Ріхтера антика підъ Золотымъ Львомъ
Въ Празѣ, Elisabethstrasse 5. 424 21—87

(Тетерузе)

Зъ друкарня Институту Статистическаго подъ надзоромъ Іосипа Данилюка

Виходить у Львові ще один (крім кофак і руских свят) о 6-годині по полудні. Літературний додаток „Нібілотека найзнаменитіших новел“ виходить во вторник, а во вторник і п'ятницю на переміну разом з Ділою.

Передплата і асерати приймають: у Львові адміністрація „Діло“ в Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень: ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети „Л. Кароля Людовика“ в А. Ольшайського ул. Кляш-Вого 2; — в Ярославлю: П. Крижановський; — в Б-гуні: М. Duker, I. Seilerstätt; в А. Richter, Nibelungengasse 4; в H. Schalek I. Wollzeile 11; в Haimenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; в Франкфурті в Гамбург: М. Haimenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і напечатання записок платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії:	на границю:
на цілий рік... 16 зр.	на цілий рік... 12 зр.
на пів року... 8 зр.	на пів року... 11 зр.

у Львові:

на цілий рік...	на пів року...
14 зр.	7 зр.
на чверть року... 8 зр.	на чверть року... 1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зворотять ся лише на поштові застереження. — Рекламні записки прийматимуться за плату.

Неодиноке число коштує 6 зр. на пров. 7 зр.

Оголошення зніматимуть ся по ціні 10 зр. за один стрічок в номері або за ціною в зр. за рубрику „Надбавка“ по 25 зр. в зр.

Подати і який доносек призначити коштує ся по 5 зр. за стрічку.

Цікаві вибори.

За три дні, 8 н. ст. марта, має у Львові відбутися вибори посла до союму на місці б. п. Снольки. Вже тим самим, що ходять о наслідника великого патріота польського, набирає сей вибори значущої ваги; але єсть ще цікавіший кандидатурами, які о мандат старануть ся.

З одної сторони єсть д-р Пентак, посол до ради державної з міста Львова, міністер, отже очевидно й кандидат урядовий; з другої Дашинський, посол до ради державної з п'яти курій Кракова, провідник соціалістів — отже дві крайності. Інших кандидатів нема.

До недавня така ситуація у Львові була б неможливою. Львівська буржуазія виступала б маніфестувати ся виразно правительством, а вже-ж щоб на мандат з рук міг мати надію, бачи, що з нього снігав посатити соціаліст, сего ніхто в світ не припускав би! І серед тих двох кандидатів не вирінула ніяка трета, посередня, на котру і львівський фелістер і львівський патріотичний міг би спокійно згодити ся!

Тож не дивно, що галицько-польська права — з дуже небагатьма винятками — в розпущі. Куди ми йдемо? — елементарно краківський Сзас — у Львові Дашинський а в Бохні Стояловський! Стояно над трясавицею, гріють підмудений, береги уривають ся кусками і збільша усуває ся наша підстава! Ми безрадний супротив що-раз збільшуючого ся залу розшавлених елементів.

Сзас приписує першу вину всего лиха польським лібералам, чи, як вони себе називають, національним демократам, іменно п. Романовичеві, який як редактор Nowon Reformy і оден з оснудателів Slowa polsk'ogo був „предтечею анархізму і космополітичного соціалізму“. Тут Сзас небагато загнав ся за далеко, бо сам п. міністер Пентак в письмі до своїх виборців каже, що відт, коли-б був вибраний, вступив би в союм до національно-демократичного стороництва, до лівців, котри проводили єсть — побіда Романович.

Нині в причина того руху „ретроградного (!), розкладового“ [як називає его

Сзас] серед польської суспільності, при котрій то рух „зв ніщо иде народний доробок Польський майже з пів століття“. То не був доробок всего народу, але одном веретом, і не честною працею придбаний, але махерствами, крутою позакулісовою дипломатією і кривдою других веретів — вже не кажучи про кривду другого вароду в краю, — а такий доробок не може бути певний і тривалий. Замість припускати до прав і управи краю поступово другі веретви, напуюча веретва припускала до сего тільки поодинокі особи з інших кругів, а впрочім лише о том думала, щоб як найстаранніше хоронити свої привілеї та скріплити свою позицію. Для того не міг відбутися повільний поступовий рух, умірковано поступовий елементи суть безсилні, а боротьба розгравалась між крайностями.

Як-же становиско повинні в той ситуації заняти Русини?

О скільки ходять о цілий той хаос серед польської суспільності, то могла би его використати добра організація Русинів, опира на національній грунті а обіймаючи всю масу народу. На жаль, перешкодою стоять з одної сторони московська партія, закореніла, неспроможна до позитивної національної роботи, але велими спосібна і сильна еще до корення, зб своїми антинаціональними а до того і неможливими в Австрії аспіраціями, з другої-ж сторони декуди також останки радикалів, котрі, ніби-то приймаючи до одної мети з народниками, тільки шандим темпом та нязкою методою, в дійсності шкодять не раз поступовій народній роботі. Тож обов'язком народної сторони єсть зб здовоною, потроху енергією переводити народну організацію.

А що дотикає спеціально львівського вибору, то тут не може бути вагання ані сумніву. Д-р Пентак єсть будь-що-будь репрезентантом системи, неприязною Русинам, і кандидатом сфери та кругів, котрі довели Русинів до тепершнього пониження становиса і хотіли би нас на том становищі й далі утримати. Вже для того самого не оден Русин не повинен голосувати на міністра Пентака. Особливо-ж д-р Пентак був завжди противником Русинів, яко професор львівського університету він не допускав до прав руского язика

на том-же університеті, до обсядження катедри рускими кандидатами. Яко псевдо-демократ польській він під зглядом національних признав для Русинів єсть горший від польських станчиків, а від зглядом політичних свобод і прав хотів би уживати тих прав і свобод розширивати хіба на польську буржуазію, але ніяк на Русинів і на руский народ.

З другої сторони Русини не можуть і загалювати ся до кандидатури п. Дашинського. П. Дашинський є також польській патріот не менш від д-ра Пентака, тільки в інших роді. Не можемо також ентузіазувати ся кандидатурою соціаліста. Наша програма інакше як соціалістична і наші ідеали інші як п. Дашинського. Але безперечно єсть, що в п. Дашинському ми мали б далеко меншого противника культурних і політичних прав а більшого прихильника економічних потреб руского народу, як в міністра Пентака. Крім того Дашинський є сильним тараном, що валить в мур кривости, за котрою держат ся і зводки панують над цілим нашим краєм і обома его народами польсько-паньскіх верховодів, наша „суспільна гієрархія“. Сего дав докази п. Дашинський особливо в рад державній, де говорив також о кривдах руского народу.

Для того львівський виборці Русини повинні: або голосувати на п. Дашинського, або, як хто з яких там скуповів не хотів би чи не міг би сего зробити, то нехай усуне ся від го осоваия, але нехай не голосує на міністра Пентака!

З ради державної.

Засідання палати послів в суботу отворено о годині 12 в полудні. П. Барвінський виступив інтерполяцію в справі ситуації селянства в Карпатах вхідної Галичини і на Буковині. П. Дашинський інтерпелює в справі конфіскаційної практики в Галичині; п. Шондер інтерпелює з причини переведення домашньої ревізії в монастир Феліціанів в Кентах і запитує міністра справ внутрішніх, чи він готовий поробити відповідний зарядження, аби щось подібного більше не повторило ся.

По інтерпеляціях приступлено до дальшої дискусії надь програмовою заявою правителства.

П. Пешка виступив з протестом против виводів п. Странського, котрі цілком не починають ся до заведення мира. Язикові розпорядження мусіли бути внесені, яко несправедливі і несправедливі. Стороництво безсвідка буде підписати тепершнє правительство, ели оно буде безсторонне і переведе свою економічну програму.

По Пешці забрав голос п. Дашинський. Бесідник заявив, що забирає голос не на се, аби означити становиско свого стороництва супротив правительства, бо правительством може вже з програми соціалістичної здогадатися, як вони до него відносять ся. Правительством виступило з програмом буржуазною і капіталістичною. Бесідник питає, де в се буржуазне стороництво, на котрими правительством хоче оперти ся. Хто тепер панує? Всюди верховодять клерикали і феодалы. Також в Чехії верховодить лише консервативна шляхта. Бесідник узяв добрі наміри правительства, висказав в програмовій заяві, однак жалув, що правительством не має на стільки відваги, аби виступити з потрібною енергією против углевих відписків. Відтак Дашинський обговорював вигляди угодовної інтеко-ческої конференції, на котру ані радикали обох народів, ані соціалісти не одержали запросіння. В таких умовах порозуміння що-найменше тяжке. Бесідник закликає правительству, що супротив виборчої реформи для Відня не поступало льояльно. [Крім бурення на лавках антисемітів]. Соціалісти мусять запропосувати против тей несправедливости; бесідник надів ся, що правительством против демонструючих робітників не поступить брутально. Далше Дашинський обговорював гуманітарне розпорядження Кербера в обійзку до начальників краєвих правительств і наводив случаи надужити урядників. Виступив против поступованя різних старостів, в першій раді против старости з Подгужа гр. Старжинського, котрому не вичислено слідств ммо закидів, піднесених публично бесідником; далше против старости в Вжозові і комісари староства Панадієвича в Дрогобича за его поступоване

Ромен-Зіле.

Присяга пані С. С.

Що доси знав мене в душі коли-санковий сніг вальса. Сиджу осторонь біля входних дверей великого салі, ніби несподіваний новик, що перший раз на великій вечері. Трохи сумовито насуплений брови і мабуть досмертна задума на мові чолі і по капральскій найшній луси надають мені подобу поморченого, печеного хриву з обмаленою гачкою.

Коло мене гуля-забава. І отарий грав може відмододити від бабьорих мелодій такої музики.

Пробую бавити ся. Гуляю — трохи мучу ся, а трохи розважаю мою скислу медянолю.

Зачинаю відт тон панночки з рожевої сукни, з гарними, веселими очима...

„Усміхнене личко, веселі очі, кілька чемних слів, два „кямболі“, компліменти і реванжі і знов усміх з низкою перлинних зубів...“ поклань. До головних тандів вона вже певно ангажована, бо ся навіть просити. Дякую і ще раз говорю сам про себе, що лише два сотаорні на світ уміють на людей так весело давати ся: молода серна і тота панночка.

„Просту далі, опознаю мою велику дева: „Нині не сніг бути петруши!“ — Мовчимо, але за те гулямо без „столиновенія“. Якось шафранові очі, біле тіло і кілька рож на раменах, ніби вночок. Але декільк рхучо за велике. „Дякую!“

„Іду далі. Сидить лхас і холодить себе відром. О! дуже интереса цаца. Не

знати, з якого боку заходити. Для вивчення себе кашлю. відтак підходжу два кроки в перед. „Можу просити?“ Ми обоє, видно, дуже маломовні, але я радий, що гуляю з нею. Маю спеціальну охоту і приємність видустити з неї бодай одно слово „так“ або „ні“. Але... то але казати „видустити“, лхше „допросити ся“.

— Як пані подобають ся карнети?

— Гарні.

Як ті уста силують говорити! За кожне слово і готов поцілувати ея руку. І дивити ся у ея покий, задумчий очі. Сам не знаю, але здаєть ся мені, що вона мучить ся, як говорити. Просту простити мої нечестности, але для мене роскш так думати. За кожним словом і доспіваю собі в душі цілу симфонію слів, взаємку дивно любих почувань. І далі торочу мою розмову, питаю ся, „традую“. Маю навіть охоту простити ея о руку і надію ся, що я не пожалуват би сього нерозважного слова. На кожний спосіб се викликало би живішу диспуту. Вона сказала би: „Ідти собі, пане, за штири вітри!“ а я мав би нагоду почути більше, як одно слово, і переказати ся, чи вона вміє сердити ся. І справді при сї задумчивості стаю що-раз з більше веселим і говорим, балакаю як на муках. Вона тільки смієть ся, як заспана кбточка, і несподівано нагадує мене, що ми вже три рази облетіли велику салью. Дякую і знов бачу на ея устах той интересний, ніби лівний усміх.

— Можу мати честь просити до першого лянсі?

— На жаль...

— А до другого кадрили?

— Просту!

Виноую в карнетих досить нечтним письмом мое чесне имя і дякую. Глибокий поклань. Не жалую моє сміливости!

... Іду ангажувати онту, бо то моя знаєма.

— Можу просити до першого лянсі?

— Просту!

Тшу ся, що не буду продавати хриву. Нині о се не трудно.

Іду далі.

— Аа! панно Серафимо, що за щасте, що я вас дочекав ся! Можу просити одну тільки туру, бо виджу, що ви змучені. Можу?..

— Чому ні!

— Спеціальна честь! А наш першій кадрил, замовлений з тамтого балю?

— Просту! Як слово, то слово.

Дякую за память, виноую ся і... гуляю вальса.

Студію туалету моєї дансерки. Скромна, але густовна рожева сукня з такої матерії, як груба цигаретова бібулка. На шії маленьке декільк з листком зеленон папороті і чотирма цвітками ромен-зіля.

Дивлю ся на те прибранє сукат, а тужними очима блукаю по великій салі — шукаю когось... Нема ем, ні моїх любих бльх цвітів. Тужно мені, аж сумно. Хвала моя веселості зміняєть ся поневолі у меланхолійну задуму, таку слабку, аж ніби болочу. Нагадує ся мені історія моєго ромен-зіля. Коротка, а сумна, дуже сумна для мене; для декого може і смішна. Дивлю ся на білий вночок ромену, що пишаєть ся на шії панночки, і ніби чую дивну розмову, як двоє коханців ворожать собі долю, обриваючи листочки по листочку: „любим —

не любить...“ І мені бачить ся, що ромен-зіля вліє...

Одн тура з панною Серафимою вже скінчена. Відпочиваю — не можу на-раз більше гуляти.

Вальс кінчить ся небагом. Жаль мені чомусь його. Хочу дочекати розрвати ся.

Кланяю ся їй панночці з тихими, пошними очима і прошу ея на променаду по салі. Ведемо з собою дуже живу розмову.

— Пані тепер постійно у Львові?

Чути тихонько, а дуже миле за-для мого уха і серця слівце „так“.

— Мені видить ся, що я вас раз бачив, лише не можу пригадати собі, де то було?

Панночка колышет ся по салі, як дрімуча фляка від леготу теплого вітру, і надумуєть ся, що мені відповісти: чи „так“, чи „ні“, чи „мабуть“, чи „можє“. Таке ваганє треба, після мого обчислення, п'ять мінут. А мене аж пече сказати що-небудь до неї, приміром „люблю вас!“ Чує, що попри ній і готові зовсім переміняти свою адачу. Така страшна рбичица з наших темпераментах! Шкода, що я тої рбичици давно не прослідив. А наш батьки недалекий собі сусід, через Дістєр, три години їзди і „або наш у вас, або ваш у нас“. Мабуть чи й не „кондеканальні“ ми собі? Просту подивити ся у „Шематизм Вещестного клира“ і ласкаво поинформувати мене. Муху знати!.. Дивлю ся на неї, думаю про мое містичне ромен-зіля. Ще кілька слів розмови, кілька поглядів очей — музика зачинає „grandiose“, виджу на лиці панночки той чудесний, зашпаний, ніби силуваний усміх і... прошу ея до танцю.

на одних соціалістичних зборах. Далше бесідник обговорював пригоди на державних з'їздах і звернувся до міністра селівництва з жагучим проханням розв'язати наведені ним факти. Відтак підійшов до епископа Лобоса загрозив аятемою читачам не спокійно соціалістичною часопису Латанія і запитав міністра прояснити, чи він, як муж науки, похвалює таке поступоване. Вину всего того поносить пановане клерикалів і феодалів. Дашинський звернувшись увагу на те, що тепер німедко жидівська аристократія лупить ся з ультрамонтанами. Пригрозив п. Быку, який рука в руку з клерикалами агітує за кандидатом клерикалів. Перед їх правлінням гасе ся все. Бесідник заповідає, що вручить президенту Керберови матеріал про надужити старостів в Галичині і просить президента аби розглянув сесе справу. Ся у Відні не знайде ся на стільки влади, аби зло усунути, то в самій Галичині знайде ся рада Галицьких старостів роблять, що хочуть, і ніхто їх не спиняє. Доказом корупції старостів є між ними і се, що в повігрових касках хорять в Галичині дїють ся крадежи, прамі протеговані властями. Протів тих і інших надужити правительство цілком не виступає, хоч рвночно карають арештом за звичайний оклик "Гей Лютегерт!" Ся Нїмці і Чехи не погодять ся, треба буде для удороження держави переставити засадничу реформу. На закінчене бесідник підносить жагуче загальне голосування і заявляє, що соціалістичне сторонництво буде пильно слїдити за поступованям правительства.

Міністер селівництва Вітекз заявив, що досі йому не було нічого звісно про якусь обмежену діяльність стоваришеня робітників зайнятих в станіславських селівничих вартетатах. Про се довідався ся аж з промови Дашинського. Міністер скаже прислати собі справозданє про стан рїчи і звертає увагу, що вїдн в послїдствї своїм розпорядженню заперити свободу і горожанський права робітникам державних селівниць. Однак при тїм міністер звертає увагу, що спеціяльно у селівничого персоналу деякі обмеження сїм потрібні в інтересї служби і безпечности руху.

По промові п. Менгера, котрий полемізував з Дашинським, замкнено дискусію. — Генеральний бесідник, п. Пацак полемізував з выводами Менгера, Прадого та Перельста і критикував поступоване ліберальної партії в Чехії. Ческа обетруція ніколи не доходила до таких монструальних форм, як обетруція німця. Заведене німецького языка державного звучило бы вїд німцї народи протів Нїмцїв и выкликало бы ще бїльшї заколоты в державі, нїж тепер. Доки Чехи не одержать сатисфакції за знесенє языковых розпоряджень, доти не буде спокою. Правительство повинно докладно зазначити своє становище в языковій справі.

... Вже першій кадрї. Гуляємо.
— Як той ромен гарно пахне! чудово!
— О, перепрашаю! то роблений цвїтк, а не правдивий, а не ромен, а маргаретин.
— А так. Правда, лїпше назвїть не звїть сього зїлля роменом, тїльки якось иніаке, або звесїть не носїть його на шїт. Приберїть радше свою сукню бїлим бовом або бїловим синім гїлцїнтом, або пождїть ще трошки и приберуть вам голову зеленим мїртом. Прецїнь уже... ось-ось...
— До чого вы то говорите?
— А бачте, що далеко до рама, а папорот уже зїяла, о! зїяла ся у трубку.
— Та най собі зїяє, але про цвїт и не бою ся. А чому вы не хочете, щоб звати их роменами?
— Ох! прошу не згадувати менї того сумного слова!

Панна Серафїна дуже не любить таку символічно-містично-сентиментально-загадочно патетичну розмову. Си маленький уста кривлять ся з недоволення, а очі сверкають легким гнївом. Розходимо ся, пара в лїво, пара в право, аранжери кричать "а рісе" и мы дякуємо собі.
— Чи вам справдї жалї той папороти, що зїяла? — пытає панна Серафїна.
— Або вам нї?
— Трошки.
— И менї трошки.

...Знов сиджу самї одини остронї вїд забави-розмови людей. Сяжїх вїражїня, вїдновлений спомини мерехтять в мїй умі вїд блудїх огнїк у темряві лїтнього вечера. У тїм мїй душі бачу дорогу сїаєть сухого ромен-зїлля. Вбачаєть ся менї мїй тїхї рай ідалїчного жїтя-кохана. Могутня сила природи ломить його убїючою стрїлою грому. И чую тихїй бїль... Тамто були прав-

При фактичних спростованїях п. Гормузакі [Румун] выступив протів п. Василья и заявив, що Буковину вїд найдїящих часів признанїи историки уважали за румунський край. При тїм спростованїи прїйшло до остронї перепалки між Васильком и Гормузаким. — П. Стефанович [Вірменїї] вїд аменї не національно великому поєбїлости вїдпер закид п. Гормузакі о цїлї бїльшости вїд соїмї кравїм, що она складає ся з самїх карїровичїв, котрі держать ся правительства. Си члени партїи бесідника підпирают змаганя Русїнїв, то роблять се дїлятого, що Русїни сїм цїлком заведбанїм народом, з котрого працї жїє багато людей вїд краю. "Мы [сказав Стефанович] робїмо се не яко вороги Румунїв, але яко прїятелї справедливости. Про характер краю не можна судити поєлї старїх актїв, але поєлї результатів спасу людности." — П. Василько при фактичнїм спростованїи заявив, що п. Цуркан, вїд своїм часї Цурканович, ще перед 15 роками був Русїном и що п. Цуркан є типом зрумуваного Русїна на Буковині. — П. Дуцул [Румун] супротив Василька замїтив, що бїльшїсть краю всюды вытїснено. Про характер краю може рїшати лїшь исторїя.

Господарске вїче в Бродях.

Поєлї заповїдженного оповїщення вїдбуло ся господарске вїче, устроєне товариств. "Сільскїй Господар в Олеську", дїя 26 лютого с. р. в Бродях. [З причини несподїваного занедужаня пишучого отсе справозданє трохи сїдїнено ся].

Вїче отворив о годїні 10¹/₂, перед полуднем голова товариства о. Тома Дуткевич пївгодїнною промовою, вїд котрої присутно и займаючи пояснїть цїль заснованя товариства "Сільскїй Господар", выказав дотепрїшню его несповна цїлорїчну дїяльність и користи, якї оно подавало своїм членам, а вїдїв зазначивши цїль устроєного вїча представив правительство, комісарї п. Цялїтоского. Вїдтак подав о. голова дїєвний поряток вїча и зї подякою пїдївїть патріотичну прихїлїбїть и готовїсть до помочи Головного Вїдїлу "Просвїты", котрий вже другїй раз за часї одїорбїчної дїяльности "Сільск. Господар" звонїть прислати своїм коштом референтів господарства, именїи першїй раз до Дубя п. Хлопецького, а тепер до Бродїв п. В. Короля.

Реферат п. Короля [выголошений зї паматї без помочи нотаток] тривав 1¹/₂ годїни а своїм амїтом та плавностїю, ясностїю и популярностїю стїлю просто приковував увагу слухачїв. Незвичайна вдатїсть п. Короля вїд популярїзованя науки сільского господарства спочиває на отсїх прикметях: 1) на фактовїх теоретичнїх и практичнїх вїдомостях, котрими справдї може кождому импонувати; 2) як-раз штука, що нїкому не хоче импонувати, а навпакї своєю безпретенсіоналїностїю и простотою мови та поведєня лїшь пїдїває серця и увагу слухачїв. Коли при тїм званимо що п. Король трактує господарство яко науку и вїд своїм выкладї сягає аж до са-

мїй и живїй — незабутїй цвїты мого ромен-зїлля. Зїянуло, очорївїло. Чую, як знов оживають в мїй душі на те, щоб ще раз зїянути. Цїлю дробнїй порошок мого зїсохлого зїлля... трою себе його аромою. Чую розмову двох сердець: Диви ся, мїй мїлїй на, се веселе ромен-зїлля! зачаруй його, щоб не зїянуло ніколи. Чувшї? ніколи! Люби його, воно не зїяє!

А цвїты вїянуть. Та вона сього не бачить. Вїд очїх зелений листок набрав сил и вїдїм росте, бо єди... зачарував зїлля очима. Вона же така молоденька, а... хора, вїрїть у чаровну силу коханий очей, вїрїть вїд любови и чудо и силу того чуда. "У тому зїлї мого щастє" казала.

Гей-гей! А нїнї цвїтїть у мене вїд серця... грїбїть ся теплою мовою кровї, не вїяє, а сохїє, чорїє. Се — зїлля мого болю, бїлий цвїтїть чорного ромен-зїлля. Зїяєть колїсь у менї, на бїлїй шїїцї, вїд зїлї нею листок вїдновлений папороти. Навїть порошок сторївїть, почахї, розсыпав ся... И порошок покїйної людности...

...Иду вже гуляти. Люде не дають менї тужити. Пытають ся, чому я гуморї втратив? Як вони се легконо называють! "Гумор" кажуть.

На сїмї рух. Иду и я по мою памїточку. Другїй кадрї. Бавлю ся, смїю ся...

...А нїнї я пїяний мїрачїми думками. Добре менї и вїдїм дївно якусь. Любо в трохи сумно. Жалї менї чогось — може згубленїх звуків балевон орїестри, а може... зїялого ромен-зїлля. Чую стоїть кохачого цвїту. чую музику його скоу. У мїрачїх споминїх розжалєнїх почуванїх занымає мого сердце. Воно хоче жїти... Сонї морить мене.

Не могу спати. Чарбїй звуки обновленїх мотивів будять мене и вїдїм ведуть

мїх основї сїи науки, а мїмо сего потрафїть сїлїю заїнтересувати и письменного и неписьменного хлїбороба, то прїятнї треба, що аквізїція его для "Просвїты" є неопїснїя. Дїлятого всї свїдомї рїчи участїанї вїча высказували горяче бажанє, щоб Головний вїдїл "Просвїты" старав ся п. Короля на завсїгды до себе прїязнати.

Мабути не погнївають ся вїд читателї "Дїла" а передовїстї вїд бродського повїта, коли подам коротенькїй начерк выкладу п. Короля. Значнїши зї прїтаском, дїлячого рїшнїцтва учїти ся треба и результаты сїи науки вїд захїдїбї Европї, бесїднїх коротко схарактеризував прикметы головнїх родів землї, именїи глїнястої, та зї уваго, що вїд бродїшнїх переважають пїсьєн, посвятив цїлїй выкладї поправї пїсьєвнїх грунтів. Пояснїши их складнїкї, вїдтак добрий и зїлїх сторови, почувував, чого рїстїна до свого жїтїя в плуду потребує, сїм азоту, фосфору, потасу и вапна. Далше розводїть ся, зї вїдїкї тїх страв рїстїнамї придбати, именїи зї навозом стаєннїх, штучнїх и зеленїх. Зї штучнїх навозів припоруцїть горячо калїїтї и томаїну, показуючи их присутнїм вїд привезенїх сїлїках, та поясняючи, кїлькї их треба на 1 морг [томаїну 2q по 3-20 зр. а калїїту 1q за 1-30 зр.], сїм зї подїлемо рїстїнамї фосфору и потасу. А для спровадїєня азоту вїд воздуха радїть сїяти и на зелено прїорювати на пїсьєках жостїй дубнїт [на глїняках сїїї], або також т. зв. "бульва" [тонїамбуры] и недавно до Европы спровадїєну зї Хїнь "сею", котрой прикметы мають бути незвичайнї и готовї вїд рїшнїцтв выклїкати переростї.

По скїнченїю сего выкладу забирали слово о. Т. Дуткевич, о. Долїнскїй и одна господїня зї Пїдгорець, котра будучи членом "Сільск. Господаря" не опустила досї вїкачїх зїборів и вїчї. Она "покорїлї просїла" о поясненє, чи наведєнїй п. Королем штучнїх навозів надають ся також на ромушах. Прїдїєнт вїдповїдїв їнтерїєдїяцї, що калїїтї и томаїна прїносять несумнївнї користи на всїх грунтах, крім мокрїх. — О. Т. Дуткевич, захвалюючи для науки хлїборобів пїдбїрчїкї для доповнїночї науки п. н. "Пїлїка ч. V", остерїгав, щоб не купувати штучнїх навозів у жидів зї причини несовїстїної манїпуляції.

Оєлїса сїдїдували рефератї: о. Мїхала Левачкогї нїз Шурович про управу хмїлю и о. Юліанї Дуткевич про позїток зї пїсьєн. Оба рефератї тривали трохи бїльшї, якї по пїбї годїни и були дуже займаючи и поучаючи. Змїєту обох рефератів не подаю зї причини, що они будуть опублікованї вїд рускїх часопїсїх.

При точї вїнесєнї забрав слово о. поєлї Танячєвич и похвалївши дїялїбїсть "Сільского Господаря" та пїдносїчи вагу господарскїх вїчї, обїцяв старати ся у правїтїлїства: 1) щоб прїйшло вїд помочи "Просвїты" для поєбїногї придбаня бодїй двох таких учїтелїв, якї п. Король; 2) щоб зїяло ся комєсаціє и поправою громадскїх пасованскї; 3) щоб зїяло цїну переносу штучнїх навозів на державнїх селївнїцїх.

Зї причини недостатї часу вїдпав IV. реферат про пїєканя худобї. Вїче закїнчїло ся о год. 2¹/₂, тривало отже без перерыв чотїри годїни.

По сїмї обїєктивнїм справозданю позоволю собі додати ще кїлька субїєктивнїх замїток. И такї впадало кождому вїд очї, що на госпдарекїм вїчу янїв ся и высї-

мое сердце на розпутї жїтїя. Куда йому їти?

Сумно. Тужно менї и жалї и дуже важко згадувати. А що? — не знаю. Чую безсловну молитву мого бїдного сердца — сумну и вїдїм веселу молитву мого вїдродженя: Боже! Дай силї чару мовї очам, оживи мене зїялїм ромен-зїлля, воскрес його! Або най арому його памятнїй порошок россою мїхїх слїз, най воно зогнїє, розвїєть ся, най щєєне раз на все зї мїмї тамї. Най верне вїд душу колїшнї надїя красочого жїтїя... Ох! не смутї ся мїмї зломанє сердце, не кєрвав ся спомїнамі! Зрозумїї сїєту того, що вже не вернєть ся нї... забудь. Забудь! Люби сїє свїтїть и те, що вїд нїмї є, бодїй пробуй любити...

Менї лекїше. Блукать почуванїми у шїроких фантомах мїрї та уави. Бачу нову повнї гарної дївчїнь — вїдїм молодшї сестру мїмї покїйної любови. Чую сонну утому и тиху мову кохачого сердца. Маячу щось як бї крїз сонї. Вїд мїмї сердца оживає оплаканий порошок кровавого ромен-зїлля. Панна Серафїна бере собі нїшу, сїжїу цвїтку, таку, що ніколи не вїяє. Свої маргареткї дарує менї. Нїмї я замало бїлу шїїку онто чорнобравнї зї повнїми задуманїми очима. Ромен-зїлля аростєє навово вїд дївчїмї сердца.

И вїдїжу ще раз той чарбїй уємїх на устах мїмї заспаном кїточкї.

Тїшу ся — замїкаю очї — вїмїхаю ся до мого сну.

А зї проснї вїяжаєть ся менї картина вїдродженя мїмї любови: на шїтї тон чорнобравнї зї задумчївнїми очима бачу веселї цвїты мого колїшнїго ромен-зїлля.

Л. 23. II. 1900.

Орест Ладикович.

дївчї чотїри годїни правїтїлїствєннїй комісарї, котрому щось там по-тиху мїльдував п к жандарм зї повїбї збрун, а вїдтак чєкарї цїлїй часї вїд сумєжїбї комїнат. Вїд догадували ся, що причїною прїсутности п. комісара була поява на вїчу о. поєлї Танячєвич. — Другою рїчїю, що також не мїло вїзїла прїсутнїх, була абїєнсієнїя не лїшь самїх отцїв духовнїх зї "твердої парфїї", але и нїх парфїан. Дуже сумно, що тотї отцї вїд своїмї партїїбїм заслїплїєно бєнї ся, щоб наш хлїбороб не навчїть ся чогось мудрого та позїтїчногї вїдїх полїтїчнїх супернїкїв. Самї нїчого путаюгї не навчати и другїм не дають навчїти. Сором!

Мїмо того зїбрало ся на вїчу 15 свїщенїкїв и оєколо 200 селїан та мїщан, навїть зї подальшїх сторовї, якї Закомає, Кутї, Олесько и н. Сама-ж бїрєска їнтїлїгенція, такї свїтєка, якї и духовнїа дуже свїтїла пустками. Але одно, що мїна було закїнчїти прїбївнїм на вїче свїщенїкамї, то се, що не брали нї прїдїскусїї прї точї вїнесєнїя нїякої участї, а вїд пїдготївовї своїх селїан, щоб заїбрали слово. Референтї своє сказав, участїнїкї послухали, якї Богї приказав, та їдї розїшї ся "во своїх", а вїче подобало радше на якусь мїєю, нїж на вїче. А що прїтїбї найємнїше, що тїкї ревнї заходї "Сільского Господаря", щоб прїєднати для товариства новїх членів зї-для власного их добра, скїнчїлїсь велїмї слабімї успїхом, бо новїх членів прїступїло лїдько 7 чи 8. Народнїа прїпївїдає каже: "Дїти ховати — то калїї глодати"; те саме можна сказати и про рускїй народ, особлїво при вїхованю его економїчїм Занадто его наш "твердогловї" розполїтїкували! Але тї "Сільскїй Господарю" не уладї на дїє! Ще намї вїрїдїть прозрїть, лїшь дай Боже вїтрїмїтї!

Любомїр Селїнскїй.

Тактика москвоїлїв, а нашї націоналї змаганїя.

III.

Недавно орїанї москвоїлїв помїстїв "Пїсьмо зї Вїднї" пїдпїсанє крїстоїном "Д-р Л."

Вїд сїї дописи, переповнєнїй найнечестїїшїми нїсїнуаціями, розказує автор про двох "молодїх журналистїв", зї котрїх одного якї-раз "вїстрїлїли на улицї". Першїй зї них — по словам автора — єсть тепер сїлїєнт, зї одїї вїд галицнїх гїмназі; другїй — якї вїдходить зї опису — се я, бо нїхто нїмї зї Руснїї вїд Вїднї не працює по нїмєцкїх редакціях. [Кажу по "редакціях", бо вїд експедиції газеткї Slavisches Echo мавї достати мїєсє одїї нашї каданїк]. Отже д-р Л. першого не мїг стрїтити, бо-ж самї каже, що вїдїв его вїд вїдїв и бєз его вїдомостї — вже третїй мїєсєц також вїд Галичнї. Значить ся: навїть сама стрїча сїхлїєна зї воздуха!

Вїдтак честнїй той дописуватїль каже, мовї-то я вїд нїмєцкїх часопїсїх пролївав слїзї надї нещастїмї галицнїми кровопїцїями [жидами], а вїд "Дїл" называє я Дрейфуса "мїмїнїком"; що я є акїмї секретарем у Вїднї — и т. д. Розумїє ся се бездїлнїй брехї. Впрочїм я нїколи не ухїляю ся вїдїд контролї; всї важнїїшї статї, що вїдносїть ся до Галичнї, пїдписую повнїмї імєсїм, а редакції нїмєцкїй лїшають менї вїд галицнїх справх за вїдїмї свобїдїну руку. [Розумїє ся, статї, що вїдносїть ся спеціяльно до Галичнї, вїдєнскїй часопїсї мїєтат не богато; але їдї, що появляють ся, не походять зї пїдї пера нашїх москвоїлїв.] А що-до згаднїх слїуюбравїй д-ра Л. — то я, протївно, дуже часто пїдписувї вїд нїмєцкїх часопїсїх и на прїлїднїх зборах у Вїднї, що жиди у насї грають велїмї погану роль при выборах, а надї долею их я нїколи не плакав. Допїсуватїль "Галичанин" знає о тїмї дуже добре, але вїдї вїдїд лавна вже глїдїть на мене "ев...скїмї оком", а безпосереднїй товчїк до наснїї дїла єму моя статїя вїд Extrarost [зї 5-ого лютого с. р.], именїи тому, що я вїд нїмї отверто высказав свій погляд на москвоїлїску "роботу". Дармї, що якї раз вїд сїї дописи высказав и про галицнїх жидів нїжї нїмїмї таку гадку, яку вїдтак повторїв самї "Галичанин" [я-рїз 29 зї 18 лютого] при кїнци своїх статїй п. заг. "Офіціалнїй мадарскїй антисемїтїзм". Вїд Extrarost я кажу выразно, що жиди самї виробили грунт до антижидєвскїх агїтацій вїд Галичнї, та догадує, що антисемїтїзм вїд Галичнї тогдї лїшь выгасє, коли жиди перестануть вїдслугуватїсь ворогам нашого народу. А вїд "Дїл" я нїколи не называє Дрейфуса "мїмїнїком"; у сїєлїгов сїє часопїсї [267 чїсло зї 1899] кажу выразно, що рєзїзія Дрейфусового процесу мене розчарувала, бо не прїнесла нїякого нового факту, нїякого позїтївного доказа а вїдїмї нїмї невинности Дрейфуса. — Нїякїмї секретарем я нїколи не був, а протївно, усуваю ся вїд всїх секретарскїх обовязків навїть по товариствах, позамїк маю дуже поганє и невїязне пїсьмо.

Думаючи, що зї редакцію "Галичанин" буду мати дїло якї зї честїмї людьми, котрїм не ходїть о те, щоб люди безвинно чорнїли, выслав я вїдновїдєне спростованє — но редакція не помїстїла его, боячись, щоб правда не вїшла на верх. Очевїдно маю дїло зї частїною москвоїлїською "маїї" котрой цїлю єсть т. зв. журналистичне

розбишачтво: честна редакція підписав — поблого пам'янта!

Така то журналістична робота наших москвофілів!

Не менше важна їх діяльність як кореспондентів з російськими властями. От зразок такої діяльності: На родинний донос галицьких москвофілів заборонено в Росії 1885 року „Діло“. [Що-до історії заборони „Діла“ не маю позитивних даних.] По наших „двигателях російської культури“ кололо в очі, що цензура перепускала в Галичину „Зорю“, „Учителя“ і т. п. Отже робили они „представлення“ особисто, а один з теперішніх москвофілів „генераль штаблерів“ доти послав доносів, в той справі, підписуваних псевдонімом „Адея Коравеска“ (цей послання йшли на руки купця Петрова, а той передавав їх через одного професора університету генерал-губернатору Ігнат'єву), поки в 1893 році не заборонено в Росії всі галицько-руські видання, з винятком москвофілівських. — Два роки тому наваж добулися у Відні довірчій збори, на котрих було кількох студентів російських підданців. На зборах явився якось чудом і д-р Лгуш [москвофіл з Галичини], хоч не був запрошений. Він виступив з характеру соціал-демократа і забирає слово. Казав, що він властиво „українофіл“, по перестав вкрити в будучий український сирани з уваги на се, що всі видані Рущини „українофіли“ говорять з своїми дітьми по російськи [sic!]. Як приміри на він родина д-ра Франка, д-ра Ярославича і посла Окуневського (цей останній тогді не був ще навіть жонатий). Невдовзі оповіда вихав до Києва один з тих студентів, назв Росії, що були на довірчій зборі, студентів хемін. В Києві знала вже поліція, куди він обертався у Відні, знала, що він був на тих зборах [там була безда проти Росії] — його задержали і держали півтора року в тюрмі, відтак, випустивши на волю, заборонили йому виходити з Києва. — Таких документів москвофілівського „трудоловія“ в моїй теці багато і я при найближшій нагоді витягну ще де-що цікавішого на світло денне.

Будь-що-будь годить ся вже раз припинити ся з тою правдою, що горбатого в могили не виправить. Хоч як би ми не панькали ся з москвофілами, не вудимо з них народної партії, а вважали „носителями всеславянської ідеї“ платимих агентів російських — се ачей-же надто карколомна логіка...

Роман Сембратович.

Водозна з Ясла.

До Впр. и Всп. Духовенства, Р. Т. цурых Русинів урядників, міщан и селян!

Рік 1900 називає ся „святою лто“. Давите століть, котрі ми приймали з нашою на нашу будучість, має відзначити ся водь всіх вишніх століть тим, що ми, хотів бідній матеріально, морально-про-світно значно піднесли ся. Маємо щире жертволюбне серце, котрі радо поділять ся і одробняком, коли побачить, що єго брати на-ходять ся в нужденнішій стані. Бідой сучі Русини ясельскі: они страдують під кожним виглядом, а що найгірше — не мають доми Божого, де могли би утерти слези, потішити ся і набрати сил до дальших терпін. Найстаршій книги метричний в Воли цюкляний посвідчають, що в мість Ясел жили Русини, а число їх по-в'їшими часами піднесло ся до 200 душ. Як рыба без води, так Русини без своєї церкви гни, пропадає, утопає в великій масі иншої народності. Старшій відді родини, в котрих закоренила ся глибоко горяча любов до своєї церкви и свого св. о-браду, що держат ся силою своєї народності, але їх покоління, виховане в иншій душі, з малими винятками вже не належить до нас, dlatego и наша народність аменшає ся, замість побільшатися. Коли-ж би була церква в Яселі, то мали би ми сильну кріпость, котра би нас держала в своїй опіці, до котрої провадили би ми свої діти и за-молоду вчилися в них любови до свого рідного, питомого. Кілько будемо могли, стільки жертвуємо на свою церкву, по ми не в змозі власними силами убогити так величаво діло — ми в-тагаєм руку о поміч до Вас, Р. Т. брати Русини, бо тільки свід може оцінити нашу поведінку до діла. Ся ми не будемо так жалілив побачити наше святе діло, то в-мими наших наслідників просимо пам'ятати о нас! Зерно до зерна, збираємо м'р-жу; цеголка до цеголки, збудуємо дім Бо-жий, в котрім водь рода в роді будуть молити ся до Всевишнього о Ваше долго-денствіє и щасливу будучість. В історію нашого піднесення и відродження будуть записані всі наші добродії в книзі будови церкви в Яселі. Не водь раз у Римі збудовано, не водь раз и ми збудуєм церкву, — ми все будемо просити, а просящому дасть ся!

Водь Комітету будови церкви в Яселі. Миз. Вербицький предсідатель, Према за-ступник предсідателя, Михалюк наєрті.

ділью мисопусту в Цінев коло Рожнітова аматорське представлення народної мелодрами „Капраль Тимко“, а чистий дохід призначений був в користь місцевої читальні. На представлення прибула вся інтелігенція руска з Рожнітова [з Подляків відвідали лише д-ра Бервада], священники и учителя всіх сусідніх сел, а також патріотів селян из Струтина, Олеховки и Рашиняного. Десять сказати, що доволі простора зала читальня була битком заповнена. Особливо малий видь справляло велике число молоде-жя селянської з самон Ціневи. Точно о 8 годині вечером зачало ся представлення, ну, и ми своїми очам не вірили: всі ролі и спів були виконані так удачно, що часто забувало ся, що ми в селі Цінев и що то все виступають селянські сили! Комічніми був капраль Тимко, мило була Оля, добре ухарактеризовані був Василю, знаменитим був жид Гершко, а добра мати Ага-фія своїм співом „Чи а погадала“ могла порушити до сліз, тим більше, що и сама переймала ся тою ролю на сцені. Також всі прочі ролі були перестудовані и добре виконані. По представленні відбула ся шпра-гощина в домі місцевого священника о. Со-фія. Там поміж иншими внесено також то-асть в честь п. Теодозія Камера, котрий самі намалювали декорацію для сцени и в-набавнійшій ролі Капрала Тимка виступав та й взагалі побачи місцевого пароха найбільше коло устроєння того представлення потрудились.

Славно читальники Цінівські! Прові-щайтесь и поступайте далше під про-водом свого пароха-д'ятеля, а справите пот-ху и славу для себе и народу! А ми, другі громади и читальні сусідні, беріть собі при-мір як из Струтина, де так представле-ня відбуло ся в осени 1899 р., так и в Ці-неви. Покажіть всім людям практично, що далеко ліпше и пожиточніше можна заба-витися таким представленням в читальні, як коршмою и піянкою. Правда, наш на-рід в нашій охрестієності ще не навм'яв до таких представлень, називаючи театр „ко-медією“, а волить не шукати з медведями, за котрі оповідає з роззявним широ-котом на сотнях поминках и сходинах, хоч по правді сказавши нема що багато слухати. Но добрий примір, дасть Бог з-ломити все упереджене. Були и тут на пред-ставленні Цінівським одиниць, що сміяли ся, коли Оля брала серп и вилла жати в огороді траву [бо, мовляв, тепер зима], або коли Агафія накривала с'браном' опячу Олю перед студією [бо, мовляв, в селі було досить тепло], але по перше, се були одини-ці, а по друге так представлення відбуло ся в Ціневі водь коли село заснувало ся, пер-шій раз! Все-ж такі загальні вражіння з-того представлення лишили ся в селі вели-чезні, а читальники Цінівські, о сілько ми чули, вибирають ся устроювати також и по-других, сусідніх, громадах чи то читаль-них так представлення.

НОВИНКИ.

— В'їсти з товариства „Просвіта“. В м'їсцях с'їчн и лютий сего року внесено подана до пам'ятництва о заснованні нових Читальн „Просвіти“ в осіх 22 громадах: 1) в повіт Броди: Лешівці, Чистопад; 2) пов. Гусятин: Сокиринці; 3) пов. Ярослав: Ярослав на передмісті Лежай-ським; 4) пов. Кам'янка: Побужань; 5) пов. Коломыя: Собів; 6) пов. Косів: Рогатин; 7) пов. Львів: Стежниця; 8) пов. Львів: Хоросно-старе; 9) пов. Подгайці: Беневе, Соснів; 10) пов. Перемишляни: Поторі-ці; 11) пов. Рогатин: Явче; 12) пов. Рудки: Венкова-вишня; 13) пов. Стрий: Ямелінці, Стрілків; 14) пов. Тернопіль: Людишківка; 15) пов. Тернопіль: Малава, Слободка стру-евська; 16) пов. Товмач: Хомківка, Ко-ролівка; 17) пов. Золочів: Угорці. — В'їх Читальні „Просвіти“, зазначених або закладаючих ся и до намістництва ого-лошених, було в кінці лютого 840. Най-більше Читальні „Просвіти“ було в повітах: Перемишль 44, Рогатин и Стрий по 38, Бор-щів, Золочів 33. Найменше Читальні „Про-світи“ (в рускій часті Галичини) мали по-в'їти: Львів и Снятин по 3, Чешанів, Снятин и Добромиль по 5. — Новий член вступив до „Просвіти“ в м'їсцях с'їчн и лютий с. р. 502. В т'їм самім часі вступило в році 1899-ім нових членів 318, а в 1898-ім році 574. В'їх членів вступило до „Просвіти“ водь в зазначені по-конці лютого с. р. 12,528. Дійсних чле-нів, котрі не залгають з вкладками и ви-смає в ім'я книжочки „Просвіти“, в тепері-около 6,500.

— Знов' одно руске товариство кредитове. З'їбори пишуть нам: Дя 3 с. м. два-націть м'їсць з Борки и селян з о-клиць підписали у тутешнього нотаріа п. Р. А-дамського и поклали до крайного суду як тор-говецького статуту „Новітнього товариства кредитового, зареєстроване з обмеженою порукою. Ініціатором и головним д'ятелем в'їх справ єсть п. Антон Козакевич, м'їсцянськ боєрцій и агент „Дієстра“. Но-вому товариству часті Божі! — Не-ма-мелюх.

— В Синебодку виникло повіта стрій-ського заведе ся Товариство оодностіи и кредиту сугами Райфайзена. Завязанам'єго займає ся д-р Олександрій наз Стрий. В виділо 18 ого н. ст. лютого відбули ся в Синебодку довірчій збори нидійших представителів громади, а взяв в них участь д-р Олександрій и повняв ціль та

головні основні спільки. В'їх зборів р'їшали вступити в члени и заявили ся оодностію за неограниченню порукою. Списано прошен-до патронату спільки Райфайзена при ви-д'їл краєв'їм о прийняті спільки під па-тронат и як лише вид'їл краєв'їй ви-дасть своє р'їшенє, спілька введе ся в жите. Буде се перша спілька Райфайзена в повіт стрійським.

— В Перемишлі відбули ся в п'ятницю 16 ого н. ст. марта 1900 о год. 6 пополудни в'їх комнатах „Рускон Бес'їд“ в Переми-шли (Ринюк, ч. 24. I. поверх) шесті звичай-ній Загальній збори общества взаимного креди-ту „В'їра“, товариства зареєстрованого з обме-женою порукою в Перемишлі, на котрі маємо честь с'їм просити. Порядком денний: 1) Отворенє зборів предсідателем Сов'їта управляючого. 2) Справозданє Дирекції в-д'їльностей за рік 1899. 3) Справозданє ко-місії шконтуючої. 4) Род'їл чистих з-мків. 5) Вибір 3 членів и заступників Сов'їта управляючого. 6) Внесення и інтерпрет-ці. — Водь Сов'їта управляючого обще-ства взаимного кредиту „В'їра“, товариства зареєстрованого з обмеженою порукою. Перемишль, в лютий 1900. Д-р Н. Антонович предсідатель, о. М. Котко секретарь. — Звер-тає ся увагу Р. Т. Членів, що абдеа припи-сав §. 10. уст. а) етатута право голосу мають лиш ті члени, котрі зложили що найменше оден повний уд'їл.

— С'їб'їть ся з закупном' білетів на аматорське представлення „Лом“, що відбуде ся завтра [в'ї второк] в сали м'їского касина, бо вже мало білетів остане ся. Цікава пуб-лика горячково рохалує білети, тож с'їб'їть ся, бо як вже не стане, то пожалуйте. А цікаво буде подивити ся! Штука добра, чиста гарна, гра вишклена, а надь усе: дозволь приващений на будову руского театру!

— З Наукового Товариства имени Шев-ченка: Дя 7 с. м. (в'ї середі) о 6 год. ве-чером буде засіданє історично-філологічної секції з отим порядком: 1) Д. Коренець: „Внесені Вигоського з Польскою“. 2) С. То-машівський: „Незавісний універсал Мазепи“. 3) Внесення правничої комісії. — Того самого дня о 6 1/2 год. вечером буде засіданє філо-логічної секції з таким порядком: 1) Др. І. Франко: „Псевдо-Малішевський евангеліє“. 2) План дальших томів збірника секції.

— Болехівські патріоти. „Галичанин“ пи-ше в передсідальній числі: „Священники, собравшіся на соборічкі д'ї 15 (27) феб-раля в Гошові, заявили, що не мають нія-ких оносень з генеральним штабом Романчука-Франка и не будуть по єго мисли дієтовати а при есенітальних виборах за кандидатів из нової „національно-де-мократичної“ партії голосувати не будуть“.

— О сілько правдиве се донесє, не зна-ємо, але припускаємо, що так могло бути, як пише „Галичанин“. Болехівщина була завжди одним з найглухших кутів на цілу Галичину, найгіршою частію недоброго врох'їм взагалі долиньского повіту. Отже дуже може бути, що священники з Болехів-щини — вже-ж певне, що не всі, а з не-явотими винятками — хотів и тепер оста-ти ся вірними традиціям того славного ку-та и на далше не будуть ділати в на-родісмі дує а тим менше голосувати на таких кандидатів руских, котрі не подо-бають ся високому ц. к. правительству и „сполечній гієрархії“. Сумно оно єсть, але ми сподіваємо ся, що приде час, де и в Болехівске замраченє відконде засвітить сонце.

— Стіпендію имени Григорія Яхимовича по 240 коронь річно надає Станіславський на-статут на с'їй рік шельшій Романови Черлючакевичу, що скінчив правничій фа-культет, а тепер підготував ся до докто-рату. [В'їх побирає с'їю стіпендію ще під-час університетських студій]

— З нагоди смерті перемишльського єпископа Солецького відбуло ся в суботу надзвичайне засіданє вид'їл краєв'їй, на котрім ухва-лено: вис'їсати чорну хоругву на соймов'їх будівлях, зложити на домов'їх помершого в'їсць з написом: Wydział krajowy biskupowi Soleckiemu, вислати депутацію на по-хорон, в складь котрої ув'їде Хамаць [яко заступник маршала, що вихав до Відня] и Домбський, в'їсци виготовити кондо-ленційне писмо до перемишльської капітулы. — Тіло єпископа забальсмовано и выставлено домов'їу в катедрі. Н'їл [в'ї понеділок] відбував ся похорон, а возмуть в'їм'є участь лат. єпископи: краківський кн. Пузина, тарнівський кс. Лобось и суфараїнський єпископ кс. Вебер з Львова и кс. Пельчар з Пе-ремишля та лат. духовенство з Перемишль-щини. Будуть приєздити також делегації, а урядники, куди буде переходити похоронний кондукт, будуть св'їтити ся л'їхтарі, покриті чорною крепою. В'ї похороні возмє участь також єп. Чехович з руским духовен-ством, а над'їють ся и приїзди єп. Шенці-кого з Станіслава. — Єп. Солецький [як доносить тепер з Перемишля] не полишив зав'їщаня, отже єго майно зв'їз п'їтора мі-ліона коронь, абдеа закона, буде поділене на три часті: часті возмє правительству, друга приїде костелови а третя родині. Майно, поділене в ц'їнах паперач и в'ї годівц, аложє в суд. — Уряди єпархії обявля суфараїн єп. Пельчар. Наслідни-ком єп. Солецького має стати кс. Вебер з Львова, а коли-б він не хотів, то суфараїн кс. Пельчар або кс. Салга, віцере-ктор лат. духовної семінарії у Львові.

— Екстерністи, маючі намір складати н'їм'є арбілост в учительській семінарії женської у Львові, мають внести поданє до дирекції семінарії [ул. Скарбівська ч. 39] до д'ї 31 н. ст. марта.

— До Станіслава прибула в суботу де-путація робітників з Дзвиняча під Со-ломию, щоб представити властям нужду, яка запанувала м'їж робітниками в ко-пальнях нафти и земного в'їску, з причини позаниканий шибів на основі нового поліцій-ного закона для копань.

— Др'їбний в'їсти. Краєв'їй маршалок гр. Ст. Вадеві вихав у суботу на кільк д'їнів до Відня. Цінь [в'ї понеділок] має в'їти в'їти участь в'ї нараді членів парламен-тарної правці надь політичною ситуацією, а завтра буде на засіданні палати поселів. — Бувшій міністер „родак“ Хлендовський ого-лосив, що о мандат посла до держ. ради в'ї міста Станіслава [и Тасьменів] не у-б'їгав ся єго не прийме. — Субституцій нотаріа в Ходорові д'їстат п. Володис Калиненіч, нотаріатський кандидат з Львова. — Про-цєсь за злод'їства в'ї нас'ї оодностіи в'ї Велічч'ї заче ся в'ї половині ц'їв'їл с. р. и потрєвав окол три тижд'ї. — Д'ї 6 с. м. відбуде ся у Львові ще оден процес про-тив редактора Monitor'a п. Вайтєра о оби-ду посла Станіславського. — На львівській пош-ті пронав'єчєра лист з 9,600 ар.; зар'ї-джєно сл'їдетво.

Чому всі атіарт поручають Quaker Oats? Поза-як Quaker Oats єсть чистий виробок в'їска; єп'ї найкращійшій природній продукт при Quaker Oats обрабає ся як найдосконалішє и наслідком того правдиве споживанє єго єсть для здоров'ї також в'їх людей дуже користне. Іменно невід-омий єсть жидєв з Quaker Oats для хорьк на злодусь, на нерви и для сильного розвою д'їтєй. И єго оди, щі може ц'їнаком оодобно інтересу-вати Р. Т. св'їт жидів: трєвалє укисанє Quaker Oats удержує здоров'є зуби и св'їзній ц'їв'їл д'їцї; хемічній складкаї сего продукту, як єсоор'ї, б'їжкована и ян. мають іменно незвичайно корис-ний вплив на зуби и коети, а в'їм'є легка стра-в'їсть спомогатє правдиве круженє крові.

Foulard-Seiden-Robe

fl. 8-40

und höher! — 14 Meter! — porto und zollfrei zuge- sandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser u. farbiger „Heeneberg-Seide“ von 45 Kreuz. bis fl. 14-65 per Meter.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.) Zürich. 68 (2)

В'їсти з Еп. Перемишльського.

Презенти д'їстали оо.: Каз. Дутковський на Лобозу дек. устрицького, Ілія Кірчичин-ський на Чаплі, Ант. Миколаєвич на Підбужє и Конст. Фед'їв на Красне дек. высочан-ського. — Ордн. с'їрвітутовими комісарами именований оо.: Кир. Рудавський на декапат мокранський и Іос. Дубь на устрицькій. — Канон. інституцію д'їстали оо.: Ілія Мако-вей на Добру шляхотську и Алекс. Овельцкій на Войткову. — Зав'їдательство в Радочінь д'їстат о. Орест Копітанський. — С'їтруд-ництво з Криниці дек. мушійського д'ї-стат о. Ант. Клячківський. — До канон. на-ституції в'їзвані оо.: Іос. Литинський на О-серд'їв и Юл. Яремківчє на Сєло.

Телеграми.

В'їден 5 марта. Вчера відбули ся двє засіданя польського кола, на котрим д'їяк послы остро критикували політичну адміні-страцію в Галичині. При несприхильній на-родови адміністрації не д'їло, що Дашинський горю та що край іде против кола польского. Яворскій обявля склакати окреме засіданє кола для тов справи. — При виборі віце-президента кола гр. Войт'їх Д'їдушкій 29 голосами поб'їдив Давида Абрамовича, на котрого в'їало лише 7 голосів.

В'їден 5 марта. Д'ї 13 с. м. зачнуть ся тут єпископський конференції. — Парла-ментарна комісія правці ухвалила сл'їдую-чу резолюцію: „В'їм'є ся правительству, аби через оновленє оправданних бажань пред-ставителів чеського народу зробив парла-мент способним до праці“.

Будапешт 5 марта. Найближша делега-ція с'їої відбуде ся в маю. Царгород 5 марта. Провідники Альбан-ц'їв в'ї Скоп'ї не хотув'ї стати перед сл'їдуючою комісією. До 4000 Альбанц'їв агро-наділо ся в'ї мошєях. Надтягаючим з'ї о-полціє альбанським'ї групам'ї в'їска збро-няє вступу до міста.

Рим 6 марта. Д'їв'їця розвинула в парламент в'ї суботу нечувану досі в'ї т'їй палаті обструкцію при дискусії надь посл'їд-ними політичними зар'їдженнями правитель-ства.

Лондон 5 марта. Хінська ц'їсарєва ма-ла видати тайний наказ арештована в'їх т'їх осіб, що домагють ся реформ.

Новий Йорк 5 марта. Д'їв'їсники доно-сять, що президент Меєр Кінлі готові інтер-веніювати м'їж Англією а Трансвалем, с'їи одна з'ї воюючих сторін зверне ся до него з'ї таким жагданєм.

Лондон 4. марта. Посла урядових об-численє Англіїч'ї мали у в'їб'ї з'ї Бурми до 24. лютого убитих або ранених 845 о-фіційр'їв и 11,375 воляків. [Недужих до сего не в'їсчєлено.]. — В'ї операціях армії Робертса настала тепер зстоя.

Над'їслано.

Потребую безпроволочно концип'їента

Д-р Могильницький адвокат в'ї Рогатині 147 1-2

Рух в руских товариствах.

З Рожнітського пишуть нам. Як вже було оповіщено в 33 числі „Діла“, відбуло ся д'ї 25 с. м. с. в. в'ї не-

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ ще два (крѣмъ недѣли и рускаго свѣта) о 5-ти годѣхъ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстникъ найбѣзпечнѣйшихъ пѣвчихъ“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницю на порѣзку разомъ въ Дѣло.

Передплату и нѣсраты приймають: у Львовѣ администрація „Дѣла“ в. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошенъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Любана 9, и А. Ольшанского ул. Килин-Вино 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣржи: М. Душев, I. Seilerstätt; — у А. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek I. Wolzelle 11; H. Hosenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Hosenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и наложителъ за чуждымъ платитъ у Львовѣ.

Передплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Австрій: за границею: на цѣлый рокъ 16 шр. на цѣлый рокъ 12 шр. на полъ року 8 шр. на полъ року 11 шр. у Львовѣ: на цѣлый рокъ 14 шр. на полъ року 7 шр. на чверть року 3-50 шр. на мѣсяць 1 шр. 20 кр.

Редакція, администрація и экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зворотають ся лише на попереднѣ застереженіи. — Редакція неопечатанъ збѣдъ збѣдъ порта.

Неодиноко часе коштуе 6 шр. на проз. 7 шр.

Одѣженимъ збѣдъ приймають ся по цѣнѣ 10 шр збѣдъ однокъ збѣдъ зворотають ся по цѣнѣ 2 шр. рубричъ „Надобно“ по 25 шр. а. н.

Подѣли и збѣдъ доносенъ призначитъ часе на 15 шр. збѣдъ збѣдъ.

Гаразды нашего селянства.

Акция угорского правительства, почата для ратования забивающего въ нужды русского селянства, звернула на себе увагу цѣлоси рѣш. Пѣвечкѣ часописа не можуть надивувати ся, що на породѣ ХХ-ого столѣтѣ въ рѣшечкѣ переважно крапѣ, и то конституційно правлений, може по просту въ голоду забивать народъ рѣшечкѣ, котомъ нѣтъ не може вѣдказати трудностей. Vaterland подае дословно пропамятне писмо мѣнистерского комисаря Егана, въ котромъ зображенъ е станъ угорско-русского народа и выложенъ причины его нужды. Волосъ стае на голодѣ, коли читати те писмо [въ „Дѣлѣ“ подали мы же въ ч. 197 и 198 збѣдъ 16. и 17. вересня 1898 р. въ оригинальнѣй дописи въ Угорщины головный змѣстъ пропамятного писма Егана — подъ заг. „Нова панщина на угорскѣй Руси“].

Нужда угорско-русского народа начинае ся въ 1870-ыхъ рокахъ, коли переведено комисацію грунтобъ и управлѣнне урбаріи (щось подобнаго, якъ у насъ было управлѣнне сервитутѣ, що такожъ сталося причиною нужды нашего селянства). Черезъ роздробленіе грунтобъ вытворивъ ся рѣшечкѣ пролетаріатъ. Черезъ бракъ пасовискѣ подъ упала годѣва худобы. Навѣвъ галицкихъ и руссѣйскихъ жидѣвъ добивъ угорскихъ Русинѣвъ до рѣшты. Торговля худобою оципила ся въ рукахъ жидѣвскихъ; хлопъ ставъ лише жидѣвскимъ пастухомъ худобы — нѣбѣмъ своимъ, а така жидѣвская. Лихва дѣйшла до невообразимѣйшей высоты; найвишій проценти выносѣтъ 30%, а доходѣтъ до 150%, або и выше. Цѣны жавноста поднесли ся для хлопа о 15—20% выше будапештенскихъ. Солідарность жидѣвъ выродила ся въ терроризмъ. Хлопъ не має вѣдкази пожалувати ся на своего гнобителя, а передъ судомъ готовъ его навѣвъ боронити. Кого бы збѣрала охота стѣнати въ оборонѣ гнобленого хлопа, той не певный своего майна а навѣвъ жити. Перекупство администраційныхъ и державныхъ органѣвъ дѣйшло до того, що до рѣшечкѣ належало, щобы хлопъ противъ „торговца“ найшовъ право. Дуже часто торговецъ-лихваръ е навѣвъ вѣдомъ въ громадѣ. При такѣмъ станѣ рѣшечкѣ народъ мусѣтъ безусловно выгнати. Въже теперь хлопъ до работы е неспособный, бо его пожива — вѣдказаный оцѣнокъ, капуста, а въ вѣдказанѣмъ разѣ гроха будѣтъ

— не може подтримати его силъ, а горѣвка страшно его выпѣтъ.

Але не про се хочемо нѣвъ говорити. Нужда угорско-русского народа наводитъ намъ мимохѣтъ на гадку гаразды, цѣлкомъ гвалтовный гаразды галицкой, особливо гѣрского народу. Тѣ самыя причины звели и нашъ народъ на нужду, — хочъ у насъ были ще и иншы, спеціально „краевыя“ причины. Тѣ самыя орудуванѣ „торговцѣвъ“ было, а въ значѣнѣ части ще и е такожъ у насъ тою пнякою, що сее посельну каплю кровѣцъ нашего народу. Зъ тѣхъ самыхъ причинъ почала ся у насъ такъ давно эмиграція Лемківъ до Пенсильваніи, а опѣсла обгорнула весь край и розширила ся на всѣхъ заморскѣй стороны. А сѣ полѣженъ нашего народу вѣдъ данна не е у насъ тайною. Пригадати (хъ хочъ-бы те, колько въ сѣй справѣ писало ся въ „Дѣлѣ“ або въ „Батьківщинѣ“). Были тамъ умѣшуванъ дуже основный студіи про сѣйскѣ роды жидѣвской ляхы, практикованой скрѣзь по нашѣмъ краю — мимо закона о ляхѣ. Те, що теперь читаемо въ пропамятнѣмъ писмѣ Егана про лихву при выпасѣ и торговлю худобы, те все далеко основнѣйше писано въ двухъ студіяхъ въ „Батьківщинѣ“ зъ гѣрѣ Солотвинскихъ. Крѣмъ сего була тамъ (мабуть въ повѣту рудецкого) подобная студія про лихву, практиковану при продажѣ збѣжа на передѣлку.

И какъ же наслѣдки мали тѣ прилюдный голодъ и занымы до ратования гнобленого народу? Може правительство выслало такъ, якъ теперь зробило угорскѣе правительство, яку комисію для проверѣня того стану рѣшечкѣ? Хороши Боже! А нѣвъ те гѣдѣ, якъ то кажутъ, не гавкнулъ! Ратункову акцію поднесено цѣлкомъ приватнѣй инициативѣ и дѣйственности. Зъ одной стороны наше патріотичне духовѣнство, якого нема на Угорщинѣ, робило, що могло, для ратования селянства, зъ другой стороны нашъ патріотичный судѣвъ звернулъ увагу на лихварѣвъ „торговцѣвъ“, за що одинъ и другій неразъ богато потерѣли вѣдъ збѣтѣи и у насъ солідарности та мѣстности тѣхъ „торговцѣвъ“; вѣдѣнці нашъ народный выдвинувъ и товариство „Просвѣта“ мали и мають безъ винны на увазѣ добро народу, старающѣся почуванѣмъ и всякими вишними способами просвѣтити народъ и двигати его въ экономическо упадку.

Та чи бодѣи тѣ приватны заходы зазнавали и зазнають потребѣи моральной и материальной подѣмои зъ той стороны, котра до сего повинна почувати ся обязанною?

У вѣдѣи на се пытанѣ досыть пригадати лишь декотры загально званѣ у насъ факты. Причину эмиграція приписано урядово и прилюдно недбалости нашего духовѣнства въ повѣнню своихъ обязанѣвъ! Священники нашъ званывали неразъ прикрѣстѣи вѣдъ администраційныхъ властей за те, що, вѣдѣи народъ вѣдъ корчмы, умалюють доходы пропѣиціи! „Просвѣта“ не може допросити ся анѣ у сойму анѣ у мѣнистерствѣ подѣмои на удержанѣ вандрѣбного учителя господарства; а вѣй учитель, якого уграмуе збѣ своихъ недостаточныхъ фондѣвъ, стрѣчавъ ся въ своихъ на статутахъ оперѣи дѣйственности, одного часу зъ трудностями, а навѣвъ зъ выразною забороною изъ стороны ц. к. старостѣвъ. Навѣвъ касъ позачасѣй, закладанъ и веденъ при читальныхъ „Просвѣтѣ“, стрѣчались и ще стрѣчуютъ ся тамъ и сѣмъ зъ трудностями. За те якъ же щедро удѣляе ся и материальной и моральной помощи такимъ инсти-туціямъ, якъ кулка рѣшечкѣ, Macierz polska и н. к., котры, бодѣи на Руси, не мають вѣйконраціи вѣтѣнованъ и въ дѣйственности тутъ не приносятъ жадного пожитку.

Завдяки приватнымъ заходамъ нашонъ патріотичнои интелігенціи нужда селянства не придѣла ще такихъ размѣровъ, якъ мѣжъ угорско-русскимъ народомъ. Все-жъ таки гаразды нашего селянства не е такий, щобы причину неуспѣшнѣй эмиграціи добавити въ самѣи лише несовѣстѣи агітаціи або въ якихъ химерахъ чи заваганкахъ селянъ. А коли-бы по батьківски заглянути у всѣхъ закутѣи нашего краю, то вѣдѣи бы нашѣмъ очамъ образы, нѣвъ чѣмъ не уступающѣй тѣмъ, якѣ эмалюванѣ угорскѣй комисарѣ Егана въ своихъ пропамятнѣмъ писмѣ. Факты такѣ мусѣтъ выразити въ груди голосъ розпуки и занымы до правительства, щобы чѣмъ скорѣйше почало подѣву акцію ратункову, яка веде ся на Угорщинѣ. Однѣвъ зъ такихъ, сердце роздирающихъ образѣвъ малюемъ выдана недавно Наук. Товариствомъ им. Шевченка книжка проф. Шухевича про Гуцульщину.

Коло польске.

Сен недѣль вѣдѣбули ся два цѣкавы за-сѣдѣи кола польского.

Наемперѣдъ обговорювано закиды п. Дашиньского поднесенѣи нимъ противъ краевонъ администраціи въ послѣднѣй его промовѣ въ палатѣ посѣдѣи. П. Пасторъ, забравши слово,

подѣи, що галицкѣй правительственный власти легковажатъ населеню. Вѣдѣи просьбы до властей политичныхъ лишаютъ ся безъ резу-льтату. Ось и. пр. передъ колькома тѣжднями внесено до горничного старостѣи просьбу о диспенсу за-дѣи вѣнчаниа. Тѣмчасѣмъ минувъ поплѣдъ, а старостѣи справы не позагодило и не можна було дати шлюбу. Подобныхъ примѣровъ е велика сила. Отже бесѣдникъ звертае ся зъ занымомъ до галицкой министѣи, абы вышнувъ на точнѣе выконуванѣе окружни-ка министѣи Кербера правительственными ор-ганамѣи въ Галичинѣ. „Коли-жъ такъ въ краю дѣе ся — мовѣвъ кс. Пасторъ, — то не диво, що Дашиньскѣй горю. Его ще болятъ ся, насъ уже нѣхто не болятъ ся! — П. Левицкѣй поставѣи внесено, абы за-дѣи такъ важной справѣ скликано адъ hoc зазѣдѣи кола. — П. Давидъ Абрагамовичъ выступивъ противъ того внесено и радѣвъ звернути ся прямо до на-мѣстника. — Министѣи Пентакъ заявивъ, що фактъ наведенѣи Пасторомъ вже не може бути змѣненѣи. На чѣмъ краевонъ администраціи стоѣтъ „нашѣ“ намѣстникѣи, урядникѣи „нашѣ“ Поляки [въ тѣмъ то и бѣда! Ред.], але политичный власти мають за мало персоналу факхово успѣшнѣй [а на выборы мають чѣстъ и разумъ! Ред.]. Староста не може выконати всѣхъ обязанѣвъ, якѣ вкладаютъ на него законы [бо тратѣи чѣстъ на необязательный агітаціи выборов! Ред.]. Найлѣшшимъ сред-ствомъ направи була бы реформа администраціи [радше администраційныхъ урядникѣи! Ред.]. — Сѣея дискусія подпала шапку на голо-ву молодого старостѣи посла Сапѣи. Якъ лишь розозчала ся дискусія надъ урядованѣмъ администраційныхъ урядникѣи, п. Сапѣа схопивъ ся и поставѣи внесено, абы дискусія надъ сѣю [дразливѣю для него справою] узнати за тайну. На его несчасть внесено пере-рѣсло. — П. Колішѣи промовѣвъ за внесе-нѣмъ п. Левицкой. Внесено стрѣмѣи въ за-галѣи до поставѣи пытанѣи: чи коло хоче разъ на все зрезигнувати въ хосѣи сторон-ництва п. Дашиньского въ права интерпелю-ванѣи въ причины надужѣи, якихъ правитель-ство допускае ся въ краю, чи може „мы самѣи“ [коло польске] потрафимо се зробити? Вѣдъ порѣшенѣи сѣеи пытанѣи занымы, чи „мы“ будемо мати край за собою, чи нѣ? — П. Евгений Абрагамовичъ промовѣвъ противъ внесено Левицкой. — По скѣичѣи дискусіи Яворскѣй заявивъ, що скличе въ тѣи справѣ окреме засѣдѣи кола польского.

Галицку администрацію найлѣшше харак-теризуе сѣ, що нѣвъ не лишь Русинамъ и лю-

Похоронный дзвонъ.

[Присвята памяти тов. Виктора Флякевича.]

Вечѣрняя година. Земля вже вповѣта Легенькой мракѣи занымы снѣивымъ — Тихенько довола... ажъ ось сумѣнѣта Понѣсла ся нута сумракомъ темнымъ.

Сильнѣйше то слабѣе несѣ ся жалѣбна Мелѣдѣи и скорѣи думѣи навѣивае: То давны голосѣи — ихъ звуки подобѣи До стоѣи, що бѣдѣи ихъ въ груди вырѣивае.

Се голосѣи привѣту для гостѣи нового, Що въ темнѣи домѣи спѣи на вѣи, Се вѣстъ поселѣиамъ збѣ свѣта тамѣи: Крѣвъ Лѣта новѣи пробѣивае ся рѣи.

Все бѣльшѣ похоронный похѣдъ навѣиваеся До тихѣи, спѣиныхъ, подѣиныхъ хорѣи И все голосѣи давнѣи сильнѣйше озвѣиваеся — Ажъ ось загудѣи та заграѣи звукомъ громѣи.

Тувѣи дороги уже ту скѣичались И вернутѣи ся вѣдѣи нѣкому не сила! Ось чѣлюсти темнѣи, страшѣи вже розкрылись И гостѣи небавѣи похлѣи могила.

Зловѣи гудѣи похоронный дзвонъ... Який-жъ ви жорѣи, якѣи бесерѣи! Грѣи, та проймаѣи душу ихъ тоѣи Наносятъ бѣдѣи и муки рѣи безѣи!

Вони обоимъ мечѣи рѣи та краѣи Збѣи вѣдъ горѣи вже сердце родѣи И слѣи пѣи аѣи отѣи вытѣи. Та горѣи занымы плачѣи що хвилины.

И скѣи-жъ тѣи дзвонѣи разѣи гомѣи! И скѣи-жъ рѣи вѣи слѣи на ихъ звуки Горѣи-жъ батьківскихъ! а матерѣи мѣи! Вѣи скѣи-жъ разѣи въ страшнои розпуки!

А скѣи-жъ слѣи-жъ лилоѣи гѣрскихъ та пѣиныхъ Дружѣи по вѣи-жъ подругѣи своего, А скѣи-жъ спѣиныхъ крѣиныхъ, болѣиныхъ! Ахъ, якъ же тѣи слѣи-жъ ту пролило ся много!

А дзвонѣи гудѣи усе, якъ гудѣи, — Плачу знати не чѣи, не видѣи, якъ лѣи ся слѣи море, — инакѣи давно-бъ занымы: Зъ жалѣи пукло-бъ сердце, що въ крѣи все бѣи ся!

Хитаѣи ся зъ размахѣи дужѣи всѣи дзвонѣи, Гремѣи та глушатъ рѣи плачѣи и голосѣи, Плачѣи голосѣи струѣи ихъ тоѣи, Ихъ звуки несѣи ся подѣи неба склѣи.

Гулѣи ви ще хвилѣи и устѣи дзвонѣи Ажъ знесѣи надѣи гостѣи высока могила — Тогдѣи в замѣи — пора-жъ и нѣи спѣи, Во землю вже пѣи и тѣи вѣи.

Романъ Крѣи.

По мясницѣхъ.

Скѣи-жъ ся сѣи гудѣи, а въ слѣдѣи за тѣмъ повертае усе зъ хилѣиного подѣи до рѣи, до темѣи будѣиного житѣи: молодѣи мѣи про перебѣи весѣи хвилѣи, а батьѣи забѣи ся до рѣи калѣи та роздумѣи, якимъ бы то спосо-бомъ покрыти недѣи и привѣи биѣи равнѣи.

Чѣи мѣи мѣи минули давнѣи: въ калѣи не было нѣи — нѣи и не вы-даѣи и въ нѣи, тому легко приходитъ ся мѣи розважѣи всѣи подѣи сѣиныхъ лѣи-скихъ мясницѣи, тѣмъ бѣльшѣ, що и ставѣи ся на нихъ устѣи.

Отже попередъ усе конѣи, що у Львовѣ бавѣи ся сѣи року занымы: кождѣи субѣи въ комѣи „Рускон Бѣи“ а надѣи три разѣи въ сѣи „Нарѣиного Дѣи“, инакѣи: на вечерѣиныхъ „Рускон Бѣи“ та „Клѣи Русѣи“, „Академѣи Громѣи“ и „Осѣи“.

Занымы вѣи устѣи забѣи тому, що не тѣлькѣ гуляѣи невѣи, але надѣи посе-редѣи збѣиныхъ проявѣи така сердѣи-нѣи, така невѣишена отвѣи, що тѣи вечерѣи красѣи подаѣи на рѣи сѣи.

дѣи, якъ на публѣи забѣи. Дальше вѣи-ношу се яко невѣичайно радѣиный обяѣи, що забѣи була демократичною, бо посѣи-дѣи великого числа гостѣи бѣи мы вѣиупѣи всѣи стѣи, безъ рѣи, а молодѣи наша вѣи забѣи такъ, що участѣи уважали се-бе за равѣиныхъ члѣи одѣи великой рускон рѣи. Спеціально-жъ подѣишу и се зъ при-занымъ для насъ устѣи и въ невѣиказанѣи радѣи, що розѣи на всѣи вечерѣиныхъ ишла въ рускѣи мѣи, а се доѣи, що мы зрѣи не тѣлькѣ числѣи, але и разумѣи.

Академѣиный молодежи и нашѣи „со-колѣи“ треба признати, що кождѣи разѣи явѣи ся въ великѣи числѣи, наслѣикомъ чо-го акціи петрушки въ торѣи вечерѣиныхъ цѣи-комъ пѣи, а на мѣи ихъ розѣиено акціи трѣи, котрѣи трѣи до кѣи мясницѣи въ рѣиныхъ высотѣи. Се наше щастѣи, бо трѣи и зѣи, аму и лекѣи перѣи краѣи, особливо въ тепѣиныхъ часахъ, коли пет-рушка зѣирилася уѣи, навѣи у юш-кахъ. Нѣи-жъ же она тѣмъ певнѣйше, на вѣи пропаѣи, бо досѣи она и такъ заѣи на-пувала завѣи дѣиныхъ порядѣи нашихъ часѣи, коли то лишь мужѣины мають право выбѣи до танѣи, гуляѣи зъ кѣи и кѣи котрому до вѣи, не вѣиачѣи на то, що они и сотѣи чѣи тѣи выдѣи на ве-черѣиныхъ не повѣи, що женѣи. Крѣи-жъ пуѣи на торѣи вечерѣиныхъ великого числа

довим партіям польським, але вже й самим нашім з кола польського, тим нашім, що поросли в піра при допомозі всяких надужити і безправств, стало за багату тої галицької господарки в правительствених урядках!

Відтак наступила пращальна промова п. Більніського і промова п. Давида Абрагамовича при справі вибору віцепрезеса кола на місце уступившого Більніського. Обі ті промови виказують цікаву річ, що в колі в дві кліки, котрі під собою безпастанно рують в втопили бм одна другу в ложці води, де йде о гоноры, авансы, синексуры и т. д. — П. Більніський мовив, що був вярним членом правниці, тимчасом появилось деяке непорозуміння що до его становиска, Вбн боронив засади вярности кола польского для правниці. Вь ен рамках був вбн прихильником парламентаризму. Коли однак переконав ся, що правниці такого правительства не може ані утворити, ані удержати, перший кинув гадку коаліції з Нмцями, а то на се, аби присмирити спори, а не дразнити дальше. Коли вбносима змінили ся, говорено про аго, що вбн в перешкодою до згоди Нмців з Чехами. Маж тим правительством предложило ему губернаторство и вбн прийняв сей мандат з слідуючих причин: „Коли раз уже зачали вь мені добачувати того, що в перешкодою до згоди, я уважав за вбновдне уступити. Зь-вбди ті закиди вийшли, не знаю; може вбд моїх товаришів! Прагекі давники писали, що я так дошкулів польскому колу, що оно хотіло вже ухвалити для мене дотацию, аби мене лише збути ся. Коли-ж мені предложило губернаторство, пбднесено закид, що Поляки хочуть обловити ся коштом банку. Я обняв сесе становиско, аби а Contraris доказати, що „Поляки вбють адмініструвати з честю и совістю“. Обязкомь банку в прийти зь помощью рблннкам [бблшій поєблості]. Що до нових фліи — то зь двадцяти, як банк обовязаний утворити, три припадають на Галичину. Банк має их заснувати там, де правительством вкаже. Вь Галичій правительством вказано на Коломию, Дрогобич и Новый-Санч [впрочім же не порбшено, чи Новый Санч, чи Ясло; коло польске заявило ся за Яслом]. Вь дальшом пблнї стоять Броды и Ярослав.

Коли вбдтак приступлено до справи вибору віцепрезеса кола, п. Давид Абрагамович выголосив повну грчи промову. „Ся я — мовив вбн — кандидував на становиско опорожнене по Більніськом, то робив я се лише на жадане дуже поважних осіб вь краю и найбільше мбродатной стороны. Тимчасом вь кблка дбвв по скликаню парламенту один зь товаришів прийшов до мене и зажадав, аби я арбк ся кандидатуры. Я довбдав ся, що на досыт загально збвбтнм конвенції вже порбшено вибрати гр. Войтха Дбдушицкого. Як все, так и сям разом жалую, що поббч кола польского истнує же друге коло, котре вбд дошого часу не лише зь горы рбшає о найважнйших справах, але прямо пбдкочує аначтне и повагу кола польского. Конвенція, про котрий говорю, давно вже перейшов мбру приватных зббрань. Сей конвенція не раз був уже причиною огрбченя вь колі польськом“. — Абрагамович мав тут на гадці „гербаты“ у п. Козловского, на котрых роздбляют ся вб мандаты до комісії, рефераты и т. и. Остаточню віцепрезидентом кола вббрано п. Дбдушицкого 29 голосами; Абрагамович дбстав 7 голосів.

акцій хрону, причинилося до сердечных забав и те, що наша молодбж, запросивши гостей, старала ся их до волі забавити, и що за примбромь молодежи пбйшли и наш „соболик“.

Усе те склало ся так, що гості опустили „танцюристий рай“ вь „Народнм Домі“ зь акиме жалем до учеників руской гімназії, що як-раз тогд розпочинали науку вь Народнм Домі, вбглядно до членів „Руском Бесбды“, що, утбкуючи передь замбткою и ен наслідками, сибншли до комнаты свого товариства „на газети“.

Годі при тбй нагоді замовчати також факту, що и проводі у забавлах ишов дуже добре пбд досвбдною комендою наших „завертайбв споконфка“ [се-б-то аранжирбв], як их называв пок. Володимир Стебельскій, тож и тим належить ся льняна часть признаня, о яке они впрочім не дбают, почувши се так на вечерицах просто зь медоточивых усток наших пань, котрым дальшу часть моїх гадок хочу присвятити.

(Конец буде.)

Перегляд політичний.

Выборі першого віцепрезидента палаты, котрий має вббути ся завтра в нині предметом живых дискусій вь парламентарных кругах. Правниці предложено ухвалу конференції проводників лянці, котра обстає при выборі п. Прадого. Ческій клуб рбшав вбдати свои голоса лише кандидатом Славинь. Вь середу передь засбданем палаты вббдуть ся вь тбй справі засбдана клуббв.

Morawska Office доносить, що вь посольскбй палаті буде полагоджена ще лише справа контингенту рекрутбв. Вбдтак будут скликані краєві соймы, и то рбшучо на день 20 марта. Ческій и моравскій соймы будут радити аж до другой половины мая. Зь Вбдн доносят, що на слбдуючій тиждені будут вь палаті послбв вбдчитані збпрсини правительства до вибору делегаций. Вь слбдуючм тиждені має також паново зббрати ся угодова конференція, але не вь цблї мериторичных нарад, лише выключно вь тбй цблї, аби порозуміти ся, вь часі нарад соймы — конференція має зббрати ся у Вбдн, чи може вь Празі, або Берлі.

Провінціальной ческій часописи доносят, що начальників судбв и инших властей покликано до Вбдн, бо вь найбблзших днях мають вытн якбсь дуже важній постановы.

Вь послбдній хвилі внутрбшна ситуація мала знов заострити ся вь наслідок ухвалы молодческих мужбв довбря, аби найдальше идучи обструкцію розпочати навбт противь закона вь справі контингенту рекрута и при выборах делегаций. Коли бы Чехи дбйство намбрили ухвалу выконати, вь тббм случаю голова ческого клубу п. Енгель, котрий вь противником обструкції, аложив бм мандат. Супротивь того, нове зббране угодовой конференції дуже нембвбрно, бо дальші наряды надь „угодою“ були бы безь цблї.

Нині зачинає палата панбв дискусію надь програмовою заявою правительства. Тим разом припеують й велике політичне значеня. Взагалі палата панбв араджує охоту зайнати якесь поважнйше становиско вь угодовій справі, чого доказує проєкт бр. Гельфerta, вь справі евентуально го заведеня вь Чехіи системы двоих палат, т. е. вибраного сойму и именованон вышном палаты.

Соціально-політичний пбдкомітет комісії рады державнон зббрав ся вчера на наряду и вь присутності міністра рблннства Гюванелього розпочав переслухуван експертбв покликаних для справи скороченя часу праці вь копальнях. Голова Бернрайтерь отвираючи наряды заявив, що пбдкомітет буде рбшати вь справах, котрі суть предметом завязон борб вь цблм углбвмь рбсрбв. Коже отже слово, котре тут паде, повинно бути дуже розважене. Бесбдникь надб ся, що справа буде полагоджена зь обоблбнымь здоволенем. Зань розпочало ся переслухан експертбв голова повбдомив, що именованій експертбм для захбднон Галичии зб стороны властителей копальне гр. Андрій Потоцкій прислав свого заступника, директора копальне Зіглера. Запрошений репрезентанты рббтннбв зь захбднон Галичии доси не прибхали.

Експортный комітет державнон збвбзичон рады радив надь програмово уложнє вывозных тарибв. Утворено кблка пбдкомітетбв, мбж нишми пбдкомітет для хемічных продуктів нафты и рбзных ен сорт. Вь справі тарифованя копальняного дерева для експорту бблбшбт заявила ся за тим, аби тепер наступило дешеве тарифоване експортного дерева на австрійских державныхх золбннцах. Однак вь будучности тарифові польги мають бути примбнені лише до круглого дерева о пни 30 сантим. груббм. При груббм мусить бути доказано, що дерево спроваджують копальн.

Вчера предложено французскому сенату и правительственному проекту амнистии зь мотивами. Закон складает ся зь одного артакулу зь двома частями. Вь першій части сказано: „Вб публичній проступки, завязані зь аферою Дрейфуа, як також розпочаті вже слбдства карий выгасают. Вынаті суть евентуальні злочины морду и забббства.“ Другій уступ рбшає, що и вб приватній карий процессы убивают ся, але цивильный позволив може старити ся о вбдшкодоване передь цивильными судами. Результатом проєкту закона буде, що карный процесс противь Золі и процесс жбйки Авріого противь Рейнаха буде зашешен. Сбмь офіцербв военного суду надь Естергазимь и пані Аврі можуть

зголосити ся передь цивильный суд о вбдшкодоване. Запевняють, що вызначеній на сей тижден процесс Золі буде вбдроченій.

Вь вбденских дипломатичных кругах говорят, что дня 6-ого марта буде зь Сербіи оголошена часткова амнистия засуджених о атентат на короля Милана и о державный заговор. Амнистия вбдбмуть характер спеціального помилованя а дадут й не впадаючи вь око форму вь той способ, что она наступит вь день прокламаций Сербіи королевством. Помилованій будуть равночасно не лишь засуджених вь згаданмь процессе, але також инш, так, что амнистия буде мати загальний характер, безь рбзниц мбж злочинцами политичной и не политичной натуры.

Зь театру вбйны.

Тепер показує ся, що Бурь рбшили амнистия цблмь военный плян и сконцентрувати свои силы на власній території зь хвблем, коли Робертс зачавь громадити величезну свою армію на полудне вбд Кімберлею. Зь тим мусбл бути сполучене увольнене вбд облоги Кімберля и Ледісміта. Кроме выцофав зь вбд Кімберлею свою тяжку артилерію, ще зань Френч добив ся до того мбста. Куды ті арматы подбл ся, Англіїц не знают. Англіїц думали, что жбнут зь цблмь армією Кроуног зь цблмь ен артилерійским паркбм, а се була лише ен задня сторожа. Кроме спивовав лише вь поході англійску лянву, аби решта арміи мала час збйти вь безбечне мбсте и аби силы, якь пбдходили зь Наталю, могли укрьпити нову оборонну лінію на пбвбчний вбход вбд столиці Ораніи.

Булерь заняв Ледісміт зь ласки Жубера, котрий перекинув свою армію через натальску границу до Ораніи. Вже вь хвбл, коли Крона зачавь вбдворот зь вбд Матерсфонтену, Жуберь выслав до Ораніи корпус генерала Боты. За ним пбшов Шальк-Буртерь и Люкас Мазр. Надь Тутелю лишила ся лише задня сторожа арміи Жубера, котра мала такь довго здержувати Булера, аж доки ядро арміи Бурбв не стане вь Ораніи. И зь тими рбштками Булерь не мбг дати собь рады. Три разы перейшовь Тутелю, три разы бравь приступомь горы обмежені жменем Бурбв и три разы мусбл уступати, бо Бурь заснували его мавзбвскими кулами. Одного дня Бурь змели просто зь лаца землї три англійскі полки. Англіїц мусбл просити Бурбв о день перерыв, аби могли позбирати трупбв и раненых. Дперва коли армія Жубера перейшла границу, рештка Бурбв уступали постепенно зь горы на гору и позволили Булерови не лишь „брати приступом“ одну гору за другою, але навбт увольнити Ледісміт. Коли Жуберь переносив свою армію до Ораніи, цблмь армію Булера здержувало не ббльше, акь 1.500 Бурбв.

Вь операціях арміи Робертса наступив хвблений збстбй. Може бути, что Робертс побачивши, кблько мавь работы зь чотирма тысячами Кроуног, не мав вбдзвгачбпати ся зь 50 тысячами Жубера, котрий мавь зайнати дуже выгбдн становиско. Робертс же на рбшту вбббк и на арматы. Бурь мають покинути також Маекінг, аби скрьпнати голову свою армію. Окромь того вь тбй самбй цблї выцофують ся зь вбд Колесберга. Зь Ренебург доносят, что Бурь працують надь укрьпленем Норвальспонту, недалеко на вбход вбд Колесберга.

Таймсь доносят, что президент Трансвалю Крігерь выхаз до президента Ораніи Штайна. Цбль подорож не в ще докладно збвбтна. Здасть ся, что Крігерь хоче вбдбтн конференцію зь Штайном. Англіїц дурят ся надбю, что Крігерь вже утомив ся вбйною и хоче навязати мирной переговоры. Пбсла урядовых обчислень страта Англіїцбв до дня 24 лютого зь убитых и раненых 845 офіцербв и 11.375 воєакбв. Не вбчслено туть недужих.

Телеграма бюро Райтера зь Дордрехту, надана вь вбдбл доносить, что Англіїц обсадили становиско Бурбв, котрі хотбл их наново обсадити а котрых вбдперто зь тяжкими стратами Англіїц мали б убитых и 15 раненых. Сесе бюро доносить також что Бурь рбшили цблкомь покинути околпц Ренебург и розпочали вже зь вбдтамь вбдворот. Президент Крігерь выдавь ентузіастичну вбдзову до буртербв вь Наталю, знаходячих ся вь вбдворот на Вітарсберг. Зь Осфонтону доносят, что силы Бурбв не дадут ся докладно оцбннати. Показують ся лише малі их вбдбл, навбвжающей ся до англійских становиск. Англіїц надбють ся, что коло Абрагамскрал, 30 миль на вбход

вбд Прадсберга, стрбтять ся зь опоромь сполучених сил Бурбв, стигнених Жубером зь вбд Ледісміту и зь пбвбчнон вбходнон Ораніи. Президент Ораніи Штайн прибвз рано 27 лютого до табору Бурбв вбд Абрагамскрал и выголосив горячу промову до буртербв, вь котрбй вызывав их, аби повторили Англіїцямь славы их погромь вбд Маюбою и пригадав им, что треба увольнити Кроуног. „Standard“ доносить зь Капінгду, что повстанц вь краю Гріка скрьплені 600 голландскими фермерами збирають ся коло Кенгард и намбряють рушити до Вадик Влбй, де знаходять ся великі склады провинту. Населенє сих мбстечностей має заховувати ся дуже неспокойно.

НОВИНКИ.

— Філія „Просвбты“ вь Стрию устроює дня 27 н. ст. марта рбчий *казальний зборь сполученій зь вбблмь економичных*, вь котрого програму вбдбють выклады збмбту господарского и льосования насбв та прирядбв господарских.

— Выдбл „Селяньскон Рады“ вь Камбнц струмилової выдбл зь нагоды маючого ся вбдбути дня 26 с. р. доповняющего wyboru одного члена зь куріи сблської до каменецкой рады повбтовон вбдзову до начальників громад и до радных, накликуючи их, аби выборы перевели так, чтобы при голосованіи вь Камбнц вышлбв поставлений одного члена зь „Селяньскон Рады“ на кандидата Теодорь Гимонь, господарь вь Желехові великомь, член выдбл „Селяньскон Рады“ азначий вь повбт бесбдник на вбчах и на зборах по читальнях, горячий прихильникь справы селяньскон. До того побрбно, чтобы рады громадскй повбббрили на выборцбв найлучших прихильниковь селяньскон справы, котрі бы сбббно зь начальниками громадь вбд содбднон вбддали голоса на Теодора Гимона. Надбяти ся, что патриотичный поклик „Селяньскон Рады“ возымут собь до серця начальники громадь и рады громадскй вь каменецкбй повбт.

— Зь Борщова. Завбдомляє ся Р. Т. членбв и маючих охоту приступити до товариства, что дня 15 н. ст. марта с. р. [зь четврть] точно о годині 2 пополудни, вь комнатах читальн „Просвбты“ вь Борщеві [коло церкви] вбдбдуть ся звычайній дорбній *казальний зборь* института „Руский Дім Народный в Борщеві“ зь слбдуючимь порядкомь дневным: 1) вбдчитане протоколу зь попередного збору; 2) справозданє зь дблности дотербшого выдбл; 3) справа будовы власного дому; 4) справа заснованя „Повбтовон товариства кредитового“ при институті; 5) справа заложения при институті „Комітету для науковон заохоты и пбдомоти селяньских и мбщаньских дбтей“; 6) выборь нового выдбл, а именно 9 членбв и 3 заступникбв; 7) выборь 3 членбв и 2 заступникбв новон комісії надзирающей; 8) внески членбв. — Браты Русини! Мы не маємо богачбв, котрі бы нас лишними грбшми обсыпували, длитого тблько власною помощью, власною працею и ширю охотою до праці можемо самі причинити ся здвигнєня института зь такь позиточными и благородными цблми, якь наш. Прибувайте, вписуйте ся вь члены и най каждый зь нась словомь, дбломь и даткомь поставити цеголку до озагнєня нашон цблї. Хто бы не одержавь особнон запрошеня, зволить се оповбщенє приняти за запрошене. [Прочій рускій часопис просимо о повторені сего оповбщеня.] — Вбд выдбл „Руского Дому Народного в Борщеві“ о. П. Лббда, д-р М. Дорундик, бр. Калитоский.

— Изь Станиславова. Вечерниці, что их урядкують вь 39-тй роковини смерти Т. Шевченка вбд станицлавскбй украинско-руской товариства дня 3 н. ст. цвбтня, заповбдають ся дуже свбтло. Устроюющей комітет докладє старань, чтобы вбддати належну почесть генію Украины. Вь тбй цблї комітет запросив до участи вбд наилучшій силы мбстечей и замбстечей. Проф. унівєрс. д-р Ол. Колеса на запрошенє оббцать прибтти зь вступнымь вбдчитомь, а декламувати буде славно-збвбтній декламаторь поет Корнило Устїанович. — О.

— Другій загальній зборь Руском Бурсы рембсничо-промисловон у Львові вбдбул ся вчера [зь понедблком] почавши вбд 7 годинь вечеромь вь комнатах „Зорь“. О сих зборахь высоковажающего того товариства подамо ширше завтра зь причины недостатч мббця вь ниншійм числї.

— Вь Калуші вбдбул ся вь лютомь два заповбдженіи вь „Дбл“ зборы тамошнихь товариств: „Народного Дому“ и товариства кредитового „Хлопскій Банк“. — Зборы членбв „Народного Дому“ вбдбул ся при доволі азначнбй участи членбв вбд проводомь о. Григ. Третяка. Се товариство мавь задачу прийти до власного дому коштомь бодай кблкацати тысячь ар. Товариство розвиває ся досыт добре. Оно має по-надь 1000 ар. готбви вь нас и 1500 ар. занятбвблнанах на реальности бд. п. Мелетія Теняцкого, калуцкого мбщанина. Торбкь выдбл отворивь при товаристві читальню зь рбдб касинь, де має зббрне мбсте калуеса и околнча итдлїенція. Заг. зборы удблили выдблви аб-олиторію, а особливе признанє кассіери д-ру Куровцеву за его ширй заходь для розвою товариства. До нового выдбл вббшли зь выбором: калускій парох о. сов.

Вол. Петрушевич, о. Ил. Свчавский из Восток, о. Д. Романовский из Калужа, д-р Ил. Куровец, адъютант суд. Ник. Третьяк, Ярослав. Коритовский, Загавич и Боднарчук из Калужа. — Зборы „Хлепского Банку“ выказали дуже красивый розбой товариства Товариство мае потрібный свой капитал до розпорядности и веф довжинки, майже самы сельане, сплачують раты точно. Зборы высказали призывае директорови о. Романовскому. При выборах выбрано головным директором д-ра Куровца а членами управляющей рады о. Ил. Свчавского, Ник. Третьяка и мещанина Боднарчука.

— Станиславѣвскій Епископъ Шептицкій посвятилъ дня 25. лютого [въ недѣлю] каплицу въ станиславѣвскій заведеню для калѣвъ и старцѣвъ, побудованій при улицѣ Галицкой коштомъ мѣста и тамошнихъ кассъ общаго на памятку ювілея цѣсарского. [Заведене помѣстило 21 христіанъ; для жиждѣвъ побудовано окремій бутынокъ на 20 особѣвъ]. — Заразъ потѣмъ еп. Шептицкій удавъ ся до Михайловки, де вѣдь 26. лютого до 1. марта въ монастыри оо. Василіанъ зобрало ся 27 священниковъ зъ деканатѣвъ кудрунецкого, скальского та залѣщичкого на реколекціи духовной, и оныя проводѣ въ реколекціяхъ. Дня 2. марта владыка веделуживъ на монастырскихъ подворію службу Богу, при котрой вѣсь священники запричастились, а при кѣнци службы В. промовивъ до тысячѣвъ збранного народу. Въ свободныхъ хваляхъ вѣдѣвавъ кѣльба близьнихъ церквей и парохій, вѣдтакъ выѣхавъ до Ворщевы, а зъ вѣдтакъ мавъ выѣхати до Чорткова въ справѣ будовы тамъ церкви. — На першій тиждень посту вызначенъ духовной реколекція для другою чоловѣкы священниковъ зъ деканатѣвъ станиславѣвского и тишемницкого.

— Нині відбуває ся въ Перемишлѣ вла-
стивий похоронъ епископа ис. Солецкого. По-
хоронный похѣздъ въ костела буде провадити
вормеьскій архієпископъ кс. Ісакъвичъ, а
вѣдтакъ дальше на кладовище суфранъ кс.
Польваръ. Въ похороннѣмъ похѣзѣ возмуть
участъ духовенство обоѣхъ орядѣвъ, пред-
ст. вѣтолѣ властей, всякій депутація и вѣско-
зъ чужиною. День передъ смертю надбавля-
ннхъ пок. еп. Солецкому свое благословеніе.
Перемишля капітула по вѣратѣ епископа до-
стала кѣлька сотѣ денешъ кондоленційныхъ
вѣдѣ церковныхъ и свѣтскихъ достойниковъ.
Перебуваючій въ Перемишлѣ архієп. Лео-
польдъ Фердинандъ зложивъ капітулѣ кондо-
ленцію черезъ своего охмістра.

— Галиція, Руси, не переставай щадити. Доперва вбдь 18 рокбвъ почато въ Россіи основувати всякы касы ощадности. Вже въ часъ створеня першихъ касъ въ 1880 році сума дробныхъ вкладокъ представляла загалну суму 9 міліонбвъ рубльнъ. Въ першомъ десятилѣтїи розвой сихъ касъ бувъ повольнымъ и рѣчного приросту дававъ 14 міліонбвъ рубльнъ. Почавши вбдь 1890 року рѣчний прирбсть сягавъ уже квоты 50 міліонбвъ рубльнъ. Вбдасть касы ощадности множилися. Коли 1880 року всѣхъ касъ въ Россіи було всего 75, то 1-ого счня 1899 року наислено ихъ вже 4 530. Досыть навести фактъ, що въ часъ 18 рокбвъ людѣмъ Россіи заощадила вже выше 600 міліонбвъ рубльнъ. Сей фактъ повиненъ заохотити и насъ, австрійскихъ Русинбвъ, до ощадности и твореня касъ щадничыхъ при помочи Краєвого Союза кредитового* [Ринокъ, ч. 10, І. поверху у всѣхъ центрахъ житя руского. Хто щадить той має, а хто маючий, той и смѣльшій въ хосеннѣ дѣяльности, той и богато больше добраго може зробити, итъжъ бѣдасть, занисенихъ вбдь богатѣшихъ. Тожъ щадымъ пилано у власнихъ щадничыхъ и повичковыхъ касахъ а зъ часомъ и австрійска Русь зложать собі міліоны, хочъ-бъ коронъ, та розжне гарнѣйшии омымъ жителѣ! — *Гр. Вр.*

— Товариство взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ не обсадило ще вѣсть вольныхъ мѣсяцъ и потребуе ще троухъ практикантовъ зъ окнеченою ще наименше VI. класою пѣмъ. и троухъ писарѣвъ зъ добрымъ письмомъ; платва практиканта 60 коронъ, а писарѣвъ 50 коронъ мѣсячно. Личий зголощеня злѣний, тобко на лежить подавати ся на письмъ та додучати свѣдоцтва або водписи свѣдоцтва; такожъ треба пода ати curriculum vitae. Кандидаты ще водбули службу вѣскову, мають першешество. — *Дирекція.*

— 3ъ „Народной Торговлѣ“. Снмъ заѣдо-
вляемо, що п. Михайло Петрицкій аъ днесъ
17 ютого 1900 переставъ бути нашимъ по-
дорукомимъ вѣдорукомимъ и тѣмъ са-
мымъ выгасло удѣлене ему нами уваже-
неня принимая замовленя для нашего това-
риства. — *Дирекція.*

— Дві крадіжки на поштах. Як вчора була у нас коротка вівтор, пропав у неділю на львівській пошті грошовий лист на суму 9.600 корон, наданий поштою в Тарнов до дирекції пошти у Львові. (Гроші були скарбові). Лист сей прибув до Львова зь процими о 5 годині рано, а о 12-й годині добігав ся до еховку зь підручником зь поштової дирекції, а пропав у вичерго доперва о 8 годині вечеромі. За ріджене свідство не вичерго випивника ледви удасть ся вичерго. Шкоду мусать покрити урядники, що в день пропав зь селасту повинні службу. — Знов же изь Станиславова доносить, що дня 4 с. м. пропав межі 8 а 10 годиною вечером зь поштового воза, що їдить міжь Богородчанамі, Ласцем а Станиславовамь, чотири мішки зь квотою 3.481 коронь. Вь Станиславові доглянух поштілоні, що дверць вьака були отворені, а зь грошей ані слѣду. Свѣдство заряджено.

свадлых Михайла Чекля, 22-лѣтняго парубка зъ Жулиня въ стрийскомъ повѣтѣ за убійство власнаго вѣтця. Справа була загадочна и длитого розпрыва будила великий интересъ. Дня 19 падолѣста 1899 р. було въ Жулині вѣсѣля, на котрѣмъ бувъ и пок. Прокбшъ Чекль зъ женою и сьмѣмъ Михайломъ. Около пѣвничъ покійшовъ Прокбшъ до дому, а якось въ годану побѣзѣмше выйшовъ и Михайло. Коли вѣсничъ жена Прокпа вийшла зъ вѣсѣля и прийшла до дому, застала хату замкнѣну, а по отворѣню си побачила въ хатѣ на землѣ трупъ свого мужа. Знатокѣ орекли, що покійника задужено шнуромъ окрученимъ вкрутъши. Подаривъ упало вѣдѣ рау на сына Михайла, котрий не вмѣвъ докладно выказати свого абиіи и вже передъ тымъ часто заводивъ сварки и бійки зъ батькомъ; однакъ доказу безпосередно не було и не выказала его такожъ дводѣсна розпрыва, ведѣна пѣдъ проводомъ президента Гинчого и при участіи прокуратора Чернавеаского и оборонця зъ уряду кандидата ади. д-ра Фіхнера. Мнѣю того лава присяжныхъ, зложена зъ самыхъ сельцъ, 12 гоховами затвердила питанѣ въ напрямѣ убійства, и судъ выдавъ засудъ смерти. До перва не засудъ у виизничъ признавъ ся Те кль самъ до вини.

— Зъ Подгаеччини пшуть намъ: Даве подгаечкими мѣданами драматичне представлєне штуки „Правда все горю“ выпало зъ кождо го огляду удовлетвояю. Якъ жѣночѣ такъ и мужескѣ роль булѣ водогранѣ поправно, а що публика мѣсцева [Русины та й Поляки] и за мѣсцева численно явила ся, то фондъ на будов власного дому товариства „Помѣч“ въ Подгайцахъ збѣлшавъ ся о 98 коронъ.

— Выхдіть читальні зъ Грибовичъ підъ Лысовомъ має жаль до деякихъ членівъ читальні, що своїми поступками підкошують повагу читальні. Такъ я, пр. коблячокъ жовнатыхъ господарствъ [Іванъ Михалукъ, Грицько Домаредцій, Стан. Ковальскій] поїшли сего неділі на гульки до коршми, де шинкаръ справлявъ забаву для молодежи. То чей же не годило ся членамъ читальні!

— Австро-угорский вице-консул в Паданіє переіменовано на консул. Консулом іменовано дотепершнього віце-консула Вільг. Пола, а консулярним аташе Ник Юрстоского. Дьяволянина.

— Новый уряд почтовый узиде в жита в диемь 5. марта с. р. в Турялчи пошта борщевского для громад и обшаров дворянских в Турялчи, Вербовцы, Залучи та Нтыр и для громад Слободка турялецка и Подпилья.

— **Дрбѣи вѣсти.** Плявъ рано водбуло ся въ Успенскѣи церкви поминальнѣе богослуженнѣе а убои бл. п. Амвросіа Яновскаго, буишо-го кравого инспектора шкѣльной а водѣтъ директора львбаской нѣмецкой гимназій, помершого въ Римѣ д. 2 марта 1884 р. — Но въ пятькоронѣи [срѣбѣи] появляѣ ся вже въ половинѣ сего мѣсяца; на вычкано-нѣ ихъ ужито срѣбѣа 30:2 миліонѣи корѣи. — У Варшавѣ увязнено шѣ-стохъ студентѣи университету и поса-джено ихъ въ цатаделю; причина невѣдома. — У Львовѣ померъ въ 86 роцѣ жита емер-ит. радникъ наживѣръ намѣстниѣа Каролъ Райверъ, отецъ судового радника Каролъ Райнера въ Самборѣ и Антона Райнера стар-шого и резервна справѣ шкѣльныхъ въ львбескѣи намѣстниѣаѣ. — Дѣя 13 с. м. розпочинаѣ ся у Вѣднѣ конвенциѣи австрій-скихъ епископѣи. — Розправу прасову мѣжь Брайтерѣи а Стапѣискиѣи, що мала зачатѣ ся инѣи у Львовѣ, водрочено на пѣзнѣиѣе. — Въ Ушковачахъ [пов. перемышльскаго] у-топила ся недавно въ потоцѣ Паранька Ко-роль. — Илько Кобанскій зъ Красноѣ, вер-таючи зъ роботы въ двѣра въ Зборовѣ, заблу-дичъ въ дорожѣ и обезсиленный працюе та-блуканинѣи замерзъ у поли. — Проф. д-ри Стѣяль Стоцкій вызхавъ оногодъ зъ женою на 4—6 тѣжидѣи до санаторіѣи д-ра Лямана въ Дрезвѣ для поратовања здоровѣи.

Вѣсти зъ Аелархіи Львовской

На конкурсъ зъ речниками до 26 в. ст.
цвѣтій с. р. розписаній парохій: Суховолян-
дек. брѣдского, Пѣдберезцѣ дек. львівско-за-
городного, Чехи и Бужоць дек. одеського,
Конохи дек. бережанського, Тростянець дек.
болѣховского и Синеводского нижне дек. сѣвль-
ского. — Презенты дѣстали оо: Орестъ Ко-
новалець на Великополе, Никол. Стрѣльби-
цкій на Ябѣтѣ, дальше Свѣт. Тимкевичъ на
Вѣдѣбцѣ, Дан. Заринцкій на Августовку. —
До канон. инсти. уцѣн вѣзваній оо: Дамьянъ Ва-
чинскій на Куткѣрь, Корн. Ващинскій на
Машковичѣ, Ант. Стефановичъ на Щирецѣ,
Ник. Кукурудза на Камтѣв. — Канон. инсти-
туцію дѣстали оо: Он. Чубатый на Панасѣв-
ку, Ярослав. Стеткевичъ на Станиславчанѣ, Ив.
Ващинскій на Козѣловѣ, Ем. Гавришо на Бѣ-
чанѣ, Ив. Целевичъ на Кропивницкѣ, Ив. До-
рожнянскій на Межирѣчѣ, Ал. Пристанъ на
Журѣвѣ, Ив. Чировскій на Корѣвѣ, Теод.
Сахно на Лагодѣвѣ и Вол. Була на Володи-
мирѣ. — Въ пропозицію уцѣнѣній оо: на
Клещану: Теодос. Князевичъ, Ал. Мѣйскій
и Теод. Гураль; на Рѣпнѣвѣ: Свѣт. Купчин-
скій и Теод. Дѣзоба; на Седлищахъ: Вол. Глѣ-
боничскій, Ив. Яблонскій, Свѣт. Бартоль-
Леонидъ Молчковскій, Ем. Заринцкій, Ник. Па-
сецкій, Ив. Илєвичъ и Теод. Дѣзоба; на Ва-
лѣвѣ подорожній: Ем. Левничскій, Іос. Гоцкій
Ник. Кукурудза и Корн. Леонтовичъ; на И-
ванѣвку: Іос. Гоцкій, Ив. Иванчукъ и Вол.
Ваняирскій. — Завѣдѣлельства дѣстали оо:
Свѣт. Радѣсевичъ зъ Добротвора въ Пѣдберез-
цѣхъ, Людѣ. Савицкій [согр. зъ Коноухъ] въ
Коноухахъ, Іос. Райгаровскій [согр. зъ Ко-
шлякъ] въ Кошлякахъ, Павло Дудикъ въ

цѣль въ Кропивника въ Тросцяни, Ник. Демчишинскій въ Козлова въ Суховоли. — Сотрудничества дѣстали оо.: Каз. Савицкій въ Ядсеноватомъ, Ник. Ричаръ въ Вербова въ Каменикахъ и Ант. Лучаковскій въ Вербилонцѣ въ Роздолѣ. — Именованій оо.: Ст. Городцкій въ Вербилонцѣ другимъ відедеканомъ рогатинскимъ, а Евг. Шухевичъ въ Красопа першимъ деканомъ и Ив. Стрѣльбицкій въ Наварія другимъ відедеканомъ щирецкимъ. — Архіерею грамоту похвальну въ правомъ до вѣдѣнахъ крылошанскихъ одержавъ о. Ил. Варусевичъ парохъ въ Псаряхъ. — Правительство зачисляло плату для прив. сотрудника въ Козибѣ.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславѣвской.

Та конкурзъ зъ речичемъ до 1 в. е. сѣйша розписана парохія Трибуховцѣ, дек. гусятинського. — Канон. институту дѣстали оо. Юр. Жолкевичъ на Леськову, Он. Вергулъ на Дебеславцѣ, Ник. Теодоровичъ на Гусятинѣ. — О. Вол. Козоровскій зъ Городицкѣ именованій прокураторомъ женского монастыря Ч. С. В. В. — Завѣдательства дѣстали оо. Ник. Гелюхъ зъ Заболотоу и Іос. Флорчукъ въ Шибадяхъ. — Сотрудництва дѣстали оо.: Сохоръ [прив.] въ Поморцахъ, Андр. Федакъ [експлуататоръ] въ Раранцѣ, Вол. Давидовичъ въ Космачѣ, Фр. Назаревичъ [прив.] въ Вербоцѣ, Іос. Бриквичъ въ Ворвулицяхъ, Теод. Блонскій въ Ростовѣ, Ал. Пасичинскій въ Заболотоу, Мих. Мотюкъ въ Поховцѣ и Мат. Велиторовскій въ Герохолцѣ. — Відпустку дѣстали оо.: Вас. Сосновскій зъ Боршинецъ на часъ недугу и питомецъ дух. семинаріи Ярославъ Самеюновичъ на чотири тижднѣ. — Консисторія вѣднеслась до правительства о продовженіи платити за прив. сотрудничествъ въ Журинѣ, Семаківцяхъ и Кришчівцѣ, а такожо о титулѣ стола для окнечного богослова Вол. Баликевича. — О. Ник. Гриньковскій именованій катихетомъ въ женскихъ школахъ и въ пригатовляющій класъ рускоу гімназіи въ Коломыні. — Ординар. комисаремъ для испитовъ квалифікаційныхъ на учительствъ народныхъ шкѣлъ именованій архипресвитеръ о. Вас. Фаційевичъ, а екзамінаиторомъ для тыхъ испитовъ катихетъ учат. семинаріи о. І. Порайко. — Ординар. шкѣльнимъ комисаремъ для коломыньского агородского округа именованій о. Вікт. Кисѣлевскій въ Товмачина.

Наука, штука и література.

— 3-тє число „Комара“, що появилo ся
сими днями, визначає ся аважно користьнішою
супроти двох попередніх чисел збідь
вглядом ілюстрацій. І заголовна вінетка
красна, можна сказати дуже гарна, і ілюстрація
в середині виключений арґастично
одним артистом—Русином, котрий по студіїх
в Монахії довгий час виготовляв
ілюстрації для визначніших гумористичних
журналів у Відні. В тексті сего
числа звертають на себе увагу статейки з
підписами: П. К. [авторь вугуного стилю
„Пора летіти“] і Трохимъ Дробъ. Вирочимь
се число, як і попередній, мѣстять в собі
багато різноманітного матеріалу.

Зъ ц. к. Дирекції держ. зєлѣаницы.

По поводі великого нагромадження товарів в станції Вайсгірхен, лежачій на шляху Целтвез-Вейла в окрузі ц. к. Дирекції залізниць дер. в Вілях, заведено для цієї станції, по мысли § 69 уст. 7 регуляцію руху наступлюю обмеження: а) речичне вильйий від складового для надходжачих товарів скорочено до двох днів; б) складе ле за кожних 100 кт. і 1 день підвищено на 6 сетників.

Австро-угорско-российский ввазок велізничій. — З днем 1 марта н. ст. 1900 входитъ в житє нова тарифа, часть I роздѣл А.

Полуднево-німецький-австро-угорський зв'язок залізничний. — 3 днем 1 марта 1900 входить в жите додаток IV до части II зшитка Д. з 1 прития 1895.

Выказъ складанныхъ жертвъ

На руску Бурсу въ Новѣмъ Санчѣ въ мѣсяцъ сѣчню 1900 жертвовали Р. Т.; Вас. Яворскій рудникъ скарбу въ Н.-Санчѣ 10 зр.; Юр. Чернавскій слухъ правъ въ Н.-Санчѣ 1 зр.; Люда. Маленцкій смер. проф. гимн. въ Н. Санчѣ 1 зр.; Ив. Кивелюкъ зъ Вудзавова збровку и забавъ у д-ра Бриллинскаго въ Яновѣ 8 зр.; Ал. Яворчикъ и Вол. Дзяковскій зъ Мысленицъ по 1 зр.; на руки Н.-Гандяча учителя въ Грушницъ зложили: о. М. Єдзисій и Зарянскій 75 кр.; на руки о. Т. Качмарчика зъ Вилцаревон зложили Вол. Смыдовскій 5 зр.; церковь въ Бурштинѣ 5 зр.; о. Геєсьорскій сатихать гимн. въ Н.-Санчѣ збравъ у о. Т. Качмарчика 1 зр. 18 кр.; Левъ Герасимовичъ рудникъ судъ въ Новѣмъ Селѣ 2 зр.; на руки Лева Валецкаго дѣвничого въ Кальницѣ зложили: Шнеть 5 зр. Рильскій 3 зр., Василевскій 2 зр., Капнеръ 2 зр., Руберъ 2 зр., Вуланже 1 зр., Вилецкій 2 зр., разомъ 17 зр.; на руки о. Качмарчика пере-славъ о. Арданъ въ Америки 28 зр.; на руки о. І. Хриа. Дуркота въ Новон Весѣ переслали Гоу Бесед. киръ Іосифъ Д-ръ Сембратовичъ въ Риму 25 зр.; на руки о. Т. Качмарчика зложили Брон. Темницкій иль Звинича 1 зр., Ем. Виланскій зъ Русатичъ 4 зр., Н. Н. иль П. 2 зр., Н. Н. 1 рубель, Юл. Понедъ 2 рубля, разомъ 10 зр. 78 кр.; выгнанный закладъ жертвовали: І. Чернавскій, І. Ивановищъ, о. Юр. Геєсьорскій, М. Секунда, І. Пеленскій, П.-Дьяниискій, І. Веринскій, Брон. Ададзевичъ, Іос. Шераниъ, Е. Комачъ по 50 кр. и Н. Чернышскій 2 зр., разомъ 7 зр.; старшій комисаръ Чернавскій 3 зр.; о. Іос. Мохняцкій зъ Лабовонъ 3 зр.; Юрій Н.-рошъ надѣлѣнничій въ Н.-Санчѣ 6 зр.; Ив. Тааръ

Дівачи офіціалъ скарб. въ Н. Санчи 3 ар.; Ник. Дерлиця датокъ о. Яновича въ Хотина 1 зр. 5 кр.; парох. урядъ въ Олександріи водъ женихъвъ въ Шершеневъ 2 ар. 55 кр.; О. А. Марковъ у Львові водъ о. А. Сабата въ Рачині 1 ар.; проф. Он. Гейдівъ въ Рашева водъ тамошнихъ заточниківъ 5 ар.; на руки жовківського декана о. Саночного въ Мадонині зложили оо: В. Чеховичъ, М. Грушевичъ, В. Подольниській, І. Дольницькій, А. Тимкевичъ, Нв. Савчукъ, А. Яремкевичъ, М. Пескіра, М. Сапрутъ, М. Косонюкцій, А. Саночкій, А. Олещукъ, І. Карановичъ, А. Виханській по 50 кр., В. Решетовичъ 1 зр., разомъ 8 ар.; о. Пиг. Левичій въ Сушина водъ себе и парохіянъ 3 ар. 40 кр.; д-ръ Мих. Кочиркевичъ радникъ скарб. въ Ярославі 6 ар.; о. В. Рожевскій въ Новосілохъ дѣлнихъ 1 ар.; въ день св. Варвары збавъъ катихизъ о. Гевсворскій въ церквѣ въ Вірхомлі 12 зр. 20 кр.; Атан. Дзюбиньскій селянинъ въ Вірхомлі 1 зр.; о. Мир. Черданчакевичъ 1 ар.; въ Америки надбавило на удержане бурсакъ Костельника 25 ар.; о. Т. Луцкій въ Задиншівки водъ себе и парохіянъ 4 ар.; на руки о. Зарицкогъ зложили парохіянъ въ Переводі 1 зр. 12 кр.; С. Смалъ въ Загочева 1 зр.; С. Трушъ въ Золочева 50 кр.; І. Червнянскій въ Рожатова 3 ар. 20 кр.; о. Левъ Вілельскій въ Кального 1 зр.; Вп. А. Огонюска въ Львова 1 зр.; І. Мишкевичъ въ Вадовицъ 2 ар., разомъ 9 ар. 82 кр. (?); Іос. Перелі інженір почт. въ Н. Санчи 3 ар.; о. І. Хриз. Дуркотъ 3 острі дровъ, мѣшокъ вѣсникомъ и 4 мѣшки бульбы; селіне въ Вілчаревъ 9 1/2 корцівъ бульбы; о. д-ръ Ник. Малинякъ въ Сливницѣ 3 ар.; о. Діон. Мохначкій въ Мохначки нижню водъ себе 3 ар. а водъ Теодора Мохначкогъ 3 ар. и Тимка Бойка 1 зр.; о. Вол. Козлонскій въ Поворовника 3 ар. и въ заборніи Гринякохъ овесъ 5 ар.; Вол. Скульскій емер. ресцидентъ въ Н. Санчи 3 ар. — Въ концемъ злісна с. р. має „Руска Бурса“ въ Новімъ Санчи готівово на чисто 3.442 зр. 73 кр.

Телеграммы.

Вѣдѣнъ 6 марта. N. fr. Presse доноситъ: Спротивъ того, що Чехи в Подлях арестнували зъ мѣста въ президіи салаты на мѣсте Дупула, на се становско буде поклонный членъ полуднево-славянскаго клубу. Наибольше выгладѣвъ має и Вахнянинъ. — Бывшю президента министръ гр. Туна выбрано проводникомъ партій бѣльшости въ салатъ павѣтъ.

Прага 6 марта. Вчера пришло подтверждение Срба на бурмістра Праги. Інсталяція відбубує ся дня 14 с. м.

Царьгородъ 6 марта. Servet доноситъ, могомеданскій князь въ центральный Африкъ Ебулатъ выхаживаетъ въ послѣднихъ часахъ войсковой операціи, aby свою державу прилучитъ до Турецкии. Князь розпоряджае войскою въ силѣ 60.000 людей.

Лондоні 6 марта. Наші форпечні відділені лише о мильо відь ворога, котрий укріпив групу горбів на полудне відь ріки 10 миль на всходь відь становища на шихх військ. Силу ворога обчислює на 400 людей. „Таймс“ доносить зь Лоренцо Маркіз, що тамь розійшли ся двє поголоси. Одна, що Трансаль розпочавь мирові переговори, друга прямо противна. Буря атакуєть Англіїцхь відь Гіліку і відь Ледімітомь. Розійшла ся дося неперевіжена поголоса, що Булера положено. Преторію крїплють фортефікаціями. Кроніого зь жвиною інтерновано зь пристани Кантознь, де назначено ему адміральську каюту на кораблі „Doris“. Кроніого відьїзз на місце его побуту англійскій генераль.

Берлін 6 марта. Директор академії шукє красних, Вернер оолосив в аніи головного заряду загального відного стоваршені артастів протест протів lex Heinze, застерігаючи ся протів твердження, що твори олястичних шукє в музеях і на публічних місцях, впливають на розвід демоналізації.

Женюва 6 марта. Люкенього переведено в неделю до підземного келін, в котрій лишить ся безъ пѣлаго занятя и безъ зно-синъ зъ людьми ажъ до 30 цвѣтня.

Вашингтонъ 6 марта. Костаріка намѣ-

Переписка Редакції и Адміністрації.

Хв. Чит. Пр. въ Во. сс. По конецъ II квар-
тазу прииде ще 3 кор. 60 сот. — Брац. церк.
въ Го. Не можемо и просимо прислати ще 1
кор. 20 сот. — Ви. И. Па. въ Др. На II квар-
таль вписано 1 кор. 80 сот. — Хв. Чит. Пр.
въ Ва. Ще 1 кор. 20 сот. — Ви. д-ръ М. Ко
въ Жо. За 1899 прииде ще 1 кор. — И. Ка. въ
До. Прииде ще 80 сот. — Д. Св. въ Ут. Прииде
ще 38 сот. — Хв. Кас. въ Бу. Прииде намъ ще 60
сот. — Ви. А. Фо. въ Ва. Ще 70 сот. — Ц. Га. въ
Вб. Не можемо инаше. — О. Ф. въ Га. До кон-
ца марта ще 5 кор. 20 сот. — I. Яс. въ По.
До конца марта. — Н. Че. въ Ку. Не можемо
инаше. — А. Цв. въ Ве. Прииде ще 1 кор. 4
сот. — Н. Ме. въ Ко. Линялось на II кварталъ
4 кор. — Хв. Ру. Чит. въ Ка. Прииде ще 40 сот.
— В. В. въ Хи. за I кварталъ ще 1 кор. 20 сот.
— А. Ро. въ Ко. Ще 1 кор. 20 сот. — А. Ру.
въ Ко. Прииде ще за I кварталъ. — Н. Гл. въ
Ут. До конца року ще 22 кор. — А. Ма. въ Пе.
Ще 1 кор. 20 сот. — А. Св. въ Си. Ще 80 сот.
— И. Ла. въ Чо. Ще 40 сот. — Я. Ян. въ Ши.
Теперь за лютый. — В. Кл. въ Лю. За безукий
кварталь. — В. Ле. въ Те. До конца марта ще
2 корони. — Р. Дм. въ Ян. в. Льв. Прииде ще
50 сот. — С. За. въ Ва. Прииде ще 1 кор. 20
сот. — Г. На. въ Нн. До конца марта ще 5
кор. 60 сот. — На. Ва. въ Бу. Ще 40 сот. —
К. Ма. въ Шя. Ще 1 кор. 20 сот. — Хв. Рес.
въ Об. Прииде ще 80 сот. — Ви. П. Ск. въ До.
Прииде ще 40 сот. — В. Ма. въ Пб. Ще 40
сот. — С. Ку. въ Пб. Ще 40 сот.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по днямъ (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ти годнѣхъ по полудню. Литературный додатокъ „Нѣдѣля“ выходящій въ понедѣльникъ выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на перемѣну разовъ въ Дѣломъ.

Передплату и иссертаты принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ у Ваторія ч. 24. Центральное бюро оголошень у Кооператива ч. 11, и Бюро газетъ А. Кароля Любана 9, и А. Ольшевского у Килин-Висока 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣтви: М. Дикон, Л. Селлерстатт; Р. А. Кихтер, Nibelungsgasse 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11; Haseenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Haseenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и напечатаніе за 1900 г. платитъ у Львовѣ.

Передплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи: въ границахъ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 22 ар. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 11 ар. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 14 ар. на полъ року . . 7 ар. на четверть року . . 8 ар. на мѣсяць . . 1 ар. 20 гр. Редакція, администрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи возвращаютъ ся лишь на по-порядке застереженіи. — Рекламная кооперативная вода порта. Поединное число коштує 6 гр. на пров. 7 гр. Оголошенія авскій принимаютъ ся по цѣнѣ 10 гр. въ одинъ стрѣхъ иксераторомъ або въ мѣсяцъ а въ вторникъ „Надбѣло“ по 26 гр. а. в. Подати и книги докочена приватній чинитъ ся по 15 гр. въ день.

Гаразды нашего селянства.

II.

Давнѣйше — читаемо на стор. 48 „Гуцульщины“ — было помѣжъ Гуцулами чамало дукѣвъ, дукѣвъ, що мали свои просторы половинны, де выпасали по нѣдѣль сотокъ власныхъ овецъ, а у каждого навѣтъ найбѣднѣйшого була своя маржина, овечки, царини и добрый каталокъ огорода; скрѣзь по горѣхъ орудовали Гуцулы, тамъ чувъ ся вѣтъ волыны, якъ козакъ на стѣнахъ.

„Нинѣ змінили ся ті обставини; дукѣвъ помѣжъ Гуцулами майже нема, ихъ нерухоме майно роздроблене, маржини у нихъ мало, число коней зменшилось такъ, що и на цѣле село годѣ ихъ найти 48, илимѣвъ дасть Богъ, словомъ Гуцулы зубожѣли, а вроджена ихъ бута зломана. Натомѣсть за-богатили жида, що стали теперъ власниками майже всѣхъ придорожнихъ царинъ, нѣль та найкраснѣйшихъ, найдоступнѣйшихъ половинъ. Жида орудує нинѣ по горахъ та по-лощинахъ!

„Ось примѣръ: Десять рокѣвъ тому на-задъ живъ у Ворохтѣ оденъ одишскій жи-докъ у лихѣй коршмишъ; нинѣ заняли най-догнѣйшій придорожній мѣсяцъ самѣ Саль-перты, Фертилтеры, Шаферы и н., що недавно зайшли тудѣ торбѣями, а поклавши тамъ колыканцѣ гарныхъ самотрѣсковъ въ ро-дѣ шинковъ, крамѣвъ, складѣвъ стухлой му-ки и т. н. а живучи зъ 629 гуцульскихъ во-рохтанскихъ душъ стали панями найкрасно-верховни!

„Чого-жъ оно такъ? На се сказали ся и складають ся ось якъ, въ части природѣй а болѣе нерухомий обставини:“

Тутъ проф. Шухевичъ обговорює ширше ті обставини, а мы повторимо ихъ въ ско-роченіи, по можности власными словами ав-тора.

1) Зрѣсть населеня. Въ гуцульскихъ се-лахъ (проф. Шухевичъ числить ихъ 40) було побѣла синєу зъ 31 грудня 1880 р. 54.634 душъ, а д. 31 грудня 1890-р. 63.265 душъ, значить, о 16.79% болѣе, коли въ цѣлой Галичинѣ въ той самѣ часѣ людѣвъ зросло лише о 10.8%. Число самахъ Гуцулѣвъ зро-сло за той часъ о 12.7%, а число жидѣвъ о

42.33%! Такъ черезъ зрѣсть числа Гуцулѣвъ якъ еще болѣе с жидѣвъ вытворилось помѣжъ Гуцулами богато посѣдѣвъ, що мають лише хату и маленькій кусень городу, на чѣмъ го-дѣ удержати и одну штуку маржини. Чимъ разъ болѣе росте число заробѣнцѣвъ, що працюють по бутякахъ, половинахъ, ходять царѣми (чужими краями) въ сокороу въ ру-цѣхъ на заробѣкъ або стають наймитами. На мѣсяцъ годѣ найти зарѣбѣку, бо подиремѣць спроваджують чужихъ робѣтниківъ, котрѣ забирають весь зарѣбѣкъ, а за те полишають мѣжъ Гуцулами тѣлько деморализацію, и за-роды страшною потерухи (syphilis).

Якъ роздробленъ вже гуцульскій грунтъ подає авторъ прикладъ на громадѣ Гринявъ. Вѣдъ р. 1882 до 1898 зросло тамъ число по-сѣлостей о 227 (зъ 584 на 811). Найболѣйшій прирѣстъ, бо 47.9%, припадає на посѣлости зъ приходомъ грунтовыми 5 ар. Число жи-довскихъ посѣлостей зросло въ томъ часѣ зъ 10 на 31, отже о 210%.

2) Гуцулы руйнують ся на окаянцѣ.

3) Зрѣсть податковъ, додатковъ до по-атковъ и всякихъ дачокъ. Вѣдъ р. 1886 до 1896 зросло безпосередній податки зъ держав-ными додатками зъ сумы 48.992 18 ар. на 62.424 56 ар., а додатки громадскій, повѣтовѣй и краєвъ зъ 61.793 50 ар. на 70.625 21 ар. — разомъ зъ сумы 110.785 68 ар. на 123.049 77 ар.

4) Ненастанній процѣсъ, якъ пр. за об-рауу говору.

5) Легкій кредитъ, удѣлюваний безъ по-требы Гуцуламъ цѣлыми десятинами банкѣвъ, заложенныхъ всѣлякими спекулянтами не такъ для поратования якъ для нищеня людей, чтобы довжники обмотати и высати въ него остатну каплю кровя.

Крѣмъ того закидають жида на Гуцу-лѣвъ ще иншій сѣти. Онѣ ходять по горахъ пѣбѣ то за щетинною и т. н., а властно ро-зносить горѣвку та тютювъ и втискають свѣй крамъ на кредитъ. А коли прийдє часъ за-плати, Гуцулъ заплатитъ за 1 ар. въ судовы-ма коштами неразъ и 20 ар.

Вѣдъ жида, що живутъ въ Гуцульщинѣ, утворили мѣжъ собою змову и продають у верхѣхъ, куды лѣтѣмъ заходятъ зъ мукою и т. н., все въ тѣхъ дорожжѣхъ, нѣжъ у мѣстѣ. И такъ пр. мука платитъ ся въ Косовѣ по 7 гр. за літръ, а въ горахъ по 25 — 30 гр. го-

товкою, ще дорожше на борѣ. Зъ такого бор-тованя выхѣдѣть процѣсы, що цѣлкомъ нищать бѣднѣйшихъ Гуцулѣвъ.

6) Гуцулъ не довѣряє интелігентномъ На-се зложили ся панцизанній, матеріальна за-лежнѣсть священства вѣдъ парафіанъ и мо-же мимовольне (?) повѣрѣнне Гуцулѣвъ по-урадахъ, въ котрыхъ, коли веде ся яка спра-ва, урядникъ промовляє до жида рет панъ, просѣть его сѣдати, а Гуцуловѣ велитъ дож-дати рѣшеня за дверни або пѣдъ дверни. Зъ того выробили собѣ Гуцулы понятѣ, що жида-мають борше вѣру въ судѣ якъ Руснаки. Шо-такъ поступованє впливає некористоу на вѣ-ру въ справедливѣсть суда, не треба й каза-ти. Се выкористує хитрый жидѣ, а значучи натуру Гуцула, пѣддержує въ нѣмъ те недо-вѣрѣ, дораджує ему въ кождѣй хвилѣ, а ро-зумѣючи власный интересъ, помагавъ ему въ-потребѣ, ажъ поки якъ той навучъ не обмо-тає свою жертву и не стане самъ газдоу въ гуцульскѣй хатѣ.

7) Зрѣсть жидѣвскихъ посѣлостей. Жида-выбѣрають Гуцуламъ вже и остатній пито-мый ихъ зарѣбѣкъ по половинѣхъ; они при-чумъ тамъ самѣ бриндѣю. Зразу выгадують, що ось то тому, бо хотѣть мати кошерну бриндѣю, а тимчасомъ вытискають они Гуцу-лѣвъ зъ амагаганя, заставляючи ихъ авѣру-вати (паста)!

8) Бракъ просвѣты справивъ те, що лег-ковѣрній Гуцулы идуть на жидѣвску вудку, стають жертвами несумѣннихъ дорадникѣвъ, попадають у лавварскій сѣти тѣмъ легше, що жида маневрують несправѣмъ, умѣють обѣи-ти всякій законъ и удареминти всяку дѣля-вость людей доброй воли. До унаду Гуцу-лѣвъ причиняють ся немало и ті, що пѣдпи-рають жидѣвъ зъ рѣзныхъ причинъ, че-сѣтъ, що помагавъ Гуцуламъ лѣтѣти шо разъ-глубше у пропасть.

Сѣ обставини довели до того, шо въ Гу-цульщинѣ въ страшной мѣрѣ малѣе число пожаточныхъ звѣратъ мимо того, шо число населеня росте, а величезній и найкраснѣй об-шаръ гуцульской землѣ перейшли и перехо-дять заодно въ жидѣвскѣй руки.

Додаймо до того нивелаторску и неспри-родну цивилизаційну систему нашего шкѣль-ництва, впливъ зѣлѣаницъ, знищенє домашно-го промыслу фабричными виробами и зане-

денемъ промысловыхъ шкѣль, шо дуже неко-ристоу впливають на розвѣй домашнього про-мыслу и грозять ему скороу заглагоу: то, коли не зайдє щось несправѣмъ, той Гу-цулъ, шо бувъ пострахомъ Вѣрменъ и жи-довъ, для котороу кобѣ и стрѣльба були до-недавна невідступными товаришами, — кой Гуцулъ, шо нинѣ ще звукомъ свои тре-ты витав на половинѣ схѣдъ сонця и пращавъ нею товариша зложеного въ домовину, стане скоро мѣтичноу постатєю!

Зъ богатого и несправѣмъ цѣнного ста-тистичного матеріалу, зѣбраного проф. Шухе-вичемъ, наведемо бодай головній загальній ци-фры шо-до годѣвъ худобы, сего властивого гуцульского майна, шо достарчає Гуцуламъ гроша не тѣлько на всѣ потреби житя, але и на податки. Отже въ 40 гуцульскихъ се-лахъ число рогатѣй худобы змалѣло въ часѣ вѣдъ 1880 до 1890 р. о 23.549 штукъ (зъ 59.930 упало на 36.381); коней убуло въ-тѣмъ часѣ 654 (зъ 5.341 на 4.687), козѣ убу-ло 447 (зъ 3.647 на 3.200), свиней 2.868 (зъ 14.838 на 11.970). Прибуло лише овецъ 2.807 (зъ 66.979 вышло на 69.786). Прибуло та-кожъ 1.498 нѣвъ пѣбѣ (зъ 2.724 зросло на 4.222).

Що-до славныхъ гуцульскихъ коней пи-ше проф. Шухевичъ: Передъ 30 роками було-це доволѣ такыхъ богатырѣвъ, шо мали по 30 ро красныхъ коней; нинѣ рѣдко уже слы-мѣтъ газдѣвъ, котрѣ бы мали 2—4-ро коней. Въ 1878 р., коли була бранка гуцульскихъ коней до Босны, выбраю зъ цѣлой Гуцуль-щины лѣдо 40 добрыхъ коней. Виравѣдъ удер-жує правительство въ Гуцульщинѣ рѣчно колыка расовыхъ вѣрѣвъ (огерѣвъ), однакъ зъ сего Гуцулы мало користають вже просто зъ-причины значного вѣддаленя, такъ шо нинѣ рѣдко де можѣ побачити правдивого и добро-го гуцульского коня.

Якъ уже згадано мимоходомъ, до всєхъ бѣдъ ширѣть ся ще и потеруха мѣжъ Гуцу-лами. Справозданє ц. к. Рады здоровья про санитарій обставини въ Галичинѣ въ р. 1896, выданє 1898 р., каже на стор. 78:

„Вѣдъ колыкохъ рокѣвъ загибѣдала ся (значить, передѣе еи не було) потеруха та-кожъ въ горѣжнихъ сторонахъ надѣбрѣаньского повѣту, якъ въ Зеленой, Пасѣчній, а вѣдъ р. 1896 показала ся такожъ въ Дорѣ и Делѣти-

По мясницѣхъ.

(Довѣщено.)

Зъ горы прошу о выбачѣнє, коли не-вѣрно усе такъ сказати, якъ бы панѣ хотѣли се почути, а може и скажу такє, зъ чого они не радѣ булѣть. Выбачий будѣть панѣ! я, на-жалѣ, уже прогнанный зъ раю танцѣорного та и нѣколи менѣ туды болѣе не завертати! Але коли я бувъ у нѣмъ, то теперъ менѣ тѣмъ лекше слѣдѣти пыльно за подѣями въ-въ тѣмъ раю. Отже закуривши пугилѣву, выгадує старовину, ставлю передъ очы но-вѣтню, пускаю свои гадки зъ дымомъ, а ско-ро якъ повертають до мене назадъ, кладу ихъ на папѣръ. Такъ склало ся и теперъ. А се зновъ тому, бо я бачивъ васъ, шановній панѣ, якъ чудово вы бавили ся, якъ богато и гарно були одягненѣ, якъ вашоу красоу лю-бувались усь, зъ ними же и азъ грѣшный, та якій усмѣхъ вдоволеня малювавъ ся на-лицахъ вашихъ родичѣвъ! Такъ, на такій-рай бажавъ бы я тѣльки и дивитись, нехай бы вѣтъ наставъ уже разъ на цѣлой Рус-Украинѣ!

Такій гадки снувались по мойй головѣ, колыко разъ я нагадувавъ собѣ сегоднѣшній ве-черницѣ; але коли я ставъ розважувати и другій нашъ справы, а надѣто почавъ переби-рати поодинокѣ участиникѣвъ тѣхъ вечерницѣ, тогдѣ опановувало мене недоволенє; радѣ бы бувъ я завернути свои гадки зновъ на за-галъ, та годѣ! Справы нашѣй народній та оди-ницѣ ставали одна за другою передо мноу, а недоволенє зростало. Въ чѣмъ же-жъ се недоволенє? — слытаєте.

Ось въ чѣмъ: Менѣ знакома майже кожда родина, яка була на вечерницѣхъ, знаю и вѣдѣюшыи матеріальній, одныхъ дѣше,

другихъ менше, и такі я не вышѣвъ зъ ди-ва на видѣ пересадѣ въ стрѣхъ панѣ и па-почокъ! Усь сукнѣ та й то на кождѣ забаву-нишѣ, просто вѣдѣ модистокъ! Мимоволь-прійшовъ менѣ на гадку ось-якій вѣршъ проф. Францъ Конарского:

O, wy jak pszczołki w pracy majestacie,
Mrówki, co ziarnka do ziarneczka garną,
Z męzówkich kieszeń skrzętnie wybieracie
Ostatni cenicik ręką gospodarną;
Różnica tylko w tem, że plon wasz wszystek
Zamiast do ula — idzie do modystek!

Такъ ийшовъ грѣшъ до модистокъ; за-те не стало на фондъ народній, на стѣпендію-имени Шевченка, на бурсѣ, а декому не ста-ло за шо выслати молодшу донечку на науку-шкѣльну... И то все за цѣну корольства одныхъ або двоухъ вечерницѣ! Ось причина-мого недоволеня.

Теперъ зважте, чи ті, шо мали на собѣ атласы, шовки, фасоны парскій, дорогіи фри-ауры, брильянты — може красѣе бавили ся вѣдъ тѣхъ, шо въ скромнѣй суконцѣ, зъ-цѣткою у волосѣ замѣще штучной фразуры, красувались на нашихъ вечерницѣхъ? Нѣ, анѣ грошки! Наша молодѣжь на стрѣхъ не-зважала, гуляла зъ усьма однакоу, усь бу-ли вдоволенѣ, нѣхто не вѣдчувавъ нѣ най-меншихъ рѣжницѣ.

Зважте ще одно: Модній стрѣхъ, нинѣ на-кождѣй вечерницѣ, зневолюють другій панѣ, шо дорожѣть добутокѣмъ батьковскимъ, оста-вѣти ся дома, а вже шо-найболѣе пригладѣ-ти ся забавѣ въ галеріи, вѣдказувати на мо-ду, шо нинѣ не дозволила гуляти. А черезъ-те може мусѣть неодна дивитись, якъ хтѣсь-любый еи серцю бере на сали за глукій-ставъ другу та готовѣ.. борони Боже вѣдѣ-татого!... и покинути!

Пригланьмо ся теперъ, шо дѣе ся около

пѣвнѣчи. Чутно голосъ трубки: се знакъ пе-рервы; нѣра заглянути до буфетѣвъ! Х-ось бы подумавъ, шо тутъ панѣ покрѣпляютъ вже-утомленє тѣло куснемъ адоворонъ печенѣ, по-ливаячи еи виномъ — на те, чтобы дотре-вати до бѣлого дня. Де тамъ! Тутъ бачивъ я передъ нами лимонаду, помаранчѣ, цукорѣ, а въ найбѣйшѣмъ случаю, коли и батько-бувъ зъ ними, порцію шинки и склянку пива на цѣлу родину! Чому оно такъ? — пытайте-модистку!

Бачите пановий панѣ, якъ вы грѣшны, яке лихо йде за вашоу модоу, а рѣвночасно бачте одну зъ причинъ „безгрѣшности“ ва-шихъ батьковѣ.

Передъ колыканцѣми роками проявивъ-ся була у насъ гадка достроювати руске тѣло до руской душѣ въ ношу народню; се грози-ло выперти усь чужій модѣ зъ нашихъ то-варскихъ оходѣвъ, ба навѣтъ зъ весѣль, бо мы бачили, якъ молодята йшли до вѣнчаня у-ноши народній. Та шо-жъ? — на жалѣ, якѣсь-наше жѣнодѣтво закидає ношу народню, ужи-ває еи хѣ-а ще выстунаючи на вечерницѣхъ въ память Тараса Шевченка. — Чому се-такъ? Бо зачали появляти ся стрѣхъ просто-неможливѣй, не то вже зъ етнографичного бо-ку, а просто и зъ естетичного! Але и на се-сказала ся зъ одного боку дурна мода, котра-наказувала панямъ выгадувати неразъ таку-чудасію, яка не то не пѣдѣсила красѣи ношѣ-народной, але обвиняла значно красѣи уба-раныхъ панѣ, а зъ другого боку причиноу за-не-хали було неопознакомленє нѣхъ стрѣхми на-родными.

Рѣкъ тому спытавъ я на вечерницѣхъ одну паночку: де она бачила убранє, яке-малѣ на собѣ: жовту спѣдницю зъ золотыми-басаньями (гальонами), поясъ синій шпрокій-зъ довженоу розпусткою, сорочку вышивану

на грудяхъ и на рукавахъ густо въ рождѣ, лѣсте и т. н., а голову хусткою нѣваково-выкнуту. На се дѣставъ я ось яку вѣдповѣдь:

— Я не бачила нѣколи народной ношѣ, яка бы могла и менѣ послужити; въ нашихъ-сторонахъ убираютъ ся у полотняныхъ, не-вышивають нѣчого. На вечерницѣхъ я першій-разъ, а прочиташи въ запросѣнахъ, шо мож-на явити ся въ народнѣмъ строю, я убрала-ся въ рѣчи о синѣ-жовтыхъ краскахъ, яко-народныхъ. Взору на мойй сорочцѣ зъ Tygodnika mój i powieści. Иншихъ я не знаю и не бачила.

— Такъ годѣ — кажу — зъ Tygodnika-пѣзнати вамъ те, шо вамъ потрібѣе. У насъ-е на се свои „Вышивки“, зъ якихъ бы Вамъ-братѣ взору до вышиваня, а зновъ „Науково-литературный Вѣстникъ“, выданя „Выдавничѣй-Спѣлнѣ“ и иншій познакомлять насъ зъ но-вѣйшоу литературоу...

— Та я просила тата, абы передплатили-для мене яке руске письмо, а они кажутъ: „Дивя ся, Tygodnikъ поручає наша урядова-газета... Tygodnikъ се иллюстрована часопись-для женщинъ, она дає бесплатно чотири томы-повѣстей, надѣто достаешишъ Modu rayskie, 2000 рисункѣвъ кроѣвъ и робѣтъ жѣночыхъ, ну и Gospodarstwo domowe. Будете мати всѣ-доволѣ читати, а и я прочитаю по-при насъ-тѣ чотири томы „powieści“... Я сама теперъ-бачу, шо а зъ того Tygodnika знаю, якъ уби-рають ся въ Парижѣ та шо дѣсь у Варшавѣ, але про насъ нѣчого. Нинѣ я розумѣю, чо-му намъ мой стрѣхъ дивный. Вѣнѣ и менѣ-теперъ не до вѣдобы, коли ось бачу красѣй. Жаль тѣхъ ночей, шо я пересидѣла надъ-вышиваньемъ, шкода и поросати, шо пѣдгоду-вала та спродаши жовту шовкову спѣдницю-купила, шкода и маминихъ пидникѣвъ, за які

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ шо дѣл (срѣдъ кохъ и рускыхъ свѣтъ) о 5-той годнѣ по полуднѣ. Литературный додатокъ „Вѣстникъ найзнаменитѣйшихъ людей“ выходитъ во второкъ, и во второкъ и пятницѣ на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплата и нисераты принимаютъ: у Львовъ администраціи „Дѣло“ у.д. Ваторія ч. 24. Центральное бюро оглошени: у.д. Копернати ч. 11, и Бюро газетъ у.д. Кароля Людвига 9, и А. Одыменого у.д. Калана-Вского 2; — въ Ярославлю: Л. Крижановскій; — у Бѣлуги: М. Дука, I. Seilerstraße; у А. Richter, Nibelungenpassage 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и нисератность за нисератность платитъ у Львовъ.

Русскіе послы въ радѣ державной.

Теперьшняя ситуация въ радѣ державной у Бѣдн не дае широкого поля до дѣланя, именно дѣланя въ надѣлѣ на реальный успѣхъ. Але се же не повинно стримувати дѣлѣть въ всякой роботѣ; обовязкомъ каждого в: робити, що може, а коли-бъ и не вышловъ зарѣзъ ажаний пожитокъ въ его роботѣ, то вѣдь не только заспокоютъ свою совѣсть, але и даеъ добрый прикладъ серьезн-и то понимана и честного сповиновани горожаньскихъ повинностей.

Такъ и роблять нашѣ независимы русскіе послы, хоть якъ маленьке ихъ число. Мы вже агадали о интерпелации посла о. Танякевича въ справѣ подымшени контруи и подали змѣсти его промовы о пануючѣ въ Галичинѣ системѣ супротивъ Русинь. Зновъ же на вчерашкомъ засѣданіи посолъ д-ръ Окуневскій поставилъ два дуже важныя внесенія: одно о установленіи руской секціи въ галицкой краевой радѣ школьной, другое о внесеніи церковного патронату. Теперь ту интерпелацию и оба внесенія подаемо въ цѣлости.

I. Интерпелация посла Танякевича до министра вѣроисповѣданъ и просвѣты:

„Вже повтора року, якъ войшовъ въ жите законъ зъ 19 вересня 1-98, котрымъ выдано постанову о дотации католическихъ душпастирьвъ (В. з. д. зъ 1 жовтня 1898, LVIII, 176). А до сего часу значне число рускихъ душпастирьвъ не естъ же въ уважаніи того дробного подымшени контруи.

Позаякъ така недбалость административныхъ властей не даеъ ся нѣкими правными причинами оправдати, то подимшени ставлять пытаніе:

„Чи Ваша Экселленція готовъ сейчасъ зарядити, що треба, абы дотичне духовенство якъ найскорше пришло до побираня належного ся ему правно подымшени контруи?“

Комисаръ вѣдъ леду.

Написавъ Теодоръ Яницкій.

Панько Шкварокъ — то халупникъ, бѣдичко. Вы може ще и не чули про него, але залѣдн... въ нашѣмъ селѣ, въ Коротенькомъ, его кожда дитина знае, бо вѣдь такой тугешый, его „обитація“ зараеъ коло профессорового огорода на горбочку. То старенька хатина, вѣчно зелена, якъ у лѣтъ такъ въ зимѣ, бо моху на нѣй грубше нѣжъ соломы: коло хаты горбатенькій хлѣвецъ на теляткѣ и „сорокатѣ“ ворота. Хатина поставлена ще за часѣвъ панщины, хлѣвецъ поставилъ ему тестъ, якоеъ зараеъ по вѣсѣлю, а ворота зладилъ таки самъ Шкварокъ. Посѣщавъ на тѣ ворота Богъ знае якъ патики: були тамъ и льдѣ въ снѣженой хаты сусѣда Шкоропадѣ, бувъ кавалокъ дубового дѣла, що его Панько залапавъ весною на водѣ, бувъ кавалокъ я-конесъ восичины кривобедрон, налѣтъ кавалокъ якоего бѣзника; цѣлый той матеріалъ Панько фѣино позбивавъ вѣлочками и называвъ се — ворогами. Ну и що-жъ? Телятко заперъ Панько у хлѣвцѣ, воротаи заперъ обѣице и, Богу дякувати, господарь!... А люде прозвали тоту прикрасу и охорону Панькового подѣра „сорокаты ворота“. Якъ часомъ хто пытавъ, де мешкае Шкварокъ, то ему казали: „Та тамъ, де сорокаты ворота“.

Але що тамъ ворота? Шкварокъ самъ то важнѣйше, нѣжъ цѣлы его ворота!

Я, якъ бы-мъ такъ мавъ грошѣ, зараеъ бы-мъ ся въ кимъ будь заложивъ, и то абы не знати за сколько, що нѣгде, въ жадномъ селѣ, нема такого другого чловека, якъ

Внесена посла д-ра Окуневского о установленіи руской секціи въ галицкой краевой радѣ школьной.

„Ц. к. прачительство вызвае ся выго-товити проектъ закону що до установленія руской секціи въ галицкой краевой радѣ школьной, аналогичный законѣмъ зъ д. 24 червня 1890. [В. зак. кр. ч. 46] для чешского королевства, и проектъ той зложити до конституційного трактованя.

Зъ формального огляду подимшени жадають, чтобы се внесено по мысли §. 31-ого регулямину палаты придѣлти комисіи бюджетовой безъ першого читаня.“

Внесена посла д-ра Окуневского о внесеніи церковного патронату.

„Вызвае ся ц. к. прачительство приступить до управленія церковного патронату, якъ то вже заповѣдено въ §. 32 закону зъ д. 7 мая 1874 р., и при томъ тримати ся отенхъ засадъ:

1) Церковный паронатъ зноситъ ся обовязково.

2) Тварѣ, полученъ зъ патронатомъ, переходять по части на религіиный фондъ, по части на дотичну исповѣдану громаду.

3) Відповідно сему держава подымшени датки религіиного фонду на цѣлы будовы.

4) Право набытуваня церковныхъ урядѣвъ переходить на ординаріаты посполу зъ дотичною исповѣдану громадою, и то такъ, що дотичный епископскій ординаріатъ укладае терво, а исповѣдану громада выбирае зъ того терва.

5) Держава затримувъ при томъ право вѣсти, котре ему признае законъ зъ 7 мая 1874 р.

Зъ формального огляду жадають подимшени, чтобы се внесено по мысли §. 31-ого регулямину палаты передано бюджетовой комисіи безъ першого читаня.“

Зъ рады державной.

На початку вчерашнего засѣданія палаты посѣвъ приступлено до выбору першого вице-президента палаты. Выбрано п. Прадого 163

голосами. II. Зачеъ одержавъ 92 голосѣвъ. Решта складала ся зъ бѣлыхъ картонѣвъ.

Правительство предложило додатковый кредитъ до инвестиційного фонду и законъ въ справѣ подимшени австрійского промыслу. Сей законъ признае новымъ промышленнымъ подпримствамъ податковъ льготы, а то вѣдъ дѣя оголошени закона по дѣнь 31 грудня 1910 року. Жадаеъ додаткового кредиту до инвестиційного ареліминара въ сумѣ 1,700,000 кор. міністерство финансъ мотивуе сымъ, що жадаемый правительствомъ минушомъ осени въ предложеніи, въ справѣ запомогъ зъ титулу элементарныхъ нещастъ, именно зъ титулу тамтого-рѣчныхъ повеней — кредитъ 3 міліонѣвъ ар. на усунени шкѣдъ зробленыхъ повеню державнымъ зельзаницмъ и на забезпечени зельзаницхъ урядженъ противъ повенени сихъ шкѣдъ, змѣнено въ порозумѣніи зъ правительствомъ о 850,000 ар., абы ту суму можъ було обернути на алагоджени ншнихъ населѣдѣвъ элементарныхъ нещастъ. Теперь правительствомъ домагаеъ ся сего квоты 850,000 ар., т. е. 1,700,000 кор. на зельзанич цѣлы зъ инвестиційного фонду.

II. Кайзеръ мотивуе нагле внесени, обжалующе кабинетъ Вітена зъ причины надуживаня §. 14. Бесѣдникъ заявляе, що внесени не поставлене для обструкційныхъ цѣлей, вѣдъ часу внесени законныхъ розпорядженъ сторонництво бесѣдника залишило обструкцію, але муситъ выступати противъ нарушеня конституцій. Соціалистъ и Рігеръ поспрае сесе внесени и ударяе остро на бывшего президента министровъ за его угоду зъ християнско-соціалистичнымъ сторонництвомъ въ справѣ до-лѣшно-австрійской выборной реформы. II. Справскій заявляе, що его сторонництво не буде голосувати алыъ за, алыъ противъ внесени, бо зъ одной стороны не може боронити міністерства, котре причинило ся до внесени лзы-ковыхъ розпорядженъ, въ другой не може до-бачувати нарушеня конституцій въ розпорядженіи, о котре розходитъ ся. — Въ пошмен-пѣмъ голосованіи внесени Кайзера відкинено 94 голосами противъ 60. Чехи, нѣмецка по-ступова партія и нѣрноконституційный усунули ся вѣдъ голосованя.

Зъ черги приступлено до нарадѣ надъ

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій: въ галицкомъ: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 32 ар. на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 11 ар. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 14 ар. на полъ року . . . 7 ар. на чверть року . . . 5 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 20 ар. Редакція, Администрація и Експедиція подѣ ч. 34 у.д. Ваторія. — Рукописы вѣрстать ся лише на по-передне застерѣженіе. — Редакція неопечатывъ вѣдѣль вѣдѣ порта. Неодимне число коштуе 6 ар. на пров. 7 ар. Оглагошени вышныя прикимають ся по цѣмъ 10 ар. вѣдѣ одной стрѣчки нисератовою або ен ижеде а въ вѣдѣ „Надбескае“ по 35 ар. а. з. Поданы и вышныя доносены прикватитъ чловека ся по 5 ар. вѣдѣ енишы.

рефератомъ податковой комисіи, въ справѣ ухваленого вже палатою панѣвъ закона про змѣну постановѣвъ о рентовѣмъ податку. Рефе-рентъ, п. Штайнвердеръ выводитъ, що подат-кова комисіи була бы вѣдразу заявила ся за розширеніемъ увольненіи вѣдѣ податку также для процентѣвъ вѣдѣ заставныхъ листѣвъ щадничныхъ касъ, коли бы правительство було сему не супротивило ся. Коли однакъ сесе розширеніе ухвалила палата панѣвъ, податкова комисіи не бачитъ причины выступати противъ той ухвалы палаты панѣвъ, ели прави-тельство показуе теперь бѣльшу прихильность вѣдѣ сего справы.

Министеръ финансъ Бемъ-Баверкъ зая-вляе, що правительство готитъ ся на уволь-неніи вѣдѣ рентового податку заставныхъ ли-стѣвъ въ краєвыхъ институтѣхъ кредитовыхъ и щадницъ. Обговорювану справу принято водтакъ въ другѣмъ и третѣмъ читаніи.

Министеръ торговлѣ Коль відповѣвъ въ справѣ розширеня постановѣвъ о недѣль-ныхъ супочнику въ шинкахъ. Означене годнѣвъ замѣненіи въ недѣль и свѣта, а есенуально также въ субботу вечеромъ при уваженіи вѣдѣноснои дамон мѣсцевости, полишено полі-тичнымъ властямъ.

II. Окуневскій предложивъ два внесенія: Одно внесени домагаеъ ся заснованя руской секціи въ галицкой краевой радѣ школьной; другое внесени відносятся до внесени цер-ковного патронату.

Переглядъ політичный.

Въ углевѣй експертнѣхъ переслуху-вано вчера Зігlera, директора копальни гр. Потоцкого Вѣнъ заявляе, що въ заходно-га-лицкихъ копальняхъ угля обовязуе 10-годин-ный часѣвъ працѣ, численныи вѣдѣ хвилѣ въ-ваду до копальнѣ, до хвилѣ повороту робѣтника на дневне свѣтло. По думцѣ Зігlera робѣтничѣ відноснои въ заходно-галицкихъ ревѣрахъ еуть користнѣйшій, якъ денде, тутъ робѣтни-ки не подлягають такъ великому напруженію фѣзичныхъ силъ якъ въ нашихъ копальняхъ, воздухъ тутъ чистѣйшій, уголь не выдае толь-ко газѣвъ и небезпеченство менше. Галицкѣй

кума пите! А такъ було и зъ нашимъ Шквар-комъ.

На само Стрѣтеніе повыходили люде зъ церкви, а вѣдѣтъ Гринько Шпитула каже:

— Хто ми сего тыждня не „выконтуетъ“ нумерового податку, не маеъ шо въ селѣ ро-бити! Я — каже — не буду за вѣсѣхъ вѣд-повѣдати!.

Панька ажъ колька кольнула въ бѣкъ, якъ учувъ таку „гисторію“... „Ну — каже самъ до себе — бувай здорова, мол „малень-ка“! Пойдѣшь небого до Сухоставу затра на ярмарокъ! Вѣдѣтъ такъ страшно палицею вы-махуе, такъ сплюнуе, видко не буде жарту-вати... Та добре, що завтра ярмарокъ... Про-дамъ „маленьку“, заплачу и буду мати спо-кой!..“

На другій дѣнь геть идуть люде зъ Ко-ротенького на ярмарокъ до Сухоставу. Каж-дый маеъ, бачите, дѣло до мѣста: то дешо про-дати, то зновъ дешо купити до хаты. И соли бы треба, и сѣрникъ уже вышловъ, та бо и мыла зъ кавальчикъ бы треба купити, а свѣ-тла, а вапна... Ёи такъ, що несуть дешо про-дати. Стара Карчачка набрала цибуль сѣ-вѣнцу; ей, що то ёи! то богатка, тащитъ ци-булю! Тамъ зновъ якась стара бабуня несе полудни та вѣлку клѣбѣвъ на плечахъ. А Ме-люшонкова Ядохѣ набрала такой вѣдъ запаску кукурудзы и несе до мѣста. Выбравъ ся на той ярмарокъ и нашъ Панько.

Ще кури не пѣвали, якъ Панько збудивъ свою Юрину варити обѣдъ. При свѣтлѣ — а вже и пообѣдаеъ, та и правѣсь „трашпортъ“ вѣдѣ „воглобдача“ на свою „маленьку“.

Ей Боже, Боже! Що то его Юрина на-плакала ся за тымъ теляткомъ! що напроси-ла ся Панька, щобъ не продавалъ его! Але

копальні не суть такі глибокі, якъ въ іншихъ ривахъ, найбільша ихъ глибина доходить до 100 метрівъ. Зіглеръ заявивъ сь рѣшучо противъ заведення вѣсьмгодинного часу праці твердячи, що въ такій случаю платня робітника въ копальняхъ Потоцкого выносить 1'37 1'47 зр. дневно; однакъ деякі справившіи робітники заробляють и по 2 зр. 70 коп. на день.

У внутрішній політиці мавъ наступити вчера замѣтний зворотъ. Чехи, адають ся, одержали зъ поважної сторони задоволення рознихъ концесій въ наслідокъ того ухвалили залишити острійшу обструкцію и будуть си лише маркувати. Погодоска того амь-сту кружили вчера въ кулоарахъ парламенту и знайшли подтверження въ тому, що президентъ Фуксъ поставивъ на порядку денномъ слѣдуючого засѣданя друге читане закона про контингентъ рекрута, хочъ вѣсковна комісія навѣть не зачала ще спеціально дискусію надъ тою справою. Безпосередно по засѣданю палаты зб рала ся вѣсковна комісія. Чехи лише маркували обструкцію, а то въ той способъ, що п. Долежалъ застерѣгавъ ся противъ того, аби законъ про контингентъ рекрутівъ бувъ поставлений на порядку денномъ палаты, аки комісія закнчить свои нарады. Аби закнчить дальшій обструкцій розмахи, ухвалено, що сесія справа прийде на порядокъ денний палаты доперва въ понедѣлокъ. Вѣдтакъ комісія погодила цѣлий законъ и выбрала референтомъ п. Поповского.

Ролітк обговоривъ промову гр. Мерану въ палатѣ пановъ и вѣдѣчальнѣ за его вы-сказъ, домагаючий ся заведення нѣмецкого языка для аносинъ, складає на Кербера. Сей дневникъ доносить такожъ, що на случай не-способності парламенту до праці, правитель-ство намірѣе розширити обсягъ дѣляна палаты пановъ и передати їй головну задачу парламентарного житя въ Австрій.

Зъ театру війны.

Операцію Робертса спинили великій трудности, зъ якими стрѣчає ся запроваджене війська. Вже въ часъ набѣжки за рѣсткою армія Кроуиного довѣзъ бувъ такий тяжкій, що воики Робертса одержували лише половину своихъ порцій. Тѣ трудности тымъ бѣльшій, чимъ дальше Англіїцѣ посувають ся и въ наслідокъ того его воики знайшлися въ тому положенію, що мусѣли ѣсти кашу зъ вѣса назначеного для коней. Найбѣльше терплять Англіїцѣ на бракъ воды до пяти и коней. Англіїцѣ дневники доносять, що Робертъ вже наново розпочавъ военну акцію. Вчера мавъ заатакувати Бурбѣвъ въ околиці рѣки Модеръ и обійшовъ его лѣве крило. Вѣдъ полудня ворогъ знаходивъ ся въ повибитъ вѣдворотѣ, гнаний заваго Англіїцями. Страты Англіїцѣвъ, мали, а результатомъ борби є загрожене злуки Бурбѣвъ зъ Блемфонтемомъ.

Зъ пѣдъ Колесберга доносять, що англії-

що баба знає? Миска, ложка, коцюба, мѣтла — ото бабѣ знати! Але що значать податокъ, де тамъ їй де того... Такъ и Панько, хотъ ему мало не капали слезы зъ очей, а не послухавъ Юрипы. Вѣдъ знає, що то є податокъ! — зъ-пѣдъ землѣ викопай, а дай!

Тожъ и не богато балакавъ до жінки, заложивъ шнурокъ на шию телятки, выломавъ собѣ кавалокъ базника зъ корца, занававъ "трашпортъ" въ пліку, кобелю перевѣсивъ черезъ плече, мовъ той князь Рѣуха свѣдъ сагайдакъ богатый, перекрестивъ ся — и аїо въ дорогу! Юрина ще тѣпнула зъ кобелю пласкатеньку фляшину на ольї, а другу на "свѣдло" та й выйшла зъ хаты плачучи за теляткомъ, якъ за рѣдою мамюю.

— А памятай си, Паньку! Чуєшь! що-бысь тамъ де въ яку бѣду не влѣзъ або грошей не загубивъ!

— Ея! вди, вди дурна! Або я що? Таке щось говоришь! Двацять штири вже менѣ минуло давно!

И Панько выйшовъ за ворота.

Юрина заперла за нимъ тѣ "сорокати ворота" и обтираючи запачканою очю, довго ще дивляла ся за своимъ теляткомъ. Уже зъ пѣвъ гнѣвъ вѣдѣшовъ бувъ Панько, а Юрина ще крикнула:

— А якъ бы ти тамъ мало давали, то не продавай! Памятай си, приведи до дому!

— Ну-ну! — гукнувъ Панько и пѣдѣшовъ.

На закрутѣ улицѣ, коло Гринька Куця, зникъ Панько зъ очей Юрины.

"Нема чого сьотати... вже пропало!" — сказала сама до себе бѣдна жінка и пѣдѣшла ледво жива до хаты.

(Конецъ буде.)

скій таборъ знаходитъ ся въ вѣддаленю ко-лохъ миль вѣдъ Ахтертангу.

Президентъ Штайтъ мавъ знаходити ся въ таборѣ Бурбѣвъ, котрѣ рѣшили цѣфнути ся до Трансвалю, лишаючи въ Блемфонтемпъ прѣдѣлоричий власти, въ цѣли навязаня мировыхъ переговоровъ.

Бюро Райтера доносить зъ Капштаду, що округи: Пріска и Кенгардъ прилучено на пѣдставѣ прокламацій Бурбѣвъ до Ораніи. Майже цѣле населеня тыхъ округѣвъ, аложе не зъ Африкандербѣвъ знаходитъ ся въ повстанію. Революційный рухъ ширить ся на Викторіа Вестъ, Фразербургъ и инші округи. Число повстанцівъ обчислюють на 3000 людей. Повстанцѣ мають посувати ся въ сторону Карнаванъ.

Палата пѣдсѣвъ въ Лондонѣ по дуже оживленыхъ нарадахъ уповажила правитель-ство затягнути позичку въ квѣтъ 35 миліонѣвъ фунтовъ штерлінговъ. Дневники пѣдпо-сѣвъ кнѣзевый уступъ зъ выводовъ міністра фінансѣвъ, а именню, що война може коштувати дуже богато, однакъ мимо того народъ рѣшивъ перевести ся до успѣшного для "В. Британіи" кнѣца. Въ одній зъ англійскихъ арсеналѣвъ приготавлиють 48 полевыхъ арматъ и 140 арматъ для маринварен. Парламентъ ухваливъ безприволочну будову 12 военныхъ кораблѣвъ.

II Загальні збори "Руской Бурсы ремісничо-промысловой" у Львовѣ.

(Докладъ).

По справозданю касіерскѣмъ вѣдѣсь о. Бобикевичъ зъ Львова въ имени контрольной комісії, чтобы удѣлти радѣ товариства абсолюторія зъ веденя рахункѣвъ. — Збори ухвалили.

Вѣдтакъ безъ дискусіи принято до вѣдомости вѣдъ справозданя зъ дѣяльности заряду вѣдъ початку основаня товариства и прѣступлено до выборовъ 10 членѣвъ рады (выдѣлу) товариства. По короткій перерѣ оголошено довершений выбѣръ рады, до котрой вѣдѣшли п. Вас. Нагорный, о. крл. Март. Панижа, д-ръ Левъ Павенцкій, д-ръ Коостъ Левицкій, Ив. Бачинскій [касіеръ "Дѣвстра"], Евг. Сно-жарскій, Л. Табличинскій [слѣсаръ], Ант. Оприсъ [столяръ], Андр. Андрейчичъ [літо-графъ] и Володимиръ Бачинскій [асистентъ техники].

На основѣ статута голова товариства выбиралъ ся зъ-мѣжъ членѣвъ рады и въ той справѣ забравъ слово д-ръ Павенцкій. Подѣ-нѣсь ширѣ заходы дотеперѣшного головы п. Нагорного, котрый є творцемъ товариства и его душею, отже вѣдѣсь: выбрати его наново головою. — Збори олѣсками приняла сей выскоскъ и выбрала одностѣсно п. Нагорного головою. — Выбранный голова въ довшій про-мовѣ указувавъ на трудну задачу: вести про-водъ въ товариствѣ, котре, мимо своихъ національно-экономичной важности, зъ невѣдомыхъ причинъ не здобуло мѣжъ нашою интеліген-цію належнѣю симпатіи и помощи. Вѣдтакъ покликнувавъ ся ще на перетяженя працею и навѣвъ ще инші причины, котрѣ не позволя-ють ему принять сего wyboru, отже просивъ выбрати головою кого иншого. — Забравъ же разъ слово д-ръ Павенцкій и зазначивши дотеперѣшну дѣяльність п. Нагорного, выра-зивъ ему подяку въ имени рады, а збори при-няли се зъ одушевленіемъ и рѣшили замѣну-вати се въ протоколѣ. — П. Нагорный, подя-кувавши за вѣдану ему честь и довѣре, вѣдѣ-ци заявивъ, що и дальше зъ цѣлымъ пожерт-вованіемъ вѣдѣдѣть ся справѣмъ товариства, а тѣлѣмъ просить загаль рускомъ усѣбности о моральну и матеріальну помощь для сего молодого а многоважнѣю товариства.

Дальше выбрано черезъ аclamationъ ко-місію контрольную, а то п. о. Бобикевича, Григ. Врецову и Он. Пашака.

Опѣдѣла наступила точка внесеня членѣвъ. Голова п. Нагорный подавъ до вѣдомо-сти зборѣвъ, що львѣвскій Ординаріатъ зб-равъ квѣту 240 зр. для Бурсы, але теперь ставитъ перешкоды въ выплатѣ и жадає амь-ны статутѣвъ въ тѣмъ напрямѣ, що до товариства буде входить одинъ членъ зъ рамѣни Ординаріата и що молодѣжъ въ Бурѣвъ буде выховуванъ въ христіанско-католицкѣмъ ду-хѣ. Рѣшио загальныхъ зборѣвъ буде сесію справу порѣшити.

П. Врецовъ абдѣвъ, що жертвѣдѣвъ складали свои жертвы добровѣльно и прива-годно на руки Ординаріата безъ вѣякихъ за-стереженъ на цѣли товариства. А теперь Ординаріатъ юге садусе задержує ся жертвы. Бѣдѣдѣвъ жадає выслана вѣдѣвы до агада-ныхъ жертвѣдѣвъ, котрыхъ жертвы Ординаріатъ задерживъ, а рѣвночасно оголосити вѣдѣзову до загалу Русинѣвъ, чтобы всѣ жерт-вы пересылали просто на руки касіера то-вариства. Вѣдъ Ординаріату треба рѣшучо до-магати ся звороту неправо задержанныхъ складѣвъ.

Д-ръ Павенцкій пѣдѣвъ, що выдѣлъ то-вариства не може противитися баканю Ординаріата что-до выховуваня питомѣвъ Бурсы, бо выховане христіанско-моральне є цѣлію товариства, однакъ пѣдпирѣе внесокъ п. Вре-цовъ. Неправо задержѣе складѣвъ Ординаріатомъ вѣячило товариству кривду, бо тѣ грошѣ лежать безъ опроцентованя, а за се можна було купити хоть яку пару чобѣтовъ для бѣдныхъ бурсѣвъ. Бѣдѣдѣвъ радить эвернути ся въ той справѣ до митрополита. Вѣдѣци запитує: чи збори годять ся на скли-канє въ той справѣ спеціальныхъ зборѣвъ?

Забравъ же разъ слово п. Врецовъ и заявивъ ся противъ скликуваня зборѣвъ для справы неправо задержанныхъ Ординаріатомъ грошей жертвѣдѣвъ. Ординаріатъ мавъ у вы-дѣлъ товариства своего прѣдставителя въ ое-бѣ о. крл. Панижа, а сѣй наилучше знає, что молодѣжъ Бурсы веде ся морально и въ христіанскѣмъ духѣ. Тому бѣдѣдѣвъ не го-дитъ ся амь на скликанє загальныхъ зборѣвъ адъ носъ, амь на амьну статутѣвъ, бо нема до-того потреби. Въ тѣмъ дѣлѣ треба выслати писемо до Ординаріата зъ жадаемъ выпла-ты складѣвъ.

По промовѣхъ же о. Бобикевича и Тем-ницкого та п. Врецовъ, Нагорного, д-ра Па-венцкого и Купчѣвѣа ухвалено внесокъ п. Врецовъ.

Пѣдъ конецъ булѣ ще менше важкій вѣс-скъ и директны для новоизбраной рады, по-чѣмъ о 9 годинѣ голова замкнувъ збори.

До "Руской Бурсы ремісничо-промысло-вой" приступило досѣ 139 членѣвъ. Дѣдѣдали ся о тѣмъ збори зъ справозданя. Мы жъ мо-жемо нинѣ подати подрѣбно, до якихъ ста-новѣ належать тѣ члѣны. Отже: 53 священ-никовъ, 24 урядниковъ, 20 ремісникѣвъ, 10 профессорѣвъ и учителей, 6 особѣвъ зъ свѣт-ской интелігенціи, 5 адвокатѣвъ, 4 лікарѣ, 3 братства церковны, 3 промысловѣвъ, 2 журна-листы, 2 товариства, 2 читальнѣ, 1 жѣнщина, 1 бурса, 1 купецъ, 1 мѣщанинъ и 1 нотаръ. — Зъ тыхъ 139 членѣвъ припадає: на мѣсто Львѣвъ 62, и на провинцію 77 членѣвъ. [отже что до провинціи припадає лѣды по 1 1/2 члена на одинъ повѣтъ политичный!] Замѣтна рѣчь, що хотѣй Бурса признаєна для сѣлянскихъ сѣмѣвъ, межъ членами Бурсы нема амь одно-го сѣлянина! А прѣдѣвъ годѣ сказаи, чтобы мѣжъ сѣлянами не було людей маючихъ, котрѣ могли бы складати невеличку вкладку членѣску...

Два збори на Подѣлю.

Сего мѣсяца вѣдѣбули ся на Подѣлю два цѣкавы збори: днѣ 1 марта загальні збори "Подѣльскон Рады" въ Тернополи, а днѣ 5 марта збори вѣдѣдѣли вѣдѣ въ Збаражѣ.

Про заг. збори "Подѣльскон Ра-ды" въ Тернополи пишуць намъ зъ Тер-нополя:

"Збори вѣдѣбули ся въ комнатахъ "Руской Бѣсѣды". Явилъ ся около 15 священниковъ и около 60 сѣлянъ. Прѣдѣдѣлемъ зборѣвъ выбрано о. Чубатого зъ Ступѣвъ.

Секретарѣе справозданє, хочъ складало ся за два роки, не выказало амькоу дѣяльно-сти "Подѣльскон Рады" — кромѣ хѣба за-гальнѣо зѣвѣтного подѣягу при доповняючѣмъ выбѣрѣ до рады державной — т. є. помощи до выбору правительственнѣо послѣ въ особѣ ц. к. фзика д-ра Гладшѣвского. Сего пош-ти выдѣлъ не вписувавъ на свой карбъ, а кѣвъ показавъ ся въ дискусію — належить вѣдѣ-цѣ до ревности прѣдѣдѣла "Подѣльскон Рады" о. Миронѣвѣа. Мимо того збори не прѣдѣставляли "мерзѣости запустѣнія". Уступ-ночій прѣдѣдѣлѣ знаєвъ уратувати ситуацію выголомѣнѣмъ поставленѣо на порядокъ дѣе-ный политичного реферату. И справѣвъ бувъ сѣ рефератъ "политичный", бо и возмущивъ усѣмъ кровъ у жилахъ и, що важѣвѣше, при-чинивъ ся до окликаня референта назавѣ прѣдѣдѣлемъ товариства.

Реферуючи о политичномъ положенію Ру-синѣвъ, прѣдѣдѣла "Подѣльскон Рады" го-воривъ, що правда, дуже голосно, амь въ ухахъ лѣщало, але тѣлѣмъ й всего. Бо, прав-ду сказаиши, цѣла бѣсѣда була пустою бала-каніею. Ще зъ початку було де що замѣтне — и. пр. амь вѣдѣвъ змѣчавъ свое мучениче-ство при выборахъ зъ 1897 року та й пѣдѣ-нѣсь свое пожертвованє для "Подѣльскон Ра-ды", бо давъ на амь цѣли щѣсь 20 корѣвъ и не жадає звороту. Вѣдѣдѣвъ почавъ мотати на-темаъ партіи у Русинѣвъ. Нахливавъ ся ста-тьями зъ "Галичанина" на той темаъ, та не мѣгъ вывести ладу. Разъ говоривъ, що у насъ є партія, а вѣдѣдѣвъ, що нема партій; мусѣтъ бути партія — не треба партія! — и такъ крутивъ ся на мѣсци, пока ему голова не за-крутила ся, тожъ и не дѣво, що ударивъ го-ловѣю въ стѣну... и въ пароксизмѣ закри-чавъ: "Люде добрі! знаєте изъ чѣмъ наша бѣда? Ото въ партіи народѣдѣвъ! Романчукъ сотворивъ "четверту партію", зрадивъ народъ. Коли-бъ не народѣдѣвъ, було бы все добре, бувъ бы гараздъ. У насъ "русскихъ" едине спасеніє!"

Така бѣсѣда выликала у зборивъ всѣляке вражѣне. Гео "одноимѣленіемъ" промовляла до розуму, они мѣркували: "дѣй-ствѣно! амь бы не було справы народной, справы руской, не було бы клопоту, бувъ бы га-раздъ" и почали кричати: "славно!" та пле-скати. Зновъ же ширѣ Русины повѣдали ся за часъ цѣловъ бѣсѣды зъ цѣлымъ спокоємъ, гадючи, що знайде ся нагода вѣдѣкрутити прѣдѣдѣлему голову въ лѣвы бѣвъ, аби его уразумити, что и въ пароксизмѣ не можна плести глупѣости. И справѣвъ зѣвъ ся до то-робы знаній патриѣтъ-дѣтелѣ о. Цурков-скій зъ Наєтасова. Почавъ казати, що не мо-же зрозумѣти того, чтобы на рускомъ грунті, въ рускомъ домѣ, въ рускомъ товариствѣ и въ рускахъ устѣ мѣгъ почути таку бѣсѣду. И коли о. Цурковскій дальше давъ свѣдѣство правды, що справа народна єсть чѣсто руска, поставлена програмою, що "Головѣю Рады Руской" въ 1848 роцѣ, а справа твердо-руска "чи "руссофілѣска" єсть импортованою сюда зъ-за кордѣну, — два "русскіе" мужа, а то зѣвѣтний Моисей Чернихоуецкій и Дієъ Микита сѣяли такий крикъ, що вже годѣ було о. Цурковскому до слова прийти, а до

того о. прѣдѣдѣла зборѣвъ, побуюючи ся, чтобы пароксизмъ прѣдѣдѣла "Подѣльскон Рады" не скѣнчивъ ся катастрофою, навѣтъ зборивъ о. Цурковскому говорити. Зачала ся чѣста оргія "русскихъ", а адѣдѣлѣсть такъ огорнула ихъ, что згадаиый Моисей Чернихо-уецкій выдѣлъ на крѣсло и верещавъ: "По-дѣдѣвъ ся! и Москва зъ однимъ окомъ!"... Въ двѣрѣхъ стояло двоѣхъ людей и зробили замѣтку, что "русскіе" роблять чѣстны скан-далѣ!" Моисей, зачувиши се слово, прѣлетѣвъ до правительственного комисаря и зачавъ кри-чати: "Ратуйте насъ! дайте полицію! бо они мають палки и хотѣтъ на гаратати!"

Середѣ непереставного крику наступи-ли вѣдѣдѣвъ выборы до выдѣлу. Оргія зробила свое: политичный референтъ почувъ ся "геро-емъ" и ставъ поновно прѣдѣдѣлемъ "Подѣльскон Рады". Але амь се стало ся, того не вѣдѣдає амькоу, хто не бувъ наочнымъ свѣдѣкомъ.

Такъ скѣнчили ся тѣ славѣтны збори. Сѣляне тѣлѣмъ адѣдѣвали плечима, а намъ жалѣ ихъ було, что они мусѣли ѣхати въ дорогу и чѣстъ тратити, абы бути свѣдѣками такоу — оргіи "русскихъ"...

А про вѣдѣ въ Збаражѣ пишуць намъ изъ Збаражчины:

Вѣдѣ вѣдѣбуло ся при участіи доволѣ знач-ного чѣсла людей [хочъ не надто великого зъ правныи лѣхѣи дороги]. Провѣдавъ п. Загай-кѣвѣвъ зъ Тернополя.

Цѣле вѣдѣ вѣдѣбуло ся зовѣмъ на грунті національнѣмъ. Всѣ участники голосно заяв-ли, что амь народѣ руско-украинскій прѣте-стуетъ противъ партіи москѣфилѣской та емъ змаганъ — и се заявленє ухвалено одностѣ-сно въ формѣ резолюціи. Дальше принято резолюцію про подѣлъ Галичины на чѣсти руску та польску и резолюцію зъ прѣтѣстомъ противъ громадъ окрѣжнѣхъ.

Вѣдѣци на внесенє о. Ал. Заячѣвского вѣдѣ вѣдѣсно одностѣпный прѣтѣстъ противъ "Подѣльскон Рады" въ Тернополи, котра пѣдъ проводѣмъ о. Миронѣвѣа замѣниствовала себе "рускою". Сѣляне пѣдѣнесли громкій окликъ: "Прѣчь зъ Москѣфѣлами!"

Письма зъ краю.

Изъ Станиславова. [Шкаралуп-ництво!]

Кѣлько то патриѣтъный священники нашѣ вже набороли ся и наражувались на пере-слѣдѣваня, та й инѣ, мимо всего, не поки-дають пѣдѣнѣтъ борби, абы рускому языку выбѣрѣти належнѣе ему право, заповучене конституціей, а негованє вогами руского народу и справы руском! Услѣвѣмъ до успѣ-ху пѣдѣнѣтъ борби єсть очевидно солидар-ность, тому священники-патриѣты постарали ся о те, что на соборникѣхъ деканальныхъ запа-дали одностѣпный ухвалы духовѣнства и всѣ священники зобовязували ся даемъ слова у-ридувати въ своимъ кружѣхъ дѣляна тѣлѣмъ по руски. И все було бы гараздъ — справа руского языка въ урядѣваню урядѣвъ паро-хильныхъ може и була бы до нинѣ вже по-загѣдѣжена въ користъ нашу, амь бы скрѣвъ була солидарность у нашего духовѣнства. Тымчасѣмъ, на жалѣ, такъ не є! Якъ видѣо зъ доишѣй въ краю деякі священники неначе заявляи ся: шкѣдити тѣмъ чѣстній народѣдѣвъ справѣ своєю несолидарностью — и все ще уридують по польски... хочемо думати, что зъ "шкаралупництва", а не за-дѣла чѣгось ще гѣршого!

Ось два свѣдѣства выставлены рускими парохами:

Перше: M. 30. Swiadectwo ubóstwa! Ni-niejszem potwierdza się, że pani Jadwiga Do-browolska secundo voto Zeregiewicz possessorka w Podluzu, powiatu stanislawowskiego oprócz skromnej possessyi nie posiada nic więcej, a tem samem, że szczuple posiada dochody, ażeby mogła opłacić czesne szkolne [и т. д.] Z gr. kat. Urzędu parafialnego, Podluzie dnia 13. paź-dziernika 1899. [Печатъ парохъ нечитка.] Ks Jan Eżkanski proboszcz. [Печатъ громадека руска и польска: "Підлужє, повіт Станисла-вів". Подлужє дня 14. паждз. 1899. Дмитро Buraczuk.]

Друге: Swiadectwo ubóstwa! Którym po-swiaacza się, iż W. Pan Jakubowicz zamieszka-ły w Puźnikach, lat lat 40, żonaty, ojciec czwor-ga małoletnich dzieci, z których już 3 uczęszcza-ją do szkół nie jest w możności za syna swego Jędrzeja Jakubowicza ucznia [и т. д.] Zwierzcho-ność gminy. Puźniki 7. lutego 1900. Win-centy Kopytko nacelnik gminy podpisał Sowi-akowski [рускій парохъ!] Potwierdza się w całej osnowie swej Gr. kat. Urząd parafialny. Puźniki 7. lutego 1900. W. Sowiakowski pro-boszcz. [Печатъ руска.]

X. Y. Z.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Головний Выдѣлъ товариства "Прѣсѣтѣ" вѣдѣбувъ въ мѣсяци лютомъ чѣтыри засѣданя: днѣ 6, 13, 20 и 27. — На першѣмъ засѣданю Выдѣлъ укѣнститувавъ ся, амь про се вже було згадано въ "Дѣдѣ". На слѣдуючыхъ засѣданяхъ запали ме-жъ ними отѣй рѣшеня:

Яко книжечка за мѣсяць лютий мавъ вы-дати ся: "Старорускѣ Оповіданя д-ра Івана Франка" и Справозданє зъ дѣяльности то-вариства "Прѣсѣтѣ" за часъ від 1 січня 1898 до 31 грудня 1899. Вѣдѣдѣвъ принято програму издавничѣвъ на роцъ 1900. На жадає Сам-бѣрсконъ фѣлѣи мавъ выдати ся книжечку зъ обчисленіемъ кубѣвъ шутру и дерева. Дальше

Надослане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Пожарнаго П. Мі колѣща лѣкюна пѣломбюванѣ и рванѣ зубѣвъ безъ болю, штучнй зубы способомъ лѣднѣскимъ, лѣчатъ хоробы устной ямы, носа, горла и ушей. — Отвореннй дѣльмй день. — Репараціи прѣймае почтою.

Перша въ Австрій ручна шведска лѣчница йми, масажъ и електрика

Д-ра Іосифа Дукета

въ скривленяхъ, утѣй будовѣ, ревматизмъ, артритизмъ, невроболахъ (ischias), пораженяхъ, нечинности кишкѣвъ, блѣдацѣ, старечѣвъ ослабленю, особливо въ недугахъ сердца и артерій и т. п.

Проспекты на бажанѣ.

82 4—4 Львѣтъ, Словацкаго 16.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣтъ-площа Гаа-лицка ч. 1., протѣвъ Банку Гипотечного и-плицитаціи-площа Галицков

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣпкеры, дюрнеты, бинокль, дальномеры, барометры, термометры, микрометры, лѣпы, компасы, рабѣцаціи, тѣснѣ мѣрничіи, піомы, лібелѣ, манометры и т. п. Урядженѣ дѣлѣкъ електричныхъ. Великй направики полагоджуютъ ся якъ-най-корше и найдешевше.

НА СВЯТА!

Що день свѣжй, перворяднй

ДРОЖДЖЪ

поручае въ своихъ складахъ въ

Львѣтъ, Станиславѣвъ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыѣ, Стрыѣ, Снятинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ, Бродяхъ, Сяноцѣ, Борщевѣ и Золочевѣ и проситъ о вчаснй замовленя въ точнымъ поданемъ дня высылки

Народна Торговля.

АДОЛЬФЪ КАММЕЛЪ

ФАБРИКА

ВЫРОБѢВЪ БЕТОНОВЫХЪ И ГІПСОВЫХЪ

Складъ всякихъ матеріалѣвъ будѣвляныхъ Львѣтъ, ул. Городецька ч. 3.

Репрезентація Австрійскаго Товариства акціоннаго фаврика

Портландъ-цементу въ Шаковѣй

Тов. акці. фабрика запна гідравлическаго для евоадъ въ Калтенбергѣ.

Фабрика ц. к. патентованаго помосту кочальмѣвого безъ еубѣвъ Zboril, Miksch и Сидлака въ Швѣцяхъ. Складъ бетонныхъ руръ и цементныхъ помостѣвъ власного выробу; такожъ Портландъ-цементъ, запно гідравлическо, запно екалѣсто, гіпсъ, палу дахову, плити излѣзціи, рурѣ штѣпнѣтѣвъ и бетонной подлогѣ штѣпнѣтѣвъ цементной, и кельдітѣвъ, цеглы, огнетрѣвалу даховку, душокъ а такожъ запгалъ всякй матеріалъ будѣвлянй. Подпріемство робѣтъ бетонныхъ, укладаня подлогъ и крѣпѣ дахову даховую, душокъ, паню огнетрѣвалю по умѣркованыхъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460.

ПЕРША РУСКА

Торговля парамѣнтѣвъ церковныхъ и власна робѣтня бронзѣвничѣ

пѣдъ фирмою

СПОЖАРСКІЙ и УСТЕНЬСКІЙ

у Львѣтъ, улица Руска ч. 1. (въ каменницѣ Товариства „Просвѣта“.)

Рукодѣльня бронзѣвничѣ

поручае власнй выробы, павуки церковнй всѣлякон величинны, котрй суть дешевшй водѣ заграничныхъ въ огляду на цѣло и транспортъ. Чашѣ, дарохранительницѣ, дароносницѣ, огнево золоченй кресты ручнй, процесіональнй, патернцѣ, кадилницѣ, лѣхтарѣ передѣ образы намѣстнй, на прѣстолѣ и прочй предмѣты въ бронзу, серебра и золота — выготовляе ся послѣ взорѣвъ и вкавѣвокъ сторѣвъ. — Принимаетъ ся старй сосуды до водновленя, золоченя, серебленя, нѣкльованя, якъ-такъжѣ вымѣняе ся старй бронзы за новй.

Всѣлякого рода замовленя полагоджую ся скоро а готовй предмѣты водворотною почтою. Цѣны умѣркованй. Робѣта солідна и совѣстна.

Яко добру и певну льокацію поручаемо:

- 4 1/2 % Листы гіпотечнй,
- 4 % Листы гіпотечнй короновй,
- 5 % Листы гіпотечнй преміованй,
- 4 1/2 % Листы Тов. кред. земског,
- 4 1/2 % Листы Банку красвог,
- 5 % Облігаціи Банку красвог,
- 4 % Позычку красву,
- 4 1/2 % Облігаціи пропінацинй и всякй рѣшѣ державнй.

Цѣпкеры тѣ продаемо и купуемо по найточнѣйшѣмъ курсѣ денѣмъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. и. упр. галиц. акц. Банку гіпотечного.

По поводу высокаго курсу рѣнтъ австрійскыхъ и угорскихъ поручаемо вымѣну тѣхъ-же на

Листы заставнй Товариств. кредитов. земског красвог банку гіпотечного-банку.

Яко безпечну льокацію капіталу.

Тѣ же облігаціи купуемо и продаемо дуже користо

СОКАЛЬ и ЛІЕНЪ

Банковй дѣмъ и контора вымѣны у Львѣтъ.

Порученя въ провінціи выконуютъ ся водворотною почтою.

ПОДЯКА

П. Гладкй, артистъ-маларъ, завданъ собѣ щирою працѣ око-ло водновленя нашѣй каллицѣ. Понеме не можеме вынагородити еінаково его рѣвну працѣ, тожѣ складаемо ему публичну подяку и можемо со-вѣстно припоручити его Все-честнѣй Публицѣ.

Монастирь СС. Василіянокъ. Въ Яворѣвъ 6 марта 1900.

Пиво Пільзеньске

въ акціоннаго бровару, кухня водѣ 15 с. м. эмѣнена на лѣвшй стравы, смачнй на маслѣ, цѣны сниженѣ, услуга дружна. Поручае

ТОМА НАЙСАРЕКЪ реставраторъ въ Ринку 17.

Лѣгцаі на село

глядѣе ученик VII кл. гімназіи Адреса: Степан Баран, Круковичі, почта в мѣстцѣ.

Гармоніюмъ до науки свѣту

дуже тревалон-конструкціи поручае

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ у Львѣтъ. 17—12

Quaker Oats

Всюды можна дѣстати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зѣ приписами вареня).

До кормленя дѣтей:

При недостаточнѣй або вѣпскѣй поживѣ стають дѣти нервовй, сварливй и не свои. Подчасѣ скорого аросу потребуютъ дѣти розмѣнтои а доброй поживы.

За богато мяса або за богато солодоцѣвъ шкѣдѣтъ. Зѣ опыханого америкѣанскаго вѣвса (Quaker Oats) стають дѣти здоровй и сильнй, а зѣ сего при-ходить вже опѣдѣ добра вѣдача сама зѣ себе. Вѣсѣмъ матерямъ можна порадити, щобы варили сѣю знамениту страву.

Потрѣбнй «зарѣвъ» Ин-структоръ укѣнчанный матуристъ або ученик VIII. кл. гімназіи. до пригѣтовленя до испиту въ VIII класѣ гімназіи. Блишну вѣсть подаетъ устно Админістрація „Дѣла“.

Найзнаменѣйшихъ

- 1/2 кл. цукровѣ десероныхъ, именѣю: помадка, чоко-ладки etc. зр 1-20.
- 1/2 кл. Віскітѣвъ англійск. и Гербатникѣвъ зр. 1—
- 1/2 кл. кармѣлькѣвъ мѣшѣ-ныхъ зр. 75.

поручае що дня свѣжй

Г. ТРЕТЕРЪ

власнѣтель паварѣвъ фабрики чоко-ладки и цукровѣ

Львѣтъ, пл. Маріинцй ч. 7 рѣтъ ул. Коперника.

Купуемо знаменитй выробы власнй, прѣчь зѣсправдну-103 ваню тандитѣю!

„ГРАМАТИКА“ церковно-словенскаго языка.

Написана въ уваженіемъ жерѣлъ старословенскихъ чер-езъ Д-ра Іос. Мельницкаго, пралата домового свѣтѣйшаго Царя Рим., вице-ректора гр. кат. сѣменища дух. и пр. въ Львѣтъ, выйдѣ друкомъ ещѣ въ семь роцѣ. Превумератѣ сѣ пересыл-кою выноентъ 2 Коронѣ и 20 сот., котру треба переслати до ав-тора на ул. Коперника ч. 36. Шо выпечатано того дѣла ста-ла цѣна его буде три Коронѣ.

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ желѣзничихъ важнйй водѣ 1 мая 1899. послѣ часу середно-европейскаго [пѣдѣльнѣшого о 36 минутъ водѣ часу львѣвскаго.]

посп. осѣб.	до Львѣва	посп. осѣб.	въ Львѣва
приходѣтъ о		водхѣдѣтъ о	
День			
6:10	Зѣ Черновѣцъ, Іцканѣвъ, Станиславѣва	6:20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
6:50	„ Бруховичѣ водѣ 1/2 до 10 1/2.	6:15	„ Подволочискѣ, Одѣсы, Козовѣ, г. д.
7:10	„ Замковѣды на Подзамчѣ	6:30	„ Іцканѣвъ, Букарешту, Радовѣцѣвъ
7:40	„ Яновѣ (гол. дворѣцѣ) „	6:30	„ Подволочискѣ зѣ Подзамчѣ
7:55	„ Лавочного „	6:45	„ Кракова, Любачѣва, Орлова, Вѣдня
7:44	„ Тернополя на Подзамчѣ	6:45	„ Вѣдня, Хирова, Стружа
8:05	„ „ гол. дворѣцѣ	6:45	„ Скольскаго, до Лавочного 1/2 до 10 1/2.
8:15	„ Сокала, Равы руског	6:45	„ Яновѣ
8:15	„ Кракова, Вѣдня, Орлова	6:45	„ Подволочискѣ зѣ гол. дворѣцѣ
9—	„ Ярославѣ, Любачѣва	6:45	„ Іцканѣвъ, Сопѣна, Бергомѣту
11:15	„ Іцканѣвъ, Чернов. Станислав.	6:45	„ Подволочискѣ зѣ Подзамчѣ
11:55	„ Яновѣ на гол. дворѣцѣ	6:45	„ Вѣдня, Равы, Любачѣва
1:01	„ Кракова, Вѣдня	6:45	„ Яновѣ 1/2 до 10 1/2 недѣль и свѣтъ
1:40	„ Скольскаго, Хирова, а зѣ Лавочно-го водѣ 1/2 до 10 1/2.	6:45	„ Подволочискѣ зѣ гол. дворѣцѣ
1:50	„ Іцканѣвъ, Станиславѣва	6:45	„ Подзамчѣ
2:20	„ Подволочискѣ на Подзамчѣ	6:45	„ Бруховичѣ 1/2 до 10 1/2 недѣль и свѣтъ
2:35	„ „ гол. дворѣцѣ	6:45	„ Іцканѣвъ, Гусатина, Керезимѣво
5:15	„ „ Подзамчѣ	6:45	„ Кракова, Вѣдня, Хабѣвѣ
5:40	„ „ гол. дворѣцѣ	6:45	„ Стрыѣ, Скольскаго 1/2 до 10 1/2.
5:55	„ Сокала	6:45	„ Яновѣ, водѣ 1/2 до 10 1/2.
Нѣчь			
12:30	Зѣ Скольскаго, Калущѣ, Борыслава	6:45	„ Замковѣды на Подзамчѣ
2:10	„ Черновѣцъ, Букарешту	6:45	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока
3:05	„ Кракова, Вѣдня, Орлова	6:45	„ Хирова
3:30	„ „ гол. дворѣцѣ	6:45	„ Іцканѣвъ, Подѣсковог, Козовѣ
6:00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, що дѣла а водѣ 11 1/2 до 12 1/2, недѣль а свѣтъ
6:10	„ Іцканѣвъ, Подѣсковог, Козовѣ	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
6:20	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
7:55	„ Бруховичѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
8:15	„ Бруховичѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
8:30	„ Бруховичѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
9:21	„ Кракова, Вѣдня, Лѣбачѣва	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
9:55	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2.	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
10:10	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
10:10	„ Іцканѣвъ, Козовѣ, Подѣсковог	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
10:05	„ Подволочискѣ, Бродѣ, Конячинецѣ	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
10:25	„ на гол. дворѣцѣ	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ
10:30	„ Лавочного, Хирова, Пешту	6:45	„ Яновѣ водѣ 1/2 до 10 1/2, а водѣ 10 1/2 до 11 1/2, недѣль а свѣтъ

ЗАМѢТНА: Лѣра нѣчнй числѣтъ ся водѣ 5 гонны вечеромъ до 5 гонны 59 минутъ рано. — Бюро инфѣор-маціи п. к. желѣзничѣ державнон при ул. Краснѣцкѣ ч. 5.

При закупкѣ товаровъ просимо поклакуватисѣ на нашу часописъ

Виходить у Львові що дим (крім жодя і руських святих) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить во второк, а во второк в п'ятницю за перебігом разом з „Діло“.

Передплата в ієраті приймають: у Львові адміністрація „Діла“ у Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у Ваторія ч. 11, а бюро газет Ал. Карола Людяка 3, а А. Олександровича у Килицького 2; — в Яссах: Л. Кражановський; — у Бєні: М. Дукан, 1. Sella stätte; T. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek 1. Wollzeile 11; Hassenstein 4 Vo. 101 I. Wallischgasse 10; В. Франкеурт і Гамбург: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ в маломісечку за ціною 10 копій платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

у Львові: на границю: на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 32 гр. на пів року . . . 8 гр. на пів року . . . 11 гр. у Львові: на цілий рік . . . 14 гр. на пів року . . . 7 гр. на чверть року . . . 8-50 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 коп. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Ваторія. — Рукописи зворотять ся лише на попереднє застереження. — Редакція не несе відповідальності за зміст писемних Русинів тамтє осістих, відбитих би ся до них з відзивом о поданні близьких дати що-до них члена і взагалі: чи і коли могли би причинити ся до удержання священика.

Справа наших заморських Русій.

З цікавістю слідуємо долю наших заморських поселенців, а в нас в той гадці, що засадою наших „політичних колоніальних“ може бути лише де фензива; колонізація заморська не для нас. Дефензива та має бути двоюка: 1) о скільки лише дасть ся, то здержувати рух переселенців, а 2) тих, що мимо того вийшли, берегти перед розсипуванням і вигародовленням, тим більше, що тамтє чигають різні люди на їх народності.

Недавно подав був в „Діло“ хтось (Н. Н.) короткий зміст обширної кореспонденції польського місіонера кс. Стан. Циналевського з колонії Апостолів в аргентинській території Місіонерів, поміщеної в Wiadomościach Salezyjańskich, імені її уступу, що дотикають тамтєшних Русинів. При томтє загадав Н. Н., що може би хто з Русинів из сусідньої Бразилії відвідав ту колонію і зайняв ся тамтє Русинами. Дійсно, що повинно ся постарати о се, щоб тамтє заклали руський священик, але нашим священикам з Парані (котрих в нас лише трох, а повинно бути бодай восьми!) прийшло би се з дже великим трудом. Хоть аргентинський Місіонерів граничає безпосередньо з бразилійською провінцією Парані (дівляти їх річка Ігуасу, котра при своїм устю до ріки Парані творить границю трьох держав: Парані, Аргентини і бразилійської Парані), мимо того і країн в ту так дикі, що цілий той шматок землі ще зовсім непроходимий, через ті простори дикіх пралісів ще не продерла нога блого чоловіка. [А на Ігуасу в порти, скали водні]. Вхати туде мусіли би з Парані так само, як і з Європи, сотні миль на околиці на Буенос-Айрес і т. д.

Однак можна би сполучити душпастирство одного окремого руського місіонера над тамтє Русинами аргентинськими з душпастирством над тою частиною Русинів, що в рр. 1895. і 1896. поїхали по за Парану до сусідньої південно-бразилійської провінції Ріо-Гранде до Суль. З мапи львівського польського товариства колонізаційного (при

брошурі „Polska kolonizacja zamorska“) видно, що аргентинська колонія Апостолів лежить недалеко тих галицьких колоній що розсипались до Ріо-Гранде до Суль. Их не дуже багато, бо ціла меса [30.000] осіла в Парані; але як раз буде на одного спільного священика „дівляючого“ (як в нашій дирекції скарбовій в т. зв. liegende Rätthe для цілої Галичини). Заглянувши до „Wspomnień z podróży“ д-ра Ст. Клобуковського, віджу, що тамтє така спільність священика була би о скільки можлива, що комунікація туде значно легша і не надто далека. Місіонерів осіли би на котрійсь з тих колоній, а до прочих доїжджали би кілька разів до року.

Др. Ст. Клобуковському приходило вправді, як вбачив самтє признав ся (стор. 106), дуже трудно відвідати Русинів в Польщі і часто нема у него ані згадки о Русинах тамтє, де их в тисячі. Н. пр. в Ріо-Кларо в Парані, де поселилось окремо 5.000 Русинів, а окремо 5.000 Польків, читаємо в „Wspomnień“: „10.000 Polaków“, а о Русинах ані слова! І т. п. Цікаве чи в Руденіополіс де в понад 6.000 Русинів, не можна би их знайти, і в інших руських значних колоніях. (Русинів в Парані в о 20.000 менше як Польків). При томтє всім знаходимо в книжці деякі дані про тих Русинів в Ріо-Гранде до Суль. Імені коло самої столиці тої бразилійської провінції, т. е. коло міста Порто-Алегре, над океаном Атлантичним осіло 1895 року бодай д-ра Клобуковського шось майже 200 родин зб'їхдних Галичини. Д-р Клобуковський ванекав відвідати их; шось, що се люди зб'їхдних Галичини, отже певно переважно Русини. Таа колонія звеся Santo Antonio da Patrulha. (Делегати віділи краєвого подають тамтє: надтє сто руських родин; Польків тамтє нема). Се перший етап для священика. З Порто-Алегре поїхав би вбачити землі надтє до станиці Santa Maria, а відти поступив би (зв'язницею) на північ до станиці Cruz Alta (відти туде поїхав д-р). З ссї станиці ще возомт 10 миль до колонії Jhuu (Jhuu-Великий Жабі по видієк). Має тамтє бути 50 „австрійських“ родин бодай 500 польських, 250 німецьких, даліше Італійців, Шведів, „Російців“,

Іспанців, Бразилійців... (вже вавилонська!) Делегати віділи подають ту околицю 75 родин руських. Д-р Клобуковський поїхав відсе кошем до сусідньої колонії Gauparu, віддаленої відтє Іжуу о кілька миль. Ігуарані лежить вже над самою рікою Уругвай, котра творить туттє границю з аргентинською територією Місіонерів. По другій стороні тої ріки, трохи даліше, лежить аргентинська колонія Апостолів, з котрої власне кс. Циналевський виїхав ся в відвідання до Ігуарані. В Ігуарані має бути шось до 100 родин, з того здалось кільканайцять руських (стор. 184). Шведи виїхали ся, бо дуже мерли на дезинтерію. Из станиці Santa Maria виїхав д-р Клобуковський (за 5 годів, зв'язницею, на захід до станиці Umbu (Умбу), а відсе вхав цілий день дилжансом до колонії Jaguaru (Жагарі). Було ту в 1896 році бодай Італійців і Німців 566 Польків і 544 „австрійків“ т. е. переважно Русинів. По восьмигодинній їзді кошем приїхав д-р Клобуковський до колонії S. Xavier. „Замешкана она „австрійками“, як их урядово називають. 6 то Галичане зб'їхдних частин краю, переважно Русини — шось д-р Клобуковський. — На 544 „австрійків“ було в р. 1896 в Jaguaru і S. Xavier 414 наших Галичан, котрі переважно мешкають в S. Xavier.“

Крім тих розбитків ріо-грандських в ще в провінції Santa Catharina околицю 50—70 руських родин в сусідстві Ботокудів в колонії Pinheiral коло німецького містечка Brusque. Було ту 200 родин, переважно Русини, але поутікали сполошені нападами Ботокудів а може тамтє і ще де? але не знаємо. Про тих, що поїхали на плантації ками, нема звісток... Поїшли марно!

Варто би тих росыпаних полуднево-американських Русинів зібрати в одно місце, тамтє, де осіло найбільше Русинів, т. е. до паранських колоній руських, але не знати чи се можливе економічно, т. е. чи могли би они продати свої колонії і переїхати до наших. Але на всякій случай конче би тамтє вислати одного руського місіонера. О числі ж Русинів в Апостолів можна би довідатись в ссї способ, що хтось з наших інтелігенції ввз тих сль, відсе виїхав туде наші люди, знаючи пев-

ний адреси письменних Русинів тамтє осістих, відіти би ся до них з відзивом о поданні близьких дати що-до них члена і взагалі: чи і коли могли би причинити ся до удержання священика.

Знаємо р'шучо і кажемо щиро, що ані до Парані і сусідніх провінцій, ані до Аргентини нема ніякої рахуби вхати наших селянам. О плантаціях бразилійських, розуміє ся, нема що і згадувати; се неволя і смерть. Досить докладно перечитати кореспонденції кс. Циналевського з Аргентини, щоб відіти всяка охота не до Місіонерів аргентинських емігрувати. Тепер вже [вбач 1897 р.] не везуть нікуди безплатно і не будуть везти отже б'їдний люде не можуть вхати, а такі що можуть мати так багато грошей на дорогу не числячи навіть грошей і на заго-сподарованні, можуть безпечно і ту жити, а не пускати себе на лотерію. На тих всьх нових диких землях не удержити таких, що тутки мав своє бодай яке-такі неогорбне господарство. Вбач тамтє з жадю опустити руки і змарнує ся, так само в Парані, як в Аргентині чи й деінде. Тепер шось о Полівці [в „Діло“], що і в Канаді по-марнували ся ті багаті, що туде поїхали, бо гроші пустали, а робити претяжко самим і віддати грібно на новий відлюдий имт не навично.

Отже у нас еміграція повинна вже раз перестати бодай на яких десятих, доки ті, що давніше поїхали, цілком не загосподарують ся.

По друге — нехай не розбивають ся руські люди по цілих світах. Протино, треба би старати ся тих, що так порозсыпувались по цілій широкій західній Канаді, зібрати в одной околиці канадійській і то компактно громадами — о скільки се лиш дасть ся перевести економічно. В Канаді в шось 20.000 Русинів, але страшно розсыпани! Так само і ту частину Русинів, що осіла в полудневої Америці по за громадами руськими колоніями паранськими або й росыпалась в Парані, варто би — як казано — по можности зібрати а бодай бодай тих інших величезних громадах осіли в Парані. Лише в ссї способ можна би охоронити тих всьх росыпаних Русинів

Комісар вбач леду.

Написав Теодор Яничий.

(Докінчене.)

Панько йде собі обережно, бо трохи ожеледа була з рана на дворі, та й муркотить самтє до себе:

„И що та баба собі гадає? В неї податок — то так во! ніби от тупа соли: в — добре, а нема — друге добре... Та ти, небого, не знаєш... щоб і востатню сорочку з плечей продати, а податок тре заплатити! Вона не знає, що то в царській розказ... Таж то не дарують того! А по що мені потому лаяти по тих „комісарах“ вбач податок та й по тих наших „вирдників“ громадських? заплачу і буду мавт спокій... А так — сльня очима!“

„Тільки не знати, чи дасть мені хто за „ню“ з 15 ринських?... Але чому би тамтє не дав? Таж то вже телиця, і такой вже трохи підросла; тактє де за два роки і коровица би була вже з неї... Ну! ге маленька ге!“ — бурмотів Панько самтє до себе, підганяючи теличку бавником.

А „маленька“, ге-би прочувала якесь лахо, чогось одула ся, спустила кудлату голову в долину і що крок то обертає до села та жалбно мукає...

„Ей, небого, не поможе тобі „ніц“! — приговорює Панько до „маленької“. — Ходи, ходи, не бійсь... Поїдемо через лід... туде ближше до міста, не будуть ти тактє ноги боліти, боше зйдемо... А в містї то сї відпочинеш трохи... Не бійсь, ні! р'заники тебе не продадуть, щоб ми і 15 ринських давали... О! я знаю, той Хаюминь з Дерівки мав на тебе око... Вже ми кілька разів за

тебе споминав. Але ти не бій ся, ні! я тебе сму, тому нехрестови, не продам, ні! що-би ми тактє до свяченого яйця дочекав, що ні! Ходи, ходи „маленька“!

И „маленька“ поїшла з Паньком через лід до річки — на лід.

„О, видиш! туде ближше, о, далеко ближше...“

Телиця, видно, дуже неохотно поїшла. Та Панько став уже на березі річки і каже до „маленької“:

„А може не перейдеш? чують?... Ей, перейдеш, перейдеш... та чому ні? — відповідає самтє Панько. — Ну, ге! ге! маленька ге! — і махнув бавником. Самтє в перед, „маленька“ за ним...“

Та телиця ніо вступила на лід, поїшла з п'ять кроків і — трає! Одна нога на право, друга на лів... Панько оглянувся, а з телиці вже і бебехи вилетіли на лід — роздерлась на дві!

„Ой! — крикнув Панько, — а тепер що буде?“ Бавник випав ему з руки, зб'їхав аж впривз. Зб'їхав та до „маленької“, хоче ся підняти, але де там! она, б'їдненька, лиш головою товче до леду.

„Матко Божа, чудонна! ратуй мене гр'їшного!“ Панько плакав би, кричав би, але що то ему поможе! Дивит ся, хто би ему в той б'їд поміг, аж ту надходить Хаюминь, р'заник з Дерівки.

— Ну, комісар, що тепер буде? Не на мов вийшло? Казав я вже давно: продай! — а ти ні і ні, най підросла... Ну, вже ніяк підросла! — Та й засміяв ся здорово нехрест з тов Паньковим б'їди. — Але знаєш ти, Паньку, що? Я то теля куплю... Хоть воно вже здохло, але недалеко „запущено“, то люде, коби здорові, з'їдуть...

— Та де-ж то теля! — каже Панько, — таж уже телиця, туй туй корова!

— Ну-ну, файна корова! Чекай аж здохне, то буде корова.

— Ну, та вже купуй, коли тактє... А що дасть?

— Або воно що варта? Чи я знаю... Але от, змисль-втрата, мавт три с'їбля!

— Ге! Хаюминь, б'їс ся Бога! та же видиш мою б'їду... Та де за три с'їбля! Додай ще хоть зо два, та най буде п'ять с'їбля! — просить Панько.

— Дурний ти! А во, диви, воно вже здохло, то хто его буде в'їз? Але — аби я тактє шасте мав! — я тоб не ворог... На, мавт чотири с'їбля! — і вихував на руку Панькови чотири ринські.

Але Панько конче впер ся: п'ять і п'ять! — Та то нав'їз на податок не буде! Хаюминь, дай ще оден!

Але жид, п'єв'їра, на всьм зробить гешест. Хлопови б'їда, нещаста — жидови заробок, то его „хлбб насущний“. Жидовська голова зб'їхдних скористав, де би нав'їз християнин не погадав...

Тактє і тепер. Хаюминь вдр'їз якогось панка, що в'їзав по лед на лизвах, геї чорт який. Добра гадка шибнула ему до голови.

— Ей, Паньку, що то податок? Заробити — доложити і заплатити, а тепер бери грош і вт'їдай до дому! А диви по, онде комісар вбач леду як летить сюди... Ти не знаєш его? Ей, як вбач зобачити, що ти наробиш! що ти теля на смерть замучив, тогди аж будеш знав, по чому локоть гараски!

Панько оглянувся. Дивит ся — а ссї „комісар вбач лед“ ні то б'їжить, ні то летить, вихувавши та вихувавши прост-

сенько до них! Панько, що вже чув та й видів усяких „комісарів“, але такого... вбач леду ще й з роду не бачив! Досить той вбач „талірафу“, в червоній сорочці, що по стовпачі ходит, але ссї, вбач леду — то видно, що такой несамолюбий... вбачу-хами летить!

Ой! як не заверне Панько! та зам'їсть на дорогу, вбач зб'їхдних ледом в горі дре, що ну!

Вбач може двайцять, тридцять кроків — та й прост'їсенько в тоню шуст! до нуха! Шаста, що тоя не була глибока... Панько скупав ся дуже файно та ледя вил'їз з води і чимь боржбй на берег...

Дивит ся, а ссї клатий „комісар вбач лед“ тактє вавт тавцю та викручує ся навколо его теличка б'їдного, а Хаюминь скинує шапку та лиш кланяє ся і все показує рукою за Паньком...

„Ов! — думає Панько, — коли вже Хаюминь аж шапку скинує перед тимтє комісаром, то зб'їхдних якась б'їда немала...“

Аж той „комісар“ за Паньком яктє не пустити ся!...

„Еге, не такі і тамтє дурний — чекай на тебе! — каже Панько самтє до себе. — Добре, що я вже на березі... „Здохнеш, що я залапаш!“ — і в ноги!“

Аж в ссї пристав б'їдняка. Вже був коло Юрковин хати, а ще оглянувшись чи не летить за ним „комісар вбач лед“...

Юрко йшов зб'їхдних коновками по воду та в'їзав Панька обтапаного, мов ту змок-ду курку, каже до него:

Ну, яктє же, куме? переходити вас „з порожними“, чи ні?

— Яктє ссї тамтє хочете, мені вже всьо одно...

140 8-6

Після комунікату клябю чеських послів, в справі парламентарної тактики супротив другого читання пропозиції о контингенті рекрутів, були три внесення: 1) розпочати против пропозиції надострівшій обструкції; 2) виступити против того пропозиції лише в опозицію; 3) вести обструкцію лише при помочі промов. Перше внесення відкинуто 31 голосами против 14, а друге прийнято 22 голосами против 18. Супротив того відкинуто голосування надь третім внесень.

Комісія для справи титулу інженера прийняла на вчорашньому засіданні другий параграф в редакції правительственного пропозиції и з додатком, аби признати титул інженера також студентам львівської академії в Марієбруні. Окрім того комісія прийняла параграфи 3—5 по мысли внесені референта.

Вибраний асекураційною комісією підкомітет для справи укривлення забезпечення від огню ухвалив, аби референт той справи п. Рутоскій узявши в контакт з правительством, котре наміряє пропонувати достатній проект и щоби свій реферат пропонував найближшій до кінця слідуєчого місяця.

Зь ради державної.

На початку вчорашнього засідання палати послів п. Крамарж запытує президента, чому на порядку денним засідання умістив справоздаче відбіркою комісії в справі контингенту рекрутів, хоч комісія ще не закінчила своїх праць надь сими предметами. Таке поступоване противить ся регулятиві. Президент заявив, що се стало ся в наслідок непорозуміння и усуває справу з порядку денного.

Відтак приступлено до вибору другого віцепрезидента палати и на 224 голосуючих вибрано Зачка 168 голосами; порожніх карток віддано 52. По виборах до денних комісій, поладжено кілька справ зельничих. На внесені референта п. Евг. Абрамовича ухвалено видати тшівському суду п. Стояковського, обжалованого о переступство з §. 25. правового закону. Так само на внесені п. Гіжовського ухвалено видати львівському суду п. Стависького, обжалованого о обиду чести.

Зь черги приступлено до дискусії надь наглым внесенням п. Дворжана в справі внесення цесарського поліційного патенту зь р. 1854. П. Комакевич навізав багато случаев, спеціально зь Галичини, де поліція порушила закон о стоваришенях и зборах. По ухваленню нагlosti, прийнято також внесення п. Мілевського о відбілку внесення Дворжана до правничої комісії. Дальше обговорювано нагле внесення п. Пражана, що вимагає правительством, аби як найскорше пропонує проект нового військового закону карного. Нагlost прийнято. Передь замкненням засідання п. Рутоскій виїзє зь имени кола польського, аби пропонує в справі попараня промислу, віддати до окремої комісії аложеної зь 36 членів, котри вибери мав бы наступити на найближшій засіданні. П. Кайзер виступив против того внесення зь

пустяки поспадати через зиму, а зь великих пасків за кілька лѣт оставалось по кілька пивів, а далі и цілком зинділи... Оть намі причини, чому наші селяни покинувши пасічництво.

А прецінь нині, коли селяни одержую науку, просвіту, та й коли сама бѣда вчить его, що зь господарства самого не виживе, а зарбобків нема, не повинен був залишати так легкодушно сею так важну галузь господарства, котра добре плекала, все-таки могла бы — як то кажуть — заткати не одну діру.

Показало ся, що без науки и пасічництво не веде ся, и вь самій рѣчї — хто нині тримає пчолы? Декуды двір, священник, учитель, рѣдше селянин, але селянин-пасічник уже свѣдущий, що читає відомий книжки, або каже их собі читати комусь грамотному, або бодай розпитує у досвідчих пасічників про житє пчолы и способ, як коло вен ходати.

И дивна рѣч, як наші селяни не охоче бере ся до сего! Коли двори платять пасічникам по 300 зр. річно, то видно, що пасіка заробить на пасічника та дасть якісь доходи в самому дворі; безь зиску двори не вкладали бы грубих грошів в улі, перш за все коштовний, та й не займали бы даремно землю, на якій пасіка стоить.

Учитель держав пасіку, щоби получить свою не раз церкву долю. Учитель не має ґрунту, платя невелика, ледво зь нею сам виживе, а як йому прийдє ся лиш од-

огляду на велике число истинных вже комісій и заявив ся за відославе внесення безь першого читання до економічної комісії.

Президент Фукс заявив, що в обох сторін висказано бажанє, аби в палаті відбуло ся перше читання сего закону, отже не може безпосередно проєкт відбрати до комісії, однак буде старати ся умістити справу на порядку денним одного зь найближших засідань.

На внесені п. Рутоскього ухвалено відбрати до бюджетової комісії справу урядженя фахового відділу для гірництва при політехнічній школі в Львові. Той самій комісії віддано петицію провізоричних дозорців зь вимогою о підвищені плати.

Вчорашнє засіданє палати скінчило ся дуже скоро, бо по усьпеню на бажанє Чехів, рекрутаційного закону в порядку денного, не стало матеріалу до наради. До того ще вь президію, и вь послы зь правлі не мали гумору до наради, а то зь причини виступу п. Дьдушицького в чеській клябю и зь причини поголоски, що правительством, аби захитати чеську обструкцію, наміряє відкрити звѣстний обжик вь міністра судничства Кіндігера. Вь палаті пройшло кілька годин на обговореню петицій и давних наглым внесені и засіданє замкнуто вже о годині 4-ій.

Перегляд політичний.

Wiener Ztg. оголошує розпорядженє міністерства фінансів, вь справі вибаваня стемпелової печатки на знаті заплати стемпелової належності на заграничних цѣнних паперах, на незаписаних паперах на документи и нових торговельних книгах. Остемпелюванє має відбувати ся вь централізовій стемпеловій уряді в Відні и в інших уповажнених до того урядах. Розпорядженє зачинає обовязувати відь дня 1 цѣтна с. р.

Міністерство фінансів оголошує також розпорядженє вь справі випущеня пятакоронков, а міністерство зельничих розпорядженє, на підставі котрого виключено и отворене руху на льокальці Піла-Яворжано про довжено до 31 серпня 1900.

Вь Паренцо відбула ся скликана краєвим президентом конференція італійських членів нстрієкого союму, на котрій ухвалено наважити переговори зь Словенціями. Проводити вь тій акції будуть послы д-р Бута, д-р Гамбіні и д-р Ріці. Товчок до тей угодової акції дало писмо голови нстрієкого клябу Словенців, професора Спінчіча до президента краю, д-ра Капінеллого, вь часті послѣднього его побуту в Відні. Вь тѣм письмі п. Спінчіч просить президента краю, аби він допоміг до осягненя якогось modus vivendi зь італійскою більшою союму. Вь італійських кругах дивлять ся дуже скептично на сею угодову акцію, бо добачують вь ній нову пробу Словенців, відбрату передь правительством ролю мучеників.

Нѣмецкій парламент прийняв §§. 1, 2. и 14. закона про оглядні мяса.

ного сына дати вь школи, то пропав, коли не має інших доходів окрім своєї плати. А я знаю учительів, що не одного, а кількох синів виховали — и не жебраликою по бурсах, але власним грошем, що его як-раз збирали за мѣд.

А и священникам давє не дуже добре. ґрунт не родить, пащина не платить, люди не помагють вь роботі, як бувало давнѣше, доходи зменшались, а коли лучить ся взяти часом пятаку за шлюб, зарезь жалоби до декана, конвенторіи, старости... Не далеко шукати — оть и я сам на невеличкій парохіи, а удержую чотирох синів вь школах. А хто зь нас має діти вь школах, то вѣдає знає, по чому локоть малявки... Мені оно приходить не так трудно, бо запевняю вас, що я лише двоєх синів удержую зь моїх доходів, т. е. з ґрунту, плати и зь церкви, другия двоєх удержую мені пчолы.

Чому-ж бы кождий господар не мог завести собі бодай маленку пасіку, а буде мати бодай який-такій дохід. А не буде на продаж, то буде до себе. Чам же перереш собі своє не разь нужденне а заведи так одностайне житє, котре піддержує, на перемѣну, через тиждєнь бараблями, а вь недѣлю картофлями? В жь уже и такі нині господарі, що хлѣб бачать лиш у велике свато!

(Конець буде.)

§. 14. вь справі заборони вивозу, прийнято так, як пропонує комісія, хоч Гогельгоє и державний секретарь Посадоскій виступили против сего.

Вь парламентарних кругах говорять, що вь міністерстві вухнула криза. Закон, котрий після ухвали парламентарною комісією обіймає також заборону вивозу мяса, пересуджує торговельні договори. Вь цілій державі проявляє ся сильний рух против того закона.

Трудности збільшують ся ще через те, бо аграрна партія грозить, що на случай відкинення закона на тоці заборони вивозу худоби, буде голосувати против фельетового закона. Царь Вільгельм інформував ся вчєра про ситуацію у канцлеріи и в інших міністерств. Аж до третого читання закона компроміс не є виключений.

Зь театру війни.

Вь Лондоні говорять, що президент Крігер був мѣж війском Бурів котре дошло ся передь атакою Роберта и старав ся здержати утікаючих, але безуспѣшно. Також зь Блемфонтеу старали ся здержати відвороть оранських Бурів, але ним також се не повело ся. Зь Капштаду доносать, що Бурі будуть ставити сильний опір маршові англійських війск по стороні трансвалської ріки Валь. Ворог має величезні засоби, котрі вимала до дістрікту Спеллокен. Говорять, що він хоче там усадити ся до послѣднього опору на случай, коли бы побито его коло Преторіи. Лондонські денники представляють послѣдній відвороть Бурів передь силою Роберта, як ганьбачий Бурів погром, як видимий знак их воєнної нездарности и неможливости здержаня походу Роберта на Блемфонте. Зь огляду на се, що самі бурґери домагють ся, аби Оранія віддала ся англійським війскам, гадають, що президент Штаєт зробіть се найдальше вь протягу сего тижня.

Бюро Райтера доносить зь Ахтертангу, що Англійці обидли Норвалескою на північ від Колзеберга надь оранскою границею. Вчєра острілювали Бурів и прислухували их цѣнути ся через ріку. Англійські війска вирушили до північної часті Капланду, де повстанці нагромадили ся вь величезній числѣ. Зь Преторіи доносать, що вь недѣлю прийшло коло Дордрехту вь північній Капланді до битви, зь котрої Англійці уступили зь великими стратами. Бурі забрали 3 арматы а стратили трєх убитих и 5 ранених. Крігер прийхав до Блемфонтеу и вьголосив промову до народу, вь котрій висказав надѣю блиско будучности и успѣшного результату війни.

Два швадрони кінноты, коті Робертсоу пропали були, вернули до Пардеберга. Один швадрон впає вь руки Бурів и знаходить ся тепер вь Преторіи. Зь голландського жєрела доносать, що убито Кімберля поведло ся лише вь наслідок зрады команданта Ферейры. Ферейру підкупив був Робертс, за що его відтак убили его власні люди.

Підь Мескінгом кипить тепер завзята борба. Бурі забрали вже всь вищий форти зь винятком одного. Вь мѣсѣ мають панувати страшний пошест и смертельність. Мѣж дітьми и вь таборі живок панує тиф и маларія. Мѣж війском панують вь наслідок лихих пожив дісентерія и жолудковий недуг. Бурі бомбардують зь вьсуєнних наслідків голодну улцію и торговлю. Відь початку облоги убито и ранено 292 осіб.

Зь Дурбану доносать, що англійська колонна, котра оньдє перейшла границу Трансвалю, вернула до краю Зульз.

Возова вь справі курєв для школь видѣловых.

Видѣл Руского Товариства педагогічного оголошує зь „Учителю“ таку важку вдову:

Одною зь суцных недостачь народного житя, що виступає разь больше на зєрх вь міру его розвою, є мале, дуже мале обізнанє зь рідною письменностю и зь исторією нашего духового житя. До загальних сумних наслідків сея недостачі прилучає ся ще зь-особна и сей, що наука нашої рідної мови вь школах недомагає. Недомагає не разь не так зь лихих волі тых, що раді бы єи як найлучше учити, як больше длатого, що підготовлені у них — не зь их вни — недостачі, а прибірає більшого підготованя дуже утруднене, особливо жь підготованє о власных силах, безь фахової підмоги. Підручників маємо мало и не всь они відповідають потребі; они і мало доступні, вь часті як Литература Огоновського вичерпані, або за подрбний, або за тяжкий для приватної науки. Не говоримо вже про недоступність

для ширшої громады творбь хоч-бы дуже многих перворядних наших писателів.

Тож не дивно, що є недостачь підготованя виступати на зєрх також при іспытах кваліфікаційних учительских, особливо видѣловых. Недостачь сего підготованя виступає: 1) вь урыновости, ефемерности сего підготованя, а не разь важній частини так давной, як и нової нашої письменности полишають ся зовсім на боці, нерушені; 2) навіть вь переробленій матеріалі показуєть поверховність, незрозуміле елементарних рѣчй, односторонність або в фразеологіі; 3) вь прибіраних дорвично, зь рѣжких боків відомостях нема якогось суцільного, органічного звязи; 4) не видно вь наслідок сего ані якогось инкнєня, ані розуміння органічного росту нашої письменности зь єи початків доси, ані єи звязи зь цілым ходом и розвитком нашего народного житя; розумієсь, що при тѣм неможливе робити ся також и зрозуміле звязи и відносини нашої письменности зь письменствами інших рідів; 5) рѣч ясна, що при тѣм и само знанє нашої мови и єи розумієнь є часто мале або в нѣмє. Яка може бути середь таких обставин наука нашої мови, навіть при найдѣшій волі учительів, можна легко поняти.

Щоби по змозі заповнити сими недостачам, задумало Руске Товариство педагогічне у Львові устроювати щорічний 2—3 місячний курс науки рускою мовою, літературі и исторіи вь місяцях цѣтню до червня (маю до липня), заглядо вь осєн. Товариство має при тѣм на мысли підготованє учительів и учительів до іспытів видѣловых зь групи першої, зь особливим оглядом на руску мову. Вь сѣй цѣль ухвалив Видѣл Товариства нашего просити Високу Раду школьну краву також о удѣлюванє вь даних випадках відпусток кандидатам, що зголосять ся до участі зь згаданым курсом. Курс сей буде арештований також и загально доступний. По-при тѣм Товариство педагогічне було бы раде хоч вь часті доповнити виклади дотично рускою мовою викладами зь исторіи и географіи, мовою польскою и нѣмецкою, педагогіи, а може и інших предметів, особливо зь оглядом на руску наукову термінологію. Порядок викладів, час и мѣсце будуть подані прилюдно до відомости побѣнше. Кандидати, що схотять взяти участь вь викладах, можуть до дня 30 марта зголосити ся кореспонденційною картою до Головного Видѣлу Руского Товариства педагогічного (Народний Дѣл).

Відь Видѣлу Руского Товариства педагогічного у Львові.

НОВИНКИ.

— Всє о Иванѣ Пастернакѣ, парохі зь Тилієв [відь Змигородѣ] зводили на цѣль Товариства „Руска Бурса вь Новѣм-Савчи“ аложити: а) на Бурсу: д. 15 липня 1898 року 20 зр., д. 2 грудня 1:98 року 20 зр., д. 3 лютого 1900 року 25 зр., д. 10 лютого 1900 року 9 зр., — б) на церковь: д. 15 липня 1898 року 100 зр., д. 2 грудня 1898 року 30 зр., д. 26 марта 1899 року 100 зр., д. 3 лютого 1900 року 25 зр., а д. 1 н. ст. марта с. р. за руки Всє о. сов. Ивана Хризост. Дуркота парохі Новон веси и мѣстодекань 2.000 зр., разом 2.329 зр. або 4.658 корон. Як бачимо, се вже не дробна лепта зложена на престол народний! — аж она вь сполученю зь нашими датками уможливила товариству осягнути колісь намірену цѣль. Княжий дарь Всє о. Пастернака — се вже один угодь будучої церквы, се фундація, котра одним заматом перетворює наше молодѣнє товариство вь перворядну інституцію, зь котрою кождий числит ся мучит. Прийдить отже, Високостойний Отче и нашего товариства особливий Покровитель, щиро-сердечну подяку, зь запевненєм, що патріотичний дарь Ваш, оводь довголітної праці, выйде на пожиток безталанної Лемківщини, котра, высленавши Вась своїми грудьми, заховає вѣчного Сына вь живій памяти и нескверными устами своих тысяч дѣтей буде благодіти Бога о многи и щасливи для Вась лѣта та й вь своєм часі выйше вь новосадецькій церквѣ золотими буквами: „... И память Его вѣдє рода вь родѣ!“ — Видѣл „Руской Бурси“ вь Новѣм Савчи дня 6 н. ст. марта 1900. — Петро Лѣвчинскій предсѣдатель, Иван Черкавскій заступник предсѣдателя и секретарь.

— Koschajmy si! Пишуть нам зь Тернопіля: Дє ся вь сали тернопільского Sokola мѣж учениками учительской семинарії на науці гімнастики. Ученик П. клас семинарії, Русник, Гумєнок, заговорив по руски до свого шкѣльного товариша Гоємюкля, — як видно зь назвиска, Поляка найчистѣйшої крові. На свою приязну промову почув таку відповідь: „Tu z swoją ruską mową idź między świnię rozmawiać, a nie tu w polskiem Sokole!“ Прягода ся загально туть знає, але доси ані волось зь голови не спав єму кандидату на учителя народних школь. Для порівняня не відь рѣчи буде пригадати, що торік видѣлено зь школи ученика Русина сєн-жь такі семинарії за те, що голкою поколов фотографію Костюшка. Чи бы обиди фотографіи була більшою, нѣжь обиди мови живого народу? Пождемо же и донесемо одѣла, яку сатисфакцію дасть шкѣльна власть обидженій народности рускій. Може таку, що павич Гоємюкль стане колісь учителем вь рускій школі? — Koschajmy si!

— Царь помилав вь шѣстьох Комарницѣх, дарувавши имь кару ще одномѣ-

Панна з лишого дому, умі-
юча краєцтво, пошу-
кує занятя приватно: Улізе
також початків наука для ді-
тей. Бляша відомість: М. Н.
А., Львів (головна почта) po-
st restante. 159 1-5

Найзнаменитшихъ
1/2 кл. цукровъ десеровыхъ,
именно: помадекъ, чоко-
ладки etc. зр. 1-20.
1/2 кл. Бисквітвъ англискъ
и Гербатниквъ зр. 1-
1/2 кл. кармелковъ мѣша-
ныхъ зр. 75.
порукає що дня свѣжъ

Г. ТРЕТЕРЪ
власитель парової фабрики чоко-
ладу и цукровъ
Львовъ, пл. Маріинъ ч. 7
рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитъ выробы
власнй, прачъ зб справдну-
103 ванню тандитю!

Гармоніюмъ
до
науки спѣву
дуже тревалов конструкціи

порукає
ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ
у Львовѣ. 17-1 2

„STELLA“
ново отворене підприємство похоронне
у Львовѣ при улиці Валовой число 11
улажує похорони вѣдь найвеличавѣйшихъ до найскром-
нѣйшихъ по дуже приступныхъ цѣнахъ. Занймає ся та-
кожъ похоронами на провинціи.
На складѣ має завсѣгда домовини металевы и де-
ревяны, хресты, вѣнцы и всякы потреби до похоронѣвъ.
КАРАВАНЫ ЗОВСѢМЪ НОВІ. 127 2-10

Товариство задаткове
„ДОВОБЫТЬ“
общество зарѣ. зб обмеж. порукою
въ САНБОРЪ.
принимаетъ вкладни щадниці на 5%, удѣляетъ позички гіпо-
течнй, на записы довговй на 7% и вексельнй на 8%.
Одець удѣль 25 зр. оплата ратами.
Канцелярія Товариства противъ лат. прях. ко-
стела.
420 18-7

Для задоволення найвыбавливѣйшихъ выма-
ганъ Р. Т. Публики, впровадили мы вѣдь 1 ли-
ня, яко нову марку, найзнаменитше
ПИВО ЕКСПОРТОВЕ
выроблюване зъ найблагороднѣйшихъ рѣвъ
солоду и хмелю, котре смѣло може конкурува-
ти зъ найлѣпшими пивами чужими.
Пбвѣтровѣ бутельнй експортного пива по
12 кр. можна замовляти у нашего заступника
п. С. ВІЗЕРА, ул. Сикстуска ч. 14. телефонъ
ч. 149.
Львовске Тов. акційне броварѣвъ.

Охоронна марка: ЯКОРЬ.
LINIMENT. CAPSICI COMP.
зб еликсиръ РІХТЕРА отъ Пранъ,
признако за знаменитъ, утихомирюче бѣль натиране; по
цѣль 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складѣ у вѣдъ антикасъ.
Просимо жадати того
загально лѣчимого средства домового
все лѣшь въ оригинальныхъ еликахъ зъ нашою мар-
кою охоронною „ЯКОРЬ“ зъ антика Ріхтера и для
осторожности приймаєти лише елики зъ ток маркою
охоронною яко вырѣбъ оригинальнй.
Ріхтера антика подѣ Золотымъ Львомъ
въ Пранъ, Elisabethstrasse 5. 424 22-57

„ГРАМАТИКА“
церковно-словенского
языка.
Написана съ уваженіемъ
жерель старословенскихъ че-
резъ Д-ра Іос. Мдльничкого,
прамата дошового свѣтѣшого
Папы Рим. вицекуратора гр. кат.
сѣмьеница духъ и пр въ Львовѣ,
выдѣе друкомъ еще въ семъ
роцѣ. Пренумерата съ пересыл-
кою выносите 2 Короны и 20 сот.
котру треба переслати до ав-
тора за ул. Коперника ч. 36.
По выпечатаню того дѣла ста-
ла цѣна его буде три Короны.
115 2-8

ПАСАЖЪ ГАВМАНА
І. ЛЬВОВСКЕ
Photo-Plasticon
(48 разѣвъ преміюване.)
Въ свѣтъ тѣднѣя до побаченя:
Театръ войны въ Полу-
дневной Аѳрицѣ.
Ветупъ 10 кр. 69

Логци на село
глядаетъ ученик VII кл. гімн
Адреса: Степан Баран, Круке-
вичі, почта в мѣстц. 120

Найдовше!
Потрѣвати можуть гардерѣбы
якъ сутъ хемічно чыщенъ вѣд-
новленъ и прасованъ и выгла-
дають якъ и въ
въ першомъ вѣдѣнскомъ за-
веденю хемічнмъ
ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ
СИМЕОНА ВАЙСА
ЛИШЕ
улиця Коперника ч. 12.
Листы похвалы зб вѣдъ
сторѣвъ.
На бажанъ чыщу убраня
въ протягу кѣлькохъ го-
динъ. 157 1-10

Полотна, бѣле столове
рушники, хусточки, дре-
ліхы и т. п. власнй вырѣбъ
порукає по цѣнахъ умѣренныхъ
Красе товариство ткацке
„ПРЯХА“ зъ Кросна
Замовленя въ провинціи просимо
набѣсылати до Кросна.
Почта, телеграфъ и станція зе-
лѣннцѣ въ мѣстцѣ — Пробки
и цѣнники присылаемо на жа-
данъя даромъ и оплатно.
Зарпозомъ остерѣгаемо, що ре-
презентантомъ нашої фірмы, подо-
рожують по Галичинѣ и Буко-
винѣ, є п. А. ЛЮХЕРЪ, а вышкы
агентѣвъ амъ похатникѣвъ не выно-
сяемо. 2 52-12

Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.
Найблизшй відѣзды:
„Спаридамъ“ 15 марта 1.00 по пол. — „Полардамъ“ 22 марта 5.00
по пол. — „Мадамъ“ 29 марта 12.00 въ пол. — „Амстердамъ“
5 цѣтня 5 по пол.
Новы пароходы зъ подобными широбами:
Роттердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10 320 тонъ, Потодамъ 12 500 т.
Цѣны поршнхъ каютъ вѣдь 250 коронъ и выше) зъ
дружнхъ каютъ 215 к. 50 с.) при-
III. являє 185 к. 40 с. зъ Ниддл) станц.
Бюро у Вѣдн: Дѣя каютъ: I. Koleratring 10 дѣя III, кланъ:
IV. Weyringergasse 7 A
Австрійскй еліамъ въ Вернѣ, Насбруку и Трієстѣ. 69

ДО АМЕРИКИ
а именно до:
Канады, Нордъ-Дакоты, Нью-Йорку,
Востону, Філядельфіи, Балтиморе,
Телесесъ и т. д.
перевозитъ поспѣшнымъ пароходомъ
найменше
Державно концесіоноване: Anglo-Continentales
Reise-Bureau, Rotterdam, Glashafen 24 Holland.
Подорожъ моремъ лише 5 до 5 1/2 дня. 10 16

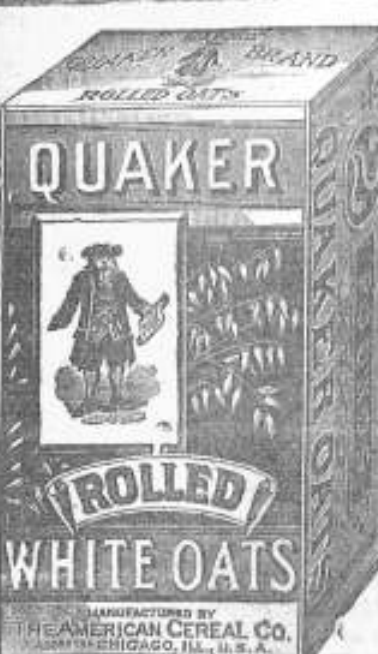
4 1/2 кильо кавы
netto бѣль оплати порта за послѣ-
платою або за передплатою, гарант.
найдѣйшй товаръ.
А-рена Москва, порѣ. зр. 3 70
Сантосъ зѣ-зеленъ. „ 3 70
Сальвадоръ, зелена знаменъ. „ 3 20
Цейлонъ сѣнаво-зел. знамъ. „ 5 50
Золота Ява жолтава, знамъ. „ 5 30
Персона знаменита „ 5 20
Араб-Мина найзнамъ, аромъ. „ 6 35
Цѣнакъ и таріаъ цѣловъ gratis.
Ettinger et Co. Hamburg.
107 4-10

МУЖЕСКУ
Безсилность
выказану именно ограмми-
ми насѣдками тайныхъ грѣ-
хѣвъ молодости и разврату,
успеи наивно и на долго оди-
нока, розширена въ многыхъ
выданыхъ иллюстрована книга
Самоохорона д-ра Ретана
Россійске выдана: 1 зр.
Польске выдана: 1 зр.
Нѣмецко выдана: 2 зр.
Тысячъ людей нашлы въ
нѣй поспѣшно овыхъ недугъ
и направили свои мужескы
силы при помощи акааного
въ книжцѣ спообу злѣченя.
По одержаню франко иллекта-
ности, вымысли ся франко
книга въ кувертѣ мажакномъ
выданнѣй Р. Ф. Виръ въ
Липсеку. (R. F. Bierig's Ver-
lagsbuchhandlung in Leipzig.)

Quaker Oats

Всюды достане въ пачкахъ по 1 фунтови и по 1/2 фун-
та (зъ приписомъ вареня).

Всѣ лѣкарѣ знаютъ, що стравы зъ вѣдъса належать
до найлѣпшихъ зъ усей поживы; въ свѣй сирѣвъ
нема двоухъ гадѣхъ. Але незвычайно важна а рѣчь,
якомъ уживає ся стравы зъ вѣдъса,
коли лѣкарѣ припише ви дитинѣ, х-рому або не-
дужому. Отже коли о се ходитъ, то практична
господиня може оминуты всяку непевнѣсть и ва-
побѣдчи всякому розчарованю и всякѣй невдачѣ
коли зъ довѣремъ выбере Quaker Oats

СВОБОДА

письмо политично, просвѣтне и
господарке для народу.
Выдає и за редакцію відповѣдає:
Володим. Охримовичъ. — Редакторъ
просвѣтно-господаркою части Ва-
славъ Корель, учитель господарства.
Цѣларѣчна передплата выносите
2 зр., на вѣдъ року 1 зр. Редакция и
администрація: Львовъ, улица Бѣлика
Крижова ч. 6
Вѣдъ 1 (15) свѣтъ 1897 выхѣдитъ
у Львовѣ шо четвѣртъ: (на мѣсцѣ
популярныхъ газетъ) Батькобщи-
на и „Галичина“ тѣждъ (она по-
пулярна газетка).

НА СВЯТА

порукає „НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ зъ 15 свѣтъхъ складѣвъ а имен-
но у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дрого-
бачѣ, Коломиѣ, Стрию, Спятинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ, Бродѣвъ,
Сяноцѣ, Городенцѣ, Борщевѣ и Золочевѣ
зб свѣтъхъ транспортѣвъ добрно асортванй товары по оцѣдучихъ цѣнахъ:
Мигалы Іа 1 Кр кор. 2 70 Дѣтѣль Сѣлѣмъ 1 Кр кор. 1 40
„ Іа „ „ 2 52 Передѣ простъ. „ „ 2 40
Сутанка Іа „ „ 1 48 „ „ „ „ 2 40
„ Іа „ „ 1 28 Цѣнамонъ „ „ 2 50
Розинки чернй „ „ 1 12 Гвоздики „ „ 4 00
Елеме „ „ 1 48 Мухлатъ, цѣтъ „ „ 10 00
Повила „ „ 1 04 „ „ гадѣка „ „ 0 00
Орѣхъ волостей „ „ 1 72 Шляфѣвъ 1 Кр, 120 00, 140 00, 160 00
Мѣдъ патѣка „ „ 1 40 Ванілія „ „ кор. 140 00
Цѣпѣта „ „ 8 40 Кадилѣ „ „ 1 40
Арацціи „ „ 2 40 Бѣсѣвъ „ „ кор. 3 20 и 4 00
Чоколада 1 Кр 2 00, 2 50, 3 20 Олива „ „ 3 20
„ 3 70, 4 10, 4 60, 5 60, 7 60 „ „ 4 00
Фіа владѣвъ 1 Кр кор. 6 40 Муха „ „ 0 32, 36 „ „
Дѣтѣль Алексъ. „ „ 1 16 Мунгарда 1 Кр кор. 1 00 6 40
„ „ „ „ 1 16 „ „ въ свѣтъ 0 40, 0 60, 0 70 1 20
Цѣтъмъ до свѣтъхъ лира 0 50 до 8 20
Все въ найлучшй якості. Услуга добра и скоро. Управанъ ся
зъ усегнѣми и шлемынѣми замовленіями поспѣрити, щѣбы улетѣлѣти
якъ найточнѣйше ихъ выконанъ. 146 1-6

Народна Торговля.

Товариство взаимного кредиту
„ДНѢСТЕРЪ“
отоваришене зъ обмеженою порукою удѣляетъ по-
зички за оплатою 5 1/2%, и 1% додатку на комиты
администраційнй за пѣтабуляцію або порукою двоухъ
вѣдѣннхъ ругельнѣвъ, до оплаты въ ратахъ на
3 до 10 лѣтъ и приймає вкладни до оцѣнтованя
вѣдъ членѣвъ и третихъ особѣ по 4%. Удѣль член-
скій выносите 50 кор., вышове 2 кор. Членомъ бути
и позичку достати може только членъ обезпеченнй
въ „Днѣстерѣ“. Информациа удѣляетъ Дирекція ли-
стовно. 84
Зголошеня о удѣлене агенцій въ охрестовостяхъ,
де нема близько агентѣвъ „Днѣстра“, приймають ся.
Львовѣ, рынокъ ч. 10. (Дѣмъ „Просвѣтъ“.)

ПЕРША РУСКА
Торговля парамѣтѣвъ церковныхъ и власна робѣтня бронзовнича
подѣ фірмою
СНОЖАРСКІЙ и УСТЕНЬСКІЙ
у Львовѣ, улица Руска ч. 1 (въ каменнѣ Товариства „Просвѣтъ“.)

Руководльня бронзовнича
порукає власнй вырѣбъ, павуки церковнй вѣдѣ-
кои величини, котры сутъ дешевѣй вѣдъ загранич-
ныхъ зъ огляду на цѣло и транспортъ. Чашѣ, да-
рохранительницѣ, даровосницѣ, огнево золоченй
кресты ручнй, процесіональнй, патернцѣ, кадилъ-
ницѣ, лѣхтарѣ передѣ образы намѣстнй, на пре-
столахъ и прочй предмѣты зъ бронзы, серебра и зо-
лота выготовляє ся посли взорѣвъ и вказѣвокъ
сторѣвъ. — Принимаетъ ся старй сосуды до вѣдно-
влєня, золочєня, серебленя, никльованя, якѣ та-
кожъ вымѣняє ся старй бронзы за новй.
156 2-14

ТОРГОВЛЯ
порукає изъ складу готовй пред-
мѣты
Альбы, Ампулы, Антиподѣи и
рамы до антип., Артосы
БАЛБАХИНЫ
Вѣнки брачнй, Водосносъ, Даро-
носницѣ, Дарохранительницѣ,
авѣды звѣнки гармонійнй.
СВАНГЕЛІЯ
ИКОНЫ (ОБРАЗЫ), Кадильницѣ,
Книга церковнй Колпаны, Кресты
Кресты, Лѣхтарѣ МОДНІВОВЫЕ
Матеріи церковнй на фелзны и пр.
Остарика процесіональнй, Обойлѣ-
ка, Образы, Патернцѣ, Подѣляндры,
Подѣствѣнны до Служѣбъ, Пѣснѣ-
ницѣ, Полювъ, Подушкѣ (подѣ служъ)
Пульты, Свѣчники (Бандѣлѣры),
Служѣбнѣнны, (Літургиконны), Су-
конки до дарохранит., Стѣлжы, Та-
мѣ рѣжною велѣтъ, Фелзны, Дѣ-
бѣвъ, Хоругви, Цѣвѣты, Чашѣ, Шаль,
Шмукларскй вырѣбъ, Церковнй
книга и проч. (ГВѢДО СТОЛОНЕ
(Серіеъ) зъ хѣмского и правдин-
го сѣрѣбла по найнижшй цѣль.
[Замовленя одобрѣтѣно почтою.]

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найважливіших новітніх виходить во вторник, а во вторник і п'ятницю за переміною разом з „Діло“.

Підписати і керувати приймають: у Львові адміністрація „Діла“ в Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет А. Кароля Людвіка 9, і А. Ольшанського ул. Килинь-Вікова 2; — в Ягеллоні: Л. Кражановський; — у Відні: М. Дукса, І. Сеїлсатт; — у А. Ріхтера, Нілсінгсгаузе 4; Н. Шалек І. Вользе 11; Насенштейн і Вольгер І. Вольсбергсгаузе 10; В. Франкфурт і Гамбург: М. Насенштейн і Вольгер.

Підписати на „Діло“ і на неоплату за нього і платити у Львові.

ДІЛО

Підписати на „ДІЛО“ з літер. додатком:

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 ар. на цілий рік . . . 22 ар.
на пів року . . . 8 ар. на пів року . . . 11 ар.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 ар. на пів року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 3 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Рекламція неоплачується вільно вільно.
Неодмінне число копій 6 кр. на прох. 7 кр.
Оголосити зміст приймають за не цілий 10 кр. вартість стрічки літературної або як іще вартість „Надбаска“ по 25 кр. а. в.
Подати і інші доноси приймати тільки за не 15 кр. вартість.

Интерпелация посла д-ра Окуневского

внесена на засідання палати послів д. 9 с. м. до президента міністрів, управителя міністерства внутрішніх справ, в справі надужити ч. к. урядників політичних в Галичині.

Чудово гарні були слова В. Експедиції про урядові і громадянські обов'язки політичних урядників австрійських; але як галицькі урядники беруть собі ті слова до серця і як улаштовують після них свою урядову діяльність, нехай покажуть отсі приклади.

Передь трема роками прийшов до Сягіння нового ч. к. повітовий комісар Яворчиківський з Кам'янки Струмилової. Мізерність була собі его урядова робота на попередніх ставовищах; але нині его сталося нараді голоси в краю, коли він, незаконно толкуючи ординацію виборів до ради державної, став наперед назначувати не тільки часті, коли мають починати ся вибори, але і години, коли они мають кінчити ся, а опісля не допускав до голосування всіх тих правоборців, що за браку місяця в локалі голосування від самого початку прав виборів мусили ждати або в снігах або навіть на дворі, поки на них не приде черга голосувати. Єдино тимь подоптанім законом викликав той правительственный комісар пролив крові на цвинтарі в Холодів. За те конспікує Яворчиківський авансують на комісара і прийшов до Сягіння.

Прибувши до Сягіння, зав'язав той правительственный комісар і в свій повіт таку саму практику. Передь ним староста Цуляв при виборах посла до союму переводив правоборців шість днів і не впадало ему на гадку назначувати наперед години, коли де мають вибори скінчити ся; аж холоківський новий комісар зав'язав новий звичай в цілмі повіту.

При останніх доповнюючих виборах посла до ради державної виначив той комісар в громад'ях Рожнів на близько 3.000 управнених до голосування ледво три години, що о год. 9 зрана мало зачатися голосуванню,

а на 12-ту був назначений кінець. Передь дверима локалі, де відбувало ся голосування, ждало надь 300 правоборців; а що они до год. 12 тои не могли дотиснутися до тійсної хати, то вже их до голосування не допущено. На внесений протест дав староста д. 20 жовтня 1898. Ч. 18.715 таку до слова відповідь: „Голосування почало ся докладно о 9 годині і по мысли розпорядження скінчило ся докладно о год. 12-й, а ті правоборці, що були в салі, віддали свои голоси, як приписує §. 29 и 45. ординації виборів до ради державної“. Отже надь 300 правоборців, що стояли передь локалем виборів і не могли дотиснутися до середини, бо их не пускало 6 жандармів, — их узнало за не бувших лише тому, що не годі були дотиснутися до локалі виборів передь 12 тою годиною. И таке розуміння закону, що попросту плює в лице всякому здоровому розуму, всякому почуттю права и всякому справедливості, находит в Галичині глумливий вираз в урядовім рішенні! Ва, мало сего: коли в останній сесії галицького союму введено сю справу, галицький намісник потвердив, що таке розуміння закону в цілком в порядку! Се сказавши прилюдно в соймі на острах нещасного населення краю намісник, що був колись університетским профессором и університетску молодіж у Львові учив права!

Так то підготовлено останній доповнючий вибір в сягінській повіт для члена польского кола п. Мойс; так переведено правоборці в громадах: в Рожнів, в Ільчичах, в Завалю и Залучу. Що при такім стані річей рекурсы до высшої власті нічого відати не можуть, се річ очевидна, — особливо коли зв'язати з однією стороною різницю урядової мови в Галичині а у центральних властях, а з другою стороною, що рекурсы против рішень намісника Пінінського мусять ити до его брата, радника двору Пінінського, котрий є референтом галицьких справ в міністерстві внутрішніх діл, и так само рекурсы против віцепрезидента галицького намісництва Лідля идуць

до его сына, котрий в міністерстві внутрішніх справ є радником двору Пінінському приділений за секретаря.

Хочь право вносити жалоби є в Галичині очевидно лише маюю, все-ж таки, щоб віддати людям и те право, яке є, а особливо щоб несподіванки не пускали аж до адміністративного трибуналу, являть дотепний правительственный комісар Яворчиківський на таку гадку, що попросту не доручує рішень высшій власті рекурсу до стороні. По інших старостах помагають собі ч. к. комісарі, як пр. п. Левицький в Городець, так, що по 6—7 лѣтъ тримають протести в своих столиках під замком. Такий випадок в наведенім имені указувано вже в галицькій соймі, але — розуміє ся надармо.

И так, вертаючи до п. Яворчиківського, не доручивши він и досі громадянам з Трибні рішень львівського намісництва на рекурсы в справі громадських виборів, хочь ті вибори відбули ся ще в р. 1897. Так само громадяне з Орельці досі не дотиснули відповіди на свій рекурсы в такій самій справі, хочь вибори відбули ся ще в маю 1899 р. Щоб одвічалити за те надужити аложити на нього, дотепний комісар правительственный повідає, коли его в такій справі поспитати, що доручує рішень не до него належить, а до начальника громади. Розуміє ся, п. комісар поучує дотепного начальника громади в чотири очі, щоб рекурсу до стороні нічого не доручував; але сего нема в актах! Оттак подобно той самі комісар навчав недавно тайком начальника громади Майданського з Будилова, щоб відати днів по громадських виборах нігде не показував ся; таким чином мене законом приписаний час на протест, и ніхто в тім часі не буде міг доручити ему протесту. Майданський також и поступив собі побіля той ради. Доказати се може д-р Трильовський, адвокатський кандидат в Будилові.

Против громадських виборів, що відбули ся дня 6 и 7 грудня 1898 у Волчків-

цях сягінського повіту, внесли протест Василь Чернявський, Лесь Дідик, Іван Різун и Василь Драгань. А що протест мав повну підставу, то п. комісар Яворчиківський прикликав до себе перших трьох підписаних и амусив их відступити від протесту. Коли они під напором власті се зробили, п. комісар відкинув протест, хочь на ній був підписаний ще четвертий, Василь Драгань. П. комісар зробив се під покрывкою, що мовь бы то Василь Драгань був караний за виборчі проступки и через те не має права рекурсу (!!).

Таким лиходійним відкиданням и укриванням протестів та рекурсов осягає п. комісар також и сю ціль, що высшій власті нічого не довідують ся про перекурсування правди, якою той п. комісар не гріхує ся позваляти собі в урядових протоколах, — якь се вже стверджено при розслідуванні громадських виборів в Завалю.

Трудно описати, якь низько упало почуття права в цілмі повіт через той деморалізуючий вплив ч. к. урядника. Цісарський урядник в глумомь допче ногами найдорожше право народу, за те зраду народу приписує до найвысшій віддані. Так правительственный комісар Яворчиківський подав до цісарского віддані Майданського з Будилова найледячійшу людину, неваж судово карану, виновачену о забійство, и справді приписав ему з великою парадю цісарський ордер за те, що той чоловік заважди зраджує Русинів, а голосує на польского дідича.

Отже підписави запытують Вашу Експедицію:

1. Чи центральне правительство ще собі не могло узяти, якь наслідки мусять мати на сільске населення Галичини такі постійні впливи цісарських урядників?
2. Чи ч. к. центральне правительство не має способу, щоб дотиснути до таких злочинних вибриків галицьких урядників и на будуче их погамувати?
3. Що гадає ч. к. центральне правительство зробити, щоб описане повисше лихо

Пасічка у нас і хосень з нею.

[Реферат о. Юліана Дуксевича на господарському вічу в Бродях дня 26. лютого 1900.]

(Докладчик.)

Вклад в пасічку не великий — менший як на кожду нашу річ. Коли хочеш щонебудь держати на гроші, то купуєш пада, доша, теля, вівця. Щоб оно виростило, треба хліва, аби ему тепло було; треба чистоти, аби чисто було; треба годувати, аби гладко було, — взагалі треба грубо докладати, щоб опісля віддати той вклад, котрий або дасть який дохід або часом ледво зверне самі вклад.

Возьмем на приклад паця, але возьмем рахунково. Отже щоб дотати добре пацатку, треба дати 5 ар. Коли его будемо дуже добре доглядати, то менше-більше наросте на ній 1 ар. тыжднево. Коли-ж почислимо вартість картофелі и мукі, то переконано ся, що се паця коштує нас найменше 80 кр.; — за заходь, за дрова як з'ужиемо варячи для него стразу, не остане ся більше як 20 кр. Припустім, що ціна безрогь добра, то можемо надіяти ся від пацати 10 ар. річного змусу. Але сей заробок ще гірше представляє ся в практиці, бо треба з него потрутити кошти закупки и продажі безрогь, пашпорты, рогачки, пляцове, торгове, ну и могович, безь котрого у нас ані раз! А часто буває так, що чоловік має з безрогь лише сей могович в зарбок, або сказавши коротше: „стільки змусу, що в пыску“. Але припустім, що заробимо на безрогь навіть так много — 20 кр. на тыждень, то сей заробок вельгірко відобраный: 20 кр. тыжднево значить

3 кр. дежно, а позаякь безрогь треба дати три рази на день їсти, то випадає господарю заплатити за кождоразове вынесене цебрика до хліва, за роботу коло сполання и зв'язання бараболі, а також за м'ясане и за ті проклади, що звычайно подає ся безрогь врає з цебриком — крейцарь.

Ще гірше випадає з рахунком прихованню телят, а ще гірше з вівцями, а найгірше з лошатами.

Нині річ з пчоломи! Для пчолы не треба хліва, ні пасовиска, ні пастуха: через цілу зиму, половину лѣта, половину весны и цілу осінь не треба навіть заглядати до неї; а и через лѣто лише часом заглянути. Розуміє ся, темний пасічник буде лежати під ульем від Онуфрія до Ільї и буде дождати роя, але часто его не дожде ся... Вклад в пчолу невеликий: в оброку, в осыпки не потребує, палити для неї не треба. А коли пасічник не випродає усього меду жидам, то остане ся для него, и для пчолы и на продаж. А хочь-би і треба на весні купити медомь підготувати, то ручу, що найліпша годівля не стоить выще, якь два літри меду.

Правда, бувають лѣта, що меду нема, але то рідкі лѣта. За останніх п'ятинадцять лѣт був лиш оден рік такий в наших сторонах, але і тогды годівля цукромь коштувала мене лише 35 кр. від одного пня. За се зновь були такі лѣта, що оден пень давав 8 ар. чистого доходу, окрім примусу. Просту-ж уважати, що за великанський се дохід! — розуміє ся, коли провадити ся пасічником господарю не на однім пнени, але на кількадесяти.

Щоб ліпше представити сей рахунок и пожиток, осягну ся подати до відомости историю моєї пасічки. Я одержав від свого

покійного вѣтця 5 пнів, а до того лучило ся мені купити пасічку по помершій святині в Кадлубинах — 13 пнів, але половина з того в кругляках и в найгіршій стані; за сю пасічку заплатив я 65 ар., а позачив я гроші від жиди та за процент дав ему 12 ар. — На другій рік я зробив собі 26 пнів и продав меду за 22 ар. — В слѣдуючій [третій] році я взяв уже 84 ар.; з того за 50 ар. поставив я стебник, а за решту дав зробити ульи. Так дійшов я до 85 пнів. Через дальшій три роки я все ще доможував, але и продав меду по троха, але за те в 1896 році взяв я 13 бочок меду и продав за 560 ар. Від того часу дає мені пчолы добрий дохід, ньколи менший, якь 300 ар. А коли-б не конкуренція нечестивих гандлярів и коли-б люди поинули фальшване вано а взяли ся до пиття меду сытного то дохід мій збільшив бы ся ще выще.

Тепер обяслю кошти, які маю при моїм пасічництві. Вся моя пасічка займає місце дуже маленьке: якь бы хотів се місце засадити бараболами, то не вийшло бы их більше, якь два вѣрць. Зимую пчолы на дворі; стебник маю лиш на сховок знарядь. Коло пасічки сам ходжу, а лиш на ліпше беру помічника и плачу ему около 15 ар. Ульи коштують мене по 3 ар. и такий ульи може служити и 20 лѣт. Отже кошти пасічки на противні інших галузі господарства дуже маленькі. Від Онуфрія до Ільї роблю в пасічці цілий день, — на весні лиш годину-дві вечерами, — від Ільї аж до першого Пречистого нічого в пасічці не роблю, а опісля лиш о заходь сонця, щоб уложити гнізда на зиму. Взагалі праця при пасічці така мала и так мало часу забирає, що єй радше забавкою назвати.

Тож коли хто, то наш селянин повинен радо брати ся до пасічництва, а не пересвідчений, що хочь-би и кождий, навіть найбіднійший господар держав по кількі пнів пчол, то ще тоті пчолы не вибирали бы всего меду, такь его рука Божа щедро розсыпала по всій землі! Правда, що можна стрітати ся тут із законом: „нераз пень зини!“ Буває се и у найліпшого пасічника, — але-ж и у доктора вмирає жінка и діти и в найліпшій скарбі гине худоба, нераз и дуже дорога, мило найліпшого рагуку. А чи в доброго господаря не гине кінь, відь або корова, хочь відь их часом и в око не спускає? А пчоло-ж нераз овець забрав мотилиця? Нілько безрогь гине на завазі? Я, противно, думаю, що пчолы є вытриваліша на зиму, якь воліє иніе сотворіти, бо коли єи не обрабує ся з меду, а лиш ся їй стільки, скільки їй потреба, то она безпечна на цілу зиму.

З того всего виходить, що не брак гроша на ули чи на закупку пчолы, але троха байдужістї наших господарів причинила ся до того, що пасічництво упало и пчолы емігрує з-під селянської стріхи. Нині треба особливо молодих хлопців заохочувати до пасічництва через подання им книжочок о пасічці та через віддані им бодай одного дня для науки, бо при нинішній системі пасічництва конечно треба наука, котрої наш християне такь дуже боять ся...

Спробуйте від маленько пасічки, а побачите, що то лиш початок трудний, а дасть Бог — виросте нове покоління, котре науку подану в школі з'ужиткує для свого хбена и ліпше буде дбати о своє добро...

Реставрація Пільзенська

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКІМЪ у Львові

порукає: Сніданя по варшавски 4 50 кр. Соверт складаюче ся з 4 страв, горьва кування и кування, що четверга и неділя елячки по варшавски и кування литовскій, обід з 7 потрав по ар. 1'10. Соверт побла карты. По театр Соверт з 3 потрав 4 70 кр. В п'ятницю рыба по жидовска. Вина добрий.

З поважанієм Іванъ Францъ Новаковскій.

уеунути, щоб також і галицьких політичних урядників спонукати до береження правдивого, ретельного амыслу законів, а не лише їх слів, і щоб таке толкування законів, яке повмше описано, на будуче також і в Галичині зробити неможливим?

Галицький і буковинсько-руський справи в Віденському парламенті.

I.

Теперішній віденський парламент, як замітив недавно краківський Слав в дописі з Відня, перестає будити інтерес, не тільки на зверх, але навіть на внутрішній палати. Ворба на парламентарній арені (каже Слав) вже розбита, іменню в осені перед Різдвом, коли, як перше дівця, так тоді правниця показала ся неспособною до управи державою. Дятого і дискусія о програмі правительств не будала інтересу. А що до інтерпелляцій, то на засіданні польського „кола“ признав его презес п. Яворскій, що оні страшили всяке значення, що правительство игнорує по-просту навіть інтерпелляції тогож „кола“, хоти „коло“ все ще грає таку важну ролю в інтерпелляції ставити лиш рідко і тільки в важних справах.

Сякий-такій інтерес в дискусії останніх тижнів збудило порушення галицьких і буковинсько-руських справ. О галицьких справах говорили послы о. Танякевич і Дашинскій, а о буковинсько-руських новий посол Николай Василько. Сей послідній, вибраний на місце пок. д-ра Воляна, але перемішаний під кожним виглядом свого попередника, дав ся вже в буковинськом соймі обізнати як добрий бесідник і ревний заступник руского народу. Що до партійного его становища, то він заявив на самім початку своєї бесіди, що належить до Старорусинів, але его староруськость єсть далека від москвофільства галицьких Старорусинів. В той-же бесіді він говорив і о партійних справах, а говорив з тактом, не так, як давнійшій старорускій послы з Галичини о. Павликів або п. Ковальскій, вже не кажучи о о. Наумовичу. П. Василько єсть першій буковинсько-рускій посол, що в рад державній мав довшу бесіду о рускій справі а притом стояв не на тисім буковинськом але на ширшом руском становищі. Діє теперішню раду держави набути вже почислені, але коли-б она ще мала дальше животити, то було б пожадано, щоб д-р Окуневскій, о. Танякевич і п. Василько ввійшли з собою в блазній контакт; може-б до них ще прилучили ся п. Виницький і д-р Яросевич, то була б вже якась група людей, котру можна б уважати парламентарною репрезентацією всіх австрійських Русинів, позаяк ті послы одні вибрані з волі а бодай не против волі руского народу.

П. о. Танякевич і Василько промовляли на засіданні з 1 марта, першій коротко, при верифікації вибору посла з селескон курія округу Бучач-Чортків бар. Блажовского, другій в довгій бесіді в дискусії над програмою правительства, п. Дашинскій говорив в той-же дискусії дня 3 марта, з польского „кола“ не відповідавши ему нічого.

Промова о. Танякевича була така: „Не є то для мене ніколи прийнятно річ говорити о галицьких виборах. Я рад би о них цілком забути. Сума незаконностей, яких допускають ся наші адміністративні влади при наших виборах, перевищає все, що лиш можна вигадати.

„Правда, против сего вибору не внесено протесту з сих повітів. Але на ті незаконности приходили з поодиноких повітів нарікання і жалоби та ставлено інтерпелляції, як тут так і до намісника. Однакж то нічого не помогло.

„Але я не з того становища хочу глядіти на сей вибір і на вибір послідуючого пана [Мойсы], тільки з иншого становища. Сі округи виборчі єуть исторично рускими округами, а пануюче польско-шляхотске сторонництво взяло собі за правило: у всіх тих руских округах самими кандидувати і тільки взаємково допустити, щоб також рускі заступники з тих округів сюда дбали ся.

„Єсть в інтересі краю, єсть в інтересі обох народів, що той край замешкують, єсть в інтересі монархії, щоб ту систему раз уеунути. Слі замт, панове, залежит на щасливом розвою держави, то старайте ся переперти ту засаду, щоб в національнм повіті вибирати також національних заступників. Се раз на засіданні розв'язує справу. Я впевняю, що такий зворот справи в Галичині лежить в інтересі монархії, держави і корони. Дятого мушу заявити, що буду голосувати против зверення сего вибору, як і против послідуючого п. Мойсы“.

Перегляд політичний.

З Відня пишуть нам:

Оба внесені п. Окуневского в справі внесення церковного патронату в основу рускої секції школьнй ради краєво, віддано до бюджетової комісії. [Оба внесені підписали п. Окуневскій, Танякевич, д-р Демель, В. Гофман, Глякнер, д-р Пшерше, Кічельт, д-р Рус, Кінз, Дресель, д-р Вальяк, Новак, Примавезі, Релінг, Кіршнер, Богата, д-р Грос, д-р Функе, Гербст, Купельвізер; внесені в справі внесення патронату, підписали ще: п. Шібер, Ферг і Менгер; внесені в справі ради школьнй, підписав ще п. Фурнієр.]

П. Танякевич поставив в п'ятницю слідуєче внесення: „Різнй підв в полідних часах, спеціально великій страйк углевих робітників, викликали у кожного посла потребу і konieczність, аби він, ели схоче сповинити совісно обов'язок народного репрезентанта, і в важній справі, в котрій докладно ще не орієнтує ся, міг віддати свій голос з повною свідомістю, побіжав на місце і там лично переконав ся о справі і став ріш, вглядно поинформував ся. На жаль, біднійшим послам сповнене сего, так конечного обов'язку неможливо. А так сповнене обов'язку певно піднесло б повагу народної репрезентации і причинило б ся до удержання угодової акції in perpetuum. З ть причин підписав ставити внесення: Высока палата зволити ухвалити: „Вмває ся правительство, аби оно постарало ся о нереміну теперішніх знижених річних карт для послів на поодинокій селівній лінії на одинокій річну карту для ужитку на всіх селівній Австрії, отже також на льокальях“. Підв формальним вглядом внесення віддано ся до спеціальної комісії аложеної в 24 членів“. [Внесення підписали п. Танякевич, Окуневскій, польскі людвці і антисеміти.]

Войтх Дідушицький, котрого довгий язык зрадив плям реакційної правни, мусит рад-нерад демутовати се, що наговорив був в чеськом клубі. В суботу оголосив Дідушицький в Fremdenblatt заяву, що репродукція его промови в чеськом клубі є цілком фальшива. Мон слова — пише неосторожний граф — відносили ся виключно до справи вибору віцепрезидента палати. Я однак виразно заявив, що говорю виключно в моїм імені, ніким неуповноважений. Я не агадував про сторонництво в клубі польськом, а тим менше про борбу з ним. Я в однім слові не агадував про евентуальність військової диктатури або абсолютизму. Все те є вигадане. Підписано: Войтх Дідушицький, а стверджують голова і заступник голови чеського клубу, Енгель і Пацак.

N. fr. Presse доносить, що раду держави порішено відпочити вже дня 20 с. м. і скликати більшу част соймів краєвих на 26 с. м. В час між 20 а 26-м, абере ся знов угода конференції. В суботу відбула ся рада міністрів під проводом Кербера. Обговорювано справу скликання соймів, відпочина ради держави і віденскі виборчі реформи.

Засіданні палати панів відбуде ся в середі в п'ятницю, в цілі полагодження між нашім рекрутационного закона.

П. Штайнвендер видав політичну брошуру: „Parlamentsdämmerung“, в котрій виступає за відокремлення Нмців в Австрії через утворення окремої народної репрезентации.

По думці Штайнвендера лиш два сторонництва стоять твердо при прапорі, іменню ті, котрі все що є, неють: соціалісти і радикальнй націоналі. Ліберали, котрі при помочи Поляків і тревалом повертю корони, хотіли опанувати державу, обічили свою господарку. Поляки стали ся панами ситуації, корона покинула нмецких лібералів. Нмецкий націоналі стреміли до відокремлення Галичини, але проєкт упав і вже не дасть ся зреалізувати. До відбудовання нашого становища, не маємо нічого: плану, людей, средств. Наші жада, котрі дадуть здійснити ся єуть: аби внутрішня політика шила руку в руку з нмецкими союзниками, аби ми були на власном ґрунті панами і аби в Австрії зб сторони держави не стало ся нічо такого, що було б суперечне з нашими національним інтересом. Нмецкий державний язык потрібний для держави не для нас. Як ний народности „урядати ся“, нас єе не обходить. Державний атентат мусит прийти, ели Славне наберуть „розуму“.

З театру війни.

Лондонскій двеники доносять, що в второк надійшло до англійского правительства пять депеші Кріера і Штайна з запитанням, підв якими умовами могло б наступити замирення війни між Бруссельскім Petit Bleu потверджує се в телеграмі з Лондона. Оба президенти заявили готовність замирення мира на підставі незалежності обох республік. В середі рано оба президенти мали одержати відповід англійского правительства, що Англія за одинокі умови мира уважає безусловне піддане.

До бюро Райтера телеграфують: Одна бригада кінноти, машаруючи на Влемфонте, натрапила на відділ Бурів, котрий занавав був сильно укріплене становище. Коли надійшла дивізія Келкенго, прийшло до горячої битви, Бурі мусіли цювати ся з свого становища, стративши багато убитих і 40 полонених. Друга телеграма доносить, що Бурі страшили 120 убитих і 20 полонених. Дивна річ, що Англія так добре обчислює страти ворога „підв лсом“, а ніколи не можуть обчислити своїх власних страт „підв носом“. Згадана телеграма додає: Страты Англія так не єуть ще докладно звістий. Маж убитими знаходять ся 2 капітани і 1 цивільний; між раненими 2 полковники, 2 капітани і 5 поручиків.

З Наталю доносять, що шість Бурів стріляли ся з 6-ма англійськими шифтунами. Одного з них убили, а трех ранили. Дальше доносять, що 12.000 Англія загрожують становищу Бурів під Гельмакар. Бурі не цілком ще уступили з англійскої території. Шість тисяч Бурів мало усадити ся між Гіліне а Дуиде.

Кічернер має організувати похід против повстанців в західно-північній Калянді, котрі загрожують зльнянню сполучення армії оберта з полуднем.

Посла урядової публікації, обіймаючої част вогні вибуху війни аж до дня 3 марта, Англія стратила 16.472 людей. З того погубило на місці 242 офіцерів і 2.715 воїків; решту або забрали Бурі або як неспособних до служби, віддано назад до Анлії.

Письма з краю.

Наз Скалатини. [Як то будуть ся „тверды правдісї акри католицькї?“]

Над самим Зручем, в Дорофівці [нов. скалатского] коло Подволочеськ [в парохі холмчакі о. Якова Шидловского из Старомішчя] забирають ся наші „найсередчайш“ будувати вже четверту каплицу в той кут. Одна єсть в Голошинцях для трех латиників, друга в Лавівці шось на п'ять, третя в Клишківці, а на четверту в Дорофівці тепер забирають „фундуше“. А як? просимо послухати!

Рускі священники Подбля одержали в першій половині лютого с. р. в кувертах по польскі заадресованих польске „Zaproszenie na przedstawienie amatorskie dnia 18 lutego w sali szkolnej w Skorkach, z którego dochód przeznaczony na budowę rym. k. kaplicy w Dorofowcu. Odgranym zostanie „Przybłąda“ komedya z życia ludu. Osoby: Orzeszek akademicki lwowski, Małachaj wój, Dymitr jego syn, Czarapacha diak, Mokryna jego żona, Hanka ich córka, Marynka jej przyjaciółka, Wasko kapral urlopnik. Rzecz dzieje się w Samborskiem. Ceny miejsc: Krzesło 2 kor. Parter 1 kor. nie kładzie tamy dobroczynności. Bufet w mieście. Za komitet Dr. K. Stopeczyński. Ks. M. Lachewicz“. Кожний хто одержав се запрошенє мусит застанувати ся поперед всего: для кого властиво в Дорофівці потреба „каплиці“? Для тих кількох родин з поконнїку руских селян, давнійшими часами сквачених на обряд латинскій? А може аранжери той будови мають надію, що число латиників збільшить ся там через дальше рекрутване их з-посеред Русинів, котрі ний держать ся свого руского обряду? Підтак мусіла кожного обурити тая — лагідно сказавши — сміхачувата вльзавість аранжерів, з якою пхають ся з своїми запрошеннями до руских священників, оченидичів рахуючи на те, що цей же між нашім духовенством знайде ся якийсь „почиць“, що побіде до Скорик засісти на „кшесло“, а і „буфет“ буде мати в сали школьній! Рада школьня дозволила відступити школьну саль навіть на буфет... Вівні хитрі аранжери вибрали на представлення 3-актову комедію з руского життя, як ємідчати імена вїта Малагай, дяка Черевач... [Варта б знати звістї той штуки, при помочи котрої польскі ксендзи та их поплечники забирають від руского людю грош на будову каплиці...]

Тепер покажемо: хто аранжував і „трудит ся“ при сьм представленні та як оно відбуде ся.

Аранжерами були польскі вікарій кс. Дячовскій з Медина і учитель зб Скориків Сивинскій. З білетами вдав учитель-Русин Юстий Цурковскій [рідний брат патріота з Тернопільщини о. Євстахія Цур-

ковского, пароха з Настасова], а і межі аматорами-акторами не хибло учителя-Русина. Хотий инспектор школьнй богато нас симпатизує до учителів-Русинів а червона краска ковчиря сорочки українскої драбини єго, то все-таки він ще на стілько вразомблїлий, що не жадає прямо, аби Русини-учителі помагали будувати „кошцюлка“ на Русі, — хотий рчч певня, его сердце зрадує ся „культурним“ поступом своїх підвладних руской народности і запише собі их „патріотичні“ заходи. Але хоч і як прикро такі вражати кожного щирого патріота така выслуга учителів-Русинів польским шовіністам будуючим Поліщу на Русі, то стогрять прикрїше вражак поведене тих руских священників — „патріотів“, котрі причинили до зльнянню представлення хоч-б лиш своє присутність, коли не чим більше [бо була чутка, що оні на будову „кошцюлка“ в Дорофівці жертвували по сотці]. На представлення явили ся о. Володимир Кошчак з Токів і кшесейнй парох о. Іосиф Краснопера. „Мистецтв“ о. Кошчак показав тут справд не аби-якій „патріотизм“, бо з Токів до Скориків кавалох дороги та й дорога була препогана, а такі прїїхав! Знов же о. Краснопера по представленню дав вечерю для „суспільної еррхії“, котра почтила представлення своїми навіданями... Крім двох руских священників, був на представленні з цілою родиною Поляк „мощешового“ пан Фрід з Медина, було багато учителів народних, „улі стражники, жадаючи... По аматорськом представленню почали ся танці і тревали до білого дня та й буфет не був для парад...

О танцях і буфеті в сальх школьнйх агадуємо довго, щоб показати, як то ц. к. рада школьня Полякам на их ділі позволяє уживати саль школьнйх навіть на того рода забавки, а Русинам ніколи не позволяє на школьній саль представлення в цілі просвітної! На доказ сказаного пригадаймо, що коли свого часу Русини просили о саль школьну в Галичині великих для обходу сотих роковин відродження українско-русского письменства, рада школьня відмовила их просбі брутальним „Nie pozwalam!“

Гуль в руских товариствах.

Загалнй збори „Селянскої Ради“ в Бережанах. Дня 22 лютого с. р. відбули ся рішчй заг. збори політичного товариства „Селянська Рада“ в Бережанах в дом „Надв“. Явило ся зваж 100 членів а між ними 12 священників. Збори відкрив коротко промовою голова товариства о. Силь. Лепкий парох з Жукова, зазначивши, що Русини Бережанщини збирають ся першій раз у власном руском домі і поминають померших в 1899 р. членів товариства, а то о. Бачинского з Козлова і о. Онішкевича з Конюх. Збори віддали честь их памяти вставши в місьці. Відкрив вибрано одоголосно президію: о. Ис. Дурбак з Уєва председателем зборів, Григ. Комарнянскій господар з Куряв заступником председателя, а Григ. Дячовского пароха з Лисниці і п. Тамета Старуха господаря з Слободы секретарями.

Председатель уділяв голосу секретареві о. Мах. Мосорф пароху з Поручина, щоб адав справу з діяльності виділу в мин. році. З сего с. разозданя довідали ся члени, що: 1) виділу відбув в році сьм засідань; 2) устроїв два вча: в Козові і в Рыбниках; 3) вибє представлено до сойму о скасування рогачок [на руки д-ра Окуневского]; 4) вибє протест до сойму против нового закона бюджетного [на руки д-ра Окуневского]; 5) вибє представлено до всіх урядів краєвих і повітових, домагаюче ся заведення руской переписи з рускими населенням і видання в рускій мові всіх друкованих, бликєтів, книжочок і т. н.; 6) набув до бібліотеки товариства кілька книжок, а між ними: Die Reichthumswahlen in Ostgalizien im Jahre 1897 і Das österreichische Staatsbürgerrecht о. Танякевича. — Дальше відісь секретарь слабий розвіл товариства, бо оно числит ледво 200 членів, а в такій селі в повіті, що навіть не знають о товаристві. Протом року вступило до товариства 50 членів. — Також касовий стан товариства представлено ся не світло, бо більшість членів не платит вкладок. Приходу мало товариства 52 ар. а раходу 42 ар. Мистець товариства становит квота 50 ар. уміщена в „Надв“ і книжочка уділова „Підблесон Сиблі“. — Дискусія над сьм справозданєм не було і збори (на внесені п. Старуха) уділяли уступаючому виділу абсолютію.

До нового виділу вийшли з вибору одоголосно: о. Силь. Лепкий головою, Григ. Комарнянскій заступником голови, о. Мосора секретарем і скарбником, о. Григ. Концевич парох Ценева, Тим. Старух, Роман Шкирич купец з Бережан, Сим. Савчук господар з Мечислава, а заступниками виділових: о. Григ. Дячовскій і Митро Походжай господар з Вербова.

Тепер наступили внесення членів і збори ухвалили слідуєчі резолюції:

I. „Селянська Рада“ в Бережанах домагає ся від правительства такого закона, котрий б обнимав справу уживаня краєвих языків після засади висказаної в арт. XIX. законів основних з 21 грудня 1867. (В. з. д. ч. 182).

II. „Селянська Рада“ в Бережанах

взявши свій виїзд, щоби в імени Рус-
ської повіту бережанського вислав в сьм
дусь петицію до правительства и до ради
державної.

III. „Селянська Рада“ в Бережанах
взявши всь ради громадскій в бережанськ
повіт, щоби завели у себе урядованя и пе-
реписку з властями в рускій мандат.

IV. Всь ради громадскій мають домагати
ся відь всьх властей и урядов краєвх и
повітовх руской черепашки.

V. „Селянська Рада“ в Бережанах
домагає ся знесеня всьх рогачок.

VI. „Селянська Рада“ в Бережанах
домагає ся знесеня податку домово-клясового
(так званого „платового“) по селах и ма-
лах мѣстностях.

VII. Выває ся членбв „Селянської
Ради“, щоби ширли мѣжь всьми селянами
в повіт гадку потреби посыланя дітей се-
лянських до шкіл середних для вытво-
реня своєю питомою демократичною интелі-
генціи.

VIII. „Селянська Рада“ в Бережанах
выває всьх священникв в повіт, щоби
вступили в члени сего товариства и щоби
заохочували до того своих парафіан.

По части формальной наступив рефе-
рат д-ра Андрія Чайковского о ординації
выборбв. Бесѣдинъ представив вь своихъ
замѣчаніяхъ рефератъ всьх постановъ закона
вѣдѣти вь правлѣніи, якими той законъ у
насъ оминає ся. Згадавъ, що не радо, але зь
конечности говорить о тѣмъ предметѣ, бо ему
заравъ на згадку о выборахъ stanno передъ
очи такі образы, якъ дрегъ, ковбаса, цигара,
музика а дальше штовханцѣ, побоѣ, арешто-
ванія, жандармы, процессы и трупы... Вчєвн
приняті сесіи бесѣду референта гучилим
оплесками.

Другій рефератъ мавъ п. Шкиричъ о
крамарствѣ. Референтъ згадавъ, що Русь ма-
ла колись свое цѣлокупство та торговлю
и славила ся своєю промыслоу и богат-
ствомъ. Та завдяки „культуриб“ Польщѣ и
жидовѣ наше цѣлокупство упало и мы
понали ся вь торговлю вь жидовскій руки.
Теперь мусимъ наново зачинати, щоби выско-
дити ся відь той залежности. Та початокъ
уже зроблений! Народна Торговля розвиває
ся красно и мавимъ вже збільшаєть рускихъ
крамарьв. Але що-жъ, коли они не мають
своихъ складбъ та сѣльскій крамарѣ пови-
рають товари вѣдъ жидовскихъ гуртовникв.
Отже здало бы ся заложити свой власний по-
вѣтний складъ християнскій, а до сего дѣла
треба „Союза крамарского“. — По сьмъ ре-
фератъ зборъ выбрала комітєть зь шістьохъ
крамарьв, щоби они ввели Союзъ вь житє.
На чолѣ того комітету стоить самъ п. Шки-
ричъ.

По вытерпаній дискусіи члени при зву-
кахъ пѣснѣ „Хто за нами, Богъ за нами!“
наше дѣло всьх святимъ“ розбѣгли ся в до-
вольскій домбв.

М. Мосора.

НОВИНКИ.

Вь Петербургѣ вѣдбуває ся, якъ що ро-
ку, нинѣ 26-ого ст. ст. лютого панахида за
Тараса Шевченка, яко вь роковини [XXXIX] ії
смерти незабутного поета. Панахида вѣдбува-
лає ся заходами петербургского Товариства
имени Шевченка.

Зь причини недуги митроп. Куликовского
зновъ выринула у Львовѣ поголовка, що має
бути введена суфраганія и що вь тѣй справѣ
вислано вже пропозицію до Вѣдв. Вствє сю
подаємо вь обвѣзку дневникового, не ру-
чачи за єи правдивость.

Зь Стрѣя. Дня 22 н. ст. марта вѣдбує
ся вь Стрѣю заходомъ руско-народныхъ то-
варствъ Стрѣйчанъ вь львовѣ Руского
Касива торжественный вечеръ вь памяті ро-
ковинъ смерти Т. Шевченка зь доброю и
богатою програмоу, котра сими днями опи-
сать ся. Маємо повну надѣю, що вь сей день
зберє ся самъ цѣлѣ нашої патріотичной су-
сильности, вь котрой сердцахъ не замерли
ще идеалы, за котрѣ боравъ ся и поклавъ
свое життя нашъ народный пророкъ. — Ко-
митетъ.

Зь Подгаечини пашутє памѣ: Дня 16
н. ст. марта с. р. вѣдбує ся вь Божиквѣ
отворєня касы системы Райфайзена. До отво-
реня сєи касы причинивъ ся вайбѣльше Вир-
о. деканъ Илар. Стетковичъ, мѣсцевъ дя-
чокъ, котрый цѣлє свое життя трудивъ ся для
добра своихъ парохіанъ. Вѣдъ то превѣзъ
свою парохію до порядку, поставивъ церковь,
школу, дзвоницу, завѣзъ читальню, крамни-
цю и допровадивъ до сего, що громада заку-
пила вѣдъ дѣра великій обшары лѣса. А те-
перь на довершенє своихъ работъ отирає зга-
дану касу. На отворєня сєи касы приѣзжа-
ють зь Львова: пос. д-ръ Савчакъ и два де-
легаты, межи ними п. Петрушчакъ, а такожъ
делегаты повітвого вѣдву и деякі священ-
ники. При сѣй нагодѣ не було бы злишне,
коли бы на вѣдчити делегатв зь Львова
прибули до Божикова люди интересуючі ся
справами касъ Райфайзенскихъ а такожъ
доохрестна интелігенція, щоби вь саравами
снихъ касъ лучше познакомили ся. — Сусѣды.

Отверте прошенє до Его Ексц. пана на-
мѣстника! Мы священники, сидючи по при-
ходахъ „Голодбв“, часомъ вже вѣдбуємо ро-
ку на подвѣшену коніруу, та годѣ єи доче-
кати ся. Всѣ браважъ достаютъ подвѣшенє
платв, а вь слѣдъ за сими иде и выплата.
А мы священники? Платня зь доху, подвѣше-
на годѣ дочекаеться, а податки грунтовы, осо-
бисто-доходовой дай заравъ! На рекуреы про-
тивъ податкв особисто-доходовыхъ нашь

не вѣдповѣдають! Поручите же, Ексселенція,
дотычнымъ урядникамъ покинувати скорше
такъ пекучу для насъ справу! — Одинъ зь
Голодбв єа дуже многихъ.

Вѣдѣтъ „Селянскій Радъ“ вь Бере-
жанахъ устроєвъ вь четверъ 22-ого марта с. р.
о 11 год. рано вѣдбуєть ся вь Бережанахъ
вѣ великій сѣли „Надѣб“. Програма вѣча: 1)
Отворєня вѣча предѣдательствѣ „Селянскій
Радъ“. 2) Вѣдбуєть президіи на члѣ вѣча. 3)
Рефератъ о законѣ ловецкѣмъ п. Симеона
Са-чука, господаря зь Мечишова и дискусія
надъ сими рефератомъ. 4) Рефератъ п. Ти-
мотея Старуха о ординації выборбв и дис-
кусія надъ сими рефератомъ. 5) Рефератъ о.
Силья Лепкого о нашій ситуації и дискусія
надъ сими рефератомъ. 6) Внесеня участни-
ковъ вѣча. — Вчє се буде тымъ цѣкаве, що
на нѣмъ по першій разѣ будутъ самоотбѣно
выступали селяне зь рефератами. Тому при-
бавайте, братя-селяне, на се вчє якъ най-
вѣдѣтнѣе! Передъ вчємъ вѣдбуваніємъ ся
вь мѣсцевій церквѣ служба Божя. — За вѣ-
дѣтъ „Селянскій Радъ“. С. Ленкій голова,
М. Мосора секретарь.

Зь Порохича. До свѣдомости Ихъ Пре-
освященства Еп. Кон-тантина Чеховича вь
Перемышлѣ. Ще у вересни минушого року
висла депутатъ парохіанъ зь Порохича
просьбу о приѣденє сотрудника о. Т. Под-
лашечку, тутешному парохіану, а чѣмъ вже
пѣвъ року минуло, ще не надѣбшлѣ вѣдбу-
вѣдъ зь Свѣтлов Консентіи. А люде собѣ
говорять, що до сего часу могла бы була
прійти навѣтъ зь Австраліи. Отже урешамъ
покрѣно Ихъ Преосвященство, щоби аво-
лили вглянути вь справу и спонукали при-
скорєнє вѣдбуваніє. — Члени депутатв.

Поможа церквѣ. Вь четверъ [8 н. ст.
марта] вь саме полудне згорѣла церковь вь
Арламбѣвѣ Воли мѣстности повіта. Огонь
выбухъ наплѣкомъ небережности палачаря,
щѣ забувъ погасити свѣтло вь церквѣ, зами-
няючи єи по довершеню обряду хрещеніи
дити.

Пресвитервѣ львовскон архієпархіи бу-
де висланычати станиславскій епископъ зь
причини поважної недуги, митрополита. Ми-
трополитъ просивъ єп. Шептицького, щоби вь
тѣй цѣли приѣхавъ до Львова, однакъ єпи-
скопъ сему бажаню не мѣгъ вдоволити, бо
власне вь свой єпархіи єсть занятый высвѣ-
чуванємъ монаховъ. Зь сєи причини всѣхъ пи-
томцѣ, що хочуть ординувати ся, будутъ му-
сѣли вѣхати до Станиславова. — Сими днями
єп. Шептицькій вѣзѣдѣтъ до Вѣдв на конфе-
ренцію австрійскыхъ епископв; заравомъ
хочє тамъ остаточно поладити справу у-
строєня провинціальной семинаріи вь Станис-
лавѣ, а вь крайнѣмъ случаю буде старати
ся о перенесєня ІV. року до Станиславова,
якѣ то єсть вь Перемышлѣ.

Архипіагія Стефанія, вѣдѣдѣжючи зь
Вѣдв до Мірамаре, обдарувала дуже щедро
цвинными дарунками свою службу. Архипіа.
Стефанія зрєкла ся всьхъ протекторатв
надъ рѣвными стоварищеніями, а котрѣ вь
бѣльшій частѣ обѣмє, здаєть ся, єи дочка
архипіа. Блєсавєта.

Зь „Львовского Бояна“. Надзвичайный
вправы мѣш.ного хѣру „Львовского Бояна“
вѣдбуєтъ ся завтра [вѣ второкъ] о год. 7½
вечеромъ. Зь огляду на близкій концертъ вь
рокъ вини смерти Тараса Шевченка просить
выдѣлѣ всьхъ членв, щоби зволнили точно
вь комитетъ вѣсти ся. — В. III.

Вь Таробовѣ вь тамошній читальни
вѣдбує ся дня 25 н. ст. марта вечеръ вь на-
мѣтъ XXXIX роковинъ смерти Шевченка.

Міністеръ д-ръ Пентакъ, нововыбранный
посолъ зь м. Львова до сейму, оголосивъ
афішамъ податку мешканцямъ столицѣ. Вь
тѣй пѣдѣцѣ заявляє міністеръ „родакъ“, що а
добрыи католикомъ але не клерикаломъ и
не антисемитомъ, а дальше, що исповѣдує за-
сѣды демократичній! Противити ся радикали-
зма и „попаданію за вську цѣну“, але єсто-
ронникомъ плоднѣи працѣ безъ шумныхъ фразъ.
Бодав толькѣ лиха!

Помогає Богъ! Вь Озеранцѣ коло Збо-
рова отворили тамошній вѣдѣтъ по-при
чтѣлѣи кримицію. Заслуга вь тѣмъ выключна
пароха о. П. Чумака и, на него надѣючись,
можна заповѣдати крамницѣ якъ найкрасшій
успѣхъ. О. Чумака починаєть уже заходы, щоби
люде дѣстали щѣ а графіку, котра навѣтъ
вѣ тѣмъ кулѣ села, на роздорожу, дуже аду-
же прудалась бы, бо дѣсно тамъ конечно єи
потрѣбно. Жиди дуже пожурились, та не вь
силѣ ставити вѣякого чѣла, позаякъ парохъ
о. Чумака має выключный впливъ на своихъ
громадянъ. Люде ластъ розохотились, що вже
вь двохъ сусѣднихъ селахъ [належачихъ до
парохіи о. Чумака] вь Раликовцѣхъ и Цецо-
вѣхъ напирѣють ся конче за крамницями.
Щастє Божє!

До Риму выхали дня 1 н. ст. марта
угорскій епископъ Юанъ Валіи Юліи Фирдакъ
вь товариствѣ священникв, богословв и ин-
шихъ зь своихъ єпархіи.

Щѣ одно самоубійство на тѣхъ дефравда-
ційномъ. Зь Перемышля наплѣла до Львова
телеграфічна вѣстка, що тамъ застрѣльивъ ся
д-ръ Фр. Сендзковичъ, ксѣиеръ задаткового
товариства зь Сєидішівѣ, котрый недавно
— якъ се було у насъ подано — сповнявъ
тамъ значающу крадѣжъ. До члѣнскѣи
сєису самоубійствѣ-дефравдантв галицкихъ
прибула ще одна жертва.

Кандидатами на лат. епископство вь Пе-
ремышлѣ єсть кромѣ суфрагана кс. Пельчара
[котрого має обдѣлати міністеръ Пентакъ яко
его товаришъ шкѣльній] и кс. Адама Свѣтлѣи
такожъ прилѣтъ кс. Старовѣдскій парохъ ко-
стѣла Всѣхъ Святыхъ вь Краковѣ. — Віса-
ріємъ капітульнымъ выбрала лат. капітула на
сєсїи дня 7 с. м. суфрагана д-ра Пельчара, а

адміністраторомъ темпоралій прелата кс. Яко-
ва Федеркевича.

Заколѣтъ на львовскій політехніцѣ. Зь
причины вѣдомѣи демонстрації студентв
політехніки противъ профессора Туллиа зборили
ся вечеромъ 9-ого с. м. профессоры вѣдѣ про-
шомъ ректора на конференцію и заплѣли
такѣ ухвала: выдати вѣдзѣву, взымающу
тѣхъ студентв, що взяли участъ вь демон-
страції, абы до 48 годинъ добровѣльно подали
своє имена и признались до вини, а коли єе
не станєть, то політехніка буде замкнєна и
вѣдбууть ся нові вписы. Вчєра пополудни
студентв зборили ся вь політехніцѣхъ авли
и по бурливѣи нарадѣ ухвалили одностѣно:
анѣ нѣкого не выдавати, анѣ нехай вѣхто самъ
не зголосѣть ся.

Сєгодня вь полудне замкнєно політехніку
ажъ до дальшого зарѣдженя, а то вь насѣд-
ствѣ знанѣи демонстрації студентв противъ
проф. Туллиго. Замѣтно, що на годину пе-
редъ оголошеніємъ замкнєня школы, вѣдѣли
ректоръ Нѣментовскій и деканъ вѣдѣлу
инженеріи Скибинскій до назѣтника.

Зь „Народной Торговлѣ“. Оголошенє вь
45 чѣлѣ „Дѣла“ писемѣи Михайла Петриць-
кого слонукѣ насъ до слѣдующого заявлєня:
Вь мѣсѣцѣ груднѣи м. р. зголосивъ ся до
насъ п. Мих. Петрицькій просити якого-небудь
занятѣ вь нашій институції. Коли у насъ не
было нѣякого постоянного мѣсѣи опорожне-
нѣи, подѣлали мы єму гадку, щоби вѣвѣзъ
оферту на подорожующего агента и подавъ
своє услѣвѣ. Внесену нинѣ оферту и єго
услѣвѣи приняли мы безъ змѣны и заангажо-
вали єго яко нашего подорожующего вѣдбу
ручника, удѣливши єму збѣльшеніи науки
и факховыхъ пояснєнъ а навѣтъ повѣривши
єму нашихъ дискретныхъ торговельныхъ вѣ-
домостей яко своему чѣловѣку.

Вь недѣлѣи чѣлѣ вѣдѣ розпочаты своєи
дѣяльности почавъ п. М. Петрицькій свои жа-
дѣи до насъ подѣмшувати. Мы всѣ тѣ до-
магаєи уважливѣи до крайнихъ границъ
возможности. Пѣсля нашихъ найточѣйшихъ
обсѣленъ вышло такоє, що мы зь єсѣтнєного
на замовлєніи п. М. Петрицького брутто выску
вѣдступали єму 6 крейцѣрѣхъ титуломъ платѣи,
подорожного и провѣи а собѣ полишали лишѣ
одну крейцѣру на удержаніє окремо вѣдѣтѣ-
нѣного чѣловѣка зайнятого вь нашій канцѣ-
ляріи выключно поладжуванємъ замовлєнъ
п. М. Петрицького, дальше адміністративнѣи вы-
датки тѣмъ споводованъи и пр., такъ що ин-
ституція наша вь сєи интересу властиво нѣ-
чого на свой чѣстий выскѣ не придбала, а
дѣнь дала удержаніє одному чѣловѣку
бѣльше.

Однакъ п. М. Петрицькій поставивъ до
насъ зновъ домаганє о подѣмшеніи подорож-
ного. Мы заявляи, що не можемо йти по при-
тѣру заграничнѣхъ фирмъ а мусимъ числѣти
єи зь нашими неумолимыми цѣрами. При-
знаємо ся, що мы бы могли бѣхти и дальшѣ
жадѣи п. М. Петрицького вдоволити навѣтъ
до высоты заграничнѣхъ агентв, але сє
сталось бы коштомъ або агента або цѣны
товару т. є. коштомъ купующей публики, а на
сє мы нѣякѣ не могли зважати ся, позаякъ
мы руководимъ ся прямо противною гадкою,
именно: подавати нашимъ гостямъ чѣмъ-разѣ
дѣвншій товаръ по можливѣи низшій цѣнѣ.
Дѣятого то мы розвѣзали умову на основѣ
вымовѣженя п. Петрицького. Мы мали право
надѣятѣ ся, що свой чѣловѣкъ не такъ легко
покине сѣбѣлю вь нашу працю а то тѣмъ
бѣльше, що вѣтъ навѣтъ не бѣтъ нааражуваний
на нѣякій жертвы а навѣтъ противно, ще дуже
лихо вѣдѣ насъ скорѣстѣвъ.

Додати же мусимъ, що нашѣ услѣвѣи не
були такъ тажкѣи и прикрѣи, скоро п. М. Пе-
трицькій вѣдложивъ собѣ по двѣдѣсѣтичѣи праці
розмѣрно до часу поважну сумку, находячу
єи у насъ вь депозитѣ. Вь виду того поновѣе
оферованє намъ услѣвѣи п. М. Петрицькимъ зь
жаданіями, якѣ повыше выказано, для насъ
жеє невозможно, сѣтъ обѣсѣленє хѣба лишѣ
на ефектъ. Мы сѣмѣи того погляду, що всѣ
працюющѣи и хотѣчи працювати вь народныхъ
институціяхъ мусѣтъ задоволити ся скромнѣи-
шими услѣвѣи, бо нашѣ народѣ не єсть бо-
гачемъ.

Нарештѣ порѣшенє справы, чи окрѣмъ
Klein'овъ, Pineles'овъ, Krebs'овъ и пр. при-
лѣтитъ такожъ и нашому чѣловѣку вѣстувати
до конвенції зь „Народною Торговлѣю“,
вышломлюючи ся зь народнѣи дисциплины и
выкористовуючи довѣлѣтнѣи грѣшми руского
народа набутий досвѣдѣ, полшамѣи осудови
руского загалу. Дурекія „Народной Торговлѣ“.

Дрѣбнѣи вѣсти. Бурмістрѣи Нового Сан-
ча выбраний д-ръ Володѣиславъ Барбацкій.
— На будову нового шпитѣля вь Перемышлѣ
записала номерша властителька добръ Л.
Шварцова 10,000 зр. — Мѣсто Жовківъ за-
водити у себе електричне освѣтленє улицѣ. —
У Львовѣ померла вь 70 роцѣ життя графиня
Феліція Мірова, мати маршалковѣи гр. Цеци-
ліи Бадєнцѣи и жѣны бѣвшого міністра
„родакъ“ гр. Адама Бадєйовича: похорѣвъ
вѣдбуєтъ ся нинѣ. — Вь Хоростковѣи померъ
вь 67 роцѣ життя Пєтро Грека, отецъ знаного
адвоката львовскѣи д-ра Мих. Грека. — Вь
Тернополѣи молодой жидъ Тайхольцъ, купецъ,
облѣвъ голову спячѣи жѣнии нафтоу и подѣ-
лѣивъ. Непѣсна находѣтъ ся вь безнадѣ-
вѣмъ станѣ, а вѣтрєного мужа узвиєно. —
Зь початкомъ цѣвѣи с. р. зачнуть выхѣдѣти
дѣи новѣи факховѣи польскѣи часописы: „Archi-
tekt“ вь Краковѣ и „Gazeta roczniowa“ вь
Тарновѣ. — О мандатѣ посольскѣи до парла-
менту зь м. Станиславова по д-ръ Бѣдлин-
скимъ старѣи єи мѣжъ вѣшными и радникѣи
станиславскѣи суду повітвого Юл. Про-
мѣшскій. — Зь весною зачнє ся вь Россіи
будова зѣлѣнѣицѣи Томашѣвскѣи, котра зу-
чѣтъ ся зь нашою зѣлѣнѣицѣи Сокалѣско-
бѣлѣскою. — Зь Хѣнѣи доносятъ о страшнѣмъ
пересѣдѣи християнъ. Вь мѣсцевѣи

Чєв-пінѣи спалєно 27 домѣвъ мѣишнѣхъ а
звѣжъ 2000 вѣрнѣхъ обрабовано. — Вь Каль-
кутѣи лѣтує чума; минушого тѣждѣи по-
мерло 411 особѣ. — У Франції и вь Италіи
проникнулось якаєс зараза мѣжъ шовѣишнѣи-
ми и вышитѣи тысячѣи сѣхъ пожиточныхъ гу-
сѣльнѣицѣи; насѣдкомъ сего шовѣи ожно по-
дорѣжѣ. — У Вѣднѣи померъ вь 63 роцѣ
жѣты Людвигъ Гельдѣ, вызначный критикъ
театральнѣи а авторъ либретта оперетты
„Пташникъ зь Тирѣла“ та иншихъ оперетокъ.
— Вь Бѣлградѣи померъ архимандритъ Ни-
кифоръ Дучичъ, историкъ и политикъ. — Си-
ми днями була у Вѣднѣи депутатъи провѣи-
ровичнѣи дозорѣи вызначнѣхъ зь галицкихъ
повѣтовхъ судѣи и просила о подѣмшенє
платѣи та о стабѣлизацию.

Надѣсланє.

„Henneberg-Seide“

— nur licht, wenn direkt von mir bezogen — schwarz,
weiss und farbig, von 45 Kreuz. bis fl. 14 85 p. Meter.
An Jedermann franko und versollt ins Haus, Muster
umgehend.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.)
Zürich. 58 (1)

Господарство, промыслъ и торговля.

Вчє „Сѣбли“ вь Перемышлѣ. Сими
повѣдомляємо П. Т. Родимѣвѣи округа пере-
мышского, що наша новозавѣлана „Сѣблика для
господарства и торговлѣи“ вь Перемышлѣ, то-
вариство зареєстрованє зь обмеж. порукою,
урѣджує на подѣтѣи §. 4. 6) своихъ стату-
тѣи перше экономічне вѣче, котрѣ вѣдбує ся
зь комнатахъ „Рускон Бесѣды“ дня 16 марта
(зѣ пятницу) о годнѣи 1 зѣ полудня. На по-
рядку дневнѣи: 1) Яка єсть цѣлѣ „Сѣбли-
ки?“ 2) Внесеня участниковъ вѣча. — По
вѣчу о годнѣи 4 вѣдбууть ся другѣи загальнѣи
зборѣи „Сѣблики“ зь слѣдующимъ порядкомъ
дневнѣи: 1) Вѣдчитѣи протоколу 1 загаль-
ныхъ зборѣи. 2) Вѣдбуєть двѣхъ членѣи Со-
вѣта, єсѣнтально ихъ заступникв. 3) Єсѣн-
туально вѣдбує заступника члена Дирекції.
4) Вассѣи членѣи. — О численну участъ
просить — „Сѣблики“.

Телеграммы.

Вѣдѣнь 12. марта. На нинѣшнѣмъ засѣ-
даніи рады державной при другѣи читаніи
закона о континентѣи рекрутѣи промѣнѣи
п. Герцмаасаки а обѣсѣи п. Ярославѣи. — Ца-
саръ приймаєтъ нинѣ на аудієнціи президію
палаты посѣлѣи.

Острава 12 марта. Хочѣи страйкъ трѣває
уже десятѣи тѣждѣи, не показавъ ся навѣтъ
слѣдъ подѣмшеня Страйкующихъ було вь су-
боту 21.7.22.

Прага 12 марта. Вь субботу вѣдбуло ся
тутѣи 11 робѣтничѣхъ зборѣи зь нагоды мар-
товѣи рѣшѣицѣи революції. По зборѣи до 8000
робѣтничѣи урядило демонстративный походъ
зѣ страйкующими вь копальнѣхъ робѣтничѣи.
Зѣ незвѣстѣи причинѣи пришло до конвѣлѣи
мѣжъ демонстрантами а полицією, котру
обвинєно камѣванємъ. Одино робѣтника ранєно
шпабѣи вь голову. Арештовано 6 ексѣдентѣи.
Остаточнѣи полиція розогнала збѣвѣи.

Петербургъ 12 марта. Миністрѣи ин-
тѣрнѣишнѣхъ справъ именованный дѣ теперѣшнѣи
управитель того миністерства Сипягинъ.

Лондонъ 12 марта. Зѣ Капштаду доно-
сятъ, що Голєндерѣи населєнє розпочало бой-
кѣи противъ англійскихъ мешканцѣи мѣста.

Парижъ 12 марта. Драфѣуэ, Золя, Пі-
картъ и Райнахъ внесли до сенату протестъ
противъ амнѣстїи. — Рада миністрѣи прина-
дѣла проектъ заведеня загального податку до-
ходового.

Ріо Жанейро 12 марта. Правительство
вѣдѣи дошного часу звало по вѣтнованєи заго-
вѣи противъ республики. Не робѣло оно су-
противъ того нѣякихъ кроковъ, доки не довѣ-
дало ся, що фонды монархістѣи роздѣлено
мѣжъ кѣлькихъ полиційныхъ агентв. (Дѣи
зѣ заговорщикѣи мавъ выконати атѣнтатъ
на президента вь Петрополісѣи.

Переписка Редакції и Адміністрації

Вп. П. М. вь Гр. За минулий роцъ 10 кор.
40 сот. за бѣжучій кварталъ 7 кор. 20 сот. —
М. Ту. вь Зо. Вислѣжено все правильно, про-
симо на почѣи розглянути єи. — Н. Па. вь Ва.
Зѣ Зарвѣннѣи, але єе померъ. — И. Ко. вь За.
вѣ. До кѣнѣи року ще 23 кор. 40 сот. — І. Ку
вь Ся. Теперѣи лишѣ за марѣцъ. М. Се. Те. Приѣ-
дѣи 80 сот. — И. Ян. вь Хо. За сѣй кварталъ
ще 2 кор. — Ра. вь Мн. и. Д. За сѣй кварталъ
ще 1 корона. — В. Яц. вь Ж. Теперѣи за лю-
тѣи а не за марѣцъ. — К. Цѣ. вь По. За І.
кварталъ все. Услѣвѣи тѣи самѣи. — Гр. Со. вь
Но. т. На І. кварталъ зѣстало 4 корѣи. — Л.
Па. вь Ро. Заплатѣно за мартъ. — И. Ян. вь
Ра. На ІІІ. кварталъ зѣстало теперѣи 7 корѣи.
— С. Ви. вь Со. Теперѣи за лютѣи а не за
мартъ. — І. До. вь Тм. До кѣнѣи марта приѣ-
дѣи 11 корѣи 20 сот. — Хв. Тов. снѣи. вь Уг.
Приѣдѣи 80 сот. — Вп. Бѣг. Тимѣ. вь Ол.
Дѣстали, але мусѣтъ ждати черги, бо богато
вѣсѣиныхъ зѣ давнѣишого часу заглядѣи. За І.
кварталъ ще 1 кор. 20 сот.

QUAKER
ROLLED
WHITE OATS

MANUFACTURED BY
THE AMERICAN CEREAL CO.
CHICAGO, ILL. U.S.A.

Возьмѣте у Вашего купця пачку Quaker Oats (американскаго опыханого вѣса) и зварѣте такую страву: До пѣвъ літра кипячон посоленон воды всыпте 12 дека Quaker Oats и нехай варить ся 10—15 минутъ, пока не агумене; подчасъ вареня треба мѣшати. Опбѣля подайте сю страву въ зимнымъ молокомъ и такожь въ дробяку топячоню цукру. — Ся страву, якъ и всяка инша, приладжена въ амер. опыханого вѣса, сложивана правильно на снѣдане або на вечерю, выйде на здорově вѣей Вашой родинѣ, а особливо дѣтѣмъ.

Ризниця въ Самборѣ
Водѣтъ вкладковый
 т. е. принимаютъ ся грошѣ на
 вклады оцадиности и опроцен-
 товують ся 5% водѣ ста.
 Вклады тотѣ суть обезпе-
 ченъ фондомъ резервовымъ то-
 вариства и удѣлами членовѣ, а
 по мысли §. §. 9 и 47 статисти-
 ныхъ солидарною порукою.
 !! Податокъ рентонный водѣтъ
 всехъ вкладокъ оплачуе само
 Товариство.
 Водѣ Дирекціи Товариства
"РИЗНИЦА" въ Самборѣ.

Хто хоче 400 марок?
підъ гарантією місячно, дого
чно безъ ризика заробити?
Нехай поше адресъ въ вѣдѣ
нію маркою пошлѣ V. 21 An
noncen-Exped. K. F. Woltan,
Липскъ-Линденъ | Leipzig-
Lindenaу 445

КАВУ
вЪ 5-кѢЛОВЫХЪ МѢШОЧКАХЪ ФРАНКО
по 9 ар. 20 кр., 10 ар. 20 кр., 10 ар. 70 кр. и 11 ар. 20 кр.

ВИНО
вЪ 5-кѢЛОВЫХЪ БАРИЛОЧКАХЪ ФРАНКО
по 3 ар.; 3 ар. 30 кр.; 3 ар. 70 кр.; 4 ар. 10 кр.;
4 ар. 50 кр.; 4 ар. 90 кр. (Дорожжій вина ФЛЯСКАМИ)

ВЫСЛАБ

ПАРОДНА ТОРГОВЛЯ И ФІЛІИ.
92 112-7

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ
ПЕТРА ДУТКЕВИЧА
 въ СТАНИСЛАВОВѢ
 улица Бельведерска ч. 2

поручае по цѣнахъ дуже преступ-
 ныхъ чапѣ, дѣхтарѣ, пивуки, пате-
 рицѣ, хресты и т. п., водотѣть огне-
 во дуже тревало старѣ чапѣ, пушѣи
 и дае самѣ до посвящѣнѣя.

Поручае ся ласкавымъ замовле-
 нѣямъ!

144 4-2

Brady-ого
КАПЕЪ ЖОЛУДКОВИ
 (давнише Маріяцельскій капелъ жолудковъ)
 припоспособленъ въ антицѣ „подъ королею Угорщины“
 Кароли Брэдъ у Вѣднѣ I. Fleischmarkt 1.
 загально достаетъ и знаніе средство аѣичне за побуду-
 ючого дѣланъ при забуреняхъ травленъ и и-
 шихъ недомоганяхъ жолудна.

Цѣна за флашку	40 кр.
Подойфна флашка	70 кр.

Не можу не звернути ще разъ увага на те, що змѣн капелъ жо-
 лудковъ часто бувають фальшивыя. Тому при купнѣ треба уважа-
 ти на повѣсть охоронну марку зъ подписомъ **C. Brady** у подпа-
 нити яко неправдливъ всякій факризмъ, котрый не заосмотрѣнъ тойъ
 маркою охоронною и подписомъ **C. Brady**. 313 16-21

Капелъ жолудковий антикаря К. Брэдъ
 (давнише Маріяцельскій капелъ жолудковъ)
 опанований въ червоныя складистыхъ коробкахъ зъ обрамленъ св.
 Матери Вожжоу зъ Маріяцель (яко марка охоронна). Подъ маркою
 охоронною мунѣтъ находитися згода побѣдъ подписъ *C. Brady*
 Складовъ части поданъ.
 Капелъ жолудковий правдивъ можна набути у всѣхъ антикахъ.

Найлучшій насѣня
 поручае
ЗАВЕДЕНІЕ ОГОРОДНИЧЕ
АНТ. КЛИМОВИЧА и СЫНА
 У ЛЬВОВѢ.
 Цѣнники высылаемо даромъ и оплатно.

Надослане.

КОПЕРНИЦКИЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовъ площадь Гау-
дицка ч. 1., противъ Банку Гинотечного на-
пلياتияхъ площади Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по-
цѣнахъ найдешестихъ:
окуляры, цѣперы, зѣрноты, бѣло-
кѣ, далекониды, барометры, тер-
мометры, микроскопы, лупы, ком-
пасы, райсиды, таксы мѣричій,
пѣны, лѣбѣлѣ, манометры и т. а.

Уряджене двѣдѣиъ электричныхъ.

Всѣмъ направимъ полагоджуиъ ся ииѣ най-
скорше и найдешевше.

4815

Вже виїшов
наказом газети „Свободи“

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ
ПІДРУЧНИК ДЛЯ ПИСАРІВ ГРОМАДСКИХ,
містить в собі звори писем і друків а також положення
як їх виконувати і загалом як вести діловодство і на
урид громадянського.

ВІПУСК I.
уложив

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ
адвокат кравий у Львові.

Ціна примірника 25 кр., а оплатою пош-
тою 30 кр. Хто пришле в листі шість марок пош-
тових по 5 кр. дістане на місце вже оплачений
порадник.

Замовлення приймає редакція „Свободи“
у Львові, ринок ч. 10.

ПЕРША БУКОВИНЬСКА ФАБРИКА
Портляндъ и Романъ цементу
ЕМАНУИЛА АКСЕЛЬРАДА
въ Путиѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантѣвъ, що
крѣмъ дотеперѣшного Романъ-цементу вырабляю теперь
въ мой фабрицѣ въ Путиѣ

● **I. Портляндъ-цементъ,** ●
который за-дѣя знаменитыхъ его прикметъ вѣдначило
Тов. инжѣнерѣвъ и архітектѣвъ у Вѣднн.
Заступникомъ моихъ фабрики для Галицкихъ полищанъ еси на
дальше паче

С. ЛІЛІЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)
у Львовѣ, ул. Крашевского ч. 1.
що удержує значні склади у Львовѣ и выконує замо-
вленія заразъ такъ у Львовѣ, якъ и на провинціи.

Прошу П. Т. Интересантѣвъ о ласкаве пересвѣдче-
ннѣ ся про високу вартѣсть и найлѣпшу якість моего
фабрикату.

Пишу ся зъ высочайшимъ поважаніемъ
ЕМАНУИЛЪ АКСЕЛЬРАДЪ.
Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радовѣцъ (Radautz)
Буковина 160 1—20

Розсылка сукна лишь для приватныхъ.

Водтинокъ, 3.10 метр.
довгий, достаточный
на 1 мужескій одягъ
кошуте лишь

ар. 2.80 аз доброй	} правди- вой ове- чон вое- ни.
ар. 3.10 аз доброй	
ар. 4.80 аз доброй	
ар. 7.60 аз деликатнои	
ар. 8.70 аз деликатнои	
ар. 10.50 аз найделикатн.	
ар. 12.40 аз английской	
ар. 13.95 аз мангаровои	

Водтинокъ на чорный сальмоновый одягъ ар. 10'—.

Матери на легий палъта вѣдъ ар. 3.25 аз жетеръ выше; льоденъ аз пышныи барнахъ аз 1 водтинокъ ар. 6'—, 1 водтинокъ ар. 9'45; *Peruviense* и *Doukings*, матерн для урядникоу деревняныхъ, сельскихъ и на судейской тоги; найделикатнѣйшии камгарны и шейюты а также матерн на униформы для финансовои сторожи и жандармерии и т. д. и т. д. розсылка по фабричныхъ цѣнахъ найлучше знаный ако реальный и солидный

складъ фабричнотѣ
сукна

Kiesel-Amhof in Brünn.

Вздрѣтъ gratis et franco. — Доставка точно посяя вздрѣтъ.

УВАЖАТИ! Зверюся съ увагу Р. Т. Публики особливо на те, що при непосредствѣнѣмъ побороу матерн выходять значно дешевше, якъ замовляванъ у торговцѣхъ посереднѣхъ. Фирма **Kiesel-Amhof** въ Берѣй розсылаетъ всѣ матерн по дѣйотныхъ цѣнахъ фабричныхъ не причиняючи рабату.

124 —10

УЧИТЕЛЬ орган руского товариства педагогичного двотыжневникъ педагогично-науковий, выходить въ 1 червни 1889 у Львовѣ ул. Вормиенск. ч. 2. Предплатя на цѣлый рокъ 3 зр. на поштовому 1'60 кр. на червь року 1 зр.

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовенства и Комітета церковныхъ.

Симъ маю честь пригласити Всечестному Духовенству и Комитетамъ церковнымъ, що въ часъ Великого посту есть наиболѣе нуждѣиша пора надсылати до переплету и водновленія **СТАРІЙ ЕВАНГЕЛІЯ** якъ такожъ **СЛУЖЕБНИКИ**, до которыхъ вставляя ся нова Літургія синодальна Іоанна Златоустого и прочіи зміны. Роботу виготовляе ся въ дуже короткімъ часѣ. Рѣвночасно поручае ся нѣзъ складу:

Новѣ хороше виданѣ малого формату

Евангелія въ переплетѣ по цѣнѣ зр. 30, 45, 60, 65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковныя.

Дружкі метрикальни и пр. до всякого веденія.

Молитвословы Іерейскій, для женщинъ, мірянъ и дѣтей.

Книги братства церковного, тверезости и Найсвят. Тайнъ.

Поминники душъ усопшихъ.

Рамы дв образны, якъ такожъ принимае ся всякого рода замовленія входячы въ округъ переплетничого заведенія подъ фірмою

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давісѣише 182 6—14

Михайла Спожарского и Сына у Львовѣ, улица Руска ч. І. въ каменниці Тов. Просвѣта.

Мимо того, що воява і
росгарь подорожляли о 30%
продаж коври і матраца по
данных назвках цѣнахъ ле-
ше спеціалъна робѣтня и мага-
зинъ постелей ІСНИФЪ ШУС-
ТЕРЪ, Львѣвъ, Коперника ч. 5.
Пилипко града,

Пиво Пільненське
з акційного browару, кухня
вдоль 15 с. м змѣнена на дѣш-
ний стравы, смачий на маслѣ,
цѣны знижені, услуга зручна.

Пору чяе
ТОМА НАЙСАРЕКЪ
реставраторъ
ВЪ РИНКУ 17.

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ зъ фабрики
Аполло по цѣнѣ фабричной,
Вина угорскій и австрійскій по-
чавши вѣдь 60 геллеровъ за лі-
тру; Выробы зъ хіньского и
правднаго сребла по цѣнѣ фа-
бричной поручае горячо Р. Т.
Родимыя

Михайло Петрицький
Львів, Театинська ч. 14
з тою увагою, що виробы
србій лише за готівку; до-
перва при замовленнях више
100 коринь допускає ся сила-
ту ратами. 158 1-9

ЛІАРНІА ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІА СЕРАФІНА
ВЪ КАЛУШІ
вѣдана чина двѣма сѣбѣныміи медаліаміи
выкупѣе дзвонѣы рѣзной вагі и пріймаѣе ушкоджѣнѣй
дзвонѣы до переліванія въ найкорѣтѣнѣй часѣхъ, а та-
кожѣе маѣе на складѣхъ готовѣй дзвонѣы рѣзной вагі.

Дякуючи всѣмъ Ва. приходникамъ и фундаторамъ за
вѣхъ дотѣперѣшнѣй замѣлованя, прошу о ласкавіхъ замѣло-
ваня такъ на поодинокѣй новѣй дзвонѣы якъ и на цѣлѣй гру-
ппѣ. За трѣвалѣстѣ матеріялу и гармонійный звукъ мо-
жѣхъ дзвонѣовъ ручѣ и дятого оспѣляю сѣя припоручати
вѣхъ Ва. П. Т. Гублицѣхъ.

За глѣбокимъ поважаннѣмъ
АНТОНІЙ СЕРАФІНЪ.

5789

**Львовскій акціонный
ЗАСТАВНИЧІЙ ЗАКЛАДЪ**
Кароля Людвика ч. 3, 1 поверхъ
Удѣле позички на заставы:
Дорогоцѣнности всякаго рода,
Паперовѣ вартѣстныхъ и
Предметовѣ цѣнныхъ взагалѣ.
Процентъ умѣренный знижаєсь въ мѣру вы-
сокости позички. 185 5-6
Бюро отворене вѣдь 9—1 и 3—6.

Оголошение.
Рада шкільна місцева с. Дяховцях повіта богородчанського пошукує за будівничими, котрий би, сам як маєтець, підбрався ся выбудувати му ровану 2-класову школу за зложением павців. Кошты будовы обичлено на 11.973 кор. 50 сот. Плять и коштораст можна оглянути на місяці будовы у тамошного управителя школы. Будова може розпочати ся зараз. Пресно свои оголошення поперти достовірными особами присылати підь адресом зарядь школы в Дяховцях, п. Богородчаны. 148 4-4

An engraving of two heads of cabbage. The cabbage in the foreground is shown from a slightly low angle, highlighting its rounded shape and the intricate, wavy texture of its leaves. The second cabbage is positioned behind and to the right, partially obscured. The entire illustration is rendered in a fine-line engraving style, with a small tuft of grass or weeds at the base of the front cabbage.

 Позолотничча робітня ПЕТРА КУХАРСКОГО у Львові улица Ягайонська ч. 22. Виконує всякі роботи входячі въ сей обсягъ, а именно
Золочєня и водновлюванє престолівъ, иконостасівъ та процесіальнихъ вѣтариківъ.
РАМЫ ДО ПРЕМІЙ въ стиляхъ [empir, barocco, secession] по цѣнѣ вѣдъ 6 ар. и выше. — Замовленіа въ провинціи полагодную
въ якъ найкоротшіймъ часѣ. 183 1

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белей. Цапѣръ въ фабрики Черланысом. Зъ друкарнѣ Институту Отавропійского подѣ заридежъ Іосипа Данилюка

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по двѣ (крѣмъ недѣль и рускыхъ святъ) о 5-той годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницу на переѣмну разомъ въ Дѣло.

Передплату и экскраты принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ в. Баторія ч. 24. Центральное бюро отомоще у. Попервела ч. 11, и Бюро газетъ Л. Кароля Людовика 9, и А. Ольшеского ул. Килин-Вского 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Вильни: М. Дукот, I. Seilowitz; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфуртъ и Гамбургъ: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатанье въ „ДѢЛО“ платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ литер. додаткомъ

въ Австріи:	въ границахъ:
на цѣлый рокъ . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . 22 ар.
на полъ року . . 8 ар.	на полъ року . . 11 ар.
у Львовѣ:	
на цѣлый рокъ . . 14 ар.	на полъ року . . 7 ар.
на четверть року . . 8 ар.	на полъ року . . 1 ар. 20 кр.

Редакция, администрація и экскраты подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстають ся лише на попереднє застереженя. — Рекламация неоплачена въ бѣлый рокъ порта.

Неоплачене члене коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Огласенія вымѣстъ принимаютъ ся по цѣнѣ 10 ар. въ однокъ стрѣнку экскратомъ або по цѣнѣ 2 ар. въ рубрикѣ „Надбѣла“ по 25 кр. а. в.

Подати и книжъ доносенія приналежитъ членамъ на по 15 ар. въ вымѣстѣ.

Полякамъ матѣрь, Русинамъ мачуха.

Перечитавши сѣ слова заголовка, чейже нѣхто айн на хвилю не потребує призадумати ся, кого то маємо на мысли.

Въ школьній салѣ въ Скорикахъ не только грають „Przybied-y“ на дохѣдъ фонду на будове изум. J. Karpiu w Dorobosci, але и танцюють собѣ до бѣлого дня, — въ Гвиздцяхъ великихъ для обходу сотыхъ роковинъ водрожденя украинско-русского писемнества ч. к. рада школьна не позволила ужити школьни салѣ [дивн у вчерашнѣмъ числѣ „Дѣла“ дописъ изъ Скалатщины].

Польскія школы въ русскихъ повѣтахъ не пустуютъ за-для браку учителей, — русскія школы, поставленныя горкою нерваницею русскихъ громады, цѣлыми роками даремно дожидаютъ учителя, а тамчасомъ незамѣшканы и неоплаченныя гниютъ и разлагаются въ водѣ гриба [пор. статью „Гарады нашего селанства“ въ ч. 43 „Дѣла“ та дописъ изъ Старо-самборщины].

Кулка Педагогичного Товариства (польского) безъ перешкодъ уживаютъ школьнѣ салѣ на свои зборы чи конференціи; але Рускому Товариству педагогичному краєва рада школьна передъ кѣлкомъ роками водмодно водповѣла на просьбу о позволене школьнѣ салѣ на зборы кружковъ сего товариства, мотавуючи водмону сепаратизмъ Руского Товариства педагогичного, объявляючи ся тымъ, що оно смѣя животити общѣ педагогичного товариства краєвого [sic!], въ котромъ найде ся мѣсто и для русскихъ педагоговъ (ну, мѣсто для нихъ по правдѣ в; але и ошѣка для руского школьничества вѣ въ мѣстѣ такъ сама, якъ и въ краєвой радѣ школьній).

Взагалѣ не воловой шкурѣ не списавъ бы, коли-бъ хотѣти повторити лише те все, що вже въ самѣмъ „Дѣлѣ“ было писано въ рѣзкихъ сторѣхъ краю про неоднакове трактоване Русинѣвъ а Поляковъ школьними властями.

Хочъ власти школьнѣ не годнѣ вже ма-бути на тѣмъ поли нѣчого выдумати, що могло бы бути для насъ повною, все-жъ таки годитъ ся пригадати въ звязку дѣлѣ, готованъ своего часу въ „Дѣлѣ“ факты, а збѣранный те-перъ въ 8 числѣ сего рѣчнѣ „Свободы“ въ дописѣ изъ Микулинца.

Въ 1896 р. — каже ся тамъ — робила читальня „Просвѣты“ въ Микулинцѣхъ свои загалнѣ зборы; а що не было водповѣдно до того хаты, просивъ выдѣлѣ читальнѣ управителя школы, П. Ив. Шумского, чтобы водступитъ на зборы одну школьну салѣ. П. Шумскій разо на то приетавъ, однакъ ска-завъ пробати просьбу до окружной рады школьнѣ, бо водъ самъ не має права на се позволити. Выдѣлѣ читальнѣ подавъ просьбу до окружной рады, але надаромъ, бо на полъ години передъ зборами достае телеграфичну заборону: „Nie pozwalam! Starosta Zawadzki“. Очевидно зборы треба было водложити, бо на-разѣ не было водповѣдного мѣста. Въ нѣлькѣ мѣсяцѣвъ по тѣй подѣлѣ иду я зъ одними мѣщанствомъ по-при школу. Дивлю ся: въ школы лавки повышешы, передъ школу за-хавъ водъ, а на нѣмъ повно зеленыхъ сморекъ. Що то буде въ школѣ? — пытаю я своего товарища. „Жидѣске все-бѣ!“ была водповѣдь: „Нашѣ графикантѣ, brat moj! zeskowego wuznapia, воддае дочку; буде велика парада и на ту пароду водступлено школьну салѣ. Ну и правда: у вечеръ иду я по-при школу, дивлю ся, въ школѣ повно недѣлѣкъ, справилотъ свои „хасины“ и спѣвають свои жидѣбскѣ „маюфесы“.

Въ 1898 — пишутъ дальше до „Свободы“ — хотѣли читальняки въ Микулинцѣхъ дати на дохѣдъ микулинцевъ погорѣлѣмъ аматор-ске представлене въ Теревовлѣ. Маючи на се дозволѣ водъ ч. к. наместничества и водъ ч. к. старостѣ въ Теревовлѣ, подали до окружной

рады школьнѣ въ Теревовлѣ просьбу о вод-ступлене на ту цѣль одной школьнѣ салѣ. Однакъ председателѣ теревовельской окружной рады школьнѣ водмозавъ салѣ зъ той при-чины, что на аматорску выставу въ школьнѣ салѣ може позволити лише ч. к. краєва рада школьна у Львовѣ. Аматоры, маючи надѣю, что ч. к. краєва рада школьна водступитъ на такую цѣль салѣ (такъ само, якъ водступна на вечерки въ честь Мицкевича и п.), внесли просьбу ще 1 надолѣста 1898 р. Водъ того часу минуло вже 16 мѣсяцѣвъ, бѣднѣ пого-рѣлѣмъ вже и побудували ся по трохи, зъ аматорѣвъ, что мали грати, одна особа вже на тамтѣмъ свѣтѣ, — а позволеня зъ краєвой рады школьнѣ якъ не было, такъ нема.

Але для польскихъ читальнѣ та кулокъ рѣшничѣхъ — то иншѣ параграфы! Якъ вже была заглава въ „Дѣлѣ“, товариство Oświaty ludowej зъ Крикова водложило читальню въ Микулинцѣхъ, хочъ тамъ вже вѣдѣ русскій читальнѣ, въ котрыхъ латинники такожъ не мали кривды. [Се очевидно не сепаратизмъ, что общѣ дѣлохъ русскихъ читальнѣ, де и латинники — значить, нѣмѣ-то Поляки — мали мѣсто, закладае ся нову читальню окремо для тыхъ латинничѣвъ! Ред.] Дня 11 лютого с. р. водбули ся загалнѣ зборы той читальнѣ. Але чи знаете де? Чевно, подумаете, что не въ школѣ; бо якъ Русинамъ не водьно въ школѣ робити зборѣвъ, то и Полякамъ певно не позволитъ. Але де тамъ! Зборы водбули ся въ школѣ, а управитель школы посявѣ збѣранымъ, что рада школьна не лише позво-лила ужити школьну салѣ на загалнѣ зборы але водступила и для читальнѣ разѣ на все, коли только буде треба.

Такъ то школьнѣ рады, и окружнѣ и краєвѣ, трактуютъ насъ горше, нѣжъ Жидѣвъ и Поляковъ. Жидамъ водьно уживати школь-ну салѣ на весѣлѣ, Полякамъ на читальнѣ, на представленя театральнѣ, навѣтъ на цѣ-лодѣнчѣ танцѣ и на бѣфеты, а тобѣ, Русине, зашѣ, хочъ ты такъ само платишь на удержа-на школы, якъ и тамтѣ!

Такъ и тымъ подобнѣмъ выпадкамъ еднимъ доказомъ бѣльше, что мы повиннѣ, мы мусимъ добивати ся подѣлу краєвой рады школь-ной на двѣ секціи, окрему руску а окрему польску; иначе мы зъ теперѣшними вла-стями школьными не дождемо до ладу!

Зъ рады державной.

На початку вчерашнего засѣданя палаты посолѣвъ П. Окуневскій интерпелює въ спра-вѣ надужити политичныхъ властей въ Гали-чинѣ. П. Ярославскій интерпелює въ причинѣ конвоисаты засѣданя „Воля“ и постановляе жандармѣвъ при страйку рѣшничѣхъ въ Бабинцѣхъ. П. Кремпа интерпелює въ причинѣ надужити при стаганю податковъ въ Галичинѣ. Водтакъ палата перейшла до другого читаня закона о контингентѣ рекрутѣвъ.

П. Герцманскій въ имени нѣмецкого лю-дового сторонничества заявляе, что буде голо-сувати противъ предложеня. П. Бергезъ зъ по-луднево-славянского клубу промовляе за предложенемъ, яко за державною конечно-стю. П. Окуневскій заявляе, что буде голо-сувати противъ закона, однакъ застерѣгає ся, что не думає выступати противъ хоробрѣи арміи, але противъ еи управы, котра все по-слугує ся вѣсѣмомъ, абы здержати національ-не утѣповане народѣвъ. Окрѣмъ того бесѣд-никъ закидає, что вѣйско въ Галичинѣ доно-мѣгає до удержаня хлопѣвъ въ зависимости. П. Енгель заявляе, что Чехи не будутъ робити обструкціи противъ сего предложеня, якъ се робили Нѣмцѣ въ 1897 и 98 роцѣ, бо не ува-жаютъ за водповѣдно не дати въ парламен-тарнѣй дорожѣ цѣсаревѣ Австріи и королевѣ Чехіи водповѣдныхъ средствъ до удержаня силы державы. Бесѣдникъ заповѣвъ дальше, что противъ нѣмѣхъ предложенъ Чехи задер-жуютъ обструкцію.

По замкненю дискусіи, за предложенемъ промовляє генеральнѣмъ бесѣдникъ П. Ші-керъ, а то выключно въ причины, что въ признаню контингенту рекрутѣвъ добавчу державну конечность. Генеральнѣмъ бесѣд-никомъ противъ предложеня бузѣ П. Герольдъ. Бесѣдникъ выводитъ, что коли навѣтъ подно-ситъ ся, держава мусѣтъ мати армію для обороны, то не треба забувати, что армія не в одинокою институтію, въ котрой пробиває ся державна думка, и что она цѣлкомъ не буде сильнѣйша, ели нѣмецкѣй языкъ лишѣтъ ся въ ишѣй ненаушымъ. Переходячи до уговоронъ акціи, бесѣдникъ заповѣвъ, что водъ и его сторонничества ширѣ бажає собѣ мира въ Че-хін. Однакъ розходитъ ся о се, якъ сей маръ буде заключенъ. Чехи будутъ голосувати противъ закона, бо не можуть высказати до-вѣри зарадѣи арміи и зъ причинѣ загално политичныхъ зъ чешко-нѣмецкою угодою за-колѣтъ въ державѣ ще не устане, бо еще суть споры зъ иными націями. Цема нашон рады, якъ лише завестѣ ладъ запоручуючи всѣмъ народамъ свободу ихъ національного и еусѣльного розвою. Коли бы организацію Чехін уряджено на автономичной и правно-державнѣй основѣ, бузѣ бы вже давно спо-кой въ державѣ. Нашѣ народъ не боить ся будущности и вѣ на все приготѣванъ.

По промовѣхъ генеральнѣхъ бесѣдни-ковъ приступлено до спеціальной дискусіи, въ котрой чешскій посолѣ Долежалъ въ дво-годиннѣй промовѣ мотавувѣвъ внесенѣ мен-шости. По такъ само довѣлѣ промовѣ Чеха Ланга дискусію надъ контингентомъ рекру-товъ перервано и вачала ся дискусіа надъ заявою Диналього, что соціально политична комісія не може зложити въ заповѣдженѣмъ рѣчнѣхъ своего справозданя про наглѣ внесенѣ въ справѣ углевого страйку. Въ дискусіи вѣзѣвъ такожъ участъ міністеръ Керберъ и сказавъ: Предложене палатѣ внесене комісіи, правительство вѣзѣває, абы своимъ вилымомъ старало ся довести до законченя страйку въ корнѣхъ робѣтничѣвъ. Правитель-ство старало ся вилынути на успѣшне пола-гожденѣ справы, але вслѣкѣ пробы не довели иѣ до чего, бо робѣтничѣ окрѣмъ нѣмѣхъ то-чѣкъ ставили яко засадничѣ жадає, абы без-прозволочно завестѣ генеральне скороченя часу працѣ. Тымчасомъ парламентъ и со-ціально-политична комісія занали ся тою сировою докладно и поставили собѣ за зада-чу выайти водволючѣе розвазанѣ справы. Працѣ комісіи ще досѣ не довели до оста-точного результату. Супротивъ великого зна-ченя и важности справы и водповѣдно до первѣстного наміру, правительство буде ста-рати ся якъ найскорѣше довести до кѣнца вступнѣй працѣ надъ скороченѣмъ часу працѣ гѣрничѣвъ и по змѣвѣ вже въ повеликоднѣй сесіи выступати зъ внесенѣмъ, котре водвола-ло бы нѣмѣ, входачѣ тутъ въ гру интересы. Супротивъ такого стану рѣчи адає ся менѣ, что теперѣ робѣтничѣ могли бы вернути до правильной працѣ.

Передъ замкненемъ засѣданя, министѣръ Керберъ водповѣвъ на интерпелляцію П. Воль-фа въ справѣ нарушеня нестральности черезъ пошпране Англіи въ водѣвъ зъ Бурмѣ. Кер-беръ заявляє, что нестральности представляє ся яко правѣй водвоєнны мѣжъ правитель-ствами а не мѣжъ поодинокими членами дер-жавы. Правительство не може мати нѣякого вилыву на торговельнѣй зносны своихъ го-рожанѣвъ. Правительство не могло выдати за-бороны вывозу коней и спаралѣжувати въ той епособѣ одну галузѣ торговлѣ. Арматы „Шко-да“ были приназначѣны для турецкихъ кора-блѣвъ, что суть теперъ въ напѣвъ въ тепуень-скихъ вѣрѣтатахъ. П. Вольфъ недовольный зъ водповѣди, ставитъ внесенѣ, абы отворити надъ нею дискусію. Внесенѣ водкинено.

Мѣжъ зголошеними внесенѣми знаходитъ ся внесенѣ П. Окуневского въ справѣ заведе-ня руской семинаріи учительской для вѣхѣд-ной Галичинѣ.

Зъ театру войны.

Въ кругахъ зближенныхъ до трансвалъ-ского посольства въ Бруксели заперечуютъ вѣстѣ, что Крігеръ и Штайнъ телеграфували до англійского правительства о заключенѣ ми-ра. Д-ръ Лейдѣсъ зновѣ грозѣтъ, что Бурѣ бу-дутъ беззглядно борити ся дальше, ели Англія не признаєтъ независимости обохъ републикѣвъ. Оденъ лондонскій дневникъ доносѣтъ зъ Пре-торіи, что дня 9-ого с. м. запрошено пробува-ющихъ въ Преторіи консулѣвъ чужихъ дер-жавѣвъ на конференцію, котрой предметомъ ма-ла бути справа посередничества тыхъ державѣвъ въ теперѣшнѣй войнѣ. Именно зъ рѣшающихъ трансвалъскихъ кругѣвъ має выити просьба до державѣвъ, абы якъ найскорѣше перервали войну, котра забирає тѣлько жертвъ. Бюро Райтера на подѣставѣ информации засагненѣхъ въ Гагѣ потверджує, что президентъ Крігеръ за посередничествомъ консулѣвъ чужихъ дер-жавѣвъ въ Преторіи, звернувъ ся до великихъ державѣвъ зъ просьбою о интервенцію. Таку саму просьбу маєвъ Крігеръ выелати до пра-вительствѣвъ Бельгіи, Голландіи и Швайцаріи.

Тымѣмъ доносѣтъ, что богато чужинѣвъ покидає Трансвалъ, де ланує загалне чувство непервности. Зъ Йоганесбургѣ доносѣтъ, что бо-гато высшихъ урядничѣвъ и иншихъ вызнач-ныхъ особѣвъ намірує покинути мѣсто. Истнує плянъ, абы Йоганесбургѣ цѣлкомъ покинути, сплывши передъ тымъ все дома и фабрики. Правительство заборонило вышомпговувати во-ду зъ копаленъ, такъ что они все затопленѣ.

Коли Робертсѣи повело ся онѣгды обѣ-ти лѣве крыло Бурѣвъ и прислузвати до вод-вороту, Англіяцѣ гадали, что въ своемъ по-ходѣ на Бламеонтенъ, котрого вѣрѣхѣвъ Бурѣ не гадають серіозно боронити, не стрѣтятъ ся зъ нѣякимъ серіознѣйшимъ опоромъ. Тымча-сомъ цѣлкомъ неожиданно прийшло въ субботу до великой битвы подъ Дрітфонтеномъ, де ан-глійска коннѣта натрафѣла на сильну позицію Бурѣвъ. Робертъ хотѣвъ своимъ еспособомъ вымунити фронтѣвъ атакѣ и обѣйти полудне-ве крыло врага. Маневръ сей водбузѣ ся при дуже сильнѣмъ акомпаниментѣ арматѣ Бурѣвъ. Шаслевый досѣ въ обходженѣ пози-ціи, Робертъ не мѣвъ счастья. Бурѣ розложили свои позиции на полудне на такѣй великой просторѣ, что треба было залишити маневръ. Въ наслѣдокъ того по 4-годиннѣхъ маневрахъ двѣ бригады мусѣли водважнѣти ся на фронтѣ-вой атакѣ при чѣмъ на якѣйсь часѣ попали ся въ два огнѣ. Остаточнѣ одинъ полкъ за-нявъ подъ охороною сильнѣйшого огню ан-глійской артилеріи одинъ горѣ и то въ са-мой середнѣй позиціи Бурѣвъ. Мимо того однакъ Бурѣ въ водворотѣ уратували свои арматы. Велика рухливѣсть Бурѣвъ при разо-ваню артилеріи, выликала дѣйствѣй подѣвъ мѣжъ Англіяцами, большѣй, якъ коли небудѣ. Зъ бѣчныхъ сторѣхъ горѣвъ Бурѣ боронили ся зъ зѣлѣною вытравлѣстѣю. Англійскѣ страты суть великѣ. Врагѣ бузѣ въ неспо-дѣвано-великой силѣ и давѣ знаменитѣй доназѣ певности въ уживаню своихъ арматѣ. Сеса битва навѣйше дементує розшпирѣванѣ Англіяцами вѣсти про деморализацію и упадокъ духа въ войскахъ Бурѣвъ, котрі не лишь не дають нѣмѣ перейти до офензѣвъ, але навѣтъ не позволяютъ выдержати першого лѣвшого атакѣ англійскихъ войсѣвъ. Про сесю битву Робертъ телеграфує: Подчасъ вчерашнего маршу мы не стрѣтили ся зъ нѣякимъ опо-ромъ. Дѣста стрѣтъ водъ 10 с. м. ще докладно не уложѣна. Маємо зновѣ 2 офицѣрѣвъ уби-тыхъ и 2 раненыхъ. Бюро Райтера доносѣтъ, что послѣдѣа битва была дуже завѣята. Въ нѣй вѣзѣли участъ австральскѣй войсѣка. Коли врагѣ зачѣвъ утѣкати, лише австральска коннѣта могла его одѣгнати.

Про рухъ повстанцѣвъ бюро Райтера, доно-ситъ что они въ околици Гершель и Алиаю Нортъ всею складуютъ оружіє. Въ иншихъ сторо-нахъ повстанцѣвъ такожъ кидають оружіє и вертають домы. Любляй мѣшканѣвъ Алиаля-Норту арештували водѣлѣ Бурѣвъ. Въ око-

